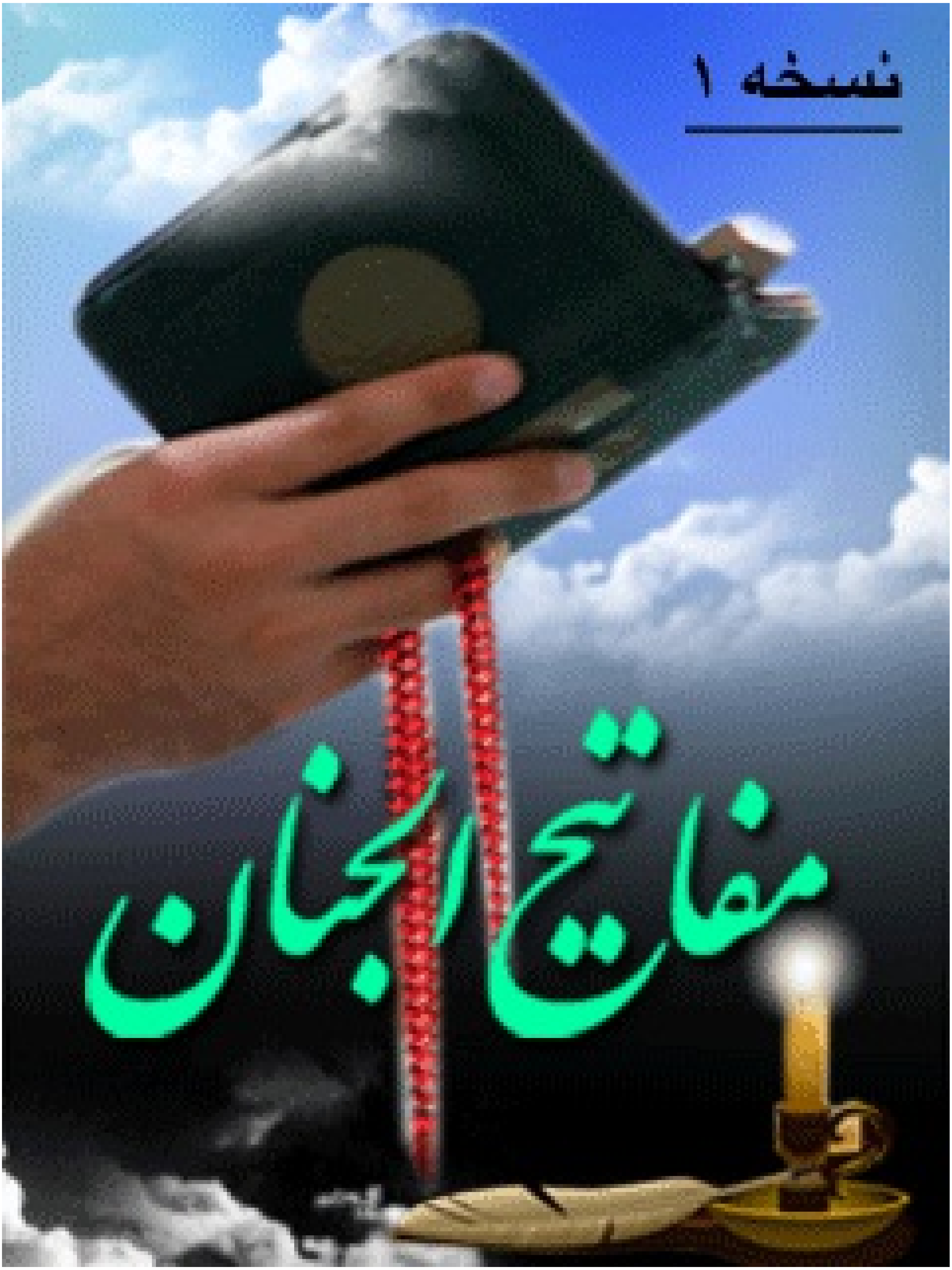

نسخه ۱
مفاتيح الجنان

بسم الله الرحمن الرحیم

مفاتيح الجنان

نویسنده:

عباس قمی

ناشر چاپی:

برهان

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

مفاتيح الجنان بر اساس حروف الفبا

مشخصات كتاب

سرشناسه: قمی عباس ۱۲۵۴ - ۱۳۱۹.

عنوان قراردادی: مفاتیح الجنان. فارسی - عربی. برگزیده

عنوان و نام پدیدآور: منتخب مفاتیح الجنان تالیف عباس قمی [به خط محمد باقر شریف .

مشخصات نشر: تهران برهان ۱۳۷۹.

مشخصات ظاهری: [۵۱۲] ص ۱۲/۵×۹ س م.

شابک: ۶۵۰۰ ریال ۹۶۴-۶۰۷۲-۲۱-۶: ؛ ۷۰۰۰ ریال چاپ دوم ؛ ۷۵۰۰ ریال چاپ سوم

یادداشت: فارسی - عربی

یادداشت: چاپ دوم: ۱۳۸۰.

یادداشت: چاپ سوم ۱۳۸۱.

یادداشت: عنوان روی جلد: مفاتیح الجنان

عنوان روی جلد: مفاتیح الجنان

موضوع: قرآن. برگزیده ها -ترجمه ها

موضوع: دعاها

موضوع: زیارتنامه ها

رده بندی کنگره: BP۲۶۷/۸ /ق۹ م۷۰۴۲۱۲۸

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۷۷۲

شماره کتابشناسی ملی: م ۷۹-۱۱۵۶۳

آخرين دعای امام حسين (عليه السلام) روز عاشورا

متن

ظ(پس می خوانی بعد از این به دعای حسین علیه السلام و این آخر دعای آن حضرت است در روزی که بسیار شده بود دشمنان او یعنی روز عاشوراء

اللَّهُمَّ أَنْتَ مُتَعَالِی الْمَکَانِ عَظِیمُ الْجَبَرُوتِ شَدِیدُ الْمِحَالِ غَنِیٌّ عَنِ الْخَلاَئِقِ عَرِیضُ الْکِبْرِیَاءِ

قَادِرٌ عَلَی مَا تَشَاءُ قَرِیبُ الرَّحْمَهِ صَادِقُ الْوَعْدِ سَابِغُ النِّعْمَهِ حَسَنُ الْبَلاَءِ

قَرِیبٌ إِذَا دُعِیتَ مُحِیطٌ بِمَا خَلَقْتَ قَابِلُ التَّوْبَهِ لِمَنْ تَابَ إِلَیْکَ

قَادِرٌ عَلَی مَا أَرَدْتَ وَ مُدْرِکٌ مَا طَلَبْتَ وَ شَکُورٌ إِذَا شُکِرْتَ وَ ذَکُورٌ إِذَا ذُکِرْتَ

أَدْعُوکَ مُحْتَاجاً وَ أَرْغَبُ إِلَیْکَ فَقِیراً وَ أَفْزَعُ إِلَیْکَ خَائِفاً وَ أَبْکِی إِلَیْکَ مَکْرُوباً

وَ أَسْتَعِینُ بِکَ ضَعِیفاً وَ أَتَوَکَّلُ عَلَیْکَ کَافِیاً

احْکُمْ بَیْنَنَا وَ بَیْنَ قَوْمِنَا (بِالْحَقِّ) فَإِنَّهُمْ غَرُّونَا وَ خَدَعُونَا وَ خَذَلُونَا وَ غَدَرُوا بِنَا وَ قَتَلُونَا

وَ نَحْنُ عِتْرَهُ نَبِیِّکَ وَ وَلَدُ (وُلْدُ) حَبِیبِکَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الَّذِی اصْطَفَیْتَهُ بِالرِّسَالَهِ وَ ائْتَمَنْتَهُ عَلَی وَحْیِکَ

فَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا فَرَجاً وَ مَخْرَجاً بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

ابن عیاش گفت شنیدم از حسین بن علی بن

سفیان بزوفری که می گفت حضـرت صادق علیه السلام می خواند این دعا را در این روز و فرموده که این دعا از دعاهای روز سوم شعبان است و آن روز ولادت حسین علیه السلام است

ترجمه

ای خدای بلند مقام با جلال و جبروت محکم تدبیر بی نیاز از خلق که ملک کبریایی او پهناور

و قدرتت به هر چیز شامل و رحمتت به همه نزدیک وعده ات صدق و حقیقت نعمتت فراوان امتحانت نیکو

هر کس تو را بخواند به او نزدیک خواهی بود و هر که به درگاهت توبه کند می پذیری

هر چه بخواهی توانی کرد هر چه طلبی بیابی به شکرگزاران پاداش می دهی و هر که به یاد تو باشد از او یاد می کنی

من ای خدا با فقر و احتیاج تو را می خوانم و از بینوایی به درگاهت با شوق می آیم و با خوف و هراس به درگاهت می نالم و از رنج و آلام عالم می گریم

و از تو بر ضعف و ناتوانیم مدد می طلبم و برای کفایت امورم بر تو توکل می کنم

پس خـدایا تو میان ما و قوم ما به حق حکم فرما که این قوم ما را مغرور ساخته و با ما خـدعه کردند و ما را ترک گفته و یاری نکردند و به مکر و فریب ما را شهید کردند

در صورتی که ما عترت پیغمبر تو بودیم و فرزنـدان حبیب تو محمد بن عبد الله که تو او را به رسالت برگزیدی و بر وحی خود امین قرار دادی

ای خدا پس در امور ما گشایش و آسایش عطا فرما به

حق رحمت بی پایانت ای مهربانترین مهربانان عالم.

ادعیع و اعمال دکه ی امام صادق (علیه السلام)

متن

ظ(اعمال دکه حضرت صادق علیه السلام پس برو بسوی مقام حضرت صادق علیه السلام و آن واقع است در نزدیکی مسلم بن عقیل رضوان الله علیه و آنجا دو رکعت نماز کن و چون سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو

یَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ وَ يَا جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ وَ يَا حَاضِرَ كُلِّ مَلَإٍ وَ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى

وَ يَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَ يَا شَاهِداً (شَاهِدُ) غَيْرَ غَائِبٍ وَ يَا غَالِباً (غَالِبُ) غَيْرَ مَغْلُوبٍ

وَ يَا قَرِيباً (قَرِيبُ) غَيْرَ بَعِيدٍ وَ يَا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ وَ يَا حَيّاً حِينَ لَا حَيَّ غَيْرُهُ

يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى وَ مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ الْقَائِمَ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

پس بخوان هر چه خواهی

ترجمه

ای صانع هر ساخته شده و ای جبران کن هر شکسته و ای حاضر در هر جمع و ای شاهد هر راز و نجوی

و ای دانای هر نهان و ای در همه جا حاضر و ای چیره و غالبی که زیر دست نشود

و ای نزدیکی که دور نشود و ای مونس هر تنها و ای زنده در حینی که زنده ای جز او نیست

ای زنده کننده مرده ها و میراننده زندگان برپا دارنده هر نفسی به آنچه کسب کند

پروردگار و معبودی جز ذات مقدست نیست درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) .

ادعیه استهلال ماه رجب

متن

ول آنکه چون هلال را بیند بگوید

اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَ الْإِيمَانِ وَ السَّلَامَةِ وَ الْإِسْلَامِ رَبِّي وَ رَبُّكَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَ

و نیز از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که چون هلال رجب را می دید می گفت

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِی رَجَبٍ وَ شَعْبَانَ وَ بَلِّغْنَا شَهْرَ رَمَضَانَ

وَ أَعِنَّا عَلَی الصِّیَامِ وَ الْقِیَامِ وَ حِفْظِ اللِّسَانِ وَ غَضِّ الْبَصَرِ وَ لاَ تَجْعَلْ حَظَّنَا مِنْهُ الْجُوعَ وَ الْعَطَش

ادعیه استهلال ماه رمضان

متن

ظ(چون رؤیت هلال کرد اشاره به هلال نکند بلکه رو به قبله کند و دستها را به آسمان بلند کند و خطاب کند هلال را و بگوید

رَبِّی وَ رَبُّکَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِینَ اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَیْنَا بِالْأَمْنِ وَ الْإِیمَانِ

وَ السَّلاَمَهِ وَ الْإِسْلاَمِ وَ الْمُسَارَعَهِ إِلَی مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَی

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِی شَهْرِنَا هَذَا وَ ارْزُقْنَا خَیْرَهُ وَ عَوْنَهُ وَ اصْرِفْ عَنَّا ضُرَّهُ وَ شَرَّهُ وَ بَلاَءَهُ وَ فِتْنَتَهُ

و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله چون رؤیت می کرد هلال ماه رمضان را روی شریف را به جانب قبله می فرمود و می گفت

اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَیْنَا بِالْأَمْنِ وَ الْإِیمَانِ وَ السَّلاَمَهِ وَ الْإِسْلاَمِ وَ الْعَافِیَهِ الْمُجَلَّلَهِ وَ دِفَاعِ الْأَسْقَامِ

(وَ الرِّزْقِ الْوَاسِعِ) وَ الْعَوْنِ عَلَی الصَّلاَهِ وَ الصِّیَامِ وَ الْقِیَامِ وَ تِلاَوَهِ الْقُرْآنِ

اللَّهُمَّ سَلِّمْنَا لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَ تَسَلَّمْهُ مِنَّا وَ سَلِّمْنَا فِیهِ

حَتَّی یَنْقَضِیَ عَنَّا شَهْرُ رَمَضَانَ وَ قَدْ عَفَوْتَ عَنَّا وَ غَفَرْتَ لَنَا وَ رَحِمْتَنَا

و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون رؤیت هلال نمودی بگو

اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَ قَدِ افْتَرَضْتَ عَلَیْنَا صِیَامَهُ

وَ أَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْآنَ هُدًی لِلنَّاسِ وَ بَیِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَی وَ الْفُرْقَانِ

اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَی صِیَامِهِ وَ تَقَبَّلْهُ مِنَّا وَ سَلِّمْنَا

فِيهِ وَ سَلِّمْنَا مِنْهُ

وَ سَلِّمْهُ لَنَا فِی يُسْرٍ مِنْکَ وَ عَافِيَهٍ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِيرٌ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ

بخواند دعای چهل و سوم صحیفه کامله را در وقت رؤیت هلال سید بن طاوس روایت کرده که روزی حضرت امام زین العابدین علیه السلام در راهی می گذشت که نظر کرد به هلال ماه رمضان پس آن حضرت ایستاد و گفت

أَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِيعُ الدَّائِبُ السَّرِيعُ الْمُتَرَدِّدُ فِی مَنَازِلِ التَّقْدِيرِ الْمُتَصَرِّفُ فِی فَلَکِ التَّدْبِيرِ

آمَنْتُ بِمَنْ نَوَّرَ بِکَ الظُّلَمَ وَ أَوْضَحَ بِکَ الْبُهَمَ وَ جَعَلَکَ آيَهً مِنْ آيَاتِ مُلْکِهِ وَ عَلَامَهً مِنْ عَلَامَاتِ سُلْطَانِهِ

فَحَدَّ بِکَ الزَّمَانَ وَ امْتَهَنَکَ بِالْکَمَالِ وَ النُّقْصَانِ وَ الطُّلُوعِ وَ الْأُفُولِ وَ الْإِنَارَهِ وَ الْکُسُوفِ

فِی کُلِّ ذَلِکَ أَنْتَ لَهُ مُطِيعٌ وَ إِلَی إِرَادَتِهِ سَرِيعٌ

سُبْحَانَهُ مَا أَعْجَبَ مَا دَبَّرَ مِنْ أَمْرِکَ وَ أَلْطَفَ مَا صَنَعَ فِی شَأْنِکَ جَعَلَکَ مِفْتَاحَ شَهْرٍ حَادِثٍ لِأَمْرٍ حَادِثٍ

فَأَسْأَلُ اللَّهَ رَبِّی وَ رَبَّکَ وَ خَالِقِی وَ خَالِقَکَ وَ مُقَدِّرِی وَ مُقَدِّرَکَ وَ مُصَوِّرِی وَ مُصَوِّرَکَ

أَنْ يُصَلِّيَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ يَجْعَلَکَ هِلَالَ بَرَکَهٍ لَا تَمْحَقُهَا الْأَيَّامُ وَ طَهَارَهٍ لَا تُدَنِّسُهَا الْآثَامُ

هِلَالَ أَمْنٍ مِنَ الْآفَاتِ وَ سَلَامَهٍ مِنَ السَّيِّئَاتِ هِلَالَ سَعْدٍ لَا نَحْسَ فِيهِ وَ يُمْنٍ لَا نَکَدَ مَعَهُ

وَ يُسْرٍ لَا يُمَازِجُهُ عُسْرٌ وَ خَيْرٍ لَا يَشُوبُهُ شَرٌّ

هِلَالَ أَمْنٍ وَ إِيمَانٍ وَ نِعْمَهٍ وَ إِحْسَانٍ وَ سَلَامَهٍ وَ إِسْلَامٍ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَرْضَی مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَ أَزْکَی مَنْ نَظَرَ إِلَيْهِ وَ أَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَکَ فِيهِ

وَ وَفِّقْنَا اللَّهُمَّ فِيهِ لِلطَّاعَهِ وَ التَّوْبَهِ

وَ اعْصِمْنَا فِيهِ مِنَ الْآثَامِ وَ الْحَوْبَهِ وَ أَوْزِعْنَا فِيهِ شُکْرَ النِّعْمَهِ وَ أَلْبِسْنَا فِيهِ جُنَنَ الْعَافِيَهِ

وَ أَتْمِمْ عَلَيْنَا بِاسْتِکْمَالِ طَاعَتِکَ فِيهِ الْمِنَّهَ

إِنَّکَ أَنْتَ الْمَنَّانُ الْحَمِیدُ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ

وَ اجْعَلْ لَنَا فِیهِ عَوْناً مِنْکَ عَلَی مَا نَدَبْتَنَا إِلَیْهِ مِنْ مُفْتَرَضِ طَاعَتِکَ وَ تَقَبَّلْهَا

إِنَّکَ الْأَکْرَمُ مِنْ کُلِّ کَرِیمٍ وَ الْأَرْحَمُ مِنْ کُلِّ رَحِیمٍ آمِینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِین

ترجمه

پروردگار من و پروردگار تو پروردگار جهانیان است خدایا این ماه را بر ما نو کن با امنیت و ایمان

و تندرستی و مسلمانی و سبقت گرفتن و شتاب در آنچه تو دوست داری و آن را می پسندی

خدایا در این ماه ما را برکت ده و روزی ده ما را از خیر و کمک آن و بگردان از ما زیان و بدی و شر و بلا و فتنه آن را.

بار خدایا نو کن این ماه را بر ما به امنیت و ایمان و تندرستی و اسلام و عافیت شایان و دفع بیماریها

و کمک به نماز و روزه و شب زنده داری و تلاوت قرآن بار

خدایا ما را برای ماه رمضان سالم بدار و آن را از ما دریافت و ما را در آن سالم دار

تا ماه رمضان بر ما بگذرد و تو ما را عفو کرده باشی و ما را آمرزیده باشی و بر ما رحم نموده باشی

بار خدایا ماه رمضان آمد و روزه اش را به ما واجب و فرض گردانیدی

و قرآن را در آن نازل گردانیدی که راهنمای مردمان و گواهیهای هدایت و تمیز حق و باطل است

بار خدایا ما را در روزه گرفتن آن یاری فرما و از ما قبول کن به کرمت و ما را در آن

سالم دار

و دریاب ما را از آن و سالم دار برای ما را راحتی و عافیت از جانب تو بدرستی که تو بر هر چیز توانایی ای بخشاینده مهربان.

ای ماه آسمانی ای مخلوق و فرمانبر ایزد ای آنکه در منازل فلکی به تقدیر الهی شتابان شبان و روزان می گردی و در مدار آسمانی به طاعت حق دایم دور می زنی

من به خدایی که شبان تار را به تو روشن داشته و راههای مبهم و ناپیدا را به تو پیدا ساخته ایمان آورده ام که تو را یکی از آیات قدرت و ادله سلطنت خویش قرار داد

و حدود زمان را به سیر تو بر بندگان معین فرمود و فقر و حاجتت را به زیادت و نقصان و طلوع و غروب و روشنی و خسوف بر خلق آشکارا کرد

و در تمام این حالات تو فرمانبردار خدایی و به اراده او می شتابی

منزه است خدای که چگونه شگفت تدبیری در کار آفرینش تو کرد و لطف و زیبایی صنع خویش را نمودار ساخت تو را کلید قفل بسته زمان و ظهورت را هر ماه نو برای تاریخ و تعیین حادثه نو قرار داد

پس ای ماه نو من از خدای مربی من و تو و آفریننده ما و نظم و تقدیر فرمای امور ما و صورت آفرین ما درخواست می کنم

که درود بر محمد و آلش فرستد

و تو را ماه با برکتی بر ما قرار دهد که آن برکت را روزگاران محو نگرداند و پاکی از آلایش عطا کند که دیگر هرگز آن را گناهان به

پلیدی نیالاید

ماه ایمنی از آفات و سلامتی از زشتی و سیئات گرداند ماه سعد و سعادت بی هیچ نحوست ماه میمنت و مسرت بی هیچ رنج و زحمت مقرر فرماید

و همه کار را در این ماه بر ماه سهل و آسان و بی هیچگونه سختی و مشقت و با خیر و بدون شر بگرداند

و در این ماه امن و امان و نعمت و احسان و سلامتی و تسلیم حکم یزدان نصیب ما گرداند

پروردگارا بر محمد و آلش درود فرست

و ما را از بهترین کسان که ماه بر آنها طلوع می کند و نیکوتر مردمان که به ماه می نگرند قرار ده و سعادتمندتر کسی که تو را در این ماه پرستش می کند گردان

و ای خدا به ما توفیق طاعت و توبه از گناهان عطا کن

و از خطا و عصیان در آتیه محفوظ دار و در این ماه به ما شکر نعمت خود بیاموز و لباس عافیت بپوشان

و به استکمال نفس در طاعتت نعمت را بر ما به حد کمال رسان که تو نعمت بخش و ستوده صفاتی

و درود خدای بر محمد (ص) و آل پاکش باد

و ای خدا تو بر آنچه از طاعتت ما را بر آن دعوت فرموده ای اعانت فرمای و طاعت ما را بپذیر

که تو کریمترین کریمانی و مهربانترین مهربانان عالمی فرمان تو را اجابت کردیم ای پروردگار عالمیان.

ادعیه تحویل سال

متن

ظ(و در غیر کتب مشهوره روایت کرده اند که در وقت تحویل این دعا را بسیار بخوانند و بعضی سیصد و شصت و شش مرتبه گفته اند

يَا مُحَوِّلَ الْحَوْلِ

وَ الْأَحْوَالِ حَوِّلْ حَالَنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ

و به روایت دیگر

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ يَا مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ

يَا مُحَوِّلَ (الْحَوْلِ وَ الْأَحْوَالِ حَوِّلْ حَالَنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ)

كذا فى زاد المعاد چون چنين كنى گناهان پنجاه ساله تو آمرزيده شود

و بسيار بگو يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَام

ترجمه

ای گرداننده حول و احوال بگردان حال ما را به نیکوترین حال.

ای برگرداننده دلها و دیده ها ای مدبر شب و روز

ای گرداننده حول و احوال بگردان حال ما را به نیکوترین حال.

ادعیه جبرئیل در دهه ی اول ماه ذی حجه

متن

ظ(در هر روز از دهه بخواند پنج دعایی را كه حضرت جبرئيل براى حضرت عيسى عليه السلام از جانب حق تعالى هديه آورده كه در ايام اين دهه بخواند و آن پنج دعا اين است

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ

بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ أَحَداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لاَ وَلَداً

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ

أَحَداً صَمَداً لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ

يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ هُوَ حَيٌّ لاَ يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

حَسْبِیَ اللَّهُ وَ کَفَی سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَیْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مُنْتَهَی

أَشْهَدُ لِلَّهِ بِمَا دَعَا وَ أَنَّهُ بَرِی ءٌ مِمَّنْ تَبَرَّأَ وَ أَنَّ لِلَّهِ الْآخِرَهَ وَ الْأُولَی

پس حضرت عیسی علیه السلام ثواب بسیاری نقل کرده برای خواندن هر یک از این پنج دعا را صد مرتبه و دور نیست چنانکه علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده اگر کسی هر روز هر یک از این دعاها را ده مرتبه بخواند عمل به روایت کرده باشد و اگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود

ترجمه

گواهی می دهم که نیست معبود حقی جز خدای که یگانه است و شریک ندارد مر او راست پادشاهی و ستایش او را سزد

و خوبی و نیکی به دست قدرت اوست و او بر هر چیزی تواناست

گواهی می دهم که خدایی جز ذات یگانه پروردگار

نیست که شریک ندارد یکتا و بی نیاز است همسر و فرزند نگیرد

گواهی می دهم که معبود حقی جز پروردگار یگانه نیست که شریک ندارد

یکتا و بی نیاز است فرزند ندارد و فرزند نبوده و نباشد برایش همتا احدی

گواهم که نیست معبود حقی جز خدای یگانه که شریک ندارد از اوست ملک و پادشاهی و ستایش و حمد مرا او راست

زنده کند و بمیراند و او زنده است نمیرد به دست اوست خیر و او بر هر چیز تواناست

بس است مر خدا را و کافی است شنود خدا از هر که دعا کند نیست وراء خدا نهایتی

گواهی دهم برای خدا بدانچه دعوت کرده و به اینکه بیزار است از هر که تبری جوید و اینکه از خداست آخرت و دنیا.

ادعیه ختم قرآن

متن

ظ(و چون در این روز غالب مردم قرآن ختم می کنند سزاوار است که بعد از ختم بخوانند ((دعای چهل و دوم صحیفه کامله را)) و اگر خواسته باشند این دعای مختصر را بخوانند که شیخ از امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده

اَللَّهُمَّ اشْرَحْ بِالْقُرْآنِ صَدْرِی وَ اسْتَعْمِلْ بِالْقُرْآنِ بَدَنِی وَ نَوِّرْ بِالْقُرْآنِ بَصَرِی

وَ أَطْلِقْ بِالْقُرْآنِ لِسَانِی وَ أَعِنِّی عَلَیْهِ مَا أَبْقَیْتَنِی فَإِنَّهُ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِک

ترجمه

بار خدایا سینه ام را به قرآن بگشای و تنم را به قرآن بگمار و دیده ام را به قرآن روشنی ده

و زبانم را به قرآن باز کن و بدان تا زنده هستم یاریم فرمای زیرا که هیچ قوت و توانایی جز به وجود تو نیست.

ادعیه و اعمال آب نیسان

متن

اللَّهُ أَکْبَرُ

و هفتاد مرتبه

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ

می گویی و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد می فرستی و هفت روز در بامداد و پسین از آن آب می آشامی به حق آن خداوندی که مرا به راستی بر خلق مبعوث گردانیده است سوگند یاد می کنم که جبرئیل گفت که حق تعالی بردارد از کسی که این آب را می آشامد هر دردی را که در بدنش باشد و عافیت بخشد او را و بیرون کند دردها را از بدن او و استخوانهای او و اگر در لوح دردی برای او مقدر شده باشد محو نماید و به حق پروردگاری که مرا به حق فرستاده اگر فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد آب نیسان را به آن نیت بیاشامد او را فرزند روزی گردد و اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این آب با نیت بیاشامد فرزند از او به وجود آید و اگر مرد و زن پسر خواهند یا دختر از آن آب بیاشامند مقصود ایشان به عمل آید چنانچه حق تعالی می فرماید يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثاً وَ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَاناً وَ إِنَاثاً وَ يَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيماً یعنی حق تعالی می بخشد هر که را خواهد دختران و هر که را خواهد پسران یا جفت می گرداند برای ایشان پسران و دختران یعنی

هر دو را به ایشان عطا می کند و هر که را خواهد عقیم و بی فرزند گرداند پس حضرت فرمود که اگر کسی درد سر داشته باشد و از این آب بیاشامد صداع او ساکن گردد به قدرت الهی و اگر درد چشم داشته باشد و در چشمهای خود قطره ای از این آب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از آن آب بشوید به اذن خدای تعالی شفا یابد و آشامیدن از آن آب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را خوشبو کند و لعاب بن دندانها را کم کند و بلغم را کم کند و تخمه و امتلا به سبب خوردن طعام و آشامیدن آب بهم نرساند و از بادهای قولنج و غیر آن متاذی نگردد و درد پشت و درد شکم بهم نرساند و از زکام آزار نکشد و درد دندان بهم نرساند و درد معده و کرم معده را زائل گرداند و محتاج به حجامت نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره و پیسی و رعاف و قی نجات یابد و کور و لال و کر و زمین گیر نشود و آب سیاه در دیده اش نزول نکند و دردی که موجب افطار روزه و نقصان نماز او باشد او را عارض نگردد و از وسوسه های جنیان و شیاطین متاذی نگردد پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که جبرئیل گفت هر که از این آب بیاشامد و به جمیع دردهائی که در مردم می باشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت به حق خداوندی که ترا به راستی فرستاده

هر که این آیات را بر این آب بخواند و بیاشامد حق تعالی دلش را مملو گرداند از نور و روشنی و الهام خود را در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینائی و به او عطا کند از کرامتها آنچه به احدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت بر او بفرستد و غش و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او بردارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگویی ایشان نجات یابد و موجب شفاء جمیع امراض او گردد مؤلف گوید که این روایت مشهور به عبد الله بن عمر منتهی می شود و به این سبب سندش ضعیف است و فقیر به خط شیخ شهید دیدم که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و سوره ها اما آیات و اذکار را به این روش روایت کرده است که می خوانی بر آب نیسان فاتحه الکتاب و آیه الکرسی و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ هر یک را هفتاد مرتبه و می گویی هفتاد مرتبه

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ

و هفتاد مرتبه

اللَّهُ أَكْبَرُ

و هفتاد مرتبه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

و هفتاد مرتبه

سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ

و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آن بیاشامد

از حبس نجات یابـد و سـردی بر طبع او غالب نگردد و اکثر آن خواص که مـذکور شـد در این روایت نیز مذکور است و آب بـاران مطلقـا مبـارک است و منفعت دارد خـواه در نیسـان ببـارد و خـواه در غیر آن چنـانچه در حـدیث معتبر از حضـرت أمیر المؤمنین علیه السـلام منقول است که بیاشامیـد آب آسـمان را که پاک کننـده بدن شـما است و دردها را دفع می کند چنانچه حق تعـالی می فرمایـد وَ یُنَزِّلُ عَلَیْکُمْ مِنَ السَّمَـاءِ مَـاءً لِیُطَهِّرَکُمْ بِهِ وَ یُـذْهِبَ عَنْکُمْ رِجْزَ الشَّیْطَـانِ وَ لِیَرْبِطَ عَلَی قُلُوبِکُمْ وَ یُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ یعنی می فرسـتد حق تعالی بر شـما از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را به آن و ببرد از شما وسوسه شیطان را و دلهای شـما را محکم گرداند و ثابت گرداند به آن قدمهای شـما را و در عمل نیسان بهتر آن است که اگر جمعی خوانند هر یک مجموع آن سوره ها و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که می خوانند فایده اش عظیمتر و ثوابش بیشتر است و در این سالها بعد از بیست و سه روز که از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیسان ماه رومی می شوند و ماه نیسان سی روز است

ادعیه و اعمال ام داوود

متن

ظ(عمل ام داود که عمده اعمال این روز است و برای برآمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان مؤثر است و کیفیت آن بنا بر آنچه در مصـباح شـیخ است آن است که چون خواهـد این عمل را بجا آورد روزه بگیرد روز سـیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را پس در روز پانزدهم نزد زوال غسل کند و چون وقت

زوال داخل شود نماز ظهر و عصر را بجا آورد در حالتی که رکوع و سجودشان را نیکو کند و در موضع خلوتی باشد که چیزی او را مشغول نسازد و انسانی با او تکلم ننماید پس چون از نماز فارغ شود رو به قبله کند و بخواند حمد را صد مرتبه و سوره اخلاص را صد مرتبه و آیه الکرسی را ده مرتبه و بعد از اینها بخواند سوره انعام و بنی إسرائیل و کهف و لقمان و یس و صافات و حم سجده و حمعسق و حم دخان و فتح و واقعه و ملک و ن و إذا السماء انشقت و ما بعدش را تا آخر قرآن و چون از اینها فارغ شود بگوید در حالتی که رو به قبله باشد

صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ

ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ الرَّحْمَنُ الرَّحِیمُ الْحَلِیمُ الْكَرِیمُ

الَّذِی لَیْسَ كَمِثْلِهِ شَیْ ءٌ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ الْبَصِیرُ الْخَبِیرُ

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ الْمَلَائِكَةُ وَ أُولُوا الْعِلْمِ قَائِماً بِالْقِسْطِ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَ بَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْكِرَامُ وَ أَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الْمَجْدُ وَ لَكَ الْعِزُّ وَ لَكَ الْفَخْرُ وَ لَكَ الْقَهْرُ وَ لَكَ النِّعْمَةُ

وَ لَكَ الْعَظَمَةُ وَ لَكَ الرَّحْمَةُ وَ لَكَ الْمَهَابَةُ وَ لَكَ السُّلْطَانُ

وَ لَكَ الْبَهَاءُ وَ لَكَ الِامْتِنَانُ وَ لَكَ التَّسْبِيحُ وَ لَكَ التَّقْدِيسُ وَ لَكَ التَّهْلِيلُ وَ لَكَ التَّكْبِيرُ

وَ لَكَ مَا يُرَى وَ لَكَ مَا لَا يُرَى وَ لَكَ مَا فَوْقَ السَّمَاوَاتِ الْعُلَى

وَ لَكَ مَا تَحْتَ الثَّرَى وَ لَكَ الْأَرَضُونَ السُّفْلَى وَ لَكَ الْآخِرَةُ وَ الْأُولَى

وَ لَكَ مَا تَرْضَى بِهِ مِنَ الثَّنَاءِ وَ

الْحَمْدِ وَ الشُّكْرِ وَ النَّعْمَاءِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَبْرَئِيلَ أَمِينِکَ عَلَى وَحْيِکَ وَ الْقَوِیِّ عَلَى أَمْرِکَ

وَ الْمُطَاعِ فِی سَمَاوَاتِکَ وَ مَحَالِّ كَرَامَاتِکَ الْمُتَحَمِّلِ لِكَلِمَاتِکَ النَّاصِرِ لِأَنْبِيَائِکَ الْمُدَمِّرِ لِأَعْدَائِکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِکَ وَ الْمَخْلُوقِ لِرَأْفَتِکَ وَ الْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِينِ لِأَهْلِ طَاعَتِکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِکَ وَ صَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظِرِ لِأَمْرِکَ الْوَجِلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خِيفَتِکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَمَلَهِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ وَ عَلَى السَّفَرَهِ الْكِرَامِ الْبَرَرَهِ الطَّيِّبِينَ وَ عَلَى مَلَائِكَتِکَ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ

وَ عَلَى مَلَائِكَهِ الْجِنَانِ وَ خَزَنَهِ النِّيرَانِ وَ مَلَكِ الْمَوْتِ وَ الْأَعْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَبِينَا آدَمَ بَدِيعِ فِطْرَتِکَ الَّذِی كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلَائِكَتِکَ وَ أَبَحْتَهُ جَنَّتَکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمِّنَا حَوَّاءَ الْمُطَهَّرَهِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاهِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَهِ مِنَ الْإِنْسِ الْمُتَرَدِّدَهِ بَيْنَ مَحَالِّ الْقُدْسِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَابِيلَ وَ شَيْثٍ وَ إِدْرِيسَ وَ نُوحٍ وَ هُودٍ وَ صَالِحٍ

وَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ يُوسُفَ وَ الْأَسْبَاطِ وَ لُوطٍ وَ شُعَيْبٍ

وَ أَيُّوبَ وَ مُوسَى وَ هَارُونَ وَ يُوشَعَ وَ مِيشَا وَ الْخِضْرِ وَ ذِی الْقَرْنَيْنِ

وَ يُونُسَ وَ إِلْيَاسَ وَ الْيَسَعِ وَ ذِی الْكِفْلِ وَ طَالُوتَ وَ دَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ وَ زَكَرِيَّا وَ شَعْيَا وَ يَحْيَى

وَ تُورَخَ وَ مَتَّى وَ إِرْمِيَا وَ حَيْقُوقَ وَ دَانِيَالَ وَ عُزَيْرٍ وَ عِيسَى

وَ شَمْعُونَ وَ جِرْجِيسَ وَ الْحَوَارِيِّينَ وَ الْأَتْبَاعِ وَ خَالِدٍ وَ حَنْظَلَهَ وَ لُقْمَانَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْحَمْ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ بَارِکْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

كَمَا صَلَّيْتَ وَ رَحِمْتَ (وَ تَرَحَّمْتَ) وَ بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّکَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَ السُّعَدَاءِ وَ الشُّهَدَاءِ وَ أَئِمَّهِ الْهُدَى

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ وَ الْأَوْتَادِ وَ السُّيَّاحِ

وَ الْعُبَّادِ وَ الْمُخْلِصِينَ وَ الزُّهَّادِ وَ أَهْلِ الْجِدِّ وَ الِاجْتِهَادِ

وَ اخْصُصْ مُحَمَّداً وَ أَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ أَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَ بَلِّغْ رُوحَهُ وَ جَسَدَهُ مِنِّى تَحِيَّةً وَ سَلَاماً

وَ زِدْهُ فَضْلًا وَ شَرَفاً وَ كَرَماً حَتَّى تُبَلِّغَهُ أَعْلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ الْأَفَاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ

اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَى مَنْ سَمَّيْتُ وَ مَنْ لَمْ أُسَمِّ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ

وَ أَوْصِلْ صَلَوَاتِى إِلَيْهِمْ وَ إِلَى أَرْوَاحِهِمْ وَ اجْعَلْهُمْ إِخْوَانِى فِيكَ وَ أَعْوَانِى عَلَى دُعَائِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيْكَ وَ بِكَرَمِكَ إِلَى كَرَمِكَ

وَ بِجُودِكَ إِلَى جُودِكَ وَ بِرَحْمَتِكَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَ بِأَهْلِ طَاعَتِكَ إِلَيْكَ

وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِكُلِّ مَا سَأَلَكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ مَسْأَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرِ مَرْدُودَةٍ

وَ بِمَا دَعَوْكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُنِيلُ يَا جَمِيلُ

يَا كَفِيلُ يَا وَكِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُجِيرُ يَا خَبِيرُ يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مَنِيعُ يَا مُدِيلُ يَا مُحِيلُ

يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ يَا بَرُّ يَا طُهْرُ يَا طَاهِرُ يَا قَاهِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ

يَا سَاتِرُ يَا مُحِيطُ يَا مُقْتَدِرُ يَا حَفِيظُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا قَرِيبُ يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا مُبْدِئُ

يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِى يَا مُرْسِلُ

يَا مُرْشِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِى يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِى يَا وَاقِى يَا خَلَّاقُ

يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاعُ يَا رَءُوفُ يَا عَطُوفُ

يَا كَافِى يَا شَافِى يَا

مُعَافِی یَا مُکَافِی یَا وَفِیُّ یَا مُهَیْمِنُ یَا عَزِیزُ یَا جَبَّارُ یَا مُتَکَبِّرُ یَا سَلاَمُ

یَا مُؤْمِنُ یَا أَحَدُ یَا صَمَدُ یَا نُورُ یَا مُدَبِّرُ یَا فَرْدُ یَا وِتْرُ یَا قُدُّوسُ یَا نَاصِرُ یَا مُونِسُ

یَا بَاعِثُ یَا وَارِثُ یَا عَالِمُ یَا حَاکِمُ یَا بَادِی یَا مُتَعَالِی یَا مُصَوِّرُ یَا مُسَلِّمُ یَا مُتَحَبِّبُ

یَا قَائِمُ یَا دَائِمُ یَا عَلِیمُ یَا حَکِیمُ یَا جَوَادُ یَا بَارِئُ یَا بَارُّ یَا سَارُّ

یَا عَدْلُ یَا فَاصِلُ یَا دَیَّانُ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا سَمِیعُ یَا بَدِیعُ یَا خَفِیرُ یَا مُعِینُ (مُغَیِّرُ)

یَا نَاشِرُ یَا غَافِرُ یَا قَدِیمُ یَا مُسَهِّلُ یَا مُیَسِّرُ یَا مُمِیتُ یَا مُحْیِی یَا نَافِعُ یَا رَازِقُ

یَا مُقْتَدِرُ (مُقَدِّرُ) یَا مُسَبِّبُ یَا مُغِیثُ یَا مُغْنِی یَا مُقْنِی یَا خَالِقُ یَا رَاصِدُ

یَا وَاحِدُ یَا حَاضِرُ یَا جَابِرُ یَا حَافِظُ یَا شَدِیدُ یَا غِیَاثُ یَا عَائِدُ یَا قَابِضُ

یَا مَنْ عَلاَ فَاسْتَعْلَی فَکَانَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَی یَا مَنْ قَرُبَ فَدَنَا وَ بَعُدَ فَنَأَی وَ عَلِمَ السِّرَّ وَ أَخْفَی

یَا مَنْ إِلَیْهِ التَّدْبِیرُ وَ لَهُ الْمَقَادِیرُ وَ یَا مَنِ الْعَسِیرُ عَلَیْهِ سَهْلٌ یَسِیرٌ یَا مَنْ هُوَ عَلَی مَا یَشَاءُ قَدِیرٌ

یَا مُرْسِلَ الرِّیَاحِ یَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ یَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ یَا ذَا الْجُودِ وَ السَّمَاحِ

یَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ یَا نَاشِرَ الْأَمْوَاتِ یَا جَامِعَ الشَّتَاتِ یَا رَازِقَ مَنْ یَشَاءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ

وَ یَا فَاعِلَ مَا یَشَاءُ کَیْفَ یَشَاءُ وَ یَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِکْرَامِ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ

یَا حَیّاً حِینَ لاَ حَیَّ یَا حَیُّ یَا مُحْیِیَ الْمَوْتَی یَا حَیُّ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ بَدِیعُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ

یَا إِلَهِی وَ سَیِّدِی صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْحَمْ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ

وَ بَارِکْ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

کَمَا صَلَّیْتَ وَ

بَارَكْتَ وَ رَحِمْتَ (تَرَحَّمْتَ) عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

وَ ارْحَمْ ذُلِّي وَ فَاقَتِي وَ فَقْرِي وَ انْفِرَادِي وَ وَحْدَتِي وَ خُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ اعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَ تَضَرُّعِي إِلَيْكَ

أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الذَّلِيلِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ الْمُشْفِقِ الْبَائِسِ الْمَهِينِ الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْعَائِذِ الْمُسْتَجِيرِ

الْمُقِرِّ بِذَنْبِهِ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ الْمُسْتَكِينِ لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمَتْهُ ثِقَتُهُ (نَفْسُهُ)

وَ رَفَضَتْهُ أَحِبَّتُهُ وَ عَظُمَتْ فَجِيعَتُهُ دُعَاءَ حَرِقٍ حَزِينٍ ضَعِيفٍ مَهِينٍ بَائِسٍ مُسْتَكِينٍ بِكَ مُسْتَجِيرٍ

اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِيكٌ وَ أَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ وَ أَنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ

وَ أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ هَذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ وَ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ

وَ الْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَ بِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ

يَا مَنْ وَهَبَ لِآدَمَ شَيْثاً وَ لِإِبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَا مَنْ رَدَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ

وَ يَا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ ضُرَّ أَيُّوبَ يَا رَادَّ مُوسَى عَلَى أُمِّهِ وَ زَائِدَ الْخِضْرِ فِي عِلْمِهِ

وَ يَا مَنْ وَهَبَ لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ وَ لِزَكَرِيَّا يَحْيَى وَ لِمَرْيَمَ عِيسَى

يَا حَافِظَ بِنْتِ شُعَيْبٍ وَ يَا كَافِلَ وَلَدِ أُمِّ مُوسَى (عَنْ وَالِدَتِهِ)

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَ تُجِيرَنِي مِنْ عَذَابِكَ

وَ تُوجِبَ لِي رِضْوَانَكَ وَ أَمَانَكَ وَ إِحْسَانَكَ وَ غُفْرَانَكَ وَ جِنَانَكَ

وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَفُكَّ عَنِّي كُلَّ حَلْقَةٍ بَيْنِي وَ بَيْنَ مَنْ يُؤْذِينِي وَ تَفْتَحَ لِي كُلَّ بَابٍ

وَ تُلَيِّنَ لِي كُلَّ صَعْبٍ وَ تُسَهِّلَ لِي كُلَّ عَسِيرٍ وَ تُخْرِسَ عَنِّي كُلَّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَ تَكُفَّ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ

وَ تَكْبِتَ (عَنِّي) كُلَّ عَدُوٍّ لِي وَ حَاسِدٍ وَ تَمْنَعَ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَ تَكْفِيَنِي كُلَّ عَائِقٍ يَحُولُ بَيْنِي وَ بَيْنَ حَاجَتِي

وَ يُحَاوِلُ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنِي

وَ بَیْنَ طَاعَتِکَ وَ یُثَبِّطَنِی عَنْ عِبَادَتِکَ

یَا مَنْ أَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدِینَ وَ قَهَرَ عُتَاهَ الشَّیَاطِینِ وَ أَذَلَّ رِقَابَ الْمُتَجَبِّرِینَ

وَ رَدَّ کَیْدَ الْمُتَسَلِّطِینَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِینَ أَسْأَلُکَ بِقُدْرَتِکَ عَلَی مَا تَشَاءُ

وَ تَسْهِیلِکَ لِمَا تَشَاءُ کَیْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِی فِیمَا تَشَاءُ

پس سجده کن بر زمین و بر خاک بگذار دو طرف روی خود را و بگو

اللَّهُمَّ لَکَ سَجَدْتُ وَ بِکَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّی وَ فَاقَتِی وَ اجْتِهَادِی وَ تَضَرُّعِی وَ مَسْکَنَتِی وَ فَقْرِی إِلَیْکَ یَا رَبِ

و کوشش کن که اشک بریزد چشمهای تو اگر چه بقدر سر مگسی (سوزنی) باشد بدرستی که این علامت استجابت است

ترجمه

صدق است کلام خدای بزرگ که هیچ خدایی جز او نیست او زنده پاینده است

و صاحب جلالت و بزرگواری و بخشش و مهربانی و حلم و کرم است

آن خدایی که هیچکس مثل و مانندش نیست و او شنوا و دانا و بینا و آگاه است

ذاتش خود گواهی دهد که هیچ خدایی جز او نیست و فرشتگان و دانایان عالم همه گواهی می دهند و او نگهبان عدل و داد است

و خدایی جز آن ذات با حکمت و عزت و اقتدار نیست و رسولان بزرگوارش تبلیغ امر او نمودند و من بر این امور چون شاهدان دیگر شاهد و گواه می باشم

ای خدا ستایش و مجد و عزت و فخر و قهر همه مخصوص توست و نعمت

و بزرگواری و مهربانی و هیبت و پادشاهی

و بهاء و بخشش و پاکی و پاکیزگی و یکتایی و کبریایی اختصاص به تو دارد

و در ملک وجود آنچه به چشم دیده

شود و آنچه دیده نشود و آنچه فوق آسمانهای بلند

و زمینهای پست و هر چه زیر زمین است و دنیا و آخرت همه از توست

و هر حمد و ثناء و شکر بر نعماء که تو پسندی خاص توست

ای خدا درود فرست بر جبرئیل که امین وحی است و در اطاعت امرت نیرومند

و در سماوات و مقامات عالی از جانبت فرمانده مطاع است و نگهبان سخنان وحی و یاری کننده پیغمبران و هلاک کننده دشمنان توست

ای خدا درود فرست بر میکائیل که فرشته رحمت است و برای ظهور رأفتت خلق شده و آمرزش طلب و یاری رسان بر اهل طاعتت

ای خدا درود فرست بر اسرافیل که حامل عرش و صاحب صور و ندای توست و آماده فرمان و ترسان و هراسان از خوف توست

خدایا درود فرست بر حاملان عرشت که از پاکانند و هم بر سفیران بزرگوار نیکوکار پاکیزه ات و هم بر فرشتگان با کرامت نویسنده اعمال

و هم بر فرشتگان خازن بهشت و دوزخت و بر ملك الموت و اعوانش ای خدای صاحب جلال و بزرگواری

خدایا درود فرست بر پدر ما آدم ابو البشر خلق بدیع بی نظیرت که او را شرافت بخشیدی و مسجود فرشتگانش ساختی و بهشت را بر او مباح فرمودی

و هم درود فرست بر حوا مادر ما پاك و پاكیزه از پلیدی و آلودگی که از نوع آدمیانش فضیلت دادی و در میان (بهشت) مقامات قدس اجازه رفت و آمدش دادی

خدایا درود فرست بر هابیل و شیث و ادریس و نوح و

هود و صالح

و ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و یوسف – و اسباط یعقوب و لوط و شعیب

و ایوب و موسی و هرون و یوشع و میشا و خضر و ذی القرنین

و یونس و الیاس و یسع و ذی الکفل و طالوت و داود و سلیمان و زکریا و شعیا و یحیی

و تورخ و متی و ارمیا و حیقوق و دانیال و عزیز و عیسی

و شمعون و جرجیس و حواریین و تابعان آنها و خالد و حنظله و لقمان

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و رحمت فرست بر محمد و آل محمد و برکت ده بر محمد و آل محمد

چنانکه درود و رحمت و برکت بر ابراهیم و آلش فرستادی که تویی سزاوار حمد و ثناء و مجد و بزرگواری

خدایا درود فرست بر اوصیای پیغمبرانت و سعیدان و شهیدان و پیشوایان هدایت خلق

خدایا درود فرست بر ابدال و اوتاد و سیاحان و اهل عبادت و بندگان با اخلاص و زهاد و اهل کوشش و جهد،

بر همه درود فرست و محمد و آلش را به بهترین درود و بزرگترین مقام کرامت مخصوص گردان و به روح و جسد شریفش از من تحیت و سلام رسان

و بر فضیلت و شرافت و بزرگواریش بیفزا تا آنکه او را به عالیترین درجات اهل شرافت از انبیاء و رسل و بهترین مقربان درگاهت برسانی

خدایا درود فرست بر آنان که نام بردم و یا نام نبردم از فرشتگان و انبیاء و رسل و

اهل طاعتت

و درود مرا به آنها و به ارواح پاک آنها برسان و آنها را برادران من در راهت و یاوران من در دعای به درگاهت قرار ده

ای خدا من تو را بسوی تو شفیع می گردانم و به کرمت بسوی کرمت

و به جودت بسوی جودت و به رحمتت بسوی رحمتت و به اهل طاعتت بسوی تو متوسل می شوم

و از تو درخواست می کنم آنچه از خواهشهای بلند مرتبه مقبول تو که این بندگانی که نام بردم از تو درخواست کنند

و هر دعای مستجاب آنها که نومیدی در آن نیست

ای خدا ای بخشنده ای مهربان ای بردبار ای کریم ای بزرگ ای بزرگوار ای عطا بخش ای نیکو

ای کفیل خلق ای وکیل ای گذشت کننده ای پناه دهنده ای آگاه ای روشن کننده ای هلاک کننده ای با مناعت ای دولت بخش ای با تدبیر

ای بزرگ ای توانا ای بینا ای پاداش دهنده شاکران ای نیکو ای پاک ای پاکیزه ای قادر غالب ای پیدا ای پنهان

ای ساتر گناهان ای محیط به خلق ای با اقتدار ای نگهبان ای جبران کننده ای نزدیک ای مهربان ای ستوده صفات ای با مجد و عزت ای آفریننده

ای برگرداننده ای گواه ای احسان کننده ای نیکویی کننده ای نعمت بخش ای افزونی بخش ای باز گیرنده ای گستراننده ای رهنما ای فرستنده

ای هدایت کننده ای قوت بخشنده ای عطا بخش ای منع کننده ای دفع کننده ای رفعت بخش ای باقی ابدی ای نگهدار ای آفریننده

ای

روزی دهنده ای بخشنده بی عوض ای توبه پذیر ای گشاینده ای بخشنده ای سود دهنده ای کسی که هر کلید به دست توست ای منفعت بخش ای مهربان ای با عطوفت

ای کفایت کننده ای شفا بخشنده ای صحت بخش ای پاداش دهنده ای وفادار ای نگهبان ای با عزت ای جبران کننده ای با تکبر و جلال ای سلام

ای ایمنی بخش ای یکتا ای بی نیاز ای نور ای تدبیر کننده ای متفرد ای یگانه ای منزه ای یاری کننده ای مونس

ای برانگیزنده مردگان ای وارث بندگان ای دانا ای حکم فرما ای پدید آور ای راهبر ای بلند مقام ای صورت نگار ای سلامت بخش ای دوست

ای قائم به ذات ای ابدی الذات ای باعلم ای باحکمت ای با جود و بخشش ای آفریننده ای نیکوکار ای ناپیدا

ای دادگر ای جدا کننده ای کیفر دهنده ای مشفق و مهربان ای اهل احسان ای شنوا ای پدید آور ای پناه بخش ای یاور

ای نشر دهنده ای آمرزنده ای قدیم الذات ای سهل و آسان گیر ای میراننده ای زنده کننده ای سود بخشنده ای روزی دهنده

ای با اقتدار ای سبب ساز ای فریادرس ای بی نیازی بخش ای سرمایه بخش ای آفریدگار ای مراقب

ای یگانه ای حاضر ای جبران کننده ای حفظ کننده ای محکم کار ای فریادرس ای فایده رسان ای قبض کننده

ای که بلند مقامی و از هر مقام بلند که تصور شود برتری و به بالاترین منظری ای کسی که نزدیک و بسیار نزدیکی و دوری و

بسیار دوری و دانای اسرار و پنهانترین اسراری

ای کسی که تدبیر و تقدیر امور عالم با اوست و ای کسی که هر مشکل نزدش آسان است ای کسی که بر هر چیز تواناست

ای فرستنده بادها و پدید آرنده صبحها و برانگیزنده روحها ای صاحب جود و بخشش

ای برگرداننده گذشته ها ای زنده کن مرده ها ای گرد آرنده پراکنده ها ای روزی بخش به هر که خواهی بی حساب

و ای کسی که هر چه بخواهی و هر گونه بخواهی توانی کرد ای صاحب جلال و بزرگواری ای زنده پاینده ابدی

ای زنده هنگامی که هیچکس زنده نیست ای زنده ای که مردگان را زنده می کند ای زنده ای که خدایی جز تو نیست ای پدید آرنده زمین و آسمانها

ای خدا و آقای من درود فرست بر محمد و آل محمد و رحمت فرست بر محمد و آلش

و برکت ده بر محمد و آلش

چنانکه درود و برکت و رحمت فرستادی بر ابراهیم و آلش که همانا تو ستوده صفات و بزرگواری

ای خدا و به خواری من و بر فقر و فاقه و تنهایی و بی کسیم ترحم کن و به فروتنیم در پیشگاه تو و اعتمادم به تو و تضرع و زاریم به درگاه تو کرم فرما

ای خدا تو را می خوانم به دعایی با حال خضوع و خشوع و ذلت و ترس و هراس و پریشانی و خواری و بی مقداری و گرسنگی و فقر و در حالتی که به تو پناه آورده

و معترف است به گناه خود و از تو

آمرزش می طلبد و به درگاه خدای خود زاری می کند تو را می خواند به دعای کسی که یاران معتمدش او را تسلیم بلا کرده

و دوستانش او را ترک گفته باشند و مصیبتش سخت باشد دعای کسی که در آتش حزن و اندوه می سوزد ناتوان و خوار و پریشان حال و بینواست و به تو پناه آورده

ای خدا و از تو درخواست می کنم که تو پادشاه ملک وجودی و هر چه بخواهی به امرت موجود می شود و بر هر چیز توانا هستی

و از تو درخواست می کنم به حرمت این ماه (رجب) و به شهر محرم (مکه) و بیت الحرام و رکن و مقام

و شعارها و عبادتهای بزرگ و به حق پیغمبر اکرمت محمد (ص) که بر او و آلش سلام باد

ای خدایی که به آدم ابو البشر شیث را عطا کردی و به ابراهیم اسمعیل و اسحق را ای خدایی که یوسف را به یعقوب برگردانیدی

و ای آنکه رنج و درد ایوب را پس از ابتلا برطرف ساختی ای آنکه موسی را به مادرش برگردانیدی و علم و دانش خضر را افزودی

ای آنکه به داود سلیمان را عطا کردی و به زکریا یحیی را و به مریم عیسی را بخشیدی

ای نگهدار دختر شعیب (زن موسی) و ای کفالت کننده فرزند مادر موسی

از تو درخواست می کنم که درود بر محمد و آلش فرستی و گناهان مرا تمام بیامرزی و مرا از عذابت در پناه گیری

و مقام رضای خود را و امان و احسان و غفران و بهشت و رضوانت

را به من عطا فرمایی

و باز درخواست می کنم از تو که هر حلقه تنگ عداوتی میان من و آزار کنندگان من است باز کنی و هر در خیر به رویم بگشایی

و هر کار مشکل را بر من سهل کنی و هر سخت را آسان سازی و هر که را بر من زبان بد گشاید زبانش ببندی و شر هر ستمگر را از من دفع کنی

و هر دشمن و حسودم را به رو در افکنی و هر ظالم را از من منع فرمایی و هر چه مانع میان من و حاجتهای من است

و خواهد که میان من و طاعتت جدایی افکند و مرا از عبادتت باز دارد او را از من کفایت کنی

ای آنکه دیو سرکش را لجام کرده ای و گردنکشان شیاطین را مقهور ساخته ای و متکبران و جباران عالم را ذلیل نموده ای

و مکر و فریب مقتدران را از ضعیفان برگردانیده ای از تو درخواست می کنم به حق قدرتت که به هر چه خواهی شامل است

و به آسان بودن نزدت هر چه را بخواهی و هر گونه بخواهی که حاجتهای مرا هر چه را می خواهی روا گردانی.

خدایا برای تو سجده می کنم و به تو ایمان دارم تو به خواری و پریشانیم ترحم کن که جهد و کوششم و زاری و مسکنت و فقرم به درگاه توست ای پروردگار من. س

ادعیه و اعمال بیت الطشت

متن

ظ(اعمال بيت الطشت كه متصل است به دكه قضا نماز كن در آنجا دو ركعت و بعد از سلام تسبيح كن پس بگو

اَللَّهُمَّ إِنِّی ذَخَرْتُ تَوْحِیدِی إِیَّاکَ وَ مَعْرِفَتِی بِکَ وَ إِخْلَاصِی

لَکَ وَ إِقْرَارِی بِرُبُوبِیَّتِکَ

وَ ذَخَرْتُ وِلاَیَهَ مَنْ أَنْعَمْتَ عَلَیَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِیَّتِکَ مُحَمَّدٍ وَ عِتْرَتِهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِمْ لِیَوْمِ فَزَعِی إِلَیْکَ عَاجِلاً وَ آجِلاً

وَ قَدْ فَزِعْتُ إِلَیْکَ وَ إِلَیْهِمْ یَا مَوْلاَیَ فِی هَذَا الْیَوْمِ وَ فِی مَوْقِفِی هَذَا

وَ سَأَلْتُکَ مَادَّتِی (مَا زَکَی) مِنْ نِعْمَتِکَ وَ إِزَاحَهَ مَا أَخْشَاهُ مِنْ نَقِمَتِکَ وَ الْبَرَکَهَ فِیمَا رَزَقْتَنِیهِ

وَ تَحْصِینَ صَدْرِی مِنْ کُلِّ هَمٍّ وَ جَائِحَهٍ وَ مَعْصِیَهٍ فِی دِینِی وَ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

و نقل شده که حضرت صادق علیه السلام در بیت الطشت دو رکعت نماز کردند

ترجمه

پروردگارا من یگانه پرستی و معرفت و شناسایی تو را و اخلاص و اقرار به ربوبیت و خدایی تو را اندوخته کردم

و نیز ذخیره گردانیده ام دوستی آنان را که از خلق خود معرفتشان را به من انعام فرمودی یعنی محمد و عترت پاکش که درود خدا بر آنان باد برای روز فزع و نیاز و هراسم به تو در دنیا و عقبی

و من در این روز و در این جایگاه ای مولای من به درگاه تو و بسوی ایشان فزع و زاری دارم

و از تو درخواست می کنم کشش نعمتت را و برکناری آنچه می ترسم آن را از عذاب تو و برکت در آنچه مرا روزی فرمودی

و اینکه سینه ام را از ورود هر اندوه و ناگواری و نافرمانی و گناه در دین و دنیا و آخرتم در پناه لطفت محفوظ داری ای مهربانترین مهربانان عالم

ادعیه و اعمال دکهالقضاء

متن

ظ(اعمال دکه القضاء و بیت الطشت بدان که دکه القضاء دکانچه ای بوده در مسجد که امیر المؤمنین علیه السلام بر روی آن می نشستند و قضاوت و حکم می نمودند و در آن موضع ستون کوتاهی بوده که بر آن نوشته بوده آیه کریمه إِنَّ اللَّهَ یَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ الْإِحْسَانِ و بیت الطشت همان محلی است که ظاهر شده معجزه امیر المؤمنین علیه السلام در باب آن دختر بی شوهری که یک وقتی در میان آب بوده که زالویی در شکمش داخل شده و کم کم از مکیدن خون بزرگ شده بود و شکم آن دختر را نیز بزرگ کرده بود برادران دختر گمان حمل به او بردند و خواستند او را بکشند برای حکم آن

نزد امیر المؤمنین علیه السلام آمدند حضرت امر فرمود در جانب مسجد پرده کشیدند و آن دختر را در پس آن پرده نشانیدند و قابله کوفه را امر فرمود که او را تفتیش کند قابله پس از تفتیش عرض کرد یا امیر المؤمنین این دختر آبستن است و فرزند در شکم دارد پس حضرت امر فرمود طشتی مملو از لجن آوردند و دختر را بر روی آن نشانیدند آن زالو که بوی لجن شنید از شکم دختر بیرون آمد و در بعضی از روایات است که حضرت دست دراز کرد و از کوههای شام قطعه برفی آورد و نزدیک آن طشت نهاد تا آن حیوان از شکم دختر بیرون آمد و نیز بدان که مشهور در ترتیب اعمال مسجد آن است که بعد از اعمال ستون چهارم می روند به وسط مسجد و اعمال آنجا را بجا می آورند و اعمال دکه القضاء و بیت الطشت را در آخر همه بعد از فراغ از دکه حضرت صادق علیه السلام بجا می آورند و لکن ما به همان ترتیبی که سید بن طاوس در مصباح الزائر و علامه مجلسی در بحار و شیخ خضر در مزار نقل کرده اند اعمال را ذکر می نماییم و اگر کسی خواسته باشد به ترتیب مشهور عمل نماید اعمال دکه القضاء و بیت الطشت را بعد از ستون چهارم بجا نیاورد و بگذارد در آخر بعد از اعمال دکه حضرت صادق علیه السلام بجا آورد بالجمله می گوییم پس برو بسوی دکه القضاء و در آنجا دو رکعت نماز کن به حمد

و هر سوره که خواهی و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهرا علیها السلام را

و بگو

يَا مَالِكِي وَ مُمَلِّكِي وَ مُتَغَمِّدِي (مُعْتَمِدِي) بِالنِّعَمِ الْجِسَامِ مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ

وَجْهِي خَاضِعٌ لِمَا تَعْلُوهُ الْأَقْدَامُ لِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ

لَا تَجْعَلْ هَذِهِ الشِّدَّةَ وَ لَا هَذِهِ الْمِحْنَةَ مُتَّصِلَةً بِاسْتِيصَالِ الشَّأْفَهِ

وَ امْنَحْنِي مِنْ فَضْلِكَ مَا لَمْ تَمْنَحْ بِهِ أَحَداً مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَهٍ أَنْتَ الْقَدِيمُ الْأَوَّلُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ وَ لَا تَزَالُ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ زَكِّ عَمَلِي وَ بَارِكْ لِي فِي أَجَلِي

وَ اجْعَلْنِي مِنْ عُتَقَائِكَ وَ طُلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

ای مالک من و تملیک کن من و آنکه غریق نعمتم ساختی بدون استحقاق

وجه من برای تو خاضع است برای آنچه زیر قدمها است برای جلال وجه کریمت

این شدت و این محنت و گرفتاری را همیشه قرار مده به ریشه کنی

و مرا از فضل خود ببخش آنچه را که احدی را بدون درخواست بدان نبخشایی تویی قدیم اول که پیوسته بوده و هستی

درود و رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز مرا و بر من ترحم کن و عملم را پاک کن و عمرم را برکت بخش

و مرا از آزاد شدگان و رهایی یافتگان از آتش بگردان و قرار ده به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

ادعیه و اعمال دکهالمعراج

متن

ظ(اعمال دکه القضاء و بیت الطشت بدان که دکه القضاء دکانچه ای بوده در مسجد که امیر المؤمنین علیه السلام بر روی آن می نشستند و قضاوت و حکم می نمودند و در آن موضع ستون کوتاهی بوده که بر آن نوشته بوده آیه کریمه إِنَّ اللَّهَ یَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ الْإِحْسَانِ و بیت الطشت همان محلی است که ظاهر شده معجزه امیر المؤمنین علیه السلام در باب آن دختر بی شوهری که یک وقتی در میان آب بوده که زالویی در شکمش داخل شده و کم کم از مکیدن خون بزرگ شده بود و شکم آن دختر را نیز بزرگ کرده بود برادران دختر گمان حمل به او بردند و خواستند او را بکشند برای حکم آن نزد امیر المؤمنین علیه السلام آمدند حضرت امر فرمود در جانب مسجد پرده کشیدند و آن دختر را در پس آن

پرده نشانیدند و قابله کوفه را امر فرمود که او را تفتیش کند قابله پس از تفتیش عرض کرد یا امیر المؤمنین این دختر آبستن است و فرزند در شکم دارد پس حضرت امر فرمود طشتی مملو از لجن آوردند و دختر را بر روی آن نشانیدند آن زالو که بوی لجن شنید از شکم دختر بیرون آمد و در بعضی از روایات است که حضرت دست دراز کرد و از کوههای شام قطعه برفی آورد و نزدیک آن طشت نهاد تا آن حیوان از شکم دختر بیرون آمد و نیز بدان که مشهور در ترتیب اعمال مسجد آن است که بعد از اعمال ستون چهارم می روند به وسط مسجد و اعمال آنجا را بجا می آورند و اعمال دکه القضاء و بیت الطشت را در آخر همه بعد از فراغ از دکه حضرت صادق علیه السلام بجا می آوردند و لکن ما به همان ترتیبی که سید بن طاوس در مصباح الزائر و علامه مجلسی در بحار و شیخ خضر در مزار نقل کرده اند اعمال را ذکر می نماییم و اگر کسی خواسته باشد به ترتیب مشهور عمل نماید اعمال دکه القضاء و بیت الطشت را بعد از ستون چهارم بجا نیاورد و بگذارد در آخر بعد از اعمال دکه حضرت صادق علیه السلام بجا آورد بالجمله می گوییم پس برو بسوی دکه القضاء و در آنجا دو رکعت نماز کن به حمد

و هر سوره که خواهی و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهرا علیها السلام را و بگو

يَا مَالِكِی وَ مُمَلِّكِی وَ مُتَغَمِّدِی (مُعْتَمَدِی) بِالنِّعَمِ الْجِسَامِ مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ

وَجْهِی خَاضِعٌ لِمَا تَعْلُوهُ الْأَقْدَامُ لِجَلاَلِ وَجْهِکَ الْکَرِيمِ

لاَ تَجْعَلْ

هَذِهِ الشِّدَّهَ وَ لاَ هَذِهِ الْمِحْنَهَ مُتَّصِلَهً بِاسْتِيصَالِ الشَّأْفَهِ

وَ امْنَحْنِی مِنْ فَضْلِکَ مَا لَمْ تَمْنَحْ بِهِ أَحَداً مِنْ غَیْرِ مَسْأَلَهٍ أَنْتَ الْقَدِیمُ الْأَوَّلُ الَّذِی لَمْ تَزَلْ وَ لاَ تَزَالُ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِی وَ ارْحَمْنِی وَ زَکِّ عَمَلِی وَ بَارِکْ لِی فِی أَجَلِی

وَ اجْعَلْنِی مِنْ عُتَقَائِکَ وَ طُلَقَائِکَ مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

ای مالک من و تملیک کن من و آنکه غریق نعمتم ساختی بدون استحقاق

وجه من برای تو خاضع است برای آنچه زیر قدمها است برای جلال وجه کریمت

این شدت و این محنت و گرفتاری را همیشه قرار مده به ریشه کنی

و مرا از فضل خود ببخش آنچه را که احدی را بدون درخواست بدان نبخشایی تویی قدیم اول که پیوسته بوده و هستی

درود و رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز مرا و بر من ترحم کن و عملم را پاک کن و عمرم را برکت بخش

و مرا از آزاد شدگان و رهایی یافتگان از آتش بگردان و قرار ده به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

ادعیه و اعمال ستون پنجم مسجد کوفه

متن

ظ(عمل ستون پنجم بدان که از جمله مواضع ممتازه مسجد کوفه ستون پنجم است که باید نزد آن نماز کنند و حاجات خود را از حق تعالی طلب نمایند زیرا که در روایات معتبره وارد شده است که محل نماز حضرت ابراهیم خلیل الرحمن علیه السلام بوده است و منافات ندارد با روایات دیگر زیرا که ممکن است که آن حضرت در همه این مواضع نماز کرده باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که ستون پنجم مقام جبرئیل علیه السلام است و از حدیث سابق ظاهر است که مقام امام حسن علیه السلام است و بالجمله آنچه از احادیث معلوم می شود آن است که نزد ستون هفتم و پنجم اشرف است از سایر جاهای مسجد و سید بن طاوس رحمه الله علیه گفته که در نزد ستون پنجم

دو رکعت نماز کن به حمد و هر سوره که خواهی و چون سلام گفتی و تسبیح نمودی پس بگو

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِجَمِیعِ أَسْمَائِکَ کُلِّهَا مَا عَلِمْنَا مِنْهَا وَ مَا لاَ نَعْلَمُ

وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الْأَعْظَمِ الْکَبِیرِ الْأَکْبَرِ الَّذِی مَنْ دَعَاکَ بِهِ أَجَبْتَهُ وَ مَنْ سَأَلَکَ بِهِ أَعْطَیْتَهُ

وَ مَنِ اسْتَنْصَرَکَ بِهِ نَصَرْتَهُ وَ مَنِ اسْتَغْفَرَکَ بِهِ غَفَرْتَ لَهُ وَ مَنِ اسْتَعَانَکَ بِهِ أَعَنْتَهُ

وَ مَنِ اسْتَرْزَقَکَ بِهِ رَزَقْتَهُ وَ مَنِ اسْتَغَاثَکَ بِهِ أَغَثْتَهُ وَ مَنِ اسْتَرْحَمَکَ بِهِ رَحِمْتَهُ

وَ مَنِ اسْتَجَارَکَ بِهِ أَجَرْتَهُ وَ مَنْ تَوَکَّلَ عَلَیْکَ بِهِ کَفَیْتَهُ

وَ مَنِ اسْتَعْصَمَکَ بِهِ عَصَمْتَهُ وَ مَنِ اسْتَنْقَذَکَ بِهِ مِنَ النَّارِ أَنْقَذْتَهُ وَ مَنِ اسْتَعْطَفَکَ بِهِ تَعَطَّفْتَ لَهُ

وَ مَنْ أَمَّلَکَ بِهِ أَعْطَیْتَهُ الَّذِی اتَّخَذْتَ بِهِ آدَمَ صَفِیّاً وَ نُوحاً نَجِیّاً وَ إِبْرَاهِیمَ خَلِیلاً

وَ مُوسَی کَلِیماً وَ عِیسَی رُوحاً وَ مُحَمَّداً حَبِیباً وَ عَلِیّاً وَصِیّاً صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ

أَنْ تَقْضِیَ لِی حَوَائِجِی وَ تَعْفُوَ عَمَّا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِی

وَ تَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لِجَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ لِلدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

یَا مُفَرِّجَ هَمِّ الْمَهْمُومِینَ وَ یَا غِیَاثَ الْمَلْهُوفِینَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ

مؤلف گوید که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که به بعضی از اصحاب خویش فرمودند که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز گزار که آن مصلای ابراهیم علیه السلام است و بگو السَّلاَمُ عَلَی أَبِینَا آدَمَ وَ أُمِّنَا حَوَّاءَ إلخ قریب به همان که در نزد ستون هفتم رو به قبله خوانده می شد

ترجمه

بار خدایا من از تو درخواست می کنم به تمام اسماء تو آنچه را می دانیم از آن اسماء و آنچه را نمی دانیم

و باز درخواست می کنم به اسم

اعظم با عظمتت و بزرگترین نام بزرگت آن نامی که هر کس تو را بآن نام خواند دعایش مستجاب کردی و هر که سؤال کرد بآن نام او را عطا کردی

و هر کس بآن نام از تو یاری طلبید او را یاری کردی و هر کس طلب آمرزش بدان نام کرد او را آمرزیدی و هر کس بدان نام از تو استعانت جست نصرتش دادی

و کسیکه بدان نام از تو طلب روزی کرد روزی دادی و هر که استغاثه کند بدان از تو به فریادش رسی و کسی که از تو بدان نام رحمت طلبید به او ترحم کردی

و هر که پناه طلبید به او پناه دادی و هر که توکل به تو به آن نام کرد او را کفایت کردی

و هر که عصمت و حفظ از گناه طلب کرد او را محفوظ داشتی و هر که نجات و رهایی طلبید او را نجات دادی و هر که به آن نام درخواست عطوفت و مهربانی کرد به او ملاطفت فرمودی

و هر که به آن نام از تو امید و آرزویی داشت به او عطا فرمودی همان نامی که بواسطه آن نام آدم را برگزیده خود و نوح را نجات یافته خود و ابراهیم را خلیل خود

و موسی را کلیم خود و عیسی را روح قدس خود و محمد را حبیب خویشتن و علی را وصی و ولی خود که درود خدا بر آنان باد مقرر فرمودی

من هم تو را به آن نام می خوانم که حاجتهایم برآوری و گناهان گذشته ام همه را عفو

کنی

و بر من و تمام اهل ایمان از مرد و زن در دنیا و آخرت کرم و تفضل فرمایی

ای شاد کن خاطر ناشاد اندوهناکان و ای پناه شکسته دلان خدایی جز تو نیست منزهی ای پروردگار عالمیان.

ادعیه و اعمال ستون سوم مسجد کوفه

متن

مؤلف گوید که این مقام از طرف قبله مقابل است با دکه باب امیر المؤمنین علیه السلام و از طرف غربی مقابل بوده با باب کنده که مسدود شده و گفته شده که شایسته است آنکه نماز بقدر پنج ذراع متأخر از ستون بعمل آورده شود زیرا که دکه در آن محل بوده و بالجمله پس نماز کن در آنجا دو رکعت و بخوان در آن حمد و هر سوره که خواستی پس همینکه سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِی قَدْ كَثُرَتْ وَ لَمْ يَبْقَ لَهَا إِلاَّ رَجَاءُ عَفْوِكَ وَ قَدْ قَدَّمْتُ آلَهَ الْحِرْمَانِ إِلَيْكَ

فَأَنَا أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مَا لاَ أَسْتَوْجِبُهُ وَ أَطْلُبُ مِنْكَ مَا لاَ أَسْتَحِقُّهُ

اللَّهُمَّ إِنْ تُعَذِّبْنِی فَبِذُنُوبِی وَ لَمْ تَظْلِمْنِی شَيْئًا وَ إِنْ تَغْفِرْ لِی فَخَيْرُ رَاحِمٍ أَنْتَ يَا سَيِّدِی

اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ وَ أَنَا أَنَا أَنْتَ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَهِ وَ أَنَا الْعَوَّادُ بِالذُّنُوبِ

وَ أَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَ أَنَا الْعَوَّادُ بِالْجَهْلِ

اللَّهُمَّ فَإِنِّی أَسْأَلُكَ يَا كَنْزَ الضُّعَفَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغَرْقَى

يَا مُنْجِيَ الْهَلْكَى يَا مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى

أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

أَنْتَ الَّذِی سَجَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَ نُورُ الْقَمَرِ وَ ظُلْمَهُ اللَّيْلِ وَ ضَوْءُ النَّهَارِ وَ خَفَقَانُ الطَّيْرِ

فَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا عَظِيمُ بِحَقِّكَ يَا كَرِيمُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصَّادِقِينَ

وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصَّادِقِينَ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَى عَلِيٍّ وَ بِحَقِّ عَلِيٍّ

عَلَيْكَ

وَ بِحَقِّكَ عَلَى فَاطِمَهَ وَ بِحَقِّ فَاطِمَهَ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ وَ بِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ

وَ بِحَقِّكَ عَلَى الْحُسَيْنِ وَ بِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ حُقُوقَهُمْ مِنْ أَفْضَلِ إِنْعَامِكَ عَلَيْهِمْ

وَ بِالشَّأْنِ الَّذِی لَکَ عِنْدَهُمْ وَ بِالشَّأْنِ الَّذِی لَهُمْ عِنْدَکَ

صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيْهِمْ صَلاَهً دَائِمَهً مُنْتَهَى رِضَاكَ وَ اغْفِرْ لِی بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِی بَيْنِی وَ بَيْنَکَ

وَ أَتْمِمْ نِعْمَتَکَ عَلَيَّ کَمَا أَتْمَمْتَهَا عَلَى آبَائِی مِنْ قَبْلُ يَا کهيعص

اللَّهُمَّ کَمَا صَلَّيْتَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَجِبْ لِی دُعَائِی فِيمَا سَأَلْتُکَ

پس برو به سجده و جانب راست رو را بر زمین گذار و بگو

يَا سَيِّدِی يَا سَيِّدِی يَا سَيِّدِی صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِی وَ اغْفِرْ لِی

و بسیار بگو این کلمه را با خشوع و گریه پس جانب چپ رو را به زمین گذار و این کلمات را بگو (يَا سَيِّدِی يَا سَيِّدِی يَا سَيِّدِی صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِی وَ اغْفِرْ لِی) پس دعا کن به آنچه می خواهی

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان

خدایا گناهان من بسیار است و بر آن گناهان دست آویزی باقی نمانده به جز امیدم به عفو و بخشش تو و سبب محرومی خود را پیشاپیش نزد تو فرستادم

پس حالی من از تو ای خدا درخواست می کنم چیزی را که مستوجب آن نیستم و از تو می طلبم آنچه را که استحقاق آن ندارم

ای خدا اگر مرا عذاب کنی پس سبب گناهان من است و تو بر من هیچ ظلم و ستم نکرده ای و اگر مرا ببخشی و بیامرزی تو بهترین مهربانانی ای آقای من

تو تویی و من

منم تو همیشه بر عادت و اعاده آمرزش و مغفرتی

تو به حلم و بردباری تفضل می کنی و من به جهالت به گناه باز می گردم

پروردگارا من از تو درخواست می کنم ای گنج ناتوانان مستمند و ای امید بزرگ همه عالم ای رهایی بخش غرق شدگان

ای نجات بخش هلاک شوندگان و میراننده زندگان و زنده کننده مردگان

تویی خدای یکتایی که جز تو خدایی نیست

تویی که نور خورشید و ماه تو را سجده می کند و ظلمت شب و روشنی روز و پرواز مرغان به طاعت توست

پس از تو درخواست می کنم ای خدای بزرگ ای کریم به حق تو بر محمد و آل محمد که صادقانند

و به حقی که محمد و آلش که راستگویانند بر تو دارند و به حق تو بر علی (ع) و به حق علی (ع) بر تو

و به حق تو بر فاطمه و به حق فاطمه بر تو و به حق تو بر حسن و به حق حسن بر تو

و به حق تو بر حسین و به حق حسین بر تو که حقوق محمد و آلش بر تو هم از بزرگترین انعام و احسان تو بر آن خاندان است

و به حق شأنی که تو را بر آنهاست و به شأنی که آنها را نزد توست

ایزدا درود فرست بر آنان درود و رحمتی دایم که منتهای رضای تو در آن است و طفیل آنها گناهان مرا که بین من و توست ببخش و بیامرز

و نعمتت را بر من چنانکه بر پدران پیشین من

تمام کردی تمام و کامل گردان ای کهیعص

خدایا چنانکه درود و رحمت بر محمد و آلش فرستادی دعای مرا هم در آنچه از تو مسئلت دارم اجابت بفرما

ای سید و آقای من ای سید من ای سید من درود و رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز مرا و بیامرز مرا

ادعیه و اعمال ستون هفتم مسجد کوفه

متن

ظ(اعمال ستون هفتم و آن مقامی است که در آن حق تعالی توفیق توبه به آدم علیه السلام داده پس برو بطرف ستون هفتم و بایست در نزد آن رو به قبله و بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ عَلَى مِلَّهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَى أَبِينَا آدَمَ وَ أُمِّنَا حَوَّاءَ

السَّلاَمُ عَلَى هَابِيلَ الْمَقْتُولِ ظُلْماً وَ عُدْوَاناً عَلَى مَوَاهِبِ اللَّهِ وَ رِضْوَانِهِ

السَّلاَمُ عَلَى شَيْثٍ (شَيْثَ) صَفْوَهِ اللَّهِ الْمُخْتَارِ الْأَمِينِ وَ عَلَى الصَّفْوَهِ الصَّادِقِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ أَوَّلِهِمْ وَ آخِرِهِمْ

السَّلاَمُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ عَلَى ذُرِّيَّتِهِمُ الْمُخْتَارِينَ

السَّلاَمُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

السَّلاَمُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ فِي الْأَوَّلِينَ السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ فِي الْآخِرِينَ

السَّلاَمُ عَلَى فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ السَّلاَمُ عَلَى الْأَئِمَّهِ الْهَادِينَ شُهَدَاءِ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ

السَّلاَمُ عَلَى الرَّقِيبِ الشَّاهِدِ عَلَى الْأُمَمِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس نماز می کنی نزد آن ستون چهار رکعت می خوانی در رکعت اول حمد و إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ و در رکعت دوم حمد و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و در رکعت سوم و چهارم به همین نحو و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهراء علیها السلام را

پس بگو

اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّی قَدْ أَطَعْتُكَ فِی الْإِیمَانِ مِنِّی بِكَ مَنّاً مِنْكَ عَلَیَّ لاَ مَنّاً مِنِّی (بِهِ) عَلَیْكَ

وَ أَطَعْتُكَ فِی أَحَبِّ الْأَشْیَاءِ لَكَ (إِلَیْكَ) لَمْ أَتَّخِذْ لَكَ وَلَداً وَ لَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِیكاً

وَ قَدْ عَصَیْتُكَ فِی أَشْیَاءَ كَثِیرَةٍ عَلَی غَیْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ لَكَ وَ لاَ الْخُرُوجِ عَنْ (مِنْ) عُبُودِیَّتِكَ

وَ لاَ الْجُحُودِ لِرُبُوبِیَّتِكَ وَ لَكِنِ اتَّبَعْتُ هَوَایَ وَ أَزَلَّنِی الشَّیْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّهِ عَلَیَّ وَ الْبَیَانِ

فَإِنْ تُعَذِّبْنِی فَبِذُنُوبِی غَیْرَ ظَالِمٍ لِی وَ إِنْ تَعْفُ عَنِّی وَ تَرْحَمْنِی فَبِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ یَا كَرِیمُ

اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِی لَمْ یَبْقَ لَهَا إِلاَّ رَجَاءُ عَفْوِكَ وَ قَدْ قَدَّمْتُ آلَهَ الْحِرْمَانِ

فَأَنَا أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مَا لاَ أَسْتَوْجِبُهُ وَ أَطْلُبُ مِنْكَ مَا لاَ أَسْتَحِقُّهُ

اللَّهُمَّ إِنْ تُعَذِّبْنِی فَبِذُنُوبِی وَ لَمْ تَظْلِمْنِی شَیْئًا وَ إِنْ تَغْفِرْ لِی فَخَیْرُ رَاحِمٍ أَنْتَ یَا سَیِّدِی

اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ وَ أَنَا أَنَا أَنْتَ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَهِ وَ أَنَا الْعَوَّادُ بِالذُّنُوبِ

وَ أَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَ أَنَا الْعَوَّادُ بِالْجَهْلِ

اللَّهُمَّ فَإِنِّی أَسْأَلُكَ یَا كَنْزَ الضُّعَفَاءِ یَا عَظِیمَ الرَّجَاءِ یَا مُنْقِذَ الْغَرْقَی یَا مُنْجِیَ الْهَلْكَی

یَا مُمِیتَ الْأَحْیَاءِ یَا مُحْیِیَ الْمَوْتَی أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

أَنْتَ الَّذِی سَجَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَ دَوِیُّ الْمَاءِ وَ حَفِیفُ الشَّجَرِ

وَ نُورُ الْقَمَرِ وَ ظُلْمَهُ اللَّیْلِ وَ ضَوْءُ النَّهَارِ وَ خَفَقَانُ الطَّیْرِ

فَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ یَا عَظِیمُ بِحَقِّكَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصَّادِقِینَ

وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصَّادِقِینَ عَلَیْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَی عَلِیٍّ وَ بِحَقِّ عَلِیٍّ عَلَیْكَ

وَ بِحَقِّكَ عَلَی فَاطِمَهَ وَ بِحَقِّ فَاطِمَهَ عَلَیْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَی الْحَسَنِ وَ بِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَیْكَ

وَ بِحَقِّكَ عَلَی الْحُسَیْنِ وَ بِحَقِّ الْحُسَیْنِ عَلَیْكَ فَإِنَّ حُقُوقَهُمْ عَلَیْكَ مِنْ أَفْضَلِ إِنْعَامِكَ عَلَیْهِمْ

وَ بِالشَّأْنِ الَّذِی لَكَ عِنْدَهُمْ وَ بِالشَّأْنِ الَّذِی لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَیْهِمْ یَا رَبِّ صَلاَهً

دائِمَهً مُنْتَهی رِضاکَ

وَ اغْفِرْ لِی بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِی بَیْنِی وَ بَیْنَکَ

وَ أَرْضِ عَنِّی خَلْقَکَ وَ أَتْمِمْ عَلَیَّ نِعْمَتَکَ کَما أَتْمَمْتَهَا عَلَی آبَائِی مِنْ قَبْلُ

وَ لاَ تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنَ الْمَخْلُوقِینَ عَلَیَّ فِیهَا امْتِنَاناً وَ امْنُنْ عَلَیَّ کَما مَنَنْتَ عَلَی آبَائِی مِنْ قَبْلُ

یَا کهیعص اللَّهُمَّ کَمَا صَلَّیْتَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فَاسْتَجِبْ لِی دُعَائِی فِیمَا سَأَلْتُ یَا کَرِیمُ یَا کَرِیمُ یَا کَرِیمُ

پس برو به سجده و در سجده بگو

یَا مَنْ یَقْدِرُ عَلَی حَوَائِجِ السَّائِلِینَ وَ یَعْلَمُ مَا فِی ضَمِیرِ الصَّامِتِینَ

یَا مَنْ لاَ یَحْتَاجُ إِلَی التَّفْسِیرِ یَا مَنْ یَعْلَمُ خَائِنَهَ الْأَعْیُنِ وَ مَا تُخْفِی الصُّدُورُ

یَا مَنْ أَنْزَلَ الْعَذَابَ عَلَی قَوْمِ یُونُسَ وَ هُوَ یُرِیدُ أَنْ یُعَذِّبَهُمْ

فَدَعَوْهُ وَ تَضَرَّعُوا إِلَیْهِ فَکَشَفَ عَنْهُمُ الْعَذَابَ وَ مَتَّعَهُمْ إِلَی حِینٍ

قَدْ تَرَی مَکَانِی وَ تَسْمَعُ دُعَائِی وَ تَعْلَمُ سِرِّی وَ عَلاَنِیَتِی وَ حَالِی صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ دِینِی وَ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی

پس هفتاد مرتبه بگو

یَا سَیِّدِی

پس سر از سجده بردار و بگو

یَا رَبِّ أَسْأَلُکَ بَرَکَهَ هَذَا الْمَوْضِعِ وَ بَرَکَهَ أَهْلِهِ

وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تَرْزُقَنِی مِنْ رِزْقِکَ رِزْقاً حَلاَلاً طَیِّباً

تَسُوقُهُ إِلَیَّ بِحَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ وَ أَنَا خَائِضٌ فِی عَافِیَهٍ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

مؤلف گوید که در مزار قدیم در دعای این مقام بعد از یَا کَرِیمُ یَا کَرِیمُ یَا کَرِیمُ و پیش از سجده ذکر کرده دعای اللَّهُمَّ یَا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقَدُ الْمَکَارِهِ که از ادعیه صحیفه سجادیه است و در باب اول گذشت پس از آن فرمود آنگاه بگو

اَللَّهُمَّ إِنَّکَ تَعْلَمُ وَ لاَ أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لاَ أَقْدِرُ وَ أَنْتَ عَلاَّمُ الْغُیُوبِ

صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِی وَ ارْحَمْنِی وَ تَجاوَزْ عَنِّی

وَ

تَصَدَّقْ عَلَيَّ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

آنگاه به سجده برو و بگو يَا مَنْ يَقْدِرُ عَلَى حَوَائِجِ السَّائِلِينَ إلخ و بدان نيز كه احاديث در فضيلت اين ستون هفتم بسيار وارد شده و شيخ كلينى به سند معتبر روايت كرده كه أمير المؤمنين عليه السلام رو به اين ستون نماز مى كرد و نزديك مى ايستاد كه ميان آن حضرت و ستون آنقدر فاصله بود كه بزى بگذرد و در روايت معتبر ديگر وارد شده است كه در هر شب شصت هزار ملك از آسمان نازل مى شوند و نزد ستون هفتم نماز مى كنند و در شب ديگر ملائكه ديگر به اين عدد مى آيند و ديگر هيچيك عود نمى كنند تا روز قيامت و در حديث معتبر از حضرت صادق عليه السلام منقول است كه ستون هفتم مقام حضرت ابراهيم است و نيز شيخ كلينى در كافى به سند صحيح از أبو إسماعيل سراج روايت كرده كه معاويه بن وهب دست مرا گرفت و گفت كه ابو حمزه ثمالى دست مرا گرفت و گفت كه اصبغ بن نباته دست مرا گرفت و ستون هفتم را به من نشان داد و گفت كه اين ستون مقام حضرت امير المؤمنين عليه السلام است كه نزد آن نماز مى كرد و امام حسن عليه السلام در نزد ستون پنجم نماز مى كرد و چون امير المؤمنين عليه السلام حاضر نبود امام حسن عليه السلام در جاى او نماز مى خواند و هى من باب كنده و بالجمله اخبار در فضيلت اين ستون بسيار و بناى ما بر اختصار است

ترجمه

به نام خدا و به ذات خدا و بر ملت و آيين رسول خدا

صلی الله علیه و آله

و هیچ خدایی جز خدای یکتای عالم نیست محمد (ص) رسول خداست

سلام بر پدر اول ما حضرت آدم ابو البشر و بر مادر ما حواء

سلام بر هابیل که به ظلم و ستم کشته شد بر مواهب الهی و رضوان او

سلام بر حضرت شیث بنده خالص خدا و برگزیده امین حق و بر اهل صفای راستگو از ذریه پاکان و خوبان عالم از اول تا آخر

سلام بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و بر ذریه برگزیده آنان

سلام بر موسای متکلم با خدا سلام بر عیسی روح قدس الهی

سلام بر حضرت محمد بن عبد الله خاتم پیغمبران حق

سلام بر امیر المؤمنین و بر ذریه طیبین و طاهرینش سلام و رحمت و برکات خدا بر اینان باد

سلام بر شما در خلق اولین سلام بر شما در خلق آخرین

سلام بر فاطمه زهراء سلام بر امامان و پیشوایان هادی خلق که گواهان خدا بر خلایقند

سلام بر نگهبان و گواه خلق برای خدای آفریننده عالم.

پروردگارا اگر من تو را بسی معصیت کردم اما در ایمانم به تو گرچه آن هم نعمت و منتی است از تو بر من نه آنکه من منت بر تو دارم

و نیز تو را در (توحید که) از همه نزد تومحبوبتر است تو را اطاعت کردم و بر تو فرزندی نگرفتم و در ملک وجود کس را با تو شریک نخواندم

و در بسیاری امور که نافرمانی تو کردم باز از روی مکابره و

لجاج با تو نبود و در مقام سرکشی از قید بندگیت

و انکار ربوبیتت نبودم و لیکن پیروی هوای نفس و لغزش وسوسه شیطان مرا به عصیان افکند بعد از اتمام حجت و بیان از جانب تو

حالی اگر مرا عذاب کنی موجبش گناهانم بوده و تو بر من ابدا ظلم نکرده ای و اگر مرا عفو کنی و بر من ترحم کنی ای خدای کریم بموجب لطف وجود و کرم توست

پروردگارا گناهان من دست آویزی بر آن باقی نمانده جز امید عفو تو و همانا من وسیله محرومیت خود را پیش فرستادم

پس حالی از تو درخواست می کنم چیزی را که مستوجب آن ابدا نیستم و طلب می کنم آن را که مستحق آن ابدا نخواهم بود

پروردگارا اگر تو مرا عذاب کنی پس سبب گناهان من است و تو بر من هیچ ظلم و ستم نکرده ای و اگر مرا ببخشی و بیامرزی بهترین ترحم کنندگان تویی ای آقای من

پروردگارا تو تویی و من منم تو را عادت همیشه آمرزش و مغفرت است و مرا گناه

و تو به حلم و بردباری تفضل می کنی و من به جهالت باز می گردم

پروردگارا پس من از تو درخواست می کنم ای گنج ناتوانان و ای امید بزرگ عالم ای رهایی بخش غرق شدگان و نجات بخش هلاک شوندگان

و میراننده زندگان و زنده کننده مردگان تویی خدای یکتایی که جز تو خدایی نیست

تویی که نور خورشید به تو سجده کند و زمزمه آب و نوای درختان

و نور ماه و ظلمت شب و روشنی روز

و پرواز مرغان

پس از تو درخواست می کنم ای خدای بزرگ به حق توبر محمد و آل محمد که همه صادقانند

و به حقی که محمد و آل او راستگویانند بر تو دارند و به حق علی بر تو و به حق تو بر علی

و به حق تو بر فاطمه زهراء و به حق فاطمه بر تو و به حق تو بر حسن و به حق حسن بر تو

و به حق تو بر حسین و به حق حسین بر تو که حقوق محمد و آلش بر تو آن هم از بزرگترین احسان و انعام توست بر آن خاندان

و به حق شأنی که تو را نزد آنهاست و به شأنی که آنها را نزد توست ایزدا درود فرست بر آنها درود و رحمتی دائم که منتهای رضای تو در آن است

و طفیل آنها گناهان مرا که بین من و توست ببخش و بیامرز

و خلقت را هم از من خشنود بدار و نعمتت را چنانکه بر پدران پیشین من تمام و کامل کردی بر من هم کامل گردان

و برای هیچ یک از مخلوق به گردنم در آن نعمتها بار منت مگذار و تو خود بر من منت گذار چنانکه بر پدرانم از پیش من منت گذاردی

ای کهیعص پرودگارا چنانکه درود فرستادی بر محمد و آلش دعای مرا هم در آنچه از تو درخواست کردم مستجاب فرما ای خدای کریم ای کریم ای کریم

ای خدایی که تو قادری بر روا کردن حاجت سائلان و آگاهی از درون خاموشان

ای

خدایی که نیازمند به تفسیر و توضیح خلق نیستی چشم بر هم زدن و راز پنهانی دلها همه را می دانی

ای خدایی که عذاب بر قوم یونس نازل کردی و یونس می خواست قوم معذب شوند

و آنها دعا و تضرع به درگاهت کرده و آن عذاب رابرطرف کردی و تا هنگام مقدری باز آن قوم را متمتع در زندگانی ساختی

همانا مکان مرا هم می بینی و دعایم را می شنوی و از حالم و سر درونم و ظاهر امورم آگاهی درود فرست بر محمد و آل محمد (ع)

و تمام امور مهم دین و دنیا و آخرت مرا هم کفایت فرما

ای سید و آقای من

پروردگارا از تو درخواست می کنم برکت این موضع و برکت اهل آن را

و درخواست می کنم که مرا روزی دهی از رزق حلال و نیکو و پاکیزه خود

که آن به حول و قوه تو به من رسید و من در عافیت و آسایش باشم ای مهربانترین مهربانان عالم.

پروردگارا همانا تو به همه امور عالم دانایی و من نادانم و تقدیر امور عالم با توست با من نیست و تویی دانای کل اسرار غیب

درود فرست بر محمد و آل محمد و مرا بیامرز و به من ترحم فرما و از گناهانم درگذر

و عطایی که تو را سزد به من تصدق فرما ای مهربانترین مهربانان عالم

ادعیه و اعمال شب ۲۷ماه رجب

متن

ظ(شیخ در مصباح فرموده روایت شده از حضرت ابو جعفر امام جواد علیه السلام که فرمود همانا در رجب شبی است که بهتر است از آنچه که می تابد بر آن

آفتاب و آن شب بیست و هفتم رجب است که در صبح آن پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله به رسالت مبعوث گردید و بدرستی که از برای عامل در آن شب از شیعه ما اجر عمل شصت سال است به خدمت آن حضرت عرض شد که عمل در آن شب چیست فرمود چون بجا آوردی نماز عشا را و به رختخواب رفتی پس بیدار می شوی هر ساعتی که خواستی از شب تا پیش از نیمه آن و بجا می آوری دوازده رکعت نماز می خوانی در هر رکعتی حمد و سوره ای از سوره های کوچک مفصل و مفصل از سوره محمد است تا آخر قرآن پس چون سلام دادی در هر دو رکعتی و فارغ شدی از نمازها می نشینی بعد از سلام و می خوانی حمد را هفت مرتبه و معوذتین را هفت مرتبه و قل هو الله أحد و قل یأیها الکافرون هر کدام را هفت مرتبه و إنا أنزلناه و آیه الکرسی هر کدام را هفت مرتبه و بخوان در عقب همه این دعا را

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ

وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبِیراً

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَعَاقِدِ عِزِّکَ عَلَی أَرْکَانِ عَرْشِکَ وَ مُنْتَهَی الرَّحْمَهِ مِنْ کِتَابِکَ

وَ بِاسْمِکَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ وَ ذِکْرِکَ الْأَعْلَی الْأَعْلَی الْأَعْلَی

وَ بِکَلِمَاتِکَ التَّامَّاتِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

پس بخوان هر دعایی که خواستی

ترجمه

سپاس مخصوص آن خدایی است که فرزندی نداردو او را شریک و انبازی در ملک و سلطنت نخواهد بود

و یاوری که بر عزتش افزاید نخواهد

داشت و او را به بزرگی و بزرگواری یاد کن

خدایا از تو درخواست می کنم به حقیقت عزت تو که بر پایه های عرش توست و به منتهای رحمت از کتاب تو (و لوح محفوظت)

و به اسم اعظم اعظم اعظمت و ذکر بلند بلند بلندت

و به کلمات تام و تمامت که درود فرستی بر محمد و آلش و با من آن کنی که سزاوار بزرگی توست.

ادعیه و اعمال مسجد زید

متن

ظ(ذکر نماز و دعا در مسجد زید رحمه الله پس می روی به مسجد زید که نزدیک مسجد سهله است و دو رکعت نماز در آن می گزاری و دستها را می گشایی و می گویی

إِلَهِی قَدْ مَدَّ إِلَیْکَ الْخَاطِئُ الْمُذْنِبُ یَدَیْهِ بِحُسْنِ ظَنِّهِ بِکَ

إِلَهِی قَدْ جَلَسَ الْمُسِی ءُ بَیْنَ یَدَیْکَ مُقِرّاً لَکَ بِسُوءِ عَمَلِهِ وَ رَاجِیاً مِنْکَ الصَّفْحَ عَنْ زَلَلِهِ

إِلَهِی قَدْ رَفَعَ إِلَیْکَ الظَّالِمُ کَفَّیْهِ رَاجِیاً لِمَا لَدَیْکَ فَلاَ تُخَیِّبْهُ بِرَحْمَتِکَ مِنْ فَضْلِکَ

إِلَهِی قَدْ جَثَا الْعَائِدُ إِلَی الْمَعَاصِی بَیْنَ یَدَیْکَ خَائِفاً مِنْ یَوْمٍ تَجْثُو فِیهِ الْخَلاَئِقُ بَیْنَ یَدَیْکَ

إِلَهِی جَاءَکَ الْعَبْدُ الْخَاطِئُ فَزِعاً مُشْفِقاً وَ رَفَعَ إِلَیْکَ طَرْفَهُ حَذِراً رَاجِیاً وَ فَاضَتْ عَبْرَتُهُ مُسْتَغْفِراً نَادِماً

وَ عِزَّتِکَ وَ جَلاَلِکَ مَا أَرَدْتُ بِمَعْصِیَتِی مُخَالَفَتَکَ وَ مَا عَصَیْتُکَ إِذْ عَصَیْتُکَ وَ أَنَا بِکَ جَاهِلٌ

وَ لاَ لِعُقُوبَتِکَ مُتَعَرِّضٌ وَ لاَ لِنَظَرِکَ مُسْتَخِفٌّ

وَ لَکِنْ سَوَّلَتْ لِی نَفْسِی وَ أَعَانَتْنِی عَلَی ذَلِکَ شِقْوَتِی وَ غَرَّنِی سِتْرُکَ الْمُرخَی عَلَیَ

فَمِنَ الْآنَ مِنْ عَذَابِکَ مَنْ یَسْتَنْقِذُنِی وَ بِحَبْلِ مَنْ أَعْتَصِمُ إِنْ قَطَعْتَ حَبْلَکَ عَنِّی

فَیَا سَوْأَتَاهْ غَداً مِنَ الْوُقُوفِ (الْمَوْقِفِ) بَیْنَ یَدَیْکَ إِذَا قِیلَ لِلْمُخِفِّینَ جُوزُوا وَ لِلْمُثْقِلِینَ حُطُّوا

أَ فَمَعَ الْمُخِفِّینَ أَجُوزُ أَمْ مَعَ الْمُثْقِلِینَ أَحُطُّ وَیْلِی کُلَّمَا کَبُرَ سِنِّی کَثُرَتْ ذُنُوبِی

وَیْلِی کُلَّمَا طَالَ عُمْرِی کَثُرَتْ مَعَاصِیَّ فَکَمْ أَتُوبُ وَ

كَمْ أَعُودُ أَ مَا آنَ لِي أَنْ أَسْتَحْيِيَ مِنْ رَبِّي

اللَّهُمَّ فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ خَيْرَ الْغَافِرِينَ

پس گریه کن و صورت به خاک گذار و بگو

ارْحَمْ مَنْ أَسَاءَ وَ اقْتَرَفَ وَ اسْتَكَانَ وَ اعْتَرَفَ

پس بگذار طرف راست رو را و بگو

إِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ

پس بگذار طرف چپ را و بگو

عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ

پس برگرد به حال سجود و بگو

الْعَفْوَ الْعَفْوَ

صد مرتبه

مؤلف گوید که این مسجد از مساجد شریفه کوفه است و منسوب است به زید بن صوحان که از بزرگان اصحاب امیر المؤمنین علیه السلام و از ابدال بشمار می رفته و در جنگ جمل در یاری آن حضرت شهید شده و این دعا که ذکر شد دعای او بوده که در نماز شب می خوانده

ترجمه

ای خدا این بنده خطا پیشه گنهکار دو دست امیدش را بسوی تو دراز کرده و با حسن ظن به درگاه کرمت آمده

ای خدا این بنده زشت بد عمل در پیشگاه حضرتت مقر و معترف به بدکاری خود و از لغزش و خطاهایش به عفو تو امیدوار است

ای خدا این بنده ستمکار به آن درگاه لطف و رحمت دو دست امیدواری دراز کرده پس تواش از کرم محروم مساز

ای خدا این بنده که هی به عصیان باز می گردد در حضورت آمده و ترسان از روز محشر است

ای خدا این بنده خطاکار ترسان و هراسان بسویت آمده و چشم بسوی تو گشوده با بیم و امید و اشک چشم بر رخ جاری و به اظهار ندامت

از تو آمرزش می طلبد

و به عزت و جلال تو که عصیانم به قصد مخالفت با تو نبود در حالی که عصیان تو کردم جاهل به معرفتت نبودم

و غرض تعرض بر عقاب و استخفاف به عظمتت نبود

و لیکن نفس مرا به خیال انداخت و شقاوت بر گناهم مدد کرد و ستاریت و پرده پوشی تو مرا به گناه مغرور ساخت

پس اکنون از قهر و عذابت مرا که نجات تواند داد؟ و اگر تو رشته امیدم را قطع کنی به کدام رشته دیگر چنگ زنم؟

پس ای وای از رسوایی فردای من هنگامی که حضور حضرتت بایستم و به سبکباران عالم فرشتگان گویند از اینجا زود بگذرید و بسنگین باران عصیان گویند از اینجا بدوزخ در افتید

و من نمیدانم حال خود را که آیا با سبکباران میگذرم یا با گرانباران بدوزخ درمی افتم ای وای بر من که هر چه بر سالم افزوده شد بر گناهانم اضافه گردید

و ای بر من که هر چه عمر من طولانی گردید بر اعمال بدم افزود چه بسیار توبه کردم و باز توبه را شکسته و بعصیان پرداختم آیا نرسید هنگامی که از خدای خود شرم کنم

ای خدا پس تو را قسم میدهم بحق محمد و آل محمد که از گناهان من درگذر و بر حالم ترحم کن ای مهربانترین مهربانان عالم و بهترین آمرزندگان

ای خدا ترحم کن در حق کسی که بد کرد و فرو در گناه شد و باز تضرع کرد و اعتراف نمود

ای خدا اگر بد بنده ای هستم تو نیکو

خدایی هستی و نیکو پروردگاری

خدایا اگر گناه ازبنده ات بزرگ است عفو و بخشش از تو بسیار نیکو است ای خدای کریم

ادعیه و اعمال مسجد سهله

متن

ظ(و اما اعمال مسجد سهله پس دو رکعت نماز میان شام و خفتن سنت است از حضرت صادق علیه السلام مروی است که هر غمناکی که چنین کند و دعا کند حق تعالی غمش را زایل کند و از بعض کتب مزاریه نقل شده که چون خواستی داخل مسجد شوی بایست نزد در و بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ مِنَ اللَّهِ وَ إِلَى اللَّهِ وَ مَا شَاءَ اللَّهُ وَ خَيْرُ الْأَسْمَاءِ لِلَّهِ

تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ عُمَّارِ مَسَاجِدِكَ وَ بُيُوتِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أُقَدِّمُهُمْ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي

فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ بِهِمْ عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَلاَتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَ ذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُوراً وَ رِزْقِي بِهِمْ مَبْسُوطاً

وَ دُعَائِي بِهِمْ مُسْتَجَاباً وَ حَوَائِجِي بِهِمْ مَقْضِيَّةً

وَ انْظُرْ إِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ نَظْرَةً رَحِيمَةً أَسْتَوْجِبُ بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لاَ تَصْرِفْهُ عَنِّي أَبَداً بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَ دِينِ نَبِيِّكَ وَ وَلِيِّكَ

وَ لاَ تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَ مَرْضَاتَكَ طَلَبْتُ وَ ثَوَابَكَ ابْتَغَيْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ

اللَّهُمَّ فَأَقْبِلْ بِوَجْهِكَ إِلَيَّ وَ أَقْبِلْ بِوَجْهِي إِلَيْكَ

پس بخوان آیه الکرسی و معوذتین را و تسبیح کن خدا را هفت مرتبه و تحمید کن هفت مرتبه و تهلیل بگو هفت مرتبه و تکبیر بگو هفت مرتبه یعنی هر یک

از

سُبْحَانَ اللَّهِ و الْحَمْدُ لِلَّهِ و لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ و اللَّهُ أَكْبَرُ

را هفت مرتبه بگو پس بگو

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی مَا هَدَيْتَنِی وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی مَا فَضَّلْتَنِی

وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی مَا شَرَّفْتَنِی وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی کُلِّ بَلاَءٍ حَسَنٍ ابْتَلَيْتَنِی

اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ صَلاَتِی وَ دُعَائِی وَ طَهِّرْ قَلْبِی وَ اشْرَحْ لِی صَدْرِی وَ تُبْ عَلَیَّ إِنَّکَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

و سيد بن طاوس فرموده که چون اراده کردی که به مسجد سهله روی پس ما بين مغرب و عشا در شب چهارشنبه وارد آن مسجد شو که افضل اوقات ديگر است پس همان که وارد شدی نماز مغرب و نافله اش را بجا آور پس برخيز دو رکعت نماز تحيت مسجد کن قربه إلی الله و چون فارغ شدی دستها را به سمت آسمان بلند کن و بگو

أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَ مُعِيدُهُمْ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ رَازِقُهُمْ وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَ بَاعِثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ أَنْتَ وَارِثُ الْأَرْضِ وَ مَنْ عَلَيْهَا

أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَخْزُونِ الْمَکْنُونِ الْحَیِّ الْقَيُّومِ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ عَالِمُ السِّرِّ وَ أَخْفَی

أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ وَ إِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَيْتَ

وَ أَسْأَلُکَ بِحَقِّکَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ بِحَقِّهِمُ الَّذِی أَوْجَبْتَهُ عَلَی نَفْسِکَ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْضِیَ لِی حَاجَتِی

السَّاعَةَ السَّاعَةَ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا سَيِّدَاهْ يَا مَوْلاَهْ يَا غِيَاثَاهْ

أَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَکَ أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَکَ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُعَجِّلَ

فَرَجَنَا

السَّاعَةَ یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ یَا سَمِیعَ الدُّعَاءِ

پس به سجده برو و خشوع کن و بخوان خدا را به جهت هر چه که می خواهی پس نماز می گزاری در گوشه ای که طرف مغرب و شمال است دو رکعت و آن موضع خانه حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام است که از آنجا به جنگ عمالقه رفت و چون از نماز فارغ شدی تسبیح بکن و پس از آن بگو

اَللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْبُقْعَهِ الشَّرِیفَهِ وَ بِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَکَ فِیهَا قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِی فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اقْضِهَا وَ قَدْ أَحْصَیْتَ ذُنُوبِی فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْهَا

اللَّهُمَّ أَحْیِنِی مَا (إِذَا) کَانَتِ الْحَیَاهُ خَیْراً لِی

وَ أَمِتْنِی (تَوَفَّنِی) إِذَا کَانَتِ الْوَفَاهُ خَیْراً لِی عَلَی مُوَالاَهِ أَوْلِیَائِکَ وَ مُعَادَاهِ أَعْدَائِکَ

وَ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

پس نماز می گزاری در گوشه ای دیگر که در سمت مغرب و قبله است دو رکعت و دستها را بلند می کنی و می گویی

اَللَّهُمَّ إِنِّی صَلَّیْتُ هَذِهِ الصَّلاَهَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِکَ وَ طَلَبَ نَائِلِکَ وَ رَجَاءَ رِفْدِکَ وَ جَوَائِزِکَ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْهَا مِنِّی بِأَحْسَنِ قَبُولٍ

وَ بَلِّغْنِی بِرَحْمَتِکَ الْمَأْمُولَ وَ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

پس به سجده برو و بگذار دو طرف صورت را بر خاک پس برو به گوشه ای که در طرف مشرق است و دو رکعت نماز گزار و دستها را بگشا و بگو

اللَّهُمَّ إِنْ کَانَتِ الذُّنُوبُ وَ الْخَطَایَا قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِی عِنْدَکَ فَلَمْ تَرْفَعْ لِی إِلَیْکَ صَوْتاً وَ لَمْ تَسْتَجِبْ لِی دَعْوَهً

فَإِنِّی أَسْأَلُکَ بِکَ یَا اللَّهُ فَإِنَّهُ لَیْسَ مِثْلَکَ أَحَدٌ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ

آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُقْبِلَ إِلَيَّ (عَلَيَّ) بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ

وَ تُقْبِلَ بِوَجْهِی (إِلَیْکَ) وَ لاَ تُخَیِّبَنِی حِینَ أَدْعُوکَ وَ لاَ تَحْرِمَنِی حِینَ أَرْجُوکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

مؤلف گوید که از بعض کتب مزاریه غیر معروفه نقل شده که بعد از آن می روی به گوشه ای دیگر که در طرف مشرق واقع شده و دو رکعت نماز گزار در آنجا و بگو

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا اللَّهُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَجْعَلَ خَیْرَ عُمُرِی آخِرَهُ وَ خَیْرَ أَعْمَالِی خَوَاتِیمَهَا وَ خَیْرَ أَیَّامِی یَوْمَ أَلْقَاکَ فِیهِ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ

اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ دُعَائِی وَ اسْمَعْ نَجْوَایَ یَا عَلِیُّ یَا عَظِیمُ یَا قَادِرُ یَا قَاهِرُ یَا حَیّاً لاَ یَمُوتُ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی بَیْنِی وَ بَیْنَکَ

وَ لاَ تَفْضَحْنِی عَلَی رُءُوسِ الْأَشْهَادِ وَ احْرُسْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لاَ تَنَامُ وَ ارْحَمْنِی بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ

پس نماز می گزاری در خانه ای که در وسط مسجد است دو رکعت و می گویی

یَا (مَنْ هُوَ) أَقْرَبُ إِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِیدِ یَا فَعَّالاً لِمَا یُرِیدُ یَا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ حُلْ بَیْنَنَا وَ بَیْنَ مَنْ یُؤْذِینَا بِحَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ

یَا کَافِی (یَا کَافِیاً) مِنْ کُلِّ شَیْ ءٍ وَ لاَ یَکْفِی مِنْهُ شَیْ ءٌ

اکْفِنَا الْمُهِمَّ مِنْ أَمْرِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

پس بگذار دو طرف روی خود را بر خاک مؤلف گوید که این مکان شریف در این زمان معروف است به مقام امام زین العابدین علیه السلام و در مزار قدیم نقل کرده که بعد از دو رکعت نماز در این مقام

بخواند دعای اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا مَنْ لاَ تَرَاهُ الْعُیُونُ الخ و این دعا در اعمال دکه باب امیر المؤمنین علیه السلام در مسجد کوفه ذکر شد به آنجا رجوع شود

ترجمه

به نام خدا و به یاری خدا و از جانب خدا و بسوی خدا و آنچه خواست خداست و بهترین نامها مخصوص خداست

توکل کردم بر خدا و هیچکس حول و قوه ای الا بواسطه خدای بلند مرتبه بزرگ ندارد

پروردگارا مرا از تعمیر کنندگان مساجد و معابد خود قرار ده

پروردگارا من به درگاه تو بوسیله محمد و آل محمد رو آورده ام و آن بزرگواران را در جلو حوایج خود مقدم داشته ام

تا ای پروردگار بواسطه آنها مرا نزد خود در دنیا و آخرت آبرومند گردانی و از مقربان درگاهت قرار دهی

خدایا بواسطه آن بزرگواران نماز مرا مقبول گردان و گناهانم بیامرز و رزقم را وسیع

و دعایم را مستجاب و حاجت هایم روا فرما

و به ذات بزرگوار کریمت به من از روی لطف و مهربانی نظر فرما که به دان نظر لطف و عنایت نزد تو مستوجب کرامت شوم آنگاه تا ابد آن نظر لطف را از من باز نگردانی به حق رحمت بی انتهایت ای مهربانترین مهربانان عالم

ای خدا ای برگرداننده دلها و دیده ها تو دلم را بر دین و آیین خود و رسول و ولی خود ثابت بدار

و دلم که به نور هدایت روشن کرده ای دیگر هرگز تاریک مگردان و از جانب خود مرا رحمت کامل عطا فرما که محققا تویی بخشنده بی عوض

پروردگارا من به درگاه تو رو

آوردم در طلب ثواب و رضا و خشنودی تو و به تو ایمان آوردم و بر تو توکل کردم

پس تو هم روی به من کن و پیوسته روی قلب مرا بسوی خود گردان

منزه است خدا و ستایش مخصوص پروردگار است و خدایی جز ذات مقدس پروردگار نیست و خدا بزرگتر است

خدایا تو را سپاس می کنم که مرا هدایت کردی و تو را ستایش می کنم که مرا افزونی و برتری دادی

و تو را ستایش می کنم که مرا شرافت دادی و تو را ستایش می کنم که بر هر حادثه و ابتلای نیکو که مرا بدان مبتلا کردی

پروردگارا نماز و دعای مرا بپذیر و دلم را پاک ساز و مرا شرح صدر و فکر و همت بلند عنایت فرما و توبه من بپذیر که تو بسیار پذیرنده توبه خلق و به بندگان مهربان هستی.

توئی خدای یگانه و یکتایی که شروع ایجاد خلق از تو و بازگشت خلق بسوی توست

و تویی خدایی که جز تو خدایی نیست تو خالق تمام خلق و رازق جمیع بندگانی تویی خدایی که جز تو خدایی نیست تویی که قبض و بسط عالم به دست توست

تویی خدای یکتایی که جز تو خدایی نیست تو تدبیر کننده امور عالمی و برانگیزنده هر که در قبرهاست تویی وارث زمین و هر که روی زمین است

از تو درخواست می کنم به اسم پنهان و مستور زنده پاینده ات

و تویی خدای یکتا که جز تو خدایی نیست دانائی به سر عالم و پنهانتر از سر

از تو درخواست می کنم

به آن نامت که هرگاه به آن نام تو را بخوانند اجابت کنی و هرگاه بدان نام از تو درخواست کنند عطا کنی

و از تو درخواست می کنم بحق تو بر محمد و اهل بیتش و بحق آنها بر تو که آن حق را تو خود بر ذات خویش فرض و لازم گردانیدی

درخواست می کنم که درود فرستی بر محمد و آلش و حاجت مرا هم برآور

در همین ساعت در همین ساعت ای شنونده دعا ای سید من ای مولای من ای پناه من

از تو درخواست می کنم به هر اسمی که تو خود را بدان نام خواندی و یا آن اسمی که در علم غیب خود به خویش اختصاص دادی

که درود و رحمت بر محمد و آلش فرستی و در فرج و گشایش ما تعجیل فرمایی

ای برگرداننده دلها و دیده ها ای اجابت کننده دعای خلق.

ای خدا بحق این مسجد شریف و بحق هر که در اینجا تو را پرستش کرده که تو حوایج مرا کاملاـ می دانی پس رحمت و درود فرست بر محمد و آلش

و حاجتهایم برآور و تو کاملا بر گناهانم به شماره آگاهی درود فرست بر محمد و آلش و گناهانم را ببخش و بیامرز

ای خدا مادامی که زندگی من مرا خیر و سعادت است مرا زنده بدار

و هنگامی که مرگ بر من بهتر است بر دوستی دوستانت و دشمنی دشمنانت مرا بمیران

و با من آن کن که سزاوار توست ای مهربانترین مهربانان عالم

بار پروردگارا من این نماز را به جای

آوردم برای طلب رضا و خشنودی تو و طلب عطایای تو و امیدواری پذیرش و جوایز تو

پس درود و رحمت فرست بر محمد و آل محمد و از من آن را به بهترین وجهی قبول فرما

و مرا به رحمت و لطفت که امید دارم برسان و با من آن کن که سزاوار لطف و مقام توست ای مهربانترین مهربانان عالم

خدایا اگر گناهان و خطاهایم مرا در نزد تو بی آبرو ساخته که دیگر صدای من بسوی تو بلند نگشت و دعایم را مستجاب نفرمودی

در این حال از تو درخواست می کنم ای خدا به حق ذات پاکت که بی مثل و مانند است و متوسل می شوم به محمد و آلش

و درخواست می کنم که درود فرستی بر محمد و آل محمد و به ذات با کرم و رحمتت به من توجه و عنایت فرما

و روی دلم را بسوی خود به کلی متوجه گردان و هنگامی که تو را به دعا می خوانم از کرمت محرومم مگردان و هنگامی که به درگاهت دست امید دراز می کنم ناامیدم مساز ای مهربانترین مهربانان عالم.

پروردگارا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای خدا که درود فرستی بر محمد و آل محمد

و پایان عمر مرا بهتر و خاتمه کارهایم را نیکو فرمایی و بهترین ایام مرا روز ملاقات خود قرار دهی که تو البته بر هر چیز توانایی

ای خدا دعای مرا بپذیر و راز و نیازم را بشنو ای خدای بلند مرتبه بزرگ ای توانای قاهر غالب ای زنده ای که هرگز نمیرد

درود فرست بر

محمد و آلش و گناهان مرا که میان من و توست ببخش و بیامرز

و مرا بدان گناهان رسوا در حضور جمعیت مگردان و به چشم عنایتت که هرگز به خواب نرود مرا مراقبت و حفظ فرما و به قدرتی که بر من داری بر من ترحم فرما ای مهربانترین مهربانان عالم

و درود خدا بر آقای ما محمد و آل طاهرینش باد ای پروردگار عالم

ای آنکه به من از رگ گردن نزدیکترین ای آنکه هر چه بخواهی می کنی ای آنکه میان شخص و قلب او حایل می شوی

درود فرست بر محمد و آلش و بین من و گناهانم به قدرت و قوت خود حایل و مانع شو

ای آنکه او کافی از هر چیز است و هیچ چیز از او کافی نتواند بود

ما را در امر دنیا و آخرت کفایت فرما ای مهربانترین مهربانان عالم

ادعیه و اعمال مسجد کوفه

متن

ظ(و اما اعمال مسجد کوفه پس به نحوی که در مصباح الزائر و غیره است آن است که چون داخل کوفه شدی بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِی سَبِیلِ اللَّهِ وَ عَلَی مِلَّهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

اللَّهُمَّ أَنْزِلْنِی مُنْزَلاً مُبَارَکاً وَ أَنْتَ خَیْرُ الْمُنْزِلِینَ

پس روانه شو بسوی مسجد کوفه و در حال رفتن بگو

اللَّهُ أَکْبَرُ وَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ

تا وارد شوی به در مسجد پس بایست نزد در و بگو

السَّلاَمُ عَلَی سَیِّدِنَا رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ

السَّلاَمُ عَلَی أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ وَ عَلَی مَجَالِسِهِ وَ مَشَاهِدِهِ

وَ مَقَامِ حِکْمَتِهِ وَ

آثَارِ آبَائِهِ آدَمَ وَ نُوحٍ وَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ تِبْيَانِ (بُنْيَانِ) بَيِّنَاتِهِ

السَّلاَمُ عَلَى الْإِمَامِ الْحَكِيمِ الْعَدْلِ الصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ الْفَارُوقِ بِالْقِسْطِ

الَّذِي فَرَّقَ اللَّهُ بِهِ بَيْنَ الْحَقِّ وَ الْبَاطِلِ وَ الْكُفْرِ وَ الْإِيمَانِ وَ الشِّرْكِ وَ التَّوْحِيدِ

لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَ يَحْيَا مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ

أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَ خَاصَّةُ نَفْسِ الْمُنْتَجَبِينَ وَ زَيْنُ الصِّدِّيقِينَ وَ صَابِرُ الْمُمْتَحَنِينَ

وَ أَنَّكَ حَكَمُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ قَاضِي أَمْرِهِ وَ بَابُ حِكْمَتِهِ

وَ عَاقِدُ عَهْدِهِ وَ النَّاطِقُ بِوَعْدِهِ وَ الْحَبْلُ الْمَوْصُولُ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ عِبَادِهِ

وَ كَهْفُ النَّجَاةِ وَ مِنْهَاجُ التُّقَى وَ الدَّرَجَةُ الْعُلْيَا وَ مُهَيْمِنُ الْقَاضِي الْأَعْلَى

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِكَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ زُلْفَى أَنْتَ وَلِيِّي وَ سَيِّدِي وَ وَسِيلَتِي فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ

پس داخل مسجد می شوی مؤلف گوید که بهتر آن است که از دری که در عقب مسجد است که مشهور است به باب الفیل داخل شوی پس می گویی

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ هَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِاللَّهِ وَ بِمُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ بِوِلاَيَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْأَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ الصَّادِقِينَ النَّاطِقِينَ الرَّاشِدِينَ

الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَ طَهَّرَهُمْ تَطْهِيراً رَضِيتُ بِهِمْ أَئِمَّةً وَ هُدَاةً وَ مَوَالِيَ

سَلَّمْتُ لِأَمْرِ اللَّهِ لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَ لاَ أَتَّخِذُ مَعَ اللَّهِ وَلِيّاً

كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَ ضَلُّوا ضَلاَلاً بَعِيداً حَسْبِيَ اللَّهُ وَ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ أَنَّ عَلِيّاً وَ الْأَئِمَّةَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ أَوْلِيَائِي وَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ

آنگاه برو بجانب ستون چهارم که در جنب باب انماط و برابر ستون پنجم است و آن ستون

حضرت ابراهیم علیه السلام است پس چهار رکعت نماز کن دو رکعت آن را با حمد و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و دو رکعت دیگر را با حمد و إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ پس چون فارغ شدی از نماز تسبیح حضرت زهرا علیها السلام را بگو و بعد از آن بگو

السَّلاَمُ عَلَی عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِینَ الرَّاشِدِینَ الَّذِینَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَ طَهَّرَهُمْ تَطْهِیراً

وَ جَعَلَهُمْ أَنْبِیَاءَ مُرْسَلِینَ وَ حُجَّهً عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ

وَ سَلاَمٌ عَلَی الْمُرْسَلِینَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ ذَلِکَ تَقْدِیرُ الْعَزِیزِ الْعَلِیمِ

و هفت مرتبه بگو

سَلاَمٌ عَلَی نُوحٍ فِی الْعَالَمِینَ

پس بگو

نَحْنُ عَلَی وَصِیَّتِکَ یَا وَلِیَّ الْمُؤْمِنِینَ الَّتِی أَوْصَیْتَ بِهَا ذُرِّیَّتَکَ مِنَ الْمُرْسَلِینَ وَ الصِّدِّیقِینَ (وَ الصَّادِقِینَ)

وَ نَحْنُ مِنْ شِیعَتِکَ وَ شِیعَهِ نَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ

صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَیْکَ وَ عَلَی جَمِیعِ الْمُرْسَلِینَ وَ الْأَنْبِیَاءِ وَ الصَّادِقِینَ (الصِّدِّیقِینَ)

وَ نَحْنُ عَلَی مِلَّهِ إِبْرَاهِیمَ وَ دِینِ مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ الْأُمِّیِّ وَ الْأَئِمَّهِ الْمَهْدِیِّینَ وَ وِلاَیَهِ مَوْلاَنَا عَلِیٍّ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ

السَّلاَمُ عَلَی الْبَشِیرِ النَّذِیرِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِ وَ رَحْمَتُهُ وَ رِضْوَانُهُ وَ بَرَکَاتُهُ

وَ عَلَی وَصِیِّهِ وَ خَلِیفَتِهِ الشَّاهِدِ لِلَّهِ مِنْ بَعْدِهِ عَلَی خَلْقِهِ عَلِیٍّ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ

الصِّدِّیقِ الْأَکْبَرِ وَ الْفَارُوقِ الْمُبِینِ الَّذِی أَخَذْتَ بَیْعَتَهُ (أُخِذَتْ بَیْعَتُهُ) عَلَی الْعَالَمِینَ

رَضِیتُ بِهِمْ أَوْلِیَاءَ وَ مَوَالِیَّ وَ حُکَّاماً فِی نَفْسِی وَ وُلْدِی (وَلَدِی) وَ أَهْلِی وَ مَالِی

وَ قِسْمِی وَ حِلِّی وَ إِحْرَامِی وَ إِسْلاَمِی وَ دِینِی وَ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی وَ مَحْیَایَ وَ مَمَاتِی

أَنْتُمُ الْأَئِمَّهُ فِی الْکِتَابِ وَ فَصْلُ الْمَقَامِ وَ فَصْلُ الْخِطَابِ وَ أَعْیُنُ الْحَیِّ الَّذِی لاَ یَنَامُ

وَ أَنْتُمْ حُکَمَاءُ اللَّهِ وَ بِکُمْ حَکَمَ اللَّهُ وَ بِکُمْ عُرِفَ حَقُّ اللَّهِ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ أَنْتُمْ نُورُ اللَّهِ مِنْ بَیْنِ أَیْدِینَا

وَ مِنْ خَلْفِنَا

أَنْتُمْ سُنَّهُ اللَّهِ الَّتِی بِهَا سَبَقَ الْقَضَاءُ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ

أَنَا لَکُمْ مُسَلِّمٌ تَسْلِیماً لاَ أُشْرِکُ بِاللَّهِ شَیْئًا وَ لاَ أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِیّاً

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی هَدَانِی بِکُمْ وَ مَا کُنْتُ لِأَهْتَدِیَ لَوْ لاَ أَنْ هَدَانِیَ اللَّهُ

اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَی مَا هَدَانَا

ترجمه

مجالس او و مشاهد شریف

و مقام حکمت او و آثار (و علوم و خیرات) پدرانش حضرت آدم و نوح و ابراهیم و اسماعیل و حجت و بینات روشن او باد

سلام بر امام حکیم با عدل و داد باد که بزرگترین با ایمان و فاروق حق از باطل است به عدالت

آنکس که خدا بوجود او میان حق و باطل و کفر و ایمان و شرک و توحید را جدا نمود

تا با وجود آن حضرت هر که هلاک شود دانسته و هر که سعادت حیات ابد یابد دانسته به این مقام رسد

گواهی می دهم که تو امیر اهل ایمانی و خلاصه و لباب برگزیدگان خدا و زیب و زینت مؤمنان کامل و با صبر و شکیباترین آزمودگان عالم هستی

و تو البته حکم و داور خدا در روی زمینی و قاضی به امر او و در علم و حکمت او

و محکم دارنده عهد او و گویا به وعده او و رشته محکم ما بین خدا و بندگان او

و پناهگاه نجات و طریقه تقوی و صاحب بلندترین درجه و منزلت و بالاترین حاکم و گواه در عالم

ای امیر اهل ایمان من به درگاه خدا بواسطه توسل به تو تقرب می جویم تو ولی و ناصر

و محبوب منی و سید و وسیله من در دنیا و آخرت

خدا بزرگتر است خدا بزرگتر است خدا بزرگتر است اینجا مقامی است که پناهنده به خدا و حبیب او محمد صلی الله علیه و آله

و ولایت امیر المؤمنین می شوم و ولایت ائمه هدی که صادقان و ناطقان به حق و ارشاد کننده خلقند

آنان که خدا ذواتشان را از لوث و ناپاکی شرک و عصیان پاک و منزه گردانید من به امامت و پیشوایی آنان و هدایت و محبت آنها خشنود و راضیم

و به امر خدا تسلیم و هرگز چیزی را شریک او نخوانم و با وجود خدا ولی و سلطانی در عالم اتخاذ نکنم

آنان که از خدا رو گردانیدند دروغ گفتند و سخت در گمراهی دور از حقیقت افتادند مرا خدا کافی است و اولیاء خدا

گواهی می دهم که خدایی جز خدای یکتا نیست و او را شریکی نیست و گواهی می دهم که حضرت محمد صلی الله علیه و آله بنده خاص و رسول اوست

و نیز گواهی دهم که علی علیه السلام و ائمه هداه از فرزندانش علیهم السلام همه اولیاء من و حجتهای الهیند بر خلق عالم

سلام بر آن بندگان شایسته حق که هادیان راه خدایند و خدا نفوسشان را از لوث شرک و عصیان پاک و مبرا ساخته

و آنان را پیغمبران مرسل و حجتهای خود بر خلق عالم قرار داده

و سلام بر رسولان حق و ستایش خاص خدا پروردگار عالم است تقدیر و حکم خدای مقتدر دانا این است

سلام بر نوح

پیغمبر در میان خلق

ما ثابت قدم در عمل و اداء وصیت و سفارش توایم ای ولی اهل ایمان همان وصیتی که بر ذریه خود از رسولان حق و صادقان در ایمان کردی

و ما شیعیان تو هستیم و شیعیان پیغمبرمان حضرت محمد

که درود و رحمت خدا بر او و بر آل او و بر تو (یا علی) و بر تمام رسولان حق و پیمبران و صادقان در ایمان باد

و نیز ما بر طریقه و ملت توحید ابراهیم و دین حضرت محمد پیغمبر امی و امامان هدایت یافته و ولایت مولای ما علی امیر اهل ایمان ثابتیم

سلام بر بشار دهنده نیکویان و بیم دهنده بدکاران و تحیت و رحمت و خشنودی و برکات خدا بر او باد

و بر وصی او و جانشین او که شاهد و گواه خدا بر خلق است بعد از پیغمبر که علی امیر المؤمنین است

و صدیق اکبر و فاروق حق و باطل در حد کمال است آن کسی که در امر خلافتش بر عالمیان از امت بیعت گرفتی

من به آن امامان بر ولایت و دوستی آنها خشنود و راضی هستم و آنان حاکم بر نفس من و فرزند و اهل و مال من

و نصیب من و در حل باشم یا در حال احرام و بر اسلام من و دین و دنیا و آخرتم و زنده و مرده من بر همه حاکم و فرمانروا هستند

شما بزرگواران و پیشوایان خلق و در حکم کتاب خدا هستید و فیصل مقام و خطاب حق از باطل و

شمایید دیدگان زنده ای که خواب ندارد

و شما حکماء الهی هستید و بواسطه شما خدا میان خلق حکم کردو به شما حق خدا بر خلق شناخته شد

خدایی جز خدای یکتا نیست و محمد رسول اوست و شما نور خدا در پیش نظر ما مردم فعلی و آنکه پس از ما به عالم دنیا آید

شما آن سنت و طریقه خدایید که قضای حق بدان حکم کرده ای امیر المؤمنین

من در مقابل امر شما تسلیم صرف هستم و چیزی را به خدا شریک نگردانم و جز خدا را ولی سلطان خود و عالم ندانم

ستایش خاص خداست که مرا بواسطه شما هدایت کرد مرا اگر خدا هدایت نمی فرمود هرگز راه حق را نمی یافتم

خدا بزرگتر خدا بزرگتر خدا بزرگتر است ستایش خدای را بر آنچه ما را هدایت فرمود.

ادعیه و اعمال مقام نوح

متن

ظ(اعمال باب الفرج معروف به مقام نوح علیه السلام چون از عمل ستون سوم فارغ شدی برو به دکه باب امیر المؤمنین علیه السلام و آن صفه ای است که متصل است به دری که از مسجد بسوی خانه امیر المؤمنین علیه السلام مفتوح می شده پس چهار رکعت نماز کن به حمد و هر سوره که خواستی از قرآن و چون فارغ شدی تسبیح کن پس بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقْضِ حَاجَتِي يَا اللَّهُ يَا مَنْ لاَ يَخِيبُ سَائِلُهُ وَ لاَ يَنْفَدُ نَائِلُهُ

يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرَضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرُبَاتِ

يَا وَاسِعَ الْعَطِيَّاتِ يَا دَافِعَ النَّقِمَاتِ يَا مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ

عُدْ عَلَيَّ بِطَوْلِكَ وَ فَضْلِكَ وَ إِحْسَانِكَ

وَ اسْتَجِبْ دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُكَ

وَ طَلَبْتُ مِنْکَ بِحَقِّ نَبِيِّکَ وَ وَصِيِّکَ وَ أَوْلِيَائِکَ الصَّالِحِينَ

صفت نماز ديگر در اين مقام و آن دو رکعت است همين که فارغ شدی و تسبيح کردی پس بگو

اللَّهُمَّ إِنِّی حَلَلْتُ بِسَاحَتِکَ لِعِلْمِی بِوَحْدَانِيَّتِکَ وَ صَمَدَانِيَّتِکَ وَ أَنَّهُ لاَ قَادِرَ (قَادِراً) عَلَی قَضَاءِ حَاجَتِی غَيْرُکَ

وَ قَدْ عَلِمْتُ يَا رَبِّ أَنَّهُ کُلَّمَا شَاهَدْتُ نِعْمَتَکَ عَلَيَّ اشْتَدَّتْ فَاقَتِی إِلَيْکَ

وَ قَدْ طَرَقَنِی يَا رَبِّ مِنْ مُهِمِّ أَمْرِی مَا قَدْ عَرَفْتَهُ لِأَنَّکَ عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلَّمٍ

وَ أَسْأَلُکَ بِالاِسْمِ الَّذِی وَضَعْتَهُ عَلَی السَّمَاوَاتِ فَانْشَقَّتْ وَ عَلَی الْأَرَضِينَ فَانْبَسَطَتْ

وَ عَلَی النُّجُومِ فَانْتَشَرَتْ وَ عَلَی الْجِبَالِ فَاسْتَقَرَّتْ

وَ أَسْأَلُکَ بِالاِسْمِ الَّذِی جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَ عِنْدَ عَلِيٍّ وَ عِنْدَ الْحَسَنِ وَ عِنْدَ الْحُسَيْنِ

وَ عِنْدَ الْأَئِمَّهِ کُلِّهِمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَقْضِيَ لِی يَا رَبِّ حَاجَتِی وَ تُيَسِّرَ عَسِيرَهَا وَ تَکْفِيَنِی مُهِمَّهَا وَ تَفْتَحَ لِی قُفْلَهَا

فَإِنْ فَعَلْتَ ذَلِکَ فَلَکَ الْحَمْدُ وَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَکَ الْحَمْدُ غَيْرَ جَائِرٍ فِی حُکْمِکَ وَ لاَ حَائِفٍ فِی عَدْلِکَ

پس می گذاری طرف راست رو را بر زمين و می گويی

اللَّهُمَّ إِنَّ يُونُسَ بْنَ مَتَّی عَبْدَکَ وَ نَبِيَّکَ دَعَاکَ فِی بَطْنِ الْحُوتِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ

وَ أَنَا أَدْعُوکَ فَاسْتَجِبْ لِی بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

و دعا کن به آنچه می خواهی پس طرف چپ را بگذار و بگو

اللَّهُمَّ إِنَّکَ أَمَرْتَ بِالدُّعَاءِ وَ تَکَفَّلْتَ بِالْإِجَابَهِ وَ أَنَا أَدْعُوکَ کَمَا أَمَرْتَنِی

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْتَجِبْ لِی کَمَا وَعَدْتَنِی يَا کَرِيمُ

پس پيشانی را بر زمين گذار و بگو

يَا مُعِزَّ کُلِّ ذَلِيلٍ وَ يَا مُذِلَّ کُلِّ عَزِيزٍ

تَعْلَمُ کُرْبَتِی فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ (وَ آلِ مُحَمَّدٍ) وَ فَرِّجْ عَنِّی يَا کَرِيمُ

ذکر نمازی برای حاجت در محل مذکور

و آن چنان است كه چهار ركعت نماز مى گزارى و چون فارغ شدى و تسبيح گفتى پس بگو

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ يَا مَنْ لاَ تَرَاهُ الْعُيُونُ وَ لاَ تُحِيطُ بِهِ الظُّنُونُ

وَ لاَ يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ وَ لاَ تُغَيِّرُهُ الْحَوَادِثُ وَ لاَ تُفْنِيهِ الدُّهُورُ

تَعْلَمُ مَثَاقِيلَ الْجِبَالِ وَ مَكَايِيلَ الْبِحَارِ وَ وَرَقَ الْأَشْجَارِ وَ رَمْلَ الْقِفَارِ

وَ مَا أَضَاءَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ وَ أَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَ وَضَحَ عَلَيْهِ النَّهَارُ

وَ لاَ تُوَارِى مِنْكَ (مِنْهُ) سَمَاءٌ سَمَاءً وَ لاَ أَرْضٌ أَرْضاً وَ لاَ جَبَلٌ مَا فِى أَصْلِهِ وَ لاَ بَحْرٌ مَا فِى قَعْرِهِ

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ أَمْرِى آخِرَهُ وَ خَيْرَ أَعْمَالِى خَوَاتِيمَهَا وَ خَيْرَ أَيَّامِى يَوْمَ أَلْقَاكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِى بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَ مَنْ كَادَنِى فَكِدْهُ وَ مَنْ بَغَانِى بِهَلَكَةٍ فَأَهْلِكْهُ

وَ اكْفِنِى مَا أَهَمَّنِى مِمَّنْ دَخَلَ هَمُّهُ عَلَيَ

اللَّهُمَّ أَدْخِلْنِى فِى دِرْعِكَ الْحَصِينَهِ وَ اسْتُرْنِى بِسِتْرِكَ الْوَاقِى

يَا مَنْ يَكْفِى مِنْ كُلِّ شَيْ ءٍ وَ لاَ يَكْفِى مِنْهُ شَيْ ءٌ اكْفِنِى مَا أَهَمَّنِى مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ

وَ صَدِّقْ قَوْلِى وَ فِعْلِى يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فَرِّجْ عَنِّى الْمَضِيقَ وَ لاَ تُحَمِّلْنِى مَا لاَ أُطِيقُ

اللَّهُمَّ احْرُسْنِى بِعَيْنِكَ الَّتِى لاَ تَنَامُ وَ ارْحَمْنِى بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ أَنْتَ عَالِمٌ بِحَاجَتِى وَ عَلَى قَضَائِهَا قَدِيرٌ وَ هِىَ لَدَيْكَ يَسِيرٌ وَ أَنَا إِلَيْكَ فَقِيرٌ

فَمُنَّ بِهَا عَلَيَّ يَا كَرِيمُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

پس به سجده مى روى و مى گويى

إِلَهِى قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِى فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقْضِهَا وَ قَدْ أَحْصَيْتَ ذُنُوبِى

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اغْفِرْهَا يَا كَرِيمُ

پس بر زمين مى گذارى طرف راست روى خود را و مى گويى

إِنْ كُنْتُ

بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُ

افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لاَ تَفْعَلْ بِی مَا أَنَا أَهْلُهُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

پس بر زمین می گذاری طرف چپ روی خود را و می گویی

اللَّهُمَّ إِنْ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِکَ فَلْیَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِکَ یَا کَرِیمُ

پس پیشانی را بر زمین می گذاری و می گویی

ارْحَمْ مَنْ أَسَاءَ وَ اقْتَرَفَ وَ اسْتَکَانَ وَ اعْتَرَفَ

مؤلف گوید که این دعا تا وَ اغْفِرْهَا یَا کَرِیمُ همان دعایی است که در مزار قدیم در اعمال صحن مسجد سهله در مقام امام زین العابدین علیه السلام نقل شده

ترجمه

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد و حاجت من برآور ای خدایی که هرگز سائلی را محروم نخواهی کرد و عطایت بر خلق نفاد ندارد و نابود نگردد

ای برآورنده حاجتها و مستجاب کننده دعاهای بندگان ای خدای زمینها و آسمانها ای برطرف کننده رنج و غمها

ای آنکه عطاهایت وسیع و بی نهایت است ای دفع کننده عقوبت و آزارها ای تبدیل کننده گناهان به ثواب ها

بر من باز هم به جود و فضل و احسانت کرم فرما

و در آنچه از حضرتت مسئلت کردم دعایم مستجاب کن به حق پیغمبر و جانشین و اولیاء تو که خاصان و نیکان عالمند.

پروردگارا من به ساحت قدس تو وارد شدم که یگانگی و یکتائی و استغنای ذاتی تو را می دانم و به اینکه جز تو کسی قادر بر روا کردن حاجتم نیست آگاهم

و البته باز ای پروردگار من دانسته ام که هر چه مشاهده می کنم از انواع نعمتهای تو بر من فقر و نیازم به حضرتت بیشتر می شود

و ای خدا

و مرا امر مهمی که تو می دانی بی پا و سست گردانیده که تو بدون تعلیم به همه امور عالم دانایی

پس از تو درخواست می کنم به حق آن اسمی که بر آسمانها که نهادی شکافته شد و بر زمینها نهادی منبسط گردید

و بر ستارگان نهادی در فضای بی انتها منتشر گشت و بر کوهها نهادی استقرار یافت

و باز درخواست می کنم از تو به اسمی که نزد حضرت محمد مصطفی و نزد علی مرتضی و نزد حضرت حسن و حسین

و ائمه هدی که درود خدا بر همه آنان باد نهادی تو را به آن اسم قسم که درود فرست بر محمد و آل محمد

و حاجت مرا برآور و مشکل و مهم آن را کفایت فرما و مشکل آن حاجتم را آسان ساز و قفل آن حاجت را به رویم بگشا

پس اگر از کرم حاجتم برآوردی یا که برنیاوردی حمد و ستایش تو را سزد که هرگز جوری در حکم تو و جفائی در عدل تو نخواهد بود

خدایا یونس بن متی بنده تو و پیغمبرت در شکم ماهی به درگاه تو دعا کرد و دعایش مستجاب فرمودی

به حق محمد (ص) و آل محمد (ع) دعای مرا هم مستجاب فرما

پروردگارا تو بندگان را امر به دعا کردی و به اجابتش متعهد شدی و من به درگاه تو تو را به دعا می خوانم چنانکه امر فرمودی

پس درود فرست بر محمد و آلش و دعای مرا چنانکه وعده دادی مستجاب گردان ای کریم

ای عزت بخش هر ذلیل و خوار و ذلیل

کننده هر عزیز

تو از رنج و غمم آگاهی پس درود فرست برمحمد و آلش و رنج و غمم را برطرف گردان ای خدای کریم.

خدایا از تو درخواست می کنم ای آنکه تو را چشمها نبیند و بر ذاتت اندیشه ها احاطه نکند

و توصیف کنندگان هرگز به حد کامل وصفت نرسند ای ذاتی که حوادث عالم او را تغییر ندهد و روزگاران و دهرها تو را افنا نتواند کرد

دانایی به وزن کوه ها و پیمانه آب دریاها و عدد برگ درختان و ریگ بیابانها

و آنچه نور خورشید و ماه بر آن افتد و ظلمت شب تار بر آن احاطه کند و روز روشن گرداند همه را می دانی

نه آسمانی آسمان دیگری را از دیده علمت بپوشاند و نه زمینی زمینی را حاجب به دیدار گردد و نه کوهی آنچه در بن اوست و نه دریایی آنچه در قعر اوست از تو پنهان دارد

از تو درخواست می کنم درود و رحمت فرستی بر محمد و آل محمد

و خیر و نیکویی کار مرا آخر کار قرار دهی و خاتمه اعمالم را نیکو گردانی و بهترین روز مرا روز ملاقاتم با تو مقرر سازی که ای خدا تو بر هر کار قادری

پروردگارا هر که با من سوء قصدی کند تو او را مجازات کن و هر که با من مکر و خدعه کند تو با او مکر کن و هر که برای هلاکم به ظلم برخیزد تواش به هلاکت رسان

و مهمات امور مرا مهماتی که از کسان بر دلم فرود آمده کفایت فرما

ای خدا مرا در زره محکم خود درآور و زشتیهایم را در پرده حفظت بپوشان

ای خدایی که تنها از همه کفایت باشی و هیچ چیز از تو کافی نیست تو مهمات امور دنیا و آخرت مرا کفایت فرما

و قول و فعلم را تو به مقام صدق و حقیقت رسان ای خدای با شفقت و رفیق مرا از تنگنای غم و اندوه گشایش و آسایش عطا فرما و باری فوق طاقتم بر دوش منه

پروردگارا مرا به چشم خود که هرگز به خواب نیفتد محافظت فرما و به قدرت خویش بر من ترحم کن ای مهربانترین مهربانان عالم

ای خدای بلند مرتبه بزرگ تو به حاجت من دانا و به برآوردن حاجتم توانایی و آن حاجت پیش تو چیز ناقابلی است و من بسوی تو فقیر و محتاجم

پس بر من منت گذار و حاجتم برآور ای خدای کریم که تو بر هر چیز توانایی

ای خدای من تو البته حاجتم را می دانی پس درود فرست بر محمد و آلش و حاجتم را برآور و تو البته گناهانم را به شمار آورده ای

پس درود فرست بر محمد و آلش و گناهانم را بیامرز ای خدای کریم

ای خدا اگر بد بنده ای هستم تو نیکو خدایی هستی

پس با من آن کن که سزاوار مقام توست نه آنچه لایق من است ای مهربانترین مهربانان عالم

خدایا اگر گناه از من بزرگ است عفو و بخشش از تو بسیار نیکو است ای خدای کریم

ای خدا ترحم کن در حق کسی که بد کرد و فرو

در گناه شد و باز تضرع کرد و اعتراف نمود

ادعیه و اعمال نوروز

متن

ظ(و اما اعمال عید نوروز پس چنان است که حضرت صادق علیه السلام به معلی بن خنیس تعلیم فرموده که چون روز نوروز شود غسل کن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و به بهترین بوهای خوش خود را خوشبو گردان و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پسین و نافله های آن فارغ شوی چهار رکعت نماز بگزار یعنی هر دو رکعت به یک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بخوان و در رکعت دوم بعد از حمد ده مرتبه سوره قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و در رکعت سوم بعد از حمد ده مرتبه سوره قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ بخوان و بعد از نماز به سجده شکر برو و این دعا را بخوان

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ

وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَ صَلِّ عَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَ أَجْسَادِهِمْ

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ بَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَ كَرَّمْتَهُ وَ شَرَّفْتَهُ وَ عَظَّمْتَ خَطَرَهُ

اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لاَ أَشْكُرَ أَحداً غَيْرَكَ

وَ وَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي يَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِكْرَامِ

اللَّهُمَّ مَا غَابَ عَنِّي فَلاَ يَغِيبَنَّ عَنِّي عَوْنُكَ وَ حِفْظُكَ

وَ مَا فَقَدْتُ مِنْ شَيْ ءٍ فَلاَ تُفْقِدْنِي عَوْنَكَ عَلَيْهِ حَتَّى لاَ أَتَكَلَّفَ مَا لاَ أَحْتَاجُ إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِكْرَام

ترجمه

بار خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد (ع) اوصیاء پسندیده و هم بر همه

پیامبران و فرستادگانت به بهترین رحمتهایت

و برکت ده بر ایشان به بهترین برکاتت و بر جسم و جانشان رحمت فرست

بار خدایا بر محمد و آل محمد برکت ده

و به ما در این روزی که برتریش دادی و گرامیش نمودی و شرافت و بزرگیش بخشیدی برکت ده

بار خدایا مرا در آنچه در آن بر من انعام کردی برکت ببخش تا به غیر از تو دیگری را سپاس نکنم

و در روزیم گشایش و وسعت ده ای صاحب جلال و بزرگواری

بار خدایا هر چه از من نهان باشد پس کمک و نگهداری تو از من نهان مباد

و هر چیز را گم کنم پس مبادا گمم کنی یاریت را تا به رنج و زحمت نیفتم برای آنچه محتاج آن نیستم ای صاحب جلالت و بزرگواری.

ادعیه وداع ماه رمضان

متن

ظ(وداع کند ماه رمضان را به دعاهای وداع که شیخ کلینی و صدوق و شیخ مفید و طوسی و سید بن طاوس رضوان الله علیهم نقل کرده اند و شاید بهترین آنها دعای چهل و پنجم صحیفه کامله باشد

و سید بن طاوس روایت کرده است از حضرت صادق علیه السلام که هر که در شب آخر ماه رمضان وداع کند آن ماه شریف را و بگوید

اللَّهُمَّ لاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِی لِشَهْرِ رَمَضَانَ

وَ أَعُوذُ بِکَ أَنْ يَطْلُعَ فَجْرُ هَذِهِ اللَّيْلَهِ إِلاَّ وَ قَدْ غَفَرْتَ لِی

بیامرزد حق تعالی او را پیش از آنکه صبح کند و روزی فرماید او را توبه و انابه

ترجمه

بار خدایا این را آخرین دوران روزه گرفتن من قرار مده در ماه رمضان

و به تو پناه می برم از اینکه سپیده دم این شب برآید جز آنکه مرا محققا بیامرزی

اذن دخول مسجد النبی (صلّی الله علیه و آله و سلّم)

متن

ظ(و چون خواستی داخل مسجد آن حضرت شوی بایست نزد در و بخوان آن اذن دخول اول را

و داخل شو از در جبرئیل و مقدم دار پای راست را در وقت دخول پس صد مرتبه

اللَّهُ أَکْبَرُ

بگو پس دو رکعت نماز تحیت مسجد بگزار و برو به سمت حجره شریفه و دست بمال بر آن و ببوس آن را و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا خَاتَمَ النَّبِیِّینَ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ الرِّسَالَهَ وَ أَقَمْتَ الصَّلاَهَ وَ آتَیْتَ الزَّکَاهَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ

وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ فَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْکَ وَ رَحْمَتُهُ وَ عَلَی أَهْلِ بَیْتِکَ الطَّاهِرِینَ

پس بایست نزد ستون پیش که از جانب راست قبر است رو به قبله که دوش چپ به جانب قبر باشد و دوش راست به جانب منبر که آن موضع سر رسول خدا صلی الله علیه و آله است و بگو

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ رَسُولُ اللَّهِ وَ أَنَّکَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالاَتِ رَبِّکَ وَ نَصَحْتَ لِأُمَّتِکَ وَ جَاهَدْتَ فِی سَبِیلِ اللَّهِ

وَ عَبَدْتَ اللَّهَ حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ بِالْحِکْمَهِ وَ الْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ

وَ أَدَّیْتَ الَّذِی عَلَیْکَ مِنَ الْحَقِّ وَ أَنَّکَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِینَ

وَ غَلُظْتَ عَلَی الْکَافِرِینَ فَبَلَّغَ اللَّهُ بِکَ أَفْضَلَ شَرَفِ مَحَلِّ

الْمُكَرَّمِينَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی اسْتَنْقَذَنَا بِکَ مِنَ الشِّرْکِ وَ الضَّلَالَهِ

اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ صَلَوَاتِکَ وَ صَلَوَاتِ مَلَائِکَتِکَ الْمُقَرَّبِینَ وَ أَنْبِیَائِکَ الْمُرْسَلِینَ وَ عِبَادِکَ الصَّالِحِینَ

وَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ وَ مَنْ سَبَّحَ لَکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ مِنَ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ

عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُولِکَ وَ نَبِیِّکَ وَ أَمِینِکَ وَ نَجِیِّکَ وَ حَبِیبِکَ وَ صَفِیِّکَ وَ خَاصَّتِکَ وَ صَفْوَتِکَ وَ خِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ

اللَّهُمَّ أَعْطِهِ الدَّرَجَهَ الرَّفِیعَهَ وَ آتِهِ الْوَسِیلَهَ مِنَ الْجَنَّهِ وَ ابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً یَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ

اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ وَ لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوکَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّاباً رَحِیماً

وَ إِنِّی أَتَیْتُکَ مُسْتَغْفِراً تَائِباً مِنْ ذُنُوبِی وَ إِنِّی أَتَوَجَّهُ بِکَ إِلَی اللَّهِ رَبِّی وَ رَبِّکَ لِیَغْفِرَ لِی ذُنُوبِی

و اگر ترا حاجتی باشد بگردان قبر مطهر را در پشت کتف خود و رو به قبله کن و دستها را بردار و حاجت خود را بطلب بدرستیکه سزاوار است که برآورده شود إن شاء الله تعالی

ترجمه

سلام بر تو ای فرستاده پروردگار سلام بر تو ای پیغمبر خدا

سلام بر تو ای محمد بن عبد الله سلام بر تو ای خاتم پیغمبران

شهادت می دهم که تو فرمان رسالت خود را از جانب حق به خلق رسانیدی و نماز را بپا داشتی و زکوه به فقیران عطا کردی و امر به معروف و نهی از منکر فرمودی

و عبادت حضرت احدیت را خالص برای خدا بجا آوردی تا به مقام یقین و شهود رسیدی پس درود خدا بر تو و بر اهل بیت طاهرینت باد

شهادت می دهم که خدایی جز خدا که یکتا و بی شریک است موجود نیست و

شهادت می دهم که محمد (ص) بنده او و رسول اوست

و ای رسول خدا من به یقین گواهی می دهم که تو رسول و فرستاده خدایی و محمد (ص) فرزند عبد الله

و هم گواهی می دهم که تو رسالتهای پروردگارت را که مأمور به ابلاغ آن بودی همه را به خلق رسانیدی و امتت را نصیحت و هدایت کامل فرمودی و در راه دین خدا جهاد کردی

و خدا راعبادت کردی تا به مقام یقین و شهود رسیدی و بحکمت و موعظه نیکو به خدا دعوت فرمودی

و وظیفه رسالتت را از حق ادا کردی و البته به رأفت و عطوفت کامل با اهل ایمان

و شدت و سختی با کافران رفتار کردی تا آنکه خدا تو را به عالیترین مرتبه شرافت نیکویان عالم رسانید

سپاس خدای را که ما امت را بواسطه رسالتت از ورطه شرك و ضلالت نجات داد

بار الها درود و تحیت تو و فرشتگان مقربت و پیمبران مرسل و بندگان صالحت

و جمیع اهل آسمانها و زمینها و هر که تو را تسبیح گفت از خلق اولین و آخرین

ای پروردگار جهانیان باد بر محمد که بنده خاص توست و رسول و پیغمبر و امین سر و راز دان و حبیب تو و بنده خالص و برگزیده مخصوص و پاکیزه روحترین و مختار از تمام خلق توست

ای خدا او را درجه رفیع و وسیله بهشت برین بر خلق عطا فرما و او را مقام محمود که بر آن مقام خلق اولین و آخرین همه غبطه می خوردند مبعوث فرما

ای

خدا تو خود فرمودی و اگر مردم هنگامی که بر نفس خود ستم کردند بسوی تو می آمدند و از درگاه خدا آمرزش می طلبیدند و رسول خدا بر آنها طلب مغفرت می کرد خدا را بسیار توبه پذیر و مهربان می یافتند

ای رسول خدا من به توجه و توسل به شما به درگاه خدا که پروردگار من و توست رو آورده ام با توبه از گناهانم درگذرد.

اذن دخول مسجد النبی (صلّی الله علیه و آله و سلّم) و مشاهد ائمه (علیهم السلام)

متن

ظ(اول شیخ کفعمی فرموده چون خواستی داخل شوی به مسجد حضرت رسول صلی الله علیه و آله یا در یکی از مشاهد مشرفه ائمه علیهم السلام پس بگو

اللَّهُمَّ إِنِّی وَقَفْتُ عَلَی بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ بُیُوتِ نَبِیِّکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

وَ قَدْ مَنَعْتَ النَّاسَ أَنْ یَدْخُلُوا إِلاَّ بِإِذْنِهِ

فَقُلْتَ یَا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا لاَ تَدْخُلُوا بُیُوتَ النَّبِیِّ إِلاَّ أَنْ یُؤْذَنَ لَکُمْ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعْتَقِدُ حُرْمَهَ صَاحِبِ هَذَا الْمَشْهَدِ الشَّرِیفِ فِی غَیْبَتِهِ کَمَا أَعْتَقِدُهَا فِی حَضْرَتِهِ

وَ أَعْلَمُ أَنَّ رَسُولَکَ وَ خُلَفَاءَکَ عَلَیْهِمُ السَّلاَمُ أَحْیَاءٌ عِنْدَکَ یُرْزَقُونَ یَرَوْنَ مَقَامِی وَ یَسْمَعُونَ کَلاَمِی وَ یَرُدُّونَ سَلاَمِی

وَ أَنَّکَ حَجَبْتَ عَنْ سَمْعِی کَلاَمَهُمْ وَ فَتَحْتَ بَابَ فَهْمِی بِلَذِیذِ مُنَاجَاتِهِمْ

وَ إِنِّی أَسْتَأْذِنُکَ یَا رَبِّ أَوَّلاً وَ أَسْتَأْذِنُ رَسُولَکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ ثَانِیاً

وَ أَسْتَأْذِنُ خَلِیفَتَکَ الْإِمَامَ الْمَفْرُوضَ (الْمُفْتَرَضَ) عَلَیَّ طَاعَتُهُ فُلاَنَ بْنَ فُلاَنٍ

بجای فلان بن فلان نام ببرد آن امامی را که می خواهد زیارت کند و همچنین نام پدرش را ببرد مثلا اگر در زیارت امام حسین علیه السلام است بگوید الْحُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ علیهما السلام و اگر در زیارت امام رضا علیه السلام است بگوید عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضَا علیهما السلام و هکذا

پس بگوید

وَ الْمَلاَئِکَهَ الْمُوَکَّلِینَ بِهَذِهِ الْبُقْعَهِ الْمُبَارَکَهِ ثَالِثاً أَ أَدْخُلُ یَا رَسُولَ اللَّهِ أَ

أَدْخُلُ يَا حُجَّهَ اللَّهِ

أَ أَدْخُلُ يَا مَلاَئِكَهَ اللَّهِ الْمُقَرَّبِينَ الْمُقِيمِينَ فِی هَذَا الْمَشْهَدِ

فَأْذَنْ لِی يَا مَوْلاَیَ فِی الدُّخُولِ أَفْضَلَ مَا أَذِنْتَ لِأَحدٍ مِنْ أَوْلِيَائِکَ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلاً لِذَلِکَ فَأَنْتَ أَهْلٌ لِذَلِکَ (لَهُ)

پس ببوس عتبه مباركه را و داخل شو و بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِی سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی وَ ارْحَمْنِی وَ تُبْ عَلَیَّ إِنَّکَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

دوم اذن دخولی است كه علامه مجلسی رحمه الله عليه از نسخه ای قديمه از مؤلفات اصحاب برای دخول در سرداب مقدس و بقاع منوره ائمه عليهم السلام نقل فرموده و آن چنان است كه می گويی

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ بُقْعَهٌ طَهَّرْتَهَا وَ عَقْوَهٌ شَرَّفْتَهَا وَ مَعَالِمُ زَكَّيْتَهَا

حَيْثُ أَظْهَرْتَ فِيهَا أَدِلَّهَ التَّوْحِيدِ وَ أَشْبَاحَ الْعَرْشِ الْمَجِيدِ الَّذِينَ اصْطَفَيْتَهُمْ مُلُوكاً لِحِفْظِ النِّظَامِ

وَ اخْتَرْتَهُمْ رُؤَسَاءَ لِجَمِيعِ الْأَنَامِ وَ بَعَثْتَهُمْ لِقِيَامِ الْقِسْطِ فِی ابْتِدَاءِ الْوُجُودِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَهِ

ثُمَّ مَنَنْتَ عَلَيْهِمْ بِاسْتِنَابَهِ أَنْبِيَائِکَ لِحِفْظِ شَرَائِعِکَ وَ أَحْكَامِکَ

فَأَكْمَلْتَ بِاسْتِخْلاَفِهِمْ رِسَالَهَ الْمُنْذِرِينَ كَمَا أَوْجَبْتَ رِئَاسَتَهُمْ فِی فِطَرِ الْمُكَلَّفِينَ

فَسُبْحَانَکَ مِنْ إِلَهٍ مَا أَرْأَفَکَ وَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ مِنْ مَلِکٍ مَا أَعْدَلَکَ

حَيْثُ طَابَقَ صُنْعُکَ مَا فَطَرْتَ عَلَيْهِ الْعُقُولَ وَ وَافَقَ حُكْمُکَ مَا قَرَّرْتَهُ فِی الْمَعْقُولِ وَ الْمَنْقُولِ

فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَى تَقْدِيرِکَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ وَ لَکَ الشُّكْرُ عَلَى قَضَائِکَ الْمُعَلَّلِ بِأَكْمَلِ التَّعْلِيلِ

فَسُبْحَانَ مَنْ لاَ يُسْأَلُ عَنْ فِعْلِهِ وَ لاَ يُنَازَعُ فِی أَمْرِهِ

وَ سُبْحَانَ مَنْ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَهَ قَبْلَ ابْتِدَاءِ خَلْقِهِ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی مَنَّ عَلَيْنَا بِحُكَّامٍ يَقُومُونَ مَقَامَهُ لَوْ كَانَ حَاضِراً فِی الْمَكَانِ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ الَّذِی شَرَّفَنَا بِأَوْصِيَاءَ يَحْفَظُونَ الشَّرَائِعَ فِی كُلِّ الْأَزْمَانِ

وَ اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِی أَظْهَرَهُمْ لَنَا بِمُعْجِزَاتٍ یَعْجِزُ عَنْهَا الثَّقَلَانِ

لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّهَ

إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الَّذِی أَجْرَانَا عَلَی عَوَائِدِهِ الْجَمِیلَهِ فِی الْأُمَمِ السَّالِفِینَ

اللَّهُمَّ فَلَکَ الْحَمْدُ وَ الثَّنَاءُ الْعَلِیُّ کَمَا وَجَبَ لِوَجْهِکَ الْبَقَاءُ السَّرْمَدِیُ

وَ کَمَا جَعَلْتَ نَبِیَّنَا خَیْرَ النَّبِیِّینَ وَ مُلُوکَنَا أَفْضَلَ الْمَخْلُوقِینَ وَ اخْتَرْتَهُمْ عَلَی عِلْمٍ عَلَی الْعَالَمِینَ

وَفِّقْنَا لِلسَّعْیِ إِلَی أَبْوَابِهِمُ الْعَامِرَهِ إِلَی یَوْمِ الدِّینِ وَ اجْعَلْ أَرْوَاحَنَا تَحِنُّ إِلَی مَوْطِئِ أَقْدَامِهِمْ

وَ نُفُوسَنَا تَهْوِی النَّظَرَ إِلَی مَجَالِسِهِمْ وَ عَرَصَاتِهِمْ حَتَّی کَأَنَّنَا نُخَاطِبُهُمْ فِی حُضُورِ أَشْخَاصِهِمْ

فَصَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِمْ مِنْ سَادَهٍ غَائِبِینَ وَ مِنْ سُلاَلَهٍ طَاهِرِینَ وَ مِنْ أَئِمَّهٍ مَعْصُومِینَ

اللَّهُمَّ فَأْذَنْ لَنَا بِدُخُولِ هَذِهِ الْعَرَصَاتِ الَّتِی اسْتَعْبَدْتَ بِزِیَارَتِهَا أَهْلَ الْأَرَضِینَ وَ السَّمَاوَاتِ

وَ أَرْسِلْ دُمُوعَنَا بِخُشُوعِ الْمَهَابَهِ

وَ ذَلِّلْ جَوَارِحَنَا بِذُلِّ الْعُبُودِیَّهِ وَ فَرْضِ الطَّاعَهِ حَتَّی نُقِرَّ بِمَا یَجِبُ لَهُمْ مِنَ الْأَوْصَافِ

وَ نَعْتَرِفَ بِأَنَّهُمْ شُفَعَاءُ الْخَلاَئِقِ إِذَا نُصِبَتِ الْمَوَازِینُ فِی یَوْمِ الْأَعْرَافِ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سَلاَمٌ عَلَی عِبَادِهِ الَّذِینَ اصْطَفَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ

پس ببوس عتبه را و داخل شو در حالتی که خاشع و گریان باشی پس بدرستیکه آن اذن دخول است از ایشان صلوات الله علیهم أجمعین

ترجمه

پروردگارا من بر درگاه محترمی ایستاده ام از درهای سرای پیغمبر تو که درود تو بر او و بر آل اطهارش باد

و تو خلق را از ورود در آن سرای بدون اذن منع کردی

که فرمودی ای اهل ایمان شما در خانه های پیغمبر (ص) (و فرزندان پاکش) بی اجازه داخل نشوید

پروردگارا من به حرمت صاحب این خانه و این مشهد و حرم شریف معتقدم در غیب و مماتش چنانکه در حضور و حیات او

و البته میدانم که پیغمبر تو و جانشینانش علیهم السلام همه نزد تو زنده ابدند و روزی میخورند و مقام مرا نزد قبر

مطهر خود می بینند و سلام مرا شنیده و پاسخ می دهند

و اکنون تو بر گوش من پرده افکنده ای که سخن آنها را نشنوم اما به لذت راز و نیاز با آنها در لطف به رویم گشودی

و من خدایا نخست از تو اذن می طلبم و دوم اجازه از رسول تو که درود خدا بر او و بر آلش باد

و نیز اجازه از جانشین پیغمبرت امام واجب الاطاعه بر من حضرت (هر یک از ائمه که حرم اوست، مثلا علی بن موسی الرضا علیه السلام)

و سوم از فرشتگان که مقیم این حرم شریفند و موکلند بر این بقعه مبارک اذن می خواهم پس ای رسول خدا اذن می دهید تا داخل گردم آیا وارد شوم ای حجت خدا

آیا وارد شوم ای فرشتگان مقرب خدا که مقیمان این مشهد مبارکید

رخصت ده ای مولای من به درآمدن من در حرم بهترین رخصتی که به هر یک از اولیاء و دوستانت داده ای که اگر من لایق نیستم تو لایق خواهی بود

به نام خدا و به ذات خدا و در راه خدا و بر طریقت و آیین رسول خداصلی الله علیه و آله

ای خدا بر من ببخش و به من ترحم کن و به توبه ام بپذیر که تو بسیار توبه پذیر خلق و مهربان به بندگانی.

ای خدا همانا این جایگاه بقعه ای است که تو پاک و محترم داشته ای و محلی است که تو شرافت بدان بخشیده ای و مقاماتی است که تو پاکیزه فرموده ای

تا ادله و براهین توحید از این مقامات بظهور آید و تمثالهای

عرش مجید باشد که صاحبانش را به مقام سلطنت برای حفظ نظام خلق برگزیدی

و بجهت ریاست بر تمام خاص و عام اختیار کردی و برای اقامه عـدل و داد در میان خلق از بـدو آفرینش تا روز قیامت مبعوث گردانیدی

پس بر آنان نعمت خلافت و جانشینی پیغمبرانت را عطا کردی تا شرایع و احکام تو را حفظ کنند

تا بواسطه خلافت آنها رسالت پیغمبران را به حد نتیجه و کمال رسانی چنانکه بر امت پذیرفتن ریاست و امامت آنها را فرض و واجب گردانیدی بر فطرت مکلفان

بـاری تو چه منزه خـدایی و چقـدر بـا بنـدگان رءوف و مهربـانی هیـچ خـدایی جز تو ذات یکتـا نیست تو چه با عـدل و انتظام سلطانی

که صنع آفرینشت طبق فطرت عقول خردمندانست و حکم تکوین را وفق فهم عقل و نقل مقرر داشتی

پس تو را سـتایش سـزاست بر تقـدیر حسن نظـام زیبایت و تو را سـپاس بایـد بر حکم قضا که معلل و مربوط به نیکوترین وجه است

پس منزه است خدایی که احدی را حق سؤال از کار او نخواهد بود و منازعه در امرش نتوان کرد

و منزه خدایی که بر ذات خود لطف و رحمت به خلق را فرض و لازم فرموده پیش از بدو آفرینش خلق

و سـتایش خـدایی را که بر مـا به نعمت وجود حکم فرمایـانی که قـائم مقـام حقنـد منت نهاد اگر خـدا در مکانی بود جانشـین مکانش بودند

و نیست خدایی جز خدای یگانه که بواسطه اوصیاء پیغمبران که حافظان شرایع الهی در هر عصرند ما را

شرافت بخشید

و خدا بزرگتر است آن خدایی که رسولان را با معجزاتی که جن و انس از آن عاجزند میان خلق آشکار ساخت

کـه هیـچ قـدرت و نیرویی نیست جز به خـواست خـدا و قـدرت کـامله او که بلنـد مرتبه و بزرگ است آنکه مـا را بر عوایـد و صفات جمیله بداشت در میان امتهای گذشته

پروردگارا پس حمد و ثنا و ستایش بلند مرتبه خاص توست چنانکه نور جمالت را بقای سرمدی ضروری است

و چنـانکه پیغمـبر مـا را بهـترین پیغمبران مقرر داشتی و پادشاهـان مـا را بهترین و فاضـلترین خلق قرار دادی و آنـان را به علم و دانش بر عالمیان برگزیدی

ای خدا ما را توفیق سـعی و کوشـش در وصول به درگاه رحمت پایدار ابدی آنها عطا کن و روح ما (شـیعیان) را مشـتاق محل اقدام (و شهود و مقام) و مشاهد شریفه آنان بگردان

تا آنکه هنگام زیارتشان گویا ما با شخص بزرگوار آنها حضورا مخاطبه و صحبت می کنیم

پس درود و رحمت الهی بر آنان باد که سید غائبان عوالم ارواح قدس و نسل پاکان عالم وجود و پیشوایان معصوم خلقند

پروردگارا پس ما را اذن ده که داخل شویم در این عرصه ها (ی محترم و بقعه های شـریف با برکت) که اهل زمین و آسمانها را متعبد و ملتزم به زیارتش فرمودی

و اشک دیدگان ما را با تذلل و خشوع از مهابت جلالشان جاری گردان

و با ذل بندگی خود و فرض طاعت آن امامان بر حق تا ما به اوصاف کمال لازم ذات آنها اقرار کنیم

و به مقام شفاعت خلق بر آنها در قیامت که روز اعراف و نصب موازین اعمال است اعتراف کنیم

و ستایش خدای را و سلام بر بندگان برگزیده خدا حضرت محمد (ص) و آل اطهارش باد.

استخاره در حرم امام حسین (علیه السلام)

متن

أَسْتَخِيرُ اللَّهَ بِرَحْمَتِهِ خِيَرَةً فِي عَافِيَه

ترجمه

طلب خیر می کنم از خدا به رحمتش خیر مقرون به آسایش.

استعاذه در هر شب دهه ی آخر ماه رمضان

متن

ظ(شیخ کلینی در کافی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود می گویی در دهه آخر ماه رمضان در هر شب

أَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ يَنْقَضِيَ عَنِّي شَهْرُ رَمَضَانَ

أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ وَ لَكَ قِبَلِي ذَنْبٌ أَوْ تَبِعَةٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْه

ترجمه

پناه می برم به جلال وجه کریمت که بگذرد از من ماه رمضان

یا برآید سپیده دم از این شب بر من و من در پیشگاه تو بر خود گناه یا پیگردی داشته باشم که مرا بر آن عذاب فرمایی.

استعاذه قبل از طلوع و غروب آفتاب

متن

نیز از آن حضرت در روایات معتبره وارد شده که پیش از طلوع و غروب آفتاب ده مرتبه بگو

أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنْ هَمَزَاتِ اَلشَّيَاطِينِ

وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ يَحْضُرُونِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيم

ترجمه

به خدای شنوای دانا پناه می برم از وسوسه های پنهانی شیاطین

و باز به خدا پناه می برم از اینکه بر من حاضر شوند که خدا البته شنوای دعا و دانای احوال است.

استغاثه به امام مهدی (عجله الله تعالی فرجه الشریف) و نماز آن

متن

ظ(چهاردهم سید علی خان در کلم طیب فرموده این استغاثه ای است به حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه هر جا که باشی دو رکعت نماز بحمد و هر سوره که خواهی بگزار پس رو به قبله زیر آسمان بایست و بگو

سَلاَمُ اللَّهِ الْكَامِلُ التَّامُّ الشَّامِلُ الْعَامُّ وَ صَلَوَاتُهُ الدَّائِمَهُ وَ بَرَكَاتُهُ الْقَائِمَهُ التَّامَّهُ

عَلَى حُجَّهِ اللَّهِ وَ وَلِيِّهِ فِی أَرْضِهِ وَ بِلاَدِهِ وَ خَلِيفَتِهِ عَلَى خَلْقِهِ وَ عِبَادِهِ

وَ سُلاَلَهِ النُّبُوَّهِ وَ بَقِيَّهِ الْعِتْرَهِ وَ الصَّفْوَهِ صَاحِبِ الزَّمَانِ وَ مُظْهِرِ الْإِيمَانِ

وَ مُلَقِّنِ (مُعْلِنِ) أَحْكَامِ الْقُرْآنِ وَ مُطَهِّرِ الْأَرْضِ وَ نَاشِرِ الْعَدْلِ فِی الطُّولِ وَ الْعَرْضِ

وَ الْحُجَّهِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ الْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْمَرْضِيِّ (الْمُرْتَضَى) وَ ابْنِ الْأَئِمَّهِ الطَّاهِرِينَ

الْوَصِيِّ ابْنِ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ الْهَادِی الْمَعْصُومِ ابْنِ الْأَئِمَّهِ الْهُدَاهِ الْمَعْصُومِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ الْمُسْتَضْعَفِينَ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مُذِلَّ الْكَافِرِينَ الْمُتَكَبِّرِينَ الظَّالِمِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَیَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْأَئِمَّهِ الْحُجَجِ الْمَعْصُومِينَ وَ الْإِمَامِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَیَ سَلاَمَ مُخْلِصٍ لَكَ فِی الْوِلاَيَهِ

أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْمَهْدِيُّ قَوْلاً وَ فِعْلاً

وَ أَنْتَ الَّذِی تَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطاً وَ عَدْلاً بَعْدَ مَا مُلِئَتْ ظُلْماً وَ جَوْراً

فَعَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَكَ وَ سَهَّلَ مَخْرَجَكَ وَ قَرَّبَ زَمَانَكَ وَ كَثَّرَ أَنْصَارَكَ وَ أَعْوَانَكَ

وَ أَنْجزَ لَکَ مَا وَعَدَکَ فَهُوَ أَصْدَقُ الْقَائِلِینَ

وَ نُرِیدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَی الَّذِینَ اسْتُضْعِفُوا فِی الْأَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ أَئِمَّهً وَ نَجْعَلَهُمُ

الْوَارِثِینَ

یَا مَوْلاَیَ یَا صَاحِبَ الزَّمَانِ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ حَاجَتِی کَذَا وَ کَذَا

و بجای کذا و کذا حاجات خود را ذکر کند

فَاشْفَعْ لِی فِی نَجَاحِهَا فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَیْکَ بِحَاجَتِی لِعِلْمِی أَنَّ لَکَ عِنْدَ اللَّهِ شَفَاعَةً مَقْبُولَةً وَ مَقَاماً مَحْمُوداً

فَبِحَقِّ مَنِ اخْتَصَّکُمْ بِأَمْرِهِ وَ ارْتَضَاکُمْ لِسِرِّهِ وَ بِالشَّأْنِ الَّذِی لَکُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَیْنَکُمْ وَ بَیْنَهُ

سَلِ اللَّهَ تَعَالَی فِی نُجْحِ طَلِبَتِی وَ إِجَابَهِ دَعْوَتِی وَ کَشْفِ کُرْبَتِی

و بخواه هر چه خواهی که برآورده میشود إن شاء الله تعالی مؤلف گوید که بهتر آن است که در رکعت اول نماز این استغاثه بعد از حمد سوره إنا فتحنا بخواند و در رکعت دوم إذا جاء نصر الله

ترجمه

سلام کامل و تمام خدای متعال سلام عام و شامل (مراتب کمال) و رحمتی پیوسته و برکاتی پاینده و کامل

بر حجت خدا و ولی او در روی زمین حق و شهرهای او و بر خلیفه او بر خلق و بندگان خدا

و بر پاک فرزند نبوت و باقیمانده برگزیده عترت حضرت صاحب الزمان و آشکار کننده ایمان

و تعلیم دهنده احکام قرآن و پاک کننده زمین از جور و طغیان و ناشر بنیان عدل و احسان در طول و عرض جهان

حجت قائم و مهدی منتظر برگزیده خدا و فرزند ائمه پاکان عالم

و وصی فرزند اوصیاء پسندیده پیغمبر خاتم که رهنمای خلق و دارای مقام عصمت است فرزند امامانی که همه با مقام عصمت هادیان خلقند

سلام بر تو ای عزت بخش اهل ایمان که در دوران ضعیف و ناتوانند سلام بر تو ای ذلیل و خوار کننده کافران متکبر ستمکار

سلام بر تو ای مولای من ای صاحب زمان

سلام بر تو ای فرزندرسول خدا

سلام بر تو ای فرزند امیر المؤمنین سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا بزرگ زنان عالم

سلام بر تو ای فرزند امامان و حجتهای خدا که معصومانند و پیشوایان بر همه خلق عالم

سلام بر تو ای مولای من سلام و تحیت خالصانه با ایمان به ولایت و امامت تو

گواهی می دهم که تو پیشوای رهنمای عالمی به گفتار و کردار

و تویی آنکه جهان را پر از عدل و داد خواهد کرد پس از آنکه پر از جور و بیداد گردیده است

پس خدا ظهورت را زود گرداند و خروجت را آسان و زمان سلطنتت را نزدیک سازد و بسیار نماید یاران و یاورانت را

و وعده ظفری که به تو فرموده بزودی روا گرداند او راستگوترین سخن گویان است

که خود فرموده ما می خواهیم بر اهل ایمان که بدان آنان را ضعیف و ناتوان کردند منت گذاشته و آنها را پیشوایان خلق قرار دهیم و وارث (اهل زمین) گردانیم

ای مولای من ای صاحب الزمان ای فرزند رسول خدا حاجتهای من آنکه (خدا بدارد مرا بر آنچه رضای اوست و خیر و سعادت دنیا و عقبی عطا فرماید)

پس تو در برآمدن حاجاتم به درگاه خدا شفاعت کن که من به شما در بر آمدن حاجتم رو آورده ام زیرا می دانم که شما را نزد خدا شفاعت مقبول و مقام پسندیده بلند است

پس به حق آنکس که شما را به فرمان خلافتش مخصوص کرد و

برای حفظ اسرار علم خود برگزید و به حق آن شأن و مقامی که شما را نزد خداست

که از خدا درخواست کنید که همه مطالب و حوایجم را برآورد و دعاهایم مستجاب کند و غم و اندوهم برطرف گرداند.

استغفار بعد از هر نماز

متن

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِی لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَیْه

ترجمه

آمرزش می طلبم از خدا که جز او خدایی نیست جز او که زنده و پاینده است و من به درگاهش به توبه باز می گردم

استغفار در آخر روز پنجشنبه

متن

نیز شیخ فرموده مستحب است که در آخر روز پنجشنبه استغفار کنند به این نحو

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِی لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَیْهِ

تَوْبَهَ عَبْدٍ خَاضِعٍ مِسْكِینٍ مُسْتَكِینٍ لاَ یَسْتَطِیعُ لِنَفْسِهِ صَرْفاً وَ لاَ عَدْلاً

وَ لاَ نَفْعاً وَ لاَ ضَرّاً وَ لاَ حَیَاهً وَ لاَ مَوْتاً وَ لاَ نُشُوراً

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عِتْرَتِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ الْأَخْیَارِ الْأَبْرَارِوَ سَلَّمَ تَسْلِیما

ترجمه

و بر محمد (ص) و عترت پاکش که همه از نیکان و برگزیدگان عالمند درود و تحیت فراوان فرست.

استغفار در هر روز ماه شعبان

متن

هر روز هفتاد مرتبه بگوید

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَسْأَلُهُ التَّوْبَه

استغفار قبل از نماز صبح روز جمعه

متن

ر که در روز جمعه پیش از نماز صبح سه مرتبه بگوید

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَیْهِ

گناهانش آمرزیده شود اگر چه بیشتر از کف دریا باشد

ترجمه

آمرزش می خواهم از خدا که هیچ خدایی جز آن ذات یکتا نیست و او زنده پاینده ابدی است و از گناه به درگاهش باز می گردم

استغفار و توبه در ماه رجب

متن

ازدهم روایت است کسی که در رجب در وقت صبح هفتاد مرتبه و در وقت پسین نیز هفتاد مرتبه بگوید

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَتُوبُ إِلَیْهِ

و چون تمام کرد دستها را بلند کند و بگوید

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی وَ تُبْ عَلَیَ

پس اگر در ماه رجب بمیرد خدا از او راضی باشد و آتش او را مس نکند به برکت رجب

استغفار و صدقه در ماه رجب

متن

هم از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده که هر که در ماه رجب صد مرتبه بگوید

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ أَتُوبُ إِلَیْهِ

و ختم کند آن را به صدقه ختم فرماید حق تعالی برای او به رحمت و مغفرت و کسی که چهار صد مرتبه بگوید بنویسد برای او اجر صد شهید

اوراداسم اعظم

متن

ظ(اول سید اجل سید علیخان شیرازی رضوان الله علیه در کتاب کلم طیب نقل فرموده که اسم اعظم خدای تعالی آن است که افتتاح او الله و اختتام او هو است و حروفش نقطه ندارد و لا یتغیر قراءته أعرب أم لم یعرب و این در قرآن مجید در پنج آیه مبارکه از پنج سوره است بقره و آل عمران و نساء و طه و تغابن شیخ مغربی گفته هر که این پنج آیه مبارکه را ورد خود قرار دهد و هر روز یازده مرتبه بخواند هر آینه آسان شود برای او هر مهمی از کلی و جزئی بزودی إن شاء الله تعالی و آن آیه این است اَللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ تا آخر آیه الکرسی

اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذی یَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ یَعْلَمُ ما بَیْنَ أَیْدیهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا یُحیطُونَ بِشَیْ ءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِما شاءَ وَسِعَ کُرْسِیُّهُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ لا یَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَ هُوَ الْعَلِیُّ الْعَظیمُ (۲۵۵)

لا إِکْراهَ فِی الدِّینِ قَدْ تَبَیَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَیِّ فَمَنْ یَکْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَ یُؤْمِنْ بِاللَّهِ فقد استَمْسَکَ بِالْعُرْوَهِ

الْوُثْقی لاَ انْفِصامَ لَها وَ اللَّهُ سَمیعٌ عَلیمٌ (۲۵۶)

اللَّهُ وَلِیُّ الَّذینَ آمَنُوا یُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُماتِ إِلَی النُّورِ وَ الَّذینَ کَفَرُوا أَوْلِیاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ یُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَی الظُّلُماتِ أُولئِکَ أَصْحابُ النَّارِ هُمْ فیها خالِدُونَ (۲۵۷)

اَللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ

نَزَّلَ عَلَیْکَ الْکِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقاً لِمَا بَیْنَ یَدَیْهِ وَ أَنْزَلَ التَّوْرَاهَ وَ الْإِنْجِیلَ

مِنْ قَبْلُ هُدًی لِلنَّاسِ وَ أَنْزَلَ الْفُرْقَانَ

اَللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ لَیَجْمَعَنَّکُمْ إِلَی یَوْمِ الْقِیَامَهِ لاَ رَیْبَ فِیهِ وَ مَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِیثاً

اَللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَی

اَللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ وَ عَلَی اللَّهِ فَلْیَتَوَکَّلِ الْمُؤْمِنُون

ترجمه

خدای یکتا است که جز او خدایی نیست زنده و پاینده است هرگز او را کسالت خواب فرا نگیرد تا چه رسد که به خواب رود اوست مالک آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است که را این جرات است که در پیشگاه او به شفاعت برخیزد مگر به فرمان و اجازه او علم ازلی او محیط است به آنچه از ازل پیش نظر خلق به وجود آمده است و آنچه سپس تا ابد موجود خواهد شد و خلق به هیچ مرتبه علم او احاطه نتوانند کرد مگر به آنچه او خواهد، قلمرو علمش از آسمانها و زمین فراتر و نگهبانی زمین و آسمان بر او آسان و بی زحمت است چه او دانای بزرگوار و توانای با عظمت است

کار دین به اجبار نیست راه هدایت و ضلالت بر همه کس روشن گردید پس هر که از راه کفر و سرکشی برگردد و به راه ایمان و پرستش خدا گراید به رشته محکم و استواری چنگ زده که هرگز نخواهد

گسست و خداوند به هر چه خلق گویند و کنند شنوا و دانا است

خدا یار اهل ایمان است آنان را از تاریکیهای جهان بیرون آرد و به عالم نور برد و آنان که راه کفر گزیدند یار ایشان شیطان و دیو رهزن است آنها را از عالم نور به تاریکیهای گمراهی در افکند این گروهند اهل دوزخ و در آن مخلد خواهند بود

خدا آن ذات یکتاست و خدایی جز او که زنده و پاینده ابدی است نخواهد بود برای تو فرستاد این کتاب آسمانی را به حق و حقیقت در حالی که تصدیق کتب آسمانی دیگر را می کند

و کتاب تورات و انجیل را هم از آن پیش فرستاد برای هدایت خلق

و فرقان را نازل فرمود

خدا آن ذات یکتاست که جز او خدایی نیست هر آینه جمع کند شما را در روز قیامت که نیست شکی در آن، و سخن که راست تر از سخن خدا خواهد بود

خدا آن ذات یکتاست که جز او خدایی نیست نامهای نیکو مختص اوست

خدا آن ذات یکتاست که جز او خدایی نیست و بر او باید اهل ایمان توکل کنند.

بسمله و حوقله بعد از نماز مغرب

متن

س می گویی هفت مرتبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيم

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان هیچکس را قوت و نیرویی نیست جز به خدای بزرگ بلند مقام

تحلیل بعد از هر نماز و هنگام طلوع و غروب

متن

می گویی پیش از آنکه از موضع خود حرکت کنی ده مرتبه

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ

إِلَهاً وَاحِداً أَحَداً فَرْداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لاَ وَلَداً

مؤلف گويد كه فضيلت اين تهليل بسيار وارد شده خصوصا در تعقيب نماز صبح و شام و هنگام طلوع و غروب آفتاب

ترجمه

گواهی دهم که خدایی جز آن خدای یکتا نیست

خدایی است بی شریک و یگانه و فرد و یکتا و غنی از خلق است و هم جفت ندارد و فرزندی برای او نیست.

تحلیل قبل از طلوع و غروب

متن

مى گويى پيش از آنكه از موضع خود حركت كنى ده مرتبه

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيکَ لَهُ

إِلَهاً وَاحِداً أَحَداً فَرْداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لاَ وَلَداً

مؤلف گويد كه فضيلت اين تهليل بسيار وارد شده خصوصا در تعقيب نماز صبح و شام و هنگام طلوع و غروب آفتاب

ترجمه

خدایی جز خدای یکتا نیست یگانه و بی شریک است مالك ملك وجود است و ستایش مخصوص اوست

که بقـدرت کامله زنـده می کنـد و می میرانـد و باز میرانـد و زنـده می گردانـد و او خود زنده ابدی است هر خیر در جهان به دست اوست و او بر هر چیز تواناست

تحلیلات امام علی (علیه السلام) در دهه ی اول ماه ذی حجه

متن

ظ(بخواند در هر روز اين دهه اين تهليلات را كه از امير المؤمنين عليه السـلام منقول است با ثواب بسيار و اگر روزى ده مرتبه بخواند بهتر است

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ عَدَدَ اللَّيَالِي وَ الدُّهُورِ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ عَدَدَ أَمْوَاجِ الْبُحُورِ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ رَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الشَّوْكِ وَ الشَّجَرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَ الْوَبَرِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الْحَجَرِ وَ الْمَدَرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ لَمْحِ الْعُيُونِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِی اللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ وَ (فِی) الصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الرِّيَاحِ فِی الْبَرَارِی وَ الصُّخُورِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنَ الْيَوْمِ إِلَی يَوْمِ يُنْفَخُ فِی الصُّور

ترجمه

نیست معبود حقی جز خدای بر شماره شبها و روزگاران نیست معبود حقی جز خدا به شماره موجهای دریاها

نیست معبود حقی جز خدا و رحمتش به است از آنچه جمع کنند

نیست معبود حقی جز خدا به شماره خار و درخت نیست معبود حقی جز خدا به شماره مو و کرک

نیست معبود حقی جز خدا به شماره سنگ و کلوخ نیست معبود حقی جز خدا به شماره به هم زدن چشمها

نیست معبود حقی جز خدا در شب که بگرددو صبح که برآید

نیست معبود حقی جز خدا به شماره بادها در بیابانها و سنگها

نیست معبود حقی جز خدا از امروز تا روزی که دمیده شود در صور.

تسبیح پیامبر اسلام (صلّی الله علیه و آله و سلّم) در آخر روز جمعه

متن

مستحب است که بخواند دعای مروی از نبی صلی الله علیه و آله را در ساعت استجابت دعا

سُبْحَانَکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَام

ترجمه

پاک و منزهی تو خدایا هیچ خدایی غیر از تو نیست ای مهربان ای صاحب منت بر خلق ای پدید آرنده آسمانها و زمین ای صاحب جلال و بزرگواری.

تسبیح مفصل در روز عرفه

متن

ظ(پس بگو این تسبیح را که ثواب آن احصا نمی شود از کثرت و ما به جهت اختصار ترک کردیم ذکر آن را و آن تسبیح این است

سُبْحَانَ اللَّهِ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ

وَ سُبْحَانَ اللَّهِ يَبْقَى رَبُّنَا وَ يَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ

وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحاً يَفْضُلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيراً قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ

وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحاً يَفْضُلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيراً بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ

وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحاً يَفْضُلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيراً مَعَ كُلِّ أَحَدٍ

وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحاً يَفْضُلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيراً لِرَبِّنَا الْبَاقِي وَ يَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ

وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحاً لَا يُحْصَى وَ لَا يُدْرَى وَ لَا يُنْسَى وَ لَا يَبْلَى وَ لَا يَفْنَى وَ لَيْسَ لَهُ مُنْتَهًى

وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحاً يَدُومُ بِدَوَامِهِ وَ يَبْقَى بِبَقَائِهِ فِي سِنِي الْعَالَمِينَ

وَ شُهُورِ الدُّهُورِ وَ أَيَّامِ الدُّنْيَا وَ سَاعَاتِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ

وَ سُبْحَانَ اللَّهِ أَبَدَ الْأَبَدِ وَ مَعَ الْأَبَدِ مِمَّا لَا يُحْصِيهِ الْعَدَدُ

وَ لَا يُفْنِيهِ الْأَمَدُ وَ لَا يَقْطَعُهُ الْأَبَدُ وَ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

پس بگو

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ

تا آخر دعا لکن بجای هر سبحان الله الحمد لله بگو

و چون به أحسن الخالقین رسیدی بگو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ تا به آخر بجای سبحان الله لا إله إلا الله می گویی و بعد از آن بگو وَ اللَّهُ أَكْبَرُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ تا به آخر که

بجای سبحان الله أکبر می گویی

ترجمه

منزه است خدایی که پیش از هر چیز است و منزه است خدایی که بعد از هر چیز است و منزه است خدایی که با هر کس است

و منزه است خدایی که باقی است پروردگار ما و فنا شود همه کس

و منزه است خدا تنزیهی که برتر است از تسبیح مسبحان برتری بسیار پیش از هر کس

و منزه است خدا تنزیهی که برتر است از تسبیح مسبحان برتری فراوان پس از هر کس

و منزه است خدای به تنزیهی که برتر است از تسبیح تسبیح کنندگان برتری بسیار با هر کس

و منزه است خدای به تنزیهی که برتر است از تسبیح مسبحان برتری بسیار برای پروردگار باقی ما و فنا شود هر چیز

و منزه است خدای به تنزیهی که شماره نشود و دانسته نشود و فراموش نشود و کهنه نشود و فانی نشود و بی نهایت باشد

و منزه است خدای به تنزیهی که بپاید به دوام او و بماند با ماندن او در سالهای جهانیان

و ماههای روزگاران و روزهای دنیا و ساعتهای شب و روز

و منزه است خدای همیشه جاودان و با جاودانی که نتوان شمرد آن را

و گذشت روزگار آن را نیست نکند و نبرد دنباله آن هرگز و بزرگ است خدا بهترین آفرینندگان

و ستایش مر خدای راست پیش از هر کس و ستایش مر خدای راست پس از هر کس

تسبیحات اربعه

متن

ر هر صبح و شام ده مرتبه بگو

سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ أَکْبَر

ترجمه

پاک و منزه است خدا و ستایش مخصوص اوست و خدایی جز آن ذات یکتا نیست و او بزرگتر از حد وصف است.

تسبیحات پیامبر اسلام (صلّی الله علیه و آله و سلّم) در روز عرفه

متن

ظ(پس فرموده بخوان این تسبیحات را که مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و سید بن طاوس در اقبال ذکر فرموده

سُبْحَانَ الَّذِی فِی السَّمَاءِ عَرْشُهُ سُبْحَانَ الَّذِی فِی الْأَرْضِ حُكْمُهُ

سُبْحَانَ الَّذِی فِی الْقُبُورِ قَضَاؤُهُ سُبْحَانَ الَّذِی فِی الْبَحْرِ سَبِیلُهُ سُبْحَانَ الَّذِی فِی النَّارِ سُلْطَانُهُ

سُبْحَانَ الَّذِی فِی الْجَنَّهِ رَحْمَتُهُ سُبْحَانَ الَّذِی فِی الْقِیَامَهِ عَدْلُهُ

سُبْحَانَ الَّذِی رَفَعَ السَّمَاءَ سُبْحَانَ الَّذِی بَسَطَ الْأَرْضَ سُبْحَانَ الَّذِی لاَ مَلْجَأَ وَ لاَ مَنْجَی مِنْهُ إِلاَّ إِلَیْهِ

پس بگو

سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ

صد مرتبه

و بخوان توحید صد مرتبه و آیه الکرسی صد مرتبه و صلوات بر محمد و آل محمد صد مرتبه و بگو

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَ یُمِیتُ وَ یُمِیتُ وَ یُحْیِی

وَ هُوَ حَیٌّ لاَ یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَ هُوَ عَلَی كُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ

ده مرتبه

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِی لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَیْهِ

ده مرتبه

یَا اللَّهُ

ده مرتبه

یَا رَحْمَانُ

ده مرتبه

يَا رَحِيمُ

ده مرتبه

يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

ده مرتبه

يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ

ده مرتبه

يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ

ده مرتبه

يَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

ده مرتبه

آمِينَ

ده مرتبه

پس بگو

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِیدِ

یَا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ یَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَی وَ بِالْأُفُقِ الْمُبِینِ

یَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوَی یَا مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْ ءٌ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ

أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

و بخواه

حاجت خود را که بر آورده خواهد شد إن شاء الله تعالی

ترجمه

منزه آن خدایی که عرش با عظمت او در آسمان است منزه است آن خدایی که فرمانش در زمین است

منزه است آن خدایی که در قبرها قضای او جاری شده منزه است آن خدایی که در دریا راه دارد منزه است آن خدایی که در دوزخ فرمانفرمایی دارد

منزه است خدایی که در بهشت است رحمتش منزه است خدایی که عدالتش در قیامت ظاهر می شود

منزه است خدایی که آسمان را برافراشت منزه است خدایی که زمین را بگسترد منزه است خدایی که جز به درگاه او پناه و راه نجاتی نیست

منزه است خدای و ستایش مخصوص اوست و معبود بحقی جز خدای نیست و خدا بزرگتر از هر چیز است

نیست معبود بحقی جز خدای یگانه که انبازی ندارد و پادشاهی و ستایش او را سزد زنده کند و بمیراند و بمیراند و زنده کند

و او زنده است که هرگز نمیرد به دست اوست هر خیر و نیکی و او بر هر چیزی تواناست

آمرزش می طلبم از خدای که نیست معبودی بحق جز او که زنده و پاینده است و بسوی او باز می گردم

ای خدا

ای بخشاینده

ای مهربان

ای آفریننده آسمانها و زمین ای صاحب جلالت و بزرگواری

ای زنده و پاینده

ای بخشنده ای نعمت دهنده

ای که نیست معبود به حقی جز ذات مقدست

آمین

بار خدایا من از تو درخواست می کنم ای خدایی که او از رگ گردن

به من نزدیکتر است

ای خدایی که میان مرد و دلش حایل شوی ای خدایی که در منظر اعلی و افق مبینی

ای خدایی که بخشاینده و بر عرش با عظمت استواری ای که به مانندش چیزی نیست و او شنوا و بیناست

از تو درخواست می کنم که بر محمد و آل محمد درود فرستی

تسبیحات دهگانه در هر روز ماه رمضان

متن

ظ(دوم و فرموده اند می خوانی این تسبیحات را در هر روز ماه رمضان از اول تا به آخر و آن ده جزء است هر جزء آن مشتمل بر ده سبحان الله

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا

سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْ ءٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لاَ يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِی لَيْسَ شَيْ ءٌ أَسْمَعَ مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرَضِينَ

وَ يَسْمَعُ مَا فِی ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ يَسْمَعُ الْأَنِينَ وَ الشَّكْوَى وَ يَسْمَعُ السِّرَّ وَ أَخْفَى

وَ يَسْمَعُ وَسَاوِسَ الصُّدُورِ وَ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِی الصُّدُورُ وَ لاَ يُصِمُّ سَمْعَهُ صَوْتٌ

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا

سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْ ءٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لاَ يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِی لَيْسَ شَيْ ءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ

يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرَضِينَ وَ يُبْصِرُ مَا فِی ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ

لاَ تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

(وَ)

لَا تُغْشِى (تُغَشِّى) بَصَرَهُ الظَّلْمَهُ وَ لَا يُسْتَتَرُ مِنْهُ بِسِتْرٍ

وَ لَا يُوَارِى مِنْهُ جِدَارٌ وَ لَا يَغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَ لَا بَحْرٌ

وَ لَا يُكِنُّ (يَكِنُّ) مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِى أَصْلِهِ وَ لَا قَلْبٌ مَا فِيهِ

وَ لَا جَنْبٌ مَا فِى قَلْبِهِ وَ لَا يَسْتَتِرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَ لَا كَبِيرٌ

وَ لَا يَسْتَخْفِى مِنْهُ صَغِيرٌ لِصِغَرِهِ وَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَىْ ءٌ فِى الْأَرْضِ وَ لَا فِى السَّمَاءِ

هُوَ الَّذِى يُصَوِّرُكُمْ فِى الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ

سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَىْ ءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى

سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِى يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَ الْمَلَائِكَهُ مِنْ خِيفَتِهِ

وَ يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِ

وَ يُنَزِّلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَتِهِ وَ يُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَ يَسْقُطُ الْوَرَقُ (يُسْقِطُ الْوَرَقَ) بِعِلْمِهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِى لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّهٍ فِى الْأَرْضِ وَ لَا فِى السَّمَاءِ

وَ لَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَ لَا أَكْبَرُ إِلَّا فِى كِتَابٍ مُبِينٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا

سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَىْ ءٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِى يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَ مَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَ مَا تَزْدَادُ وَ كُلُّ شَىْ ءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَهِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ

الْقَوْلَ وَ مَنْ جَهَرَ بِهِ

وَ مَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَ سَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِی یُمِیتُ الْأَحْیَاءَ وَ یُحْیِی الْمَوْتَی

وَ یَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَ یُقِرُّ فِی الْأَرْحَامِ مَا یَشَاءُ إِلَی أَجَلٍ مُسَمًّی

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ کُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ

سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَی سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ کُلِّ شَیْ ءٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا یُرَی وَ مَا لَا یُرَی سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ کَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ

سُبْحَانَ اللَّهِ مَالِکِ الْمُلْکِ تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشَاءُ

وَ تُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِیَدِکَ (بِیَدِهِ) الْخَیْرُ

إِنَّکَ (وَ هُوَ) عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ تُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهَارِ وَ تُولِجُ النَّهَارَ فِی اللَّیْلِ

تُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ کُلِّهَا

سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَی سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ کُلِّ شَیْ ءٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا یُرَی وَ مَا لَا یُرَی سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ کَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِی عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَیْبِ لَا یَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَ یَعْلَمُ مَا فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ

وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا یَعْلَمُهَا وَ لَا حَبَّةٍ فِی ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَ لَا رَطْبٍ وَ لَا یَابِسٍ إِلَّا فِی کِتَابٍ مُبِینٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ کُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ

سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَی سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ کُلِّ شَیْ ءٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا یُرَی وَ مَا لَا یُرَی

سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِى لاَ يُحْصِى مِدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ وَ لاَ يَجْزِى بِآلاَئِهِ الشَّاكِرُونَ الْعَابِدُونَ

وَ هُوَ كَمَا قَالَ وَ فَوْقَ مَا نَقُولُ (يَقُولُ الْقَائِلُونَ) وَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَثْنَى عَلَى نَفْسِهِ

وَ لاَ يُحِيطُونَ بِشَىْ ءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاءَ

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ لاَ يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ

سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَىْ ءٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لاَ يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِى يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا

وَ لاَ يَشْغَلُهُ مَا يَلِجُ فِى الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا

وَ لاَ يَشْغَلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِى الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا

وَ لاَ يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَىْ ءٍ عَنْ عِلْمِ شَىْ ءٍ وَ لاَ يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَىْ ءٍ عَنْ خَلْقِ شَىْ ءٍ

وَ لاَ حِفْظُ شَىْ ءٍ عَنْ حِفْظِ شَىْ ءٍ وَ لاَ يُسَاوِيهِ شَىْ ءٌ وَ لاَ يَعْدِلُهُ شَىْ ءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَىْ ءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ

سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَىْ ءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لاَ يُرَى

سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ

جَاعِلِ الْمَلاَئِكَهِ رُسُلاً أُولِى أَجْنِحَهٍ مَثْنَى وَ ثُلاَثَ وَ رُبَاعَ يَزِيدَ فِى الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ

اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلاَ مُمْسِكَ لَهَا وَ مَا يُمْسِكْ فَلاَ مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ

سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْ ءٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لاَ يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِى يَعْلَمُ مَا فِى السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِى الْأَرْضِ

مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلاَثَةٍ إِلاَّ هُوَ رَابِعُهُمْ وَ لاَ خَمْسَةٍ إِلاَّ هُوَ سَادِسُهُمْ وَ لاَ أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَ لاَ أَكْثَرَ إِلاَّ هُوَ مَعَهُمْ

أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْ ءٍ عَلِيم

ترجمه

منزه است خدای آفریننده بندگان منزه است خدای صورت آفرین منزه است خدای که همه موجودات را جفت آفرید

منزه است خدای که نور و ظلمت را برای نظم جهان قرار داد منزه است خدای که دانه و بذرها در زمین بر شکافت منزه است خدای که آفریننده تمام موجودات است

منزه است خدای که آنچه بچشم دیده شود و آنچه دیده نشود همه را او آفریده است منزه است خدای بمقدار کلمات نامنتهای او

منزه است خدای پروردگار جهان و جهانیان منزه است خدای شنوایی که شنواتر از او نیست از بالای عرش تا زیر هفتم زمین می شنود

و در تاریکی بیابان و دریا می شنود و ناله و زاری خلق را می شنود راز و پنهانترین سخن خلق را

و وسوسه درون دلها را می شنود و هیچ صوتی از شنوایی او فوت نخواهد شد

منزه است خدای آفریننده بندگان منزه است خدای صورت آفرین منزه است خدایی که همه موجودات را جفت آفرید

منزه است خدایی که نور و ظلمت را برای نظم عالم مقرر فرمود منزه است خدایی که شکافنده بذر و دانه هاست در زمین منزه است خدای که آفریننده تمام موجودات است

منزه است خدای که آنچه به چشم دیده شود و آنچه دیده نشود همه را او آفریده است منزه است خدای به مقدار کلمات نامنتهای او منزه است خدای پروردگار عالمیان

منزه است خدای بینایی که هیچ بیناتر از او نیست

و هر چیز را از بالای عرش گرفته تا زیر هفتم زمین می بیند و هر چه در تاریکی بیابان و دریاست می بیند

و دیده ها او را نخواهد دید و او همه را می بیند و او بسی لطیف و نا پیداست و به همه امور عالم و آگاه است

نه تاریکی مانع بینایی او شود و نه پرده

و نه دیواری حجاب بصیرتش گردد و نه هیچ چیز از بیابان و دریا

و آنچه در این کوهها (از جواهر و معادن) و نه اسرار دلها

و اندیشه درونها بر او پنهان است و نه هیچ بزرگ و کوچک

و نه خردی چیزی بر او موجب خفا است و نه چیزی در آسمان و زمین بر او پنهان است

اوست خدایی که شما را در رحم مادران هر گونه بخواهد می نگارد و هیچ خدایی جز آن ذات با اقتدار و عزت و حکمت نخواهد بود

منزه است خدای آفریننده بندگان منزه است خدای صورت

آفرین منزه است خدایی که همه موجودات را جفت آفرید منزه است خدایی که نور و ظلمت را برای نظم عالم مقرر فرمود

منزه است خدایی که شکافنده بذر و دانه ها است در زمین منزه است خدای که آفریننده تمام موجودات است منزه است خدای که هر چه بچشم دیده شود و دیده نشود همه را او آفریده است

منزه است خدای بمقدار کلمات نامنتهای او منزه است خدای پروردگار عالمیان منزه خدایی که ابرهای سنگین بار را ایجاد کرد

و غرش رعد تسبیح و ستایش اوست و فرشتگان از او ترسان و هراسانند

و برق و صاعقه را همی فرستد یا به هر که خواهد اصابت کند و بادها را برای بشارت پیشاپیش رحمت باز فرستد

و باران را از آسمان به امر نافذ خود فرو بارد و به قدرت کامله گیاه و درختان را از زمین برویاند و باز به علم و قدرت او برگ درختان را فرو ریزد

منزه است خدایی که در زمین و آسمان هیچ ذره از ذرات موجودات از حیطه تصرفش بیرون نیست

و هر چه از ذره کوچکتر یا بزرگتر همه در دفتر علم و حکمتش ضبط است

منزه است خدای آفریننده بندگان منزه است خدای صورت آفرین منزه است خدایی که همه موجودات را جفت آفرید

منزه است خدایی که نور و ظلمت برقرار فرمود منزه است خدایی که بذر و دانه ها را در زمین بر شکافت منزه است خدای که آفریننده تمام موجودات است

منزه است خدای که هر چه بچشم دیده شود و دیده نشود

همه را او آفریده است منزه است خدای بمقدار کلمات نامنتهای او منزه است خدای پروردگار عالمیان منزه است

خدایی که می داند بار حمل آبستنان عالم جنسیت در رحمها چه نقصان و چه زیادت خواهد یافت و مقدار هر چیز در علم ازلی او معین است

و او به غیب و شهود عالم دانا است و بزرگتر از حد ادراک و برتر از هر وصف و اندیشه است در پیشگاه ازلی او اینکه شما سخن به راز گویید یا آشکار

در ظلمت شب یا روشنی روز همه یکسان است برای هر چیز پاسبانها از پیش رو و پشت سر برگماشته که به امر خدا او را نگهبانی کنند

منزه است خدایی که زندگانی را می میراند و مردگان را باز زنده می گرداند

و آنچه زمین از آنها می کاهد یا در رحمها به خواست او قرار می یابد با وقت معین همه را می داند

منزه است خدایی که آفریننده بندگان است و منزه است خدایی که صورت آفرین است منزه است خدایی که همه چیز را جفت آفرید منزه است خدایی که نور و ظلمت را برای نظم عالم مقرر فرمود

منزه است خدایی که بذر و دانه ها را در زمین بر شکافت منزه است خدای که آفریننده تمام موجودات است

منزه است خدای که هر چه به چشم دیده شود و دیده نشود همه را او آفریده است منزه است خدای بمقدار کلمات نامنتهای او منزه است خدای پروردگار عالمیان

پاک و منزهی ای خدا که مالک الملک وجودی و به هر که خواهی ملک و سلطنت می بخشی و

از هر که خواهی باز می گیری

و هر که را خواهی عزت و اقتدار می دهی و هر که را خواهی ذلیل و خوار می گردانی و هر خیر و سعادت به دست توست

و تو را بر همه چیز کمال قدرت و توانایی است تویی که شب تار را در روز روشن و روز روشن را در شب تار بقدرت کامله داخل میگردانی

و انسان زنده را از نطفه مرده و جسد مرده را باز از انسان زنده بیرون میآوری و هر که بخواهی بی حساب روزی عطا می کنی

منزه است خدای آفریننده بندگان منزه است خدای صورت آفرین منزه است خدایی که همه موجودات را جفت آفرید

منزه است خدای که نور و ظلمت را بر نظم عالم مقرر فرمود منزه است خدای که بذر و دانه ها را در زمین بر شکافت منزه است خدایی که آفریننده همه موجودات است

منزه است خدایی که هر چه بچشم دیده شود و دیده نشود همه را او آفریده است منزه است خدا به قدر کلمات نامنتهای او منزه است خدای پروردگار عالم و عالمیان

منزه است خدایی که کلید عالم غیب نزد اوست و غیر او کسی بر آن آگاه نیست و هر چه در بر و بحر عالم است همه را می داند

و برگی از درخت آفرینش نیفتد مگر به علم و مشیت او و به یک دانه در اعماق زمین آگاه است و هیچ تر و خشکی نیست جز اندر دفتر علم او ضبط است

منزه است خدای آفریننده بندگان منزه است خدای صورت آفرین منزه است

خدایی که همه موجودات عالم را جفت آفریدمنزه است خدایی که نور و ظلمت را بر نظم عالم مقرر فرمود

منزه است خدایی که بذر و دانه ها را در زمین بر شکافت منزه است خدایی که آفریننده همه موجودات است

منزه است خدای که هر چه بچشم دیده شود و دیده نشود همه را او آفریده است منزه است خدا به قدر کلمات نامنتهای او منزه است خدا پروردگار عالمیان

منزه است خدای که سخن گویان فصیح به کمترین پایه توصیف او نرسند و عابدان و سپاسگزاران عالم هرگز ادای شکر و سپاس نعمتهایش نتوانند کرد

و او چنان است که خود وصف کند و برتر از آنچه ما توصیف کنیم ذات پاک خدای سبحانه چنان است که خود ثنا و ستایش خود تواند کرد

و هیچکس احاطه به چیزی از علمش نتواند کرد جز آنچه او خواهد

کرسی عزت و تخت سلطنتش آسمانها و زمین را فرا گرفته و نگهبانی آسمانها و زمین او را خسته نسازد و او خدای بلند مرتبه بزرگ است

منزه است خدایی که آفریننده بندگان است منزه است خدای صورت آفرین منزه است خدایی که همه چیز را جفت آفرید منزه است خدایی که نور و ظلمت را برای نظم جهان مقرر فرموده

منزه است خدایی که بذر و دانه را در جوف زمین برشکافت منزه است خدایی که آفریننده همه موجودات است

منزه است خدایی که هر چه به چشم دیده شود و دیده نشود همه را او آفریده است منزه است خدا به قدر کلمات نامنتهای او منزه

است خدای پروردگار عالم و عالمیان

منزه است خدایی که هر چه درون زمین فرو شود و هر چه از زمین بیرون آید و آنچه از آسمان فرود آید و آنچه بر آسمان بالا رود همه را می داند

و او را حساب آنچه به زمین فرو شود و آنچه از زمین برآید غافل نسازد از حساب آنچه از آسمان فرود آید و به آسمان بالا رود

و نیز آنچه از آسمان نازل و به آسمان عروج کند او را غافل نسازد از آنچه به زمین فرو شود و از آن برآید

و ابدا علم به چیزی از علم به چیز دیگر بر او مشتبه نشود و نه هرگز آفریدن چیزی از آفریدن چیز دیگر او را باز دارد

و نه نگهبانی چیزی از نگهبانی دیگر چیز وی را مانع گردد و نه چیزی با او مساوی و مشابه و عدیل و نظیر تواند بود و نه چیزی مثل و مانند اوست و او شنوا و بیناست

منزه است خدایی که آفریننده بندگان است منزه است خدایی که صورت آفرین است منزه است خدایی که همه چیز را جفت آفرید منزه است خدایی که نور و ظلمت را برای نظم جهان مقرر فرمود

منزه است خدایی که بذر و دانه را در جوف زمین بر شکافت منزه است خدایی که آفریننده همه موجودات است منزه است خدایی که هر چه به چشم دیده شود و دیده نشود همه را او آفریده است

منزه است خدای بقدر کلمات نامنتهای او منزه است خدای پروردگار جهان و جهانیان منزه است خدایی

که پدید آرنده آسمانها و زمین است

و ملایک را فرستادگان خود و دارای دو بال و سه بال و چهار بال قرار داد و هر چه در آفرینش بخواهد به قدرت کامل می افزاید و او بر هر چیز توانا است

دری که او از رحمت به روی خلق بگشاید کس نتواند بست و دری که او ببندد جز او کسش نتواند گشود و او خدای با اقتدار و عزت و حکمت است

منزه است خدایی که آفریننده بندگان است منزه است خدای صورت آفرین منزه است خدایی که همه چیز را جفت آفرید منزه است خدایی که نور و ظلمت را برای نظم عالم مقرر فرمود

منزه است خدایی که بذر و دانه را در جوف زمین بر شکافت منزه است خدایی که آفریننده همه موجودات است

منزه است خدایی که هر چه به چشم دیده شود و نشود همه را او آفریده است منزه است خدا به قدر کلمات نامنتهای او منزه است خدا پروردگار جهان و جهانیان

منزه است خدایی که هر چه در زمین و آسمانها است همه را می داند

هیچ رازی سه کس با هم نگویند جز آنکه خدا چهارم آنها و پنج کس جز آنکه خدا ششم آنها و نه کمتر از آن و نه بیشتر جز آنکه خدا هر جا باشند با آنهاست

آنگاه همه را روز قیامت به نتیجه نیک و بد اعمالشان آگاه خواهد ساخت که خدا بر کلیه امور دانا است

تکبیرات منی در روز عید قربان

متن

ظ(خواندن تکبیرات است برای کسی که در منی باشد عقیب پانزده نماز که اولش نماز ظهر روز

عید است و آخرش نماز صبح روز سیزدهم و کسانی که در سایر شهرها هستند بخوانند عقیب ده نماز از ظهر روز عید تا صبح دوازدهم

و تکبیرات موافق روایت صحیح در کافی این است

اَللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ لَا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ اللَّهُ أَکْبَرُ عَلَی مَا هَدَانَا

اللَّهُ أَکْبَرُ عَلَی مَا رَزَقَنَا مِنْ بَهِیمَهِ الْأَنْعَامِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَی مَا أَبْلَانَا

و مستحب است تکرار این تکبیرات عقیب نمازها به قدر امکان و خواندن بعد از نوافل

ترجمه

خدای بزرگتر است خدا بزرگ است نیست معبود حقی جز پروردگار و خدای بزرگ است خدا بزرگتر است و ستایش مخصوص خداست خدا بزرگ است بر آنچه ما را راهنموده

خدای بزرگتر است بر آنچه به ما روزی کرده از چهار پایان بی زبان و ستایش خدا راست بر این آزمایش

تلاوت سوره ی عادیات

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

وَ الْعادِیاتِ ضَبْحاً (۱)

فَالْمُورِیاتِ قَدْحاً (۲)

فَالْمُغیراتِ صُبْحاً (۳)

فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعاً (۴)

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعاً (۵)

إِنَّ الْإِنْسانَ لِرَبِّهِ لَکَنُودٌ (۶)

وَ إِنَّهُ عَلی ذلِکَ لَشَهیدٌ (۷)

وَ إِنَّهُ لِحُبِّ الْخَیْرِ لَشَدیدٌ (۸)

أَ فَلا يَعْلَمُ إِذا بُعْثِرَ ما فِي الْقُبُورِ (۹)

وَ حُصِّلَ ما فِي الصُّدُورِ (۱۰)

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ (۱۱)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

قسم به اسبانی که (سواران اسلام در جهاد کفار تاختند تا جائی که) نفسشان به شماره افتاد

و در تاختن از سم ستوران بر سنگ آتش افروختند

و (بر دشمن شبیخون زدند تا) صبحگاه آنها را به غارت گرفتند

و گرد و غبار (از دیار کفار) برانگیختند

و سپاه دشمن را همه در میان گرفتند (مفسرین گفتند رسول ص سه بار سپاهی به ریاست سه تن از اصحاب، عمر، ابوبکر، و عمروعاص به جنگ دشمن فرستاد و هر سه ترسیدند و بی نتیجه بازگشتند آنگاه علی ع را امیر لشکر فرمود حضرت از بیراه رفت و ناگاه بر دشمن شبیخون زد و صبحگاه اسیر و غنیمت بسیار گرفت و از جنگ فاتح بازگشت و این سوره در شانش نازل شد)

(قسم به این مجاهدان دین خدا) که انسان نسبت به پروردگارش کافر نعمت و ناسپاس است

و (خدا و یا) خود او بر این ناسپاسی محققا گواهی خواهد داد

و هم او بر حب مال دنیا سخت فریفته و بخیل است

آیا آدمی نمی داند که روزی (برای جزای نیک و بد اعمال) از قبرها برانگیخته می شود

و آنچه در دلها (از نیک و بد) پنهان است همه را پدیدار می سازد

محققا آن روز پروردگار بر (نیک و بد) کردارشان کاملا آگاهست (و نکوکاران و بدکاران را به ثواب و عقابشان می رساند)

تلاوت آیات آخر سوره ی توبه

متن

لَقَدْ جاءَکُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِکُمْ عَزیزٌ عَلَیْهِ ما عَنِتُّمْ حَریصٌ عَلَیْکُمْ بِالْمُؤْمِنینَ رَؤُفٌ رَحیمٌ (۱۲۸)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ (۱۲۹)لَقَدْ جاءَکُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِکُمْ عَزیزٌ عَلَیْهِ ما عَنِتُّمْ حَریصٌ عَلَیْکُمْ بِالْمُؤْمِنینَ رَؤُفٌ رَحیمٌ (۱۲۸)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ (۱۲۹)

ترجمه

همانا رسولی از جنس شما (نوع بشر یا قوم عرب) برای هدایت خلق آمد که از فرط محبت و نوع پروری فقر و پریشانی و جهل و فلاکت شما بر او سخت می آید و بر آسایش و نجات شما بسیار حریص و به مؤمنان رئوف و مهربانست

پس ای رسول هر گاه مردم (مقام ترا نشناخته و) از تو رو گردانیدند بگو خدا مرا کفایت است که جز او خدائی نیست من بر او توکل کرده ام که (خدای جهان و) رب عرش بزرگ (و دارای رحمت وسیع و علم محیط به عوالم بی حد) اوست

تلاوت آیات آخر سوره ی حشر

متن

لَوْ أَنْزَلْنا هذَا الْقُرْآنَ عَلی جَبَلٍ لَرَأَیْتَهُ خاشِعاً مُتَصَدِّعاً مِنْ خَشْیَهِ اللَّهِ وَ تِلْکَ الْأَمْثالُ نَضْرِبُها لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ یَتَفَکَّرُونَ (۲۱)

هُوَ اللَّهُ الَّذی لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ عالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهادَهِ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحیمُ (۲۲)

هُوَ اللَّهُ الَّذی لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ الْمَلِکُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزیزُ الْجَبَّارُ الْمُتَکَبِّرُ سُبْحانَ اللَّهِ عَمَّا یُشْرِکُونَ (۲۳)

هُوَ اللَّهُ الْخالِقُ الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْماءُ الْحُسْنی یُسَبِّحُ لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ (۲۴)

ترجمه

و (ای رسول) اگر ما این قرآن (عظیم الشان) را (به جای دلهای خلق) بر کوه نازل می کردیم مشاهده می کردی که کوه از ترس و عظمت خدا خاشع و ذلیل و متلاشی می گشت و این امثال را (در قرآن) برای مردم بیان می کنیم باشد که اهل عقل و فکرت شوند

اوست خدای یکتائی که غیر او خدائی نیست که دانای نهان و آشکار عالم است و بخشنده و مهربان (در حق بندگان)

اوست خدای یکتائی که غیر او خدائی نیست سلطان مقتدر عالم پاک از هر نقص و آلایش منزه از هر عیب و ناشایست ایمنی بخش (دلهای هراسان) نگهبان جهان و جهانیان غالب و قاهر بر همه خلقان با جبروت و عظمت بزرگوار و برتر (از حد فکرت) زهی منزه و پاک خدای یکتا که از هر چه بر او شریک پندارند منزه و (از آنچه در وهم و خیال و عقل اندیشید) مبرا است

اوست خدای آفریننده عالم امکان و پدید آرنده جهان و جهانیان نگارنده صورت خلقان او را نامهای نیکو بسیار است و آنچه در آسمانها و زمین است همه به تسبیح و

ستایش (اوصاف) جمال و جلالش مشغولند و اوست یکتا خدای مقتدر حکیم

تلاوت آیات آخر سوره ی صافات

متن

س می گویی سه مرتبه

سُبْحَانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّهِ عَمَّا یَصِفُونَ

وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِینَ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِین

ترجمه

پاک و منزه است خدای تو که برتر از توصیف است و مقتدر و بی همتا است

و درود بر رسولان او

و ستایش خاص خدای جهانیان است

تلاوت آیات اول سوره ی حدید

متن

سَبَّحَ لِلَّهِ ما فِی السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ (۱)

لَهُ مُلْکُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ یُحْیی وَ یُمیتُ وَ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدیرٌ (۲)

هُوَ الْأَوَّلُ وَ الْآخِرُ وَ الظَّاهِرُ وَ الْباطِنُ وَ هُوَ بِکُلِّ شَیْ ءٍ عَلیمٌ (۳)

هُوَ الَّذی خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ فی سِتَّهِ أَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوی عَلَی الْعَرْشِ یَعْلَمُ ما یَلِجُ فِی الْأَرْضِ وَ ما یَخْرُجُ مِنْها وَ ما یَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَ ما یَعْرُجُ فیها وَ هُوَ مَعَکُمْ أَیْنَ ما کُنْتُمْ وَ اللَّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصیرٌ (۴)

لَهُ مُلْکُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ إِلَی اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۵)

یُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ وَ یُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَ هُوَ عَلیمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ (۶)

ترجمه

هر چه در زمین و آسمانهاست همه به تسبیح و ستایش یکتا خدائی که مقتدر و حکیم است مشغولند

آن خدائی که آسمانها و زمین همه ملك اوست او خلق را زنده می گرداند و باز می میراند و اوست که (در عالم) بر همه چیز تواناست

اول و آخر هستی و پیدا و پنهان وجود همه اوست و او به همه امور عالم داناست

اوست خدائی که آسمانها و زمین را در شش روز (و شش مرتبه کلی ظهور وجود) بیافرید آنگاه به تدبیر عرش (با عظمت و علم فعلی بی حد و نظام جمعی عالم بی نهایت) پرداخت و او هر چه در زمین فرو رود و هر چه برآید و آنچه از آسمان نازل شود و آنچه بالا رود همه را می داند و هر کجا باشید او با شماست و به هر چه کنید به خوبی آگاهست

آسمانها و زمین همه ملك اوست و رجوع تمام

امور عالم به سوی اوست

شب را در (پرده زرین) روز نهان کند و روز را در (خیمه سیاه) شب پنهان سازد و به اسرار دلهای خلق هم او آگاهست

تلاوت آیه الکرسی

متن

اللَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ ما بَيْنَ أَيْديهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا يُحيطُونَ بِشَيْ ءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِما شاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ لا يَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظيمُ (۲۵۵)

لا إِكْراهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ فقد استَمْسَكَ بِالْعُرْوَهِ الْوُثْقى لَا انْفِصامَ لَها وَ اللَّهُ سَميعٌ عَليمٌ (۲۵۶)

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُماتِ إِلَى النُّورِ وَ الَّذينَ كَفَرُوا أَوْلِياؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُماتِ أُولئِكَ أَصْحابُ النَّارِ هُمْ فيها خالِدُونَ (۲۵۷)

ترجمه

خدای یکتا است که جز او خدایی نیست زنده و پاینده است هرگز او را کسالت خواب فرا نگیرد تا چه رسد که به خواب رود اوست مالک آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است که را این جرات است که در پیشگاه او به شفاعت برخیزد مگر به فرمان و اجازه او علم ازلی او محیط است به آنچه از ازل پیش نظر خلق به وجود آمده است و آنچه سپس تا ابد موجود خواهد شد و خلق به هیچ مرتبه علم او احاطه نتوانند کرد مگر به آنچه او خواهد، قلمرو علمش از آسمانها و زمین فراتر و نگهبانی زمین و آسمان بر او آسان و بی زحمت است چه او دانای بزرگوار و توانای با عظمت است

کار دین به اجبار نیست راه هدایت و ضلالت بر همه کس روشن گردید پس هر که از راه کفر و سرکشی

بر گردد و به راه ایمان و پرستش خدا گراید به رشته محکم و استواری چنگ زده که هرگز نخواهد گسست و خداوند به هر چه خلق گویند و کنند شنوا و دانا است

خدا یار اهل ایمان است آنان را از تاریکیهای جهان بیرون آرد و به عالم نور برد و آنان که راه کفر گزیدند یار ایشان شیطان و دیو رهزن است آنها را از عالم نور به تاریکیهای گمراهی در افکند این گروهند اهل دوزخ و در آن مخلد خواهند بود

تلاوت آیه الکرسی بعد از نماز

متن

و آیهالکرسی

تلاوت آیه الکرسی قبل از مسافرت

متن

و آیهالکرسی می خوانی و حمد و ثنای الهی بجا می آوری

تلاوت آیه الکرسی و سوره ی قدر در روز جمعه

متن

حضرت امام زین العابدین علیه السلام چون صبح روز جمعه می شد آیهالکرسی می خواند تا ظهر و چون از نماز فارغ شد شروع می کرد بخواند سوره ی إِنَّا أَنزَلنَاهُ

تلاوت آیه ی سخره بعد از نماز

متن

ظ(و آیه سخره و آن سه آیه است از سوره أعراف که اول آن إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ است و آخر آن مِنَ الْمُحْسِنِينَ

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذی خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ فی سِتَّةِ أَيّامٍ ثُمَّ اسْتَوى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِی اللَّيْلَ النَّهارَ يَطْلُبُهُ حَثيثاً وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ وَ النُّجُومَ مُسَخَّراتٍ بِأَمْرِهِ أَلا لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ تَبارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعالَمينَ (۵۴)

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعاً وَ خُفْيَةً إِنَّهُ لا يُحِبُّ الْمُعْتَدينَ (۵۵)

وَ لا تُفْسِدُوا فِی الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلاحِها وَ ادْعُوهُ خَوْفاً وَ طَمَعاً إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَريبٌ مِنَ الْمُحْسِنينَ (۵۶)

ترجمه

پروردگار شما آن خدائی است که آسمانها و زمین را در شش روز خلق کرد آنگاه به خلقت عرش پرداخت روز را به پرده شب درپوشاند که با شتاب در پی آن پوید و خورشید و ماه و ستارگان به امر او مسخر گردید (ای بندگان) آگاه باشید که ملک آفرینش خاص خداست و حکم نافذ فرمان اوست که منزه و بلندمرتبه و آفریننده عالمیان است

خدای خود را به تضرع و زاری و به صدای آهسته (که به اخلاص نزدیک است) بخوانید (و بر خلق ستم مکنید) که خدا هرگز ستمکاران را دوست نمیدارد

هرگز در روی زمین پس از آنکه کار آن به امر حق و شرع رسول حق نظم و صلاح یافت به فساد و تباه کاری برنخیزید و خدا را هم از راه ترس هم از روی امید بخوانید که البته رحمت او به نیکوکاران نزدیک است

تلاوت آیه ی شهدالله

متن

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ وَ الْمَلائِکَهُ وَ أُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ (۱۸)

ترجمه

خدا که حقیقهالوجود است بیکتائی خود گواهی دهد که جز ذات اقدس او خدائی نیست و فرشتگان و دانشمندان علمای ربانی، امامان معصوم، و علما (ی تابع آنها که مقام حکم و فتوای از طرف امام دارند) نیز بیکتائی او گواهند، او نگهبان عدل و درستی است، نیست خدائی جز او که بر هر کار عالم توانا و بهمه چیز آفرینش داناست

تلاوت آیه ی شهدالله بعد از نماز

متن

و شهد الله

تلاوت آیه ی صلوات بعد از نماز عصر

متن

عد از تسبیح زهراء علیها السلام می گویی

إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِکَتَهُ یُصَلُّونَ عَلَی النَّبِیِّ یَا أَیُّهَا الَّذِینَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَیْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِیماً

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَ عَلَی ذُرِّیَّتِهِ وَ عَلَی أَهْلِ بَیْتِه

ترجمه

همانا خدا و فرشتگانش بر پیغمبر درود می فرستند شما هم ای گروه مؤمنان بر او درود و تحیت کامل فرستید

ای خدا درود فرست بر محمد رسول خود و بر ذریه او و اهل بیت او.

تلاوت آیه ی قل اللهم مالک بعد از نماز

متن

ظ(و آیه قُلِ اللَّهُمَّ مَالِکَ الْمُلْکِ

قُلِ اللَّهُمَّ مالِکَ الْمُلْکِ تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ إِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدیرٌ (۲۶)

ترجمه

بگو ای پیمبر بارخدایا ای پادشاه ملک هستی تو هر که را خواهی ملک و سلطنت بخشی و از هر که خواهی بگیری و به هر که خواهی عزت و اقتدار بخشی و هر که را خواهی خوار گردانی هر خیر و نیکوئی بدست تو است و تنها تو بر هر چیز توانائی

تلاوت پنج آیه از سوره ی آل عمران

متن

إِنَّ فی خَلْقِ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ اخْتِلافِ اللَّیْلِ وَ النَّهارِ لَآیاتٍ لِأُولِی الْأَلْبابِ (۱۹۰)

الَّذینَ یَذْکُرُونَ اللَّهَ قِیاماً وَ قُعُوداً وَ عَلی جُنُوبِهِمْ وَ یَتَفَکَّرُونَ فی خَلْقِ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ رَبَّنا ما خَلَقْتَ هذا باطِلًا سُبْحانَکَ فَقِنا عَذابَ النَّارِ (۱۹۱)

رَبَّنا إِنَّکَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَیْتَهُ وَ ما لِلظَّالِمینَ مِنْ أَنْصارٍ (۱۹۲)

رَبَّنا إِنَّنا سَمِعْنا مُنادِیاً یُنادی لِلْإِیمانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّکُمْ فَآمَنَّا رَبَّنا فَاغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَ کَفِّرْ عَنَّا سَیِّئاتِنا وَ تَوَفَّنا مَعَ الْأَبْرارِ (۱۹۳)

رَبَّنا وَ آتِنا ما وَعَدْتَنا عَلی رُسُلِکَ وَ لا تُخْزِنا یَوْمَ الْقِیامَهِ إِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمیعادَ (۱۹۴)

ترجمه

محققا در خلقت آسمان و زمین و رفت و آمد شب و روز (بر وجود حق و علم و قدرت و حکمتش) روشن دلائلی است برای خردمندان عالم

آنهائیکه در هر حالت ایستاده و نشسته و خفتن خدا را یاد کنند و دائم فکر در خلقت آسمان و زمین کرده و گویند پروردگارا

تو این دستگاه با عظمت را بیهوده نیافریده ای، پاک و منزهی، ما را بلطف خود از عذاب دوزخ نگاهدار

ای پروردگار ما، هر که را تو در آتش افکنی او را سخت خوار کرده ای و او ستمکار بوده و ستمگرانرا هیچکس یاری نخواهد کرد

پروردگارا ما چون صدای منادیئی که خلق را به ایمان میخواند شنیدیم اجابت کردیم و ایمان آوردیم پروردگارا از گناهان ما درگذر و زشتی کردار ما بپوشان و محو ساز و هنگام جان سپردن ما را با نیکان و صالحان محشور گردان

پروردگارا ما را از آنچه برسولان خود وعده دادی نصیب فرما و محروم مگردان که وعده تو هرگز تخلف نخواهد

کرد

تلاوت سوره شوری

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

حم (۱)

عسق (۲)

كَذلِكَ يُوحى إِلَيْكَ وَ إِلَى الَّذينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزيزُ الْحَكيمُ (۳)

لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظيمُ (۴)

تَكادُ السَّماواتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَ الْمَلائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ يَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحيمُ (۵)

وَ الَّذينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِياءَ اللَّهُ حَفيظٌ عَلَيْهِمْ وَ ما أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكيلٍ (۶)

وَ كَذلِكَ أَوْحَيْنا إِلَيْكَ قُرْآناً عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرى وَ مَنْ حَوْلَها وَ تُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لا رَيْبَ فيهِ فَريقٌ فِي الْجَنَّةِ وَ فَريقٌ فِي السَّعيرِ (۷)

وَ لَوْ شاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً واحِدَةً وَ لكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشاءُ في رَحْمَتِهِ وَ الظَّالِمُونَ ما لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَ لا نَصيرٍ (۸)

أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِياءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَ هُوَ يُحْيِ الْمَوْتى وَ هُوَ عَلى كُلِّ شَيْ ءٍ قَديرٌ (۹)

وَ مَا اخْتَلَفْتُمْ فيهِ مِنْ شَيْ ءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنيبُ (۱۰)

فاطِرُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْواجاً وَ مِنَ الْأَنْعامِ أَزْواجاً يَذْرَؤُكُمْ فيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْ ءٌ وَ هُوَ السَّميعُ الْبَصيرُ (۱۱)

لَهُ مَقاليدُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشاءُ وَ يَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْ ءٍ عَليمٌ (۱۲)

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ ما وَصَّى بِهِ نُوحاً وَ الَّذي أَوْحَيْنا إِلَيْكَ وَ ما وَصَّيْنا بِهِ إِبْراهيمَ وَ مُوسى وَ عيسى أَنْ أَقيمُوا الدِّينَ وَ لا تَتَفَرَّقُوا فيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكينَ ما تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبي إِلَيْهِ مَنْ يَشاءُ وَ يَهْدي إِلَيْهِ مَنْ يُنيبُ (۱۳)

وَ ما تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ ما جاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْياً بَيْنَهُمْ وَ لَوْ لا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلى أَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَ إِنَّ

الَّذینَ أُورِثُوا الْکِتابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفی شَکٍّ مِنْهُ مُریبٍ (۱۴)

فَلِذلِکَ فَادْعُ وَ اسْتَقِمْ کَما أُمِرْتَ وَ لا تَتَّبِعْ أَهْواءَهُمْ وَ قُلْ آمَنْتُ بِما أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ کِتابٍ وَ أُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَیْنَکُمُ اللَّهُ رَبُّنا وَ رَبُّکُمْ لَنا أَعْمالُنا وَ لَکُمْ أَعْمالُکُمْ لا حُجَّةَ بَیْنَنا وَ بَیْنَکُمُ اللَّهُ یَجْمَعُ بَیْنَنا وَ إِلَیْهِ الْمَصیرُ (۱۵)

وَ الَّذینَ یُحَاجُّونَ فِی اللَّهِ مِنْ بَعْدِ ما اسْتُجیبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ داحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ عَلَیْهِمْ غَضَبٌ وَ لَهُمْ عَذابٌ شَدیدٌ (۱۶)

اللَّهُ الَّذی أَنْزَلَ الْکِتابَ بِالْحَقِّ وَ الْمیزانَ وَ ما یُدْریکَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَریبٌ (۱۷)

یَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذینَ لا یُؤْمِنُونَ بِها وَ الَّذینَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْها وَ یَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلا إِنَّ الَّذینَ یُمارُونَ فِی السَّاعَةِ لَفی ضَلالٍ بَعیدٍ (۱۸)

اللَّهُ لَطیفٌ بِعِبادِهِ یَرْزُقُ مَنْ یَشاءُ وَ هُوَ الْقَوِیُّ الْعَزیزُ (۱۹)

مَنْ کانَ یُریدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فی حَرْثِهِ وَ مَنْ کانَ یُریدُ حَرْثَ الدُّنْیا نُؤْتِهِ مِنْها وَ ما لَهُ فِی الْآخِرَةِ مِنْ نَصیبٍ (۲۰)

أَمْ لَهُمْ شُرَکاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّینِ ما لَمْ یَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَ لَوْ لا کَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِیَ بَیْنَهُمْ وَ إِنَّ الظَّالِمینَ لَهُمْ عَذابٌ أَلیمٌ (۲۱)

تَرَى الظَّالِمینَ مُشْفِقینَ مِمَّا کَسَبُوا وَ هُوَ واقِعٌ بِهِمْ وَ الَّذینَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ فی رَوْضاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ ما یَشاؤُنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذلِکَ هُوَ الْفَضْلُ الْکَبیرُ (۲۲)

ذلِکَ الَّذی یُبَشِّرُ اللَّهُ عِبادَهُ الَّذینَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ قُلْ لا أَسْئَلُکُمْ عَلَیْهِ أَجْراً إِلاَّ الْمَوَدَّةَ فِی الْقُرْبى‏ وَ مَنْ یَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فیها حُسْناً إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَکُورٌ (۲۳)

أَمْ یَقُولُونَ افْتَرى‏ عَلَى اللَّهِ کَذِباً فَإِنْ یَشَإِ اللَّهُ یَخْتِمْ عَلى‏ قَلْبِکَ وَ یَمْحُ اللَّهُ الْباطِلَ وَ یُحِقُّ الْحَقَّ بِکَلِماتِهِ إِنَّهُ عَلیمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ (۲۴)

وَ هُوَ الَّذی یَقْبَلُ التَّوْبَةَ

عَنْ عِبادِهِ وَ يَعْفُوا عَنِ السَّيِّئاتِ وَ يَعْلَمُ ما تَفْعَلُونَ (۲۵)

وَ يَسْتَجيبُ الَّذينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ وَ يَزيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَ الْكافِرُونَ لَهُمْ عَذابٌ شَديدٌ (۲۶)

وَ لَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَ لكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ ما يَشاءُ إِنَّهُ بِعِبادِهِ خَبيرٌ بَصيرٌ (۲۷)

وَ هُوَ الَّذي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ ما قَنَطُوا وَ يَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَميدُ (۲۸)

وَ مِنْ آياتِهِ خَلْقُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ ما بَثَّ فيهِما مِنْ دابَّةٍ وَ هُوَ عَلى جَمْعِهِمْ إِذا يَشاءُ قَديرٌ (۲۹)

وَ ما أَصابَكُمْ مِنْ مُصيبَةٍ فَبِما كَسَبَتْ أَيْديكُمْ وَ يَعْفُوا عَنْ كَثيرٍ (۳۰)

وَ ما أَنْتُمْ بِمُعْجِزينَ فِي الْأَرْضِ وَ ما لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لا نَصيرٍ (۳۱)

وَ مِنْ آياتِهِ الْجَوارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلامِ (۳۲)

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَواكِدَ عَلى ظَهْرِهِ إِنَّ في ذلِكَ لَآياتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (۳۳)

أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِما كَسَبُوا وَ يَعْفُ عَنْ كَثيرٍ (۳۴)

وَ يَعْلَمَ الَّذينَ يُجادِلُونَ في آياتِنا ما لَهُمْ مِنْ مَحيصٍ (۳۵)

فَما أُوتيتُمْ مِنْ شَيْ ءٍ فَمَتاعُ الْحَياةِ الدُّنْيا وَ ما عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَ أَبْقى لِلَّذينَ آمَنُوا وَ عَلى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۳۶)

وَ الَّذينَ يَجْتَنِبُونَ كَبائِرَ الْإِثْمِ وَ الْفَواحِشَ وَ إِذا ما غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ (۳۷)

وَ الَّذينَ اسْتَجابُوا لِرَبِّهِمْ وَ أَقامُوا الصَّلاةَ وَ أَمْرُهُمْ شُورى بَيْنَهُمْ وَ مِمَّا رَزَقْناهُمْ يُنْفِقُونَ (۳۸)

وَ الَّذينَ إِذا أَصابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ (۳۹)

وَ جَزاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُها فَمَنْ عَفا وَ أَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لا يُحِبُّ الظَّالِمينَ (۴۰)

وَ لَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولئِكَ ما عَلَيْهِمْ مِنْ سَبيلٍ (۴۱)

إِنَّمَا السَّبيلُ عَلَى الَّذينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولئِكَ لَهُمْ عَذابٌ أَليمٌ (۴۲)

وَ لَمَنْ صَبَرَ وَ غَفَرَ إِنَّ ذلِكَ لَمِنْ

عَزْمِ الْأُمُورِ (۴۳)

وَ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَما لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَ تَرَى الظَّالِمينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلى مَرَدٍّ مِنْ سَبيلٍ (۴۴)

وَ تَراهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْها خاشِعينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَ قالَ الَّذينَ آمَنُوا إِنَّ الْخاسِرينَ الَّذينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَ أَهْليهِمْ يَوْمَ الْقِيامَةِ أَلا إِنَّ الظَّالِمينَ في عَذابٍ مُقيمٍ (۴۵)

وَ ما كانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِياءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَما لَهُ مِنْ سَبيلٍ (۴۶)

اسْتَجيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ما لَكُمْ مِنْ مَلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَ ما لَكُمْ مِنْ نَكيرٍ (۴۷)

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَما أَرْسَلْناكَ عَلَيْهِمْ حَفيظاً إِنْ عَلَيْكَ إِلاَّ الْبَلاغُ وَ إِنَّا إِذا أَذَقْنَا الْإِنْسانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِها وَ إِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِما قَدَّمَتْ أَيْديهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسانَ كَفُورٌ (۴۸)

لِلَّهِ مُلْكُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ يَخْلُقُ ما يَشاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشاءُ إِناثاً وَ يَهَبُ لِمَنْ يَشاءُ الذُّكُورَ (۴۹)

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْراناً وَ إِناثاً وَ يَجْعَلُ مَنْ يَشاءُ عَقيماً إِنَّهُ عَليمٌ قَديرٌ (۵۰)

وَ ما كانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلاَّ وَحْياً أَوْ مِنْ وَراءِ حِجابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولاً فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ ما يَشاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكيمٌ (۵۱)

وَ كَذلِكَ أَوْحَيْنا إِلَيْكَ رُوحاً مِنْ أَمْرِنا ما كُنْتَ تَدْري مَا الْكِتابُ وَ لاَ الْإيمانُ وَ لكِنْ جَعَلْناهُ نُوراً نَهْدي بِهِ مَنْ نَشاءُ مِنْ عِبادِنا وَ إِنَّكَ لَتَهْدي إِلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ (۵۲)

صِراطِ اللَّهِ الَّذي لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ أَلا إِلَى اللَّهِ تَصيرُ الْأُمُورُ (۵۳)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

حم

عسق (اسرار کتاب خداست)

اینگونه به سوی تو و رسولان پیش از تو خدای مقتدر دانا وحی می کند

آنچه در آسمانها

و آنچه در زمین است همه ملک اوست و او خدای بزرگ بلند مرتبه است

نزدیکست که آسمانها از فراز شکافته (و درهای آن به وحی رسولان باز) شود و فرشتگان (رحمت) به ستایش خدای خود تسبیح گویند و برای اهل زمین (از خدا) مغفرت و آمرزش طلبند (و ندا کنند که) الا ای بندگان بدانید که خداست آن ذاتی که بسیار در حق بندگان آمرزنده و مهربان است

و آنان که غیر خدا را معبود و محبوب خویش برگرفتند خدا رقیب و نگهبان اعمال آنهاست (و آنها را به کیفر کفرشان می رساند) و تو وکیل کار و مسئول کردار آنان نخواهی بود

و چنین قرآن فصیح عربی را ما به تو وحی کردیم تا مردم شهر مکه ام القری و هر که در اطراف اوست (از خدا) بترسانی و هم از سختی روز بزرگ قیامت که بی هیچ شک همه جمع آیند و گروهی در بهشت جاودان و فرقه ای در آتش سوزان روند آگاه گردانی

و اگر خدا می خواست (و در ازل صلاح نظام عالم می دانست) تمام خلایق (مؤمن و کافر) را به قهر یک فرقه (مؤمن) قرار می داد و لیکن (برای امتحان چنین نخواسته تا) هر که را بخواهد به رحمت خود داخل کند و ستمکاران را هیچ یار و ناصری نباشد

آیا مشرکان غیر خدا را یار و دوستدار خود برگرفتند؟ و حال آنکه خدا منحصرا دوست و یاور (بندگان) است و اوست که مردگان را زنده می کند و اوست که بر هر چیز تواناست

و آنچه را که در او اختلاف و نزاع کردید حکم آن به

خـدا (و احکام خدا) راجع است همان خدا (ی آفریننده عالم و آدم) پروردگار من است که بر او (در کارها) توکل کرده و به درگاه او به تضرع بازمی گردم

خدا آفریننده زمین و آسـمانها برای شـما آدمیان از جنس خودتان زنان را همجفت شما قرار داد و نیز چهارپایان را جفت (نر و ماده) آفریـد تا (به این تـدبیر ازدواج) شـما را خلق بی شـمار کنـد. آن خـدای یکتا را هیچ مثل و مانندی نیست و او (به کردار بندگان) شنوا و بیناست

کلیـد (گنج نعمتهای) آسـمانها و زمین اوراست هر که را خواهد رزق وسـیع دهد و هر که را خواهد تنگ روزی کند که او به هر چیز آگاهست

خدا شـرع و آئینی که برای شـما مسلمین قرار داد حقایق و احکامی است که نوح را هم به آن سفارش کرد و بر تو نیز همان را وحی کردیم و به ابراهیم و موسی و عیسی هم آن را سفارش نمودیم که دین خدا را برپا دارید (و در حفظ آن پایداری کنید) و هرگز تفرقه و اختلاف در دین مکنید (و بدانکه) مشـرکان را که به خدای یگانه و ترک بتان دعوت می کنی (قبولش) بسیار در نظرشـان بزرگ میایـد (بـاری از انکـار آنهـا مینـدیش) خـدا هر که را بخواهـد به سوی خود (و مقام رسالت خویش) برمی گزیند و هر که را به درگاه خدا به تضرع و دعا باز آید هدایت می فرماید

و مردم در دین راه تفرقه و اختلاف نپیمودنـد مگر پس از آنکه علم و برهان (از جانب حق) بر آنها آمـد (لیکن دانسـته) برای تعدی

و ظلم به یکدیگر اختلاف کردند و اگر کلمه رحمت از (لطف) خدا سبقت نگرفته بود که تا وقت معین (تعجیل در عذاب نکند) البته میان مردم (ستمکار) حکم (به هلاک) می شد و آنان که پس از گذشتگان وارث کتاب آسمانی شدند (مانند یهود و نصاری) در آن کتاب آسمانی سخت در شک و ریب بماندند (و به آن ایمان واقعی نیاوردند)

بدین سبب ای رسول، تو همه را به دین اسلام و کلمه توحید دعوت کن و چنانکه ماموری پایداری کن و پیرو هوای نفس مردم مباش و به امت بگو که من به کتابی که خدا فرستاد (قرآن) ایمان آورده ام و مامورم که میان شما به عدالت حکم کنم خدای یگانه پروردگار همه ما و شماست و پاداش عمل ما بر ما و عمل شما بر شماست (و پس از تبلیغ رسالت) دیگر هیچ حجت و گفت و گوئی بین ما و شما باقی نیست. خدا (روز جزا برای حکم حق) میان ما جمع می کند و به سوی او همه بازمی گردیم

و آنان که در دین خدا (از حسد و عناد با رسولش) جدل و احتجاج برانگیزند پس از آن که خلق دعوت او را پذیرفتند حجت آنها نزد خدا لغو و باطل است و بر آنها قهر و غضب و عذاب سخت خواهد بود

خداست آن که کتاب (آسمانی) را به حق برای اجرای عدالت فرستاد و تو ای رسول چه دانی ممکنست ساعت قیامت بسیار نزدیک باشد

آنان که به ساعت قیامت ایمان نمی آورند (به تمسخر) تقاضای تعجیل در ظهور قیامت می کنند اما اهل ایمان از

آن روز سخت ترسانند و می دانند که آن روز (و همه وعده های آخرت) بر حق است الا ای مردم بدانید آنان که در قیامت جدل و انکار می کنند سخت در گمراهی دور از سعادتند

خدا را به بندگان لطف و محبت بسیار است هر که را بخواهد روزی می دهد و او (بر هر چیز) توانای مطلق و (بر همه عالم) مقتدر و غالب است

هر کس حاصل مزرعه آخرت را بخواهد ما بر تخمی که کاشته می افزائیم و هر که تنها حاصل کشت دنیا را بخواهد او را هم از آن نصیب می کنیم ولی در آخرت (از نعمت ابدی آن چون نخواسته) نصیبی نخواهد یافت

آیا خدایان باطل مشرکان بر آنها شرع و احکامی که خدا اجازه نفرموده جعل کرده اند و اگر کلمه فصل (یعنی حکم تاخیر عذاب) نبود میان آنها به هلاکت حکم می شد و ستمکاران را البته (روزی) عذاب دردناک خواهد بود

و آن روز ظالمان را بینی که از کیفر کردار خود (و از هول و سختی عذاب قیامت) سخت ترسان و هراسانند و البته به کیفر خواهند رسید و آنان که به خدا ایمان آوردند و نیکوکار شدند در باغهای بهشت منزل یافته و نزد خدا هر چه خواهند بر آنان مهیاست این همان فضل و رحمت نامنتهای خداست (که نصیب اهل ایمان است)

این (بهشت ابد) همانست که خدا به بندگانی که ایمان آورده و نیکوکار شدند بشارت آنرا داده است. (ای رسول ما، به امت) بگو من از شما اجر رسالت جز این نخواهم که مودت و محبت مرا در حق خویشاوندان منظور دارید

(و دوستدار آل محمد باشید که این اجر هم بر نفع امت و برای هدایت یافتن آنهاست) و هر که کار نیکو انجام دهد ما بر نیکوئیش بیفزائیم که خدا بسیار آمرزنده (گناهان) و پذیرنده شکر بندگانست

بلکه (مردم نادان) خواهند گفت محمد ص بر خدا دروغ بست (که محبت اهل بیت را بر امت واجب کرد چنین نیست و هرگز رسولی بر خدا دروغ نتواند بست که) اگر خدا بخواهد بر قلب تو مهر می نهد و به کلمات وحی خود سخن باطل را محو و نابود و حق را ثابت و برقرار می گرداند که خدا به اسرار دلهای خلق کاملا آگاهست.

و اوست خدائی که توبه بندگانش را می پذیرد و گناهانشان را می بخشد و هر چه کنید می داند

و دعای آنان که به خدا ایمان آورده و نیکوکار شوند مستجاب می گرداند و از فضل و کرم خود بر ثواب آنها میافزاید اما برای کافران عذابی سخت خواهد بود

و اگر خدا روزی بندگان را وسیع و فراوان کند در روی زمین ظلم و طغیان بسیار کنند لیکن روزی خلق را به اندازه ای که بخواهد (و صلاح داند) نازل می گرداند که خدا به احوال بندگانش بصیر و آگاهست

و اوست خدائی که باران را پس از نومیدی خلق می فرستد و رحمت (و نعمت) خود را فراوان می گرداند و اوست خداوند محبوب الذات ستوده صفات

و از جمله آیات قدرت او خلقت زمین و آسمانهاست و هم آنچه در آنها از انواع جنبندگان پراکنده است و او بر جمع آوری (موجوداتی که در آسمانها و کرات بی شمار عالم) آنچه پراکنده

است هر وقت بخواهد قادر است (زیرا همه موجودات بی نهایت همه در قبضه علم و قدرت اوست)

و آنچه از رنج و مصائب به شما می رسد (چون درد و فقر و پریشانی و جنگ و قحط و گرفتاریها) همه از دست (اعمال زشت) خود شماست در صورتی که خدا بسیاری از اعمال بد را عفو می کند (و هیچ بر آن عقوبت دنیوی و اخروی نمی افزاید)

و شما در زمین هیچ قدرتی ندارید و از کوچکترین قوای جهان زبون و عاجزید و غیر خدا در عالم هیچ یار و یاوری نخواهید داشت

و یکی از آیات قدرت الهی سیر و گردش کشتیهاست که در آب دریا مانند قصرها به حرکت می آورد

و اگر خدا بخواهد باد را سکون و آرامش دهد تا کشتیها بر پشت آب از جنبش بایستد و در این کار برای مردم با صبر شکرگزار ادله قدرت خدا نمودار است

یا اگر بخواهد خدا کشتیهایتان را به جرم بدکاری به دریا غرق می کند در حالی که بسیاری از جرم شما را باز می بخشد

و آنان که در آیات ما راه جدال و انکار می پیمایند می دانند که بر آنها از قهر و عذاب ما هیچ مفر و نجاتی نیست

(باز ای مردم دنیاطلب بدانید که) چیزی که از نعمتهای دنیا نصیب شما گردیده متاع (فانی) زندگی دنیاست و آنچه نزد خداست بسیار بهتر و باقی تر است اما آن مخصوص است به آنان که به خدا ایمان آورده اند و در امورشان بر (لطف) پروردگار توکل می کنند

و آنان که از زشتکاری و گناهان بزرگ

می پرهیزند و چون بر کسی خشم و غضب کنند بر او می بخشند

و آنان که امر خـدا را اجابت و اطاعت کردنـد و نماز بپا داشـتند (و در حفظ دین و دنیای خود از شـر فتنه کفار) کارشان را به مشورت یکدیگر انجام می دهند و از آنچه روزی آنها کردیم به فقیران انفاق می کنند

و آنان که چون ظلمی بر آنها هجوم کند از مؤمنان یاری می طلبند

و انتقام بـدی مردم بمانند آن بد رواست (نه بیشتر) و باز اگر کسـی عفو کرده و بین خود و خصم خود را به عفو اصـلاح نمود اجر (صبر و عفو) او بر خداست و خدا هیچ ستمکاران را دوست نمی دارد

و هر کس پس از ظلمی که بر او رفته برای انتقام یاری طلبد (هرگونه دادخواهی کند) بر او هیچ گناه و مؤاخذه ای نیست

تنها راه مؤاخـذه بر آنهائی است که به مردم ظلم کننـد و در زمین به ناحق شـرارت انگیزند بر آنها (در دنیا انتقام و در آخرت) عذاب دردناک است

و هر که بر ظلم کسـی صبر کنـد (و بـا قـدرت انتقام ببخشـد این مقام حلم و بردباری است که) عزم در امور الهی (و تسـلط بر نفس و قوت عقل و اراده) است

و هر که را خـدا گمراه گردانـد (یعنی به گمراهی خود واگـذارد) دیگر هیـچ کس جز خدا بر او یاوری نیست و سـتمکاران را بنگری که چون عـذاب (قیامت) را به چشم ببینیـد در آن حال (با حسـرت و پشـیمانی) گویند ای خدا آیا راهی به بازگشت به دنیا برای ما هست؟

و آن ظالمـان را بنگری که به دوزخشـان متوجه گرداننـد و آنها با ترس و ذلت از گوشه چشم بر آتش دوزخ می نگرنـد و در آن حال مؤمنان (ایمن و شادان) گویند آری زیانکاران آنان هسـتند که نفوس خود و اهل بیت خود را در امروز قیامت به زیان عذاب انداخته اند. الا ای مردم بدانید که ستمکاران عالم به عذاب ابدی گرفتارند

و آنها را هیچ غیر خدا یار و یاوری نباشد و هر که را خدا گمراه کند (و پس از اتمام حجت به گمراهی گذارد) دیگر هیچ راه نجاتی بر او نخواهد بود

(به ازای بندگان غافل) دعوت خدای خود را اجابت کنید پیش از آنکه بیاید روزی که نه از قهر خدا راه نجاتی یابید و نه ملجا و پناهی دارید و نه بر عذابی که به کرده خود مستحق آن شدید کسی از شما دفاع و انکاری تواند کرد

(ای رسول تو این آیـات قیـامت را بر خلق برسـان) اگر بـاز اعراض کردنـد دیگر تو را نگهبـان آنهـا نفرسـتادیم بر تو جز ابلاغ رسـالت تکلیفی نیست و مـا چون به انسـان بی صبر کم ظرف از لطف و رحمت خود بهره ای بخشـیم شـاد شود و اگر به کیفر کردار خود رنج و عذابی بر او رسد سخت راه کفران پوید (و به جای توبه بکلی خدا را از یاد ببرد)

خـداست تنها مالک زمین و آسـمانها هر چه بخواهـد می آفریند و به هر که خواهد فرزند اناث (دختر) و بهر که خواهد فرزند ذکور (پسر) عطا می کند

یا در یک رحم دو فرزند پسر و

دختر قرار می دهد و هر که را خواهد عقیم (نازاینده) می گرداند که او (به صلاح خلق) دانا و (بهر چه خواهد) تواناست

و از رسولان هیچ بشری را یارای آن نباشد که با خدا سخن گوید مگر به وحی (و الهام) خدا یا از پس پرده غیب عالم (و حجاب ملکوت جهان) یا رسولی (از فرشتگان عالم بالا) فرستد تا به امر خدا هر چه او خواهد وحی کند. که او خدای دانای بلند مرتبه است

و همین گونه ما روح (و فرشته بزرگ) خود را به فرمان خویش برای وحی به تو فرستادیم و از آن پیش که وحی بر تو رسد نه، دانستی کتاب خدا چیست و نه، فهم کردی که راه ایمان و شرع کدام است و لیکن ما آن کتاب و شرع را نور (وحی و معرفت) گردانیدیم که هر کس از بندگان خود را بخواهیم به آن نور هدایت می کنیم و اینک تو (که به نور وحی ما هدایت یافتی) خلق را هدایت خواهی کرد به راه راست

یعنی به راه خدا همان خدائی که هر چه در آسمانها و زمین است همه ملك اوست و بدانید که رجوع تمام امور (عالم آفرینش) به سوی خداست

تلاوت سوره ی ابراهیم

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

الر كِتابٌ أَنْزَلْناهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُماتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلى صِراطِ الْعَزيزِ الْحَميدِ (۱)

اللَّهِ الَّذی لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الْأَرْضِ وَ وَيْلٌ لِلْكافِرينَ مِنْ عَذابٍ شَديدٍ (۲)

الَّذينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَياةَ الدُّنْيا عَلَى الْآخِرَةِ وَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبيلِ اللَّهِ وَ يَبْغُونَها عِوَجاً أُولئِكَ فی ضَلالٍ بَعيدٍ (۳)

وَ ما أَرْسَلْنا مِنْ رَسُولٍ إِلاَّ بِلِسانِ

قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشاءُ وَ يَهْدى مَنْ يَشاءُ وَ هُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ (۴)

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنا مُوسى بِآياتِنا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُماتِ إِلَى النُّورِ وَ ذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ إِنَّ فى ذلِكَ لَآياتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (۵)

وَ إِذْ قالَ مُوسى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذابِ وَ يُذَبِّحُونَ أَبْناءَكُمْ وَ يَسْتَحْيُونَ نِساءَكُمْ وَ فى ذلِكُمْ بَلاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظيمٌ (۶)

وَ إِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزيدَنَّكُمْ وَ لَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذابى لَشَديدٌ (۷)

وَ قالَ مُوسى إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَ مَنْ فِى الْأَرْضِ جَميعاً فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَميدٌ (۸)

أَ لَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَ عادٍ وَ ثَمُودَ وَ الَّذينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لا يَعْلَمُهُمْ إِلاَّ اللَّهُ جاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّناتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فى أَفْواهِهِمْ وَ قالُوا إِنَّا كَفَرْنا بِما أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَ إِنَّا لَفى شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنا إِلَيْهِ مُريبٍ (۹)

قالَتْ رُسُلُهُمْ أَ فِى اللَّهِ شَكٌّ فاطِرِ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَ يُؤَخِّرَكُمْ إِلى أَجَلٍ مُسَمًّى قالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلاَّ بَشَرٌ مِثْلُنا تُريدُونَ أَنْ تَصُدُّونا عَمَّا كانَ يَعْبُدُ آباؤُنا فَأْتُونا بِسُلْطانٍ مُبينٍ (۱۰)

قالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلاَّ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَ لكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلى مَنْ يَشاءُ مِنْ عِبادِهِ وَ ما كانَ لَنا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطانٍ إِلاَّ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (۱۱)

وَ ما لَنا أَلاَّ نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَ قَدْ هَدانا سُبُلَنا وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلى ما آذَيْتُمُونا وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ (۱۲)

وَ قالَ الَّذينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنا أَوْ لَتَعُودُنَّ فى مِلَّتِنا فَأَوْحى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمينَ (۱۳)

وَ لَنُسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذلِكَ لِمَنْ خافَ مَقامى وَ

خافَ وَعيدِ (۱۴)

وَ اسْتَفْتَحُوا وَ خابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنيدٍ (۱۵)

مِنْ وَرائِهِ جَهَنَّمُ وَ يُسْقى مِنْ ماءٍ صَديدٍ (۱۶)

يَتَجَرَّعُهُ وَ لا يَكادُ يُسيغُهُ وَ يَأْتيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكانٍ وَ ما هُوَ بِمَيِّتٍ وَ مِنْ وَرائِهِ عَذابٌ غَليظٌ (۱۷)

مَثَلُ الَّذينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمالُهُمْ كَرَمادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ في يَوْمٍ عاصِفٍ لا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلى شَيْ‌ءٍ ذلِكَ هُوَ الضَّلالُ الْبَعيدُ (۱۸)

أَ لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَ يَأْتِ بِخَلْقٍ جَديدٍ (۱۹)

وَ ما ذلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزيزٍ (۲۰)

وَ بَرَزُوا لِلَّهِ جَميعاً فَقالَ الضُّعَفاءُ لِلَّذينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعاً فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذابِ اللَّهِ مِنْ شَيْ‌ءٍ قالُوا لَوْ هَدانَا اللَّهُ لَهَدَيْناكُمْ سَواءٌ عَلَيْنا أَ جَزِعْنا أَمْ صَبَرْنا ما لَنا مِنْ مَحيصٍ (۲۱)

وَ قالَ الشَّيْطانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَ وَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَ ما كانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطانٍ إِلاَّ أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لي فَلا تَلُومُوني وَ لُومُوا أَنْفُسَكُمْ ما أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَ ما أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِما أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمينَ لَهُمْ عَذابٌ أَليمٌ (۲۲)

وَ أُدْخِلَ الَّذينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ جَنَّاتٍ تَجْري مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهارُ خالِدينَ فيها بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فيها سَلامٌ (۲۳)

أَ لَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلاً كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُها ثابِتٌ وَ فَرْعُها فِي السَّماءِ (۲۴)

تُؤْتي أُكُلَها كُلَّ حينٍ بِإِذْنِ رَبِّها وَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (۲۵)

وَ مَثَلُ كَلِمَةٍ خَبيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ ما لَها مِنْ قَرارٍ (۲۶)

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَياةِ الدُّنْيا وَ فِي الْآخِرَةِ وَ يُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمينَ وَ يَفْعَلُ اللَّهُ ما يَشاءُ (۲۷)

أَ لَمْ تَرَ إِلَى

الَّذينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْراً وَ أَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دارَ الْبَوارِ (۲۸)

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَها وَ بِئْسَ الْقَرارُ (۲۹)

وَ جَعَلُوا لِلَّهِ أَنْداداً لِيُضِلُّوا عَنْ سَبيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصيرَكُمْ إِلَى النَّارِ (۳۰)

قُلْ لِعِبادِيَ الَّذينَ آمَنُوا يُقيمُوا الصَّلاةَ وَ يُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْناهُمْ سِرًّا وَ عَلانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لا بَيْعٌ فيهِ وَ لا خِلالٌ (۳۱)

اللَّهُ الَّذي خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ أَنْزَلَ مِنَ السَّماءِ ماءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَراتِ رِزْقاً لَكُمْ وَ سَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَ سَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهارَ (۳۲)

وَ سَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ دائِبَيْنِ وَ سَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَ النَّهارَ (۳۳)

وَ آتاكُمْ مِنْ كُلِّ ما سَأَلْتُمُوهُ وَ إِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لا تُحْصُوها إِنَّ الْإِنْسانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ (۳۴)

وَ إِذْ قالَ إِبْراهيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِناً وَ اجْنُبْني وَ بَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنامَ (۳۵)

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثيراً مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَني فَإِنَّهُ مِنِّي وَ مَنْ عَصاني فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحيمٌ (۳۶)

رَبَّنا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتي بِوادٍ غَيْرِ ذي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنا لِيُقيمُوا الصَّلاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوي إِلَيْهِمْ وَ ارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَراتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ (۳۷)

رَبَّنا إِنَّكَ تَعْلَمُ ما نُخْفي وَ ما نُعْلِنُ وَ ما يَخْفى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْ ءٍ فِي الْأَرْضِ وَ لا فِي السَّماءِ (۳۸)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذي وَهَبَ لي عَلَى الْكِبَرِ إِسْماعيلَ وَ إِسْحاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَميعُ الدُّعاءِ (۳۹)

رَبِّ اجْعَلْني مُقيمَ الصَّلاةِ وَ مِنْ ذُرِّيَّتي رَبَّنا وَ تَقَبَّلْ دُعاءِ (۴۰)

رَبَّنَا اغْفِرْ لي وَ لِوالِدَيَّ وَ لِلْمُؤْمِنينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسابُ (۴۱)

وَ لا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غافِلاً عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّما يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فيهِ الْأَبْصارُ (۴۲)

مُهْطِعينَ مُقْنِعي رُؤُسِهِمْ لا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَ أَفْئِدَتُهُمْ هَواءٌ (۴۳)

وَ أَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتيهِمُ

الْعَذابُ فَيَقُولُ الَّذينَ ظَلَمُوا رَبَّنا أَخِّرْنا إِلى أَجَلٍ قَريبٍ نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَ نَتَّبِعِ الرُّسُلَ أَ وَ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ ما لَكُمْ مِنْ زَوالٍ (۴۴)

وَ سَكَنْتُمْ فی مَساكِنِ الَّذينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَ تَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنا بِهِمْ وَ ضَرَبْنا لَكُمُ الْأَمْثالَ (۴۵)

وَ قَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَ عِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَ إِنْ كانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبالُ (۴۶)

فَلا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزيزٌ ذُو انْتِقامٍ (۴۷)

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَ السَّماواتُ وَ بَرَزُوا لِلَّهِ الْواحِدِ الْقَهَّارِ (۴۸)

وَ تَرَى الْمُجْرِمينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنينَ فِی الْأَصْفادِ (۴۹)

سَرابيلُهُمْ مِنْ قَطِرانٍ وَ تَغْشی وُجُوهَهُمُ النَّارُ (۵۰)

لِيَجْزِیَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ ما كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَريعُ الْحِسابِ (۵۱)

هذا بَلاغٌ لِلنَّاسِ وَ لِيُنْذَرُوا بِهِ وَ لِيَعْلَمُوا أَنَّما هُوَ إِلهٌ واحِدٌ وَ لِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبابِ (۵۲)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

الر (حروف مقطعه اسرار الهی است) این قرآن کتابی است که ما به تو فرستادیم تا مردم را به امر خدا از ظلمات (جهل و کفر) بیرون آری و (با علم و ایمان) به عالم نور رسانی و به راه خدای مقتدر ستوده صفات رهسپار گردانی

خدائی که هر چه در آسمانها و زمین است همه ملك اوست و وای بر کافران از آتش قهر و عذاب سخت خدا

کافران یعنی آنان که زندگانی دنیا را بر آخرت مقدم و محبوب تر دارند و خلق را از راه خدا برگردانند و آن راه راست را به شک و شبهات کج کنند آنان در گمراهی (و از سعادت و رحمت خدا) بسیار دورند

و ما هیچ رسولی در میان قومی نفرستادیم مگر به زبان آن قوم تا

بر آنها (معارف و احکام الهی را) بیان کند و بر امت اتمام حجت شود آنگاه خدا هر که را خواهد به ضلالت وامی گذارد و هر که را خواهد به مقام هدایت می رساند و او خدای مقتدر داناست و همه کارش از روی حکمت و مصلحت است

و ما موسی عمران را با آیات خود (با تورات و معجزات بر فرعونیان) فرستادیم و به او دستور دادیم که قومت را از ظلمات جهل و گمراهی بیرون آور و به عالم نور رسان و روزهای خدا را بیاد آور که این یادآوری (ایام الله) بر هر شخصی که در بلا و نعمت صبور و شکرگزار است دلائل روشنی خواهد بود (مراد به ایام الله برخی ایام عهد الست و روزگار عالم ذر و برخی ایام ظهور پیغمبران و برخی حوادث عظیم لطف بر مؤمنان و قهر بر کافران تفسیر کرده اند)

ای رسول ما یاد کن وقتی را که موسی به قوم خود گفت بخاطر آورید این نعمت بزرگ خدا را که شما را از بیداد فرعون نجات داد که آنها شما را به ظلم و شکنجه سخت می افکندند پسرانتان را کشته دخترانتان را به ذلت و بیچارگی ابقاء می کردند و این ابتلاء و امتحان بزرگی از جانب خدا بر شما بود

و باز بخاطر آرید وقتیکه خدا اعلام فرمود که شما بندگان اگر شکر نعمت بجای آرید بر نعمت شما می افزائیم و اگر کفران کنید بعذاب شدید گرفتار می کنیم

و باز به یاد آرید که موسی (برای اتمام حجت به قوم خود) گفت اگر شما و همه اهل زمین یکمرتبه کافر شوید

خـدا از همه بی نیاز است او محتاج عبادت و شـکر خلق نیست بلکه بنـدگان به طاعت و شـکر خـدا محتاجند تا بدین وسـیله به کمال سعادت و نعمت برسند

آیا اخبار بسـیاری از پیشـینیان شـما ماننـد قوم عاد و ثمود و قوم بعـد از اینها که همه درگذشـتند و جز خدا کسـی بر احوالشان آگـاه نیست به شـما نرسـیده که پیغمبرانشان آیات و معجزات روشن بر آنها آوردنـد و آنها (از تعجب و خشم) دست به دهان فروبرده می گفتنـد که مـا بهر چه شـما پیغمبران مـأمور آن هستیـد بهمه کافریم و هم به آنچه شـما دعوت می کنیـد از خـدا و قیامت و بهشت و دوزخ و سایر گفتارتان در همه شك و تردید داریم

رسولان در جواب آنها گفتنـد آیا در هر چه شك کنیـد در خـدا هم که آفریننـده آسـمانها و زمین است شك توانیـد کرد ای بیچارگان گمراه خدا (بواسـطه رسولانش) شـما را به مغفرت و آمرزش از گناهان می خواند و می خواهد از تعجیل به عقوبت عصیان برهاند (و لایق لطف و رحمت خود کند) و به اجل معین و عمر طبیعی برساند باز کافران گفتند ما شما پیغمبران را مثل خود بشری بیشتر نمی دانیم که به دعوی نبوت می خواهید ما را از آنچه پدران ما می پرستیدند منع کنید (و اگر براستی پیغمبر هستید) برای ما حجت و معجزی که ما را مجبور به ایمان کند بیاورید

رسولان باز به کافران پاسـخ دادنـد که آری ما همماننـد شـما بشـری بیش نیستیم لیکن خـدا هر کس از بنـدگان را بخواهد به نعمت بزرگ نبوت منت می گذارد (و به وحی خود

برمی گزیند) و ما را نرسد که آیت و معجزی الا به اذن و دستور خدا بیاوریم مؤمنان باید به خدا در هر حال توکل کنند

و چرا ما بر خدا توکل نکنیم؟ در صورتی که خدا ما را به راه راست هدایت فرموده و البته (در راه اطاعت و رضای خدا) به آزار و ستمهای شما صبر خواهیم کرد که ارباب توکل باید همیشه در همه حال خوش و ناخوش بر خدا توکل کنند

باز کافران برسولان پاسخ دادند که (دست از این دعویها بدارید و) به آئین ما برگردید و الا ما البته شما را از شهر و دیار خود بیرون می کنیم (در این حال که رسولان مأیوس از ایمان کافران شدند) خدا به آنها وحی فرمود که غم مخورید البته ما ستمکاران را هلاك خواهیم کرد

محققا ما شما رسولان و پیروانتان را در سرزمین کافران پس از هلاك آنها با آسایش و ایمنی ساکن می گردانیم و این آسایش نصیب کسی است که خوف خدا در دل اوست و از وعده قهر و عقاب خدا می ترسد

و البته فتح و فیروزی بر حسب وعده ما نصیب رسولان خداست و نصیب هر ستمگر جبار هلاکت و حرمانست

از پی گردنکش عنود آتش دوزخ خواهد بود و آبی که می آشامد در دوزخ آب پلید چرکین است

که آن آب پلید را پیوسته می آشامد و هیچ گوارای او نشود و از هر جانب مرگ به وی روی آور شود ولی نمیرد تا دائم در عذاب سخت معذب باشد

مثل اعمال کسانی که به خدا کافر شدند به خاکستری میماند

که در روز تندباد شدید همه به باد فنا رود و از همه کوشش خود هیچ نتیجه نبرند این همان ضلالت (و حسرت) دور از طریق نجات است

ای بشر ندانستی که خدا آسمانها و زمین را بحق آفریده (و برای مقصود بزرگی خلق کرده است) و اگر بخواهد شما جنس بشر همه را در زمین نابود می سازد و خلقی دیگر از نو می آفریند

و اینکار اصلا بر خدا دشوار نیست

و روزی که مردم از قبرها برانگیخته و به پیشگاه خدا حاضر شوند در آن روز ضعیفان به گردنکشان گویند ما در دنیا تابع رأی شما بودیم آیا امروز شما هم از عذاب خدا ما را کفایت خواهید کرد؟ جواب دهند که اگر ما را از خدا سعادت هدایت بود ما هم شما را هدایت می کردیم اکنون هر چه جزع و التماس کنیم یا صبر و تحمل یکسانست و هیچ از عذاب گریزگاهی نداریم

و چون حکم قیامت بپایان رسید و اهل بهشت از اهل دوزخ جدا شدند در آن حال شیطان برای نکوهش و تمسخر کافران گوید خدا به شما بحق و راستی وعده داد و من به خلاف حقیقت و بر شما (برای وعده دروغ خود) هیچ حجت و دلیل قاطعی نیاوردم (و تنها شما را به وعده های دروغی فریفتم) پس امروز شما ابلهان که سخن بی دلیل مرا پذیرفتید مرا ملامت مکنید بلکه نفس پر طمع خود را ملامت کنید که امروز نه شما فریادرس من توانید بود و نه من فریادرس شما من به شرکی که شما به اغوای من آوردید معتقد نیستم، آری در این روز

ستمکاران عالم را عذاب دردناک خواهد بود

و آنـان را که به خـدا ایمـان آورده و عمـل صالـح کردنـد در بهشت هـائی برنـد که زیر درختانش نهرها جاریست و همیشه به فرمان خدا با تحیت و سلام و احترام در آن بهشت مخلدند

ای رسول ندیدی که چگونه خدا کلمه پاکیزه را به درخت زیبائی مثل زده که اصل ساقه آن برقرار باشد و شاخه آن به آسمان رفعت و سعادت برشود

و آن درخت (زیبا) به اذن خـدا همه اوقات میوه های مأکول و خوش دهـد (مثل جان پاک با دانش و معرفت و افکار و کردار نیکو در منفعت دائم برای خود و دیگران بـدان درخت زیبـای پر ثمر مانـد) خـدا اینگونه مثلهـای واضـح برای تـذکر مردم می آورد

و مثل کلمه کفر (و روح پلید) مانند درخت پلیدیست که ریشه اش به قلب زمین نرود بلکه بالای زمین افتد و زود خشک شود و هیچ ثبات و بقائی نخواهد یافت

خدا اهل ایمان را با عقیده ثابت در دنیا و آخرت پایدار میدارد و سـتمکاران را گمراه می گرداند (یعنی بحال گمراهی پس از اتمام حجت وامی گذارد) و خدا هر چه بخواهد به اختیار مطلق می کند

هیچ ندیدی حال مردمی را که نعمت خدا را بکفر مبدل ساختند و (خود و) قوم خود را به دیار هلاک رهسپار کردند

و بدوزخ که بدترین جایگاهست درافتادند

و در مقابل خدا امثال و اضدادی (مانند فرعونان و بتان) جعل کردند که خود و خلق را از راه خدا گمراه کنند ای رسول ما، به این مردم (بت تراش و بت پرست)

بگو که (این دو روزه دنیا) بلذات دنیوی مشغول باشید که بازگشت شما باتش دوزخ خواهد بود

(و ای رسول ما) به آن بندگان من که ایمان آوردند بگو نماز بپادارند و از آنچه روزی آنها کردیم در نهان و آشکار انفاق کنند پیش از آنکه بیاید روزی که نه چیزی توان خرید و نه دوستی کسی جز خدا بکار آید

خداست آن که آسمانها و زمین را آفرید و باران را از آسمان فروبارید تا انواع ثمرات و حبوبات را برای روزی شما برآورد و کشتی ها را به امر خود به روی آب دریا و نهرها را به روی زمین باختیار شما جاری گردانید

و خورشید و ماه گردنده و شب و روز را برای شما مسخر کرد

و از انواع نعمتهائی که از او درخواست کردید بشما عطا فرمود که اگر نعمتهای بی انتهای خدا را بخواهید بشماره آورید هرگز حساب آن نتوانید کرد (با این همه لطف و رحمت خدا باز) انسان سخت کفرکیش و ستمگر است

یاد آر وقتی که ابراهیم عرض کرد پروردگارا این شهر (مکه) را مکان امن و امان قرار ده و من و فرزندانم را (کرم کن و) از پرستش بتان دور دار

پروردگارا، این بتان و بت تراشان بسیاری از مردم را گمراه کردند پس هر کس در راه توحید و خداپرستی پیرو من است او از من است و هر که مخالفت من کند (و راه شرك و عصیان پوید اختیارش با تست که) تو خدای بخشنده و مهربانی

پروردگارا من ذریه و فرزندان خود را به وادی بی کشت

و زرعی نزد بیت الحرام تو برای بپاداشتن نماز مسکن دادم بار خدایا تو دلهای مردمان را بسوی آنها مایل گردان و به انواع ثمرات آنها را روزی ده باشد که شکر تو بجای آرند (اثر این دعا بود که در ذیحجه هزار و سیصد و شصت و هشت ازدحام هزار هزار و چهارصد و پنجاه هزار مسلمین در حج بیت الله دیدیم و با این کثرت حاج باز نعمت شهر مکه وادی کم آب و گیاه بسیار فراوان بود و تا قیامت خواهد بود)

پروردگارا تو بهر چه ما پنهان و آشکار کنیم بر همه آگاهی (که تو خدائی) و بر خدا البته هیچ چیز در آسمان و زمین پنهان نیست

ستایش خدای را که بمن در زمان پیری دو فرزندم اسماعیل و اسحاق را عطا فرمود (و درخواست مرا اجابت کرد) که پروردگار من البته دعای بندگان را خواهد شنید

پروردگارا من و ذریه مرا نمازگزار گردان و بارالها دعای ما را اجابت فرما

بارالها روزی که (میزان عدل و) حساب بپا می شود تو در آن روز سخت بر من و والدین من و همه مؤمنان از کرم ببخشا

و هرگز مپندار که خدا از کردار ستمکاران غافل است بلکه کیفر ظالمان را به تأخیر می افکند تا آن روزی که چشمهایشان در آن روز خیره و حیرانست

در آنروز سخت آن ستمکاران همه شتابان (و هراسان) سر به بالا کرده و چشمها واله مانده و دلهاشان از شدت عذاب به دهشت و اضطرابست

ای رسول ما مردم را از روزی که هنگام عذاب و کیفر اعمالشان فرا می رسد

بترسان و آگاهشان ساز که ستمکاران خلق (چون سختی عذاب را بنگرند از حسرت و پشیمانی) خواهند گفت پروردگارا عذاب را به تأخیر افکن (و ما را باز بدنیا برگردان) تا دعوت ترا اجابت کنیم و پیرو رسولان تو شویم (و از هر کار بد بازگردیم) به آنها پاسخ آید که آیا شما بارها پیش از این در دنیا سوگند یاد نمی کردید که ما را ابدا زوال و هلاکی نخواهد بود؟

شما ستمکاران بودید که در منازل ستمگران پیش از خود مسکن گزیدید (و از هلاکت و مرگ آنان باز عبرت نگرفتید) و حال آنکه مشاهده کردید که عاقبت ما به سرپنجه قهر مرگ چه بر سر آنها آوردیم؟ و بر شما سرگذشت آنها را مثل آوردیم (تا مگر عبرت گیرید و از کار زشت و ستمگری دست کشید ولی هرگز پند نگرفته و بیدار نشدید)

و آن ستمکاران بزرگترین مکر و مهمترین سیاست خویش را بکار بردند ولی چه سود که پیش قدرت و تقدیر خدا مکر (و فکر) آنها هیچ است هر چند به مکر (و سیاست) خود کوه ها را از جای برکنند

پس هرگز مپندار که خدا وعده رسولانش را خلاف کند که البته خدا بر هر کار مقتدر است و از ستمکاران انتقام خواهد کشید

روزی که زمین را (به امر خدا) به غیر این زمین مبدل کنند و هم آسمانها را (دگرگون سازند) و تمام خلق در پیشگاه حکم خدای یکتای قادر قاهر حاضر شوند

و در آن روز بدکاران و گردنکشان را زیر زنجیر قهر خدا مشاهده خواهی کرد

و بینی که پیراهنهای

از مس گداخته آتشین بر تن دارند و در شعله آتش چهره آنها پنهانست

(اینگونه عذاب) برای آنست تا خدا هر شخص را به کیفر کردارش برساند که خدا یک لحظه بحساب خلق خواهد رسید

این (قرآن عظیم) حجت بالغ برای جمیع مردم است تا خلایق از آن پند گرفته و خداشناس و خداترس شوند و تا (به تعلیمات آیات توحید آن) عموم بشر خدا را به یگانگی بشناسند و صاحبان عقل، متذکر و هوشیار گردند

تلاوت سوره ی احقاف

متن

از حضرت صادق علیه السلام مروی است که هر که در هر شب جمعه یا هر روز جمعه سوره احقاف بخواند ترسی در دنیا به او نرسد و از فزع اکبر قیامت ایمن است

تلاوت سوره ی احقاف

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

حم (۱)

تَنْزیلُ الْکِتابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزیزِ الْحَکیمِ (۲)

ما خَلَقْنَا السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ ما بَیْنَهُما إِلَّا بِالْحَقِّ وَ أَجَلٍ مُسَمًّی وَ الَّذینَ کَفَرُوا عَمَّا أُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ (۳)

قُلْ أَ رَأَیْتُمْ ما تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونی ما ذا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْکٌ فِی السَّماواتِ ائْتُونی بِکِتابٍ مِنْ قَبْلِ هذا أَوْ أَثارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ (۴)

وَ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ یَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لا یَسْتَجیبُ لَهُ إِلی یَوْمِ الْقِیامَهِ وَ هُمْ عَنْ دُعائِهِمْ غافِلُونَ (۵)

وَ إِذا حُشِرَ النَّاسُ کانُوا لَهُمْ أَعْداءً وَ کانُوا بِعِبادَتِهِمْ کافِرینَ (۶)

وَ إِذا تُتْلی عَلَیْهِمْ آیاتُنا بَیِّناتٍ قالَ الَّذینَ کَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جاءَهُمْ هذا سِحْرٌ مُبینٌ (۷)

أَمْ یَقُولُونَ افْتَراهُ قُلْ إِنِ افْتَرَیْتُهُ فَلا تَمْلِکُونَ لی مِنَ اللَّهِ شَیْئاً هُوَ أَعْلَمُ بِما تُفیضُونَ فیهِ کَفی بِهِ شَهیداً بَیْنی وَ بَیْنَکُمْ وَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحیمُ (۸)

قُلْ ما کُنْتُ بِدْعاً مِنَ الرُّسُلِ وَ ما أَدْری ما یُفْعَلُ بی وَ لا بِکُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا ما یُوحی إِلَیَّ وَ ما أَنَا إِلَّا نَذیرٌ مُبینٌ (۹)

قُلْ أَ رَأَيْتُمْ إِنْ كانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ كَفَرْتُمْ بِهِ وَ شَهِدَ شاهِدٌ مِنْ بَنی إِسْرائيلَ عَلى مِثْلِهِ فَآمَنَ وَ اسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لا يَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمينَ (١٠)

وَ قالَ الَّذينَ كَفَرُوا لِلَّذينَ آمَنُوا لَوْ كانَ خَيْراً ما سَبَقُونا إِلَيْهِ وَ إِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هذا إِفْكٌ قَديمٌ (١١)

وَ مِنْ قَبْلِهِ كِتابُ مُوسى إِماماً وَ رَحْمَةً وَ هذا كِتابٌ مُصَدِّقٌ

لِساناً عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذينَ ظَلَمُوا وَ بُشْرى لِلْمُحْسِنينَ (١٢)

إِنَّ الَّذينَ قالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقامُوا فَلا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لا هُمْ يَحْزَنُونَ (١٣)

أُولئِكَ أَصْحابُ الْجَنَّةِ خالِدينَ فيها جَزاءً بِما كانُوا يَعْمَلُونَ (١۴)

وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسانَ بِوالِدَيْهِ إِحْساناً حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهاً وَ وَضَعَتْهُ كُرْهاً وَ حَمْلُهُ وَ فِصالُهُ ثَلاثُونَ شَهْراً حَتَّى إِذا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَ بَلَغَ أَرْبَعينَ سَنَةً قالَ رَبِّ أَوْزِعْني أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَ عَلى والِدَيَّ وَ أَنْ أَعْمَلَ صالِحاً تَرْضاهُ وَ أَصْلِحْ لي في ذُرِّيَّتي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمينَ (١۵)

أُولئِكَ الَّذينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ ما عَمِلُوا وَ نَتَجاوَزُ عَنْ سَيِّئاتِهِمْ في أَصْحابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذي كانُوا يُوعَدُونَ (١۶)

وَ الَّذي قالَ لِوالِدَيْهِ أُفٍّ لَكُما أَ تَعِدانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَ قَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلي وَ هُما يَسْتَغيثانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ ما هذا إِلاَّ أَساطيرُ الْأَوَّلينَ (١٧)

أُولئِكَ الَّذينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ في أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ إِنَّهُمْ كانُوا خاسِرينَ (١٨)

وَ لِكُلٍّ دَرَجاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَ لِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمالَهُمْ وَ هُمْ لا يُظْلَمُونَ (١٩)

وَ يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّباتِكُمْ في حَياتِكُمُ الدُّنْيا وَ اسْتَمْتَعْتُمْ بِها فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذابَ الْهُونِ بِما كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ بِما كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ (٢٠)

وَ اذْكُرْ أَخا عادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقافِ وَ قَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ أَلاَّ تَعْبُدُوا إِلاَّ اللَّهَ إِنِّي أَخافُ عَلَيْكُمْ عَذابَ يَوْمٍ عَظيمٍ (٢١)

قالُوا أَ جِئْتَنا لِتَأْفِكَنا عَنْ آلِهَتِنا فَأْتِنا بِما تَعِدُنا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقينَ (٢٢)

قالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَ أُبَلِّغُكُمْ ما أُرْسِلْتُ بِهِ وَ لكِنِّي أَراكُمْ قَوْماً تَجْهَلُونَ (٢٣)

فَلَمَّا رَأَوْهُ عارِضاً

مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قالُوا هذا عارِضٌ مُمْطِرُنا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فيها عَذابٌ أَلِيمٌ (۲۴)

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْ ءٍ بِأَمْرِ رَبِّها فَأَصْبَحُوا لا يُرى إِلاَّ مَساكِنُهُمْ كَذلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ (۲۵)

وَ لَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيما إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَ جَعَلْنا لَهُمْ سَمْعاً وَ أَبْصاراً وَ أَفْئِدَةً فَما أَغْنى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَ لا أَبْصارُهُمْ وَ لا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْ ءٍ إِذْ كانُوا يَجْحَدُونَ بِآياتِ اللَّهِ وَ حاقَ بِهِمْ ما كانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ (۲۶)

وَ لَقَدْ أَهْلَكْنا ما حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرى وَ صَرَّفْنَا الْآياتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (۲۷)

فَلَوْ لا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْباناً آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَ ذلِكَ إِفْكُهُمْ وَ ما كانُوا يَفْتَرُونَ (۲۸)

وَ إِذْ صَرَفْنا إِلَيْكَ نَفَراً مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ (۲۹)

قالُوا يا قَوْمَنا إِنَّا سَمِعْنا كِتاباً أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسى مُصَدِّقاً لِما بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَ إِلى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ (۳۰)

يا قَوْمَنا أَجِيبُوا داعِيَ اللَّهِ وَ آمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَ يُجِرْكُمْ مِنْ عَذابٍ أَلِيمٍ (۳۱)

وَ مَنْ لا يُجِبْ داعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَ لَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِياءُ أُولئِكَ فِي ضَلالٍ مُبِينٍ (۳۲)

أَ وَ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ لَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقادِرٍ عَلى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتى بَلى إِنَّهُ عَلى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ (۳۳)

وَ يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَ لَيْسَ هذا بِالْحَقِّ قالُوا بَلى وَ رَبِّنا قالَ فَذُوقُوا الْعَذابَ بِما كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (۳۴)

فَاصْبِرْ كَما صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَ لا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ ما يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلاَّ ساعَةً مِنْ نَهارٍ بَلاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلاَّ الْقَوْمُ الْفاسِقُونَ (۳۵)

ترجمه

بنام

خداوند بخشنده مهربان

حم (قسم به خدای حمید و مجید)

تنزیل این قرآن (عظیم) از جانب خدای مقتدر حکیم است

ما آسمانها و زمین و آنچه بین آنها است جز به حق (و برای حکمت و مصلحت خلق) و جز در وقت معین نیافریده ایم و آنان که کافرند از هر چه پند و اندرزشان کنند روی می گردانند

(ای رسول ما، مشرکان را) بگو جز خدا همه آن بتهائی که به خدائی می خوانید به من نشان دهید که آیا در زمین چیزی آفریده اند؟ یا شرکتی با خدا در خلقت آسمانها دارند یا از کتب آسمانی پیشین دلیلی بر خدائی بتان دارید یا کمتر اثر و نشان بر درستی عقیده شرک یافته اید اگر راست می گوئید بر من بیاورید

و کیست گمراه تر از آنکه جز خدا کسی را بپرستد که هیچ در حوائج تا قیامت او را اجابت نکند (و نتواند کرد) و از هر چه بخوانندش خود بی خبر باشد؟

و چون در قیامت خلق محشور شوند آنجا معبودان باطل با مشرکان، دشمن و از پرستش آنها بیزارند

و هرگاه (رسولان حق) آیات روشن ما را بر مردم تلاوت کنند آنان که چون آیات الهی آمد به خدا کافر شدند گویند که این کتاب سحر آشکارائیست

یا کافران می گویند که محمد ص خود این آیات قرآن را فرا بافته است. ای رسول ، جواب آنها بگو اگر این قرآن را من از خود بافته باشم (خدا مرا عذاب می کند) و شما از قهر خدا هیچ قدرت بر نجات من ندارید و او به افکاری که در آن فرو می روید

(و رد و ایراد سخنانی که بر علیه من می گوئید) داناتر است و گواه میان من و شما هم او کافی است و اوست خدای آمرزنده مهربان

ای رسول ما، امت را بگو من از بین رسولان اولین پیغمبر نیستم که تازه در جهان آوازه رسالت بلند کرده باشم (تا تعجب و انکار کنید) و نمی دانم که با من و شما عاقبت چه می کنند؟ (و خدا در دنیا و عقبی بر ما چه مقدر فرموده است؟) من جز آنچه وحی می شود پیروی نمی کنم و جز آنکه با بیان روشن خلق را آگاه کنم و از خدا بترسانم وظیفه ای ندارم

(ای رسول، باز) با منکران قرآن بگو چه تصور می کنید؟ اگر از جانب خدا باشد و شما به آن کافر شوید در صورتی که از بنی اسرائیل شاهدی (چون عبدالله سلام عالمی) بر حق بودن قرآن گواهی دهد و ایمان آرد و شما تکبر ورزید؟ (جز آنکه به عذاب خدا گرفتار می شوید؟) آری البته خدا مردم ستمکار را هدایت نخواهد کرد

و کافران با اهل ایمان گفتند اگر دین اسلام بهتر (از بت پرستی) بود مردم (فقیر زبونی) از ما در ایمان به آن سبقت نمی گرفتند آنها از لجاج و عناد چون به قرآن هدایت نمی شوند خواهند گفت که این کتاب (وحی خدا نیست بلکه) دروغی از گفتار پیشینیان است

و پیش از قرآن کتاب تورات بر موسی که امام و پیشوای مهربان خلق بود نازل گردید و این کتاب قرآن مصدق کتب آسمانی پیشین به زبان فصیح عربی نازل شده تا ستمکاران عالم را (از عذاب خدا) بترساند و نیکوکاران

را بشارت (به رحمت ایزد) دهد

آنان که گفتند آفریننده ما خداست و بر این سخن پایدار و ثابت ماندند بر آنها هیچ ترس و بیمی و حزن و اندوهی (در دنیا و عقبی) نخواهد بود

آنان اهل بهشتند و به پاداش اعمال نیک همیشه در بهشت ابد مخلد خواهند بود

و ما انسان را به احسان در حق پدر و مادر سفارش کردیم (یاد کند) که مادر (نه ماه چگونه) با رنج و زحمت بار حمل کشید و باز با درد و مشقت وضع حمل نمود و سی ماه تمام مدت حمل و شیرخواری بود (که تحمل رنج فراوان کرد) تا وقتی که طفل به حد رشد رسید آدمی چهل ساله گشت (و عقل و کمال یافت) آنگاه سزد که عرض کند بار خدایا مرا بر نعمتی که به من و پدر و مادر من عطا فرمودی شکر بیاموز و به کار شایسته ای که رضا و خشنودی تو در اوست موفق دار و فرزندان مرا صالح گردان بارالها من به درگاه تو بدعا باز آمدم و از تسلیمان فرمان تو شدم

این بندگانند که به نیکوترین اعمال خود مقبول درگاه ما شده و از گناهانشان می گذریم و داخل اهل بهشت می گردانیم این وعده صدقی است که به آنها (در قرآن) بشارت داده اند

و (چقدر ناخلف) است فرزندی که پدر و مادر را گفت اف بر شما باد به من وعده می دهید که پس از مرگ مرا زنده کرده و از قبر بیرون می آرند؟ در صورتی که پیش از من گروه و طوایف بسیاری رفتند (و یکی باز نیامد) آنگاه

پـدر و مادر به خـدا اسـتغاثه کننـد (که پروردگارا تو فرزنـد ما را هـدایت کن) و به او گوینـد وای بر تو به خدا ایمان بیار البته وعـده (حشـر و نشـر و دوزخ و بهشت) خـدا بر حق و حقیقت است باز (آن نااهل فرزنـد) گوید این سـخنان جز افسانه و اوهام پیشینیان نیست

اینان در میان طوایف بسیاری از جن و انس که از این پیش به کفر مردند کسانی هستند که وعده عذاب خدا بر آنها حتم است و اینها به حقیقت زیانکاران عالمند

و برای تمـام (مردم مؤمن و کافر) به مقتضای اعمالشان درجاتی معین است (در عالم قیامت) و همه به پاداش و مزد اعمال خود کاملا می رسند و هیچ ستمی به آنها نخواهد شد

و روزی که کافران را بر آتش دوزخ متوجه سازند (فرشـتگان قهر و عذاب به آنها گویند) شـما لذات بهشتی و خوشـیهایتان را در زنـدگانی دنیا به شـهوت رانی و ظلم و عصـیان از بین بردیـد و بـدان لـذات دنیوی برخوردار و دلباخته بودید پس امروز به عذاب ذلت و خواری مجازات می شوید چون در زمین به ناحق (ظلم و) تکبر کردید و راه فسق و تبه کاری پیش گرفتید

و یـاد آر ای رسول، حـال هود، پیغمـبر قوم عـاد را که چون در سـرزمین احقـاف امتش را وعـظ و انـدرز کرد و (از قهر خـدا) بترسانید و پیش از هود و بعد از او هم بسـیار پیمبر بر انذار خلق آمد باری هود قومش را گفت هرگز جز خدای عالم کسـی را نپرستید که من بر شما از عذاب روز بزرگ قیامت

می ترسم (چون آن روز مشرکان به عذابی سخت گرفتارند)

قوم هود در پاسخ گفتند آیا تو آمده ای ما را از پرستش بتان که خدایان ما هستند منع کنی (هرگز این نتوانی) پس تو زود وعده عذابی که به ما بر بت پرستی می دهی بیار اگر راست می گوئی (که ما دست از بتان خود هرگز برنمی داریم)

هود در جواب گفت من آگه نیستم که وعده عذاب کی خواهد بود؟ عملش نزد خداست و من آنچه را که بر آن رسالت داشتم به شما ابلاغ کردم و لیکن شما را بسیار مردم (بدبخت) نادانی می بینم

پس چون آن عذاب را به شکل ابری دیدند که بر رودخانه هاشان روی آورد (شادمان شدند و) گفتند این ابری است که بر ما باران (رحمت) می بارد (هود به آنها گفت چنین نیست) بلکه اثر عذابیست که به تعجیل درخواستید این باد سختی است که در آن شما را عذاب دردناک است

این بادیست که هر چیزی را به امر خدا نابود و هلاک می سازد پس شبی صبح کردند که (همه قوم عاد هلاک باد شدند و) جز خانه های (ویرانه) آنها اثری از آنان نماند. بلی ما بدینگونه قوم بدکار را مجازات می کنیم

و به آن قوم عاد تمکین و قوتی دادیم که شما امت را چنان نیروی بدنی ندادیم و با آنکه بر آنها (حواس ظاهر و باطن از) گوش و چشم و قلب مدرک قرار دادیم (تا با قوای ادراکی خداشناس شوند) هیچ این قوای مدرکه (خدا را نشناخت و) آنها را از عذاب نرهانید بدین جهت که آیات خدا را از عناد انکار می کردند و

آن عذابی را که استهزاء کردند به آنها فرارسید (و همه هلاک شدند)

و ما چه بسیار اهل شهر و دیار را که در اطراف شما بودند (به کیفر کفر) همه را هلاک کردیم و آیت عبرت برای مردم گردانیدیم تا مگر (در آنها بنگرند و از کفر و گناه) به درگاه خدا باز گردند

پس چرا جز خدا معبودانی که به آنها تقرب می جستند هیچ آنها را یاری نکردند؟ بلکه از نظرشان محو و نابود شدند و خدائی آن بتها سخنان بی حقیقت و دروغی بود که خود می بافتند

ای رسول ما، یاد آر وقتی را که ما تنی چند از جنیان را متوجه تو گردانیدیم تا استماع آیات قرآن کنند چون نزد رسول رسیدند با هم گفتند گوش فرا دهید (تا آیات خدا بشنوید) چون قرائت تمام شد ایمان آوردند (و کتاب خدا دانستند) و به سوی قومشان برای تبلیغ و هدایت بازگردیدند

و گفتند ای طایفه ما (گروه جنیان) ما آیات کتابی را شنیدیم که پس از موسی نازل شده بود در حالی که کتب آسمانی تورات و انجیل را که در مقابل او بود به راستی تصدیق می کرد و خلق را به سوی حق و طریق راست هدایت می فرمود

ای طایفه ما شما هم (مانند ما) دعوت خدا را اجابت کنید و به او ایمان آرید تا خدا از گناهانتان درگذرد و شما را از عذاب دردناک (قیامت) نگاه دارد

و هر که داعی حق (محمد مصطفی ص) را اجابت نکند در زمین مفر و پناهی از قهر خدا نتواند یافت و جز او هیچ

یار و یاوری نخواهد داشت و چنین کسان (که به راه حق نیایند) دانسته در ضلالت و گمراهی هستند

آیا کافران ندیدنـد خدائی که آسـمانها و زمین را آفرید و هیچ فرونماند البته هم او قادر بر آنست که مردگان را باز زنده کند (و روز جزا نیک و بد خلق را پاداش دهد) که البته او بر هر چیز قادر است

و روزی که کافران را بر آتش دوزخ عرضه کننـد (و آنان آتش را به چشم ببیننـد به آنها گوینـد) آیا این وعده دوزخ حقیقت نبود گوینـد بلی پروردگـارا حق بود (افسوس که مـا از جهالت ایمان نیاوردیم) خـدا گویـد پس امروز به کیفر کفرتان سـختی عذاب دوزخ را بچشید

ای رسول مـا، تو هم ماننـد پیغمبران اولوالعزم (در تبلیغ دین خـدا و تحمـل اذیت امت) صـبور بـاش و بر امت به عـذاب تعجیل مکن تا روزی که آنچه وعده داده شده به چشم ببینند آن روز پندارند که (در دنیا) به جز ساعتی از روز درنگ نداشتند. این

تلاوت سوره ی اخلاص

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱)

اللَّهُ الصَّمَدُ (۲)

لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ (۳)

وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ (۴)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

(ای رسول ما، به خلق) بگو او خدای یکتاست

آن خدائی که از همه عالم بی نیاز و همه عالم به او نیازمند است

نه کسی فرزند اوست و نه او فرزند کسی است

و نه هیچکس مثل و مانند و همتای اوست (جمعی از علماء یهود یا برخی از بزرگان مشـرکین خدمت پیغمبر آمدند که خدائی را که ما را به سوی او می خوانی اوصافش را بر ما بیان کن در پاسخ آنان این سوره مبارکه نازل گردید)

تلاوت سوره ی اخلاص بعد از نماز

متن

پس میخوانی دوازده مرتبه قُل هُوَ اللهُ أَحَدُ

تلاوت سوره ی اخلاص بعد از نمازصبح روز جمعه

متن

پنجم شیخ طوسی رحمه الله علیه فرموده که سنت است بعد از نماز صبح روز جمعه صد مرتبه توحید

تلاوت سوره ی اسرا

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

سُبْحانَ الَّذی أَسْرى بِعَبْدِهِ لَيْلاً مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذی بارَكْنا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آياتِنا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
(۱)

وَ آتَيْنا مُوسَى الْكِتابَ وَ جَعَلْناهُ هُدىً لِبَنی إِسْرائيلَ أَلاَّ تَتَّخِذُوا مِنْ دُونی وَكيلاً (۲)

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كانَ عَبْداً شَكُوراً (۳)

وَ قَضَيْنا إِلى بَنی إِسْرائيلَ فِی الْكِتابِ لَتُفْسِدُنَّ فِی الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَ لَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبيراً (۴)

فَإِذا جاءَ وَعْدُ أُولاهُما بَعَثْنا عَلَيْكُمْ عِباداً لَنا أُولی بَأْسٍ شَديدٍ فَجاسُوا خِلالَ الدِّيارِ وَ كانَ وَعْداً مَفْعُولاً (۵)

ثُمَّ رَدَدْنا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَ أَمْدَدْناكُمْ بِأَمْوالٍ وَ بَنينَ وَ جَعَلْناكُمْ أَكْثَرَ نَفيراً (۶)

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَ إِنْ أَسَأْتُمْ فَلَها فَإِذا جاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوؤُا وُجُوهَكُمْ وَ لِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَما دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ
لِيُتَبِّرُوا ما عَلَوْا تَتْبيراً (۷)

عَسى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَ إِنْ عُدْتُمْ عُدْنا وَ جَعَلْنا جَهَنَّمَ لِلْكافِرينَ حَصيراً (۸)

إِنَّ هذَا الْقُرْآنَ يَهْدی لِلَّتی هِیَ أَقْوَمُ وَ يُبَشِّرُ الْمُؤْمِنينَ الَّذينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْراً كَبيراً (۹)

وَ أَنَّ الَّذينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنا لَهُمْ عَذاباً أَليماً (۱۰)

وَ يَدْعُ الْإِنْسانُ بِالشَّرِّ دُعاءَهُ بِالْخَيْرِ وَ كانَ الْإِنْسانُ عَجُولاً (١١)

وَ جَعَلْنَا اللَّيْلَ وَ النَّهارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنا آيَةَ اللَّيْلِ وَ جَعَلْنا آيَةَ النَّهارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلاً مِنْ رَبِّكُمْ وَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنينَ وَ الْحِسابَ وَ كُلَّ شَيْ ءٍ فَصَّلْناهُ تَفْصيلاً (١٢)

وَ كُلَّ إِنسانٍ أَلْزَمْناهُ طائِرَهُ فی عُنُقِهِ وَ نُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيامَهِ كِتاباً يَلْقاهُ مَنْشُوراً (١٣)

اقْرَأْ كِتابَكَ كَفى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسيباً (١۴)

مَنِ اهْتَدى فَإِنَّما يَهْتَدى لِنَفْسِهِ وَ مَنْ ضَلَّ فَإِنَّما يَضِلُّ عَلَيْها وَ لا تَزِرُ

وازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرى وَ ما كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولاً (۱۵)

وَ إِذا أَرَدْنا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنا مُتْرَفِيها فَفَسَقُوا فِيها فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْناها تَدْمِيراً (۱۶)

وَ كَمْ أَهْلَكْنا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَ كَفى بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبادِهِ خَبِيراً بَصِيراً (۱۷)

مَنْ كانَ يُرِيدُ الْعاجِلَةَ عَجَّلْنا لَهُ فِيها ما نَشاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلاها مَذْمُوماً مَدْحُوراً (۱۸)

وَ مَنْ أَرادَ الْآخِرَةَ وَ سَعى لَها سَعْيَها وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولئِكَ كانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُوراً (۱۹)

كُلًّا نُمِدُّ هؤُلاءِ وَ هَؤُلاءِ مِنْ عَطاءِ رَبِّكَ وَ ما كانَ عَطاءُ رَبِّكَ مَحْظُوراً (۲۰)

انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنا بَعْضَهُمْ عَلى بَعْضٍ وَ لَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجاتٍ وَ أَكْبَرُ تَفْضِيلاً (۲۱)

لا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلهاً آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُوماً مَخْذُولاً (۲۲)

وَ قَضى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَ بِالْوالِدَيْنِ إِحْساناً إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُما أَوْ كِلاهُما فَلا تَقُلْ لَهُما أُفٍّ وَ لا تَنْهَرْهُما وَ
قُلْ لَهُما قَوْلاً كَرِيماً (۲۳)

وَ اخْفِضْ لَهُما جَناحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَ قُلْ رَبِّ ارْحَمْهُما كَما رَبَّيانِي صَغِيراً (۲۴)

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِما فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صالِحِينَ فَإِنَّهُ كانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُوراً (۲۵)

وَ آتِ ذَا الْقُرْبى حَقَّهُ وَ الْمِسْكِينَ وَ ابْنَ السَّبِيلِ وَ لا تُبَذِّرْ تَبْذِيراً (۲۶)

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كانُوا إِخْوانَ الشَّياطِينِ وَ كانَ الشَّيْطانُ لِرَبِّهِ كَفُوراً (۲۷)

وَ إِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوها فَقُلْ لَهُمْ قَوْلاً مَيْسُوراً (۲۸)

وَ لا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلى عُنُقِكَ وَ لا تَبْسُطْها كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُوماً مَحْسُوراً (۲۹)

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشاءُ وَ يَقْدِرُ إِنَّهُ كانَ بِعِبادِهِ خَبِيراً بَصِيراً (۳۰)

وَ لا تَقْتُلُوا أَوْلادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَ إِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كانَ خِطْأً كَبِيراً (۳۱)

وَ لا تَقْرَبُوا الزِّنى إِنَّهُ كانَ فاحِشَةً وَ ساءَ سَبِيلاً (۳۲)

وَ

لا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتى حَرَّمَ اللَّهُ إِلاَّ بِالْحَقِّ وَ مَنْ قُتِلَ مَظْلُوماً فَقَدْ جَعَلْنا لِوَلِيِّهِ سُلْطاناً فَلا يُسْرِفْ فِى الْقَتْلِ إِنَّهُ كانَ مَنْصُوراً (٣٣)

وَ لا تَقْرَبُوا مالَ الْيَتيمِ إِلاَّ بِالَّتى هِىَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَ أَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كانَ مَسْؤُلاً (٣۴)

وَ أَوْفُوا الْكَيْلَ إِذا كِلْتُمْ وَ زِنُوا بِالْقِسْطاسِ الْمُسْتَقيمِ ذلِكَ خَيْرٌ وَ أَحْسَنُ تَأْويلاً (٣۵)

وَ لا تَقْفُ ما لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَ الْبَصَرَ وَ الْفُؤادَ كُلُّ أُولئِكَ كانَ عَنْهُ مَسْؤُلاً (٣۶)

وَ لا تَمْشِ فِى الْأَرْضِ مَرَحاً إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَ لَنْ تَبْلُغَ الْجِبالَ طُولاً (٣٧)

كُلُّ ذلِكَ كانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهاً (٣٨)

ذلِكَ مِمَّا أَوْحى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَهِ وَ لا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلهاً آخَرَ فَتُلْقى فى جَهَنَّمَ مَلُوماً مَدْحُوراً (٣٩)

أَ فَأَصْفاكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنينَ وَ اتَّخَذَ مِنَ الْمَلائِكَهِ إِناثاً إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلاً عَظيماً (۴٠)

وَ لَقَدْ صَرَّفْنا فى هذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَ ما يَزيدُهُمْ إِلاَّ نُفُوراً (۴١)

قُلْ لَوْ كانَ مَعَهُ آلِهَهٌ كَما يَقُولُونَ إِذاً لاَبْتَغَوْا إِلى ذِى الْعَرْشِ سَبيلاً (۴٢)

سُبْحانَهُ وَ تَعالى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبيراً (۴٣)

تُسَبِّحُ لَهُ السَّماواتُ السَّبْعُ وَ الْأَرْضُ وَ مَنْ فيهِنَّ وَ إِنْ مِنْ شَىْ ءٍ إِلاَّ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَ لكِنْ لا تَفْقَهُونَ تَسْبيحَهُمْ إِنَّهُ كانَ حَليماً غَفُوراً (۴۴)

وَ إِذا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَهِ حِجاباً مَسْتُوراً (۴۵)

وَ جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّهً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فى آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِذا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلى أَدْبارِهِمْ نُفُوراً (۴۶)

نَحْنُ أَعْلَمُ بِما يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَ إِذْ هُمْ نَجْوى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلاَّ رَجُلاً مَسْحُوراً (۴٧)

انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثالَ فَضَلُّوا فَلا يَسْتَطيعُونَ سَبيلاً (۴٨)

وَ قالُوا أَ إِذا

كُنَّا عِظاماً وَ رُفاتاً أَ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقاً جَديداً (۴۹)

قُلْ كُونُوا حِجارَةً أَوْ حَديداً (۵۰)

أَوْ خَلْقاً مِمَّا يَكْبُرُ فی صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعيدُنا قُلِ الَّذی فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُؤُسَهُمْ وَ يَقُولُونَ مَتی هُوَ قُلْ عَسی أَنْ يَكُونَ قَريباً (۵۱)

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجيبُونَ بِحَمْدِهِ وَ تَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلاَّ قَليلاً (۵۲)

وَ قُلْ لِعِبادی يَقُولُوا الَّتی هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطانَ كانَ لِلْإِنْسانِ عَدُوًّا مُبيناً (۵۳)

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَ ما أَرْسَلْناكَ عَلَيْهِمْ وَكيلاً (۵۴)

وَ رَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِی السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ لَقَدْ فَضَّلْنا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلی بَعْضٍ وَ آتَيْنا داوُدَ زَبُوراً (۵۵)

قُلِ ادْعُوا الَّذينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَ لا تَحْويلاً (۵۶)

أُولئِكَ الَّذينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلی رَبِّهِمُ الْوَسيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَ يَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَ يَخافُونَ عَذابَهُ إِنَّ عَذابَ رَبِّكَ كانَ مَحْذُوراً (۵۷)

وَ إِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلاَّ نَحْنُ مُهْلِكُوها قَبْلَ يَوْمِ الْقِيامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوها عَذاباً شَديداً كانَ ذلِكَ فِی الْكِتابِ مَسْطُوراً (۵۸)

وَ ما مَنَعَنا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآياتِ إِلاَّ أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَ آتَيْنا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِها وَ ما نُرْسِلُ بِالْآياتِ إِلاَّ تَخْويفاً (۵۹)

وَ إِذْ قُلْنا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحاطَ بِالنَّاسِ وَ ما جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتی أَرَيْناكَ إِلاَّ فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَ الشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِی الْقُرْآنِ وَ نُخَوِّفُهُمْ فَما يَزيدُهُمْ إِلاَّ طُغْياناً كَبيراً (۶۰)

وَ إِذْ قُلْنا لِلْمَلائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلاَّ إِبْليسَ قالَ أَ أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طيناً (۶۱)

قالَ أَ رَأَيْتَكَ هذَا الَّذی كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلی يَوْمِ الْقِيامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلاَّ قَليلاً (۶۲)

قالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزاؤُكُمْ جَزاءً مَوْفُوراً (۶۳)

وَ اسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَ

أَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِکَ وَ رَجِلِکَ وَ شارِکْهُمْ فِی الْأَمْوالِ وَ الْأَوْلادِ وَ عِدْهُمْ وَ ما یَعِدُهُمُ الشَّیْطانُ إِلاَّ غُرُوراً (۶۴)

إِنَّ عِبادی لَیْسَ لَکَ عَلَیْهِمْ سُلْطانٌ وَ کَفی بِرَبِّکَ وَکیلاً (۶۵)

رَبُّکُمُ الَّذی یُزْجی لَکُمُ الْفُلْکَ فِی الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ کانَ بِکُمْ رَحیماً (۶۶)

وَ إِذا مَسَّکُمُ الضُّرُّ فِی الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلاَّ إِیَّاهُ فَلَمَّا نَجَّاکُمْ إِلَی الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَ کانَ الْإِنْسانُ کَفُوراً (۶۷)

أَ فَأَمِنْتُمْ أَنْ یَخْسِفَ بِکُمْ جانِبَ الْبَرِّ أَوْ یُرْسِلَ عَلَیْکُمْ حاصِباً ثُمَّ لا تَجِدُوا لَکُمْ وَکیلاً (۶۸)

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ یُعیدَکُمْ فیهِ تارَهً أُخْری فَیُرْسِلَ عَلَیْکُمْ قاصِفاً مِنَ الرِّیحِ فَیُغْرِقَکُمْ بِما کَفَرْتُمْ ثُمَّ لا تَجِدُوا لَکُمْ عَلَیْنا بِهِ تَبیعاً (۶۹)

وَ لَقَدْ کَرَّمْنا بَنی آدَمَ وَ حَمَلْناهُمْ فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ رَزَقْناهُمْ مِنَ الطَّیِّباتِ وَ فَضَّلْناهُمْ عَلی کَثیرٍ مِمَّنْ خَلَقْنا تَفْضیلاً (۷۰)

یَوْمَ نَدْعُوا کُلَّ أُناسٍ بِإِمامِهِمْ فَمَنْ أُوتِیَ کِتابَهُ بِیَمینِهِ فَأُولئِکَ یَقْرَؤُنَ کِتابَهُمْ وَ لا یُظْلَمُونَ فَتیلاً (۷۱)

وَ مَنْ کانَ فی هذِهِ أَعْمی فَهُوَ فِی الْآخِرَهِ أَعْمی وَ أَضَلُّ سَبیلاً (۷۲)

وَ إِنْ کادُوا لَیَفْتِنُونَکَ عَنِ الَّذی أَوْحَیْنا إِلَیْکَ لِتَفْتَرِیَ عَلَیْنا غَیْرَهُ وَ إِذاً لاَتَّخَذُوکَ خَلیلاً (۷۳)

وَ لَوْ لا أَنْ ثَبَّتْناکَ لَقَدْ کِدْتَ تَرْکَنُ إِلَیْهِمْ شَیْئاً قَلیلاً (۷۴)

إِذاً لَأَذَقْناکَ ضِعْفَ الْحَیاهِ وَ ضِعْفَ الْمَماتِ ثُمَّ لا تَجِدُ لَکَ عَلَیْنا نَصیراً (۷۵)

وَ إِنْ کادُوا لَیَسْتَفِزُّونَکَ مِنَ الْأَرْضِ لِیُخْرِجُوکَ مِنْها وَ إِذاً لا یَلْبَثُونَ خِلافَکَ إِلاَّ قَلیلاً (۷۶)

سُنَّهَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنا قَبْلَکَ مِنْ رُسُلِنا وَ لا تَجِدُ لِسُنَّتِنا تَحْویلاً (۷۷)

أَقِمِ الصَّلاهَ لِدُلُوکِ الشَّمْسِ إِلی غَسَقِ اللَّیْلِ وَ قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ کانَ مَشْهُوداً (۷۸)

وَ مِنَ اللَّیْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نافِلَهً لَکَ عَسی أَنْ یَبْعَثَکَ رَبُّکَ مَقاماً مَحْمُوداً (۷۹)

وَ قُلْ رَبِّ أَدْخِلْنی مُدْخَلَ صِدْقٍ وَ أَخْرِجْنی مُخْرَجَ

صِدْقٍ وَ اجْعَلْ لی مِنْ لَدُنْکَ سُلْطاناً نَصیراً (۸۰)

وَ قُلْ جاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْباطِلُ إِنَّ الْباطِلَ کانَ زَهُوقاً (۸۱)

وَ نُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ ما هُوَ شِفاءٌ وَ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنینَ وَ لا یَزیدُ الظَّالِمینَ إِلاَّ خَساراً (۸۲)

وَ إِذا أَنْعَمْنا عَلَی الْإِنْسانِ أَعْرَضَ وَ نَأی بِجانِبِهِ وَ إِذا مَسَّهُ الشَّرُّ کانَ یَؤُساً (۸۳)

قُلْ کُلٌّ یَعْمَلُ عَلی شاکِلَتِهِ فَرَبُّکُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدی سَبیلاً (۸۴)

وَ یَسْئَلُونَکَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّی وَ ما أُوتیتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلاَّ قَلیلاً (۸۵)

وَ لَئِنْ شِئْنا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذی أَوْحَیْنا إِلَیْکَ ثُمَّ لا تَجِدُ لَکَ بِهِ عَلَیْنا وَکیلاً (۸۶)

إِلاَّ رَحْمَةً مِنْ رَبِّکَ إِنَّ فَضْلَهُ کانَ عَلَیْکَ کَبیراً (۸۷)

قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَ الْجِنُّ عَلی أَنْ یَأْتُوا بِمِثْلِ هذَا الْقُرْآنِ لا یَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَ لَوْ کانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهیراً (۸۸)

وَ لَقَدْ صَرَّفْنا لِلنَّاسِ فی هذَا الْقُرْآنِ مِنْ کُلِّ مَثَلٍ فَأَبی أَکْثَرُ النَّاسِ إِلاَّ کُفُوراً (۸۹)

وَ قالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَکَ حَتَّی تَفْجُرَ لَنا مِنَ الْأَرْضِ یَنْبُوعاً (۹۰)

أَوْ تَکُونَ لَکَ جَنَّةٌ مِنْ نَخیلٍ وَ عِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهارَ خِلالَها تَفْجیراً (۹۱)

أَوْ تُسْقِطَ السَّماءَ کَما زَعَمْتَ عَلَیْنا کِسَفاً أَوْ تَأْتِیَ بِاللَّهِ وَ الْمَلائِکَةِ قَبیلاً (۹۲)

أَوْ یَکُونَ لَکَ بَیْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقی فِی السَّماءِ وَ لَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِیِّکَ حَتَّی تُنَزِّلَ عَلَیْنا کِتاباً نَقْرَؤُهُ قُلْ سُبْحانَ رَبِّی هَلْ کُنْتُ إِلاَّ بَشَراً رَسُولاً (۹۳)

وَ ما مَنَعَ النَّاسَ أَنْ یُؤْمِنُوا إِذْ جاءَهُمُ الْهُدی إِلاَّ أَنْ قالُوا أَ بَعَثَ اللَّهُ بَشَراً رَسُولاً (۹۴)

قُلْ لَوْ کانَ فِی الْأَرْضِ مَلائِکَةٌ یَمْشُونَ مُطْمَئِنِّینَ لَنَزَّلْنا عَلَیْهِمْ مِنَ السَّماءِ مَلَکاً رَسُولاً (۹۵)

قُلْ کَفی بِاللَّهِ شَهیداً بَیْنی وَ بَیْنَکُمْ إِنَّهُ کانَ بِعِبادِهِ خَبیراً بَصیراً (۹۶)

وَ مَنْ یَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَ مَنْ یُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِیاءَ

مِنْ دُونِهِ وَ نَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيامَهِ عَلى وُجُوهِهِمْ عُمْياً وَ بُكْماً وَ صُمًّا مَأْواهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّما خَبَتْ زِدْناهُمْ سَعِيراً (۹۷)

ذلِكَ جَزاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآياتِنا وَ قالُوا أَ إِذا كُنَّا عِظاماً وَ رُفاتاً أَ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقاً جَدِيداً (۹۸)

أَ وَ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِى خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ قادِرٌ عَلى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَ جَعَلَ لَهُمْ أَجَلاً لا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُوراً (۹۹)

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزائِنَ رَحْمَهِ رَبِّى إِذاً لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَهَ الْإِنْفاقِ وَ كانَ الْإِنْسانُ قَتُوراً (۱۰۰)

وَ لَقَدْ آتَيْنا مُوسى تِسْعَ آياتٍ بَيِّناتٍ فَسْئَلْ بَنِى إِسْرائِيلَ إِذْ جاءَهُمْ فَقالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّى لَأَظُنُّكَ يا مُوسى مَسْحُوراً (۱۰۱)

قالَ لَقَدْ عَلِمْتَ ما أَنْزَلَ هؤُلاءِ إِلَّا رَبُّ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ بَصائِرَ وَ إِنِّى لَأَظُنُّكَ يا فِرْعَوْنُ مَثْبُوراً (۱۰۲)

فَأَرادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْناهُ وَ مَنْ مَعَهُ جَمِيعاً (۱۰۳)

وَ قُلْنا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِى إِسْرائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذا جاءَ وَعْدُ الْآخِرَهِ جِئْنا بِكُمْ لَفِيفاً (۱۰۴)

وَ بِالْحَقِّ أَنْزَلْناهُ وَ بِالْحَقِّ نَزَلَ وَ ما أَرْسَلْناكَ إِلَّا مُبَشِّراً وَ نَذِيراً (۱۰۵)

وَ قُرْآناً فَرَقْناهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلى مُكْثٍ وَ نَزَّلْناهُ تَنْزِيلاً (۱۰۶)

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذا يُتْلى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقانِ سُجَّداً (۱۰۷)

وَ يَقُولُونَ سُبْحانَ رَبِّنا إِنْ كانَ وَعْدُ رَبِّنا لَمَفْعُولاً (۱۰۸)

وَ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقانِ يَبْكُونَ وَ يَزِيدُهُمْ خُشُوعاً (۱۰۹)

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمنَ أَيًّا ما تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْماءُ الْحُسْنى وَ لا تَجْهَرْ بِصَلاتِكَ وَ لا تُخافِتْ بِها وَ ابْتَغِ بَيْنَ ذلِكَ سَبِيلاً (۱۱۰)

وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِى الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبِّرْهُ تَكْبِيراً (۱۱۱)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده

مهربان

پـاک و منزهسـت خـدائی کـه (در مبـارک) شـبی بنـده خـود (محمـد) را از مسـجد حرام (مکه معظمه) به مسـجد اقصـائی که پیرامونش را (به قـدوم خاصان خود) مبارک و پرنعمت ساخت سـیر داد تا آیات و اسـرار غیب خود را به او بنمایـد که خـدا به حقیقت شنوا و (به امور غیب و شهود عالم) بیناست

و به موسی کتاب تورات را فرستادیم و آنرا وسیله هدایت بنی اسرائیل قرار دادیم تا غیر من که خدای عالمم هیچکس را حافظ و نگهبان فرا نگیرند

ای فرزندان کسانی که به کشتی نوحشان بردیم (و از هلاک نجاتشان دادیم) چنانکه نوح بسـیار بنده شـکرگزاری بود شما هم مانند او شاکر باشید (تا نجات یابید)

و در کتاب تورات (یا در لوح محفوظ و کتاب تکوین الهی) خبر دادیم و چنین مقدر کردیم که شـما بنی اسـرائیل دو بار حتما در زمین فساد و خون ریزی می کنید و تسـلط و سرکشـی سخت ظالمانه می یابید (یکبار بقتل اشعیا و مخالفت رمیا و بار دیگر به قتل زکریا و یحیی به ظلم و بیداد برخیزید)

پس چون وقت انتقام اول فرا رسد بندگان سخت جنگجو و نیرومند خود را (چون بخت النصر) بر شما برانگیزیم تا آنجا که در درون خانه های شما نیز جستجو کنند و این وعده انتقام خدا حتمی خواهد بود

آنگاه شـما را به روی آنها برگردانیم و بر آنها غلبه دهیم و بمال و فرزندان مدد بخشیم وعده جنگجویان شما را بسیار گردانیم تا بر دشمن و لشکر بخت النصر غلبه کنید

بدانید (شما بنی اسرائیل و همه اهل عالم) که اگر نیکی و

احسان کردید بخود کردید و اگر بدی و ستم کردید باز بخود کرده اید و آنگاه که وقت انتقام ظلم شما (که کشتن یحیی و زکریاست یا عزم قتل عیسی) فرا رسید (باز بندگانی قوی و جنگ آور را بر شما مسلط می کنیم) تا اثر بیچارگی و خوف و اندوه به رخسار شما ظاهر شود و به مسجد بیت المقدس معبد بزرگ شما مانند بار اول درآیند و ویران کنند و به هر چه رسند نابود سازند و بهر کس تسلط یابند به سختی هلاک گردانند

(ای رسول ما باز هم بنی اسرائیل را بشارت ده که) امید است خدا به شما اگر توبه کرده و صالح شوید باز مهربان گردد و اگر به عصیان و ستمگری برگردید ما هم به عقوبت و مجازات شما بازمی گردیم و جهنم را زندان کافران (عنود) قرار داده ایم

همانا این قرآن خلق را به راست تر و استوارترین طریقه هدایت می کند و اهل ایمان را که نیکوکار باشند به اجر و ثواب عظیم بشارت می دهد

و بر آنانکه به عالم آخرت ایمان نمی آورند البته عذاب دردناک مهیا ساخته ایم

انسان با شوق و رغبتی که خیر و منفعت خود را می جوید چه بسا به نادانی با همان شوق و رغبت شر و زیان خود را می طلبد و انسان (از فرط جهل) بسیار بی صبر و شتاب کار است

و ما شب و روز را دو آیت و نشانه قدرت خود قرار دادیم آنگاه از آیت شب (و روشنی ماه آن) کاستیم و (خورشید) آیت روز را تابان ساختیم تا شما در روز روزی حلال از فضل خدا طلب کنید و

تا آنکه شمار سالها و شهور و ایام زمان و حساب اوقات را عموما بدانید و ما برای پند و صلاح بندگان هر چیزی را مفصل بیان کردیم

و ما مقدرات و نتیجه اعمال نیک و بد هر انسانی را طوق گردن او ساختیم که ملازم و قرین همیشگی او باشد و روز قیامت کتابی که نامه اعمال اوست بر او بیرون آریم در حالیکه آن نامه چنان باز باشد که همه اوراق آن را (که مجموعه اعمال اوست) یک مرتبه ملاحظه کند

و به او خطاب رسد که تو خود کتاب اعمالت را بخوان و بنگر تا در دنیا چه کرده ای که تو خود تنها برای رسیدگی به حساب خویش کافی هستی

هر کس راه هدایت یافت تنها به نفع و سعادت خود یافته و هر که بگمراهی شتافت آنهم به زیان و شقاوت خود شتافته و هیچکس بار عمل دیگری را بدوش نگیرد و ما تا رسول نفرستیم و بر خلق اتمام حجت نکنیم هرگز کسی را عذاب نخواهیم کرد

و ما چون اهل دیاری را بخواهیم به کیفر گناه هلاک سازیم پیشوایان و متنعمان آن شهر را امر کنیم (بطاعت) لیکن آنها راه فسق و تبهکاری و ظلم در آن دیار پیش گیرند (و مردم هم به راه آنها روند) آنجا تنبیه و عقاب لزوم خواهد یافت آنگاه همه را بجرم بدکاری هلاک می سازیم

چه بسیاری از ملل و اقوامی را بعد از نوح بجرم کفر و عصیان هلاک کردیم و تنها خدای تو که بر گناهان بندگانش آگاه و با خبر است کفایت می کند (که به

مصلحت هر که را خواهد عفو و هر که را خواهد عقاب کند)

هر کس به سعی و کوشش خود متاع عاجل (و لذات فانی دنیا) را طالب است متاع دنیا را به او می دهیم لیکن باز به هر که خواهیم و هر چه مشیت ازلی ما باشد سپس در عالم آخرت (به کیفر کردارش) دوزخ را نصیب او کنیم که با نکوهش و مردودی به جهنم درآید

و کسانیکه طالب حیات آخرت باشند و برای آن بقدر طاقت بکوشند البته بشرط ایمان به خدا سعی آنها مقبول و مجور خواهد بود

و ما بهر دو فرقه از دنیاطلبان و آخرت طلبان به لطف خود مدد خواهیم داد که از لطف و عطای پروردگار تو هیچکس محروم نخواهد بود

(ای رسول ما) بنگر تا ما چگونه در دنیا بعضی مردم را بر بعضی فضیلت و برتری بخشیدیم (تا بدانی که) مراتب آخرت نیز بسیار بیش از درجات دنیاست و برتری خلایق بر یکدیگر به مراتب افزون از حد تصور (مردم) است

هرگز با خدای یکتا شرک و شریک میاور وگرنه به نکوهش و خذلان ابدی مبتلا خواهی شد (مخاطب امتند)

و خدای تو حکم فرموده که جز او هیچکس را نپرستید و درباره پدر و مادر نیکوئی کنید و چنانکه هر دو یا یکی از آنها پیر و سالخورده شوند که موجب رنج و زحمت شما باشند زنهار کلمه ای که رنجیده خاطر شوند مگوئید و کمترین آزار به آنها مرسانید و با ایشان به اکرام و احترام سخن گوئید

و همیشه پر و بال تواضع و تکریم را

با کمال مهربانی نزدشان بگستران و بگو پروردگارا چنانکه پدر و مادر، مرا از کودکی به مهربانی بپروردند تو در حق آنها رحمت و مهربانی فرما

خدای به آنچه در دلهای شماست از خود شما داناتر است اگر همانا در دل اندیشه صلاح دارید خدا هر که را با نیت پاک به درگاه او تضرع و توبه کند البته خواهد بخشید

ای رسول ما تو خود و امتت حقوق خویشاوندان و ارحام خود را ادا کن و نیز فقیران و رهگذران بیچاره را بحق خودشان برسان و هرگز (در کارها) اسراف روا مدار

(در هیچ کار) هرگز اسراف مکن که مبذران و مسرفان (یعنی آنان که مال و عمر خود را بیهوده صرف خیالات باطل شیطانی می کنند) برادر شیطانند و شیطانست که سخت کفران نعمت پروردگار خود کرد

و چنانچه از ارحام و فقیران ذوی الحقوق مذکور چون فعلش نادار هستی ولی در آتیه به لطف خدا امیدواری اکنون عراض کرده و توجه به حقوقشان نتوانی کرد باز بگفتار خوش و زبان شیرین آنها را از خود دلشاد دار

نه هرگز دست خود در احسان به خلق محکم بسته دار و نه بسیار باز و گشاده دار که هر کدام کنی به نکوهش و حسرت خواهی نشست

همانا خدای تو هر که را خواهد روزی وسیع دهد و هر که را خواهد تنگ روزی گرداند که او به صلاح کار بندگان کاملا آگاه و بصیر است

هرگز فرزندان خود را از ترس فقر بقتل مرسانید (زنده بگور مکنید) که ما رازق شما و آنها هستیم زیرا این قتل و زنده

بگورکردن فرزندان بسیار گناه بزرگی است

و هرگز به عمل زنا نزدیک نشوید که کاری بسیار زشت و راهی بسیار ناپسند است

و هرگز نفس محترمی که خدا قتلش را حرام کرده مکشید مگر آنکه به حکم حق مستحق قتل شود و کسی که خون مظلومی را بناحق بریزد ما به ولی او حکومت و تسلط بر قاتل دادیم پس در مقام انتقام آن ولی در قتل و خونریزی اسراف نکند که او از جانب ما مؤید و منصور خواهد بود (اکثر مفسرین و محققین امامیه این آیه را راجع به انتقام ولی عصر از قاتلین حضرت حسین ع طبق اخبار و روایات تفسیر کرده اند و البته این یکی از مصادیق بزرگ آیه است)

و هرگز به مال یتیم نزدیک نشوید مگر آنکه راه خیر و طریق بهتری به نفع یتیم منظور دارید تا آنکه به حد بلوغ و رشد برسد و همه به عهد خود باید وفا کنید که البته (در قیامت) از عهد و پیمان سؤال خواهد شد

و هر چه را به کیل یا وزن می سنجید تمام بپیمائید (و کم و گران نفروشید) و همه چیز را با ترازوی عدالت بسنجید که این کاری بهتر و عاقبتش نیکوتر است

و (ای انسان) هرگز بر آنچه علم و اطمینان نداری دنبال مکن (و بی تحقیق در پی سخنی مرو و کسی را نیک و بد مخوان و از احدی نکوهش و ستایش روا مدار و به کسی ظن بد مبر) که (در پیشگاه حکم خدا) چشم و گوش و دلها همه مسئولند

و هرگز در زمین به کبر

و ناز مرو و غرور و نخوت مفروش که به نیرو زمین را نتوانی شکافت و به کوه در سربلندی نخواهی رسید

که این قبیل کارها و اندیشه های بد بدانکه همه نزد خدا ناپسند خواهد بود

اینست آنچه از حکمت به وحی پروردگار به تو می رسد و هرگز با خدای یکتا کسی را به خدائی مپرست وگرنه ملامت زده و مردود به دوزخ خواهی درافتاد

آیا خدا شما را به فرزندان پسر برگزیده است و خود فرشتگان را دختران خویش قرار داده؟ این رأی و گفتار شما مشرکان بسیار افترائی عظیم و گناهی بزرگ است

و ما این قرآن را به انواع سخنان فصیح و بلیغ نیکو بیان کردیم تا خلق متذکر شوند و از آن پند گیرند و لیکن بدان را بجز نفرت و معاندان را جز شقاوت حاصلی نیفزود

(ای رسول ما) مشرکان را بگو اگر با خدای یکتا چنانکه شما می گوئید خدایان دیگری بود در این صورت آن خدایان بر خدای عرش به تنازع راه می گرفتند (و تمانع آنان موجب اختلال نظام عالم می شد پس چون عالم را نظام ثابتی است دلیل است که با خدای یگانه خدایان دیگری نیست)

خدا از آنچه (مشرکان نادان) می گویند بسیار برتر و منزه تر است

هفت آسمان و زمین و هر چه در آنهاست همه به ستایش و تنزیه خدا مشغولند و موجودی نیست در عالم جز آنکه ذکرش تسبیح و ستایش حضرت اوست و لیکن شما تسبیح آنها را فهم نمی کنید همانا او بسیار بردبار و آمرزنده (گناه خلق) است

و چون تو قرآن را تلاوت

کنی ما میان تو و آنها که از جهل و عناد (به خدا و قیامت) ایمان ندارند حجابی بداریم که آنها از فهم حقایق آن دور و مستور مانند

و ما بر دلهای تیره آن کافران پرده ای افکندیم که قرآن را فهم نمی کنند و گوشهایشان هم از شنیدن سخن حق سنگین است و چون تو در قرآن خدا را به وحدانیت و یگانگی یاد کنی آنان روی گردانیده و گریزان می شوند

ما به خیالات باطلی که وقت شنیدن گفتار تو در دل خود می کنند از خود آنها آگاهتریم و بر ما اندیشه های فاسدشان پوشیده نیست که آن مردم ستمکار (چون ولید بن مغیره و غیره) به مردم گویند که شما جز شخصی مفتون سحر و ساحری را پیشوای خود نکرده اید

بنگر تا چه نسبت ها از جهل به تو می دهند؟ که از گمراهی خود هیچ راه خلاصی نمی یابند

و کافران به معاد گفتند آیا ما چون استخوان پوسیده شویم باز روزی از نو زنده و برانگیخته خواهیم شد؟ (هرگز چنین نخواهد بود)

(ای رسول ما) بگو به منکران معاد که شما سنگ باشید یا آهن

یا خلقتی سخت تر از سنگ و آهن (باز به امر خدا زنده می شوید) پس اگر گویند ما را که زنده می کند؟ بگو همان خدائی که هم اول بار شما را آفرید آنگاه آنها به این دلیل قاطع نزد تو سر بزیر افکنده و باز گویند پس این وعده کی خواهد بود؟ بگو ای محمد باشد که (این حادثه بزرگ) از حوادث نزدیک باشد (زیرا مرگ به هر کس نزدیکست و قیامتش به مرگ برپا

می شود)

(ای رسول ما) یاد کن و هم امت را متذکر ساز روزی را که خدا شما را بخواند و شما سر از خاک بیرون کرده و با حمد و ستایش او را اجابت کنید و با آنکه سالهای بسیار از مرگ شما گذشته تصور می کنید که جز اندک زمانی در گورها درنگ نکرده اید

و ای محمد بندگانم را بگو که همیشه سخن بهتر را (در مقام تکلم) بر زبان آرید (و هرگز حرف زشت مگوئید) که شیطان بسیار شود بیک کلمه زشت میان شما دشمنی و فساد برمی انگیزد زیرا دشمنی او با آدمیان واضح و آشکار است

خدا صلاح حال شما را بهتر از شما می داند و بد و نیکتان را بهتر می شناسد (پس طبق حکمت) اگر بخواهد و صلاح بداند به شما لطف و مهربانی کند و اگر بخواهد و مصلحت باشد مجازات و عذاب فرماید و ما تو را ای محمد وکیل و نگهبان بندگان قرار ندادیم بر تو تنها رسالت و اتمام حجت است

و خدای تو به آنچه در آسمانها و زمین است داناتر و به قابلیت هر موجودی آگاهتر است و همانا ما بعضی از انبیاء را بر بعضی دیگر برتری دادیم و به داود زبور را عطا کردیم

ای رسول ما، مشرکان را بگو از این بتها آن را که به جز خدا مؤثر می پندارید در حوائج خود بخوانید تا ببینید که نه دفع ضرری از شما توانند کرد و نه تغییر حالی بشما توانند داد

آنهائی را که کافران به خدائی می خوانند آنان خود به درگاه خدا وسیله تقرب می جویند

و هر که مقرب تر است بیشتر امیدوار به رحمت و ترسان از عذاب اوست که البته از عذاب خدا باید سخت هراسان بود

هیچ شهر و دیاری در روی زمین نیست جز آنکه پیش از ظهور روز قیامت اهل آن شهر را یا هلاک کرده یا به عذاب سخت معذب می کنیم این حکم در کتاب علم ازلی حق مسطور است

ما را از فرستادن آیات و معجزات جز تکذیب پیشینیان چیزی مانع نبود و به ثمود (قوم صالح) آیت ناقه را که همه مشاهده کردند بدادیم درباره آن ظلم کردند و ناقه را پی نمودند و ما معجزات و آیات را جز برای آنکه مردم از خدا بترسند (و هدایت شوند) نمی فرستیم

ای رسول ما، بیاد آر وقتی را که به تو گفتیم خدا البته به همه افعال و افکار مردم محیط است و ما رؤیائی که به تو ارائه دادیم نبود جز برای آزمایش و امتحان مردم و (شناختن) درختی که به لعن در قرآن یاد شد (درخت نژاد بنی امیه و همه ظالمان عالم) و ما بذکر این آیات عظیم آنها را از خدا می ترسانیم و لیکن آیات بر آنها (از فرط شقاوت) جز طغیان و کفر و انکار شدید چیزی نیفزاید

و یاد آور وقتی را که فرشتگان را امر به سجده آدم کردم پس همه سجده کردند جز شیطان که (اعراض کرده و) گفت آیا من سر طاعت به آدمی که از خاک آفریدی فرود آرم؟ (هرگز سجده به آدم نخواهم کرد)

آنگاه شیطان در مقام مجادله برآمد که با من بگو آیا این آدم خاکی

را بر من فضیلت و برتری دادی (که مسجود من باشد) ای خدا اگر اجل مرا تا قیامت به تأخیر افکنی بجز قلیلی (چون معصومین و خواص مؤمنین) همه اولاد آدم را مهار کرده و به دار هلاک می کشانم

خدا به شیطان گفت برو که هر کس از اولاد آدم پیرو تو گردد با تو به دوزخ که پاداش کامل شماست کیفر خواهد شد

برو و با جمله لشکر سوار و پیاده ات بر آنها احاطه کن و در اموال و اولاد هم با ایشان شریک شو و به وعده های دروغ آنها را بفریب و مغرور ساز باری ای بندگان بدانید که وعده شیطان چیزی جز غرور و فریب نخواهد بود

همانا تو را بر بندگان خاص من تسلط نیست و تنها محافظت و نگهبانی خدای تو از شیطان (آنها را) کافی است

پروردگار شماست آنکه به دریا برای شما کشتیها را به حرکت می آورد تا از فضل خدا روزی طلبید که او درباره شما بسیار مهربانست

و چون در دریا به شما خوف و خطری رسد در آن حال به جز خدا همه را فراموش می کنید آنگاه که خدا شما را از خطر نجات داد و به ساحل سلامت رسانید باز از خدا روی می گردانید و انسان بسیار کفرکیش و ناسپاس است

آیا پس از نجات از دریا باز ایمنید که (به قهر خدا زلزله) زمین شما را فروبرد یا (تندباد غضبش) بر سرتان سنگ بارد؟ آنگاه از آن بلای الهی بر خود پناه و نگهبانی نیابید؟

آیا از آن ایمنید که بار دیگر خدا شما را به

اراده خود به دریا برگرداند و تندبادی بفرستد تا همه به کیفر کفر به دریا غرق شوید؟ آنگاه کسی را از قهر ما دادخواه و فریادرس خود نیابید

و ما فرزندان آدم را بسیار گرامی داشتیم و آنها را به مرکب بر و بحر سوار کردیم (و جهان جسم و جان را مسخر انسان ساختیم) و از هر غذای لذیذ و پاکیزه آنها را روزی دادیم و بر بسیاری از مخلوقات خود برتری و فضیلت کامل بخشیدیم

ای رسول ما بیاد آر (و امت را متذکر ساز) روزی را که ما گروهی از مردم را با پیشوایشان (به پیشگاه حقیقت) دعوت می کنیم پس هر کس (راست بوده و درستکار) نامه عملش را به دست راست دهند آنها نامه خود را قرائت کنند و کمترین ستمی به آنها نخواهد شد

هر کس در این جهان نابینا (ی کفر و جهل و ضلالت) است در عالم آخرت نیز (از مشاهده بهشتیان و شهود و جمال حق) نابینا و گمراهتر خواهد بود

(ای رسول ما کافران) نزدیک بود که ترا فریب داده و از آنچه به تو وحی کردیم (که به بتان هیچ اعتنا مکن) غافل شوی و چیز دیگر بر ما فرابندی تا مشرکان ترا دوست خود گیرند

و اگر ما ترا (به وحی خود) ثابت قدم نمی گردانیم نزدیک بود که به آن مشرکان اندک تمایل و اعتمادی پیدا کنی

و در آن صورت که (با بت و بت پرستان اندک) توجه می کردی بتو جزاء این عمل را می چشانیدیم و عذاب ترا در حیات دنیا و آخرت مضاعف می گردانیدیم و آنگاه

از قهر و خشم ما بر خود هیچ یاوری نمی یافتی

و نزدیک بود که کافران ترا در سرزمین خود سبک و دلسرد کرده و از آنجا به مکر و حیله و فریب بیرون کنند اگر با تو چنین می کردند در این صورت پس از آن اندک زمانی بیش زیست نمی کردند (که به عذاب ما همه هلاک می شدند)

ما آئین همه پیمبرانی را که پیش از تو فرستادیم نیز همین (توحید و خداپرستی و هلاک کافران و نجات اهل ایمان) قرار دادیم و این طریقه ما را تغییرپذیر نخواهی یافت

نماز را وقت زوال آفتاب تا اول تاریکی شب بپادار یعنی نماز ظهرین را از اول ظهر و نماز عشائین را از بدو تاریکی شب بپادار و نماز صبح را نیز بجای آر که آن نماز مهم است و به حقیقت مشهود نظر فرشتگان شب و فرشتگان روز است (در این آیه پنج وقت نماز مذکور است)

و بعضی از شب بیدار و متهجد باش و نماز شب خاص تو است بجاآور، باشد که خدایت به مقام محمود (شفاعت کبری) مبعوث گرداند

و ای رسول ما، دایم دعا کن که بار الها مرا (همیشه به هر جا روم به مکه یا مدینه یا عالم قبر و محشر) به قدم صدق داخل و خارج گردان و به من از جانب خود بصیرت و حجت روشنی که دایم یار و مددکار باشد عطا فرما

و (به امت) بگو که (رسول) حق آمد و باطل را نابود ساخت که باطل خود لایق محو و نابودی (ابدی) است

و ما آنچه از قرآن

فرستیم شفای دل و رحمت الهی برای اهل ایمانست و (لیکن) کافران را بجز زیان و شقاوت چیزی نخواهد افزود

و ما هرگاه به انسان نعمتی عطا کردیم (کفران کرد و) از آن رو بگردانید و دوری جست و هرگاه شر و بلائی به او روی آورد به کلی (از خدای مهربان) مأیوس و ناامید شد

تو به خلق بگو که هر کس بر حسب ذات و طبیعت خود عملی انجام خواهد داد و خدای شما بر آنکه راه هدایت یافته از همه کس آگاه تر است (و هدایت شدگان را بر گمراهان کاملا برتری و امتیاز خواهد داد)

و (ای رسول ما) ترا از حقیقت روح می پرسند جواب ده که روح از عالم امر خداست (و بی واسطه جسمانیات به امر الهی به بدنها تعلق می گیرد) و (شما پی به حقیقت آن نمی برید زیرا) آنچه از علم بشما دادند بسیار اندک است و حقیقت و کنه چیزی را به علم جزئی خود در نمی یابید

ای پیغمبر اگر ما بخواهیم آنچه را که به وحی بر تو آوردیم (از قرآن و علم و آئین) همه را باز می بریم و آنگاه تو بر (قهر) ما هیچ مدد کاری نخواهی یافت

مگر آنکه رحمت و لطف پروردگار از تو مدد کند که فضل و رحمت او بر تو بسیار است

بگو ای پیغمبر که اگر جن و انس متفق شوند که مانند این قرآن کتابی بیاورند هرگز نتوانند هر چند همه پشتیبان یکدیگر باشند

و همانا ما در این قرآن برای مردم هرگونه مثال (و بیان روشن) آوردیم (تا مگر هدایت شوند) لیکن

اکثر مردم به جز از کفر و عناد از هر چیز امتناع کردند

و گفتند ما هرگز به تو ایمان نخواهیم آورد تا آنکه از زمین برای ما (به اعجاز) چشمه آبی بیرون آری

یا آنکه تو را باغی از خرما و انگور باشد که در میان آن باغ نهرهای آب جاری گردد

یا آنکه بنا بر وعده تو آسمان بر سر ما فرو افتد یا آنکه خدا را با فرشتگانش مقابل ما حاضر آری (تا ما آنها را بچشم ببینیم و تصدیق تو کنیم)

یا آنکه خانه ای از زر و کاخی زرنگار دارا باشی یا آنکه بر آسمان بالا روی و باز هم هرگز ایمان به آسمان رفتنت نیاوریم تا آنکه بر ما کتابی نازل کنی که آن را قرائت کنیم و از آن یقین به رسالت تو بر ما حاصل شود (تو در پاسخ این تقاضاهای جاهلانه آنان) بگو خدا منزه است از آنکه من او یا فرشتگان او را حاضر سازم آیا من فرد بشری بیشترم (که از جانب خدا به رسالت آمده ام؟)

مردم را چیزی از هدایت و ایمان بازنداشت وقتی که قرآن آمد جز این خیال باطل که گفتند آیا خدا بشری را هرگز به رسالت فرستاده است؟

ای پیغمبر بگو اگر فرشتگان را در زمین مسکن و قرارگاه بودی ما هم فرشته را از آسمان به رسالت بر آنها می فرستادیم (که رسول باید از جنس امت باشد وگرنه حجت و معجزش پذیرفته نشود)

ای پیغمبر (پس از اتمام حجت به امت) بگو خدا شاهد میان من و شما کافی است که

او به احوال بندگانش آگاه و بصیر است (که من به وظیفه رسالت یا شما به تکلیف اطاعت تقصیر کردیم)

هر که را خدا رهنمائی کند آن کس به حقیقت هدایت یافته و هر که را گمراه کرد (یعنی به گمراهی واگذارد) دیگر جز خدا هیچ رهنما و دوست و نگهبانی بر او نخواهی یافت و چون روز قیامت شود بر صور کور و گنگ و کر محشورشان خواهیم کرد و به دوزخ مسکن کنند که هرگاه آن دوزخ آتشش خاموش شود باز شدیدتر سوزان و فروزان می کنیم

اینست کیفر آن کافران چون به آیات ما کافر شدند و گفتند آیا پس از آنکه ما استخوانی پوسیده شویم از نو باز برانگیخته می شویم؟

آیا (این منکران معاد) ندیدند و ندانستند که آن خدائی که زمین و آسمانها را آفرید قادر است که مانند اینها را باز خلق کند و بر آنها وقت روز موعودی که بی شک خواهد آمد مقرر گرداند؟ (آری با این همه آیات و حجت قاطع باز) ستمکاران جز راه کفر و عناد نپیمودند

ای رسول ما (به این مردم بخیل پست نظر) بگو که شما اگر دارای گنجهای رحمت بی انتهای خدا شوید باز هم از ترس فقر و خوف درویشی بخل از انفاق خواهید کرد که انسان (طبعا) بسیار ممسک و بخیل است

و ما به موسی نه آیت روشن و معجز آشکار عطا کردیم این حکایت را از بنی اسرائیل سؤال کن که موسی بر آنها آمد پس فرعون گفت ای موسی من ترا (ساحر و) سحرآموز می پندارم

موسی به فرعون پاسخ داد که تو خود

کاملا دانسته ای که این آیات را برای هدایت خلق جز خدای آسمان و زمین نفرستاده و من ای فرعون، ترا شخصی جاهل و لایق هلاک می پندارم

آنگاه فرعون اراده آن کرد که موسی و قومش را از زمین مصر براندازد ما هم او و همدستانش را تمام به دریا غرق کردیم

و بعد از آن بنی اسرائیل را فرمان دادیم که در آن زمین ساکن شوید تا از آن پس که وعده آخرت فرارسد همه شما را باز جمعا مبعوث گردانیم (و هر کس را به کیفر و پاداش عمل خود برسانیم)

و ما این آیات (قرآن عظیم) را بحق فرستادیم و برای اقامه حق و راستی نازل شد و نفرستادیم تو را جز برای آنکه مؤمنان را بشارت به رحمت دهی و کافران را از عذاب الهی بترسانی

و قرآنی را جزر جزر بر تو فرستادیم که تو نیز بر امت به تدریج قرائت کنی (و با صبر و تأنی به هدایت خلق پردازی) این قرآن کتابی از تنزیلات بزرگ ما (و مشتمل بر حقایق و علوم بی شمار) است

(ای رسول ما به امت) بگو که شما به این کتاب ایمان بیاورید یا نیاورید (مرا یکسانست) که البته آنها که پیش از این به مقام علم و دانش رسیدند هرگاه این آیات بر ایشان تلاوت شود همه با کمال خضوع و فروتنی سر طاعت بر حکم آن فرود آوردند

و گویند پروردگار ما پاک و منزه است (هرگز خلاف وعده نفرماید) البته وعده خدای ما محققا واقع خواهد شد (و روز ثواب و عقاب البته بیاید)

آنها

با چشم گریان همه سر بخاک عبودیت نهاده و پیوسته بر خوف و ترسشان از خدا می افزاید

بگو (ای محمد ص) که خدا را (به اسم) الله یا (به اسم) رحمان به هر اسمی بخوانید اسماء نیکو همه مخصوص اوست (زیرا اوصاف جمال و جلال حضرتش بی شمار است) و تو در نماز نه صدا را بسیار بلند و نه بسیار آهسته گردان بلکه حد توسط را اختیار کن

و بگو ستایش مخصوص خداست که نه هرگز فرزندی و نه شریکی در ملکش برگرفته و نه هرگز عزت و اقتدار (بی انتهای) او را نقصی رسد که به دوست و مددکاری نیازمند شود و پیوسته ذات الهی را به بزرگترین اوصاف کمال ستایش کن

تلاوت سوره ی اسرا در شب جمعه

متن

روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که هر که در هر شب جمعه سورهٔ بنی إسرائیل بخواند نمیرد تابه خدمت حضرت قائمعلیه السلام برسد و از اصحاب آن حضرت باشد

تلاوت سوره ی اعلی

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّکَ الْأَعْلَی (۱)

الَّذی خَلَقَ فَسَوَّی (۲)

وَ الَّذی قَدَّرَ فَهَدی (۳)

وَ الَّذی أَخْرَجَ الْمَرْعی (۴)

فَجَعَلَهُ غُثاءً أَحْوی (۵)

سَنُقْرِئُکَ فَلا تَنْسی (۶)

إِلاَّ ما شاءَ اللَّهُ إِنَّهُ یَعْلَمُ الْجَهْرَ وَ ما یَخْفی (۷)

وَ نُیَسِّرُکَ لِلْیُسْری (۸)

فَذَکِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّکْری (۹)

سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشى (١٠)

وَ يَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى (١١)

الَّذى يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرى (١٢)

ثُمَّ لا يَمُوتُ فيها وَ لا يَحْيى (١٣)

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى (١۴)

وَ ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى (١۵)

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَياةَ الدُّنْيا (١۶)

وَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ وَ أَبْقى (١٧)

إِنَّ هذا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولى (١٨)

صُحُفِ إِبْراهيمَ وَ مُوسى (١٩)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

ای رسول ما، به نام خدای خود که برتر و بالاتر از همه موجوداتست به تسبیح و ستایش مشغول باش

آن خدائی که عالم را خلق کرد و همه را به حد کمال خود رسانید

آن خدائی را که هر چیز را قدر و اندازه ای داد و به راه کمالش هدایت نمود

آن خدائی که گیاه را سبز و خرم از زمین برویانید

و آنگاه خشک و سیاه گردانید

و ما آیات قرآن را بر تو (مکرر) قرائت می کنیم تا هیچ فراموش نکنی

مگر آنچه خدا خواهد (که از یادت برد) که او به امور آشکار و پنهان عالم آگاهست

و ما ترا بر طریقه (شریعت سهل و) آسان موفق می داریم

پس به آیات الهی خلق را اگر سودمند افتد متذکر ساز

البته هر که خداترس باشد به این تذکر پند می گیرد

و آنکه شقی تر نفس (و بدبخت ترین مردم) است آن پند و موعظه الهی (نپذیرد و) از آن دوری گزیند

آنکس

(عاقبت) به آتش بسیار سخت دوزخ درافتد

و در آن دوزخ نه بمیرد (تا راحت شود) و نه زنده ماند و برخوردار از زندگانی باشد

حقا فلاح و رستگاری یافت آن کسی که تزکیه نفس کرد

و به ذکر نام خدا به نماز (و طاعت) پرداخت

(اما مردم از جهل و غفلت از پی این سعادت نروند) بلکه زندگانی دنیا را بگزینند و عزیز دارند

در صورتی که منزل آخرت بسی بهتر و پاینده تر (از دنیای چند روزه) است

این گفتار به حقیقت در کتب رسولان پیشین ذکر شده

بخصوص (قبل از قرآن) در صحف ابراهیم و تورات موسی مفصل بیان گردیده است

تلاوت سوره ی الرحمن بعد از نماز صبح روز جمعه

متن

بعد از نماز صبح سوره ی الرحمن بخواند و بعد از فَبِأَیِّ آلاءِ رَبِّکُما تُکَذِّبانِ بگوید لَا بِشَیْ‏ءٍ مِنْ آلَائِکَ رَبِّ أُکَذِّبُ

تلاوت سوره ی الم سجده در شب جمعه

متن

هر که سورۀالم شجده در هر شب جمعه بخواند حق تعالی در قیامت نامۀاو را به دست راست او دهد و او را بر اعمال اوحساب نکند واز رفقای محمد صلی الله علیه و آله و آل او علیهم السلام باشد

تلاوت سوره ی انسان

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

هَلْ أَتی عَلَی الْإِنْسانِ حینٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ یَکُنْ شَیْئاً مَذْکُوراً (۱)

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسانَ مِنْ نُطْفَهٍ أَمْشاجٍ نَبْتَلیهِ فَجَعَلْناهُ سَمیعاً بَصیراً (۲)

إِنَّا هَدَیْناهُ السَّبیلَ إِمَّا شاکِراً وَ إِمَّا کَفُوراً (۳)

إِنَّا أَعْتَدْنا لِلْكافِرِينَ سَلاسِلَ وَ أَغْلالاً وَ سَعِيراً (۴)

إِنَّ الْأَبْرارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كانَ مِزاجُها كافُوراً (۵)

عَيْناً يَشْرَبُ بِها عِبادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَها تَفْجِيراً (۶)

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَ يَخافُونَ يَوْماً كانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيراً (۷)

وَ يُطْعِمُونَ الطَّعامَ عَلى حُبِّهِ مِسْكِيناً وَ يَتِيماً وَ أَسِيراً (۸)

إِنَّما نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزاءً وَ لا شُكُوراً (۹)

إِنَّا نَخافُ مِنْ رَبِّنا يَوْماً عَبُوساً قَمْطَرِيراً (۱۰)

فَوَقاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذلِكَ الْيَوْمِ وَ لَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَ سُرُوراً (۱۱)

وَ جَزاهُمْ بِما صَبَرُوا جَنَّةً وَ حَرِيراً (۱۲)

مُتَّكِئِينَ فِيها عَلَى الْأَرائِكِ لا يَرَوْنَ فِيها شَمْساً وَ لا زَمْهَرِيراً (۱۳)

وَ دانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلالُها وَ ذُلِّلَتْ قُطُوفُها تَذْلِيلاً (۱۴)

وَ يُطافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَ أَكْوابٍ كانَتْ قَوارِيرَا (۱۵)

قَوارِيرَا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوها تَقْدِيراً (۱۶)

وَ يُسْقَوْنَ فِيها كَأْساً كانَ مِزاجُها زَنْجَبِيلاً (۱۷)

عَيْناً فِيها تُسَمَّى سَلْسَبِيلاً (۱۸)

وَ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدانٌ مُخَلَّدُونَ إِذا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤاً مَنْثُوراً (۱۹)

وَ إِذا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيماً وَ مُلْكاً كَبِيراً (۲۰)

عالِيَهُمْ ثِيابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَ إِسْتَبْرَقٌ وَ حُلُّوا أَساوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَ سَقاهُمْ رَبُّهُمْ شَراباً طَهُوراً (۲۱)

إِنَّ هذا كانَ لَكُمْ جَزاءً وَ كانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُوراً (۲۲)

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلاً (۲۳)

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّکَ وَ لا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِماً أَوْ کَفُوراً (۲۴)

وَ

اذْكُرِ اسْمَ رَبِّکَ بُکْرَةً وَ أَصیلاً (۲۵)

وَ مِنَ اللَّیْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَ سَبِّحْهُ لَیْلاً طَویلاً (۲۶)

إِنَّ هؤُلاءِ یُحِبُّونَ الْعاجِلَهَ وَ یَذَرُونَ وَراءَهُمْ یَوْماً ثَقیلاً (۲۷)

نَحْنُ خَلَقْناهُمْ وَ شَدَدْنا أَسْرَهُمْ وَ إِذا شِئْنا بَدَّلْنا أَمْثالَهُمْ تَبْدیلاً (۲۸)

إِنَّ هذِهِ تَذْکِرَةٌ فَمَنْ شاءَ اتَّخَذَ إِلی رَبِّهِ سَبیلاً (۲۹)

وَ ما تَشاؤُنَ إِلاَّ أَنْ یَشاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ کانَ عَلیماً حَکیماً (۳۰)

یُدْخِلُ مَنْ یَشاءُ فی رَحْمَتِهِ وَ الظَّالِمینَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذاباً أَلیماً (۳۱)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

آیا بر انسان روزگارانی نگذشت که چیزی لایق ذکر هیچ نبود؟

ما او را از آب نطفه مختلط (بی حس و شعور) خلق کردیم و دارای قوای چشم و گوش (و مشاعر و عقل و هوش) گردانیدیم

ما به حقیقت راه (حق و باطل) را به انسان نمودیم (و برای اتمام حجت بر او رسول فرستادیم) حال خواهد هدایت پذیرد و شکر این نعمت گوید و خواهد آن نعمت را کفران کند

ما برای کیفر کافران غل و زنجیرها و آتش سوزان مهیا ساخته ایم

و نکوکاران عالم (که در این آیه حضرت علی ع و فاطمه ع و حسنین ع و شیعیانشان به اجماع خاصه و اخبار عامه مقصودند) در بهشت از شرابی نوشند که طبعش (در لطف و رنگ و بوی) کافور است (برخی گفتند شراب یقین به شهود جمال الهی است)

از سرچشمه گوارائی آن بندگان خاص خدا می نوشند که به اختیارشان هر کجا خواهند جاری می شود

که آن بندگان نیکو به عهد و نذر خود وفا می کنند و از قهر خدا در روزی که شر و سختیش همه اهل محشر را فراگیرد می ترسند

و هم بر دوستی او (یعنی خدا) به فقیر و اسیر و طفل یتیم طعام می دهند (به روایات عامه و خاصه وقتی حسنین ع مریض شدند علی ع به امر پیغمبر نذر کرد که اگر شفا یابند سه روز روزه بدارد فاطمه ع و حسنین ع و فضه هم نذر کردند چون شفا یافتند همه روزه گرفتند شب اول فقیری، شب دوم یتیمی و سوم اسیری بر در خانه سؤال کرد علی ع نان جوینی که بر افطار به قرضی از یهود مهیا کرده بود هر سه شب به سائلان داد فاطمه ع و دیگران هم اقتدا کردند ، روز چهارم حسنین از ضعف روزه بی تاب شدند که مائده بهشتی و این آیات در شانشان نازل گردید روحی فداهم)

و (گویند) ما فقط برای رضای خدا به شما طعام می دهیم و از شما هیچ پاداش و سپاسی هم نمی طلبیم

ما از قهر پروردگار خود به روزی که از رنج و سختی آن رخسار خلق درهم و غمگین است می ترسیم

خدا هم از شر و فتنه آن روز آنان را محفوظ داشت و به آنها روی خندان و دل شادمان عطا نمود

و پاداش آن صبر کامل (بر ایثار) شان باغ بهشت و لباس حریر بهشتی لطف فرمود

که در آن بهشت بر تختها (ی عزت) تکیه زنند و آنجا نه آفتابی (سوزان) بینند و نه سرمای زمهریر (بلکه در هوائی بسیار خوش و باغی وسیع و دلکش تفرج کنند)

و سایه درختان بهشتی بر سر آنها و میوه هایش در دسترس و به اختیار آنهاست

و (ساقیان زیبای

حور و غلمان) با جامهای سیمین و کوزه های بلورین بر آنها دور زنند

که آن بلورین کوزه ها (به رنگ) نقره خام و به اندازه و تناسب (اهلش) مقدر کرده اند

و آنجا شرابی که طبعش (چون) زنجبیل شوق، گرم و عطرآگین است به آنها بنوشانند

در آنجا چشمه ایست که سلسبیلش نامند (و شرابش بخوبی از حد وصف بیرون است)

و دور آن بهشتیان پسرانی زیبا که تا ابد نوجوانند و خوش سیما به خدمت می گردند که در آنها چو بنگری (از فرط صفا) گمان بری که لؤلؤ منثورند

و چون آن جایگاه نیکو را مشاهده کنی عالمی پر نعمت و کشوری بی نهایت بزرگ خواهی یافت

بر بالای بهشتیان، لطیف دیبای سبز و حریر سطبر است و بر دستهاشان دستبند نقره خام و خدایشان شرابی پاک و گوارا (از کوثر عنایت) بنوشاند

این بهشت بدین نعمت و عظمت به حقیقت پاداش اعمال شماست سعی و اشتیاقتان (در راه طاعت حق) مشکور و مقبول است

ای رسول محققا ما این قرآن عظیم الشان را بر تو فرستادیم

(به شکرانه آن) بر اطاعت حکم پروردگار صبور و شکیبا باش و هیچ از مردم بدکار کیفر کیش اطاعت مکن

و نام خدا را صبح و شام (به عظمت) یاد کن

و شب را برخی (در نماز) به سجده خدا پرداز و شام دراز به تسبیح و ستایش او صبح گردان

این مردم کافر غافل همه دنیای نقد عاجل را دوست می دارند و آن روز (قیامت) سخت سنگین را بکلی از یاد می برند

ما اینان را آفریدیم و

محکم بنیان ساختیم و هرگاه بخواهیم همه را فانی ساخته و مانندشان قوم دیگر خلق می کنیم

این آیات، پند و تذکریست پس هر که (سعادت و حسن عاقبت) بخواهد راهی به سوی خدای خود پیش گیرد

و آنها (یعنی اولیاء حق) چیزی جز آنچه خدا بخواهد نمی خواهند (و کار را به او تفویض می کنند که) البته خدا بهتر به احوال خلق دانا و به صلاح بندگان آگاهست

خدا هر که را بخواهد در (بهشت) رحمت خود داخل گرداند و برای ستمکاران عالم عذاب دردناک مهیا ساخته است

تلاوت سوره ی انعام

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذی خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ جَعَلَ الظُّلُماتِ وَ النُّورَ ثُمَّ الَّذینَ کَفَرُوا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُونَ (۱)

هُوَ الَّذی خَلَقَکُمْ مِنْ طینٍ ثُمَّ قَضی أَجَلاً وَ أَجَلٌ مُسَمًّی عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ (۲)

وَ هُوَ اللَّهُ فِی السَّماواتِ وَ فِی الْأَرْضِ یَعْلَمُ سِرَّکُمْ وَ جَهْرَکُمْ وَ یَعْلَمُ ما تَکْسِبُونَ (۳)

وَ ما تَأْتیهِمْ مِنْ آیَةٍ مِنْ آیاتِ رَبِّهِمْ إِلاَّ کانُوا عَنْها مُعْرِضینَ (۴)

فَقَدْ کَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جاءَهُمْ فَسَوْفَ یَأْتیهِمْ أَنْباءُ ما کانُوا بِهِ یَسْتَهْزِؤُنَ (۵)

أَ لَمْ یَرَوْا کَمْ أَهْلَکْنا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَکَّنَّاهُمْ فِی الْأَرْضِ ما لَمْ نُمَکِّنْ لَکُمْ وَ أَرْسَلْنَا السَّماءَ عَلَیْهِمْ مِدْراراً وَ جَعَلْنَا الْأَنْهارَ تَجْری مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَکْناهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَ أَنْشَأْنا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْناً آخَرینَ (۶)

وَ لَوْ نَزَّلْنا عَلَیْکَ کِتاباً فی قِرْطاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَیْدیهِمْ لَقالَ الَّذینَ کَفَرُوا إِنْ هذا إِلاَّ سِحْرٌ مُبینٌ (۷)

وَ قالُوا لَوْ لا أُنْزِلَ عَلَیْهِ مَلَکٌ وَ لَوْ أَنْزَلْنا مَلَکاً لَقُضِیَ الْأَمْرُ ثُمَّ لا یُنْظَرُونَ (۸)

وَ لَوْ جَعَلْناهُ مَلَکاً لَجَعَلْناهُ رَجُلاً وَ لَلَبَسْنا عَلَیْهِمْ ما یَلْبِسُونَ (۹)

وَ لَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِکَ فَحاقَ بِالَّذینَ سَخِرُوا مِنْهُمْ

ما كانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ (١٠)

قُلْ سيرُوا فِی الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كانَ عاقِبَةُ الْمُكَذِّبينَ (١١)

قُلْ لِمَنْ ما فِی السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلى يَوْمِ الْقِيامَةِ لا رَيْبَ فيهِ الَّذينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لا يُؤْمِنُونَ (١٢)

وَ لَهُ ما سَكَنَ فِی اللَّيْلِ وَ النَّهارِ وَ هُوَ السَّميعُ الْعَليمُ (١٣)

قُلْ أَ غَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فاطِرِ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ يُطْعِمُ وَ لا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّی أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَ لا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكينَ (١٤)

قُلْ إِنِّی أَخافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّی عَذابَ يَوْمٍ عَظيمٍ (١٥)

مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَ ذلِكَ الْفَوْزُ الْمُبينُ (١٦)

وَ إِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلا كاشِفَ لَهُ إِلاَّ هُوَ وَ إِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلى كُلِّ شَیْ ءٍ قَديرٌ (١٧)

وَ هُوَ الْقاهِرُ فَوْقَ عِبادِهِ وَ هُوَ الْحَكيمُ الْخَبيرُ (١٨)

قُلْ أَيُّ شَیْ ءٍ أَكْبَرُ شَهادَةً قُلِ اللَّهُ شَهيدٌ بَيْنی وَ بَيْنَكُمْ وَ أُوحِیَ إِلَيَّ هذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَ مَنْ بَلَغَ أَ إِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرى قُلْ لا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّما هُوَ إِلهٌ واحِدٌ وَ إِنَّنی بَری ءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ (١٩)

الَّذينَ آتَيْناهُمُ الْكِتابَ يَعْرِفُونَهُ كَما يَعْرِفُونَ أَبْناءَهُمُ الَّذينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لا يُؤْمِنُونَ (٢٠)

وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرى عَلَى اللَّهِ كَذِباً أَوْ كَذَّبَ بِآياتِهِ إِنَّهُ لا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ (٢١)

وَ يَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَميعاً ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكاؤُكُمُ الَّذينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ (٢٢)

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلاَّ أَنْ قالُوا وَ اللَّهِ رَبِّنا ما كُنَّا مُشْرِكينَ (٢٣)

انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلى أَنْفُسِهِمْ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ ما كانُوا يَفْتَرُونَ (٢٤)

وَ مِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَ جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فی آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِنْ يَرَوْا كُلَّ

آيَهٍ لا يُؤْمِنُوا بِها حَتَّى إِذا جاؤُكَ يُجادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذينَ كَفَرُوا إِنْ هذا إِلاَّ أَساطيرُ الْأَوَّلينَ (۲۵)

وَ هُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَ يَنْأَوْنَ عَنْهُ وَ إِنْ يُهْلِكُونَ إِلاَّ أَنْفُسَهُمْ وَ ما يَشْعُرُونَ (۲۶)

وَ لَوْ تَرى إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقالُوا يا لَيْتَنا نُرَدُّ وَ لا نُكَذِّبَ بِآياتِ رَبِّنا وَ نَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنينَ (۲۷)

بَلْ بَدا لَهُمْ ما كانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَ لَوْ رُدُّوا لَعادُوا لِما نُهُوا عَنْهُ وَ إِنَّهُمْ لَكاذِبُونَ (۲۸)

وَ قالُوا إِنْ هِيَ إِلاَّ حَياتُنَا الدُّنْيا وَ ما نَحْنُ بِمَبْعُوثينَ (۲۹)

وَ لَوْ تَرى إِذْ وُقِفُوا عَلى رَبِّهِمْ قالَ أَ لَيْسَ هذا بِالْحَقِّ قالُوا بَلى وَ رَبِّنا قالَ فَذُوقُوا الْعَذابَ بِما كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (۳۰)

قَدْ خَسِرَ الَّذينَ كَذَّبُوا بِلِقاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذا جاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قالُوا يا حَسْرَتَنا عَلى ما فَرَّطْنا فيها وَ هُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزارَهُمْ عَلى ظُهُورِهِمْ أَلا ساءَ ما يَزِرُونَ (۳۱)

وَ مَا الْحَياةُ الدُّنْيا إِلاَّ لَعِبٌ وَ لَهْوٌ وَ لَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذينَ يَتَّقُونَ أَ فَلا تَعْقِلُونَ (۳۲)

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لا يُكَذِّبُونَكَ وَ لكِنَّ الظَّالِمينَ بِآياتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ (۳۳)

وَ لَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلى ما كُذِّبُوا وَ أُوذُوا حَتَّى أَتاهُمْ نَصْرُنا وَ لا مُبَدِّلَ لِكَلِماتِ اللَّهِ وَ لَقَدْ جاءَكَ مِنْ نَبَإِ الْمُرْسَلينَ (۳۴)

وَ إِنْ كانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْراضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقاً فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّماً فِي السَّماءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَهٍ وَ لَوْ شاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدى فَلا تَكُونَنَّ مِنَ الْجاهِلينَ (۳۵)

إِنَّما يَسْتَجيبُ الَّذينَ يَسْمَعُونَ وَ الْمَوْتى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ (۳۶)

وَ قالُوا لَوْ لا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَهٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قادِرٌ عَلى أَنْ يُنَزِّلَ آيَهً وَ لكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لا يَعْلَمُونَ (۳۷)

وَ ما مِنْ دَابَّهٍ

فِی الْأَرْضِ وَ لا طائِرٍ یَطِیرُ بِجَناحَیْهِ إِلاَّ أُمَمٌ أَمْثالُکُمْ ما فَرَّطْنا فِی الْکِتابِ مِنْ شَیْ ءٍ ثُمَّ إِلی رَبِّهِمْ یُحْشَرُونَ (۳۸)

وَ الَّذِینَ کَذَّبُوا بِآیاتِنا صُمٌّ وَ بُکْمٌ فِی الظُّلُماتِ مَنْ یَشَأِ اللَّهُ یُضْلِلْهُ وَ مَنْ یَشَأْ یَجْعَلْهُ عَلی صِراطٍ مُسْتَقِیمٍ (۳۹)

قُلْ أَ رَأَیْتَکُمْ إِنْ أَتاکُمْ عَذابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْکُمُ السَّاعَةُ أَ غَیْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ کُنْتُمْ صادِقِینَ (۴۰)

بَلْ إِیَّاهُ تَدْعُونَ فَیَکْشِفُ ما تَدْعُونَ إِلَیْهِ إِنْ شاءَ وَ تَنْسَوْنَ ما تُشْرِکُونَ (۴۱)

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنا إِلی أُمَمٍ مِنْ قَبْلِکَ فَأَخَذْناهُمْ بِالْبَأْساءِ وَ الضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ یَتَضَرَّعُونَ (۴۲)

فَلَوْ لا إِذْ جاءَهُمْ بَأْسُنا تَضَرَّعُوا وَ لکِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَ زَیَّنَ لَهُمُ الشَّیْطانُ ما کانُوا یَعْمَلُونَ (۴۳)

فَلَمَّا نَسُوا ما ذُکِّرُوا بِهِ فَتَحْنا عَلَیْهِمْ أَبْوابَ کُلِّ شَیْ ءٍ حَتَّی إِذا فَرِحُوا بِما أُوتُوا أَخَذْناهُمْ بَغْتَةً فَإِذا هُمْ مُبْلِسُونَ (۴۴)

فَقُطِعَ دابِرُ الْقَوْمِ الَّذِینَ ظَلَمُوا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِینَ (۴۵)

قُلْ أَ رَأَیْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَکُمْ وَ أَبْصارَکُمْ وَ خَتَمَ عَلی قُلُوبِکُمْ مَنْ إِلهٌ غَیْرُ اللَّهِ یَأْتِیکُمْ بِهِ انْظُرْ کَیْفَ نُصَرِّفُ الْآیاتِ ثُمَّ هُمْ یَصْدِفُونَ (۴۶)

قُلْ أَ رَأَیْتَکُمْ إِنْ أَتاکُمْ عَذابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ یُهْلَکُ إِلاَّ الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ (۴۷)

وَ ما نُرْسِلُ الْمُرْسَلِینَ إِلاَّ مُبَشِّرِینَ وَ مُنْذِرِینَ فَمَنْ آمَنَ وَ أَصْلَحَ فَلا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لا هُمْ یَحْزَنُونَ (۴۸)

وَ الَّذِینَ کَذَّبُوا بِآیاتِنا یَمَسُّهُمُ الْعَذابُ بِما کانُوا یَفْسُقُونَ (۴۹)

قُلْ لا أَقُولُ لَکُمْ عِنْدِی خَزائِنُ اللَّهِ وَ لا أَعْلَمُ الْغَیْبَ وَ لا أَقُولُ لَکُمْ إِنِّی مَلَکٌ إِنْ أَتَّبِعُ إِلاَّ ما یُوحی إِلَیَّ قُلْ هَلْ یَسْتَوِی الْأَعْمی وَ الْبَصِیرُ أَ فَلا تَتَفَکَّرُونَ (۵۰)

وَ أَنْذِرْ بِهِ الَّذِینَ یَخافُونَ أَنْ یُحْشَرُوا إِلی رَبِّهِمْ لَیْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِیٌّ وَ لا شَفِیعٌ لَعَلَّهُمْ یَتَّقُونَ (۵۱)

وَ لا تَطْرُدِ الَّذِینَ یَدْعُونَ

رَبَّهُمْ بِالْغَداةِ وَ الْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ما عَلَيْكَ مِنْ حِسابِهِمْ مِنْ شَيْ‌ءٍ وَ ما مِنْ حِسابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْ‌ءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ (۵۲)

وَ كَذلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَ هؤُلاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنا أَ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ (۵۳)

وَ إِذا جاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآياتِنا فَقُلْ سَلامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءاً بِجَهالَةٍ ثُمَّ تابَ مِنْ بَعْدِهِ وَ أَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۵۴)

وَ كَذلِكَ نُفَصِّلُ الْآياتِ وَ لِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ (۵۵)

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لا أَتَّبِعُ أَهْواءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذاً وَ ما أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ (۵۶)

قُلْ إِنِّي عَلى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَ كَذَّبْتُمْ بِهِ ما عِنْدِي ما تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلاَّ لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَ هُوَ خَيْرُ الْفاصِلِينَ (۵۷)

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي ما تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ (۵۸)

وَ عِنْدَهُ مَفاتِحُ الْغَيْبِ لا يَعْلَمُها إِلاَّ هُوَ وَ يَعْلَمُ ما فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ ما تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلاَّ يَعْلَمُها وَ لا حَبَّةٍ فِي ظُلُماتِ الْأَرْضِ وَ لا رَطْبٍ وَ لا يابِسٍ إِلاَّ فِي كِتابٍ مُبِينٍ (۵۹)

وَ هُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَ يَعْلَمُ ما جَرَحْتُمْ بِالنَّهارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضى أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِما كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۶۰)

وَ هُوَ الْقاهِرُ فَوْقَ عِبادِهِ وَ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّى إِذا جاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنا وَ هُمْ لا يُفَرِّطُونَ (۶۱)

ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلاهُمُ الْحَقِّ أَلا لَهُ الْحُكْمُ وَ هُوَ أَسْرَعُ الْحاسِبِينَ (۶۲)

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُماتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعاً وَ خُفْيَةً لَئِنْ أَنْجانا مِنْ هذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ (۶۳)

قُلِ

اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْها وَ مِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ (۶۴)

قُلْ هُوَ الْقادِرُ عَلى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذاباً مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعاً وَ يُذيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآياتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ (۶۵)

وَ كَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَ هُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكيلٍ (۶۶)

لِكُلِّ نَبَإٍ مُسْتَقَرٌّ وَ سَوْفَ تَعْلَمُونَ (۶۷)

وَ إِذا رَأَيْتَ الَّذينَ يَخُوضُونَ في آياتِنا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا في حَديثٍ غَيْرِهِ وَ إِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطانُ فَلا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمينَ (۶۸)

وَ ما عَلَى الَّذينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسابِهِمْ مِنْ شَيْ‏ءٍ وَ لكِنْ ذِكْرى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ (۶۹)

وَ ذَرِ الَّذينَ اتَّخَذُوا دينَهُمْ لَعِباً وَ لَهْواً وَ غَرَّتْهُمُ الْحَياةُ الدُّنْيا وَ ذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِما كَسَبَتْ لَيْسَ لَها مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَ لا شَفيعٌ وَ إِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لا يُؤْخَذْ مِنْها أُولئِكَ الَّذينَ أُبْسِلُوا بِما كَسَبُوا لَهُمْ شَرابٌ مِنْ حَميمٍ وَ عَذابٌ أَليمٌ بِما كانُوا يَكْفُرُونَ (۷۰)

قُلْ أَ نَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ما لا يَنْفَعُنا وَ لا يَضُرُّنا وَ نُرَدُّ عَلى أَعْقابِنا بَعْدَ إِذْ هَدانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّياطينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرانَ لَهُ أَصْحابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنا قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدى وَ أُمِرْنا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعالَمينَ (۷۱)

وَ أَنْ أَقيمُوا الصَّلاةَ وَ اتَّقُوهُ وَ هُوَ الَّذي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (۷۲)

وَ هُوَ الَّذي خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَ يَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَ لَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ وَ هُوَ الْحَكيمُ الْخَبيرُ (۷۳)

وَ إِذْ قالَ إِبْراهيمُ لِأَبيهِ آزَرَ أَ تَتَّخِذُ أَصْناماً آلِهَةً إِنِّي أَراكَ وَ قَوْمَكَ في ضَلالٍ مُبينٍ (۷۴)

وَ كَذلِكَ نُري إِبْراهيمَ مَلَكُوتَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ

وَ لِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ (۷۵)

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأى كَوْكَباً قالَ هذا رَبِّى فَلَمَّا أَفَلَ قالَ لا أُحِبُّ الْآفِلِينَ (۷۶)

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بازِغاً قالَ هذا رَبِّى فَلَمَّا أَفَلَ قالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنى رَبِّى لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ (۷۷)

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بازِغَةً قالَ هذا رَبِّى هذا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قالَ يا قَوْمِ إِنِّى بَرى ءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ (۷۸)

إِنِّى وَجَّهْتُ وَجْهِىَ لِلَّذى فَطَرَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ حَنيفاً وَ ما أَنَا مِنَ الْمُشْرِكينَ (۷۹)

وَ حاجَّهُ قَوْمُهُ قالَ أَ تُحاجُّونِّى فِى اللَّهِ وَ قَدْ هَدانِ وَ لا أَخافُ ما تُشْرِكُونَ بِهِ إِلاَّ أَنْ يَشاءَ رَبِّى شَيْئاً وَسِعَ رَبِّى كُلَّ شَىْ ءٍ عِلْماً أَ فَلا تَتَذَكَّرُونَ (۸۰)

وَ كَيْفَ أَخافُ ما أَشْرَكْتُمْ وَ لا تَخافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ ما لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطاناً فَأَىُّ الْفَريقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۸۱)

الَّذينَ آمَنُوا وَ لَمْ يَلْبِسُوا إيمانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَ هُمْ مُهْتَدُونَ (۸۲)

وَ تِلْكَ حُجَّتُنا آتَيْناها إِبْراهيمَ عَلى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجاتٍ مَنْ نَشاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكيمٌ عَليمٌ (۸۳)

وَ وَهَبْنا لَهُ إِسْحاقَ وَ يَعْقُوبَ كُلاًّ هَدَيْنا وَ نُوحاً هَدَيْنا مِنْ قَبْلُ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ داوُدَ وَ سُلَيْمانَ وَ أَيُّوبَ وَ يُوسُفَ وَ مُوسى وَ هارُونَ وَ كَذلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنينَ (۸۴)

وَ زَكَرِيَّا وَ يَحْيى وَ عيسى وَ إِلْياسَ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحينَ (۸۵)

وَ إِسْماعيلَ وَ الْيَسَعَ وَ يُونُسَ وَ لُوطاً وَ كلاًّ فَضَّلْنا عَلَى الْعالَمينَ (۸۶)

وَ مِنْ آبائِهِمْ وَ ذُرِّيَّاتِهِمْ وَ إِخْوانِهِمْ وَ اجْتَبَيْناهُمْ وَ هَدَيْناهُمْ إِلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ (۸۷)

ذلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدى بِهِ مَنْ يَشاءُ مِنْ عِبادِهِ وَ لَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ ما كانُوا يَعْمَلُونَ (۸۸)

أُولئِكَ الَّذينَ آتَيْناهُمُ الْكِتابَ وَ الْحُكْمَ وَ النُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِها هؤُلاءِ فَقَدْ وَكَّلْنا بِها قَوْماً لَيْسُوا بِها

بِكافِرِينَ (٨٩)

أُولئِكَ الَّذينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهُداهُمُ اقْتَدِهْ قُلْ لا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْراً إِنْ هُوَ إِلاَّ ذِكْرى لِلْعالَمينَ (٩٠)

وَ ما قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قالُوا ما أَنْزَلَ اللَّهُ عَلى بَشَرٍ مِنْ شَيْ ءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتابَ الَّذى جاءَ بِهِ مُوسى نُوراً وَ هُدىً لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَراطيسَ تُبْدُونَها وَ تُخْفُونَ كَثيراً وَ عُلِّمْتُمْ ما لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَ لا آباؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فى خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ (٩١)

وَ هذا كِتابٌ أَنْزَلْناهُ مُبارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذى بَيْنَ يَدَيْهِ وَ لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرى وَ مَنْ حَوْلَها وَ الَّذينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَ هُمْ عَلى صَلاتِهِمْ يُحافِظُونَ (٩٢)

وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرى عَلَى اللَّهِ كَذِباً أَوْ قالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَ لَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْ ءٌ وَ مَنْ قالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ ما أَنْزَلَ اللَّهُ وَ لَوْ تَرى إِذِ الظَّالِمُونَ فى غَمَراتِ الْمَوْتِ وَ الْمَلائِكَةُ باسِطُوا أَيْديهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذابَ الْهُونِ بِما كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَ كُنْتُمْ عَنْ آياتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ (٩٣)

وَ لَقَدْ جِئْتُمُونا فُرادى كَما خَلَقْناكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ تَرَكْتُمْ ما خَوَّلْناكُمْ وَراءَ ظُهُورِكُمْ وَ ما نَرى مَعَكُمْ شُفَعاءَكُمُ الَّذينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فيكُمْ شُرَكاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَ ضَلَّ عَنْكُمْ ما كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ (٩٤)

إِنَّ اللَّهَ فالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ مُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ (٩٥)

فالِقُ الْإِصْباحِ وَ جَعَلَ اللَّيْلَ سَكَناً وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ حُسْباناً ذلِكَ تَقْديرُ الْعَزيزِ الْعَليمِ (٩٦)

وَ هُوَ الَّذى جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِها فى ظُلُماتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآياتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (٩٧)

وَ هُوَ الَّذى أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ واحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَ مُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآياتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ (٩٨)

وَ هُوَ الَّذى أَنْزَلَ مِنَ السَّماءِ ماءً

فَأَخْرَجْنا بِهِ نَباتَ كُلِّ شَيْ‏ءٍ فَأَخْرَجْنا مِنْهُ خَضِراً نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَراكِباً وَ مِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِها قِنْوانٌ دانِيَةٌ وَ جَنَّاتٍ مِنْ أَعْنابٍ وَ الزَّيْتُونَ وَ الرُّمَّانَ مُشْتَبِهاً وَ غَيْرَ مُتَشابِهٍ انْظُرُوا إِلى‏ ثَمَرِهِ إِذا أَثْمَرَ وَ يَنْعِهِ إِنَّ في‏ ذلِكُمْ لَآياتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (٩٩)

وَ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكاءَ الْجِنَّ وَ خَلَقَهُمْ وَ خَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَ بَناتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحانَهُ وَ تَعالى‏ عَمَّا يَصِفُونَ (١٠٠)

بَديعُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَ لَمْ تَكُنْ لَهُ صاحِبَةٌ وَ خَلَقَ كُلَّ شَيْ‏ءٍ وَ هُوَ بِكُلِّ شَيْ‏ءٍ عَليمٌ (١٠١)

ذلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ خالِقُ كُلِّ شَيْ‏ءٍ فَاعْبُدُوهُ وَ هُوَ عَلى‏ كُلِّ شَيْ‏ءٍ وَكيلٌ (١٠٢)

لا تُدْرِكُهُ الْأَبْصارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصارَ وَ هُوَ اللَّطيفُ الْخَبيرُ (١٠٣)

قَدْ جاءَكُمْ بَصائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَ مَنْ عَمِيَ فَعَلَيْها وَ ما أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفيظٍ (١٠٤)

وَ كَذلِكَ نُصَرِّفُ الْآياتِ وَ لِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَ لِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (١٠٥)

اتَّبِعْ ما أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ وَ أَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكينَ (١٠٦)

وَ لَوْ شاءَ اللَّهُ ما أَشْرَكُوا وَ ما جَعَلْناكَ عَلَيْهِمْ حَفيظاً وَ ما أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكيلٍ (١٠٧)

وَ لا تَسُبُّوا الَّذينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْواً بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلى‏ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِما كانُوا يَعْمَلُونَ (١٠٨)

وَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمانِهِمْ لَئِنْ جاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِها قُلْ إِنَّمَا الْآياتُ عِنْدَ اللَّهِ وَ ما يُشْعِرُكُمْ أَنَّها إِذا جاءَتْ لا يُؤْمِنُونَ (١٠٩)

وَ نُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَ أَبْصارَهُمْ كَما لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ نَذَرُهُمْ في‏ طُغْيانِهِمْ يَعْمَهُونَ (١١٠)

وَ لَوْ أَنَّنا نَزَّلْنا إِلَيْهِمُ الْمَلائِكَةَ وَ كَلَّمَهُمُ الْمَوْتى‏ وَ حَشَرْنا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْ‏ءٍ قُبُلاً ما كانُوا لِيُؤْمِنُوا

إِلاَّ أَنْ يَشاءَ اللَّهُ وَ لكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ (۱۱۱)

وَ كَذلِكَ جَعَلْنا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَياطِينَ الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوراً وَ لَوْ شاءَ رَبُّكَ ما فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَ ما يَفْتَرُونَ (۱۱۲)

وَ لِتَصْغى إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ لِيَرْضَوْهُ وَ لِيَقْتَرِفُوا ما هُمْ مُقْتَرِفُونَ (۱۱۳)

أَ فَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَماً وَ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتابَ مُفَصَّلاً وَ الَّذِينَ آتَيْناهُمُ الْكِتابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (۱۱۴)

وَ تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقاً وَ عَدْلاً لا مُبَدِّلَ لِكَلِماتِهِ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۱۵)

وَ إِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلاَّ الظَّنَّ وَ إِنْ هُمْ إِلاَّ يَخْرُصُونَ (۱۱۶)

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (۱۱۷)

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآياتِهِ مُؤْمِنِينَ (۱۱۸)

وَ ما لَكُمْ أَلاَّ تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ قَدْ فَصَّلَ لَكُمْ ما حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلاَّ مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَ إِنَّ كَثِيراً لَيُضِلُّونَ بِأَهْوائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ (۱۱۹)

وَ ذَرُوا ظاهِرَ الْإِثْمِ وَ باطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِما كانُوا يَقْتَرِفُونَ (۱۲۰)

وَ لا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ إِنَّهُ لَفِسْقٌ وَ إِنَّ الشَّياطِينَ لَيُوحُونَ إِلى أَوْلِيائِهِمْ لِيُجادِلُوكُمْ وَ إِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ (۱۲۱)

أَ وَ مَنْ كانَ مَيْتاً فَأَحْيَيْناهُ وَ جَعَلْنا لَهُ نُوراً يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُماتِ لَيْسَ بِخارِجٍ مِنْها كَذلِكَ زُيِّنَ لِلْكافِرِينَ ما كانُوا يَعْمَلُونَ (۱۲۲)

وَ كَذلِكَ جَعَلْنا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكابِرَ مُجْرِمِيها لِيَمْكُرُوا فِيها وَ ما يَمْكُرُونَ إِلاَّ بِأَنْفُسِهِمْ وَ ما يَشْعُرُونَ (۱۲۳)

وَ إِذا جاءَتْهُمْ آيَةٌ قالُوا لَنْ نُؤْمِنَ

حَتَّى نُؤْتى مِثْلَ ما أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذينَ أَجْرَمُوا صَغارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَ عَذابٌ شَديدٌ بِما كانُوا يَمْكُرُونَ (۱۲۴)

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلامِ وَ مَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقاً حَرَجاً كَأَنَّما يَصَّعَّدُ فِی السَّماءِ كَذلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذينَ لا يُؤْمِنُونَ (۱۲۵)

وَ هذا صِراطُ رَبِّكَ مُسْتَقيماً قَدْ فَصَّلْنَا الْآياتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ (۱۲۶)

لَهُمْ دارُ السَّلامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ هُوَ وَلِيُّهُمْ بِما كانُوا يَعْمَلُونَ (۱۲۷)

وَ يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَميعاً يا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَ قالَ أَوْلِياؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنا بِبَعْضٍ وَ بَلَغْنا أَجَلَنَا الَّذی أَجَّلْتَ لَنا قالَ النَّارُ مَثْواكُمْ خالِدينَ فيها إِلاَّ ما شاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكيمٌ عَليمٌ (۱۲۸)

وَ كَذلِكَ نُوَلِّی بَعْضَ الظَّالِمينَ بَعْضاً بِما كانُوا يَكْسِبُونَ (۱۲۹)

يا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ أَ لَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آياتی وَ يُنْذِرُونَكُمْ لِقاءَ يَوْمِكُمْ هذا قالُوا شَهِدْنا عَلى أَنْفُسِنا وَ غَرَّتْهُمُ الْحَياةُ الدُّنْيا وَ شَهِدُوا عَلى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كانُوا كافِرينَ (۱۳۰)

ذلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرى بِظُلْمٍ وَ أَهْلُها غافِلُونَ (۱۳۱)

وَ لِكُلٍّ دَرَجاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَ ما رَبُّكَ بِغافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ (۱۳۲)

وَ رَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَهِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَ يَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ ما يَشاءُ كَما أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّهِ قَوْمٍ آخَرينَ (۱۳۳)

إِنَّ ما تُوعَدُونَ لَآتٍ وَ ما أَنْتُمْ بِمُعْجِزينَ (۱۳۴)

قُلْ يا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلى مَكانَتِكُمْ إِنِّی عامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عاقِبَهُ الدَّارِ إِنَّهُ لا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ (۱۳۵)

وَ جَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَ الْأَنْعامِ نَصيباً فَقالُوا هذا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَ هذا لِشُرَكائِنا فَما كانَ لِشُرَكائِهِمْ فَلا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَ ما كانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلى

شُرَكائِهِمْ ساءَ ما يَحْكُمُونَ (۱۳۶)

وَ كَذلِكَ زَيَّنَ لِكَثيرٍ مِنَ الْمُشْرِكينَ قَتْلَ أَوْلادِهِمْ شُرَكاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَ لِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دينَهُمْ وَ لَوْ شاءَ اللَّهُ ما فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَ ما يَفْتَرُونَ (۱۳۷)

وَ قالُوا هذِهِ أَنْعامٌ وَ حَرْثٌ حِجْرٌ لا يَطْعَمُها إِلاَّ مَنْ نَشاءُ بِزَعْمِهِمْ وَ أَنْعامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُها وَ أَنْعامٌ لا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِراءً عَلَيْهِ سَيَجْزيهِمْ بِما كانُوا يَفْتَرُونَ (۱۳۸)

وَ قالُوا ما فى بُطُونِ هذِهِ الْأَنْعامِ خالِصَةٌ لِذُكُورِنا وَ مُحَرَّمٌ عَلى أَزْواجِنا وَ إِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فيهِ شُرَكاءُ سَيَجْزيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكيمٌ عَليمٌ (۱۳۹)

قَدْ خَسِرَ الَّذينَ قَتَلُوا أَوْلادَهُمْ سَفَهاً بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ حَرَّمُوا ما رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِراءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَ ما كانُوا مُهْتَدينَ (۱۴۰)

وَ هُوَ الَّذى أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشاتٍ وَ غَيْرَ مَعْرُوشاتٍ وَ النَّخْلَ وَ الزَّرْعَ مُخْتَلِفاً أُكُلُهُ وَ الزَّيْتُونَ وَ الرُّمَّانَ مُتَشابِهاً وَ غَيْرَ مُتَشابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذا أَثْمَرَ وَ آتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصادِهِ وَ لا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لا يُحِبُّ الْمُسْرِفينَ (۱۴۱)

وَ مِنَ الْأَنْعامِ حَمُولَةً وَ فَرْشاً كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَ لا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبينٌ (۱۴۲)

ثَمانِيَةَ أَزْواجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَ مِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحامُ الْأُنْثَيَيْنِ نَبِّئُونى بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صادِقينَ (۱۴۳)

وَ مِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَ مِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحامُ الْأُنْثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَداءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهذا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرى عَلَى اللَّهِ كَذِباً لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمينَ (۱۴۴)

قُلْ لا أَجِدُ فى ما أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّماً عَلى طاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلاَّ أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَماً مَسْفُوحاً أَوْ لَحْمَ خِنْزيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقاً

أَهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ باغٍ وَ لا عادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۴۵)

وَ عَلَى الَّذِينَ هادُوا حَرَّمْنا كُلَّ ذِى ظُفُرٍ وَ مِنَ الْبَقَرِ وَ الْغَنَمِ حَرَّمْنا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُما إِلَّا ما حَمَلَتْ ظُهُورُهُما أَوِ الْحَوايا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذلِكَ جَزَيْناهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَ إِنَّا لَصادِقُونَ (۱۴۶)

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ واسِعَةٍ وَ لا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ (۱۴۷)

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شاءَ اللَّهُ ما أَشْرَكْنا وَ لا آباؤُنا وَ لا حَرَّمْنا مِنْ شَىْ‌ءٍ كَذلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذاقُوا بَأْسَنا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ (۱۴۸)

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبالِغَةُ فَلَوْ شاءَ لَهَداكُمْ أَجْمَعِينَ (۱۴۹)

قُلْ هَلُمَّ شُهَداءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هذا فَإِنْ شَهِدُوا فَلا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَ لا تَتَّبِعْ أَهْواءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآياتِنا وَ الَّذِينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ هُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ (۱۵۰)

قُلْ تَعالَوْا أَتْلُ ما حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً وَ بِالْوالِدَيْنِ إِحْساناً وَ لا تَقْتُلُوا أَوْلادَكُمْ مِنْ إِمْلاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَ إِيَّاهُمْ وَ لا تَقْرَبُوا الْفَواحِشَ ما ظَهَرَ مِنْها وَ ما بَطَنَ وَ لا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِى حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (۱۵۱)

وَ لا تَقْرَبُوا مالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِى هِىَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَ الْمِيزانَ بِالْقِسْطِ لا نُكَلِّفُ نَفْساً إِلَّا وُسْعَها وَ إِذا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَ لَوْ كانَ ذا قُرْبى وَ بِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (۱۵۲)

وَ أَنَّ هذا صِراطِى مُسْتَقِيماً فَاتَّبِعُوهُ وَ لا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۵۳)

ثُمَّ آتَيْنا مُوسَى الْكِتابَ تَماماً عَلَى الَّذِى أَحْسَنَ

وَ تَفْصيلاً لِكُلِّ شَيْ ءٍ وَ هُدىً وَ رَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ (۱۵۴)

وَ هذا كِتابٌ أَنْزَلْناهُ مُبارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَ اتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۱۵۵)

أَنْ تَقُولُوا إِنَّما أُنْزِلَ الْكِتابُ عَلى طائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنا وَ إِنْ كُنَّا عَنْ دِراسَتِهِمْ لَغافِلِينَ (۱۵۶)

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتابُ لَكُنَّا أَهْدى مِنْهُمْ فَقَدْ جاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ هُدىً وَ رَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآياتِ اللَّهِ وَ صَدَفَ عَنْها سَنَجْزِي الَّذينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آياتِنا سُوءَ الْعَذابِ بِما كانُوا يَصْدِفُونَ (۱۵۷)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلاَّ أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آياتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتي بَعْضُ آياتِ رَبِّكَ لا يَنْفَعُ نَفْساً إيمانُها لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ في إيمانِها خَيْراً قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ (۱۵۸)

إِنَّ الَّذينَ فَرَّقُوا دينَهُمْ وَ كانُوا شِيَعاً لَسْتَ مِنْهُمْ في شَيْ ءٍ إِنَّما أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِما كانُوا يَفْعَلُونَ (۱۵۹)

مَنْ جاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثالِها وَ مَنْ جاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلا يُجْزى إِلاَّ مِثْلَها وَ هُمْ لا يُظْلَمُونَ (۱۶۰)

قُلْ إِنَّني هَداني رَبِّي إِلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ ديناً قِيَماً مِلَّةَ إِبْراهيمَ حَنيفاً وَ ما كانَ مِنَ الْمُشْرِكينَ (۱۶۱)

قُلْ إِنَّ صَلاتي وَ نُسُكي وَ مَحْيايَ وَ مَماتي لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمينَ (۱۶۲)

لا شَريكَ لَهُ وَ بِذلِكَ أُمِرْتُ وَ أَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمينَ (۱۶۳)

قُلْ أَ غَيْرَ اللَّهِ أَبْغي رَبًّا وَ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْ ءٍ وَ لا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلاَّ عَلَيْها وَ لا تَزِرُ وازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرى ثُمَّ إِلى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِما كُنْتُمْ فيهِ تَخْتَلِفُونَ (۱۶۴)

وَ هُوَ الَّذي جَعَلَكُمْ خَلائِفَ الْأَرْضِ وَ رَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ في ما آتاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَريعُ الْعِقابِ وَ إِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحيمٌ (۱۶۵)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

ستایش خدای

یکتا راست که آسمان و زمین را آفرید و روشنی و تاریکی را مقرر داشت و با آنکه نظم آسمان و زمین دلیل یکتائی آفریننده است باز کافران بخدای خود شرک میاورند

اوست خدائی که شما را از خاک بیجان پست با جان دانا و توانا بیافرید پس فرمان اجل و مرگ را بر همه کس مسلط کرد و اجلی که بقلم ازلی معین و معلوم است بنزد اوست، پس با این قدرت کامل شما چرا باز شک در آیات قدرتش خواهید کرد

و اوست خدا در همه آسمانها و زمین که از نهان و آشکار و کلی و جزئی امور شما باخبر است و بدانچه میکنید آگاهست

هیچ آیتی از آیتهای الهی بر تربیت و هدایت اینان نیامد جز آنکه از جهل و عناد از آن روی گردانیدند

حق را که بر آنها آمد یعنی دین اسلام و قرآن و پیغمبر خدا جدا تکذیب کردند پس بزودی خبر آنان که حق را بفسوس و سخریه گرفتند بشما می رسد که چه روزگار سختی به آنها خواهد رسید

آیا ندیدید که ما پیش از ایشان چه بسیار گروهی را هلاک نمودیم و حال آنکه در زمین به آنها قدرت و تمکینی داده بودیم که شما را نداده ایم و از آسمان بر آنها باران رحمت ظاهر و رحمت باطن که کتب و علوم آسمانی است پیوسته فرستادیم و نهرها در زمین بر آنان جاری ساختیم پس با آنکه بانواع نعمتهای ظاهر و باطن بهره مند شدند چون جهل و عناد ورزیدند و نافرمانی کردند آنها را هلاک نمودیم و گروهی دیگر را بعد

از آنها برانگیختیم

و اگر ما کتابی بر تو فرستیم در کاغذیکه آنرا بدست خود لمس کنند چنانکه درخواست آنهاست باز کافران گویند این کتاب نیست مگر سحری آشکار

و گفتند چرا اگر محمد رسول خدا است بر او فرشته نازل نمیشود و چنانچه فرشته بفرستیم کار تمام شود و دیگر لحظه ای آنها مهلت نخواهند یافت یعنی کار آزمایش به آخر رسد و مانند امم سالفه بدون مهلت هلاك شوند

و چنانچه فرشته ای نیز برسالت فرستیم هم او را بصورت بشری درآوریم و بر آنان همان لباس که مردمان پوشند بپوشانیم

ای پیغمبر پیش از تو هم امم گذشته پیغمبران خود را سخت فسوس و استهزاء میکردند پس آنان را وبال و کیفر این اعمال دامنگیر شد

بگو ای پیغمبر که در روی زمین بگردید و از حال امم گذشته جویا شوید تا عاقبت سخت آنها که تکذیب آیات خدا و رسولان او کردند مشاهده کنید

ای پیغمبر از این مشرکان بپرس که هر چه در آسمانها و زمین موجود است ملك کیست اگر آنها نگویند تو بازگو که همه ملك خداست که بر خویش رحمت و بخشایش را فرض و لازم کرده یعنی رحمت و بخشایش ذاتی اوست و البته شما را در روز قیامت که بی هیچ شك خواهد آمد جمع میگرداند ولی کسانی که خود را بفریب دنیا در زیان افکندند ایمان به آن روز نمی آورند

هر چه در شب و روز آرامش یافته همه ملك خداست و او شنوا و دانای همه امور است

بگو ای پیغمبر آیا غیر خدا را به یاری و

دوستی برمی گزینید؟ در صورتی که آفریننده آسمان و زمین خداست و او بخلق طعام و روزی می بخشد و خود از طعام بی نیاز است بگو ای رسول من مأمورم که اول شخصی که تسلیم حکم خداست باشم و نیز مرا گفته اند که البته از گروهی که به خدا شرک آورند نباشم

بگو من اگر نافرمانی خدای خود کنم از عذاب آن روز بزرگ سخت می ترسم

که هر کس در آن روز از عذاب برهد همانا برحمت خدا تا ابد نائل گردد و این فیروزی و سعادتی آشکار است

و اگر از خدا بتو ضرری رسد هیچکس جز خدا نتواند تو را از آن ضرر برهاند و اگر از او بتو خیری رسد هیچکس ترا از آن منع نتواند کرد که او بر هر چیز تواناست

بگو ای پیغمبر خدا کمال اقتدار و توانائی را بر بندگان دارد و همیشه او درستکار و بهمه امور عالم آگاهست

بگو ای پیغمبر چه گواهی بزرگتر است از گواهی خدا بگو خدا میان من و شما گواه است و وحی میکند بمن آیات این قرآن را تا به آن شما و هر کس از افراد بشر را که خبر این قرآن باو رسد پند دهم و بترسانم از عواقب کفر و عصیان آیا شما گواهی دهید که با خدای یکتا خدایان دیگری وجود دارد؟ بگو من باین گواهی ندهم بگو محققا جز خدای یکتا هیچ خدائی نیست و من از آنچه شما شریک خدا قرار میدهید بیزارم

آنانکه ما کتاب تورات و نجیل را به آنها فرستادیم یهود و نصاری با آنکه او را

یعنی محمد ص را بمانند فرزندان خود می شناسند هم آنها هستند که خود را به زیان انداختند و از روی حسد به محمد ص ایمان نمی آورند

کیست ستمکارتر از آنکس که بر خدا دروغ بست یا آیات خدا را تکذیب کرد؟ هرگز ستمکاران را در دو عالم فلاح و رستگاری نخواهد بود

و روزیکه همه آنها را جمع آوریم پس بانها که بخدا شرک آوردند گوئیم بکجا شدند آنها که بگمان شما شریک خدا بودند

پس از آنهمه فریفتگی به بتان در پیشگاه حق عذری نیابند جز آنکه از بتان بیزاری جسته و به دروغ گویند ما هرگز شرک به خدا نیاوردیم

بنگر که چگونه خود را تکذیب کردند و آنچه به دروغ بر خدا بسته و شریک حق قرار دادند همه محو و نابود شدند

بعضی از زنان مشرکان و کافران به سخن تو گوش فرا دادند ولی ما بواسطه عنادشان با رسول حق پرده بر دلهاشان نهاده ایم که فهم آن سخنان نتوانند کرد و گوشهای آنها از شنیدن حق سنگین است که اگر همه آیات الهی را مشاهده کنند باز بدان ایمان نمی آورند تا آنجا که چون نزد تو آیند در مقام مجادله برآمده و گویند این آیات چیزی جز افسانه های پیشینیان نیست

همین کسانند که هم مردم را از فیض آیات خدا منع میکنند و هم خود را از فیض و رحمت آن محروم میدارند و غافل از آنند که تنها خود را به هلاکت می افکنند

و اگر حال سخت آنها را هنگامی که بر آتش دوزخشان بازدارند مشاهده کنی که در آنحال با

نهایت حسـرت می گوینـد ای کاش ما را بدنیا باز می گردانیدند تا دیگر ابدا آیات خدای خود را تکذیب نکرده و بدان ایمان میاوردیم آن هنگام به سختی حالشان آگاه شوی

آری اهوال قیامت که پیش از این بر آنها مستور بود آشکار شود و اگر بار دیگر هم بـدنیا برگردند باز همان اعمال زشتی که از آن نهی شدند اعاده خواهند کرد و دروغ میگویند که دیگر کار بد نخواهیم کرد

و کافران ماده و محسوس پرستان گفتنـد جز همین زنـدگانی دنیا زنـدگی دیگر نخواهد بود دار بقا و قیامتی نیست و ما هرگز بعد از مرگ زنده نخواهیم شد

اگر سختی حال آنها را آنگاه که در پیشگاه عـدل خـدا بازداشـته شونـد مشاهـده کنی که خدا به آنها خطاب کند آیا عذاب قیامت حق نبود؟ جواب دهنـد پروردگـارا قسم بـذات تو که همه حق بود پس خـدا عتـاب کنـد که اینـک عـذاب را به کیفر کفرتان بچشید

آنـان که قیامت و لقاء خـدا را تکـذیب کردنـد البته زیانکار شدنـد پس آنگاه که ساعت قیامت ناگهان آنها را فرارسـد گویند وای بر مـا که آسـایش و سـعادت این روز خود را از دست بـدادیم پس بـار گناهان خویش را بر پشت گیرنـد آری بار گرانی بدوش می گیرند

دنیا جز بازیچه کودکان و هوسرانی بی خردان هیچ نیست و همانا سـرای دیگر اهل تقوی از سـرای دنیا بسیار نیکوتر است آیا تعقل و اندیشه در این گفتار نمیکنند

ما میدانیم که کافران در تکذیب تو سخنانی میگویند که ترا افسرده و غمگین میسازد دل شاد دار که آن ستمکاران نه تنها

ترا بلکه همه آیات و رسولان خدا را انکار می کنند

چقـدر پیغمبران پیش از تو را هم تکـذیب کردنـد که آنهـا بـا همه اذیتهـای منکران صبر و تحمل کردنـد تا آنگاه که عنایت و یاری ما شامل حال آنها شد دل قوی دار که هیچکس کلمات خدا را تغییر نتواند داد و اخبار پیغمبران پیش که امت با آنها چه ستمها کردند بتو رسید

ای پیغمبر چنانچه انکار و اعتراض آنها تو را سـخت می آید اگر توانی نقبی در زمین بساز یا نردبانی بر آسـمان بر فراز تا آیتی بر آنها آوری و اگر خدا میخواست همه را مجتمع بر هدایت میکرد، پس از آن جاهلان که راضی به مشیت حق نیستند مباش

ای رسول دعوت ترا تنها زنده دلان عالم که گوش شنوا دارند اجابت کنند و جزای عملشان را ببینند

و کافران گفتنـد چرا بر او معجزه و حجتی از خـدا فرود نیامد بگو ای پیغمبر خدا بر اینکه آیتی فرسـتد قادر است و لیکن بیشتر مردم نمی دانند و از قدرت کامله خدا بی خبرند

محققا بدانیـد که هر جنبنـده ای در زمین و هر پرنده ای که به دو بال در هوا پرواز میکند همگی طایفه ای مانند شـما نوع بشـر هسـتند مـا در کتـاب آفرینش بیان هیـچ چیز را فروگـذار نکردیم آنگاه هر کس را خواهـد همه بسوی پروردگار خود محشور میشوند

و آنانکه آیات خـدا را تکـذیب کردنـد کر و گنگ در ظلمات جهل بسـر برنـد و مشـیت الهی هر کس را خواهد گمراه سازد یعنی پس از اتمام حجت او را بخود واگذار کند تا گمراه شود و

هر که را خواهد به راه راست هدایت کند

بگو ای پیغمبر کافران را که اگر عذاب خدا یا ساعت مرگ شما را فرا رسد چه خواهید کرد آیا در آن ساعت سخت غیر خدا را می خوانید اگر راست میگوئید؟

بلکه در آن هنگام تنها خدا را می خوانید تا اگر مشیت او قرار گرفت شما را از سختی برهاند و آنچه را که با خدا شریک قرار میدادید بکلی فراموش میکنید

و ما پیغمبرانی بسوی امتان پیش از تو فرستادیم چون اطاعت آنها نکردند به بلا و مصیبتها گرفتارشان ساختیم شاید که بدرگاه خدا گریه و زاری کنند و لایق عفو و رحمت شوند

چرا وقتی که بلای ما بانها میرسید توبه و تضرع و زاری نکردند بدین سبب که دلهاشان را قساوت فراگرفت و شیطان کردار زشت آنها را در نظرشان زیبا نمود

پس چون آنچه از نعم الهی بانها تذکر داده شد همه را فراموش نمودند ما هم ابواب هر نعمت را برای اتمام حجت بروی آنها گشودیم تا به نعمتی که بانها داده شد شادمان و مغرور شدند پس ناگاه آنها را بکیفر اعمالشان گرفتار کردیم که آن هنگام خوار و ناامید گردیدند

پس به کیفر ستمگری ریشه گروه ظالمان کنده شد و ستایش خدای را که پروردگار جهانیان و خلاق عوالم بی پایان است

بگو ای پیغمبر اگر خدا گوش و چشمهای شما گرفت و مهر بر دل شما نهاد تا آنکه کر و کور و جاهل شدید آیا خدائی غیر خدا هست که این نعمتها بشما بازدهد بنگر که ما چگونه آیات را بانواع

بیان روشن میگردانیم باز آنها چگونه بنادانی اعراض میکنند

بگو ای پیغمبر چه خواهید کرد اگر عذاب خدا شما را بناگاه پنهان یا آشکار دررسد آیا کسی بجز گروه ستمکار هلاك خواهد شد؟

ما پیغمبران را جز بر آنکه خوبان را به رحمت حق مژده دهند و بدان را از قهرش بترسانند نفرستادیم سپس هر کس ایمان آورد و کار شایسته کرد هرگز بر او از هر چه پیش آید بیمی نیست و ابدا اندوهگین از هیچ حادثه ای نخواهد بود

و هر که آیات ما را تکذیب کرد بانان در اثر فسق و زشتکاری بسی عذاب و ناگواری خواهد رسید

بگو ای پیغمبر من شما را نمیگویم که گنجهای خدا نزد من است و نه آنکه از غیب الهی آگاهم و نمیگویم که من فرشته ام دعوی من با شما تنها این است که من پیروی نمیکنم جز آنچه را که بمن وحی میرسد بگو آیا کور و بینا یعنی عالم به معرفهالله و جاهل بدان برابرند آیا فکر و اندیشه نمیکنند که عالم و جاهل یکسان نیست

و آنان را که از حضور در پیشگاه عدل خدا ترسان و هراسانند به آیات قرآن متنبه ساز و بترسان که جز خدا آنها را یاوری و شفیعی نیست باشد که پرهیزکار شوند

آنان را که صبح و شام در عین فقر خدا را میخوانند و مراد و مقصد ایشان فقط خداست زنهار آنها را از خود مران که نه چیزی از حساب آنها بر تو و نه چیزی از حساب تو بر آنهاست پس تو اگر آن خداپرستان را از خود

برانی از ستمکاران عالم خواهی بود

و هم چنین ما برخی را ببرخی دیگر فقرا را به اغنیا بیازمودیم تا آنکه به طعن و مسخره و انکار گویند آیا این فقیران را خدا در میان ما برتری به نعمت اسلام داد و ما ثروتمندان را نداد؟ آیا خدا از این منکران به احوال و لیاقت سپاس گزاران فقرا داناتر نیست؟ البته داناتر است که آن فقرا را به نعمت اسلام برگزیده

و هرگاه آنانکه به آیات ما میگروند نزد تو آیند بگو سلام بر شما باد خدا بر خود رحمت و مهربانی را فرض نمود که هر کس از شما کار زشتی بنادانی کرد و بعد از آن باز توبه کند و اصلاح نماید البته خدا او را می بخشد که بسیار خدا بخشنده و مهربانست

و همچنین ما آیات را مفصل بیان کنیم تا راه گنه کاران و طریق نکوکاران معین و آشکار شود

بگو ای پیغمبر که خدا مرا از پرستش آن خدایان باطل که شما میپرستید منع فرموده بگو من پیروی از جهالت و هوسهای شما نکنم تا مبادا گمراه شده و راه هدایت نیابم

بگو من هر چه از خدا میگویم با بینه و برهان است و شما از جهالت تکذیب آن میکنید عذابی که شما بدان تعجیل میکنید امر آن بدست من نیست فرمان جز خدا را نخواهد بود او برای آسایش خلق بحق دستور دهد و او بهترین حکم فرمایان عالم است

بگو ای پیغمبر اگر بدست من بود عذابی که به تعجیل می طلبید کار میان من و شما خاتمه می یافت و خدا باحوال ظالمان که

چه هنگام کیفر آنها صلاح است آگاه تر است

و کلیه خزائن غیب نزد خداست کسی جز خدا بر آن آگاه نیست و نیز آنچه در خشکی و دریاست همه را میداند و هیچ برگی از درخت نیفتد مگر آنکه او آگاهست و هیچ دانه در زیر تاریکیهای زمین و هیچ تر و خشکی در جهان نیست جز آنکه در کتاب مبین قرآن عظیم مسطور است

و اوست خدائی که چون شب به خواب میروید جان شما را نزد خود برده و شما را می میراند و کردار شما را در روز میداند و پس از آن مرگ موقت خواب شما را برمی انگیزد تا به اجلی که در قضا و قدر او معین است برسید سپس هنگام مرگ بسوی او باز می گردید تا به نتیجه آنچه از نیک و بد کرده اید خدا شما را آگاه گرداند

و اوست خدائی که قهر و اقتدارش مافوق بندگانست و برای حفظ شما فرشتگان را به نگهبانی می فرستد تا آنگاه که هنگام مرگ یکی از شما فرا رسد رسولان ما او را می میرانند و در قبض روح شما هیچ تقصیری نخواهند کرد

سپس بسوی خدای عالم که به حقیقت مولای بندگانست همه بازمی گردند آگاه باشید که حکم و حساب خلق با خداست و او زودتر از هر محاسبی بحساب خلق رسیدگی تواند کرد

بگو ای پیغمبر آن کیست که شما را از تاریکیها و سختیهای بیابان و دریا نجات میدهد گاهی که او را بتضرع و زاری و از باطن قلب می خوانید که اگر ما را از این مهلکه نجات داد پیوسته شکرگزار او هستیم

بگو

خداست که شما را از آن سختیها نجات میدهد و از اندوه میرهاند باز هم باو شرک می آورید

بگو او تواناست که بر شما عذاب و بلائی از آسمان یا زمین فرستد یا شما را به اختلاف کلمه و پراکندگی و مخالفت با هم درافکند و بعضی را به عذاب بعضی گرفتار کند بنگر چگونه ما آیات خود را بطرق مختلف به وعد و وعید بیان میکنیم باشد که مردم چیزی از قیامت بفهمند

و قوم تو آن را یعنی آیات خدا و قرآن را تکذیب کردند در صورتیکه حق محض هم آن بود که بر تو نازل شد بگو ای پیغمبر من نگهبان شما نیستم که به جبر از کفر و انکار شما را منع کنم

برای هر خبری که پیغمبران به شما دادند وقت معین است و بزودی شما بر صدق آن آگاه میشوید

ای رسول ما چون گروهی را دیدی که برای خرده گیری و طعن زدن در آیات ما گفتگو می کنند از آنان دوری گزین تا در سخنی دیگر وارد شوند و چنانچه شیطان البته فراموشت ساخت بعد از آنکه متذکر کلام خدا شدی دیگر با گروه ستمگران مجالست مکن

در قیامت بر کسانی که پرهیزکارند عقوبت حساب بدکاران نخواهد بود و لیکن فقط بر آنهاست که بدان را پند داده و متذکر سازند شاید از کار خود پرهیز کنند

ای رسول آنان را که دین خود را بازیچه و هوسرانی گرفتند و زندگانی دنیا آنها را فریب داد بحال خود واگذار همین قدر بانها تذکر ده که هر کس به عمل خود عاقبت گرفتار میشود و

هیچکس را جز خدا در دو عالم دادرس و شفیعی نیست و هر چه برای آسایش خود از عذاب قیامت فدا دهد از او نپذیرند اگر باز پند نگرفتند غم مدار که آنها همان کسانی هستند که عاقبت به هلاکت میرسند و به کیفر کفرشان به شرابی از حمیم جهنم و عذابی دردناک گرفتار میشوند

بگو ای پیغمبر که ما چرا خدا را رها کرده و چیزی را مانند بتان که بی اثر محض است و هیچ قادر بر نفع و ضرر ما نباشد بخدائی بخوانیم و باز به خوی جاهلیت بعد از آنکه خدا ما را به وحی قرآن هدایت نموده برگردیم تا مانند کسی که فریب و اغوای شیطان او را در زمین سرگردان ساخته است شویم؟ آن شیطان را یارانیست که شخص را به سوی خود هدایت می کنند بگو هدایت خدا به حقیقت هدایت است نه هدایت شیطان و ما مأموریم که تسلیم فرمان خدای جهان باشیم

و بخلق بگوئیم نماز بپادارید و از خدا بترسید که پس از مرگ بسوی او محشور میشوید

و اوست خدائی که آسمانها و زمین را بحق آفرید و روزی که ندای حق در خوابگاه عدم بهر چیز خطاب کند که موجود باش آن چیز بی درنگ موجود خواهد شد سخن او حق است و پادشاهی و حکم و فرمان عالم روزی که برای زنده کردن مردگان در صور بدمند تنها با اوست و دانای نهان و آشکار اوست و هم او به تدبیر خلق دانا و بر همه چیز عالم آگاهست

یاد کن وقتی را که ابراهیم به پدرش آزر عمو و مربیش بود

که عرب بر آن پدر اطلاق کند گفت آیا بتها را به خدائی اختیار کرده ای و راستی من تو و پیروانت را در گمراهی آشکار می بینم

و همچنین ما به ابراهیم ملکوت و باطن آسمانها و زمین را ارائه دادیم تا بمقام اهل یقین رسد

پس چون شب تاریک نمودار شد ستاره درخشانی دید برای هدایت مشرکان گفت این پروردگار من است پس چون آن ستاره غروب کرد و نابود شد گفت من چیزی که نابود گردد به خدائی نخواهم گرفت

پس چون شب شد و ماه تابان را دید باز برای هدایت قوم گفت این خدای من است وقتی که آنهم نابود شد ماه پرستان را متذکر ساخت که آن نیز خدا نباشد و گفت اگر خدای من مرا هدایت نکند همانا که من از گروه گمراهان عالم خواهم بود

پس چون صبحگاه خورشید درخشان را دید باز برای ارشاد قوم گفت اینست خدای من این از آن ستاره و ماه با عظمت و روشن تر است چون خورشید نیز که دستخوش حرکت و فناست نابود گردید گفت ای گروه مشرکان من از آنچه شما شریک خدا قرار می دهید از همه بیزارم

من با ایمان خالص روی بسوی خدائی آوردم که آفریننده مهر و ماه و انجم و همه آسمانها و زمین است و من هرگز با عقیده جاهلانه مشرکان موافق نخواهم بود

قوم ابراهیم با او در مقام خصومت و احتجاج برآمدند گفت آیا با من در امر خداپرستی و وجود خدا محاجه میکنید و حال آنکه به حقیقت خدا مرا هدایت کرد و هیچ از آنچه شما شریک

خدا میخوانید بیمی ندارم مگر آنکه خدا از مقدرات خود بر من چیزی بیمناک بخواهد پروردگار من به همه موجودات علمش محیط است شما آیا متذکر این حقیقت نمی شوید؟

و من چگونه از آنچه شما شریک خدا قرار میدهید بترسم در صورتیکه شما از شرک آوردن به خدا نمی ترسید با آنکه هیچ برهان و حجتی بر آن شرک ندارید آیا کدام یک از ما به ایمنی و کدام به ترس سزاواریم از خدایان بی اثر باطل باید ترسید یا از خدای دانای مقتدر؟ اگر شما فهم سخنی میکنید؟

آنانکه ایمان به خدا آورده و ایمان خود را بظلم و ستم نیالودند در دو عالم ایمنی آنها راست و هم آنها به حقیقت به سرمنزل سعادت هدایت یافته اند

اینست حجتی که ابراهیم را بر قومش دادیم ما مقام هر که را بخواهیم رفیع می گردانیم که خدای تو به نظام و صلاح عالمیان بصیر و داناست

و ما به ابراهیم اسحق و یعقوب را عطا کردیم و همه را به راه راست بداشتیم و نوح را نیز پیش از ابراهیم و فرزندانش داود و سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون هدایت نمودیم و همچنین نیکوکاران را پاداش نیک خواهیم داد

و هم زکریا و یحیی و عیسی و الیاس همه از نیکوکارانند

و نیز اسمعیل و یسع و یونس و لوط در عالم از شایسته گانند و ما همه آن پیغمبران را بر عالمیان شرافت و برتری دادیم

و نیز برخی از پدران و فرزندان و برادران آنها را فضیلت داده و بر دیگران آنان را برگزیدیم و براه

راست هدایت نمودیم

این است رهنمائی خدا که به آن هر یک از بندگانش را می خواهد هدایت میکند و اگر به خدا شرک آوردند اعمال آنها را نابود میسازد

آنها یعنی پیغمبران کسانی بودند که ما آنان را کتاب و فرمان و مقام نبوت عطا کردیم پس اگر این قوم به آنان یعنی به رسولان حق و خاتم آنها کافر شوند ما قومی را که هرگز کافر نشوند و همیشه از دل و جان مانند علی ع و شیعیان او ایمان دارند برگماریم

آنان یعنی پیغمبران کسانی بودند که خدا خود آنان را هدایت نمود تو نیز از راه آنها پیروی نما و امت را بگو که من مزد رسالت از شما نمی خواهم جز آنکه میخواهم اهل عالم بیاد خدا متذکر شوند و خداشناس و خداپرست گردند

آنها که از کفر و عناد گفتند خدا بر هیچ کس از بشر کتابی نفرستاده خدا را نشناختند ای پیغمبر به آنها پاسخ ده که کتاب توراتی را که موسی آورد و در آن نور علم و هدایت خلق بود که غیر حق بر او فرستاد؟ که شما آیات آن را در اوراق نگاشته بعضی را آشکار نمودید و بسیاری را پنهان داشتید و آنچه را شما و پدرانتان نمی دانستید از آن کتاب بیاموختید، بگو آن که رسول و کتاب فرستد خداست آنگاه پس از اتمام حجت آنها را بگذار تا به بازیچه خود و غرور دنیا فرو روند

و این قرآن کتابی است که ما فرستادیم با علم و حکمت و خیر و برکت بسیار تا گواه صدق سایر کتب آسمانی که

در مقابل اوست باشد و خلق را از اهل مکه و هر که باطراف اوست همه را به اندرز و پندهای خود متنبه سازد و البته آنان که به عالم آخرت ایمان آوردند باین کتاب آسمانی قرآن نیز ایمان خواهند آورد و آنها حدود و ارکان و اوقات نمازشان را محافظت خواهند نمود

و کیست ستمکارتر از آنکس که بر خدا دروغ بندد و یا وحی به او نرسیده گوید به من وحی میرسد و به دروغ دعوی علم و نبوت کند و نیز گوید من هم محققا مانند آن کتاب که خدا فرستاده خواهم آورد و اگر فضاحت و سختی حال ستمکاران و مدعیان باطل را ببینی آنگاه که در سکرات موت گرفتار آیند و فرشتگان برای قبض روح آنها دست قهر و قدرت برآورند و گویند که جان از تن بدر کنید امروز کیفر عذاب و خواری می کشید چون بر خدا سخن به ناحق می گفتید و از حکم آیات او گردن کشی و تکبر مینمودید

و محققا شما یکایک برای حساب بسوی ما باز آئید بدان گونه که اول شما را بیافریدیم و آنچه را که از مال و جاه بشما داده بودیم که سبب غرور شما بود همه را پشت سر افکنید و آن شفیعان که به خیال باطل بنفع خود می پنداشتید همه نابود شوند و میان شما با آنها جدائی افتد

خداست که در جوف زمین دانه و هسته را میشکافد تا سبزه و درخت شود و زنده را از مرده و مرده را از زنده پدید آرد زنده را مانند بدن انسان بمیراند و مرده را مانند نطفه

حیات بخشد آنکه چنین تواند کرد خداست چرا به دروغ نسبت خدائی را به آنان که این کار نتوانند دهید

خداست شکافنده پرده صبحگاهان و شب را بر آسایش خلق او مقرر داشته و خورشید و ماه را به نظمی معین او بگردش آورده این نظم ثابت عالم به تقدیر خدای منظم عالم مقتدر و داناست

و نیز اوست که چراغ ستارگان را برای رهنمائی شما در تاریکیهای بیابان و دریا روشن داشته همانا ما آیات خود را برای اهل فهم و فکرت به تفصیل بیان کردیم

هم اوست خدائی که همه شما را از یک تن در آرامگاه رحم و ودیعت گاه صلب بیافرید ما نیکو آیات خود را برای اهل بصیرت مفصل بیان نمودیم

و هم اوست خدائی که از آسمان باران فروبارد تا هر نبات بدان برویانیم و سبزه ها و دانه هائی که بر روی هم چیده شده پدید آریم و از نخل خرما خوشه های پیوسته بهم برانگیزیم و باغهای انگور و زیتون و انار که برخی شبیه و برخی نامشابه بهم است خلق کنیم شما در آن باغها هنگامی که میوه آن پدید آید و برسد بچشم تعقل بنگرید که در آن آیات و نشانهای قدرت خدا برای اهل ایمان هویداست

و کافران گروهی مانند مجوس اهریمنان را شریک خدا شمردند در صورتیکه آنها آفریده خدا هستند و گروهی چون اهل کتاب و مشرکین قریش عزیر و مسیح و فرشتگان را پسران و دختران برای خدا پنداشتند در صورتیکه خدا از همه این نسبتها که بر او وصف کنند برتر و منزه است

اوست پدید آرنده

آسمان و زمین و چگونه وی را فرزندی تواند بود در صورتی که او را جفتی نیست و او همه چیز را آفرید و بهمه کلی و جزئی امور عالم داناست

این است وصف پروردگار یکتای شما که جز او هیچ خدائی نیست و آفریننده هر چیز اوست پس او را پرستش کنید که نگهبان همه موجوداتست

او را هیچ چشمی درک ننماید و حال آنکه او همه بینندگان را مشاهده میکند و او لطیف و نامرئی و بهمه چیز خلق عالم آگاهست

آیات الهی و کتب آسمانی که سبب بصیرت شماست البته از طرف خدا آمد پس هر کس بصیرت یافت خود بسعادت رسید و هر کس کور بماند خود در زیان افتاد و من نگهبان شما از عذاب خدا نیستم

و همچنین ما در آیات قرآن به انواع بشارت و وعد و وعید و لطائف و معانی تصرف کنیم تا وسیله هدایت بندگان شود باز کافران نادان ایمان بوحی خدا نیاورده و گویند این سخنان را تو به درس آموخته ای و ما آیات را برای آنان که اهل دانشند روشن بیان میکنیم

ای محمد ص هر چه از خدای تو به تو وحی شد از آن پیروی کن که خدائی جز آن ذات یکتا نیست و از مشرکان روی بگردان

و اگر خدا میخواست آنها را از شرک باز میداشت تا همه موحد و خداشناس میشدند و ما تو را نگهبان ایشان نکردیم و تو وکیل آنها نخواهی بود

شما مؤمنان دشنام به آنان که غیر خدا را می خوانند مدهید تا مبادا آنها نیز از روی

دشـمنی و جهـالت خـدا را دشـنام دهنـد همچنین مـا عمـل هر قومی را در نظرشـان زینت داده ایم پس بـازگشت آنها به سوی خداست و خدا آنان را به کردارشان آگاه می گرداند

و به خـدا به سـخت ترین سوگنـد قسم یاد کردنـد که البته اگر آیتی بیاید ایمان آرند بگو ای پیغمبر آیات از طرف خداست و چگونه شـما مؤمنان به گفته این کافران مطمئن میشویـد؟ آنها همان مردم معاندند که اگر آیتی بلکه معجزات بسـیاری هم آید هرگز بدان ایمان نمی آورند

و ما دل و دیـده اینان را چون اول بار ایمان نیاوردند اکنون از ایمان بگردانیم و آنها را به آن حال طغیان و سرکشـی واگذاریم تا به ورطه ضلالت فرومانند

و چنان در کفر ثابتند که اگر فرشـتگان را بر آنها فرستیم و مردگان را بر آنها برانگیزیم باز ایمان نخواهند آورد مگر به مشیت خدا لیکن اکثر مردم مشیت نافذ حق را نمیدانند

و همچنین که توئی ما هر پیغمبری را از شـیطانهای انس و جن دشـمنی در مقابل برانگیختیم که آنها برخی با برخی دیگر برای اغفال مؤمنان سـخنان آراسـته ظاهر فریبنده اظهار کنند و اگر خدا میخواست چنین نبود پس تو تسلیم مشیت حق باش و اینها را با دروغشان واگذار

تا به گفتار فریبنده آن اهریمنان آنانکه به آخرت ایمان نیاوردند دل سپرده و بدان خشـنود باشند و تا اینان نیز در آن عاقبت بد که اهریمنان راست درافتند

آیا من غیر خدا حاکم و داوری بجویم و حال آنکه او خدائی است که کتابی چون قرآن که همه چیز در آن بیان شده

بشما فرستاد و آنانکه به آنها کتاب فرستادیم یهود و نصاری می دانند و در کتب تورات و نجیل خودشان خوانده اند که این قرآن از خدای تو بر تو بحق فرستاده شده پس در آن البته هیچ شك و تردید راه مده

کلام خدای تو از روی راستی و عدالت بحد کمال رسید و هیچ کس تبدیل و تغییر آن کلمات نتواند کرد و او خدای شنوا و دانا بگفتار و کردار خلق است

و تو ای رسول اگر پیروی از اکثر مردم روی زمین کنی تو را از راه خدا گمراه خواهند کرد که اینان جز از پی گمانی و هوا و هوسی نمی روند و جز اندیشه باطل و دروغ چیزی در دست ندارند

محققا خدای تو خود داناتر است به حال آنکه از راه او گمراه است و آنکه براه او هدایت یافته است

پس شما مؤمنان چنانکه به آیات خدا ایمان دارید از آنچه نام خدا بر آن ذکر شد تناول کنید

چرا از آنچه از ذبایح که نام خدا بر آن ذکر شده نمیخورند و بر خود حرام میکنند در صورتیکه آنچه خدا بر شما حرام کرده مفصل بیان نمود که از آنها هم به هر چه ناچار شوید باز حلالست، و بسیاری مردم به هوای نفس خود از روی جهل و نادانی به گمراهی روند همانا خدا به تجاوزکنندگان از حدود و احکام الهی و عقاب آنها داناتر است

هر گناه و هر عمل زشت را در ظاهر و باطن ترک کنید که محققا هر کس کسب گناه کند به زودی به کیفر و عقاب

آن خواهد رسید

و از آنچه نام خدا بر آن ذکر نشده مخورید که آن فسق و تبه کاریست و بدانید که اهریمنان یعنی شیاطین انس و جن سخت بدوستان و پیروان خود وسوسه کنند تا با شما به جدل و منازعه برخیزند و اگر شما هم از آنان پیروی کنید مانند آنها مشرك خواهید شد

آیا کسی که مرده جهل و ضلالت بود ما او را زنده کردیم و به او روشنی علم و دیانت دادیم که با آن روشنی میان مردم سرافراز رود مثل او مانند کسی است که در تاریکیهای جهل و گمراهی فرو شده و از آن بدر نتواند گشت؟ آری کردار بد کافران در نظرشان چنین جلوه گر شده است که اعمال زشت خود را زیبا بینند

و همچنین ما قرار دادیم که در هر دیاری رؤسای بدکار ستمگر با مردم آنجا مکر اندیشند و در حقیقت مکر جز به خویشتن نمی کنند و به این هم که از آن مکر خود را به زیان افکندند نه دیگران را آگاه نیستند

و چون آیتی برای هدایت آنها نازل شد گفتند ما ایمان نیاوریم تا مانند آنکه بر رسولان خدا نازل شده بر ما نیز نازل شود یعنی ما را هم رسول گرداند بگو خدا بهتر میداند که در کجا رسالت خود را مقرر دارد و که را این مقام بلند بخشد به زودی مجرمان را خدا خوار سازد و عذابی سخت بواسطه مکری که می اندیشند بر آنان فرو می فرستد

پس هر که را خدا هدایت او خواهد قلبش را بنور اسلام روشن و منشرح گرداند و هر

که را خواهـد گمراه نمایـد یعنی بعـد از اتمام حجت به حال گمراهی واگذارد دل او را از پذیرفتن ایمان تنگ و سـخت تنگ گرداند که گوئی میخواهد از زمین بر فراز آسمان رود این است که خدا آنان را که بحق نمی گروند مردود و پلید میگرداند

این راه خدای تست که مستقیم است ما آیات خود را برای گروهی از بندگان شایسته نکوکار که بدان پند می گیرند به خوبی روشن ساختیم

آنها را نزد خدا دار سلامت و منزل آسایش است و خدا دوستدار آنهاست برای آنکه نیکوکار بودند

و یادآور روزی که همه خلق محشور میشوند و به شیاطین خطاب شود که ای گروه جن شما بر انسان فزونی یافتید در آن حال دوسـتداران شـیاطین از جنس بشـر گویند پروردگارا ما بعضـی از ضلال بعضی دیگر بهره مند گردیدیم و به اجلی که تو معین نموده ای رسـیدیم خـدا در پاسـخ شـیاطین گوید که اکنون آتش منزلگاه شـماست و همیشه در آن خواهید بود مگر آن که را خدا بخواهد بیرون آید که البته پروردگار تو در همه کار درست کردار و به همه امور عالم داناست

و همچنین ما برخی ستمکاران را مقابل بعض دیگر به مخالفت برگماریم به سبب آنچه از اعمال حسد و ظلم و مکر و حرص و طمع که بر آزار هم کسب می کنند

آنگاه خدا خطاب کند که ای گروه جن و انس آیا برای هدایت شـما از جنس خود شما رسولانی نیامد که آیات مرا برای شما بخوانند و شما را از مواجه شدن با این روز سخت محشر بترسانند؟ آنها با نهایت

پشیمانی جواب دهند که ما به جهالت به مخالفت رسول و بدی بر خود گواهی میدهیم و زندگانی دنیا آنها را مغرور ساخت و در آن حال می فهمند و بر خود گواهی دهند که به راه کفر و ضلالت می رفتند

این فرستادن رسل برای اینست که خدا اهل دیاری را تا اتمام حجت نکرده و آنها غافل و جاهل نباشند به ستم هلاك نگرداند

و هر کس از بندگان به عملی که کرده نزد حق رتبه خواهد یافت و خدا از عمل هیچ کس غافل نخواهد بود

و خدای تو از خلق بی نیاز و به همه مهربانست و اگر بخواهد از روی زمین همه شما را ببرد و همه را فانی گرداند آنگاه هر که را خواهد جانشین شما کند چنانکه شما را از ذریه گروهی دیگر پدید آورد

هر چه به شما وعده دادند محققا خواهد آمد و شما بر قدرت خدا و مقدرات او غالب نخواهید شد

بگو ای گروه نادان شما را هر چه درخور است و بر آن توانائی دارید عمل کنید من نیز درخور خویش عمل نیك میکنم آنگاه البته من به اجر خود رسم و شما به کیفر خویش مجازات شوید و بزودی هم آگاه خواهید شد که آنکس که عاقبت منزلگاه خوش دارد کیست و محققا بدانید که ستمکاران عالم را رستگاری نیست

و برای خدا از روئیدنیها و حیوانات که آفریده نصیبی معین کردند و به گمان خودشان گفتند این سهم برای خدا و این سهم دیگر شریکان و بتان ما را پس آن سهمی که شریکانشان را بود به خدا

نمیرسید و آنکه برای خدا بود بشریکان میرسید یعنی صدقه ای که برای خدا بود بمصرف بتان صرف مینمودند و صدقات بتان را هیچ برای رضای خدا صرف نمیکردند و حکمی سخت جاهلانه و ناشایسته میکردند

و همچنین در نظر بسیاری از مشرکان عمل ظالمانه کشتن فرزندان را بتهای ایشان نیکو جلوه داده تا آنکه آنان را به این کار زشت هلاک سازد و در دین فطریشان که حب فرزند است به غلط و اشتباه اندازد و اگر خدا میخواست چنین نمیکردند پس آنها را به آنچه از خرافات میبافند واگذار

و گفتند این چهارپایان و زراعتها بر همه ممنوع و مخصوص بتان است نباید از آن بخورد مگر آنکس که در کیش بت پرستی خود معین کنیم چون خادمان بت و مردان دون آنان و سواری بعضی چهارپایان بر آنها حرام بود و چهارپایانی را نیز بدون ذکر نام خدا ذبح می کردند و چون در این احکام بخدا دروغ بستند بزودی خدا بدان دروغ آنان را مجازات خواهد کرد

و گفتند آنچه در شکم این چهارپایانست مخصوص به مردانست و بر زنان ما حرام خواهد بود و اگر مرده باشد همه زنان و مردان در آن شریک باشند آنها بمجازات و کیفر این گفتار زشت و توصیفات باطل بزودی میرسند که خدا به کیفر خلق درست کردار و داناست

البته آنها که فرزندان خود را به سفاهت و نادانی کشتند زیانکارند و بی بهره از آنچه خدا نصیبشان کرد و چون افتراء به خدا بستند سخت گمراه شده و هدایت نیافتند

اوست آن خدائی که برای شما بستانها از درختان داربستی

مانند درخت انگور و درختان آزاد چون سایر درختان و درختان خرما و زراعتها که میوه و دانه های گوناگون آرند و زیتون و انار و میوه های مشابه یکدیگر چون شفتالو و زردآلو و نامشابه چون سیب و انجیر بیافرید شما هم از آن میوه هرگاه برسد تناول کنید و حق زکات فقیران را به روز درو و جمع آوری کردن بدهید و اسراف مکنید که خدا مسرفان را دوست نمیدارد

و از بعض حیوانات استفاده باربری و سواری کنید و از آنچه گوشت و روغن و لبنیاتشان هم رزق شما کرده بخورید و از پی اغوای شیطان انس و جن مروید که او شما را دشمن آشکاریست که شما را به راه کفر و ضلالت و بدبختی میخواند

برای شما بندگان هشت جفت از چهارپایانی که اکنون بیان میشود حلال است از جنس بره هر دو صنف نر و ماده از جنس بز نر و ماده برای مردم حلال است بگو آیا از این دو جنس نر یا ماده یا بچه ای که در شکم مادرهاست کدام یک بحکم خدا حرام شده؟ اگر راست می گوئید شما به من مدرک قطعی ارائه دهید

و نیز از جنس شتر دو صنف نر و ماده و از جنس گاو هم نر و ماده هر دو حلال شده با آنها بگو که آیا از این دو جنس نر یا ماده یا بچه ای که در شکم ماده هاست کدام حرام است یا شما شاهد هستید که خدا بر این حرمت توصیه نموده؟ باری کیست ستمکارتر از آنکس که به خدا دروغ بندد تا بجهل خود مردمان را گمراه کند البته

خدا ستمکاران را هدایت نخواهد کرد

بگو ای پیغمبر در احکامی که بمن وحی شده من چیزی را که برای خورندگان طعام حرام باشد نمی یابم جز آنکه میته حیوان مرده باشد یا خون ریخته یا گوشت خوک که پلید است و یا حیوانی که بدون ذکر نام خدا از روی فسق ذبح کنند و در همین ها که حرام است نیز هرگاه کسی به خوردن آنها مضطر گردید در صورتیکه از روی ستم و از راه تعدی و تجاوز از فرمان خدا نباشد و بقدر ضرورت صرف کند باز خدا خواهد بخشید که همانا خدای تو بر خلق بسیار بخشنده و مهربان است

و بر جهودان هر حیوان ناخن دار مانند طیور و غیره و از جنس گاو و گوسفند نیز پیه را حرام کردیم مگر آنچه در پشت آنها است یا به بعض روده ها یا به استخوانها آمیخته است و آنها چون ستم کردند ما بدین حکم آنها را مجازات کردیم و البته همه وعده ها و سخنان خدا راست خواهد بود

پس اگر ترا ای پیغمبر تکذیب کنند بگو خدای شما با آنکه دارای رحمت بی منتهاست عذابش را از فرقه بدکاران باز نخواهد داشت

آنانکه شرک آوردند خواهند گفت که اگر خدا میخواست ما و پدرانمان مشرک نمی شدیم و چیزی را حرام نمی کردیم بدین گفتار جاهلانه جبریان پیشینیان ایشان نیز تکذیب رسل می کردند تا آنکه طعم عذاب ما را چشیدند بگو ای پیغمبر آیا شما بر این سخن مدرک قطعی دارید تا ارائه دهید؟ وگرنه شما پیروی جز از خیالات باطل خویش نمی کنید و جز بگزافه و دروغ سخن نمی گوئید

بگو ای پیغمبر برای خدا حجت بالغه است پس اگر مشیتش قرار می گرفت همه شما را هدایت می کرد

بگو ای پیغمبر گواهان خود را بر اینکه خدا این و آن را که میگوئید حرام کرده بیاورید پس هر گاه گواهی دادند چون دروغ گواهی میدهند تو با آنها گواهی مده و پیروی از هوای نفس آنها مکن که آنها آیات خدا را تکذیب کرده و به قیامت ایمان نمی آورند و از خدای خود حق مطلق و آفریننده خویش بسوی بتان باطل الذات برمی گردند

بگو ای پیغمبر بیائید تا آنچه خدا بر شما حرام کرده همه را براستی بیان کنم در مرتبه اول این که شرک به خدا به هیچ وجه نیاورید نه در عقیده و نه در عمل و دیگر اینکه در باره پدر و مادر احسان کنید و نیاز آرید دیگر اولاد خود را از بیم فقر نکشید ما شما و آنها را روزی میدهیم و دیگر به کارهای زشت آشکار و نهان نزدیک نشوید و نفسی را که حرام کرده جز بحق یعنی به حکم حق و قصاص به قتل نرسانید شما را خدا به این اندرزها سفارش نموده باشد که در مصلحت این احکام تعقل کنید تا از روی عقل و فهم کار بندید و سعادت یابید

و هرگز به مال یتیم نزدیک نشوید تا آنکه به حد رشد و کمال رسد و براستی کیل و وزن را تمام بدهید و خیانت کم فروشی و گران فروشی را ترک کنید و بدانید که ما هیچ کس را جز بقدر قدرت و توانائی تکلیف نکرده ایم و هرگاه سخنی گوئید به عدالت گرائید هر

چند درباره خویشاوندان باشد و به عهد خدا وفا کنید اوامر و نواهی خدا را اطاعت کنید اینست سفارش خدا به شما باشد که متذکر و هوشمند شوید

و اینست یعنی این قرآن و احکام الهی است راه راست پیروی آن کنید و از راه های دیگر که موجب تفرقه و پریشانی شماست جز از راه خدا متابعت نکنید این است سفارش خدا به شما باشد که پرهیزکار شوید و مورد لطف و عنایت حق گردید

پس از انبیاء سالف آنگاه بموسی کتاب کامل دادیم برای تکمیل نفوس هر نیکوکار و برای تفصیل و بیان حکم هر چیز و برای هدایت و رحمت بر خلق باشد که مردم به لقاء خدا ایمان آورند

و این قرآن مبارک کتابی است که ما با برکت و علم و حکمت و خیر بسیار فرستادیم از آن پیروی کنید و پرهیزکار شوید باشد که مشمول مرحمت و لطف ایزد گردید

قرآن را برای این فرستادیم بر شما تا نگوئید که کتاب تورات و انجیل بس بر دو طایفه یهود و نصاری فرستاده شد و ما از تعلیم درس آن کتاب الهی غافل و بی بهره ماندیم

یا گوئید اگر کتاب بر ما فرستاده میشد ما بهتر از آنان براه هدایت می شتافتیم پس بشما هم از طرف پروردگارتان حجت آشکار و هدایت و رحمت در رسید اکنون کیست ستمکارتر از آنکه آیات الهی را تکذیب کند و از اطاعت حق روی گرداند بزودی آنان را که از آیات ما روی گردانیده و مخالفت کرده اند به عذاب سخت مجازات کنیم به کیفر آنکه با عناد و لجاج از

آیات ما عراض میکنند

آیـا منکران انتظـاری دارنـد جز آنکه فرشـتگان قهر بر آنها درآینـد و یا امر خـدا و قضای الهی بر آنان فرا رسـد و همه هلاک شوند یا برخی دلائل و آیات خدا یعنی علائم قطعی مرگ یا قیامت یا ظهور سـلطنت حقه اسـلام آشـکار شود روزی که بعض آیات قهر و غضب خـدای تو بر آنها برسد البته آن روز هیچکس را ایمان نفع نبخشد اگر از آن پیش ایمان نیاورده یا در ایمان کسب خیر و سعادت نکرده باشد ای رسول کافران را بگو شـما در انتظار نتیجه اعمال زشت خود باشـید ما هم در انتظار نتیجه اعمال صالح خویش هستیم

آنان که دین را پراکندنـد و در آن فرقه فرقه شدنـد چشم از آنها بپوش که چنین کسان بکار تو نیایند از دست آنها نیز غمگین مباش که مجازات کار آنها با خداست بعد از این به عقاب آنچه می کنند سخت آگاهشان می گرداند

هر کس کار نیکو کنـد او را ده برابر آن پاداش خواهـد بود و هر کس کار زشت کند جز بقدر آن کار زشت مجازات نشود و بر آنها اصلا ستم نخواهد شد

بگو ای پیغمبر محققا مرا خـدا براه راست هـدایت کرده است بـدین اسـتوار و آئین پاک ابراهیم که وجودش از لوث شـرک و عقاید باطل مشرکین منزه بود

بگو ای پیغمبر همانا نماز و طاعت و کلیه اعمال من و حیات و ممات من همه برای خداست که پروردگار جهانهاست

او را شریک نیست و به همین اخلاص کامل مرا فرمان داده اند و من اولین کسی هستم

که مطیع و تسلیم امر خدا میباشم

بگو ای پیغمبر آیا من کسی غیر خدا را به ربوبیت گزینم؟ در صورتی که خدا رب همه موجوداتست و هیچکس چیزی نیندوخت مگر بر خود و هیچ نفسی بار دیگری را بر دوش نگیرد و پس از انتقال از این جهان بازگشت همه شما بسوی خداست او شما را به آنچه خلاف در آن کردید آگاه خواهد ساخت

او خدائی است که شما را جانشین گذشتگان اهل زمین مقرر داشت و رتبه بعضی را از بعضی بالاتر قرار داد تا شما را در این تفاوت رتبه ها بیازماید که همانا خدا سخت زود کیفر و بسیار بخشنده و مهربان است

تلاوت سوره ی انعام و کهف و یس در شب آخر ماه رمضان

متن

ظ(خواندن سوره انعام و کهف و یس و صد مرتبه

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَتُوبُ إِلَيْه

تلاوت سوره ی تکاثر

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

أَلْهاكُمُ التَّكاثُرُ (١)

حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقابِرَ (٢)

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ (٣)

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ (۴)

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ (۵)

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ (۶)

ثُمَّ لَتَرَوُنَّها عَيْنَ الْيَقِينِ (٧)

ثُمَّ لَتُسْئَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ (٨)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

(به هوش آئید) که شما مردم را بسیاری اموال و فرزند و عشیره سخت (از یاد خدا و مرگ) غافل داشته است

تا آنجا که به ملاقات (اهل) قبور رفتید (و به جای آنکه عبرت گیرید آنجا هم به قبرهای مردگان خود بر هم مفاخرت کردید)

نه چنین است (از این غفلت و غرور برگردید) که بزودی خواهید دانست (که پس از مرگ به برزخ چه سختیها در پیش دارید)

باز هم حقا خواهید دانست (که به قیامت با چه عذابها مواجهید)

حقا اگر بطور یقین می دانستید (چه حادثه بزرگی در پیش دارید هرگز به بازی دنیا از عالم آخرت غافل نمی شدید)

البته (پس از مرگ) دوزخ را مشاهده خواهید کرد

و سپس به چشم یقین (بی شک و ریب آن عالم را) می بینید

آنگاه از نعمتها (مانند مال و جاه و صحت و جوانی و عمر و نعمت بزرگ ولایت علی ع و غیره) شما را در آنجا باز می پرسند

تلاوت سوره ی جمعه

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزيزِ الْحَكيمِ (۱)

هُوَ الَّذي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولاً مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آياتِهِ وَ يُزَكِّيهِمْ وَ يُعَلِّمُهُمُ الْكِتابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ إِنْ كانُوا مِنْ قَبْلُ لَفي ضَلالٍ مُبينٍ (۲)

وَ آخَرينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَ هُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ (۳)

ذلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتيهِ مَنْ يَشاءُ وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظيمِ (۴)

مَثَلُ الَّذينَ حُمِّلُوا التَّوْراةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوها كَمَثَلِ الْحِمارِ يَحْمِلُ أَسْفاراً بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذينَ كَذَّبُوا بِآياتِ اللَّهِ وَ اللَّهُ لا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمينَ (۵)

قُلْ يا أَيُّهَا الَّذينَ

هادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكَمْ أَوْلِياءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صادِقِينَ (۶)

وَ لا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَداً بِما قَدَّمَتْ أَيْديهِمْ وَ اللَّهُ عَليمٌ بِالظَّالِمينَ (۷)

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذی تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلاقيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلی عالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَهِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِما كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۸)

يا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا إِذا نُودِیَ لِلصَّلاهِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَهِ فَاسْعَوْا إِلی ذِكْرِ اللَّهِ وَ ذَرُوا الْبَيْعَ ذلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۹)

فَإِذا قُضِيَتِ الصَّلاهُ فَانْتَشِرُوا فِی الْأَرْضِ وَ ابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَ اذْكُرُوا اللَّهَ كَثيراً لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۱۰)

وَ إِذا رَأَوْا تِجارَهً أَوْ لَهْواً انْفَضُّوا إِلَيْها وَ تَرَكُوكَ قائِماً قُلْ ما عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَ مِنَ التِّجارَهِ وَ اللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقينَ (۱۱)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

هر چه در زمین و آسمانهاست همه به تسبیح و ستایش خدا که پادشاهی منزه و پاک و مقتدر و داناست مشغولند

اوست خدائی که میان عرب امی (یعنی قومی که خواندن و نوشتن نمی دانستند) پیغمبری بزرگوار از همان مردم برانگیخت تا بر آنان آیات وحی خدا تلاوت کند و آنها را (از لوث جهل و اخلاق زشت) پاک سازد و شریعت و احکام کتاب سماوی و حکمت الهی بیاموزد با آنکه پیش از این همه در ورطه جهالت و گمراهی بودند

و نیز قوم دیگری را (که به روایت از پیغمبر، مراد عجمند) چون به عرب (در اسلام) ملحق شوند هدایت فرماید که او خدای مقتدر و همه کارش به حکمت و مصلحتست

این (رسالت و نزول قرآن) فضل و کرامت خداست که آن لطف را در حق هر که بخواهد می کند و خدا را

(بر خلق) فضل و رحمت نامنتهاست

وصف حال آنان که تحمل (علم) تورات کرده و خلاف آن عمل نمودند در مثل به حماری ماند که بار کتابها بر پشت کشد (و از آن هیچ نفهمد و بهره نبرد) آری قومی که مثل حالشان اینست که آیات خدا را تکذیب کردند بسیار مردم ستمگر بدکاری هستند و خدا هرگز (به راه سعادت) ستمکاران را رهبری نخواهد کرد

ای رسول ما، جهودان را بگو ای جماعت یهود اگر پندارید که شما به حقیقت دوستداران خدائید نه مردم دیگر پس تمنای مرگ کنید اگر راست می گوئید (که علامت دوستان خدا آرزوی مرگ و شوق لقای خداست)

و حال آنکه در اثر آن کردار بد که به دست خود (برای آخرت خویش) پیش فرستاده اند ابدا آرزوی مرگ نمی کنند (بلکه از مرگ سخت ترسان و هراسانند) و خدا از کردار ستمکاران آگاهست

ای رسول ما، (با جهودان) بگو عاقبت مرگی که از آن می گریزید شما را البته ملاقات خواهد کرد و پس (از مرگ) به سوی خدائی که دانای پیدا و پنهانست باز می گردید و او شما را به آنچه (نیک و بد) کرده اید آگاه می سازد

ای کسانی که ایمان آورده اید هرگاه شما را برای نماز روز جمعه بخوانند فی الحال به ذکر خدا بشتابید و کسب و تجارت رها کنید که این (نماز جمعه از هر تجارت سودمندی) اگر بدانید برای شما بهتر خواهد بود

پس آنگاه که نماز پایان یافت (بعد از ظهر جمعه) باز در پی کسب و کار خود رفته و روی زمین منتشر شوید و از فضل و کرم

خدا روزی طلبید. و یاد خدا بسیار کنید تا مگر رستگار و سعادتمند گردید

و این مردم (سست ایمان) چون تجارتی یا لهو و بازیچه ای ببینند بدان شتابند و تو را در نماز تنها گذارند ای رسول بگو به خلق که آنچه نزد خداست (یعنی ثواب آخرت و بهشت ابد) بسیار برای شما از لهو و لعب و تجارت های دنیا بهتر است و خدا

تلاوت سوره ی جمعه در شب جمعه

متن

هر که بخواند سوره ی جمعه را در هر شب جمعهخواهد بود کفاره ما بین جمعه تا جمعه ی دیگر

تلاوت سوره ی حجر

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

الر تِلْکَ آیاتُ الْکِتابِ وَ قُرْآنٍ مُبینٍ (۱)

رُبَما یَوَدُّ الَّذینَ کَفَرُوا لَوْ کانُوا مُسْلِمینَ (۲)

ذَرْهُمْ یَأْکُلُوا وَ یَتَمَتَّعُوا وَ یُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ یَعْلَمُونَ (۳)

وَ ما أَهْلَکْنا مِنْ قَرْیَهٍ إِلَّا وَ لَها کِتابٌ مَعْلُومٌ (۴)

ما تَسْبِقُ مِنْ أُمَّهٍ أَجَلَها وَ ما یَسْتَأْخِرُونَ (۵)

وَ قالُوا یا أَیُّهَا الَّذی نُزِّلَ عَلَیْهِ الذِّکْرُ إِنَّکَ لَمَجْنُونٌ (۶)

لَوْ ما تَأْتینا بِالْمَلائِکَهِ إِنْ کُنْتَ مِنَ الصَّادِقینَ (۷)

ما نُنَزِّلُ الْمَلائِکَهَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَ ما کانُوا إِذاً مُنْظَرینَ (۸)

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّکْرَ وَ إِنَّا لَهُ لَحافِظُونَ (۹)

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنا مِنْ قَبْلِکَ فی شِیَعِ الْأَوَّلینَ (۱۰)

وَ ما یَأْتیهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا کانُوا بِهِ یَسْتَهْزِؤُنَ (۱۱)

کَذلِکَ نَسْلُکُهُ فی قُلُوبِ الْمُجْرِمینَ (۱۲)

لا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَ قَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ (۱۳)

وَ لَوْ فَتَحْنا عَلَيْهِمْ باباً مِنَ السَّماءِ فَظَلُّوا فيهِ يَعْرُجُونَ (۱۴)

لَقالُوا إِنَّما سُكِّرَتْ أَبْصارُنا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ (۱۵)

وَ لَقَدْ جَعَلْنا فِي السَّماءِ بُرُوجاً وَ زَيَّنَّاها لِلنَّاظِرِينَ (۱۶)

وَ حَفِظْناها مِنْ كُلِّ شَيْطانٍ رَجيمٍ (۱۷)

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهابٌ مُبينٌ (۱۸)

وَ الْأَرْضَ مَدَدْناها وَ أَلْقَيْنا فيها رَواسِيَ وَ أَنْبَتْنا فيها مِنْ كُلِّ شَيْ ءٍ مَوْزُونٍ (۱۹)

وَ جَعَلْنا لَكُمْ فيها مَعايِشَ وَ مَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرازِقينَ (۲۰)

وَ إِنْ مِنْ شَيْ ءٍ إِلَّا عِنْدَنا خَزائِنُهُ وَ ما نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ (۲۱)

وَ أَرْسَلْنَا الرِّياحَ لَواقِحَ فَأَنْزَلْنا مِنَ السَّماءِ ماءً فَأَسْقَيْناكُمُوهُ وَ ما أَنْتُمْ لَهُ بِخازِنينَ (۲۲)

وَ إِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَ نُميتُ وَ نَحْنُ الْوارِثُونَ (۲۳)

وَ لَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمينَ مِنْكُمْ وَ لَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرينَ (۲۴)

وَ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكيمٌ عَليمٌ (۲۵)

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسانَ مِنْ صَلْصالٍ مِنْ حَمَإٍ

مَسْنُونٍ (۲۶)

وَ الْجَانَّ خَلَقْناهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نارِ السَّمُومِ (۲۷)

وَ إِذْ قالَ رَبُّکَ لِلْمَلائِکَهِ إِنِّی خالِقٌ بَشَراً مِنْ صَلْصالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (۲۸)

فَإِذا سَوَّیْتُهُ وَ نَفَخْتُ فیهِ مِنْ رُوحی فَقَعُوا لَهُ ساجِدینَ (۲۹)

فَسَجَدَ الْمَلائِکَهُ کُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (۳۰)

إِلاَّ إِبْلیسَ أَبی أَنْ یَکُونَ مَعَ السَّاجِدینَ (۳۱)

قالَ یا إِبْلیسُ ما لَکَ أَلاَّ تَکُونَ مَعَ السَّاجِدینَ (۳۲)

قالَ لَمْ أَکُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (۳۳)

قالَ فَاخْرُجْ مِنْها فَإِنَّکَ رَجیمٌ (۳۴)

وَ إِنَّ عَلَیْکَ اللَّعْنَهَ إِلی یَوْمِ الدِّینِ (۳۵)

قالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنی إِلی یَوْمِ یُبْعَثُونَ (۳۶)

قالَ فَإِنَّکَ مِنَ الْمُنْظَرینَ (۳۷)

إِلی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ (۳۸)

قالَ رَبِّ بِما أَغْوَیْتَنی لَأُزَیِّنَنَّ لَهُمْ فِی الْأَرْضِ وَ لَأُغْوِیَنَّهُمْ أَجْمَعینَ (۳۹)

إِلاَّ عِبادَکَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصینَ (۴۰)

قالَ هذا صِراطٌ عَلَیَّ مُسْتَقیمٌ (۴۱)

إِنَّ عِبادی لَیْسَ لَکَ عَلَیْهِمْ سُلْطانٌ إِلاَّ مَنِ اتَّبَعَکَ مِنَ الْغاوینَ (۴۲)

وَ إِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعینَ (۴۳)

لَها سَبْعَهُ أَبْوابٍ لِکُلِّ بابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ (۴۴)

إِنَّ الْمُتَّقینَ فی جَنَّاتٍ وَ عُیُونٍ (۴۵)

ادْخُلُوها بِسَلامٍ آمِنِينَ (۴۶)

وَ نَزَعْنا ما فِی صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْواناً عَلی سُرُرٍ مُتَقابِلِینَ (۴۷)

لا یَمَسُّهُمْ فِیها نَصَبٌ وَ ما هُمْ مِنْها بِمُخْرَجِینَ (۴۸)

نَبِّئْ عِبادِی أَنِّی أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِیمُ (۴۹)

وَ أَنَّ عَذابِی هُوَ الْعَذابُ الْأَلِیمُ (۵۰)

وَ نَبِّئْهُمْ عَنْ ضَیْفِ إِبْراهِیمَ (۵۱)

إِذْ دَخَلُوا عَلَیْهِ فَقالُوا سَلاماً قالَ إِنَّا مِنْکُمْ وَجِلُونَ (۵۲)

قالُوا لا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُکَ بِغُلامٍ عَلِیمٍ (۵۳)

قالَ أَ بَشَّرْتُمُونِی عَلی أَنْ مَسَّنِیَ الْکِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ (۵۴)

قالُوا بَشَّرْناکَ بِالْحَقِّ فَلا تَکُنْ مِنَ الْقانِطِینَ (۵۵)

قالَ وَ مَنْ یَقْنَطُ مِنْ رَحْمَهِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ (۵۶)

قالَ فَما خَطْبُکُمْ أَیُّهَا الْمُرْسَلُونَ (۵۷)

قالُوا إِنَّا أُرْسِلْنا إِلی قَوْمٍ مُجْرِمِینَ (۵۸)

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِینَ (۵۹)

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنا إِنَّها لَمِنَ الْغابِرِینَ (۶۰)

فَلَمَّا جاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ (۶۱)

قالَ إِنَّکُمْ قَوْمٌ مُنْکَرُونَ (۶۲)

قالُوا بَلْ جِئْناکَ

بِما كانُوا فيهِ يَمْتَرُونَ (۶۳)

وَ أَتَيْناكَ بِالْحَقِّ وَ إِنَّا لَصادِقُونَ (۶۴)

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَ اتَّبِعْ أَدْبارَهُمْ وَ لا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَ امْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ (۶۵)

وَ قَضَيْنا إِلَيْهِ ذلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دابِرَ هؤُلاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحينَ (۶۶)

وَ جاءَ أَهْلُ الْمَدينَهِ يَسْتَبْشِرُونَ (۶۷)

قالَ إِنَّ هؤُلاءِ ضَيْفى فَلا تَفْضَحُونِ (۶۸)

وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ لا تُخْزُونِ (۶۹)

قالُوا أَ وَ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعالَمينَ (۷۰)

قالَ هؤُلاءِ بَناتى إِنْ كُنْتُمْ فاعِلينَ (۷۱)

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفى سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ (۷۲)

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَهُ مُشْرِقينَ (۷۳)

فَجَعَلْنا عالِيَها سافِلَها وَ أَمْطَرْنا عَلَيْهِمْ حِجارَهً مِنْ سِجِّيلٍ (۷۴)

إِنَّ فى ذلِكَ لَآياتٍ لِلْمُتَوَسِّمينَ (۷۵)

وَ إِنَّها لَبِسَبيلٍ مُقيمٍ (۷۶)

إِنَّ فى ذلِكَ لَآيَهً لِلْمُؤْمِنينَ (۷۷)

وَ إِنْ كانَ أَصْحابُ الْأَيْكَهِ لَظالِمينَ (۷۸)

فَانْتَقَمْنا مِنْهُمْ وَ إِنَّهُما لَبِإِمامٍ مُبينٍ (۷۹)

وَ لَقَدْ كَذَّبَ أَصْحابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلينَ (۸۰)

وَ آتَيْناهُمْ آياتِنا فَكانُوا عَنْها مُعْرِضينَ (۸۱)

وَ كانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبالِ بُيُوتاً آمِنينَ (۸۲)

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَهُ مُصْبِحينَ (۸۳)

فَما أَغْنى عَنْهُمْ ما كانُوا يَكْسِبُونَ (۸۴)

وَ ما خَلَقْنَا السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ ما بَيْنَهُما إِلَّا بِالْحَقِّ وَ إِنَّ السَّاعَهَ لَآتِيَهٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَميلَ (۸۵)

إِنَّ رَبَّکَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَليمُ (۸۶)

وَ لَقَدْ آتَيْناکَ سَبْعاً مِنَ الْمَثانى وَ الْقُرْآنَ الْعَظيمَ (۸۷)

لا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْکَ إِلى ما مَتَّعْنا بِهِ أَزْواجاً مِنْهُمْ وَ لا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَ اخْفِضْ جَناحَکَ لِلْمُؤْمِنينَ (۸۸)

وَ قُلْ إِنِّى أَنَا النَّذيرُ الْمُبينُ (۸۹)

كَما أَنْزَلْنا عَلَى الْمُقْتَسِمينَ (۹۰)

الَّذينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضينَ (۹۱)

فَوَ رَبِّکَ لَنَسْئَلَنَّهُمْ أَجْمَعينَ (۹۲)

عَمَّا كانُوا يَعْمَلُونَ (۹۳)

فَاصْدَعْ بِما تُؤْمَرُ وَ أَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكينَ (۹۴)

إِنَّا كَفَيْناکَ الْمُسْتَهْزِئينَ (۹۵)

الَّذينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلهاً آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (۹۶)

وَ لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّکَ يَضيقُ صَدْرُکَ بِما يَقُولُونَ (۹۷)

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّکَ وَ كُنْ مِنَ السَّاجِدينَ (۹۸)

وَ اعْبُدْ رَبَّکَ حَتَّى يَأْتِيَکَ الْيَقينُ (۹۹)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

الر

(اسرار این حروف نزد خدا و رسول است) اینست آیات کتاب خدا و قرآنی که راه حق و باطل را روشن و آشکار می گرداند

کافران (چون چشم حقیقت بین بگشایند) ای بسا آرزو کنند که کاش مسلم و خداپرست بودند

ای رسول ما این کافران لجوج را به خورد و خواب طبیعت و لذات حیوانی واگذار تا آمال و اوهام دنیوی آنان را غافل گرداند (که عقاب) نتیجه این کامرانی بیهوده را بزودی خواهند یافت

و ما هیچ ملک و ملتی را هلاک نکردیم جز به هنگامی معین

اجل هیچ قومی از آنچه در علم حق معین است یک لحظه مقدم و مؤخر نخواهد شد

کافران گویند ای کسی که مدعی آنی که قرآن از جانب خدا بر من نازل شده تو به عقیده ما محققا دیوانه ای (که چنین دعوی می کنی)

اگر راست می گوئی (و بر تو فرشتگان خدا نازل می شوند) چرا فرشتگان بر ما نازل نمی شوند؟

ای رسول ما پاسخ این سخن به آنها بگو ما فرشتگان را جز برای حق و حکمت و مصلحت نخواهیم فرستاد و آنگاه که بفرستیم دیگر کافران لحظه ای بر عذاب و هلاکتشان مهلتی نخواهند یافت

البته ما قرآن را بر تو نازل کردیم و ما هم او را محققا (از آسیب حسودان و منکران) محفوظ خواهیم داشت

و ما پیش از تو هم رسولانی بر امم سالفه فرستادیم

ولی هیچ رسولی بر این مردم ناشایسته نمی آید جز آنکه بجای اطاعت به (انکار و) استهزای او می پردازند

اینگونه ما قرآن را روشن در دل زشتکاران (و کافران برای

هدایتشان) وارد سازیم

لیکن کافران عنود، به آن ایمان نمی آورند و نسبت به رسولان و کتب آسمانی عادت امم سابقه هم مانند امت تو بر همین انکار و استهزاء گذشت

و اگر ما بر این کافران امتت دری از آسمان بگشائیم تا دایم بر آسمانها عروج (یا فرشتگان بر آنها نزول) کنند

باز هم بر رد و انکار تو خواهند گفت چشمان ما را (محمد ص) فروبسته و در ما سحر و جادوئی بکار برده است

ما در آسمان کاخهای بلند برافراشتیم و بر چشم بینایان عالم آن کاخها را بزیب و زیور بیاراستیم

و آن را از دستبرد شیطان مردود محفوظ داشتیم

لیکن هر شیطانی برای سرقت سمع (یعنی برای دزدیدن و دریافتن سخن فرشتگان عالم بالا) به آسمان نزدیک شد تیر شهاب شعله آسمانی (حجج و ادله عقلی قرآن) او را تعقیب کرد

و زمین را هم ما بگستردیم و در آن کوه های عظیم برنهادیم و از آن هر گیاه و هر نبات مناسب و موافق حکمت و عنایت برویانیدیم

و در این زمین هم لوازم معاش و زندگانی شما نوع بشر را مهیا کردیم و هم بر سایر حیوانات از طیور و دواب و سباع و غیره که شما به آنها روزی نمی دهید قوت و غذا فراهم ساختیم

و بدانکه هیچ چیز در عالم نیست جز آنکه منبع و خزانه آن نزد ما خواهد بود ولی ما از آن بر عالم خلق الا بقدر معین که مصلحت است نمی فرستیم

و ما بادهای آبستن کن رحم طبیعت را فرستادیم و هم باران را از

آسمان فرود آوردیم تا بدان آب شما و نباتات و حیوانات شما را سیراب گردانیدیم وگرنه شما نمی توانستید آبهائی برای وقت حاجت خود در هر جای زمین از کوه و دره و بیابان و صحرا منبع ساخته و جاری سازید

و مائیم که خلایق را زنده می کنیم و می میرانیم و وارث همه خلق که فانی می شوند ما هستیم

و البته علم ما به همه گذشتگان و آیندگان شما احاطه کامل دارد

و البته خدای تو همه خلایق را در قیامت محشور خواهد کرد که کار او از روی علم و حکمت است (خلق را بیهوده و عبث نیافریده بلکه برای بقا تا ابد و برای آنها ثواب و جزاء ابدی مقرر است)

و همانا ما انسانی را از گل و لای سالخورده تغییر یافته بیافریدیم

و طایفه دیوان را پیشتر از آتش گدازنده، خلق کردیم

و آنگاه که پروردگار به فرشتگان عالم اظهار فرمود که من بشری از ماده گل و لای کهنه متغیر خلق خواهم کرد

پس چون آن عنصر را معتدل بیارایم و در آن از روح خویش بدمم همه (از جهت حرمت و عظمت آن روح الهی) بر او سجده کنید

(چون فرمان حق بسجده آدم دررسید) همه فرشتگان (و قوای فعاله) عالم سجده کردند

مگر ابلیس که از سجده آدم امتناع ورزید

خدا به شیطان فرمود که ای شیطان برای چه تو با ساجدان عالم به سجده آدم سر فرود نیاوردی

شیطان پاسخ داد که من هرگز به بشری که از گل و لای کهنه خلقت کرده ای سجده نخواهم

کرد

خدا هم به او قهر و عتاب فرمود که پس چون سجده نمی کنی از صف ساجدان (و از بهشت مطیعان) خارج شو که تو رانده درگاه ما شدی

و لعنت ما تا روز جزا بر تو محقق و حتمی گردید

شیطان (چون مردود شد) از خدا درخواست کرد که پروردگارا پس مرا تا روز قیامت که خلق مبعوث می شوند مهلت و طول عمر عطا فرما

خدا فرمود آری ترا مهلت خواهد بود

تا بوقت معین و روز معلوم (شاید مراد تا قیامت یا نفخه صور اول یا ظهور دولت ولی عصر یا ظهور حکومت عقل انسان بر نفس و هوای او باشد)

آنگاه که شیطان مهلت یافت به معارضه با خدا برخاست و گفت خدایا چنانکه مرا گمراه کردی من نیز در زمین همه چیز را در نظر فرزندان آدم جلوه می دهم تا از یاد تو غافل شوند و همه آنها را گمراه خواهم کرد

بجز بندگان پاک و خالص تو را

خدا فرمود همین اخلاص و پاکی سریرت راه مستقیم به درگاه رضای منست

و هرگز ترا بر بندگان با خلوص من تسلط و غلبه نخواهد بود لیکن اقتدار و سلطه تو بر مردم نادان گمراهی است که پیرو تو شوند

و البته وعده گاه جمیع آن مردم گمراه نیز مانند تو آتش دوزخ خواهد بود

که آن دوزخ را هفت در است و هر دری برای ورود دسته ای از گمراهان معین گردیده است

و اهل تقوی را البته (در بهشت) باغها و نهرهای جاری خواهد بود

به آنها خطاب شود که

شما با درود و سلام و با کمال ایمنی و احترام به بهشت ابد وارد شوید

و ما آئینه دلهای پاک آنها را از کدورت کینه و حسد و هر خلق ناپسند به کلی پاک و پاکیزه سازیم تا همه با هم برادر و دوستدار هم شوند و روبروی یکدیگر بر تخت عزت بنشینند

در حالتی که هیچ رنج و زحمت در آنجا به آنها نرسد و هرگز از آن بهشت ابد بیرونشان نکنند

(ای رسول ما) بندگان مرا آگاه ساز و مژده بده که من بسیار آمرزنده و مهربانم

و نیز آنها را بترسان که عذاب من بسیار سخت و دردناک است

و هم بندگانم را از حکایت فرشتگان مهمانان ابراهیم آگاه ساز

و بگو که چون آن مهمانان بر ابراهیم وارد شدند و بر او سلام دادند ابراهیم مضطرب شده و گفت من از اینکه شما بدون اذن و بی موقع بر من درآمدید بیمناکم

فرشتگان گفتند هیچ مترس که ما آمده ایم تو را به فرزندی دانا از جانب خدا بشارت دهیم

ابراهیم گفت آیا مرا در این سن پیری مژده فرزند می دهید؟ نشانه این مژده چیست؟

گفتند ما تو را به حق و حقیقت بشارت دادیم و تو هرگز از لطف خدا نومید مباش

ابراهیم گفت آری هرگز بجز مردم (نادان مادی) گمراه کسی از لطف خدا نومید نیست

آنگاه ابراهیم پرسش کرد که ای رسولان حق بازگوئید بر چه کار مبعوث شده اید

فرشتگان پاسخ دادند که ما را بر هلاک قومی زشتکار فرستاده اند

که آن قوم مجرم لوطند

که به جرم عمل بد هلاک شوند مگر اهلبیت لوط و خانواده نبوت که آنها را همه از بلا نجات خواهیم داد

جز آن لوط که آنهم چون با بدان همدست است چنین مقرر داشتیم که با زشتکاران هلاک شود

آنگاه که فرشتگان فرستاده حق بر لوط و خانواده او وارد شدند

لوط با فرشتگان چون بی سابقه در خانه او آمدند گفت شما اشخاص ناآشنائید و من هیچ شما را نمی شناسم

فرشتگان پاسخ دادند که ما بر انجام وعده عذاب که قومت در آن به شک و انکار بودند فرستاده شدیم

و بحق و راستی بسوی تو آمده ایم و از آنچه گوئیم صدق محض است

پس تو ای لوط با خانواده ات شبانه از این دیار بیرون شو و همه اهلبیت پیشاپیش و خود از پی آنان بروید و هیچیک بازپس ننگرید بلکه بدانسو که مأمورید بسرعت روان شوید

(و آنگاه بر قوم لوط حکم هلاک دادیم) و بر این فرمان را که قومت تا آخرین افراد، صبحگاه هلاک می شوند وحی کردیم

و (در آن شب که فرشتگان بشکل جوانهای زیبا بخانه لوط درآمدند) قوم لوط آگاه شده خوشحال (بخیال کامرانی) بخانه او شدند

لوط بقوم خود گفت این جوانان در منزل من مهمانند مرا به آزردن ایشان شرمسار مکنید

از خدا بترسید و در کار مهمان غریب مرا خجل مگردانید

قوم گفتند آیا ما ترا از حمایت عالمیان منع نکردیم؟ (و نگفتیم که غریبان را از ما پنهان مکن و در خانه خود پناه مده؟ چرا کردی؟)

لوط به قوم خود

گفت من این دخترانم را به نکاح شما می دهم تا اگر خیال عملی دارید انجام دهید و با مهمانانم قصد بد مکنید

ای محمد به جان تو قسم که این مردم دنیا همیشه مست شهوات نفسانی و به حیرت و غفلت و گمراهی خواهند بود

باری قوم لوط هنگام طلوع آفتاب به صیحه آسمانی همه هلاک شدند

و شهر و دیار آنها را زیر و زبر ساخته و آن قوم سنگباران عذاب کردیم

و در این عذاب هوشمندان را عبرت و بصیرت بسیار است

و این ویرانه (شهر سدوم و دیار قوم لوط است که اکنون راهی و حجتی) برقرار و طریقی برای عبرت صاحبان افکار است

همانا در این عقوبت بدکاران عالم اهل ایمان را آیت و عبرت است

و اهل شهر ایکه (قوم شعیب) هم بسیار مردم ستمکاری بودند

آنها را نیز به کیفر رسانیدیم و این هر دو شهر (یعنی شهر ایکه و سدوم یا مدین که دیار قوم لوط و شعیب بود) برای اهل اعتبار راهی روشن و آشکار است

و اصحاب حجر هم رسولان را به کلی تکذیب کردند

و از آیاتی که ما بر آنان فرستادیم روگردانیدند

و در کوه ها منزل می ساختند تا از خطر ایمن باشند

صبحگاهی صیحه عذاب قهر ما آنها را نابود کرد

و بفراز کوه با همه ذخائر و ثروت از هلاک ایمن نگردیدند

و ما آسمانها و زمین و هر چه در بین آنهاست بجز برای مقصودی صحیح و حکمتی بزرگ خلق نکرده ایم و البته ساعت قیامت (که غرض و

مقصود اصلی خلقت شماست) خواهد آمد اکنون تو ای رسول ما از این منکران نیکو درگذر (یعنی با خلق خوش آنها را بحق دعوت کن و اگر نپذیرند دلتنگ مباش)

محققا پروردگار تو آفریننده دانائیست (بی مقصود خلق را نیافریده البته هر کسی به نتیجه عملش خواهد رسید)

ای محمد همانا هفت آیت با ثنا و دعا (که قسمت بین خدا و عبد شده و در هر نماز دوبار خوانده می شود یعنی سوره حمد) و این قرآن با عظمت را بر تو فرستادیم

تو از این ناقبال متاع دنیوی که به طایفه ای از مردم کافر برای امتحان دادیم البته چشم بپوش و بر اینان اندوه مخور و اهل ایمان را زیر پر و بال (علم و حکمت و لطف و رحمت) خود گیر و با کمال حسن خلق بپروران

و بگو من رسولم که برای اندرز و ترسانیدن خلق از عذاب قهر خدا با دلیلی روشن آمده ام

آنگونه عذابی که بر کسانی که آیات خدا را قسمت کردند (یعنی یهود و نصاری که به میل خود تجزیه کردند) نازل نمودیم

آنان که قرآن را به میل خود و غرض فاسد خویش جزر جزر و پاره پاره کردند بعضی را قبول و بعضی را رد کردند

قسم به خدای تو که از همه آنها سخت مؤاخذه خواهیم کرد

روزی از آنچه می کنند بازخواست می شوند

پس تو به صدای بلند آنچه مأموری بخلق برسان و از مشرکان روی بگردان

همانا (که خدای مقتدر و توانائیم) ترا از شر تمسخر و استهزاءکنندگان مشرک که چند نفر از اشراف قریش

بودند محفوظ میداریم (مفسرین گفتند مراد ولید مغیره و عاص وائل و اسود مطلب و اسود عبد یغوث و حارث غیث است که به دعای پیغمبر هر پنج بمردند)

آنان که با خدای یکتا خدائی دیگر گرفتند بزودی خواهند دانست که در چه جهل و اشتباهی بوده اند و با چه شقاوت و عذابی محشور می شوند

ما میدانیم که تو از آنچه امت در طعنه و تکذیب تو می گویند سخت دلتنگ می شوی

غم مخور و بذکر اوصاف کمال پروردگارت تسبیح گو و از نمازگزاران باش (تا به یاد خدا شاد خاطر شوی)

و دایم به پرستش خدای خود مشغول باش تا ساعت (مرگ و هنگام لقای ما) به یقین بر تو فرارسد

تلاوت سوره ی حم سجده

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

حم (۱)

تَنْزیلٌ مِنَ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ (۲)

کِتابٌ فُصِّلَتْ آیاتُهُ قُرْآناً عَرَبِیًّا لِقَوْمٍ یَعْلَمُونَ (۳)

بَشیراً وَ نَذیراً فَأَعْرَضَ أَکْثَرُهُمْ فَهُمْ لا یَسْمَعُونَ (۴)

وَ قالُوا قُلُوبُنا فی أَکِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونا إِلَیْهِ وَ فی آذانِنا وَقْرٌ وَ مِنْ بَیْنِنا وَ بَیْنِکَ حِجابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنا عامِلُونَ (۵)

قُلْ إِنَّما أَنَا بَشَرٌ مِثْلُکُمْ یُوحی إِلَیَّ أَنَّما إِلهُکُمْ إِلهٌ واحِدٌ فَاسْتَقیمُوا إِلَیْهِ وَ اسْتَغْفِرُوهُ وَ وَیْلٌ لِلْمُشْرِکینَ (۶)

الَّذینَ لا یُؤْتُونَ الزَّکاةَ وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ کافِرُونَ (۷)

إِنَّ الَّذینَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَیْرُ مَمْنُونٍ (۸)

قُلْ أَ إِنَّکُمْ لَتَکْفُرُونَ بِالَّذی خَلَقَ الْأَرْضَ فی یَوْمَیْنِ وَ تَجْعَلُونَ لَهُ أَنْداداً ذلِکَ رَبُّ الْعالَمینَ (۹)

وَ جَعَلَ فیها رَواسِیَ مِنْ فَوْقِها وَ بارَکَ فیها وَ قَدَّرَ فیها أَقْواتَها فی أَرْبَعَةِ أَیَّامٍ سَواءً لِلسَّائِلینَ (۱۰)

ثُمَّ اسْتَوی إِلَی السَّماءِ وَ هِیَ دُخانٌ فَقالَ لَها وَ لِلْأَرْضِ ائْتِیا طَوْعاً أَوْ کَرْهاً قالَتا أَتَیْنا طائِعینَ (۱۱)

فَقَضاهُنَّ سَبْعَ سَماواتٍ فی یَوْمَیْنِ وَ

أَوْحى فى كُلِّ سَماءٍ أَمْرَها وَ زَيَّنَّا السَّماءَ الدُّنْيا بِمَصابيحَ وَ حِفْظاً ذلِكَ تَقْديرُ الْعَزيزِ الْعَليمِ (١٢)

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صاعِقَةً مِثْلَ صاعِقَةِ عادٍ وَ ثَمُودَ (١٣)

إِذْ جاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْديهِمْ وَ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلاَّ تَعْبُدُوا إِلاَّ اللَّهَ قالُوا لَوْ شاءَ رَبُّنا لَأَنْزَلَ مَلائِكَةً فَإِنَّا بِما أُرْسِلْتُمْ بِهِ كافِرُونَ (١۴)

فَأَمَّا عادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ قالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَ وَ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذى خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ كانُوا بِآياتِنا يَجْحَدُونَ (١۵)

فَأَرْسَلْنا عَلَيْهِمْ ريحاً صَرْصَراً فى أَيَّامٍ نَحِساتٍ لِنُذيقَهُمْ عَذابَ الْخِزْيِ فِي الْحَياةِ الدُّنْيا وَ لَعَذابُ الْآخِرَةِ أَخْزى وَ هُمْ لا يُنْصَرُونَ (١۶)

وَ أَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْناهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمى عَلَى الْهُدى فَأَخَذَتْهُمْ صاعِقَةُ الْعَذابِ الْهُونِ بِما كانُوا يَكْسِبُونَ (١٧)

وَ نَجَّيْنَا الَّذينَ آمَنُوا وَ كانُوا يَتَّقُونَ (١٨)

وَ يَوْمَ يُحْشَرُ أَعْداءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ (١٩)

حَتَّى إِذا ما جاؤُها شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَ أَبْصارُهُمْ وَ جُلُودُهُمْ بِما كانُوا يَعْمَلُونَ (٢٠)

وَ قالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنا قالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذى أَنْطَقَ كُلَّ شَيْ ءٍ وَ هُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (٢١)

وَ ما كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَ لا أَبْصارُكُمْ وَ لا جُلُودُكُمْ وَ لكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لا يَعْلَمُ كَثيراً مِمَّا تَعْمَلُونَ (٢٢)

وَ ذلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذى ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْداكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخاسِرينَ (٢٣)

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوىً لَهُمْ وَ إِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَما هُمْ مِنَ الْمُعْتَبينَ (٢۴)

وَ قَيَّضْنا لَهُمْ قُرَناءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ ما بَيْنَ أَيْديهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فى أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ إِنَّهُمْ كانُوا خاسِرينَ (٢۵)

وَ قالَ الَّذينَ كَفَرُوا لا تَسْمَعُوا لِهذَا الْقُرْآنِ وَ الْغَوْا فيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ (٢۶)

فَلَنُذيقَنَّ

الَّذينَ كَفَرُوا عَذاباً شَديداً وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذى كانُوا يَعْمَلُونَ (٢٧)

ذلِكَ جَزاءُ أَعْداءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فيها دارُ الْخُلْدِ جَزاءً بِما كانُوا بِآياتِنا يَجْحَدُونَ (٢٨)

وَ قالَ الَّذينَ كَفَرُوا رَبَّنا أَرِنَا الَّذَيْنِ أَضَلَّانا مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ نَجْعَلْهُما تَحْتَ أَقْدامِنا لِيَكُونا مِنَ الْأَسْفَلينَ (٢٩)

إِنَّ الَّذينَ قالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلائِكَةُ أَلَّا تَخافُوا وَ لا تَحْزَنُوا وَ أَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتى كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (٣٠)

نَحْنُ أَوْلِياؤُكُمْ فِى الْحَياةِ الدُّنْيا وَ فِى الْآخِرَةِ وَ لَكُمْ فيها ما تَشْتَهى أَنْفُسُكُمْ وَ لَكُمْ فيها ما تَدَّعُونَ (٣١)

نُزُلاً مِنْ غَفُورٍ رَحيمٍ (٣٢)

وَ مَنْ أَحْسَنُ قَوْلاً مِمَّنْ دَعا إِلَى اللَّهِ وَ عَمِلَ صالِحاً وَ قالَ إِنَّنى مِنَ الْمُسْلِمينَ (٣٣)

وَ لا تَسْتَوِى الْحَسَنَةُ وَ لَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتى هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذى بَيْنَكَ وَ بَيْنَهُ عَداوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَميمٌ (٣٤)

وَ ما يُلَقَّاها إِلَّا الَّذينَ صَبَرُوا وَ ما يُلَقَّاها إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظيمٍ (٣٥)

وَ إِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّميعُ الْعَليمُ (٣٦)

وَ مِنْ آياتِهِ اللَّيْلُ وَ النَّهارُ وَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ لا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَ لا لِلْقَمَرِ وَ اسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذى خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ (٣٧)

فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَ النَّهارِ وَ هُمْ لا يَسْأَمُونَ (٣٨)

وَ مِنْ آياتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خاشِعَةً فَإِذا أَنْزَلْنا عَلَيْهَا الْماءَ اهْتَزَّتْ وَ رَبَتْ إِنَّ الَّذى أَحْياها لَمُحْيِ الْمَوْتى إِنَّهُ عَلى كُلِّ شَيْ ءٍ قَديرٌ (٣٩)

إِنَّ الَّذينَ يُلْحِدُونَ فى آياتِنا لا يَخْفَوْنَ عَلَيْنا أَ فَمَنْ يُلْقى فِى النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتى آمِناً يَوْمَ الْقِيامَةِ اعْمَلُوا ما شِئْتُمْ إِنَّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصيرٌ (٤٠)

إِنَّ الَّذينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جاءَهُمْ وَ إِنَّهُ لَكِتابٌ عَزيزٌ (٤١)

لا يَأْتيهِ الْباطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ لا

مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ (۴۲)

ما يُقالُ لَکَ إِلاَّ ما قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِکَ إِنَّ رَبَّکَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَ ذُو عِقابٍ أَلِيمٍ (۴۳)

وَ لَوْ جَعَلْناهُ قُرْآناً أَعْجَمِيًّا لَقالُوا لَوْ لا فُصِّلَتْ آياتُهُ ءَ أَعْجَمِيٌّ وَ عَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدىً وَ شِفاءٌ وَ الَّذِينَ لا يُؤْمِنُونَ فی آذانِهِمْ وَقْرٌ وَ هُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولئِکَ يُنادَوْنَ مِنْ مَکانٍ بَعِيدٍ (۴۴)

وَ لَقَدْ آتَيْنا مُوسَى الْکِتابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَ لَوْ لا کَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّکَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَ إِنَّهُمْ لَفی شَکٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ (۴۵)

مَنْ عَمِلَ صالِحاً فَلِنَفْسِهِ وَ مَنْ أَساءَ فَعَلَيْها وَ ما رَبُّکَ بِظَلاَّمٍ لِلْعَبِيدِ (۴۶)

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَ ما تَخْرُجُ مِنْ ثَمَراتٍ مِنْ أَکْمامِها وَ ما تَحْمِلُ مِنْ أُنْثى وَ لا تَضَعُ إِلاَّ بِعِلْمِهِ وَ يَوْمَ يُنادِيهِمْ أَيْنَ شُرَکائی قالُوا آذَنَّاکَ ما مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ (۴۷)

وَ ضَلَّ عَنْهُمْ ما کانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَ ظَنُّوا ما لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ (۴۸)

لا يَسْأَمُ الْإِنْسانُ مِنْ دُعاءِ الْخَيْرِ وَ إِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَؤُسٌ قَنُوطٌ (۴۹)

وَ لَئِنْ أَذَقْناهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هذا لی وَ ما أَظُنُّ السَّاعَةَ قائِمَةً وَ لَئِنْ رُجِعْتُ إِلى رَبِّی إِنَّ لی عِنْدَهُ لَلْحُسْنى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ کَفَرُوا بِما عَمِلُوا وَ لَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذابٍ غَلِيظٍ (۵۰)

وَ إِذا أَنْعَمْنا عَلَى الْإِنْسانِ أَعْرَضَ وَ نَأى بِجانِبِهِ وَ إِذا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعاءٍ عَرِيضٍ (۵۱)

قُلْ أَ رَأَيْتُمْ إِنْ کانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ کَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فی شِقاقٍ بَعِيدٍ (۵۲)

سَنُرِيهِمْ آياتِنا فِی الْآفاقِ وَ فی أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَ وَ لَمْ يَکْفِ بِرَبِّکَ أَنَّهُ عَلى کُلِّ شَيْ‏ءٍ شَهِيدٌ (۵۳)

أَلا إِنَّهُمْ فی مِرْيَةٍ مِنْ لِقاءِ رَبِّهِمْ أَلا إِنَّهُ

بِكَلِّ شَىْ ءٍ مُحيطٌ (۵۴)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

حم (رمز رسالت است یا قسم به خدای حمید مجید)

(که این قرآن) تنزیلی از جانب خدای بخشنده مهربانست

کتابی است که آیات جامعش (حقایق و احکام الهی را) به زبان فصیح عربی برای دانشمندان مبین ساخته است

قرآنیست که نیکان را (به وعده رحمت حق) بشارت می دهد و بدان را (از عذاب قهر) می ترساند اما اکثر مردم اعراض کرده و اندرز و نصایحش نمی شنوند

و مشرکان گفتند (تو با ما چه می گوئی که) دلهای ما از قبول دعوتت سخت محجوب و گوش ما از شنیدن سخت سنگین و میان ما و تو حجاب (ضخیم و فاصله بسیار) است (که هرگز بدین تو نمی گرویم) تو به کار دین خود پرداز ما هم البته به کیش خویش عمل می کنیم

ای رسول ما، به امت بگو که منهم مانند شما بشری هستم جز آنکه مرا وحی می رسد که پروردگار شما خدای یکتای بی همتا (و از شرك و شریك مبرا) است پس همه مستقیم به راه دین او شتابید و از او آمرزش طلبید. و وای به حال مشرکان

آنانکه زکات به فقیران بینوا هرگز نمی دهند و به عالم آخرت (و جهان ابدی) بکلی کافرند

آنانکه به خدا ایمان آورده و نیکوکار شدند البته پاداش بی پایان خواهند یافت

ای رسول مشرکان را بگو که شما به خدا که زمین (جهان) را در دو روز بیافرید کافر می شوید و بر او مثل و مانند قرار می دهید؟ (زهی جهل و نادانی) او خدای جهانیانست (نه بتها و معبودان شما. در این

آیه شریفه شاید یک معنی عالم اجسام باشد و دو روز دو نوع بسیط و مرکب یا جواهر و اعراض اجسام مقصود باشد)

و او روی زمین کوه ها برافراشت و انواع برکات و منابع (از معادن و چشمه ها و درختان) بسیار در آن قرار داد و قوت و ارزاق اهل زمین را در چهار روز (برای هر شهر و دیاری) مقدر و معین فرمود و روزی طلبان را یکسان در کسب روزی خود گردانید (تا همه روزی خورند)

و آنگاه به خلقت آسمانها توجه کامل فرمود که آسمانها دودی بود او (به امر نافذ تکوینی) فرمود که ای آسمان و زمین (و ای قوای عالم غیب و شهود) همه به سوی خدا (و اطاعت فرمان حق) به شوق و رغبت یا به جبر و کراهت بشتابید آنها عرضه داشتند ما با کمال شوق و میل به سوی تو میشتابیم (زیرا حرکت هر ناقص فقیر به سوی کامل غنی برای کمال و غناست و حرکت مشتاقانه است)

آنگاه نظم هفت آسمان را در دو روز استوار فرمود و در هر آسمانی به نظم امرش وحی فرمود و آسمان (محسوس) دنیا را به چراغهای رخشنده (مهر و ماه و انجم) زیب و زیور دادیم این (نظام آسمان و زمین) تقدیر خدای مقتدر داناست

اگر کافران (پس از این ادله و آیات الهی) از خدا اعراض کردند به آنها بگو من شما را از صاعقه ای مانند صاعقه هلاک عاد و ثمود ترسانیدم و هلاک آن قوم را به کیفر کفر شرح دادم

که بر آنها از هر جانب رسولان حق آمدند و گفتند

که جز خدای یکتا را نپرستید کافران باز گفتند اگر خدا می خواست (که ما ایمان آوریم) فرشتگان را به رسالت می فرستاد که ما به کتب و احکام شما رسولان بشری کافر هستیم

اما قوم عاد در زمین بناحق تکبر و سرکشی کردند و به مغروری گفتند که از ما نیرومندتر در جهان کیست؟ آیا آنها ندانستند که خدائی که آنها را خلق فرموده بسیار از آنان تواناتر است؟ و باز آیات قدرت ما را با وجود این برهان انکار کردند

ما هم بر هلاک آن قوم عاد باد تندی در ایام نحس شوم فرستادیم تا به آنها عذاب ذلت و خذلان را در دنیا بچشانیم در صورتی که خواری عذاب آخرت بیش از دنیاست و آنجا هیچکس یاری آنها نخواهد کرد

اما قوم ثمود را نیز (رسول فرستادیم و) هدایت کردیم لیکن آنها خود کوری جهل و ضلالت را بر هدایت بگزیدند پس بر آنها هم صاعقه عذاب خواری و هلاکت به کیفر کردارشان فرود آمد

و آنان که به خدا ایمان آوردند و خداترس و پرهیزکار شدند همه را نجات دادیم

و روزی که همه دشمنان خدا را به سوی آتش دوزخ کشانند و آنجا (برای جمع آوری) بازدارند

تا چون همه بر در دوزخ رسند آن هنگام گوش و چشمها و پوست بدنها بر جرم و گناه آنها گواهی دهند

و آنها به اعضای بدن گویند (ای عجب شما که زبان نداشتید) چگونه بر اعمال ما شهادت دادید آن اعضا جواب گویند خدائی که همه موجودات را به نطق آورد ما را نیز گویا گردانید و

او شما را نخستین بار بیافرید (و جان گویا داد) و (پس از مرگ) باز به سوی او برمی گردید

و شما که اعمال زشت خود را پنهان می داشتید برای این نبود که گوش و چشمهای شما و پوست بدنهایتان امروز شهادت ندهند (زیرا تصور نمی کردید که اعضای شما هم شاهد اعمال شما هستند) و لیکن گناه را پنهان می کردید به گمانتان که اکثر اعمال زشتی که (از خلق) پنهان می کنید از خدا هم پنهانست و بر آن آگاه نیست

ولی همین گمان باطل شما درباره خدا موجب (معصیت و) هلاکت شما گردید و امروز همه از زیانکاران شدید

اینک اگر صبر و تحمل کنند (چگونه بتوانند که) جای در آتش دارند و اگر فریاد و بی تابی کنند فریادرس و دادخواهی ندارند

و ما رفیقان و یارانی (از شیاطین) بر آنها گماشتیم تا آنچه پیش روی آنهاست (از نعمت و لذتهای فانی دنیا) در نظرشان جلوه دهند و آنچه از عقب دارند (از نعمت و لذات ابدی آخرت) فراموش و غافلشان کنند و وعده عذاب الهی بر آنها حتم و لازم گردد چون امتانی از جن و انس که (غرق دنیا بودند و با کفر و عصیان) درگذشتند و سخت زبون و زیانکار شدند

و کافران به مردم گفتند بر این قرآن (که محمد ص می خواند) گوش فراندهید و سخنان لغو و باطل در آن القاء کنید تا مگر بر او غالب شوید

ما هم کافران را البته عذابی سخت بچشانیم و بدتر از آنچه کردند کیفر کنیم

جزای دشمنان خدا همان آتش دوزخ است که منزل ابدی آنها

است به کیفر آنکه آیات (و رسل) ما را انکار کردند

و کافران (چون مشاهده عذاب کنند با حسرت و ندامت) گویند پروردگارا آن دو (گروه) از جن و انس که ما را گمراه کردند به ما نشان ده که آنها را زیر پا بیفکنیم تا پست و ذلیل ترین مردم شوند

آنانکه گفتند محققا پروردگار ما خدا (ی یکتا) است و بر این ایمان پایدار ماندند فرشتگان (رحمت) بر آنها نازل شوند (و مژده دهند) که دیگر هیچ ترسی (از وقایع آینده) و حزن و اندوهی از گذشته خود ندارید (که راحت ابدی شدید) و شما را به همان بهشتی که (انبیاء وعده) دادند بشارت باد

و ما (فرشتگان و حور و غلمان) در دنیا و آخرت یاران و دوستداران شمائیم و برای شما در بهشت ابد هر چه مایل باشید یا آرزو و تقاضا کنید همه مهیاست

این سفره احسان را خدای غفور مهربان (پاداش ثبات ایمان) برای شما گسترده است

در جهان از آنکس که (چون پیمبران) خلق را به سوی خدا خواند و نیکوکار گردید و همه به عجز و لابه گفت که من تسلیم خدایم کدام کس بهتر و نیکوگفتارتر است؟

(بدانکه) هرگز نیکی و بدی در جهان یکسان نیست (ای رسول تو و امتت در امور شخصی) همیشه بدی خلق را به بهترین عمل (که خیر و نیکی است) پاداش ده تا همان کس که گوئی با تو بر سر دشمنی است دوست و خویش تو گردد

ولیکن به این مقام بلند (یعنی پاداش بدی نیکی کردن) کسی نمی رسد جز آنانکه

(در راه دینداری) دارای مقام صبر و ثبات و (در معرفت الهی) صاحب حظ بزرگ شدند

پس هرگاه از (وسوسه) شیطان بر تو رنج و فسادی رسد به خدا پناه بر که او به دعای خلق شنوا و (به احوال همه) داناست

و از جمله آیات قدرت الهی خلقت شب و روز و خورشید و ماه است و نباید هرگز پیش خورشید و ماه سجده برید (که مخلوقی مانند شما هستند) بلکه اگر به حقیقت خداپرستید خدائی که خورشید و ماه (و هزاران هزار آفتاب تابان در عوالم پیدا و پنهان) آفریده است سجده و پرستش کنید (اینجا سجده واجب است)

و اگر کافران از پرستش خدا تکبر ورزند (این خاکیان را به چیزی مگیر که) فرشتگان (و قوای بی نهایت عالم بالا) نزد خدا شب و روز بی هیچ خستگی و ملال به تسبیح و طاعت حضرت حق مشغولند

و از جمله آیات قدرت الهی آنکه زمین را بنگری مطیع (و مستعد) که چون ما بر آن آب باران فرود آریم گیاه برآورد و اهتزاز و نشاط و خرمی یابد باری آن کس که زمین را به باران زنده کند مردگان را هم زنده گرداند که او بر هر چیز قادر است

آنان که در آیات ما سخت راه کفر و عناد پیمودند (از قهر ما بترسند که) هرگز از نظر ما پنهان نیستند (ای غافلان) آیا کسی که روز قیامت به آتش دوزخ درافتد بهتر است یا آنکس که ایمن (از عذاب) است؟ باری امروز به اختیار خود هر چه می خواهید بکنید که خدا به تمام اعمال (و جزای نیک

و بد) شما کاملا آگاه است

همانا آنانکه به این قرآن که برای هدایت آنها آمد کافر شدند (چقدر نادانند) در صورتی که این کتاب به حقیقت همان صاحب عزت (و معجز بزرگ) است

و هرگز از پیش و پس (آینده و گذشته حوادث عالم) این کتاب حق باطل نشود (و تا قیامت حکومت و حکمتش باقیست) زیرا او فرستاده خدای مقتدر حکیم ستوده و صفات است

ای رسول ما، بر تو هم وحی نمی شود جز آنچه به رسولان پیشین گفته شد که خدا بسیار دارای آمرزش و بخشش و هم صاحب قهر و عقاب دردناکست

و اگر ما این قرآن را به زبان عجم می فرستادیم کافران می گفتند چرا آیات این کتاب مفصل و روشن (به زبان عرب) نیامد (تا ما قوم عرب ایمان آوریم) ای عجب آیا کتاب عجمی بر رسول و امت عربی نازل می شود؟ (اکنون که بدون عذر ایمان نمی آرند) به آنها بگو این قرآن برای اهل ایمان هدایت و شفاست و اما آنانکه ایمان نمیارند گوشهایشان (از شنیدن کلام حق) گرانست بر آنها موجب کوری جهل و ضلالت است و آن مردم (نادان) از مکانی بسیار دور (از سعادت و ایمان) به این کتاب حق دعوت می شوند

و ما به موسی کتاب (تورات) را فرستادیم در آن راه مخالفت پیش گرفتند و اگر کلمه (رحمت) از (لطف) خدا سبقت نیافته بود (که تعجیل در عذاب نکند) همانا میان آن امت حکم عذاب می رسید. و هر چند که آنها سخت در نزول آن (عذاب) در شک و ریبند (که تو را در وعده عذاب قیامت هم تکذیب

می کنند)

هر کس کار نیکی کند بر نفع خود و هر که بد کند بر ضرر خویش کرده است و خدا (در روز جزا) هیچ بر بندگان ستم نخواهد کرد

تنها از ساعت قیامت خدا آگاهست و هیچ میوه ای از غنچه خود بیرون نیاید و هیچ آبستنی بار برندارد و نزاید مگر به علم ازلی او و یاد آر (ای رسول) روز محشر را (و امت را متذکر آن روز ساز) که خدا به مشرکان خطاب کند آن معبودان باطلی که شریک من پنداشتید کجا رفتند (که برای نجات شما نمی آیند) مشرکان گویند بارالها ما حضور تو عرضه داشتیم که امروز جز تو از برای نجات ما هیچ (دادرس و) گواهی نیست

و معبودان باطلی که در دنیا عبادت می کردند همه از نظرشان محو و نابود شود و آن زمان بدانند که از آتش قهر خدا هیچ مفر و نجاتی بر آنها نیست

آدمی حریص از خدا به دعا دایم تمنای خیر می کند و هرگز خستگی و سیری ندارد (و شکر آن نمی کند) و لیکن اگر به وی (روزی) شر و آسیبی رسد از رحمت الهی زود مایوس و ناامید می گردد

و اگر ما به انسان (مغرور کم ظرف) پس از رنج و ضرری که به او رسیده نعمت و رحمتی نصیب کنیم البته خواهد گفت که این نعمت برای من (از لیاقت من) است و (باز مغرور دنیا شود و گوید) گمان نمی کنم که قیامتی برپا شود و به فرض اینکه (بعد از مرگ قیامتی باشد و) به سوی خدا برگردیم باز هم برای من نزد خدا بهترین

نعمت خواهد بود ما البته کافران را به کیفر اعمالشان آگاه می سازیم و عذابی بسیار سخت می چشانیم

و ما هرگاه به انسان (بی حوصله کم ظرف) نعمتی عطا کردیم (کفران کرد و) رو بگردانید و (از شکر خدا) دوری جست و هرگاه شر و بلائی به او روی آورد آنگاه دایم زبان به دعا گشود (اظهار عجز نمود)

ای رسول (کافران را) بگو چه می پندارید اگر (قرآن) از جانب خدا باشد و شما به آن کافر شده باشید آیا گمراه تر از آنکه (مانند شما) به کفر و شقاق دور از راه سعادت گردید در جهان کسی تواند بود؟

ما آیات قدرت و حکمت خود را در آفاق جهان و نفوس بندگان کاملا هویدا و روشن می گردانیم تا (در خلقت آفاق و انفس نظر کنند و خداشناس شوند و) ظاهر و آشکار شود که (خدا و آیات حکمت و قیامت و رسالتش همه) بر حقست آیا ای رسول (همین حقیقت که) خدا بر همه موجودات عالم پیدا و گواهست کفایت از برهان نمی کند؟

الا ای اهل ایمان بدانید که کافران از لقای خدای خود در شك و انکارند و باز بدانید که خدا را بر همه موجودات عالم احاطه کاملست (و از همه چیز وجودش هویداست)

تلاوت سوره ی حمد

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ (۱)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمینَ (۲)

الرَّحْمنِ الرَّحیمِ (۳)

مالِكِ یَوْمِ الدِّینِ (۴)

إِیَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِیَّاكَ نَسْتَعینُ (۵)

اهْدِنَا الصِّراطَ الْمُسْتَقیمَ (۶)

صِراطَ الَّذینَ أَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ غَیْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَیْهِمْ وَ لَا الضَّالِّینَ (۷)

ترجمه

به نام خداوند بخشنده مهربان

ستایش خدای را که پروردگار جهانیان است (آفریننده جهانها است)

خدایی که بخشنده و مهربان است

پادشاه روز جزا است، روز کیفر نیک و بد خلق

پروردگارا تنها تو را می پرستیم و از تو یاری می جوییم و بس

تو ما را به راه راست هدایت فرما

راه آنان که به آنها انعام فرمودی (مانند انبیا و اولیا) نه راه کسانی که بر آنها خشم فرمودی (مانند جهود) و نه گمراهان عالم (چون اغلب نصاری)

تلاوت سوره ی حمد بعد از نماز

متن

پس می خوانی سوره ی حمد

تلاوت سوره ی رحمن

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

الرَّحْمنُ (۱)

عَلَّمَ الْقُرْآنَ (۲)

خَلَقَ الْإِنْسانَ (۳)

عَلَّمَهُ الْبَیانَ (۴)

الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ بِحُسْبانٍ (۵)

وَ النَّجْمُ وَ الشَّجَرُ یَسْجُدانِ (۶)

وَ السَّماءَ رَفَعَها وَ وَضَعَ الْمیزانَ (۷)

أَلَّا تَطْغَوْا فِی الْمیزانِ (۸)

وَ أَقیمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَ لا تُخْسِرُوا الْمیزانَ (۹)

وَ الْأَرْضَ وَضَعَها لِلْأَنامِ (۱۰)

فِيها فاكِهَةٌ وَ النَّخْلُ ذاتُ الْأَكْمامِ (۱۱)

وَ الْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَ الرَّيْحانُ (۱۲)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۱۳)

خَلَقَ الْإِنْسانَ مِنْ صَلْصالٍ كَالْفَخَّارِ (۱۴)

وَ خَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مارِجٍ مِنْ نارٍ (۱۵)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۱۶)

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَ رَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ (۱۷)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۱۸)

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيانِ (۱۹)

بَيْنَهُما بَرْزَخٌ لا يَبْغِيانِ (۲۰)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۲۱)

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَ الْمَرْجانُ (۲۲)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۲۳)

وَ لَهُ الْجَوارِ الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلامِ (۲۴)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۲۵)

كُلُّ مَنْ عَلَيْها فانٍ (۲۶)

وَ يَبْقى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلالِ وَ الْإِكْرامِ (۲۷)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۲۸)

يَسْئَلُهُ مَنْ فِي السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فی شَأْنٍ (۲۹)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكما تُكَذِّبانِ (٣٠)

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلانِ (٣١)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (٣٢)

يا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطارِ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ فَانْفُذُوا لا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطانٍ (٣٣)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (٣۴)

يُرْسَلُ عَلَيْكُما شُواظٌ مِنْ نارٍ وَ نُحاسٌ فَلا تَنْتَصِرانِ (٣۵)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (٣۶)

فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّماءُ فَكانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهانِ (٣٧)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (٣٨)

فَيَوْمَئِذٍ لا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَ لا جانٌّ (٣٩)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۴٠)

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسيماهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّواصى وَ الْأَقْدامِ (۴١)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۴٢)

هذِهِ جَهَنَّمُ الَّتى يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ (۴٣)

يَطُوفُونَ بَيْنَها وَ بَيْنَ حَميمٍ آنٍ (۴۴)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۴۵)

وَ لِمَنْ خافَ مَقامَ رَبِّهِ جَنَّتانِ (۴۶)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ

(۴۷)

ذَواتا أَفْنانٍ (۴۸)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۴۹)

فيهِما عَيْنانِ تَجْرِيانِ (۵۰)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۵۱)

فيهِما مِنْ كُلِّ فاكِهَةٍ زَوْجانِ (۵۲)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۵۳)

مُتَّكِئينَ عَلى فُرُشٍ بَطائِنُها مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَ جَنَى الْجَنَّتَيْنِ دانٍ (۵۴)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۵۵)

فيهِنَّ قاصِراتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَ لا جَانٌّ (۵۶)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۵۷)

كَأَنَّهُنَّ الْياقُوتُ وَ الْمَرْجانُ (۵۸)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۵۹)

هَلْ جَزاءُ الْإِحْسانِ إِلاَّ الْإِحْسانُ (۶۰)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۶۱)

وَ مِنْ دُونِهِما جَنَّتانِ (۶۲)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۶۳)

مُدْهامَّتانِ (۶۴)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۶۵)

فيهِما عَيْنانِ نَضَّاخَتانِ (۶۶)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكما تُكَذِّبانِ (۶۷)

فيهِما فاكِهَةٌ وَ نَخْلٌ وَ رُمَّانٌ (۶۸)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۶۹)

فيهِنَّ خَيْراتٌ حِسانٌ (۷۰)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۷۱)

حُورٌ مَقْصُوراتٌ فِي الْخِيامِ (۷۲)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۷۳)

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَ لا جَانٌّ (۷۴)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۷۵)

مُتَّكِئِينَ عَلى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَ عَبْقَرِيٍّ حِسانٍ (۷۶)

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُما تُكَذِّبانِ (۷۷)

تَبارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلالِ وَ الْإِكْرامِ (۷۸)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

خدای بخشنده

(به رسولش محمد ص) قرآن آموخت

و انسان را خلق کرد

و به او تعليم نطق و بيان فرمود

خورشيد و ماه (به حكم نافذ و جاذبه شوق او) به حساب معين (و سرعت و بطء مخصوص) به گردش است

و گياهان و درختان هم به سجده او سر به خاك اطاعت نهاده اند

آسمان را او کاخی رفیع گردانید و میزان (عدل و نظم) را در عالم وضع فرمود

و حکم کرد که ای بندگان هرگز در میزان عدل (و احکام شرع من) تعدی و نافرمانی مکنید

و هر چیز را به ترازوی عدل و انصاف

بسنجید و هیچ در میزان کم فروشی و نادرستی مکنید

و زمین را (با هزاران نعمت) برای (زندگانی) خلق مقرر فرمود

که در آن میوه های گوناگون و نخل خرمای با پوشش (برگ و شکوفه و غلاف) است

و حبوبات (متنوع) که دارای برگ و گل و ریاحین است (برای رزق خلق برویانید)

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

انسان را خدا از صلصال خشک گلی مانند گل کوزه گران (بدین حسن و زیبائی) آفرید

و جنیان را از رخشنده شعله آتش خلق کرد

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

آن خدائی که آفریننده دو مشرق و دو مغربست (یکی مشرق و مغرب تابستان مطلع سرطان و یکی زمستان مطلع جدی)

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

اوست که دو دریا (ی پر گوهر علم و حلم علی ع و فاطمه علیها السلام یا دریای آب شور و گوارا) را بهم درآمیخت (تا مختلط شدند)

و میان آن دو دریا (ای رسول) برزخ و فاصله ایست که تجاوز به حدود یکدیگر نمی کنند

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

از آن دو دریا دو گوهر (حسن و حسین پدید آورد و یا) لؤلؤ و مرجان گرانبها بیرون آورد

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

و او راست کشتیهای بزرگ مانند کوه که به دریا درگردشند

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

هر

که روی زمین است دستخوش مرگ و فناست

و زنده ابدی ذات خدای منعم با جلال و عظمت است

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

هر که در آسمانها و زمین است همه از او حوائج خود را می طلبند (و در هر عالم او) به شان و کاری (در تکمیل و افاضه به خلق) پردازد

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

ای گروه انس و جن بزودی به حساب کار شما هم خواهیم پرداخت

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

ای گروه جن و انس اگر می توانید در اطراف زمین و آسمانها بر شوید و (از قبضه قدرت الهی) بیرون روید (این خیال محالیست) هرگز خارج از ملک و سلطنت خدا نتوانید شد

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

(اگر به کفر و طغیان گرائید) خدا بر شما شراره های آتش و مس گداخته فرود آرد تا هیچ نصرت و نجاتی نیابید (شاید هم اشاره به آتشبارها و گلوله ها و بمباران های هوائی باشد)

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

آنگاه که آسمان شکافته شود تا چون گل سرخ گون و چون روغن (مذاب و روان) گردد (آن روز سخت هولناک از گنه پشیمان شوید)

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

در آن روز هیچ از گناه انس و جن باز نپرسند (یعنی چون خدا و فرشتگان از گناهان خلق آگاهند دیگر سؤال

نمی کنند یا در موقفی نپرسند و در موقفی دیگر بازپرسند یا از خاصان حق و شیعیان علی ع نپرسند و از دیگران پرسند یا از زبان نپرسند سیما و جوارح و اعضاء خود گواهی دهند)

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

(آن روز) بدکاران به سیمایشان شناخته شوند (که سیه روی و ازرق چشمند) پس موی پیشانی آنها را با پاهایشان بگیرند (و در آتش دوزخ افکنند)

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

(آن روز گفته شود) این همان دوزخیست که بدکاران (از جهل) تکذیب می کردند

اینک کافران میان آن جهنم و در حمیم سوزان آن می گردند

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

و هر که از مقام قهر و کبریائی خدا بترسد او را دو باغ بهشت خواهد بود (بهشتی دار السلام در دنیا و بهشتی دار البقاء در آخرت)

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

در آن دو بهشت انواع گوناگون میوه ها و نعمتهاست

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

در آن دو بهشت دو چشمه آب (تسنیم و سلسبیل) روانست

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

در آن دو بهشت از هر میوه ای دو نوع است (معروف و غیر معروف که یکی را در دنیا دیده و یکی را ندیده اند)

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

در حالتی که بهشتیان

بر بسترهائی که حریر و استبرق آستر آنهاست (در کمال عزت) تکیه زده اند و میوه درختانش در همان تکیه گاه دسترس آنهاست

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

در آن بهشتها زنان زیبای باحیائیست (که به چشم پرناز جز به شوهر خود ننگرند) و دست هیچکس پیش از آنها بدان زنان نرسیده است

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

آن زمان حورالعین (در صفا و لطافت) گوئی یاقوت و مرجانند

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

آیا پاداش نکوئی و احسان جز آن که نکوئی و احسانست؟

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

ورای آن دو بهشت دو بهشت دیگر است

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

که درختان آن دو بهشت در منتهای سبزی و خرمی است

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید

در آن دو بهشت دیگر هم دو چشمه آب گوارا می جوشد (و زیر آن درختان جاری می شود)

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

در آن دو بهشت نیز هرگونه میوه (خوش) و خرما و انار بسیار است

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

در آن بهشتها نیکو زنان با حسن و جمال بسیارند

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

حورانی در سراپرده های خود (مستور از چشم بیگانگان)

الا

ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

که پیش از شوهران دست هیچکس بدان آنان نرسیده است

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

(در حالتی که بهشتیان با حورالعین) بر رفرف سبز (وجد و عزت) و بساط زیبا (ی فخر و دولت) تکیه زده اند

الا ای جن و انس کدامین نعمتهای خدایتان را انکار می کنید؟

بزرگوار و مبارک نام پروردگار تست که خداوند جلال و عزت و احسان و کرامت است

تلاوت سوره ی روم

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

الم (١)

غُلِبَتِ الرُّومُ (٢)

فِی أَدْنَی الْأَرْضِ وَ هُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ (٣)

فِی بِضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَ مِنْ بَعْدُ وَ يَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ (۴)

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشاءُ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۵)

وَعْدَ اللَّهِ لا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَ لكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لا يَعْلَمُونَ (۶)

يَعْلَمُونَ ظاهِراً مِنَ الْحَياهِ الدُّنْيا وَ هُمْ عَنِ الْآخِرَهِ هُمْ غافِلُونَ (٧)

أَ وَ لَمْ يَتَفَكَّرُوا فِی أَنْفُسِهِمْ ما خَلَقَ اللَّهُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ ما بَيْنَهُما إِلَّا بِالْحَقِّ وَ أَجَلٍ مُسَمًّی وَ إِنَّ كَثِيراً مِنَ النَّاسِ بِلِقاءِ رَبِّهِمْ لَكافِرُونَ (٨)

أَ وَ لَمْ يَسِيرُوا فِی الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كانَ عاقِبَهُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّهً وَ أَثارُوا الْأَرْضَ وَ عَمَرُوها أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوها وَ جاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّناتِ فَما كانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَ لكِنْ كانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (٩)

ثُمَّ كانَ عاقِبَهَ الَّذِينَ أَساؤُا السُّوای أَنْ كَذَّبُوا بِآياتِ اللَّهِ وَ كانُوا بِها يَسْتَهْزِؤُنَ (١٠)

اللَّهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (١١)

وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ (١٢)

وَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكائِهِمْ شُفَعاءُ وَ كانُوا بِشُرَكائِهِمْ كافِرينَ (١٣)

وَ يَوْمَ تَقُومُ

السَّاعَهُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ (۱۴)

فَأَمَّا الَّذينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ فَهُمْ فى رَوْضَهٍ يُحْبَرُونَ (۱۵)

وَ أَمَّا الَّذينَ كَفَرُوا وَ كَذَّبُوا بِآياتِنا وَ لِقاءِ الْآخِرَهِ فَأُولئِكَ فِى الْعَذابِ مُحْضَرُونَ (۱۶)

فَسُبْحانَ اللَّهِ حينَ تُمْسُونَ وَ حينَ تُصْبِحُونَ (۱۷)

وَ لَهُ الْحَمْدُ فِى السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِيًّا وَ حينَ تُظْهِرُونَ (۱۸)

يُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ وَ يُحْيِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها وَ كَذلِكَ تُخْرَجُونَ (۱۹)

وَ مِنْ آياتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرابٍ ثُمَّ إِذا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ (۲۰)

وَ مِنْ آياتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْواجاً لِتَسْكُنُوا إِلَيْها وَ جَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّهً وَ رَحْمَهً إِنَّ فى ذلِكَ لَآياتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (۲۱)

وَ مِنْ آياتِهِ خَلْقُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ اخْتِلافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَ أَلْوانِكُمْ إِنَّ فى ذلِكَ لَآياتٍ لِلْعالِمينَ (۲۲)

وَ مِنْ آياتِهِ مَنامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَ النَّهارِ وَ ابْتِغاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فى ذلِكَ لَآياتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ (۲۳)

وَ مِنْ آياتِهِ يُريكُمُ الْبَرْقَ خَوْفاً وَ طَمَعاً وَ يُنَزِّلُ مِنَ السَّماءِ ماءً فَيُحْيى بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها إِنَّ فى ذلِكَ لَآياتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۲۴)

وَ مِنْ آياتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّماءُ وَ الْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذا دَعاكُمْ دَعْوَهً مِنَ الْأَرْضِ إِذا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ (۲۵)

وَ لَهُ مَنْ فِى السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قانِتُونَ (۲۶)

وَ هُوَ الَّذى يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعيدُهُ وَ هُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلى فِى السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ هُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ (۲۷)

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلاً مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ ما مَلَكَتْ أَيْمانُكُمْ مِنْ شُرَكاءَ فى ما رَزَقْناكُمْ فَأَنْتُمْ فيهِ سَواءٌ تَخافُونَهُمْ كَخيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذلِكَ نُفَصِّلُ الْآياتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۲۸)

بَلِ اتَّبَعَ الَّذينَ ظَلَمُوا أَهْواءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدى مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَ ما لَهُمْ مِنْ ناصِرينَ (۲۹)

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنيفاً

فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتی فَطَرَ النَّاسَ عَلَیْها لا تَبْدیلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذلِکَ الدِّینُ الْقَیِّمُ وَ لکِنَّ أَکْثَرَ النَّاسِ لا یَعْلَمُونَ (۳۰)

مُنیبینَ إِلَیْهِ وَ اتَّقُوهُ وَ أَقیمُوا الصَّلاةَ وَ لا تَکُونُوا مِنَ الْمُشْرِکینَ (۳۱)

مِنَ الَّذینَ فَرَّقُوا دینَهُمْ وَ کانُوا شِیَعاً کُلُّ حِزْبٍ بِما لَدَیْهِمْ فَرِحُونَ (۳۲)

وَ إِذا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنیبینَ إِلَیْهِ ثُمَّ إِذا أَذاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذا فَریقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ یُشْرِکُونَ (۳۳)

لِیَکْفُرُوا بِما آتَیْناهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ (۳۴)

أَمْ أَنْزَلْنا عَلَیْهِمْ سُلْطاناً فَهُوَ یَتَکَلَّمُ بِما کانُوا بِهِ یُشْرِکُونَ (۳۵)

وَ إِذا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِها وَ إِنْ تُصِبْهُمْ سَیِّئَةٌ بِما قَدَّمَتْ أَیْدیهِمْ إِذا هُمْ یَقْنَطُونَ (۳۶)

أَ وَ لَمْ یَرَوْا أَنَّ اللَّهَ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَشاءُ وَ یَقْدِرُ إِنَّ فی ذلِکَ لَآیاتٍ لِقَوْمٍ یُؤْمِنُونَ (۳۷)

فَآتِ ذَا الْقُرْبی حَقَّهُ وَ الْمِسْکینَ وَ ابْنَ السَّبیلِ ذلِکَ خَیْرٌ لِلَّذینَ یُریدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَ أُولئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۳۸)

وَ ما آتَیْتُمْ مِنْ رِباً لِیَرْبُوَا فی أَمْوالِ النَّاسِ فَلا یَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَ ما آتَیْتُمْ مِنْ زَکاةٍ تُریدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولئِکَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ (۳۹)

اللَّهُ الَّذی خَلَقَکُمْ ثُمَّ رَزَقَکُمْ ثُمَّ یُمیتُکُمْ ثُمَّ یُحْییکُمْ هَلْ مِنْ شُرَکائِکُمْ مَنْ یَفْعَلُ مِنْ ذلِکُمْ مِنْ شَیْ‌ءٍ سُبْحانَهُ وَ تَعالی عَمَّا یُشْرِکُونَ (۴۰)

ظَهَرَ الْفَسادُ فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِما کَسَبَتْ أَیْدِی النَّاسِ لِیُذیقَهُمْ بَعْضَ الَّذی عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ (۴۱)

قُلْ سیرُوا فِی الْأَرْضِ فَانْظُرُوا کَیْفَ کانَ عاقِبَةُ الَّذینَ مِنْ قَبْلُ کانَ أَکْثَرُهُمْ مُشْرِکینَ (۴۲)

فَأَقِمْ وَجْهَکَ لِلدِّینِ الْقَیِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ یَأْتِیَ یَوْمٌ لا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ یَوْمَئِذٍ یَصَّدَّعُونَ (۴۳)

مَنْ کَفَرَ فَعَلَیْهِ کُفْرُهُ وَ مَنْ عَمِلَ صالِحاً فَلِأَنْفُسِهِمْ یَمْهَدُونَ (۴۴)

لِیَجْزِیَ الَّذینَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لا یُحِبُّ الْکافِرینَ (۴۵)

وَ مِنْ آیاتِهِ أَنْ یُرْسِلَ الرِّیاحَ مُبَشِّراتٍ وَ

لِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۴۶)

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلى قَوْمِهِمْ فَجاؤُهُمْ بِالْبَيِّناتِ فَانْتَقَمْنا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَ كانَ حَقًّا عَلَيْنا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ (۴۷)

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّياحَ فَتُثِيرُ سَحاباً فَيَبْسُطُهُ فِي السَّماءِ كَيْفَ يَشاءُ وَ يَجْعَلُهُ كِسَفاً فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلالِهِ فَإِذا أَصابَ بِهِ مَنْ يَشاءُ مِنْ عِبادِهِ إِذا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ (۴۸)

وَ إِنْ كانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ (۴۹)

فَانْظُرْ إِلى آثارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها إِنَّ ذلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتى وَ هُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۵۰)

وَ لَئِنْ أَرْسَلْنا رِيحاً فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ (۵۱)

فَإِنَّكَ لا تُسْمِعُ الْمَوْتى وَ لا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعاءَ إِذا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ (۵۲)

وَ ما أَنْتَ بِهادِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآياتِنا فَهُمْ مُسْلِمُونَ (۵۳)

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفاً وَ شَيْبَةً يَخْلُقُ ما يَشاءُ وَ هُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ (۵۴)

وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ ما لَبِثُوا غَيْرَ ساعَةٍ كَذلِكَ كانُوا يُؤْفَكُونَ (۵۵)

وَ قالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَ الْإِيمانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتابِ اللَّهِ إِلى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهذا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ لكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لا تَعْلَمُونَ (۵۶)

فَيَوْمَئِذٍ لا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَ لا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ (۵۷)

وَ لَقَدْ ضَرَبْنا لِلنَّاسِ فِي هذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَ لَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ (۵۸)

كَذلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلى قُلُوبِ الَّذِينَ لا يَعْلَمُونَ (۵۹)

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ لا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ لا يُوقِنُونَ (۶۰)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

الم اشاره به اسماء يا

اسرار کتاب الهی است

رومیان مغلوب فارسیان شدند

در جنگی که به نزدیکترین زمین به دیار عرب واقع شد که حوالی شام یا اطراف جزیره باشد و آنها پس از مغلوب شدن فعلی به زودی بر فارسیان باز غلبه خواهند کرد

این غلبه رومیان دراند سالی خواهد شد و بدانید که این حادثه و کلیه امور عالم از قبل از این و بعد از این همه به امر خداست و آن روز که رومیان فاتح شوند چون بعد از آن خدا وعده یاری به اهل اسلام داده مؤمنان شاد می شوند

به یاری خدا که خدا هر که را بخواهد نصرت و فیروزی می بخشد و اوست که بر هر کار عالم مقتدر و به تمام خلق جهان مهربانست

این وعده خداست و خدا هرگز خلاف وعده نکند و لیکن اکثر مردم از این حقیقت آگاه نیستند

اکثر به امور ظاهری زندگی دنیا مانند صنعت و تجارت و غیره آگاهند و از عالم آخرت و وعده ثواب و عقاب حق بکلی بیخبرند

آیا در پیش نفوس خود تفکر نکردند تا بدین حکمت پی برند که خدا آسمانها و زمین و هر چه در بین آنهاست از انواع بی شمار مخلوق همه را جز به حق و برای حکمت و مصلحت و به وقت و حد معین نیافریده است. و بسیاری از مردم چون فکر در حکمت خلق نمی کنند به شهود لقای خدای در عالم غیب و وعده ثواب و عقاب بهشت و دوزخ و قیامت بکلی کافر و بی عقیده اند

آیا در زمین سیر نکردند تا عاقبت کار پیشینیانشان چون قوم

عاد و ثمود را ببینند که از اینها بسیار تواناتر بودند و بیش از اینها در زمین کشتزار و کاخ و عمارت برافراشتند و رسولان خدا با آیات و معجزات برای هدایت آنان آمدند لیکن چون نپذیرفتند همه به کیفر کفر هلاک شدند و خدا درباره آنها هیچ ستم نکرد بلکه آنها خود در حق خویش ستم کردند

آخر سرانجام کار آنان که بسیار به اعمال زشت و کردار بد پرداختند این شد که به حق کافر شده و آیات خدا را تکذیب و تمسخر کردند زیرا معصیت دل را تاریک کند و چون بسیار شود به ظلمت کفر انجامد

خداست که خلق را نخست از عدم پدید آرد و باز به مرگ و فنا بازگرداند و آنگاه به قیامت رجوع به حضرت او خواهند کرد

و روزی که ساعت قیامت برپا شود آن روز بدکاران شرمنده و اندوهگین شوند

و هیچ شفیع و مددکاری بر خود از آنان که شریک حق گرفتند نمی یابند بلکه به آن شریکان و خدایان باطل کافر می شوند و از آنها بیزاری می جویند

و روزی که ساعت قیامت برپا شود در آن روز خلایق بر حسب مراتب طاعت و معرفت و کفر و عصیان فرقه فرقه شوند

اما آن فرقه که به خدای خود ایمان آوردند و به نیکوکاری پرداختند در آن روز مسرور و محترم به باغ بهشت منزل گیرند

و اما آن فرقه که کافر شدند و آیات ما و حیات آخرت را تکذیب کردند آنان را برای کیفر در عذاب دوزخ حاضر کنند

پس به فکر آن روز بزرگ

باشید و خدا را هنگام شام و صبحگاه در نماز مغرب و صبح تسبیح و ستایش گوئید تا سعادت ابد یابید

و سپاس اهل عالم در آسمانها و زمین مخصوص اوست و شما نیز در تاریکی شب و نیمه روز در نماز عشاء و ظهر و عصر به ستایش او مشغول شوید این دو آیه مشتمل بر ذکر همه نمازهای پنجگانه است

آن خدائی را تسبیح و ستایش گوئید که زنده را از مرده و مرده را از زنده به قدرت کامله خود بیرون آورد یعنی آدمی را از نطفه و نطفه را از آدمی برانگیخت و زمین را پس از فصل خزان و مرگ گیاهان باز به نسیم جانبخش بهارش زنده گرداند و همین گونه شما را هم پس از مرگ زنده کند و از خاک بیرون آرد

و یکی از آن قدرت های خدا این است که پدر شما آدمیان را از خاک خلق کرد سپس که به توالد بشری منشعب و نژادهائی مختلف شدید در همه روی زمین منتشر گشتید

و باز یکی از آیات لطف الهی آنست که برای شما از جنس خودتان جفتی بیافرید که در بر او آرامش یافته و با هم انس گیرید و میان شما رفت و مهربانی برقرار فرمود در این امر نیز که در حقیقت پایه زندگی و آسایش و خوشی و بقای نوع بر آنست برای مردم با فکرت ادله علم و حکمت حق آشکار است

و یکی از آیات قدرت الهی خلقت آسمانها و زمین است و یکی دیگر اختلاف زبانها و رنگهای شما آدمیان که در این امور

نیز ادله صنع و حکمت حق برای دانشمندان عالم آشکار است

و یکی از آیات حق همین که شما در شب و روز به خواب رفته و بیدار می شوید و از فضل خدا طلب روزی می کنید در این امر هم ادله قدرتش برای قومی که سخن حق بشنوند پدیدار است

و یکی از آیات الهی همان قوه رعد و برق است که هم شما را از صاعقه عذاب می ترساند و هم به رحمت باران آسمان که زمین را پس از مرگ زنده می کند امیدوار می گرداند در این امر نیز ادله قدرت ایزد برای اهل خرد آشکار است

و یکی از آیات قدرت خدا آنکه آسمان و زمین را به فرمان خود برپا داشته است و در این نظم آسمان و زمین شما آدمیان را از خاک برمی انگیزد و باز به خاک می برد و سپس که در محشر شما را از خاک برخواند و زنده گرداند همگی سر از قبرها بیرون می آورید

و هر کس در آسمانها و زمین است همه بنده او و با کمال خضوع و خشوع مطیع فرمان اوست

و او خدائیست که نخست خلایق را از عالم مشیت بیافریند و آنگاه بدان عالم معاد بازگرداند و این اعاده مثل ایجاد بر او بسیار سهل و آسانست و آن ذات یکتا را در آسمان و زمین مظهر و مثالی عالی تر از حد وصف و تعقل است و مقتدر کامل و دانا به حقایق امور تنها اوست در اخبار ائمه معصومین آمده که ما عالیترین مثال و کاملترین مظهر الهی هستیم

خدا برای هدایت شما هم از عالم

خود شـما مثالی زد شـما فکر کنید آیا هیچ یک از غلام و کنیزان ملکی شما در آنچه از مال و حقوق و مقام که ما روزی شما گردانیدیم با شـما شـریک هسـتند؟ تا شـما و آنها در آن چیز بی هیچ مزیت مساوی باشـید؟ و همانقدر بیمی که شما از نفوس خود داریـد هم از آنان داریـد؟ هرگز ندارید و هیچ آنها را شـریک و مساوی با خود نمی دانید پس چگونه مخلوقات مملوک خدا را شـریک خدا گرفته و معبود خود می گردانید ما چنین مفصل و روشن آیات خود را برای مردم با عقل و هوش بیان می کنیم

آری مردم سـتمکار مشـرک هوای نفس خود را از جهل و نادانی پیروی کردند و آن را که خدا گمراه کرد یعنی پس از اتمام حجت به گمراهی واگـذارد که می توانـد هدایت کند؟ البته هیچکس هدایت نتواند کرد و آن گمراهان سـتمکار را در قیامت هیچ یار و یاوری نخواهد بود

پس تو ای رسول با همه پیروانت مسـتقیم روی به جانب آئین پاک اسلام آور و پیوسته از طریقه دین خدا که فطرت خلق را بر آن آفریـده است پیروی کن که هیچ تغییری در خلقت خدا نباید داد. اینست آئین اسـتوار حق و لیکن اکثر مردم از حقیقت آن آگاه نیستند

شما اهل ایمان از پیروی همین دین فطرت به درگاه خـدا بازآیید و خداترس باشـید و نماز بپا دارید و هرگز از طریقه توحید و خداپرستی بیرون نشوید و از فرقه مشرکان نادان نباشید

از آن فرقه هواپرست نادان نباشید که دین فطرت خود را متفرق و پراکنده ساختند و

از هوای نفس و خودپرستی فرقه فرقه شدند و گروهی به اوهام باطل و عقیده و خیالات فاسد خود دلشاد بودند

و مردم عادتشان اینست که هرگاه رنج و المی سخت به آنها رسد در آن حال خدای را به دعا می خوانند و به درگاه او با تضرع و اخلاص روی می کنند و پس از آنکه خدا به آنها رحمت خود را چشانید و از آن سختی نجاتشان داد آنگاه باز گروهی از آنها به خدای خود مشرک می شوند

تا نعمتی که به آنها عطا کردیم کفران کنند باری ای کافران ناسپاس اینک به هوا و هوس تمتع برید که به زودی به کیفر اعمال خود آگاه می شوید

آیا ما بر این مردم رسول و کتاب توحید فرستادیم؟ یا دلیل و حجتی فرستادیم که درباره شرک و دعوت به بت پرستی به ایشان سخن گوید؟ و برهان بر صحت شرک آورد؟

و مردم بر این عادتند که هرگاه ما به لطف خود رحمتی به آنها چشانیم شاد شده و اگر رنج و بلائی از کرده خودشان ببینند در آن حال به جای توبه به درگاه خدا از رحمتش بکلی نومید می شوند

آیا ندیدند که همانا خدا هر که را خواهد روزی وسیع کند و هر که را خواهد تنگ روزی گرداند و در این امر ادله روشنی از حکمت الهی برای اهل ایمان پدیدار است

ای رسول ما همه مؤمنان خصوص شخص تو حقوق ارحام و خویشان و مسکینان و در راه ماندگان را ادا کن که صله رحم و احسان به فقیران برای آنان که مشتاق لقای خدا هستند

بهترین کار است و هم اینان که نیکی کنند رستگاران عالمند

و آن سودی که شما به رسم ربا یا هدیه دادید که بر اموال مردم رباخوار بیفزاید و یا هدیه به اغنیا دهید تا خود نفع زیاد دنیوی بریـد نزد خـدا هرگز نیفزایـد بلکه محو و نـابود شود و آن زکـاتی که بی ریب و ریا از روی شوق و اخلاص به خـدا به فقیران دادید ثوابش چندین برابر شود و همین زکات دهندگان هستند که بسیار نزد حق ثواب و برکات و دارائی خود را افزون کنند

خداست آن کسی که شما را خلق کرده و روزی در مدت عمر بخشیده سپس بمیراند و باز در قیامت زنده گرداند. آیا آنان را که شـریک خدا دانید هیچ از این کارها توانند کرد؟ هرگز نتوانند که خود مخلوقی عاجز و فانیند و خدا از آنچه به او شـریک گیرند پاک و منزه تر و بالاتر است

فساد و پریشانی بکرده بـد خود مردم در همه بر و بحر زمین پدید آمد تا ما هم کیفر بعضـی اعمالشان را به آنها بچشانیم باشـد که از گنه پشیمان شده و به درگاه خدا بازگردند

ای رسول ما بگو به مردم که در زمین و احوال اهلش سـیر کنیـد تا از عاقبت طوایف پیش از خود که اکثرشان کافر و مشـرک بودند آگاه شوید که چگونه همگی با معبودانشان دستخوش فنا شدند

پس تو ای رسول با پیروانت روی به دین اسـتوار اسـلام و خـداپرستی آور پیش از آنکه روزی بیایـد که هیچکس نتواند از امر خدا آنرا برگرداند و در آن روز بزرگ

قیامت خلایق فرقه فرقه شوند گروهی دوزخی و گروهی بهشتی گردند

هر که به راه کفر و عصیان رود زیانش بر خود اوست و هر که صالح و نیکوکار شود آن هم برای شخص خود در بهشت آسایشگاهی خوش فراهم خواهد ساخت

تا از فضل و کرم به آنان که ایمان آورده و نیکوکار شدند خدا نیکو پاداش دهد و کافران را هیچ مورد لطف و کرم قرار ندهد

و از جمله آیات قدرت الهی آنست که خدا بادهای بشارت آور می فرستد که شما را به چیزی از رحمت بی انتهای خود بهره مند گرداند و تا از فضل و کرمش انواع نعمت ها تحصیل کنید و باشد که شکر نعمتش به جای آرید

و ای رسول، ما پیش از تو پیمبرانی به سوی قومشان فرستادیم و آنها معجزات و ادله روشن آوردند پس چون بعضی ایمان آورده و بعضی به راه کفر و عصیان شتافتند ما هم از کافران بدکار انتقام کشیدیم و بر خود نصرت و یاری اهل ایمان را حتم گردانیدیم

خدا آن کسی است که بادها را می فرستد تا ابرها را در فضا برانگیزد پس بهر گونه که مشیتش تعلق گیرد در اطراف آسمان متصل و منبسط کند و باز متفرق گرداند آنگاه باران را بنگری که قطره قطره از درونش بیرون ریزد تا به کشتزار و صحرای هر قومی از بندگان بخواهد فروبارد و به یک لحظه آن قوم از غم رهیده و مسرور و شادمان گردند

و هر چند پیش از آنکه باران رحمت حق بر آنان ببارد از لطف خدا به حال یاس و نومیدی می زیستند

پس ای بشر دیده باز کن و آثار رحمت نامنتهای الهی را مشاهده کن که چگونه زمین را پس از مرگ و دستبرد خزان باز به نفس باد بهار زنده می گرداند محققا بدان همان خداست که مردگان را هم پس از مرگ باز زنده می کنند و او به قدرت کامله ذاتی بر همه امور عالم تواناست

و اگر باز بادی فرستیم که سمومش کشت و زرع خرم آنها را فاسد کند و آن کشت سبز را زرد و پژمرده بنگرند همه آن نعمتهای گذشته را فراموش کنند و به کفر و کفران نعمت حق برمی گردند

پس تو ای رسول ما با همه جهد و کوشش این مردم مرده دل بی ایمان را نتوانی با سخن حق شنوا کنی و دعوت خود را به گوش این کران که مخصوصا از تو به کبر و نخوت رومی گردانند برسانی

و تو مردمی را که کوردل و کافر هستند نتوانی از ضلالت به راه هدایت آری تنها تو آنان را که به آیات ما ایمان می آورند و در پی آن ایمان تسلیم امر ما شوند توانی هدایت کنی و سخن خدا را بگوش هوششان برسانی

خدا آن کسی است که شما را در ابتدا از جسم ضعیف نطفه بیافرید آنگاه پس از ضعف و ناتوانی کودکی توانا کرد و باز از توانائی و قوای جوانی به ضعف و سستی پیری برگردانید که او هر چه بخواهد و مشیتش تعلق گیرد می کند زیرا خدا به همه امور عالم دانا و به هر چه خواهد تواناست

و روزی که ساعت قیامت برپا شود بدکاران قسم یاد

کنند که در دنیا و قبر و برزخ ساعتی بیش درنگ نکردند همین گونه عادتشان از دیرین بود که از راستی و حقیقت به ناراستی و دروغ پردازند

و آنان که به مقام علم و ایمان رسیده اند به آن فرقه بدکار گویند شما تا روز قیامت که هم امروز است در عالم علم خدا مهلت یافتید و لکن از جهل بر آن آگاه نبودید

پس در این روز آنان که در دنیا به خود و به خلق خدا ستم کردند عذرشان مفید نیفتد و توبه و بازگشتشان به سوی خدا پذیرفته نشود

ما در این قرآن عظیم برای هدایت مردم هرگونه مثل زدیم و حقایق را به مثال روشن کردیم و اگر تو بر این مردم هرگونه معجز و آیتی بیاوری باز محققا از روی عناد خواهند گفت شما مسلمین و رسولتان خلق را به باطل و اوهام می خوانید

این چنین خدا بر دلهای اهل جهل پس از اتمام حجت مهر شقاوت نهد که هیچ سخن حق را نپذیرند

پس تو ای رسول صبر پیشه کن و از انکار کفار غمین مباش که وعده خدا البته حق و حتمی است و مراقب باش که مردم بی علم و یقین و ایمان مقام حلم و وقارت را به خفت و سبکی نکشانند

تلاوت سوره ی زلزله

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

إِذا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزالَها (۱)

وَ أَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقالَها (۲)

وَ قالَ الْإِنْسانُ ما لَها (۳)

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبارَها (۴)

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحى لَها (۵)

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتاتاً لِيُرَوْا أَعْمالَهُمْ (۶)

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقالَ ذَرَّةٍ خَيْراً يَرَهُ (۷)

وَ مَنْ يَعْمَلْ مِثْقالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (۸)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

هنگامی که زمین به سخت ترین زلزله خود به لرزه درآید

و بارهای سنگین اسرار درون خویش (که گنجها و معادن و اموات و غیره است) همه را از دل خاک بیرون افکند

آن روز محشر آدمی (از فرط حیرت و اضطراب) گوید (ای عجب) زمین را چه پیش آمد

آن هنگام زمین مردم را به حوادث (بزرگ) خویش آگاه می سازد

که خدا به او چنین الهام کند (تا به سخن آید و خلق را به اخبارش آگه نماید)

در آن روز قیامت مردم از قبرها پراکنده بیرون آیند تا (پاداش نیک و بد) اعمال خود را (در حساب و میزان حق) ببینند

پس (در آن روز) هر کس به قدر ذره ای کار نیک کرده باشد (پاداش) آنرا خواهد دید

و هر کس به قدر ذره ای کار زشتی مرتکب شده آن هم به کیفرش خواهد رسید (صعصعه این سوره را از رسول ص شنید و گفت اگر دیگر هیچ از قرآن نشنوم در پند و اندرز همین سوره مرا کافی است)

تلاوت سوره ی سجده

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

الم (۱)

تَنْزيلُ الْكِتابِ لا رَيْبَ فيهِ مِنْ رَبِّ الْعالَمينَ (۲)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَراهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْماً ما أَتاهُمْ مِنْ نَذيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ (۳)

اللَّهُ الَّذی خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ ما بَيْنَهُما فی سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوى عَلَى الْعَرْشِ ما لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لا شَفيعٍ أَ فَلا تَتَذَكَّرُونَ (۴)

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّماءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فی يَوْمٍ كانَ مِقْدارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ (۵)

ذلِكَ عالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ الْعَزيزُ الرَّحيمُ

(۶)

الَّذی أَحْسَنَ كُلَّ شَیْ‏ءٍ خَلَقَهُ وَ بَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسانِ مِنْ طینٍ (۷)

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلالَةٍ مِنْ ماءٍ مَهینٍ (۸)

ثُمَّ سَوَّاهُ وَ نَفَخَ فیهِ مِنْ رُوحِهِ وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصارَ وَ الْأَفْئِدَةَ قَلیلاً ما تَشْكُرُونَ (۹)

وَ قالُوا أَ إِذا ضَلَلْنا فِی الْأَرْضِ أَ إِنَّا لَفی‏ خَلْقٍ جَدیدٍ بَلْ هُمْ بِلِقاءِ رَبِّهِمْ كافِرُونَ (۱۰)

قُلْ یَتَوَفَّاكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذی وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلی‏ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ (۱۱)

وَ لَوْ تَری‏ إِذِ الْمُجْرِمُونَ ناكِسُوا رُؤُسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنا أَبْصَرْنا وَ سَمِعْنا فَارْجِعْنا نَعْمَلْ صالِحاً إِنَّا مُوقِنُونَ (۱۲)

وَ لَوْ شِئْنا لَآتَیْنا كُلَّ نَفْسٍ هُداها وَ لكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّی لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعینَ (۱۳)

فَذُوقُوا بِما نَسیتُمْ لِقاءَ یَوْمِكُمْ هذا إِنَّا نَسیناكُمْ وَ ذُوقُوا عَذابَ الْخُلْدِ بِما كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۱۴)

إِنَّما یُؤْمِنُ بِآیاتِنَا الَّذینَ إِذا ذُكِّرُوا بِها خَرُّوا سُجَّداً وَ سَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ هُمْ لا یَسْتَكْبِرُونَ (۱۵)

تَتَجافی‏ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضاجِعِ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفاً وَ طَمَعاً وَ مِمَّا رَزَقْناهُمْ یُنْفِقُونَ (۱۶)

فَلا تَعْلَمُ نَفْسٌ ما أُخْفِیَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْیُنٍ جَزاءً بِما كانُوا یَعْمَلُونَ (۱۷)

أَ فَمَنْ كانَ مُؤْمِناً كَمَنْ كانَ فاسِقاً لا یَسْتَوُونَ (۱۸)

أَمَّا الَّذینَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوی‏ نُزُلاً بِما كانُوا یَعْمَلُونَ (۱۹)

وَ أَمَّا الَّذینَ فَسَقُوا فَمَأْواهُمُ النَّارُ كُلَّما أَرادُوا أَنْ یَخْرُجُوا مِنْها أُعیدُوا فیها وَ قیلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذابَ النَّارِ الَّذی كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (۲۰)

وَ لَنُذیقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذابِ الْأَدْنی‏ دُونَ الْعَذابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ (۲۱)

وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآیاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْها إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمینَ مُنْتَقِمُونَ (۲۲)

وَ لَقَدْ آتَیْنا مُوسَی الْكِتابَ فَلا تَكُنْ فی‏ مِرْیَةٍ مِنْ لِقائِهِ وَ جَعَلْناهُ هُدیً لِبَنی‏ إِسْرائیلَ (۲۳)

وَ جَعَلْنا مِنْهُمْ أَئِمَّةً یَهْدُونَ بِأَمْرِنا لَمَّا صَبَرُوا وَ كانُوا

بِآياتِنا يُوقِنُونَ (۲۴)

إِنَّ رَبَّکَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيامَهِ فيما كانُوا فيهِ يَخْتَلِفُونَ (۲۵)

أَ وَ لَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فى مَساكِنِهِمْ إِنَّ فى ذلِكَ لَآياتٍ أَ فَلا يَسْمَعُونَ (۲۶)

أَ وَ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْماءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعاً تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعامُهُمْ وَ أَنْفُسُهُمْ أَ فَلا يُبْصِرُونَ (۲۷)

وَ يَقُولُونَ مَتى هذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صادِقينَ (۲۸)

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لا يَنْفَعُ الَّذينَ كَفَرُوا إيمانُهُمْ وَ لا هُمْ يُنْظَرُونَ (۲۹)

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَ انْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ (۳۰)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

الم (از اسرار یا متشابهات یا اشاره به اسماء الهی یا نام این سوره قرآن است)

تنزیل این کتاب بزرگ (قرآن) بی هیچ شک (بدانید که) از جانب پروردگار عالم است

کافران می گویند قرآن را او از پیش خود (بی مدد وحی خدا) فرابافته. (چنین نیست) بلکه آن به حق و راستی از جانب خدا فرستاده شده تا بر قومی که رسولی پیش از تو به سوی آنان نیامده تو رسالت کنی و از معصیت خدا بترسانی باشد که راه هدایت پیش گیرند

خدا آن کسی است که آسمان و زمین و هر چه در بین آنهاست همه را در مقدار شش روز بیافرید آنگاه به خلقت عرش با عظمت پرداخت شما را غیر او هیچ در عالم یار و یاور و شفیع و مدد کاری نیست

اوست که امر عالم را (به نظام احسن و اکمل) از آسمان تا زمین تدبیر می کند سپس روزی که مقدارش به حساب شما بندگان هزار سال است باز (حقایق و ارواح را) به سوی خود بالا می برد

اوست

همان خدائی که بر غیب و شهود عالم دانا و بر جهانیان مقتدر و مهربانست

آن خدائی که هر چیز را به نیکوترین وجه خلقت کرد و آدمیان را نخست از خاک (پست بدین حسن و کمال) بیافرید

آنگاه خلقت نژاد نوع بشر را از آب بی قدر و (نطفه بی حس) مقرر گردانید

سپس آن (نطفه بی جان) را نیکو بیاراست و از روح (قدسی الهی) خود در آن بدمید و شما را دارای چشم و گوش و قلب با حس و هوش گردانید (با وجود اینهمه احسان) باز بسیار اندک شکر و سپاسگزاری نعمتهای حق می کنید

کافران (از روی تعجب و انکار) گویند که آیا پس از آنکه ما در زمین (خاک و در خاک) نابود شدیم باز از نو زنده خواهیم شد؟ بلی (البته زنده خواهید شد لیکن) آنها به شهود لقاء خدایشان (و به روز حساب اعمالشان از جهل) کافرند

ای رسول ما، به آنها بگو فرشته مرگ که مامور قبض روح شماست جان شما را خواهد گرفت و پس از مرگ به سوی خدای خود باز می گردید

ای رسول اگر تو حال بدکاران را (در قیامت) ببینی که چگونه در حضور خدای خود سر بزیر و ذلیلند و (با آه و ناله حسرت) گویند پروردگارا اینک عذاب ترا به چشم دیدیم و (سخن رسولانت را) بگوش گرفتیم ما را به دنیا بازگردان تا از آن پس صالح و نیکوکار شویم که اکنون (وعده ترا) به چشم یقین مشاهده کردیم

و اگر ما به مشیت ازلی می خواستیم هر نفسی را به کمال هدایتش (به جبر و الزام)

می رسانیدیم و لیکن وعده حق و حتمی من است که دوزخ را البته از (کافران) جن و انس پر سازم

پس (خطاب رسد) امروز شما ای کافران عذاب را به کیفر غفلت از ملاقات این روزتان بچشید که ما هم شما را فراموش کردیم (یعنی از نظر لطف انداختیم) تا عذاب ابدی را به پاداش اعمال زشتی که (در دنیا) کردید بچشید

تنها کسانی که به آیات ما ایمان می آورند آنان هستند که چون متذکر (یاد خدا) شوند به سجده رخ بر خاک نهند و به تسبیح و تنزیه ستایش پروردگار کنند و ابدا به کبر و نخوت سر از فرمان حق نکشند

(شبها) پهلو از بستر خواب حرکت دهند و (در دل شب) با بیم و امید (و ناله اشتیاق در نماز شب) خدای خود را بخوانند و آنچه روزی آنها کردیم به مسکینان انفاق کنند

هیچ کس نمی داند (و در محیط فکرش نمی گنجد) که پاداش نیکوکاریش چه نعمت و لذتهای بی نهایت که روشنی بخش (دل و) دیده است در عالم غیب بر او ذخیره شده (و چه نشاط و خوشیها در بهشت ابد بر او مهیا گردیده) است

آیا آن کس که به خدا ایمان آورده (حالش در قیامت) مانند کسی است که کافر بوده؟ هرگز مؤمن و کافر یکسان نخواهند بود

اما آنان که (در دنیا) با ایمان و نیکوکار بودند به پاداش اعمال صالح منزلگاه پرنعمت در بهشت ابد یابند

و اما آنان که سر از اطاعت حق کشیده و فاسق شدند منزلگاهشان در آتش دوزخ است و هر چه کوشند و خواهند

که از آن آتش بیرون آینـد باز (فرشـتگان عـذاب) بـدان دوزخ برگرداننـدشان و گویند عذاب آتشـی را که (در دنیا) تکذیب کردید اینک بچشید

و مـا کـافران را عـذاب نزدیکتر (و کمتر به بلاهـای دنیـا یا در برزخ) بچشانیم غیر آن عـذاب بزرگتر و شدیـدتر (قیامت یا قیام حجت عصر ع) تا مگر (متنبه و پشیمان از کفر و عصیان شوند و) به سوی خدا بازگردند

کدامین کس در عالم از آن کس که به آیات خدا پند و تذکرش دادند و باز اعراض کرد ستمکارتر است؟ البته ما از بدکاران انتقام خواهیم کشید

و همانـا ما به موسـی کتاب تورات را عطا کردیم و تو ای رسول، در ملاقات او (یعنی ملاقات موسـی با خـدا در قیامت یا شـب معراج با تو) هیچ شک مدار و ما او را سبب هدایت بنی اسرائیل قرار دادیم

و برخی از آن بنی اسـرائیل را امـام و پیشوایانی که خلق را به امر ما (نه به امر خلق) هـدایت کننـد قرار دادیم برای آنکه در راه حق صبر کردند و در آیات ما مقام یقین یافتند

البته خـدای تو به روز قیامت در آنچه این مردم (از آیات و احکام الهی) اختلاف کلمه انگیختنـد حکم خواهد کرد (و به کیفر اعمالشان می رساند)

آیـا آن طوایف و قبـایلی را که مـا پیش از این مردم کنونی هلاک کردیم و اینـان اینک در دیارشان به جای آنها رفت و آمد می کننـد هلاک آنها موجب هـدایت و عبرت اینان نگردیـد؟ (تاماننـد آنها به راه کفر و عصـیان نروند؟) البته در این هلاک پیشینیان آیات

پند و عبرت خلق است آیا باز هم سخن نمی شنوند؟

آیا ندیدند که ما آب باران را به سوی زمین خشک بی آب و گیاه می بریم تا حاصلی که مردم و چهارپایانشان از آن بخورند می رویانیم؟ آیا باز هم چشم بصیرت نمی گشایند؟ (تا لطف رحمت واسع خدا را به خلق بنگرند؟)

و کافران می گویند این فتح و گشایش (یعنی روز قیامت یا فتح مکه به دست مسلمین که وعد و وعید می دهید) کی خواهد بود اگر راست می گوئید

ای رسول ما، به آنها بگو که (امروز باید ایمان آرید که) روز فتح، ایمان آنان که کافر بودند سود نبخشد و به آنها با نظر لطف و مرحمت ننگرند

پس تو ای رسول، از آن کافران اعراض و دوری کن و منتظر (فتح و فیروزی خدا) باش که آنها هم منتظر (قوت خویش و ضعف و شکست تو) هستند

تلاوت سوره ی شرح

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

أَ لَمْ نَشْرَحْ لَکَ صَدْرَکَ (۱)

وَ وَضَعْنا عَنْکَ وِزْرَکَ (۲)

الَّذی أَنْقَضَ ظَهْرَکَ (۳)

وَ رَفَعْنا لَکَ ذِکْرَکَ (۴)

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ یُسْراً (۵)

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ یُسْراً (۶)

فَإِذا فَرَغْتَ فَانْصَبْ (۷)

وَ إِلی رَبِّکَ فَارْغَبْ (۸)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

ای رسول گرامی، آیا ما تو را (به نعمت حکمت و رسالت) شرح صدر (و بلندی همت) عطا نکردیم؟ (که توجه به ما سوی الله نکردی)

و بار سنگین گناه را (به اعطای مقام عصمت) از تو دور داشتیم

در صورتی که آن بار سنگین ممکن بود پشت تو را گران دارد (مفسرین گفتند یا مراد گناه امت است یا گناهی که مشرکان بر پیغمبر می شمردند که مردم را به خدای یگانه چرا می خواند)

و نام نکوی ترا (به رغم دشمنان) در عالم بلند کردیم

پس (بدان که به لطف خدا) با هر سختی البته آسانی هست

و (در دو عالم) با هر سختی البته آسانی هست (و هر رنجی را راحتی باشد)

پس تو چون از نماز و طاعت پرداختی برای دعا (یا چون از تبلیغ نبوت پرداختی بر نصب خلافت علی ع) همت مصروف دار

و به سوی خدای خود (و قطع توجه از خلق) همیشه متوجه و مشتاق باش (و از کس میندیش)

تلاوت سوره ی شعرا

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

طسم (۱)

تِلْكَ آياتُ الْكِتابِ الْمُبِينِ (۲)

لَعَلَّكَ باخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ (۳)

إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّماءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْناقُهُمْ لَها خاضِعِينَ (۴)

وَ ما يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ (۵)

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبؤُا ما كانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ (۶)

أَ وَ لَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنا فِيها مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ (۷)

إِنَّ فِي ذلِكَ لَآيَةً وَ ما كانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۸)

وَ إِنَّ رَبَّکَ لَهُوَ الْعَزيزُ الرَّحيمُ (٩)

وَ إِذْ نادى رَبُّکَ مُوسى أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمينَ (١٠)

قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَ لا

يَتَّقُونَ (۱۱)

قالَ رَبِّ إِنِّی أَخافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ (۱۲)

وَ يَضِيقُ صَدْرِی وَ لا يَنْطَلِقُ لِسانی فَأَرْسِلْ إِلى هارُونَ (۱۳)

وَ لَهُمْ عَلَیَّ ذَنْبٌ فَأَخافُ أَنْ يَقْتُلُونِ (۱۴)

قالَ كَلَّا فَاذْهَبا بِآياتِنا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ (۱۵)

فَأْتِيا فِرْعَوْنَ فَقُولا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعالَمِينَ (۱۶)

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنا بَنی إِسْرائِيلَ (۱۷)

قالَ أَ لَمْ نُرَبِّكَ فِينا وَلِيداً وَ لَبِثْتَ فِينا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ (۱۸)

وَ فَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتی فَعَلْتَ وَ أَنْتَ مِنَ الْكافِرِينَ (۱۹)

قالَ فَعَلْتُها إِذاً وَ أَنَا مِنَ الضَّالِّينَ (۲۰)

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لی رَبِّی حُكْماً وَ جَعَلَنی مِنَ الْمُرْسَلِينَ (۲۱)

وَ تِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّها عَلَیَّ أَنْ عَبَّدْتَ بَنی إِسْرائِيلَ (۲۲)

قالَ فِرْعَوْنُ وَ ما رَبُّ الْعالَمِينَ (۲۳)

قالَ رَبُّ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ ما بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ (۲۴)

قالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَ لا تَسْتَمِعُونَ (۲۵)

قالَ رَبُّكُمْ وَ رَبُّ آبائِكُمُ الْأَوَّلِينَ (۲۶)

قالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذی أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ (۲۷)

قالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ وَ ما بَيْنَهُما إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ (۲۸)

قالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلهَاً غَيْری لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ (۲۹)

قالَ أَ وَ لَوْ جِئْتُكَ بِشَیْ‏ءٍ مُبِينٍ (۳۰)

قالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۳۱)

فَأَلْقى عَصاهُ فَإِذا هِيَ ثُعْبانٌ مُبينٌ (۳۲)

وَ نَزَعَ يَدَهُ فَإِذا هِيَ بَيْضاءُ لِلنَّاظِرينَ (۳۳)

قالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هذا لَساحِرٌ عَليمٌ (۳۴)

يُريدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَما ذا تَأْمُرُونَ (۳۵)

قالُوا أَرْجِهْ وَ أَخاهُ وَ ابْعَثْ فِي الْمَدائِنِ حاشِرينَ (۳۶)

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَليمٍ (۳۷)

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِميقاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ (۳۸)

وَ قيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ (۳۹)

لَعَلَّنا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كانُوا هُمُ الْغالِبينَ (۴۰)

فَلَمَّا جاءَ السَّحَرَةُ قالُوا لِفِرْعَوْنَ أَ إِنَّ لَنا لَأَجْراً إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغالِبينَ (۴۱)

قالَ نَعَمْ وَ إِنَّكُمْ إِذاً لَمِنَ الْمُقَرَّبينَ (۴۲)

قالَ لَهُمْ مُوسى أَلْقُوا ما أَنْتُمْ مُلْقُونَ (۴۳)

فَأَلْقَوْا حِبالَهُمْ وَ عِصِيَّهُمْ وَ قالُوا بِعِزَّةِ

فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغالِبُونَ (۴۴)

فَأَلْقى مُوسى عَصاهُ فَإِذا هِيَ تَلْقَفُ ما يَأْفِكُونَ (۴۵)

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ ساجِدينَ (۴۶)

قالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعالَمينَ (۴۷)

رَبِّ مُوسى وَ هارُونَ (۴۸)

قالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبيرُكُمُ الَّذی عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَ أَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلافٍ وَ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعينَ (۴۹)

قالُوا لا ضَيْرَ إِنَّا إِلى رَبِّنا مُنْقَلِبُونَ (۵۰)

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنا رَبُّنا خَطايانا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنينَ (۵۱)

وَ أَوْحَيْنا إِلى مُوسى أَنْ أَسْرِ بِعِبادی إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ (۵۲)

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدائِنِ حاشِرينَ (۵۳)

إِنَّ هؤُلاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَليلُونَ (۵۴)

وَ إِنَّهُمْ لَنا لَغائِظُونَ (۵۵)

وَ إِنَّا لَجَميعٌ حاذِرُونَ (۵۶)

فَأَخْرَجْناهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ (۵۷)

وَ كُنُوزٍ وَ مَقامٍ كَريمٍ (۵۸)

كَذلِكَ وَ أَوْرَثْناها بَنی إِسْرائيلَ (۵۹)

فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقينَ (۶۰)

فَلَمَّا تَراءَا الْجَمْعانِ قالَ أَصْحابُ مُوسى إِنَّا لَمُدْرَكُونَ (۶۱)

قالَ كَلَّا إِنَّ مَعی رَبِّی سَيَهْدينِ (۶۲)

فَأَوْحَيْنا إِلى مُوسى أَنِ اضْرِبْ بِعَصاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ (۶۳)

وَ أَزْلَفْنا ثَمَّ الْآخَرِينَ (۶۴)

وَ أَنْجَيْنا مُوسى وَ مَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ (۶۵)

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ (۶۶)

إِنَّ فى ذلِكَ لَآيَةً وَ ما كانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۶۷)

وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۶۸)

وَ اتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْراهِيمَ (۶۹)

إِذْ قالَ لِأَبِيهِ وَ قَوْمِهِ ما تَعْبُدُونَ (۷۰)

قالُوا نَعْبُدُ أَصْناماً فَنَظَلُّ لَها عاكِفِينَ (۷۱)

قالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ (۷۲)

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ (۷۳)

قالُوا بَلْ وَجَدْنا آباءَنا كَذلِكَ يَفْعَلُونَ (۷۴)

قالَ أَ فَرَأَيْتُمْ ما كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ (۷۵)

أَنْتُمْ وَ آباؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ (۷۶)

فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لى إِلاَّ رَبَّ الْعالَمِينَ (۷۷)

الَّذى خَلَقَنى فَهُوَ يَهْدِينِ (۷۸)

وَ الَّذى هُوَ يُطْعِمُنى وَ يَسْقِينِ (۷۹)

وَ إِذا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ (۸۰)

وَ الَّذى يُمِيتُنى ثُمَّ يُحْيِينِ (۸۱)

وَ الَّذى أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لى خَطِيئَتى يَوْمَ الدِّينِ (۸۲)

رَبِّ هَبْ لی حُكْماً وَ أَلْحِقْنی بِالصَّالِحینَ (۸۳)

وَ اجْعَلْ لی لِسانَ صِدْقٍ فِی الْآخِرینَ

(۸۴)

وَ اجْعَلْنی مِنْ وَرَثَهِ جَنَّهِ النَّعیمِ (۸۵)

وَ اغْفِرْ لِأَبی إِنَّهُ کانَ مِنَ الضَّالِّینَ (۸۶)

وَ لا تُخْزِنی یَوْمَ یُبْعَثُونَ (۸۷)

یَوْمَ لا یَنْفَعُ مالٌ وَ لا بَنُونَ (۸۸)

إِلاَّ مَنْ أَتَی اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلیمٍ (۸۹)

وَ أُزْلِفَتِ الْجَنَّهُ لِلْمُتَّقینَ (۹۰)

وَ بُرِّزَتِ الْجَحیمُ لِلْغاوینَ (۹۱)

وَ قیلَ لَهُمْ أَیْنَ ما کُنْتُمْ تَعْبُدُونَ (۹۲)

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ یَنْصُرُونَکُمْ أَوْ یَنْتَصِرُونَ (۹۳)

فَکُبْکِبُوا فیها هُمْ وَ الْغاوُونَ (۹۴)

وَ جُنُودُ إِبْلیسَ أَجْمَعُونَ (۹۵)

قالُوا وَ هُمْ فیها یَخْتَصِمُونَ (۹۶)

تَاللَّهِ إِنْ کُنَّا لَفی ضَلالٍ مُبینٍ (۹۷)

إِذْ نُسَوِّیکُمْ بِرَبِّ الْعالَمینَ (۹۸)

وَ ما أَضَلَّنا إِلاَّ الْمُجْرِمُونَ (۹۹)

فَما لَنا مِنْ شافِعینَ (۱۰۰)

وَ لا صَدیقٍ حَمیمٍ (۱۰۱)

فَلَوْ أَنَّ لَنا کَرَّهً فَنَکُونَ مِنَ الْمُؤْمِنینَ (۱۰۲)

إِنَّ فی ذلِکَ لَآیَهً وَ ما کانَ أَکْثَرُهُمْ مُؤْمِنینَ (۱۰۳)

وَ إِنَّ رَبَّکَ لَهُوَ الْعَزيزُ الرَّحيمُ (۱۰۴)

کَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلينَ (۱۰۵)

إِذْ قالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَ لا تَتَّقُونَ (۱۰۶)

إِنِّی لَکُمْ رَسُولٌ أَمينٌ (۱۰۷)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطيعُونِ (۱۰۸)

وَ ما أَسْئَلُکُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِیَ إِلاَّ عَلی رَبِّ الْعالَمينَ (۱۰۹)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطيعُونِ (۱۱۰)

قالُوا أَ نُؤْمِنُ لَکَ وَ اتَّبَعَکَ الْأَرْذَلُونَ (۱۱۱)

قالَ وَ ما عِلْمی بِما کانُوا يَعْمَلُونَ (۱۱۲)

إِنْ حِسابُهُمْ إِلاَّ عَلی رَبِّی لَوْ تَشْعُرُونَ (۱۱۳)

وَ ما أَنَا بِطارِدِ الْمُؤْمِنينَ (۱۱۴)

إِنْ أَنَا إِلاَّ نَذيرٌ مُبينٌ (۱۱۵)

قالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يا نُوحُ لَتَکُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومينَ (۱۱۶)

قالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمی کَذَّبُونِ (۱۱۷)

فَافْتَحْ بَيْنی وَ بَيْنَهُمْ فَتْحاً وَ نَجِّنی وَ مَنْ مَعِیَ مِنَ الْمُؤْمِنينَ (۱۱۸)

فَأَنْجَيْناهُ وَ مَنْ مَعَهُ فِی الْفُلْکِ الْمَشْحُونِ (۱۱۹)

ثُمَّ أَغْرَقْنا بَعْدُ الْباقينَ (۱۲۰)

إِنَّ فی ذلِکَ لَآيَةً وَ ما کانَ أَکْثَرُهُمْ مُؤْمِنينَ (۱۲۱)

وَ إِنَّ رَبَّکَ لَهُوَ الْعَزيزُ الرَّحيمُ (۱۲۲)

کَذَّبَتْ عادٌ الْمُرْسَلينَ (۱۲۳)

إِذْ قالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَ لا تَتَّقُونَ (۱۲۴)

إِنِّی لَکُمْ رَسُولٌ أَمینٌ (۱۲۵)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطیعُونِ (۱۲۶)

وَ ما أَسْئَلُکُمْ عَلَیْهِ مِنْ

أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلى رَبِّ الْعالَمِينَ (١٢٧)

أَ تَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ (١٢٨)

وَ تَتَّخِذُونَ مَصانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ (١٢٩)

وَ إِذا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ (١٣٠)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُونِ (١٣١)

وَ اتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِما تَعْلَمُونَ (١٣٢)

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعامٍ وَ بَنِينَ (١٣٣)

وَ جَنَّاتٍ وَ عُيُونٍ (١٣٤)

إِنِّي أَخافُ عَلَيْكُمْ عَذابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (١٣٥)

قالُوا سَواءٌ عَلَيْنا أَ وَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْواعِظِينَ (١٣٦)

إِنْ هذا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ (١٣٧)

وَ ما نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ (١٣٨)

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْناهُمْ إِنَّ فِي ذلِكَ لَآيَةً وَ ما كانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (١٣٩)

وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (١٤٠)

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ (١٤١)

إِذْ قالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صالِحٌ أَ لا تَتَّقُونَ (١٤٢)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (١٤٣)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُونِ (١٤٤)

وَ ما أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلى رَبِّ الْعالَمِينَ (١٤٥)

أَ تُتْرَكُونَ فِي ما هاهُنا آمِنِينَ (١٤٦)

فی جَنَّاتٍ وَ عُیُونٍ (۱۴۷)

وَ زُرُوعٍ وَ نَخْلٍ طَلْعُها هَضیمٌ (۱۴۸)

وَ تَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبالِ بُیُوتاً فارِهینَ (۱۴۹)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطیعُونِ (۱۵۰)

وَ لا تُطیعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفینَ (۱۵۱)

الَّذینَ یُفْسِدُونَ فِی الْأَرْضِ وَ لا یُصْلِحُونَ (۱۵۲)

قالُوا إِنَّما أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرینَ (۱۵۳)

ما أَنْتَ إِلاَّ بَشَرٌ مِثْلُنا فَأْتِ بِآیَةٍ إِنْ کُنْتَ مِنَ الصَّادِقینَ (۱۵۴)

قالَ هذِهِ ناقَةٌ لَها شِرْبٌ وَ لَکُمْ شِرْبُ یَوْمٍ مَعْلُومٍ (۱۵۵)

وَ لا تَمَسُّوها بِسُوءٍ فَیَأْخُذَکُمْ عَذابُ یَوْمٍ عَظیمٍ (۱۵۶)

فَعَقَرُوها فَأَصْبَحُوا نادِمینَ (۱۵۷)

فَأَخَذَهُمُ الْعَذابُ إِنَّ فی ذلِکَ لَآیَةً وَ ما کانَ أَکْثَرُهُمْ مُؤْمِنینَ (۱۵۸)

وَ إِنَّ رَبَّکَ لَهُوَ الْعَزیزُ الرَّحیمُ (۱۵۹)

کَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلینَ (۱۶۰)

إِذْ قالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَ لا تَتَّقُونَ (۱۶۱)

إِنِّی لَکُمْ رَسُولٌ أَمینٌ (۱۶۲)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطیعُونِ (۱۶۳)

وَ ما أَسْئَلُکُمْ عَلَیْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِیَ إِلاَّ عَلی رَبِّ الْعالَمینَ (۱۶۴)

أَ تَأْتُونَ الذُّکْرانَ مِنَ الْعالَمینَ (۱۶۵)

وَ تَذَرُونَ ما خَلَقَ لَکُمْ رَبُّکُمْ مِنْ أَزْواجِکُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عادُونَ

(۱۶۶)

قالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ (۱۶۷)

قالَ إِنِّی لِعَمَلِکُمْ مِنَ الْقالِینَ (۱۶۸)

رَبِّ نَجِّنی وَ أَهْلی مِمَّا یَعْمَلُونَ (۱۶۹)

فَنَجَّیْناهُ وَ أَهْلَهُ أَجْمَعینَ (۱۷۰)

إِلاَّ عَجُوزاً فِی الْغابِرینَ (۱۷۱)

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرینَ (۱۷۲)

وَ أَمْطَرْنا عَلَیْهِمْ مَطَراً فَساءَ مَطَرُ الْمُنْذَرینَ (۱۷۳)

إِنَّ فی ذلِکَ لَآیَةً وَ ما کانَ أَکْثَرُهُمْ مُؤْمِنینَ (۱۷۴)

وَ إِنَّ رَبَّکَ لَهُوَ الْعَزیزُ الرَّحیمُ (۱۷۵)

کَذَّبَ أَصْحابُ الْأَیْکَهِ الْمُرْسَلینَ (۱۷۶)

إِذْ قالَ لَهُمْ شُعَیْبٌ أَ لا تَتَّقُونَ (۱۷۷)

إِنِّی لَکُمْ رَسُولٌ أَمینٌ (۱۷۸)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطیعُونِ (۱۷۹)

وَ ما أَسْئَلُکُمْ عَلَیْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِیَ إِلاَّ عَلی رَبِّ الْعالَمینَ (۱۸۰)

أَوْفُوا الْکَیْلَ وَ لا تَکُونُوا مِنَ الْمُخْسِرینَ (۱۸۱)

وَ زِنُوا بِالْقِسْطاسِ الْمُسْتَقیمِ (۱۸۲)

وَ لا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْیاءَهُمْ وَ لا تَعْثَوْا فِی الْأَرْضِ مُفْسِدینَ (۱۸۳)

وَ اتَّقُوا الَّذی خَلَقَکُمْ وَ الْجِبِلَّهَ الْأَوَّلینَ (۱۸۴)

قالُوا إِنَّما أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرینَ (۱۸۵)

وَ ما أَنْتَ إِلاَّ بَشَرٌ مِثْلُنا وَ إِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكاذِبِينَ (۱۸۶)

فَأَسْقِطْ عَلَيْنا كِسَفاً مِنَ السَّماءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۱۸۷)

قالَ رَبِّی أَعْلَمُ بِما تَعْمَلُونَ (۱۸۸)

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كانَ عَذابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۱۸۹)

إِنَّ فی ذلِكَ لَآيَةً وَ ما كانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۹۰)

وَ إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۱۹۱)

وَ إِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعالَمِينَ (۱۹۲)

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (۱۹۳)

عَلى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ (۱۹۴)

بِلِسانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (۱۹۵)

وَ إِنَّهُ لَفی زُبُرِ الْأَوَّلِينَ (۱۹۶)

أَ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَماءُ بَنی إِسْرائِيلَ (۱۹۷)

وَ لَوْ نَزَّلْناهُ عَلى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ (۱۹۸)

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ ما كانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ (۱۹۹)

كَذلِكَ سَلَكْناهُ فی قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ (۲۰۰)

لا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذابَ الْأَلِيمَ (۲۰۱)

فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَ هُمْ لا يَشْعُرُونَ (۲۰۲)

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ (۲۰۳)

أَ فَبِعَذابِنا يَسْتَعْجِلُونَ (۲۰۴)

أَ فَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْناهُمْ سِنِينَ (۲۰۵)

ثُمَّ جاءَهُمْ ما كانُوا يُوعَدُونَ (۲۰۶)

ما أَغْنى عَنْهُمْ ما كانُوا يُمَتَّعُونَ (۲۰۷)

وَ

ما أَهْلَكْنا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَها مُنْذِرُونَ (۲۰۸)

ذِكْرى وَ ما كُنَّا ظالِمينَ (۲۰۹)

وَ ما تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّياطينُ (۲۱۰)

وَ ما يَنْبَغي لَهُمْ وَ ما يَسْتَطيعُونَ (۲۱۱)

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ (۲۱۲)

فَلا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلهاً آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبينَ (۲۱۳)

وَ أَنْذِرْ عَشيرَتَكَ الْأَقْرَبينَ (۲۱۴)

وَ اخْفِضْ جَناحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنينَ (۲۱۵)

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَري ءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ (۲۱۶)

وَ تَوَكَّلْ عَلَى الْعَزيزِ الرَّحيمِ (۲۱۷)

الَّذي يَراكَ حينَ تَقُومُ (۲۱۸)

وَ تَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدينَ (۲۱۹)

إِنَّهُ هُوَ السَّميعُ الْعَليمُ (۲۲۰)

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّياطينُ (۲۲۱)

تَنَزَّلُ عَلى كُلِّ أَفَّاكٍ أَثيمٍ (۲۲۲)

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَ أَكْثَرُهُمْ كاذِبُونَ (۲۲۳)

وَ الشُّعَراءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغاوُونَ (۲۲۴)

أَ لَمْ تَرَ أَنَّهُمْ في كُلِّ وادٍ يَهيمُونَ (۲۲۵)

وَ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ ما لا يَفْعَلُونَ (۲۲۶)

إِلَّا الَّذينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ وَ ذَكَرُوا اللَّهَ كَثيراً وَ انْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ ما ظُلِمُوا وَ سَيَعْلَمُ الَّذينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ (۲۲۷)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

طسم (اسراریست بین خدا و رسول)

این قرآن آیات روشن کتاب خداست (که بر تو نازل گردید)

ای رسول ما تو چنان در اندیشه هدایت خلقی که خواهی جان عزیزت را از غم اینکه ایمان نمی آورند هلاک سازی

(غم مدار که) ما اگر بخواهیم از آسمان مشیت آیت قهری نازل گردانیم که همه به جبر گردن زیر بار ایمان فرود آرند

(وای بر اینان که) هیچ آیت و ذکری از خدای رحمان بر آنها مجدد نیامد جز آنکه از آن اعراض کردند

همانا این کافران آیات خدا را تکذیب کردند و به زودی حادثه هلاک آنان که به آیات حق استهزاء کردند به اینان هم خواهد رسید

آیا در زمین

بدیده عبرت نظر نکردند که ما چه انواع گوناگون از نباتات پرسود از آن برویانیدیم؟

در اینکار آیت (لطف و رحمت و علم و قدرت) خدا بر هوشمندان آشکار است و باز اکثر اینان به خدا ایمان نمی آورند

و همانا پروردگار تو بسیار مقتدر و مهربان (بر خلق) است

یاد آر هنگامی که خدا به موسی ندا کرد که اینک به رسالت ما به سوی قوم ستمکار روی آور

و قوم ستمکار فرعون را بگو آیا (پس از این همه طغیان و معصیت خدا باز هم) خداترس و پرهیزکار نمی شوید

موسی عرض کرد ای پروردگار از آن می ترسم که فرعونیان سخت مرا تکذیب کنند

و از کفر آنها دلتنگ شوم و عقده زبانم به هدایت آنان باز نگردد پس (لطفی کن و) هارون برادرم را نیز با من به رسالت بفرست

و بر من از این قوم قبطی گناهی است که می ترسم بدان گناهم قبطیان به قتل رسانند

خدا به موسی فرمود هرگز مترس و با برادرت هارون بدین معجزات و آیات من به سوی آنان بروید که من همه جا با شما هستم و گفتار شما را می شنوم

هر دو به اتفاق به جانب فرعون روید و بگوئید که ما دو رسول پروردگار جهانیم

آمده ایم که طایفه بنی اسرائیل را با ما (از مصر به فلسطین) بفرستی (و امرشان به ما واگذاری)

فرعون موسی را (شناخته و) گفت تو نه آن کودکی که ما پروردیم و سالها عمرت در نزد ما گذشت؟

و آن فعل زشت (قتل نفس) از تو سر زد و

(به خدائی ما) کافر بودی؟

موسی در پاسخ فرعون گفت آری من چنین فعلی را مرتکب شدم (ولی نه بر عمد بلکه) در آن هنگام من (برای نجات سبطیان از ظلم قبطیان) به وادی حیرت سرگردان و از گمشدگان دیار شما بودم (و کاری به قصد نجات مظلومی کردم به قتل خطائی منتهی شد)

و آنگاه از ترس شما گریختم تا آنکه خدای من مرا علم و حکمت عطا فرمود و از پیغمبران خود قرار داد

و بازگو این که طایفه بنی اسرائیل را بنده خود کرده ای این هم نعمتی است که منت آن بر من می نهی؟

باز فرعون به موسی گفت رب العالمین کیست که تو رسول آن هستی؟

موسی جواب داد رب العالمین خدای آسمانها و زمین است و آنچه ما بین آنهاست اگر به یقین باور دارید

فرعون عاجز از جواب به مغلطه پرداخت و روی به درباریانش کرد و گفت آیا نمی شنوید (که این مرد چه دعوی بی دلیل می کند)

موسی (باز در مقام اثبات به بیان دیگر) گفت رب العالمین همان خدائیست که شما و پدران پیشین شما را از عدم بیافریده

(باز فرعون در مقام تشنیع و تمسخر موسی برآمد و) گفت ای مردم این رسولی که به سوی شما به رسالت آمده سخت دیوانه است

باز موسی (به تمسخر خصم اعتنا نکرده و در مقام اثبات به بیان دیگر) گفت رب العالمین همان آفریننده مشرق و مغرب و روز و شب است و هر چه بین اینها موجود است اگر شما در قدرت حق تعقل کنید

باز فرعون (که

از جواب عاجز ماند به تهدید پرداخت و) گفت اگر غیر من خدائی را بپرستی البته ترا به زندان خواهم کشید

موسی باز به ملایمت پاسخ داد اگر هم حجت و معجزی بر صدق دعوی خود بر تو آرم؟ (بازم به زندان کشی؟)

فرعون گفت آن معجزه چیست بیار اگر راست می گوئی؟

در آن موقع موسی عصای خود بیفکند که ناگاه اژدهائی عظیم پدیدار گشت

و نیز دست از گریبان بیرون آورد که ناگاه خورشیدی تابان به چشم بینندگان آشکار گردید

فرعون (با دیدن این دو معجز بزرگ) رو به درباریانش کرد و گفت این مرد ساحری بسیار ماهر و داناست

که می خواهد بدین سحر و شعبده ها شما مردم مصر را از کشور خود آواره کند

آنها به فرعون گفتند از او و برادرش مهلت خواه و از شهرها به معارضه او ساحران را جمع آورد

تا ساحران ماهر زبردست بر دفع او همه نزدت حاضر شوند

(این سخن را پذیرفت و) ساحران را جمع آورد آنگاه ساحران را بر حسب وعده با موسی به روز معین حاضر ساخت

و (چون سحره را بر موسی غالب می دانستند) مردم شهر را گفتند چه بهتر که همه در آن روز جمع باشید تا واقعه را مشاهده کنید

باشد که ما هم اگر ساحران غالب شدند از سحره فرعون پیروی کنیم

و چون ساحران حضور فرعون آمدند با وی گفتند آیا اگر بر موسی غالب آئیم اجر بزرگی در مقابل این خدمت خواهیم داشت؟

فرعون گفت آری البته علاوه بر اجر خدمت از

مقربان درگاهم نیز خواهید شد

(چون ساحران به معارضه حاضر شدند) موسی به آنها گفت (ما پیش دستی را به دشمن دهیم) اینک شما بساط سحر خود هر چه می خواهید به کار اندازید

ساحران هم چوبها و رسن و طنابهای سحر خود را بیفکندند و به عزت فرعون قسم یاد کردند که بر موسی البته غالب خواهیم شد

در آن حال موسی عصای خود را بیفکند که ناگاه (اژدهائی عظیم شد و) همه وسائل سحرانگیزی ساحران را به کام فرو برد

ساحران که این معجزه بدیدند (و قطعا دانستند سحر نیست) پیش موسی به سجده افتادند

و گفتند ما به خدای عالم ایمان آوردیم

پروردگار موسی و هارون

فرعون به ساحران گفت چرا بی اجازه من ایمان به موسی آوردید همانا معلوم است که این استاد بزرگ شما است که شما را ساحری آموخته به زودی کیفر خود را خواهید دید دست و پای شما را به اختلاف (دو طرف چپ و راست) قطع می کنم آنگاه همه را بدار می کشم

ساحران گفتند از این دار و قتل به ما هیچ زیانی نخواهد رسید چون بعد از مرگ به سوی خدا بازمی گردیم

و از خدا امید آن داریم چون اول ما به او ایمان آوردیم که به لطف خویش از گناهان ما در گذرد

و به موسی وحی کردیم که بندگان مرا شبانه (از شهر مصر) بیرون بر تا شما را (فرعونیان) تعقیب کنند (و به دریا غرق شوند)

آنگاه فرعون (که از رفتن چندین هزار بنی اسرائیل از مصر اطلاع یافت ترسید و) رسول برای

جمع آوری لشکر به شهرها فرستاد

(و برای تبلیغات به آنها می گفتند) که همانا از طایفه بنی اسرائیل جز عده قلیلی باقی نیست

و ما سپاهی بی شمار و از دست آنها خشمناکیم

و نیز ما لشکری همه نیرومند و مسلح به اسلحه کاملیم

(با وجود این همه دعوی ها) ما آنها را از باغهای مصفا با نهرهای آب روان از مصر بیرون کردیم (و به دریای هلاک افکندیم)

و از گنجها و ثروتها و مقامات عالیه ریاست محروم ساختیم

و (قوم ضعیف) بنی اسرائیل را وارث آن شهر و دیارها و ثروت و مقام ها گردانیدیم

صبحگاهی که فرعونیان موسی و بنی اسرائیل را تعقیب کردند

چون دو لشکر روبرو شدند و اصحاب موسی (بیم کرده) گفتند اینک به دست فرعونیان سخت هلاک می شویم

موسی گفت هرگز مترسید که خدا با من است و مرا به حفظ از دشمن یقین راهنمائی خواهد کرد

پس ما به موسی وحی کردیم که عصای خود را به دریای نیل آن چون زد دریا شکافت و آب هر قطعه دریا مانند کوهی بزرگ بر روی هم قرار گرفت (و راه عبور در دریا برای موسی و قومش باز شد)

و دیگران (یعنی فرعونیان) را (از پی بنی اسرائیل) به دریا آوردیم

آنجا موسی و کلیه همراهانش را از دریا بیرون آورده و به ساحل سلامت رسانیدیم

آنگاه قوم دیگر همه را به دریا غرق کردیم

همانا این هلاک فرعونیان آیت بزرگی برای عبرت و موعظه مردم بود لیکن اکثر خلق (از فرط جهل و غفلت به آیات حق)

ایمان نمی آورند

و همانا خدای تو خدای بسیار مقتدر و مهربانست

ای رسول حکایت ابراهیم را بر امت بیان کن

هنگامی که (برای ابطال شرک و دعوت به توحید) با پدر (یعنی عمو زیرا پدران پیغمبران همه موحدند) و با قومش گفت شما چه معبودی را می پرستید؟

جواب دادند که ما بتهائی را می پرستیم که ما ثابت بر پرستش آنها بوده و هستیم

ابراهیم گفت آیا هرگاه این بتهای جماد را بخوانید سخن شما را می شنوند؟

یا به حال شما هیچ سود و زیانی توانند داشت؟

آنها در جواب ابراهیم گفتند ما پدران خود را بر پرستش این بتان یافته ایم (و هر چند جماد بی اثری باشند می پرستیم)

ابراهیم باز به آنها گفت آیا می دانید که این بتهائی که شما مردم اینک می پرستید

و پدران شما از قدیم می پرستیدند

من با پرستش همه اینها جز خدای یکتای عالم مخالف و (با تمام بت و بتگر و بت پرستان جهان) دشمنم

و می پرستم همان خدائی که مرا بیافرید و به لطف خود به راه راستم هدایت می فرماید

همان خدائی که چون گرسنه شوم به کرم خود مرا غذا می دهد و چون تشنه شوم سیراب می گرداند

همان خدائی که چون بیمار شوم مرا شفا می دهد

همان خدائی که مرا (از حیات چند روزه دنیا) می میراند و سپس به حیات ابدی آخرت زنده می گرداند

همان خدائی که چشم امید دارم که روز جزا گناهم را بیامرزد

آنگاه ابراهیم رو بدرگاه خدا کرده عرض کرد بارالها مرا (بر این مشرکان) فرمانروائی ده و به

(رسل و) بندگان صالح خود ملحق ساز

و نامم بر زبان اقوام آتیه نیکو و سخنم دلپذیر گردان

و مرا از وارثان بهشت پرنعمت قرار ده

و از پدرم (یعنی عمویم) به لطف خود درگذر و او را هدایت فرما که وی سخت از گمراهانست

و بار پروردگارا روزی که خلق را از قبرها برانگیزی در آن روز مرا رسوا و هلاک مگردان

آن روزی که مال و فرزندان هیچ به حال انسان سود نبخشد

و تنها آن کس سود برد که با دل با اخلاص پاک از شرک و ریب و ریا به درگاه خدا آید

و آن روز بهشت را به اهل تقوی نزدیک سازند

و دوزخ را بر گمراهان پدیدار گردانند

و آن روز به کافران گفته شود بتهائی که پرستش می کردید به کجا شدند

آنان را که خدا را رها کرده و به جای او به خدائی برگرفتید آیا می توانند به شما اینک یاری کرده یا از جانب شما دفاع کنند (هرگز کاری از غیر خدا برنیاید)

در آن حال کافران و معبودان باطلشان هم برو در آتش دوزخ افتند

و با تمام سپاه شیطان به جهنم درآیند

و در دوزخ به مجادله و خصومت با یکدیگر گویند

به خدا قسم که ما در گمراهی بسیار آشکاری بودیم

که ما شما را مانند خدای عالمیان پرستش می کردیم

و ما را گمراه نکردند جز قوم تبه کار (و مدعیان باطل خودپرست) بداندیش

که در این روز سخت نه شفیعی داریم

و نه یک دوستی

که از ما حمایتی کند

ای کاش که بار دیگر به دنیا باز می گشتیم تا به خدای یگانه ایمان می آوردیم (و از این مدعیان باطل و بت و بتگرهای بداندیش بیزاری می جستیم)

همانا در این (ندامت گمراهان) آیت و عبرت دیگران است ولیک اکثر مردم باز ایمان نمی آورند

و همانا خدای تو خدای بسیار مقتدر و مهربانست

قوم نوح هم کافر شده و پیغمبران خدا را تکذیب کردند

هنگامی که (مهربان) برادرشان نوح آنها را گفت آیا هنوز خداترس و متقی نمی شوید؟ و از کفر و عصیان عراض نمی کنید؟

من برای شما بسیار رسول امین و خیرخواهی مشفق هستم

پند مرا بشنوید و از خدا بترسید و راه طاعت وی پیش گیرید

و من اجری از شما برای رسالت نمی خواهم و چشم پاداش جز به خدای عالم ندارم

پند بی غرض مرا بشنوید و از خدا بترسید و راه طاعت وی پیش گیرید

قوم نوح از کبر و خودپرستی پاسخ دادند که ما چگونه به تو ایمان آوریم در صورتی که پیروانت معدودی مردم خوار و فرومایه اند

نوح گفت مرا چکار که افعال و احوال پیروانم را بدانم (که از طبقه عالی یا دانی است)

اگر شعور و معرفتی دارید بدانید که حساب کار آنها بر کسی جز خدا نخواهد بود

و مرا نرسد که مؤمنان به حق را (هر چند فقیر باشند) از خود برانم

من جز آنکه مردم را اندرز کنم و از خدا بترسانم (و از ثواب و عقاب اعمالشان آگاه گردانم) وظیفه ای ندارم

باز قوم نوح

(به سرکشی و لجاجت برخاستند و) گفتند اگر ترک این سخنان نگوئی ترا سخت سنگسار می کنیم

نوح گفت پروردگارا، قوم سخت مرا تکذیب کردند

بارالها بین من و قوم حکم فرما و به ما گشایشی عطا کن و من و مؤمنانی که با من همراهند از شر قوم نجات ده

ما هم دعای نوح را اجابت کردیم و او را با همه آنان که در آن کشتی نجات درآمدند به ساحل سلامت رساندیم

و باقی آن قوم سرکش همه را به دریا غرق کردیم

همانا در نجات مؤمنان و هلاک کافران قوم نوح آیت عبرتی است و لیکن باز هم اکثر مردم ایمان نمی آورند

و همانا خدای تو خدای بسیار مقتدر و مهربانست

قوم عاد نیز رسولان خدا را تکذیب کردند

هنگامی که رسول آنها هود با مهر برادری به آنها گفت آیا (با آنکه هلاک اهل کفر و عصیان پیش از خود را دیدید) هنوز متقی و خداترس نمی شوید؟

من برای شما بسیار پیغمبری خیرخواه و امینم

(پند من بشنوید و) از خدا بترسید و راه اطاعت وی پیش گیرید

و من از شما اجری برای رسالت نمی خواهم و چشم پاداش جز به خدای عالم ندارم

آیا بنا می کنید بهر سرزمین مرتفع عمارت و کاخ برای آنکه به بازی عالم سرگرم شوید؟ (و از یاد خدا غافل مانید؟)

و عمارتهای محکم بنا می کنید به امید آنکه در آن عمارات (مرگ به شما دست نیابد و) عمر ابد کنید؟

و چون به ظلم و بیداد خلق دست گشائید

کمال قساوت و خشم کار بندید

از خدا بترسید و مرا (که رسول حقم) اطاعت کنید

بترسید از آن خدائی که شما را به آنچه خود می داند مدد و قوت بخشید

مدد بخشید به خلق چهارپایان و فرزندان (برای شما تا بر اسب با جوانان و خویشان خود برنشینید و نیرومند گردید)

و نیز مدد بخشید به شما به ایجاد باغها و چشمه های آب (که در آن تفریح کنید)

(باری از خدا بترسید و ترک عصیان او کنید که) همانا من از عذاب روز بزرگ قیامت بر شما می ترسم

قوم نادان پس از این مواعظ در پاسخ هود ع گفتند تو این همه وعظ و نصیحت کنی یا هیچ نکنی به حال ما یکسانست

این (مسئله حیات و موت) کار طبیعت و خوی جهان و سرنوشت همه پیشینیانست

و ما پس از مرگ دیگر زنده نمی شویم و هرگز (قیامت و ثواب و) عقابی نخواهیم داشت

(الغرض) رسول حق را تکذیب کردند ما هم آنان را هلاک گردانیدیم و بیشتر آنها ایمان به خدا نیاوردند

و همانا خدای تو بسیار مقتدر و مهربانست

قوم ثمود نیز رسول خدای را تکذیب کردند

هنگامی که پیغمبر (و برادر مهربان) آنها صالح به ایشان گفت آیا باز هم متقی و خداترس نمی شوید؟

من برای شما پیغمبر بسیار امین و خیر خواهم

(پند من بشنوید و) از خدا بترسید و راه طاعت پیش گیرید

من اجری از شما برای رسالت نمی خواهم و چشم پاداش جز به خدای عالم ندارم

آیا (تصور

می کنید که) تا ابد ایمن از مرگ در این ناز و نعمت دنیا خواهید ماند؟

(گمان دارید) در این باغهای با صفا و چشمه های آب گوارا و مزارع کشتزار و نخل و آن شکوفه های زیبایش (همیشه زنده اید)

و خیال می کنید دائم در این عماراتی که در کوهستان (و ییلاقات) با کمال دقت بناکرده اید به آسایش تعیش می کنید؟

(البته چنین نیست و مرگ شما را در پیش است) پس پند من بشنوید و از خدا بترسید و راه طاعت پیش گیرید

خداترس باشید و مرا که رسول اویم اطاعت کنید

و از رفتار رؤسای مسرف و ستمگر پیروی نکنید

که آن مردم در زمین همه گونه فساد می کنند و هیچگونه به اصلاح حال خلق نمی پردازند

قوم صالح گفتند به یقین تو را سحر کرده اند (که دعوی نبوت می کنی)

و (گرنه) تو هم مثل ما بشری بیش نیستی اگر راست می گوئی (و پیغمبر خدائی) معجزی بیاور

صالح (که از او تقاضای معجزه کردند) گفت این ناقه (معجزه من) است آب نهر را روزی ناقه بنوشد و روزی شما بنوشید (و روز نوبت ناقه شما به جای آب از شیر ناقه بهره مند شوید)

و هرگز سوء قصدی بر ناقه مکنید که (اگر ناقه را کشتید) به روز سخت عذاب گرفتار خواهید شد

قوم صالح (سخن نشنیدند و) ناقه را پی کردند و صبحگاه از کار خود پشیمان شدند

آنگاه به عذاب موعود گرفتار شدند (و هلاک گردیدند) همانا در هلاک این قوم آیت عبرت برای دیگران بود و (لیکن) اکثر مردم باز ایمان به

خدا نیاوردند

و همانا خدای تو بسیار مقتدر و مهربانست

قوم لوط نیز پیغمبران خود را تکذیب کردند

هنگامی که پیغمبر مهربان آنها لوط (در مقام نصیحت) گفت آیا (با آنکه شما هلاکت اهل کفر و عصیان پیشین را به چشم خود دیدید باز هم) خدا ترس و پرهیزکار نمی شوید؟

(پند من بشنوید که) من برای شما پیغمبری بسیار امین و خیرخواهم

از خدا بترسید و راه طاعت وی پیش گیرید

و من از شما اجری برای رسالت خود نمی خواهم و چشم پاداش جز به خدای عالم ندارم

آیا عمل زشت منکر را با مردان انجام می دهید؟

و زنان را که خدا همسر شما (و برای تمتع و مقاربت) آفریده رها می کنید آری شما بسیار مردم متعدی نابکاری هستید

قوم در جواب لوط گفتند اگر از این پس دست از این نهی و منع برنداری ترا از شهر بیرون خواهیم کرد

لوط باز گفت من خود (هم اگر منع شما نتوانم) دشمن این کار زشت شما (و بیزار از آن) خواهم بود

(آنگاه در دعا به خدا روی آورد که) بارالها من و اهل بیتم را از عقاب این عمل زشت قوم نجات بخش

ما هم (دعای او را به اجابت رسانیدیم و) او را با همه اهل بیتش نجات دادیم

جز پیرزنی که در اهل عذاب باقی ماند (و به کیفر کفر با قوم هلاک گردید)

آنگاه جز اهل بیت لوط همه را به خاک هلاک نشانیدیم

و آنها را به سنگباران عذاب که باران بسیار

سختی بر سر بدکارانست هلاک ساختیم

و در این هلاک قوم لوط نیز آیت عبرت بزرگی برای دیگران بود (لیکن) اکثر مردم باز ایمان به خدا نیاوردند

و همانا خدای تو بسیار مقتدر و مهربانست

باز اصحاب ایکه (یعنی امت شعیب) هم پیغمبران خود را تکذیب کردند

هنگامی که رسولشان شعیب (در مقام نصیحت) به آنها گفت آیا شما (با آنکه هلاک اهل شقاوت را به چشم دیدید باز هم) خداترس و پرهیزکار نخواهید شد؟

پند من بشنوید که من برای شما رسولی بسیار امین و خیرخواهم

از خدا بترسید و راه طاعت وی پیش گیرید

و من از شما هرگز اجر رسالت نمی خواهم و جز از خدای عالم به کسی چشم پاداش ندارم

ای مردم (آنچه می فروشید) سنگ تمام بدهید و از کم فروشی (و گران فروشی که آنهم نوعی کم فروشی است) کناره گیرید

اجناس را با میزان صحیح (و ترازوی درست) بسنجید

و آنچه به مردم می فروشید (تمام بدهید) از وزن و پیمان کم نگذارید و در زمین به ظلم و فسادکاری بر نخیزید

و از خدائی که شما و همه طبایع پیشینیان را آفریده بترسید (و خلاف امر او مکنید)

قوم شعیب پاسخ او گفتند ترا بی شک به سحر و شعبده مفتون کرده اند

و تو جز آنکه بشری هستی مانند ما هیچگونه مزیتی بر دیگران نداری و ما تو را (در دعوت نبوت) دروغگو می پنداریم

اگر راست می گوئی (و پیغمبر خدائی) قطعه ای از آسمان را بر سر ما فرود آور (تا تصدیق تو کنیم)

شعیب گفت خدا بهتر

بر (صدق دعوی من و) کذب قول و زشتی افعال شما آگاهست

باز او را تکـذیب کردند و به عذاب سـخت روز سایه بان (یعنی روزی که مردم از شدت گرما به سایه بانی پناه می بردند و باز از گرمی هلاک می شدند) گرفتار کردیم که عذاب آن روز بسیار سخت بود

و دراین هلاک قوم شعیب نیز آیت بزرگی برای دیگران بود و لیکن اکثر مردم باز ایمان نیاوردند

و همانا خدای تو بسیار مقتدر و مهربانست

و این قرآن به حقیقت از جانب خدا نازل شده

جبرئیل روح الامین (فرشته بزرگ خدا) نازل گردانید

و آن را بر قلب تو فرود آورده تا به حکمت و اندرزهای آن خلق را متذکر ساخته و از عقاب خدا بترسانی

(و به راه خدا مردم را) به زبان عربی فصیح (هدایت کنی)

و ذکر عظمت این قرآن در کتب انبیاء پیشین مسطور است

آیا این خود آیت و برهان روشنی بر کافران نیست که علماء بنی اسرائیل از کتب انبیاء سلف بر این قرآن آگاهند؟

و اگر ما این کتاب عربی را بر بعض مردم عجم نازل می گردانیدیم

و رسول به زبـان تازی بر عجم ها قرائت می کرد آنان ایمان نمی آوردنـد (به این عـذر که قرآن چون به زبان ما نیست ما فهم آن نکرده و اعجاز آنرا درک نمی کنیم اما شما قوم عرب با چه عذر ایمان نمی آورید)

ما این قرآن را چنین در دل تبه کاران گذراندیم (و بر آنها به این کتاب اتمام حجت کردیم)

که تا مشاهده عذاب دردناک نکنند به این قرآن

ایمان نمی آورند

پس به ناگاه وقت عذاب و ساعت قیامت که سخت از آن غافل بودند به آنها فرا رسد

و آن کافران از شدت عقوبت (التماس کنند و) گویند آیا بر ما مهلتی منظور می شود؟ (تا زمانی از عذاب بیاسائیم)

آیا (اکنون که هنگام عذابشان نیست از تمسخر) انتقام ما را به تعجیل می طلبند

ای رسول ما، چه خواهی دید اگر ما چند سالی آنها (یعنی بنی امیه و هر ظالمی) را در دنیا متنعم سازیم

سپس به عذابی که بر آنان وعده شده یکسر هلاک شوند

و بهره ای که از مال دنیا داشتند هیچ آنها را از عذاب نرهاند

و ما اهل هیچ دیاری را تا رسولی به هدایت و اتمام حجت بر آنها نفرستادیم هلاک نکردیم

این (هلاک بدان) پند و موعظه است (برای خوبان) و ما هرگز به کسی ستم نکردیم

این قرآن را شیاطین نیاوردند (بلکه جبرئیل امین فرشته خدا نازل ساخته)

و نه هرگز اینگونه سخنان از شیاطین شایسته است و نه قدرت بر نزول آن دارند

که البته آنها از استماع وحی الهی معزولند (و از درک اسرار غیبی محروم)

پس تو ای رسول جز خدای یکتا احدی را معبود مخوان و گرنه از اهل عذاب خواهی شد

نخست خویشان نزدیک را (از خدا) بترسان

آنگاه پر و بال مرحمت بر تمام پیروان با ایمانت به تواضع بگستران

و هرگاه قوم فرمانت را مخالفت کردند به آنها بگو من خود از کردار بد شما بیزارم

و توکل بر آن خدای مقتدر مهربان کن

آن خدائی که چون (از شوقش به نماز) برخیزی تو را می نگرد (و حال ترا مشاهده می کند)

و به انتقال تو در اهل سجود (و به دوران تحولت از اصلاب شامخه به ارحام مطهره) به همه آگاهست

که او خدای شنوا و دانا به گفتار و کردار خلق است

بگو به کافران که می خواهید من شما را آگاه سازم که شیاطین بر چه کسان نازل می شوند

شیاطین بر هر شخص بسیار دروغگوی بدکار نازل می شوند

گوش فرامی دهند (تا حرف مؤمنان و قوای قدسی را ربوده و به اتباع خود برسانند) و اکثر دروغ می گویند (و اندك راست آنها هم برای شبهه کاری و فساد و فتنه انگیزیست)

و شاعران (یاوه سرای کفار مانند عالمان بی عمل و مدعیان باطل) را مردم جاهل گمراه پیروی کنند

آیا ننگری که آنها خود به هر وادی حیرت سرگشته اند

و آنها بسیار سخنان می گویند که یکی را عمل نمی کنند

مگر آن شاعران که اهل ایمان و نیکوکار بوده و یاد خدا بسیار کردند و برای انتقام از هجوی و ستمی که در حق آنها (و سایر مؤمنان) شده (به نظم سخن و طبع شعر) از حق یاری خواستند (و به شمشیر زبان با دشمنان دین جهاد کردند آنان را مؤمنان

تلاوت سوره ی شعرا و نمل و قصص در شب جمعه

متن

هر که هر سه طسین را در شب جمعه بخواند از دوستان خدا باشد و در امان و اطاعت حق تعالی باشد و فقر و تنگدستی در دنیا به او نرسد و در آخرت خدا در بهشت آنقدر به او غعطا کند که او راضی گردد

و ضیارت از رضا به او کرامت فرماود و صد زن از حوریان بهشت به او تزویج نماید

تلاوت سوره ی شمس

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

وَ الشَّمْسِ وَ ضُحاها (۱)

وَ الْقَمَرِ إِذا تَلاها (۲)

وَ النَّهارِ إِذا جَلَّاها (۳)

وَ اللَّيْلِ إِذا يَغْشاها (۴)

وَ السَّماءِ وَ ما بَناها (۵)

وَ الْأَرْضِ وَ ما طَحاها (۶)

وَ نَفْسٍ وَ ما سَوَّاها (۷)

فَأَلْهَمَها فُجُورَها وَ تَقْواها (۸)

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاها (۹)

وَ قَدْ خابَ مَنْ دَسَّاها (۱۰)

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْواها (۱۱)

إِذِ انْبَعَثَ أَشْقاها (۱۲)

فَقالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ناقَةَ اللَّهِ وَ سُقْياها (۱۳)

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوها فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاها (۱۴)

وَ لا يَخافُ عُقْباها (۱۵)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

قسم به آفتاب و تابش آن هنگام رفعتش

قسم به ماه که پیرو آفتاب تابان است (شاید یک معنی آفتاب و ماه نبی و ولی منظور است که چون خورشید و ماه عالم را روشن ساختند و خلق را از شب تار جهل و ضلالت نجات دادند)

و قسم به روز هنگامی که جهان را روشن سازد

و به شب وقتی که عالم را در پرده سیاهی کشد

و قسم به آسمان بلند و آن که این کاخ رفیع را بنا کرد

و به زمین و آنکه آن را بگسترد

و قسم به نفس (ناطقه انسان) و آنکه او را نیکو (به حد کمال) بیافرید

و به او شر و خیر او را الهام کرد

(قسم به این آیات الهی) که هر کس نفس ناطقه خود را از گناه و بدکاری پاک و منزه سازد به یقین (در دو عالم) رستگار خواهد بود

و هر که او را به کفر و گناه پلید گرداند البته (در دو جهان) زیانکار خواهد گشت

طایفه ثمود از غرور

و سركشى پيغمبر خود صالح را تكذيب كردند

هنگامى كه شقى ترينشان (قدار بن سالف) برانگيخته شد (تا ناقه صالح را پى كند)

و رسول خدا صالح به او گفت اين ناقه آيت خداست از خدا بترسيد و آن را سيراب گردانيد (تا از شيرش به امر حق همه برخوردار شويد)

آن قوم رسول را تكذيب و ناقه او را پى كردند خدا هم آنان را به كيفر ظالم و گناهشان هلاک ساخت و شهرشان را با خاك يكسان نمود

و هيچ باك از هلاك آنها نداشت (يا آنها هيچ از عاقبت بد گناه خود نترسيدند

تلاوت سوره ى ص

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

ص وَ الْقُرْآنِ ذِی الذِّكْرِ (۱)

بَلِ الَّذينَ كَفَرُوا فی عِزَّةٍ وَ شِقاقٍ (۲)

كَمْ أَهْلَكْنا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنادَوْا وَ لاتَ حينَ مَناصٍ (۳)

وَ عَجِبُوا أَنْ جاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَ قالَ الْكافِرُونَ هذا ساحِرٌ كَذَّابٌ (۴)

أَ جَعَلَ الْآلِهَةَ إِلهاً واحِداً إِنَّ هذا لَشَیْ ءٌ عُجابٌ (۵)

وَ انْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَ اصْبِرُوا عَلى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هذا لَشَیْ ءٌ يُرادُ (۶)

ما سَمِعْنا بِهذا فِی الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هذا إِلَّا اخْتِلاقٌ (۷)

أَ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنا بَلْ هُمْ فی شَكٍّ مِنْ ذِكْری بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذابِ (۸)

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزيزِ الْوَهَّابِ (۹)

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ ما بَيْنَهُما فَلْيَرْتَقُوا فِی الْأَسْبابِ (۱۰)

جُنْدٌ ما هُنالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزابِ (۱۱)

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ عادٌ وَ فِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتادِ (١٢)

وَ ثَمُودُ وَ قَوْمُ لُوطٍ وَ أَصْحابُ الْأَيْكَهِ أُولئِكَ الْأَحْزابُ (١٣)

إِنْ كُلٌّ إِلاَّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقابِ (١۴)

وَ ما يَنْظُرُ هؤُلاءِ إِلاَّ صَيْحَهً واحِدَهً ما لَها مِنْ فَواقٍ (١۵)

وَ قالُوا رَبَّنا عَجِّلْ لَنا قِطَّنا

قَبْلَ يَوْمِ الْحِسابِ (۱۶)

اصْبِرْ عَلى ما يَقُولُونَ وَ اذْكُرْ عَبْدَنا داوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ (۱۷)

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَ الْإِشْراقِ (۱۸)

وَ الطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ (۱۹)

وَ شَدَدْنا مُلْكَهُ وَ آتَيْناهُ الْحِكْمَةَ وَ فَصْلَ الْخِطابِ (۲۰)

وَ هَلْ أَتاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرابَ (۲۱)

إِذْ دَخَلُوا عَلى داوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قالُوا لا تَخَفْ خَصْمانِ بَغى بَعْضُنا عَلى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنا بِالْحَقِّ وَ لا تُشْطِطْ وَ اهْدِنا إِلى سَواءِ
الصِّراطِ (۲۲)

إِنَّ هذا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَ تِسْعُونَ نَعْجَةً وَ لِيَ نَعْجَةٌ واحِدَةٌ فَقالَ أَكْفِلْنِيها وَ عَزَّنِي فِي الْخِطابِ (۲۳)

قالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤالِ نَعْجَتِكَ إِلى نِعاجِهِ وَ إِنَّ كَثِيراً مِنَ الْخُلَطاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلى بَعْضٍ إِلاَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ وَ
قَلِيلٌ ما هُمْ وَ ظَنَّ داوُدُ أَنَّما فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَ خَرَّ راكِعاً وَ أَنابَ (۲۴)

فَغَفَرْنا لَهُ ذلِكَ وَ إِنَّ لَهُ عِنْدَنا لَزُلْفى وَ حُسْنَ مَآبٍ (۲۵)

يا داوُدُ إِنَّا جَعَلْناكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَ لا تَتَّبِعِ الْهَوى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ لَهُمْ عَذابٌ شَدِيدٌ بِما نَسُوا يَوْمَ الْحِسابِ (۲۶)

وَ ما خَلَقْنَا السَّماءَ وَ الْأَرْضَ وَ ما بَيْنَهُما باطِلاً ذلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ (۲۷)

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ (۲۸)

كِتابٌ أَنْزَلْناهُ إِلَيْكَ مُبارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آياتِهِ وَ لِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبابِ (۲۹)

وَ وَهَبْنا لِداوُدَ سُلَيْمانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ (۳۰)

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِناتُ الْجِيادُ (۳۱)

فَقالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوارَتْ بِالْحِجابِ (۳۲)

رُدُّوها عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحاً بِالسُّوقِ وَ الْأَعْناقِ (۳۳)

وَ لَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمانَ وَ أَلْقَيْنا عَلى‏ كُرْسِيِّهِ جَسَداً ثُمَّ

أَنابَ (۳۴)

قالَ رَبِّ اغْفِرْ لی وَ هَبْ لی مُلْکاً لا یَنْبَغی لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدی إِنَّکَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (۳۵)

فَسَخَّرْنا لَهُ الرِّیحَ تَجْری بِأَمْرِهِ رُخاءً حَیْثُ أَصابَ (۳۶)

وَ الشَّیاطینَ کُلَّ بَنَّاءٍ وَ غَوَّاصٍ (۳۷)

وَ آخَرینَ مُقَرَّنینَ فِی الْأَصْفادِ (۳۸)

هذا عَطاؤُنا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِکْ بِغَیْرِ حِسابٍ (۳۹)

وَ إِنَّ لَهُ عِنْدَنا لَزُلْفی وَ حُسْنَ مَآبٍ (۴۰)

وَ اذْکُرْ عَبْدَنا أَیُّوبَ إِذْ نادی رَبَّهُ أَنِّی مَسَّنِیَ الشَّیْطانُ بِنُصْبٍ وَ عَذابٍ (۴۱)

ارْکُضْ بِرِجْلِکَ هذا مُغْتَسَلٌ بارِدٌ وَ شَرابٌ (۴۲)

وَ وَهَبْنا لَهُ أَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَ ذِکْری لِأُولِی الْأَلْبابِ (۴۳)

وَ خُذْ بِیَدِکَ ضِغْثاً فَاضْرِبْ بِهِ وَ لا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْناهُ صابِراً نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ (۴۴)

وَ اذْکُرْ عِبادَنا إِبْراهیمَ وَ إِسْحاقَ وَ یَعْقُوبَ أُولِی الْأَیْدی وَ الْأَبْصارِ (۴۵)

إِنَّا أَخْلَصْناهُمْ بِخالِصَةٍ ذِکْرَی الدَّارِ (۴۶)

وَ إِنَّهُمْ عِنْدَنا لَمِنَ الْمُصْطَفَیْنَ الْأَخْیارِ (۴۷)

وَ اذْکُرْ إِسْماعیلَ وَ الْیَسَعَ وَ ذَا الْکِفْلِ وَ کُلٌّ مِنَ الْأَخْیارِ (۴۸)

هذا ذِکْرٌ وَ إِنَّ لِلْمُتَّقینَ لَحُسْنَ مَآبٍ (۴۹)

جَنَّاتِ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْأَبْوابُ (۵۰)

مُتَّکِئینَ فیها یَدْعُونَ فیها بِفاکِهَةٍ کَثیرَةٍ وَ شَرابٍ (۵۱)

وَ عِنْدَهُمْ قاصِراتُ الطَّرْفِ أَتْرابٌ (۵۲)

هذا ما تُوعَدُونَ لِیَوْمِ الْحِسابِ (۵۳)

إِنَّ هذا لَرِزْقُنا ما لَهُ مِنْ نَفادٍ (۵۴)

هذا وَ إِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ (۵۵)

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَها فَبِئْسَ الْمِهادُ (۵۶)

هذا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَ غَسَّاقٌ (۵۷)

وَ آخَرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْواجٌ (۵۸)

هذا فَوْجٌ مُقْتَحِمٌ مَعَكُمْ لا مَرْحَباً بِهِمْ إِنَّهُمْ صالُوا النَّارِ (۵۹)

قالُوا بَلْ أَنْتُمْ لا مَرْحَباً بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنا فَبِئْسَ الْقَرارُ (۶۰)

قالُوا رَبَّنا مَنْ قَدَّمَ لَنا هذا فَزِدْهُ عَذاباً ضِعْفاً فِي النَّارِ (۶۱)

وَ قالُوا ما لَنا لا نَرى رِجالاً كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرارِ (۶۲)

أَتَّخَذْناهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصارُ (۶۳)

إِنَّ ذلِكَ لَحَقٌّ تَخاصُمُ أَهْلِ النَّارِ (۶۴)

قُلْ إِنَّما أَنَا مُنْذِرٌ وَ ما مِنْ إِلهٍ

إِلاَّ اللَّهُ الْواحِدُ الْقَهَّارُ (۶۵)

رَبُّ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ ما بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ (۶۶)

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ (۶۷)

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ (۶۸)

ما كانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلى إِذْ يَخْتَصِمُونَ (۶۹)

إِنْ يُوحى إِلَيَّ إِلاَّ أَنَّما أَنَا نَذيرٌ مُبينٌ (۷۰)

إِذْ قالَ رَبُّكَ لِلْمَلائِكَةِ إِنِّي خالِقٌ بَشَراً مِنْ طينٍ (۷۱)

فَإِذا سَوَّيْتُهُ وَ نَفَخْتُ فيهِ مِنْ رُوحي فَقَعُوا لَهُ ساجِدينَ (۷۲)

فَسَجَدَ الْمَلائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ (۷۳)

إِلاَّ إِبْليسَ اسْتَكْبَرَ وَ كانَ مِنَ الْكافِرينَ (۷۴)

قالَ يا إِبْليسُ ما مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِما خَلَقْتُ بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعالينَ (۷۵)

قالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَني مِنْ نارٍ وَ خَلَقْتَهُ مِنْ طينٍ (۷۶)

قالَ فَاخْرُجْ مِنْها فَإِنَّكَ رَجيمٌ (۷۷)

وَ إِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتي إِلى يَوْمِ الدِّينِ (۷۸)

قالَ رَبِّ فَأَنْظِرْني إِلى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (۷۹)

قالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرينَ (۸۰)

إِلى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ (۸۱)

قالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعينَ (۸۲)

إِلاَّ عِبادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصينَ (۸۳)

قالَ فَالْحَقُّ وَ الْحَقَّ أَقُولُ (۸۴)

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَ مِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ (۸۵)

قُلْ ما أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَ ما أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ (۸۶)

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعالَمِينَ (۸۷)

وَ لَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ (۸۸)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

ص رمز خدا و رسولست یا اشاره است به صمد و صانع و صادق از اسماء الهی یا به صفی و مصطفی که القاب پیغمبر است قسم به قرآن صاحب مقام ذکر و عزت و شرافت و پندآموز عالمیان

که محمد ص رسول حق و قرآن بزرگ معجز اوست لیکن کافران که منکر اویند در مقام غرور و سرکشی و عداوت حق هستند

باری بترسند که ما پیش از اینها طوایف بسیاری را بهلاکت رسانیدیم و آن هنگام قهر و عذاب فریادها کردند و هیچ

راه نجاتی بر آنها نبود

و مشرکان مکه تعجب کردند که رسولی از همان نژاد عرب برای تذکر و پند آنان آمد و آن کافران بجای آنکه ایمان آرند گفتند او ساحری دروغگوست

آیا او چندین خدای ما را منحصر به یک خدا کرده؟ و به معبود یگانه دعوت می کند؟ این بسیار تعجب آور و حیرت انگیز است؟

و گروهی از سران قوم چنین رأی دادند که باید طریقه خود را ادامه دهید و در پرستش خدایان خود همین بتان ثابت قدم باشید این کاریست که مراد همه است یا این قیام پیغمبر بر محو و نابود ساختن بتان از پیش آمدهای بد روزگار است که باید با آن مقاومت کنیم

این را که دعوی محمد است در توحید و یگانگی خدا در آخرین ملت هم که ملت مسیح است نشنیده ایم زیرا ملت عیسی نیز به سه خدا و اقانیم سه گانه معتقد است و این دعوی محمد ص جز بافندگی و دروغ چیز دیگری نیست

آیا میان همه ما بزرگان عرب قرآن مخصوصا بر او فرود آمد؟ در صورتیکه او هیچ امتیازی بر ما نداشت بلکه این کافران از وحی قرآن در شک و ریبند بلکه هنوز عذاب قهر حق را نچشیده اند که دست از کفر بر نمی دارند

ای رسول آیا گنجهای رحمت خدای تو که در کمال اقتدار و بخشندگی است نزد این مردم است؟ تا مقام رسالت را بهر که خواهند بخشند؟

آیا سلطنت آسمانها و زمین و هر چه بین آنهاست با این کافرانست پس اگر چنین است بهر سبب که می توانند بر آسمانها بالا روند

ای رسول ما، دل خوش دار که این نالایق سپاه کفر بدخواه اسلام از احزاب مغلوب و نابودشدنی است

پیش از این مشرکان هم قوم نوح و طایفه عاد قوم هود و فرعون و فرعونیان صاحب قدرت نیز تکذیب پیغمبران خدا کردند

و طایفه ثمود امت صالح و قوم لوط و اصحاب ایکه امت شعیب این اقوام هم احزاب و لشکرهای بسیار بر علیه انبیاء بودند و همه هلاک شدند

و آنان بجز تکذیب انبیاء فکری و عملی نداشتند بدینجهت عقاب ما بر آنها حتم و واجب گردید

و این مردم جز یک صیحه آسمانی که بر هلاکشان ندا کند انتظاری ندارند و دیگر ابدا به دنیا باز نمی گردند

و کافران به تمسخر گفتند ای خدا حساب نامه اعمال ما را تعجیل کن و پیش از روز حساب انداز

ای رسول ما، اکنون تو بر سخنان طعن و سخریه آنها صبر کن که روزی به کیفر خود می رسند و از بنده ما داود یاد کن که در اجرای امر ما بسیار نیرومند بود از احدی اندیشه نداشت و دایم به درگاه ما توبه و انابه می کرد

و ما کوه ها را با او مسخر کردیم تا شب و روز خدا را تسبیح و ستایش کنند

و مرغان را مسخر نغمه خوش او کردیم که نزد او مجتمع گردند و همه به دربارش از هر جانب بازآیند و در ستایش خدا با او هم آهنگ شوند

و در ملک و شاهی او را نیرومند ساختیم و به او قوه درک حقایق و تمیز حق از باطل عطا کردیم

و ای رسول آیا حکایت آن دو فرشته به صورت خصم به تو رسیده است که از بالای غرفه عبادتگاه داود بی اجازه بر او وارد شدند

هنگامی که داخل شدند در محراب، داود سخت هراسان شد که مبادا دشمن باشند آنان بدو گفتند مترس ما دو تن خصم یکدیگریم که بر هم ستم کرده ایم و به حکومت پیش تو آمده ایم میان ما به حق حکم کن و با هیچیک جور و طرفداری مکن و ما را به راه راست دلالت فرما

این برادر من نود و نه رأس میش داراست و من یک میش این یک را هم گفته به من واگذار و با من به قهر و غلبه و تهدید آمیز خطاب کرده

داود گفت البته به حکم حق بر تو ظلم کرده که خواسته است یک میش ترا به نود و نه میش خود اضافه کند و بسیار معاشران و شریکان در حق یکدیگر ظلم و تعدی می کنند مگر آنان که اهل ایمان و عمل صالح هستند که آنها هم بسیار کمند پس از این قضاوت بی تامل و سریع داود دانست که ما او را سخت امتحان کرده ایم در آن حال پشیمان و تائب شد و از خدا عفو و آمرزش طلبید و با تواضع و فروتنی به درگاه خدا بازگشت

خدا هم از آن کرده عفو کرد و از او درگذشت و او نزد ما بسیار مقرب و نیکو منزلت است مفسرین عامه گویند داود به زن اوریا که بسیار زیبا بود تمایل داشت و این از او ترک اولائی بود فرشتگان به صورت دو بشر به محاکمه

نزدش آمدنـد و او را متنبه ساختند و پشـیمان گردید، اما حضـرت امیر ع فرمود هر کس به داود یا زن اوریا حوالتی دهد من او را دو حـد می زنم یکی برای نبوت و یکی برای اسـلام و اما ترک اولای داود در اخبار امامیه این بود که در قضـیه ای پیش از تقاضای بینه و شاهد حکم کرد

ای داود مـا تو را در روی زمین مقام خلافت دادیم تا میان خلق خـدا به حق حکم کنی و هرگز هوای نفس را پیروی نکنی که تو را از راه خدا گمراه سازد و آنان که از راه خدا گمراه شوند چون روز حساب و قیامت را فراموش کرده اند به عذاب سخت معذب خواهند شد

مـا آسـمان و زمین و هر چه بین آنهـاست بازیچه و باطل خلق نکرده ایم این گمان کافرانست وای بر کافران از عـذاب سـخت آتش دوزخ

آیا ما آنان را که به خـدا ایمان آورده و به اعمال نیکو پرداختند مانند مردم بی ایمان مفسد در زمین قرار می دهیم؟ یا مردان با تقوی و خـداترس را مانند فاسـقان بدکار جزا خواهیم داد؟ هرگز چنین نیست و مردم برای همین بازیچه دو روز دنیا و مرگ و فنـا خلق نشـده انـد بلکه خلقت از روی حکمت و برای جهـان ابـدیست و آنجـا محققـا بـد و خوب یکسـان نیسـتند بلکه بـدان دوزخی و خوبان بهشتی خواهند بود

این قرآن بزرگ کتـابی مبـارک و عظیم الشـانست که بر تو نـازل کردیم تـا امت در آیـاتش تفکر کننـد و صاحبـان مقام عقل متذکر حقایق آن شوند

و به داود فرزندش سلیمان را عطا

کردیم او بسیار نیکو بنده ای بود زیرا بسیار به درگاه خدا با تضرع و زاری رجوع می کرد

ای رسول ما یاد کن وقتی را که بر او اسبهای بسیار تندرو و نیکو را هنگام عصر ارائه دادند و او به بازدید اسبان پرداخت برای جهاد در راه خدا و از نماز عصر غافل ماند

در آن حال گفت افسوس که من از علاقه و حب اسبهای نیکو از ذکر و نماز خدا غافل شدم تا آنکه آفتاب در حجاب شب رخ بنهفت

آنگاه با فرشتگان موکل آفتاب خطاب کرد که به امر خدا آفتاب را بر من بازگردانید چون برگشت اداء نماز کرد و شروع به دست کشیدن بر ساق و یال و گردن اسبان کرد و همه را برای جهاد در راه خدا وقف کرد

و ما سلیمان را در مقام امتحان آوردیم و کالبدی بر تخت وی افکندیم برخی مفسران گفتند یعنی دیوی را به جای او بر تخت بنشانیدیم و برخی گفتند چون گفت من بر بستر صد زن خویش وارد شوم تا صد فرزند یابم و نگفت انشاء الله به خواست خدا و ذکر مشیت الهی استثنا نکرد خدا از همه زنانش یک جسد بی جانی بر او به وجود آورد لذا متذکر شد و باز به درگاه خدا توبه و انابه کرد

عرض کرد بارالها به لطف و کرمت از خطای من درگذر و مرا ملک و سلطنتی عطا فرما که پس از من احدی لایق آن نباشد که تو ای خدا تنها بخشنده بی عوضی

ما هم باد را مسخر فرمان او کردیم تا به

امرش هر جا بخواهد به آرامی روان شود

و دیو و شیاطین را هم که بناهای عالی می ساختند و از دریا جواهرات گرانبها می آوردند نیز مسخر امر او کردیم

و دیگران از شیاطین را که در پی ضلال خلق بودند به دست او در غل و زنجیر کشیدیم

این نعمت سلطنت و قدرت اعطای ماست اینک بی حساب بهر که خواهی عطا کن و از هر که خواهی منع

و او نزد ما بسیار مقرب و نیکو منزلتست

و ای رسول ما، یاد کن از بنده ما ایوب هنگامی که بدرگاه خدا عرض کرد پروردگارا شیطان مرا سخت رنج و عذاب رسانیده تو از کرم نجاتم بخش

خطاب کردیم که پای بزمین زن زد و چشمه آبی پدید آمد گفتیم در این آب سرد شستشو کن و از آن بیاشام تا از هر درد و الم بیاسائی

و ما اهل و فرزندانی که از او مردند و به قدر آنها هم علاوه به او عطا کردیم تا در حق او لطف و رحمتی کنیم و تا صاحبان عقل نتیجه صبر در بلا را متذکر شوند

و ایوب را گفتیم دسته ای از چوبهای باریک خرما به دست گیر و بر تن زن خود که بر زدنش قسم یاد کردی بزن تا عهد و قسمت را نشکنی و آن را هم بی گناه نیازاری ما ایوب را بنده صابری یافتیم چه نیکو بنده ای بود که دایم رجوع و توجهش به درگاه ما بود

و باز ای رسول یاد کن از بندگان خاص ما ابراهیم و اسحق و یعقوب که همه

در انجام رسالت صاحب اقتدار و بصیرت بودند

ما آنان را خالص و پاک دل برای تذکر سرای آخرت گردانیدیم

و آنها نزد ما از برگزیدگان خوبان عالم بودند

و باز یاد کن از اسماعیل و یسع و ذوالکفل که همه از نیکوان جهان بودند

این آیات پند و یادآوری نیکان است و البته در جهان جاودانی برای اهل تقوی بسیار نیکو منزلگاهی است

باغهای بهشت ابد که درهایش به روی آنان باز است

در آنجا بر تختها تکیه زده اند و شراب و میوه های بسیار خوش می طلبند

و در خدمت آنها حوران جوان شوهر دوست باعفتند

این نعمت ابد همانست که در روز حساب به آنها وعده داده اند

اینست همان رزق بی انتهای ابدی ما

حقیقت حال خوبان این است و اهل کفر و طغیان را بدترین منزلگاهست

آنان به دوزخ درآیند که بسیار بد آرامگاهیست

اینست از قهر حق عذابشان و آنجا آب گرم عفن حمیم و غساق را هم باید بچشند و بنوشند

و از این نوع عذابهای گوناگون دیگر

این گروهی هستند که با شما رؤسای کفر و ضلالت به دوزخ درآمدند در این حال رؤسا چون بنی امیه گفتند بدا بر حال اینان که در عذاب آتش فروزان شدند

اهل دوزخ در جواب رؤسایشان گفتند بلکه بدا بر احوال خود شما زیرا شما پیش قدم ما به دوزخ شدید که بسیار آرامگاه بدی است

باز تابعان به درگاه خدا عرض کردند پروردگارا آن کس که برای ما این عذاب را پیش فرستاد تو در آتش، عذابش را

چندین برابر بیفزا

و اهل دوزخ با یکدیگر گفتند چه شده که ما مردان مؤمن را که به جرم ایمان به خدا از سفله و اشرار می شمردیم امروز در دوزخ نمی بینیم

در صورتی که ما آنها را در دنیا مسخره و استهزاء می کردیم؟ آیا آنها اهل دوزخ نیستند یا هستند و چشمان ما بر آنها نمی افتد؟

ای اهل ایمان بدانید که این منازعه بنی امیه و بنی عباس و غیره از اهل آتش دوزخ محقق و حتمی است

ای رسول ما بگو به خلق که من رسولی منذر و ناصح بیش نیستم و جز خدای فرد قهار که بر همه عالم غالب و قاهر است خدائی نیست

آفریننده آسمانها و زمین و هر چه بین آنهاست همان خدای مقتدر آمرزنده است

بگو ای پیغمبر آن حکایت که از قیامت و اهل بهشت و دوزخ برای شما آوردم آن خبر بزرگ عالم است

و دریغا که شما از شنیدن آن خبر بزرگ اعراض می کنید و مهیای سفر آخرت تا دم مرگ نمی شوید

مرا بر فرشتگان عالم بالا که در قضیه خلق آدم یا غیر آن خصومت و گفتگو داشتند علمی پیش از وحی خدا نبود

و به من وحی نمی رسد جز اینکه من با بیان روشن و آشکار خلق را از عذاب خدا بترسانم

ای رسول یاد کن هنگامی را که خدا به فرشتگان گفت که من بشر را از گل می آفرینم

پس آنگاه که او را به خلقت کامل بیاراستم و از روح خود در او بدمیدم همه به امر من بر او به

سجده درافتید

پس به فرمان خدا تمام فرشتگان بدون استثنا سجده کردند

مگر شیطان که بر آدم خلیفه‌الله غرور و تکبر ورزید و از زمره کافران گردید

خدا به شیطان فرمود ای ابلیس ترا چه مانع شد که به موجودی با قدر و شرافت که من به دو دست علم و قدرت خود آفریدم سجده کنی؟ آیا تکبر و نخوت کردی یا از فرشتگان بلند رتبه عالم قدس، اعلا بودی؟

شیطان در جواب گفت من از او بهترم که مرا از آتش نورانی سرکش و او را از گل تیره پست خلقت کرده ای

خدا فرمود ای شیطان جاهل خودبین اینک از این جایگاه بیرون رو که تو غرور و تکبر کردی و سخت رانده درگاه ما شدی

و بر تو لعنت و غضب من تا روز قیامت حتمی و محقق است

شیطان عرض کرد پروردگارا اینک که مرا مردود درگاه فرمودی پس مهلتم ده که تا روز قیامت زنده مانم

خدا فرمود آری از مهلت یافتگانت قرار دادیم

تا روز معین و وقت معلوم که صلاح نظام عالم می دانیم

شیطان گفت حال که مهلت یافتم به عزت و جلال تو قسم که خلق را تمام گمراه خواهم کرد

مگر خاصان از بندگانت که دل از غیر بریدند و برای تو خالص شدند دو عالم را به یک بار از دل پاک برون کردند تا جای تو باشد

خدا پاسخ شیطان فرمود به حق سوگند و کلام من حق و حقیقت است

که جهنم را از جنس تو و پیروانت تمام پر خواهم کرد

کرد

ای رسول به امت بگو من مزد رسالت از شما نمی خواهم و من بی حجت و برهان الهی مقام وحی و رسالت را بر خود نمی بندم

این قرآن نیست جز اندرز و پند برای اهل عالم

و شما منکران بر صدق و حقیقت این مقال پس از هنگام مرگ و انتقال به آخرت به خوبی آگاه می شوید

تلاوت سوره ی ص در شب جمعه

متن

و به سند معتبر از حضرت باقر علیه السلام منقول است که هر که سوره ی ص را در شب جمعه بخواند از خیر دنیا و عقبی آن قدر به او عطا کنند که نداده باشند مگر به پیغمبر مرسلی یا ملك مقربی و داخل بهشت گردانند او را با هر که خواهد از اهل خانهٔ او حتی خادمی که او ره خدمت کرده است اگر چه داخل عیال او نباشد و در حد شفاعت کردن او نباشد.

تلاوت سوره ی صافات

متن

ظ(صافات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

وَ الصَّافَّاتِ صَفًّا (۱)

فَالزَّاجِراتِ زَجْراً (۲)

فَالتَّالِیاتِ ذِکْراً (۳)

إِنَّ إِلهَکُمْ لَواحِدٌ (۴)

رَبُّ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ ما بَیْنَهُما وَ رَبُّ الْمَشارِقِ (۵)

إِنَّا زَیَّنَّا السَّماءَ الدُّنْیا بِزِینَةٍ الْکَواکِبِ (۶)

وَ حِفْظاً مِنْ کُلِّ شَیْطانٍ مارِدٍ (۷)

لا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلى وَ يُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جانِبٍ (٨)

دُحُوراً وَ لَهُمْ عَذابٌ واصِبٌ (٩)

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَهَ فَأَتْبَعَهُ شِهابٌ ثاقِبٌ (١٠)

فَاسْتَفْتِهِمْ أَ هُمْ أَشَدُّ خَلْقاً أَمْ مَنْ خَلَقْنا إِنَّا خَلَقْناهُمْ مِنْ طينٍ لازِبٍ (١١)

بَلْ عَجِبْتَ وَ يَسْخَرُونَ (١٢)

وَ إِذا ذُكِّرُوا لا يَذْكُرُونَ (١٣)

وَ إِذا رَأَوْا آيَهً يَسْتَسْخِرُونَ (١۴)

وَ قالُوا إِنْ هذا إِلَّا سِحْرٌ مُبينٌ (١۵)

أَ إِذا مِتْنا وَ كُنَّا تُراباً وَ عِظاماً أَ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ (١۶)

أَ وَ آباؤُنَا الْأَوَّلُونَ (١٧)

قُلْ نَعَمْ وَ أَنْتُمْ داخِرُونَ (١٨)

فَإِنَّما هِيَ زَجْرَهٌ واحِدَهٌ فَإِذا هُمْ يَنْظُرُونَ (١٩)

وَ قالُوا يا وَيْلَنا هذا يَوْمُ الدِّينِ (٢٠)

هذا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذى كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (٢١)

احْشُرُوا الَّذينَ ظَلَمُوا وَ أَزْواجَهُمْ وَ ما كانُوا يَعْبُدُونَ (٢٢)

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلى صِراطِ الْجَحيمِ (٢٣)

وَ قِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْؤُلُونَ (٢۴)

ما لَكُمْ لا تَناصَرُونَ (٢۵)

بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ (٢۶)

وَ أَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلى بَعْضٍ يَتَساءَلُونَ (٢٧)

قالُوا إِنَّكَمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنا عَنِ الْيَمينِ (٢٨)

قالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا

مُؤْمِنِينَ (۲۹)

وَ ما كانَ لَنا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْماً طاغِينَ (۳۰)

فَحَقَّ عَلَيْنا قَوْلُ رَبِّنا إِنَّا لَذائِقُونَ (۳۱)

فَأَغْوَيْناكُمْ إِنَّا كُنَّا غاوِينَ (۳۲)

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذابِ مُشْتَرِكُونَ (۳۳)

إِنَّا كَذلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ (۳۴)

إِنَّهُمْ كانُوا إِذا قِيلَ لَهُمْ لا إِلهَ إِلاَّ اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ (۳۵)

وَ يَقُولُونَ أَ إِنَّا لَتارِكُوا آلِهَتِنا لِشاعِرٍ مَجْنُونٍ (۳۶)

بَلْ جاءَ بِالْحَقِّ وَ صَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ (۳۷)

إِنَّكُمْ لَذائِقُوا الْعَذابِ الْأَلِيمِ (۳۸)

وَ ما تُجْزَوْنَ إِلاَّ ما كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۳۹)

إِلاَّ عِبادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ (۴۰)

أُولئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ (۴۱)

فَواكِهُ وَ هُمْ مُكْرَمُونَ (۴۲)

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (۴۳)

عَلى سُرُرٍ مُتَقابِلِينَ (۴۴)

يُطافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ (۴۵)

بَيْضاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ (۴۶)

لا فِيها غَوْلٌ وَ لا هُمْ عَنْها يُنْزَفُونَ (۴۷)

وَ عِنْدَهُمْ قاصِراتُ الطَّرْفِ عِينٌ (۴۸)

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ (۴۹)

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلى بَعْضٍ يَتَساءَلُونَ (۵۰)

قالَ قائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّی کانَ لی قَرِينٌ (۵۱)

يَقُولُ أَ إِنَّکَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ (۵۲)

أَ إِذا مِتْنا وَ كُنَّا تُراباً وَ عِظاماً أَ إِنَّا لَمَدِينُونَ (۵۳)

قالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ (۵۴)

فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فی سَواءِ الْجَحِيمِ (۵۵)

قالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ (۵۶)

وَ لَوْ لا نِعْمَةُ رَبِّی لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ (۵۷)

أَ فَما نَحْنُ بِمَيِّتِينَ (۵۸)

إِلاَّ مَوْتَتَنَا الْأُولی وَ ما نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ (۵۹)

إِنَّ هذا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۶۰)

لِمِثْلِ هذا فَلْيَعْمَلِ الْعامِلُونَ (۶۱)

أَ ذلِکَ خَيْرٌ نُزُلاً أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ (۶۲)

إِنَّا جَعَلْناها فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ (۶۳)

إِنَّها شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فی أَصْلِ الْجَحِيمِ (۶۴)

طَلْعُها كَأَنَّهُ رُؤُسُ الشَّياطِينِ (۶۵)

فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْها فَمالِؤُنَ مِنْهَا الْبُطُونَ (۶۶)

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْها لَشَوْباً مِنْ حَمِيمٍ (۶۷)

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَی الْجَحِيمِ (۶۸)

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آباءَهُمْ ضالِّينَ (۶۹)

فَهُمْ عَلى آثارِهِمْ يُهْرَعُونَ (۷۰)

وَ لَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلينَ (۷۱)

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنا فيهِمْ مُنْذِرينَ (۷۲)

فَانْظُرْ كَيْفَ كانَ عاقِبَةُ الْمُنْذَرينَ (۷۳)

إِلاَّ عِبادَ اللَّهِ الْمُخْلَصينَ (۷۴)

وَ لَقَدْ نادانا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجيبُونَ (۷۵)

وَ نَجَّيْناهُ وَ أَهْلَهُ

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظيمِ (٧۶)

وَ جَعَلْنا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْباقينَ (٧٧)

وَ تَرَكْنا عَلَيْهِ فِي الْآخِرينَ (٧٨)

سَلامٌ عَلى نُوحٍ فِي الْعالَمينَ (٧٩)

إِنَّا كَذلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنينَ (٨٠)

إِنَّهُ مِنْ عِبادِنَا الْمُؤْمِنينَ (٨١)

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرينَ (٨٢)

وَ إِنَّ مِنْ شيعَتِهِ لَإِبْراهيمَ (٨٣)

إِذْ جاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَليمٍ (٨۴)

إِذْ قالَ لِأَبيهِ وَ قَوْمِهِ ما ذا تَعْبُدُونَ (٨۵)

أَ إِفْكاً آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُريدُونَ (٨۶)

فَما ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعالَمينَ (٨٧)

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ (٨٨)

فَقالَ إِنِّي سَقيمٌ (٨٩)

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرينَ (٩٠)

فَراغَ إِلى آلِهَتِهِمْ فَقالَ أَ لا تَأْكُلُونَ (٩١)

ما لَكُمْ لا تَنْطِقُونَ (٩٢)

فَراغَ عَلَيْهِمْ ضَرْباً بِالْيَمينِ (٩٣)

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ (٩۴)

قالَ أَ تَعْبُدُونَ ما تَنْحِتُونَ (٩۵)

وَ اللَّهُ خَلَقَكُمْ وَ ما تَعْمَلُونَ (۹۶)

قالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْياناً فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ (۹۷)

فَأَرادُوا بِهِ كَيْداً فَجَعَلْناهُمُ الْأَسْفَلِينَ (۹۸)

وَ قالَ إِنِّي ذاهِبٌ إِلى رَبِّي سَيَهْدِينِ (۹۹)

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ (۱۰۰)

فَبَشَّرْناهُ بِغُلامٍ حَلِيمٍ (۱۰۱)

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قالَ يا بُنَيَّ إِنِّي أَرى فِي الْمَنامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ ما ذا تَرى قالَ يا أَبَتِ افْعَلْ ما تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ (۱۰۲)

فَلَمَّا أَسْلَما وَ تَلَّهُ لِلْجَبِينِ (۱۰۳)

وَ نادَيْناهُ أَنْ يا إِبْراهِيمُ (۱۰۴)

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيا إِنَّا كَذلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۱۰۵)

إِنَّ هذا لَهُوَ الْبَلاءُ الْمُبِينُ (۱۰۶)

وَ فَدَيْناهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ (۱۰۷)

وَ تَرَكْنا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (۱۰۸)

سَلامٌ عَلى إِبْراهِيمَ (۱۰۹)

كَذلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۱۱۰)

إِنَّهُ مِنْ عِبادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (۱۱۱)

وَ بَشَّرْناهُ بِإِسْحاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ (۱۱۲)

وَ بارَكْنا عَلَيْهِ وَ عَلى إِسْحاقَ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِما مُحْسِنٌ وَ ظالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ (۱۱۳)

وَ لَقَدْ مَنَنَّا عَلى مُوسى وَ هارُونَ (۱۱۴)

وَ نَجَّيْناهُما وَ قَوْمَهُما مِنَ الْكَرْبِ الْعَظيمِ (١١٥)

وَ نَصَرْناهُمْ فَكانُوا هُمُ الْغالِبينَ (١١۶)

وَ آتَيْناهُمَا الْكِتابَ الْمُسْتَبينَ (١١٧)

وَ هَدَيْناهُمَا الصِّراطَ الْمُسْتَقيمَ (١١٨)

وَ تَرَكْنا عَلَيْهِما فِي الْآخِرينَ (١١٩)

سَلامٌ عَلى مُوسى وَ هارُونَ (١٢٠)

إِنَّا كَذلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنينَ (١٢١)

إِنَّهُما

مِنْ عِبادِنَا الْمُؤْمِنينَ (١٢٢)

وَ إِنَّ إِلْياسَ لَمِنَ الْمُرْسَلينَ (١٢٣)

إِذْ قالَ لِقَوْمِهِ أَ لا تَتَّقُونَ (١٢۴)

أَ تَدْعُونَ بَعْلًا وَ تَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخالِقينَ (١٢۵)

اللَّهَ رَبَّكُمْ وَ رَبَّ آبائِكُمُ الْأَوَّلينَ (١٢۶)

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ (١٢٧)

إِلاَّ عِبادَ اللَّهِ الْمُخْلَصينَ (١٢٨)

وَ تَرَكْنا عَلَيْهِ فِي الْآخِرينَ (١٢٩)

سَلامٌ عَلى إِلْ ياسينَ (١٣٠)

إِنَّا كَذلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنينَ (١٣١)

إِنَّهُ مِنْ عِبادِنَا الْمُؤْمِنينَ (١٣٢)

وَ إِنَّ لُوطاً لَمِنَ الْمُرْسَلينَ (١٣٣)

إِذْ نَجَّيْناهُ وَ أَهْلَهُ أَجْمَعينَ (١٣۴)

إِلاَّ عَجُوزاً فِي الْغابِرينَ (١٣۵)

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرينَ (١٣۶)

وَ إِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحينَ (١٣٧)

وَ بِاللَّيْلِ أَ فَلا تَعْقِلُونَ (١٣٨)

وَ إِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلينَ (١٣٩)

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ (١۴٠)

فَساهَمَ فَكانَ مِنَ الْمُدْحَضينَ (١۴١)

فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَ هُوَ مُليمٌ (۱۴۲)

فَلَوْ لا أَنَّهُ كانَ مِنَ الْمُسَبِّحينَ (۱۴۳)

لَلَبِثَ فی بَطْنِهِ إِلی يَوْمِ يُبْعَثُونَ (۱۴۴)

فَنَبَذْناهُ بِالْعَراءِ وَ هُوَ سَقيمٌ (۱۴۵)

وَ أَنْبَتْنا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطينٍ (۱۴۶)

وَ أَرْسَلْناهُ إِلی مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزيدُونَ (۱۴۷)

فَآمَنُوا فَمَتَّعْناهُمْ إِلی حينٍ (۱۴۸)

فَاسْتَفْتِهِمْ أَ لِرَبِّكَ الْبَناتُ وَ لَهُمُ الْبَنُونَ (۱۴۹)

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلائِكَةَ إِناثاً وَ هُمْ شاهِدُونَ (۱۵۰)

أَلا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ (۱۵۱)

وَلَدَ اللَّهُ وَ إِنَّهُمْ لَكاذِبُونَ (۱۵۲)

أَصْطَفَى الْبَناتِ عَلَى الْبَنينَ (۱۵۳)

ما لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (۱۵۴)

أَ فَلا تَذَكَّرُونَ (۱۵۵)

أَمْ لَكُمْ سُلْطانٌ مُبينٌ (۱۵۶)

فَأْتُوا بِكِتابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صادِقينَ (۱۵۷)

وَ جَعَلُوا بَيْنَهُ وَ بَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَباً وَ لَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ (۱۵۸)

سُبْحانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ (۱۵۹)

إِلاَّ عِبادَ اللَّهِ الْمُخْلَصينَ (۱۶۰)

فَإِنَّكُمْ وَ ما تَعْبُدُونَ (۱۶۱)

ما أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفاتِنِينَ (۱۶۲)

إِلَّا مَنْ هُوَ صالِ الْجَحِيمِ (۱۶۳)

وَ ما مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقامٌ مَعْلُومٌ (۱۶۴)

وَ إِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ (۱۶۵)

وَ إِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ (۱۶۶)

وَ إِنْ كانُوا لَيَقُولُونَ (۱۶۷)

لَوْ أَنَّ عِنْدَنا ذِكْراً مِنَ الْأَوَّلِينَ (۱۶۸)

لَكُنَّا عِبادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ (۱۶۹)

فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (۱۷۰)

وَ لَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنا لِعِبادِنَا الْمُرْسَلِينَ (۱۷۱)

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ (۱۷۲)

وَ إِنَّ جُنْدَنا لَهُمُ الْغالِبُونَ

(۱۷۳)

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ (۱۷۴)

وَ أَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ (۱۷۵)

أَ فَبِعَذابِنا يَسْتَعْجِلُونَ (۱۷۶)

فَإِذا نَزَلَ بِساحَتِهِمْ فَساءَ صَباحُ الْمُنْذَرِينَ (۱۷۷)

وَ تَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ (۱۷۸)

وَ أَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ (۱۷۹)

سُبْحانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ (۱۸۰)

وَ سَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ (۱۸۱)

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ (۱۸۲)

ترجمه

ض بنام خداوند بخشنده مهربان

قسم به صف زدگان که چون فوج فرشتگان یا نمازگزاران یا سپاه اهل ایمان به فرمان حق صف آرائی کرده اند

قسم به منع و زجرکنندگان از عمل معصیت کاران یا رانندگان ابر و باران

قسم به تلاوت کنندگان همه کتب آسمانی یا ذکر آیات قرآن

که محققا خدای شما یکیست

همان خدای یکتا که آفریننده آسمانها و زمین است و هر چه بین آنهاست و آفریننده مشرق و مغرب هاست شاید مشرق و مغربهای کرات و خورشیدهای بی شمار یا مشرق و مغربهای آفاق مختلف یا فصول مختلف مقصود باشد

ما نزدیکترین آسمان را به زیور انجم بیاراستیم

و به شهاب آن انجم از تسلط هر شیطان سرکش گمراه محفوظ داشتیم

تا شیاطین هیچ از وحی و سخنان فرشتگان عالم بالا نشنوند و از هر طرف به قهر رانده شوند

هم به قهر برانندشان و هم به عذاب دائم قیامت گرفتار شوند

جز آنکه کسی از شیاطین چون خواهد خبر از عالم بالا برباید هم او را تیر شهاب فروزان تعقیب کند

ای رسول از این منکران قیامت بپرس که آیا خلقت آنها سخت تر است یا موجودات یا عظمت دیگر که ما خلق کرده ایم و ما هم اینان را در اول از گل سرشته بیافریدیم

آری تو ای

رسول از انکار منکران تعجب کردی و آنها هم به تمسخر پرداختند

و هرگاه به آنها پند و اندرز دهند از جهل هیچ متذکر نمی شوند

و چون آیت و معجزی مشاهده کنند باز هم به فسوس و مسخره پردازند

و گویند این خود پیداست که سحری بیش نیست

و با تعجب و انکار گویند آیا چون ما مردیم و استخوان ما خاک شد باز زنده و برانگیخته می شویم؟

یا پدران گذشته ما زنده می شوند؟ هرگز زنده نمی شوند

ای رسول به آنها بگو آری هم شما و هم پدرانتان خوار و ذلیل به محشر مبعوث خواهید شد

تنها به یک صیحه اسرافیل همه زنده شده و از قبرها برخیزند و عرصه قیامت را بنگرند

و گویند ای وای بر ما اینست روز جزای اعمال

این است روز حکم بر نیک و بد که شما تکذیب آن کردید

و خطاب شود که اینک ستمکاران را حاضر کنید با همسران و آنچه معبود ایشان بود

و هر چه را به جز خدا می پرستیدند بیاورید و همه را به راه دوزخ کشانید

و در موقف حساب نگاهشان دارید که در کارشان سخت مسئولند

از اینان باید پرسید که چرا شما در راه دین به یکدیگر نصرت نکردید

بلکه در این روز آنها همه سخت تسلیم و ذلیلند

و در آن هنگامه برخی از آنان با بعضی دیگر یعنی مرئوسین با رؤسا سؤال و جواب کنند

و گویند شما بودید که از سمت راست و چپ برای شما فریب ما می آمدید

آنها جواب

دهند که به ما مربوط نیست شما خود به خدا ایمان نیاوردید

و ما بر شما تسلط و حجتی نداشتیم بلکه شما خودتان طاغی و سرکش مردمی بودید

پس امروز بر همه ما وعده انتقام خدا حتمی است باید البته عذاب را بچشیم

و ما شما را بدین سبب گمراه کردیم که خود گمراه بودیم و کافر همه را به کیش خود خواهد

و امروز آنها همه در عذاب مشترکند

ما چنین از بدکاران انتقام می کشیم؟

آنها بودند که چون لا اله الا الله کلمه توحید برایشان گفته می شد از قبول آن سرکشی می کردند

و با کمال تکبر و بی شرمی می گفتند آیا ما برای خاطر شاعر دیوانه ای دست از خدایان خود برداریم؟ هرگز برنمی داریم

چنین نیست که آنها پنداشتند بلکه محمد ص پیغمبر بزرگی است که برای تعلیم و هدایت خلق عالم با برهان روشن حق آمد و حجت و معجزاتش صدق پیغمبران پیشین را نیز اثبات کرد

شما که او را تکذیب کردید امروز عذاب سخت و دردناک خواهید چشید

و جز به کردارتان مجازات نمی شوید

امروز همه مسئولند جز بندگان پاک با اخلاص خدا

آنان را در بهشت ابد روزی جسمانی و روحانی بی حساب معین است

و میوه های گوناگون بهشتی و هم آنها در آن عالم جاودانی بزرگوار و محترمند

و در بهشت پرنعمت متنعمند

و بر تختهای عالی روبروی یکدیگر نشسته اند

حور و غلمان با جام شراب طهور بر آنان دور می زنند

شرابی سپید و روشن که آشامندگان لذت کامل برند

نه در آن

می خمار و دردسری و نه مستی و مدهوشی است

و در بزم حضورشان حوران زیبا چشمی است که جز به شوهر خود به هیچکس ننگرند

گوئی آن حوران در سفیدی و لطافت بیضه مکنونند

در آنجا مؤمنان بعضی با بعضی به صحبت روی کنند

یکی از آنها گوید ای رفیقان بهشتی مرا در دنیا هم نشینی کافر بود

که او با من می گفت آیا تو وعده های بهشت و قیامت را باور می کنی؟

آیا چون مردیم و استخوان ما خاک راه شد باز زنده شویم و پاداش و کیفری یابیم؟

باز این گوینده بهشتی به رفیقان گوید آیا می خواهید نظر کنید و آن رفیق کافر را اینک در دوزخ بنگرید؟

آنگاه که بنگرند او را در میان دوزخ معذب بینند

به او بگوید قسم به خدا که نزدیک بود مرا هم چون خود هلاک گردانی

و اگر نعمت و لطف خدای من نگهدار نبود من هم به دوزخ نزد تو حاضر بودم

آیا دیگر ما را مرگی خواهد بود؟

جز همان مرگ اول که در دنیا مردیم و دیگر هیچ رنج و عذابی بر ما نخواهد بود

اینست همان سعادت و رستگاری بزرگ

آنان که سعی و عملی می کنند باید بر مثل این بهشت جاودانی کنند نه بر دنیای دو روزه فانی

آیا این مقام عالی بهتر است یا درخت زقوم جهنم؟

که آن درخت را ما بلای جان ستمکاران عالم گردانیدیم

آن زقوم به حقیقت درختی است که از بن دوزخ برآید

میوه اش در خباثت گوئی

سرهای شیاطین است

اهل دوزخ از آن درخت خباثت آن طور می خورند که شکمها پر می سازند شاید یک معنی آن درخت حرص و طبع دنیا باشد که از بن جهنم کفر می روید و میوه اش همه زشت و خبیث و شیطانیست

پس از خوردن زقوم دوزخ بر آنها شرابی آمیخته از حمیم سوزان خواهد بود

و باز هم رجوعشان به سوی عذاب دایم جهنم است

چرا که آنها پدرانشان را در ضلالت و گمراهی یافتند

و باز از پی آنها شتابان رفتند

و قبل از اینان بیشتر پیشینیان هم سخت گمراه بودند

و ما رسولانی برای هدایت و پند بر آنها فرستادیم

همه را تکذیب کردند و بنگر تا عاقبت کار آن امتهای گمراه به چه سختی و هلاکت انجامید

جز بندگان پاک باخلوص خدا همه هلاک شدند

و همانا نوح ما را بر یاری خود ندا کرد و ما او را چه نیکو اجابت کردیم از شر دشمن کاملا حفظش نمودیم

و او را با اهلبیتش و پیروانش همه را از بلای بزرگ هلاکت غرق نجات دادیم

و نژاد و اولاد او را روی زمین باقی داشتیم

و در میان آیندگان نام نیکویش بگذاشتیم

سلام و تحیت بر نوح خداپرست باد

ما چنین نیکوکاران را پاداش می دهیم

که او به حقیقت از بندگان با ایمان ما بود

و جز او و اهل و اصحابش که نجات دادیم همه را غرق دریای هلاک گردانیدیم

و از پیروان نوح در دعوت به توحید و خداپرستی به حقیقت ابراهیم خلیل

بود

که آن ابراهیم از جانب خدا با قلبی پاک و سالم از شرک به دعوت خلق آمد

هنگامی که با پدر یعنی عموی خود و قومش گفت شما به پرستش چه مشغولید؟

آیا رواست به دروغ خدایانی به جای خدای یکتا برگزینید

پس در این صورت به خدای جهانیان چه گمان می برید؟ و از قهر و انتقام خدا چگونه نمی ترسید؟

آنگاه ابراهیم تدبیری اندیشید و به ستارگان آسمان نگاهی کرد

و با قومش گفت که من بیمارم و نتوانم به جشن عید بتان آیم

و قوم از او دست کشیدند و از بتخانه در پی نشاط عید به باغ و صحرا شتافتند

ابراهیم که بتخانه را خلوت یافت قصد بتهای آنان کرد خدایانشان را مخاطب ساخته و گفت آیا شما غذا نمی خورید؟

چرا سخن نمی گوئید؟ شما چه خدایان بی اثر باطلی هستید

این بگفت و محکم با تبر بر بتان زد و جز بت بزرگ همه را درهم شکست

قوم آگه شدند و با شتاب از پی انتقام به سوی او آمدند

ابراهیم زبان به نصیحت گشود و گفت آیا رواست که شما چیزی بدست خود بتراشید و آنرا پرستش کنید؟

در صورتی که شما و آنچه از بتان می سازید همه را خدا آفریده

قوم حجت و برهانش نشنیدند و گفتند باید بر او آتشخانه ای بسازید و او را در آتش بسوزانید

نمرودیان قصد مکر و ستمش کردند ما هم آنان را خوار و نابود ساختیم و آتش را بر او گلستان کردیم

و ابراهیم پس از نجات از

بیداد نمرودیان به قومش گفت من با کمال اخلاص به سوی خدا می روم که البته هدایتم خواهد فرمود

آنگاه دست به دعا برداشت بارالها مرا فرزند صالحی که از بندگان شایسته تو باشد عطا فرما

پس دعایش را مستجاب کرده و مژده پسر بردباری به او دادیم

آنگاه که آن پسر رشد یافت و با او به سعی و عمل شتافت یا در جهد و عبادت یا در سعی و صفا و مروه با پدر همراه شد ابراهیم گفت ای فرزند عزیزم من در عالم خواب چنین دیدم که تو را قربانی راه خدا کنم در این واقعه تو را چه نظریست؟ جواب داد ای پدر هر چه ماموری انجام ده که انشاء الله مرا از بندگان با صبر و شکیبا خواهی یافت

پس چون هر دو تسلیم امر حق گشتند و او را برای کشتن به روی درافکند تا وقت مرگ رخسار جوانش نبیند

ما در آن حال که کارد به گلویش کشید خطاب کردیم ای ابراهیم

تو ماموریت عالم رؤیا را انجام دادی کار را از گلویش بردار ما نیکوکاران را چنین نیکو پاداش می دهیم

این ابتلا همان امتحانی است که حقیقت حال اهل ایمان را روشن می کند که در راه خدا از هر چیز می گذرند

و بر او گوسفندی فرستاده و ذبح بزرگی فدا ساختیم

و ثنای او را بر آیندگان از فرزندان ابراهیم که حضرت حسین ع است واگذاردیم

سلام و تحیت خدا بر ابراهیم باد

ما نیکوکاران را این چنین پاداش نیکو می دهیم که به ابراهیم دادیم

زیرا

او از بندگان باایمان بود

و باز مژده فرزندش اسحق را که پیغمبری از شایستگانست به او دادیم

و بر ابراهیم و اسحق برکت و خیر بسیار عطا کردیم و از فرزندانشان برخی صالح و نیکوکار و برخی دانسته به نفس خود، ستمکار شدند

و ما بر موسی و هارون منت گذاردیم

و هر دو را با قومشان از بلای بزرگ فرعونیان دشمنانشان نجات دادیم

و آنها را یاری دادیم تا بر فرعونیان به حقیقت غالب شدند

و به آن دو پیغمبر کتاب تورات روشن بیان را عطا کردیم

و هر دو را به راه راست خداپرستی هدایت کردیم

و بر ایشان نام نیک در میان آیندگان باقی گذاریم

سلام و تحیت بر موسی و هارون باد

ما چنین نیکوکاران را پاداش نیکو می دهیم که به موسی و هارون دادیم

زیرا هر دو از بندگان خاص با ایمان ما بودند

و همانا الیاس یکی از رسولان بزرگ خدا بود

وقتی قومش را گفت آیا خداترس و پرهیزکار نمی شوید؟ که ترک بت و خود پرستی کنید؟

آیا بت بعل نام را، خدا می خوانید؟ و خدای بهترین آفریننده عالم را ترک می گوئید؟

خدا آفریننده شما و پدران گذشته شما است نه بتان جماد

قوم الیاس رسالت او را تکذیب کردند بدین سبب برای انتقام و عذاب به محشر احضار می شوند

و همه هلاک شوند جز بندگان با اخلاص خدا

و بر الیاس و آل یاسین باد

ما نیکوان را مانند الیاس نام نیکو در میان خلق آینده بگذاشتیم

سلام بر آلیاسین چنین پاداش نیکو می دهیم

زیرا او از بندگان خاص با ایمان ما بود

و لوط هم یکی از رسولان خدا بود

وقتی ما خواستیم قوم او را کیفر کنیم او و اهل بیتش همه را نجات دادیم

به جز پیر زالی که در میان قومی که هلاک شدند باقی ماند

پس از نجات لوط و اهلش دیگران را که بدکار بودند همه را هلاک ساختیم

و شما مردم اینک بر دیار ویران قوم لوط می گذرید و خرابه های آن را به چشم می نگرید در صبح

و شام آیا چشم عبرت نمی گشائید و عقل کار نمی بندید؟

و یونس نیز یکی از رسولان بزرگ خدا بود

که چون به کشتی پرجمعیتی گریخت زیرا به قومش وعده عذاب داد و آنها از دل توبه و انابه کردند و خدا رفع عذاب کرد او به دریای روم گریخت تا نزد قوم خجل و شرمنده نرود

کشتی به خطر افتاد و اهل کشتی معتقد شدند که خطاکاری در میان آنهاست قرعه زدند تا خطاکار را به قرعه تعیین کرده و غرق کنند به نام یونس افتاد و از غرق شوندگان گردید

و ماهی دریا او را به کام فروبرد و مردمان هم ملامتش می کردند

و اگر او به ستایش و تسبیح خدا نپرداختی

تا قیامت در شکم ماهی زیست کردی

باز یونس را پس از چندین روز از بطن ماهی به صحرای خشکی افکندیم در حالی که بیمار و ناتوان بود

و در آن صحرا بر او درخت کدو رویانیدیم تا

به برگش سایه بان و پوشش کند

و باز او را بر قومی بالغ بر صد هزار یا افزون به رسالت فرستادیم

و آن قوم چون ایمان آوردند ما هم به نعمت خود تا هنگامی معین مدت عمر آن قوم بهره مندشان گردانیدیم

ای رسول، تو از این مشرکان که فرشتگان را دختر خدا می خوانند بپرس که آیا خدا را فرزندان دختر است و شما را پسر؟

یا آنکه چون ما فرشتگان را خلق می کردیم آنجا حاضر بودند؟ و دیدند که آنها را زن آفریدیم نه مرد

بدان که اینان از جهل خود بر خدا دروغی بسته و می گویند

خدا را فرزند می باشد البته دروغ می گویند

آیا خدا دختران را بر پسران برگزید؟

چرا چنین جاهلانه حکم می کنید

آیا با این ادله روشن باز متذکر نمی شوید؟

آیا برای عقیده باطل خود دلیل روشنی دارید؟

کتاب و برهانتان را بیاورید اگر راست می گوئید

و فاسدتر از این عقیده آنکه بین خدا و جن نسبت و خویشی برقرار کردند در صورتی که آنها می دانند که این عقاید وهم و خرافاتست و به محشر برای کیفر احضار خواهند شد

خدا ذات پاکش از این اوصاف که از جهل به او نسبت می دهند منزهست و همه شما مسئولید

جز بندگان پاک با اخلاص

که شما و معبودانتان

نتوانستید آنها را مفتون و گمراه کنید

و جز آنکس که اهل دوزخست کسی به کیش کفر شما درنیاید

ای رسول ما، مشرکان را بگو که فرشتگان می گویند هیچکس از ما فرشتگان نیست جز آنکه

او را در بندگی حق، مقامی معین است

و همه به فرمان خدا نیکو صف آراسته ایم

و دایم به تسبیح و ستایش او مشغولیم

و همانا کافران می گویند

که اگر نزد ما کتابی از رسولان پیشین بود

ما هم البته از بندگان با اخلاص خدا می بودیم

و دروغ می گویند زیرا آن قرآن بزرگ خدا آمد و به او کافر شدند و به زودی کیفر خود را خواهند دانست

و همانا عهد ما درباره بندگانی که به رسالت فرستادیم چنین در علم ازلی سبقت گرفته است

که البته آنها بر کافران فتح و فیروزی یابند

و همیشه سپاه ما بر دشمن غالبند

پس تو هم ای رسول ما، بر دشمنان عاقبت غالب می شوی اینک روی از آنها بگردان تا به وقتی معین

و عذاب دنیا و آخرت آنها را به چشم ببین که آنها به زودی فتح و فیروزی تو را خواهند دید

آیا کافران به تمسخر از تو عذاب ما را با تعجیل می طلبند؟

بدانند که چون عذاب قهر الهی پیرامون دیارشان فرود آید بر آن کافران شبی بگذرد که صبح بسیار بدی دارد

اینک روی از آنها بگردان تا به وقتی معین

و عذاب و ذلت آنها را به چشم ببین که آنها هم فتح و فیروزی تو را خواهند دید

پاک و منزهست پروردگار تو که خدائی مقتدر و بی همتاست و از توصیف جاهلانه خلق مبراست

و سلام و تحیت الهی بر رسولان گرامی او باد

و ستایش مخصوص خداست که آفریننده جهانها است

تلاوت سوره ی طور

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

وَ الطُّورِ (١)

وَ كِتابٍ مَسْطُورٍ (٢)

فی رَقٍّ مَنْشُورٍ (٣)

وَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ (۴)

وَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ (۵)

وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ (۶)

إِنَّ عَذابَ رَبِّكَ لَواقِعٌ (٧)

ما لَهُ مِنْ دافِعٍ (٨)

يَوْمَ تَمُورُ السَّماءُ مَوْراً (٩)

وَ تَسيرُ الْجِبالُ سَيْراً (١٠)

فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبينَ (١١)

الَّذينَ هُمْ فی خَوْضٍ يَلْعَبُونَ (١٢)

يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلی نارِ جَهَنَّمَ دَعًّا (١٣)

هذِهِ النَّارُ الَّتی كُنْتُمْ بِها تُكَذِّبُونَ (١۴)

أَ فَسِحْرٌ هذا أَمْ أَنْتُمْ لا تُبْصِرُونَ (١۵)

اصْلَوْها فَاصْبِرُوا أَوْ لا تَصْبِرُوا سَواءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّما تُجْزَوْنَ ما كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (١۶)

إِنَّ الْمُتَّقينَ فی جَنَّاتٍ وَ نَعيمٍ (١٧)

فاكِهِينَ بِما آتاهُمْ رَبُّهُمْ وَ وَقاهُمْ رَبُّهُمْ عَذابَ الْجَحِيمِ (١٨)

كُلُوا وَ اشْرَبُوا هَنِيئاً بِما كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (١٩)

مُتَّكِئِينَ عَلى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَ زَوَّجْناهُمْ بِحُورٍ عِينٍ (٢٠)

وَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ اتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمانٍ أَلْحَقْنا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَ ما أَلَتْناهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْ ءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِما كَسَبَ رَهِينٌ (٢١)

وَ أَمْدَدْناهُمْ بِفاكِهَةٍ وَ لَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ (٢٢)

يَتَنازَعُونَ فِيها كَأْساً لا لَغْوٌ فِيها وَ لا تَأْثِيمٌ (٢٣)

وَ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ (٢٤)

وَ أَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلى بَعْضٍ يَتَساءَلُونَ (٢٥)

قالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنا مُشْفِقِينَ (٢٦)

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنا وَ وَقانا عَذابَ السَّمُومِ (٢٧)

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ (٢٨)

فَذَكِّرْ فَما أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكاهِنٍ وَ لا مَجْنُونٍ (٢٩)

أَمْ يَقُولُونَ شاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ (٣٠)

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ (٣١)

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلامُهُمْ بِهذا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طاغُونَ (٣٢)

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لا يُؤْمِنُونَ (٣٣)

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كانُوا صادِقِينَ (٣٤)

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْ ءٍ أَمْ هُمُ الْخالِقُونَ (٣٥)

أَمْ خَلَقُوا السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ بَلْ لا يُوقِنُونَ (٣٦)

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ (٣٧)

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ (٣٨)

أَمْ

لَهُ الْبَناتُ وَ لَكُمُ الْبَنُونَ (٣٩)

أَمْ تَسْئَلُهُمْ أَجْراً فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ (٤٠)

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ (٤١)

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْداً فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ (٤٢)

أَمْ لَهُمْ إِلهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ (٤٣)

وَ إِنْ يَرَوْا كِسْفاً مِنَ السَّماءِ ساقِطاً يَقُولُوا سَحابٌ مَرْكُومٌ (٤٤)

فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِى فِيهِ يُصْعَقُونَ (٤٥)

يَوْمَ لا يُغْنِى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً وَ لا هُمْ يُنْصَرُونَ (٤۶)

وَ إِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذاباً دُونَ ذلِكَ وَ لكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لا يَعْلَمُونَ (٤٧)

وَ اصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنا وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ (٤٨)

وَ مِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَ إِدْبارَ النُّجُومِ (٤٩)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

قسم به طور سينا (كه خدا با موسى در آن تكلم فرمود)

قسم به كتاب مسطور قرآن

در صحيفه گشوده فرقان (كه خدا بر رسولش محمد مصطفى ص فرستاد)

قسم به بيت المعمور (كعبه اهل زمين يا مسجد ملايك آسمان كه خدا به ذكر و طواف بندگان و يا به تسبيح فرشتگانش معمور گردانيد)

قسم به طاق بلند (آسمان كه مظهر انوار و الطاف و بركاتش فرمود و از تصرف خاكيانش محفوظ داشت)

قسم به درياى آتش فروزان (كه خدا روز قيامت دريا را آتش سازد و بر دوزخيان فروريزد)

قسم به این امور که البته عذاب خدا (بر کافران) واقع خواهد شد

و هیچ کس دافع آن نخواهد بود

روزی که آسمان (چون دریای پرموج) سخت جنبش کند

و کوه ها (چون ابر بهار) تند به گردش آید

در آن روز سخت وای بر آنان که وعده حق (و کتاب و رسول او) را تکذیب کردند

آنان که به بازیچه دنیا فرو شدند (و از کار آخرت غافل ماندند)

آن روز آنها را سخت به آتش دوزخ درافکنند

و به آنها خطاب کنند که این همان آتشی است که تکذیب آن کردید

آیا این آتش دوزخ هم (چون معجز انبیاء) به نظرتان سحر است یا آن که هنوز چشم بصیرت باز نمی کنید؟

باری به دوزخ درشوید که صبر و بی صبری به حالتان یکسانست و پس آنچه (در دنیا) کردید امروز همان را جزا یابید

متقیان هم امروز در باغهای بهشت پرنعمتند

آنان به نعمتی که خدا نصیبشان فرموده دلشادند و خدا از عذاب دوزخ محفوظشان داشته است

و خطاب شود که (از هر نعمت خواهید) بخورید و بیاشامید شما را گوارا باد پاداش اعمال نیکی که (در دنیا) انجام دادید

در حالی که نزدیک هم بر تخت (عزت) تکیه زده اند و ما حورالعین را همجفت آنان گردانیده ایم

و آنان که به خدا ایمان آوردند و فرزندانشان هم در ایمان پیرو ایشان شدند ما آن فرزندان را به آنها برسانیم و از پاداش عمل فرزندان هیچ نکاهیم (بلکه بیفزائیم تا در بهشت به دیدار یکدیگر شادان باشند. و بدانید) که هر نفسی در گرو عملیست که بر خود اندوخته است

و بر آن بهشتیان از هر نوع میوه و گوشت (های لذیذ) که مایل باشند فراوان بیفزائیم

آنها در بهشت جام (شراب گوارا) را چنان سریع از دست هم بگیرند که گوئی منازعه می کنند در صورتی که آنجا کار لغو و باطل و نزاع و خلاف و بزه کاری هیچ نیست

و پسرانی مانند لؤلؤ مکنون گردشان بر انجام خدمت می گردند

و در بهشت آنها با هم به صحبت رو کرده و از (سرگذشت) یکدیگر پرسش کنند

و با هم گویند (خدا را شکر که) ما از پیش در دنیا میان اهل و قبیله خود خداترس بودیم

خدا هم بر ما منت نهاد (و به لطف خود) ما را از عذاب سموم دوزخ محفوظ داشت

(زیرا) ما از این پیش (در دنیا) خدا را به حقیقت پرستش کردیم که او خود (بر بندگانش) بسیار نیکخواه و مهربانست

ای رسول ما خلق را متذکر (خدا) ساز که تو به نعمت (وحی و رسالت) پروردگارت (سخن گوئی و) جنون و کهانت (که کافران بدروغ نسبت دادند) هیچ در تو نیست

یا که (کافران نادان) گویند (محمد ص) شاعریست (ماهر) و ما حادثه مرگ او را انتظار داریم (تا به مرگ از دعوی نبوتش آسوده شویم)

ای رسول بگو شما (از جهل و حسد) به انتظار مرگ من باشید که منهم از منتظران (مرگ و هلاک شما) هستم

آیا زیرکی و خیالات باطلشان بر این وامی دارد که (تکذیب تو کنند) یا (از جهل و کبر و نخوت) خود قومی سرکش و نافرمانند؟

یا که می گویند او قرآن را از پیش خود فرابافته است (چنین نیست) بلکه آنها (لایق ایمان نیستند که) ایمان نمی آورند

پس اگر راست می گویند (که قرآن وحی خدا نیست) آنها هم کلامی مانند قرآن بیاورند

آیا این خلق (بدون خالق) از نیستی صرف به وجود آمدند؟ یا خویشتن را خود خلق کردند

یا

آنکـه آسـمانها و زمیـن را ایـن مردم آفریدنـد (هرگز نیافریدنـد) بلکـه به یقین خـدا را نشـناختند (و در خـالق به شـک و ریب فروماندند)

آیا گنجهای رحمت پروردگار نزد آنهاست یا هیچ قدرت و سلطنتی دارند؟

یا نردبامی دارند که به آسـمان برشوند و سـخن وحی فرشـتگان بشنوند؟ اگر چنین است آنچه به وحی شنیدند با حجت روشن بیاورند

آیا خدا را دختران و شما را پسران خواهد بود؟ (که ملایک را از جهل دختران خدا دانید)

آیا تو ای رسول از آنها اجر رسالت خواهی که زیر بار سنگین غرامت بمانند؟

آیا علم غیب با آنهاست تا از آن عالم خبری نگارند؟

یا که می خواهند با تو مکر و تزویری اندیشند (هرگز نتوانند) که کافران خود به مکر (و انتقام حق) گرفتارند

یا آنکه بر آنها خدائی جز خدای یکتا هست؟ که خدا از هر چه شرک و شریک او گیرند پاک و منزهست

این کـافران هم اگر سـقوط قطعه ای از آسـمان را به چشم ببیننـد (که این معجز را از تو خواسـتند) باز خواهنـد گفت این پاره ابری متراکم است

ای رسول ما، اینان را به جهل خود رها کن تا به روز سختشان که آن روز یکسر هلاک می شوند عاقبت برسند

آن روزی که مکر و تدبیرشان هیچ به کارشان نیاید و هیچکس یاریشان نکند

و برای ستمکاران عالم در دنیا عذابی پیش از آن (جهنم قیامت) خواهد بود و لیکن اکثرشان نمی دانند

باری ای رسول بر حکم خدا صبر کن که تو منظور نظر مائی و چون برخیزی (به

نماز یا هر کاری) به ستایش خدای خود تسبیح گو

و از شبانگاه هم پاره ای به تسبیح خدا پرداز و هنگام فرورفتن ستارگان هم (به نماز صبح) تسبیح خدا گو

تلاوت سوره ی عنکبوت

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

الم (۱)

أَ حَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَ هُمْ لا يُفْتَنُونَ (۲)

وَ لَقَدْ فَتَنَّا الَّذينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذينَ صَدَقُوا وَ لَيَعْلَمَنَّ الْكاذِبينَ (۳)

أَمْ حَسِبَ الَّذينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئاتِ أَنْ يَسْبِقُونا ساءَ ما يَحْكُمُونَ (۴)

مَنْ كانَ يَرْجُوا لِقاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَ هُوَ السَّميعُ الْعَليمُ (۵)

وَ مَنْ جاهَدَ فَإِنَّما يُجاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعالَمينَ (۶)

وَ الَّذينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئاتِهِمْ وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذى كانُوا يَعْمَلُونَ (۷)

وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسانَ بِوالِدَيْهِ حُسْناً وَ إِنْ جاهَداكَ لِتُشْرِكَ بى ما لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلا تُطِعْهُما إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِما كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۸)

وَ الَّذينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِى الصَّالِحينَ (۹)

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذا أُوذِىَ فِى اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذابِ اللَّهِ وَ لَئِنْ جاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَ وَ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِما فى صُدُورِ الْعالَمينَ (۱۰)

وَ لَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذينَ آمَنُوا وَ لَيَعْلَمَنَّ الْمُنافِقينَ (۱۱)

وَ قالَ الَّذينَ كَفَرُوا لِلَّذينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبيلَنا وَ لْنَحْمِلْ خَطاياكُمْ وَ ما هُمْ بِحامِلينَ مِنْ خَطاياهُمْ مِنْ شَيْ ءٍ إِنَّهُمْ لَكاذِبُونَ (۱۲)

وَ لَيَحْمِلُنَّ أَثْقالَهُمْ وَ أَثْقالاً مَعَ أَثْقالِهِمْ وَ لَيُسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيامَةِ عَمَّا كانُوا يَفْتَرُونَ (۱۳)

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنا نُوحاً إِلى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسينَ عاماً فَأَخَذَهُمُ الطُّوفانُ وَ هُمْ ظالِمُونَ (۱۴)

فَأَنْجَيْناهُ وَ أَصْحابَ السَّفينَهِ وَ جَعَلْناها آيَهً لِلْعالَمينَ (١۵)

وَ إِبْراهيمَ إِذْ قالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَ اتَّقُوهُ

ذلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۱۶)

إِنَّما تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثاناً وَ تَخْلُقُونَ إِفْكاً إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقاً فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَ اعْبُدُوهُ وَ اشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۱۷)

وَ إِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ ما عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلاغُ الْمُبِينُ (۱۸)

أَ وَ لَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (۱۹)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ (۲۰)

يُعَذِّبُ مَنْ يَشاءُ وَ يَرْحَمُ مَنْ يَشاءُ وَ إِلَيْهِ تُقْلَبُونَ (۲۱)

وَ ما أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَ لا فِي السَّماءِ وَ ما لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لا نَصِيرٍ (۲۲)

وَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآياتِ اللَّهِ وَ لِقائِهِ أُولئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَ أُولئِكَ لَهُمْ عَذابٌ أَلِيمٌ (۲۳)

فَما كانَ جَوابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذلِكَ لَآياتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۲۴)

وَ قالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثاناً مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَياةِ الدُّنْيا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَ يَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضاً وَ مَأْواكُمُ النَّارُ وَ ما لَكُمْ مِنْ ناصِرِينَ (۲۵)

فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ وَ قالَ إِنِّي مُهاجِرٌ إِلى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۲۶)

وَ وَهَبْنا لَهُ إِسْحاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ جَعَلْنا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَ الْكِتابَ وَ آتَيْناهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيا وَ إِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (۲۷)

وَ لُوطاً إِذْ قالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفاحِشَةَ ما سَبَقَكُمْ بِها مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعالَمِينَ (۲۸)

أَ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجالَ وَ تَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَ تَأْتُونَ فِي نادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَما كانَ جَوابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قالُوا ائْتِنا

بِعَذابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٢٩)

قالَ رَبِّ انْصُرْنی عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ (٣٠)

وَ لَمَّا جاءَتْ رُسُلُنا إِبْراهِيمَ بِالْبُشْرى قالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلِ هذِهِ الْقَرْيَهِ إِنَّ أَهْلَها كانُوا ظالِمِينَ (٣١)

قالَ إِنَّ فِيها لُوطاً قالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيها لَنُنَجِّيَنَّهُ وَ أَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كانَتْ مِنَ الْغابِرِينَ (٣٢)

وَ لَمَّا أَنْ جاءَتْ رُسُلُنا لُوطاً سِی ءَ بِهِمْ وَ ضاقَ بِهِمْ ذَرْعاً وَ قالُوا لا تَخَفْ وَ لا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوکَ وَ أَهْلَکَ إِلَّا امْرَأَتَکَ کانَتْ مِنَ الْغابِرِينَ (٣٣)

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلى أَهْلِ هذِهِ الْقَرْيَهِ رِجْزاً مِنَ السَّماءِ بِما كانُوا يَفْسُقُونَ (٣۴)

وَ لَقَدْ تَرَكْنا مِنْها آيَهً بَيِّنَهً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (٣۵)

وَ إِلى مَدْيَنَ أَخاهُمْ شُعَيْباً فَقالَ يا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَ ارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَ لا تَعْثَوْا فِی الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (٣۶)

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَهُ فَأَصْبَحُوا فی دارِهِمْ جاثِمِينَ (٣٧)

وَ عاداً وَ ثَمُودَ وَ قَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَساكِنِهِمْ وَ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطانُ أَعْمالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ كانُوا مُسْتَبْصِرِينَ (٣٨)

وَ قارُونَ وَ فِرْعَوْنَ وَ هامانَ وَ لَقَدْ جاءَهُمْ مُوسى بِالْبَيِّناتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِی الْأَرْضِ وَ ما كانُوا سابِقِينَ (٣٩)

فَكُلًّا أَخَذْنا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنا عَلَيْهِ حاصِباً وَ مِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَهُ وَ مِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنا بِهِ الْأَرْضَ وَ مِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنا وَ ما كانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَ لكِنْ كانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (۴٠)

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِياءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتاً وَ إِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كانُوا يَعْلَمُونَ (۴١)

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ ما يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَیْ ءٍ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۴٢)

وَ تِلْكَ الْأَمْثالُ نَضْرِبُها لِلنَّاسِ وَ ما يَعْقِلُها إِلَّا الْعالِمُونَ (۴٣)

خَلَقَ اللَّهُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فی ذلِكَ لَآيَهً لِلْمُؤْمِنِينَ (۴۴)

اتْلُ ما أُوحِیَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتابِ وَ أَقِمِ الصَّلاهَ

إِنَّ الصَّلاةَ تَنْهى عَنِ الْفَحْشاءِ وَ الْمُنْكَرِ وَ لَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَ اللَّهُ يَعْلَمُ ما تَصْنَعُونَ (۴۵)

وَ لا تُجادِلُوا أَهْلَ الْكِتابِ إِلاَّ بِالَّتی هِیَ أَحْسَنُ إِلاَّ الَّذینَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَ قُولُوا آمَنَّا بِالَّذی أُنْزِلَ إِلَيْنا وَ أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَ إِلهُنا وَ إِلهُكُمْ واحِدٌ وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (۴۶)

وَ كَذلِكَ أَنْزَلْنا إِلَيْكَ الْكِتابَ فَالَّذینَ آتَيْناهُمُ الْكِتابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَ مِنْ هؤُلاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَ ما يَجْحَدُ بِآياتِنا إِلاَّ الْكافِرُونَ (۴۷)

وَ ما كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتابٍ وَ لا تَخُطُّهُ بِيَمينِكَ إِذاً لاَرْتابَ الْمُبْطِلُونَ (۴۸)

بَلْ هُوَ آياتٌ بَيِّناتٌ فی صُدُورِ الَّذینَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَ ما يَجْحَدُ بِآياتِنا إِلاَّ الظَّالِمُونَ (۴۹)

وَ قالُوا لَوْ لا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آياتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآياتُ عِنْدَ اللَّهِ وَ إِنَّما أَنَا نَذيرٌ مُبينٌ (۵۰)

أَ وَ لَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنا عَلَيْكَ الْكِتابَ يُتْلی عَلَيْهِمْ إِنَّ فی ذلِكَ لَرَحْمَةً وَ ذِكْری لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۵۱)

قُلْ كَفی بِاللَّهِ بَيْنی وَ بَيْنَكُمْ شَهيداً يَعْلَمُ ما فِی السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ الَّذینَ آمَنُوا بِالْباطِلِ وَ كَفَرُوا بِاللَّهِ أُولئِكَ هُمُ الْخاسِرُونَ (۵۲)

وَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذابِ وَ لَوْ لا أَجَلٌ مُسَمًّی لَجاءَهُمُ الْعَذابُ وَ لَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَ هُمْ لا يَشْعُرُونَ (۵۳)

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذابِ وَ إِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحيطَةٌ بِالْكافِرينَ (۵۴)

يَوْمَ يَغْشاهُمُ الْعَذابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَ يَقُولُ ذُوقُوا ما كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۵۵)

يا عِبادِيَ الَّذینَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضی واسِعَةٌ فَإِيَّایَ فَاعْبُدُونِ (۵۶)

كُلُّ نَفْسٍ ذائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنا تُرْجَعُونَ (۵۷)

وَ الَّذینَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفاً تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهارُ خالِدینَ فيها نِعْمَ أَجْرُ الْعامِلينَ (۵۸)

الَّذینَ صَبَرُوا وَ عَلی رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۵۹)

وَ كَأَيِّنْ مِنْ دابَّةٍ لا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُها وَ إِيَّاكُمْ وَ هُوَ السَّميعُ الْعَليمُ (۶۰)

وَ

لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ (۶۱)

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشاءُ مِنْ عِبادِهِ وَ يَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْ ءٍ عَليمٌ (۶۲)

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّماءِ ماءً فَأَحْيا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِها لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لا يَعْقِلُونَ (۶۳)

وَ ما هذِهِ الْحَياةُ الدُّنْيا إِلَّا لَهْوٌ وَ لَعِبٌ وَ إِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوانُ لَوْ كانُوا يَعْلَمُونَ (۶۴)

فَإِذا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذا هُمْ يُشْرِكُونَ (۶۵)

لِيَكْفُرُوا بِما آتَيْناهُمْ وَ لِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ (۶۶)

أَ وَ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنا حَرَماً آمِناً وَ يُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَ فَبِالْباطِلِ يُؤْمِنُونَ وَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ (۶۷)

وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرى عَلَى اللَّهِ كَذِباً أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جاءَهُ أَ لَيْسَ فى جَهَنَّمَ مَثْوىً لِلْكافِرينَ (۶۸)

وَ الَّذينَ جاهَدُوا فينا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنا وَ إِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنينَ (۶۹)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

الم این حرف اشاره به اسماء الهی یا اسراری بین خدا و رسول اوست

آیا مردم چنین پنداشتند که به صرف اینکه گفتند ما ایمان به خدا آورده ایم رهاشان کنند و بر این دعوی هیچ امتحانشان نکنند؟ هرگز چنین نیست

و ما اممی را که پیش از اینان بودند به امتحان و آزمایش آوردیم تا خدا دروغگویان را از راستگویان کاملا معلوم کند و مقام منافق و مؤمن پاک را از هم جدا سازد

آیا آنان که کار زشت و اعمال ناشایسته مرتکب می شوند پنداشتند که بر ما سبقت گیرند و از عقاب ما خلاصی یابند بسیار بد و جاهلانه

حکم می کنند

هر کس که به لقاء ما و مشاهده جمال ما و وصول به رحمت و جنت ما امیدوار و مشتاق است بداند که هنگام اجل و وعده معین خدا البته فرا رسد و پیک مرگ شما را به ملاقات خدا دعوت کند و خدا به گفتار و کردار خلق شنوا و داناست

و هر که در راه ایمان جهد و کوشش کرد به سود خود کند که خدا از طاعت و عبادت عالمیان البته بی نیاز است

و آنان که به خدا ایمان آورده و نیکوکار شدند ما هم گناهانشان را محو و مستور کنیم و بهتر از آن اعمال نیکشان به آنها پاداش دهیم

و ما به آدمیان سفارش کردیم که در حق پدر و مادر خود نیکی کنند و اگر آنها خود مشرک باشند و کوشند تا تو به من که خدای یگانه ام از روی جهل و نادانی شرک آوری در اینجا هرگز اطاعت امر آنها مکن که رجوع شما به سوی من است و من شما را به پاداش هر عمل نیک یا بد که بجای آوردید آگاه می گردانم

و آنان که به خدا ایمان آورده و کار نیکو کردند آنان را البته به بهشت در صف صالحان و رتبه نیکان آریم و در جنت رضوان نعمت جاودان بخشیم

و بعضی مردم از راه نفاق می گویند ما به خدا ایمان آوردیم و چون رنج و آزاری از دشمنان دین در راه خدا ببینند فتنه و عذاب خلق را با عذاب خدا برابر شمرند یعنی همانقدر که ترس عذاب خدا آنها را از کفر به

ایمـان می خوانـد ترس عـذاب مردم هم از ایمـان به کفر می کشـد و هرگـاه ظفر و نصـرتی از جانب خـدا به مؤمنان رسـد آن منافقان گویند ما هم با شما و هم آئین شما بودیم. آیا خدا از هر کس بر دلهای خلایق و نفاق درونی منافقان داناتر نیست؟

و البته خدا هم به احوال اهل ایمان داناست و هم از درون منافقان آگاهست و در کار او ریا و نفاق و شبهه نتوان کرد

و کـافران به اهل ایمان گفتنـد شـما طریقه ما را پیروی کنیـد اگر به خطا رفتیـد بار خطاهای شـما را ما به دوش می گیریم و از عهـده عقـاب آن شـما را بیرون می آوریم در صورتی که آنهـا دروغ می گوینـد و هرگز بار گناهشان را به دوش نگیرنـد و از عهده عقابشان برنیایند

و آنها علاوه بر بار سـنگین گناهان خود بار گناهان هر که را گمراه کرده انـد نیز به دوش می گیرند و از آنچه دروغ بسـته اند سخت مؤاخذه می شوند

و همانـا نـوح را به رسـالت سـوی قـومش فرسـتادیم او هزار سـال پنجـاه سـال کم میـان قـوم درنـگ کرد و خلـق را دعـوت به خداپرستی نمود و اجابت نکردند و چون همه ستمگر و ظالم بودند همه غرق طوفان هلاک شدند

و تنها خود نوح را با اصـحاب کشتی او از غرق نجات دادیم و آن کشتی را برای خلق عالم آیت قـدرت و رحمت خویش قرار دادیم

و یاد آر حکایت ابراهیم را که به قوم خود گفت ای مردم خدا را پرستید و از او بترسید که پرستش و ترس خدا اگر بفهمید از

هر چیز برای شما بهتر است بلکه چیزی بهتر از خداپرستی و خداترسی نیست

و بدانید که آنچه بجز خدا می پرستید بتهائی جماد و بی اثر بیش نیست که شما خود بدروغ ساخته اید و نام خدا بر او نهاده اید اینک بدانید که هر چه را جز خدا می پرستید قادر بر رزق شما نیستند پس آنها را رها کنید و از خدا روزی طلبید و او را پرستید و شکر نعمت وی بجای آرید و بدانید که باز رجوع شما بسوی اوست

ای رسول ما، اگر امت ترا تکذیب کردند غم مدار که تکذیب معلمین الهی عادت دیرین جهال است پیش از شما هم بسیاری از امم پیمبران خود را تکذیب کردند و بر رسول جز آنکه به آشکار تبلیغ رسالت کند تکلیفی نیست

آیا مردم بارها به چشم خود ندیدند که خدا چگونه ابتدا خلقی را ایجاد می کند و باز به اصل خود برمی گرداند؟ خلق می کند و نابود می سازد و حیات می دهد و می میراند، روز میارد و شب می گرداند این کار بر خدا بسیار آسانست

ای رسول بگو به مردم که در زمین سیر کنید و ببینید که خدا چگونه خلق را ایجاد کرده تا از مشاهده اسرار خلقت نخست بر شما بخوبی روشن شود که سپس نشه آخرت را ایجاد خواهد کرد و حیات فانی به حیات جاودانی می پیوندد که خدا بر هر چیز تواناست

هر که را از اهل گناه بخواهد به عدل عذاب می کند و هر که را بخواهد به لطف و رحمت می بخشد و خلایق همه به سوی او بازمی گردند

و شما مخلوق عاجز نه هرگز

خدای قادر مطلق را عاجز در زمین و آسمان توانید کرد و نه جز خدا در آسمان و زمین نگهبان و یاوری دارید

و آنـان که به آیـات خـدا و شـهود لقای او کافر شدنـد آنها از رحمت و نعمت بهشت من ناامیدنـد و سـخت بعـذاب دردناك گرفتار خواهند شد

بعـد از این همه نصایـح و انـدرز ابراهیم باز قوم جز آنکه گفتنـد او را بکشـید و در آتش بسوزانید پاسخ ندادند و او را به جرم خـدا پرستی در آتش افکندند و خدا او را از آتش نمرودیان نجات داد در این حکایت برای قومی که به خدا ایمان آرند آیت قدرت الهی پدیدار است

بـاز ابراهیم به هـدایت مشـرکان جاهـل پرداخت و گفت ای مردم شـما خـود می دانیـد که آنچه را جز خـدای یکتـا به خـدائی برگرفته اید بتهائی جماد و بی اثر است که تنها برای حفظ دوستی و اسـتفاده مادی دو روزه دنیای خود اتخاذ کرده اید و چون روز قیـامت شود یـا مرگ فرارسـد و اغراض فاسـد دنیوی از میـان برود در آن روز شـما از بت پرستی و عبادت غیر خـدا بیزار شویـد و هر یك دیگری را کافر دانید و بیکدیگر لعن و نفرین کنید و جایگاه ابدی تمام شـما آتش دوزخ است و هیچ یاوری که از او نجات خود طلبید ابدا ندارید

پس از دیرگـاه دعوت نخست خواهرزاده اش لوط به او ایمـان آورد و ابراهیم به او گفت که من از این دیار شـرك هجرت به سوی خدای خود خواهم کرد که او بر حفظ من از دشمن مقتدر است و به صلاح امورم داناست

و ما اسحق و یعقوب را به او عطا کردیم و در خاندانش مقام نبوت و کتاب آسمانی برقرار نمودیم و در دنیا هم به نعمت فرزندان صالح و نام نیکو و سایر نعم الهی اجر او را دادیم و در آخرت نیز وی را از صف صالحان و همرتبه مقربان قرار دهیم

و یاد کن حکایت لوط را هنگامی که به قوم خود گفت آیا شما به عمل زشتی که هیچکس در عالم پیش از شما مرتکب نشده اقدام می کنید

شما به شهوت رانی با مردان خلوت کرده و راه فطرت زناشوئی را قطع کنید و در مجامع خود بی هیچ خجلت به کار قبیح می پردازید قوم لوط جز آنکه به طعنه گفتند اگر راست می گوئی عذاب خدا را بر ما نازل کن به او ابدا جوابی ندادند

لوط از انکار قوم به درگاه خدا نالید و گفت پروردگارا مرا بر محو این قوم فاسد یاری کن

و چون رسولان ما فرشتگان عالم قدس به ابراهیم بشارت نصرت حق آوردند گفتند ما به امر خدا اهل این دیار را که قومی سخت ظالم و بدکارند هلاک می کنیم

ابراهیم به فرشتگان گفت لوط هم که بنده صالح موحد پاکی است در این دیار است پاسخ دادند که ما به احوال آنکه در این دیار است بهتر آگاهیم لوط را با همه اهل بیتش غیر آن وی که در میان اهل هلاکت باقی ماند البته همه را نجات خواهیم داد

و چون رسولان ما نزد لوط آمدند لوط از آمدن آنها که ناشناس و با صورت زیبا بودند اندوهگین و دلتنگ

گردیـد فرشـتگان گفتنـد هیـچ بیمنـاک و غمگین مباش که ما ترا با اهلبیتت غیر آن زن کافرت که در میان اهل هلاک واماند همه را نجات دهیم

ما بر اهل این دیار که فاسق و بدکارند از آسمان عذابی سخت نازل کنیم و بر سرشان سنگ هلاک فرو ریزیم

و همانا از آن دیار لوط آثار خرابی را واگذاشتیم تا آیتی روشن برای عبرت عاقلان باشد

و شـعیب را که برادر مهربـانی برای قـومش بود به رسـالت به سوی اهـل مـدین فرسـتادیم و او بـا قوم گفت که همیشه خـدا را پرستید و به روز قیامت و سعادت آخرت امیدوار باشید و هرگز در روی زمین فساد و تبه کاری مکنید که آسایش دو گیتی در این نصایح است

قوم شـعیب او را تکـذیب کردند و نصایح مشـفقانه اش را به هیچ نشـمردند و به کیفر آن شبی به زلزله سـخت گرفتار شدند و صبحگاه همه را در خانه هاشان مرگ به زانو در آورد

و قوم عاد و ثمود را که منازل خراب و ویرانشان را به چشم می بینیـد آنها نیز با آنکه بینا و هوشیار بودنـد چون شیطان اعمال زشتشان را در نظرشان نیکو جلوه داد و از راه حق آنها را بازداشت همه هلاک و نابود گردیدند

و قارون و فرعون و هامان را هم که موسـی ع با معجزات روشن به هـدایت آنها آمد به او نگرویدند و باز در زمین بر ضـعیفان تکبر و ظلم و طغیان کردند و یکسر هلاک شدند و بر قهر حق سبق نگرفتند و راه نجاتی نیافتند

ما هر طایفه ای را

به کیفر گناهش مؤاخذه کردیم که بعضی را بر سرشان سنگ بلا فرو باریدیم و برخی را به صیحه عذاب آسمانی و برخی را به زلزله زمین و گروهی دیگر را به غرق دریا به هلاکت رسانیدیم خدا به آنان هیچ ستم نکرد لیکن آنها خود در حق خویش ستم کردند

مثل حال آنان که خدا را فراموش کرده و غیر خدا را به دوستی برگرفتند در سستی و بی بنیادی حکایت خانه ایست که عنکبوت بنیاد کند و اگر بدانید سست ترین بنا خانه عنکبوت است که به کمترین باد حادثه خراب می گردد

خدا بر آنچه که به غیر او بخوانید و پرستش کنید بر آن آگاهست و او بر انتقام اهل شرک و ریا مقتدر و به دقائق امور عالم داناست

و ما اینهمه مثلها می زنیم تا حقایق برای مردم روشن شود و لیکن به جز مردم دانشمند کسی تعقل در آن نخواهد کرد

خدا آسمانها و زمین را به حق و در کمال حکمت آفریده نه بر باطل و لغو و عبث و در این خلقت آسمان و زمین آیت و نشانه ربوبیت کاملا برای اهل ایمان پدیدار است

ای رسول ما آنچه را که از کتاب آسمانی قرآن بر تو وحی شد بر خلق تلاوت کن و نماز را که بزرگ عبادت خداست بجای آر که همانا نماز است که اهل نماز را از هر کار زشت و منکر بازمی دارد و روح را از هر آلایش و کدورت عالم پاک می گرداند و همانا ذکر خدا بزرگتر و برتر از حد اندیشه خلق است و خدا بهر چه برای خشنودی

او و به یاد او کنید آگاهست و اجر آن را عظیم عطا خواهد کرد

و شما مسلمانان با یهود و نصاری و مجوس اهل کتاب جز به نیکوترین طریق بحث و مجادله مکنید مگر با ستمکاران از آنها و با اهل کتاب بگوئید که ما به کتاب آسمانی قرآن که بر ما نازل شده و به کتب آسمانی شما به همه ایمان آورده ایم و خدای ما و شما یکی است و ما تسلیم و مطیع فرمان اوئیم

و ما همچنان که بر رسولان پیشین کتاب آسمانی تورات و انجیل و زبور فرستادیم بر تو هم ای رسول قرآن را نازل کردیم پس آنان که به آن کتب که برایشان فرستادیم ایمان آوردند به این کتاب نیز ایمان آرند و از این گروه اهل مکه هم بعضی ایمان آورند و به جز کافران هیچکس آیات ما را انکار نخواهد کرد

و تو از این پیش نه توانستی کتابی خواند و نه خطی نگاشت تا مبادا مبطلان منکر قرآن در نبوتت شک و ریبی کنند و گویند این کتاب به وحی خدا نیست و خود از روی کتب سابقین جمع و تألیف کرده است

بلکه این قرآن آیات روشن الهی است در لوح سینه آنان که از خدا نور علم و دانش یافتند و آیات ما را جز مردم ستمکار انکار نکنند

و کافران گفتند این مرد اگر رسول خداست چرا بر او آیات و معجزاتی از جانب خدا نازل نشد. ای رسول ما، بگو آیات نزد خدا و به امر خدا است من که رسولم جز آنکه خلق را از

انتقام خدا بترسانم وظیفه ندارم

آیا اینان را که تقاضای معجزه می کنند این معجزه کفایت نکرد که چنین کتاب بزرگ را ما بر تو فرستادیم و تو بر آنها تلاوت کردی؟ که در آن برای اهل ایمان البته رحمت و پند و هدایت خواهد بود

ای رسول ما بگو میان من و شما خدا گواهی کافی است که او بهر چه در آسمان و زمین است آگاهست و آنان که به باطل گرویدند و به خدا کافر شدند هم آنان به حقیقت زیانکاران عالمند

ای رسول ما منکران به تمسخر از تو تقاضای تعجیل در نزول عذاب می کنند و اگر وقت معین آن در علم ازلی قیامت نبود عذاب حق بر آنها می رسید و البته ناگهانی هم نازل می شد که غافل و بیخبر باشند

و این کافران از تو به تعجیل عذاب می طلبند در صورتی که شراره عذاب جهنم به آنها احاطه نموده است زیرا همان کفر و اعمال زشت و طینت دوزخی و شهوت و غضب حیوانی که محیط به آنهاست اگر می فهمیدند به حقیقت احاطه آتش دوزخست

اینان را متذکر ساز آن روزی را که عذاب خدا از بالا و زیر آنها را فروگیرد و بگوید امروز بچشید کیفر آنچه در دنیا عمل کردید

ای بندگان با ایمان من، زمین من بسیار وسیع است در اینصورت اگر از جور کفار در سرزمینی به تنگ آمده و به کفر مجبور شوید از آنجا به دیار دیگر هجرت کنید و هر کجا باشید مرا منحصرا به اخلاص پرستش کنید

هر نفسی، شهد ناگوار مرگ را خواهد چشید و

پس از مرگ همه رجوع به ما خواهند کرد

آنان که به خدا ایمان آوردند و به اعمال نیکو پرداختند البته آنها را به عمارات عالی بهشتی که زیر درختانش نهرها جاریست منزل دهیم که در آن زندگانی ابدی کنند آنجا چقدر پاداش نیکو به نیکوکاران عالم دهند

آنان که در راه دین خدا صبر و شکیبائی پیشه کردند و بر لطف و کرم پروردگار توکل نمودند

و در کار رزق به خدا توکل کنید نه بر سعی خود که چه بسیار حیوانات که خود بار روزی خود نکشند و خدا بدون هیچ کوشش به آنها و هم به شما روزی می رساند که او شنوای دعای محتاجان و دانا به احوال بندگان است

و اگر از این کافران مشرک سؤال کنی که آسمانها و زمین را که آفریده و خورشید و ماه مسخر فرمان کیست به یقین جواب دهند که خدا آفریده پس چرا با این اقرار به افتراء و دروغ از توحید و معرفت خدا به شرک و جهالت می شتابند

خداست که هر کس از بندگان را خواهد وسیع روزی و یا تنگ روزی می گرداند که همانا او به صلاح حال کلیه خلایق آگاهست

و اگر از این مشرکان کافر سؤال کنی آن کیست که از آسمان باران نازل سازد تا زمین را به آن پس از فصل خزان و مرگ گیاهان باز به نسیم جانبخش بهار زنده گرداند به یقین جواب دهند که آن خداست پس بگو ستایش مخصوص خدای یکتاست که نعمت باران و هر نعمت دیگر از جانب اوست آری ولیک این حقیقت را عقل

اکثر این مردم درنخواهد یافت

این زندگانی چند روزه دنیا اگر نه در پرستش حق و سعادت آخرت صرف شود افسوس و بازیچه ای بیش نیست و زندگانی اگر مردم بدانند به حقیقت دار آخرت است که حیاتش جاوید و نعمتش بی رنج و زوالست

این مردم مشرک نادان چون به کشتی نشینند و بدست امواج خطر افتند در آن حال تنها خدا را به اخلاص کامل می خوانند و چون از خطر دریا به ساحل نجات رسیدند از جهل و غفلت باز به خدای یکتا مشرک می شوند

تا از جهل هر نعمتی را که ما به آنها عطا کرده ایم کفران کنند و به جای سپاس حق خدایان باطل پرستند

آیا کافران اهل مکه ندیدند که آن شهر را حرم امن و امان قرار دادیم در صورتی که از اطرافشان مردم ضعیف را به قتل و غارت می ربایند آیا با این نعمت بزرگ امنیت که خدا به آنها عطا کرده باز به باطل می گروند و به نعمت حق کافر می شوند

آیا هیچکس از آنکه بر خدا دروغ بست و رسول حق را که برای هدایت او آمد تکذیب کرد در عالم ستمکارتر هست؟ هرگز نیست آیا جایگاه کافران ستمکار در آتش دوزخ نیست؟ البته هست

و آنان که در راه ما به جان و مال جهد و کوشش کردند محققا آنها را به راه معرفت و لطف خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نکوکارانست

تلاوت سوره ی عنکبوت و روم در شب ۲۳ماه رمضان

متن

خواندن سوره ی عنکبوت و روم از حضرت صادق علیع السلام قسم یاد فرمود که خواننده ی این دو سوره در این شب از

اهل بهشت است

تلاوت سوره ی فتح

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

إِنَّا فَتَحْنا لَکَ فَتْحاً مُبیناً (۱)

لِیَغْفِرَ لَکَ اللَّهُ ما تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِکَ وَ ما تَأَخَّرَ وَ یُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَیْکَ وَ یَهْدِیَکَ صِراطاً مُسْتَقیماً (۲)

وَ یَنْصُرَکَ اللَّهُ نَصْراً عَزیزاً (۳)

هُوَ الَّذی أَنْزَلَ السَّکینَهَ فی قُلُوبِ الْمُؤْمِنینَ لِیَزْدادُوا إیماناً مَعَ إیمانِهِمْ وَ لِلَّهِ جُنُودُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ کانَ اللَّهُ عَلیماً حَکیماً (۴)

لِیُدْخِلَ الْمُؤْمِنینَ وَ الْمُؤْمِناتِ جَنَّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهارُ خالِدینَ فیها وَ یُکَفِّرَ عَنْهُمْ سَیِّئاتِهِمْ وَ کانَ ذلِکَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزاً عَظیماً (۵)

وَ یُعَذِّبَ الْمُنافِقینَ وَ الْمُنافِقاتِ وَ الْمُشْرِکینَ وَ الْمُشْرِکاتِ الظَّانِّینَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَیْهِمْ دائِرَهُ السَّوْءِ وَ غَضِبَ اللَّهُ عَلَیْهِمْ وَ لَعَنَهُمْ وَ أَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَ ساءَتْ مَصیراً (۶)

وَ لِلَّهِ جُنُودُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ کانَ اللَّهُ عَزیزاً حَکیماً (۷)

إِنَّا أَرْسَلْناکَ شاهِداً وَ مُبَشِّراً وَ نَذیراً (۸)

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ تُعَزِّرُوهُ وَ تُوَقِّرُوهُ وَ تُسَبِّحُوهُ بُکْرَهً وَ أَصیلاً (۹)

إِنَّ الَّذینَ یُبایِعُونَکَ إِنَّما یُبایِعُونَ اللَّهَ یَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَیْدیهِمْ فَمَنْ نَکَثَ فَإِنَّما یَنْکُثُ عَلی نَفْسِهِ وَ مَنْ أَوْفی بِما عاهَدَ عَلَیْهُ اللَّهَ فَسَیُؤْتیهِ أَجْراً عَظیماً (۱۰)

سَیَقُولُ لَکَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرابِ شَغَلَتْنا أَمْوالُنا وَ أَهْلُونا فَاسْتَغْفِرْ لَنا یَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ ما لَیْسَ فی قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ یَمْلِکُ لَکُمْ مِنَ اللَّهِ شَیْئاً إِنْ أَرادَ بِکُمْ ضَرًّا أَوْ أَرادَ بِکُمْ نَفْعاً بَلْ کانَ اللَّهُ بِما تَعْمَلُونَ خَبیراً (۱۱)

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ یَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَ الْمُؤْمِنُونَ إِلی أَهْلیهِمْ أَبَداً وَ زُیِّنَ ذلِکَ فی قُلُوبِکُمْ وَ ظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَ کُنْتُمْ قَوْماً بُوراً (۱۲)

وَ مَنْ لَمْ یُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنا لِلْکافِرینَ سَعیراً (۱۳)

وَ لِلَّهِ مُلْکُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ یَغْفِرُ لِمَنْ یَشاءُ وَ یُعَذِّبُ مَنْ یَشاءُ وَ کانَ اللَّهُ غَفُوراً رَحیماً

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلى مَغـانِمَ لِتَأْخُـذُوها ذَرُونا نَتَّبِعْكُمْ يُريـدُونَ أَنْ يُبَـدِّلُوا كَلامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونا كَـذلِكُمْ قالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنا بَلْ كانُوا لا يَفْقَهُونَ إِلاَّ قَليلاً (۱۵)

قُلْ لِلْمُخَلَّفينَ مِنَ الْأَعْرابِ سَتُدْعَوْنَ إِلى قَوْمٍ أُولي بَأْسٍ شَديدٍ تُقاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْراً حَسَناً وَ إِنْ تَتَوَلَّوْا كَما تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذاباً أَليماً (۱۶)

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمى حَرَجٌ وَ لا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَ لا عَلَى الْمَريضِ حَرَجٌ وَ مَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْري مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهارُ وَ مَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذاباً أَليماً (۱۷)

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنينَ إِذْ يُبايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ ما في قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكينَةَ عَلَيْهِمْ وَ أَثابَهُمْ فَتْحاً قَريباً (۱۸)

وَ مَغانِمَ كَثيرَةً يَأْخُذُونَها وَ كانَ اللَّهُ عَزيزاً حَكيماً (۱۹)

وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغانِمَ كَثيرَةً تَأْخُذُونَها فَعَجَّلَ لَكُمْ هذِهِ وَ كَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَ لِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنينَ وَ يَهْدِيَكُمْ صِراطاً مُسْتَقيماً (۲۰)

وَ أُخْرى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْها قَدْ أَحاطَ اللَّهُ بِها وَ كانَ اللَّهُ عَلى كُلِّ شَيْ ءٍ قَديراً (۲۱)

وَ لَوْ قاتَلَكُمُ الَّذينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبارَ ثُمَّ لا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَ لا نَصيراً (۲۲)

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَ لَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْديلاً (۲۳)

وَ هُوَ الَّذي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَ أَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَ كانَ اللَّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصيراً (۲۴)

هُمُ الَّذينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ وَ الْهَدْيَ مَعْكُوفاً أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَ لَوْ لا رِجالٌ مُؤْمِنُونَ وَ نِساءٌ مُؤْمِناتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَؤُهُمْ فَتُصيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ في رَحْمَتِهِ مَنْ يَشاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذاباً أَليماً (۲۵)

إِذْ جَعَلَ الَّذينَ

كَفَرُوا فی قُلُوبِهِمُ الْحَمِیَّهَ حَمِیَّهَ الْجاهِلِیَّهِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَکِینَتَهُ عَلی رَسُولِهِ وَ عَلَی الْمُؤْمِنِینَ وَ أَلْزَمَهُمْ کَلِمَهَ التَّقْوی وَ کانُوا أَحَقَّ بِها وَ أَهْلَها وَ کانَ اللَّهُ بِکُلِّ شَیْ ءٍ عَلیماً (۲۶)

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْیا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرامَ إِنْ شاءَ اللَّهُ آمِنِینَ مُحَلِّقِینَ رُؤُسَکُمْ وَ مُقَصِّرِینَ لا تَخافُونَ فَعَلِمَ ما لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذلِکَ فَتْحاً قَرِیباً (۲۷)

هُوَ الَّذی أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدی وَ دینِ الْحَقِّ لِیُظْهِرَهُ عَلَی الدِّینِ کُلِّهِ وَ کَفی بِاللَّهِ شَهِیداً (۲۸)

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَ الَّذینَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَی الْکُفَّارِ رُحَماءُ بَیْنَهُمْ تَراهُمْ رُکَّعاً سُجَّداً یَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَ رِضْواناً سِیماهُمْ فی وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذلِکَ مَثَلُهُمْ فِی التَّوْراهِ وَ مَثَلُهُمْ فِی الْإِنْجِیلِ کَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوی عَلی سُوقِهِ یُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِیَغِیظَ بِهِمُ الْکُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذینَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَهً وَ أَجْراً عَظیماً (۲۹)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

(ای رسول ما، غم مدار که) ما تو را به فتح آشکاری در عالم فیروز می گردانیم (که نه بس شهر مکه بلکه شهر دلهای اهل عالم را فتح کنی)

تا از گناه گذشته و آینده تو درگذریم (مفسرین در این آیه گویند مراد از گناه پیغمبر گناه او بود به عقیده مشرکان که دعوت او را به توحید خدا بزرگترین گناه او می شمردند و مقصود از گناه گذشته و آینده دعوت قبل از هجرت و بعد از هجرت بود و در اخبار از معصوم ع رسیده که پیغمبر را گناهی نیست و مراد گناهان امت و شیعیان اوست) و نعمت خود را بر تو به حد کمال رسانیم و تو را

به راه مستقیم (شرع اسلام به وحی خود) هدایت کنیم

و خدا ترا به نصرتی با عزت و کرامت یاری خواهد کرد

اوست خدائی که سکینت و وقار بر دلهای مؤمنان آورد تا بر یقین و ایمانشان بیفزاید و کاملتر از آن که بودند گرداند و (بدانید که) سپاه (قوای) زمین و آسمانها همه لشکر خداست و خدا به حکمت (نظام آفرینش) داناست

(این فتح یا فزودن ایمان) برای آن بود که خدا می خواست مردان و زنان مؤمن را تا ابد در بهشت هائی که زیر درختانش نهرها جاری است داخل گرداند و گناهانشان را تمام ببخشد و این به حقیقت نزد خدا فیروزی بزرگ (و سعادت ابد) است

و نیز خدا خواست تا همه منافقان و مشرکان را از مرد و زن (به کیفر شرک و نفاق) عذاب کند که آنها به خدا بدگمان بودند (و وعده فتح خدا را دروغ پنداشتند) در صورتی که (وعده خدا صدق است و) روزگار بد و هلاکت ابد بر خود آنهاست و خدا بر آنان خشم و لعن کرد و جهنم را که بسیار بد منزلگاهی است برایشان مهیا ساخت

و (بدانید که) سپاه (قوای) زمین و آسمانها لشکر خداست و خدا بسیار مقتدر و به تدبیر نظام عالم داناست

ما شخص تو (مثل اعلای کمال) را به عالم فرستادیم که شاهد نیک و بد امت باشی و خلق را به لطف و رحمت حق بشارت دهی و از قهر و عذاب او بترسانی

تا تو خود با صالحان امتت به خدا ایمان آورده و (دین) او را یاری کنید

و به تعظیم جلالش صبح و شام تسبیح او گوئید

ای رسول مؤمنانی که (در حدیبیه) با تو بیعت کردند به حقیقت با خدا بیعت کردند (چون تو خلیفه خدائی و همان دست تو) دست خداست بالای دست آنها پس از آن هر که نقض بیعت کند بر زیان و هلاک خویش به حقیقت اقدام کرده و هر که به عهدی که با خدا بسته است وفا کند به زودی خدا به او پاداش بزرگ عطا خواهد کرد (بیعت این آیه مشهور به بیعت شجره و رضوان است هزار و چهار صد مرد با پیغمبر در حدیبیه زیر درختی تا جان خود بیعت کردند که در راه دین وفاداری کنند)

اعراب بادیه که از حضورت در جنگها و در سفر فتح مکه تخلف می ورزند برای عذر و تعلل خواهند گفت که ما را محافظت اهل بیت و اموالمان از آمدن در رکابت بازداشت اینک از خدا بر گناه ما آمرزش طلب این مردم منافق چیزی که هیچ به دل عقیده ندارند به زبان می آورند (یعنی معتقد گناه بر خود نبوده و برای ریاکاری طلب آمرزش از رسول می کردند) به آنها بگو اگر خدا اراده کند که ضرر یا نفعی به شما رساند آن کیست که خلاف آن کاری تواند کرد بلکه خدا به هر چه می کنید آگاهست (و پاداش و کیفر هر نیک و بد را خواهد داد)

بلکه شما پنداشتید که رسول و مؤمنان به او (همه کشته می شوند و) به سوی وطن و اهلبیت خود دیگر هرگز برنخواهند گشت این (خیال) در دل شما (به خطا) جلوه کرد و

بسیار گمان بد و اندیشه باطلی کردید و مردمی درخور قهر و هلاکت بودید

و هر که (از کفر و عناد) به خدا و رسول او ایمان نیاورد ما هم بر آن کافران عذاب آتش دوزخ را مهیا ساختیم

و ملک آسمانها و زمین همه خاص خداست او (از گنه کاران) هر که را بخواهد می بخشد و هر که را بخواهد عذاب می کند و خدا در حق بندگان بسیار آمرزنده و مهربانست

کسانی که (در حدیبیه) تخلف کردند و همراهی با شما ننمودند باز چون برای (فتح خیبر) و گرفتن غنایم حرکت کنید به زودی خواهند گفت بگذارید تا ما هم با شما تبعیت کنیم غرضشان اینست که سخن خدا را (که فرمود غنایم خیبر را تنها حاضران حدیبیه خواهند گرفت) تغییر دهند ای رسول در جواب آنها بگو شما به حقیقت هرگز ما را پیروی نمی کنید خدا از این پیش درباره شما چنین خبر داده باز (آن مردم بی وفای بد عهد) خواهند گفت (چنین نیست) بلکه شما با ما حسد می ورزید (و این گمان باطلی است که می کنند) بلکه ایشان جز عده قلیلی همه (بی ایمان و حسود و) جاهل و نادانند

ای رسول با اعرابی که (از جنگ) تخلف کردند بگو (اگر به حقیقت قصد متابعت دارید) به زودی برای جنگ با قومی شجاع و نیرومند (فارس و روم) دعوت می شوید که جنگ و مبارزه کنید تا وقتی که تسلیم شوند در این دعوت اگر اطاعت کردید خدا به شما اجر نیکو خواهد داد و اگر نافرمانی کنید چنانکه ازین پیش (در حدیبیه) مخالفت کردید خدا شما را به عذابی

دردناک معذب خواهد کرد

برای شخص نابینا و مریض و لنگ در تخلف از جنگ حرج و گناهی نیست و هر که خدا و رسول او را فرمان برد او را به باغهای بهشتی داخل کند که زیر درختانش نهرها جاریست و هر که مخالفت کند به عذابی دردناک معذب می شود

خدا از مؤمنانی که زیر درخت (معهود) حدیبیه با تو بیعت کردند به حقیقت خشنود گشت و از وفا و خلوص قلبی آنها آگاه بود که وقار و اطمینان کامل برایشان نازل فرمود و به فتحی نزدیک (که فتح خیبر بود) پاداش داد

و به غنیمتهای فراوان (که از خیبریان) خواهند گرفت موفق داشت و خدا (بر همه امور عالم) مقتدر و (بر تدبیر نظم جهان) دانا است

خدا به شما (لشکر اسلام) وعده گرفتن غنیمتهای بسیار داده که این (یک غنیمت خیبر) را برای شما تعجیل در انجام آن فرمود و دست شر مردم (کافر) را از سر شما کوتاه کرد تا (این فتح و غنیمت) آیت و دلیل اهل ایمان (بر صدق وعده خدا) باشد و خدا شما را به راه راست (سعادت ابد) هدایت فرماید

و خدا به شما باز وعده غنیمتهای دیگری فرموده که هنوز بر آن قادر نیستید و (کجاست نمی دانید. برخی از مفسرین گفتند اینجا مراد فتح فارس برخی گفتند فتح روم برخی مکه یا هر فتحی که در هر دوران مسلمین را باشد) علم خدا محیط بر آنست که خدا بر هر چیز (دانا و) تواناست

و اگر کافران با شما مسلمین به جنگ برخیزند از قتال شما پشت گردانیده و

فرار کنند و دیگر هیچ ناصر و یاوری برای خود نیابند

سنت الهی (و قانون نظام ربانی) بر این بوده (که حق بر باطل غالب شود) و ابدا در این سنت خدا تغییری نخواهی یافت

و او خدائیست که دست شر کفار را از سر شما و دست شما را هم به زمین مکه پس از فیروزیتان از سر آنها کوتاه کرد (که به امر خدا پیغمبر روز فتح مکه برای حفظ جان دشمنان خانه هائی را پناه قرار داد) و خدا به هر چه می کنید آگاهست

هم آنان بودند که به خدا کافر شدند و راه مسجدالحرام را بر شما بستند و هدی شما را از رسیدن به محل خود (مکه) منع کردند و اگر مردان مؤمن و زنان مؤمنه که شما اکنون نمی شناسید (در مکه) وجود نداشت که اگر حمله کنید آنها را ندانسته پامال هلاک می سازید پس دیه و غرامت خون آن مؤمنان به گردن شما می ماند (اگر این قضیه نبود به شما اجازه حمله به مکه داده می شد و لیکن این اجازه به تاخیر افتاد) تا خدا هر که را بخواهد در رحمت خود داخل گرداند (و به نور اسلام هدایت کند) اگر شما عناصر کفر و ایمان از یکدیگر جدا می گشتید همانا آنان که کافرند به عذاب دردناک معذب می ساختیم

چون کافران در دلها ناموس و حمیت، آنهم حمیت جاهلیت پروردند (که نگذاشتند در عهدنامه صلح حدیبیه کلمه بسم الله و رسول الله بنویسند و مؤمنان را بر سر حمیت و غیرت ایمانی آوردند) که خدا وقار و اطمینان خاطر بر رسول خود و بر مؤمنان نازل کرد

و آنـان را بـا کلمه (اخلاص و مقام) تقوی ملازم کرد که آنها سـزاوارتر (از دیگران) بر این مقام بودنـد و اهلیت آن داشـتند و خدا به همه امور عالم داناست

البته خدا صدق و حقیقت خواب رسولش را آشکار و محقق ساخت که در عالم رؤیا دید شـما مؤمنان البته به مسـجدالحرام با دل ایمن وارد شوید و (بعد از انجام وظایف حج) سـرها بتراشید و اعمال تقصیر بر رفع احرام بی ترس و هراس به جای آرید و خدا آنچه را (از مصالح صـلح حدیبیه) شما نمی دانستید و قبل از آن (که فتح مکه کنید) فتح نزدیک (حدیبیه و خیبر) را مقرر داشت

او خـدائیست که رسول خود (محمـد ص) را بـا قرآن و دین حق به عـالم فرسـتاد تـا او را بر همه ادیان دنیا غالب گردانـد و بر حقیقت این سخن گواهی خدا کافیست

محمد فرستاده خداست. و یاران و همراهانش بر کافران بسیار قوی دل و سخت و با یکدیگر بسیار مشفق و مهربانند آنان را در حال رکوع و سـجود نماز بسـیار بنگری که فضل و رحمت خدا و خشنودی او را به دعا می طلبند و بر رخسارشان از اثر سجده نشانه ها (ی نورانیت) پدیـدار است این وصف حال آنها در کتاب تورات و انجیل مکتوب است که مثل حال آن رسول به دانه ای ماند که چون نخست سـر از خاک برآورد شاخه ای نازک و ضـعیف باشد بعد از آن قوت یابد تا آنکه سطبر و قوی گردد و بر ساق خود راست و محکم بایستد که دهقانان در تماشای آن حیران مانند همچنین محمد ص اصحابش

از ضعف به قوت رسند تا کافران عالم را از قدرت و قوت خود به خشم آرند. خدا وعده فرموده که هر کس از آنها ثابت ایمان و نیکوکار شود گناهانش ببخشد و اجر عظیم عطا کند (دو آیه است در قرآن که مشتمل بر تمام حروف هجاست یکی همین آیه دیگر آیه یکصد و پنجاه و سه سوره آل عمران مداومت آنها خواص بسیار دارد.)

تلاوت سوره ی فتح در نماز مستحبی ماه رمضان

متن

هر که در هر شب از ماه رمضان سوره إنافتحنا در نماز مستحبی بخواند آن سال محفوظ بماند

تلاوت سوره ی فلق

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (۱)

مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ (۲)

وَ مِنْ شَرِّ غاسِقٍ إِذا وَقَبَ (۳)

وَ مِنْ شَرِّ النَّفَّاثاتِ فِی الْعُقَدِ (۴)

وَ مِنْ شَرِّ حاسِدٍ إِذا حَسَدَ (۵)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

(ای رسول ما) بگو من پناه می جویم به خدای فروزنده صبح روشن

از شر مخلوقات (شریر و مردم بداندیش)

و از شر شب تار هنگامی که (از پی آزار) درآید (و حشرات موذی و جنایتکاران و فتنه انگیزان را به کمک ظلمتش به ظلم و به جور و ستم برانگیزد)

و از شر آنان افسونگر چون به جادو در گره ها بدمند (در عصر رسول ص آنانی یهودیه بودند که سحر و جادوگری بر علیه مسلمین می کردند)

و از شر حسود بدخواه چون بر وجود رسول ص و کمالات حضرتش شراره آتش رشک و حسد برافروزند (رسول اکرم ص از اینها به خدا پناه برد تا امت هم به آن حضرت اقتدا کند)

تلاوت سوره ی قدر

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْناهُ فی لَيْلَهِ الْقَدْرِ (۱)

وَ ما أَدْراکَ ما لَيْلَهُ الْقَدْرِ (۲)

لَيْلَهُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ (۳)

تَنَزَّلُ الْمَلائِکَهُ وَ الرُّوحُ فيها بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ کُلِّ أَمْرٍ (۴)

سَلامٌ هِیَ حَتَّی مَطْلَعِ الْفَجْرِ (۵)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

ما این قرآن عظیم الشان را (که رحمت واسع و حکمت جامعست) در شب قدر نازل کردیم

و چه تو را به عظمت این شب قدر آگاه تواند کرد

شب قدر (به مقام و مرتبه) از هزار ماه بهتر و بالاتر است

در این شب فرشتگان و روح (یعنی جبرئیل) به اذن خدا (بر مقام ولایت نبی و امام عصر ع) از هر فرمان (و دستور الهی و سرنوشت مقدرات خلق را) نازل می گرداند

این شب رحمت و سلامت و تهنیت است تا صبحگاه (شهود)

تلاوت سوره ی قدر بعد از نماز عشا

متن

و مستحب است نیز در تعقیب عشا هفت مرتبه سوره إناأنزلناه بخواند

تلاوت سوره ی قدر بعد از نماز عصر

متن

و روایت شده از امام محمد تقی علیه السلام که هر که بخواند إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِی لَیلَه الْقَدرِ را بعد از عصر ده مرتبه بگذرد برای اودر روز قیامت مثل عمل های خلایق در این روز

تلاوت سوره ی قدر در سحر ماه رمضان

متن

سوره إِنَّا أَنزَلنَاهُ در وقت سحور بخواند که هر که این سوره مبارکه را در وقت افتار کردن و سحور بخواند در ما بین این دو وقت ثواب کسی داشته باشد که در راه خدا در خون خود بغلطد

تلاوت سوره ی قصص

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

طسم (۱)

تِلْکَ آیاتُ الْکِتابِ الْمُبینِ (۲)

نَتْلُوا عَلَیْکَ مِنْ نَبَإِ مُوسی وَ فِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ یُؤْمِنُونَ (۳)

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلا فِی الْأَرْضِ وَ جَعَلَ أَهْلَها شِیَعاً یَسْتَضْعِفُ طائِفَةً مِنْهُمْ یُذَبِّحُ أَبْناءَهُمْ وَ یَسْتَحْیی نِساءَهُمْ إِنَّهُ کانَ مِنَ الْمُفْسِدینَ (۴)

وَ نُریدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَی الَّذینَ اسْتُضْعِفُوا فِی الْأَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوارِثینَ (۵)

وَ نُمَکِّنَ لَهُمْ فِی الْأَرْضِ وَ نُرِیَ فِرْعَوْنَ وَ هامانَ وَ جُنُودَهُما مِنْهُمْ ما کانُوا یَحْذَرُونَ (۶)

وَ أَوْحَیْنا إِلی أُمِّ مُوسی أَنْ أَرْضِعیهِ فَإِذا خِفْتِ عَلَیْهِ فَأَلْقیهِ فِی الْیَمِّ وَ لا تَخافی وَ لا تَحْزَنی إِنَّا رَادُّوهُ إِلَیْکِ وَ جاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلینَ (۷)

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِیَکُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَ حَزَناً إِنَّ فِرْعَوْنَ وَ هامانَ وَ جُنُودَهُما کانُوا خاطِئینَ (۸)

وَ قالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَیْنٍ لی وَ لَکَ لا تَقْتُلُوهُ عَسی أَنْ یَنْفَعَنا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَداً وَ هُمْ لا یَشْعُرُونَ (۹)

وَ أَصْبَحَ فُؤادُ أُمِّ مُوسی فارِغاً إِنْ کادَتْ لَتُبْدی بِهِ لَوْ لا أَنْ رَبَطْنا عَلی قَلْبِها لِتَکُونَ مِنَ الْمُؤْمِنینَ (۱۰)

وَ قالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَ هُمْ لا يَشْعُرُونَ (١١)

وَ حَرَّمْنا عَلَيْهِ الْمَراضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلى أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَ هُمْ لَهُ ناصِحُونَ (١٢)

فَرَدَدْناهُ إِلى أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُها وَ لا تَحْزَنَ وَ لِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ لكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لا يَعْلَمُونَ (١٣)

وَ لَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَ اسْتَوى آتَيْناهُ حُكْماً وَ عِلْماً وَ كَذلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

وَ دَخَلَ الْمَدينَهَ عَلى حينِ غَفْلَهٍ مِنْ أَهْلِها فَوَجَدَ فيها رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلانِ هذا مِنْ شيعَتِهِ وَ هذا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغاثَهُ الَّذى مِنْ شيعَتِهِ عَلَى الَّذى مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسى فَقَضى عَلَيْهِ قالَ هذا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبينٌ (۱۵)

قالَ رَبِّ إِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسى فَاغْفِرْ لى فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحيمُ (۱۶)

قالَ رَبِّ بِما أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهيراً لِلْمُجْرِمينَ (۱۷)

فَأَصْبَحَ فِى الْمَدينَهِ خائِفاً يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِى اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قالَ لَهُ مُوسى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبينٌ (۱۸)

فَلَمَّا أَنْ أَرادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذى هُوَ عَدُوٌّ لَهُما قالَ يا مُوسى أَ تُريدُ أَنْ تَقْتُلَنى كَما قَتَلْتَ نَفْساً بِالْأَمْسِ إِنْ تُريدُ إِلاَّ أَنْ تَكُونَ جَبَّاراً فِى الْأَرْضِ وَ ما تُريدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحينَ (۱۹)

وَ جاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَى الْمَدينَهِ يَسْعى قالَ يا مُوسى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّى لَكَ مِنَ النَّاصِحينَ (۲۰)

فَخَرَجَ مِنْها خائِفاً يَتَرَقَّبُ قالَ رَبِّ نَجِّنى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمينَ (۲۱)

وَ لَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقاءَ مَدْيَنَ قالَ عَسى رَبِّى أَنْ يَهْدِيَنى سَواءَ السَّبيلِ (۲۲)

وَ لَمَّا وَرَدَ ماءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّهً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودانِ قالَ ما خَطْبُكُما قالَتا لا نَسْقى حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعاءُ وَ أَبُونا شَيْخٌ كَبيرٌ (۲۳)

فَسَقى لَهُما ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقالَ رَبِّ إِنِّى لِما أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقيرٌ (۲۴)

فَجاءَتْهُ إِحْداهُما تَمْشى عَلَى اسْتِحْياءٍ قالَتْ إِنَّ أَبى يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ ما سَقَيْتَ لَنا فَلَمَّا جاءَهُ وَ قَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قالَ لا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمينَ (۲۵)

قالَتْ إِحْداهُما يا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمينُ (۲۶)

قالَ إِنِّى أُريدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هاتَيْنِ عَلى أَنْ تَأْجُرَنى ثَمانِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْراً فَمِنْ

عِنْدِکَ وَ ما أُرِیدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَیْکَ سَتَجِدُنی إِنْ شاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِینَ (۲۷)

قالَ ذلِکَ بَیْنی وَ بَیْنَکَ أَیَّمَا الْأَجَلَیْنِ قَضَیْتُ فَلا عُدْوانَ عَلَیَّ وَ اللَّهُ عَلی ما نَقُولُ وَکِیلٌ (۲۸)

فَلَمَّا قَضی مُوسَی الْأَجَلَ وَ سارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جانِبِ الطُّورِ ناراً قالَ لِأَهْلِهِ امْکُثُوا إِنِّی آنَسْتُ ناراً لَعَلِّی آتِیکُمْ مِنْها بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّکُمْ تَصْطَلُونَ (۲۹)

فَلَمَّا أَتاها نُودِیَ مِنْ شاطِئِ الْوادِ الْأَیْمَنِ فِی الْبُقْعَةِ الْمُبارَکَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ یا مُوسی إِنِّی أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعالَمِینَ (۳۰)

وَ أَنْ أَلْقِ عَصاکَ فَلَمَّا رَآها تَهْتَزُّ کَأَنَّها جَانٌّ وَلَّی مُدْبِراً وَ لَمْ یُعَقِّبْ یا مُوسی أَقْبِلْ وَ لا تَخَفْ إِنَّکَ مِنَ الْآمِنِینَ (۳۱)

اسْلُکْ یَدَکَ فی جَیْبِکَ تَخْرُجْ بَیْضاءَ مِنْ غَیْرِ سُوءٍ وَ اضْمُمْ إِلَیْکَ جَناحَکَ مِنَ الرَّهْبِ فَذانِکَ بُرْهانانِ مِنْ رَبِّکَ إِلی فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ إِنَّهُمْ کانُوا قَوْماً فاسِقِینَ (۳۲)

قالَ رَبِّ إِنِّی قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْساً فَأَخافُ أَنْ یَقْتُلُونِ (۳۳)

وَ أَخی هارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّی لِساناً فَأَرْسِلْهُ مَعی رِدْءاً یُصَدِّقُنی إِنِّی أَخافُ أَنْ یُکَذِّبُونِ (۳۴)

قالَ سَنَشُدُّ عَضُدَکَ بِأَخیکَ وَ نَجْعَلُ لَکُما سُلْطاناً فَلا یَصِلُونَ إِلَیْکُما بِآیاتِنا أَنْتُما وَ مَنِ اتَّبَعَکُمَا الْغالِبُونَ (۳۵)

فَلَمَّا جاءَهُمْ مُوسی بِآیاتِنا بَیِّناتٍ قالُوا ما هذا إِلاَّ سِحْرٌ مُفْتَرًی وَ ما سَمِعْنا بِهذا فی آبائِنَا الْأَوَّلِینَ (۳۶)

وَ قالَ مُوسی رَبِّی أَعْلَمُ بِمَنْ جاءَ بِالْهُدی مِنْ عِنْدِهِ وَ مَنْ تَکُونُ لَهُ عاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لا یُفْلِحُ الظَّالِمُونَ (۳۷)

وَ قالَ فِرْعَوْنُ یا أَیُّهَا الْمَلَأُ ما عَلِمْتُ لَکُمْ مِنْ إِلهٍ غَیْری فَأَوْقِدْ لی یا هامانُ عَلَی الطِّینِ فَاجْعَلْ لی صَرْحاً لَعَلِّی أَطَّلِعُ إِلی إِلهِ مُوسی وَ إِنِّی لَأَظُنُّهُ مِنَ الْکاذِبِینَ (۳۸)

وَ اسْتَکْبَرَ هُوَ وَ جُنُودُهُ فِی الْأَرْضِ بِغَیْرِ الْحَقِّ وَ ظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَیْنا لا یُرْجَعُونَ (۳۹)

فَأَخَذْناهُ وَ

جُنُودَهُ فَنَبَذْناهُمْ فِی الْیَمِّ فَانْظُرْ کَیْفَ کانَ عاقِبَهُ الظَّالِمینَ (۴۰)

وَ جَعَلْناهُمْ أَئِمَّهً یَدْعُونَ إِلَی النَّارِ وَ یَوْمَ الْقِیامَهِ لا یُنْصَرُونَ (۴۱)

وَ أَتْبَعْناهُمْ فی هذِهِ الدُّنْیا لَعْنَهً وَ یَوْمَ الْقِیامَهِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحینَ (۴۲)

وَ لَقَدْ آتَیْنا مُوسَی الْکِتابَ مِنْ بَعْدِ ما أَهْلَکْنَا الْقُرُونَ الْأُولی بَصائِرَ لِلنَّاسِ وَ هُدیً وَ رَحْمَهً لَعَلَّهُمْ یَتَذَکَّرُونَ (۴۳)

وَ ما کُنْتَ بِجانِبِ الْغَرْبِیِّ إِذْ قَضَیْنا إِلی مُوسَی الْأَمْرَ وَ ما کُنْتَ مِنَ الشَّاهِدینَ (۴۴)

وَ لکِنَّا أَنْشَأْنا قُرُوناً فَتَطاوَلَ عَلَیْهِمُ الْعُمُرُ وَ ما کُنْتَ ثاوِیاً فی أَهْلِ مَدْیَنَ تَتْلُوا عَلَیْهِمْ آیاتِنا وَ لکِنَّا کُنَّا مُرْسِلینَ (۴۵)

وَ ما کُنْتَ بِجانِبِ الطُّورِ إِذْ نادَیْنا وَ لکِنْ رَحْمَهً مِنْ رَبِّکَ لِتُنْذِرَ قَوْماً ما أَتاهُمْ مِنْ نَذیرٍ مِنْ قَبْلِکَ لَعَلَّهُمْ یَتَذَکَّرُونَ (۴۶)

وَ لَوْ لا أَنْ تُصیبَهُمْ مُصیبَهٌ بِما قَدَّمَتْ أَیْدیهِمْ فَیَقُولُوا رَبَّنا لَوْ لا أَرْسَلْتَ إِلَیْنا رَسُولاً فَنَتَّبِعَ آیاتِکَ وَ نَکُونَ مِنَ الْمُؤْمِنینَ (۴۷)

فَلَمَّا جاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنا قالُوا لَوْ لا أُوتِیَ مِثْلَ ما أُوتِیَ مُوسی أَ وَ لَمْ یَکْفُرُوا بِما أُوتِیَ مُوسی مِنْ قَبْلُ قالُوا سِحْرانِ تَظاهَرا وَ قالُوا إِنَّا بِکُلٍّ کافِرُونَ (۴۸)

قُلْ فَأْتُوا بِکِتابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدی مِنْهُما أَتَّبِعْهُ إِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ (۴۹)

فَإِنْ لَمْ یَسْتَجیبُوا لَکَ فَاعْلَمْ أَنَّما یَتَّبِعُونَ أَهْواءَهُمْ وَ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَواهُ بِغَیْرِ هُدیً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمینَ (۵۰)

وَ لَقَدْ وَصَّلْنا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ یَتَذَکَّرُونَ (۵۱)

الَّذینَ آتَیْناهُمُ الْکِتابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ یُؤْمِنُونَ (۵۲)

وَ إِذا یُتْلی عَلَیْهِمْ قالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنا إِنَّا کُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمینَ (۵۳)

أُولئِکَ یُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَیْنِ بِما صَبَرُوا وَ یَدْرَؤُنَ بِالْحَسَنَهِ السَّیِّئَهَ وَ مِمَّا رَزَقْناهُمْ یُنْفِقُونَ (۵۴)

وَ إِذا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَ قالُوا لَنا أَعْمالُنا وَ لَکُمْ

أَعْمالُكُمْ سَلامٌ عَلَيْكُمْ لا نَبْتَغِي الْجاهِلِينَ (۵۵)

إِنَّكَ لا تَهْدِى مَنْ أَحْبَبْتَ وَ لكِنَّ اللَّهَ يَهْدِى مَنْ يَشاءُ وَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (۵۶)

وَ قالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنا أَ وَ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَماً آمِناً يُجْبى إِلَيْهِ ثَمَراتُ كُلِّ شَيْ ءٍ رِزْقاً مِنْ لَدُنَّا وَ لكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لا يَعْلَمُونَ (۵۷)

وَ كَمْ أَهْلَكْنا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَها فَتِلْكَ مَساكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلاَّ قَلِيلاً وَ كُنَّا نَحْنُ الْوارِثِينَ (۵۸)

وَ ما كانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرى حَتَّى يَبْعَثَ فِى أُمِّها رَسُولاً يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آياتِنا وَ ما كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرى إِلاَّ وَ أَهْلُها ظالِمُونَ (۵۹)

وَ ما أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْ ءٍ فَمَتاعُ الْحَياةِ الدُّنْيا وَ زِينَتُها وَ ما عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَ أَبْقى أَ فَلا تَعْقِلُونَ (۶۰)

أَ فَمَنْ وَعَدْناهُ وَعْداً حَسَناً فَهُوَ لاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْناهُ مَتاعَ الْحَياةِ الدُّنْيا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ (۶۱)

وَ يَوْمَ يُنادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ (۶۲)

قالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنا هؤُلاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنا أَغْوَيْناهُمْ كَما غَوَيْنا تَبَرَّأْنا إِلَيْكَ ما كانُوا إِيَّانا يَعْبُدُونَ (۶۳)

وَ قِيلَ ادْعُوا شُرَكاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَ رَأَوُا الْعَذابَ لَوْ أَنَّهُمْ كانُوا يَهْتَدُونَ (۶۴)

وَ يَوْمَ يُنادِيهِمْ فَيَقُولُ ما ذا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ (۶۵)

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْباءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لا يَتَساءَلُونَ (۶۶)

فَأَمَّا مَنْ تابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صالِحاً فَعَسى أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ (۶۷)

وَ رَبُّكَ يَخْلُقُ ما يَشاءُ وَ يَخْتارُ ما كانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحانَ اللَّهِ وَ تَعالى عَمَّا يُشْرِكُونَ (۶۸)

وَ رَبُّكَ يَعْلَمُ ما تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَ ما يُعْلِنُونَ (۶۹)

وَ هُوَ اللَّهُ لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولى وَ الْآخِرَةِ وَ لَهُ الْحُكْمُ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۷۰)

قُلْ أَ رَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَداً إِلى

يَوْمِ الْقِيامَهِ مَنْ إِلهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتيكَمْ بِضِياءٍ أَ فَلا تَسْمَعُونَ (٧١)

قُلْ أَ رَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهارَ سَرْمَداً إِلى يَوْمِ الْقِيامَهِ مَنْ إِلهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فيهِ أَ فَلا تُبْصِرُونَ (٧٢)

وَ مِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَ النَّهارَ لِتَسْكُنُوا فيهِ وَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (٧٣)

وَ يَوْمَ يُناديهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكائِيَ الَّذينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ (٧٤)

وَ نَزَعْنا مِنْ كُلِّ أُمَّهٍ شَهيداً فَقُلْنا هاتُوا بُرْهانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ ما كانُوا يَفْتَرُونَ (٧٥)

إِنَّ قارُونَ كانَ مِنْ قَوْمِ مُوسى فَبَغى عَلَيْهِمْ وَ آتَيْناهُ مِنَ الْكُنُوزِ ما إِنَّ مَفاتِحَهُ لَتَنُوأُ بِالْعُصْبَهِ أُولِي الْقُوَّهِ إِذْ قالَ لَهُ قَوْمُهُ لا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لا يُحِبُّ الْفَرِحينَ (٧٦)

وَ ابْتَغِ فيما آتاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَهَ وَ لا تَنْسَ نَصيبَكَ مِنَ الدُّنْيا وَ أَحْسِنْ كَما أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَ لا تَبْغِ الْفَسادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لا يُحِبُّ الْمُفْسِدينَ (٧٧)

قالَ إِنَّما أُوتيتُهُ عَلى عِلْمٍ عِنْدي أَ وَ لَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّهً وَ أَكْثَرُ جَمْعاً وَ لا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ (٧٨)

فَخَرَجَ عَلى قَوْمِهِ في زينَتِهِ قالَ الَّذينَ يُريدُونَ الْحَياهَ الدُّنْيا يا لَيْتَ لَنا مِثْلَ ما أُوتِيَ قارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظيمٍ (٧٩)

وَ قالَ الَّذينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَ عَمِلَ صالِحاً وَ لا يُلَقَّاها إِلاَّ الصَّابِرُونَ (٨٠)

فَخَسَفْنا بِهِ وَ بِدارِهِ الْأَرْضَ فَما كانَ لَهُ مِنْ فِئَهٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ ما كانَ مِنَ الْمُنْتَصِرينَ (٨١)

وَ أَصْبَحَ الَّذينَ تَمَنَّوْا مَكانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشاءُ مِنْ عِبادِهِ وَ يَقْدِرُ لَوْ لا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنا لَخَسَفَ بِنا

وَيْكَأَنَّهُ لا يُفْلِحُ الْكافِرُونَ (۸۲)

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُها لِلَّذينَ لا يُريدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَ لا فَساداً وَ الْعاقِبَةُ لِلْمُتَّقينَ (۸۳)

مَنْ جاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْها وَ مَنْ جاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلا يُجْزَى الَّذينَ عَمِلُوا السَّيِّئاتِ إِلاَّ ما كانُوا يَعْمَلُونَ (۸۴)

إِنَّ الَّذی فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرادُّكَ إِلی مَعادٍ قُلْ رَبِّی أَعْلَمُ مَنْ جاءَ بِالْهُدی وَ مَنْ هُوَ فی ضَلالٍ مُبينٍ (۸۵)

وَ ما كُنْتَ تَرْجُوا أَنْ يُلْقی إِلَيْكَ الْكِتابُ إِلاَّ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلا تَكُونَنَّ ظَهيراً لِلْكافِرينَ (۸۶)

وَ لا يَصُدُّنَّكَ عَنْ آياتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَ ادْعُ إِلی رَبِّكَ وَ لا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكينَ (۸۷)

وَ لا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلهاً آخَرَ لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ كُلُّ شَيْ‏ءٍ هالِكٌ إِلاَّ وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۸۸)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

طسم (شاید اشاره به اسماء الله یا نام سوره است و قسم به آن یاد شده)

اینست آیات کتاب خدا که روشن کننده (راه حق از باطل و هدایت از گمراهی) است

(ای رسول) ما از حکایت موسی و فرعون به حق بر تو بیان می کنیم تا (تو رنج آن رسول را از فرعونیان دانسته و بر تحملت از آزار امت بیفزاید و) اهل ایمان از دانستن آن منتفع شوند

همانا فرعون در زمین مصر تکبر و گردنکشی آغاز کرد و میان اهل آن سرزمین تفرقه و اختلاف افکند و طایفه (بنی اسرائیل) را سخت ضعیف و ذلیل کرد پسرانشان را می کشت (که مبادا به ظهور موسی قدرت یابند) و زنانشان را زنده می گذاشت (که به خدمت پردازند) و همانا فرعون مردی بسیار مفسد و بداندیش بود

و ما

اراده کردیم که بر آن طایفه ضعیف ذلیل در آن سرزمین منت گذارده و آنها را پیشوایان خلق قرار دهیم و وارث ملك و جاه فرعونیان گردانیم (یا مراد مؤمنینند که پس از مظلومیت و عجز و فقر باز به ظهور امام عصر ع در روی زمین تا قیامت دولت و قدرت و سلطنت یابند)

و در زمین به آنها قدرت و تمکین بخشیم و به چشم فرعون و هامان و لشکریانشان آنچه را کز آن اندیشناك و ترسان بودند بنمائیم (یعنی قدرت بنی اسرائیل را به ظهور موسی به عالم نشان دهیم و با آن ضعف و ذلت آنان را مقتدر و مسلط بر ملك فرعونیان کنیم تا خلق متذکر قدرت حق شوند)

و به مادر موسی وحی کردیم که طفلت را شیر ده و چون از آسیب فرعونیان بر او ترسان شوی به دریا افکن و دیگر بر او هرگز مترس و محزون مباش که ما او را به تو باز آوریم و هم از پیغمبران مرسلش گردانیم

(چون جاسوسان فرعون به قصد قتل موسی آمدند و مادر موسی ترسان شد به امر خدا به صندوقش نهاد و به دریا افکند) اهلبیت فرعون (آسیه) موسی را از دریا برگرفت تا در نتیجه دشمن و مایه اندوه آل فرعون شود (و به مشیت خدا فرعون دشمن بزرگ خود موسی را به دامان بپرورد) که همانا فرعون و هامان و لشکریانشان بسیار نادان و خطاکار بودند (که به زیان خود دشمن خویش را با محبت کامل بپروردند)

(چون فرعون به سعایت مردمان به آن طفل بدگمان شده و قصد قتلش

کرد) زن فرعون (به شفاعت برخاست و) گفت این کودك را مکشید که (مایه نشاط دل و) نور دیده من و تست باشد در خدمت ما سودمند افتد و یا او را به فرزندی خود برگیریم و آنها (از حقیقت حال موسی و تقدیر ازلی حق) بی خبر بودند

صبحگاه مادر موسی دلش (از هر چیز جز یاد طفلش) فارغ بود و به حدی غم و اندوه قلبش را فرا گرفت که اگر نه ما دلش را بر جای نگاهداشتیم تا ایمانش برقرار ماند نزدیك بود راز درونش را آشکار سازد (و بی اختیار به نام طفلش موسی فریاد برآورد)

و آنگاه مادر موسی به خواهر او گفت که از پی طفلم رو (و از حالش جویا شو باشد که او را بیابیم خواهر) رفت و موسی را از دور دید و شناخت ولی آل فرعون وی را نشناختند

و ما شیر هر دایه ای را بر او حرام کردیم و آل فرعون با محبت قلبی که به او داشتند در پی دایه ای که پستانش را طفل بگیرد برآمدند (در این حال خاله موسی) گفت آیا مایلید که من شما را بر خانواده ای که دایه و پرستار این طفل شوند و در کمال محبت و مهربانی تربیت کنند رهنمائی کنم؟

و بدین وسیله ما موسی را به مادرش برگردانیدیم تا دیده اش به جمال موسی روشن شود و حزن و اندوهش بکلی برطرف گردد و نیز بطور یقین بداند که وعده خدا حق است لیکن اکثر مردم از این حقیقت آگاه نیستند

آنگاه که موسی به سن عقل و رشد رسید و حد کمال

یافت ما به او مقام علم و حکم نبوت عطا کردیم و چنین پاداش به مردم نیکوکار می دهیم

و موسی روزی بیخبر اهل مصر به شهر درآمد آنجا دید که دو مرد با هم به قتال مشغولند این یک از شیعیان وی یعنی از بنی اسرائیل بود و آن یک از دشمنان یعنی از فرعونیان بود در آن حال آن شخص شیعه از موسی دادخواهی و یاری بر علیه آن دشمن خواست موسی خشمناک به یاری مؤمن شتافت و مشتی سخت بر آن دشمن زد مگر دفع ظلم او از مؤمنی کند قضا را بدان ضربت مرگش فرارسید موسی گفت این کار از فریب وسوسه شیطان بود تا این کافر ظالم را با مؤمنی به قتال برانگیخت و عاقبت به هلاکت رسید که دشمنی شدید شیطان و گمراه ساختن آدمیان سخنی آشکار است

آنگاه موسی از عاقبت کار و شر فرعونیان به خدا پناه برد گفت ای خدا من بر خویش ستم کردم که به این عمل خود را به فتنه فرعونیان انداختم تو الهی از من درگذر خدا هم دعای او را مستجاب کرد و از او درگذشت که او بسیار آمرزنده و مهربانست

موسی باز گفت ای خدا به شکرانه این نعمت نیرو که مرا عطا کردی منهم بدکاران را هرگز یاری نخواهم کرد

موسی پس از کشته شدن قبطی و نجات سبطی از توقف به شهر مصر بیمناک شد و مراقب دشمن بود ناگاه آن کس که روز گذشته از او یاری جسته بود باز او را به دادخواهی خواند موسی به او گفت پیداست تو سخت گمراهی

و چون رفت به یاری آن سبطی مؤمن و خواست دست به قبطی دشمن دراز کند قبطی فریاد کرد ای موسی مرا هم می خواهی مانند شخص دیروز به قتل رسانی؟ معلومست که تو در این سرزمین قصدی جز گردنکشی و جباری نداری و هیچ نخواهی مشفق و مصلح باشی

و در این حال مردی مؤمن از دورترین نقاط شهر مصر آمد و گفت ای موسی رجال دربار فرعون در کار تو شوری می کنند که ترا به قتل رسانند به زودی از شهر بیرون گریز و بدان که من درباره تو بسیار مشفق و مهربانم

موسی از شهر مصر با حال ترس و نگرانی از دشمن به جانب شهر مدین بیرون رفت گفت بارالها مرا از شر این قوم ستمکار نجات ده

و چون از مصر بیرون شد سر به بیابان رو به جانب شهر مدین آورد یک تن تنها، نه از راه خبر و نه کسی رهبر داشت، در آن حال غربت تنها نظرش به حق و همه امیدش به خدا بود و با خود گفت امید است که خدا مرا به راه مستقیم هدایت فرماید

و چون بر سر چاه آبی حوالی شهر مدین رسید آنجا جماعتی را دید که حشم و گوسفندانشان را سیراب می کردند و دو زن را یافت که دور از مردان در کناری به جمع آوری و منع اختلاط گوسفندانشان مشغول بودند موسی به جانب آن دو زن رفته و گفت شما اینجا چه می کنید و کار مهمتان چیست؟ آن دو زن پاسخ دادند که چون ما اختلاط با مردان نتوانیم اینجا منتظریم تا مردان گوسفندانشان

را سیراب کرده بازگردند آنگاه گوسفندان خود را سیراب کنیم و پدر ما شیخی سالخورده و فرتوت است و مرد دیگری نداریم ناچار ما را به شبانی گوسفندان فرستاده

موسی به حال آن دختران رقت فرمود گوسفندانشان را سیراب کرد و با حالی خسته رو به سایه درختی آورد تا از خستگی راه و رنج کشیدن آب و حرارت آفتاب دمی بیاساید و چون توشه و قوتی نداشت با حال گرسنه دست به دعا به درگاه خدا برداشت و گفت بارالها من به خیری یعنی زندگانی و قوت غذائی که تو از خان کرمت نازل فرمائی محتاجم

موسی هنوز لب از دعا نبسته بود دید که یکی از آن دو دختر با کمال وقار و حیا باز آمد و گفت پدرم از تو دعوت می کند تا بمنزل ما آئی و در عوض سقایت و سیراب کردن گوسفندان ما به تو پاداشی دهد چون موسی نزد او یعنی شعیب پدر آن دختر رسید و شعیب از حال او پرسید و سرگذشت خود را بر او حکایت کرد شعیب گفت اینك هیچ مترس که از شر قوم ستمکار نجات ابدی یافتی

یکی از آن دو دختر صفورا گفت ای پدر این مرد را که به شجاعت و امانت آراسته است به خدمت خود اجیر کن که بهتر کسی که باید به خدمت و رفاقت و شرکت و غیره برگزید کسی است که امین و توانا باشد

شعیب تقاضای دختر را پذیرفت و به موسی گفت من اراده آن دارم که یکی از این دو دختر را به نکاح تو درآورم بر این مهر

که هشت سال خدمت من کنی و اگر ده سال تمام کنی آن دو سال به میل و اختیار تو و من در این نکاح رنج بر تو نخواهم نهاد انشاء الله مرا شخص شایسته این خدمت خواهی یافت

موسی عهد را پذیرفت و خرسند شد و گفت هر کدام از دو مدت را در خدمت به انجام رسانم بر من ستمی نشده و خدا بر این قول و عهد ما وکیل است

آنگاه که موسی عهد خدمت بپایان رسانیده و با اهلبیت خود از حضور شعیب رو به دیار خویش کرد در راه شب تار و بیابان دور و هوای سرد و حال سخت وضع حمل اهلبیتش را فرارسید و موسی از هر جهت نگران بود که ناگاه آتشی از جانب طور دید به اهلبیت خود گفت شما در اینجا مکث کنید که از دور آتشی به نظرم رسید می روم تا شاید از آن خبری بیاورم یا برای گرم شدن شما شعله ای برگیرم

چون موسی به آن آتش نزدیک شد به او از جانب وادی ایمن در آن بارگاه مبارک از آن درخت مقدس ندائی رسید که ای موسی هوش دار که منم خدای یکتا پروردگار جهانیان

و تو در این مقام عصای خود و خودیت بیفکن چون عصا افکند و بر آن نگریست دید اژدهائی مهیب و سبک خیز گردید موسی چنان ترسید که رو به فرار نهاد و واپس نگردید در آن حال بدو خطاب شد ای موسی پیش آی و مترس که تو از آسیب این اژدها به لطف خدا آسوده و ایمن خواهی بود

و دست

خود را در گریبان بر و بیرون آور تا بی هیچ نقص برص و مرضی سفید و روشن چون ماه تابان گردد و تا به ظهور این معجزه از وحشت و اضطراب بیاسائی باز دست به گریبان بر تا به حال اول برگردد این عصا و ید بیضا از جانب خدا بر رسالتت دو برهان کامل و دو معجز بزرگ الهی است اینک برو به رسالت به سوی فرعون و فرعونیان که قومی فاسق و نابکارند

موسی گفت ای خدای، من از فرعونیان یک نفر را کشته ام و می ترسم که به خونخواهی و کینه دیرینه مرا به قتل رسانند

و با این حال اگر از رسالت ناگزیرم برادرم هارون را نیز که ناطقه اش فصیح تر از من است با من یار و شریک در کار رسالت فرما تا مرا تصدیق و ترویج کند که می ترسم این فرعونیان سخت تکذیب رسالتم کنند

خدا به او فرمود که ما تقاضای ترا پذیرفته و به همدستی برادرت هارون بسیار بازویت را قوی می گردانیم و به شما در عالم قدرت و حکومت می دهیم که هرگز دشمن به شما دست نیابد اینک با این آیات و معجزاتی که شما را عطا کردیم به رسالت به سوی فرعونیان بروید که شما و پیروانتان بر دشمنان غالب خواهید بود

چون موسی با معجزات و آیات ما که حقانیتش بر همه روشن بود به رسالت به سوی فرعونیان آمد باز آن قوم خودسر و لجوج نادان گفتند این معجزات تو جز سحری که ساختگی تست چیز دیگری نیست و ما این گفتار و دعوی که تو داری هیچ از پدران

پیشنمان امم سابقه نشنیده ایم

موسی گفت خدای من به احوال رسولی که از جانب خود به هدایت خلق فرستاده داناتر است و می داند که کار من معجز حق است نه سحر باطل و می داند که از ما مؤمنان و شما کافران کدام یک عاقبت خوش در دار عقبی خواهیم داشت محققا بدانید که ستمکاران عالم هرگز فلاح و رستگاری نخواهند یافت

و فرعون باز به دعوی باطل خویش ادامه داد و با بزرگان قوم خود چنین گفت که من هیچکس را غیر خودم خدای شما نمی دانم و با وزیرش گفت ای هامان خشتی در آتش پخته و از آن بر من قصری بلند پایه بنا کن تا من بر خدای موسی اگر راست می گوید مطلع شوم هر چند او را در دعوی رسالت دروغگو می پندارم

خلاصه فرعون و فرعونیان بناحق در زمین از فرمان حق سرکشی و تکبر کردند و چنین پنداشتند که معاد و قیامتی نیست و به سوی ما باز نخواهند گشت

ما هم از اعمال آن ظالم و لشکر و اتباعش سخت مؤاخذه کردیم و همه را به دریا غرق ساختیم ای رسول ما بنگر تا عاقبت کار ستمکاران به کجا کشید؟

و ما آن قوم ظالم را پیشوایان ضلالت و دعوت به دوزخ قرار دادیم و روز قیامت هیچکس آنها را بر نجات از عذاب دوزخ یاری نخواهد کرد

و در نتیجه اعمالشان هم آنها را در این دنیا در پی کردار آنها لعن ابد فرستادیم و هم در آخرت آنان را از زشتکاران و مردودان درگاه خود ساختیم

و همانا ما پس از

آن که طوایفی از امم گذشته را به کیفر کفر هلاک کردیم به موسی برای بصیرت و رحمت و هدایت خلق کتاب تورات را عطا کردیم باشد که مردم متذکر شوند و راه خداپرستی پیش گیرند

و ای رسول ما تو آن هنگام که ما به موسی مقام نبوت و فرمان الهی عطا کردیم به جانب غربی کوه طور اصلا نبودی و حضور نداشتی و حکایت او به وحی بر تو روشن گردید

و لیکن ما امم و قبایلی را بیافریدیم که عمر دراز یافتند و همه را به غفلت و جهالت بسر بردند و هلاک شدند و تو میان اهل مدین که به جهل و گمراهی می زیستند نبودی تا آیات ما را بر آنان تلاوت کنی و به دانش و دینشان راه بنمائی و لیکن ما هر کس را مانند تو لایق پیمبری دانیم به رسالت می فرستیم و به وحی خود از هر چیزش آگاه می کنیم

و تو وقتی که ما به موسی ندا کردیم به جانب کوه طور نبودی و لیکن وحی ما قصص موسی و سایر رسل را به مقتضیات لطف خداست به تو برای اینست که قومی را که بر آنان پیمبر منذری پیش از تو نیامده و کتاب آسمانی به دست ندارند از خدا بترسانی تا باشد که خدا را متذکر شوند و راه هدایت پیش گیرند

و تا اگر بلا و عذابی به موجب کردار زشت خودشان به آنها رسید نگویند پروردگارا چرا برای هدایت ما رسولی نفرستادی تا آیات تو را پیروی کنیم و از اهل ایمان شویم

پس هنگامی که رسول حق

از جانب ما به آنها فرستاده شد باز بنای لجاج نهادند و گفتند چرا به این رسول مانند موسی معجزاتی نظیر عصا و ید بیضا و الواح تورات داده نشد آیا این مردم از این پیش به موسی هم با همه این معجزات کافر نشدند و گفتند اینها سحر و جادوگری است که موسی و هارون ظاهر می کنند؟ و گفتند ما به همه اینها سخت بی ایمان و بی عقیده ایم

ای رسول ما به این مردم بی ایمان دیار مکه بگو پس شما اگر راست می گوئید کتابی که از این دو کتاب آسمانی تورات و قرآن خلق را بهتر هدایت کند از جانب خدا بیاورید تا من از آن پیروی کنم

پس هر گاه به تقاضای تو جواب نتوانند داد در اینصورت بدان که این مردم تنها پیرو هوای نفسند و کیست ستمگر و گمراه تر از آن کسی که راه هدایت خدا را رها کرده و از هوای نفسند و کیست خدا قوم ستمکار معاند را پس از اتمام حجت هرگز هدایت نخواهد کرد

و ما برای هدایت این مردم آیات قرآن را سخن پیوسته یعنی مرتب و مربوب به سعادت دنیا و آخرت خلق آوردیم تا مگر متذکر حقایق آن شوند

آنان که ما به آنها پیش از این کتاب آسمانی تورات و انجیل را فرستادیم یعنی موسی و عیسی و پیروان حقیقی آنها به این کتاب آسمانی قرآن البته آنان ایمان می آورند

و چون آیات ما بر آنها تلاوت شود گویند ایمان آوردیم که این قرآن به حق از جانب پروردگار ما نازل شده و ما پیش از این نیز تسلیم

فرمان خدا بودیم

اینان را دو بار پاداش نیکو دهند زیرا صبر و ثبات در دین خود و اسلام هر دو ورزیدند و بدی را به نیکی دفع می کنند و از آنچه روزی آنها کردیم از علم و قدرت و ثروت به مستحقان انفاق می کنند

و چون سخن لغوی از دشمنان دین بشنوند از آن اعراض کرده و گویند اعمال ما از ما و اعمال شما از شما بروید سلامت باشید که ما هرگز مردم هرزه گوی نادان را نمی طلبیم

ای رسول ما، با آنکه تو هادی خلقی چنین نیست که هر کس را بخواهی هدایت توانی کرد لیکن خدا هر که را خواهد هدایت می کند و او به حال آنان که قابل هدایتند آگاه تر است

و برخی از اهل مکه گفتند اگر ما با تو اسلام را که طریق هدایت است پیروی کنیم ما را از سرزمین خود به زودی برآنند و بدست ملت عرب که متفق بر علیه اسلامند از وطن آواره شویم. پاسخ آنها بگو آیا ما حرم مکه را برایشان محل آسایش و ایمنی قرار ندادیم تا به این مکان بی آب و گیاه انواع نعمت و ثمرات که ما روزیشان کردیم از هر طرف بیاورند؟ و احدی از عرب هم نتواند متعرض اهل حرم شوند پس بدان که این عذرها دروغست لیکن حقیقت اینست که اکثر مردم نادانند

و چه بسیار شده که ما اهل دیاری را که به هوس رانی و خوش گذرانی پرداختند هلاک کردیم این خانه های ویران آنها است که بعد از آنها جز عده قلیلی در آن دیار سکونت نیافت

و تنها ما وارث دیار آنها بودیم

و پروردگار تو اهل هیچ شهر و دیاری را تا در مرکز آن رسولی نفرستد که آیات ما را بر آنها تلاوت کند هرگز هلاک نکند و باز هم بدانید که ما هیچ دیاری را هلاک نکنیم مگر آنکه اهلش ظالم و بیدادگر باشند

و آنچه از نعمتهای این عالم به شما داده شده متاع و زیور بی قدر زندگانی دنیاست و اما آنچه نزد خداست بسیار برای شما بهتر و باقی تر است اگر فهم و عقل کار بندید

آیا آنکس که ما به او وعده نیکوی بهشت ابدی داده ایم و به آن وعده البته خواهد رسید مانند کسی است که او را از متاع دنیای فانی بهره مند ساختیم سپس در قیامت او را برای حساب و مجازات حاضر آرند؟

و یاد آور روزی را که خدا آن مشرکان را ندا کند و به توبیخ و ملامت به آنها خطاب کند که کجا شدند آن خدایانی که به خیال باطل خود شریکان من پنداشتید؟

در آن حال آنان که وعده عذابشان محقق و حتمی شده یعنی پیشوایان کفر گویند پروردگارا ما که این مردم را گمراه کردیم سببش گمراهی ما بود که خلق را هم مانند خود گمراه می خواستیم و امروز از کردار بد خویش و از پیروان خود به سوی تو بیزاری می جوئیم که آنها از روی عقیده ما را نمی پرستیدند بلکه به هوای نفس خود در پی ما آمدند

و در آن روز به مردم بت پرست و پیروان و رؤسای گمراه گویند اینک آنان را که شریک خدا گرفتید بخوانید

تا شـما را از عـذاب برهاننـد، آنها بخواننـد ولی جواب به ایشان ندهند و چون عذاب را به چشم ببینند آرزو کنند که ای کاش مانند مؤمنان هدایت یافته بودند

و روزی که خدا خلق را ندا کند که شما چگونه به رسولان حق پاسخ دادید؟ از آنها اطاعت کردید یا مخالفت؟

پس راه هر گونه عذر و سخن آن روز بر آنها پوشیده و مسدود شده و هیچ از هول عذاب سؤال و جواب نکنند

اما آن کس که در دنیا به درگاه خدا توبه کرده و عمل صالح به جای آورد او امید دارد که از رستگاران باشد

و خـدای تـو قـادر مطلـق اسـت که هر چه خواهـد بیافرینـد و هر کس را صـلاح دانـد برگزینـد و دیگران را در نظم عـالم هیچ اختیاری نیست و ذات پاک الهی منزه و برتر از آنست که به او شرک آورند

و خدای تو به آنچه خلق در دل پنهان کنند یا آشکار سازند به همه آگاهست

و اوست خدای یکتا که جز او هیچ خدائی نیست هم ستایش در اول و آخر عالم مخصوص او هم حکم و سلطنت جهان با او و هم رجوع اهل عالم به سوی اوست

ای رسول ما، به این مردم مشـرک بگو چه تصور می کنیـد اگر خـدا ظلمت شب را بر شـما تا قیامت پاینده و ابدی گرداند جز خدا کیست خدائی که بتواند برای شما روشنی روز پدید آرد؟ آیا سخن نمی شنوید؟

باز بگو چه تصور می کنید اگر خدا برای شما روز را تا قیامت پاینده و ابدی قرار دهد

جز خـدا کیست خـدائی که برای آرامش و استراحت شـما شب را پدیـد گردانـد؟ آیا چشم بصـیرت به حکمت گردش روز و شب نمی گشائید

یکی از هزاران لطف و رحمتهای خـدا آنست که شب و روز را برای شـما قرار داده تا در شب آرام گیریـد و در روز از فضـل خدا طلب روزی کنید باشد که شکرگزار نعمتهای خدا شوید

و روزی در آخرت خدا مشرکان را ندا کرده و با نکوهش و عتاب به آنها خطاب کند که آن بتان و معبودان باطل که شریک من می پنداشتید کجا رفتند؟

و آن روز ما از هر امتی شاهـدی برگرفته و گوئیم اینک برهانی بر آن دعویهای باطل که در دنیا داشتیـد اقامه کنید آنگاه آنها رسوا شده و بدانند که حق و حقیقت با خدا و رسولان او است و آنچه به دروغ فرا بافتند همه نابود گردد

همانا قارون یکی از ثروتمنـدان قوم موسـی بود که بر آنها طریق ظلم و طغیان پیش گرفت و ما آن قدر گنج و مال به او دادیم که بر دوش بردن کلیـد آن گنجها صاحبان قوت را خسـته کردی هنگامی قومش به او گفتنـد آنقدر مغرور و شادمان به ثروت خود مباش که خدا هرگز مردم پر غرور و نشاط را دوست نمی دارد

این پنـد الهی بشـنو و به هر چیزی که خـدا به تو عطـا کرده از قوای ظاهره و باطنه و مال و سایر نعمتهای دنیا بکوش تا ثواب و سعادت دار آخرت تحصیل کنی و لیکن بهره ات را هم از لذات و نعم حلال دنیا فراموش مکن و

تـا تـوانی به خلـق نیکی کن چنـان که خـدا به تو نیکوئی و احسـان کرده و هرگز در روی زمین فتنه و فسـاد برمینگیز که خـدا مفسدان را ابدا دوست نمی دارد

قارون گفت من این مال و ثروت فراوان را به علم و تدبیر خود به دست آوردم ولیك اشتباه گفت آیا ندانست که خدا پیش از او چه بسـیار امم و طوایفی را که از او قوت و ثروت و جمعیتشان بیشتر بود هلاك کرد و هیـچ از گناه بـدکاران سؤال نخواهد شد بلکه یکسر به دوزخ روند

آنگـاه قـارون روزی بـا زیور و تجمل بسـیار بر قومش درآمـد مردم دنیا طلب که او را دیدنـد گفتنـد ای کاش همانقـدر که به قارون از مال دنیا دادند به ما هم عطا می شد که بهره بزرگ و حظ وافری را دارا است

اما صاحبان مقام علم و معرفت به آن دنیاپرستان گفتند وای بر شما و همت پست شما ثواب خدا برای آنکس که به خدا ایمان آورده و نیکوکار گردیده بسی بهتر و بالاتر از این دارائی دو روزه قارون است ولی هیچکس جز آنان که صبر پیشه کنند بدان ثواب و مقام نخواهند رسید

پس از انـدك زمانی ما هم او را با خانه و گنـج و دارائی اش به زمین فرو بردیم و هیچ حزب و جمعیتی جز خدا نتوانست او را یاری کند و از جانب حق هم هیچ نصرت نیافت

صبحگـاه هم آنـان که روز گذشـته ثروت و مقـام او را آرزو می کردنـد با خود می گفتنـد ای وای بر ما و آرزوهای ما گوئی خداست

که هر که را خواهد روزی فراوان دهد و هر که را خواهد تنگ روزی کند و اگر نه این بود که خدا بر ما منت گذاشت و غرور و ثروت قارون نداد ما را هم مثل او زمین فرو بردی ای وای که گویا کافران را هرگز فلاح و رستگاری نیست

ما این دار بهشت ابدی آخرت را برای آنان که در زمین اراده علو و فساد و سرکشی ندارند مخصوص می گردانیم و حسن عاقبت خاص پرهیزکارانست

هر که در عالم دنیا و آخرت عمل نیک آرد پاداش بهتر از آن یابد و هر کس که عمل بد کند جز به همان اعمال بد مجازات نشود

ای رسول ما یقین دان که آن خدائی که احکام قرآن را بر تو فرض گردانید و ابلاغ آن را وظیفه تو قرار داد البته ترا به جایگاه خود مکه یا بهشت ابد باز گرداند تو با مردم بگو که خدای من به حال آن که محقق در هدایت و آنکه آشکار در ضلالتست از هر کس داناتر است

ای رسول تو خود امید آنکه این کتاب بزرگ قرآن بر تو نازل شود نداشتی جز آنکه لطف و رحمت خدا ترا به رسالت برگزید پس به شکرانه این رحمت هیچگاه به کافران نصرت و یاری مکن و همیشه یار اهل ایمان باش

و زنهار کافران تو را از تبلیغ آیات خدا پس از آنکه بر تو نازل شد منع نکنند همیشه خلق را به سوی خدای یگانه دعوت کن و یک لحظه از مشرکان و هم عقیدت و خوی آنان مباش

و

هرگز با خدای یکتا که جز او هیچ خدائی نیست دیگری را به خدائی مخوان و بدان که هر چیزی جز ذات پاک الهی هالک الذات و نابود است فرمان و سلطنت عالم آفرینش با او و رجوع همه خلایق به سوی اوست

تلاوت سوره ی قلم

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

ن وَ الْقَلَمِ وَ ما یَسْطُرُونَ (۱)

ما أَنْتَ بِنِعْمَهِ رَبِّکَ بِمَجْنُونٍ (۲)

وَ إِنَّ لَکَ لَأَجْراً غَیْرَ مَمْنُونٍ (۳)

وَ إِنَّکَ لَعَلی خُلُقٍ عَظیمٍ (۴)

فَسَتُبْصِرُ وَ یُبْصِرُونَ (۵)

بِأَیِّکُمُ الْمَفْتُونُ (۶)

إِنَّ رَبَّکَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبیلِهِ وَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدینَ (۷)

فَلا تُطِعِ الْمُکَذِّبینَ (۸)

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَیُدْهِنُونَ (۹)

وَ لا تُطِعْ کُلَّ حَلَّافٍ مَهینٍ (۱۰)

هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمیمٍ (۱۱)

مَنَّاعٍ لِلْخَیْرِ مُعْتَدٍ أَثیمٍ (۱۲)

عُتُلٍّ بَعْدَ ذلِکَ زَنیمٍ (۱۳)

أَنْ کانَ ذا مالٍ وَ بَنینَ (۱۴)

إِذا تُتْلی عَلَیْهِ آیاتُنا قالَ أَساطیرُ الْأَوَّلینَ (۱۵)

سَنَسِمُهُ عَلَی الْخُرْطُومِ (۱۶)

إِنَّا بَلَوْناهُمْ كَما بَلَوْنا أَصْحابَ الْجَنَّهِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّها مُصْبِحينَ (١٧)

وَ لا يَسْتَثْنُونَ (١٨)

فَطافَ عَلَيْها طائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَ هُمْ نائِمُونَ (١٩)

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّريمِ (٢٠)

فَتَنادَوْا مُصْبِحينَ (٢١)

أَنِ اغْدُوا عَلى حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صارِمينَ (٢٢)

فَانْطَلَقُوا وَ هُمْ يَتَخافَتُونَ (٢٣)

أَنْ لا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكينٌ (٢۴)

وَ غَدَوْا عَلى حَرْدٍ قادِرينَ (٢۵)

فَلَمَّا رَأَوْها قالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ (٢۶)

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (٢٧)

قالَ أَوْسَطُهُمْ أَ لَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْ لا تُسَبِّحُونَ (٢٨)

قالُوا سُبْحانَ رَبِّنا إِنَّا كُنَّا ظالِمينَ (٢٩)

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلى بَعْضٍ يَتَلاوَمُونَ (٣٠)

قالُوا يا وَيْلَنا إِنَّا كُنَّا طاغينَ (٣١)

عَسى رَبُّنا أَنْ يُبْدِلَنا خَيْراً مِنْها إِنَّا إِلى رَبِّنا راغِبُونَ (٣٢)

كَذلِكَ الْعَذابُ وَ لَعَذابُ الْآخِرَهِ أَكْبَرُ لَوْ كانُوا يَعْلَمُونَ (٣٣)

إِنَّ لِلْمُتَّقينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعيمِ (٣۴)

أَ فَنَجْعَلُ الْمُسْلِمينَ كَالْمُجْرِمينَ (٣۵)

ما لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (٣۶)

أَمْ لَكَمْ كِتابٌ فيهِ تَدْرُسُونَ (٣٧)

إِنَّ لَكُمْ فيهِ لَما تَخَيَّرُونَ (٣٨)

أَمْ لَكُمْ أَيْمانٌ عَلَيْنا بالِغَةٌ إِلى

يَوْمِ الْقِيامَهِ إِنَّ لَكَمْ لَما تَحْكَمُونَ (۳۹)

سَلْهُمْ أَيُّهُمْ بِذلِكَ زَعيمٌ (۴۰)

أَمْ لَهُمْ شُرَكاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكائِهِمْ إِنْ كانُوا صادِقينَ (۴۱)

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ ساقٍ وَ يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلا يَسْتَطيعُونَ (۴۲)

خاشِعَهً أَبْصارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّهٌ وَ قَدْ كانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَ هُمْ سالِمُونَ (۴۳)

فَذَرْنى وَ مَنْ يُكَذِّبُ بِهذَا الْحَديثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لا يَعْلَمُونَ (۴۴)

وَ أُمْلى لَهُمْ إِنَّ كَيْدى مَتينٌ (۴۵)

أَمْ تَسْئَلُهُمْ أَجْراً فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ (۴۶)

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ (۴۷)

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَ لا تَكُنْ كَصاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نادى وَ هُوَ مَكْظُومٌ (۴۸)

لَوْ لا أَنْ تَدارَكَهُ نِعْمَهٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَراءِ وَ هُوَ مَذْمُومٌ (۴۹)

فَاجْتَباهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحينَ (۵۰)

وَ إِنْ يَكادُ الَّذينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَ يَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ (۵۱)

وَ ما هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعالَمينَ (۵۲)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

ن (قسم به نون که شاید نام نور و ناصر حق یا لوح نور خداست) و قسم به قلم (علم فعلی ازلی) و آنچه (تا ابد در لوح محفوظ عالم) خواهد نگاشت

که تو به لطف و رحمت پروردگارت عقل کامل و نعمت نبوت یافتی و هرگز (چنان که کافران پندارند) دیوانه نیستی

و البته تو را در مقابل خدمت رسالت حق پاداشی نامحدود است

و در حقیقت تو بر نیکو خلقی عظیم (و آئین و شرعی بزرگ) آراسته ای

و به زودی تو و مخالفانت مشاهده می کنید؟

که از شما کدام یک (به اوهام و خیالات باطل) مفتون و دیوانه اند

البته خدا داناتر است که از راه خدا گمراه کیست و بهتر می داند که هدایت یافتگان عالم کیانند (و هر کدام را

به پاداش خود می رساند)

پس تو (و امتت ای رسول) هرگز از مردم کافری که آیات خدا را تکذیب می کنند پیروی مکن

کافران بسیار مایلند که تو با آنها مداهنه و مدارا کنی (و متعرض بتهاشان نشوی) تا آنها هم به نفاق با تو مدارا کنند

و تو هرگز اطاعت مکن احدی از منافقان دون را که دایم (به دروغ) سوگند می خورند

و دایم عیبجوئی و سخن چینی می کنند

و خلق را هر چه بتوانند از خیر و سعادت (و ایمان) بازمی دارند و به ظلم و بدکاری می کوشند

با این همه (عیب باز) متکبرند و خشن با آنکه حرامزاده و بی اصل و نسبند

(پیرو چنین مردمی) برای این که مال و فرزندان بسیار دارند (نباید شد)

در صورتی که چون آیات ما را بر او تلاوت کنند گوید این سخنان افسانه پیشینیانست

به زودی بر خرطوم و بینیش داغ (شمشیر) نهیم (این آیات در حق ولید مغیره عم ابوجهل که روز بدر بر حسب وعده حق به شمشیر علی ع بینیش بشکافت نازل آمد ولی بر هر که مانند اوست تا ابد شاملست)

ما کافران را نیز به قحط و سختی مبتلا کنیم چنان که اهل آن بستان را که (از مرد صالح باسخاوتی بود اولاد ناخلفش جز یک نفر شبی) قسم خوردند که صبحگاه میوه اش را بچینند (تا فقیران آگاه نشوند)

و هیچ استثناء نکردند (انشاء الله نگفتند و به خواست خدا معتقد نبودند)

بدین سبب (همان شب) هنوز به خواب بودند که از جانب خدا آتش عذابی نازل شد

و

بامدادان نخلهای آن بستان چون خاکستری سیاه گردید

صبحگاه یکدیگر را صدا کردند

که برخیزید اگر میوه بستان را خواهید چید بنخلستان رویم

آنها سوی بستان روان شده و آهسته سخن می گفتند

که امروز مواظب باشید فقیری وارد نشود

و صبحدم با شوق و عزم و توانائی به باغ رفتند

چون باغ را به آن حال دیدند (از فرط غم) با خود گفتند (باغ ما نه اینست) ما یقین راه را گم کرده ایم؟

یا بلکه باغ همانست و ما (به قهر خدا) از میوه اش محروم شده ایم؟

یک نفر بهترین اولاد و عادلترینشان به آنها گفت من به شما نگفتم چرا شکر نعمت و تسبیح و ستایش خدا را بجا نیاورید؟ (و به فقیران به شکرانه نعمت احسان نکنید؟)

آنان همه گفتند خدای ما (از ظلم) منزه است آری ما خود در حق خویش ستم کردیم (که ترک احسان نمودیم)

و رو به یکدیگر کرده به ملامت و نکوهش هم پرداختند

و با توبه و انابه گفتند ای وای بر ما که سخت سرکش و گمراه بودیم

(اینک به درگاه خدا توبه کرده و) امیدواریم که پروردگار ما به جای آن بستان بهتری از لطف به ما عطا کند که از این پس ما همیشه به خدای خود معتقد و مشتاقیم

اینگونه است عذاب (دنیا) و البته عذاب آخرت بسیار سخت تر است اگر مردم بدانند

(در آخرت) برای متقیان نزد پروردگارشان باغهای بهشت پرنعمت خواهد بود

آیا هرگز اهل اسلام را با کافران بدکار یکسان قرار می دهیم؟

(چنین نیست) چگونه شما این چنین حکم (ظالمانه) می کنید؟

یا آنکه شما را کتابیست (آسمانی) در او این حکم می خوانید؟

و در آن کتاب هر آنچه به هوای نفس بخواهید نگاشته اند؟

یا شما را بر ما (به عدم عقاب) عهد و سوگند دائمی تا روز قیامت است که چنین حکمی به یقین بر نفع خود می کنید؟

از آنان بپرس تا کدام در گرو این پیمانند

یا آنها گواهان بر دعوی خود دارند اگر راست می گویند آن گواهان را حاضر کنند

(یاد کنند) روز سختی را که دامن به میان زنند (و با کمال جهد بر نجات خود بکوشند و سودی نبرند و) به سجده خدا خوانده شوند و نتوانند

چشمانشان ذلیل و ترسان، ذلت و حسرت آنها را فراگرفته و از این پیش (به دنیا) با تن سالم به طاعت خدا آنها را خواندند (اجابت نکردند)

ای رسول تو کیفر مکذبان و منکران قرآن را به من واگذار که ما آنها را از آنجا که نفهمند (و گمان نعمت کنند) به عذاب سخت درافکنیم

و آنها را مهلت ده که البته کید من قوی و (قهر من) بسیار سخت است

آیا تو از کافران امت مزد رسالت خواهی که بار غرامتش بر آنها گرانست؟

یا آنکه از عالم غیب آگاهند تا از آنجا چیزی بر نویسند؟

باز ای رسول تو (بر انکار و آزارشان) برای حکم خدای خود صبر کن و مانند یونس که از خشم در عذاب امت تعجیل کرد مباش که (عاقبت پشیمان شد و) در ظلمت بطن حوت

و زندان شکم ماهی افتاد و به حال غم و اندوه خدا را (بر نجات خود) خواند

که اگر لطف و رحمت پروردگارش درنیافتی با نکوهش (به کیفر ترک اولی از بطن ماهی دریا) به صحرای بی آب و گیاه در افتادی (و هلاک شدی)

باز (چون به درگاه حق نالید) خدایش برگزید و از صالحانش گردانید

ای رسول نزدیک بود که کافران به چشمان بد، چشم زخمت زنند که چون آیات قرآن بشنوند (و در فصاحتش حیرت کنند از شدت حسد) گویند که این شخص عجب دیوانه است

و حال آن که این کتاب الهی جز ذکر (و پند و حکمت) برای عالمیان هیچ نیست

تلاوت سوره ی قمر

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَ انْشَقَّ الْقَمَرُ (١)

وَ إِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَ يَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ (٢)

وَ كَذَّبُوا وَ اتَّبَعُوا أَهْواءَهُمْ وَ كُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ (٣)

وَ لَقَدْ جاءَهُمْ مِنَ الْأَنْباءِ ما فيهِ مُزْدَجَرٌ (۴)

حِكْمَةٌ بالِغَةٌ فَما تُغْنِ النُّذُرُ (۵)

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلى شَيْ ءٍ نُكُرٍ (۶)

خُشَّعاً أَبْصارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْداثِ كَأَنَّهُمْ جَرادٌ مُنْتَشِرٌ (٧)

مُهْطِعينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكافِرُونَ هذا يَوْمٌ عَسِرٌ (٨)

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنا وَ قالُوا مَجْنُونٌ وَ ازْدُجِرَ (٩)

فَدَعا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ (١٠)

فَفَتَحْنا أَبْوابَ السَّماءِ بِماءٍ مُنْهَمِرٍ (١١)

وَ فَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُوناً فَالْتَقَى الْماءُ عَلى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ (۱۲)

وَ حَمَلْناهُ عَلى ذاتِ أَلْواحٍ وَ دُسُرٍ (۱۳)

تَجْرِی بِأَعْيُنِنا جَزاءً لِمَنْ كانَ كُفِرَ (۱۴)

وَ لَقَدْ تَرَكْناها آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ (۱۵)

فَكَيْفَ كانَ عَذابِی وَ نُذُرِ (۱۶)

وَ لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ (۱۷)

كَذَّبَتْ عادٌ فَكَيْفَ كانَ عَذابِی وَ نُذُرِ (۱۸)

إِنَّا أَرْسَلْنا عَلَيْهِمْ رِيحاً صَرْصَراً فِی يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ (۱۹)

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ

أَعْجازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ (۲۰)

فَكَيْفَ كانَ عَذابى وَ نُذُرِ (۲۱)

وَ لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ (۲۲)

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ (۲۳)

فَقالُوا أَ بَشَراً مِنَّا واحِداً نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذاً لَفى ضَلالٍ وَ سُعُرٍ (۲۴)

أَ أُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ (۲۵)

سَيَعْلَمُونَ غَداً مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُ (۲۶)

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَهِ فِتْنَهً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَ اصْطَبِرْ (۲۷)

وَ نَبِّئْهُمْ أَنَّ الْماءَ قِسْمَهٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ (۲۸)

فَنادَوْا صاحِبَهُمْ فَتَعاطى فَعَقَرَ (۲۹)

فَكَيْفَ كانَ عَذابى وَ نُذُرِ (۳۰)

إِنَّا أَرْسَلْنا عَلَيْهِمْ صَيْحَهً واحِدَهً فَكانُوا كَهَشيمِ الْمُحْتَظِرِ (۳۱)

وَ لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ (۳۲)

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ (۳۳)

إِنَّا أَرْسَلْنا عَلَيْهِمْ حاصِباً إِلاَّ آلَ لُوطٍ نَجَّيْناهُمْ بِسَحَرٍ (۳۴)

نِعْمَهً مِنْ عِنْدِنا كَذلِكَ نَجْزى مَنْ شَكَرَ (۳۵)

وَ لَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنا فَتَمارَوْا بِالنُّذُرِ (۳۶)

وَ لَقَدْ راوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذابى وَ نُذُرِ (۳۷)

وَ لَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَهً عَذابٌ مُسْتَقِرٌّ (۳۸)

فَذُوقُوا عَذابى وَ نُذُرِ (۳۹)

وَ لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ (۴۰)

وَ لَقَدْ جاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ (۴۱)

كَذَّبُوا بِآياتِنا كُلِّها فَأَخَذْناهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ (۴۲)

أَ كُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَراءَةٌ فِي الزُّبُرِ (۴۳)

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ (۴۴)

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَ يُوَلُّونَ الدُّبُرَ (۴۵)

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَ السَّاعَةُ أَدْهى وَ أَمَرُّ (۴۶)

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فى ضَلالٍ وَ سُعُرٍ (۴۷)

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ (۴۸)

إِنَّا كُلَّ شَيْ ءٍ خَلَقْناهُ بِقَدَرٍ (۴۹)

وَ ما أَمْرُنا إِلاَّ واحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ (۵۰)

وَ لَقَدْ أَهْلَكْنا أَشْياعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ (۵۱)

وَ كُلُّ شَيْ ءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ (۵۲)

وَ كُلُّ صَغِيرٍ وَ كَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ (۵۳)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فى جَنَّاتٍ وَ نَهَرٍ (۵۴)

فى مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ (۵۵)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

آن ساعت (قيامت يا قيام رسول

حق) نزدیک آمد و ماه آسمان شکافته شد (این آیه راجع به شق القمر است که کفار از رسول اکرم درخواست کردند)

و اگر کافران بزرگ آیت و معجزی (چون شکافتن ماه) هم ببینند باز اعراض کرده و گویند که این سحری کامل است

و آنها (رسول حق را) تکذیب کرده و پیرو هوای نفس باطل شدند و هر (حق و باطل) امری را عاقبت (در بهشت یا دوزخ) مقری خواهد بود

و در آیات قرآن اخباری (از کیفر کفر پیشینیان) که مایه عبرت و انزجار (اهل ایمان) از معصیت است کاملا به مردم رسید

قرآن حکمت بالغه خداست و اگر از آن پند نگیرید دیگر از این پس هیچ اندرز و پند شما را سودی نخواهد بخشید

پس (از اتمام حجت) ای رسول روی از کافران بگردان تا روزی که ندا کننده ای (چون اسرافیل) خلق را به عالمی حیرت آور و قیامتی هول انگیز دعوت کند

که از هول آن کافران بخواری چشم بر هم نهند و سر از قبرها برآورده مانند ملخ به عرصه محشر منتشر شوند

در آن حال منادی محشر را ناچار به سرعت اجابت کنند و کافران با هم گویند این روز همان روز سخت است (که ما انکار می کردیم)

پیش از اینان هم قوم نوح بنده ما نوح را تکذیب کردند و گفتند او مردی دیوانه است و زجر و ستم بسیار از آنها کشید

تا آنکه به درگاه خدا دعا کرد که بارالها من سخت مغلوب قوم شده ام تو (به لطف خود) مرا یاری فرما

ما هم (دعای

او را مستجاب کردیم و) درهای آسمان گشودیم و سیلابی از آسمان فرو ریختیم

و در زمین چشمه ها جاری ساختیم تا آب آسمان و زمین با هم به طوفانی که مقدر حتمی بود اجتماع یافت

و نوح را در کشتی محکم اساس برنشاندیم

که آن کشتی با نظر ما (و حفظ و عنایت ما) روان گردد تا کافران به آن طوفان بلا مجازات شوند

و آن کشتی را محفوظ داشتیم تا آیت عبرت خلق شود آیا کیست که از آن پند گیرد؟

پس ای بد کاران عالم بنگرید که سختی تنبیه و عذاب ما چگونه بود؟

و ما قرآن را برای وعظ و اندرز بفهم آسان کردیم آیا کیست که از آن پند گیرد؟

قوم عاد نیز پیغمبرشان هود را تکذیب کردند پس باز بنگرید که عذاب و تنبیه ما چگونه سخت بود

ما بر هلاک آنها تندبادی در روز پایدار نحسی فرستادیم

که آن باد مردم را از جا برمی کند چنانکه ساق درخت خرما از ریشه افکنند

پس باز بنگرید که عذاب و تنبیه ما چگونه سخت بود

و ما قرآن را برای وعظ و اندرز بر فهم آسان کردیم آیا کیست که از آن پند گیرد

قوم ثمود هم آیات حق را تکذیب کردند

و گفتند آیا سزد که ما یک بشری از جنس خودمان را پیروی کنیم؟ در این صورت به گمراهی و ضلالت سخت درافتاده ایم

ای عجب آیا بین ما افراد بشر تنها بر او وحی رسید (چنین نیست) بلکه او مرد دروغگوی بی باکی است

این منکران

بزودی فردای قیامت کاملا معلومشان شود که دروغگوی بی باک کیست (و از انکارشان سخت پشیمان شوند)

ما برای امتحان آنها ناقه صالح را (به درخواست آنها از سنگ) بیرون فرستادیم (و صالح را گفتیم) مراقب حالشان باش و بر آزارشان صبر پیشه گیر

و به آنها خبر ده که نوشیدن آب چشمه بین شما و ناقه تقسیم شده که یک روز سهم ناقه و روزی برای شما است

آن قوم شقی صاحب (و رئیس خود) را خواندند تا مجهز شد و ناقه را پی کرد

پس باز بنگرید که عذاب و تنبیه ما چگونه سخت بود

ما بر هلاک آنها یک صیحه (عذاب آسمانی) فرستادیم و همه مانند گیاه خشک شدند

و ما قرآن را برای وعظ و اندرز بر فهم آسان کردیم آیا کیست که از آن پند گیرد؟

قوم لوط نیز کتاب و رسول حق را تکذیب کردند (و به عصیان پرداختند)

ما هم جز خانواده لوط همه آنان را به سنگباران هلاک نابود کردیم

نجات اهلبیت لوط هم به نعمت و لطف ما بود بلی ما چنین شکرگزاران را پاداش می دهیم

لوط آن قوم را از قهر و مؤاخذه ما ترسانید باز آنها در آیات ما شک و انکار کردند

و قوم از او مهمانانش را (که فرشتگانی زیبا بودند بر سوء قصد) طلبیدند ما هم چشم آنها را بی نور و نابینا کردیم و گفتیم که اینک عذاب قهر و انتقام ما را بچشید

و شبی به صبحگاه رسید که (مرگ آمد و) به عذاب (دوزخ) دایم گرفتار شدند

و گفتیم اینک عذاب قهر و انتقام ما را (به جرم بدکاری) بچشید

و ما قرآن را برای وعظ و اندرز به فهم آسان کردیم آیا کیست که از آن پند گیرد

و بر ارشاد فرعونیان هم رسول و آیات الهی آمد

آنها (از کفر و غرور) همه آیات ما را تکذیب کردند ما هم به قهر و اقتدار خود از آنها سخت مؤاخذه کردیم

آیا کفار شما (مکیان) بهتر (و قویتر) از آن امم گذشته اند یا شما را برائت و امانی در کتب (آسمانی) از عذاب خدا هست؟

آیا آنان که می گویند (چون) ما با هم مجتمعیم و بسیاریم (البته) منصوریم

(نمی دانند که) بزودی آن جماعت (در جنگ بدر) شکست خورده و به جنگ پشت کنند (و بکلی مغلوب شوند)

بلکه ساعت قیامت وعده گاه آنهاست و آن روزی بسیار سخت تر و ناگوارتر (از روز بدر) است

البته بدکاران عالم (در دنیا) به گمراهی و (در آخرت) در آتش دوزخند

روزی آنها را (فرشتگان عذاب) به رو در آتش دوزخ کشند (و گویند) اینک الم جهنم را بچشید

ما هر چه آفریدیم به اندازه (و بر وفق حکمت و مصلحت و مقصودی) آفریدیم

و فرمان ما در همه عالم یکیست (و هیچ تبدیل پذیر نیست چه در امر ایجاد و چه در کار معاد) و در سرعت به مانند چشم بهم زدنی انجام باید

و ما بسیاری از پیشینیان امثال شما کافران را هلاک کردیم آیا کیست که از آن پند و عبرت گیرد؟

و هر عملی کردند در کتب

نامه عملشان ثبت شد

و هر امر کوچک و بزرگ آنجا نگاشته است

محققا اهل تقوی در باغها و کنار نهرها (ی بهشت ابد) منزل گزینند

در منزلگاه صدق و حقیقت نزد خداوند عزت و سلطنت جاودانی متنعمند

تلاوت سوره ی کافرون

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يا أَيُّهَا الْكافِرُونَ (١)

لا أَعْبُدُ ما تَعْبُدُونَ (٢)

وَ لا أَنْتُمْ عابِدُونَ ما أَعْبُدُ (٣)

وَ لا أَنا عابِدٌ ما عَبَدْتُّمْ (۴)

وَ لا أَنْتُمْ عابِدُونَ ما أَعْبُدُ (۵)

لَكُمْ دِينُكُمْ وَ لِيَ دِينِ (۶)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

(ای رسول ما) بگو که ای کافران مشرک

من آن (بتان) را که شما (به خدائی) می پرستید هرگز نمی پرستم

و شما هم آن خدای یکتائی که من پرستش می کنم پرستش نمی کنید

نه من هرگز خدایان باطل شما را عبادت می کنم

و نه شما یکتا خدای معبود مرا عبادت خواهید کرد

پس اینک دین (شـرک و جهل) برای شـما باشد و دین (توحید و خداپرستی) منهم برای من (تا روزی که به امر حق شما را از شرک برگردانم و به راه توحید خدا و خداپرستی هدایت کنم)

تلاوت سوره ی کافرون قبل از طلوع روز جمعه

متن

سوره ی قُل یا أَیُّهَا الکَافِرُونَ را بخاند پیش از طلوع آفتاب ده مرتبه و دعا کند تا دعایش مستجاب شود

تلاوت سوره ی کوثر

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

إِنَّا أَعْطَیْناکَ الْکَوْثَرَ (۱)

فَصَلِّ لِرَبِّکَ وَ انْحَرْ (۲)

إِنَّ شانِئَکَ هُوَ الْأَبْتَرُ (۳)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

(ای رسول گرامی) مـا تو را کوثر (عطـای بسـیار) بخشـیدیم (به تو مقـام سـید انبیاء نام نیکو و کثرت فرزنـد و نهر کوثر و مقام رحمه للعالمینی و شفاعت کبرای امت و شرح صدر و همت عالی از لطف خود تو را عطا کردیم)

پس تو هم (بشکرانه آن نعم) برای خدا بنماز (و طاعت) و قربانی (و مناسک حج) بپرداز

که محققا دشمن بدگوی تو (عاص بن وائل) مقطوع النسل (و نسل تو تا قیامت بکثرت و برکت و عزت باقی) اس

تلاوت سوره ی کهف

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذی أَنْزَلَ عَلی عَبْدِهِ الْکِتابَ وَ لَمْ یَجْعَلْ لَهُ عِوَجاً (۱)

قَيِّماً لِيُنْذِرَ بَأْساً شَديداً مِنْ لَدُنْهُ وَ يُبَشِّرَ الْمُؤْمِنينَ الَّذينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْراً حَسَناً (٢)

ماكِثينَ فيهِ أَبَداً (٣)

وَ يُنْذِرَ الَّذينَ قالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَداً (۴)

ما لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَ لا لِآبائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْواهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلاَّ كَذِباً (۵)

فَلَعَلَّكَ باخِعٌ نَفْسَكَ عَلى آثارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهذَا الْحَديثِ أَسَفاً (۶)

إِنَّا جَعَلْنا ما عَلَى الْأَرْضِ زينَةً لَها لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً (٧)

وَ إِنَّا لَجاعِلُونَ ما عَلَيْها صَعيداً جُرُزاً (٨)

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحابَ الْكَهْفِ وَ الرَّقيمِ كانُوا مِنْ آياتِنا عَجَباً (٩)

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقالُوا رَبَّنا آتِنا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ هَيِّئْ لَنا مِنْ أَمْرِنا رَشَداً (١٠)

فَضَرَبْنا عَلَى آذانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنينَ عَدَداً (١١)

ثُمَّ بَعَثْناهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصى لِما لَبِثُوا أَمَداً (١٢)

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَ زِدْناهُمْ هُدىً (١٣)

وَ رَبَطْنا عَلى قُلُوبِهِمْ إِذْ قامُوا فَقالُوا رَبُّنا رَبُّ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَا مِنْ دُونِهِ إِلهاً لَقَدْ قُلْنا إِذاً

شَطَطاً (١۴)

هؤُلاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْ لا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرى عَلَى اللَّهِ كَذِباً (١۵)

وَ إِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَ ما يَعْبُدُونَ إِلاَّ اللَّهَ فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ يُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرفَقاً (١۶)

وَ تَرَى الشَّمْسَ إِذا طَلَعَتْ تَتَزاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذاتَ الْيَمينِ وَ إِذا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذاتَ الشِّمالِ وَ هُمْ فى فَجْوَةٍ مِنْهُ ذلِكَ مِنْ آياتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَ مَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِداً (١٧)

وَ تَحْسَبُهُمْ أَيْقاظاً وَ هُمْ رُقُودٌ وَ نُقَلِّبُهُمْ ذاتَ الْيَمينِ وَ ذاتَ الشِّمالِ وَ كَلْبُهُمْ باسِطٌ ذِراعَيْهِ بِالْوَصيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِراراً وَ لَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْباً (١٨)

وَ كَذلِكَ بَعَثْناهُمْ لِيَتَسائَلُوا بَيْنَهُمْ قالَ قائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قالُوا لَبِثْنا يَوْماً أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِما لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هذِهِ إِلَى الْمَدينَهِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّها أَزْكى طَعاماً فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَ لْيَتَلَطَّفْ وَ لا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَداً (١٩)

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعيدُوكُمْ فى مِلَّتِهِمْ وَ لَنْ تُفْلِحُوا إِذاً أَبَداً (٢٠)

وَ كَذلِكَ أَعْثَرْنا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ أَنَّ السَّاعَةَ لا رَيْبَ فيها إِذْ يَتَنازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْياناً رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قالَ الَّذينَ غَلَبُوا على أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِداً (٢١)

سَيَقُولُونَ ثَلاثَةٌ رابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَ يَقُولُونَ خَمْسَةٌ سادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْماً بِالْغَيْبِ وَ يَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَ ثامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّى أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ ما يَعْلَمُهُمْ إِلاَّ قَليلٌ فَلا تُمارِ فيهِمْ إِلاَّ مِراءً ظاهِراً وَ لا تَسْتَفْتِ فيهِمْ مِنْهُمْ أَحَداً (٢٢)

وَ لا تَقُولَنَّ لِشَيْ ءٍ إِنِّى فاعِلٌ ذلِكَ غَداً (٢٣)

إِلاَّ أَنْ يَشاءَ اللَّهُ وَ اذْكُرْ رَبَّكَ إِذا نَسيتَ وَ قُلْ عَسى أَنْ

يَهْدِيَنِ رَبِّى لِأَقْرَبَ مِنْ هذا رَشَداً (۲۴)

وَ لَبِثُوا فى كَهْفِهِمْ ثَلاثَ مِائَةٍ سِنينَ وَ ازْدَادُوا تِسْعاً (۲۵)

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِما لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَ أَسْمِعْ ما لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَ لا يُشْرِكُ فى حُكْمِهِ أَحَداً (۲۶)

وَ اتْلُ ما أُوحِىَ إِلَيْكَ مِنْ كِتابِ رَبِّكَ لا مُبَدِّلَ لِكَلِماتِهِ وَ لَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَداً (۲۷)

وَ اصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَداةِ وَ الْعَشِيِّ يُريدُونَ وَجْهَهُ وَ لا تَعْدُ عَيْناكَ عَنْهُمْ تُريدُ زينَةَ الْحَياةِ الدُّنْيا وَ لا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنا وَ اتَّبَعَ هَواهُ وَ كانَ أَمْرُهُ فُرُطاً (۲۸)

وَ قُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَ مَنْ شاءَ فَلْيَكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنا لِلظَّالِمينَ ناراً أَحاطَ بِهِمْ سُرادِقُها وَ إِنْ يَسْتَغيثُوا يُغاثُوا بِماءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِى الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرابُ وَ ساءَتْ مُرْتَفَقاً (۲۹)

إِنَّ الَّذينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ إِنَّا لا نُضيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلاً (۳۰)

أُولئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهارُ يُحَلَّوْنَ فيها مِنْ أَساوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ يَلْبَسُونَ ثِياباً خُضْراً مِنْ سُنْدُسٍ وَ إِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئينَ فيها عَلَى الْأَرائِكِ نِعْمَ الثَّوابُ وَ حَسُنَتْ مُرْتَفَقاً (۳۱)

وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَثَلاً رَجُلَيْنِ جَعَلْنا لِأَحَدِهِما جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنابٍ وَ حَفَفْناهُما بِنَخْلٍ وَ جَعَلْنا بَيْنَهُما زَرْعاً (۳۲)

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَها وَ لَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئاً وَ فَجَّرْنا خِلالَهُما نَهَراً (۳۳)

وَ كانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقالَ لِصاحِبِهِ وَ هُوَ يُحاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مالاً وَ أَعَزُّ نَفَراً (۳۴)

وَ دَخَلَ جَنَّتَهُ وَ هُوَ ظالِمٌ لِنَفْسِهِ قالَ ما أَظُنُّ أَنْ تَبيدَ هذِهِ أَبَداً (۳۵)

وَ ما أَظُنُّ السَّاعَةَ قائِمَةً وَ لَئِنْ رُدِدْتُ إِلى رَبِّى لَأَجِدَنَّ خَيْراً مِنْها مُنْقَلَباً (۳۶)

قالَ لَهُ صاحِبُهُ وَ هُوَ يُحاوِرُهُ أَ كَفَرْتَ بِالَّذى خَلَقَكَ

مِنْ تُرابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَهٍ ثُمَّ سَوَّاکَ رَجُلًا (۳۷)

لکِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّی وَ لا أُشْرِکُ بِرَبِّی أَحَداً (۳۸)

وَ لَوْ لا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَکَ قُلْتَ ما شاءَ اللَّهُ لا قُوَّهَ إِلاَّ بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْکَ مالاً وَ وَلَداً (۳۹)

فَعَسی رَبِّی أَنْ یُؤْتِیَنِ خَیْراً مِنْ جَنَّتِکَ وَ یُرْسِلَ عَلَیْها حُسْباناً مِنَ السَّماءِ فَتُصْبِحَ صَعیداً زَلَقاً (۴۰)

أَوْ یُصْبِحَ ماؤُها غَوْراً فَلَنْ تَسْتَطیعَ لَهُ طَلَباً (۴۱)

وَ أُحیطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ یُقَلِّبُ کَفَّیْهِ عَلی ما أَنْفَقَ فیها وَ هِیَ خاوِیَهٌ عَلی عُرُوشِها وَ یَقُولُ یا لَیْتَنی لَمْ أُشْرِکْ بِرَبِّی أَحَداً (۴۲)

وَ لَمْ تَکُنْ لَهُ فِئَهٌ یَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ ما کانَ مُنْتَصِراً (۴۳)

هُنالِکَ الْوَلایَهُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَیْرٌ ثَواباً وَ خَیْرٌ عُقْباً (۴۴)

وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَیاهِ الدُّنْیا کَماءٍ أَنْزَلْناهُ مِنَ السَّماءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَباتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشیماً تَذْرُوهُ الرِّیاحُ وَ کانَ اللَّهُ عَلی کُلِّ شَیْ ءٍ مُقْتَدِراً (۴۵)

الْمالُ وَ الْبَنُونَ زینَهُ الْحَیاهِ الدُّنْیا وَ الْباقِیاتُ الصَّالِحاتُ خَیْرٌ عِنْدَ رَبِّکَ ثَواباً وَ خَیْرٌ أَمَلًا (۴۶)

وَ یَوْمَ نُسَیِّرُ الْجِبالَ وَ تَرَی الْأَرْضَ بارِزَهً وَ حَشَرْناهُمْ فَلَمْ نُغادِرْ مِنْهُمْ أَحَداً (۴۷)

وَ عُرِضُوا عَلی رَبِّکَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونا کَما خَلَقْناکُمْ أَوَّلَ مَرَّهٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَکُمْ مَوْعِداً (۴۸)

وَ وُضِعَ الْکِتابُ فَتَرَی الْمُجْرِمینَ مُشْفِقینَ مِمَّا فیهِ وَ یَقُولُونَ یا وَیْلَتَنا ما لِهذَا الْکِتابِ لا یُغادِرُ صَغیرَهً وَ لا کَبیرَهً إِلاَّ أَحْصاها وَ وَجَدُوا ما عَمِلُوا حاضِراً وَ لا یَظْلِمُ رَبُّکَ أَحَداً (۴۹)

وَ إِذْ قُلْنا لِلْمَلائِکَهِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلاَّ إِبْلیسَ کانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَ فَتَتَّخِذُونَهُ وَ ذُرِّیَّتَهُ أَوْلِیاءَ مِنْ دُونی وَ هُمْ لَکُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمینَ بَدَلاً (۵۰)

ما أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ لا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَ

ما كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُداً (۵۱)

وَ يَوْمَ يَقُولُ نادُوا شُرَكائِيَ الَّذينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجيبُوا لَهُمْ وَ جَعَلْنا بَيْنَهُمْ مَوْبِقاً (۵۲)

وَ رَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُواقِعُوها وَ لَمْ يَجِدُوا عَنْها مَصْرِفاً (۵۳)

وَ لَقَدْ صَرَّفْنا في هذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَ كانَ الْإِنْسانُ أَكْثَرَ شَيْ‏ءٍ جَدَلاً (۵۴)

وَ ما مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جاءَهُمُ الْهُدى‏ وَ يَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلاَّ أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذابُ قُبُلاً (۵۵)

وَ ما نُرْسِلُ الْمُرْسَلينَ إِلاَّ مُبَشِّرينَ وَ مُنْذِرينَ وَ يُجادِلُ الَّذينَ كَفَرُوا بِالْباطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَ اتَّخَذُوا آياتي‏ وَ ما أُنْذِرُوا هُزُواً (۵۶)

وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآياتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْها وَ نَسِيَ ما قَدَّمَتْ يَداهُ إِنَّا جَعَلْنا عَلى‏ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ في‏ آذانِهِمْ وَقْراً وَ إِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدى‏ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذاً أَبَداً (۵۷)

وَ رَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤاخِذُهُمْ بِما كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلاً (۵۸)

وَ تِلْكَ الْقُرى‏ أَهْلَكْناهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَ جَعَلْنا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِداً (۵۹)

وَ إِذْ قالَ مُوسى‏ لِفَتاهُ لا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُباً (۶۰)

فَلَمَّا بَلَغا مَجْمَعَ بَيْنِهِما نَسِيا حُوتَهُما فَاتَّخَذَ سَبيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَباً (۶۱)

فَلَمَّا جاوَزا قالَ لِفَتاهُ آتِنا غَداءَنا لَقَدْ لَقينا مِنْ سَفَرِنا هذا نَصَباً (۶۲)

قالَ أَ رَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسيتُ الْحُوتَ وَ ما أَنْسانيهُ إِلاَّ الشَّيْطانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَ اتَّخَذَ سَبيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَباً (۶۳)

قالَ ذلِكَ ما كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلى‏ آثارِهِما قَصَصاً (۶۴)

فَوَجَدا عَبْداً مِنْ عِبادِنا آتَيْناهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنا وَ عَلَّمْناهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْماً (۶۵)

قالَ لَهُ مُوسى‏ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلى‏ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْداً (۶۶)

قالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطيعَ مَعِيَ صَبْراً

(۶۷)

وَ كَيْفَ تَصْبِرُ عَلى ما لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْراً (۶۸)

قالَ سَتَجِدُنى إِنْ شاءَ اللَّهُ صابِراً وَ لا أَعْصى لَكَ أَمْراً (۶۹)

قالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنى فَلا تَسْئَلْنى عَنْ شَيْ ءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْراً (۷۰)

فَانْطَلَقا حَتَّى إِذا رَكِبا فِى السَّفينَةِ خَرَقَها قالَ أَ خَرَقْتَها لِتُغْرِقَ أَهْلَها لَقَدْ جِئْتَ شَيْئاً إِمْراً (۷۱)

قالَ أَ لَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطيعَ مَعِىَ صَبْراً (۷۲)

قالَ لا تُؤاخِذْنى بِما نَسيتُ وَ لا تُرْهِقْنى مِنْ أَمْرى عُسْراً (۷۳)

فَانْطَلَقا حَتَّى إِذا لَقِيا غُلاماً فَقَتَلَهُ قالَ أَ قَتَلْتَ نَفْساً زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئاً نُكْراً (۷۴)

قالَ أَ لَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطيعَ مَعِىَ صَبْراً (۷۵)

قالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْ ءٍ بَعْدَها فَلا تُصاحِبْنى قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّى عُذْراً (۷۶)

فَانْطَلَقا حَتَّى إِذا أَتَيا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَما أَهْلَها فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُما فَوَجَدا فيها جِداراً يُريدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقامَهُ قالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْراً (۷۷)

قالَ هذا فِراقُ بَيْنى وَ بَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْويلِ ما لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْراً (۷۸)

أَمَّا السَّفينَةُ فَكانَتْ لِمَساكينَ يَعْمَلُونَ فِى الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعيبَها وَ كانَ وَراءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفينَةٍ غَصْباً (۷۹)

وَ أَمَّا الْغُلامُ فَكانَ أَبَواهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشينا أَنْ يُرْهِقَهُما طُغْياناً وَ كُفْراً (۸۰)

فَأَرَدْنا أَنْ يُبْدِلَهُما رَبُّهُما خَيْراً مِنْهُ زَكاةً وَ أَقْرَبَ رُحْماً (۸۱)

وَ أَمَّا الْجِدارُ فَكانَ لِغُلامَيْنِ يَتيمَيْنِ فِى الْمَدينَةِ وَ كانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُما وَ كانَ أَبُوهُما صالِحاً فَأَرادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغا أَشُدَّهُما وَ يَسْتَخْرِجا كَنزَهُما رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَ ما فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرى ذلِكَ تَأْويلُ ما لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْراً (۸۲)

وَ يَسْئَلُونَكَ عَنْ ذِى الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْراً (۸۳)

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِى الْأَرْضِ وَ آتَيْناهُ مِنْ كُلِّ شَيْ ءٍ سَبَباً (۸۴)

فَأَتْبَعَ سَبَباً (۸۵)

حَتَّى إِذا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَها تَغْرُبُ

فِی عَیْنٍ حَمِئَةٍ وَ وَجَدَ عِنْدَها قَوْماً قُلْنا یا ذَا الْقَرْنَیْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَ إِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِیهِمْ حُسْناً (۸۶)

قالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ یُرَدُّ إِلی رَبِّهِ فَیُعَذِّبُهُ عَذاباً نُکْراً (۸۷)

وَ أَمَّا مَنْ آمَنَ وَ عَمِلَ صالِحاً فَلَهُ جَزاءً الْحُسْنی وَ سَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنا یُسْراً (۸۸)

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَباً (۸۹)

حَتَّی إِذا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَها تَطْلُعُ عَلی قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِها سِتْراً (۹۰)

کَذلِکَ وَ قَدْ أَحَطْنا بِما لَدَیْهِ خُبْراً (۹۱)

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَباً (۹۲)

حَتَّی إِذا بَلَغَ بَیْنَ السَّدَّیْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِما قَوْماً لا یَکادُونَ یَفْقَهُونَ قَوْلاً (۹۳)

قالُوا یا ذَا الْقَرْنَیْنِ إِنَّ یَأْجُوجَ وَ مَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِی الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَکَ خَرْجاً عَلی أَنْ تَجْعَلَ بَیْنَنا وَ بَیْنَهُمْ سَدًّا (۹۴)

قالَ ما مَکَّنِّی فِیهِ رَبِّی خَیْرٌ فَأَعِینُونِی بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَیْنَکُمْ وَ بَیْنَهُمْ رَدْماً (۹۵)

آتُونِی زُبَرَ الْحَدِیدِ حَتَّی إِذا ساوی بَیْنَ الصَّدَفَیْنِ قالَ انْفُخُوا حَتَّی إِذا جَعَلَهُ ناراً قالَ آتُونِی أُفْرِغْ عَلَیْهِ قِطْراً (۹۶)

فَمَا اسْطاعُوا أَنْ یَظْهَرُوهُ وَ مَا اسْتَطاعُوا لَهُ نَقْباً (۹۷)

قالَ هذا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّی فَإِذا جاءَ وَعْدُ رَبِّی جَعَلَهُ دَکَّاءَ وَ کانَ وَعْدُ رَبِّی حَقًّا (۹۸)

وَ تَرَکْنا بَعْضَهُمْ یَوْمَئِذٍ یَمُوجُ فِی بَعْضٍ وَ نُفِخَ فِی الصُّورِ فَجَمَعْناهُمْ جَمْعاً (۹۹)

وَ عَرَضْنا جَهَنَّمَ یَوْمَئِذٍ لِلْکافِرِینَ عَرْضاً (۱۰۰)

الَّذِینَ کانَتْ أَعْیُنُهُمْ فِی غِطاءٍ عَنْ ذِکْرِی وَ کانُوا لا یَسْتَطِیعُونَ سَمْعاً (۱۰۱)

أَ فَحَسِبَ الَّذِینَ کَفَرُوا أَنْ یَتَّخِذُوا عِبادِی مِنْ دُونِی أَوْلِیاءَ إِنَّا أَعْتَدْنا جَهَنَّمَ لِلْکافِرِینَ نُزُلاً (۱۰۲)

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُکُمْ بِالْأَخْسَرِینَ أَعْمالاً (۱۰۳)

الَّذِینَ ضَلَّ سَعْیُهُمْ فِی الْحَیاهِ الدُّنْیا وَ هُمْ یَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ یُحْسِنُونَ صُنْعاً (۱۰۴)

أُولئِکَ الَّذِینَ کَفَرُوا بِآیاتِ رَبِّهِمْ وَ لِقائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمالُهُمْ فَلا نُقِیمُ لَهُمْ یَوْمَ الْقِیامَهِ وَزْناً (۱۰۵)

ذلِکَ جَزاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِما کَفَرُوا وَ اتَّخَذُوا آیاتی

وَ رُسُلی هُزُواً (۱۰۶)

إِنَّ الَّذینَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ کانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلاً (۱۰۷)

خالِدینَ فیها لا یَبْغُونَ عَنْها حِوَلاً (۱۰۸)

قُلْ لَوْ کانَ الْبَحْرُ مِداداً لِکَلِماتِ رَبِّی لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ کَلِماتُ رَبِّی وَ لَوْ جِئْنا بِمِثْلِهِ مَدَداً (۱۰۹)

قُلْ إِنَّما أَنَا بَشَرٌ مِثْلُکُمْ یُوحی إِلَیَّ أَنَّما إِلهُکُمْ إِلهٌ واحِدٌ فَمَنْ کانَ یَرْجُوا لِقاءَ رَبِّهِ فَلْیَعْمَلْ عَمَلاً صالِحاً وَ لا یُشْرِکْ بِعِبادَهِ رَبِّهِ أَحَداً (۱۱۰)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

ستایش و سپاس مخصوص خداست که بر بنده (خاص) خود (محمد ص) این کتاب بزرگ (قرآن) را نازل کرد و در (کمال صورت و معنای) آن هیچ نقص و عوجی ننهاد

تا به این کتاب (بزرگ) خلق را از عذاب سخت خدا بترساند و اهل ایمان را که اعمال آنها نیکوست به اجر بسیار نیکو (در عالم آخرت) بشارت دهد

که در آن سرمنزل پرنعمت بهشتی زندگانی ابدی خواهند داشت

و بترسان از عذاب آنان را که گفتند خدا فرزندی برای خود برگرفته است (یعنی مردمی را که عیسی یا عزیر یا فرشتگان را فرزندان خدا گویند بر این شرک آنها را از قهر خدای یکتا بترسان)

که آنها که به این سخن جاهلانه باطل قائلند نه خود نه پدرانشان از روی علم و دانش سخن نمی گویند این کلمه کذب و افتراء بزرگ که از دهنشان خارج می شود جز شرک و دروغ چیزی نیست

ای رسول نزدیکست که اگر امت تو به قرآن ایمان نیاورند جان عزیزت را از شدت حزن و تأسف بر آنان هلاک سازی (تو بعد از انجام رسالت ابدا از کفر و عصیان امت غمگین

مباش که جزای هر کس با ماست)

ما آنچه در زمین جلوه گر است زینت و آرایش ملک زمین قرار دادیم تا مردم را به آن امتحان کنیم که کدام یک در طاعت و حب خدا عملشان نیکوتر خواهد بود

و ما آنچه را زیور زمین گردانیدیم باز همه را به دست ویرانی و فنا میدهیم

ای رسول ما، تو پنداری که قصه اصحاب کهف و رقیم در مقابل این همه آیات قدرت و عجایب حکمتهای ما واقعه عجیبی است؟

آنگاه که آن جوانان کهف (از بیم دشمن) در غار کوه پنهان شدند از درگاه خدا مسئلت کردند بارالها تو در حق ما بلطف خاص خود رحمتی عطا فرما و بر ما وسیله رشد و هدایتی کامل مهیا ساز

پس ما (در آن غار از خواب) بر گوش (و هوش) آنها تا چند سالی پرده بیهوشی زدیم

پس از آن (خواب) آنان را برانگیختیم تا معلوم گردانیم کدام یک از آن دو گروه (مؤمنان اهل کتاب که در خواب اصحاب کهف اختلاف داشتند) مدت درنگ در آن غار را بهتر احصا خواهند کرد (و پی به قدرت خدا می برند)

ما قصه آنان را بر تو بدرستی حکایت خواهیم کرد آنها جوانمردانی بودند که به خدای خود ایمان آوردند و ما (به لطف خاص خود) بر مقام ایمان و هدایتشان بیفزودیم

ما بر دلهای (پاک) آنها علاقه (محبت و توحید و ایمان به خدا) را محکم ساختیم که آنها (در میان مشرکان و کافران عالم) قیام کرده و گفتند خدای ما پروردگار آسمانها و زمین است و ما هرگز

جز خدای یکتا هیچکس را به خدائی نمی خوانیم که اگر بخوانیم (چون شما مشرکان) سخت راه خطا و ظلم پیموده ایم (و مستحق قهر و عقاب خدا می شویم)

اینان قوم ما هستند که خدایانی غیر خدای یگانه برگرفتند در صورتیکه هیچ دلیلی روشن بر خدائی آنها ندارند چه ظلمی بالاتر از این افترا و دروغی است که بر خدا می بندند؟

و آنگاه اصحاب کهف با یکدیگر گفتند که شما چون از این مشرکان و خدایان باطلشان دوری جستید (برای آنکه از شر و بیداد اینان ایمن باشید) باید به غار کوه گریخته و پنهان شوید تا خدا از رحمت خود در همان غار تنگ به شما گشایش و توسعه بخشد و اسباب کار شما را با روزی حلال و آسایش مهیا سازد (آنگاه به غار کوه رفته و به خواب شدند)

و گردش آفتاب را چنان مشاهده می کنی که هنگام طلوع از سمت راست غار آنها بر کنار و هنگام غروب نیز از جانب چپ ایشان به دور می گردید و آنها کاملا از حرارت خورشید در آسایش بودند (شاید در آن اشاره هم باشد که بنای عمارت رو به جنوب بهتر است برای استفاده نور و آسایش) این حکایت (جوانمردان کهف) یکی از آیات الهی است هر کس را خدا راهنمائی کند او به حقیقت هدایت یافته و هر که را گمراه گرداند دیگر هرگز برای چنین کس هیچ یار و راهنمائی نخواهد بود

و آنها (یعنی اصحاب کهف) را بیدار پنداشتی و حال آنکه در خواب بودند و ما (برای رفع خستگی) آنان را به پهلوی راست و چپ می گردانیدیم و

سگ آنها دو دست بر در آن غار گسترده داشت و اگر کسی بر حال ایشان مطلع شدی از آنها گریختی و از هیبت و عظمت آنان بسیار هراسان گردیدی

باز ما آنان را از خواب برانگیختیم (و زمان خوابشان بر خود آنها مشتبه و نامعلوم بود) تا میان خودشان صحبت و بحث از مقدار زمان خواب پیش آمد یکی پرسید چند مدت در غار درنگ کردید جواب دادند یک روز تمام یا که برخی از روز. دیگر بار (در شک و اندیشه شدند و) گفتند خدا داناتر است که چند مدت در غار بوده ایم باری شما درهمهاتان را به شهر بفرستید تا مشاهده شود که کدام طعام پاکیزه تر و حلال تر است تا از آن روزی خود فراهم آرید و باید با دقت و ملاحظه زود بطوری که هیچ کس شما را نشناسد و از کار شما آگاه نشود بروید و برگردید

زیرا که محققا اگر (این مردم کافر) بر شما آگهی و ظفر یابند شما را یا سنگسار خواهند کرد یا به آئین خودشان برمی گردانند و هرگز دیگر روی رستگاری نخواهید دید

و باز ما مردم را بر حال اصحاب کهف آگاه ساختیم تا خلق بدانند که وعده خدا (به روز معاد و زنده کردن مردگان) بحق بوده و ساعت قیامت البته بی هیچ شک خواهد آمد. تا مردمی که میانشان تنازع و خلاف در امر آنها بود (یعنی در عدد یا آئین آنها که قائل به معاد و قیامت بودند) رفع نزاعشان بشود پس این همه بعضی گفتند باید گرد آنها حصار و بنائی بسازیم (که در حبس از خلق مستور و

ممنوع شوند تا کسی را به دین خود نخوانند) خدا به احوال آنها آگاه تر است و آنانکه بر واقع احوال آنها ظفر و اطلاع یافتند یعنی خداپرستان (و نیکان امت با خود) گفتند البته برایشان مسجدی بنا کنیم که در آن نماز آیند و خلق را به دین خود که راه حق و خداپرستی است هدایت کنند

بعضی خواهند گفت که عده آن اصحاب کهف سه نفر بود و چهارمین هم سگ آنها و برخی دیگر از روی خیالبافی و غیب گوئی می گویند عده آنها پنج نفر بود و ششمین سگ آنها و برخی دیگر گویند هفت نفر بودند و هشتمین سگ آنها ای رسول ما، تو با مردمی که این اختلاف (بی نتیجه) را برپا می کنند بگو خدای من به عده آنها آگاهتر (از خلق) است که بر عدد آنها از خلق بجز افراد قلیلی مانند انبیاء و اولیاء که از طرف حق به وحی دانسته اند هیچکس آگاه نیست پس تو با اهل کتاب در این موضوع مجادله مکن جز آنکه هر چه به ظاهر وحی دانستی اظهار کن و دیگر هرگز فتوی از احدی در این باب مپرس

و ای رسول ما تو هرگز مگو که من این کار را فردا خواهم کرد

مگر آنکه بگوئی (إن شاء الله) اگر خدا بخواهد و لحظه ای خدا را فراموش مکن و به خلق بگو (این قدر بر سر قصه یاران کهف بحث و جدل برپا مکنید که) امید است خدای من مرا به حقایقی بهتر و علومی برتر از این قصه هدایت فرماید

و آنها در کهف کوه سیصد سال، نه سال هم

افزون درنگ کردند (یهود بر علی ع در این آیه اعتراض کردند که نه سال زیاده در تورات ما نیست حضرت پاسخ داد که این نه سال بر اینست که سال شما شمسی و سال ما قمریست)

بگو خدا به زمان اقامت آنان در کوه داناتر است که او به همه اسرار غیب آسمانها و زمین محیط است و چقدر هم بینا و شنواست و هیچ کس جز او نگهبان خلق نیست

و آنچه از کتاب خدا بر تو وحی شد (بر خلق) تلاوت کن که کلمات خدا را هیچ کس تغییر نتواند داد و هرگز جز درگاه او پناهی نخواهی یافت

و همیشه خویش را با کمال شکیبائی به محبت آنان که صبح و شام خدا را می خوانند و رضای او را می طلبند وادار کن و یک لحظه از آن فقیران چشم مپوش که به زینتهای دنیا مایل شوی و هرگز با آنانکه ما دلهای آنها را از یاد خود غافل کرده ایم و تابع هوای نفس خود شدند و به تبهکاری پرداختند متابعت مکن (یعنی با اشراف و ثروتمندان ظالم هواپرست نپیوند)

و بگو دین حق همانست که از جانب پروردگار شما آمد پس هر که می خواهد ایمان آرد و هر که می خواهد کافر شود ما برای کافران ستمکار آتشی مهیا ساخته ایم که شعله های آن (مانند خیمه های بزرگ) گرد آنها احاطه کند و اگر (از شدت عطش) شربت آبی درخواست کنند آبی مانند مس گداخته سوزان به آنها دهند که رویها را بسوزاند و آن آب بسیار بد شربتی و (آن دوزخ) بسیار بد آسایشگاهی خواهد بود

آنان که

(به خدا) ایمان آوردند و نیکوکار شدند ما هم اجر نیکوکاران را ضایع نخواهیم گذاشت

(بلکه اجر عظیم) بهشتهای عدن که نهرها زیر درختانش جاریست خاص آنهاست در حالیکه در آن بهشت بر تن زیورهای زرین بیارایند و لباس های سبز حریر و دیبا درپوشند و بر تخت ها (به عزت و نشاط) تکیه زنند (که آن بهشت) نیکو اجری و خوش آرامگاهی است

(ای رسول ما حکایت) دو مرد (مؤمن و کافر) را برای امت مثل آر که به یکی از آنها دو باغ انگور دادیم و به نخل خرما اطرافش را پوشانیدیم و عرصه میان آنها را کشتزار (برای گندم و سایر حبوبات) مخصوص گردانیدیم

آن دو باغ کاملا میوه های خود را بی هیچ آفت و نقصان بداد و در وسط آنها جوی آبی نیز روان ساختیم

و این مرد را که در باغ میوه بسیار بود به رفیق خود (که مردی مؤمن و فقیر بود) در مقام گفتگو و مفاخرت برآمد و گفت من از تو به دارائی بیشتر و از حیث خدم و حشم نیز محترم و عزیزترم

و روزی به باغ در حالیکه به نفس خود ستمکار بود (چون عمر را به کفر و گناه و غفلت از خدا می گذرانید) با کمال غرور داخل شد و گفت گمان ندارم هرگز این باغ و دارائی من نابود شود

و نیز گمان نمی کنم که روز قیامتی بپاشود و اگر به فرض (هم خدا و قیامتی باشد و) من به سوی خدای خود بازگردم البته در آن جهان نیز از این باغ دنیا منزلی بهتر خواهم یافت

رفیق بـا ایمـان و فقیر در مقـام گفتگو و انـدرز بـدو گفت آیا به خـدائی که نخست از خاك و بعـد از نطفه ترا آفریـد و آنگاه مردی کامل و آراسته خلقتت ساخت (تشکیک کرده و) کافر شدی؟ (زهی جهل و نادانی)

لیکن من که پروردگارم آن خدای یکتاست و هرگز به خدای خود احدی را شریک نخواهم ساخت

(ای رفیق) تو چرا وقتی به باغ خود درآمـدی نگفتی که همه چیز به خواست خـداست و جز قدرت خدا قوه ای نیست و اگر تو مرا از خود به مال و فرزند کمتر دانی (به خود مغرور مشو)

که امید است خدا مرا بهتر از باغ تو (در آخرت و دنیا) بدهد و بر بوستان تو (مرد کافرکیش شبی) آتشی فرستد که چون صبح شود باغت یکسره نابود و با خاك صرف یکسان گردد

یا صبحگاهی جوی آبش به زمین فرو رود و دیگر هرگز نتوانی آب بدست آری (و باغت از بی آبی خشك شود)

یا آنکه ثمره و میوه هایش همه نابود گردد تا صبحدمی از شدت حزن و اندوه بر آنچه در باغ خرج کردی دست بر دست زنی که بنـا و اشـجارش همه ویران و خشـك شـده است آنگـاه (از کفر خود پشـیمان شوی و) گوئی ای کـاش من به خـدای خود مشرك نمی شدم (و بخودپرستی و غرور و معصیت نمی پرداختم)

و ابدا جز خدا هیچکس نباشد که آن گنهکار کافر را از قهر و خشم خدا یاری و حمایت تواند کرد

آنجا ولایت و حکمفرمائی خاص خداست که بحق فرمان دهد و بهترین اجر و

ثواب و عاقبت نیکو را هم او (بهر که خواهد) عطا کند

(ای رسول ما برای امت) چنین زندگانی تمام دنیا را مثل زن که (خلق در یک باغ و مزرعه حال دنیا به چشم می نگرند که) ما آب بارانی از آسمان نازل کردیم و به آن آب درختان و نباتات گوناگون زمین درهم پیچیده و خرم بروید سپس صبحگاهی همه در هم شکسته و خشک شود و بدست بادها (ی حوادث) زیر و زبر و فانی گردد و خدا بر هر چیز در عالم اقتدار کامل دارد

مال و فرزندان زیب و زینت حیات دنیاست و (لیکن) اعمال صالح که تا قیامت باقی است (مانند نماز و تهجد و ذکر خدا و صدقات جاری چون بنای مسجد و مدرسه و موقوفات و خیرات در راه خدا) نزد پروردگار بسی بهتر و عاقبت آن نیکوتر است

و یاد کن ای محمد ص روزی را که ما کوه ها را به رفتار آریم و زمین را صاف و بدون پست و بلندی آشکارا ببینی و همه را در صف محشر از قبرها برانگیزیم و یکی را فرو نگذاریم

و خلایق را در صفی بر خدا عرضه کنند و به کافران گفته شود (دیدید) همان گونه که اول بار شما را آفریدیم باز به سوی ما امروز باز آمدید و آن معادی را که به خیال باطل خود منکر بودید به چشم مشاهده کردید؟

و در آن روز کتاب اعمال نیک و بد خلق را پیش نهند و اهل عصیان را از آنچه در نامه عمل آنهاست ترسان و هراسان بینی در

حالی که با خود گویند ای وای بر ما این چگونه کتابی است که اعمال کوچک و بزرگ ما را سر موئی فرو نگذاشته جز آنکه همه را احصار کرده است و در آن کتاب همه اعمال خود را حاضر بینند (و جزای آن را بیابند) و خدا به هیچکس ستم نخواهد کرد

و ای رسول یاد آر وقتی را که به فرشتگان فرمان دادیم که بر آدم (صفی الله) همه سجده کنید و آنها تمام سر به سجده فرود آوردند جز شیطان که از جنس جن (دیو) بود بدین جهت از طاعت خدای سرپیچید آیا (شما فرزندان آدم) مرا فراموش کرده و شیطان و فرزندانش را دوست خود گرفتید؟ در صورتیکه آنها شما را سخت دشمنند؟ و ظالمان که به جای خدا شیطان را به طاعت برگزیدند بسیار بد مبادله کردند

من در وقت آفرینش آسمان و زمین و یا خلقت خود این مردم آنها را حاضر و گواه نساختم و کمک از کسی نخواستم و هرگز گمراهان را به مددکاری نگرفتم (پس مردم از آفرینش جهان بلکه از خلقت خویش هم به حقیقت بی خبرند و هر چه گویند و شنوند تصور و گمانی بیش نیست)

و یاد آور روزی را که خدا به کافران برگوید که اکنون آنان را که شریک من گمان داشتید بخوانید (تا بفریاد شما رسند) آنها بخوانند و یکی اجابت نکند پس میان همه آنها (یعنی مشرکان و معبودانشان) جایگاهی سخت مهلک مقرر سازیم

و آنگاه مردم بدکار آتش دوزخ را به چشم مشاهده کنند و پندارند که در آن خواهند افتاد و از آن

ابدا مفری ندارند

و ما در این قرآن هر گونه مثال و بیان برای هدایت خلق آوردیم و (لیکن) آدمی بیشتر از هر چیز با سخن حق به جدال و خصومت برخیزد

و چون هدایت الهی قرآن (راهنمای بزرگ) به خلق رسید چه منع کرد که (مردم آن هدایت را بپذیرند و) به درگاه پروردگار خود توبه و استغفار کنند به جز آنکه (خواستند مستحق شوند) تا سنت عقوبت و هلاک پیشینیان به اینان هم برسد و یا با مجازات و عذاب خدا روبرو شوند

و ما رسولان را جز برای بشارت (نیکان) و ترسانیدن (بدان) نفرستادیم و کافران با سخنان بیهوده باطل می خواهند جدل کرده و حق را پایمال کنند و آیات مرا آنچه برای تنبیه و انذارشان آمد (از جهل و غرور) به استهزاء گرفتند

و کیست ستمکارتر از آن کسی که متذکر آیات خدا شده و باز از او اعراض کرد و از اعمال زشتی که کرده بود (به جای آنکه توبه و انابه کند) از همه به کلی فراموش کرد و ما پس از اتمام حجت بر دلهایشان پرده (جهل و قساوت) انداختیم تا دیگر آیات ما را فهم نکنند و گوش آنها را از شنیدن سخن حق سنگین ساختیم و اگر به هدایتشان بخوانی دیگر ابدا هدایت نخواهند یافت

خدای تو بسیار آمرزنده و بی نهایت دارای کرم و رحمت است و اگر خواهد تا خلق را به کردارشان مؤاخذه کند همانا در عذابشان تعجیل و تسریع کند و لیکن برای آن عذاب وقت معین (در عالم قیامت) مقرر است که از آن هرگز پناه و

گریزگاهی نخواهند یافت

و اینست شهر و دیارهائی که اهل آن را چون ظلم و ستم کردند هلاک ساختیم و بر جایگه هلاکشان (که آتش دوزخست) موعدی (در قیامت) مقرر گردانیدیم

و (ای محمد ص امت را) بیاد آر وقتی را که موسی به رفیق جوانمردش (یوشع که وصی و خلیفه او بود) گفت من دست از طلب برندارم تا به مجمع البحرین (به محل دو دریای مشرق و مغرب یا مرد کامل الهی خضر وقت که جمع بین دریای مشرق معرفت و مغرب عبادت کرده) برسم یا قرنها عمر در طلب بگذرانم

و چون موسی و رفیقش بدان مجمع البحرین رسیدند ماهی (غذای) خود را فراموش کردند آن ماهی، راه به دریا برگرفت و رفت

پس آنگاه که از آن مکان بگذشتند موسی به آن جوان گفت غذای چاشت ما را بیاور که ما در این سفر رنج بسیار دیدیم

(یوشع) گفت در نظر داری آنجا که بر سر سنگی منزل گرفتیم من آنجا ماهی را فراموش کردم و شیطان از یادم برد و شگفت آنکه ماهی بریان راه دریا گرفت و برفت

موسی (به فراست دریافت و یوشع را) گفت آنجا همان مقصدی است که ما در طلب آنیم و از آن راهی که آمدند به آنجا برگشتند

در آنجا بنده ای از بندگان خاص ما را (که جویای او بودند) یافتند که او را رحمت و لطف خاصی عطا کردیم و هم از نزد خود وی را علم لدنی و اسرار غیب الهی بیاموختیم

موسی به آن شخص دانا (و خضر زمان) گفت آیا اگر

من تبعیت و خدمت تو کنم از علم (لدنی) خود مرا خواهی آموخت؟

آن عالم پاسخ داد که تو (ای موسی) ظرفیت نداری و هرگز نمی توانی که تحمل اسرار کرده و با من صبر پیشه کنی

و چگونه صبر توانی کرد بر چیزی که اصلا از علم آن آگهی نیافته ای

موسی باز گفت به خواست خدا مرا با صبر و تحمل خواهی یافت و هرگز در هیچ امر با تو مخالفت نخواهم کرد

آن عالم باز گفت پس اگر تابع من شدی دیگر از هر چه من کنم هیچ سؤال مکن تا وقتیکه از آن راز من خود ترا آگاه سازم

(موسی قبول شرط کرد و) سپس هر دو با هم برفتند تا وقتیکه در کشتی سوار شدند آن عالم کشتی را (در میان دریا) بشکست موسی (شرط و عهد خود را فراموش کرد و) گفت ای مرد چرا کشتی شکستی تا اهل آن را بدریا غرق کنی؟ بسیار کار منکر و زشتی به جای آوردی؟

آن عالم به موسی گفت آیا من با تو نگفتم که هرگز ظرفیت و توانائی آنکه با من صبر کنی نداری؟

موسی (متذکر شرط خود شد و) گفت (این یک بار) بر من مگیر که شرط خود را فراموش کردم (و فراموشی اختیاری نیست ببخش) و مرا تکلیف سخت طاقت فرسا نفرما

(خضر عذرش را پذیرفت) و باز هم روان شدند تا از دریا گذشته در ساحل به پسری برخوردند او پسر را بی گفتگو بقتل رسانید باز موسی (شرط رفاقت خود را فراموش کرده تند شد و) گفت آیا

نفس محترمی که کسی را نکشته بود بیگناه کشتی؟ همانا کار بسیار منکر ناپسندی کردی؟

باز (آن عالم به موسی) گفت آیا با تو نگفتم که تو هرگز ظرفیت (و مقام) آنکه با من (و اسرار کار من) صبر کنی نخواهی داشت

موسی گفت (این دفعه را هم ببخش) اگر بار دیگر از تو مؤاخذه و اعتراضی کردم از آن بعد با من ترک صحبت و رفاقت کن که از تقصیر من عذر موجه بر متارکه دوستی بدست خواهی داشت

(خضر عذر موسی را پذیرفت و) باز هم روان شدند تا وارد بر قریه ای شدند و از اهل آن شهر طعام خواستند مردم از طعام دادن و مهمانی آنها ابا کردند (و هیچ کس آنها را مهمان نکرد) آنها هم از آن شهر به عزم خروج رفتند تا نزدیکی دروازه آن شهر به دیواری که نزدیک به انهدام بود رسیدند (خضر آن دیوار را دیده) و به استحکام و تعمیر آن پرداخت (باز موسی زبان به اعتراض گشود و) گفت روا بود که تو که این زحمت را بخود دادی جائی این تعمیر را می کردی که بر آن اجرتی می گرفتی (تا از آن اجرت بر خود تهیه غذا می کردیم)

خضر گفت این (سه بار کم ظرفی و بی صبری و اعتراض) عذر مفارقت بین من و تو است و من همین ساعت تو را بر اسرار کارهایم که بر فهم آن صبر و ظرفیت نداشتی آگاه می سازم

اما آن کشتی را که بشکستم صاحبش خانواده فقیری بود که از آن کشتی کسب و ارتزاق می کردند خواستم چون کشتیهای بی عیب را پادشاه

به غصب می گرفت این کشتی را ناقص کنم (تا برای آن فقیران باقی بماند)

و اما آن غلام (را که بقتل رسانـدم چون کافر بود و) پدر و مادر او مؤمن بودند از آن باک داشـتم که آن پسـر آنها را (فریفته خود سازد و) به خوی کفر و طغیان خود درآورد

خواستم تا به جای او خدا فرزندی بهتر و صالح تر و مهذبتر و نزدیکتر به ارحام پرستی به آن پدر و مادر بخشد

امـا آن دیوار (را که تعمیر کردم) در این شـهر بـدین جهت بود که زیر آن گنجی از دو طفـل یتیمی که پـدری صالـح داشـتند نهفته بود خـدا خواست تا آن اطفال بحد رشد رسـند و گنج تا آن زمان بر آنان زیر دیوار بماند تا بلطف خدا خودشان گنج را اسـتخراج کننـد و من اینکارهـا نه از پیش خود (بلکه به امر خـدا) کردم اینست مـال و باطن کارهائی که تو طاقت و ظرفیت بر انجام آن نداشتی (مفسرین برخی طبق اخبار گفتند آن گنج از جواهر علوم بود نه زر و گوهر)

و از تو ای رسول سؤال از ذوالقرنین می کنند پاسخ ده که من بزودی حکایت او را بشما تذکر خواهم داد

ما او را در زمین (رسالت و سلطنت و) تمکن و قدرت بخشیدیم و (در علم و هنر) از هر چیزی رشته ای بدست او دادیم

او هم از آن رشته و وسیله حق پیروی کرده و موفقیت ها می یافت

تا هنگامی که (در سیر خود) ذوالقرنین به مغرب رسید جائی که خورشید را (که در دریای محیط غروب می کرد) چنین

می یافت که در چشمه آب تیره ای رخ نهان می کند و آنجا قومی را یافت که ما (چون کافر بودند) به ذوالقرنین دستور دادیم که درباره این قوم یا قهر و عذاب (اگر ایمان نیاوردند) یا لطف و رحمت (اگر ایمان آرند) به جای آور

ذوالقرنین به آن قوم گفت اما هر کس از شما ظلم و ستم کرده او را به کیفر خواهم رسانید و سپس هم که (بعد از مرگ) به سوی خدا باز گردد خدا او را به عذابی بسیار سخت کیفر خواهد کرد

و اما هر کس به خدا ایمان آورد و نیکوکردار شد نیکوترین اجر (که سعادت دنیا و بهشت آخرت است) خواهد یافت و هم ما امر را بر او سهل و آسان گیریم (و از هر جهت وسایل آسایش او فراهم سازیم)

ذوالقرنین باز با همان وسایل و اسباب (سفر را ادامه داد و) تعقیب کرد

تا آنکه به مشرق زمین رسید آنجا قومی را یافت که ما میان آنها و آفتاب ساتری قرار ندادیم (یعنی لباس و خیمه و مسکنی که از حرارت خورشید سایبان کنند نداشتند)

همچنین بود و البته ما از احوال آن کاملا با خبر بودیم

باز از جنوب به سمت شمال سفر را ادامه داد و با وسائل تعقیب می کرد

تا رسید میان دو سد (دو کوه بین دو کشور در شمال یا جنوب خاک ترکستان) آنجا قومی را یافت که سخنی فهم نمی کردند (و سخت وحشی و زبان نفهم بودند)

آنان گفتند ای ذوالقرنین (بدان که قومی بنام) یأجوج و مأجوج (پشت این کوه) فساد و

خونریزی و وحشی گری بسیار می کنند آیا چنانکه ما خرج آن را به عهده گیریم سدی میان ما و آنها می بندی؟ که ما از شر آنان آسوده شویم؟

ذوالقرنین گفت تمکن و ثروتی که خدا به من عطا فرموده از هزینه شما بهتر است (نیازی به کمک مادی شما ندارم) اما شما با من به قوت بازو کمک کنید (مرد و کارگر از شما، وسایل و هزینه آن با من) تا سدی محکم برای شما بسازم که بکلی مانع دستبرد آنها شود

و گفت قطعات آهن بیاورید آنگاه دستور داد که زمین را تا به آب بکنند و از عمق زمین تا مساوی دو کوه از سنگ و آهن دیواری بسازند و سپس آتش افروخته تا آهن گداخته شود آنگاه مس گداخته بر (خلل و فرج) آن آهن و سنگ ریختند

از آن پس آن قوم نه هرگز بر شکستن آن سد و نه بر بالای آن شدن و رخنه در آن توانائی یافتند

ذوالقرنین گفت که (این قدرت و تمکن بر بستن سد) از لطف و رحمت خدای من است و آنگاه که وعده خدا فرا رسد (که در روز قیامت یا روز ظهور حضرت ولی الله اعظم است) آن سد را متلاشی و پاره پاره گرداند و البته وعده خدا محقق و راست خواهد بود

و روز آن وعده که فرا رسد (طایفه یأجوج و مأجوج یا) همه خلایق محشر چون موج مضطرب و سرگردان باشند و نفخه صور دمیده شود و همه خلق در صحرای قیامت جمع آیند

و دوزخ را (که انکار می کردند) آشکار به کافران بنمائیم

آن کـافرانی که بر چشم (قلب) شـان پرده (غفلت) بود و از یـاد من غافـل بودنـد و از فرط هوای نفس هیـچ توانـائی بر شـنیدن آیات و کلمه الهی نداشتند

آیا کافران پندارنـد که بنـدگان (با خلوص) من، غیر من کسـی را دوست و یاور خود خواهنـد گرفت زهی پندار باطل بندگان من هرگز از من به غیر نپردازند و ما برای کافران دوزخ را منزلگاه قرار داده ایم

(ای رسول ما) به امت بگو که می خواهید شما را بر زیانکارترین مردم آگاه سازم؟

زیانکـارترین مردم آنهـا هسـتند که عمرشـان را در راه دنیای فانی تباه کردنـد و به خیال باطل می پنداشـتند که نیکوکاری می کنند

همین دنیاطلباننـد که به آیات خـدای خود کافر شدنـد و روز ملاقات خـدا را انکار کردند لذا اعمالشان همه تباه گشـته و روز قیامت آنها را هیچ وزن و ارزشی نخواهیم داد (زیرا آنها کاری که در آن جهان ارزشی دارد نکرده اند)

اینان چون کافر شده و آیات و پیمبران مرا استهزاء کردند به آتش دوزخ کیفر خواهند یافت

و آنان که به خدا ایمان آورده و نیکوکار شدند البته آنها در بهشت فردوس منزل خواهند یافت

همیشه در آن بهشت ابد منزل یافته و هرگز از آنجا انتقال نخواهند یافت

(ای رسول ما به امت) بگو که اگر دریا برای نوشتن کلمات پروردگار من مرکب شود پیش از آنکه کلما

تلاوت سوره ی کهف بعد از نماز صبح روز جمعه

متن

کهف

تلاوت سوره ی لقمان

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

الم (۱)

تِلْکَ آیاتُ الْکِتابِ الْحَکیمِ (۲)

هُدیً وَ رَحْمَهً لِلْمُحْسِنینَ (۳)

الَّذينَ يُقيمُونَ الصَّلاهَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكاهَ وَ هُمْ بِالْآخِرَهِ هُمْ يُوقِنُونَ (۴)

أُولئِکَ عَلى هُدىً مِنْ رَبِّهِمْ وَ أُولئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۵)

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرى لَهْوَ الْحَديثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذَها هُزُواً أُولئِکَ لَهُمْ عَذابٌ مُهينٌ (۶)

وَ إِذا تُتْلى عَلَيْهِ آياتُنا وَلَّى مُسْتَكْبِراً كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْها كَأَنَّ فى أُذُنَيْهِ وَقْراً فَبَشِّرْهُ بِعَذابٍ أَليمٍ (۷)

إِنَّ الَّذينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعيمِ (۸)

خالِدينَ فيها وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَ هُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ (۹)

خَلَقَ السَّماواتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَها وَ أَلْقى فِى الْأَرْضِ رَواسِيَ أَنْ تَميدَ بِكُمْ وَ بَثَّ فيها مِنْ كُلِّ دابَّهٍ وَ أَنْزَلْنا مِنَ السَّماءِ ماءً فَأَنْبَتْنا فيها مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَريمٍ (۱۰)

هذا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونى ما ذا خَلَقَ الَّذينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فى ضَلالٍ مُبينٍ (۱۱)

وَ لَقَدْ آتَيْنا لُقْمانَ الْحِكْمَهَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَ مَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّما يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَ مَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَميدٌ (۱۲)

وَ إِذْ قالَ لُقْمانُ لِابْنِهِ وَ هُوَ يَعِظُهُ يا بُنَيَّ لا تُشْرِکْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْکَ لَظُلْمٌ عَظيمٌ (۱۳)

وَ وَصَّيْنَا الْإِنْسانَ بِوالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْناً عَلى وَهْنٍ وَ فِصالُهُ فى عامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لى وَ لِوالِدَيْکَ إِلَيَّ الْمَصيرُ (۱۴)

وَ إِنْ جاهَداکَ عَلى أَنْ تُشْرِکَ بى ما لَيْسَ لَکَ بِهِ عِلْمٌ فَلا تُطِعْهُما وَ صاحِبْهُما فِى الدُّنْيا مَعْرُوفاً وَ اتَّبِعْ سَبيلَ مَنْ أَنابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِما كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۱۵)

يا بُنَيَّ إِنَّها إِنْ تَکُ مِثْقالَ حَبَّهٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فى صَخْرَهٍ أَوْ فِى السَّماواتِ أَوْ فِى الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطيفٌ خَبيرٌ (۱۶)

يا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلاهَ وَ أْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ

وَ انْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ اصْبِرْ عَلى ما أَصابَكَ إِنَّ ذلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ (١٧)

وَ لا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَ لا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحاً إِنَّ اللَّهَ لا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتالٍ فَخُورٍ (١٨)

وَ اقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَ اغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْواتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ (١٩)

أَ لَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ وَ أَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظاهِرَةً وَ باطِنَةً وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يُجادِلُ فِي اللَّهِ
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ لا هُدىً وَ لا كِتابٍ مُنِيرٍ (٢٠)

وَ إِذا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا ما أَنْزَلَ اللَّهُ قالُوا بَلْ نَتَّبِعُ ما وَجَدْنا عَلَيْهِ آباءَنا أَ وَ لَوْ كانَ الشَّيْطانُ يَدْعُوهُمْ إِلى عَذابِ السَّعِيرِ (٢١)

وَ مَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَ هُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقى وَ إِلَى اللَّهِ عاقِبَةُ الْأُمُورِ (٢٢)

وَ مَنْ كَفَرَ فَلا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ إِلَيْنا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِما عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ (٢٣)

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلاً ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلى عَذابٍ غَلِيظٍ (٢٤)

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لا يَعْلَمُونَ (٢٥)

لِلَّهِ ما فِي السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (٢٦)

وَ لَوْ أَنَّ ما فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلامٌ وَ الْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ ما نَفِدَتْ كَلِماتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (٢٧)

ما خَلْقُكُمْ وَ لا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ واحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ (٢٨)

أَ لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهارِ وَ يُولِجُ النَّهارَ فِي اللَّيْلِ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلى أَجَلٍ مُسَمًّى وَ أَنَّ اللَّهَ بِما
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (٢٩)

ذلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَ أَنَّ ما يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْباطِلُ وَ أَنَّ

اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبيرُ (۳۰)

أَ لَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرى فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آياتِهِ إِنَّ فى ذلِكَ لَآياتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (۳۱)

وَ إِذا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَ ما يَجْحَدُ بِآياتِنا إِلاَّ كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ (۳۲)

يا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَ اخْشَوْا يَوْماً لا يَجْزى والِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَ لا مَوْلُودٌ هُوَ جازٍ عَنْ والِدِهِ شَيْئاً إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَياةُ الدُّنْيا وَ لا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ (۳۳)

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَ يَعْلَمُ ما فِي الْأَرْحامِ وَ ما تَدْرى نَفْسٌ ما ذا تَكْسِبُ غَداً وَ ما تَدْرى نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَليمٌ خَبيرٌ (۳۴)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

الم (این حروف گفته شد که اسرار الهی است)

اینست (قرآن عظیم و) آیات کتاب خدای حکیم

که رحمت و هدایت است برای نیکوکاران عالم

آنان که نماز بپا می دارند و زکات فقیران ادا می کنند و به عالم آخرت کاملا یقین دارند

هم آنان از لطف پروردگار خویش به راه راستند و هم آنان رستگاران عالمند

و برخی از مردمان (فاسد فتنه انگیز مانند نصر حارث) کسی است که گفتار و سخنان لغو و باطل را (مانند قصه های دروغ و افسانه های شهوت انگیز مفسد اخلاق و سرود مطرب) بهر وسیله تهیه می کند تا خلق را به جهالت از راه خدا (و آموختن علوم و معارف قرآن) گمراه سازد و قرآن را به تمسخر و استهزاء می گیرد این مردمان فاسد کافر به عقاب با خواری و ذلت گرفتار شوند

و

هر گاه بر این مردم تلاوت آیات قرآن شود چنان با غرور و تکبر پشت گرداند که گوئی هیچ آن آیات الهی را نشنید، پنداری از هر دو گوش کر است (ای رسول گرامی) این کس را به عذاب دردناک بشارت ده

آنان که به خدا ایمان آوردند و به اعمال نیکو پرداختند باغهای پر نعمت (بهشت جاودانی) مخصوص آنهاست

و آنها در بهشت ابد همیشگی خواهند بود این وعده خدا محقق و حتمی است و خدا بر همه کار عالم مقتدر و به حقیقت هر چیز آگاهست

(سقف رفیع) آسمانها را بی ستونی که به حس مشاهده کنند خلق کرده و کوه های بزرگ را در زمین بنهاد تا از حیرت و اضطراب برهید (شاید یک معنی کوه ها انبیاء و رجال الهی باشند که خلق را هدایت کرده و از حیرت و گمراهی در امر معاش و معاد می رهانند) و در روی زمین انواع مختلف حیوانات را منتشر و پراکنده ساخت و هم از آسمان آب باران فرود آوردیم و به آن آب نباتات پرفایده برویانیدیم

این (آسمان و زمین و کوه و باران و گیاه و حیوان و غیره که بیان شد) همه آفریده خداست حال شما مشرکان بگوئید آنان که به جز خدا (معبود شما) هستند در جهان چه آفریده اند؟ هیچ نیافریده اند بلکه ستمکاران مشرک که آنها را شریک خدا گرفتند دانسته و آشکار در گمراهی هستند

و ما به لقمان مقام علم و حکمت عطا کردیم (و فرمودیم) که بر این نعمت بزرگ خدا را شکر کن و هر کس شکر حق گوید به نفع خود اوست (که

خدا نعمتش بیفزاید) و هر که ناسپاسی و کفران کند (باز به زیان خود اوست که) خدا از شکر و سپاس خلق بی نیاز و (به ذات خود) ستوده صفات است

ای رسول ما، یاد کن وقتی را که لقمان در مقام پند و موعظه به فرزندش گفت ای پسر عزیزم (نخست پند من بتو اینست که) هرگز شرک به خدا نیاور که شرک بسیار ظلم بزرگی است (زیرا مخلوق عاجز فانی را به جای خالق قادر ابدی نهاده ای و این وضع شی ء در غیر موضع و منشا هر گونه ظلم به خود و به خلق است)

و ما به هر انسانی سفارش کردیم که در حق پدر و مادر خود نیکی کن خصوص مادر که چون بار حمل فرزند برداشته و تا مدت دو سال که طفل را از شیر بازگرفته (هر روز بر رنج و ناتوانیش بیفزوده، ای فرزند در حق آنان بسیار نیکی و سپاسگزاری کن و) نخست شکر من که خالق و منعم و آنگاه شکر پدر و مادر بجای آور که بازگشت خلق به سوی من (و پاداش نیک و بد خلق با من) خواهد بود

و اگر پدر و مادر تو را بر شرک به خدا که آن را به حق نمی دانی وادار کنند در این صورت دیگر آنها را اطاعت مکن ولیک در دنیا با آنها به حسن خلق مصاحبت کن و از راه آن کس که به درگاه ما رجوع و انابه اش بسیار است پیروی کن که پس از مرگ رجوع شما به سوی منست و من شما را به پاداش اعمالتان آگه خواهم ساخت

باز لقمان گفت ای فرزندم بدان که خدا اعمال بد و خوب خلق را گر چه به مقدار خردلی در میان سنگی یا در طبقات آسمان ها یا زمین پنهان باشد همه را (در محاسبه) میاورد که خدا بر همه چیز توانا و آگاهست

ای فرزند عزیزم نماز بپادار و امر بمعروف و نهی از منکر کن و بر این کار از مردم نادان هر آزار بینی صبر پیش گیر که این صبر و تحمل در راه تربیت و هدایت خلق نشانه ای از عزم ثابت (مردم بلند همت) در امور عالم است

و هرگز به تکبر و ناز از مردم (اهل نیاز) رخ متاب و در زمین با غرور و تبختر قدم برمدار که خدا هرگز مردم متکبر خودستا را دوست نمی دارد (و عاقبت خوار و ذلیلشان خواهد کرد)

در رفتارت میانه روی اختیار کن و سخن آرام گونه با فریاد بلند که منکر و زشت ترین صداها صوت الاغ است (شاید صدا و هیاهوی مردم جاهل عالم نمای ریائی مغالطه کار مراد باشد چنان که از اخبار بدست می آید)

یا شما مردم به حس مشاهده نمی کنید که خدا انواع موجوداتی که در آسمانها و زمین است برای شما مسخر کرده و نعمت های ظاهر و باطن خود را برای شما فراوان فرموده (با وجود این) برخی از مردم بی خبر از کتاب روشن حق از روی جهل و گمراهی در دین خدای متعال مجادله می کنند

و چون به این مردم (اهل جدل و عناد) بگوئید که بیائید و از کتابی که خدا برای هدایت خلق فرستاده پیروی کنید جواب دهند ما تنها از طریقی

که پـدران خود را بر آن یـافته ایم پیروی می کنیم (ای رسول بگو) آیا هر چنـد پـدرانتان را شـیطان به آتش دوزخ بخوانـد باز پیرو آنها می شوید؟

و هر کس روی تسـلیم و رضا به سوی خـدا آرد و نکوکار باشـد چنین کس به محکم ترین رشـته الهی چنگ زده و بدانید که پایان کارها به سوی خداست

ای رسول ما، تو از کفر هر که کافر شود (و تو را تکذیب کند) محزون مباش که رجوعشان به سوی ماست و ما آنان را سخت از کیفر کردارشان آگه می سازیم که همانا خدا از اسرار دلهای خلق هم آگاهست

انـدک زمـانی آن کافران را به لـذات فانی دنیا برخوردار می سازیم آنگاه (بعـد از مرگ) به عـذاب سـختشان به ناچار گرفتار خواهیم کرد

و اگر از این کـافران سؤال کنی آن کیست که آسـمانها و زمین را آفریـده البته جواب دهنـد خـداست ای رسول مـا، بـاز گو ستایش خدای را (که کافران نیز معترفند) آری اکثر آنها بر این (حقیقت که آفریننده جهان خداست اگر به زبان گویند به دل) آگاه نیستند

هر چه در آسمان و زمین است همه ملک خداست و خدا ذاتش بی نیاز و (اوصافش همه) پسندیده است

و اگر هر درخـت روی زمین (در کـف نویسـندگان عـالم) قلم شـود و آب دریـا به اضـافه هفت دریـای دیگر مـداد گردد بـاز نگارش کلمات خدا (که موجودات بی نهایت کتاب آفرینش است) ناتمام بماند که همانا خدا را اقتدار (بی نهایت) و حکمت (بی پایان) است

خلقت و بعثت همه شما (خلایق بی شمار در آسانی بر خدا) جز مثل یک تن

واحد نیست که همانا خدا (به یک لحظه) شنوا (ی سخنان بی شمار) و بینا (به احوال خلق بی نهایت) است

آیا ای رسول ندیدی (و ای مردم به حس مشاهده نمی کنید) که خدا شب را در روز و روز را در شب داخل کند و خورشید و ماه را مسخر ساخته که هر یک تا وقت معینی (و به نظم ثابت مخصوصی) گردش کنند؟ و نمی دانید که خدا به هر چه (از نیک و بد) می کنید آگاهست

این قدرت کامل بدین سبب است که خدای یکتا حق مطلق و آنچه به جز او به خدائی می خوانید همه باطل محض است و تنها خدا (که حق و وجود حقیقی است) بلند مرتبه و بزرگوار است

نمی بینی که چگونه کشتی به دریا به لطف و احسان خدا سیر می کند تا به شما بعضی از آیات قدرتش را بنمایاند که همانا در این کار آیات عجائب حکمتهای خدا البته بر هر شخص صبور در بلا و شکرگزار در نعمت پدیدار است

و هرگاه که (دریا طوفانی شود و) موجی مانند کوه ها آنها را فرو گیرد در آن حال خدا را با عقیده پاک و اخلاص کامل می خوانند و چون باز به ساحل نجاتشان رسانید بعضی بر قصد (طاعت و شکر خدا) باقی مانند (و بعضی به کفر شتابند) و آیات ما را انکار نمی کند جز آنکس که غدار (و عهدشکن) و کافر و ناسپاس است

ای مردم از خدا بترسید و بیندیشید از آن روزی که نه هیچ پدری را به جای فرزند و نه هیچ فرزندی را به جای پدر پاداش و کیفر

کننـد البته وعـده خدا حق و حتمی است پس زنهار شـما را زندگانی دنیا فریب ندهد و از عقاب خدا شـیطان به عفو و کرمش سخت مغرورتان نگرداند

همانا علم ساعت (قیامت) نزد خداست و او باران را فرو بارد و او آنچه از نر و ماده و زشت و زیبا که در رحمهای آبستن است می داند و هیچ کس نمی داند که فردا (از سود و زیان) چه خواهد کرد و هیچکس نمی داند که به کدام سـرزمین مرگش فرا می رسد (و به خاک می رود) پس تنها خدا به همه چیز خلایق دانا و بر کلیه اسرار و دقایق عالم آگاهست

تلاوت سوره ی مؤمنون

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ (۱)

الَّذینَ هُمْ فی صَلاتِهِمْ خاشِعُونَ (۲)

وَ الَّذینَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ (۳)

وَ الَّذینَ هُمْ لِلزَّکاهِ فاعِلُونَ (۴)

وَ الَّذینَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حافِظُونَ (۵)

إِلاَّ عَلی أَزْواجِهِمْ أَوْ ما مَلَکَتْ أَیْمانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَیْرُ مَلُومینَ (۶)

فَمَنِ ابْتَغی وَراءَ ذلِکَ فَأُولئِکَ هُمُ العادُونَ (۷)

وَ الَّذینَ هُمْ لِأَماناتِهِمْ وَ عَهْدِهِمْ راعُونَ (۸)

وَ الَّذینَ هُمْ عَلی صَلَواتِهِمْ یُحافِظُونَ (۹)

أُولئِکَ هُمُ الْوارِثُونَ (۱۰)

الَّذینَ یَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فیها خالِدُونَ (۱۱)

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسانَ مِنْ سُلالَهٍ مِنْ طینٍ (۱۲)

ثُمَّ جَعَلْناهُ نُطْفَهً فی قَرارٍ مَکینٍ (۱۳)

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَهَ عَلَقَهً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَهَ مُضْغَهً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَهَ عِظاماً فَكَسَوْنَا الْعِظامَ لَحماً ثُمَّ أَنْشَأْناهُ خَلْقاً آخَرَ فَتَبارَکَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخالِقِینَ (۱۴)

ثُمَّ إِنَّکُمْ بَعْدَ ذلِکَ لَمَیِّتُونَ (۱۵)

ثُمَّ إِنَّکُمْ یَوْمَ الْقِیامَهِ تُبْعَثُونَ (۱۶)

وَ لَقَدْ خَلَقْنا فَوْقَکُمْ سَبْعَ طَرائِقَ وَ ما کُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غافِلِینَ (۱۷)

وَ أَنْزَلْنا مِنَ السَّماءِ ماءً بِقَدَرٍ فَأَسْکَنَّاهُ فِی الْأَرْضِ وَ إِنَّا عَلی ذَهابٍ بِهِ لَقادِرُونَ (۱۸)

فَأَنْشَأْنا لَکُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخیلٍ وَ أَعْنابٍ لَکُمْ فیها فَواکِهُ کَثیرَهٌ وَ مِنْها تَأْکُلُونَ (۱۹)

وَ

شَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْناءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَ صِبْغٍ لِلْآكِلِينَ (۲۰)

وَ إِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِها وَ لَكُمْ فِيها مَنافِعُ كَثِيرَةٌ وَ مِنْها تَأْكُلُونَ (۲۱)

وَ عَلَيْها وَ عَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ (۲۲)

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنا نُوحاً إِلى قَوْمِهِ فَقالَ يا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ ما لَكُمْ مِنْ إِلهٍ غَيْرُهُ أَ فَلا تَتَّقُونَ (۲۳)

فَقالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ ما هذا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَ لَوْ شاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلائِكَةً ما سَمِعْنا بِهذا فِي آبائِنَا الْأَوَّلِينَ (۲۴)

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّى حِينٍ (۲۵)

قالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِما كَذَّبُونِ (۲۶)

فَأَوْحَيْنا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنا وَ وَحْيِنا فَإِذا جاءَ أَمْرُنا وَ فارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيها مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَ أَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَ لا تُخاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ (۲۷)

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَ مَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۸)

وَ قُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلاً مُبارَكاً وَ أَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ (۲۹)

إِنَّ فِي ذلِكَ لَآياتٍ وَ إِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ (۳۰)

ثُمَّ أَنْشَأْنا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْناً آخَرِينَ (۳۱)

فَأَرْسَلْنا فِيهِمْ رَسُولاً مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ ما لَكُمْ مِنْ إِلهٍ غَيْرُهُ أَ فَلا تَتَّقُونَ (۳۲)

وَ قالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ كَذَّبُوا بِلِقاءِ الْآخِرَةِ وَ أَتْرَفْناهُمْ فِي الْحَياةِ الدُّنْيا ما هذا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَ يَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ (۳۳)

وَ لَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَراً مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذاً لَخاسِرُونَ (۳۴)

أَ يَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذا مِتُّمْ وَ كُنْتُمْ تُراباً وَ عِظاماً أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ (۳۵)

هَيْهاتَ هَيْهاتَ لِما تُوعَدُونَ (۳۶)

إِنْ هِيَ إِلَّا حَياتُنَا الدُّنْيا نَمُوتُ وَ نَحْيا وَ ما نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ (۳۷)

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ

افْتَرى عَلَى اللَّهِ كَذِباً وَ ما نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنينَ (٣٨)

قالَ رَبِّ انْصُرْنی بِما كَذَّبُونِ (٣٩)

قالَ عَمَّا قَليلٍ لَيُصْبِحُنَّ نادِمينَ (٤٠)

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْناهُمْ غُثاءً فَبُعْداً لِلْقَوْمِ الظَّالِمينَ (٤١)

ثُمَّ أَنْشَأْنا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُوناً آخَرينَ (٤٢)

ما تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَها وَ ما يَسْتَأْخِرُونَ (٤٣)

ثُمَّ أَرْسَلْنا رُسُلَنا تَتْرا كُلَّ ما جاءَ أُمَّةً رَسُولُها كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنا بَعْضَهُمْ بَعْضاً وَ جَعَلْناهُمْ أَحاديثَ فَبُعْداً لِقَوْمٍ لا يُؤْمِنُونَ (٤٤)

ثُمَّ أَرْسَلْنا مُوسى وَ أَخاهُ هارُونَ بِآياتِنا وَ سُلْطانٍ مُبينٍ (٤٥)

إِلى فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَ كانُوا قَوْماً عالينَ (٤٦)

فَقالُوا أَ نُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنا وَ قَوْمُهُما لَنا عابِدُونَ (٤٧)

فَكَذَّبُوهُما فَكانُوا مِنَ الْمُهْلَكينَ (٤٨)

وَ لَقَدْ آتَيْنا مُوسَى الْكِتابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ (٤٩)

وَ جَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَ أُمَّهُ آيَةً وَ آوَيْناهُما إِلى رَبْوَةٍ ذاتِ قَرارٍ وَ مَعينٍ (٥٠)

يا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّباتِ وَ اعْمَلُوا صالِحاً إِنِّی بِما تَعْمَلُونَ عَليمٌ (٥١)

وَ إِنَّ هذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً واحِدَةً وَ أَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ (٥٢)

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُراً كُلُّ حِزْبٍ بِما لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ (٥٣)

فَذَرْهُمْ فی غَمْرَتِهِمْ حَتَّى حينٍ (٥٤)

أَ يَحْسَبُونَ أَنَّما نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مالٍ وَ بَنينَ (٥٥)

نُسارِعُ لَهُمْ فِی الْخَيْراتِ بَلْ لا يَشْعُرُونَ (٥٦)

إِنَّ الَّذينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ (٥٧)

وَ الَّذينَ هُمْ بِآياتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ (۵۸)

وَ الَّذينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لا يُشْرِكُونَ (۵۹)

وَ الَّذينَ يُؤْتُونَ ما آتَوْا وَ قُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلى رَبِّهِمْ راجِعُونَ (۶۰)

أُولئِكَ يُسارِعُونَ فِي الْخَيْراتِ وَ هُمْ لَها سابِقُونَ (۶۱)

وَ لا نُكَلِّفُ نَفْساً إِلاَّ وُسْعَها وَ لَدَيْنا كِتابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَ هُمْ لا يُظْلَمُونَ (۶۲)

بَلْ قُلُوبُهُمْ فی غَمْرَةٍ مِنْ هذا وَ لَهُمْ أَعْمالٌ مِنْ دُونِ ذلِكَ هُمْ لَها عامِلُونَ (۶۳)

حَتَّى إِذا أَخَذْنا مُتْرَفيهِمْ بِالْعَذابِ إِذا هُمْ يَجْأَرُونَ (۶۴)

لا تَجْأَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لا تُنْصَرُونَ (۶۵)

قَدْ كانَتْ آياتی

تُتْلى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلى أَعْقابِكُمْ تَنْكِصُونَ (۶۶)

مُسْتَكْبِرينَ بِهِ سامِراً تَهْجُرُونَ (۶۷)

أَ فَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جاءَهُمْ ما لَمْ يَأْتِ آباءَهُمُ الْأَوَّلينَ (۶۸)

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ (۶۹)

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَ أَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كارِهُونَ (۷۰)

وَ لَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْواءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّماواتُ وَ الْأَرْضُ وَ مَنْ فيهِنَّ بَلْ أَتَيْناهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ (۷۱)

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجاً فَخَراجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَ هُوَ خَيْرُ الرَّازِقينَ (۷۲)

وَ إِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ (۷۳)

وَ إِنَّ الَّذينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّراطِ لَناكِبُونَ (۷۴)

وَ لَوْ رَحِمْناهُمْ وَ كَشَفْنا ما بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا في طُغْيانِهِمْ يَعْمَهُونَ (۷۵)

وَ لَقَدْ أَخَذْناهُمْ بِالْعَذابِ فَمَا اسْتَكانُوا لِرَبِّهِمْ وَ ما يَتَضَرَّعُونَ (۷۶)

حَتَّى إِذا فَتَحْنا عَلَيْهِمْ باباً ذا عَذابٍ شَديدٍ إِذا هُمْ فيهِ مُبْلِسُونَ (۷۷)

وَ هُوَ الَّذي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصارَ وَ الْأَفْئِدَةَ قَليلاً ما تَشْكُرُونَ (۷۸)

وَ هُوَ الَّذي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (۷۹)

وَ هُوَ الَّذي يُحْيي وَ يُميتُ وَ لَهُ اخْتِلافُ اللَّيْلِ وَ النَّهارِ أَ فَلا تَعْقِلُونَ (۸۰)

بَلْ قالُوا مِثْلَ ما قالَ الْأَوَّلُونَ (۸۱)

قالُوا أَ إِذا مِتْنا وَ كُنَّا تُراباً وَ عِظاماً أَ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ (۸۲)

لَقَدْ وُعِدْنا نَحْنُ وَ آباؤُنا هذا مِنْ قَبْلُ إِنْ هذا إِلاَّ أَساطيرُ الْأَوَّلينَ (۸۳)

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَ مَنْ فيها إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۸۴)

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَ فَلا تَذَكَّرُونَ (۸۵)

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّماواتِ السَّبْعِ وَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (۸۶)

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَ فَلا تَتَّقُونَ (۸۷)

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْ ءٍ وَ هُوَ يُجِيرُ وَ لا يُجارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۸۸)

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ (۸۹)

بَلْ أَتَيْناهُمْ بِالْحَقِّ وَ إِنَّهُمْ لَكاذِبُونَ (۹۰)

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَ ما كانَ مَعَهُ مِنْ إِلهٍ إِذاً

لَذَهَبَ كُلُّ إِلهٍ بِما خَلَقَ وَ لَعَلا بَعْضُهُمْ عَلى بَعْضٍ سُبْحانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ (۹۱)

عالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَهِ فَتَعالى عَمَّا يُشْرِكُونَ (۹۲)

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي ما يُوعَدُونَ (۹۳)

رَبِّ فَلا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۹۴)

وَ إِنَّا عَلى أَنْ نُرِيَكَ ما نَعِدُهُمْ لَقادِرُونَ (۹۵)

ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَهَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِما يَصِفُونَ (۹۶)

وَ قُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزاتِ الشَّياطِينِ (۹۷)

وَ أَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ (۹۸)

حَتَّى إِذا جاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قالَ رَبِّ ارْجِعُونِ (۹۹)

لَعَلِّي أَعْمَلُ صالِحاً فِيما تَرَكْتُ كَلاَّ إِنَّها كَلِمَهٌ هُوَ قائِلُها وَ مِنْ وَرائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (۱۰۰)

فَإِذا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلا أَنْسابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَ لا يَتَساءَلُونَ (۱۰۱)

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوازِينُهُ فَأُولئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۰۲)

وَ مَنْ خَفَّتْ مَوازِينُهُ فَأُولئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خالِدُونَ (۱۰۳)

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَ هُمْ فِيها كالِحُونَ (۱۰۴)

أَ لَمْ تَكُنْ آياتِي تُتْلى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِها تُكَذِّبُونَ (۱۰۵)

قالُوا رَبَّنا غَلَبَتْ عَلَيْنا شِقْوَتُنا وَ كُنَّا قَوْماً ضالِّينَ (۱۰۶)

رَبَّنا أَخْرِجْنا مِنْها فَإِنْ عُدْنا فَإِنَّا ظالِمُونَ (۱۰۷)

قالَ اخْسَؤُا فِيها وَ لا تُكَلِّمُونِ (۱۰۸)

إِنَّهُ كانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبادِي يَقُولُونَ رَبَّنا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنا وَ ارْحَمْنا وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ (۱۰۹)

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّى أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَ كُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ (۱۱۰)

إِنِّی جَزَیْتُهُمُ الْیَوْمَ بِما صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفائِزُونَ (۱۱۱)

قالَ کَمْ لَبِثْتُمْ فِی الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِینَ (۱۱۲)

قالُوا لَبِثْنا یَوْماً أَوْ بَعْضَ یَوْمٍ فَسْئَلِ الْعادِّینَ (۱۱۳)

قالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلاَّ قَلیلاً لَوْ أَنَّکُمْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۱۱۴)

أَ فَحَسِبْتُمْ أَنَّما خَلَقْناکُمْ عَبَثاً وَ أَنَّکُمْ إِلَیْنا لا تُرْجَعُونَ (۱۱۵)

فَتَعالَى اللَّهُ الْمَلِکُ الْحَقُّ لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْکَریمِ (۱۱۶)

وَ مَنْ یَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلهاً آخَرَ لا بُرْهانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّما حِسابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لا یُفْلِحُ الْکافِرُونَ (۱۱۷)

وَ قُلْ رَبِّ

اغْفِرْ وَ ارْحَمْ وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمينَ (١١٨)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

همانا اهل ایمان به فیروزی و رستگاری رسیدند

آنان که در نماز خاضع و خاشع هستند

و آنان که از لغو و سخن باطل اعراض و احتراز می کنند

و آنان که زکات مال خود را به فقرا می دهند

و آنان که فروج و اندامشان را از عمل حرام نگاه می دارند

مگر بر جفتهاشان (که زنان عقدی آنها باشند) یا کنیزان ملکی متصرفی آنها که هیچ گونه ملامتی در مباشرت این زنان بر آنها نیست

و کسی که غیر این زنان حلال را به مباشرت طلبد البته ستمکار و متعدی خواهد بود

و آنان که به امانتها و عهد و پیمان خود کاملا وفا می کنند

و آنان که بر نمازهاشان (و همه اوقات و شرایط ظاهر و باطن نماز را) محافظت دارند

چنین کسان وارث مقام عالی بهشتند

که بهشت فردوس ارث آن خوبان و منزلگاه ابدی آن پاکانست

و همانا ما آدمی را از گل خالص آفریدیم

پس آنگاه او را نطفه گردانیده و در جای استوار (صلب و رحم) قرار دادیم

آنگاه نطفه را علقه و علقه را گوشت پاره و باز آن گوشت را استخوان و سپس بر استخوانها گوشت پوشانیدیم (و پیکری کامل کردیم) پس از آن (به دمیدن روح پاک مجرد) خلقتی دیگر انشا نمودیم آفرین بر قدرت کامل بهترین آفریننده

باز (شما آدمیان که بدین ترتیب خلقت شدید) همه خواهید مرد

و آنگاه روز قیامت به یقین تمام مبعوث خواهید شد

و همانا مافوق شما (خاکیان) هفت آسمان (عالم پاک) را فراز یکدیگر آفریدیم و لحظه ای از توجه به خلق (و التفات به عوالم بی نهایت آفرینش) غافل نبوده و نخواهیم بود

و ما برای شما آب را (و آب علم و معرفت را) به قدر معین از آسمان رحمت نازل در زمین ساختیم و محققا بر نابود ساختن آن نیز قادریم

آنگاه ما به آن آب برای شما باغها و نخلستانهای خرما و انگور ایجاد کردیم و میوه های گوناگون بسیاری که از آن تناول می کنید آفریدیم

و نیز درختی که از طور سینا برآید و روغن زیت بار آورد و نان خورش مردم گردد (به آن آب پرورش دادیم)

و برای شما در مطالعه حال چهار پایان و حیوانات اهلی عبرت خواهد بود که (مانند مادر) از شیر خود به شما بیاشامانند و در آنها برای شما منافع بسیاریست (مانند فرشها و لباسها و اثاثیه و باربری و فوائد بسیار دیگر) و از گوشت آنها نیز غذاهای گوناگون ماکول تناول می کنید

و بر آن چهارپایان و نیز بر کشتیها در سفر دریا سوار می شوید (اینها همه نعمتهای خداست بر شما فراموش نکنید و شکر او به جای آرید)

همانا ما پیغمبر خود نوح را به رسالت به سوی امتش فرستادیم نوح به قوم خود گفت که خدا را پرستید که جز آن ذات یکتا شما را خدائی نیست آیا شما مردم تا کی خداترس و با تقوی نمی شوید؟

اشراف قوم که کافر شدند در پاسخ نوح به مردم چنین گفتند که این شخص جز آنکه بشریست مانند شما

که می خواهد بر شما برتری یابد فضیلت دیگری ندارد و اگر خدا می خواست رسول بر بشر بفرستد همانا از جنس فرشتگان می فرستاد ما این سخنانی که این شخص می گوید از پدران پیشین خود هیچ نشنیده ایم (و دعوی او را چون سابقه نداشته نباید تصدیق کنیم)

این شخص (که دعوی نبوت دارد) جز مردی دیوانه به شمار نیست پس باید تا مدتی با او (مدارا کنید و) انتظار برید (تا یا از مرض جنون بهبود یابد یا بمیرد)

نوح عرض کرد خدایا تو مرا بر اینان که تکذیب من کردند یاری فرما

ما هم (برای حفظ او چنین) وحی کردیم که در حضور ما و به وحی و دستور ما به ساختن کشتی پرداز تا آنگاه که فرمان (طوفان از جانب) ما آمد و آب از تنور فوران کرد پس در آن کشتی با خود نر و ماده ای از هر نوع جفتی همراه بر و اهلبیت خود را هم جز آن کس که در علم ازلی ما هلاك او گذشته تمام بکشتی بنشان و به شفاعت ستمکاران (حتی فرزند نااهلت) با من سخن مگو (و تقاضائی مکن) که البته آنها باید همه غرق شوند

پس چون تو ای نوح با همراهانت در کشتی نشستی بگو ستایش خدای را که ما را از ظلم ستمکاران عالم نجات داد

و باز بگو پروردگارا مرا به منزل مبارك (و جایگاه برکت و رحمت خود) فرود آور که تو بهترین کسی که بارها به منزل خیر و سعادت توانی فرودآورد

همانا در این حکایت قوم نوح و حادثه طوفان برای خلق آیت و عبرتهاست

و البته ما بندگان را به اینگونه حوادث آزمایش خواهیم کرد

پس از هلاک قوم نوح باز قوم دیگری ایجاد کردیم

بر آن قوم باز رسولی از خودشان (یعنی هود را) فرستادیم که به خلق بگوید خدای یکتا را پرستش کنید که جز او شما را خدائی نیست آیا تا کی خداترس و با تقوی نمی شوید؟

باز آن رسول را نیز مانند نوح اشراف و اعیان قوم وی که ما متنعمشان در حیات دنیا کرده بودیم و آنها نیز کافر شدند و عالم آخرت را تکذیب کردند به مردم گفتند که این شخص بشری مانند شما بیش نیست که از هر چه شما بشر می خورید و می آشامید او هم می خورد و می آشامد

و شما مردم اگر بشری مانند خود را اطاعت کنید بسیار زیانکار (ساده لوح نادان و نالایق مردمی) خواهید بود

آیا (این مدعی رسالت) به شما نوید می دهد که پس از آنکه مردید و استخوانهای شما هم پوسید و خاک شد باز زنده می شوید و از خاک سر بر می آورید؟

هیهات که این وعده ها که به شما می دهد از آخرت و زندگی ابد راست باشد (بلکه همه فریب و دروغ است)

زندگانی جز این چند روزه حیات دنیا بیش نیست که زنده شده و خواهیم مرد و دیگر هرگز از خاک برانگیخته نخواهیم شد

و این شخص جز آنکه مردیست دروغ و افترا بر خدا می بندد هیچ مزیت ندارد و ما هرگز به او ایمان نخواهیم آورد

آن رسول هم (در مقابل این تکذیب سران قوم به خدا متوسل شد و) عرض

کرد خدایا مرا بر این قوم که تکذیب من کردند یاری فرما

خدا (به رسول خود) فرمود اندک زمانی نگذرد که (وقت هلاک فرا رسد و) قوم از تکذیب و انکار خود سخت پشیمان خواهند شد

تا آنگاه که صیحه و بانک عذاب آنها را بگرفت و ما آنان را (خاک و) خاشاک بیابان ساختیم که ستمکار مردم از رحمت الهی دور باد

پس از هلاک اینان باز اقوامی دیگر پدید آوردیم

هیچ قومی را اجل مقدم و مؤخر نخواهد شد

آنگاه پیغمبرانی پی در پی بر خلق فرستادیم و هر قومی که رسول بر آنها آمد آن رسول را تکذیب و انکار کردند ما هم آنها را از پی یکدیگر همه را هلاک کردیم و داستانهای هلاک آن اقوام را عبرت دیگران ساختیم که قوم بی ایمان از رحمت خدا دور باد

پس آنگاه موسی و برادرش هارون را فرستادیم با آیات معجزات و حجت روشن

به سوی فرعون و اشراف قومش آنها هم (ایمان به خدا و رسول نیاوردند و) تکبر و نخوت کردند زیرا آنان مردمی متکبر و سرکش بودند

از اینرو گفتند چرا ما به دو بشر مثل خودمان ایمان آریم در صورتیکه طایفه این دو مرد ما را پرستش می کردند؟

پس (فرعونیان از تکبر) موسی و هارون را تکذیب کرده و بدین سبب همه هلاک شدند

و حال آنکه ما به موسی کتاب تورات را فرستادیم تا باشد که آنها را به راه خدا هدایت شوند

و ما پسر مریم را با مادرش بر خلق آیت و معجزه بزرگ

گردانیدیم و هر دو را به سرزمین بلندی که آنجا مکانی هموار و چشمه سار بود (شام و بیت المقدس) منزل دادیم

ای رسولان ما از غذاهای پاکیزه حلال تناول کنید و به نیکوکاری و اعمال صالح پردازید که من به هر چه می کنید آگاهم

و این مردم همه یک دین و متفق الکلمه یک امت شما پیغمبران خدایند و من یگانه خدای شما هستم پس از من بترسید (نه از غیر من و بی هیچ گونه خلاف مرا پرستش کنید نه دیگری را)

آنگاه مردم (با وجود این سفارش خدا) امر دین خود را پاره پاره کرده و در آئین فرقه فرقه شدند و هر گروهی به آنچه نزد خود پسندیدند دلخوش گشتند (و به خیالات باطل نفس مذهبی اختیار کردند)

پس ای رسول ما بگذار که این بی خبران در جهل و غفلت خود بسر برند تا هنگامی معین (که روز مرگ و قیامت باشد آن روز از خواب غفلت بیدار و به نتیجه اعمال خود گرفتار شوند)

آیا این مردم کافر می پندارند که ما آنها را مدد به مال و فرزندان می کنیم؟

برای آنکه می خواهیم در حق ایشان مساعدت و تعجیل به خیرات دنیا کنیم؟ (نه چنین است) بلکه (برای امتحان است و) آنها نمی فهمند

همانا آن مؤمنانی که از خوف خداترسان و هراسانند

و آنان که به آیات خدای خود (بی شائبه شک و ریب و نفاق) ایمان می آورند

و آنان که هرگز به پروردگارشان مشرک نمی شوند

و آنانکه آنچه وظیفه بندگی و ایمانست بجای آورده و باز از روزی که به خدای خود رجوع می کنند

دلهاشان ترسانست

چنین بندگانی (که دارای این اوصافند) تعجیل در سعادت و خیرات خود می کنند و اینان هستند که به کارهای نیکو سبقت می جویند

ما هیچ نفسی را بیش از وسع و توانائی تکلیف نمی کنیم و نزد ما کتابیست (از لوح محفوظ الهی) که آن کتاب سخن به حق گوید (و نیک و بد و سعید و شقی خلق را بر خودشان ظاهر سازد) و به هیچکس هرگز ستم نخواهد شد

بلکه دلهای کافران از این (کتاب لوح محفوظ حق) در جهل و غفلتست و اعمالی که این کافران عامل آنند غیر اعمال آن اهل ایمانست (که در آیات سابق ذکر شد)

(این کافران به همین کردار بد مشغولند) تا آنگاه که ما متنعمان آنها را به عذاب اعمالشان بگیریم در آن حال فریاد خدا خدای آنها بلند شود

(و ما فرمائیم که) امروز فریاد مکنید (زیرا بی اثر است) که از ما به شما هیچ مدد و یاری نخواهد شد

که همانا آیات ما بر شما (بواسطه رسولان ما) تلاوت می شد و شما (به جای آنکه اطاعت کنید) واپس می رفتید (و بر کفر می افزودید)

در حالتیکه به هذیان و افسانه های شبانه خود (از شنیدن کلام خدا) دوری می کردید

آیا در سخن خدا و قرآن بزرگ فکر و اندیشه نمی کنند (تا حقانیت آنرا درک کنند) یا آنکه کتاب و رسول تنها بر اینان آمده و بر پدرانشان نیامده (و هیچ دعوت نبوت سابقه نداشته که انکار آن می کنند)

یا آنکه اینان (با وجود آیات و معجزات روشن باز) رسول خود را نشناخته اند که او

را انکار و تکذیب می کنند

یا آنکه (از جهل) می گویند که این رسول را جنونی عارض شده (که دعوی رسالت می کند) چنین نیست بلکه در کمال عقل دین حق را بر آنها آورده و لیکن اکثر آنها از حق روگردان و متنفرند

و اگر حق تابع هوای نفس آنان شود همانا آسمانها و زمین و هر چه در آنهاست فاسد خواهد شد (زیرا زمین و آسمان به حق استوار و جسم و جان عالم به حق زنده و پایدار است) و کافران از جهل نسبت جنون به رسول ما دادند بلکه ما (به واسطه عقل کامل او) اندرز قرآن بزرگ را بر آنها فرستادیم و آنان به ناحق از آن اعراض کردند

ای رسول ما آیا تو از این امت خرج و مزد رسالت خواستی؟ (هرگز نخواستی) مزدی که خدا به تو دهد از هر چیز بهتر است که خدا بهترین روزی دهنده خلق است

و البته تو خلق را به راه راست اسلام و خداپرستی می خوانی

و لیکن آنان که به (خدا و) آخرت ایمان نمی آورند از آن راه راست برمی گردند

و اگر ما به آنها مهربانی کرده و هرگونه الم و رنج و عذابی دارند برطرف سازیم آنها سخت تر در طغیان و سرکشی و ضلالت خود فرو می روند

و همانا ما آنها را به عذاب سخت گرفتار کردیم و باز آن کافران از جهل و عناد و لجاجت به تضرع و توبه و ناله رو به درگاه خدا (ی مهربان) نیاوردند

تا آن که بر آنها دری از بلا و عذاب سخت گشودیم که دیگر

ناگاه از هر سو نومید شدند (و به ترک توبه در آمرزش و عفو خدا را به روی خود بستند)

و اوست خدائی که برای شما بندگان گوش و چشم و قلب آفرید (و نعم ظاهر و باطن بسی عطا فرمود تا شکرش بجای آرید ولی) عده بسیار کمی از شما شکر او به جای می آورید

و اوست خدائی که شما را از خاک پدید آورد و باز (روز قیامت) رجوع و حشر شما به سوی او خواهد بود

و اوست خدائی که خلق را زنده گرداند و بمیراند و اختلاف و حرکت شب و روز به امر اوست آیا شما عقل خود کار نمی بندید تا خداشناس شوید و اطاعت امر او کنید

این مردم کافر هم همان سخن کافران پیشین را گفتند

که گفتند از کجا که چون ما مردیم و استخوان ما پوسیده و خاک شد باز مبعوث و زنده شویم

از این وعده ها بسیار به ما و پیش از این به پدران ما داده شد ولی اینها افسانه های پیشینیانست (و هر که مرد ابدا زنده نخواهد شد)

ای پیغمبر ما، تو (با ادله و برهان به کافران) بگو که زمین و هر کس که در او موجود است بگوئید از کیست؟ (و که آفریده است؟) اگر شما فهم و دانش دارید

البته جواب خواهند داد از خداست (و خدا آفریده) پس بگو چرا متذکر قدرت خدا نمی شوید؟ تا به عالم آخرت ایمان آرید

باز به آنها بگو پروردگار آسمانهای هفتگانه و خداوند عرش بزرگ (و آفریننده آن) کیست؟

البته باز جواب

دهند آفریننده آن خداست پس بگو چرا متقی و خداترس نمی شوید

باز ای رسول بگو آن کیست که ملك و ملکوت همه عالم بدست اوست و او به همه پناه دهد و از همه حمایت کند و از او کس حمایت نتواند کرد اگر می دانید کیست بازگوئید

محققا آنها خواهند گفت که آن خداست پس بگو (حال که می دانید زمام امور عالم بدست خداست) چرا به فریب و فسون مفتون شدید؟ (و از خدا غافل گشتید؟)

با آنکه ما (رسول و کتاب و حجت و دین) حق را به ایشان فرستادیم باز دروغ می گویند (و منکر آن حقایق می شوند)

خدا هرگز فرزندی اتخاذ نکرده و هرگز خدائی با او شریک نبوده که اگر شریکی بود در این صورت هر خدائی به سوی مخلوق خود روی کردی (و نظم وحدانی عالم از هم گسیختی) و بعضی از خدایان بر بعضی دیگر علو و برتری جستی (پس نظام دائمی عالم دلیل است که) خدا از آنچه مشرکان گویند پاك و منزه است

او دانا به عالم غیب و شهود است و ذات پاکش از شرك و شریک برتر و والاتر است

ای رسول ما (در دعا) بگو بارالها امید است وعده های عذاب این کافران را به من بنمایانی

و بارالها مرا در میان قوم ستمکار وامگذار

و البته ما قادریم که وعده عذاب کافران را بتو بنمایانیم (و دعای ترا مستجاب گردانیم)

ای رسول ما تو آزار و بدیهای امت را به آنچه نیکوتر است دفع کن (و بدی آنها را به نیکوئی خود ببخش)

ما جزای گفتار آنها را بهتر می دانیم

ای رسول ما (در دعا) بگو بارالها من از وسوسه و فریب شیاطین (انس و جن) به سوی تو پناه می آورم

و هم بتو پناه می برم بار خدایا از آنکه شیاطین (انس و جن) به مجلسم حضور بهمرسانند (و مرا از یاد تو غافل سازند)

(کافران در جهل و غفلتند) تا آنگاه که وقت مرگ هر یک فرا رسد در آن حال آگاه و نادم شده و گوید بارالها مرا به دنیا بازگردان

تا شاید به تدارک گذشته عملی صالح به جای آرم و به او خطاب شود که هرگز نخواهد شد و این کلمه (ارجعونی، مرا بازگردان) را از حسرت همی بگوید و (ثمری نمی بخشد که) از عقب آنها عالم برزخست تا روزی که برانگیخته شوند (و در عرصه محشر جمع آیند)

پس آنگاه که نفخه صور قیامت دمید دیگر نسب و خویشی در میانشان نماند و کسی از کس دیگر حال نپرسد

پس در آن روز هر آنکه اعمالش سنگین و وزین (یعنی در عمل خلوص و توجهش به خدا بیشتر) است آنان رستگارانند

و هر آنکه اعمالش سبک وزن است آنان کسانی هستند که نفس خویش را در زیان افکنده و بدوزخ مخلد خواهند بود

آتش دوزخ صورتهای آنها را می سوزاند و در جهنم زشت منظر خواهند زیست

(و به آنها خطاب شود) آیا آیات من برای شما تلاوت نشد؟ و شما از جهل و تکبر تکذیب آیات ما نکردید؟

آن کافران در جواب گویند بارالها (رحم کن که) شقاوت بر ما غلبه کرد

و کار ما به گمراهی کشید

پروردگارا ما را از جهنم نجات ده اگر دیگر بار عصیان تو کردیم همانا بسیار ستمکاریم (و محکوم بهر گونه کیفر و عذاب سخت)

باز به آنان خطاب سخت شود ای سگان به دوزخ شوید و با من لب از سخن فروبندید

زیرا شمائید که چون طایفه ای از بندگان صالح من روی به من آورده و عرض می کردند بارالها ما به تو ایمان آوردیم تو از گناهان ما درگذر و در حق ما لطف و مهربانی فرما که تو بهترین مهربانان هستی

در آن وقت شما کافران آن بندگان خاص مرا تمسخر می کردید تا آنجا که مرا بکلی فراموش کرده و بر آن خداپرستان خنده و استهزاء می نمودید

منهم امروز جزای صبر بر آزار و سخریه شما را به آن بندگان پاک خود خواهم داد و آنها امروز سعادتمند و رستگاران عالمند

آنگاه خدا به کافران گوید که می دانید شما چند سال در زمین درنگ کردید؟

آنها پاسخ دهند که تمام زیست ما در زمین یا یک روز بود یا یک جزء از روز (اگر ما خطا می گوئیم) از فرشتگانی که حساب عمر خلق دانند بازپرس

خدا فرماید شما اگر از حال (زندگانی) خود آگاه بودید می دانستید که مدت درنگتان در دنیا (با آنکه چند سال بودید باز) بسیار اندک بوده

آیا چنین پنداشتید که ما شما را به عبث و بازیچه آفریده ایم و (پس از مرگ) هرگز به ما رجوع نخواهید کرد؟

(چنین نیست) زیرا خدای پادشاه به حق برتر از آنست (که ازو فعل عبث

و بیهوده صادر شود) که هیچ خدائی به جز همان پروردگار عرش مبارک نخواهد بود

و هر کس غیر خدا کسی را به الهیت خواند حساب کار (و کیفر کردار) او نزد خدا (ی دانای اسرار) است و البته کافران را (در روز کیفر) فلاح و رستگاری نیست

و تو (ای رسول به امت دعا کن و) بگو بارالها بیامرز و ببخشای که تو بهترین بخشندگان عالم وجودی (و بخشایش دیگران افاضه تو است)

تلاوت سوره ی مؤمنون در روز جمعه

متن

هر که سوره مؤمنین را در هر جمعه مداومت نماید خداوند تعالی ختم فر ماید اعمال او را به سعادت و منزل او در فردوس اعلی با پیغمبران و مرسلین باشد

تلاوت سوره ی ملک

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

تَبارَکَ الَّذی بِیَدِهِ الْمُلْکُ وَ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدیرٌ (۱)

الَّذی خَلَقَ الْمَوْتَ وَ الْحَیاهَ لِیَبْلُوَکُمْ أَیُّکُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً وَ هُوَ الْعَزیزُ الْغَفُورُ (۲)

الَّذی خَلَقَ سَبْعَ سَماواتٍ طِباقاً ما تَری فی خَلْقِ الرَّحْمنِ مِنْ تَفاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَری مِنْ فُطُورٍ (۳)

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ کَرَّتَیْنِ یَنْقَلِبْ إِلَیْکَ الْبَصَرُ خاسِئاً وَ هُوَ حَسیرٌ (۴)

وَ لَقَدْ زَیَّنَّا السَّماءَ الدُّنْیا بِمَصابیحَ وَ جَعَلْناها رُجُوماً لِلشَّیاطینِ وَ أَعْتَدْنا لَهُمْ عَذابَ السَّعیرِ (۵)

وَ لِلَّذینَ کَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذابُ جَهَنَّمَ وَ بِئْسَ الْمَصیرُ (۶)

إِذا أُلْقُوا فیها سَمِعُوا لَها شَهیقاً وَ هِیَ تَفُورُ (۷)

تَکادُ تَمَیَّزُ مِنَ الْغَیْظِ کُلَّما أُلْقِیَ فیها فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُها أَ لَمْ یَأْتِکُمْ نَذیرٌ (۸)

قالُوا بَلی قَدْ جاءَنا نَذیرٌ فَکَذَّبْنا وَ قُلْنا ما نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَیْ ءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلاَّ فی ضَلالٍ کَبیرٍ (۹)

وَ قالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ ما كُنَّا فی أَصْحابِ السَّعِيرِ (۱۰)

فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقاً لِأَصْحابِ السَّعِيرِ (۱۱)

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ أَجْرٌ كَبِيرٌ (۱۲)

وَ أَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ (۱۳)

أَ لا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ (۱۴)

هُوَ الَّذی جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولاً فَامْشُوا فی مَناكِبِها وَ كُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَ إِلَيْهِ النُّشُورُ (۱۵)

أَ أَمِنْتُمْ مَنْ فِی السَّماءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذا هِیَ تَمُورُ (۱۶)

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِی السَّماءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حاصِباً فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ (۱۷)

وَ لَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كانَ نَكِيرِ (۱۸)

أَ وَ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صافَّاتٍ

وَ يَقْبِضْنَ ما يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْ ءٍ بَصيرٌ (۱۹)

أَمَّنْ هذَا الَّذی هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمنِ إِنِ الْكافِرُونَ إِلَّا فی غُرُورٍ (۲۰)

أَمَّنْ هذَا الَّذی يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فی عُتُوٍّ وَ نُفُورٍ (۲۱)

أَ فَمَنْ يَمْشی مُكِبًّا عَلی وَجْهِهِ أَهْدی أَمَّنْ يَمْشی سَوِيًّا عَلی صِراطٍ مُسْتَقيمٍ (۲۲)

قُلْ هُوَ الَّذی أَنْشَأَكُمْ وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصارَ وَ الْأَفْئِدَةَ قَليلاً ما تَشْكُرُونَ (۲۳)

قُلْ هُوَ الَّذی ذَرَأَكُمْ فِی الْأَرْضِ وَ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (۲۴)

وَ يَقُولُونَ مَتی هذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صادِقينَ (۲۵)

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَ إِنَّما أَنَا نَذيرٌ مُبينٌ (۲۶)

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سيئَتْ وُجُوهُ الَّذينَ كَفَرُوا وَ قيلَ هذَا الَّذی كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ (۲۷)

قُلْ أَ رَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَ مَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنا فَمَنْ يُجيرُ الْكافِرينَ مِنْ عَذابٍ أَليمٍ (۲۸)

قُلْ هُوَ الرَّحْمنُ آمَنَّا بِهِ وَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْنا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فی ضَلالٍ مُبينٍ (۲۹)

قُلْ أَ رَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ ماؤُكُمْ غَوْراً فَمَنْ يَأْتيكُمْ بِماءٍ مَعينٍ (۳۰)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

بزرگوار خدائی که سلطنت ملک هستی به دست قدرت اوست و (در همه عالم) بر همه چیز وی را توانائیست

خدائی که مرگ و زندگانی را آفرید که شما بندگان را بیازماید تا کدام نیکوکارتر (و خلوص اعمالش بیشتر) است و او مقتدر (بر همه عالم آفرینش) و آمرزنده (گناهان بندگان) است

آن خدائی که هفت آسمان بلند را به طبقاتی منظم بیافرید و هیچ در نظم خلقت خدای رحمان بی نظمی و نقصان نخواهی یافت بارها به دیده عقل در نظام مستحکم آفرینش بنگر تا هیچ سستی و خلل هرگز در آن توانی یافت؟

باز

دوباره به چشم بصیرت دقت کن تا دیده خرد زبون و خسته (نقصی نیافته) به سوی تو بازگردد (و به حسن نظم الهی بینا شود)

و ما آسمان دنیا را به چراغهای (انجم) رخشان زیب و زیور دادیم و به تیر شهاب آن ستارگان شیاطین را راندیم و عذاب آتش فروزان را بر آنها مهیا ساختیم

و بر آنان که به خدای خود کافر شدند عذاب جهنم که بسیار بد منزلگاهیست مهیاست

که چون به آن جهنم درافتند فریاد منکری چون شهیق خران از آتش چون دیگ جوشان می شنوند

و دوزخ از خشم کافران نزدیکست شکافته و قطعه قطعه شود هر فوجی را که به آتش درافکنند خازنان جهنم به آنها گویند آیا پیغمبری برای راهنمائی شما نیامد

آنها در جواب گویند آری رسول حق آمد ولی ما تکذیب او کردیم و (از جهل و شقاوت) گفتیم که خدا چیزی از آسمان نفرستاده و جز اینکه شما رسولان (به دعوی دروغ وحی) سخت به گمراهی و ضلالتید هیچ نیست

و آنگاه اهل دوزخ با تاسف و حسرت با هم گویند اگر ما در دنیا سخن انبیاء می شنیدیم یا به دستور عقل رفتار می کردیم امروز از دوزخیان نبودیم

آنجا به گناه خود معترف شوند که سودی ندارد و خطاب قهر فرا رسد که اهل آتش قهر (از رحمت حق) دور باد

همانا آنان که از خدای خود در پنهان می ترسند (یعنی در باطن متقی و خداترسند نه به نفاق و ظاهرسازی) آنها را آمرزش و پاداش بزرگ بهشت ابد خواهد بود

و شما سخن پنهان گوئید یا

آشکار در علم حق یکسانست که خدا به اسرار دلها هم البته آگاهست

آیا آن خدائی که خلق را آفریده عالم به اسرار آنها نیست؟ و حال آن که او بر باطن و ظاهر همه امور عالم آگاهست

او آن خدائیست که زمین را برای شما نرم و هموار (و مطیع و مسخر) گردانید پس شما در پست و بلندی های آن حرکت کنید و روزی او خورید (و شکرش گوئید) که بازگشت همه خلایق به سوی اوست

آیا از قهر خدائی که در آسمان مقتدر و حکم فرماست ایمنید که شما را به زمین فروبرد در حالی که زمین (چون دریا) به موج و اضطراب درافتد؟

آیا از قهر خدای مقتدری که (در زمین و) در آسمان حکم فرماست ایمنید که تندبادی بفرستد و بر سر شما سنگ ببارد تا بدانید که وعده عذاب من چگونه است؟

و اممی پیش از اینها (رسولان ما را) تکذیب کردند و چگونه سخت آنها را هلاک کردیم (تا این امت بترسند و عبرت گیرند)

آیا مرغ هوا را نمی نگرند که بالای سرشان پر گشوده و گاه بی حرکت و گاه با حرکت بال پرواز می کنند؟ کسی جز خدای مهربان آنها را در فضا نگاه نمی دارد که او به احوال همه موجودات کاملا آگاهست

آیا کسی که سپاه و مددکار شما باشد (و همه گونه شما را یاری تواند کرد در جهان) جز خدای مهربان کسی هست؟ (هرگز نیست) پس کافران به خدا (به هر چه غیر خدا توجه کنند) بر آنها جز غرور و فریبی بیش نیست

آیا آن کیست

که اگر خدا از شما رزق خود باز گیرد او روزی به شما تواند داد؟ (و کافران هم انکار نکنند که جز خدا کسی روزی نمی دهد) بلکه (به هوای نفس دانسته) در طغیان و عصیان لجاج ورزند و از حق اعراض می کنند

آیا آن کس که (در کفر و جهالت) سرنگون برو درافتاده یا آنکه به راه راست ایمانست کدام بهتر هدایت یافته اند؟

ای رسول ما، بگو اوست خدائی که شما را از نیستی به هستی آورد دو گوش و چشم (شنوا و بینا) و دل (هوشیار) به شما عطا کرد (تا شکر نعمتش گوئید) و حال آن که بسیار کم از نعم او شکرگزاری می کنید

ای رسول باز بگو اوست خدائی که شما را در زمین (از خاک) برانگیخت و (پس از مرگ) باز به سوی او محشور می شوید

و کافران (به تمسخر) گویند این وعده (قیامت) کی خواهد بود اگر شما (پیغمبران) راست می گوئید؟

بگو علم آن تنها نزد خداست و من منحصرا وظیفه ام اینست که شما را (از عذاب حق) بترسانم

که چون کافران آن عذاب سخت را نزدیک خود به چشم مشاهده کنند رخسار آنها (از خوف) زشت و سیاه شود و به آنها گویند این همان عذابیست که جدا (به تمسخر) درخواست می کردید

ای رسول با کافران بگو چه تصور می کنید اگر خدا من و مؤمنانی که با منند (با وجود ایمان و اطاعت) همه را هلاک کند یا لطف و رحمت فرماید فرمان، او راست اما آنان که به خدا کافرند که از عذاب دردناک (دوزخ) نجاتشان خواهد داد؟

ای رسول کافران

را بگو (آن که من شما را به سوی او می خوانم) او خدای مهربانست که ما (مسلمانان) به او ایمان آورده و بر او توکل کردیم و به زودی شما را معلوم شود کیست که آشکارا به ضلالت و گمراهیست؟

ای رسول ما، باز بگو (ای کافران) به دیده تامل بنگرید که اگر آب که مایه زندگانی شماست صبحگاهی همه به زمین فرو رود (جز خدا) کیست که باز آب گوارا برای شما پدید آرد؟

تلاوت سوره ی منافقون

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

إِذا جاءَکَ الْمُنافِقُونَ قالُوا نَشْهَدُ إِنَّکَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَ اللَّهُ یَعْلَمُ إِنَّکَ لَرَسُولُهُ وَ اللَّهُ یَشْهَدُ إِنَّ الْمُنافِقِینَ لَکاذِبُونَ (۱)

اتَّخَذُوا أَیْمانَهُمْ جُنَّهً فَصَدُّوا عَنْ سَبِیلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ ساءَ ما کانُوا یَعْمَلُونَ (۲)

ذلِکَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ کَفَرُوا فَطُبِعَ عَلی قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لا یَفْقَهُونَ (۳)

وَ إِذا رَأَیْتَهُمْ تُعْجِبُکَ أَجْسامُهُمْ وَ إِنْ یَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ کَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَهٌ یَحْسَبُونَ کُلَّ صَیْحَهٍ عَلَیْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّی یُؤْفَکُونَ (۴)

وَ إِذا قِیلَ لَهُمْ تَعالَوْا یَسْتَغْفِرْ لَکُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُؤُسَهُمْ وَ رَأَیْتَهُمْ یَصُدُّونَ وَ هُمْ مُسْتَکْبِرُونَ (۵)

سَواءٌ عَلَیْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ یَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لا یَهْدِی الْقَوْمَ الْفاسِقِینَ (۶)

هُمُ الَّذِینَ یَقُولُونَ لا تُنْفِقُوا عَلی مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّی یَنْفَضُّوا وَ لِلَّهِ خَزائِنُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ لکِنَّ الْمُنافِقِینَ لا یَفْقَهُونَ (۷)

یَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنا إِلَی الْمَدِینَهِ لَیُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَ لِلَّهِ الْعِزَّهُ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِلْمُؤْمِنِینَ وَ لکِنَّ الْمُنافِقِینَ لا یَعْلَمُونَ (۸)

یا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا لا تُلْهِکُمْ أَمْوالُکُمْ وَ لا أَوْلادُکُمْ عَنْ ذِکْرِ اللَّهِ وَ مَنْ یَفْعَلْ ذلِکَ فَأُولئِکَ هُمُ الْخاسِرُونَ (۹)

وَ أَنْفِقُوا مِنْ ما رَزَقْناکُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ یَأْتِیَ أَحَدَکُمُ

الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْ لا أَخَّرْتَنی إِلی أَجَلٍ قَرِیبٍ فَأَصَّدَّقَ وَ أَکُنْ مِنَ الصَّالِحِینَ (۱۰)

وَ لَنْ یُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْساً إِذا جاءَ أَجَلُها وَ اللَّهُ خَبِیرٌ بِما تَعْمَلُونَ (۱۱)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

ای رسول ما، چون منافقان (ریاکار) نزد تو آمده و گفتند که ما به یقین و حقیقت گواهی می دهیم که تو رسول خدائی (فریب مخور) خدا می داند که تو رسول اوئی و خدا هم گواهی می دهد که منافقان سخن (به مکر و خدعه و) دروغ می گویند

قسمهای (دروغ) خود را سپر جان خویش (و مایه فریب خلق) قرار داده اند تا بدین وسیله راه خدا را (به روی خلق) ببندند (بدانید ای اهل ایمان) که آنچه می کنند بسیار بد می کنند

برای آن که آنها (به زبان) ایمان آوردند و سپس (به دل) کافر شدند خدا هم مهر (قهر و ظلمت) بر دلهاشان نهاد تا هیچ (از حقایق ایمان) درک نکنند

ای رسول، تو چون (از ظاهر و وجود جسمانی) آن منافقان را مشاهده کنی (به آراستگی ظاهر فریبنده) تو را به شگفت آرند و اگر سخن گویند (بس خوش گفتار و چرب زبانند) به سخن هاشان گوش فرا خواهی داد (ولی از باطن و درون) گوئی که چوبی خشک تکیه کرده بر دیوارند و (هیچ عقل و ایمان و) معرفت ندارند (و چون در باطن نادرست و بداندیشند) هر صدائی بشنوند بر زیان خویش پندارند. ای رسول (بدان که) دشمنان (قوی دین و ایمان) به حقیقت اینان هستند از ایشان برحذر باش. خدایشان بکشد چقدر (به مکر و خدعه و دروغ پرداخته و) از حق بازمی گردند

و هرگاه به

آنها گویند بیائید تا رسول خدا برای شما از حق آمرزش طلبد سربپیچند و بنگری که با تکبر و نخوت از حق روی می گردانند

ای رسول تو از خدا بر آنان آمرزش بخواهی یا نخواهی به حالشان یکسانست خدا هرگز آنها را نمی بخشد که همانا قوم نابکار فاسق را خدا هیچوقت (به راه سعادت) هدایت نخواهد کرد

اینها همان مردم بدخواهند که می گویند بر اصحاب رسول انفاق مال مکنید تا مردم از گردش پراکنده شوند در صورتی که خدا را گنجهای زمین و آسمان هاست لیکن منافقان درک آن نمی کنند

آنها (پنهانی با هم) می گویند اگر به مدینه مراجعت کردیم البته باید اربابان عزت و ثروت مسلمانان ذلیل (فقیر) را از شهر بیرون کنند و حال آنکه عزت مخصوص خدا و رسول و اهل ایمانست (و ذلت خاص کافران) و لیکن منافقان از این معنی آگه نیستند

الا ـ ای اهل ایمان مبادا هرگز مال و فرزندانتان شما را از یاد خدا غافل سازد و البته کسانی که به امور دنیا از یاد خدا غافل شوند آنها به حقیقت زیانکاران عالمند

و از آنچه روزی شما کردیم در راه خدا انفاق کنید پیش از آنکه مرگ بر یکی از شما فرارسد در آن حال (به حسرت) بگوید پروردگارا اجل مرا اندکی تاخیر انداز تا صدقه و احسان بسیار کنم و از نکوکاران شوم

و خدا هرگز اجل هیچکس را از وقتش که فرا رسد مؤخر نیفکند و خدا به هر چه (از نیک و بد) کنید آگاهست

تلاوت سوره ی ناس

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (۱)

مَلِكِ النَّاسِ (۲)

إِلهِ النَّاسِ (۳)

مِنْ

شَرِّ الْوَسْواسِ الْخَنَّاسِ (۴)

الَّذی یُوَسْوِسُ فی صُدُورِ النَّاسِ (۵)

مِنَ الْجِنَّهِ وَ النَّاسِ (۶)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

(ای رسول ما) بگو من پناه می جویم به پروردگار آدمیان

پادشاه آدمیان

اله یکتا معبود آدمیان

از شر وسوسه شیطان

آن شیطان که وسوسه و اندیشه بد افکند در دل مردمان

چه آن شیطان از جنس جن باشد و یا از نوع انسان (چون آدمی در اول مرحله زندگی طفلی ناتوانست و به مربی و رب محتاج و در اواسط جوانی با شهوت و غضب است و به سلطان و ملک که آن قوا را به عدل نگه دارد نیازمند و در پایان عمر قوه عقل وی قویتر شود پس اله عالم را نیکوتر شناسد شاید ازین رو خدا بشر را متذکر ساخته که از اشرار عالم که در سوره مذکوره است نخست به رب خود پناه برد و سپس به ملک و در آخر به اله خویش پناهنده شود تا از شر بدان همیشه ایمن باشد و الله اعلم)

تلاوت سوره ی نسا بعد از نمازصبح روز جمعه

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

یا أَیُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّکُمُ الَّذی خَلَقَکُمْ مِنْ نَفْسٍ واحِدَهٍ وَ خَلَقَ مِنْها زَوْجَها وَ بَثَّ مِنْهُما رِجالاً کَثیراً وَ نِساءً وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذی تَسائَلُونَ بِهِ وَ الْأَرْحامَ إِنَّ اللَّهَ کانَ عَلَیْکُمْ رَقیباً (۱)

وَ آتُوا الْیَتامی أَمْوالَهُمْ وَ لا تَتَبَدَّلُوا الْخَبیثَ بِالطَّیِّبِ وَ لا تَأْکُلُوا أَمْوالَهُمْ إِلی أَمْوالِکُمْ إِنَّهُ کانَ حُوباً کَبیراً (۲)

وَ إِنْ خِفْتُمْ أَلاَّ تُقْسِطُوا فِی الْیَتامی فَانْکِحُوا ما طابَ لَکُمْ مِنَ النِّساءِ مَثْنی وَ ثُلاثَ وَ رُباعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلاَّ تَعْدِلُوا فَواحِدَهً أَوْ ما مَلَکَتْ

أَيْمانُكَمْ ذلِكَ أَدْنى أَلَّا تَعُولُوا (٣)

وَ آتُوا النِّساءَ صَدُقاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْ ءٍ مِنْهُ نَفْساً فَكُلُوهُ هَنِيئاً مَرِيئاً

وَ لا تُؤْتُوا السُّفَهاءَ أَمْوالَكُمُ الَّتی جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِياماً وَ ارْزُقُوهُمْ فيها وَ اكْسُوهُمْ وَ قُولُوا لَهُمْ قَوْلاً مَعْرُوفاً (۵)

وَ ابْتَلُوا الْيَتامى‏ حَتَّى إِذا بَلَغُوا النِّكاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْداً فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوالَهُمْ وَ لا تَأْكُلُوها إِسْرافاً وَ بِداراً أَنْ يَكْبَرُوا وَ مَنْ كانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَ مَنْ كانَ فَقيراً فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَ كَفى‏ بِاللَّهِ حَسيباً (۶)

لِلرِّجالِ نَصيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوالِدانِ وَ الْأَقْرَبُونَ وَ لِلنِّساءِ نَصيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوالِدانِ وَ الْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصيباً مَفْرُوضاً (۷)

وَ إِذا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبى‏ وَ الْيَتامى‏ وَ الْمَساكينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَ قُولُوا لَهُمْ قَوْلاً مَعْرُوفاً (۸)

وَ لْيَخْشَ الَّذينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعافاً خافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَ لْيَقُولُوا قَوْلاً سَديداً (۹)

إِنَّ الَّذينَ يَأْكُلُونَ أَمْوالَ الْيَتامى‏ ظُلْماً إِنَّما يَأْكُلُونَ فی بُطُونِهِمْ ناراً وَ سَيَصْلَوْنَ سَعيراً (۱۰)

يُوصيكُمُ اللَّهُ فی أَوْلادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِساءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثا ما تَرَكَ وَ إِنْ كانَتْ واحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَ لِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ واحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَ وَرِثَهُ أَبَواهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصی بِها أَوْ دَيْنٍ آباؤُكُمْ وَ أَبْناؤُكُمْ لا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعاً فَريضَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كانَ عَليماً حَكيماً (۱۱)

وَ لَكُمْ نِصْفُ ما تَرَكَ أَزْواجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصينَ بِها أَوْ دَيْنٍ وَ لَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ

تُوصُونَ بِها أَوْ دَيْنٍ وَ إِنْ كانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَ لَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ واحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذلِكَ فَهُمْ شُرَكاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصى بِها أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ (١٢)

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَ مَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهارُ خالِدِينَ فِيها وَ ذلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (١٣)

وَ مَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ يَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ ناراً خالِداً فِيها وَ لَهُ عَذابٌ مُهِينٌ (١٤)

وَ اللَّاتِي يَأْتِينَ الْفاحِشَةَ مِنْ نِسائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلاً (١٥)

وَ الَّذانِ يَأْتِيانِها مِنْكُمْ فَآذُوهُما فَإِنْ تابا وَ أَصْلَحا فَأَعْرِضُوا عَنْهُما إِنَّ اللَّهَ كانَ تَوَّاباً رَحِيماً (١٦)

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ كانَ اللَّهُ عَلِيماً حَكِيماً (١٧)

وَ لَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئاتِ حَتَّى إِذا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَ لَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَ هُمْ كُفَّارٌ أُولئِكَ أَعْتَدْنا لَهُمْ عَذاباً أَلِيماً (١٨)

يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّساءَ كَرْهاً وَ لا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ ما آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَ عاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئاً وَ يَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْراً كَثِيراً (١٩)

وَ إِنْ أَرَدْتُمُ اسْتِبْدالَ زَوْجٍ مَكانَ زَوْجٍ وَ آتَيْتُمْ إِحْداهُنَّ قِنْطاراً فَلا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئاً أَ تَأْخُذُونَهُ بُهْتاناً وَ إِثْماً مُبِيناً (٢٠)

وَ كَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَ قَدْ أَفْضى بَعْضُكُمْ إِلى بَعْضٍ وَ أَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثاقاً غَلِيظاً (٢١)

وَ لا تَنْكِحُوا ما نَكَحَ آباؤُكُمْ مِنَ النِّساءِ إِلَّا ما قَدْ

سَلَفَ إِنَّهُ كانَ فاحِشَةً وَ مَقْتاً وَ ساءَ سَبيلاً (٢٢)

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهاتُكُمْ وَ بَناتُكُمْ وَ أَخَواتُكُمْ وَ عَمَّاتُكُمْ وَ خالاتُكُمْ وَ بَناتُ الْأَخِ وَ بَناتُ الْأُخْتِ وَ أُمَّهاتُكُمُ اللاَّتی أَرْضَعْنَكُمْ وَ أَخَواتُكُمْ مِنَ الرَّضاعَهِ وَ أُمَّهاتُ نِسائِكُمْ وَ رَبائِبُكُمُ اللاَّتی فی حُجُورِكُمْ مِنْ نِسائِكُمُ اللاَّتی دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلا جُناحَ عَلَيْكُمْ وَ حَلائِلُ أَبْنائِكُمُ الَّذينَ مِنْ أَصْلابِكُمْ وَ أَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلاَّ ما قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كانَ غَفُوراً رَحيماً (٢٣)

وَ الْمُحْصَناتُ مِنَ النِّساءِ إِلاَّ ما مَلَكَتْ أَيْمانُكُمْ كِتابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ أُحِلَّ لَكُمْ ما وَراءَ ذلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوالِكُمْ مُحْصِنينَ غَيْرَ مُسافِحينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَريضَهً وَ لا جُناحَ عَلَيْكُمْ فيما تَراضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَريضَهِ إِنَّ اللَّهَ كانَ عَليماً حَكيماً (٢٤)

وَ مَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَناتِ الْمُؤْمِناتِ فَمِنْ ما مَلَكَتْ أَيْمانُكُمْ مِنْ فَتَياتِكُمُ الْمُؤْمِناتِ وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَ آتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَناتٍ غَيْرَ مُسافِحاتٍ وَ لا مُتَّخِذاتِ أَخْدانٍ فَإِذا أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفاحِشَهٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ ما عَلَى الْمُحْصَناتِ مِنَ الْعَذابِ ذلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَ أَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحيمٌ (٢٥)

يُريدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَ يَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَ اللَّهُ عَليمٌ حَكيمٌ (٢۶)

وَ اللَّهُ يُريدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَ يُريدُ الَّذينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَواتِ أَنْ تَميلُوا مَيْلاً عَظيماً (٢٧)

يُريدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَ خُلِقَ الْإِنْسانُ ضَعيفاً (٢٨)

يا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا لا تَأْكُلُوا أَمْوالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْباطِلِ إِلاَّ أَنْ تَكُونَ تِجارَهً عَنْ تَراضٍ مِنْكُمْ وَ لا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كانَ بِكُمْ رَحيماً (٢٩)

وَ مَنْ يَفْعَلْ ذلِكَ عُدْواناً

وَ ظُلْماً فَسَوْفَ نُصْليهِ ناراً وَ كانَ ذلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسيراً (٣٠)

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبائِرَ ما تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئاتِكُمْ وَ نُدْخِلْكُمْ مُدْخَلاً كَريماً (٣١)

وَ لا تَتَمَنَّوْا ما فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلى بَعْضٍ لِلرِّجالِ نَصيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَ لِلنِّساءِ نَصيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَ سْئَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كانَ بِكُلِّ شَيْ ءٍ عَليماً (٣٢)

وَ لِكُلٍّ جَعَلْنا مَوالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوالِدانِ وَ الْأَقْرَبُونَ وَ الَّذينَ عَقَدَتْ أَيْمانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كانَ عَلى كُلِّ شَيْ ءٍ شَهيداً (٣٣)

الرِّجالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّساءِ بِما فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلى بَعْضٍ وَ بِما أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوالِهِمْ فَالصَّالِحاتُ قانِتاتٌ حافِظاتٌ لِلْغَيْبِ بِما حَفِظَ اللَّهُ وَ اللاَّتي تَخافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَ اهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضاجِعِ وَ اضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبيلاً إِنَّ اللَّهَ كانَ عَلِيًّا كَبيراً (٣۴)

وَ إِنْ خِفْتُمْ شِقاقَ بَيْنِهِما فَابْعَثُوا حَكَماً مِنْ أَهْلِهِ وَ حَكَماً مِنْ أَهْلِها إِنْ يُريدا إِصْلاحاً يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُما إِنَّ اللَّهَ كانَ عَليماً خَبيراً (٣۵)

وَ اعْبُدُوا اللَّهَ وَ لا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً وَ بِالْوالِدَيْنِ إِحْساناً وَ بِذِي الْقُرْبى وَ الْيَتامى وَ الْمَساكينِ وَ الْجارِ ذِي الْقُرْبى وَ الْجارِ الْجُنُبِ وَ الصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَ ابْنِ السَّبيلِ وَ ما مَلَكَتْ أَيْمانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لا يُحِبُّ مَنْ كانَ مُخْتالاً فَخُوراً (٣۶)

الَّذينَ يَبْخَلُونَ وَ يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَ يَكْتُمُونَ ما آتاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ أَعْتَدْنا لِلْكافِرينَ عَذاباً مُهيناً (٣٧)

وَ الَّذينَ يُنْفِقُونَ أَمْوالَهُمْ رِئاءَ النَّاسِ وَ لا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ لا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ مَنْ يَكُنِ الشَّيْطانُ لَهُ قَريناً فَساءَ قَريناً (٣٨)

وَ ما ذا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَ كانَ اللَّهُ بِهِمْ عَليماً (٣٩)

إِنَّ اللَّهَ لا يَظْلِمُ مِثْقالَ ذَرَّةٍ وَ إِنْ

تَکَ حَسَنَهً یُضاعِفْها وَ یُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْراً عَظیماً (۴۰)

فَکَیْفَ إِذا جِئْنا مِنْ کُلِّ أُمَّهٍ بِشَهیدٍ وَ جِئْنا بِکَ عَلی هؤُلاءِ شَهیداً (۴۱)

یَوْمَئِذٍ یَوَدُّ الَّذینَ کَفَرُوا وَ عَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّی بِهِمُ الْأَرْضُ وَ لا یَکْتُمُونَ اللَّهَ حَدیثاً (۴۲)

یا أَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا لا تَقْرَبُوا الصَّلاهَ وَ أَنْتُمْ سُکاری حَتَّی تَعْلَمُوا ما تَقُولُونَ وَ لا جُنُباً إِلاَّ عابِری سَبیلٍ حَتَّی تَغْتَسِلُوا وَ إِنْ کُنْتُمْ مَرْضی أَوْ عَلی سَفَرٍ أَوْ جاءَ أَحَدٌ مِنْکُمْ مِنَ الْغائِطِ أَوْ لامَسْتُمُ النِّساءَ فَلَمْ تَجِدُوا ماءً فَتَیَمَّمُوا صَعیداً طَیِّباً فَامْسَحُوا بِوُجُوهِکُمْ وَ أَیْدیکُمْ إِنَّ اللَّهَ کانَ عَفُوًّا غَفُوراً (۴۳)

أَ لَمْ تَرَ إِلَی الَّذینَ أُوتُوا نَصیباً مِنَ الْکِتابِ یَشْتَرُونَ الضَّلالَهَ وَ یُریدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبیلَ (۴۴)

وَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدائِکُمْ وَ کَفی بِاللَّهِ وَلِیًّا وَ کَفی بِاللَّهِ نَصیراً (۴۵)

مِنَ الَّذینَ هادُوا یُحَرِّفُونَ الْکَلِمَ عَنْ مَواضِعِهِ وَ یَقُولُونَ سَمِعْنا وَ عَصَیْنا وَ اسْمَعْ غَیْرَ مُسْمَعٍ وَ راعِنا لَیًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَ طَعْناً فِی الدِّینِ وَ لَوْ أَنَّهُمْ قالُوا سَمِعْنا وَ أَطَعْنا وَ اسْمَعْ وَ انْظُرْنا لَکانَ خَیْراً لَهُمْ وَ أَقْوَمَ وَ لکِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِکُفْرِهِمْ فَلا یُؤْمِنُونَ إِلاَّ قَلیلاً (۴۶)

یا أَیُّهَا الَّذینَ أُوتُوا الْکِتابَ آمِنُوا بِما نَزَّلْنا مُصَدِّقاً لِما مَعَکُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهاً فَنَرُدَّها عَلی أَدْبارِها أَوْ نَلْعَنَهُمْ کَما لَعَنَّا أَصْحابَ السَّبْتِ وَ کانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولاً (۴۷)

إِنَّ اللَّهَ لا یَغْفِرُ أَنْ یُشْرَکَ بِهِ وَ یَغْفِرُ ما دُونَ ذلِکَ لِمَنْ یَشاءُ وَ مَنْ یُشْرِکْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَری إِثْماً عَظیماً (۴۸)

أَ لَمْ تَرَ إِلَی الَّذینَ یُزَکُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ یُزَکِّی مَنْ یَشاءُ وَ لا یُظْلَمُونَ فَتیلاً (۴۹)

انْظُرْ کَیْفَ یَفْتَرُونَ عَلَی اللَّهِ الْکَذِبَ وَ کَفی بِهِ إِثْماً مُبیناً (۵۰)

أَ لَمْ تَرَ إِلَی الَّذینَ أُوتُوا نَصیباً مِنَ

الْكِتابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَ الطَّاغُوتِ وَ يَقُولُونَ لِلَّذينَ كَفَرُوا هؤُلاءِ أَهْدى مِنَ الَّذينَ آمَنُوا سَبيلاً (۵۱)

أُولئِكَ الَّذينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَ مَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصيراً (۵۲)

أَمْ لَهُمْ نَصيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذاً لا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقيراً (۵۳)

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلى ما آتاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنا آلَ إِبْراهيمَ الْكِتابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ آتَيْناهُمْ مُلْكاً عَظيماً (۵۴)

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَ كَفى بِجَهَنَّمَ سَعيراً (۵۵)

إِنَّ الَّذينَ كَفَرُوا بِآياتِنا سَوْفَ نُصْليهِمْ ناراً كُلَّما نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْناهُمْ جُلُوداً غَيْرَها لِيَذُوقُوا الْعَذابَ إِنَّ اللَّهَ كانَ عَزيزاً حَكيماً (۵۶)

وَ الَّذينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْري مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهارُ خالِدينَ فيها أَبَداً لَهُمْ فيها أَزْواجٌ مُطَهَّرَةٌ وَ نُدْخِلُهُمْ ظِلاًّ ظَليلاً (۵۷)

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَماناتِ إِلى أَهْلِها وَ إِذا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كانَ سَميعاً بَصيراً (۵۸)

يا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا أَطيعُوا اللَّهَ وَ أَطيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنازَعْتُمْ في شَيْ‏ءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَ الرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ ذلِكَ خَيْرٌ وَ أَحْسَنُ تَأْويلاً (۵۹)

أَ لَمْ تَرَ إِلَى الَّذينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِما أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَ ما أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُريدُونَ أَنْ يَتَحاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَ قَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَ يُريدُ الشَّيْطانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلالاً بَعيداً (۶۰)

وَ إِذا قيلَ لَهُمْ تَعالَوْا إِلى ما أَنْزَلَ اللَّهُ وَ إِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنافِقينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُوداً (۶۱)

فَكَيْفَ إِذا أَصابَتْهُمْ مُصيبَةٌ بِما قَدَّمَتْ أَيْديهِمْ ثُمَّ جاؤُكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنا إِلاَّ إِحْساناً وَ تَوْفيقاً (۶۲)

أُولئِكَ الَّذينَ يَعْلَمُ اللَّهُ ما في قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَ عِظْهُمْ وَ قُلْ لَهُمْ

فی أَنْفُسِهِمْ قَوْلاً بَليغاً (۶۳)

وَ ما أَرْسَلْنا مِنْ رَسُولٍ إِلاَّ لِيُطاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جاؤُکَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّاباً رَحيماً (۶۴)

فَلا وَ رَبِّکَ لا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَکِّمُوکَ فيما شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لا يَجِدُوا فی أَنْفُسِهِمْ حَرَجاً مِمَّا قَضَيْتَ وَ يُسَلِّمُوا تَسْليماً (۶۵)

وَ لَوْ أَنَّا کَتَبْنا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَکُمْ أَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيارِکُمْ ما فَعَلُوهُ إِلاَّ قَليلٌ مِنْهُمْ وَ لَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا ما يُوعَظُونَ بِهِ لَکانَ خَيْراً لَهُمْ وَ أَشَدَّ تَثْبيتاً (۶۶)

وَ إِذاً لَآتَيْناهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْراً عَظيماً (۶۷)

وَ لَهَدَيْناهُمْ صِراطاً مُسْتَقيماً (۶۸)

وَ مَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَ الرَّسُولَ فَأُولئِکَ مَعَ الَّذينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الصِّدِّيقينَ وَ الشُّهَداءِ وَ الصَّالِحينَ وَ حَسُنَ أُولئِکَ رَفيقاً (۶۹)

ذلِکَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَ کَفى بِاللَّهِ عَليماً (۷۰)

يا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَکُمْ فَانْفِرُوا ثُباتٍ أَوِ انْفِرُوا جَميعاً (۷۱)

وَ إِنَّ مِنْکُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصابَتْکُمْ مُصيبَةٌ قالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَکُنْ مَعَهُمْ شَهيداً (۷۲)

وَ لَئِنْ أَصابَکُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ کَأَنْ لَمْ تَکُنْ بَيْنَکُمْ وَ بَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يا لَيْتَنی کُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظيماً (۷۳)

فَلْيُقاتِلْ فی سَبيلِ اللَّهِ الَّذينَ يَشْرُونَ الْحَياةَ الدُّنْيا بِالْآخِرَةِ وَ مَنْ يُقاتِلْ فی سَبيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتيهِ أَجْراً عَظيماً (۷۴)

وَ ما لَکُمْ لا تُقاتِلُونَ فی سَبيلِ اللَّهِ وَ الْمُسْتَضْعَفينَ مِنَ الرِّجالِ وَ النِّساءِ وَ الْوِلْدانِ الَّذينَ يَقُولُونَ رَبَّنا أَخْرِجْنا مِنْ هذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُها وَ اجْعَلْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ وَلِيًّا وَ اجْعَلْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ نَصيراً (۷۵)

الَّذينَ آمَنُوا يُقاتِلُونَ فی سَبيلِ اللَّهِ وَ الَّذينَ کَفَرُوا يُقاتِلُونَ فی سَبيلِ الطَّاغُوتِ فَقاتِلُوا أَوْلِياءَ الشَّيْطانِ إِنَّ کَيْدَ الشَّيْطانِ کانَ ضَعيفاً (۷۶)

أَ

لَمْ تَرَ إِلَى الَّذينَ قيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَ أَقيمُوا الصَّلاةَ وَ آتُوا الزَّكاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتالُ إِذا فَريقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَ قالُوا رَبَّنا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتالَ لَوْ لا أَخَّرْتَنا إِلى أَجَلٍ قَريبٍ قُلْ مَتاعُ الدُّنْيا قَليلٌ وَ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقى وَ لا تُظْلَمُونَ فَتيلاً (۷۷)

أَيْنَما تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَ لَوْ كُنْتُمْ في بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ وَ إِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ إِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَما لِهؤُلاءِ الْقَوْمِ لا يَكادُونَ يَفْقَهُونَ حَديثاً (۷۸)

ما أَصابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَ ما أَصابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَ أَرْسَلْناكَ لِلنَّاسِ رَسُولاً وَ كَفى بِاللَّهِ شَهيداً (۷۹)

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطاعَ اللَّهَ وَ مَنْ تَوَلَّى فَما أَرْسَلْناكَ عَلَيْهِمْ حَفيظاً (۸۰)

وَ يَقُولُونَ طاعَةٌ فَإِذا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذي تَقُولُ وَ اللَّهُ يَكْتُبُ ما يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَ كَفى بِاللَّهِ وَكيلاً (۸۱)

أَ فَلا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَ لَوْ كانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فيهِ اخْتِلافاً كَثيراً (۸۲)

وَ إِذا جاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذاعُوا بِهِ وَ لَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَ إِلى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَ لَوْ لا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ لاَتَّبَعْتُمُ الشَّيْطانَ إِلاَّ قَليلاً (۸۳)

فَقاتِلْ في سَبيلِ اللَّهِ لا تُكَلَّفُ إِلاَّ نَفْسَكَ وَ حَرِّضِ الْمُؤْمِنينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذينَ كَفَرُوا وَ اللَّهُ أَشَدُّ بَأْساً وَ أَشَدُّ تَنْكيلاً (۸۴)

مَنْ يَشْفَعْ شَفاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصيبٌ مِنْها وَ مَنْ يَشْفَعْ شَفاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْها وَ كانَ اللَّهُ عَلى كُلِّ شَيْ‏ءٍ مُقيتاً

(۸۵)

وَ إِذا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْها أَوْ رُدُّوها إِنَّ اللَّهَ كانَ عَلى كُلِّ شَيْ ءٍ حَسيباً (۸۶)

اللَّهُ لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلى يَوْمِ الْقِيامَةِ لا رَيْبَ فيهِ وَ مَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَديثاً (۸۷)

فَما لَكُمْ فِي الْمُنافِقينَ فِئَتَيْنِ وَ اللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِما كَسَبُوا أَ تُريدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبيلاً (۸۸)

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَما كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَواءً فَلا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِياءَ حَتَّى يُهاجِرُوا في سَبيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَ اقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَ لا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَ لا نَصيراً (۸۹)

إِلاَّ الَّذينَ يَصِلُونَ إِلى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُمْ ميثاقٌ أَوْ جاؤُكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقاتِلُوكُمْ أَوْ يُقاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَ لَوْ شاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقاتَلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقاتِلُوكُمْ وَ أَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَما جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبيلاً (۹۰)

سَتَجِدُونَ آخَرينَ يُريدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَ يَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّما رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فيها فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَ يُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَ يَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَ اقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَ أُولئِكُمْ جَعَلْنا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطاناً مُبيناً (۹۱)

وَ ما كانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِناً إِلاَّ خَطَأً وَ مَنْ قَتَلَ مُؤْمِناً خَطَأً فَتَحْريرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَ دِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلى أَهْلِهِ إِلاَّ أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْريرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَ إِنْ كانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُمْ ميثاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلى أَهْلِهِ وَ تَحْريرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيامُ شَهْرَيْنِ مُتَتابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَ كانَ اللَّهُ عَليماً حَكيماً (۹۲)

وَ مَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِناً مُتَعَمِّداً فَجَزاؤُهُ جَهَنَّمُ خالِداً فيها وَ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَ لَعَنَهُ وَ أَعَدَّ لَهُ عَذاباً عَظيماً (۹۳)

يا أَيُّهَا

الَّذينَ آمَنُوا إِذا ضَرَبْتُمْ فی سَبيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَ لا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقى إِلَيْكُمُ السَّلامَ لَسْتَ مُؤْمِناً تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَياةِ الدُّنْيا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغانِمُ كَثيرَةٌ كَذلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كانَ بِما تَعْمَلُونَ خَبيراً (۹۴)

لا يَسْتَوِی الْقاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنينَ غَيْرُ أُولِی الضَّرَرِ وَ الْمُجاهِدُونَ فی سَبيلِ اللَّهِ بِأَمْوالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجاهِدينَ بِأَمْوالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقاعِدينَ دَرَجَةً وَ كُلاًّ وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنى وَ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجاهِدينَ عَلَى الْقاعِدينَ أَجْراً عَظيماً (۹۵)

دَرَجاتٍ مِنْهُ وَ مَغْفِرَةً وَ رَحْمَةً وَ كانَ اللَّهُ غَفُوراً رَحيماً (۹۶)

إِنَّ الَّذينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلائِكَةُ ظالِمی أَنْفُسِهِمْ قالُوا فيمَ كُنْتُمْ قالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفينَ فِی الْأَرْضِ قالُوا أَ لَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ واسِعَةً فَتُهاجِرُوا فيها فَأُولئِكَ مَأْواهُمْ جَهَنَّمُ وَ ساءَتْ مَصيراً (۹۷)

إِلاَّ الْمُسْتَضْعَفينَ مِنَ الرِّجالِ وَ النِّساءِ وَ الْوِلْدانِ لا يَسْتَطيعُونَ حيلَةً وَ لا يَهْتَدُونَ سَبيلاً (۹۸)

فَأُولئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَ كانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُوراً (۹۹)

وَ مَنْ يُهاجِرْ فی سَبيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِی الْأَرْضِ مُراغَماً كَثيراً وَ سَعَةً وَ مَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهاجِراً إِلَى اللَّهِ وَ رَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَ كانَ اللَّهُ غَفُوراً رَحيماً (۱۰۰)

وَ إِذا ضَرَبْتُمْ فِی الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُناحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكافِرينَ كانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبيناً (۱۰۱)

وَ إِذا كُنْتَ فيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلاةَ فَلْتَقُمْ طائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَ لْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرائِكُمْ وَ لْتَأْتِ طائِفَةٌ أُخْرى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَ لْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَ أَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَ أَمْتِعَتِكُمْ فَيَميلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً واحِدَةً وَ لا جُناحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كانَ بِكُمْ

أَذىً مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَ خُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكافِرِينَ عَذاباً مُهِيناً (١٠٢)

فَإِذا قَضَيْتُمُ الصَّلاةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِياماً وَ قُعُوداً وَ عَلى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلاةَ إِنَّ الصَّلاةَ كانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتاباً مَوْقُوتاً (١٠٣)

وَ لا تَهِنُوا فِي ابْتِغاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَما تَأْلَمُونَ وَ تَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ ما لا يَرْجُونَ وَ كانَ اللَّهُ عَلِيماً حَكِيماً (١٠۴)

إِنَّا أَنْزَلْنا إِلَيْكَ الْكِتابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِما أَراكَ اللَّهُ وَ لا تَكُنْ لِلْخائِنِينَ خَصِيماً (١٠۵)

وَ اسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كانَ غَفُوراً رَحِيماً (١٠۶)

وَ لا تُجادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لا يُحِبُّ مَنْ كانَ خَوَّاناً أَثِيماً (١٠٧)

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَ لا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَ هُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ ما لا يَرْضى مِنَ الْقَوْلِ وَ كانَ اللَّهُ بِما يَعْمَلُونَ مُحِيطاً (١٠٨)

ها أَنْتُمْ هؤُلاءِ جادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَياةِ الدُّنْيا فَمَنْ يُجادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلاً (١٠٩)

وَ مَنْ يَعْمَلْ سُوءاً أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُوراً رَحِيماً (١١٠)

وَ مَنْ يَكْسِبْ إِثْماً فَإِنَّما يَكْسِبُهُ عَلى نَفْسِهِ وَ كانَ اللَّهُ عَلِيماً حَكِيماً (١١١)

وَ مَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْماً ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئاً فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتاناً وَ إِثْماً مُبِيناً (١١٢)

وَ لَوْ لا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَ ما يُضِلُّونَ إِلاَّ أَنْفُسَهُمْ وَ ما يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْ ءٍ وَ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ عَلَّمَكَ ما لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَ كانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيماً (١١٣)

لا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْواهُمْ إِلاَّ مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَ مَنْ يَفْعَلْ ذلِكَ ابْتِغاءَ مَرْضاتِ اللَّهِ

فَسَوْفَ نُؤْتيهِ أَجْراً عَظيماً (۱۱۴)

وَ مَنْ يُشاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ ما تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدى‏ وَ يَتَّبِعْ غَيْرَ سَبيلِ الْمُؤْمِنينَ نُوَلِّهِ ما تَوَلَّى وَ نُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَ ساءَتْ مَصيراً (۱۱۵)

إِنَّ اللَّهَ لا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَ يَغْفِرُ ما دُونَ ذلِكَ لِمَنْ يَشاءُ وَ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلالاً بَعيداً (۱۱۶)

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلاَّ إِناثاً وَ إِنْ يَدْعُونَ إِلاَّ شَيْطاناً مَريداً (۱۱۷)

لَعَنَهُ اللَّهُ وَ قالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبادِكَ نَصيباً مَفْرُوضاً (۱۱۸)

وَ لَأُضِلَّنَّهُمْ وَ لَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَ لَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذانَ الْأَنْعامِ وَ لَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَ مَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْراناً مُبيناً (۱۱۹)

يَعِدُهُمْ وَ يُمَنِّيهِمْ وَ ما يَعِدُهُمُ الشَّيْطانُ إِلاَّ غُرُوراً (۱۲۰)

أُولئِكَ مَأْواهُمْ جَهَنَّمُ وَ لا يَجِدُونَ عَنْها مَحيصاً (۱۲۱)

وَ الَّذينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْري مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهارُ خالِدينَ فيها أَبَداً وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَ مَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قيلاً (۱۲۲)

لَيْسَ بِأَمانِيِّكُمْ وَ لا أَمانِيِّ أَهْلِ الْكِتابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءاً يُجْزَ بِهِ وَ لا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَ لا نَصيراً (۱۲۳)

وَ مَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثى‏ وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَ لا يُظْلَمُونَ نَقيراً (۱۲۴)

وَ مَنْ أَحْسَنُ ديناً مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَ هُوَ مُحْسِنٌ وَ اتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْراهيمَ حَنيفاً وَ اتَّخَذَ اللَّهُ إِبْراهيمَ خَليلاً (۱۲۵)

وَ لِلَّهِ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ وَ كانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْ‏ءٍ مُحيطاً (۱۲۶)

وَ يَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّساءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتيكُمْ فيهِنَّ وَ ما يُتْلى‏ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتابِ في‏ يَتامَى النِّساءِ اللاَّتي‏ لا تُؤْتُونَهُنَّ ما كُتِبَ لَهُنَّ وَ تَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَ الْمُسْتَضْعَفينَ مِنَ الْوِلْدانِ وَ أَنْ تَقُومُوا لِلْيَتامى‏ بِالْقِسْطِ وَ ما تَفْعَلُوا

مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كانَ بِهِ عَليماً (١٢٧)

وَ إِنِ امْرَأَةٌ خافَتْ مِنْ بَعْلِها نُشُوزاً أَوْ إِعْراضاً فَلا جُناحَ عَلَيْهِما أَنْ يُصْلِحا بَيْنَهُما صُلْحاً وَ الصُّلْحُ خَيْرٌ وَ أُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَ إِنْ تُحْسِنُوا وَ تَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كانَ بِما تَعْمَلُونَ خَبيراً (١٢٨)

وَ لَنْ تَسْتَطيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّساءِ وَ لَوْ حَرَصْتُمْ فَلا تَميلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوها كَالْمُعَلَّقَةِ وَ إِنْ تُصْلِحُوا وَ تَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كانَ غَفُوراً رَحيماً (١٢٩)

وَ إِنْ يَتَفَرَّقا يُغْنِ اللَّهُ كُلاًّ مِنْ سَعَتِهِ وَ كانَ اللَّهُ واسِعاً حَكيماً (١٣٠)

وَ لِلَّهِ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ وَ لَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذينَ أُوتُوا الْكِتابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ إِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ وَ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ وَ كانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَميداً (١٣١)

وَ لِلَّهِ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ وَ كَفى بِاللَّهِ وَكيلاً (١٣٢)

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَ يَأْتِ بِآخَرينَ وَ كانَ اللَّهُ عَلى ذلِكَ قَديراً (١٣٣)

مَنْ كانَ يُريدُ ثَوابَ الدُّنْيا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوابُ الدُّنْيا وَ الْآخِرَةِ وَ كانَ اللَّهُ سَميعاً بَصيراً (١٣٤)

يا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامينَ بِالْقِسْطِ شُهَداءَ لِلَّهِ وَ لَوْ عَلى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوالِدَيْنِ وَ الْأَقْرَبينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقيراً فَاللَّهُ أَوْلى بِهِما فَلا تَتَّبِعُوا الْهَوى أَنْ تَعْدِلُوا وَ إِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كانَ بِما تَعْمَلُونَ خَبيراً (١٣٥)

يا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ الْكِتابِ الَّذي نَزَّلَ عَلى رَسُولِهِ وَ الْكِتابِ الَّذي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَ مَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَ مَلائِكَتِهِ وَ كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلالاً بَعيداً (١٣٦)

إِنَّ الَّذينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدادُوا كُفْراً لَمْ يَكُنِ اللَّهُ

لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَ لا لِيَهْدِيَهُمْ سَبيلاً (۱۳۷)

بَشِّرِ الْمُنافِقينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذاباً أَليماً (۱۳۸)

الَّذينَ يَتَّخِذُونَ الْكافِرينَ أَوْلِياءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنينَ أَ يَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَميعاً (۱۳۹)

وَ قَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتابِ أَنْ إِذا سَمِعْتُمْ آياتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِها وَ يُسْتَهْزَأُ بِها فَلا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا في حَديثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذاً مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جامِعُ الْمُنافِقينَ وَ الْكافِرينَ في جَهَنَّمَ جَميعاً (۱۴۰)

الَّذينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قالُوا أَ لَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَ إِنْ كانَ لِلْكافِرينَ نَصيبٌ قالُوا أَ لَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَ نَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيامَةِ وَ لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكافِرينَ عَلَى الْمُؤْمِنينَ سَبيلاً (۱۴۱)

إِنَّ الْمُنافِقينَ يُخادِعُونَ اللَّهَ وَ هُوَ خادِعُهُمْ وَ إِذا قامُوا إِلَى الصَّلاةِ قامُوا كُسالى يُراؤُنَ النَّاسَ وَ لا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلاَّ قَليلاً (۱۴۲)

مُذَبْذَبينَ بَيْنَ ذلِكَ لا إِلى هؤُلاءِ وَ لا إِلى هؤُلاءِ وَ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبيلاً (۱۴۳)

يا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا لا تَتَّخِذُوا الْكافِرينَ أَوْلِياءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنينَ أَ تُريدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطاناً مُبيناً (۱۴۴)

إِنَّ الْمُنافِقينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَ لَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصيراً (۱۴۵)

إِلاَّ الَّذينَ تابُوا وَ أَصْلَحُوا وَ اعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَ أَخْلَصُوا دينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنينَ وَ سَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنينَ أَجْراً عَظيماً (۱۴۶)

ما يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَ آمَنْتُمْ وَ كانَ اللَّهُ شاكِراً عَليماً (۱۴۷)

لا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلاَّ مَنْ ظُلِمَ وَ كانَ اللَّهُ سَميعاً عَليماً (۱۴۸)

إِنْ تُبْدُوا خَيْراً أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كانَ عَفُوًّا قَديراً (۱۴۹)

إِنَّ الَّذينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ يُريدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ يَقُولُونَ

نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَ نَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَ يُريدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذلِكَ سَبيلاً (١٥٠)

أُولئِكَ هُمُ الْكافِرُونَ حَقًّا وَ أَعْتَدْنا لِلْكافِرينَ عَذاباً مُهيناً (١٥١)

وَ الَّذينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ لَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولئِكَ سَوْفَ يُؤْتيهِمْ أُجُورَهُمْ وَ كانَ اللَّهُ غَفُوراً رَحيماً (١٥٢)

يَسْئَلُكَ أَهْلُ الْكِتابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتاباً مِنَ السَّماءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسى أَكْبَرَ مِنْ ذلِكَ فَقالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ ما جاءَتْهُمُ الْبَيِّناتُ فَعَفَوْنا عَنْ ذلِكَ وَ آتَيْنا مُوسى سُلْطاناً مُبيناً (١٥٣)

وَ رَفَعْنا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِميثاقِهِمْ وَ قُلْنا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبابَ سُجَّداً وَ قُلْنا لَهُمْ لا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَ أَخَذْنا مِنْهُمْ ميثاقاً غَليظاً (١٥٤)

فَبِما نَقْضِهِمْ ميثاقَهُمْ وَ كُفْرِهِمْ بِآياتِ اللَّهِ وَ قَتْلِهِمُ الْأَنْبِياءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَ قَوْلِهِمْ قُلُوبُنا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْها بِكُفْرِهِمْ فَلا يُؤْمِنُونَ إِلاَّ قَليلاً (١٥٥)

وَ بِكُفْرِهِمْ وَ قَوْلِهِمْ عَلى مَرْيَمَ بُهْتاناً عَظيماً (١٥٦)

وَ قَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسيحَ عيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَ ما قَتَلُوهُ وَ ما صَلَبُوهُ وَ لكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَ إِنَّ الَّذينَ اخْتَلَفُوا فيهِ لَفي شَكٍّ مِنْهُ ما لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلاَّ اتِّباعَ الظَّنِّ وَ ما قَتَلُوهُ يَقيناً (١٥٧)

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَ كانَ اللَّهُ عَزيزاً حَكيماً (١٥٨)

وَ إِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتابِ إِلاَّ لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَ يَوْمَ الْقِيامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهيداً (١٥٩)

فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذينَ هادُوا حَرَّمْنا عَلَيْهِمْ طَيِّباتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَ بِصَدِّهِمْ عَنْ سَبيلِ اللَّهِ كَثيراً (١٦٠)

وَ أَخْذِهِمُ الرِّبَوا وَ قَدْ نُهُوا عَنْهُ وَ أَكْلِهِمْ أَمْوالَ النَّاسِ بِالْباطِلِ وَ أَعْتَدْنا لِلْكافِرينَ مِنْهُمْ عَذاباً أَليماً (١٦١)

لكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَ الْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِما أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَ ما أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَ الْمُقيمينَ الصَّلاةَ وَ الْمُؤْتُونَ

الزَّكاةَ وَ الْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولئِكَ سَنُؤْتيهِمْ أَجْراً عَظيماً (١۶٢)

إِنَّا أَوْحَيْنا إِلَيْكَ كَما أَوْحَيْنا إِلى نُوحٍ وَ النَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَ أَوْحَيْنا إِلى إِبْراهيمَ وَ إِسْماعيلَ وَ إِسْحاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ الْأَسْباطِ وَ عيسى وَ أَيُّوبَ وَ يُونُسَ وَ هارُونَ وَ سُلَيْمانَ وَ آتَيْنا داوُدَ زَبُوراً (١۶٣)

وَ رُسُلاً قَدْ قَصَصْناهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَ رُسُلاً لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَ كَلَّمَ اللَّهُ مُوسى تَكْليماً (١۶۴)

رُسُلاً مُبَشِّرينَ وَ مُنْذِرينَ لِئَلاَّ يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَ كانَ اللَّهُ عَزيزاً حَكيماً (١۶۵)

لكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِما أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَ الْمَلائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَ كَفى بِاللَّهِ شَهيداً (١۶۶)

إِنَّ الَّذينَ كَفَرُوا وَ صَدُّوا عَنْ سَبيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلالاً بَعيداً (١۶٧)

إِنَّ الَّذينَ كَفَرُوا وَ ظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَ لا لِيَهْدِيَهُمْ طَريقاً (١۶٨)

إِلاَّ طَريقَ جَهَنَّمَ خالِدينَ فيها أَبَداً وَ كانَ ذلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسيراً (١۶٩)

يا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْراً لَكُمْ وَ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ ما فِي السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ كانَ اللَّهُ عَليماً حَكيماً (١٧٠)

يا أَهْلَ الْكِتابِ لا تَغْلُوا في دينِكُمْ وَ لا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلاَّ الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسيحُ عيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَ كَلِمَتُهُ أَلْقاها إِلى مَرْيَمَ وَ رُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ لا تَقُولُوا ثَلاثَةٌ انْتَهُوا خَيْراً لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلهٌ واحِدٌ سُبْحانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ ما فِي السَّماواتِ وَ ما فِي الْأَرْضِ وَ كَفى بِاللَّهِ وَكيلاً (١٧١)

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْداً لِلَّهِ وَ لاَ الْمَلائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَ مَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبادَتِهِ وَ يَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَميعاً (١٧٢)

فَأَمَّا الَّذينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَ يَزيدُهُمْ مِنْ

فَضْلِهِ وَ أَمَّا الَّذينَ اسْتَنْكَفُوا وَ اسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذاباً أَليماً وَ لا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَ لا نَصيراً (۱۷۳)

يا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جاءَكُمْ بُرْهانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ أَنْزَلْنا إِلَيْكُمْ نُوراً مُبيناً (۱۷۴)

فَأَمَّا الَّذينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ اعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فی رَحْمَهٍ مِنْهُ وَ فَضْلٍ وَ يَهْديهِمْ إِلَيْهِ صِراطاً مُسْتَقيماً (۱۷۵)

يَسْتَفْتُونَکَ قُلِ اللَّهُ يُفْتيكُمْ فِي الْكَلالَهِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَکَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَ لَهُ أُخْتٌ فَلَها نِصْفُ ما تَرَکَ وَ هُوَ يَرِثُها إِنْ لَمْ يَكُنْ لَها وَلَدٌ فَإِنْ كانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثانِ مِمَّا تَرَکَ وَ إِنْ كانُوا إِخْوَهً رِجالاً وَ نِساءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْ ءٍ عَليمٌ (۱۷۶)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

ای مردم بترسید از عصیان پروردگار خود آن خدائی که همه شما را از یکتن بیافرید و هم از آن جفت او را خلق کرد و از آندو تن خلقی بسیار در اطراف عالم از مرد و آن برانگیخت و بترسید از آنخدائی که بنام او از یکدیگر مسئلت و درخواست میکنید (خدا را در نظر آرید) و درباره ارحام کوتاهی مکنید که همانا خدا ناظر و مراقب اعمال شماست

و اموال یتیمانرا پس از بلوغ بدست آنها بدهید و مال بد و نامرغوب خود را بخوب و مرغوب آنها تبدیل مکنید و اموال آنان را بضمیمه مال خود مخورید که این گناهی بس بزرگ است

اگر بترسید که مبادا درباره یتیمان مراعات عدل و داد نکنید پس آنکس از آنان را بنکاح خود آرید که شما را نیکو و مناسب با عدالت است: دو یا سه یا چهار

(نه بیشتر) و اگر بترسید که چون زنان متعدد گیرید راه عدالت نه پیموده و بانها ستم کنید پس تنها یک زن اختیار کرده و یا چنانچه کنیزی دارید بدان اکتفا کنید که این نزدیکتر به عدالت و ترک ستمکاریست

و مهر آنان را در کمال رضایت و طیب خاطر بانها بپردازید پس اگر چیزی از مهر خود را از روی رضا و خشنودی بشما بخشیدند از آن برخوردار شوید که آن شما را حلال و گوارا خواهد بود

اموالیکه خدا قوام زندگانی شما را بدان مقرر داشته بتصرف سفیهان مدهید و سفیهان را از مالشان (بقدر لزوم) نفقه و لباس بانها دهید (و برای آنکه از آنها آزار نبینید) بگفتار خویش آنها را خرسند کنید

یتیمان را آزمایش کنید تا هنگامیکه بالغ شده و تمایل بنکاح پیدا کنند آنگاه اگر آنها را دانا بدرک مصالح زندگانی خود یافتید اموالشان را بانها بازدهید و باسراف و با عجله مال آنها را حیف و میل مکنید بدین اندیشه که مبادا کبیر شوند (و اموالشان را از شما بگیرند) و هر کس از اولیای یتیم دارا است بکلی از هر قسم تصرف در مال یتیم بنفع خویش خودداری کند و هر که فقیر است در مقابل نگهبانی او از مال یتیم بقدر متعارف ارتزاق کند پس آنگاه که یتیمان بالغ شدند و مالشان را رد کردید بر رد مال بانها باید گواه گیرید برای حکم ظاهر و لیکن در باطن علم حق و گواهی خدا برای محاسبه خلق کافیست

برای فرزندان ذکور سهمی از ترکه ابوین و خویشان است و برای فرزندان ناث

نیز سهمی از ترکه چه مال اندک باشد یا که بسیار نصیب هر کس از آن (در کتاب حق) معین گردیده است

و چون در تقسیم ترکه میت از خویشان میت و یتیمان و فقیران اشخاصی حاضر آیند بچیزی از آنمال آنها را بهره ای روزی دهید و با آنان سخن نیکو و دلپسند گوئید

و باید بندگان از مکافات عمل خود بترسند (و با یتیمان مردم نیک رفتار باشند) کسانی که می ترسند بمیرند و کودکان ناتوان از آنها باقی مانند و زیر دست مردم شوند پس باید از خدا بترسند و سخن به اصلاح و درستی در حق ایتام مردم گویند و راه عدالت پویند

آنانکه اموال یتیمان را به ستمگری می خورند در حقیقت آنها در شکم خود آتش جهنم فرو می برند و بزودی به دوزخ در آتش فروزان قهر حق خواهند افتاد

حکم خدا در حق فرزندان شما اینست که پسران دو برابر دختران ارث برند پس اگر دختران بیش از دو نفر باشند فرض همه دو ثلث ترکه است و اگر یکنفر باشد نصف و فرض هر یک از پدر و مادر یک سدس ترکه است در صورتیکه میت را فرزند باشد و اگر فرزند نباشد و وارث منحصر به پدر و مادر باشد در این صورت مادر یک ثلث میبرد (و باقی به پدر رسد) و اگر میت را برادر باشد در این فرض مادر سدس خواهد برد پس از آنکه حق وصیت و دین که به مال میت تعلق گرفته استثنا شود، شما این را که پدران یا فرزندان و خویشان کدام یک به خیر و صلاح

و به ارث بردن به شما نزدیکترند نمی دانید (تا در حکم مراعات کنید) این احکام فریضه ایست که خدا باید معین فرماید زیرا خداوند به هر چیز دانا و به همه مصالح خلق آگاهست

سهم ارث شما مردان از ترکه آنان نصف است در صورتیکه آنها را فرزند نباشد و اگر فرزند باشد ربع خواهد بود پس از خارج کردن حق وصیت و دینی که به دارائی آنها تعلق گرفته و سهم ارث آنان ربع ترکه شما مردان است اگر دارای فرزند نباشید و چنانچه فرزند داشته باشید ثمن خواهد بود پس از اداء حق وصیت و دین شما و اگر مردی بمیرد که وارثش کلاله او باشند (برادر و خواهر امی یا هر خواهر و برادری) یا زنی بمیرد که وارثش یک برادر و یا خواهر او باشد در این فرض سهم ارث هر یک نفر از آنها سدس خواهد بود و اگر بیش از یک نفر باشند همه آنها ثلث ترکه را به اشتراک ارث برند بعد از خارج کردن دین و حق وصیت میت در صورتیکه وصیت به حال ورثه بسیار زیان آور نباشد (یعنی زاید بر ثلث نباشد) این حکمی است که خدا سفارش فرموده و خدا به همه احوال بندگان دانا و به هر چه ناروا کنند هم بردبار است

آنچه مذکور شد احکام و اوامر خداست و هر کس پیرو امر خدا و رسول اوست او را به بهشتهائی درآورند که در زیر درختانش نهرها جاریست و آنجا منزل ابدی مطیعان خدا خواهد بود و اینست سعادت و فیروزی عظیم

و هر که نافرمانی خدا و رسول کند و تجاوز از

حدود احکام الهی نماید او را به آتشی درافکند که همیشه در آن معذب است و همواره در عذاب خواری و ذلت خواهد بود

آنانی که عمل ناشایسته کنند چهار شاهد مسلمان بر آنها بخواهید چنانچه شهادت دادند در این صورت آنان را در خانه نگه دارید تا زمان عمرشان به پایان رسد یا خدا برای آنها راهی پدیدار گرداند (یعنی توبه یا حد مقرر شود)

هر کس از مسلمانان عمل ناشایسته مرتکب شوند چه زن و چه مرد آنان را به سرزنش و توبیخ بیازارید چنانچه توبه کردند دیگر متعرض آنها نشوید که خدا توبه خلق می پذیرد و نسبت به آنها مهربانست

محققا خدا توبه آنهائی را می پذیرد که عمل ناشایسته را از روی جهل و نادانی مرتکب شوند پس از آن که زشتی آن عمل را دانستند به زودی توبه کنند پس خدا آنها را می بخشد، و خدا (به امور عالم) دانا و به مصالح خلق آگاهست

کسی که به اعمال زشت تمام عمرش اشتغال ورزد تا آنگاه که به یقین مشاهده مرگ کند در آن ساعت پشیمان شود و گوید اکنون توبه کردم. توبه چنین کس پذیرفته نخواهد شد چنانکه هر کس به حال کفر بمیرد نیز توبه اش قبول نشود بر این گروه عذابی بس دردناک مهیا ساختیم

ای اهل ایمان برای شما حلال نیست که زنان را به اکراه و جبر به میراث گیرید (چنان که در جاهلیت هر کس می مرد وراثش زن او را هم حق ارث خود می دانستند) و بر زنان سختگیری و بهانه جوئی مکنید که قسمتی از آنچه مهر آنها کرده اید به جور

بگیرید مگر آنکه عمل زشتی و مخالفتی از آنها آشکار شود، و به آنها در زندگانی با انصاف و خوش رفتار باشید و چنانکه زن دلپسند شما نباشد (اظهار کراهت مکنید که) بسیار چیزها ناپسند شما است و حال آنکه خدا در آن خیر بسیار برای شما مقدر فرموده است

اگر خواستید زنی را رها کرده و زنی دیگر بجای او اختیار کنید و مال بسیاری مهر او کرده اید البته نباید بازگیرید، چیزی از مهر او، آیا بوسیله تهمت زدن به زن مهر او را می گیرید؟ و این گناهی فاش و زشتی اینکار آشکار است

و چگونه مهر زنان را خواهید گرفت در صورتیکه هر کسی به حق خود رسیده (مرد به لذت و آسایش و زن به نفقه و مهر خود رسیده) و در صورتی که آن زنان مهر را در مقابل عقد زوجیت و عهد محکم حق از شما گرفته اند

زن پدر را نباید به نکاح در آورید بعد از نزول این حکم الا آنچه از این پیش (در زمان جاهلیت) کرده اید که خدا از آن درگذشت زیرا این کاری است زشت و مبغوض خدا و عملی بس قبیح است

حرام شد برای شما ازدواج با مادر و دختر و خواهر و عمه و خاله و دختر برادر و دختر خواهر و مادران رضاعی و خواهران رضاعی و مادر زن و دختران زن که در دامن شما تربیت شده اند اگر با آن مباشرت کرده باشید و اگر دخول به زن نکرده طلاق دهید باکی نیست که با دختر او ازدواج کنید و نیز حرام شد زن فرزندان صلبی (نه زن پسر

خوانده شما) و نیز حرام شد جمع میان دو خواهر (یعنی که در یک وقت هر دو را بزنی گیرند) مگر آنچه پیش از نزول این حکم (در عصر جاهلیت) کرده اند که خدا از آن درگذشت زیرا خداوند در حق بندگان بخشنده و مهربانست

و نکاح زنان محصنه (شوهردار) نیز برای شما حرام شد مگر آن زنان که (در جنگهای با کفار به حکم خدا) متصرف و مالک شده اید، بر شماست که پیرو کتاب خدا باشید (با آنهائی که به حرمت یاد شد نکاح مکنید) و هر زنی غیر آنکه ذکر شد حلال است که به مال خود به طریق زناشوئی بگیرید نه آنکه زنا کنید پس چنانکه شما از آنها بهره مند شوید آن حق معین که مزد آنهاست به آنان بپردازید و باکی نیست بر شما که بعد از تعیین مهر هم به چیزی با هم تراضی کنید (و بدانید که) البته خدا دانا و به حقایق امور عالم آگاهست

و هر که را وسعت و توانائی آن نباشد که زنان پارسای با ایمان (و آزاد) گیرد پس کنیزان مؤمنه که مالک آن شدید به زنی اختیار کنید خدا آگاه تر است به مراتب ایمان شما که شما اهل ایمان (همه از زن و مرد) بعضی از جنس بعضی دیگر (یعنی همه مؤمن) و در رتبه یکسانید پس با کنیزکان مؤمنه با اذن مالکش (بی هیچ کبر و نخوت) ازدواج کنید و مهر آنها بدانچه معین شده بدهید کنیزکانی که عفیف باشند نه زناکار و نه رفیق و دوستدار پس چون شوهر کردند چنانچه عمل زشتی از آنها سرزند بر آنها نصف عذاب زنان

پارسای آزاد است این حکم (کنیز را به زنی گرفتن) درباره کسی است که بترسد مبادا به رنج افتد (یعنی به زحمت عزوبت یا گناه زناکاری افتد) و اگر صبر کنید (تا وسعت یافته و زنی آزاد بگیرید) برای (نظم خانه و تربیت فرزند شما) بهتر است و خدا بخشنده و مهربان است

خدا می خواهد راه سعادت را برای شما بیان کند و شما را به آداب (و به اخلاق ستوده) آنانکه پیش از شما بودند (یعنی پیغمبران و نیکان امم سابقه) رهبر گردد، و بر شما از لطف و کرم ببخشاید، و خدا به احوال خلق دانا و به حقایق امور آگاهست

و خدا می خواهد بر شما بازگشت به رحمت و مغفرت فرماید و مردم هوسناك پیرو شهوات می خواهند که شما را از راه حق و از رحمت الهی بسیار دور و منحرف گردید

خدا می خواهد کار بر شما آسان کند که انسان ضعیف خلق شده است

ای اهل ایمان مال یکدیگر را به ناحق نخورید مگر آنکه تجارتی از روی رضا و رغبت کرده (و سودی برید) و نکشید یکدیگر را که البته بسیار خدا به شما مهربان است (و هرگز به قتل و ظلم شما در حق یکدیگر راضی نیست)

و هر کس چنین کند (یعنی به مال و جان مردم دست ظلم دراز کند) از روی دشمنی و ستمگری پس او را به زودی در آتش دوزخ درآوریم و این کار (یعنی انتقام کشیدن از ظالمان) برای خدا آسانست

(ای اهل ایمان) چنانچه از گناهان بزرگی که شما را از آن نهی کرده اند دوری گزینید

(یعنی گناهان کبیره را مرتکب نشوید) ما از گناهان دیگر شما درگذریم و شما را در دو عالم به مقامی نیکو و رتبه بلند برسانیم

آرزو و توقع بی جا در فضیلت و مزیتی که خدا بدان بعضی را بر بعضی برتری داده مکنید (یعنی در اموریکه موهبت خداست و اکتسابی نیست مانند نعمت نبوت ولایت هوش حسن جمال و نطق فصیح و غیره طمع نکنید و بر صاحبانش حسد مورزید و به کسب علم و هنر پردازید) که هر که از مرد و زن از آنچه اکتساب کنند بهره مند شوند و هر چه خواهید از فضل خدا درخواست کنید نه از خلق (تا به شما اعطا کند) که خدا فیاض و به همه چیز داناست

ما برای هر کس از ارث برها از قبیل پدر و مادر و خویشان حقی قرار داده ایم (و به ترتیب مقدم و مؤخر ارث و مقدار حق هر وارث را بیان کردیم بدان عمل کنید) و با هر که عهد و پیمان حقوقی بسته اید بهره آنان را بدهید (و نقض عهد مکنید) که خدا بر هر چیز و هر چه کنید گواه است

مردان را بر زنان تسلط و حق نگهبانی است بواسطه آن برتری (نیرو و عقل) که خدا بعضی را بر بعضی مقرر داشته و هم بواسطه آنکه مردان از مال خود باید به زنان نفقه دهند پس زنان شایسته و مطیع آنهایند که در غیبت مردان حافظ حقوق شوهران باشند و آنچه را که خدا به حفظ آن امر فرموده نگهدارند و آنانی که از مخالفت و نافرمانی زنان بیمناکید باید نخست آنها را موعظه کنید

اگر مطیع نشدند از خوابگاه آنها دوری گزینید باز مطیع نشدند آنها را بزدن تنبیه کنید چنانچه اطاعت کردند دیگر بر آنها حق هیچگونه ستم ندارید که همانا خدا بزرگوار و عظیم الشأن است (و بر ظلم مظلوم از ظالم انتقام خواهد کشید)

چنانچه بیم آن دارید که نزاع و خلاف سخت بین آنها (یعنی میان زن و شوهر) پدید آید داوری برگزینید از طرف کسان مرد و کسان زن، که اگر مقصود اصلاح داشته باشند خدا ایشان را بر آن موفقیت بخشد که خدا به همه چیز دانا و از همه سرائر خلق آگاهست

خدای یکتا را پرستید و هیچ چیزی را شریک وی نگیرید و نسبت به پدر و مادر و خویشان و یتیمان و فقیران و همسایه بیگانه و دوستان موافق و رهگذران و بندگان و پرستاران که زیر دست شمایند در حق همه نیکی و مهربانی کنید (و متواضع باشید) که خدا مردم خودپسند متکبر را دوست ندارد

آن گروه (از یهود و نصاری) که بخل میورزند و مردم را به بخل وادار می کنند و آنچه را خدا از فضل خود به آنها بخشیده از آیات و احکام آسمانی کتمان می کنند (البته به کیفر خود خواهند رسید) و خدا بر کافران عذابی خوارکننده مهیا داشته است

آنان که اموال خود را به قصد ریا و خودنمائی می بخشند و به خدا و روز قیامت نمی گروند (ایشان یاران شیطانند) و هر که را شیظان یار اوست بسیار یاری زشت و بد خواهد داشت

و چه زیان به آنها می رسید اگر به خدا و روز قیامت ایمان آورده و

از بهره ای که خـدا به آنان داده برای خـدا چیزی انفاق می کردند تا نزد خدا ذخیره آنها باشد و خداوند به احوال و نیات آنان داناست

خدا مقدار ذره ای به کسی ستم نکند و هر عمل نیکی را زیاد گرداند و (به نیکان) از جانب خود مزدی بزرگ عطا کند

چگونه است حال (در روز محشر و چه اندازه نیکان سرفراز و بدان شرمنده باشند) آنگاه که از هر طایفه ای گواهی آریم و ترا (ای پیغمبر خاتم) بر این امت بگواهی خواهیم

در آنروز آنـان که به راه کفر رفته و طغیـان و نافرمـانی رسول حق کردنـد از سـختی عـذاب آرزو کننـد که ای کاش با خاک زمین یکسان بودند (و حشری بر آنها نبود) و از خدا چیزی (از قبایح اعمالشان را) پنهان نتوانند کرد

ای اهل ایمان هرگز در حال مستی به نماز نیائیـد تا بدانیـد حضور کیستیـد چه می گوئید (و چه می کنید) و نه در حال جنابت مگر آنکه مسـافر باشـید تـا وقتی که غسل کنیـد و اگر بیمار بودیـد (و نتوانستیـد غسل کنیـد) یا آنکه در سـفر باشـید یا قضای حاجتی دست داده باشد یا با زنان مباشرت کرده اید و آب برای تطهیر و غسل نیافتید (یا از استعمال آب معذور بودید) در این صورت به خاک پاک تیمم کنیـد (کف بر خاک زده) آنگاه صورت و دسـتها را بدان مسح کنید (شـرع حق بر خلق آسان می گیرد) که خدا آمرزنده و بخشنده است

ندیدی حال آنان که اندک بهره ای از علم کتاب یافتند (یعنی علماء یهود و نصاری) که خریدار (متاع) ضـلالت و گمراهیند و همی خواهند

که شما اهل ایمان را بگمراهی اندازند

و خدا داناتر است به دشمنان شما و دوستی خدا و یاری او شما را (از شر آنها) کفایت خواهد کرد

گروهی از یهود کلمات خدا را از جای خود تغییر داده و گویند فرمان خدا را شنیده و از آن سرپیچیم (و به زبان جسارت با تو خطاب کنند) گویند بشنو که کاش ناشنوا باشی و گویند ما را رعایت کن و گفتارشان زبان بازی و طعنه و تمسخر به دین است و اگر باحترام گفتندی که ما فرمان حق را شنیده و تو را اطاعت کنیم و تو سخن ما بشنو و بحال ما بنگر هر آینه آنانرا نیکوتر بود و بصواب نزدیکتر و لیکن خدا آنها را چون کافر شدند لعنت کرد که بجز اندکی از آنها (لایق رحمت خدا نیستند و) ایمان نمی آورند

ای کسانیکه برای شما کتاب آسمانی فرستاده شد بقرآنیکه فرستادیم (برای پیغمبر اسلام) ایمان آورید که مصدق تورات و انجیل شما است پیش از آنکه (مستحق عذاب ما شوید و) به رویتان از اثر ضلالت خط محو و خذلان کشیم یا گونه هایتان را واژگون کنیم (و روح انسانی شما را مسخ گردانیم) یا آنکه بر شما بمانند اصحاب سبت (جهودانی که به مخالفت حکم خدا روز شنبه صید نمودند) لعنت و عذاب فرستیم و (بترسید که) فرمان قضای خدا البته واقع شدنی است

محقق است که خدا هر کس را که به او شرک آورد نخواهد بخشید و سوای شرک هر که را خواهد می بخشد و آنکس که شرک به خدا آرد به دروغی که بافته است گناهی

بزرگ مرتکب شده است

نمی بینی آنان که دعوی پاکدلی و نیک نفسی کنند (در موقع عمل چقدر ناپاکند) خداست که هر که را بخواهد از رذائل پاک و منزه دارد و به قدر فتیلی (یعنی رشته خرمائی) در قضای الهی به کسی ستم نشود

بنگر چگونه بر خدا دروغ می بافند و همین افترا به خدا گناه آشکار (بر پلیدی نفس و هلاک آنان) بس است

ندیدی و عجب نداشتی از حال آنان که بهره ای از کتاب آسمانی هم داشتند (یعنی جهودان) باز چگونه به بتان جبت و طاغوت گرویده (و با مشرکین هم عهد و پیمان و متفق شدند) و به کافران مشرک می گویند که راه شما به صواب نزدیکتر از طریقه اهل ایمان است؟

این گروهند که خدا آنان را لعنت کرد و هر که را خدا لعنت کند و از رحمت خود دور سازد دیگر هرگز کسی مدد و یاری او نتواند کرد

آیا آنان که از احسان به خلق به هسته خرمائی بخل می ورزند بهره ای از ملک و سلطنت خواهند یافت؟

آیا حسد می ورزند (یهود) با مردم (یعنی با مسلمین) چون آنها را خدا به فضل خود برخوردار نمود که البته ما بر آل ابراهیم (حضرت محمد ص) کتاب و حکمت فرستادیم و به آنها ملک و سلطنتی بزرگ عطا کردیم

آنگاه برخی کسان (با حقیقت از اهل کتاب و غیره) بدو گرویدند و برخی کسان (بی حقیقت و پرغرور) راهزن دین و مانع ایمان به او شدند و آتش افروخته دوزخ کیفر کفر آنان بس است

آنانکه به آیات ما کافر شدند بزودی به آتش

دوزخشان درافکنیم که هر چه پوست تن آنها بسوزد بپوست دیگرش مبدل سازیم تا سختی عذاب را بچشند که همانا خدا مقتدر است و کارش (همه عدالت و) از روی حکمت است

آنانکه ایمان آوردند و نیکوکار شدند بزودی در بهشتی درآوریم که نهرها از زیر درختانش جاریست و در آن زندگانی جاوید کنند و بر آنها در بهشت جفتهای پاکیزه است و آنان را بسایه رحمت ابدی خود درآوریم

خدا به شما امر می کند که امانت را البته به صاحبانش باز دهید و چون حاکم بین مردم شوید به عدالت داوری کنید همانا خدا شما را پند نیکو می دهد که خدا به هر چیز آگاه و (به صلاح خلقان) بصیر است

ای اهل ایمان فرمان خدا و رسول و فرماندارران (از طرف خدا و رسول) را اطاعت کنید و چون در چیزی کارتان به گفتگو و نزاع کشد به حکم خدا و رسول بازگردید اگر به خدا و روز قیامت ایمان دارید این کار (رجوع به حکم خدا و رسول) برای شما از هر چه تصور کنید بهتر و خوش عاقبت تر خواهد بود

آیا ننگری و عجب نداری از حال آنانکه به گمان و دعوی خود ایمان به قرآن تو و کتبی که پیش از تو فرستاده شده آورده اند چگونه باز می خواهند طاغوت (شیطان دیو و مردم ناپاک دیو صفت) را حاکم خود گمارند در صورتیکه مأمور بودند که به طاغوت کافر شوند، و شیطان خواهد که آنان را گمراه کند آن گونه گمراهی که از هر سعادت و آسایش دور باشند

چون به آنها گفته شد که به

حکم خدا و رسول باز آئید گروه منافق را بینی که سخت مردم را از گرویدن به تو منع می کنند

پس چگونه خواهد بود حال آنها چون رنج و مصیبتی از کردار زشت خود به آنها رسد آنگاه (به تملق و چاپلوسی) نزد تو آیند و به خدا (از دروغ) سوگند خورند که ما در کار خود قصدی جز نیکوئی و موافقت با مسلمین نداشتیم

اینان هستند (آن گروه منافق) که خدا از قلب (ناپاک) آنها آگاهست پس تو ای رسول از آنان روی بگردان ولی به آنها نصیحت کن و به گفتار دلنشین و مؤثر با ایشان سخن گو

ما رسول نفرستادیم مگر بر این مقصود که خلق به امر خدا اطاعت او کنند (و هدایت شوند) و اگر هنگامی که گروه منافق بر خود به گناه ستم کردند از کردار خود به خدا توبه نموده و به تو رجوع می کردند که بر آنها استغفار کنی و از خدا آمرزش خواهی البته در این حال خدا را پذیرنده توبه و (به تائبان) مهربان می یافتند

نه چنین است قسم به خدای تو که اینان به حقیقت اهل ایمان نیستند مگر آنکه در خصومت و نزاعشان تنها تو را حاکم کنند و آنگاه به هر حکمی که (بسود و زیان آنها) کنی هیچگونه اعتراضی در دل نداشته و کاملا از دل و جان تسلیم فرمان تو باشند

و اگر ما به آانها حکم می کردیم که خود را بکشید یا از دیار خود (برای جهاد) بیرون روید بجز اندکی (مؤمنان کامل) اطاعت امر نمی کردند و اگر مردم به حکم حق و آنچه

ناصحان نصیحت و پندشان می دهند عمل می کردند البته نیکوتر و کاری محکم اساس تر (در امر دین و دنیای آنها) بود

و در آن صورت محققا ما آنها را مزدی بزرگ به پاداش طاعت عطا می کردیم

و آنان را به راه راست (سعادت) هدایت می نمودیم

و آنانکه خدا و رسول را اطاعت کنند البته با کسانیکه خدا به آنها لطف و عنایت کامل فرموده یعنی با پیمبران و صدیقان و شهیدان و نیکوکاران محشور خواهند شد و اینان (در بهشت) چقدر نیکو رفیقانی هستند

اینست فضل و بخشش خدا و علم ازلی خدا (به احوال و حاجات خلق) کفایت کند

ای اهل ایمان سلاح جنگ برگیرید و آنگاه دسته دسته یا همه به یک بار متفق برای جهاد بیرون روید

و همانا گروهی از شما (که منافقند و به ظاهر دوست و در باطن دشمن شما هستند) به خبرهای مجعول هول انگیز شما را ترسان ساخته و از جهاد باز می دارند و اگر به شما حادثه ناگواری روی آرد آن منافق مردم به طریق شماتت گویند خدا ما را مورد لطف خود قرار داد و از این حادثه که آنها را به کشتن داد محفوظ داشت

و اگر فضل خدا شامل حال شما گردد گوئی میان شما و آنان ابدا دوستی نیست (تا نفع شما را نفع خود بدانند) و با تأسف گویند ای کاش ما نیز با آنها به جهاد رفته بودیم تا به نعمت فتح و غنیمت بسیاری که نصیب آنها شده بهره فراوان می بردیم

مؤمنان باید در راه خدا با آنان که حیات مادی دنیا را بر

آخرت برگزیدند جهاد کنند و هر کس در جهاد به راه خدا کشته شد یا فاتح گردید زود باشد که او را (در بهشت ابدی) اجری عظیم دهیم

چرا در راه خدا جهاد نمی کنید در صورتیکه جمعی ناتوان از مرد و زن و کودک شما که در مکه اسیر ظلم کفارند آنها دایم می گویند بار خدایا ما را از این شهری که مردمش ستمکارند بیرون آور و از جانب خود برای ما بیچارگان نگهدار و یاوری فرست (تا از شر ستمکاران آسوده شویم)

اهل ایمان در راه خدا و کافران در راه شیطان جهاد می کنند پس شما مؤمنان با دوستان شیطان بجنگید (و از آنها هیچ بیم و اندیشه مکنید) که مکر و سیاست شیطان بسیارست و ضعیف است

آیا نمی نگری و عجب نداری از حال آن مردمی که گفتند به ما اجازه جنگ ده و به آنها گفته می شد اکنون از جنگ خودداری کرده و به وظیفه نماز و زکات قیام کنید (که هنوز مأمور به جنگ نیستیم) دیدی آنگاه که بر آنها (در جنگ بدر) حکم جهاد آمد در آن هنگام بیش از آن اندازه که باید از خدا ترسند از مردم (دشمنان دین) ترسیدند و گفتند ای خدا چرا بر ما حکم جنگ را فرض کردی که عمر ما را تا به هنگام اجل و مرگ طبیعی به تأخیر نیفکنی (ای رسول ما به آنان که این اعتراض کنند) بگو که زندگانی دنیا متاعی اندکست و جهان آخرت ابدی برای هر که خدا ترس می باشد بسیار بهتر از دنیاست و آنجا (حکم با خدای عادل است و) کمترین ستم

درباره کسی نخواهد شد

هر کجا باشید اگر چه در کاخهای بسیار محکم مرگ شما را فرارسد (و از چنگ مرگ به هیچ چاره ای رهائی ندارید) و آنان را (یعنی گروه منافقان را) اگر خوشی و نعمتی فرا رسد گویند این از جانب خداست و اگر زحمتی پیش آید به تو نسبت دهند (ای رسول بدان گروه منافق نادان) بگو (هر چه در جهان پدید آید و هر چه از نیک و بد به شما رسد) همه از جانب خداست چرا این قوم جاهل از فهم هر سخن دورند

هر چه از انواع نیکوئی به تو رسد از جانب خداست و هر بدی رسد از نفس توست و (ای پیغمبر) ما ترا به رسالت برای (راهنمائی) مردم فرستادیم و (برای رسالت تو) تنها گواهی خدا کافی است (از انکار امت میاندیش که قضا و قدر الهی بر رفعت مقام تو و علای دین اسلام گذشته و آن بر اراده خلق حاکم است و ابدا خلق قادر بر تبدیل آن نیستند)

هر که رسول را اطاعت کند خدا را اطاعت کرده و هر که مخالفت کند (کیفر مخالفتش با خداست) و ما ترا به نگهبانی آنها نفرستاده ایم

(منافقان روز) نزد تو به زبان اظهار ایمان کنند و شب چون از حضور تو دور شوند گروهی خلاف گفته تو را در دل گیرند و خدا اندیشه شبانه آنها را خواهد نوشت پس تو ای پیغمبر از آنها روی بگردان و به خدا اعتماد کن که تنها خدا ترا یاور و نگهبان کافی است

آیا در قرآن از روی فکر و تأمل

نمی نگرند (تا بر آنان ثابت شود که وحی خداست) و اگر از جانب غیر خدا بود در آن (از جهت لفظ و معنی) بسیار اختلاف می یافتند

(چرا منافقان اگر مسلمانند اسرار جنگی اسلام را فاش می کنند) و چون امری که باعث ایمنی یا ترس مسلمین است و باید پنهان داشت منتشر می سازند (تا دشمنان آگاه شوند) در صورتی که اگر به رسول و به صاحبان حکم (پیشوایان اسلام) رجوع می کردند همانا تدبیر کار را آنانکه اهل بصیرتند می دانستند (و در آن واقعه صلاح اندیشی می کردند) و اگر نه این بود که فضل خدا شامل حال شماست همانا بجز اندکی همه شیطان را پیروی می کردید

پس (ای پیغمبر) تو خود تنها در راه خدا به کارزار برخیز که جز شخص تو بر آن مکلف نیست و مؤمنان را نیز ترغیب کن باشد که خدا آسیب کافران را از شما باز دارد که قدرت خدا (از کمک مردم) بیشتر و عذاب و انتقامش سخت تر خواهد بود

هر که سبب کار نیکوئی شود هم او نصیبی کامل از آن برد و هر که وسیله کار قبیحی گردد از آن سهمی بسزا خواهد یافت و خدا بر همه (نیک و بد) اعمال خلق مراقب است

هر گاه کسی شما را ستایش کند شما نیز باید به ستایشی مثل آن یا بهتر پاسخ دهید که خدا به حساب هر نیک و بد کاملا خواهد رسید

خدای یگانه که هیچ خدائی جز او نیست محققا همه را در روز قیامت که هیچ شک در آن نیست جمع آورد و کیست که راست تر از خدا سخن گوید

چرا شما درباره منافقان دو فرقه شدید (گروهی به اسلام و گروهی به کفرشان قائل گشتید) آنها در باطن کافرند و خدا آنها را به کیفر اعمال زشتشان بازگرداند آیا شما می خواهید کسی را که خدا گمراه کرده هدایت کنید در صورتیکه هر که را خدا گمراه کرده هرگز تو بر (هدایت) او راهی نخواهی یافت

منافقان و کافران (از رشک و حسد) آرزو کنند که شما مسلمین هم بمانند آنها کافر شوید تا (شما را بر آنان امتیازی نباشد و) همه برابر و مساوی در کفر باشید پس آنها را تا در راه خدا هجرت نکنند (و ایمان قلبی بی مکر و خدعه نیاورند) دوست نگیرید و اگر مخالفت کردند آنها را هر کجا یافتید گرفته و به قتل رسانید و از آنها یاور و دوستی نباید اختیار کنید

مگر آنانکه بقومی که میان شما با آنها عهد و پیمانی است در پیوسته باشند یا که بر این عهد نزد شما آیند که از جنگ با شما و با قوم خودشان که دشمنان شما هستند هر دو خودداری کنند و از جنگ دلتنگ باشند با ایندو طایفه از کافران که در حقیقت بشما پناهنده اند نباید قتال کنید و اگر خدا میخواست آنها را بر شما مسلمین مسلط میکرد تا با شما قتال میکردند پس هر گاه از جنگ با شما کناره گرفتند و تسلیم شدند در اینصورت خدا برای شما راهی بر علیه آنها نگشوده یعنی مال و جانشان را بر شما مباح نکرده

گروهی دیگر را خواهید یافت که میخواهند (باظهار اسلام) از شما ایمنی یابند و از قوم

خود (باظهار کفر) و هر گاه که راه فتنه گری و شرک بر آنها باز شود بکفر خود باز گردند پس اگر (از فتنه انگیزی و نفاق با شما) کناره نگرفتند و تسلیم شما نشدند و از آزار شما دست نکشیدند در این صورت آنها را هر جا یافتید گرفته و به قتل رسانید ما شما را بر جان و مال این گروه تسلطی کامل بخشیدیم

هیچ مؤمنی را نرسد که مؤمنی را به قتل رساند مگر آنکه به اشتباه و خطا مرتکب آن شود و در صورتیکه به خطا هم مؤمنی را مقتول ساخت باید بکفاره این خطا بنده مؤمنی آزاد کند و خون بهای آن را بصاحب خون تسلیم نماید مگر آنکه دیه را ورثه بقاتل ببخشند و اگر این مقتول با آنکه مؤمن است از قومی است که با شما دشمن و محاربند در این صورت قاتل (دیه ندهد) لیکن بر اوست که بنده مؤمنی را آزاد کند، و اگر مقتول از قومی است که میان شما و آن قوم عهد و پیمان برقرار بوده پس خونبها را به صاحب خون پرداخته و بنده مؤمنی بکفاره نیز آزاد کنید و اگر بنده ای نیابید بایستی دو ماه متوالی روزه دارید این توبه ایست که از طرف خدا پذیرفته است و خدا (به اعمال خلق و جزاء آن) آگاه و بصیر و به همه امور عالم وجود دانا و حکیم است

هر کس مؤمنی را به عمد بکشد مجازاتش آتش جهنم است که در آن جاوید معذب خواهد بود خدا بر او خشم و لعن کند و عذابی بسیار شدید مهیا سازد

ای اهل ایمان

چون در راه دین خدا بیرون روید (در کار دشـمن و دوست) تحقیق و جسـتجو کنید و به آنکس که اظهار اسـلام کند و بشـما سر تسلیم فرود آورد نسـبت کفر مدهیـد تـا (ببهـانه ای) مال و جانش را بر خود حلال کنیـد و از متاع ناچیز دنیا چیزی غنیمت برید که نزد خداست غنایم بیشـمار (از او اطاعت کنید) اسـلام شـما هم اول امر همچنین اظهار و تسلیمی بیش نبود تا وقتی که خدا بر شـما (به نور ایمان) منت گذاشت (تا از ظاهر اسـلام به حقیقت ایمان رسیدید) پس اکنون باید تحقیق کنید (و به هوس و طمع در جان و مال مردم کسی را به کفر نسبت مدهید) که خدا به هر چه کنید از باطن شما کاملا آگاهست

هرگز مؤمنانی که بی هیچ عذری مانند نابینائی، مرض، فقر و غیره از کار جهاد بازنشـینند با آنانکه به مال و جان کوشش کنند (در مراتب ایمان) یکسان نخواهند بود خدا مجاهدان فداکار بمال و جان را بر بازنشسـتگان بلندی و برتری بخشیده و همه اهل ایمان را وعده نیکوتر (که دخول بهشت است) فرموده و مجاهدان را بر بازنشستگان به اجر و ثوابی بزرگ برتری داده است

این (درجات و برتری رتبه ها از نظر عدل) بخشایش و رحمت اوست و خدا (درباره خلق) آمرزنده و مهربان است

آنـانکه هنگـام (مرگ و) قبض روح ظالم و سـتمگر بمیرنـد فرشـتگان از آنها بازپرسـند که در چکار بودیـد (و چرا به ایمان و اعمال نیک برای آخرت نپرداختید) پاسخ دهند که ما در روی زمین مردمی ضعیف و ناتوان (و اسیر ظلم حکام جاهل

و کافر) بودیم فرشتگان گویند آیا زمین خدا پهناور نبود که در آن سفر کنید (و از محیط جهل و کفر به سرزمین علم و ایمان شتابید از آنها عذر نپذیرند) و مأوای ایشان جهنم است و بازگشت آنها به جایگاه بسیار بدی است (که محل قهر و عذاب خداست)

مگر آن گروه از مردان و زنان و کودکان که به راستی ناتوان بودند (به حقیقت فقیر و یا عاجز یا مریض و غیره بودند) که گریز و چاره ای برایشان میسر نبود و راهی به نجات خود (از آن دار کفر) نمی یافتند

آنها امیدوار به عفو و بخشش خدا باشند که خدا گناهشان را می بخشد که خدا بخشنده ه و آمرزنده بندگان است

و هر کس در راه خدا از وطن خویش هجرت کند (از آوارگی و غربت نیندیشد) در زمین (پهناور خدا) برای آسایش و گشایش امورش جایگاه بسیار خواهد یافت و هر گاه کسی از خانه خویش (و شهر خود) برای هجرت به سوی خدا و رسول (و حفظ مقام ایمان) بیرون آید و در سفر مرگ وی را فرا رسد اجر و ثواب چنین کسی بر خداست (یعنی به یقین خدا در دو عالم بر او رحمت و تفضل خواهد فرمود) و خدا پیوسته بر خلق آمرزنده و مهربانست

و هنگامی که در سفر باشید باکی برای شما نیست که نماز را کوتاه بجای آرید (چهار رکعت را دو رکعت کنید) هر گاه بیم آن دارید که کافران شما را به رنج و هلاکت اندازند (و ای مؤمنان از کافران هیچگاه غافل ننشینید) که دشمنی کفار نسبت به شما

(مسلمین) کاملا آشکار است

و هرگاه (ای رسول گرامی در سفرهای جهاد) شخص تو (یا فرمانداران از طرف تو) در میان سپاه اسلام باشی و نماز بر آنان بپای داری باید سپاهی با تو مسلح به نماز ایستند و چون سجده نماز بجای آورند این سپاه برای حفاظت رفته و گروهی که نماز نخوانده اند به نماز آیند و البته با لباس جنگ و با اسلحه زیرا کافران آرزو و انتظار آن دارند که شما از اسلحه و اسباب خود غفلت کنید و ناگهان یکباره به شما حمله ور شوند، و چنانکه بارانی یا مرضی شما را از برگرفتن سلاح به رنج اندازد باکی نیست اسلحه را فرو گذارید ولی البته از دشمن در حذر باشید (لیکن به وعده خدا بر فتح خود مطمئن باشید) که خدا برای کافران عذابی سخت خوارکننده مهیا ساخته

پس آنگاه که از نماز فراغت یافتید (خصوص در حال جنگ که از نماز کامل باز ماندید) باز در همه احوال ایستاده، نشسته و بر پهلو (و هر حال که بتوانید) خدا را یاد کنید سپس که از آسیب دشمن ایمن شدید در این حال نماز (کامل) بجای آرید که نماز برای اهل ایمان حکمی معین و واجب و لازم است

و نباید (از تعقیب کردن) در کار دشمنان سستی و کاهلی کنید که اگر شما از آنان به رنج و زحمت می افتید آنها نیز از دست شما رنج می کشند با این فرق که شما به لطف خدا (و بهشت ابد) امیدوارید و آنها (چون بی ایمانند به خدا و اجر قیامت) امیدی ندارند و خدا دانا و حکیم (و کریم) است

(و امیدواران را محروم نمی سازد)

(ای پیغمبر) ما بسوی تو قرآن را به حق فرستادیم تا به آنچه خدا به وحی خود بر تو پدید آرد میان مردم حکم کنی و نباید بر نفع خیانتکاران با مؤمنان (و بی تقصیران) به خصومت برخیزی. (در سبب نزول آیه اقوالی است یکی آنکه طعمه ابن ابیرق زرهی از قتاده نعمان دزدید و بمرد یهودی سپرد سرقت او کشف شد طعمه بدان یهودی نسبت داد و با قومش نزد رسول شکایت کرد که قتاده دزدی یهود را به من بسته رسول خواست با قتاده و یهودی خصومت کند آیه نازل شد)

و از خدا آمرزش طلب که خداوند البته آمرزنده و مهربانست

و هرگز برای خاطر مردمی که با نفوس خود خیانت می کنند (با اهل ایمان و مردم بی تقصیر) جدال مکن که همانا خدا آن را که خیانتکار و بد عمل است دوست نمی دارد

مردم خیانتکار در کار خیانت از خلق شرم میکنند و از خدا نمی کنند و شبانگاه که سخنانی نادرست و ناپسند (برای اتهام خلق) در دل می اندیشند خدا در آن حال هم با آنهاست و خدا به هر چه کنند آگاهست

بفرض که شما خود از طرف آنها برای زندگانی دنیا دفاع توانید کرد کدام کس طرفداری آنها را روز قیامت خواهد نمود؟ و که آنها را از عقاب خدا نجات تواند داد؟ و یا چه کس به کفالت و وکالت آنها تواند برخاست؟

هر که عمل زشتی از او سرزند یا به خویشتن ظلم کند سپس از خدا طلب آمرزش و عفو کند خدا را بخشنده و مهربان

خواهد یافت

هر که گناهی کند که به خود زیان رسانیده و خدا دانا (به اعمال خلق) و کارش (در جزای اعمال) از روی حکمت است

و هر کس خطا یا گناهی از او سر زند و تهمت به دیگری بندد مرتکب بهتان و گناه بزرگ آشکاری شده است

و اگر فضل و رحمت خدا شامل حال تو نمی بود گروهی از آنان (یعنی دشمنان اسلام) همت بر آن گماشته بودند که تو را از راه صواب دورسازند (ولی به لطف خدا) آنها خود را از راه حق و صواب دور ساخته و به تو هیچ زیانی نتوانند رسانید و خدا به تو این کتاب الهی (قرآن مجید) و مقام حکمت و نبوت را عطا کرد و آنچه را که نمی دانستی تو را بیاموخت که خدا را با تو لطف عظیم و عنایت بی اندازه است

هیچ فایده و خیری در سخنان سری آنها نیست مگر آنکه کسی طبق مصلحت در صدقه دادن و نیکوئی کردن و اصلاح میان مردم سخن سری گوید (و هر که بر این کار در طلب رضای خدا چنین کند) به زودی خدا به او اجر عظیم کرامت فرماید

و هر کس پس از روشن بودن راه حق بر او با رسول خدا به مخالفت برخیزد و راهی غیر طریق اهل ایمان پیش گیرد وی را به همان طریق باطل و راه ضلالت که برگزیده واگذاریم و عاقبت او را به جهنم در افکنیم که آن مکان بر او بسیار بد منزلگاهی است

خدا هر که را به او شرک آرد نخواهد بخشید و ما دون شرک گناهان دیگر

را هر که را مشیتش تعلق گیرد می بخشد و هر که به خدا شرک آرد سخت گمراه شده و (از راه نجات و سعادت) دور افتاده است

مشرکان غیر خدای عالم هر چه را خدا بخوانند یا جمادیست (مانند بتهای لات منات عزی که بی اثر صرف است) یا شیطان سرکش (و فریبنده) است

خدا آن شیطان مردود را از درگاه رحمت خود دور کرده زیرا او به مجادله با خدا برخاست و گفت که من از بندگان تو قسمتی را زیر بار طاعت خود خواهم کشید

و سخت گمراه کنم و به آرزوهای باطل دور و دراز درافکنم (که از راه خدا بازمانند و از هر خیر و سعادت محروم شوند) و به آنها دستور دهم تا گوش حیوانات ببرند (تا علامت باشد که این حیوان نصیب بتهاست) و امر کنم تا خلقت خدا را تغییر دهند (کتاب و احکام خدا را به دلخواه خود تأویل و تبدیل کنند) و (ای بندگان بدانید که) هر کس شیطان (دشمن و مردود شریر) را دوست دارد نه خدای مهربان آفریننده خود را، سخت زیان کرده زیانی که (بر هر عاقلی کاملا) آشکار است

شیطان (برای گمراه کردن انسان) وعده بسیار دهد و (مردم را به اوهام و خیالاتی) آرزومند و امیدوار کند ولی وعده و نوید شیطان چیزی بجز غرور و فریب خلق نیست

ایشان را (یعنی شیطان و پیروانش را) منزلگاه جهنم است و از آن مفر و گریزگاهی نخواهند یافت

آنان را که به خدا گرویدند و کارها به صلاح (خود و خلق) کردند به زودی آنها را به

بهشتی درآوریم که زیر درختانش نهرها جاریست تا منزلگاه ابـدی آنها باشـد وعده خدا البته حق است و کیست که در گفتار راستگوتر از خداست؟

کـار به آمال و آرزوی شـما و آرزوی یهود و نصاری درست نشود هر آنکه کار بـد کنـد (هر کس باشـد) کیفر آن را خواهد دید و بجز خدا احدی را یار و یاور خود نتواند یافت

و هر که از زن و مرد کاری شایسته کند با ایمان به خدا آن کس به بهشت (پرنعمت جاوید) درآید و به قدر نقیری (پرده هسته خرمائی) به وی ستم نکنند

(در عـالم) کـدام دین بهتر از آنست که مردم خود را تسـلیم حکم خـدا نموده و سـر زیر بـار فرمـان حق آورنـد و هم نیکوکار باشند و پیروی از آئین ابراهیم حنیف کنند آن ابراهیم که خدا او را به مقام خاص دوستی خود برگزیده

هر چه در آسمان و زمین است ملک خداست و او بهمه چیز (و کلیه امور عالم بی نهایت) احاطه و آگاهی دارد

(ای پیغمبر) دربـاره زنـان از تو فتوی خواهنـد بگو خـدا و آنچه از آیـات کتاب خـدا برای شـما تلاوت شود هم در حق زنان و دختران یتیمشـان که مهر و حقوق لازمه آنها را ادا نکرده مایل به نکاح آنان هستیـد و هم در حق فرزنـدان ناتوان فتوی خواهد داد و دسـتور می دهـد که دربـاره یتیمـان عـدالت پیشه گیریـد و در نیکی کوشـید که هر کـار نیـک بجـای آریـد خـدا بر آن آگاهست (و اجر و پاداش میدهد)

و اگر زنی بیم آن داشت که شوهرش

با وی مخالفت و بدسلوکی کند یا از او دوری گزیند باکی نیست که هر دو تن براه صلح و سازش باز آیند که صلح بهر حال بهتر (از نزاع و کشمکش) است و نفوس را بخل و حرص فرا گرفته که به آزار هم می کوشند و اگر درباره یکدیگر نیکوئی کرده و پرهیزگار باشند (به اجر نیکی خود برسند که) خدا به هر چه کنید آگاهست

شما هرگز نتوانید میان آنان به عدالت رفتار کنید و هر چند راغب و حریص بر عدل و درستی باشید (زیرا حب قلبی به یک زن دون دیگری در اثر حسن و جوانی و غیر آن خارج از اختیار شماست) پس به تمام میل خود یکی را بهره مند و زن دیگر را محروم نکنید تا او معلق و بلاتکلیف ماند و اگر سازش کنید و پرهیزکار باشید همانا خدا بخشنده و مهربان است

و اگر از یکدیگر (به طلاق) جدا شوید باز خدا هر یک را از دیگری به رحمت واسع خود بی نیاز خواهد کرد که خدا را بر خلق رحمت بی منتهاست و به حق و حقیقت هر چیز داناست

هر چه در آسمان و زمین است همه ملک خداست و ما هم بآنانکه پیش از شما بر آنها کتاب فرستاده شد و هم به شما سفارش اکید کردیم که پرهیزکار و خداترس باشید و اگر همه کافر شوید خدا که ملک آسمان و زمین او راست (به طاعت شما محتاج نیست) که خدا (به ذات خویش) بی نیاز و ستوده صفاتست

هر چه در آسمانهاست و آنچه در زمین است همه ملک خداست و

تنها خدا به نگهبانی خلق عالم کافیست

ای مردم خدا اگر بخواهد همه شما را (که ملک دنیا را قدرت خود می پندارید) بکلی از دنیا می برد و قومی دیگر می آورد و البته خدا بر این کار مقتدر و تواناست

هر که ثواب و نعمت دنیا را طالب است ا (ز خدا بخواهد که) ثواب دنیا و آخرت هر دو نزد خداست و خدا (به دعای خلق) شنوا و (به احوالشان) بیناست

ای اهل ایمان نگهدار عدالت باشید و برای خدا یعنی (موافق حکم خدا) گواهی دهید هر چند بر ضرر خود یا پدر و مادر و خویشان شما باشد برای هر کس شهادت میدهید چه فقیر باشد یا غنی شما نباید در حکم و شهادت طرفداری از هیچکدام کرده و از حق عدول نمائید که خدا به رعایت حقوق آنها اولی است پس شما در حکم و شهادت پیروی هوای نفس مکنید تا عدالت نگاه دارید و اگر زبان را در شهادت طوری بگردانید (که سخن بر نفع شما مبهم و مجمل شود) و یا از بیان حق خودداری کنید خدا بهر چه کنید آگاه است (از کیفر و قهر او بترسید)

ای کسانی که (به زبان) ایمان آورده اید (به حقیقت و از دل هم) ایمان آورید به خدا و رسول او و کتابی که به رسول خود فرستاد (یعنی قرآن) و کتابی که پیش از این فرستاده شده (تورات و انجیل و غیره) و هر که به خدا و فرشتگان و کتابهای آسمانی و رسولان و روز قیامت کافر شود سخت به گمراهی فرومانده و (از راه نجات و سعادت)

دور افتاده است

آنان که نخست ایمان آوردند سپس کافر شدند باز ایمان آورده دگر بار کافر شدند پس بر کفر خود فزودند اینان را خدا نخواهد بخشید و به راهی هدایت نخواهد فرمود

منافقان را بشارت ده که بر آنان سخت عذاب دردناک خواهد بود

آن گروه که کافران را دوست گرفتند و مؤمنان را ترک گفتند آیا نزد کافران عزت می طلبند؟ (خطا می روند که) عزت همه نزد خداست

آیا در کتاب الهی این حکم بر شما منافقان فرستاده شد که چون آیات خدا را شنیدید بدان کافر شوید و استهزاء کنید؟ پس (شما مؤمنان) با این گروه منافق مجالست مکنید تا (از سخن استهزاء قرآن) در حدیثی دیگر داخل شوند که (اگر هنگامی که قرآن و مسلمانی را استهزاء کنند با آنها همنشین شوید) آنگاه شما هم به حقیقت مانند آن منافقان هستید و خدا منافقان را با کافران در جهنم جمع خواهد کرد

منافقان آن کسانند که نگران و مراقب حال شما هستند که اگر برای شما فتح و ظفری پیش آید برای اخذ غنیمت گویند نه آخر ما با شما مسلمانان بودیم؟ و اگر کافران را فاتح و بهره مند بینند به آنها گویند نه این بود که ما شما را به اسرار و احوال مسلمانان آگاه کردیم؟ و شما را از آسیب مؤمنان نگهداری نمودیم (تا فاتح شوید) ؟ پس خدا فردای قیامت میان شما مؤمنان و آن گروه کافر منافق حکم کند (او شما را بهشتی گرداند و آنان را به دوزخ محکوم کند) و خدا هیچگاه برای کافران نسبت به اهل ایمان راه تسلط

باز نخواهد نمود

همانا منافقان با خدا مکر و حیله می کنند و خدا نیز با آنها مکر می کند (یعنی مکرشان را باطل می سازد و بر آن مکر و نفاق مجازاتشان هم خواهد کرد) و چون به نماز آیند با حال بی میلی (و کسالت و برای ریاکاری) آیند و ذکر خدا را جز اندک (آنهم به قصد ریا) نکنند

دودل و مردد باشند نه بسوی مؤمنان یکدل می روند و نه به جانب کافران و هر که را خدا گمراه کند (یعنی با نمودن راه هدایت باز باختیار راه ضلالت پوید و خدا او را بخود واگذارد تا گمراه شود) پس هرگز او را براه هدایت نخواهی یافت

ای اهل ایمان مبادا کافران را به دوستی گرفته و مؤمنان را رها کنید آیا می خواهید خدا را بر (عقاب کفر و عصیان) خود حجتی آشکار گردانید

البته منافقان را در جهنم پست ترین جایگاه است و برای آنان هرگز در دو عالم یاوری نخواهی یافت

مگر آنها که توبه نموده و تباه کاری خود را اصلاح کردند و به خدا (و به دین خدا) درآویختند و به کتاب حق متوسل شدند و دین خود را برای خدا خالص گردانیدند پس این گروه در صف مؤمنان باشند و بزودی خدا به مؤمنان اجر و ثواب بزرگ عطا خواهد فرمود

اگر شما از لطف خدا شکرگزار باشید و به او ایمان آرید خدا چه غرضی دارد که شما را عذاب کند که خدا در مقابل نعمت شکر شما را می پذیرد و علمش بصلاح خلق محیط است (و هر چه مصلحت خلق باشد عطا می کند)

خدا دوست نمیدارد که کسی به گفتار زشت به عیب خلق صدا بلند کند مگر آنکه ظلمی بدو رسیده باشد (که هر گاه از دست ظالم فریاد و دادخواهی کند و زشتی عمل او را فاش گوید در این صورت روا است) که خدا شنوا (به اقوال) و دانا (به احوال بندگان) است

اگر درباره خلق به آشکار یا پنهان نیکی کنید یا از بدی دیگران درگذرید (بسیار محبوب خداست) که خدا همیشه از بدیها در میگذرد با آنکه بر انتقام بدان تواناست

آنانکه به خدا و رسولان او کافر شوند و خواهند که میان خدا و پیغمبرانش جدائی اندازند (یعنی گویند که اینان فرستاده خدا نیستند) و گویند که ما به برخی از گفتار انبیاء ایمان نیاوریم و خواهند که میان کفر و ایمان راهی (از روی هوا و هوس) اختیار کنند

به حقیقت اینها هم کافرند و ما برای کافران عذابی خوارکننده مهیا ساخته ایم

و آنانکه ایمان به خدا و رسولانش آوردند و تفرقه میان خدا و هیچیک از پیمبران نیفکندند اینها را خدا بزودی اجر کامل عطا کند و خدا پیوسته در حق بندگان بخشنده و مهربان است

ای پیغمبر اهل کتاب (یهودان) از تو درخواست کنند که (یکدفعه) بر آنان کتابی از آسمان فرود آری (از تقاضای بی جا و عادت جاهلانه آنها دلتنگ مباش) از موسی نیز درخواستی بالاتر از این کردند که گفتند خدا را به چشم ما آشکار بنما پس آنها را به سبب این تقاضا که از روی جهل و سرکشی کردند صاعقه سوزان درگرفت و پس از آن همه آیات خدا و

معجزات موسی باز گوساله پرستی اختیار کردند باز ما (به لطف ذاتی خود) از این کار زشت آنان نیز (چون توبه کردند) درگذشتیم و به موسی حجت و برهانی آشکار بخشیدیم

و کوه طور را برای اتمام حجت و اخذ پیمان بر فراز سر آنها بلند گردانیدیم و آنها را گفتیم بحال سجده بدین درگاه درآئید و نیز گفتیم از حکم روز شنبه تعدی مکنید و از آنها پیمانی سخت گرفتیم

پس چون پیمان شکستند (و با اوامر حق مخالفت کردند) و به آیات خدا کافر شدند و پیمبران حق را به ناحق کشتند (خدا آنان را به کیفر رسانید) و همه این قبائح را بجای آوردند بدین عذر که گفتند دلهای ما در پرده است و دروغ گفتند بلکه خدا به سبب کفر آنها را مهر بر دل نهاد که بجز اندکی ایمان نیاورند

و هم بواسطه کفرشان و هم بهتان بزرگشان بر مریم (پاک و منزه)

و هم از این رو که (به دروغ) گفتند ما مسیح عیسی ابن مریم رسول خدا را کشتیم در صورتی که او را نه کشتند و نه بدار کشیدند بلکه بر آنها امر مشتبه شد و همانا آنان که درباره او عقاید مختلف اظهار داشتند از روی شک و تردید سخنی گفتند و عالم به و نبودند جز آنکه از پی گمان خود می رفتند و بطور یقین (شما مؤمنین بدانید که) مسیح را نکشتند

بلکه خدا او را به سوی خود بالا برد و پیوسته خدا بر هر کار (و بر همه ملک بی نهایت وجود) مقتدر و کارش همه از روی حکمت است

و هیچکس از اهل کتاب نیست جز آنکه پیش از مرگ به وی (یعنی به عیسای روح الله) ایمان خواهد آورد و روز قیامت او بر نیک و بد آنان گواه خواهد بود

پس بجهت ظلمی که یهود (درباره پیغمبران و عیسی و در حق نفس خود) کردند و هم بدین جهت که بسیاری مردم را از راه خدا منع نمودند ما نعمت های پاکیزه خود را که بر آنان حلال بود حرام کردیم

و هم بدین جهت که ربا می گرفتند در صورتی که از رباخوردن نهی شده بودند و هم از آن رو که اموال مردم را به باطل (مانند رشوه و خیانت و سرقت) می خورند به کیفر رسند و ما برای کافران آنها عذابی دردناک مهیا ساخته ایم

لیکن کسانی از آنها که (مانند عبدالله سلام و بحیرای راهب) در علم قدمی ثابت (و نظری عمیق) دارند و با ایمان هستند و به آنچه به تو و بر پیغمبران پیش از تو نازل شده می گروند و آنان که نماز بپا می دارند و زکات میدهند و بخدا و روز قیامت ایمان می آورند بزودی خدا آنان را اجر و ثواب عظیم عطا خواهد کرد

چنانکه ما به نوح و پیمبران بعد از او و همچنین به ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و اسباط (فرزندان یعقوب که دوازده سبط بودند) و عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان وحی نمودیم بر تو نیز وحی فرستادیم و به داود هم زبور را اعطا کردیم

و رسولانی هم که شرح حال آنان را از پیش بر شما حکایت کردیم و آنها که حکایت

ننموديم (بهمه خدا وحی فرستاد) و خدا با موسی بطور آشکار و روشن سخن گفت (پس وحی تو امر بی سابقه ای نیست که قریش یا اهل کتاب یا هیچ امتی انکار تواند کرد)

و رسولان را فرستاد که نیکان را (به رحمت ابدی خدا) بشارت دهند و بدان را (از قهر و عذاب حق) بترسانند تا آنکه پس از فرستادن این همه رسولان مردم را بر خدا حجتی نباشد و خدا همیشه مقتدر و کارش همیشه بر وفق حکمت است

لیکن خدا به آنچه برای تو فرستاد گواهی دهد که به علم ازلی خود فرستاده و فرشتگان نیز گواهی دهند و گواهی خدا ترا کفایت است

آنان که کافر شده و مردم را هم از راه خدا بازداشتند همانا سخت به گمراهی فرو رفته و از راه سعادت و نجات دور افتادند

آنان را که کافر و ستمگر شدند هیچگاه خدا نخواهد آمرزید و راهی (از راه های خیر و سعادت) هدایت ننماید

مگر به راه دوزخ که در آن جاوید معذب خواهند بود و خدا را این کار (یعنی انتقام کشیدن از ستمکاران عالم) آسان است

ای مردم همانا آن پیغمبر حق (محمد مصطفی ص) برای (هدایت شما) از جانب خدا آمد چنانچه ایمان آرید (در دنیا و عقبی) برای شما بهتر است و اگر کافر شوید پس (بدانید که از این کفر به خود زیان رسانیده اید و خدا از کفرتان بی زیان و از طاعت شما بی نیاز است زیرا) هر چه در آسمان و زمین است همه ملک خداست و خدا (به احوال هر مؤمن و کافر) دانا و (در ثواب

و عقاب آنان) درستکار است

ای اهل کتاب (ای علماء نصاری) در دین خود اندازه نگهدارید و در باره خدا جز به راستی سخن مگوئید در حق مسیح عیسی ابن مریم جز این نشاید گفت که او رسول خداست و کلمه الهی و روحی از عالم الوهیت است که به مریم فرستاده پس به خدا و همه فرستادگانش ایمان آرید و به تثلیث قائل نشوید (اب و ابن و روح القدس را خدا نخوانید) از این گفتار شرک باز ایستید بهتر است که جز خدای یکتا عالم را خدائی نیست خدا منزه و برتر از آن است که او را فرزندی باشد هر چه در آسمان و زمین است همه ملك اوست و خدا تنها به نگهبانی همه موجودات بی نهایت عالم کافی است

هرگز مسیح با و استنکاف ندارد از بنده خدا بودن و فرشتگان مقرب نیز (به بندگی او معترفند) و هر کس از بندگی خدا سرپیچد و دعوی برتری کند زود باشد که خدا همه را بسوی خود محشور سازد

پس هر که ایمان آورده و نیکوکار شده اجر و ثواب او را تام و کامل میدهد و بفضل خود بر آن می افزاید و هر کس (از بندگی خدا) سرپیچی و سرکشی کرده او را بعذابی دردناك معذب خواهد فرمود و خلق بر (نجاح) خود جز خدا هیچکس را یار و یاور نخواهند یافت

ای مردم برای هدایت شما از جانب خدا برهانی محکم آمد (رسولی با آیات و معجزات فرستاده شد) و نوری تابان بشما فرستادیم

پس آنانکه بخدا گرویدند و باو متوسل شدند بزودی بجایگاه رحمت

و فضل خود (یعنی ببهشت ابدی) آنها را درآورد و براه راست (راه سعادت و کمال) رهبری نماید

ای پیغمبر از تو در باره کلاله (یعنی برادر و خواهر پدری یا پدری و مادری) فتوی خواهند بگو خدا چنین فتوی میدهد که هرگاه کسی بمیرد فرزند نداشته و او را خواهری باشد وی را نصف ترکه است و او نیز از خواهر ارث برد اگر خواهر را فرزند نباشد و اگر میت را دو خواهر باشد آنها را دو ثلث ترکه است و اگر میت را چندین برادر و خواهر است در اینصورت ذکور دو برابر ناث ارث برند خدا احکام خود را (برای هدایت شما) بیان کند که مبادا گمراه شوید و خدا بهمه مصالح خلق داناست

تلاوت سوره ی نصر

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

إِذا جاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَ الْفَتْحُ (۱)

وَ رَأَیْتَ النَّاسَ یَدْخُلُونَ فی دینِ اللَّهِ أَفْواجاً (۲)

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّکَ وَ اسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ کانَ تَوَّاباً (۳)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

چون هنگام فتح و فیروزی با یاری خدا فرا رسد (مراد فتح مکه است)

و در آن روز مردم را بنگری که فوج فوج به دین خدا داخل می شوند (و ترا به رسالت تصدیق می کنند)

در آن وقت خدای خود را حمد و ستایش کن و (از لوث شرک) پاک و منزه دان و از او مغفرت و آمرزش طلب که او خدای بسیار توبه پذیر است (توبه مشرکان را هم اگر مؤمن موحد شوند می پذیرد)

تلاوت سوره ی نمل

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

طس تِلْکَ آیاتُ الْقُرْآنِ وَ کِتابٍ مُبینٍ (۱)

هُدیً وَ بُشْری لِلْمُؤْمِنینَ (۲)

الَّذينَ يُقيمُونَ الصَّلاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكاةَ وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۳)

إِنَّ الَّذينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ (۴)

أُوْلئِكَ الَّذينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذابِ وَ هُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ (۵)

وَ إِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكيمٍ عَليمٍ (۶)

إِذْ قالَ مُوسى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ ناراً سَآتيكُمْ مِنْها بِخَبَرٍ أَوْ آتيكُمْ بِشِهابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ (۷)

فَلَمَّا جاءَها نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَ مَنْ حَوْلَها وَ سُبْحانَ اللَّهِ رَبِّ الْعالَمينَ (۸)

يا مُوسى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزيزُ الْحَكيمُ (۹)

وَ أَلْقِ عَصاكَ فَلَمَّا رَآها تَهْتَزُّ كَأَنَّها جَانٌّ وَلَّى مُدْبِراً وَ لَمْ يُعَقِّبْ يا مُوسى لا تَخَفْ إِنِّي لا يَخافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ (۱۰)

إِلاَّ مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْناً بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحيمٌ (۱۱)

وَ أَدْخِلْ يَدَكَ في جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ في تِسْعِ آياتٍ إِلى فِرْعَوْنَ وَ قَوْمِهِ إِنَّهُمْ كانُوا قَوْماً فاسِقينَ (۱۲)

فَلَمَّا جاءَتْهُمْ آياتُنا مُبْصِرَةً قالُوا هذا سِحْرٌ مُبينٌ (۱۳)

وَ جَحَدُوا بِها وَ اسْتَيْقَنَتْها أَنْفُسُهُمْ ظُلْماً وَ عُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كانَ عاقِبَةُ الْمُفْسِدينَ (۱۴)

وَ

لَقَدْ آتَينا داوُدَ وَ سُلَيْمانَ عِلْماً وَ قالاَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذى فَضَّلَنا عَلى كَثيرٍ مِنْ عِبادِهِ الْمُؤْمِنينَ (١٥)

وَ وَرِثَ سُلَيْمانُ داوُدَ وَ قالَ يا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَ أُوتينا مِنْ كُلِّ شَیْ ءٍ إِنَّ هذا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبينُ (١۶)

وَ حُشِرَ لِسُلَيْمانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ الطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ (١٧)

حَتَّى إِذا أَتَوْا عَلى وادِ النَّمْلِ قالَتْ نَمْلَةٌ يا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَساكِنَكُمْ لا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمانُ وَ جُنُودُهُ وَ هُمْ لا يَشْعُرُونَ (١٨)

فَتَبَسَّمَ ضاحِكاً مِنْ قَوْلِها وَ قالَ رَبِّ أَوْزِعْنى أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتى أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَ عَلى والِدَيَّ وَ أَنْ أَعْمَلَ صالِحاً تَرْضاهُ وَ أَدْخِلْنى بِرَحْمَتِكَ فى عِبادِكَ الصَّالِحينَ (١٩)

وَ تَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقالَ ما لِيَ لا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كانَ مِنَ الْغائِبينَ (٢٠)

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذاباً شَديداً أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّى بِسُلْطانٍ مُبينٍ (٢١)

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعيدٍ فَقالَ أَحَطْتُ بِما لَمْ تُحِطْ بِهِ وَ جِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقينٍ (٢٢)

إِنِّى وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَ أُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَیْ ءٍ وَ لَها عَرْشٌ عَظيمٌ (٢٣)

وَجَدْتُها وَ قَوْمَها يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطانُ أَعْمالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبيلِ فَهُمْ لا يَهْتَدُونَ (٢۴)

أَلاَّ يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذى يُخْرِجُ الْخَبْ ءَ فِى السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ يَعْلَمُ ما تُخْفُونَ وَ ما تُعْلِنُونَ (٢۵)

اللَّهُ لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ (٢۶)

قالَ سَنَنْظُرُ أَ صَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكاذِبينَ (٢٧)

اذْهَبْ بِكِتابى هذا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ ما ذا يَرْجِعُونَ (٢٨)

قالَتْ يا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّى أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتابٌ كَريمٌ (٢٩)

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمانَ وَ إِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ (٣٠)

أَلاَّ تَعْلُوا عَلَيَّ وَ أْتُونى مُسْلِمينَ (٣١)

قالَتْ يا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونى فى أَمْرى ما كُنْتُ قاطِعَةً أَمْراً حَتَّى تَشْهَدُونِ (٣٢)

قالُوا نَحْنُ أُولُوا

قُوَّهٍ وَ أُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَ الْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِى ما ذا تَأْمُرِينَ (٣٣)

قالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذا دَخَلُوا قَرْيَهً أَفْسَدُوها وَ جَعَلُوا أَعِزَّهَ أَهْلِها أَذِلَّهً وَ كَذلِكَ يَفْعَلُونَ (٣۴)

وَ إِنِّى مُرْسِلَهٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّهٍ فَناظِرَهٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ (٣۵)

فَلَمَّا جاءَ سُلَيْمانَ قالَ أَ تُمِدُّونَنِ بِمالٍ فَما آتانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ (٣۶)

ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لا قِبَلَ لَهُمْ بِها وَ لَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْها أَذِلَّهً وَ هُمْ صاغِرُونَ (٣٧)

قالَ يا أَيُّهَا الْمَلَؤُا أَيُّكُمْ يَأْتِينِى بِعَرْشِها قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِى مُسْلِمِينَ (٣٨)

قالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقامِكَ وَ إِنِّى عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ (٣٩)

قالَ الَّذِى عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قالَ هذا مِنْ فَضْلِ رَبِّى لِيَبْلُوَنِى أَ أَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَ مَنْ شَكَرَ فَإِنَّما يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَ مَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّى غَنِيٌّ كَرِيمٌ (۴٠)

قالَ نَكِّرُوا لَها عَرْشَها نَنْظُرْ أَ تَهْتَدِى أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لا يَهْتَدُونَ (۴١)

فَلَمَّا جاءَتْ قِيلَ أَ هكَذا عَرْشُكِ قالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَ أُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِها وَ كُنَّا مُسْلِمِينَ (۴٢)

وَ صَدَّها ما كانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّها كانَتْ مِنْ قَوْمٍ كافِرِينَ (۴٣)

قِيلَ لَهَا ادْخُلِى الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّهً وَ كَشَفَتْ عَنْ ساقَيْها قالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوارِيرَ قالَتْ رَبِّ إِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى وَ أَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ (۴۴)

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنا إِلى ثَمُودَ أَخاهُمْ صالِحاً أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذا هُمْ فَرِيقانِ يَخْتَصِمُونَ (۴۵)

قالَ يا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَهِ قَبْلَ الْحَسَنَهِ لَوْ لا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۴۶)

قالُوا اطَّيَّرْنا بِكَ وَ بِمَنْ مَعَكَ قالَ طائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ (۴٧)

وَ كانَ فِى

الْمَدينَهِ تِسْعَهُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِی الْأَرْضِ وَ لا يُصْلِحُونَ (۴۸)

قالُوا تَقاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَ أَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ ما شَهِدْنا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَ إِنَّا لَصادِقُونَ (۴۹)

وَ مَكَرُوا مَكْراً وَ مَكَرْنا مَكْراً وَ هُمْ لا يَشْعُرُونَ (۵۰)

فَانْظُرْ كَيْفَ كانَ عاقِبَهُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْناهُمْ وَ قَوْمَهُمْ أَجْمَعينَ (۵۱)

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خاوِيَهً بِما ظَلَمُوا إِنَّ فی ذلِكَ لَآيَهً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۵۲)

وَ أَنْجَيْنَا الَّذينَ آمَنُوا وَ كانُوا يَتَّقُونَ (۵۳)

وَ لُوطاً إِذْ قالَ لِقَوْمِهِ أَ تَأْتُونَ الْفاحِشَهَ وَ أَنْتُمْ تُبْصِرُونَ (۵۴)

أَ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجالَ شَهْوَهً مِنْ دُونِ النِّساءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (۵۵)

فَما كانَ جَوابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُناسٌ يَتَطَهَّرُونَ (۵۶)

فَأَنْجَيْناهُ وَ أَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْناها مِنَ الْغابِرينَ (۵۷)

وَ أَمْطَرْنا عَلَيْهِمْ مَطَراً فَساءَ مَطَرُ الْمُنْذَرينَ (۵۸)

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سَلامٌ عَلى عِبادِهِ الَّذينَ اصْطَفى آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ (۵۹)

أَمَّنْ خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ وَ أَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّماءِ ماءً فَأَنْبَتْنا بِهِ حَدائِقَ ذاتَ بَهْجَهٍ ما كانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَها أَ إِلهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ (۶۰)

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَراراً وَ جَعَلَ خِلالَها أَنْهاراً وَ جَعَلَ لَها رَواسِیَ وَ جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حاجِزاً أَ إِلهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لا يَعْلَمُونَ (۶۱)

أَمَّنْ يُجيبُ الْمُضْطَرَّ إِذا دَعاهُ وَ يَكْشِفُ السُّوءَ وَ يَجْعَلُكُمْ خُلَفاءَ الْأَرْضِ أَ إِلهٌ مَعَ اللَّهِ قَليلاً ما تَذَكَّرُونَ (۶۲)

أَمَّنْ يَهْديكُمْ فی ظُلُماتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ مَنْ يُرْسِلُ الرِّياحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَیْ رَحْمَتِهِ أَ إِلهٌ مَعَ اللَّهِ تَعالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۶۳)

أَمَّنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعيدُهُ وَ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّماءِ وَ الْأَرْضِ أَ إِلهٌ مَعَ اللَّهِ قُلْ هاتُوا بُرْهانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صادِقينَ (۶۴)

قُلْ لا يَعْلَمُ مَنْ فِی السَّماواتِ وَ

الْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلاَّ اللَّهُ وَ ما يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ (۶۵)

بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِی الْآخِرَهِ بَلْ هُمْ فی شَکٍّ مِنْها بَلْ هُمْ مِنْها عَمُونَ (۶۶)

وَ قالَ الَّذینَ کَفَرُوا أَ إِذا کُنَّا تُراباً وَ آباؤُنا أَ إِنَّا لَمُخْرَجُونَ (۶۷)

لَقَدْ وُعِدْنا هذا نَحْنُ وَ آباؤُنا مِنْ قَبْلُ إِنْ هذا إِلاَّ أَساطیرُ الْأَوَّلینَ (۶۸)

قُلْ سیرُوا فِی الْأَرْضِ فَانْظُرُوا کَیْفَ کانَ عاقِبَهُ الْمُجْرِمینَ (۶۹)

وَ لا تَحْزَنْ عَلَیْهِمْ وَ لا تَکُنْ فی ضَیْقٍ مِمَّا یَمْکُرُونَ (۷۰)

وَ یَقُولُونَ مَتى هذَا الْوَعْدُ إِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ (۷۱)

قُلْ عَسى أَنْ یَکُونَ رَدِفَ لَکُمْ بَعْضُ الَّذی تَسْتَعْجِلُونَ (۷۲)

وَ إِنَّ رَبَّکَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَ لکِنَّ أَکْثَرَهُمْ لا یَشْکُرُونَ (۷۳)

وَ إِنَّ رَبَّکَ لَیَعْلَمُ ما تُکِنُّ صُدُورُهُمْ وَ ما یُعْلِنُونَ (۷۴)

وَ ما مِنْ غائِبَهٍ فِی السَّماءِ وَ الْأَرْضِ إِلاَّ فی کِتابٍ مُبینٍ (۷۵)

إِنَّ هذَا الْقُرْآنَ یَقُصُّ عَلى بَنی إِسْرائیلَ أَکْثَرَ الَّذی هُمْ فیهِ یَخْتَلِفُونَ (۷۶)

وَ إِنَّهُ لَهُدىً وَ رَحْمَهٌ لِلْمُؤْمِنینَ (۷۷)

إِنَّ رَبَّکَ یَقْضی بَیْنَهُمْ بِحُکْمِهِ وَ هُوَ الْعَزیزُ الْعَلیمُ (۷۸)

فَتَوَکَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّکَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبینِ (۷۹)

إِنَّکَ لا تُسْمِعُ الْمَوْتى وَ لا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعاءَ إِذا وَلَّوْا مُدْبِرینَ (۸۰)

وَ ما أَنْتَ بِهادِی الْعُمْیِ عَنْ ضَلالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلاَّ مَنْ یُؤْمِنُ بِآیاتِنا فَهُمْ مُسْلِمُونَ (۸۱)

وَ إِذا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَیْهِمْ أَخْرَجْنا لَهُمْ دَابَّهً مِنَ الْأَرْضِ تُکَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ کانُوا بِآیاتِنا لا یُوقِنُونَ (۸۲)

وَ یَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ کُلِّ أُمَّهٍ فَوْجاً مِمَّنْ یُکَذِّبُ بِآیاتِنا فَهُمْ یُوزَعُونَ (۸۳)

حَتَّى إِذا جاؤُ قالَ أَ کَذَّبْتُمْ بِآیاتی وَ لَمْ تُحیطُوا بِها عِلْماً أَمَّا ذا کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۸۴)

وَ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِما ظَلَمُوا فَهُمْ لا يَنْطِقُونَ (۸۵)

أَ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فيهِ وَ النَّهارَ مُبْصِراً إِنَّ فی ذلِكَ لَآياتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۸۶)

وَ يَوْمَ يُنْفَخُ

فِی الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِی السَّماواتِ وَ مَنْ فِی الْأَرْضِ إِلاَّ مَنْ شاءَ اللَّهُ وَ کُلٌّ أَتَوْهُ داخِرِینَ (۸۷)

وَ تَرَی الْجِبالَ تَحْسَبُها جامِدَةً وَ هِیَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذی أَتْقَنَ کُلَّ شَیْ ءٍ إِنَّهُ خَبِیرٌ بِما تَفْعَلُونَ (۸۸)

مَنْ جاءَ بِالْحَسَنَهِ فَلَهُ خَیْرٌ مِنْها وَ هُمْ مِنْ فَزَعٍ یَوْمَئِذٍ آمِنُونَ (۸۹)

وَ مَنْ جاءَ بِالسَّیِّئَهِ فَکُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِی النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلاَّ ما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۹۰)

إِنَّما أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هذِهِ الْبَلْدَهِ الَّذی حَرَّمَها وَ لَهُ کُلُّ شَیْ ءٍ وَ أُمِرْتُ أَنْ أَکُونَ مِنَ الْمُسْلِمینَ (۹۱)

وَ أَنْ أَتْلُوَا الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدی فَإِنَّما یَهْتَدی لِنَفْسِهِ وَ مَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّما أَنَا مِنَ الْمُنْذِرینَ (۹۲)

وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَیُرِیکُمْ آیاتِهِ فَتَعْرِفُونَها وَ ما رَبُّکَ بِغافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ (۹۳)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

طس (شاید اشاره به سوره است یا نام خدا یا رسول است که به آن قسم یاد شده) این آیات قرآن بزرگ و کتاب هویدای خداست

که هدایت و بشارت برای اهل ایمانست

آنان که به یاد خدا نماز بپا می دارند و زکات به مسکینان می دهند و کاملا به عالم آخرت یقین دارند

همانا آنان که ایمان به عالم آخرت نمی آورند (پس از اتمام حجت) ما اعمالشان را در نظرشان جلوه دهیم تا بکلی مغرور و گمراه شوند

آنها را هم (در دنیا) سخت ترین عذابست و هم در آخرت زیان کارترین خلقند

و ای رسول ما، آیات قرآن عظیم از جانب خدای حکیم به وحی بر تو القا می شود

به یاد آر هنگامی که موسی (وقت بیچارگی و درد حمل زن در آن بیابان سرد و ظلمت نوری دید

و) به اهـل بیتش گفت مرا آتشـی به نظر آمـد می روم تا از آن به زودی خبری بیاورم یا شایـد برای گرم شـدن شـما شـعله ای بر گیرم

چون موسی بدان آتش نزدیک شد او را ندا کردند که آن کس را که در (اشتیاق) این آتش است یا به گردش در طلب است (مقدمش به لطف حق) مبارک باد و منزه و بلند مرتبه خداست که آفریننده عوالم بی حد و نهایت است

(از آن آتش شجر طور ندا آمد) ای موسی همانا منم خدای مقتدر دانای درستکار

و تـو عصـای خود (و خودیت) بیفکن چون عصـا افکنـد ناگـاه موسـی بر آن نگریست که به جنبش و هیجـان درآمـد چنـانکه اژدهائی مهیب گردیـد، موسـی از آن چنان بترسـید که رو به فرار نهاد و دیگر واپس نگردید (در آن حال بدو خطاب شد) ای موسی مترس که پیغمبران در حضور من (از غیر من) هرگز نمی ترسند

(سـتمکاران عالم باید بترسـند) مگر کسی که چون ستم و کار بد کند به زودی (توبه کند و) آن بد را به نیکوئی مبدل گرداند تا خدایش ببخشد که همانا خدا بسیار به خلق آمرزنده و مهربانست

ای موسـی دست در گریبان خود کن تا چون بیرون آوری نه از مرض برص (بلکه از نظر لطف خـدا) سپید و روشن (چون ماه تابـان) گردد آنگـاه با نه معجز الهی (یعنی عصا و یـد بیضا و ملـخ و قمل و ضـفدع و خون و شـکافتن دریا و کوه و طوفان) به سوی فرعون و قومش که گروهی فاسق و نابکارند به رسالت روانه شو

(موسی که به امر ما به نزد فرعونیان آمد) چون آیات و معجزات ما را به آنها ارائه داد گفتند که این معجزات بزرگ تو سحر بودنش روشن و آشکار است

و با آنکه پیش نفس خود، به یقین دانستند (معجزه خداست) باز از کبر و نخوت و ستمگری انکار آن کردند بنگر تا عاقبت آن مردم ستمکار فاسد به کجا انجامید؟ (و چگونه هلاک شدند؟)

و همانا ما به داود و سلیمان مقام دانش عطا کردیم که (به شکرانه آن) گفتند ستایش و سپاس خدای را که ما را بر بسیاری از بندگان با ایمانش فضیلت و برتری عطا فرمود

و سلیمان که وارث ملک داود شد (و مقام سلطنت و خلافت یافت) به مردم گفت که ما را زبان مرغان آموختند و از هرگونه نعمت عطا کردند این همان فضل و بخشش آشکار است (از خدای متعال)

و سپاهیان سلیمان از گروه جن و انس و مرغان هر سپاهی تحت فرمان رئیس خود در رکابش حاضر آمدند

تا آنجا که به وادی مورچگان رسید موری (پیشوای موران) چون جلال سلیمان و سپاه عظیم آنان مشاهده کرد گفت ای موران همه به خانه های خود اندر روید مبادا سلیمان و سپاهیانش ندانسته شما را پایمال کنند

سلیمان از گفتار مور بخندید و گفت پروردگارا مرا توفیق شکر نعمت خود که به من و پدر من عطا فرمودی عنایت فرما و مرا به عمل صالح خالصی که تو بپسندی (اگر چه خلق نپسندند) موفق بدار و مرا به لطف و رحمت در صف بندگان خاص شایسته ات داخل

گردان

و سلیمان (از میان سپاه خود) جویای حال مرغان شد (هدهد را در مجمع مرغان نیافت به رئیس مرغان عقاب) گفت هدهد کجا شد که به حضور نمی بینمش؟ بلکه (بی اجازه من) غیبت کرده است؟

(چنانچه بدون عذری بی رخصت غایب شده) همانا او را به عذابی سخت معذب گردانم یا آن که سرش از تن جدا کنم یا که برای غیبتش دلیلی روشن (و عذری صحیح) بیاورد

پس از اندک مکثی هدهد حاضر شد و عذری موجه و حجتی درست آورد گفت من به چیزی که تو از آن در جهان آگاه نشده ای خبر یافتم و از ملك سبا به طور یقین ترا خبری مهم آوردم

همانا در آن ملك زنی را یافتم که بر مردم آن کشور پادشاهی داشت و به آن زن هرگونه دولت و نعمت (و زینت امور دنیوی) عطا شده بود و علاوه بر اینها تخت با عظمتی داشت

آن زن را با تمام رعیتش یافتم که خدا را از یاد برده و به جای خدا خورشید را می پرستیدند و شیطان اعمال زشت آنان را در نظرشان زیبا جلوه داده و آنها را بکلی از راه خدا باز داشته تا هرگز به حق هدایت نیابند

و خدای را که (نور او) در آسمان و زمین هر پنهان (در ظلمت عدم) را به عرصه ظهور آورده و بر نهان و آشکار خلق آگاهست پرستش نکنند

در صورتی که خدای یکتا که جز او هیچ خدائی نیست پروردگار عرش با عظمت (و ملك بی نهایت) است و تنها سزاوار پرستش اوست

سلیمان هدهد را گفت

بایـد تحقیق کنم تا صـدق و کـذب سـخنت را دریابم (این آیه دلیل است که انسان بایـد تحقیق نکرده هیـچ سـخنی را تصدیق نکند و تکذیب هم نکند)

اینک نامه مرا به جانب آنان بر و باز شو آنگاه بنگر تا پاسخ چه می دهند

(چون هدهـد نامه را از منقار در بر بلقیس افکنـد به شـگفت آمد و مهر نامه را بگرفت و به دقت مطالعه کرد آن را بسـیار مهم یافت، بلقیس) رو به رجال دربارش کرده و گفت نامه بزرگی به من رسیده است

که آن نامه از جانب سلیمان و عنوانش به نام خدای بخشنده مهربانست

و بعد چنین نگاشته که بر من برتری مجوئید و از فرمانم سر مپیچید و تسلیم امر من شوید

آنگاه به مشورت گفت ای رجال کشور شما به کار من رأی دهید که من تاکنون بی حضور شما به هیچ کار تصمیم نگرفته ام

رجـال ملك به او اظهار داشـتند که ما دارای نیروی کامل و مردان جنگجوی مقتـدری هستیم لیکن اختیار با شـما تا به صـلح و تسلیم یا به جنگ و خلاف به فکر روشن چه دستور فرمائی

بلقیس گفت پادشاهان چون به دیاری حمله آرنـد آن کشور را ویران سازنـد و عزیزترین اشـخاص مملکت را ذلیل ترین افراد گیرند و رسم و سیاستشان بر این کار خواهد بود

صلاح اینست که حال من هدیه ای بر آنان بفرستم تا ببینم فرستادگانم از جانب سلیمان پاسخ چگونه باز می آرند

چون فرستادگان بلقیس حضور سلیمان رسیدند (به هدیه آنها اعتنائی نکرد) گفت شما خواهید که مرا به مال دنیا

مدد کنید؟ آنچه خدا به من از ملك و مال بی شمار عطا فرموده بسیار بهتر از این مختصر هدیه شماست آری شما مردم دنیا خود بدین هدایا شاد شوید (مرا این متاع فانی پشیزی در نظر نیاید)

ای فرستاده بلقیسیان با هدایا به سوی آنان باز شو که من لشکری بی شمار که هیچ با آن مقاومت نتوانند کرد بر آنها می فرستم و آنها را با ذلت و خواری از آن ملك بیرون می کنم (مگر آن که به دین توحید و خداپرستی بگروند)

آنگاه سلیمان رو به حضار بارگاه کرد و گفت کدام یک تخت بلقیس را پیش از آنکه تسلیم امر من شود خواهید آورد؟ (تا چون اعجاز مرا مشاهده کند از روی ایمان تسلیم شود)

(از آن میان) عفریت جن گفت من چنان بر آوردن تخت او قادر و امینم که پیش از آن که تو از جایگاه (قضاوت) خود برخیزی آن را به حضور آرم (یعنی کمتر از نصف روز می توانم تخت با عظمت بلقیس را نزد تو حاضر کنم و در جواهر و نوامیس آن دست خیانت نبرم)

و آن کس که به علم کتاب الهی دانا بود (یعنی آصف برخیا یا خضر یا سلیمان که دارای اسم اعظم و علم غیب بود) گفت که من پیش از آنکه چشم بهم زنی تخت را بدینجا آرم (و هماندم حاضر نمود) چون سلیمان سریر را نزد خود مشاهده کرد گفت این توانائی از فضل خدای منست تا مرا بیازماید که نعمتش را شکر می گویم یا کفران می کنم و هر که شکر نعمت حق کند شکر به نفع

خویش کرده همانا خدا (از شکر خلق) بی نیاز و (بر کافر هم به لطف عمیم) کریم و مهربانست

آنگاه سلیمان گفت تخت (بلقیس) را (به تغییر شکل و هیات) بر او ناشناس گردانید تا بنگریم که وی سریر خود را خواهد شناخت یا نه (یعنی تا آزموده شود که او زنی است حقیقت بین و نظرش به عالم حقایق و لایق پیشوائی است یا چون دیگر آنان به فریب صورت و شکل و رنگ مغرور و برای ریاست نالایق است)

هنگامی که (بلقیس) آمد از او پرسیدند که عرش تو چنین است؟ وی گفت گویا همین است و ما از این پیش بدین امور دانا و تسلیم امر خدا بودیم

و او را پرستش غیر خدا (مانند آفتاب و سایر اجرام علوی) از خداپرستی بازداشته و از فرقه کافران (مشرک) به شمار بود

آنگاه او را گفتند که در ساحت این قصر داخل شو وی چون کوشک را مشاهده کرد (از فرط صفا و تلالؤ) پنداشت که لجه آبیست و جامه از ساق پا برگرفت و گفت این قصریست از آبگینه صاف (از آن دستگاه با عظمت نبوت به حیرت آمد و) گفت بارالها من سخت (در گذشته) بر نفس خویش ستم کردم و اینک با رسول تو سلیمان تسلیم فرمان یکتا پروردگار عالمیان گردیدم (تا از تقصیرات گذشته ام به لطف خود درگذری)

و ما به قوم ثمود برادرشان صالح را به رسالت فرستادیم که امت را بگوید خدای یکتا را پرستید (چون تبلیغ رسالت کرد) قوم بر دو فرقه شدند (یک فرقه مؤمن و دیگر کافر) و با هم

به مخاصمه و جدال پرداختند

صالح گفت ای قوم چرا پیش از نکوکاری به بدکاری می شتابید، چرا از کردار زشت استغفار به درگاه خدا نمی کنید تا شاید مورد عفو و رحمت واقع شوید

آن کافران چنین گفتند ما به وجود تو و پیروانت فال بد می زنیم (که ظهور تو اسباب رنج و خصومت و عذاب و شومی حال ما شده است) صالح گفت این فال بد شما نزد خدا محققا معلوم است که شما خود موجب این امتحان و ابتلا شده اید

و در شهرستان قوم صالح نه (نفر از رؤسای) قبیله بودند که دایم در زمین به فتنه و فساد می پرداختند و هرگز قدمی به صلاح خلق برنمی داشتند و قوم صالح را بر مخالفت و ضدیت و بر ظلم و قتل صالح وامی داشتند

آن رؤسای مفسد به قوم صالح گفتند که شما همقسم شوید که شبیخون زنید و شبانه صالح را به قتل برسانید و آن گاه به وارث او همه شهادت خواهیم داد که ما به مکان ارتکاب قتل هم حاضر نبودیم و البته ما راست می گوئیم

و آن کافران در قتل صالح مکر و حیله به کار بردند (و شبیخون زدند) و ما آنها را از جائی که هیچ نفهمیدند به کیفر مکرشان رسانیدیم

بنگر که پایان مکرشان چه شد؟ عاقبت ما آنان که در قتل صالح حیله و مکر کار بستند همه را با بستگانشان هلاک کردیم

اینست خانه های بی صاحب ایشان که چون ظلم کردند همه ویران شد و در این کار (هلاک ستمکاران) برای دانایان آیت عبرت (و مایه هوشیاری) است

و (از

آن قوم) اهل ایمانی که پرهیزکار و خداترس بودند همه آنها را از عذاب نجات دادیم

و پیغمبر ما لوط وقتی به قوم خود گفت آیا شما با آنکه بصیرت به زشتی عمل خود دارید باز مرتکب چنین کار منکری می شوید؟

آیا شما با مردان شهوترانی کرده و آنان را ترک می گوئید؟ آری شما بسیار مردم جهالت پیشه ای (و گمراهی) هستید

قوم لوط به او جوابی ندادند جز آنکه با یکدیگر گفتند که لوط را با همه اهلبیتش که از این کار تنزه و دوری می جویند از شهر خود بیرون کنید

ما هم لوط را با همه اهل بیتش جز آن کافر او که مقدر بود میان اهل عذاب باقی ماند همه را نجات دادیم

و بر سر آنها (که بایستی به کیفر برسند) سنگ باران هلاک باراندیم که بسیار بد باران هلاکتی است بر آن قوم بدکار

ای رسول بگو ستایش مخصوص خداست و سلام خاص بر بندگان برگزیده خدا آیا خدا (ی قادر آفریننده جهان) بهتر و پرستش را سزاوارتر است یا آنانکه شریک خدا می شمارید (که همه عاجز و ناتوان و دستخوش مرگ و فنا هستند)

آیا آن کیست (جز خدای یکتا) که آسمانها و زمین را خلق کرده و از آسمان برای شما باران می فرستد تا به آن درختان و باغ و بستانهای شما را در کمال سبزی و خرمی می رویانیم که هرگز شما از پیش خود قادر بر رویانیدن آن درختان نیستید آیا با وجود خدای یکتا خدائی هست؟ (هرگز خدائی نیست) لیکن این مشرکان (از نادانی به بتها توجه کرده و

از عناد) روی از خدا می گردانند

آیا آن کیست (جز خدای یکتا) که زمین را آرامگاه شما قرار داد و در آن نهرهای آب (برای شرب خودتان و حیوانات و زراعات و اشجار شما) جاری کرد و کوه ها (برای راهنمائی و منافع بسیار دیگر) برافراشت و میان دو دریا (به قطعه ای از زمین) حایل گردانید (یا دو دریای شور و شیرین را بی فاصله منع از اختلاط آب آنها کرد) آیا با وجود خدای قادر یکتا خدائی هست؟ (هرگز نیست) لیکن اکثر مردم بر این حقیقت آگاه نیستند

آیا آن کیست که دعای بیچارگان مضطر را به اجابت می رساند و رنج و غم آنان را برطرف می سازد و شما مسلمین را جانشینان اهل زمین قرار می دهد آیا با وجود خدای یکتا خدائی هست؟ (هرگز نیست لیکن) اندکی مردم متذکر این حقیقتند

آیا آن کیست که در تاریکیهای بر و بحر عالم (به نور خورشید و ماه و ستارگان و در ظلمات جهل و حیرت به نور رسل و امامان و عالمان) شما را هدایت می کند و کیست که به بادها (بر شما تشنگان عالم) مژده باران رحمت می فرستد آیا با وجود خدای یکتا خدائی هست؟ (هرگز نیست) او بسی برتر و بالاتر است از آنچه (مشرکان جاهل) شریک وی می شمرند

آیا آن کیست که نخست آفرینش را آغاز می کند آنگاه همه را (به سوی خود) بازمی گرداند و آن کیست که از (قوای) آسمان و زمین به شما روزی می دهد آیا با وجود خدای یکتا خدائی هست؟ (هرگز نیست) مشرکان را بگو اگر راست می گوئید غیر خدا هم کسی در آفرینش مؤثر است

بر دعوی خود برهانی بیاورید

ای رسول ما، بگو که در همه آسمانها و زمین جز خدا کسی از علم غیب آگاه نیست و خلق هیچ نمی دانند که چه هنگام زنده و برانگیخته خواهند شد

بلکه (این مدعیان نادان امروز) به روز قیامت دانا شوند و تدارک کار کنند (هیهات) اینان از قیامت هم در شک و ریبند بلکه بکلی از عالم آخرت بی خبر و از مشاهده آن جهان کورند

و کافران (با یکدیگر چنین) گفتند آیا هرگاه ما چون مردیم و یکسر خاک شدیم باز (در قیامت زنده شویم و) سر از خاک بیرون می آوریم

(این خبر) به ما و پیش از ما به پدران ما وعده ها داده شد لیکن این سخنان چیزی جز افسانه های پیشینیان نیست

(ای رسول ما به این کافران) بگو در روی زمین سیر کنید تا بنگرید عاقبت کار بدکاران به کجا کشید (و چگونه همه هلاک شدند)

ای رسول تو بر کفر و بدبختی این کافران اندوهناک مشو و از مکر آنان نیز دلتنگ مباش (که ما قادر به انتقام آنهائیم)

و کافران می گویند پس این وعده (قیامت که شما پیغمبران می دهید) اگر راست می گوئید کی خواهد بود

بگو ای پیغمبر بعضی از آن وعده که به وقوعش تعجیل دارید بدین زودی شاید در پی شما آید (که به مرگ الهی یا شمشیر مسلمین همه هلاک شوید و به دوزخ روید)

و همانا خدای تو درباره خلق دارای فضل و رحمت بسیار است و لیکن اکثر مردم شکر نعمش بجا نیاورند

و همانا خدای

تو بر آنچه خلق در دلها پنهان کنند یا آشکار سازند به همه آگاهست

هیچ امری در آسمان و زمین پنهان نیست جز آنکه در کتاب (علم الهی) آشکار است

همانا این قرآن اکثر احکامی که بنی اسرائیل در آن اختلاف می کنند کاملا بیان خواهد کرد (و حکم واقعی تورات را آشکار می سازد)

و هم این کتاب خدا برای اهل ایمان هدایت و رحمت کامل است

ای رسول ما خدای تو (در قیامت) میان اختلافات این مردم حکم خواهد کرد که او خدای مقتدر و داناست

پس تو بر خدا (ی دانای توانا) توکل کن که تو البته (رسول) بر حقی و حقانیتت بر همه آشکار است

همانا تو (با آنکه پیغمبر به حق و هادی مطلقی باز) نتوانی که مردگان (و مرده دلان کفر) را سخنی بشنوانی و یا کران (باطن) را که (به گمراهی) از گفتارت روی می گردانند به حقیقت شنوا کنی

و تو هرگز نتوانی که این کوران (باطن) را از گمراهی هدایت کنی تنها آنانکه به آیات ما ایمان می آورند تو آنها را می توانی سخن بشنوانی و به راه حق هدایت کنی و ایشانند که تسلیم امر خدا هستند

و هنگامی که وعده عذاب کافران به وقوع پیوندد (و یا زمان انتقام به ظهور قائم فرا رسد) جنبنده ای از زمین برانگیزیم که با آنان تکلم کند که مردم به آیات ما (بعد از این) از روی یقین نمی گروند (در اخبار امامیه جنبنده ای که در این آیه مذکور است دابه الارض به رجعت حضرت امیر ع در ظهور حضرت قائم یا خود ولی عصر عجل

الله تعالی فرجه تفسیر شده اما در اخبار اهل سنت به حیوان عجیبی تفسیر شده که بین دو شاخش یک فرسخست و سرش به گاو و گردنش به شترمرغ و سینه اش به شیر نر و چشم چنان و گوش چنان و یا به مرغی که پر و بالش چنین و چنانست حکایت گردیده و قول اول صحیح است)

و ای رسول امت را به یاد آر روزی را که (خلق به عرصه قیامت یا رجعت به دنیا در ظهور امام عصر) از هر قومی یک دسته را که تکذیب آیات ما می کنند بر می انگیزیم و آنها (برای سؤال) بازداشته خواهند شد

تا آنگاه که همه بازآمدند خدا به آنها بفرماید که آیات مرا که به آن احاطه علمی نیافتید از جهل و خودسری تکذیب کردید آیا در مقام عمل با آن آیات چه کردید؟ (از کفر و عصیان همه را برخلاف امر کردید؟ اینک به کیفر خود می رسید)

و فرمان عذاب (شدید) به کیفر (کفر و) ظلم بر آنها برسد و هیچ سخن دیگر نتوانند گفت

آیا کافران ندیدند که ما (به قدرت کامله خود) شب را تاریک برای سکون و آرامش خلق قرار دادیم و روز را روشن (برای کسب و کار) همانا در این وضع شب و روز آیات و نشانه های قدرت الهی برای اهل ایمان پدیدار است

و (باز به امت یادآور شو) روزی را که صور (اسرافیل) دمیده شود آن روز هر که در آسمانها و هر که در زمین است جز آن را که خدا خواسته همه ترسان و هراسان باشند و همه منقاد

و ذلیل به محشر درآیند

و در آن هنگام کوه ها را بنگری و جامد و ساکن تصور کنی در صورتی که مانند ابر (تندسیر) در حرکتند صنع خداست که هر چیزی را در کمال اتقان و استحکام ساخته که علم کامل او به افعال همه شما خلایق محیط است

کسانی که (در قیامت) نیکوکار آیند پاداش بهتر از آن یابند و هم از هول و هراس قیامت ایمن باشند

و کسانی که بدکار و زشت کردار آیند در آن روز به رو در آتش جهنم افتند آیا (این عذاب آتش دوزخ) جز آنکه جزاء اعمال آنهاست (که به عذاب دوزخ تجسم یافته است؟)

(ای رسول بگو) من مامورم که منحصرا خدای این بلد (مکه معظمه) را که بیت الحرامش قرار داده پرستش کنم که آن خدا مالك هر چیز عالم است و باز مامورم که از تسلیم شدگان فرمان او باشم

و نیز مامورم که قرآن را به حکم وظیفه رسالت بر امت تلاوت کنم پس هر کس هدایت یافت (و به راه سعادت و اطاعت خدا شتافت) به نفع خود هدایت یافته و هر کس گمراه شد (و از راه خدا روی تافت آنهم به زیان خود اقدام کرده است) و بگو که من جز آنکه از پیمبرانی هستم که برای (ارشاد و هدایت و) ترسانیدن خلق آمده ام وظیفه دیگر ندارم

و بگو ستایش مخصوص خداست که به زودی آیات قدرتش را به شما ارائه خواهد داد تا آن را بشناسید و خدا هرگز غافل از کردار شما نیست (بلکه شما و اعمالتان و همه امور عالم

همیشه در نظر او هستید پس از او بترسید و از اطاعتش رخ نتابید)

تلاوت سوره ی واقعه

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

إِذا وَقَعَتِ الْواقِعَهُ (۱)

لَیْسَ لِوَقْعَتِها کاذِبَهٌ (۲)

خافِضَهٌ رافِعَهٌ (۳)

إِذا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا (۴)

وَ بُسَّتِ الْجِبالُ بَسًّا (۵)

فَکانَتْ هَباءً مُنْبَثًّا (۶)

وَ کُنْتُمْ أَزْواجاً ثَلاثَهً (۷)

فَأَصْحابُ الْمَیْمَنَهِ ما أَصْحابُ الْمَیْمَنَهِ (۸)

وَ أَصْحابُ الْمَشْئَمَهِ ما أَصْحابُ الْمَشْئَمَهِ (۹)

وَ السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (۱۰)

أُولئِکَ الْمُقَرَّبُونَ (۱۱)

فی جَنَّاتِ النَّعیمِ (۱۲)

ثُلَّهٌ مِنَ الْأَوَّلینَ (۱۳)

وَ قَلیلٌ مِنَ الْآخِرینَ (۱۴)

عَلی سُرُرٍ مَوْضُونَهٍ (۱۵)

مُتَّکِئینَ عَلَیْها مُتَقابِلینَ (۱۶)

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدانٌ مُخَلَّدُونَ (١٧)

بِأَكْوابٍ وَ أَباريقَ وَ كَأْسٍ مِنْ مَعينٍ (١٨)

لا يُصَدَّعُونَ عَنْها وَ لا يُنْزِفُونَ (١٩)

وَ فاكِهَهٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ (٢٠)

وَ لَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ (٢١)

وَ حُورٌ عينٌ (٢٢)

كَأَمْثالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ (٢٣)

جَزاءً بِما كانُوا يَعْمَلُونَ (٢۴)

لا يَسْمَعُونَ فيها لَغْواً وَ لا تَأْثيماً (٢۵)

إِلَّا قيلاً سَلاماً سَلاماً (٢۶)

وَ أَصْحابُ الْيَمينِ ما أَصْحابُ الْيَمينِ (٢٧)

فى سِدْرٍ مَخْضُودٍ (٢٨)

وَ طَلْحٍ مَنْضُودٍ (٢٩)

وَ ظِلٍّ مَمْدُودٍ (٣٠)

وَ ماءٍ مَسْكُوبٍ (٣١)

وَ فاكِهَهٍ كَثيرَهٍ (٣٢)

لا مَقْطُوعَهٍ وَ لا مَمْنُوعَهٍ (٣٣)

وَ فُرُشٍ مَرْفُوعَهٍ (٣۴)

إِنَّا أَنْشَأْناهُنَّ إِنْشاءً (٣۵)

فَجَعَلْناهُنَّ أَبْكاراً (٣۶)

عُرُباً أَتْراباً (٣٧)

لِأَصْحابِ الْيَمينِ (٣٨)

ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلينَ (٣٩)

وَ ثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرينَ (٤٠)

وَ أَصْحابُ الشِّمالِ ما أَصْحابُ الشِّمالِ (٤١)

في سَمُومٍ وَ حَميمٍ (٤٢)

وَ ظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ (٤٣)

لا بارِدٍ وَ لا كَريمٍ (٤٤)

إِنَّهُمْ كانُوا قَبْلَ ذلِكَ مُتْرَفينَ (٤٥)

وَ كانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظيمِ (٤٦)

وَ كانُوا يَقُولُونَ أَ إِذا مِتْنا وَ كُنَّا تُراباً وَ عِظاماً أَ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ (٤٧)

أَ وَ آباؤُنَا الْأَوَّلُونَ (٤٨)

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلينَ وَ الْآخِرينَ (٤٩)

لَمَجْمُوعُونَ إِلى ميقاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ (٥٠)

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ (٥١)

لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ (٥٢)

فَمالِؤُنَ مِنْهَا الْبُطُونَ (٥٣)

فَشارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَميمِ (٥٤)

فَشارِبُونَ شُرْبَ الْهيمِ (٥٥)

هذا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ (٥٦)

نَحْنُ خَلَقْناكُمْ فَلَوْ لا تُصَدِّقُونَ (٥٧)

أَ فَرَأَيْتُمْ ما

تُمْنُونَ (۵۸)

أَ أَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخالِقُونَ (۵۹)

نَحْنُ قَدَّرْنا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَ ما نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ (۶۰)

عَلى أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثالَكُمْ وَ نُنْشِئَكُمْ فِی ما لا تَعْلَمُونَ (۶۱)

وَ لَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولى فَلَوْ لا تَذَكَّرُونَ (۶۲)

أَ فَرَأَيْتُمْ ما تَحْرُثُونَ (۶۳)

أَ أَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ (۶۴)

لَوْ نَشاءُ لَجَعَلْناهُ حُطاماً فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ (۶۵)

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ (۶۶)

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (۶۷)

أَ فَرَأَيْتُمُ الْماءَ الَّذِی تَشْرَبُونَ (۶۸)

أَ أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ (۶۹)

لَوْ نَشاءُ جَعَلْناهُ أُجاجاً فَلَوْ لا تَشْكُرُونَ (۷۰)

أَ فَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِی تُورُونَ (۷۱)

أَ أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَها أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِؤُنَ (۷۲)

نَحْنُ جَعَلْناها تَذْكِرَةً وَ مَتاعاً لِلْمُقْوِينَ (۷۳)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ (۷۴)

فَلا أُقْسِمُ بِمَواقِعِ النُّجُومِ (۷۵)

وَ إِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ (۷۶)

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ (۷۷)

فی كِتابٍ مَكْنُونٍ (٧٨)

لا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ (٧٩)

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعالَمينَ (٨٠)

أَ فَبِهذَا الْحَديثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ (٨١)

وَ تَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ (٨٢)

فَلَوْ لا إِذا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ (٨٣)

وَ أَنْتُمْ حينَئِذٍ تَنْظُرُونَ (٨۴)

وَ نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَ لكِنْ لا تُبْصِرُونَ (٨۵)

فَلَوْ لا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدينينَ (٨۶)

تَرْجِعُونَها إِنْ كُنْتُمْ صادِقينَ (٨٧)

فَأَمَّا إِنْ كانَ مِنَ الْمُقَرَّبينَ (٨٨)

فَرَوْحٌ وَ رَيْحانٌ وَ جَنَّهُ نَعيمٍ (٨٩)

وَ أَمَّا إِنْ كانَ مِنْ أَصْحابِ الْيَمينِ (٩٠)

فَسَلامٌ لَکَ مِنْ أَصْحابِ الْيَمينِ (٩١)

وَ أَمَّا إِنْ كانَ مِنَ الْمُكَذِّبينَ الضَّالِّينَ (٩٢)

فَنُزُلٌ مِنْ حَميمٍ (٩٣)

وَ تَصْلِيَهُ جَحيمٍ (٩۴)

إِنَّ هذا لَهُوَ حَقُّ الْيَقينِ (٩۵)

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّکَ الْعَظيمِ (٩۶)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

هنگامی که آن واقعه بزرگ (قیامت و هنگامه خطیر آخرت) واقع گردید

که در وقوعش هیچ کذب (و جای هیچ شک و ریب) نیست

آن روز قومی را به دوزخ خوار و ذلیل کند و طایفه ای را به جنت سربلند و رفیع گرداند

آنگاه که زمین شدید به حرکت و لرزه درآید

و کوه های سخت متلاشی شود

و مانند ذرات گرد در هوا پراکنده گردد

و (در آن روز) شما خلایق بر سه دسته مختلف شوید

گروهی راستان اصحاب یمین باشند که چقدر حالشان (در بهشت ابد) نیکوست

و گروهی ناراستان اصحاب شومی و شقاوتند که چقدر روزگارشان (در دوزخ) سخت است؟

و طایفه سوم آنان که مشتاقانه در ایمان بر همه پیشی گرفتند (و در اطاعت خدا و رسول مقام تقدم یافتند)

آنان به حقیقت مقربان درگاهند

آنان در بهشت پرنعمت جاودانی متنعمند

آنها جمعی بسیار از امم پیشینیان هستند

و عده قلیلی از متاخران (یا بسیاری از متقدمان امت محمد ص و قلیلی از مردم آخر زمان این امت باشند)

آنان در بهشت به عزت بر سریرهای زربفت مرصع (به انواع جواهر) تکیه زنند

همه (شادان) با یاران و دوستان روبروی یکدیگر بر آن سریرهای عزت می نشینند

و پسرانی (زیبا) که حسن و جوانیشان همیشگی و ابدی است گرد آنها به خدمت می گردند

با کوزه ها (ی بلورین) و مشربه ها (ی زرین) و جام های پر از شراب ناب (بر آنان دور می زنند)

نه هرگز (هر چه نوشند) درد سری یابند و نه مستی عقل و رنج خمار کشند

و میوه خوش برگزینند

و گوشت مرغان و هر غذا مایل باشند

و آنان سیه چشم زیبا صورت

که در بهار و لطافت چون در و لؤلؤ مکنونند بر آنها مهیاست

این نعمتهای الهی پاداش آن بهشتیانست

نه آنجا هیچ حرفی لغو و بیهوده شنوند و نه به یکدیگر (خرده گیری و فتنه و) گناهی بربندند

هیچ جز سلام و تحیت و احترام هم نگویند و نشنوند

(اما راستان) و اصحاب یمین آنها هم چه خوش روزگارند

در سایه درختان سدر پر میوه بی خار

و درختان پربرگ سایه دار

همه در سایه بلند درختان

و در طرف نهر آبهای روان زلال

و میوه های بسیار

که هیچوقت منقطع نشود و هیچکس بهشتیان را از آن میوه ها منع نکند

و فرشهای پر بها (یا فراش و زنان زیبا)

که آنها را ما در کمال حسن و زیبائی بیافریده ایم

و همیشه آن زنان را باکره گردانیده ایم

و شوهر دوست (و با غنج ناز و) جوان و همسالان (دلنواز)

این نعمتهای بهشتی مخصوص اهل یمین است

که جمعی از پیشینیان

و جمعی از امت رسول آخر زمان هستند

و اما اصحاب شقاوت (که نامه عملشان به دست چپ است)

آنها در عذاب باد سموم و آب گرم باشند

و سایه ای از دود آتش دوزخ

که نه هرگز سرد شود و نه خوش نسیم گردد

این عذاب آنها را بدین سبب است که از این پیش (در دنیا) به ناز و نعمت پرداختند (و از خدا غافل شدند)

و بر گناه بزرگ (شرک و عناد) لجاجت و اصرار داشتند

و (در مقام رد و انکار رسل دایم) می گفتند آیا ما چون مردیم و استخوان ما خاک شد باز هم ما زنده می شویم؟

یا پدران

گذشته ما زنده خواهند شد؟

ای رسول بگو البته تمام خلق اولین و آخرین زنده می شوند

و همه در وعده گاه روز معین محشر جمع می گردند

آنگاه شما ای گمراهان منکر قیامت

از درخت زقوم تلخ دوزخ البته خواهید خورد

تا آن که شکم را از آن پر می سازید

آنگاه همه از آب گرم جهنم می آشامید

بدانسان از عطش آن آب را می نوشید که شتران تشنه آب می آشامند

این طعام و شراب کافران در روز جزاست

ما شما را (بدین خلقت زیبا) بیافریدیم پس چرا آفریننده را تصدیق نمی کنید؟ (و بدار ثواب و عقابش ایمان نمی آورید؟)

آیا ندیدید (و به حقیقت درنیافتید) که نخست شما نطفه ای (بی قدر و قابلیت) بودید؟

آیا شما خود آن نطفه را به صورت فرزند انسان آفریدید یا ما آفریدیم؟

ما مرگ را بر همه خلق (به اختلاف سن) مقدر ساختیم و هیچکس بر قدرت ما سبق نتواند برد

اگر بخواهیم هم شما را فانی کرده و خلقی دیگر مثل شما بیافرینم و شما را به صورتی (در جهانی دیگر) که اکنون از آن بی خبرید برمی انگیزیم

و شما از نشه اول خود آگاه شدید (که از عدم به وجودتان آوردیم) پس چرا متذکر عالم آخرت نمی شوید

آیا ندیدید تخمی را که در زمین کشتید

آیا شما (از خاک) آن تخم را رویانیدید یا ما رویانیدیم؟

اگر ما بخواهیم کشت و زرع شما را خشک و تباه می سازیم تا با حسرت و ندامت به سخنان بیهوده پردازید

(و گوئید ما) سخت

در زیان و غرامت افتادیم

بلکه از روزی خود بکلی محروم گردیدیم

آیا آبی را که شما (هر روز) می نوشید متوجهید؟

آیا شما آن آب را از ابر فروریختید یا ما نازل ساختیم؟ (محققا ما نازل کردیم)

(حال) اگر می خواستیم آن آب را به جای آن که خوش و گوارا کرده ایم شور (و تلخ) می گردانیدیم آیا شکرگزاری (این نعمت بزرگ) نمی کنید

آیا آتشی که (برای حوائج خود) روشن می کنید می نگرید؟

آیا شما درخت آن را آفریدید یا ما آفریدیم؟

ما در چوب آن آتش را خلق کردیم و مایه پند و عبرت مسافران (کوه و بیابان عالم) گردانیدیم (که برای نجات از سرما و روشنی و طبخ نان و غذا و غیره به کار می برند)

پس ای رسول نام بزرگ خدای خود را تسبیح گو (و اگر مردم غافلند تو متذکر نعمتهای حق باش)

سوگند به مواقع نزول ستارگان (یا آیات کریمه قرآن)

و این قسم اگر بدانید بسی سوگند بزرگی است

که این قرآن بسیار کتابی بزرگوار و سودمند و گرامیست

در لوح محفوظ سر حق مقام دارد

که جز دست پاکان (و فهم خاصان) بدان نرسد

(این کتاب بزرگ) تنزیلی از پروردگار عالم است

ای کافران آیا با این سخن آسمانی باز انکار و نفاق می ورزید؟

و (به جای استفاده از قرآن تنها) بهره خود را تکذیب آن قرار می دهید؟

پس چگونه خواهد بود هنگامی که جانشان به گلو رسد

و شما وقت مرگ بر بالین آن مرده حاضرید و او را می نگرید

و ما به او از شما نزدیکتریم لیکن شما معرفت و بصیرت ندارید

اگر حیات بدست شما و طبیعت است و شما را آفریننده ای نیست

پس روح را دوباره به بدن مرده باز گردانید اگر راست می گوئید

(بدانید) آنکه بمیرد اگر از مقربان درگاه خداست

آنجا در آسایش و نعمت بهشت ابدی است

و اگر از اصحاب یمینست

وی را بشارت دهید که ترا (از هر رنج و درد و الم) ایمنی و سلامتست

و اما اگر از منکران (خدا و قیامت) و از گمراهانست

نصیبش حمیم جهنم است

و جایگاهش آتش دوزخست

این (وعد و وعید) البته یقین و حق و حقیقت است

ای رسول تو نام بزرگ خدای خود را تسبیح گوی (و پیوسته به یاد خدا باش)

تلاوت سوره ی واقعه در شب جمعه

متن

هرکه هر شب جمعه سوره ی واقعه ربا بخواند خدا او را دوست دارد و او را محبوب گرداند و در دنیا بد حالی و تنگدستی نبیندو هیچ آفت از آفات دنیا به او نرسد و از رفقای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشد و این سوره مخصوص امیر المؤمنین علیه السلام است

تلاوت سوره ی هود بعد از نماز روز جمعه

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

الر کِتابٌ أُحْکِمَتْ آیاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَکیمٍ خَبیرٍ (۱)

أَلاَّ تَعْبُدُوا إِلاَّ اللَّهَ إِنَّنى لَكَمْ مِنْهُ نَذيرٌ وَ بَشيرٌ (٢)

وَ أَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتاعاً حَسَناً إِلى أَجَلٍ مُسَمًّى وَ يُؤْتِ كُلَّ ذى فَضْلٍ فَضْلَهُ وَ إِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّى أَخافُ عَلَيْكُمْ عَذابَ يَوْمٍ كَبيرٍ (٣)

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَ هُوَ عَلى كُلِّ شَيْ ءٍ قَديرٌ (٤)

أَلا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلا حينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيابَهُمْ يَعْلَمُ ما يُسِرُّونَ وَ ما يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَليمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ (٥)

وَ ما مِنْ دَابَّةٍ فِى الْأَرْضِ إِلاَّ عَلَى اللَّهِ رِزْقُها وَ يَعْلَمُ مُسْتَقَرَّها وَ مُسْتَوْدَعَها كُلٌّ فى كِتابٍ مُبينٍ (٦)

وَ هُوَ الَّذى خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ فى سِتَّةِ أَيَّامٍ وَ كانَ عَرْشُهُ عَلَى الْماءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً وَ لَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذينَ كَفَرُوا إِنْ هذا إِلاَّ سِحْرٌ مُبينٌ (٧)

وَ لَئِنْ أَخَّرْنا عَنْهُمُ الْعَذابَ إِلى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ ما يَحْبِسُهُ أَلا يَوْمَ يَأْتيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفاً عَنْهُمْ وَ حاقَ بِهِمْ ما كانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ (٨)

وَ لَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْناها مِنْهُ إِنَّهُ لَيَؤُسٌ كَفُورٌ (٩)

وَ لَئِنْ أَذَقْناهُ نَعْماءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئاتُ عَنِّى إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ (١٠)

إِلاَّ الَّذينَ صَبَرُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ أُولئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ أَجْرٌ كَبيرٌ (١١)

فَلَعَلَّكَ تارِكٌ بَعْضَ ما يُوحى إِلَيْكَ

وَ ضائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْ لا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّما أَنْتَ نَذيرٌ وَ اللَّهُ عَلى كُلِّ شَيْ ءٍ وَكيلٌ (١٢)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَراهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَياتٍ وَ ادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صادِقينَ (١٣)

فَإِلَّمْ يَسْتَجيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّما أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَ أَنْ لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (١۴)

مَنْ كانَ يُريدُ الْحَياةَ الدُّنْيا وَ زينَتَها نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمالَهُمْ فيها وَ هُمْ فيها لا يُبْخَسُونَ (١۵)

أُولئِكَ الَّذينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلاَّ النَّارُ وَ حَبِطَ ما صَنَعُوا فيها وَ باطِلٌ ما كانُوا يَعْمَلُونَ (١۶)

أَ فَمَنْ كانَ عَلى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَ يَتْلُوهُ شاهِدٌ مِنْهُ وَ مِنْ قَبْلِهِ كِتابُ مُوسى إِماماً وَ رَحْمَةً أُولئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَ مَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلا تَكُ في مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَ لكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لا يُؤْمِنُونَ (١٧)

وَ مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرى عَلَى اللَّهِ كَذِباً أُولئِكَ يُعْرَضُونَ عَلى رَبِّهِمْ وَ يَقُولُ الْأَشْهادُ هؤُلاءِ الَّذينَ كَذَبُوا عَلى رَبِّهِمْ أَلا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمينَ (١٨)

الَّذينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبيلِ اللَّهِ وَ يَبْغُونَها عِوَجاً وَ هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كافِرُونَ (١٩)

أُولئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزينَ فِي الْأَرْضِ وَ ما كانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِياءَ يُضاعَفُ لَهُمُ الْعَذابُ ما كانُوا يَسْتَطيعُونَ السَّمْعَ وَ ما كانُوا يُبْصِرُونَ (٢٠)

أُولئِكَ الَّذينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ ما كانُوا يَفْتَرُونَ (٢١)

لا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ (٢٢)

إِنَّ الَّذينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحاتِ وَ أَخْبَتُوا إِلى رَبِّهِمْ أُولئِكَ أَصْحابُ الْجَنَّةِ هُمْ فيها خالِدُونَ (٢٣)

مَثَلُ الْفَريقَيْنِ كَالْأَعْمى وَ الْأَصَمِّ وَ الْبَصيرِ وَ السَّميعِ هَلْ يَسْتَوِيانِ مَثَلاً أَ فَلا تَذَكَّرُونَ (٢۴)

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنا نُوحاً

إِلى قَوْمِهِ إِنِّی لَکَمْ نَذيرٌ مُبينٌ (٢۵)

أَنْ لا تَعْبُدُوا إِلاَّ اللَّهَ إِنِّی أَخافُ عَلَيْکُمْ عَذابَ يَوْمٍ أَليمٍ (٢۶)

فَقالَ الْمَلَأُ الَّذينَ کَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ ما نَراکَ إِلاَّ بَشَراً مِثْلَنا وَ ما نَراکَ اتَّبَعَکَ إِلاَّ الَّذينَ هُمْ أَراذِلُنا بادِیَ الرَّأْیِ وَ ما نَری لَکُمْ عَلَيْنا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّکُمْ کاذِبينَ (٢٧)

قالَ يا قَوْمِ أَ رَأَيْتُمْ إِنْ کُنْتُ عَلی بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّی وَ آتانی رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْکُمْ أَ نُلْزِمُکُمُوها وَ أَنْتُمْ لَها کارِهُونَ (٢٨)

وَ يا قَوْمِ لا أَسْئَلُکُمْ عَلَيْهِ مالاً إِنْ أَجرِیَ إِلاَّ عَلَی اللَّهِ وَ ما أَنَا بِطارِدِ الَّذينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلاقُوا رَبِّهِمْ وَ لکِنِّی أَراکُمْ قَوْماً تَجْهَلُونَ (٢٩)

وَ يا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنی مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَ فَلا تَذَکَّرُونَ (٣٠)

وَ لا أَقُولُ لَکُمْ عِنْدی خَزائِنُ اللَّهِ وَ لا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَ لا أَقُولُ إِنِّی مَلَکٌ وَ لا أَقُولُ لِلَّذينَ تَزْدَری أَعْيُنُکُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْراً اللَّهُ أَعْلَمُ بِما فی أَنْفُسِهِمْ إِنِّی إِذاً لَمِنَ الظَّالِمينَ (٣١)

قالُوا يا نُوحُ قَدْ جادَلْتَنا فَأَکْثَرْتَ جِدالَنا فَأْتِنا بِما تَعِدُنا إِنْ کُنْتَ مِنَ الصَّادِقينَ (٣٢)

قالَ إِنَّما يَأْتيکُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شاءَ وَ ما أَنْتُمْ بِمُعْجِزينَ (٣٣)

وَ لا يَنْفَعُکُمْ نُصْحی إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَکُمْ إِنْ کانَ اللَّهُ يُريدُ أَنْ يُغْوِيَکُمْ هُوَ رَبُّکُمْ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (٣۴)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَراهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرامی وَ أَنَا بَریءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ (٣۵)

وَ أُوحِیَ إِلی نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِکَ إِلاَّ مَنْ قَدْ آمَنَ فَلا تَبْتَئِسْ بِما کانُوا يَفْعَلُونَ (٣۶)

وَ اصْنَعِ الْفُلْکَ بِأَعْيُنِنا وَ وَحْيِنا وَ لا تُخاطِبْنی فِی الَّذينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ (٣٧)

وَ يَصْنَعُ الْفُلْکَ وَ کُلَّما مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْکُمْ کَما

تَسْخَرُونَ (۳۸)

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتيهِ عَذابٌ يُخْزيهِ وَ يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذابٌ مُقيمٌ (۳۹)

حَتَّى إِذا جاءَ أَمْرُنا وَ فارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فيها مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَ أَهْلَكَ إِلاَّ مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَ مَنْ آمَنَ وَ ما آمَنَ مَعَهُ إِلاَّ قَليلٌ (۴۰)

وَ قالَ ارْكَبُوا فيها بِسْمِ اللَّهِ مَجْراها وَ مُرْساها إِنَّ رَبِّی لَغَفُورٌ رَحيمٌ (۴۱)

وَ هِيَ تَجْری بِهِمْ فی مَوْجٍ كَالْجِبالِ وَ نادى نُوحٌ ابْنَهُ وَ كانَ فی مَعْزِلٍ يا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنا وَ لا تَكُنْ مَعَ الْكافِرينَ (۴۲)

قالَ سَآوی إِلى جَبَلٍ يَعْصِمُنی مِنَ الْماءِ قالَ لا عاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلاَّ مَنْ رَحِمَ وَ حالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكانَ مِنَ الْمُغْرَقينَ (۴۳)

وَ قيلَ يا أَرْضُ ابْلَعی ماءَكِ وَ يا سَماءُ أَقْلِعی وَ غيضَ الْماءُ وَ قُضِيَ الْأَمْرُ وَ اسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَ قيلَ بُعْداً لِلْقَوْمِ الظَّالِمينَ (۴۴)

وَ نادى نُوحٌ رَبَّهُ فَقالَ رَبِّ إِنَّ ابْنی مِنْ أَهْلی وَ إِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَ أَنْتَ أَحْكَمُ الْحاكِمينَ (۴۵)

قالَ يا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صالِحٍ فَلا تَسْئَلْنِ ما لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّی أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجاهِلينَ (۴۶)

قالَ رَبِّ إِنِّی أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْئَلَكَ ما لَيْسَ لی بِهِ عِلْمٌ وَ إِلاَّ تَغْفِرْ لی وَ تَرْحَمْنی أَكُنْ مِنَ الْخاسِرينَ (۴۷)

قيلَ يا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلامٍ مِنَّا وَ بَرَكاتٍ عَلَيْكَ وَ عَلى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَ أُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذابٌ أَليمٌ (۴۸)

تِلْكَ مِنْ أَنْباءِ الْغَيْبِ نُوحيها إِلَيْكَ ما كُنْتَ تَعْلَمُها أَنْتَ وَ لا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هذا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعاقِبَةَ لِلْمُتَّقينَ (۴۹)

وَ إِلى عادٍ أَخاهُمْ هُوداً قالَ يا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ ما لَكُمْ مِنْ إِلهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلاَّ مُفْتَرُونَ (۵۰)

يا قَوْمِ لا

أَسْئَلُكَمْ عَلَيْهِ أَجْراً إِنْ أَجْرِىَ إِلاَّ عَلَى الَّذى فَطَرَنى أَ فَلا تَعْقِلُونَ (۵۱)

وَ يا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّماءَ عَلَيْكُمْ مِدْراراً وَ يَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلى قُوَّتِكُمْ وَ لا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمينَ (۵۲)

قالُوا يا هُودُ ما جِئْتَنا بِبَيِّنَةٍ وَ ما نَحْنُ بِتارِكى آلِهَتِنا عَنْ قَوْلِكَ وَ ما نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنينَ (۵۳)

إِنْ نَقُولُ إِلاَّ اعْتَراكَ بَعْضُ آلِهَتِنا بِسُوءٍ قالَ إِنِّى أُشْهِدُ اللَّهَ وَ اشْهَدُوا أَنِّى بَرى ءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ (۵۴)

مِنْ دُونِهِ فَكيدُونى جَميعاً ثُمَّ لا تُنْظِرُونِ (۵۵)

إِنِّى تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّى وَ رَبِّكُمْ ما مِنْ دَابَّةٍ إِلاَّ هُوَ آخِذٌ بِناصِيَتِها إِنَّ رَبِّى عَلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ (۵۶)

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ ما أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَ يَسْتَخْلِفُ رَبِّى قَوْماً غَيْرَكُمْ وَ لا تَضُرُّونَهُ شَيْئاً إِنَّ رَبِّى عَلى كُلِّ شَىْ ءٍ حَفيظٌ (۵۷)

وَ لَمَّا جاءَ أَمْرُنا نَجَّيْنا هُوداً وَ الَّذينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَ نَجَّيْناهُمْ مِنْ عَذابٍ غَليظٍ (۵۸)

وَ تِلْكَ عادٌ جَحَدُوا بِآياتِ رَبِّهِمْ وَ عَصَوْا رُسُلَهُ وَ اتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنيدٍ (۵۹)

وَ أُتْبِعُوا فى هذِهِ الدُّنْيا لَعْنَةً وَ يَوْمَ الْقِيامَةِ أَلا إِنَّ عاداً كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلا بُعْداً لِعادٍ قَوْمِ هُودٍ (۶۰)

وَ إِلى ثَمُودَ أَخاهُمْ صالِحاً قالَ يا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ ما لَكُمْ مِنْ إِلهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَ اسْتَعْمَرَكُمْ فيها فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّى قَريبٌ مُجيبٌ (۶۱)

قالُوا يا صالِحُ قَدْ كُنْتَ فينا مَرْجُوًّا قَبْلَ هذا أَ تَنْهانا أَنْ نَعْبُدَ ما يَعْبُدُ آباؤُنا وَ إِنَّنا لَفى شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونا إِلَيْهِ مُريبٍ (۶۲)

قالَ يا قَوْمِ أَ رَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّى وَ آتانى مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنى مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَما تَزيدُونَنى غَيْرَ تَخْسيرٍ (۶۳)

وَ يا قَوْمِ هذِهِ ناقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً

فَذَرُوها تَأْكُلْ فى أَرْضِ اللَّهِ وَ لا تَمَسُّوها بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذابٌ قَرِيبٌ (۶۴)

فَعَقَرُوها فَقالَ تَمَتَّعُوا فى دارِكُمْ ثَلاثَةَ أَيَّامٍ ذلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ (۶۵)

فَلَمَّا جاءَ أَمْرُنا نَجَّيْنا صالِحاً وَ الَّذينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَ مِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزيزُ (۶۶)

وَ أَخَذَ الَّذينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فى دِيارِهِمْ جاثِمينَ (۶۷)

كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فيها أَلا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلا بُعْداً لِثَمُودَ (۶۸)

وَ لَقَدْ جاءَتْ رُسُلُنا إِبْراهيمَ بِالْبُشْرى قالُوا سَلاماً قالَ سَلامٌ فَما لَبِثَ أَنْ جاءَ بِعِجْلٍ حَنيذٍ (۶۹)

فَلَمَّا رَأى أَيْدِيَهُمْ لا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَ أَوْجَسَ مِنْهُمْ خيفَةً قالُوا لا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنا إِلى قَوْمِ لُوطٍ (۷۰)

وَ امْرَأَتُهُ قائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْناها بِإِسْحاقَ وَ مِنْ وَراءِ إِسْحاقَ يَعْقُوبَ (۷۱)

قالَتْ يا وَيْلَتى أَ أَلِدُ وَ أَنَا عَجُوزٌ وَ هذا بَعْلى شَيْخاً إِنَّ هذا لَشَيْ ءٌ عَجيبٌ (۷۲)

قالُوا أَ تَعْجَبينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَتُ اللَّهِ وَ بَرَكاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَميدٌ مَجيدٌ (۷۳)

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْراهيمَ الرَّوْعُ وَ جاءَتْهُ الْبُشْرى يُجادِلُنا فى قَوْمِ لُوطٍ (۷۴)

إِنَّ إِبْراهيمَ لَحَليمٌ أَوَّاهٌ مُنيبٌ (۷۵)

يا إِبْراهيمُ أَعْرِضْ عَنْ هذا إِنَّهُ قَدْ جاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَ إِنَّهُمْ آتيهِمْ عَذابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ (۷۶)

وَ لَمَّا جاءَتْ رُسُلُنا لُوطاً سى ءَ بِهِمْ وَ ضاقَ بِهِمْ ذَرْعاً وَ قالَ هذا يَوْمٌ عَصيبٌ (۷۷)

وَ جاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَ مِنْ قَبْلُ كانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئاتِ قالَ يا قَوْمِ هؤُلاءِ بَناتى هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ لا تُخْزُونِ فى ضَيْفى أَ لَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشيدٌ (۷۸)

قالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ ما لَنا فى بَناتِكَ مِنْ حَقٍّ وَ إِنَّكَ لَتَعْلَمُ ما نُريدُ (۷۹)

قالَ لَوْ أَنَّ لى بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوى إِلى رُكْنٍ شَديدٍ (۸۰)

قالُوا يا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا

إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَ لا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلاَّ امْرَأَتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُها ما أَصابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَ لَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ (٨١)

فَلَمَّا جاءَ أَمْرُنا جَعَلْنا عالِيَها سافِلَها وَ أَمْطَرْنا عَلَيْها حِجارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ (٨٢)

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَ ما هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ (٨٣)

وَ إِلى مَدْيَنَ أَخاهُمْ شُعَيْباً قالَ يا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ ما لَكُمْ مِنْ إِلهٍ غَيْرُهُ وَ لا تَنْقُصُوا الْمِكْيالَ وَ الْمِيزانَ إِنِّي أَراكُمْ بِخَيْرٍ وَ إِنِّي أَخافُ عَلَيْكُمْ عَذابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ (٨۴)

وَ يا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيالَ وَ الْمِيزانَ بِالْقِسْطِ وَ لا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْياءَهُمْ وَ لا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (٨۵)

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَ ما أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ (٨۶)

قالُوا يا شُعَيْبُ أَ صَلاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ ما يَعْبُدُ آباؤُنا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوالِنا ما نَشؤُا إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ (٨٧)

قالَ يا قَوْمِ أَ رَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَ رَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقاً حَسَناً وَ ما أُرِيدُ أَنْ أُخالِفَكُمْ إِلى ما أَنْهاكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلاَّ الْإِصْلاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَ ما تَوْفِيقِي إِلاَّ بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ (٨٨)

وَ يا قَوْمِ لا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ ما أَصابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صالِحٍ وَ ما قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ (٨٩)

وَ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ (٩٠)

قالُوا يا شُعَيْبُ ما نَفْقَهُ كَثِيراً مِمَّا تَقُولُ وَ إِنَّا لَنَراكَ فِينا ضَعِيفاً وَ لَوْ لا رَهْطُكَ لَرَجَمْناكَ وَ ما أَنْتَ عَلَيْنا بِعَزِيزٍ (٩١)

قالَ يا قَوْمِ أَ رَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَ اتَّخَذْتُمُوهُ وَراءَكُمْ ظِهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِما تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ (٩٢)

وَ يا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلى مَكانَتِكُمْ إِنِّي عامِلٌ

سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتيهِ عَذابٌ يُخْزيهِ وَ مَنْ هُوَ كاذِبٌ وَ ارْتَقِبُوا إِنِّی مَعَكَمْ رَقیبٌ (۹۳)

وَ لَمَّا جاءَ أَمْرُنا نَجَّيْنا شُعَيْباً وَ الَّذينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَهٍ مِنَّا وَ أَخَذَتِ الَّذينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَهُ فَأَصْبَحُوا فی دِيارِهِمْ جاثِمينَ (۹۴)

كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فيها أَلا بُعْداً لِمَدْيَنَ كَما بَعِدَتْ ثَمُودُ (۹۵)

وَ لَقَدْ أَرْسَلْنا مُوسى بِآياتِنا وَ سُلْطانٍ مُبينٍ (۹۶)

إِلى فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَ ما أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشيدٍ (۹۷)

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيامَهِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَ بِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ (۹۸)

وَ أُتْبِعُوا فی هذِهِ لَعْنَهً وَ يَوْمَ الْقِيامَهِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ (۹۹)

ذلِكَ مِنْ أَنْباءِ الْقُرى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْها قائِمٌ وَ حَصيدٌ (۱۰۰)

وَ ما ظَلَمْناهُمْ وَ لكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَما أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتی يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَیْ ءٍ لَمَّا جاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَ ما زادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبيبٍ (۱۰۱)

وَ كَذلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذا أَخَذَ الْقُرى وَ هِیَ ظالِمَهٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَليمٌ شَديدٌ (۱۰۲)

إِنَّ فی ذلِكَ لَآيَهً لِمَنْ خافَ عَذابَ الْآخِرَهِ ذلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَ ذلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ (۱۰۳)

وَ ما نُؤَخِّرُهُ إِلاَّ لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ (۱۰۴)

يَوْمَ يَأْتِ لا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلاَّ بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِیٌّ وَ سَعيدٌ (۱۰۵)

فَأَمَّا الَّذينَ شَقُوا فَفِی النَّارِ لَهُمْ فيها زَفيرٌ وَ شَهيقٌ (۱۰۶)

خالِدينَ فيها ما دامَتِ السَّماواتُ وَ الْأَرْضُ إِلاَّ ما شاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِما يُريدُ (۱۰۷)

وَ أَمَّا الَّذينَ سُعِدُوا فَفِی الْجَنَّهِ خالِدينَ فيها ما دامَتِ السَّماواتُ وَ الْأَرْضُ إِلاَّ ما شاءَ رَبُّكَ عَطاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ (۱۰۸)

فَلا تَكُ فی مِرْيَهٍ مِمَّا يَعْبُدُ هؤُلاءِ ما يَعْبُدُونَ إِلاَّ كَما يَعْبُدُ آباؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَ إِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ (۱۰۹)

وَ لَقَدْ آتَيْنا مُوسَى الْكِتابَ فَاخْتُلِفَ فيهِ وَ لَوْ لا كَلِمَهٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِیَ بَيْنَهُمْ

وَ إِنَّهُمْ لَفی شَکٍّ مِنْهُ مُریبٍ (۱۱۰)

وَ إِنَّ کُلاًّ لَمَّا لَیُوَفِّیَنَّهُمْ رَبُّکَ أَعْمالَهُمْ إِنَّهُ بِما یَعْمَلُونَ خَبیرٌ (۱۱۱)

فَاسْتَقِمْ کَما أُمِرْتَ وَ مَنْ تابَ مَعَکَ وَ لا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصیرٌ (۱۱۲)

وَ لا تَرْکَنُوا إِلَی الَّذینَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّکُمُ النَّارُ وَ ما لَکُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِیاءَ ثُمَّ لا تُنْصَرُونَ (۱۱۳)

وَ أَقِمِ الصَّلاهَ طَرَفَیِ النَّهارِ وَ زُلَفاً مِنَ اللَّیْلِ إِنَّ الْحَسَناتِ یُذْهِبْنَ السَّیِّئاتِ ذلِکَ ذِکْری لِلذَّاکِرینَ (۱۱۴)

وَ اصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لا یُضیعُ أَجْرَ الْمُحْسِنینَ (۱۱۵)

فَلَوْ لا کانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِکُمْ أُولُوا بَقِیَّهٍ یَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسادِ فِی الْأَرْضِ إِلاَّ قَلیلاً مِمَّنْ أَنْجَیْنا مِنْهُمْ وَ اتَّبَعَ الَّذینَ ظَلَمُوا ما أُتْرِفُوا فیهِ وَ کانُوا مُجْرِمینَ (۱۱۶)

وَ ما کانَ رَبُّکَ لِیُهْلِکَ الْقُری بِظُلْمٍ وَ أَهْلُها مُصْلِحُونَ (۱۱۷)

وَ لَوْ شاءَ رَبُّکَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّهً واحِدَهً وَ لا یَزالُونَ مُخْتَلِفینَ (۱۱۸)

إِلاَّ مَنْ رَحِمَ رَبُّکَ وَ لِذلِکَ خَلَقَهُمْ وَ تَمَّتْ کَلِمَهُ رَبِّکَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّهِ وَ النَّاسِ أَجْمَعینَ (۱۱۹)

وَ کُلاًّ نَقُصُّ عَلَیْکَ مِنْ أَنْباءِ الرُّسُلِ ما نُثَبِّتُ بِهِ فُؤادَکَ وَ جاءَکَ فی هذِهِ الْحَقُّ وَ مَوْعِظَهٌ وَ ذِکْری لِلْمُؤْمِنینَ (۱۲۰)

وَ قُلْ لِلَّذینَ لا یُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلی مَکانَتِکُمْ إِنَّا عامِلُونَ (۱۲۱)

وَ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ (۱۲۲)

وَ لِلَّهِ غَیْبُ السَّماواتِ وَ الْأَرْضِ وَ إِلَیْهِ یُرْجَعُ الْأَمْرُ کُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَ تَوَکَّلْ عَلَیْهِ وَ ما رَبُّکَ بِغافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ (۱۲۳)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

الر اسرار این حرف نزد خدا و رسول است این قرآن کتابی است با دلایل محکم که از جانب خدای حکیم و آگاه بر حقایق عالم بسیار روشن بیان گردیده است

تا تذکر دهد به خلق که جز خدای یکتا هیچ کس را نپرستید و

من حقا رسول اویم که برای اندرز و بشارت امت آمده ام

تا بخلق بگویم که از گناهانتان آمرزش از خدا طلبید و به درگاه او توبه و انابه کنید که شما را اجل معین و هنگام مرگ لذت و بهره نیکو بخشد و در حق هر مستحق رحمتی تفضل فرماید و اگر روی از او بگردانید سخت از عذاب روز بزرگ قیامت بر شما می ترسم

رجوع شما به سوی خداست و پاداش نیک و بد با اوست و او بر همه چیز تواناست

آگه باشید که آنان یعنی منافقان امت روی دلها از خدا می گردانند و از حضور رسول و استماع کلام خدا دوری جسته و احتراز می کنند تا خود را از او پنهان دارند آگه باش که هر که سر در جامه خود بپیچند که از حق پنهان شوند خدا هر چه پنهان یا آشکار کنند همه را می داند که او بر درون دلهای خلق محققا آگاهست

هیچ جنبنده در زمین نیست جز آنکه روزیش بر خداست و خدا قرارگاه منزل دائمی و آرامشگاه جای موقت او را می داند و همه احوال خلق در دفتر علم ازلی خدا ثبت است

و او خدائیست که آسمان و زمین را در فاصله شش روز آفرید و عرش با عظمت او شاید یک معنی عرش که روح و حقیقت انسانست اینجا مراد باشد بر آب قرار یافت شاید مراد از آب علم باشد تا شما را بیازماید که عمل کدام یک از شما

نیکوتر است و ای رسول محققا اگر به این مردم بگوئی که شما برای جهان دیگر خلق شده اید و پس از مرگ زنده خواهید شد همانا کافران خواهند گفت که این سخن را هرگز حقیقتی جز به سحر و خیال موهوم نیست

و اگر ما عذاب را از آن منکران معاد تا وقت معین هنگام مرگ به تعویق اندازیم آنها به جای آنکه توبه از گناه کنند تمسخر و استهزاء کرده و گویند چه موجب تأخیر عذاب شده چرا به وعده محمد ص بما عذاب نمیرسد آگه باشند که چون هنگام عذاب برسد دیگر از آن هرگز رهائی نیابند و به آنچه تمسخر می کردند سخت گرفتار شوند

و اگر ما بشر را در دنیا به نعمت و رحمتی برخوردار کردیم تا شکر کند او شکر نکرد سپس چون کفران کرد آن نعمت را از او گرفتیم سخت باز به جای امیدواری به خدا به خوی نومیدی و کفران درافتد

و اگر آدمی را به نعمتی پس از محنتی رسانیم مغرور و غافل شود که دیگر روزگار زحمت و رنج من سرآمده سرگرم شادمانی و مفاخرت گردد

این خوی بشر بی صبر کم ظرف ضعیف است مگر آنان که دارای ملکه صبر و عمل صالحند که هنگام نعمت شکر خدا و گاه مصیبت صبر می کنند بر آنها آمرزش حق و اجر بزرگ نعمت بهشت ابدی است

ای رسول ما، مبادا بعض آیاتی را که به تو وحی شده درباره کافران به ملاحظاتی تبلیغ نکنی و از

قول مخالفانت که می گویند اگر این مرد پیغمبر است چرا گنج و مالی ندارد و یا فرشته آسمان همراه او نیست دلتنگ شوی؟ از این سخنان جاهلانه هرگز غمگین مباش که وظیفه تو تنها نصیحت و اندرز خلق است اما حاکم و نگهبان هر چیز خداست

آیا کافران می گویند این قرآن وحی الهی نیست خود او بهم بسته و به خدا نسبت میدهد بگو اگر راست می گوئید شما هم با کمک همه فصحای عرب بدون وحی خدا ده سوره مانند این قرآن بیاورید

پس هر گاه کافران جواب ندادند و عاجز از آوردن یک سوره مانند قرآن شدند در این صورت شما مؤمنان بدانید که این کتاب به علم ازلی از جانب خدا نازل شده دعوتش اینست که هیچ خدائی جز آن ذات یکتای الهی نیست آیا شما مردم با این دلیل روشن و قرآن محکم دعوت توحید را اجابت می کنید؟ و تسلیم حکم خدا و رسول خواهید شد؟

کسانیکه طالب تعیش مادی و زینت و شهوات دنیوی هستند ما مزد سعی آنها را در کار دنیا کاملا میدهیم و هیچ از اجر عملشان کم نخواهد شد

ولی هم اینان هستند که دیگر در آخرت نصیبی جز آتش دوزخ ندارند و همه افکار و اعمالشان در راه دنیا پس از مرگ ضایع و باطل می گردد

آیا پیغمبری که از جانب خدا دلیلی روشن مانند قرآن دارد با گواهی صادق مانند علی ع که به تمام شئون وجودی از علم و زهد و ایمان

و گواه صدق رسالتست و بعلاوه کتاب تورات موسی هم که پیش از او پیشوا و رحمت حق بر خلق بود و به آن ایمان آوردند به او بشارت داد اینان از اهل کتاب به او ایمان می آورند؟ یا کافر می شوند و هر کس از طوایف بشر به او کافر شود وعده گاهش البته آتش دوزخ است که در آن هیچ شک مدار که این وعده قطعی عذاب قهر پروردگار است و لیکن اکثر مردم بدان ایمان نمی آورند

در جهان از آنهائی که به خدا نسبت دروغ دادند ستمکارتر کیست؟ آنان بر خدا عرضه داشته شوند و گواهان محشر گویند اینان هستند که بزرگترین ظلم را مرتکب شده بر خدا دروغ بستند باری ای خلایق آگاه باشید که لعن خدا بر ستمکاران عالم است

آن ستمکاران که راه خدا را به روی بندگان بسته و سعی کنند که راه حق را کج کرده و خلق را به راه باطل کشند و هم آنها هرگز به آخرت ایمان نیاورند و منکر قیامتند

اینها هیچ قدرت و راه مفری در زمین از قهر خدا ندارند و جز خدا که او بر عذابشان خواهد افزود از هیچکس حتی از اعضاء و قوای خود یار و مددکاری نخواهند یافت که هرگز گوششان هم در شنوائی سخن راست و چشم در بینائی حق و حقیقت به آنها مدد نتواند کرد

همین مردم دنیاطلب هستند که نفوس خود را سخت در زیان افکندند و هر دروغ بسته و هر تدبیری

در راه دنیا کردند همه محو و نابود شود

ناگزیر در عالم آخرت زیانکارترین مردم آنها هستند

آنانکه به خدا ایمان آورده و به اعمال صالح پرداختند و به درگاه خدای خود خاضع و خاشع گردیدند آنها البته اهل بهشت جاویدند و در آن بهشت متنعم ابدی خواهند بود

حال این دو گروه کفر و ایمان در مثل به شخص کور و کر و شخص شنوا و بینا مانند است آیا حال این هر دو شخص یکسانست؟ هرگز یکسان نیست پس چرا متذکر نمی شوید تا از کوری کفر و جهالت به بینائی علم و ایمان شتابید

و ما نوح را برای هدایت قومش به رسالت فرستادیم او قومش را گفت که من با بیان روشن برای نصیحت و اندرز شما آمدم

تا شما را بگویم که غیر خدای یکتا کسی را نپرستید که اگر بجز خدا کسی را پرستش کنید من از عذاب روز سخت قیامت بر شما می ترسم

نوح را سران کافران قومش پاسخ دادند که ما تو را مانند خود بشری بیشتر نمی دانیم و در بادی نظر آنان که پیرو تواند اشخاصی پست و بی قدر بیش نیستند و ما هیچگونه مزیتی بر شما نسبت به خود نمی بینیم که تو را پیغمبر خدا و پیشوای خلق شناسیم بلکه شما را دروغگو می پنداریم

نوح قومش را پاسخ داد که شما چه می گوئید هر گاه ببینید که مرا دلیل روشن و رحمت مخصوص از جانب پروردگار عطا شده باز هم حقیقت حال

بر شما پوشیده خواهد ماند آیا جهالت نیست که من به رحمت و سعادت شما را اجبار کنم و شما تنفر اظهار کنید؟

باز گفت بدانید که من از شما در عوض هدایت ملک و مالی نمی خواهم اجر من بر خداست و من هرگز آن مردم با ایمان را هر چند بنظر شما فقیر و ذلیل و بیقدر باشند از خود دور نمی کنم که آنها بشرف ملاقات خدا می رسند ولی بنظر من شما که آنان را خوار می شمارید خود مردم نادانی هستید

باز گفت ای قوم اگر من آن مردم پاک خداپرست را از خود برانم و خدا از من برنجد به مدد که از خشم خدا نجات یابم؟ آیا از این سخنان پند نمی گیرید؟

باز گفت که ای قوم من نمی گویم که خزائن خدا نزد منست و نه مدعیم که از علم غیب حق آگاهم و نه دعوی کنم که فرشته آسمانم و هرگز مؤمنان پاکی را که از شوق حق اشک از دیده می بارند و به چشم شما خوارند نخواهم گفت که آنها از جانب خدا هیچ فضیلت بر دیگران ندارند که خدا بر دلهای با اخلاص آنها داناتر از من است که آنها را عزیز و گرامی داشته که اگر من مانند شما آنها را خوار شمارم از ستمکاران عالم بشمار باشم

باز قوم گفتند ای نوح تو با ما جدل و گفتگو بسیار کردی اکنون اگر راست میگوئی سخن کوتاه کن و بر ما وعده عذابی که دادی بیار

نوح گفت آن وعده را اگر خدا خواهد به شما می رسد و هیچ از آن مفری ندارید

و دیگر پند و نصایح من سود نکند و اگر خدا خواهد که شما را گمراه کند یعنی پس از اتمام حجت به تعلیمات رسالت به حال گمراهی خود واگذارد من میل آنکه بار به شما نصیحت کنم ندارم او خدای شماست و بسوی او بازمی گردید

آیا قوم ایمان می آورند یا باز خواهند گفت که تو از پیش خود سخنانی فرابافته و از دروغ به وحی خدا نسبت می دهی بگو اگر چنین باشد عقوبت آن گناه بر من است نه بر شما و من از کفر و گناه شما بیزارم

و به نوح وحی شد که جز همین عده که ایمان آورده اند دیگر ابدا هیچکس از قومت ایمان نخواهد آورد و تو بر کفر و عصیان این مردم لجوج محزون مباش

و به ساختن کشتی در حضور و مشاهده ما و به دستور ما مشغول شو و درباره ستمکاران که البته باید غرق شوند دیگر سخن مگوی

و نوح به امر خدا به ساختن کشتی پرداخت و چون در بیابان بی آبی کشتی می ساخت هر کس از قومش بر او می گذشت وی را مسخره و استهزاء می کرد و نوح در جواب آنها می گفت اگر امروز شما ما را مسخره می کنید ما هم روزی شما را پاسخی بدهیم که بعد از این بدانید

و معلوم شما شود که ما و شما کدام به عذاب ذلت و

خواری گرفتار و عذاب دایم خدا را مستوجب خواهیم شد؟

نوح به ساختن کشتی و قوم به تمسخر پرداختند تا وقتیکه فرمان قهر ما فرارسید و از تنور آتش آب بجوشید و عالم را به طوفان داد در آن هنگام به نوح خطاب کردیم که تو با خود از هر نوع حیوان دو فرد نر و ماده با جمیع زن و فرزندانت جز آن پسر کنعان و آن واحله نام که وعده هلاکش در علم ازلی گذشته همه را در کشتی همراه بر که از غرقاب برهند و گرویدگان نوح در عالم عده قلیلی بیش نبودند

و دستور داد که شما مؤمنان به کشتی درآئید تا به نام خدا کشتی هم روان شود و هم به ساحل نجات رسد که خدای من البته صاحب مغفرت و رحمت است

و آن کشتی به دریا با امواجی مانند کوه در گردش بود که در آن حال نوح از ره شفقت فرزندش را ندا کرد که ای پسر تو هم بدین کشتی درآی که نجات یابی و با کافران همراه مباش که هلاک خواهی شد

آن پسر نادان نااهل پدر را پاسخ داد که من به زودی بر فراز کوهی روم که از خطر هلاکم نگهدارد نوح گفت ای پسر امروز هیچکس را از قهر خدا جز به لطف او پناه نیست این بگفت و موج میان آنها جدائی افکند و پسر با کافران چون از جنس آنها بود به دریا غرق شد

و به زمین

خطاب شد که فورا آب را فرو بر و به آسمان امر شد که باران را قطع کن و آب به یک لحظه خشک شد و حکم قهر الهی انجام یافت و کشتی بر کوه جودی قرار گرفت و فرمان هلاک ستمکاران دررسید

و نوح به درگاه خدا عرض کرد بار پروردگارا فرزند من اهل بیت من است که وعده لطف و نجات به آنها دادی و وعده عذاب تو هم حتمی است که قادرترین حکم فرمایانی پس به لطف خود فرزندم را نجات بخش

خدا به نوح خطاب کرد که فرزند تو هرگز با تو اهلیت ندارد زیرا او را عملی بسیار ناشایسته است پس تو از من تقاضای امری که هیچ از حال آن آگه نیستی مکن و شفاعت نااهلان رها کن من ترا پند می دهم نصیحت بشنو و از مردم جاهل مباش

نوح عرض کرد بارالها من پناه می برم بتو که دیگر چیزی که نمی دانم از تو هیچگاه تقاضا کنم و اکنون اگر گناه مرا نبخشی و ترحم نفرمائی من از زیانکاران عالمم

و به نوح خطاب شد که از کشتی فرود آی که سلام ما و برکات و رحمت ما بر تو و بر آن امم و قبایلی که همیشه در خداپرستی با تو و تابع امر تواند اختصاص یافته و امتهائی که خودسر و ستمگر شوند ما پس از آنکه به آنها بهره ای از دنیا دهیم آنان را به عذاب سخت قیامت کیفر خواهیم کرد

این حکایت نوح

از اخبار غیب است که پیش از آنکه ما به تو وحی کنیم تو و قومت هیچ از آن آگاه نبودید پس بعد از وحی حکایات نوح و حلم او بر آزار امت تو در طاعت حق راه حلم و صبر پیش گیر که عاقبت اهل تقوی نیکوست

و ما برای هدایت قوم عاد برادرشان یعنی مردی از طایفه آنها هود را فرستادیم هود نیز برای اداء رسالت به قوم خود گفت که ای مردم خدای یکتائی را پرستش کنید که جز او شما را خدائی نیست و گفتاری که از بتان و خدایان باطل به میان آورده اید بدانید که افتراء و دروغی بیش نیست

باز گفت ای قوم من از شما مزد رسالت نمی خواهم اجر من جز بر خدا که مرا آفریده نیست آیا در امر من فکر و عقل کار نمی بندید تا حق را از باطل تمیز دهید

ای قوم از خدا آمرزش طلبید و به درگاه او توبه کنید تا از آسمان بر شما رحمت فراوان نازل گرداند و بر قوت و توانائی شما بیفزاید و زنهار به نابکاری و عصیان روی از خدای رحمان مگردانید

قوم هود وی را پاسخ دادند که تو برای ما دلیلی روشن بر دعوی رسالت خود نیاوردی و ما هرگز از خدایان خود یعنی بتان به مجرد حرف بی دلیل تو دست نمی کشیم و ما هرگز به تو ایمان نخواهیم آورد

تنها چیزی که درباره تو می گوئیم اینست که برخی از خدایان ما ترا آسیب

جنون رسانیده و عقل ترا به جرم بدگوئی از بتان مغشوش گردانیده است هود به آنها گفت من خدا را گواه می گیرم و شما هم گواهی دهید که از این پس من از شما و خدایانی که غیر خدای یکتا می پرستید بیزارم

شما هم هر فکر و تدبیری در کار من دارید بی هیچ مهلت انجام دهید

من بر خدا که پروردگار من و شماست توکل کرده ام که زمام اختیار هر جنبنده بدست مشیت اوست و البته هدایت پروردگار من خلق را براه راست خواهد بود

پس هرگاه شما روی از حق بگردانید من به وظیفه خود که ابلاغ رسالت و اتمام حجت بر شماست قیام کردم و اکنون مستحق هلاک شدید و خدای من پس از هلاک شما قومی دیگر را جانشین شما خواهد کرد و به هود هم چون در حفظ و امان خداست هیچ ضرری نتوانید رسانید که پروردگار من بر هر چیز و هر کس حافظ و نگهبانست

و چون فرمان قهر ما به هلاکت قوم در رسید ما به فضل و رحمت خود هود را و هر کس با او ایمان آورد نجات بخشیدیم و از عذاب بسیار سختی آنها را ایمن ساختیم

و همین قوم عاد امت هود هستند که آیات خدا را انکار و پیغمبران را آزار و نافرمانی کردند و پیرو امر هر شخص متکبر جبار شدند

و آنها به لعن خدا هم در حیات دنیا و هم در قیامت گرفتار گردیدند ای

اهل ایمان آگاه باشید که قوم عاد در اثر طغیان و عصیان به خدای خود کافر و از رحمت او دور شدند ای مؤمنان بدانید که قوم عاد امت هود از رحمت خدا دورند

و باز ما صالح پیغمبر را بسوی قوم ثمود به رسالت فرستادیم صالح به قوم خود گفت ای مردم خدای یگانه را که جز او خدائی نیست پرستش کنید او خدائیست که شما را از خاک بیافرید و برای عمارت و آبادساختن زمین برگماشت پس شما از خدای خود آمرزش طلبید و به درگاه او پناه برید و از لغزش و گناهان توبه کنید که البته خدا به همه نزدیکست و دعای خلق را می شنود و اجابت می کند

قوم گفتند ای صالح تو پیش از آنکه دعوی نبوت کنی در میان ما مورد اعتقاد و امیدواری بودی آیا می خواهی به این دعوی پرستش خدای یگانه ما را از پرستش خدایان پدران ما منع کنی ما به دعوی نبوتت سخت بدگمان و بی عقیده خواهیم بود

صالح باز گفت آیا رأی شما چیست اگر من بر دعوی خود معجز و دلیلی از طرف خدا در دست دارم که او مرا به نبوت به لطف و مرحمت بسیار برگزیده است اگر باز هم فرمان او نبرم و گفتار جاهلانه شما را بشنوم و ابلاغ رسالت نکنم در این صورت مرا از عذاب خدا که امان تواند داد؟ که شما بر من جز ضرر و زیان چیزی نخواهید افزود

صالح باز گفت ای قوم

این ناقه آیت خداست و معجز برای اتمام حجت الهی بر شما او را بحال خود آزاد گذارید تا در زمین خدا چرا کند و قصد آزار او مکنید وگرنه خدا شما را بزودی به عذاب گرفتار سازد

قوم پند صالح را نشنیدند و ناقه را پی کردند صالح هم به آنها وعده عذاب داد که بعد از این عمل تا سه روز دیگر در منازل خود از زندگی تمتع برید که سپس همه هلاک خواهید شد و این وعده البته حق است و دروغ نیست

چون وقت فرمان قهر ما فرارسید تنها صالح و مؤمنان به او را به رحمت خاص خود از بلای آن روز نجات دادیم که خدا بر هر چه خواهد مقتدر و تواناست

و آنگاه ستمکاران را شب صیحه عذاب آسمانی بگرفت که صبحگاه در دیارشان بی حس و حرکت و خاموش ابدی شدند

چنان هلاک شدند که گوئی آنها در آن دیار هرگز زنده نبودند شما مردم از آنها عبرت گیرید و آگاه شوید که قوم ثمود چون به خدای خود کافر شدند دور از رحمت ابدی خدا گردیدند

و آنگاه فرستادگان ما فرشتگان آسمان بر ابراهیم خلیل به سلامتی بشارت آوردند و او را سلام گفته و از او پاسخ سلام شنیدند آنگاه ابراهیم چون فرشتگان را بشکل بشر دید و مهمان پنداشت بر آنها از گوشت گوساله کبابی مهیا کرد

و چون ابراهیم دید که آنان به طعام دست دراز نمی کنند در حال از آنها

دلش متوحش و بی مناک گردید آنان حس کرده و گفتند مترس که ما فرستاده خدا به قوم لوط می باشیم

در آن حال زن ابراهیم ساره ایستاده بود که از فرط شوق متبسم یا حائض گردید پس ما آن زن را به فرزندی به نام اسحق و سپس یعقوب بشارت دادیم

زن چون مژده فرزند شنید از فرط شوق گفت که آیا می شود از من با آنکه پیری سالخورده ام و شوهرم نیز مردی پیر و فرتوت است فرزندی پدید آید این چیز بسیار شگفت انگیز است؟

فرشتگان با او گفتند آیا از کار خدا عجب داری؟ عجب مدار که رحمت و برکات خدا مخصوص شما اهل بیت رسالت است زیرا خدا بسیار ستوده صفات و مقتدر و بزرگوار است و به پیمبرانش عنایت بیش دارد

چون ابراهیم را وحشت دل برفت و بشارت فرزند بیامد در آن حال برای خلاص قوم لوط با ما به گفتگو و التماس در آمد یعنی از فرشتگان که وعده هلاک قوم لوط از خدا شنید استدعای نجات بر آنها کرد

که همانا ابراهیم بسیار حلیم و رئوف بود و بسیار به درگاه خدا دعا و تضرع داشت و بسیار از حق مغفرت و آمرزش در حق خود و خلق می طلبید

خطاب شد ای ابراهیم از این خواهش نجات قوم لوط درگذر که هنگام حکم قهر الهی بر این قوم فرا رسیده و بر آنها عذابی که حتمی است و بازگشت ندارد خواهد رسید

و چون فرستادگان

ما فرشتگان قهر به لوط وارد شدند بر قوم خود پریشان خاطر و دلتنگ شد و گفت این روز بسیار سختی است

و چون فرشتگان به صورت جوانان زیبا به خانه لوط درآمدند قوم لوط آگاه شده و به قصد عمل زشتی که در آن سابقه داشتند بسرعت به درگاه او وارد شدند لوط به آنها گفت این دختران من جنس زنان امتم که به منزله دختران منند برای شما پاکیزه و نیکوترند از خدا بترسید و مرا نزد مهمانان به عمل زشت خود خوار و سرشکسته مکنید آیا در میان شما یک مرد خیرخواه رشید خداپرست نیست که شما را از این کار بد منع کند

قوم لوط گفتند ما را رغبت و میلی بدان دختران نیست و تو بخوبی می دانی که مطلب ما چیست

لوط چون دید پند او اثری ندارد گفت ای کاش مرا بر منع شما اقتداری بود حالیکه بر منعتان قدرت ندارم از شر شما به رکن محکمی که اقتدار بی انتهاست خدا، پناه خواهم برد

فرشتگان به لوط گفتند تو نه از ما و نه از قوم اندیشه مدار که ما رسولان پروردگاریم و هرگز دست آزار قوم به تو نرسد تو با اهلبیت خود شبانه از این دیار بیرون شو و از اهل بیت خود هیچکس جز آن زن کافرت که آنهم با قوم باید هلاک شود یکی را وامگذار که وعده عذاب صبحگاه است و تا صبح وقت بسیار نیست

چون صبح شد فرمان قهر

ما دیار آن قوم نابکار را ویران و زیروزبر ساخت و بر سر آنها مرتب از آسمان سنگ هلاک فرو ریختیم

که آن سنگهای بلا بر سر ستمکاران از امر خدا نشان دار و معین بود و البته چنین هلاکتی از ظالمان عالم دور نخواهد بود

و ما به سوی اهل مدین برادرشان شعیب را به رسالت فرستادیم آن رسول گفت ای مردم خدای یکتا را که جز او خدائی نیست پرستش کنید و در کیل و وزن کم فروشی مکنید من خیر شما را در آن می بینم که با همه عدل و انصاف کنید و اگر ظلم کنید من می ترسم از روزی که عذاب سخت شما را فرا گیرد

ای قوم در سنجش وزن و کیل اجناس عدالت کنید و به مردم کم و گران نفروشید و در زمین به خیانت و فساد برنخیزید

و بدانید که آنچه خدا بر شما باقی گذارد و برکت بخشد بهتر است از آن زیادتی که به خیانت و کم فروشی و گران فروشی بدست می آورید اگر واقعا به خدا ایمان دارید. این نصیحت وظیفه من است ولی اگر عصیان کردید دیگر من نگهبان شما از عذاب خدا نیستم

قوم به مسخره گفتند ای شعیب آیا این نماز تو، تو را مأمور می کند که دعوی رسالت کرده و ما را از پرستش خدایان پدرانمان و از تصرف در اموال به دلخواه خودمان منع کنی؟ آفرین، تو بسیار مرد بردبار درستکاری هستی

شعیب گفت ای قوم رأی و نظریه شما

چیست آیا اگر مرا از جانب پروردگار حجت روشن و دلیل قاطع باشد و از او بر من رزق حلال و پاکیزه بی هیچ خیانت و حیله های شما برسد باز اطاعت او نکنم؟ و بدانید که غرض من از آنچه شما را نهی می کنم ضدیت و مخالفت با شما نیست بلکه تا بتوانیم تنها مقصود اصلاح امر شماست و از خدا در هر کار توفیق می طلبم و بر او توکل می کنم و به درگاه او از شر بدان پناه می برم

شعیب باز به نصیحت لب گشود که ای قوم ضدیت با من شما را بر آن وادار نکند که راه کفر و طغیان پیش گیرید و خود را مستوجب عذاب کنید تا بر شما هم بلائی از مانند قوم نوح و قوم هود و صالح از جانب خدا نازل شود بخصوص از قوم لوط که دورانشان دور از شما نیست عبرت گیرید

و از خدای خود آمرزش طلبید و به درگاهش توبه و انابه کنید که او بسیار مشفق و مهربانست

قوم پاسخ دادند که ما بسیاری از آنچه می گوئی نمی فهمیم یعنی سخنانت بی معنی و بدون نتیجه است و ما هیچ نمی پذیریم و تو در میان ما شخصی بی ارزش و ناتوانی اهمیت و مقامی بر تو قائل نیستیم و اگر ملاحظه طایفه تو نبود سنگسارت می کردیم که ترا نزد ما عزت و احترامی نیست

شعیب باز گفت ای قوم آیا طایفه من عزتش نزد شما بیش از خداست؟ و خدا را به کلی فراموش کردید؟

بترسید که خدای من به هر چه شما می کنید آگاهست

باز گفت ای قوم شما هر کار می توانید انجام دهید من هم هر چه موظفم خواهم کرد به زودی شما خواهید دانست که عذاب ذلت و خواری بر کدام یک از من و شما می آید و دروغگوی ما کیست پس شما منتظر نزول عذاب خدا باشید که منهم بر خود لطف و بر شما قهر حق را منتظرم

و هنگامی که حکم قهر ما فرا رسید ما شعیب و کسانی که به او ایمان آوردند به لطف و مرحمت خود نجات دادیم و ستمکاران امت او را صیحه عذاب فرا گرفت که صبحگاه همه به آن صیحه در دیار خود هلاک شدند

چنان هلاک شدند که گوئی هرگز در آن دیار نبودند ای مردم شما آگاه باشید که اهل مدین هم مانند کافران قوم ثمود از رحمت خدا دور شدند

آنگاه موسی عمران را با آیات و حجت روشن به رسالت فرستادیم

به سوی فرعون و اشراف قومش مردم موسی را گذاشته و پیرو حکم و امر فرعون شدند با آنکه می دانستند که هیچ هدایت و رشدی در اطاعت امر فرعون نبود

فرعون پیروان خود را در قیامت با خود به آتش دوزخ درافکند که واردان را بسیار بد منزلگاهیست

و فرعونیان بواسطه ظلم و بیداد در این جهان بر خود بد لعنتی گذاشتند و برای روز قیامت بد عطاء و ذخیره ای فرستادند

ای رسول ما، این بعضی از

اخبار دیار ستمکاران است که بر تو حکایت کردیم که برخی از آن دیار گرچه خلقش مردند شهرهاشان هنوز معمور است و برخی دیگر شهرهاشان هم به کلی ویران گشت و هم داس مرگ اهلش را دور کرد

و آنها که به هلاکت رسیدند نه ما بر آنها بلکه خود بر خویشتن ستم کردند و غیر خدا همه خدایان باطلی که می پرستیدند هیچ دفع هلاکت از آنان ننمودند و هنگامی که امر قهر خدا بر هلاکشان در رسید آن بتان که پرستیدند چیزی جز بر حسرت آنها نیفزودند

این گونه است سختگیری پروردگار هرگاه بخواهد دیار ستمکاران را ویران کند پس بدانید که انتقام و مؤاخذه خدا بسیار دردناک و شدید است

همانا این هلاک بدکاران آیت و عبرتی است بر آنکس که از عذاب روز محشر بترسد که روز محشر روزیست که همه خلق در آن جمع شوند و جزای اعمال خود را ببینند

و ما آن روز را بتأخیر نیفکنیم جز به وقتی که در علم ما معین است

در آن روز هیچکس جز به فرمان خدا سخن نگوید پس خلق بر دو فرقه شوند برخی شقی و بدروزگارند و بعضی سعید و خوشوقت

اما اهل شقاوت همه را در آتش دوزخ در حالی که آه و ناله حسرت میکشند در افکنند

آنها در آتش دوزخ تا آسمان و زمین باقیست مخلدند مگر آنکه مشیت خدا بخواهد نجاتشان دهد که البته خدا به قدرت کامله و

حکمت بالغه خویش هر جه بخواهد می کند

اما اهل سعادت هم تمام در بهشت ابد تا آسمان و زمین باقیست مخلدند مگر آنچه مشیت پروردگار باشد که عطایش ابدی و نامقطوع است

پس تو ای رسول ما بی شک بدان که اینان عبادت بتها را جز به پیروی و تقلید جاهلانه پدرانشان نمی کنند و این کاری باطل است و ما آنچه سهم عذاب این مشرکان لجوج عنود است به حد کامل خواهیم داد

و ما کتاب تورات را برای موسی فرستادیم آنگاه مردم به جای آنکه بدان هدایت یابند در آن اختلاف کردند و اگر کلمه سابقه الهی و مشیت ازلی خدا بر تأخیر عذاب خلق تا قیامت نبود همانا میان آنها حکم به عذاب می شد و این مردم از این گونه وعده و وعیدها همیشه بدگمان و درشکند و بر خود ریب و شبهه می کنند

و تو آسوده خاطر باش محققا خدای تو بر همه کردار خلق آگاهست

پس ای رسول ما، تو چنان که مأموری استقامت و پایداری کن و کسی که با همراهی تو به خدا رجوع کرد نیز پایدار باشد و هیچ از حدود الهی تجاوز نکنید که خدا به هر چه شما می کنید بصیر و داناست

و شما مؤمنان هرگز نباید با ظالمان همدست و دوست باشید وگرنه آتش کیفر آنان در شما هم خواهد گرفت و در آنحال جز خدا هیچ دوستی نخواهید یافت و هرگز کسی یاری شما نخواهد کرد

و نماز را

در دو طرف اول و آخر روز بپادارید و نیز در ساعت تاریکی شب که البته حسنات و نکوکاریهای شما سیئات و بدکاریهایتان را نابود می سازد این نماز یا این سخن که حسنات شما سیئات را محو می کند یادآوری است برای اهل ذکر و پندی بر مردم آگاه است

ای رسول ما، تو بر آزار و جهالت امت و اداء نماز پنجگانه با مؤمنان صبر کن که خدا هرگز اجر نیکوکاران را ضایع نگذارد

چرا در امم گذشته مردمی با عقل و ایمان وجود نداشت که خلق را از فساد و اعمال زشت نهی کنند تا ما مثل آن عده قلیل مؤمنانشان که نجات دادیم همه را نجات دهیم و ستمکاران از پی تعیش به نعمتهای دنیوی رفتند که مردمی فاسق بدکار و کافر به آخرت بودند بدین جهت همه هلاک شدند

خدا هیچ قومی و هیچ اهل دیاری را در صورتی که آنها مصلح و نیکوکار باشند به ظلم هلاک نکند

و اگر خدا می خواست همه ملل و مذاهب خلق را یک امت می گردانید و لیکن دائم همه اقوام و ملل دنیا با هم در اختلاف خواهند بود

مگر آنکس که خدا به رحمت و لطف خاص هدایت کند و برای همین آفریده شدند و کلمه قهر خدا به حتم و لزوم پیوست که از کافران جن و انس دوزخ را پر سازد

و ما همه این حکایات اخبار انبیاء را بر تو بیان می کنیم تا قلب ترا بدان قوی

و استوار گردانیم و در این شرح حال رسولان طریق حق و راه صواب بر تو روشن شود و اهل ایمان را پند و عبرت و تذکر باشد

و تو ای رسول ما، با آنانکه ایمان نمی آورند بگو که شما هر چه بتوانید به زشتکاری و معصیت خدا بپردازید ما هم به کار اطاعت مشغول خواهیم بود

و شما جزای کردار خود را منتظر باشید ما هم پاداش عمل خود را از حق منتظریم

و هر چه در آسمانها و زمینها پنهانست همه برای خدا آشکار است و امور عالم همه راجع به خداست و بدست قدرت اوست او را پرستید و بر او توکل کنید که پروردگار تو از آنچه بندگان می کنند غافل نیست

تلاوت سوره ی یس

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

یس (۱)

وَ الْقُرْآنِ الْحَکیمِ (۲)

إِنَّکَ لَمِنَ الْمُرْسَلینَ (۳)

عَلی صِراطٍ مُسْتَقیمٍ (۴)

تَنْزیلَ الْعَزیزِ الرَّحیمِ (۵)

لِتُنْذِرَ قَوْماً ما أُنْذِرَ آباؤُهُمْ فَهُمْ غافِلُونَ (۶)

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلی أَکْثَرِهِمْ فَهُمْ لا یُؤْمِنُونَ (۷)

إِنَّا جَعَلْنا فی أَعْناقِهِمْ أَغْلالاً فَهِیَ إِلَی الْأَذْقانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ (۸)

وَ جَعَلْنا مِنْ بَیْنِ أَیْدیهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لا یُبْصِرُونَ (۹)

وَ سَواءٌ عَلَیْهِمْ أَ أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لا یُؤْمِنُونَ (۱۰)

إِنَّما تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّکْرَ وَ خَشِیَ الرَّحْمنَ بِالْغَیْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَ أَجْرٍ کَریمٍ (۱۱)

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتى وَ نَكْتُبُ ما قَدَّمُوا وَ آثارَهُمْ وَ كُلَّ شَيْ‏ءٍ أَحْصَيْناهُ في إِمامٍ مُبِينٍ (۱۲)

وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جاءَهَا الْمُرْسَلُونَ (۱۳)

إِذْ أَرْسَلْنا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُما فَعَزَّزْنا بِثالِثٍ فَقالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ (۱۴)

قالُوا ما أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنا وَ ما أَنْزَلَ الرَّحْمنُ مِنْ شَيْ‏ءٍ

إِنْ أَنْتُمْ إِلاَّ تَكْذِبُونَ (١٥)

قالُوا رَبُّنا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ (١۶)

وَ ما عَلَيْنا إِلاَّ الْبَلاغُ الْمُبينُ (١٧)

قالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَ لَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذابٌ أَليمٌ (١٨)

قالُوا طائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَ إِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ (١٩)

وَ جاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدينَهِ رَجُلٌ يَسْعى قالَ يا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلينَ (٢٠)

اتَّبِعُوا مَنْ لا يَسْئَلُكُمْ أَجْراً وَ هُمْ مُهْتَدُونَ (٢١)

وَ ما لِيَ لا أَعْبُدُ الَّذی فَطَرَنی وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (٢٢)

أَ أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَهً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمنُ بِضُرٍّ لا تُغْنِ عَنِّی شَفاعَتُهُمْ شَيْئاً وَ لا يُنْقِذُونِ (٢٣)

إِنِّی إِذاً لَفی ضَلالٍ مُبينٍ (٢۴)

إِنِّی آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ (٢۵)

قيلَ ادْخُلِ الْجَنَّهَ قالَ يا لَيْتَ قَوْمی يَعْلَمُونَ (٢۶)

بِما غَفَرَ لی رَبِّی وَ جَعَلَنی مِنَ الْمُكْرَمينَ (٢٧)

وَ ما أَنْزَلْنا عَلى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّماءِ وَ ما كُنَّا مُنْزِلينَ (٢٨)

إِنْ كانَتْ إِلاَّ صَيْحَهً واحِدَهً فَإِذا هُمْ خامِدُونَ (٢٩)

يا حَسْرَهً عَلَى الْعِبادِ ما يَأْتيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلاَّ كانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ (٣٠)

أَ لَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لا يَرْجِعُونَ (٣١)

وَ إِنْ كُلٌّ لَمَّا جَميعٌ لَدَيْنا مُحْضَرُونَ (٣٢)

وَ آيَهٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَهُ أَحْيَيْناها وَ أَخْرَجْنا مِنْها حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ (٣٣)

وَ جَعَلْنا فيها جَنَّاتٍ مِنْ نَخيلٍ وَ أَعْنابٍ وَ فَجَّرْنا فيها مِنَ الْعُيُونِ (٣۴)

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَ ما عَمِلَتْهُ أَيْديهِمْ أَ فَلا يَشْكُرُونَ (٣۵)

سُبْحانَ الَّذی خَلَقَ الْأَزْواجَ كُلَّها مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَ مِمَّا لا يَعْلَمُونَ (٣۶)

وَ آيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهارَ فَإِذا هُمْ مُظْلِمُونَ (٣٧)

وَ الشَّمْسُ تَجْری لِمُسْتَقَرٍّ لَها ذلِكَ تَقْديرُ الْعَزيزِ الْعَليمِ (٣٨)

وَ الْقَمَرَ قَدَّرْناهُ مَنازِلَ حَتَّى عادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَديمِ (٣٩)

لاَ الشَّمْسُ يَنْبَغی لَها أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَ لاَ اللَّيْلُ سابِقُ النَّهارِ وَ

كُلٌّ فی فَلَكٍ یَسْبَحُونَ (۴۰)

وَ آیَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنا ذُرِّیَّتَهُمْ فِی الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ (۴۱)

وَ خَلَقْنا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ ما یَرْكَبُونَ (۴۲)

وَ إِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلا صَریخَ لَهُمْ وَ لا هُمْ یُنْقَذُونَ (۴۳)

إِلاَّ رَحْمَةً مِنَّا وَ مَتاعاً إِلی حینٍ (۴۴)

وَ إِذا قیلَ لَهُمُ اتَّقُوا ما بَیْنَ أَیْدیكُمْ وَ ما خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۴۵)

وَ ما تَأْتیهِمْ مِنْ آیَةٍ مِنْ آیاتِ رَبِّهِمْ إِلاَّ كانُوا عَنْها مُعْرِضینَ (۴۶)

وَ إِذا قیلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قالَ الَّذینَ كَفَرُوا لِلَّذینَ آمَنُوا أَ نُطْعِمُ مَنْ لَوْ یَشاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلاَّ فی ضَلالٍ مُبینٍ (۴۷)

وَ یَقُولُونَ مَتی هذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صادِقینَ (۴۸)

ما یَنْظُرُونَ إِلاَّ صَیْحَةً واحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَ هُمْ یَخِصِّمُونَ (۴۹)

فَلا یَسْتَطیعُونَ تَوْصِیَةً وَ لا إِلی أَهْلِهِمْ یَرْجِعُونَ (۵۰)

وَ نُفِخَ فِی الصُّورِ فَإِذا هُمْ مِنَ الْأَجْداثِ إِلی رَبِّهِمْ یَنْسِلُونَ (۵۱)

قالُوا یا وَیْلَنا مَنْ بَعَثَنا مِنْ مَرْقَدِنا هذا ما وَعَدَ الرَّحْمنُ وَ صَدَقَ الْمُرْسَلُونَ (۵۲)

إِنْ كانَتْ إِلاَّ صَیْحَةً واحِدَةً فَإِذا هُمْ جَمیعٌ لَدَیْنا مُحْضَرُونَ (۵۳)

فَالْیَوْمَ لا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَیْئاً وَ لا تُجْزَوْنَ إِلاَّ ما كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۵۴)

إِنَّ أَصْحابَ الْجَنَّةِ الْیَوْمَ فی شُغُلٍ فاكِهُونَ (۵۵)

هُمْ وَ أَزْواجُهُمْ فی ظِلالٍ عَلَی الْأَرائِكِ مُتَّكِؤُنَ (۵۶)

لَهُمْ فیها فاكِهَةٌ وَ لَهُمْ ما یَدَّعُونَ (۵۷)

سَلامٌ قَوْلاً مِنْ رَبٍّ رَحیمٍ (۵۸)

وَ امْتازُوا الْیَوْمَ أَیُّهَا الْمُجْرِمُونَ (۵۹)

أَ لَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يا بَنِى آدَمَ أَنْ لا تَعْبُدُوا الشَّيْطانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ (۶۰)

وَ أَنِ اعْبُدُونِى هذا صِراطٌ مُسْتَقِيمٌ (۶۱)

وَ لَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيراً أَ فَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ (۶۲)

هذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِى كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (۶۳)

اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِما كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (۶۴)

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلى أَفْواهِهِمْ وَ تُكَلِّمُنا أَيْدِيهِمْ وَ تَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِما كانُوا يَكْسِبُونَ (۶۵)

وَ لَوْ نَشاءُ لَطَمَسْنا عَلى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّراطَ

فَأَنَّى يُبْصِرُونَ (۶۶)

وَ لَوْ نَشاءُ لَمَسَخْناهُمْ عَلى مَكانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطاعُوا مُضِيًّا وَ لا يَرْجِعُونَ (۶۷)

وَ مَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَ فَلا يَعْقِلُونَ (۶۸)

وَ ما عَلَّمْناهُ الشِّعْرَ وَ ما يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلاَّ ذِكْرٌ وَ قُرْآنٌ مُبِينٌ (۶۹)

لِيُنْذِرَ مَنْ كانَ حَيًّا وَ يَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكافِرِينَ (۷۰)

أَ وَ لَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينا أَنْعاماً فَهُمْ لَها مالِكُونَ (۷۱)

وَ ذَلَّلْناها لَهُمْ فَمِنْها رَكُوبُهُمْ وَ مِنْها يَأْكُلُونَ (۷۲)

وَ لَهُمْ فِيها مَنافِعُ وَ مَشارِبُ أَ فَلا يَشْكُرُونَ (۷۳)

وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ (۷۴)

لا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَ هُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ (۷۵)

فَلا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ ما يُسِرُّونَ وَ ما يُعْلِنُونَ (۷۶)

أَ وَ لَمْ يَرَ الْإِنْسانُ أَنَّا خَلَقْناهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ (۷۷)

وَ ضَرَبَ لَنا مَثَلاً وَ نَسِيَ خَلْقَهُ قالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظامَ وَ هِيَ رَمِيمٌ (۷۸)

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَها أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ هُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ (۷۹)

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ ناراً فَإِذا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ (۸۰)

أَ وَ لَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّماواتِ وَ الْأَرْضَ بِقادِرٍ عَلى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلى وَ هُوَ الْخَلاَّقُ الْعَلِيمُ (۸۱)

إِنَّما أَمْرُهُ إِذا أَرادَ شَيْئاً أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۸۲)

فَسُبْحانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْ ءٍ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۸۳)

ترجمه

بنام خداوند بخشنده مهربان

یس (ای سید رسولان و ای کاملترین انسان)

قسم به قرآن حکمت بیان

که تو ای محمد البته از پیمبران خدائی

(که از جانب حق) به راه راست فرستاده شدی

(این قرآن تو کتابی است که) از جانب خدای مقتدر مهربان نازل شده است

تا قومی که پدرانشان به کتب آسمانی

پیشین وعظ و اندرز شدند تو هم خود آنها را به این قرآن پند دهی و (از قهر حق) بترسانی که ایشان سخت غافلند

البته وعده عذاب ما بر اکثر آنان چون ایمان نمی آورند حتمی و لازم گردید

ما هم (چون کافر شدند) بر گردن آنها تا زنخ زنجیر (های عذاب) نهادیم در حالی که (از جهل و عناد مانند شتر) سربلند کرده و چشم بربسته اند

و (راه خیر را) از پیش و پس بر آنها سد کردیم و بر چشم (هوش) شان هم پرده افکندیم که هیچ (راه حق) نبینند

و تو آنها را بترسانی یا نترسانی یکسانست (چون دانسته با حق عناد می ورزند) هرگز ایمان نمی آورند

تو آنان را بترسانی و اندرز کنی (سودمند افتد) که پیرو آیات قرآن شده و از (قهر) خدای مهربان به خلوت (و در پنهان) می ترسند اینان را به مغفرت خدا و پاداش با لطف و کرم او بشارت ده

ما مردگان را باز زنده می گردانیم، کردار گذشته و آثار وجودی آینده شان همه را در نامه اعمال آنها ثبت خواهیم کرد و در لوح محفوظ خدا (یا قلب امام خلیفه الله) آشکارا همه را به شماره آورده ایم

ای رسول برای این مردم حال قریه (انطاکیه) را مثل آن که رسولان حق برای هدایت آنها آمدند

که نخست دو تن از رسولان را فرستادیم چون تکذیب کردند باز رسول سومی برای مدد و نصرت مامور کردیم تا همه گفتند ما (از جانب خدا) به رسالت (برای هدایت) شما آمده ایم

اهل قریه به رسولان حق گفتند شما جز اینکه مانند ما

مردم بشـری هستیـد مقـام دیگری ندارید و هرگز خـدای رحمـان شـما را بـه رسـالت نفرسـتاده اسـت و جز اینکـه شـما مردم دروغگوئی هستید هیچ در کار نیست

رسولان باز گفتند خدا می داند که محققا ما فرستاده او به سوی شما هستیم

بر ما جز آنکه واضح ابلاغ رسالت کنیم هیچ تکلیفی نیست

باز منکران گفتند که ای داعیان رسالت ما وجود شما را به فال بد می گیریم اگر از این دعوی دست برندارید البته سنگسارتان خواهیم کرد و از ما به شما رنج و شکنجه سخت خواهد رسید

رسولان گفتنـد ای مردم نادان آن فال بـد که می گوئید اگر بفهمید و متذکر شوید (آن جهلیست که) با خود شـماست (چنین نیست که می پندارید) بلکه شما مردم مسرف (و پر هوا و هوس) هستید (می خواهید تابع قانون حق نشده و غرق در شهوترانی باشید)

و (در این گفتگوهـا بودنـد که) مردی شـتابان از دورترین نقـاط شـهر (انطـاکیه، حبیب نـام) فرارسـید و گفت ای مردم (از من بشنوید و) رسولان خدا را پیروی کنید

از آنان که هیچ اجر و مزد رسالتی نمی خواهند و شما را (به راه حق) هدایت می کنند پیروی کنید

و چرا باید من خدای آفریننده خود را نپرستم در صورتی که بازگشت شما (و همه خلایق) به سوی اوست

آیا من به جای آن خـدای آفرینـنده یکتا خدایانی را معبود خود گیرم که اگر او خواهد به من رنج و زیانی رسد هیچ شـفاعت آن خدایان از من دفع زیان نکرده و نجاتم نتوانند داد؟

در این صورت پیداست که من بسیار زیانکار خواهم

بود

پس از من ای رسولان بشنوید (و گواه باشید) که به خدای (فرستنده) شما ایمان آوردم

و به این مرد باایمان (حبیب نجار) که روز قیامت گفته شود بیا داخل بهشت شو گوید ای کاش ملت من هم از این نعمت بزرگ آگاه بودند

که خدا چگونه در حق من مغفرت (و رحمت) فرمود و مرا مورد لطف و کرم قرار داد

و ما پس از او (یعنی حبیب) بر قومش لشکری از آسمان نفرستادیم (تا بر ایمان مجبورشان کنند) هیچ این (بر ملتی) نکرده ایم (و نخواهیم کرد)

نیست عقوبتشان جز یک صیحه عذاب آسمانی که به ناگاه همه هلاک شوند

وای بر حال این بندگان (گمراه لجوج) که هیچ رسولی برای هدایت آنها نیامد جز آن که او را به تمسخر و استهزاء گرفتند

آیا ندیدند چه بسیار طوایفی را پیش از اینها هلاک کردیم که دیگر ابدا به دیار اینان بازنگشتند

و هیچکس (از گذشته و آینده در عالم) نیست جز آن که همه نزد ما حاضر می شوند

و یک برهان (بر این که ما مردگان را زنده می کنیم) آنست که زمین مرده را (به باران رحمت) زنده کرده و از آن دانه ای که قوت و روزی خلق شود می رویانیم

و در زمین باغها از نخل خرما و انگور قرار دادیم و در آن چشمه های آب جاری کردیم

تا مردم از میوه آن باغها تناول کنند و از انواع غذاهائی که (از این میوه ها و نباتات) به دست خود عمل می آورند نیز تغذیه آیا نباید شکر آن نعمتها بجای آرند؟

پاک و منزه است خدائی که همه ممکنات عالم را جفت آفریده چه از نباتات (و حیوانات) و چه از نفوس بشر و دیگر مخلوقات که شما از آنها آگه نیستید

و برهان دیگر برای خلق در اثبات قدرت حق وجود شب است که ما چون (پرده) روز را از آن برگیریم ناگهان همه چیز را تاریکی فراگیرد

و نیز خورشید تابان که بر مدار معین خود دایم بی هیچ اختلاف به گردش است برهان دیگر بر قدرت خدای دانای مقتدر است

و نیز گردش ماه را که در منازل معین مقدر کردیم تا مانند شاخه خرما (زرد و لاغر به منزل اول) بازگردید (بر قدرت حق برهان دیگری است)

نه (در گردش منظم عالم) خورشید را شاید که به ماه فرا رسد و نه شب به روز سبقت گیرد و هر یک بر مدار معینی (در این دریای بی پایان) شناورند

و برهان دیگر آن که ما نژاد بشر را در کشتی پربار سوار گردانیدیم (و از دریای پرموج عالم به ساحل سلامت رسانیدیم)

و نیز بر آنها (بمانند کشتی) چیزی که بر آن سوار شوند خلق کردیم (شاید اتومبیل و ترن و طیاره مقصود باشد)

و اگر بخواهیم (به تند موجی چنان) همه را به دریا غرق کنیم که ابدا نه فریادخواهی و نه راه نجاتی یابند

مگر باز لطف و رحمت ما آنها را نجات دهد و تا وقت معین بهره زندگی بخشد

و چون مردم را (رسولان حق) گویند در امر گذشته و آینده (دنیا و آخرت) خویش اندیشه کنید (و تقوی پیشه کنید)

شاید مورد لطف رحمت خدا گردید

و بر این مردم غافل هیچ از آیات الهی نیاید جز آنکه از او (به نادانی) اعراض کردند

و چون مؤمنان به آنها گفتند که از آنچه خدا روزی شما قرار داده چیزی برای خدا به فقیران انفاق کنید کافران به اهل ایمان جواب دادند آیا ما به کسی که اگر خدا می خواست به او هم مانند ما روزی می داد طعام و دستگیری کنیم؟ (هرگز نمی کنیم) شما که به ما این نصیحت می کنید پیداست که سخت در غلط و گمراهی هستید (و راه راست آنست که چنان که خدا به فقیران احسان نکرده ما هم نکنیم)

و کافران (از روی تمسخر به مؤمنان) گویند پس این وعده (قیامت و بهشت و دوزخ) اگر راست می گوئید کی خواهد بود؟

این منکران قیامت انتظار نکشند جز یک صیحه (اسرافیل حق) که (به مرگ) همه را فرا گیرد در حالی که (در کارهای دنیا یا در صیحه دوم قیامت) با هم به بحث و جدل مشغول اند

و در آن لحظه مرگ نه توانائی سفارشی دارند و نه به اهلبیت خود رجوع توانند کرد

و (چون) در صور دمیده شود به ناگاه همه از قبرها به سوی خدای خود به سرعت می شتابند

و (از روی حسرت و پشیمانی) گویند ای وای بر ما که ما را از خوابگاه مرگ برانگیخت؟ این همان وعده خدای مهربانست و رسولان (که از این روز سخت خبر دادند) همه راست گفتند

و جز یک صیحه (و یک لحظه بیش) نباشد که ناگاه تمام خلایق محشر به پیشگاه ما حاضر

خواهند شد

پس در آن روز کمترین ظلمی به هیچکس نشود و جز آنچه عمل کرده اند ابدا جزائی نخواهند یافت

اهل بهشت آن روز خوش به وجد و نشاط مشغولند

آنان با زنان و اقرانشان در سایه (درختان بهشت) بر تختها (ی عزت) تکیه کرده اند

برای آنها میوه های گوناگون و هر چه بخواهند آماده است

بر آنان از خدای مهربان (فرشتگان رحمت) سلام و تحیت رسانند

و (به فاسقان خطاب شود) ای بدکاران امروز شما از صف نیکان جدا شوید

خطاب آید ای آدم زادگان آیا با شما عهد نبستم که شیطان را نپرستید زیرا روشن است که او دشمن بزرگ شماست

و مرا پرستش کنید (امر مرا اطاعت کنید) که این راه مستقیم (سعادت ابدی) است

و خلق بسیاری از شما نوع بشر را این دیو به گمراهی کشید آیا هنوز هم عقل و فکرت کار نمی بندید؟ (تا از مکر و فریبش بپرهیزید)

این همان دوزخی است که به شما (پیروان شیطان) وعده دادند

امروز در آتش آن به کیفر کفرتان داخل شوید

امروز است که بر دهان آن کافران مهر خموشی نهیم و دستهایشان با ما سخن گوید و پاهایشان به آنچه کرده اند گواهی دهد

و اگر ما بخواهیم دیده هایشان را (به گمراهی) محو و نابینا کنیم تا چون به راه سبقت گیرند کجا (با کوری و گمراهی) بصیرت یابند؟

و اگر بخواهیم همانجا صورت آنها را مسخ کنیم (تا به شکل سگان و بوزینگان شوند) که نه (از آن صورت) بتوانند گذشت و نه (به صورت اول) بازگشت

و ما هر کس را عمر دراز دادیم به پیری در خلقتش بکاستیم. آیا (در این کار) تعقل نمی کنید (که اگر عمر بدست طبیعت بود پس از کمال به نقصان باز نمی گشت)

و نه ما او را (یعنی محمد ص را) شعر آموختیم و نه شاعری شایسته مقام اوست (بلکه) این کتاب ذکر (الهی) و قرآن روشن بیان (خدا) است

تا هر که زنده (دل) است او را به آیاتش پند دهد (و از خدا و قیامت بترساند) و بر کافران (نیز به اتمام حجت) وعده عذاب حتم و لازم گردد

آیا کافران ندیدند که بر آنها به دست قدرت خود چهارپایان را خلقت کردیم تا آنها مالك شوند (و انواع منافع از آنها ببرند)

و آن حیوانات (با عظمت و قوت) را مطیع و رام آنها ساختیم تا هم بر آن سوار شوند و هم از آنها غذا تناول کنند

و برای مردم در آن حیوانات منافع (بسیاری از پوست و پشم و کرك و غیره) و آشامیدنیهای فراوان (از شیر و ماست و روغن و غیره) قرار دادیم، آیا شکر این نعمتها را نباید بجای آرند؟

و (مشرکان از جهل) به غیر خدا خدایانی دیگر اتخاذ کردند تا مگر (از آنها) نصرت و یاری جویند

هرگز آن خدایان کمترین نصرتی به آنها نتوانند کرد و خود این مشرکان معبودانشان را سپاهی حاضر (خدمت) هستند (تا در قیامت از پی آنها به دوزخ روند)

و ای رسول، سخن این مشرکان تو را محزون نکند ما هر آنچه پنهان و آشکار گویند همه را می دانیم (و

به کیفر کفرشان می رسانیم)

آیا انسان (مانند امیه خلف) ندید که ما او را از نطفه (جماد ناقابل چنین آراسته) خلقت کردیم که (به جای آن که شکرگزار باشد) دشمن آشکار ما گردید

و برای ما مثلی (جاهلانه) زد که گفت این استخوانهای پوسیده را باز که زنده می کند؟

(ای رسول ما) بگو آن خدائی زنده می کند که اول بار آنها را حیات بخشید و او به هر خلقت دانا (و قادر) است

آن خدائی که از درخت سبز (و تر) برای انتفاع شما آتش قرار داده تا وقتی (که برای حاجتی خواهید) برافروزید

آیا آن خدائی که (خلقت باعظمت) آسمانها و زمین را آفریده بر آفرینش (موجود ضعیفی) مانند شما قادر نیست؟ (که چون مردید باز شما را زنده گرداند؟) آری البته قادر است که او آفریننده (کلیه اشیاء و) دانا (به همه موجودات) است

فرمان نافذ خدا (در عالم) چون اراده خلقت چیزی کند به محض اینکه گوید موجود باش بلافاصله موجود خواهد شد (در تفسیر این آیه مبارکه حضرت امیر ع فرمود امر خدای متعال فعل و ایجاد اوست و الا از خدا امری که صدا و ندائی بگوش رسد نبوده و ممکنات در حال عدم گوشی که ندای خدا را بشنوند ندارند)

پس منزه و پاک خدائی که ملک و ملکوت هر موجود بدست قدرت او و بازگشت شما همه خلایق به سوی اوست

تلاوت سوره ی یس و الرحمن در نماز زیارت

متن

هیجدهم خواندن سوره یس در رکعت اول و سوره الرحمن در رکعت دوم اگر برای آن زیارتی که نماز آن می خواند کیفیت مخصوصی ذکر نفر موده

باشند و آنکه دعا کند بعد از نماز به آنچه وارد شده یا به آنچه در خاطر او می رسدبرای دین و دنیای خود و تعمیم دهد در دعا زیرا که به اجابت نزدیکتر است

تلاوت قرآن بعد از ظهر روز جمعه

متن

بیست و سوم یخ طوسی رحمه الله علیعه در مصباح در ذکر تعقیب بعد از ظهر از روز جمعه زوایت کرده از حضرت صادق علیه اسلام که هر که بخواند روز جمعه بعد از سلام هفت مرتبه حمد و هفت مرتبه قل أعوذ برب ناس و هفت مرتبه قل أعوذ برب الفلق و هفت مرتبه قل هوالله احد و هفت مرتبه قل یا أیها الکافرون و بخواند آخر سوره براءه لَقَد جَاَئَکُم رَسُولَمِن أنفُسِکُمو آخر حشر کهلَو أنزَلنَا هَذَا القُرءَانباشد تا آخر سوره و پنج آیه آل عمران إنَ فی خَلِق سُّمَوَاتِ وَالأرضِ تا إنَّکَ لاتُخلَفُ المیعَادَ از این جمعه تا جمعهدیگر کفایت شد دشمنان ئ بلا ها از او دور بشود

تلاوت قرآن قبل از مسافرت

متن

پس بخوان سوره قُل هُوَاللهُ أحَد را یازده مرتبه و سوره ی إنا أَنزَلنَاهُ و آیه الکرسی و سوره قُل أعُوذُ بِرَبِ الناسِ و قُل أعُذُ بِرَبِ الفَلَقِ

توقیع ناحیه مقدسه در ماه رجب

متن

ظ(پنجم شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ کبیر ابی جعفر محمد بن عثمان بن سعید رضی الله عنه این توقیع شریف بخوان در هر روز از ایام رجب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَعَانِی جَمِیعِ مَا یَدْعُوکَ بِهِ وُلاَةُ أَمْرِکَ الْمَأْمُونُونَ عَلَی سِرِّکَ

الْمُسْتَبْشِرُونَ بِأَمْرِکَ الْوَاصِفُونَ لِقُدْرَتِکَ الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِکَ

أَسْأَلُکَ بِمَا نَطَقَ فِیهِمْ مِنْ مَشِیَّتِکَ فَجَعَلْتَهُمْ مَعَادِنَ لِکَلِمَاتِکَ

وَ أَرْکَاناً لِتَوْحِیدِکَ وَ آیَاتِکَ وَ مَقَامَاتِکَ الَّتِی لاَ تَعْطِیلَ لَهَا فِی کُلِّ مَکَانٍ یَعْرِفُکَ بِهَا مَنْ عَرَفَکَ

لاَ فَرْقَ بَیْنَکَ وَ بَیْنَهَا إِلاَّ أَنَّهُمْ عِبَادُکَ وَ خَلْقُکَ فَتْقُهَا وَ رَتْقُهَا بِیَدِکَ بَدْؤُهَا مِنْکَ وَ عَوْدُهَا إِلَیْکَ

أَعْضَادٌ وَ أَشْهَادٌ وَ مُنَاةٌ وَ أَذْوَادٌ وَ حَفَظَةٌ وَ رُوَّادٌ فَبِهِمْ مَلَأْتَ سَمَاءَکَ وَ أَرْضَکَ حَتَّی ظَهَرَ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

فَبِذَلِکَ أَسْأَلُکَ وَ بِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِکَ وَ بِمَقَامَاتِکَ وَ عَلاَمَاتِکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ أَنْ تَزِیدَنِی إِیمَاناً وَ تَثْبِیتاً یَا بَاطِناً فِی ظُهُورِهِ وَ ظَاهِراً فِی بُطُونِهِ وَ مَکْنُونِهِ

یَا مُفَرِّقاً بَیْنَ النُّورِ وَ الدَّیْجُورِ یَا مَوْصُوفاً بِغَیْرِ کُنْهٍ وَ مَعْرُوفاً بِغَیْرِ شِبْهٍ

حَادَّ کُلِّ مَحْدُودٍ وَ شَاهِدَ کُلِّ مَشْهُودٍ وَ مُوجِدَ کُلِّ مَوْجُودٍ وَ مُحْصِیَ کُلِّ مَعْدُودٍ

وَ فَاقِدَ کُلِّ مَفْقُودٍ لَیْسَ دُونَکَ مِنْ مَعْبُودٍ أَهْلَ الْکِبْرِیَاءِ وَ الْجُودِ

یَا مَنْ لاَ یُکَیَّفُ بِکَیْفٍ وَ لاَ یُؤَیَّنُ بِأَیْنٍ یَا مُحْتَجِباً عَنْ کُلِّ عَیْنٍ

یَا دَیْمُومُ یَا قَیُّومُ وَ عَالِمَ کُلِّ مَعْلُومٍ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عَلَی عِبَادِکَ الْمُنْتَجَبِینَ

وَ بَشَرِکَ الْمُحْتَجِبِینَ وَ مَلاَئِکَتِکَ الْمُقَرَّبِینَ وَ الْبُهْمِ الصَّافِّینَ

الْحَافِّینَ

وَ بَارِکْ لَنَا فِی شَهْرِنَا هَذَا الْمُرَجَّبِ الْمُکَرَّمِ وَ مَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرُمِ

وَ أَسْبِغْ عَلَیْنَا فِیهِ النِّعَمَ وَ أَجْزِلْ لَنَا فِیهِ الْقِسَمَ وَ أَبْرِرْ لَنَا فِیهِ الْقَسَمَ

بِاسْمِکَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَکْرَمِ الَّذِی وَضَعْتَهُ عَلَی النَّهَارِ فَأَضَاءَ وَ عَلَی اللَّیْلِ فَأَظْلَمَ

وَ اغْفِرْ لَنَا مَا تَعْلَمُ مِنَّا وَ مَا لاَ نَعْلَمُ وَ اعْصِمْنَا مِنَ الذُّنُوبِ خَیْرَ الْعِصَمِ

وَ اکْفِنَا کَوَافِیَ قَدَرِکَ وَ امْنُنْ عَلَیْنَا بِحُسْنِ نَظَرِکَ وَ لاَ تَکِلْنَا إِلَی غَیْرِکَ وَ لاَ تَمْنَعْنَا مِنْ خَیْرِکَ

وَ بَارِکْ لَنَا فِیمَا کَتَبْتَهُ لَنَا مِنْ أَعْمَارِنَا وَ أَصْلِحْ لَنَا خَبِیئَةَ أَسْرَارِنَا

وَ أَعْطِنَا مِنْکَ الْأَمَانَ وَ اسْتَعْمِلْنَا بِحُسْنِ الْإِیمَانِ

وَ بَلِّغْنَا شَهْرَ الصِّیَامِ وَ مَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَیَّامِ وَ الْأَعْوَامِ یَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِکْرَام

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ای خدا از تو درخواست می کنم به جمیع معانی آنچه صاحبان امرت دعا کنند آنان که بر سر تو امین

و به امرت مستبشر و شاد خاطرند و به شرح توصیف قدرتت و به بیان عظمتت مشغولند

درخواست می کنم به آنچه مشیتت در آنان ناطق است که معدن اسرار کلمات خود قرارشان دادی

و ارکان توحید تو و آیات و مقامات توانـد که در آن آیات تعطیل نخواهد بود در هر مکان هر که تو را شناسد به آن آیات شناسد

و میان تو و آنها جدایی نیست جز آنکه آنان بنده مخلوق توانـد فتق و رتق آن آیات به دست تو و آغاز و انجامش بسوی توست

پشتیبان دین تو و گواه و حامی و مدافع و نگهبان و مبلغان دین توانـد که از تو و آنها آسمان و زمین تو پر است برای آنکه آشکار

شود که خدایی جز تو نیست

پس به آن درخواست می کنم و به مواقع عز و جلال و به رحمانیت و به مقامات و نشانهای تو که درود فرستی بر محمد (ص) و آلش

و بر ایمان و پایداریم بیفزایی ای نهان در عین آشکاری و ای پیدا در عین پنهانی

ای جدا کننده نور و ظلمت ای وصف شده ولی نه به کنه ذات و ای شناخته شده نه به مشابه

ای اندازه بخش هر محدود و گواه هر مشهود و آفریننده هر موجود و به شمار آورنده هر معدود

و فاقد گرداننده هر مفقود معبودی غیر تو در عالم نیست تویی اهل کبریاء و جلال و جود

ای کسی که او را کیفیت نیست و دارای مکان نیست ای پنهان از هر دیده

ای وجود دایم ابدی و ای پاینده و دانای همه امور عالم

درود فرست بر محمد (ص) و آلش و بر بندگان برگزیده ات

و بشر پرده دارانت و فرشتگان مقربت و خاموشان صف زده و مهیای فرمانت

و در - این ماه رجب معظم مکرم و بعد از این ماههای مکرم دیگر به ما برکت عطا کن

و نعمت فراوان در آن به ما کرامت فرما و قسمت ما در این ماه بسیار گردان

و سوکند ما را بری ساز به حق اسم اعظم اعظم و باجلال و بزرگوارت که آن اسم را بر روز نهادی روشن شد و بر شب قرار دادی تاریک گشت

و هر گناهی که ما می دانیم و نمی دانیم ببخش و ما را

از گناهان با بهترین مقام عصمت معصوم گردان

و ما را به تقدیر خود کفایت فرما و به ما منت گذار به حسن نظرت و ما را به غیر خود وا مگذار و ما را محروم از خیر و احسانت مگردان

و در آنچه سرنوشت عمر ما قرار داده ای برکت بخش و باطن ما را صالح گردان

و به ما از جانب خود امان عطا کن و ما را بدار به حسن ایمان و عمل نیکو

و ما را تا به ماه روزه و ما بعد آن از ایام و سالها عمر ده ای خدای صاحب جلال و بزرگواری.

حدیث الکساءِ

مقدمه

اسناد حدیث کساء: تاکنون در تحقیقات انجام شده درباره سند حدیث شریف کساء، چند سند به دست آمده که در ذیل به آن اشاره می شود: قدیمی ترین کتابی که تاکنون به دست آمده و در بردارنده ی بخشی از حدیث شریف کساء به شکل فعلی است، کتاب «غُرَر الاخبار و دُرَر الآثار دیلمی» -- ابومحمد الحسن بن محمد دیلمی ره صاحب کتاب ارشاد القلوب، از علمای بزرگ قرن هشتم هجری. -- است که محیی الدین غریفی -- از شاگردان مرحوم آیت الله العظمی خویی ره. -- در کتاب خود -- غریفی ، محیی الدین، آیه التطهیر، ص ۸۸. -- حدیث کساء را به نقل از آن آورده و گفته که این نسخه را در کتابخانه ی شیر محمد همدانی دیده است. کتاب دیگری که تاریخ کتابت آن سال ۱۰۳۳ ه. ق است، در بردارنده ی متن و ترجمه ی حدیث شریف کساء است. نسخه ی خطی این کتاب در کتابخانه ی آیت

الله العظمی مرعشی نجفی ره به شماره ی ۸۹۵۴ موجود و از آن نگهداری می شود. کتاب دیگری که متن حدیث شریف کساء را روایت کرده منتخب طریحی است. -- برای مثال: علامه مجلسی ره بحارالانوار، ج ۴۴ ، ص ۲۴۲-۲۴۴ ؛ بحرانی عوالم العلوم، ج ۱۷، ص ۱۰۱-۱۰۴. -- فخر الدّین محمد طُرَیحی ۹۷۹- ۱۰۸۵ه. ق از علمای قرن یازدهم و هم عصر علامه ی مجلسی و نویسنده ی کتابهای چندی از جمله مجمع البحرین، تفسیر غریب القرآن و ضوابط الاسماء و الرجال و ... است. علامه ی مجلسی ره و علامه بَحرانی ره از کتاب منتخب طُرَیحی نقل حدیث کرده اند. -- مرعشی نجفی ره ، سید شهاب الدین، ملحقات احقاق الحق، ج۲، ص ۵۵۷. -- آیت الله العظمی مرعشی نجفی ره نیز او را بزرگ داشته و چنین ستوده اند: علامه ی جلیل القدر ثقه و ثبت، فخرالدین محمد علی الطریحی الاسدی النجفی ره ، صاحب مجمع البحرین. یکی دیگر از سندهای حدیث کساء مربوط به علامه شیخ عبدالله بحرانی ره صاحب کتاب عوالم العلوم است. ایشان در حاشیه کتاب عوالم نسخه ی میرزا سلیمان یزد سند حدیث کساء را چنین نقل کرده است: رایت بخط الشیخ الجلیل السید هاشم، عن شیخه السید ماجد البَحرانی عن الحسن بن زین الدین الشهید الثانی، عن شیخه المقدس الاردبیلی، عن شیخه علی بن عبدالعالی الکَرَکی، عن الشیخ علی بن هلال الجزائری، عن الشیخ احمد بن فَهد الحلی، عن الشیخ علی بن الخازن الحائری، عن الشیخ ضیاء الدین علی بن الشهید الاول عن ابیه، عن فخر المحققین، عن شیخه العلامه الحلی، عن شیخه المحقق ، عن شیخه ان نما الحلی،

عن شـیخه محمد بن ادریس الحلی، عن ابی حمزه الطوسی صاحب ثاقب المناقب، عن الشیخ الجلیل محمد بن شهر آشوب عن الطبرسی صاحب الاحتجاج ، عن شیخه الجلیل الحسن بن الحسن الطوسی، عن ابیه ، شیخ الطائفه ، عن شیخه المفید ، عن شیخه ابن قولویه القمی، عن شـیخه الکلینی ، عن علی بن ابراهیم بن هـاشم، عن ابیه، عن احمـد بن محمـد بن ابی نصـر الـبزنطی، عن قـاسم بـن یحیی الجَلاّء الکـوفی، عـن ابی بصـیر، عـن ابـان بن تغلِب البکری، عن جـابر بن یزیـدَ الجُعفی، عن جـابر بن عبـدالله الانصاری عن فاطمه الزهرا سـلامُ الله علیها بنت رسول الله صـلَّی اللهُ علیه و آله. در این سند بزرگانی همچون سید هاشم بحرانی صاحب تفسـیر البرهان ، شـیخ حسن بن زید شـهید ثانی ، مقدس اردبیلی، شیخ عبدالعالی کَرَکی ، علامه حِلّی و شیخ طوسی و صاحب دو کتاب از کتابهای چهارگانه شیعه یعنی الاستبصار و تهذیب الاحکام ، شیخ مفید ، ابن قولویه و شیخ کلینی صاحب یکی از کتب اربعه شـیعه یعنی الکـافی که حضـرت مهـدی عجّل اللهُ فرجَه در توقیعی درباره ی آن فرموده انـد: «الکافی کافٍ لشـیعتنا» قرار دارنـد و سـند به جابر بن عبدالله انصاری ختم می شود که او نیز این حدیث شـریف را از حضـرت فاطمه زهرا س نقل می کنـد. آیت الله العظمی مرعشـی نجفی ره در اهمیت این سـند بارها می فرمودنـد: خـدا عنایت بفرمایـد حدیث شـریف کساء را در عوالم طبع شـده زیارت کنم. کتاب دیگری که در آن از حـدیث شـریف کساء به شـکل کنونی آن یاد شـده، نهج الحُجَّه فی فضائل الائمَّه، نوشته ی علی نقی احسایی، از

علمای قرن دوازدهم هجری است. وی به هنگام نقل این حدیث می نویسد: «و رُوِیَ حدیثُ الکساءِ مِن طُرُقِنا مبسوطاً مشتملاً علی فضل شیعهِ آل محمَّدٍ ص» و این نشان دهنده ی آن است که راه های سندی متعددی برای این حدیث وجود داشته است. آیت الله العظمی حاج سید صادق شیرازی نیز حدیث کساء را به این طریق از جابر بن عبدالله انصاری نقل می کنند: عن والدی، عن الشیخ عباس القمی، عن المیرزا حسین النوری، عن الشیخ مرتضی الانصاری، عن المولی احمد النراقی، عن السید بحرالعلوم، عن الوحید البهبهانی، عن ابیه الشیخ محمد اکمل، عن المولی محمد باقر المجلسی ، عن ابیه المولی محمد تقی المجلسی، عن الشیخ البهائی، عن ابیه الشیخ حسین عبدالصمد، عن الشهید الثانی، عن احمد بن محمد بن خاتون، عن الشیخ عبدالعالی الکرکی، عن علی بن هلال الجزائری، عن الشیخ علی بن خازن الحائری، عن احمد بن فهدا لحلی، عن ضیاء الدین علی بن الشهید الاول، عن ابیه محمد بن مکی العاملی ، عن فخر المحققین عن ابیه العلامه الحلی، عن خاله المحقق الحلی، عن ابن نما، عن محمد بن ادریس الحلی، عن ابی حمزه الطوسی، عن محمد بن شهر آشوب، عن الطبرسی صاحب الاحتجاج، عن الحسن بن محمد بن الحسن الطوسی، عن ابیه شیخ الطائفه عن الشیخ المفید، عن الشیخ الصدون ، عن ابیه عن علی بن ابراهیم حیلوله و عن ابن قولویه، عن الشیخ الکلینی، عن علی بن ابراهیم ، عن ابیه ابراهیم بن هاشم، عن احمد بن محمد بن ابی نصر البَزَنطی، عن القاسم بن یحیی الحَذّاء الکوفی، عن ابی بصیر، عن اَبان بن تغلب، عن جابر بن یزید

الجُعفی، عن جابر بن عبـدالله الانصاری ره جمیعاً عن سـیدتنا و مولاتنا الصدیقه الکبری فاطمه الزهر س بنت رسول الله ص: اَنَّها قالت: دخل علیّ ابی رسول الله ص فی بعض الایام، الی آخِر الحـدیث الشـریف ... از دیگرکتبی که حدیث کساء در آنها نقل شـده است می توان به رساله ی آیت الله بافقی ره ، کتاب «مُلحَقات احقاق الحق» ، ج ۲، ص ۵۴۴ تا ۵۵۷ اثر حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی ، کتاب «آیه التطهیر فی احادیث الفریقین» سید علی موحد ابطحی ج ۱ ص ۴۳، من فقه الزهرا س جلد۱، صفحه ۵۳ نوشـته ی مرحوم آیت الله العظمی سـید محمد حسـینی شـیرازی ره و کتاب حسین علوی دمشقی اشاره کرد؛ که این امر نشان از اعتبار این حدیث نزد نویسـندگان آن کتابها دارد -- حدیث کساء و آثار شگفت، سید علی ابطحی، ص ۲۹ تا ۳۵. -- . http: //www. sibtayn. com shdj سایت اینترنتی سـبطَین ع ؛ نیز رجوع شود به: دایره المعرف تشیّع، جلـد ۱۴، مدخل "الکِساء و أسنادُهُ"، که اثری بوده است از مرحوم آیت الله مرعشی نجفی ره.

متن

عَنْ فـاطِمَهَ الزَّهْراَّءِ عَلَیْهَا السَّلامُ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَـلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ: قالَ سَـمِعْتُ فاطِمَهَ اَنَّها قالَتْ دَخَلَ عَلَیَّ اَبی رَسُولُ اللَّهِ فی ، بَعْضِ الْاَیّامِ فَقالَ

السَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَهُ فَقُلْتُ عَلَیْکَ السَّلامُ قالَ اِنّی اَجِدُ فی بَدَنی ضُـعْفاً فَقُلْتُ لَهُ اُعیذُکَ بِاللَّهِ یا اَبَتاهُ مِنَ الضُّعْفِ فَقَالَ یا فاطِمَهُ ایتینی بِالْکِساَّءِ الْیَمـانی فَغَطّینی بِهِ فَاَتَیْتُهُ بِالْکِساَّءِ الْیَمـانی فَغَطَّیْتُهُ بِهِ وَصِرْتُ اَنْظُرُ اِلَیْهِ وَاِذا وَجْهُهُ یَتَلَاْلَؤُ کَاَنَّهُ الْبَدْرُ فی لَیْلَهِ تَمامِهِ وَکَمالِهِ فَما کانَتْ اِلّا ساعَهً وَاِذا بِوَلَدِیَ الْحَسَنِ قَدْ اَقْبَلَ

وَ قالَ

السَّلامُ عَلَيْكِ يا اُمّاهُ فَقُلْتُ وَ عَلَيْكَ السَّلامُ يا قُرَّةَ عَيْنى وَثَمَرَةَ فُؤ ادى فَقالَ يا اُمّاهُ اِنّى اَشَمُّ عِنْدَكِ رآئِحَةً طَيِّبَةً كَاَنَّها رآئِحَةُ جَدّى رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ نَعَمْ اِنَّ جَدَّكَ تَحْتَ الْكِسآءِ فَاَقْبَلَ الْحَسَنُ نَحْوَ الْكِسآءِ وَ قالَ:

السَّلامُ عَلَيْكَ يا جَدّاهُ يا رَسُولَ اللَّهِ اَتَاْذَنُ لى اَنْ اَدْخُلَ مَعَكَ تَحْتَ الْكِسآءِ فَقالَ وَ عَلَيْكَ السَّلامُ يا وَلَدى وَيا صاحِبَ حَوْضى قَدْ اَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُ تَحْتَ الْكِسآءِ فَما كانَتْ اِلاّ ساعَةً وَاِذا بِوَلَدِىَ الْحُسَيْنِ قَدْ اَقْبَلَ وَ قالَ

السَّلامُ عَلَيْكِ يا اُمّاهُ فَقُلْتُ وَ عَلَيْكَ السَّلامُ يا وَلَدى وَيا قُرَّةَ عَيْنى وَثَمَرَةَ فُؤ ادى فَقالَ

لى يا اُمّاهُ اِنّىَ اَشَمُّ عِنْدَكِ رآئِحَةً طَيِّبَةً كَاَنَّها رآئِحَةُ جِدّى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقُلْتُ نَعَمْ اِنَّ جِدَّكَ وَاَخاكَ تَحْتَ الْكِسآءِ فَدَنَى الْحُسَيْنُ نَحْوَ الْكِسآءِ وَ قالَ

السَّلامُ عَلَيْكَ يا جَدّاهُ

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنِ اخْتارَهُ اللَّهُ اَتَاْذَنُ لى اَنْ اَكُونَ مَعَكُما تَحْتَ الْكِسآءِ

فَقالَ وَ عَلَيْكَ السَّلامُ يا وَلَدى وَيا شافِعَ اُمَّتى قَدْ اَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُما تَحْتَ الْكِسآءِ فَاَقْبَلَ عِنْدَ ذلِكَ اَبُوالْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ اَبى طالِبٍ وَ قالَالسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ وَ عَلَيْكَ السَّلامُ يا اَبَا الْحَسَنِ وَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ فَقالَ يا فاطِمَةُ اِنّى اَشَمُّ عِنْدَكِ رائِحَةً

طَيِّبَةً كَاَنَّها رآئِحَةُ اَخى وَابْنِ عَمّى رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ نَعَمْ ها هُوَ مَعَ وَلَدَيْكَ تَحْتَ الْكِسآءِ فَاَقْبَلَ عَلِيُّ نَحْوَ الْكِسآءِ وَ قالَ

السَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللَّهِ اَتَاْذَنُ لى اَنْ اَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسآءِ قالَ لَهُ وَ عَلَيْكَ السَّلامُ يا اَخى يا وَصِيّى وَخَليفَتى وَصاحِبَ لِوآئى قَدْ اَذِنْتُ لَكَ

فَدَخَلَ عَلِيُّ تَحْتَ الْكِسآءِ ثُمَّ اَتَيْتُ نَحْوَ الْكِسآءِ وَقُلْتُ

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَتاهُ يا رَسُولَ اللَّهِ اَتَاْذَنُ لى اَن اَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسآءِ

قالَ وَعَلَيْكِ السَّلامُ يا بِنْتى وَيا بَضْعَتى قَدْ اَذِنْتُ لَكِ فَدَخَلْتُ تَحْتَ الْكِساَّءِ فَلَمَّا اكْتَمَلْنا جَميعاً تَحْتَ الْكِساَّءِ اَخَذَ اَبى رَسُولُ اللَّهِ

بِطَرَفِي الْكِساَّءِ وَاَوْمَئَ بِيَدِهِ الْيُمْنى اِلَى السَّماَّءِ وَ قالَ اَللّهُمَّ اِنَّ هؤُلاَّءِ اَهْلُ بَيْتى وَخ اَصَّتى وَح اَمَّتى لَحْمُهُمْ لَحْمى وَدَمُهُمْ دَمى يُؤْلِمُنى ما يُؤْلِمُهُمْ وَيَحْزُنُنى ما يَحْزُنُهُمْ اَنَا حَرْبٌ لِمَنْ حارَبَهُمْ وَسِلْمٌ لِمَنْ سالَمَهُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداهُمْ وَمُحِبٌّ لِمَنْ اَحَبَّهُمْ اِنَّهُمْ

مِنّى وَاَ نا مِنْهُمْ فَاجْعَلْ صَلَواتِکَ وَبَرَكاتِکَ وَرَحْمَتَکَ وَغُفْرانَکَ وَرِضْوانَکَ عَلَىَّ وَعَلَيْهِمْ وَاَذْهِبْ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهيراً فَقالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ يا مَلاَّئِكَتى وَى ا سُكّ انَ سَم و اتى اِنّى ما خَلَقْتُ سَماَّءً مَبْنِيَّةً وَ لا اَرْضاً مَدْحِيَّةً وَلا قَمَراً مُنيراً وَلا شَمْساً مُضِيَّئَةً وَلا

فَلَكاً يَدُورُ وَلاـ بَحْراً يَجْرى وَلا فُلْكاً يَسْرى اِلاّ فى مَحَبَّةِ هؤُلاَّءِ الْخَمْسَهِ الَّذينَ هُمْ تَحْتَ الْكِساَّءِ فَقالَ الْاَمينُ جِبْراَّئيلُ يا رَبِّ وَمَنْ تَحْتَ الْكِساَّءِ فَقالَ عَزَّوَجَلَّ هُمْ اَهْلُ بَيْتِ النُّبُوَّهِ وَمَعْدِنُ الرِّسالَهِ هُمْ فاطِمَهُ وَاَبُوها وَبَعْلُها وَبَنُوها فَقالَ جِبْراَّئيلُ يا رَبِّ اَتَاْذَنُ لى اَنْ

اَهْبِطَ اِلَى الْاَرْضِ لِاَكُونَ مَعَهُمْ سادِساً فَقالَ اللَّهُ نَعَمْ قَدْ اَذِنْتُ لَکَ فَهَبَطَ الْاَمينُ جِبْراَّئيلُ وَ قالَ

السَّلامُ عَلَيْکَ يا رَسُولَ اللَّهِ الْعَلِيُّ الْاَعْلى يُقْرِئُکَ السَّلامَ وَيَخُصُّکَ بِالتَّحِيَّهِ وَالْاِكْرام وَيَقُولُ لَکَ وَعِزَّتى وَجَلالى اِنّى ما خَلَقْتُ سَماَّءً مَبْنِيَّةً وَلا اَرْضاً مَدْحِيَّةً وَ لا قَمَراً مُنيراً وَلا شَمْساً مُضَّيئَةً وَلا فَلَكاً يَدُورُ وَلا بَحْراً يَجْرى وَلا فُلْكاً يَسْرى اِلاّ لِاَجْلِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَقَدْ اَذِنَ لى اَنْ اَدْخُلَ مَعَكُمْ فَهَلْ تَاْذَنُ لى يا رَسُولَ اللَّهِ فَقالَ رَسُولُ اللَّهِ وَ عَلَيْکَ السَّلامُ يا اَمينَ وَحْيِ اللَّهِ اِنَّهُ نَعَمْ قَدْ اَذِنْتُ لَکَ فَدَخَلَ جِبْراَّئيلُ مَعَنا تَحْتَ

الْكِساَّءِ فَقالَ لِاَبى اِنَّ اللَّهَ قَدْ اَوْحى اِلَيْكُمْ يَقُولُ اِنَّما يُريدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ

الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهيراً فَقالَ عَلِيٌّ لِاَبى يا رَسُولَ اللَّهِ اَخْبِرْنى ما لِجُلُوسِنا هـذا تَحْتَ الْكِساَّءِ مِنَ الْفَضْلِ عِنْدَ اللَّهِ فَقالَ النَّبِىُّ وَالَّذى بَعَثَنى بِالْحَقِّ نَبِيّاً وَاصْطَفانى بِالرِّسالَهِ نَجِيّاً

مـا ذُكِرَ خَبَرُنا هـذا فى مَحْفِلٍ مِنْ مَحافِلِ اَهْلِ الْاَرْضِ وَفيهِ جَمْعٌ مِنْ شَـيعَتِنا وَمُحِبّينا اِلاّ وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ الرَّحْمَهُ وَحَفَّتْ بِهِمُ الْمَلاَّئِكَهُ وَاسْتَغْفَرَتْ لَهُمْ اِلى اَنْ يَتَفَرَّقُوا فَقالَ عَلِيٌّ اِذاً وَاللَّهِ فُزْنا وَفازَ شيعَتُنا وَرَبِّ الْكَعْبَهِ فَقالَ النَّبِىُّ ثانِياً يا عَلِيُّ وَالَّذى بَعَثَنى بِالْحَقِّ نَبِيّاً

وَاصْـطَفانى بِالرِّسالَهِ نَجِيّاً ما ذُكِرَ خَبَرُنا هذا فى مَحْفِلٍ مِنْ مَحافِلِ اَهْلِ الْاَرْضِ وَفيهِ جَمْعٌ مِنْ شيعَتِنا وَمُحِبّينا وَفيهِمْ مَهْمُومٌ اِلاّ وَفَرَّجَ اللَّهُ هَمَّهُ وَلا مَغْمُومٌ اِلاّ وَكَشَفَ اللَّهُ غَمَّهُ وَلا طالِبُ حاجَهٍ اِلاّ وَقَضَى اللّهُ حاجَتَهُ فَقالَ عَلِيٌّ اِذاً وَاللَّهِ فُزْنا وَسُعِدْنا وَكَذلِكَ

شيعَتُنا فازُوا وَسُعِدُوا فِى الدُّنْيا وَالْاخِرَهِ وَرَبِّ الْكَعْبَه.

ترجمه

جابر گوید شـنیدم از فاطمه زهرا که فرمود: وارد شد بر من پدرم رسول خدا دربعضـی از روزها و فرمود: سلام بر تو ای فاطمه در پاسـخش گفتم: بر تو باد سـلام فرمود: من در بـدنم سـستی و ضـعفی درک می کنم ، گفتم: پناه می دهم تو را به خـدا ای پدرجان از سستی و ضعف فرمود: ای فاطمه بیاور برایم کساء یمانی را و مرا بدان بپوشان من کساء یمانی را برایش آوردم و او را بـدان پوشانـدم و هم چنـان بـدو می نگریسـتم و در آن حـال چهره اش می درخشـید هماننـد مـاه شب چهـارده پس ساعتی نگذشت که دیدم فرزندم حسن وارد شد و گفت:

سلام بر تو ای مادر گفتم: بر تو باد سـلام ای نور دیـده ام و میوه دلم گفت: مادرجان من در نزد تو بوی خوشـی استشـمام می کنم گویا بوی

جـدم رسول خدا است گفتم: آری همانا جد تو در زیر کساء است پس حسن به طرف کساء رفت و گفت: سـلام بر تو ای جد بزرگـوار ای رسـول خـدا آیـا به من اذن می دهی که وارد شـوم بـا تـو در زیر کسـاء؟ فرمود: بر تو بـاد سـلام ای فرزنـدم و ای صـاحب حوض من اذنت دادم پس حسن بـا آن جناب بزیر کساء رفت ساعتی نگـذشت که فرزنـدم حسـین وارد شـد و گفت: سلام بر تو ای مادر گفتم: بر تو باد سلام ای فرزند من و ای نور دیده ام و میوه دلم فرمود: مادر جان من در نزد تو بوی خوشی استشـمام می کنم گویا بوی جدم رسول خدا ص است گفتم آری همانا جد تو و برادرت در زیر کساء هسـتند حسـین نزدیک کساء رفته گفت: سـلام بر تو ای جـد بزرگوار، سـلام بر تو ای کسـی که خـدا او را برگزیـد آیا به من اذن می دهی که داخل شوم با شما در زیر کساء فرمود: و بر تو باد سلام ای فرزندم و ای شفاعت کننده امتم به تو اذن دادم پس او نیز با آن دو در زیر کسـاء وارد شـد در این هنگام ابوالحسن علی بن ابیطالب وارد شـد و فرمود سـلام بر تو ای دختر رسول خـدا گفتم: و بر تو باد سلام ای ابا

الحسن و ای امیر مؤ منان فرمود: ای فاطمه من بوی خوشـی نزد تو استشـمام می کنم گویا بوی برادرم و پسر عمویم رسول خدا است؟ گفتم: آری این او است که با دو فرزندت در زیر کساء هستند پس علی نیز بطرف کساء رفت

و گفت:

سلاـم بر تو ای رسول خـدا آیا اذن می دهی که من نیز با شـما در زیر کساء باشم رسول خـدا به او فرمود: و بر تو باد سـلام ای برادر من و ای وصـی و خلیفه و پرچمـدار من به تو اذن دادم پس علی نیز وارد در زیر کسـاء شـد، در این هنگام من نیز بطرف کسـاء رفتم و عرض کردم سـلام بر تو ای پـدرجان ای رسول خـدا آیـا به من هم اذن می دهی که با شـما در زیر کساء باشم؟ فرمـود: و بر تـو بـاد سـلام ای دخـترم و ای پـاره تنم به تو هم اذن دادم ، پس من نیز به زیر کسـاء رفتم ، و چون همگی در زیر کساء جمع شدیم پدرم رسول خدا دو طرف کساء را گرفت و با دست راست به سوی آسمان اشاره کرد و فرمود: خدایا اینانند خاندان من و خواص ونزدیکانم گوشتشان گوشت من و خونشان خون من است می آزارد مرا هرچه ایشان را بیازارد وبه اندوه می انـدازد مراهرچه ایشان را به انـدوه در آورد من در جنگم با هر که با ایشان بجنگـد و در صـلحم با هر که با ایشان درصـلح است ودشمنم باهرکس که با ایشان دشمنی کند و دوستم با هر کس که ایشان را دوست دارد اینان از منند و من از ایشانم پس بفرست درودهـای خـود و برکتهـایت و مهرت و آمرزشت و خوشـنودیت را بر من و بر ایشـان و دور کن از ایشـان پلیـدی را و پاکیزه شان کن بخوبی پس خدای عزوجل فرمود: ای فرشتگان من و ای ساکنان آسمانهایم براستی که من

نیافریـدم آسـمان بنا شده و نه زمین گسترده و نه ماه تابان و نه مهر درخشان و نه فلک چرخان و نه دریای روان و نه کشتی در جریـان را مگر به خـاطر دوستی این پنـج تن اینـان که در زیر کساینـد پس جبرئیـل امین عرض کرد: پروردگارا کیاننـد در زیر کسـاء؟ خـدای عزوجـل فرمود: آنان خانـدان نبوت و کان رسالتنـد: آنان فاطمه است و پـدرش و شوهر و دو فرزنـدش جبرئیل عرض کرد: پروردگارا آیا به من هم اذن می دهی که به زمین فرود آیم تا ششـمین آنها باشم خـدا فرمود: آری به تو اذن دادم پس جبرئیل امین به زمین آمد و گفت: سـلام بر تو ای رسول خدا، پروردگار علیّ اعلی سـلامت می رساند و تو را به تحیت و اکرام مخصوص داشـته و می فرماید: به عزت و جلالم سوگند که من نیافریدم آسمان بنا شده و نه زمین گسترده و نه ماه تابان و نه مهر درخشان و نه فلک چرخان و نه دریای روان و نه کشتی در جریان را مگر برای خاطر شما و محبت و دوستی شما و به من نیز اذن داده است که با شـما در زیر کساء باشم پس آیا تو هم ای رسول خدا اذنم می دهی؟ رسول خدا ص فرمود و بر تو باد سـلام ای امین وحی خدا آری به تو هم اذن دادم پس جبرئیل با ما وارد در زیر کساء شد و به پدرم گفت: همانا خداوند به سوی شـما وحی کرده و می فرماید: حقیقت این است که خدا می خواهد پلیدی و ناپاکی را از شـما خاندان ببرد و پاکیزه کند شما

را پاکیزگی کامل علی علیه السلام به پدرم گفت: ای رسول خدا به من بگو این جلوس و نشستن ما در زیر کساء چه فضیلتی و چه شرافتی نزد خدا دارد؟ پیغمبر ص فرمود: سوگند بدان خدائی که مرا به حق به پیامبری برانگیخت و به رسالت و نجات دادن خلق برگزید که ذکر نشود این خبر و سرگذشت ما در انجمن و محفلی از محافل مردم زمین که در آن گروهی از شیعیان و دوستان ما باشند جز آنکه نازل شود بر ایشان رحمت حق و فرا گیرند ایشان را فرشتگان و برای آنها آمرزش خواهند تا آنگاه که از دور هم پراکنده شوند، علی که این فضیلت را شنید فرمود: با این ترتیب به خدا سوگند ما رستگار شدیم و سوگند به پروردگار کعبه که شیعیان ما نیز رستگار شدند، دوباره پیغمبر فرمود: ای علی سوگند بدان که مرا بحق به نبوت برانگیخت و به رسالت و نجات دادن خلق برگزید ذکر نشود این خبر و سرگذشت ما درانجمن ومحفلی از محافل مردم زمین که در آن گروهی از شیعیان و دوستان ما باشند و در میان آنها اندوهناکی باشد جز

آنکه خدا اندوهش را برطرف کند و نه غمناکی جز آنکه خدا غمش را بگشاید و نه حاجتخواهی باشد جز آنکه خدا حاجتش را برآورد، علی گفت: بدین ترتیب به خدا سوگند ما کامیاب و سعادتمند شدیم و هم چنین شیعیان ما کامیاب و سعادتمند شدند در دنیا و آخرت؛ قسم به پروردگار کعبه.

حرز امام سجاد (علیه السلام)

متن

ظ(ششم حرز حضرت امام زین العابدین علیه السلام سید بن طاوس در دو موضع از مهج این حرز شریف

را از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ

يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا خَالِقَ الْمَخْلُوقِينَ

يَا رَازِقَ الْمَرْزُوقِينَ يَا نَاصِرَ الْمَنْصُورِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ أَغِثْنِی يَا مَالِکَ يَوْمِ الدِّينِ

إِيَّاکَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاکَ نَسْتَعِينُ يَا صَرِيخَ الْمَكْرُوبِينَ

يَا مُجِيبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّينَ أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِکُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَ عَلَى عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى

وَ فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ وَ خَدِيجَهَ الْكُبْرَى وَ الْحَسَنِ الْمُجْتَبَى وَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ بِكَرْبَلَاءَ

وَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ

وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ التَّقِيِ

وَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ النَّقِيِّ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَ الْحُجَّهِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ الْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالاَهُمْ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُمْ وَ انْصُرْ مَنْ نَصَرَهُمْ وَ اخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُمْ

وَ الْعَنْ مَنْ ظَلَمَهُمْ وَ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ انْصُرْ شِيعَهَ آلِ مُحَمَّدٍ (وَ أَهْلِکْ أَعْدَاءَ آلِ مُحَمَّدٍ)

وَ ارْزُقْنِی رُؤْيَهَ قَائِمِ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی مِنْ أَتْبَاعِهِ وَ أَشْيَاعِهِ وَ الرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ بِرَحْمَتِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ای شنواترین شنوندگان عالم ای بیناترین بینایان جهان

ای سریعترین محاسبان ای با عدل و دادترین حاکمان ای آفریننده خلقان

ای روزی دهنده عالمیان ای یاری کننده یاری شدگان ای مهربانترین مهربانان

ای راهنمای سرگشتگان ای فریادرس دادخواهان به فریاد من برس ای پادشاه روز جزا

ما تنها تو را می پرستیم و از تو یاری

می طلبیم ای فریادرس غمدیدگان

ای مستجاب کننده دعای پریشان خاطران تویی خدای آفریننده عالم

تویی خدایی که جز تو خدایی نیست سلطان حقیقی عالمی و آشکار کننده حقایق، تکبر مخصوص توست

خدایا درود فرست بر محمد مصطفی (ص) و بر علی مرتضی

و بر فاطمه زهرا و بر خدیجه کبری و بر حسن مجتبی و حسین شهید به کربلا

و بر علی بن الحسین زین العابدین و محمد بن علی الباقر و جعفر بن محمد الصادق

و موسی بن جعفر الکاظم و علی بن موسی الرضا و محمد بن علی التقی

و علی بن محمد النقی و حسن العسکری و حجت خدا و قائم به حق مهدی (ع) امام (منتظر) درود خدا بر همه آن بزرگواران باد

خدایا دوست بدار هر کس اینان را دوست بدارد و دشمن بدار هر که اینان را دشمن بدارد و یاری کن هر که اینان را یاری کند و خوار گردان هر که اینان را خوار گرداند

و لعنت کن هر که به اینان ظلم کند و فرج آل محمد را زود و نزدیک گردان و شیعیان آل محمد (ص) را یاری فرما

و چشمم را به جمال قائم آل محمد روشن گردان و مرا از پیروان و شیعیان و خوشنودان به فعل آنان قرار ده به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

حمد بر ولایت در روز غدیر

متن

ظ(آنکه صد مرتبه بگوید

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی جَعَلَ کَمَالَ دِینِهِ وَ تَمَامَ نِعْمَتِهِ بِوِلاَیَهِ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ عَلَیْهِ السَّلاَم

ترجمه

سپاس خدای را که مقرر فرموده کمال دین و تمامیت نعمت خود را بر ولایت حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب که بر او درود و سلام باد.

خطبه ی عید فطر

متن

ظ(دوم خطبه روز عید فطر است که امام جماعت بعد از بجا آوردن نماز عید می خواند و آن به نحوی که شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل فرموده چنین است

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورَ ثُمَّ الَّذِینَ کَفَرُوا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُونَ

لاَ نُشْرِکُ بِاللَّهِ شَیْئًا وَ لاَ نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِیّاً

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَهُ مَا فِی السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِی الْأَرْضِ وَ لَهُ الْحَمْدُ فِی الْآخِرَهِ وَ هُوَ الْحَکِیمُ الْخَبِیرُ

یَعْلَمُ مَا یَلِجُ فِی الْأَرْضِ وَ مَا یَخْرُجُ مِنْهَا وَ مَا یَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا یَعْرُجُ فِیهَا

وَ هُوَ الرَّحِیمُ الْغَفُورُ کَذَلِکَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ إِلَیْهِ الْمَصِیرُ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی یُمْسِکُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلاَّ بِإِذْنِهِ إِنْ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِیمٌ

اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا بِرَحْمَتِکَ وَ اعْمُمْنَا بِمَغْفِرَتِکَ إِنَّکَ أَنْتَ الْعَلِیُّ الْکَبِیرُ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لاَ مَقْنُوطٌ مِنْ رَحْمَتِهِ لاَ مَخْلُوٌّ مِنْ نِعْمَتِهِ وَ لاَ مُؤْیَسٌ مِنْ رَوْحِهِ

وَ لاَ مُسْتَنْکِفٌ (مُسْتَنْکَفٌ) عَنْ عِبَادَتِهِ (الَّذِی) بِکَلِمَتِهِ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُ الْمِهَادُ

وَ ثَبَتَتِ الْجِبَالُ الرَّوَاسِی وَ جَرَتِ الرِّیَاحُ اللَّوَاقِحُ وَ سَارَ فِی جَوِّ السَّمَاءِ السَّحَابُ

وَ قَامَتْ عَلَى حُدُودِهَا الْبِحَارُ وَ هُوَ إِلَهٌ لَهَا وَ قَاهِرٌ یَذِلُّ لَهُ الْمُتَعَزِّزُونَ

وَ یَتَضَاءَلُ لَهُ الْمُتَکَبِّرُونَ وَ یَدِینُ لَهُ طَوْعاً وَ کَرْهاً الْعَالَمُونَ

نَحْمَدُهُ کَمَا حَمِدَ نَفْسَهُ وَ کَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ نَسْتَعِینُهُ وَ نَسْتَغْفِرُهُ وَ نَسْتَهْدِیهِ

وَ نَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ

لَهُ يَعْلَمُ مَا تُخْفِی النُّفُوسُ وَ مَا تُجِنُّ الْبِحَارُ

وَ مَا تَوَارَی مِنْهُ ظُلْمَهٌ وَ لاَ تَغِیبُ عَنْهُ غَائِبَهٌ

وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَهٍ مِنْ شَجَرَهٍ وَ لاَ حَبَّهٍ فِی ظُلْمَهٍ إِلاَّ یَعْلَمُهَا

لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ وَ لاَ رَطْبٍ وَ لاَ یَابِسٍ إِلاَّ فِی کِتَابٍ مُبِینٍ

وَ یَعْلَمُ مَا یَعْمَلُ الْعَامِلُونَ وَ أَیَّ مَجْرًی یَجْرُونَ وَ إِلَی أَیِّ مُنْقَلَبٍ یَنْقَلِبُونَ وَ نَسْتَهْدِی اللَّهَ بِالْهُدَی

وَ نَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ نَبِیُّهُ وَ رَسُولُهُ إِلَی خَلْقِهِ وَ أَمِینُهُ عَلَی وَحْیِهِ وَ أَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ رِسَالاَتِ رَبِّهِ

وَ جَاهَدَ فِی اللَّهِ الْحَائِدِینَ عَنْهُ الْعَادِلِینَ بِهِ وَ عَبَدَ اللَّهَ حَتَّی أَتَاهُ الْیَقِینُ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ (وَ سَلَّمَ)

أُوصِیکُمْ بِتَقْوَی اللَّهِ الَّذِی لاَ تَبْرَحُ مِنْهُ نِعْمَهٌ وَ لاَ تَنْفَدُ مِنْهُ رَحْمَهٌ

وَ لاَ یَسْتَغْنِی الْعِبَادُ عَنْهُ وَ لاَ یَجْزِی أَنْعُمَهُ الْأَعْمَالُ الَّذِی رَغَّبَ فِی التَّقْوَی وَ زَهَّدَ فِی الدُّنْیَا

وَ حَذَّرَ الْمَعَاصِیَ وَ تَعَزَّزَ بِالْبَقَاءِ وَ ذَلَّلَ خَلْقَهُ بِالْمَوْتِ وَ الْفَنَاءِ

وَ الْمَوْتُ غَایَهُ الْمَخْلُوقِینَ وَ سَبِیلُ الْعَالَمِینَ وَ مَعْقُودٌ بِنَوَاصِی الْبَاقِینَ

لاَ یُعْجِزُهُ إِبَاقُ الْهَارِبِینَ وَ عِنْدَ حُلُولِهِ یَأْسِرُ أَهْلَ الْهَوَی یَهْدِمُ کُلَّ لَذَّهٍ وَ یُزِیلُ کُلَّ نِعْمَهٍ

وَ یَقْطَعُ کُلَّ بَهْجَهٍ وَ الدُّنْیَا دَارٌ کَتَبَ اللَّهُ لَهَا الْفَنَاءَ وَ لِأَهْلِهَا مِنْهَا الْجَلاَءَ

فَأَکْثَرُهُمْ یَنْوِی بَقَاءَهَا وَ یُعَظِّمُ بِنَاءَهَا وَ هِیَ حُلْوَهٌ خَضِرَهٌ قَدْ عُجِّلَتْ لِلطَّالِبِ

وَ الْتَبَسَتْ بِقَلْبِ النَّاظِرِ وَ یُضْنِی ذُو (تُضْنِی ذَا) الثَّرْوَهِ الضَّعِیفَ وَ یَجْتَوِیهَا (یَحْتَوِیهَا) الْخَائِفُ الْوَجِلُ

فَارْتَحِلُوا مِنْهَا یَرْحَمُکُمُ اللَّهُ بِأَحْسَنِ مَا بِحَضْرَتِکُمْ

وَ لاَ تَطْلُبُوا مِنْهَا أَکْثَرَ مِنَ الْقَلِیلِ وَ لاَ تَسْأَلُوا مِنْهَا فَوْقَ الْکَفَافِ وَ ارْضَوْا مِنْهَا بِالْیَسِیرِ

وَ لاَ تَمُدُّنَّ أَعْیُنَکُمْ مِنْهَا إِلَی مَا مُتِّعَ الْمُتْرَفُونَ بِهِ وَ اسْتَهِینُوا بِهَا وَ لاَ تُوَطِّنُوهَا

وَ أَضِرُّوا بِأَنْفُسِکُمْ فِیهَا وَ إِیَّاکُمْ وَ التَّنَعُّمَ وَ التَّلَهِّیَ وَ

الْفَاكِهَاتِ فَإِنَّ فِی ذَلِکَ غَفْلَهً وَ اغْتِرَاراً

أَلَا إِنَّ الدُّنْیَا قَدْ تَنَکَّرَتْ وَ أَدْبَرَتْ وَ احْلَوْلَتْ وَ آذَنَتْ بِوَدَاعٍ

أَلَا وَ إِنَّ الْآخِرَهَ قَدْ رَحَلَتْ فَأَقْبَلَتْ وَ أَشْرَفَتْ وَ آذَنَتْ بِاطِّلَاعٍ أَلَا وَ إِنَّ الْمِضْمَارَ الْیَوْمَ وَ السِّبَاقَ غَداً

أَلَا وَ إِنَّ السُّبْقَهَ الْجَنَّهُ وَ الْغَایَهَ النَّارُ أَلَا أَ فَلَا تَائِبٌ مِنْ خَطِیئَتِهِ قَبْلَ یَوْمِ مَنِیَّتِهِ

أَ لَا عَامِلٌ لِنَفْسِهِ قَبْلَ یَوْمِ بُؤْسِهِ وَ فَقْرِهِ جَعَلَنَا اللَّهُ وَ إِیَّاکُمْ مِمَّنْ یَخَافُهُ وَ یَرْجُو ثَوَابَهُ

أَلَا إِنَّ هَذَا الْیَوْمَ یَوْمٌ جَعَلَهُ اللَّهُ لَکُمْ عِیداً وَ جَعَلَکُمْ لَهُ أَهْلًا

فَاذْکُرُوا اللَّهَ یَذْکُرْکُمْ وَ ادْعُوهُ یَسْتَجِبْ لَکُمْ وَ أَدُّوا فِطْرَتَکُمْ فَإِنَّهَا سُنَّهُ نَبِیِّکُمْ وَ فَرِیضَهٌ وَاجِبَهٌ مِنْ رَبِّکُمْ

فَلْیُؤَدِّهَا کُلُّ امْرِئٍ مِنْکُمْ عَنْ نَفْسِهِ وَ عَنْ عِیَالِهِ کُلِّهِمْ ذَکَرِهِمْ وَ أُنْثَاهُمْ وَ صَغِیرِهِمْ وَ کَبِیرِهِمْ وَ حُرِّهِمْ وَ مَمْلُوکِهِمْ

عَنْ کُلِّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ صَاعاً مِنْ بُرٍّ أَوْ صَاعاً مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعاً مِنْ شَعِیرٍ

وَ أَطِیعُوا اللَّهَ فِیمَا فَرَضَ عَلَیْکُمْ وَ أَمَرَکُمْ بِهِ مِنْ إِقَامِ الصَّلَاهِ وَ إِیتَاءِ الزَّکَاهِ وَ حِجِّ الْبَیْتِ

وَ صَوْمِ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّهْیِ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ الْإِحْسَانِ إِلَی نِسَائِکُمْ وَ مَا مَلَکَتْ أَیْمَانُکُمْ

وَ أَطِیعُوا اللَّهَ فِیمَا نَهَاکُمْ عَنْهُ مِنْ قَذْفِ الْمُحْصَنَهِ وَ إِتْیَانِ الْفَاحِشَهِ وَ شُرْبِ الْخَمْرِ

وَ بَخْسِ الْمِکْیَالِ وَ نَقْصِ الْمِیزَانِ وَ شَهَادَهِ الزُّورِ وَ الْفِرَارِ مِنَ الزَّحْفِ

عَصَمَنَا اللَّهُ وَ إِیَّاکُمْ بِالتَّقْوَی وَ جَعَلَ الْآخِرَهَ خَیْراً لَنَا وَ لَکُمْ مِنَ الْأُولَی

إِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِیثِ وَ أَبْلَغَ مَوْعِظَهِ الْمُتَّقِینَ کِتَابُ اللَّهِ الْعَزِیزِ الْحَکِیمِ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ

پس می نشیند اندکی بعد از فراغ از خطبه مانند کسی که تعجیل داشته باشد پس

برمی خیزد و خطبه دوم را می خواند و آن همان خطبه ای است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز جمعه بعد از نشستن و برخاستن از خطبه اول می خواندند و آن خطبه چنین است

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَ نَسْتَعِينُهُ وَ نُؤْمِنُ بِهِ وَ نَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَ نَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ

وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ سَلاَمُهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ مَغْفِرَتُهُ وَ رِضْوَانُهُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ نَبِيِّكَ صَلاَةً نَامِيَةً زَاكِيَةً تَرْفَعُ بِهَا دَرَجَتَهُ وَ تُبَيِّنُ بِهَا فَضْلَهُ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

كَمَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ تَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

اللَّهُمَّ عَذِّبْ كَفَرَةَ أَهْلِ الْكِتَابِ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ وَ يَجْحَدُونَ آيَاتِكَ وَ يُكَذِّبُونَ رُسُلَكَ

اللَّهُمَّ خَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَ أَلْقِ الرُّعْبَ فِي قُلُوبِهِمْ

وَ أَنْزِلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَ نِقْمَتَكَ وَ بَأْسَكَ الَّذِي لاَ تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

اللَّهُمَّ انْصُرْ جُيُوشَ الْمُسْلِمِينَ وَ سَرَايَاهُمْ وَ مُرَابِطِيهِمْ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ

اللَّهُمَّ اجْعَلِ التَّقْوَى زَادَهُمْ وَ الْإِيمَانَ وَ الْحِكْمَةَ فِي قُلُوبِهِمْ

وَ أَوْزِعْهُمْ أَنْ يَشْكُرُوا نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ وَ أَنْ يُوفُوا بِعَهْدِكَ الَّذِي عَاهَدْتَهُمْ عَلَيْهِ إِلَهَ الْحَقِّ وَ خَالِقَ الْخَلْقِ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِمَنْ تُوُفِّيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ وَ لِمَنْ هُوَ لاَحِقٌ بِهِمْ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْهُمْ

إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ الْإِحْسَانِ وَ إِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَ يَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ وَ الْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

اذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ فَإِنَّهُ ذَاكِرٌ لِمَنْ ذَكَرَهُ وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ

رَحْمَتِهِ وَ فَضْلِهِ فَإِنَّهُ لاَ يَخِيبُ عَلَيْهِ دَاعٍ دَعَاهُ

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَهِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّار

ترجمه

ستایش مخصوص خدای راست که آسمان و زمین را آفرید و روشنی و تاریکی را مقرر داشت باز کافران به خدای خود شرک می آورند

و ما هیچ به خدا شرک نیاوریم و غیر او کسی را ولی خود نگیریم

و باز ستایش و سپاس مخصوص خداست که هر آنچه در آسمان و زمین است همه ملک اوست و در عالم آخرت نیز شکر و سپاس مخصوص اوست و او به نظم آفرینش حکیم و به همه امور عالم آگاه است

و او هر چه درون زمین رود و هر چه از زمین به درآید و هر چه از آسمان فرود آید و هر چه بر آسمان بالا- رود همه را می داند

و اوست که بر بندگان مهربان و بخشاینده است این است خدایی که هیچ جز او خدایی نیست و بازگشت همه موجودات بسوی اوست

و باز ستایش مخصوص خداست که آسمان را از سقوط بر زمین نگاه دارد جز آنکه مشیتش تعلق گیرد و البته خدا بر مردم عالم بسیار رئوف و مهربان است

ای خدا تو به رحمتت بر ما ترحم فرما و آمرزشت را شامل حال ما ساز که تویی خدای بلند مرتبه بزرگ

باز ستایش مخصوص خداست که هیچکس از رحمتش ناامید و از نعمتش محروم نیست و احدی مأیوس از لطف و عنایتش نخواهد بود

و هیچکس استنکاف و سرکشی از بندگیش نتواند کرد آن خدایی که به کلمه او آسمانهای

هفتگانه بر پا خاسته و مهد زمین قرار یافته

و کوههای محکم استوار گردیده و بادهای حامله کننده به گردش داشته و ابر به فرمانش در فضای آسمان در سیر و حرکت آمده

و دریاها در حدود خود ایستاده اند و اوست خدای تمام این مخلوقات و خدای قاهری است که تمام عزت و شوکتمندان عالم در مقابلش حقیر و ذلیل

و همه متکبران و مغروران جهان نزدش خوار و ضعیفند و تمام عوالم هستی خواه و ناخواه تابع حکم و فرمان اوست

حمد و ستایش می کنیم او را چنانکه آن ذات مقدس خود را ستایش فرموده و به حمدی که او را شایسته است و از او یاری می طلبیم و طلب آمرزش و بخشش می کنیم و از او هدایت بسوی او می جوییم

و گواهی می دهیم که هیچ خدایی جز آن خدای یکتای بی شریک نیست او آنچه در نفوس خلق پنهان است و آنچه در قعر دریاها

و آنچه در ظلمت مستور است همه را می داند و هیچ غایبی از او پنهان نیست

و هیچ برگی از درخت نیفتد و هیچ دانه ای در زیر تاریکیهای زمین نیست جز آنکه بعلم ازلی ذاتی از او آگاه است

هیچ خدایی جز آن ذات یکتا نیست و هیچ تر و خشکی به عالم وجود ندارد جز آنکه در کتاب مبین مسطور است

و آنچه را که کارکنان عالم می کنند و به هر مجرا و طریق می روند و به کجا باز می گردانند همه را می داند و ما از خدا هدایت کامل می طلبیم

و گواهی می دهیم که محققا محمد بنده اوو

فرستاده او بسوی خلق و امین بر وحی و اسرار الهی است و البته او رسالتهای خدا را به خلق رسانید

و در راه رواج و تبلیغ دین خـدا همه گونه جهـاد بـا گمراهـان و مشـرکان کرد و خـدا را تـا هنگام رحلت اطاعت نمود درود و تحیت خدا بر او و بر آل اطهارش باد

ای مردم وصـیت می کنم شـما را به تقوی و خدا ترسی که البته خداست که نعمتش را زوال و رحمتش را نفاد و پایان نخواهد بود

و هیچ بندگان از او بی نیاز نیسـتند و ابدا اعمال و طاعات خلق در مقابل نعمتهایش پاداشی نتواند بود آن خدایی که شما را در تقوی ترغیب کرد و امر به زهد در دنیا فرمود

و از نافرمانی خود بندگان را ترسانید خدایی که او را تنها عزت و سلطنت بقا و ابدیت است و خلق را همه به دست مرگ و فنا خوار و منقاد گردانید

و مرگ پایان هر مخلوقی است و راه همه اهل عالم است

هرگز به فرار مردم از مرگ بر مرگ غلبه نتواننـد کرد و هنگام فرا رسـیدن اجل اهل هوای نفس را اسـیر و ذلیل خواهد کرد و بنای هر لذت را ویران و هر نعمت را زایل

و هر بهجت و نشاط را منقطع خواهـد ساخت و خلاصه دنیا خانه ایست که خـدا فنا را بر آن حکم حتمی فرموده و برای اهلش جلای وطن و بیرون شدن از این خانه را لازم گردانیده

باز بیشتر مردم بقای دنیا را قصد دارند و دنیا به چشمشان بنایی با

عظمت و عزت و طعمه ای شیرین و باغی سبز و خرم است اما با عجله و شتاب از کف طالبانش بیرون میرود

و ناظران را به شبهه کاری میافکند ثروتمندان از حب مال دنیا بر ضعیفان و مسکینان بخل میورزند و مردم خدا ترس و هراسان از آن متنفرند و مکروهش شمارند

پس خدا شما را رحمت کند از حب دنیای دنی به نیکوتر چیزی که نزد شماست دوری و رحلت گزینید

و از دنیا به کمتر چیزی اکتفا کرده و افزون نطلبید و بیش از کفاف طالب دنیا نباشید

و به ناز و نعمت متنعمان دنیا چشم ندارید دنیا - را خوار شمارید و وطن خود ندانید

و دنیا را بر خود مضر و زیان آور دانید و دوری کنید و حذر از تن پروری و از لهو و لعب و خوشگذرانی که عمر پر بها به غفلت و غرور زنهار نگذرد

مردم آگاه باشید که دنیا با همه دوستانش سخت بیگانگی و بی وفائی کرده و پشت بآنها نموده و رخصت وداع از همه خواسته

باز هم آگاه باشید و متذکر شوید که عالم آخرت محققا رحلت بسوی شما کرده و بر شما روی آورده است و وارد گردید و از همه رخصت ورود خواسته و باز هم آگاه باشید که امروز در طاعت خدا میدان آزمایش و اسب تازی مسابقه است و فردا نتیجه بردن مسابقه است

و آگاه باشید که هر که در طاعت سبقت یافت در بهشت ابد شتافت و هر که راه مخالفت پیمود غایت و نتیجه دوزخ است آگاه باشید آیا

کسی هست که پیش از روز مرگ از خطا و عصیان توبه کند

آیا کسی هست که برای خود عمل چیزی انجام دهد پیش از آنکه روز سختی و بینوایی او فرا رسد و ای مردم خدا ما و شما را از آنانکه خدا ترسند و به ثواب خدا امید دارند قرار دهد

آگاه باشید که البته این روزیست که خدا بر شما عید قرار داده است و شما را اهل و لایق ثوابهای این روز مبارک گردانیده

پس در این روز دایم بیاد خدا باشید تا خدا هم نظر عنایت به شما کند و به درگاهش دعا کنید تا مستجاب گرداند و زکوه فطره را به فقرا ادا کنید که آن سنت پیغمبر شماست و فرض و واجب از فرمان خدای شما

پس هر فردی از شما از شخص خودش و از هر فرد عیالش از پسر و دختر و کوچک و بزرگ و آزاد و بنده

از برای هر یک از آنها یک صاع از گندم یا یک صاع از خرما یا یک ضاع از جو به فقیران ادا کند

و خدا را اطاعت در آنچه بر شما واجب فرموده و به آن فرمان داده است از بر پاداشتن نماز و اداء زکوه و حج بیت الله

و روزه ماه مبارک رمضان و امر به معروف و نهی از منکرو در حق زنانتان و غلام و کنیز و کلفت و نوکرتان به همه احسان کنید

و نیز اطاعت کنید خدا را در آنچه شما را از آنها نهی فرموده است مانند نسبت به زنا دادن

زنان مؤمنه نجیب و عمل زنا و شرب خمر

و کم فروشی و شهادت دروغ و فرار از جهاد با کفار

خدا ما و شما را بواسطه تقوی از معاصی و خطایا محفوظ دارد و دار آخرت را برای ما و شما بهتر از دار دنیا قرار دهد

بهترین سخن و بلیغ تر و مؤثرترین کلام برای پند و اندرز اهل تقوی همانا کتاب خدای مقتدر حکیم است

پناه می برم به خدا از شر شیطان مردود به نام خدای بخشنده مهربان

ای رسول ما به خلق بگو او خدای یکتاست آن خدایی که از همه بی نیاز و همه عالم به او نیازمند است نه کسی فرزند او و نه او فرزند کسی است و نه هیچکس مثل و همتای اوست

حمد و ستایش مخصوص خداست ما او را ستایش می کنیم و از او یاری می طلبیم و به او ایمان آورده و بر حضرتش توکل و اعتماد داریم و گواهی می دهیم که خدایی جز خدای یکتای بی شریک نیست

و نیز گواهی دهیم که محمد (ص) بنده و فرستاده اوست درود و تحیت خدا بر او و بر آل پاکش و مغفرت و رضا و خوشنودی حق بر آن بزرگواران باد

پروردگارا درود و رحمت فرست بر بنده خود و رسول و پیغام آورت حضرت محمد درود و رحمتی که دایم در افزایش و ازدیاد باشد و به آن رحمت درجه و مقامش را بلند گردانی و برتریش را هویدا کنی

و باز هم درود فرست بر محمد و آل محمد و برکت به آنان عطا فرما

چنانکه

درود و رحمت و برکت بر ابراهیم و آل ابراهیم فرستادی که تو ای خدا بسی پسندیده صفات و بزرگواری

پروردگارا کافران اهل کتاب را عذاب و عقاب فرما آنان که راه تو را بر خلق بستند و آیات الهی را انکار نمودند و پیغمبران تو را تکذیب کردند

پروردگارا در میان آنان اختلاف کلمه ایجاد کن و از مسلمانان رعب و ترس در دلهاشان بیفکن

و عذاب و عقاب و بلایی بر آنها نازل ساز که از قوم مجرم بدکار دفع نمی گردانی

پروردگارا سپاه اسلام و لشکریان و سرحد دارانشان را در مشرق و مغربهای عالم همه جا یاری کن که تو ای خدا بر کلیه امور عالم توانایی

پروردگارا مردان و زنان مؤمنان و مسلمانان را ببخش و بیامرز

پروردگارا تقوی را زاد و توشه آنها قرار ده و ایمان و حکمت را در دلهایشان اعطا فرما

و نعمتت را که به آنها عطا فرمودی شکر و سپاسش را هم به آنان بیاموز و به عهدت که بر آنان پیمان گرفته ای به آن عهد وفاداریشان الهام فرما ای خدای بر حق و ای خالق عالم آفرینش

پروردگارا آنان که از مرد و زن اهل ایمان و مسلمانان وفات کردند و آنهائی که زنده اند و بعدا به آن اموات ملحق خواهند شد همه را ببخش و بیامرز

که تویی ای خدا به حقیقت صاحب عزت و اقتدار و حکمت

(ای مردم) خدا امر می کند به عدل و احسان و ادای حق اقارب و خویشان و نهی می فرماید از عمل زشت و فحشاء و

منکر و ظلم و ستم به خلقان و شما را به این امر و این نهی پند و اندرز می دهد باشد که متذکر شوید

خدا را یاد کنید تا خدا از شما یاد کند چون خدا یاد می کند از آنکس که از خدا یاد کند و شمابندگان هر چه می خواهید از فضل و رحمت خدا درخواست کنید که البته هرگز او کسی را محروم از اجابت دعا نخواهد کرد

ای پروردگار ما به ما در دنیا حسنه و نیکوییها عطا فرما و در آخرت هم حسنه و نیکوییها مرحمت فرما و از عذاب آتش دوزخ نگاه دار.

دعا برای امام مهدی (عجله الله تعالی فرجه الشریف) در روز جمعه

متن

ظ(مؤلف گوید که شیخ در مصباح این دعا را در اعمال روز جمعه از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده و ما نیز این دعا را بنحوی که شیخ از آن حضرت نقل کرده نقل می نماییم فرموده روایت کرده یونس بن عبد الرحمن که حضرت امام رضا علیه السلام امر می فرمودند به دعا کردن از برای حضرت صاحب الامر علیه السلام به این دعا

اللَّهُمَّ ادْفَعْ عَنْ وَلِیِّکَ وَ خَلِیفَتِکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَی خَلْقِکَ وَ لِسَانِکَ الْمُعَبِّرِ عَنْکَ النَّاطِقِ بِحِکْمَتِکَ

وَ عَیْنِکَ النَّاظِرَهِ بِإِذْنِکَ وَ شَاهِدِکَ عَلَی عِبَادِکَ الْجَحْجَاحِ الْمُجَاهِدِ الْعَائِذِ بِکَ الْعَابِدِ عِنْدَکَ

وَ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ جَمِیعِ مَا خَلَقْتَ وَ بَرَأْتَ وَ أَنْشَأْتَ وَ صَوَّرْتَ

وَ احْفَظْهُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ یَمِینِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ مِنْ فَوْقِهِ وَ مِنْ تَحْتِهِ

بِحِفْظِکَ الَّذِی لاَ یَضِیعُ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ وَ احْفَظْ فِیهِ رَسُولَکَ وَ آبَاءَهُ أَئِمَّتَکَ وَ دَعَائِمَ دِینِکَ

وَ اجْعَلْهُ فِی وَدِیعَتِکَ الَّتِی لاَ تَضِیعُ وَ فِی جِوَارِکَ الَّذِی لاَ یُخْفَرُ وَ فِی مَنْعِکَ

وَ عِزِّکَ الَّذِی لاَ یُقْهَرُ

وَ آمِنْهُ بِأَمَانِکَ الْوَثِیقِ الَّذِی لاَ یُخْذَلُ مَنْ آمَنْتَهُ بِهِ وَ اجْعَلْهُ فِی کَنَفِکَ الَّذِی لاَ یُرَامُ مَنْ کَانَ فِیهِ

وَ انْصُرْهُ بِنَصْرِکَ الْعَزِیزِ وَ أَیِّدْهُ بِجُنْدِکَ الْغَالِبِ وَ قَوِّهِ بِقُوَّتِکَ وَ أَرْدِفْهُ بِمَلاَئِکَتِکَ

وَ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ أَلْبِسْهُ دِرْعَکَ الْحَصِینَهَ وَ حُفَّهُ بِالْمَلاَئِکَهِ حَفّاً

اللَّهُمَّ اشْعَبْ بِهِ الصَّدْعَ وَ ارْتُقْ بِهِ الْفَتْقَ وَ أَمِتْ بِهِ الْجَوْرَ وَ أَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ

وَ زَیِّنْ بِطُولِ بَقَائِهِ الْأَرْضَ وَ أَیِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَ انْصُرْهُ بِالرُّعْبِ

وَ قَوِّ نَاصِرِیهِ وَ اخْذُلْ خَاذِلِیهِ وَ دَمْدِمْ مَنْ نَصَبَ لَهُ وَ دَمِّرْ مَنْ غَشَّهُ

وَ اقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَهَ الْکُفْرِ وَ عَمَدَهُ (عُمُدَهُ) وَ دَعَائِمَهُ

وَ اقْصِمْ بِهِ رُءُوسَ الضَّلاَلَهِ وَ شَارِعَهَ الْبِدَعِ وَ مُمِیتَهَ السُّنَّهِ وَ مُقَوِّیَهَ الْبَاطِلِ

وَ ذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِینَ وَ أَبِرْ بِهِ الْکَافِرِینَ وَ جَمِیعَ الْمُلْحِدِینَ فِی مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا

وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا حَتَّی لاَ تَدَعَ مِنْهُمْ دَیَّاراً وَ لاَ تُبْقِیَ لَهُمْ آثَاراً

اللَّهُمَّ طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلاَدَکَ وَ اشْفِ مِنْهُمْ عِبَادَکَ وَ أَعِزَّ بِهِ الْمُؤْمِنِینَ

وَ أَحْیِ بِهِ سُنَنَ الْمُرْسَلِینَ وَ دَارِسَ حُکْمِ النَّبِیِّینَ وَ جَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَی مِنْ دِینِکَ وَ بُدِّلَ مِنْ حُکْمِکَ

حَتَّی تُعِیدَ دِینَکَ بِهِ وَ عَلَی یَدَیْهِ جَدِیداً غَضّاً مَحْضاً صَحِیحاً لاَ عِوَجَ فِیهِ وَ لاَ بِدْعَهَ مَعَهُ

وَ حَتَّی تُنِیرَ بِعَدْلِهِ ظُلَمَ الْجَوْرِ وَ تُطْفِئَ بِهِ نِیرَانَ الْکُفْرِ وَ تُوضِحَ بِهِ مَعَاقِدَ الْحَقِّ وَ مَجْهُولَ الْعَدْلِ

فَإِنَّهُ عَبْدُکَ الَّذِی اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِکَ وَ اصْطَفَیْتَهُ عَلَی غَیْبِکَ

وَ عَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَ بَرَّأْتَهُ مِنَ الْعُیُوبِ وَ طَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَ سَلَّمْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ

اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَشْهَدُ لَهُ یَوْمَ الْقِیَامَهِ وَ یَوْمَ حُلُولِ الطَّامَّهِ أَنَّهُ لَمْ یُذْنِبْ ذَنْباً وَ لاَ أَتَی حُوباً

وَ لَمْ یَرْتَکِبْ مَعْصِیَهً وَ لَمْ

يُضَيِّعْ لَکَ طَاعَهً

وَ لَمْ يَهْتِکْ لَکَ حُرْمَهً وَ لَمْ يُبَدِّلْ لَکَ فَرِيضَهً وَ لَمْ يُغَيِّرْ لَکَ شَرِيعَهً

وَ أَنَّهُ الْهَادِی الْمُهْتَدِی الطَّاهِرُ التَّقِیُّ النَّقِیُّ الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ

اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِی نَفْسِهِ وَ أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ وَ ذُرِّيَّتِهِ وَ أُمَّتِهِ وَ جَمِيعِ رَعِيَّتِهِ

مَا تُقِرُّ بِهِ عَيْنَهُ وَ تَسُرُّ بِهِ نَفْسَهُ وَ تَجْمَعُ لَهُ مُلْکَ الْمَمْلَکَاتِ کُلِّهَا قَرِيبِهَا وَ بَعِيدِهَا وَ عَزِيزِهَا وَ ذَلِيلِهَا

حَتَّى تُجْرِیَ حُکْمَهُ عَلَى کُلِّ حُکْمٍ وَ يَغْلِبَ (تَغْلِبَ) بِحَقِّهِ (عَلَى کُلِّ) کُلَّ بَاطِلٍ

اللَّهُمَّ اسْلُکْ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى وَ الْمَحَجَّهَ الْعُظْمَى وَ الطَّرِيقَهَ الْوُسْطَى

الَّتِی يَرْجِعُ إِلَيْهَا الْغَالِی وَ يَلْحَقُ بِهَا التَّالِی وَ قَوِّنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَ ثَبِّتْنَا عَلَى مُشَايَعَتِهِ

وَ امْنُنْ عَلَيْنَا بِمُتَابَعَتِهِ وَ اجْعَلْنَا فِی حِزْبِهِ الْقَوَّامِينَ بِأَمْرِهِ الصَّابِرِينَ مَعَهُ الطَّالِبِينَ رِضَاکَ بِمُنَاصَحَتِهِ

حَتَّى تَحْشُرَنَا يَوْمَ الْقِيَامَهِ فِی أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ مُقَوِّيَهِ سُلْطَانِهِ

اللَّهُمَّ وَ اجْعَلْ ذَلِکَ لَنَا خَالِصاً مِنْ کُلِّ شَکٍّ وَ شُبْهَهٍ وَ رِيَاءٍ وَ سُمْعَهٍ حَتَّى لاَ نَعْتَمِدَ بِهِ غَيْرَکَ

وَ لاَ نَطْلُبَ بِهِ إِلاَّ وَجْهَکَ وَ حَتَّى تُحِلَّنَا مَحَلَّهُ وَ تَجْعَلَنَا فِی الْجَنَّهِ مَعَهُ

وَ أَعِذْنَا مِنَ السَّأْمَهِ وَ الْکَسَلِ وَ الْفَتْرَهِ وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِکَ وَ تُعِزُّ بِهِ نَصْرَ وَلِيِّکَ

وَ لاَ تَسْتَبْدِلْ بِنَا غَيْرَنَا فَإِنَّ اسْتِبْدَالَکَ بِنَا غَيْرَنَا عَلَيْکَ يَسِيرٌ وَ هُوَ عَلَيْنَا کَثِيرٌ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وُلاَهِ عَهْدِهِ وَ الْأَئِمَّهِ مِنْ بَعْدِهِ وَ بَلِّغْهُمْ آمَالَهُمْ وَ زِدْ فِی آجَالِهِمْ

وَ أَعِزَّ نَصْرَهُمْ وَ تَمِّمْ لَهُمْ مَا أَسْنَدْتَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَمْرِکَ لَهُمْ وَ ثَبِّتْ دَعَائِمَهُمْ

وَ اجْعَلْنَا لَهُمْ أَعْوَاناً وَ عَلَى دِينِکَ أَنْصَاراً

فَإِنَّهُمْ مَعَادِنُ کَلِمَاتِکَ وَ خُزَّانُ عِلْمِکَ وَ أَرْکَانُ تَوْحِيدِکَ وَ دَعَائِمُ دِينِکَ وَ وُلاَهُ أَمْرِکَ وَ خَالِصَتُکَ مِنْ عِبَادِکَ

وَ صَفْوَتُکَ مِنْ خَلْقِکَ وَ أَوْلِيَاؤُکَ وَ سَلاَئِلُ أَوْلِيَائِکَ وَ صَفْوَهُ أَوْلاَدِ نَبِيِّکَ

وَ السَّلاَمُ

(عَلَيْهِ وَ) عَلَيْهِمْ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُه

ترجمه

ای پروردگار تو هر بلا را دفع کن از ولی خود و خلیفه خویش و حجت بر خلق عالمت و زبانت که از تو به سخن آید و به حکمت بالغه تو گویا باشد

و چشم بینای تو که به امر تو می نگرد و گواه بندگان تو و بزرگترین مجاهدان در راه تو و پناه آرنده به حضرتت و بندگی حضور حضرتت کند

و او را ای خدا از شر جمیع مخلوقاتت که انشاء و ایجاد فرمودی در پناه خود حفظ کن

و از شرور پیش رو و پشت سر و طرف راست و چپ و از فوق و تحت از همه آنها او را حفظ کن

که هر کس را تو حفظ کنی مصون از هر فساد و نابودی است و نیز به وجود مبارک او پیغمبر اکرمت و پدران او ائمه هدی را که ارکان دین تو هستند همه را حفظ فرما

و او را قرار ده در مخزن ودایع خود که هرگز ضایع در جوار تو نخواهد شد و در آن محیط قوت و عزتت که هرگز کس مقهور نمی گردد

و او را در پناهگاه محکم و استوار خود ایمن بدار که هر کس آنجا درآید در امان از هر خذلان است و او را در کنف حمایت خود بدار که هر کس در آنجاست بی آرام و ناشاد نگردد

و او را به نصرت با عزت خود منصور دار و به سپاه غالب و قاهر خویش مؤید فرما و به قوت و نیروی (نامتناهی) خود قوی و

نیرومند گردان و فرشتگانت را با او همراه ساز

و دوستانش را دوست دار و دشمنانش را دشمن دار و جوشن حفظ خود را بر او بپوشان و گرداگرد وجود مبارکش فرشتگان را برای محافظت بدار

پروردگارا تفرقه و پریشانیهای خلق را بوجود او جمع گردان و رخنه های خلق را مسدود ساز و جور و ظلم را نابود و حکومت عدل و عدالت کامل را بوجود حضرتش در جهان ظاهر ساز

و اهل زمین را بطول بقای او زینت و کمال بخش و بیاری خود آن حضرت را مؤید فرما و به رعب و ترس دشمنان از او و را منصور بر دشمنان ساز

یاوران او را قوی و نیرومند و آنانکه ترک یاری او کنند آنها را مخذول و مغلوب سازو آنانکه بدشمنی او قیام کنند هلاک گردان و کسانی که با او مکر و دغل ورزند نابود ساز

و ستمگران اهل کفر و سرکشان و رؤسای آنها را به شمشیر آن حضرت بخاک هلاک انداز

و پشت رؤسای ضلالت را بواسطه او بشکن و کسانی که وضع بدعت و محو سنت الهی کنند و باطل را قوی سازند در هم شکن

و بوجود آن بزرگوار جباران ظالم را ذلیل گردان و کافران و ملحدان بی دین را از تمام روی زمین از مشرق و مغرب

و بر و بحر و صحرا و کوه ریشه کن ساز که دیگر دیاری از کافران و اثری از آثار ملحدان در جهان باقی نگذاری

پروردگارا دیار خود را پاک از آن پلیدان ساز و دلهای بندگانت را از هلاک

آنها شاد گردان و اهل ایمان را به وجودش عزت بخش

و سنن و احکام رسولان الهی و پیغمبران خدا را که مندرس شده بواسطه او زنده ابد ساز

و آنچه از کاخ دین و حکم شرع تو را که ویران ساخته و تغییر و تبدیل داده اند به وجودش از نو بنیاد کن تا آنکه بواسطه او و به دست او شرعی جدید و آیینی کاملا تازه که با آن هیچ ناراستی و بدعت نباشد برای امت باز آید

و تا آنکه به عدل او بنیان ظلم و جور را نابود سازی و آتش کفر را به کلی خاموش گردانی و عهد و پیمان حق را آشکار و اساس عدل که مجهول گردیده مبین و معلوم سازی

زیرا آن حضرت آن بنده با خلوص توست که او را کاملا خالص برای خود گردانیده ای و برای غیبت خویش برگزیده ای

و او را مقام عصمت از گناه و مبرا از هر نقص و عیب و پاک و منزه از هر رجس و پلیدی و سالم و پاکیزگی از هر ناپاکی عطا فرمودی

پروردگارا پس ما بر او گواهی می دهیم در روز قیامت و روز ورود حادثه بزرگ محشر که او هیچ گناهی ابدا نکرده و جرمی هرگز اتیان ننموده

و مرتکب هیچ معصیتی نشده و هیچ از طاعتت را ابدا ضایع نداشته

و هیچ از حرمتت را هتک ننموده و ابدا فریضه ای را از فرایضت مبدل نساخته و حکمی ازشریعتت را تغییر نداده است

و اوست البته امام هادی خلق رهبر پاک سیرت با تقوای پاکیزه صفات پسندیده

آراسته به هر کمال

پروردگارا تو به خود آن حضرت و اهل بیتش و فرزند و ذریه و امت و جمیع رعیتش عطایی مرحمت فرما

که به آن عطا دیده اش روشن و روانش شاد و مسرور شود و کشور تمام مملکت داران عالم از قریب و بعید آنها و عزیز و ذلیلشان همه را به او عطا فرما

تا آنجا که حکمش بر هر حاکمی نافذ و حق او را بر هر باطلی غالب گردان

پروردگارا تو ما را بر دست مبارک او به راه هدایت برو به طریق شرع عظیم الشأن و طریقت عدل و درستی

که هر غالی و هر تالی باید به آن طریق باز گردد رهبری فرما و ما را بر طاعت آن حضرت قوت عطا فرما و بر پیرویش ثابت قدم بدار

و بر نعمت متابعتش بر ما منت گذار و ما را از سپاه آن حضرت که به فرمانش کاملا قیام کنند و با او شکیبا و صابرند و در یاری و مددکاری او صرف رضا و خشنودی تو را طالبند قرار ده

تا آنکه ما را در روز قیامت در صف یاران و مددکاران او و تقویت سلطنتش محشور سازی

پروردگارا این (درخواست و دعا را) برای ما خالص از هر گونه شک و ریب و ریا و دو رنگی قرار ده تا آنکه بر او ما به غیر تو اعتماد نکنیم

و جز لقای تو را طالب و مشتاق نباشیم و تا آنکه ما را به مقام او وارد کنی و در بهشت رضوان با او قرارگاه دهی

و ای خدا ما از خستگی و بی میلی و کسالت و سستی در طاعت به تو پناه می بریم و ما را از کسانی که برای احیاء دین خود از او نصرت خواهی و موفق به اعزاز ولی و حجتت گردانی مقرر فرما

و ما را به غیر ما مبدل مگردان که البته این تبدیل ما به غیر بر تو آسان است اما برای ما بسیار (گران) است

پروردگارادرود و رحمت فرست بر والیان عهد او و پیشوایان بعد او و آن بزرگواران را به آمال و آرزوهای بلندشان نایل ساز و بر عمرشان بیفزا

و نصرت با عزت بآنها عطا فرما و آنچه بآن پیشوایان الهی از امر دین خود مربوط بآنان فرمودی در حقشان به حد کمال رسان و اساس و ارکان آنها را ثبات و دوام بخش

و ما را از یاران آنها و از انصار دین خود قرار ده

که البته آن بزرگواران معدن کلمات روحانی و گنجینه علم و ارکان توحید و معرفت و استنهای دین تو و صاحب اختیاران امر شرع تواند و از بندگان خاص و خالص تو

و برگزیده از خلق تو و دوستان خاص و فرزندان محبان خاص و برگزیده اولاد پیغمبر تواند

و سلام و تحیت و رحمت خدا بر او و بر پدران بزرگوارش باد.

دعا برای دنیا و آخرت بعد از نماز صبح ومغرب

متن

نیز از آن حضرت روایت کرده که برای دنیا و آخرت و رفع درد چشم این دعا را بعد از نماز صبح و مغرب بخوانند

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْکَ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلِ النُّورَ فِی

بَصَرِی وَ الْبَصِیرَهَ فِی دِینِی

وَ الْیَقِینَ فِی قَلْبِی وَ الْإِخْلَاصَ فِی عَمَلِی

وَ السَّلَامَهَ فِی نَفْسِی وَ السَّعَهَ فِی رِزْقِی وَ الشُّکْرَ لَکَ أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی

ترجمه

خدایا از تو درخواست می کنم به حق محمد و آل محمد (ص)

که درود فرستی بر محمد و آل محمد (ص)

و نور در چشم ظاهر من قرار دهی و بصیرت و معرفت در دینم

و یقین کامل در دل من و اخلاص در عمل من

و سلامتی در شخص من و وسعت در رزق من عطا فرمایی و به سپاسگزاری تو باشم مادامی که مرا باقی داری.

دعا برای رفع پریشانی

متن

ظ(دوم مواظبت کند به خواندن این دعا که در کافی است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله تعلیم فرمود آن را به مردی از صحابه که مبتلا بود به ناخوشی و پریشانی و از برکت خواندن این دعا به اندك زمانی ناخوشی و پریشانی از او برطرف شد

لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّهَ إِلَّا بِاللَّهِ تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لَا یَمُوتُ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ

وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبِیرا

ترجمه

هیچ توانایی و قدرتی جز به خواست خدا نیست توکل کردم بر خدایی که زنده ابدی است و هرگز نمیرد

و ستایش مخصوص خدایی است که فرزند نگرفته و شریکی در ملکش وجود نداشته

و قدرت بی نهایتش از یاری هر کس بی نیاز است و من او را به بزرگی یاد می کنم.

دعا در رقعه حاجت

متن

ظ(ششم در تحفه الزائر است که از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرگاه ترا حاجتی بسوی خدای تعالی باشد یا از امری خایف و ترسان باشی در کاغذی بنویس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَجَّهُ إِلَیْک بِأَحَبِّ الْأَسْمَاءِ إِلَیْکَ وَ أَعْظَمِهَا لَدَیْکَ

وَ أَتَقَرَّبُ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَیْک بِمَنْ أَوْجَبْتَ حَقَّهُ عَلَیْک

بِمُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ وَ فَاطِمَهَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ وَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ

وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍ

وَ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَ الْحُجَّهِ الْمُنْتَظَرِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ اکْفِنِی کَذَا وَ کَذَا

یعنی حاجت خود را ذکر کنی پس رقعه را بپیچ و در بندقه ای از گل بگذار و در میان آب جاری یا چاهی بینداز که حق تعالی بزودی فرج کرامت فرماید

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان پروردگارا من به درگاه حضرتت روی آوردم به نیکوترین اسماء و بزرگترین آن اسماء نزد حضرتت

و تقرب می جویم به درگاهت به کسی که حق او را تو خود بر خویش فرض و لازم قرار دادی

به حق محمد (ص) و علی (ع) و فاطمه (ع) و حسن (ع) و حسین (ع) و علی بن الحسین (ع)

و محمد بن علی (ع) و جعفر بن محمد (ع) و موسی بن جعفر (ع) و علی بن موسی الرضا (ع) و محمد بن علی (ع)

و علی بن محمد النقی (ع) و حسن بن علی (ع) و حجت بن الحسن (ع) امام منتظر که درود خدا بر همگی آنان باد مرا حاجت روا و از این

اموری که ترسانم به کرمت کفایت فرمایی

دعا و نماز مستحبی در روز ۲۷ ماه رجب

متن

ظ(ششم و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله علیه که فرموده بجا می آوری در این روز دوازده رکعت نماز می خوانی در هر رکعت حمد و سوره ای که آسان باشد و تشهد می خوانی و سلام می دهی و می نشینی و می گویی بین هر دو رکعتی

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ

وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبِیراً

یَا عُدَّتِی فِی مُدَّتِی یَا صَاحِبِی فِی شِدَّتِی یَا وَلِیِّی فِی نِعْمَتِی یَا غِیَاثِی فِی رَغْبَتِی

یَا نَجَاحِی فِی حَاجَتِی یَا حَافِظِی فِی غَیْبَتِی یَا کَافِیَّ فِی وَحْدَتِی یَا أُنْسِی فِی وَحْشَتِی

أَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِی فَلَکَ الْحَمْدُ وَ أَنْتَ الْمُقِیلُ عَثْرَتِی فَلَکَ الْحَمْدُ وَ أَنْتَ الْمُنْعِشُ صَرْعَتِی فَلَکَ الْحَمْدُ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْتُرْ عَوْرَتِی وَ آمِنْ رَوْعَتِی

وَ أَقِلْنِی عَثْرَتِی وَ اصْفَحْ عَنْ جُرْمِی وَ تَجَاوَزْ عَنْ سَیِّئَاتِی فِی أَصْحَابِ الْجَنَّهِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِی کَانُوا یُوعَدُونَ

پس چون فارغ شدی از نماز و دعا می خوانی هر یک از حمد و اخلاص و معوذتین و قل یأیها الکافرون و إنا أنزلناه و آیه الکرسی را هفت مرتبه و بعد می گویی

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَکْبَرُ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّهَ إِلَّا بِاللَّهِ

هفت مرتبه

و بعد می گویی هفت مرتبه

اللَّهُ اللَّهُ رَبِّی لَا أُشْرِکُ بِهِ شَیْئًا

و می خوانی هر دعا که خواهی

ترجمه

ستایش خدا را که فرزندی نگرفته و شریکی در ملک وجود ندارد

و به قدرت کامله از یاری خلق بی نیاز است و او را به کبریایی و عظمت یاد کن

ای ذخیره من در همه عمر ای رفیق من در بدبختی

ای دوستدار من در نعمت ای دادرس من در هر چه بخواهم

ای روا کننده حاجت من ای حافظ من در غیاب من ای پناه من در تنهایی ای انیس حال وحشت من

تو ساتر عیبهای منی پس ستایش مخصوص توست و تو از لغزشهای من در می گذری ستایش مخصوص توست تو دستگیر منی چون افتادم ستایش مخصوص توست

درود فرست بر محمد و آل محمد و عیبهای من بپوشان و از ترسم ایمنی بخش

و از لغزشم درگذر و جرمم را عفو کن و از گناهانم بگذر و در میان اهل بهشت که وعده صدق و حقیقت به آنان دادند مرا داخل گردان.

دعا ی ۱۰صحیفه- دعاؤهفی اللجإ الی الله تعالی

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ فِي اللَّجَإِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

اَللَّهُمَّ إِنْ تَشَأْ تَعْفُ عَنَّا فَبِفَضْلِكَ وَ إِنْ تَشَأْ تُعَذِّبْنَا فَبِعَدْلِكَ

فَسَهِّلْ لَنَا عَفْوَكَ بِمَنِّكَ وَ أَجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ بِتَجَاوُزِكَ فَإِنَّهُ لاَ طَاقَةَ لَنَا بِعَدْلِكَ وَ لاَ نَجَاةَ لِأَحَدٍ مِنَّا دُونَ عَفْوِكَ

يَا غَنِيَّ الْأَغْنِيَاءِ هَا نَحْنُ عِبَادُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ أَنَا أَفْقَرُ الْفُقَرَاءِ إِلَيْكَ

فَاجْبُرْ فَاقَتَنَا بِوُسْعِكَ وَ لاَ تَقْطَعْ رَجَاءَنَا بِمَنْعِكَ فَتَكُونَ قَدْ أَشْقَيْتَ مَنِ اسْتَسْعَدَ بِكَ وَ حَرَمْتَ مَنِ اسْتَرْفَدَ فَضْلَكَ

فَإِلَى مَنْ حِينَئِذٍ مُنْقَلَبُنَا عَنْكَ وَ إِلَى أَيْنَ مَذْهَبُنَا عَنْ بَابِكَ

سُبْحَانَكَ نَحْنُ الْمُضْطَرُّونَ الَّذِينَ أَوْجَبْتَ إِجَابَتَهُمْ وَ أَهْلُ السُّوءِ الَّذِينَ وَعَدْتَ الْكَشْفَ عَنْهُمْ

وَ أَشْبَهُ الْأَشْيَاءِ بِمَشِيَّتِكَ وَ أَوْلَى الْأُمُورِ بِكَ فِي عَظَمَتِكَ رَحْمَةُ مَنِ اسْتَرْحَمَكَ وَ غَوْثُ مَنِ اسْتَغَاثَ بِكَ

فَارْحَمْ تَضَرُّعَنَا إِلَيْكَ وَ أَغْنِنَا إِذْ طَرَحْنَا أَنْفُسَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ

اَللَّهُمَّ إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ شَمِتَ بِنَا إِذْ شَايَعْنَاهُ عَلَى مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ لاَ تُشْمِتْهُ بِنَا بَعْدَ تَرْكِنَا إِيَّاهُ لَكَ وَ رَغْبَتِنَا عَنْهُ إِلَيْكَ

ترجمه

نیایش دهم

ای خداونـد، اگر مشـیت تو بر آن قرار گیرد و ما را عفو کنی، از فضل توست و اگر مشـیت تو بر آن قرار گیرد و ما را عقوبت کنی، از عدل توست.

بر مـا منت بنه و عفو خود نصـیب مـا کن و به بخشـایش خویش از عـذابت نجات بخش، که ما را طاقت آن نیست که به عـدل خود با ما رفتار کنی و اگر بخشایش تو نباشد، هیچ یک از ما را نجات نباشد.

ای بی نیاز بی نیازان، اینک ما بندگان تو در دست توایم، و من محتاج ترین محتاجان به درگاه تو هستم.

به گشایشی که در کار ما دهی بینوایی ما جبران کن و

ما را از درگه خود مران که نومید گردیم. و هرگاه چنین شود، آن را که به امید نیکبختی روی به سوی تو نهاده بدبخت ساخته ای و آن را که از فضل تو بخشایش طلبیده محروم داشته ای.

در این حالت، ما راندگان درگاه توبه که روی آوریم و از در تو به کجا رویم؟

ای خداوند، تو منزهی. ما همان بیچارگان هستیم که اجابتشان واجب داشته ای و همان بدحالان که وعده بهروزیشان داده ای.

شبیه ترین چیزها به خواست و اراده تو و سزاوارترین کارها در عرصه عز و جلال تو، رحمت آوردن تو بر کسی است که از تو رحمت طلبد و فریاد رسیدن تو کسی را که از تو فریاد خواهد.

پس بر زاری ما به درگاهت، رحمت آوری. و چون خویشتن بر آستان تو افکنده ایم بی نیازمان فرما.

ای خداوند، چون بر معصیت تو از پی شیطان رفتیم شیطان بر ما شماتت کرد. پس درود بفرست بر محمد و خاندانش و اکنون که شیطان را به خاطر فرمانبرداری تو واگذاشته ایم و از او دل برکنده ایم و به سوی تو آمده ایم، هرگز مباد که او را بر ما

دعا ی ابوحمزه ثمالی

متن

ظ(چهارم در مصباح شیخ است که روایت کرده ابو حمزه ثمالی که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در ماه رمضان بیشتر از شب را نماز می کرد و چون سحر می شد این دعا می خواند

إِلَهِی لاَ تُؤَدِّبْنِی بِعُقُوبَتِکَ وَ لاَ تَمْکُرْ بِی فِی حِیلَتِکَ مِنْ أَیْنَ لِیَ الْخَیْرُ یَا رَبِ

وَ لاَ یُوجَدُ إِلاَّ مِنْ عِنْدِکَ وَ مِنْ أَیْنَ لِیَ النَّجَاهُ وَ لاَ تُسْتَطَاعُ إِلاَّ بِکَ

لاَ الَّذِی أَحْسَنَ اسْتَغْنَی عَنْ عَوْنِکَ وَ رَحْمَتِکَ وَ لاَ الَّذِی أَسَاءَ وَ اجْتَرَأَ

عَلَيْکَ

وَ لَمْ يُرْضِکَ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِکَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِ

بگويد تا آنکه نفس قطع شود

بِکَ عَرَفْتُکَ وَ أَنْتَ دَلَلْتَنِی عَلَيْکَ وَ دَعَوْتَنِی إِلَيْکَ وَ لَوْ لاَ أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَا أَنْتَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَدْعُوهُ فَيُجِيبُنِی وَ إِنْ كُنْتُ بَطِيئاً حِينَ يَدْعُونِی

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِی وَ إِنْ كُنْتُ بَخِيلاً حِينَ يَسْتَقْرِضُنِی

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أُنَادِيهِ كُلَّمَا شِئْتُ لِحَاجَتِی وَ أَخْلُو بِهِ حَيْثُ شِئْتُ لِسِرِّی بِغَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِی لِی حَاجَتِی

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لاَ أَدْعُو غَيْرَهُ وَ لَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِی دُعَائِی

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لاَ أَرْجُو غَيْرَهُ وَ لَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِی

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی وَكَلَنِی إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِی وَ لَمْ يَكِلْنِی إِلَی النَّاسِ فَيُهِينُونِی

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی تَحَبَّبَ إِلَيَّ وَ هُوَ غَنِيٌّ عَنِّی

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی يَحْلُمُ عَنِّی حَتَّی كَأَنِّی لاَ ذَنْبَ لِی فَرَبِّی أَحْمَدُ شَیْ ءٍ عِنْدِی وَ أَحَقُّ بِحَمْدِی

اللَّهُمَّ إِنِّی أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْکَ مُشْرَعَةً وَ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ إِلَيْکَ (لَدَيْکَ) مُتْرَعَةً

وَ الاِسْتِعَانَةَ بِفَضْلِکَ لِمَنْ أَمَّلَکَ مُبَاحَةً وَ أَبْوَابَ الدُّعَاءِ إِلَيْکَ لِلصَّارِخِينَ مَفْتُوحَةً

وَ أَعْلَمُ أَنَّکَ لِلرَّاجِی (لِلرَّاجِينَ) بِمَوْضِعِ إِجَابَةٍ وَ لِلْمَلْهُوفِينَ (لِلْمَلْهُوفِ) بِمَرْصَدِ إِغَاثَةٍ

وَ أَنَّ فِی اللَّهْفِ إِلَی جُودِکَ وَ الرِّضَا بِقَضَائِکَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْبَاخِلِينَ وَ مَنْدُوحَةً عَمَّا فِی أَيْدِی الْمُسْتَأْثِرِينَ

وَ أَنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْکَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ وَ أَنَّکَ لاَ تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِکَ إِلاَّ أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأَعْمَالُ (الْآمَالُ) دُونَکَ

وَ قَدْ قَصَدْتُ إِلَيْکَ بِطَلِبَتِی وَ تَوَجَّهْتُ إِلَيْکَ بِحَاجَتِی

وَ جَعَلْتُ بِکَ اسْتِغَاثَتِی وَ بِدُعَائِکَ تَوَسُّلِی مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لِاسْتِمَاعِکَ مِنِّی

وَ لاَ اسْتِيجَابٍ لِعَفْوِکَ عَنِّی بَلْ لِثِقَتِی بِكَرَمِکَ وَ سُكُونِی إِلَی صِدْقِ وَعْدِکَ وَ لَجَئِی إِلَی الْإِيمَانِ بِتَوْحِيدِکَ

وَ يَقِينِی (وَ ثِقَتِی) بِمَعْرِفَتِکَ مِنِّی أَنْ لاَ رَبَّ لِی غَيْرُکَ وَ لاَ إِلَهَ (لِی)

إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَکَ لاَ شَرِيکَ لَکَ

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْقَائِلُ وَ قَوْلُکَ حَقٌّ وَ وَعْدُکَ صِدْقٌ (الصِّدْقُ) وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ کَانَ بِکُمْ رَحِيماً

وَ لَيسَ مِنْ صِفَاتِکَ يَا سَيِّدِی أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ وَ تَمْنَعَ الْعَطِيَّهَ

وَ أَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَکَتِکَ وَ الْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِتَحَنُّنِ رَأْفَتِکَ (بِحُسْنِ نِعْمَتِکَ)

إِلَهِی رَبَّيْتَنِی فِی نِعَمِکَ وَ إِحْسَانِکَ صَغِيراً وَ نَوَّهْتَ بِاسْمِی کَبِيراً فَيَا مَنْ رَبَّانِی فِی الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ

وَ تَفَضُّلِهِ (بِفَضْلِهِ) وَ نِعَمِهِ وَ أَشَارَ لِی فِی الْآخِرَهِ إِلَى عَفْوِهِ وَ کَرَمِهِ

مَعْرِفَتِی يَا مَوْلاَیَ دَلِيلِی (دَلَّتْنِی) عَلَيْکَ وَ حُبِّی لَکَ شَفِيعِی إِلَيْکَ

وَ أَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيلِی بِدَلاَلَتِکَ وَ سَاکِنٌ مِنْ شَفِيعِی إِلَى شَفَاعَتِکَ

أَدْعُوکَ يَا سَيِّدِی بِلِسَانٍ قَدْ أَخْرَسَهُ ذَنْبُهُ رَبِّ أُنَاجِيکَ بِقَلْبٍ قَدْ أَوْبَقَهُ جُرْمُهُ

أَدْعُوکَ يَا رَبِّ رَاهِباً رَاغِباً رَاجِياً خَائِفاً إِذَا رَأَيْتُ مَوْلاَیَ ذُنُوبِی فَزِعْتُ

وَ إِذَا رَأَيْتُ کَرَمَکَ طَمِعْتُ فَإِنْ عَفَوْتَ (غَفَرْتَ) فَخَيْرُ رَاحِمٍ وَ إِنْ عَذَّبْتَ فَغَيْرُ ظَالِمٍ

حُجَّتِی يَا اللَّهُ فِی جُرْأَتِی عَلَى مَسْأَلَتِکَ مَعَ إِتْيَانِی مَا تَکْرَهُ جُودُکَ وَ کَرَمُکَ

وَ عُدَّتِی فِی شِدَّتِی مَعَ قِلَّهِ حَيَائِی رَأْفَتُکَ وَ رَحْمَتُکَ

وَ قَدْ رَجَوْتُ أَنْ لاَ تَخِيبَ بَيْنَ ذَيْنِ وَ ذَيْنِ مُنْيَتِی فَحَقِّقْ رَجَائِی وَ اسْمَعْ دُعَائِی

يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَ أَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ

عَظُمَ يَا سَيِّدِی أَمَلِی وَ سَاءَ عَمَلِی فَأَعْطِنِی مِنْ عَفْوِکَ بِمِقْدَارِ أَمَلِی

وَ لاَ تُؤَاخِذْنِی بِأَسْوَإِ عَمَلِی فَإِنَّ کَرَمَکَ يَجِلُّ عَنْ مُجَازَاهِ الْمُذْنِبِينَ وَ حِلْمَکَ يَکْبُرُ عَنْ مُکَافَاهِ الْمُقَصِّرِينَ

وَ أَنَا يَا سَيِّدِی عَائِذٌ بِفَضْلِکَ هَارِبٌ مِنْکَ إِلَيْکَ مُتَنَجِّزٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِکَ ظَنّاً

وَ مَا أَنَا يَا رَبِّ وَ مَا خَطَرِی هَبْنِی بِفَضْلِکَ وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِکَ

أَیْ رَبِّ جَلِّلْنِی بِسَتْرِکَ وَ اعْفُ عَنْ تَوْبِيخِی بِکَرَمِ وَجْهِکَ

فَلَوِ اطَّلَعَ الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِى غَيْرُكَ مَا فَعَلْتُهُ

وَ لَوْ خِفْتُ تَعْجِيلَ الْعُقُوبَهِ لاَجْتَنَبْتُهُ

لاَ لِأَنَّکَ أَهْوَنُ النَّاظِرِینَ (إِلَیَّ) وَ أَخَفُّ الْمُطَّلِعِینَ (عَلَیَّ)

بَلْ لِأَنَّکَ یَا رَبِّ خَیْرُ السَّاتِرِینَ وَ أَحْکَمُ الْحَاکِمِینَ (وَ أَحْلَمُ الْأَحْلَمِینَ) وَ أَکْرَمُ الْأَکْرَمِینَ

سَتَّارُ الْعُیُوبِ غَفَّارُ الذُّنُوبِ عَلاَّمُ الْغُیُوبِ تَسْتُرُ الذَّنْبَ بِکَرَمِکَ وَ تُؤَخِّرُ الْعُقُوبَهَ بِحِلْمِکَ

فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی حِلْمِکَ بَعْدَ عِلْمِکَ وَ عَلَی عَفْوِکَ بَعْدَ قُدْرَتِکَ

وَ یَحْمِلُنِی وَ یُجَرِّئُنِی عَلَی مَعْصِیَتِکَ حِلْمُکَ عَنِّی وَ یَدْعُونِی إِلَی قِلَّهِ الْحَیَاءِ سَتْرُکَ عَلَیَ

وَ یُسْرِعُنِی إِلَی التَّوَثُّبِ عَلَی مَحَارِمِکَ مَعْرِفَتِی بِسَعَهِ رَحْمَتِکَ وَ عَظِیمِ عَفْوِکَ

یَا حَلِیمُ یَا کَرِیمُ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا غَافِرَ الذَّنْبِ یَا قَابِلَ التَّوْبِ یَا عَظِیمَ الْمَنِّ یَا قَدِیمَ الْإِحْسَانِ

أَیْنَ سَتْرُکَ الْجَمِیلُ أَیْنَ عَفْوُکَ الْجَلِیلُ أَیْنَ فَرَجُکَ الْقَرِیبُ أَیْنَ غِیَاثُکَ السَّرِیعُ

أَیْنَ رَحْمَتُکَ الْوَاسِعَهُ أَیْنَ عَطَایَاکَ الْفَاضِلَهُ أَیْنَ مَوَاهِبُکَ الْهَنِیئَهُ أَیْنَ صَنَائِعُکَ السَّنِیَّهُ

أَیْنَ فَضْلُکَ الْعَظِیمُ أَیْنَ مَنُّکَ الْجَسِیمُ أَیْنَ إِحْسَانُکَ الْقَدِیمُ أَیْنَ کَرَمُکَ یَا کَرِیمُ

بِهِ (وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ) فَاسْتَنْقِذْنِی وَ بِرَحْمَتِکَ فَخَلِّصْنِی یَا مُحْسِنُ یَا مُجْمِلُ یَا مُنْعِمُ یَا مُفْضِلُ

لَسْتُ أَتَّکِلُ فِی النَّجَاهِ مِنْ عِقَابِکَ عَلَی أَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِکَ عَلَیْنَا لِأَنَّکَ أَهْلُ التَّقْوَی وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَهِ

تُبْدِئُ بِالْإِحْسَانِ نِعَماً وَ تَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ کَرَماً

فَمَا نَدْرِی مَا نَشْکُرُ أَ جَمِیلَ مَا تَنْشُرُ أَمْ قَبِیحَ مَا تَسْتُرُ

أَمْ عَظِیمَ مَا أَبْلَیْتَ وَ أَوْلَیْتَ أَمْ کَثِیرَ مَا مِنْهُ نَجَّیْتَ وَ عَافَیْتَ

یَا حَبِیبَ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَیْکَ وَ یَا قُرَّهَ عَیْنِ مَنْ لاَذَ بِکَ وَ انْقَطَعَ إِلَیْکَ

أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَ نَحْنُ الْمُسِیئُونَ فَتَجَاوَزْ یَا رَبِّ عَنْ قَبِیحِ مَا عِنْدَنَا بِجَمِیلِ مَا عِنْدَکَ

وَ أَیُّ جَهْلٍ یَا رَبِّ لاَ یَسَعُهُ جُودُکَ أَوْ أَیُّ زَمَانٍ أَطْوَلُ مِنْ أَنَاتِکَ

وَ مَا قَدْرُ أَعْمَالِنَا فِی جَنْبِ نِعَمِکَ وَ کَیْفَ نَسْتَکْثِرُ أَعْمَالاً نُقَابِلُ بِهَا کَرَمَکَ (کَرَامَتَکَ)

بَلْ كَيْفَ يَضِيقُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ

يَا

وَاسِعَ الْمَغْفِرَهِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَهِ

فَوَ عِزَّتِکَ یَا سَیِّدِی لَوْ نَهَرْتَنِی (انْتَهَرْتَنِی) مَا بَرِحْتُ مِنْ بَابِکَ وَ لاَ کَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِکَ

لِمَا انْتَهَی إِلَیَّ مِنَ الْمَعْرِفَهِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ

وَ أَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ کَیْفَ تَشَاءُ وَ تَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ کَیْفَ تَشَاءُ

لاَ تُسْأَلُ عَنْ فِعْلِکَ وَ لاَ تُنَازَعُ فِی مُلْکِکَ وَ لاَ تُشَارَکُ فِی أَمْرِکَ وَ لاَ تُضَادُّ فِی حُکْمِکَ

وَ لاَ یَعْتَرِضُ عَلَیْکَ أَحَدٌ فِی تَدْبِیرِکَ لَکَ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ تَبَارَکَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِینَ

یَا رَبِّ هَذَا مَقَامُ مَنْ لاَذَ بِکَ وَ اسْتَجَارَ بِکَرَمِکَ وَ أَلِفَ إِحْسَانَکَ وَ نِعَمَکَ

وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِی لاَ یَضِیقُ عَفْوُکَ وَ لاَ یَنْقُصُ فَضْلُکَ وَ لاَ تَقِلُّ رَحْمَتُکَ

وَ قَدْ تَوَثَّقْنَا مِنْکَ بِالصَّفْحِ الْقَدِیمِ وَ الْفَضْلِ الْعَظِیمِ وَ الرَّحْمَهِ الْوَاسِعَهِ

أَ فَتَرَاکَ (تُرَاکَ) یَا رَبِّ تُخْلِفُ ظُنُونَنَا أَوْ تُخَیِّبُ آمَالَنَا کَلاَّ یَا کَرِیمُ

فَلَیْسَ هَذَا ظَنَّنَا (ظَنُّنَا) بِکَ وَ لاَ هَذَا فِیکَ طَمَعَنَا (طَمَعُنَا)

یَا رَبِّ إِنَّ لَنَا فِیکَ أَمَلاً طَوِیلاً کَثِیراً إِنَّ لَنَا فِیکَ رَجَاءً عَظِیماً

عَصَیْنَاکَ وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتُرَ عَلَیْنَا وَ دَعَوْنَاکَ وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتَجِیبَ لَنَا فَحَقِّقْ رَجَاءَنَا

مَوْلاَنَا فَقَدْ عَلِمْنَا مَا نَسْتَوْجِبُ بِأَعْمَالِنَا وَ لَکِنْ عِلْمُکَ فِینَا وَ عِلْمُنَا بِأَنَّکَ لاَ تَصْرِفُنَا عَنْکَ

(حَثَّنَا عَلَی الرَّغْبَهِ إِلَیْکَ) وَ إِنْ کُنَّا غَیْرَ مُسْتَوْجِبِینَ لِرَحْمَتِکَ

فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَیْنَا وَ عَلَی الْمُذْنِبِینَ بِفَضْلِ سَعَتِکَ فَامْنُنْ عَلَیْنَا بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ

وَ جُدْ عَلَیْنَا فَإِنَّا مُحْتَاجُونَ إِلَی نَیْلِکَ یَا غَفَّارُ بِنُورِکَ اهْتَدَیْنَا

وَ بِفَضْلِکَ اسْتَغْنَیْنَا وَ بِنِعْمَتِکَ (فِی نِعَمِکَ) أَصْبَحْنَا وَ أَمْسَیْنَا

ذُنُوبُنَا بَیْنَ یَدَیْکَ نَسْتَغْفِرُکَ اللَّهُمَّ مِنْهَا وَ نَتُوبُ إِلَیْکَ

تَتَحَبَّبُ إِلَیْنَا بِالنِّعَمِ وَ نُعَارِضُکَ بِالذُّنُوبِ خَیْرُکَ إِلَیْنَا نَازِلٌ وَ شَرُّنَا إِلَیْکَ صَاعِدٌ

وَ لَمْ يَزَلْ وَ لاَ يَزَالُ مَلَكٌ كَرِيمٌ يَأْتِيكَ (عَنَّا) بِعَمَلٍ

قَبِیحٍ فَلاَ یَمْنَعُکَ ذَلِکَ مِنْ أَنْ تَحُوطَنَا بِنِعَمِکَ

وَ تَتَفَضَّلَ عَلَیْنَا بِآلاَئِکَ فَسُبْحَانَکَ مَا أَحْلَمَکَ وَ أَعْظَمَکَ وَ أَکْرَمَکَ مُبْدِئاً وَ مُعِیداً

تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُکَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُکَ وَ کَرُمَ صَنَائِعُکَ وَ فِعَالُکَ

أَنْتَ إِلَهِی أَوْسَعُ فَضْلاً وَ أَعْظَمُ حِلْماً مِنْ أَنْ تُقَایِسَنِی بِفِعْلِی وَ خَطِیئَتِی

فَالْعَفْوَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ سَیِّدِی سَیِّدِی سَیِّدِی

اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِکْرِکَ وَ أَعِذْنَا مِنْ سَخَطِکَ وَ أَجِرْنَا مِنْ عَذَابِکَ وَ ارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِکَ وَ أَنْعِمْ عَلَیْنَا مِنْ فَضْلِکَ

وَ ارْزُقْنَا حَجَّ بَیْتِکَ وَ زِیَارَهَ قَبْرِ نَبِیِّکَ

صَلَوَاتُکَ وَ رَحْمَتُکَ وَ مَغْفِرَتُکَ وَ رِضْوَانُکَ عَلَیْهِ وَ عَلَی أَهْلِ بَیْتِهِ إِنَّکَ قَرِیبٌ مُجِیبٌ

وَ ارْزُقْنَا عَمَلاً بِطَاعَتِکَ وَ تَوَفَّنَا عَلَی مِلَّتِکَ وَ سُنَّهِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی وَ لِوَالِدَیَّ وَ ارْحَمْهُمَا کَمَا رَبَّیَانِی صَغِیراً اجْزِهِمَا بِالْإِحْسَانِ إِحْسَاناً وَ بِالسَّیِّئَاتِ غُفْرَاناً

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْیَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ تَابِعْ بَیْنَنَا وَ بَیْنَهُمْ بِالْخَیْرَاتِ (فِی الْخَیْرَاتِ)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَیِّنَا وَ مَیِّتِنَا وَ شَاهِدِنَا وَ غَائِبِنَا ذَکَرِنَا وَ أُنْثَانَا (إِنَاثِنَا) صَغِیرِنَا وَ کَبِیرِنَا حُرِّنَا وَ مَمْلُوکِنَا

کَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَ ضَلُّوا ضَلاَلاً بَعِیداً وَ خَسِرُوا خُسْرَاناً مُبِیناً

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اخْتِمْ لِی بِخَیْرٍ

وَ اکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی وَ لاَ تُسَلِّطْ عَلَیَّ مَنْ لاَ یَرْحَمُنِی

وَ اجْعَلْ عَلَیَّ مِنْکَ وَاقِیَهً بَاقِیَهً وَ لاَ تَسْلُبْنِی صَالِحَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَ

وَ ارْزُقْنِی مِنْ فَضْلِکَ رِزْقاً وَاسِعاً حَلاَلاً طَیِّباً

اللَّهُمَّ احْرُسْنِی بِحَرَاسَتِکَ وَ احْفَظْنِی بِحِفْظِکَ وَ اکْلَأْنِی بِکِلاَءَتِکَ

وَ ارْزُقْنِی حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرَامِ فِی عَامِنَا هَذَا وَ فِی کُلِّ عَامٍ وَ زِیَارَهَ قَبْرِ نَبِیِّکَ وَ الْأَئِمَّهِ عَلَیْهِمُ السَّلاَمُ

وَ لاَ تُخْلِنِی یَا رَبِّ مِنْ تِلْکَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِیفَهِ وَ الْمَوَاقِفِ الْکَرِیمَهِ

اللَّهُمَّ تُبْ عَلَيَّ حَتَّى لاَ أَعْصِيَكَ

وَ أَلْهِمْنِى الْخَيْرَ وَ الْعَمَلَ بِهِ وَ

خَشْيَتَکَ بِاللَّيْلِ وَ النَّهارِ ما أَبْقَيْتَنِی يا رَبَّ الْعالَمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّی كُلَّما قُلْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ وَ تَعَبَّأْتُ (تَعَبَّيْتُ) وَ قُمْتُ لِلصَّلاهِ بَيْنَ يَدَيْکَ

وَ ناجَيْتُکَ أَلْقَيْتَ عَلَيَّ نُعاساً إِذا أَنَا صَلَّيْتُ وَ سَلَبْتَنِی مُناجاتَکَ إِذا أَنَا ناجَيْتُ

ما لِی كُلَّما قُلْتُ قَدْ صَلَحَتْ سَرِيرَتِی وَ قَرُبَ مِنْ مَجالِسِ التَّوَّابِينَ مَجْلِسِی

عَرَضَتْ لِی بَلِيَّهٌ أَزالَتْ قَدَمِی وَ حالَتْ بَيْنِی وَ بَيْنَ خِدْمَتِکَ

سَيِّدِی لَعَلَّکَ عَنْ بَابِکَ طَرَدْتَنِی وَ عَنْ خِدْمَتِکَ نَحَّيْتَنِی أَوْ لَعَلَّکَ رَأَيْتَنِی مُسْتَخِفّاً بِحَقِّکَ فَأَقْصَيْتَنِی

أَوْ لَعَلَّکَ رَأَيْتَنِی مُعْرِضاً عَنْکَ فَقَلَيْتَنِی أَوْ لَعَلَّکَ وَجَدْتَنِی فِی مَقامِ الْكاذِبِينَ (الْكَذَّابِينَ) فَرَفَضْتَنِی

أَوْ لَعَلَّکَ رَأَيْتَنِی غَيْرَ شاكِرٍ لِنَعْمائِکَ فَحَرَمْتَنِی أَوْ لَعَلَّکَ فَقَدْتَنِی مِنْ مَجالِسِ الْعُلَماءِ فَخَذَلْتَنِی

أَوْ لَعَلَّکَ رَأَيْتَنِی فِی الْغافِلِينَ فَمِنْ رَحْمَتِکَ آيَسْتَنِی

أَوْ لَعَلَّکَ رَأَيْتَنِی آلِفَ مَجالِسِ الْبَطَّالِينَ فَبَيْنِی وَ بَيْنَهُمْ خَلَّيْتَنِی أَوْ لَعَلَّکَ لَمْ تُحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ دُعائِی فَباعَدْتَنِی

أَوْ لَعَلَّکَ بِجُرْمِی وَ جَرِيرَتِی كافَيْتَنِی أَوْ لَعَلَّکَ بِقِلَّهِ حَيائِی مِنْکَ جازَيْتَنِی

فَإِنْ عَفَوْتَ يا رَبِّ فَطالَما عَفَوْتَ عَنِ الْمُذْنِبِينَ قَبْلِی لِأَنَّ كَرَمَکَ أَیْ رَبِّ يَجِلُّ عَنْ مُكافاهِ الْمُقَصِّرِينَ

وَ أَنَا عائِذٌ بِفَضْلِکَ هارِبٌ مِنْکَ إِلَيْکَ مُتَنَجِّزٌ (مُتَنجزٌ) ما وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِکَ ظَنّاً

إِلَهِی أَنْتَ أَوْسَعُ فَضْلاً وَ أَعْظَمُ حِلْماً مِنْ أَنْ تُقايِسَنِی بِعَمَلِی أَوْ أَنْ تَسْتَزِلَّنِی بِخَطِيئَتِی

وَ ما أَنَا يا سَيِّدِی وَ ما خَطَرِی

هَبْنِی بِفَضْلِکَ سَيِّدِی وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِکَ وَ جَلِّلْنِی بِسَتْرِکَ وَ اعْفُ عَنْ تَوْبِيخِی بِكَرَمِ وَجْهِکَ

سَيِّدِی أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِی رَبَّيْتَهُ وَ أَنَا الْجاهِلُ الَّذِی عَلَّمْتَهُ

وَ أَنَا الضَّالُّ الَّذِی هَدَيْتَهُ وَ أَنَا الْوَضِيعُ الَّذِی رَفَعْتَهُ

وَ أَنَا الْخائِفُ الَّذِی آمَنْتَهُ وَ الْجائِعُ الَّذِی أَشْبَعْتَهُ وَ الْعَطْشانُ الَّذِی أَرْوَيْتَهُ

وَ الْعارِی الَّذِی كَسَوْتَهُ وَ الْفَقِيرُ الَّذِی أَغْنَيْتَهُ وَ الضَّعِيفُ الَّذِی قَوَّيْتَهُ

وَ الذَّلِيلُ الَّذِی أَعْزَزْتَهُ وَ السَّقِیمُ الَّذِی شَفَیْتَهُ وَ السَّائِلُ الَّذِی أَعْطَیْتَهُ

وَ الْمُذْنِبُ الَّذِی سَتَرْتَهُ

وَ الْخاطِئُ الَّذِی أَقَلْتَهُ

وَ أَنَا الْقَلِیلُ الَّذِی کَثَّرْتَهُ وَ الْمُسْتَضْعَفُ الَّذِی نَصَرْتَهُ وَ أَنَا الطَّرِیدُ الَّذِی آوَیْتَهُ

أَنَا یَا رَبِّ الَّذِی لَمْ أَسْتَحْیِکَ فِی الْخَلاَءِ وَ لَمْ أُرَاقِبْکَ فِی الْمَلَإِ أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِی الْعُظْمَی

أَنَا الَّذِی عَلَی سَیِّدِهِ اجْتَرَی أَنَا الَّذِی عَصَیْتُ جَبَّارَ السَّمَاءِ

أَنَا الَّذِی أَعْطَیْتُ عَلَی مَعَاصِی الْجَلِیلِ (الْمَعَاصِی جَلِیلَ) الرُّشَا أَنَا الَّذِی حِینَ بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ إِلَیْهَا أَسْعَی

أَنَا الَّذِی أَمْهَلْتَنِی فَمَا ارْعَوَیْتُ وَ سَتَرْتَ عَلَیَّ فَمَا اسْتَحْیَیْتُ وَ عَمِلْتُ (عَلِمْتُ) بِالْمَعَاصِی فَتَعَدَّیْتُ

وَ أَسْقَطْتَنِی مِنْ عَیْنِکَ (عِنْدِکَ) فَمَا بَالَیْتُ فَبِحِلْمِکَ أَمْهَلْتَنِی وَ بِسِتْرِکَ سَتَرْتَنِی حَتَّی کَأَنَّکَ أَغْفَلْتَنِی

وَ مِنْ عُقُوبَاتِ الْمَعَاصِی جَنَّبْتَنِی حَتَّی کَأَنَّکَ اسْتَحْیَیْتَنِی

إِلَهِی لَمْ أَعْصِکَ حِینَ عَصَیْتُکَ وَ أَنَا بِرُبُوبِیَّتِکَ جَاحِدٌ وَ لاَ بِأَمْرِکَ مُسْتَخِفٌّ وَ لاَ لِعُقُوبَتِکَ مُتَعَرِّضٌ وَ لاَ لِوَعِیدِکَ مُتَهَاوِنٌ

لَکِنْ خَطِیئَةٌ عَرَضَتْ وَ سَوَّلَتْ لِی نَفْسِی وَ غَلَبَنِی هَوَایَ وَ أَعَانَنِی عَلَیْهَا شِقْوَتِی وَ غَرَّنِی سِتْرُکَ الْمُرْخَی عَلَیَ

فَقَدْ عَصَیْتُکَ وَ خَالَفْتُکَ بِجُهْدِی فَالْآنَ مِنْ عَذَابِکَ مَنْ یَسْتَنْقِذُنِی

وَ مِنْ أَیْدِی الْخُصَمَاءِ غَداً مَنْ یُخَلِّصُنِی وَ بِحَبْلِ مَنْ أَتَّصِلُ إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَکَ عَنِّی

فَوَا سَوْأَتَا (أَسَفَا) عَلَی مَا أَحْصَی کِتَابُکَ مِنْ عَمَلِیَ الَّذِی لَوْ لاَ مَا أَرْجُو مِنْ کَرَمِکَ وَ سَعَهِ رَحْمَتِکَ

وَ نَهْیِکَ إِیَّایَ عَنِ الْقُنُوطِ لَقَنَطْتُ عِنْدَ مَا أَتَذَکَّرُهَا یَا خَیْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَ أَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ

اللَّهُمَّ بِذِمَّهِ الْإِسْلاَمِ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ وَ بِحُرْمَهِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ إِلَیْکَ

وَ بِحُبِّی النَّبِیَّ الْأُمِّیَّ الْقُرَشِیَّ الْهَاشِمِیَّ الْعَرَبِیَّ التِّهَامِیَّ الْمَکِّیَّ الْمَدَنِیَّ أَرْجُو الزُّلْفَهَ لَدَیْکَ

فَلاَ تُوحِشْ اسْتِینَاسَ إِیمَانِی وَ لاَ تَجْعَلْ ثَوَابِی ثَوَابَ مَنْ عَبَدَ سِوَاکَ

فَإِنَّ قَوْماً آمَنُوا بِأَلْسِنَتِهِمْ لِیَحْقِنُوا بِهِ دِمَاءَهُمْ فَأَدْرَکُوا مَا أَمَّلُوا

وَ إِنَّا آمَنَّا بِکَ بِأَلْسِنَتِنَا وَ قُلُوبِنَا لِتَعْفُوَ عَنَّا فَأَدْرِکْنَا (فَأَدْرِکْ بِنَا) مَا أَمَّلْنَا وَ ثَبِّتْ رَجَاءَکَ فِی صُدُورِنَا

وَ لاَ تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ

هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَهً إِنَّکَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

فَوَ عِزَّتِکَ لَوِ انْتَهَرْتَنِی مَا بَرِحْتُ مِنْ بَابِکَ

وَ لاَ کَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِکَ لِمَا أُلْهِمَ قَلْبِی (یَا سَیِّدِی) مِنَ الْمَعْرِفَهِ بِکَرَمِکَ وَ سَعَهِ رَحْمَتِکَ

إِلَی مَنْ یَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلاَّ إِلَی مَوْلاَهُ وَ إِلَی مَنْ یَلْتَجِئُ الْمَخْلُوقُ إِلاَّ إِلَی خَالِقِهِ

إِلَهِی لَوْ قَرَنْتَنِی بِالْأَصْفَادِ وَ مَنَعْتَنِی سَیْبَکَ مِنْ بَیْنِ الْأَشْهَادِ وَ دَلَلْتَ عَلَی فَضَائِحِی عُیُونَ الْعِبَادِ

وَ أَمَرْتَ بِی إِلَی النَّارِ وَ حُلْتَ بَیْنِی وَ بَیْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعْتُ رَجَائِی مِنْکَ

وَ مَا صَرَفْتُ تَأْمِیلِی لِلْعَفْوِ عَنْکَ وَ لاَ خَرَجَ حُبُّکَ مِنْ قَلْبِی

أَنَا لاَ أَنْسَی أَیَادِیَکَ عِنْدِی وَ سَتْرَکَ عَلَیَّ فِی دَارِ الدُّنْیَا سَیِّدِی أَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْیَا مِنْ قَلْبِی

وَ اجْمَعْ بَیْنِی وَ بَیْنَ الْمُصْطَفَی وَ آلِهِ خِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ وَ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

وَ انْقُلْنِی إِلَی دَرَجَهِ التَّوْبَهِ إِلَیْکَ وَ أَعِنِّی بِالْبُکَاءِ عَلَی نَفْسِی فَقَدْ أَفْنَیْتُ بِالتَّسْوِیفِ وَ الْآمَالِ عُمُرِی

وَ قَدْ نَزَلْتُ مَنْزِلَهَ الْآیِسِینَ مِنْ خَیْرِی (حَیَاتِی) فَمَنْ یَکُونُ أَسْوَأَ حَالاً مِنِّی

إِنْ أَنَا نُقِلْتُ عَلَی مِثْلِ حَالِی إِلَی قَبْرِی (قَبْرٍ) لَمْ أُمَهِّدْهُ لِرَقْدَتِی وَ لَمْ أَفْرُشْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِضَجْعَتِی

وَ مَا لِی لاَ أَبْکِی وَ لاَ أَدْرِی إِلَی مَا یَکُونُ مَصِیرِی

وَ أَرَی نَفْسِی تُخَادِعُنِی وَ أَیَّامِی تُخَاتِلُنِی وَ قَدْ خَفَقَتْ عِنْدَ (فَوْقَ) رَأْسِی أَجْنِحَهُ الْمَوْتِ

فَمَا لِی لاَ أَبْکِی أَبْکِی لِخُرُوجِ نَفْسِی أَبْکِی لِظُلْمَهِ قَبْرِی أَبْکِی لِضِیقِ لَحْدِی أَبْکِی لِسُؤَالِ مُنْکَرٍ وَ نَکِیرٍ إِیَّایَ

أَبْکِی لِخُرُوجِی مِنْ قَبْرِی عُرْیَاناً ذَلِیلاً حَامِلاً ثِقْلِی عَلَی ظَهْرِی

أَنْظُرُ مَرَّهً عَنْ یَمِینِی وَ أُخْرَی عَنْ شِمَالِی إِذِ الْخَلاَئِقُ فِی شَأْنٍ غَیْرِ شَأْنِی لِکُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ یَوْمَئِذٍ شَأْنٌ یُغْنِیهِ

وُجُوهٌ یَوْمَئِذٍ مُسْفِرَهٌ ضَاحِکَهٌ مُسْتَبْشِرَهٌ وَ وُجُوهٌ یَوْمَئِذٍ عَلَیْهَا غَبَرَهٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَهٌ وَ ذِلَّهٌ

سَیِّدِی عَلَیْکَ مُعَوَّلِی وَ مُعْتَمَدِی وَ

رَجَائِی وَ تَوَکُّلِی وَ بِرَحْمَتِکَ تَعَلُّقِی

تُصِیبُ بِرَحْمَتِکَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَهْدِی بِکَرَامَتِکَ مَنْ تُحِبُ

فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی مَا نَقَّیْتَ مِنَ الشِّرْکِ قَلْبِی

وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی بَسْطِ لِسَانِی أَ فَبِلِسَانِی هَذَا الْکَالِّ أَشْکُرُکَ أَمْ بِغَایَهِ جُهْدِی (جَهْدِی) فِی عَمَلِی أُرْضِیکَ

وَ مَا قَدْرُ لِسَانِی یَا رَبِّ فِی جَنْبِ شُکْرِکَ وَ مَا قَدْرُ عَمَلِی فِی جَنْبِ نِعَمِکَ وَ إِحْسَانِکَ (إِلَیَّ)

إِلَهِی إِنَّ (إِلاَّ أَنَّ) جُودَکَ بَسَطَ أَمَلِی وَ شُکْرَکَ قَبِلَ عَمَلِی سَیِّدِی إِلَیْکَ رَغْبَتِی وَ إِلَیْکَ (مِنْکَ) رَهْبَتِی

وَ إِلَیْکَ تَأْمِیلِی وَ قَدْ سَاقَنِی إِلَیْکَ أَمَلِی

وَ عَلَیْکَ (إِلَیْکَ) یَا وَاحِدِی عَکَفَتْ (عَلِقَتْ) هِمَّتِی وَ فِیمَا عِنْدَکَ انْبَسَطَتْ رَغْبَتِی وَ لَکَ خَالِصُ رَجَائِی وَ خَوْفِی

وَ بِکَ أَنِسَتْ مَحَبَّتِی وَ إِلَیْکَ أَلْقَیْتُ بِیَدِی وَ بِحَبْلِ طَاعَتِکَ مَدَدْتُ رَهْبَتِی

(یَا) مَوْلاَیَ بِذِکْرِکَ عَاشَ قَلْبِی وَ بِمُنَاجَاتِکَ بَرَّدْتُ أَلَمَ الْخَوْفِ عَنِّی فَیَا مَوْلاَیَ وَ یَا مُؤَمَّلِی وَ یَا مُنْتَهَی سُؤْلِی

فَرِّقْ بَیْنِی وَ بَیْنَ ذَنْبِیَ الْمَانِعِ لِی مِنْ لُزُومِ طَاعَتِکَ

فَإِنَّمَا أَسْأَلُکَ لِقَدِیمِ الرَّجَاءِ فِیکَ وَ عَظِیمِ الطَّمَعِ مِنْکَ الَّذِی أَوْجَبْتَهُ عَلَی نَفْسِکَ مِنَ الرَّأْفَهِ وَ الرَّحْمَهِ

فَالْأَمْرُ لَکَ وَحْدَکَ لاَ شَرِیکَ لَکَ وَ الْخَلْقُ کُلُّهُمْ عِیَالُکَ وَ فِی قَبْضَتِکَ

وَ کُلُّ شَیْ ءٍ خَاضِعٌ لَکَ تَبَارَکْتَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ

إِلَهِی ارْحَمْنِی إِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِی وَ کَلَّ عَنْ جَوَابِکَ لِسَانِی وَ طَاشَ عِنْدَ سُؤَالِکَ إِیَّایَ لُبِّی

فَیَا عَظِیمَ رَجَائِی لاَ تُخَیِّبْنِی إِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتِی وَ لاَ تَرُدَّنِی لِجَهْلِی

وَ لاَ تَمْنَعْنِی لِقِلَّهِ صَبْرِی أَعْطِنِی لِفَقْرِی وَ ارْحَمْنِی لِضَعْفِی

سَیِّدِی عَلَیْکَ مُعْتَمَدِی وَ مُعَوَّلِی وَ رَجَائِی وَ تَوَکُّلِی وَ بِرَحْمَتِکَ تَعَلُّقِی

وَ بِفِنَائِکَ أَحُطُّ رَحْلِی وَ بِجُودِکَ أَقْصِدُ (أَقْصُرُ) طَلِبَتِی وَ بِکَرَمِکَ أَیْ رَبِّ أَسْتَفْتِحُ دُعَائِی

وَ لَدَیْکَ أَرْجُو فَاقَتِی (ضِیَافَتِی) وَ بِغِنَاکَ أَجْبُرُ عَیْلَتِی

وَ تَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ قِيَامِی وَ إِلَی جُودِكَ وَ كَرَمِكَ أَرْفَعُ بَصَرِی وَ إِلَی

مَعْرُوفِکَ أَدِیمُ نَظَرِی

فَلاَ تُحْرِقْنِی بِالنَّارِ وَ أَنْتَ مَوْضِعُ أَمَلِی وَ لاَ تُسْکِنِّی الْهَاوِیَهَ فَإِنَّکَ قُرَّهُ عَیْنِی

یَا سَیِّدِی لاَ تُکَذِّبْ ظَنِّی بِإِحْسَانِکَ وَ مَعْرُوفِکَ فَإِنَّکَ ثِقَتِی وَ لاَ تَحْرِمْنِی ثَوَابَکَ فَإِنَّکَ الْعَارِفُ بِفَقْرِی

إِلَهِی إِنْ کَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِی وَ لَمْ یُقَرِّبْنِی مِنْکَ عَمَلِی فَقَدْ جَعَلْتُ الاِعْتِرَافَ إِلَیْکَ بِذَنْبِی وَسَائِلَ عِلَلِی

إِلَهِی إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَی مِنْکَ بِالْعَفْوِ

وَ إِنْ عَذَّبْتَ فَمَنْ أَعْدَلُ مِنْکَ فِی الْحُکْمِ ارْحَمْ فِی هَذِهِ الدُّنْیَا غُرْبَتِی

وَ عِنْدَ الْمَوْتِ کُرْبَتِی وَ فِی الْقَبْرِ وَحْدَتِی وَ فِی اللَّحْدِ وَحْشَتِی وَ إِذَا نُشِرْتُ لِلْحِسَابِ بَیْنَ یَدَیْکَ ذُلَّ مَوْقِفِی

وَ اغْفِرْ لِی مَا خَفِیَ عَلَی الْآدَمِیِّینَ مِنْ عَمَلِی وَ أَدِمْ لِی مَا بِهِ سَتَرْتَنِی

وَ ارْحَمْنِی صَرِیعاً عَلَی الْفِرَاشِ تُقَلِّبُنِی أَیْدِی أَحِبَّتِی

وَ تَفَضَّلْ عَلَیَّ مَمْدُوداً عَلَی الْمُغْتَسَلِ یُقَلِّبُنِی (یُغَسِّلُنِی) صَالِحُ جِیرَتِی

وَ تَحَنَّنْ عَلَیَّ مَحْمُولاً قَدْ تَنَاوَلَ الْأَقْرِبَاءُ أَطْرَافَ جَنَازَتِی وَ جُدْ عَلَیَّ مَنْقُولاً قَدْ نَزَلْتُ بِکَ وَحِیداً فِی حُفْرَتِی

وَ ارْحَمْ فِی ذَلِکَ الْبَیْتِ الْجَدِیدِ غُرْبَتِی حَتَّی لاَ أَسْتَأْنِسَ بِغَیْرِکَ

یَا سَیِّدِی إِنْ وَکَلْتَنِی إِلَی نَفْسِی هَلَکْتُ سَیِّدِی فَبِمَنْ أَسْتَغِیثُ إِنْ لَمْ تُقِلْنِی عَثْرَتِی

فَإِلَی مَنْ أَفْزَعُ إِنْ فَقَدْتُ عِنَایَتَکَ فِی ضَجْعَتِی وَ إِلَی مَنْ أَلْتَجِئُ إِنْ لَمْ تُنَفِّسْ کُرْبَتِی

سَیِّدِی مَنْ لِی وَ مَنْ یَرْحَمُنِی إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِی وَ فَضْلَ مَنْ أُؤَمِّلُ إِنْ عَدِمْتُ فَضْلَکَ یَوْمَ فَاقَتِی

وَ إِلَی مَنِ الْفِرَارُ مِنَ الذُّنُوبِ إِذَا انْقَضَی أَجَلِی سَیِّدِی لاَ تُعَذِّبْنِی وَ أَنَا أَرْجُوکَ

إِلَهِی (اللَّهُمَّ) حَقِّقْ رَجَائِی وَ آمِنْ خَوْفِی فَإِنَّ کَثْرَهَ ذُنُوبِی لاَ أَرْجُو فِیهَا (لَهَا) إِلاَّ عَفْوَکَ

سَیِّدِی أَنَا أَسْأَلُکَ مَا لاَ أَسْتَحِقُّ وَ أَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَی وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَهِ

فَاغْفِرْ لِی وَ أَلْبِسْنِی مِنْ نَظَرِکَ ثَوْباً یُغَطِّی عَلَیَّ التَّبِعَاتِ

وَ تَغْفِرُهَا لِی وَ لاَ أُطَالَبُ بِهَا إِنَّکَ ذُو مَنٍّ قَدِیمٍ وَ صَفْحٍ عَظِیمٍ وَ تَجَاوُزٍ کَرِیمٍ

إِلَهِی

أَنْتَ الَّذِی تُفِیضُ سَیْبَکَ عَلَی مَنْ لاَ یَسْأَلُکَ وَ عَلَی الْجَاحِدِینَ بِرُبُوبِیَّتِکَ

فَکَیْفَ سَیِّدِی بِمَنْ سَأَلَکَ وَ أَیْقَنَ أَنَّ الْخَلْقَ لَکَ وَ الْأَمْرَ إِلَیْکَ تَبَارَکْتَ وَ تَعَالَیْتَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ

سَیِّدِی عَبْدُکَ بِبَابِکَ أَقَامَتْهُ الْخَصَاصَهُ بَیْنَ یَدَیْکَ یَقْرَعُ بَابَ إِحْسَانِکَ بِدُعَائِهِ

(وَ یَسْتَعْطِفُ جَمِیلَ نَظَرِکَ بِمَکْنُونِ رَجَائِکَ) فَلاَ تُعْرِضْ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ عَنِّی

وَ اقْبَلْ مِنِّی مَا أَقُولُ فَقَدْ دَعَوْتُ (دَعَوْتُکَ) بِهَذَا الدُّعَاءِ

وَ أَنَا أَرْجُو أَنْ لاَ تَرُدَّنِی مَعْرِفَهً مِنِّی بِرَأْفَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ

إِلَهِی أَنْتَ الَّذِی لاَ یُحْفِیکَ سَائِلٌ وَ لاَ یَنْقُصُکَ نَائِلٌ أَنْتَ کَمَا تَقُولُ وَ فَوْقَ مَا نَقُولُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ صَبْراً جَمِیلاً وَ فَرَجاً قَرِیباً وَ قَوْلاً صَادِقاً وَ أَجْراً عَظِیماً

أَسْأَلُکَ یَا رَبِّ مِنَ الْخَیْرِ کُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَ مَا لَمْ أَعْلَمْ

أَسْأَلُکَ اللَّهُمَّ مِنْ خَیْرِ مَا سَأَلَکَ مِنْهُ عِبَادُکَ الصَّالِحُونَ یَا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ وَ أَجْوَدَ مَنْ أَعْطَی

أَعْطِنِی سُؤْلِی فِی نَفْسِی وَ أَهْلِی وَ وَالِدَیَّ وَ وُلْدِی (وَلَدِی) وَ أَهْلِ حُزَانَتِی وَ إِخْوَانِی فِیکَ

(وَ) أَرْغِدْ عَیْشِی وَ أَظْهِرْ مُرُوَّتِی وَ أَصْلِحْ جَمِیعَ أَحْوَالِی

وَ اجْعَلْنِی مِمَّنْ أَطَلْتَ عُمُرَهُ وَ حَسَّنْتَ عَمَلَهُ وَ أَتْمَمْتَ عَلَیْهِ نِعْمَتَکَ وَ رَضِیتَ عَنْهُ

وَ أَحْیَیْتَهُ حَیَاهً طَیِّبَهً فِی أَدْوَمِ السُّرُورِ وَ أَسْبَغِ الْکَرَامَهِ وَ أَتَمِّ الْعَیْشِ

إِنَّکَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ لاَ تَفْعَلُ (یَفْعَلُ) مَا یَشَاءُ غَیْرُکَ

اللَّهُمَّ خُصَّنِی مِنْکَ بِخَاصَّهِ ذِکْرِکَ وَ لاَ تَجْعَلْ شَیْئًا مِمَّا أَتَقَرَّبُ بِهِ فِی آنَاءِ اللَّیْلِ

وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ رِیَاءً وَ لاَ سُمْعَهً وَ لاَ أَشَراً وَ لاَ بَطَراً وَ اجْعَلْنِی لَکَ مِنَ الْخَاشِعِینَ

اللَّهُمَّ أَعْطِنِی السَّعَهَ فِی الرِّزْقِ وَ الْأَمْنَ فِی الْوَطَنِ وَ قُرَّهَ الْعَیْنِ فِی الْأَهْلِ وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ

وَ الْمُقَامَ فِی نِعَمِکَ عِنْدِی وَ الصِّحَّهَ فِی الْجِسْمِ وَ الْقُوَّهَ فِی الْبَدَنِ وَ السَّلاَمَهَ فِی الدِّینِ

وَ اسْتَعْمِلْنِی بِطَاعَتِکَ وَ طَاعَهِ رَسُولِکَ

مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ أَبَداً مَا اسْتَعْمَرْتَنِی

وَ اجْعَلْنِی مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِکَ عِنْدَکَ نَصِیباً فِی کُلِّ خَیْرٍ أَنْزَلْتَهُ وَ تُنْزِلُهُ فِی شَهْرِ رَمَضَانَ فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ

وَ مَا أَنْتَ مُنْزِلُهُ فِی کُلِّ سَنَهٍ مِنْ رَحْمَهٍ تَنْشُرُهَا وَ عَافِیَهٍ تُلْبِسُهَا

وَ بَلِیَّهٍ تَدْفَعُهَا وَ حَسَنَاتٍ تَتَقَبَّلُهَا وَ سَیِّئَاتٍ تَتَجَاوَزُ عَنْهَا

وَ ارْزُقْنِی حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرَامِ فِی عَامِنَا (عَامِی) هَذَا وَ فِی کُلِّ عَامٍ وَ ارْزُقْنِی رِزْقاً وَاسِعاً مِنْ فَضْلِکَ الْوَاسِعِ

وَ اصْرِفْ عَنِّی یَا سَیِّدِی الْأَسْوَاءَ وَ اقْضِ عَنِّی الدَّیْنَ وَ الظُّلاَمَاتِ حَتَّی لاَ أَتَأَذَّی بِشَیْ ءٍ مِنْهُ

وَ خُذْ عَنِّی بِأَسْمَاعِ وَ أَبْصَارِ أَعْدَائِی وَ حُسَّادِی وَ الْبَاغِینَ عَلَیَ

وَ انْصُرْنِی عَلَیْهِمْ وَ أَقِرَّ عَیْنِی (وَ حَقِّقْ ظَنِّی) وَ فَرِّحْ قَلْبِی

وَ اجْعَلْ لِی مِنْ هَمِّی وَ کَرْبِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً وَ اجْعَلْ مَنْ أَرَادَنِی بِسُوءٍ مِنْ جَمِیعِ خَلْقِکَ تَحْتَ قَدَمَیَ

وَ اکْفِنِی شَرَّ الشَّیْطَانِ وَ شَرَّ السُّلْطَانِ وَ سَیِّئَاتِ عَمَلِی وَ طَهِّرْنِی مِنَ الذُّنُوبِ کُلِّهَا

وَ أَجِرْنِی مِنَ النَّارِ بِعَفْوِکَ وَ أَدْخِلْنِی الْجَنَّهَ بِرَحْمَتِکَ وَ زَوِّجْنِی مِنَ الْحُورِ الْعِینِ بِفَضْلِکَ

وَ أَلْحِقْنِی بِأَوْلِیَائِکَ الصَّالِحِینَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الْأَبْرَارِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ الْأَخْیَارِ

صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ وَ عَلَی أَجْسَادِهِمْ وَ أَرْوَاحِهِمْ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

إِلَهِی وَ سَیِّدِی وَ عِزَّتِکَ وَ جَلاَلِکَ لَئِنْ طَالَبْتَنِی بِذُنُوبِی لَأُطَالِبَنَّکَ بِعَفْوِکَ

وَ لَئِنْ طَالَبْتَنِی بِلُؤْمِی لَأُطَالِبَنَّکَ بِکَرَمِکَ وَ لَئِنْ أَدْخَلْتَنِی النَّارَ لَأُخْبِرَنَّ أَهْلَ النَّارِ بِحُبِّی لَکَ

إِلَهِی وَ سَیِّدِی إِنْ کُنْتَ لاَ تَغْفِرُ إِلاَّ لِأَوْلِیَائِکَ وَ أَهْلِ طَاعَتِکَ فَإِلَی مَنْ یَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ

وَ إِنْ کُنْتَ لاَ تُکْرِمُ إِلاَّ أَهْلَ الْوَفَاءِ بِکَ فَبِمَنْ یَسْتَغِیثُ الْمُسِیئُونَ

إِلَهِی إِنْ أَدْخَلْتَنِی النَّارَ فَفِی ذَلِکَ سُرُورُ عَدُوِّکَ وَ إِنْ أَدْخَلْتَنِی الْجَنَّهَ فَفِی ذَلِکَ سُرُورُ نَبِیِّکَ

وَ أَنَا وَ اللَّهِ أَعْلَمُ أَنَّ سُرُورَ نَبِیِّکَ أَحَبُّ إِلَیْکَ مِنْ سُرُورِ عَدُوِّکَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنْ تَمْلَأَ

قَلْبِی حُبّاً لَکَ وَ خَشْیَهً مِنْکَ وَ تَصْدِیقاً بِکِتَابِکَ

وَ إِیمَاناً بِکَ وَ فَرَقاً مِنْکَ وَ شَوْقاً إِلَیْکَ

یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ حَبِّبْ إِلَیَّ لِقَاءَکَ وَ أَحْبِبْ لِقَائِی وَ اجْعَلْ لِی فِی لِقَائِکَ الرَّاحَهَ وَ الْفَرَجَ وَ الْکَرَامَهَ

اللَّهُمَّ أَلْحِقْنِی بِصَالِحِ مَنْ مَضَی وَ اجْعَلْنِی مِنْ صَالِحِ مَنْ بَقِیَ وَ خُذْ بِی سَبِیلَ الصَّالِحِینَ

وَ أَعِنِّی عَلَی نَفْسِی بِمَا تُعِینُ بِهِ الصَّالِحِینَ عَلَی أَنْفُسِهِمْ وَ اخْتِمْ عَمَلِی بِأَحْسَنِهِ

وَ اجْعَلْ ثَوَابِی مِنْهُ الْجَنَّهَ بِرَحْمَتِکَ وَ أَعِنِّی عَلَی صَالِحِ مَا أَعْطَیْتَنِی

وَ ثَبِّتْنِی یَا رَبِّ وَ لَا تَرُدَّنِی فِی سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَنِی مِنْهُ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ إِیمَاناً لَا أَجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِکَ أَحْیِنِی مَا أَحْیَیْتَنِی عَلَیْهِ وَ تَوَفَّنِی إِذَا تَوَفَّیْتَنِی عَلَیْهِ

وَ ابْعَثْنِی إِذَا بَعَثْتَنِی عَلَیْهِ وَ أَبْرِئْ قَلْبِی مِنَ الرِّیَاءِ وَ الشَّکِّ وَ السُّمْعَهِ فِی دِینِکَ حَتَّی یَکُونَ عَمَلِی خَالِصاً لَکَ

اللَّهُمَّ أَعْطِنِی بَصِیرَهً فِی دِینِکَ وَ فَهْماً فِی حُکْمِکَ وَ فِقْهاً فِی عِلْمِکَ وَ کِفْلَیْنِ مِنْ رَحْمَتِکَ

وَ وَرَعاً یَحْجُزُنِی عَنْ مَعَاصِیکَ وَ بَیِّضْ وَجْهِی بِنُورِکَ وَ اجْعَلْ رَغْبَتِی فِیمَا عِنْدَکَ

وَ تَوَفَّنِی فِی سَبِیلِکَ وَ عَلَی مِلَّهِ رَسُولِکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْکَسَلِ وَ الْفَشَلِ وَ الْهَمِّ وَ الْجُبْنِ وَ الْبُخْلِ وَ الْغَفْلَهِ وَ الْقَسْوَهِ

(وَ الذِّلَّهِ) وَ الْمَسْکَنَهِ وَ الْفَقْرِ وَ الْفَاقَهِ وَ کُلِّ بَلِیَّهٍ وَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَنَ

وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَ بَطْنٍ لَا یَشْبَعُ وَ قَلْبٍ لَا یَخْشَعُ وَ دُعَاءٍ لَا یُسْمَعُ وَ عَمَلٍ لَا یَنْفَعُ

وَ أَعُوذُ بِکَ یَا رَبِّ عَلَی نَفْسِی وَ دِینِی وَ مَالِی وَ عَلَی جَمِیعِ مَا رَزَقْتَنِی مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیمِ

إِنَّکَ أَنْتَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ

اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا یُجِیرُنِی مِنْکَ أَحَدٌ وَ لَا أَجِدُ مِنْ دُونِکَ

مُلْتَحداً فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِي فِي شَيْ ءٍ مِنْ عَذَابِكَ

وَ لَا تَرُدَّنِي بِهَلَكَةٍ وَ لَا تَرُدَّنِي بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي وَ أَعْلِ (كَعْبِي وَ) ذِكْرِي وَ ارْفَعْ دَرَجَتِي وَ حُطَّ وِزْرِي وَ لَا تَذْكُرْنِي بِخَطِيئَتِي

وَ اجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِي وَ ثَوَابَ مَنْطِقِي وَ ثَوَابَ دُعَائِي رِضَاكَ وَ الْجَنَّهَ

وَ أَعْطِنِي يَا رَبِّ جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَ زِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنِّي إِلَيْكَ رَاغِبٌ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ (الْعَفْوَ وَ أَمَرْتَنَا) أَنْ نَعْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمَنَا

وَ قَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَاعْفُ عَنَّا فَإِنَّكَ أَوْلَى بِذَلِكَ مِنَّا

وَ أَمَرْتَنَا أَنْ لَا نَرُدَّ سَائِلًا عَنْ أَبْوَابِنَا وَ قَدْ جِئْتُكَ سَائِلًا فَلَا تَرُدَّنِي إِلَّا بِقَضَاءِ حَاجَتِي

وَ أَمَرْتَنَا بِالْإِحْسَانِ إِلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُنَا وَ نَحْنُ أَرِقَّاؤُكَ فَأَعْتِقْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ

يَا مَفْزَعِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَ يَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي

إِلَيْكَ فَزِعْتُ وَ بِكَ اسْتَغَثْتُ وَ لُذْتُ لَا أَلُوذُ بِسِوَاكَ وَ لَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ

فَأَغِثْنِي وَ فَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ يَفُكُّ الْأَسِيرَ (يَقْبَلُ الْيَسِيرَ) وَ يَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ

اقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَ اعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَاناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ يَقِيناً (صَادِقًا) حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي

وَ رَضِّنِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

خدایا مرا به عقاب خود ادب مفرماو به مجازات عملم به مکر و حیله ات به عقوبت ناگهانیت غافلگیر مکن و مبتلا مگردان ای خدا کجا خیری توانم یافت

در صورتی که خیر جز پیش تو نیست و از کجا راه نجاتی خواهم جست و حال آنکه جز به لطف تو نجات میسر نیست

ای خدا نه آنکس که نیکوکار است از یاری تو و لطف و رحمتت مستغنی است

و نه آنکه بدکار است و بر حکم تو بی باکی کرده

و به راه رضا و خوشنودیت نرفته از قدرتت بیرون است ای رب من ای رب من

من تو را به تو شناختم و تو مرا بر وجود خود دلالت فرمودی و بسوی خود خواندی و اگر تو نبودی من نمی دانستم تو چیستی

ستایش خدای را که من او را می خوانم و او اجابت می کند و هر چند وقتی که او مرا می خواند کندی و کاهلی می کنم

و ستایش خدای را که چون از او چیزی درخواست کنم به من عطا می کند و هر چند هنگامی که او از من قرض می خواهد من بخل می ورزم

و ستایش خدای را که برای هر حاجتی هرگاه او را خواستم ندا خواهم کرد و هر وقتی برای راز و نیاز با او خلوت توانم کرد و بدون هیچ واسطه و شفیع حاجتم را روا می سازد

سپاس خدای را که تنها او را به دعا می خوانم نه غیر او را و اگر از غیر او حاجت می خواستم دعایم مستجاب نمی کرد

و سپاس خدای را که به او چشم امید دارم نه به غیر او و اگر به غیرش امید می داشتم مرا ناامید می گردانید

ستایش خدای را که کار مرا به حضرتش واگذاشت و گرامیم داشت و به غیرش وانگذاشت تا خوارم گرداند

ستایش خدای را که با من اظهار کمال دوستی فرمود با آنکه از من بی نیاز بود

و سپاس خدای را که از خطا و گناهانم حلم و بردباری کرد چنانکه گویی گناهی از

من سر نزده است پس خدای من پیشم محبوبترین موجود است و به حمد و ستایش من او را سزاوارتر از همه عالم است

ای خدامن راه حوایج خلق را بسوی تو باز می بینم و چشمهای امید بندگان را به درگاهت پر آب می یابم

و یاری جستن به فضل و کرمت بر هر کس به تو آرزومند است مباح و آسان است و درهای دعای فریاد خواهان بسوی تو باز است

و محققا می دانم که تو آماده ای برای حاجت امیدوارانی و مراقب حال پریشان خاطران

و می دانم که در نالیدن به درگاه جود و احسانت و در رضای به قضا و قدرت بهترین عوضی است از بخل مردم بخیل و بی نیازی از اندوخته در دست دنیا طلبان است

و هر که بسوی تو سفر کند راهش بسیار نزدیک و تو از نظر بصیرت خلق پنهان نیستی جز آنکه آمال و آرزوهایی که به غیر تو دارند حجاب آنها از شهود جمالت گردیده است

و من جویای توام و در حوایجم رو به تو آورده ام

و به درگاه تو استغاثه کرده و پناه می جویم و در دعای متوسل به لطف توام بدون آنکه لایق آن باشم که دعای مرا مستجاب کنی

یا مستوجب عفو و بخششت گردانی بلکه توجهم به تو به صرف کرم و احسان توست و اطمینان خاطرم به صدق وعده (لطف) تو و پناهم بر ایمان به یکتایی توست

و یقینم به معرفت حضرتت که می دانم مرا پروردگاری غیر تو نیست و جز تو خدایی نخواهد بود تو یکتا و بی شریکی

ای خدا

تو خود فرمودی و سخن تو حق و وعده تو حقیقت است فرمودی هر چه می خواهید از خدا فضل و کرم بخواهید که خدا به شما بندگان همیشه مهربان است

و ای مولای من این از صفاتت نیست که بندگان را امر به سؤال کنی و چون سؤال کنند عطای خود را از آنها دریغ داری

و حال آنکه تو را بر اهل مملکتت عطاهای بی شمار است و بواسطه رأفت و محبتت بخلق نعمتت بآنهاپی در پی خواهد بود

ای خدا تویی که در انواع نعم و احسان هنگامی که کودکی بودم مرا پرورانیدی و در بزرگی هم سربلندی و نام نیکو دادی

پس ای خدایی که مرا در دنیا به فضل و احسان و نعم بی پایان پرورش دادی و در آخرت اشارت به عفو و کرمت فرمودی

معرفتم به تو ای مولای من دلیل و رهبر من بسوی توست و محبتم نزد حضرتت واسطه و شفیع من است

و من از دلیل خود چون تو راهنمای منی مطمئنم و از شفیعم چون تو می پذیری دلم آرام است

ای سید من تو را می خوانم به زبانی که از فرط گناه لال گردیده ای پروردگار با تو راز و نیاز می کنم با دلی که از کثرت جرم به وادی هلاکت در افتاده

ای خدا تو را میخوانم با دلی که هراسان و ترسان است از قهر تو و امیدوار به کرم توست چون به گناهان خود ای مولای من می نگرم زار می نالم

و چون به کرم بی پایان تو نظر می کنم امیدوار می گردم پس اگر مرا ببخشی رواست

که تو بهترین مهربانی و اگر عذاب کنی ستم نکرده ای

حجت من بر جرأت درخواست حاجت از تو با آنکه کردارم همه ناپسند بوده همانا بخاطر کرم و بخشش توست و پناه آوردنم

در حال سختی به درگاه تو با بی حیایی و بی باکیم به موجب رأفت و مهربانی توست

و البته امیدم آن است که با اینگونه قبایح و زشتیهایم باز از آرزوهایی که به تو دارم محرومم نگردانی پس امیدم برآور و دعایم اجابت فرما

ای بهترین کسی که اهل دعا به درگاهش رو آورند و نیکوتر شخصی که امیدواران بر او عرض نیاز کنند

آرزویم ای سید من بزرگ و کردارم زشت است پس تو به عفو و بخشش خود به قدر آرزویم عطا کن

و به اعمال زشتم مؤاخذه مفرما زیرا کرم و بزرگواریت برتر از آن است که گناهکاران را مجازات کنی و حلمت بیش از آنکه مقصرین را به کیفر رسانی

و من ای سید من به فضل و کرمت پناه آورده و از قهر تو بسوی لطفت می گریزم وعده عفو و بخششت از کسی که به تو حسن ظن دارد مسلم و قطعی است

و من ذره ناچیز ای خدا کیستم مرا به فضل و کرمت ببخش و به عفو و رحمتت بر من منت گذار

ای پروردگار من کردار زشتم در پرده دار و از گناهانم به بزرگواری ذاتت درگذر

که اگر بر گناهم کسی غیر از تو آگاه می شد البته آن گنه نمی کردم و اگر از تعجیل می ترسیدم هم از خطا اجتناب می نمودم

نه از این رو

که تو از دیگران در نظرم بی قدر و اهمیت تری

بلکه بدین سبب که تو بهترین ستاران و پرده پوشان و نیکوترین حکمفرمایان و بزرگوارترین بزرگواران عالمی

تویی که بر عیبهای خلق پرده پوشی و بر گناهانشان ببخشایی و بر اسرار غیب آگاهی گناه بندگانت را به کرمت می پوشانی و کیفر آنها را از حلم و بردباری به تأخیر می افکنی

پس ستایش تو را می کنم بر مقام حلمت بعد از علم ازلیت و بر صفت عفوت پس از قدرت کاملت

ای خدا حلم بی پایانت مرا بر معصیت تو وادار می کند و جرأت می دهد و پرده پوشی و ستاریت به بی شرم و حیایی می خواند

و معرفتم به رحمت بی انتهایت و عفو بی حسابت مرا جسور کرده و به سرعت بر آنچه حرام کردی می گمارد

ای خدای بردبار بزرگوار ای زنده ابدی ای بخشنده گناه و ای پذیرنده توبه ای بزرگ نعمت و منت ای احسان کننده همیشگی

کجاست پرده پوشی عظیم تو کجاست عفو بزرگوارانه تو کجاست گشایش نزدیک تو کجاست فریادرسی سریع تو

کجاست رحمت واسعه تو کجاست عطاهای نیکوی تو کجاست موهبت های گواراو مرحمتهای پر بهای تو

کجاست فضل و کرم بی حد تو کجاست نعمت بزرگ و احسان همیشگی تو کجاست کرم تو ای خدای کریم

به حق آن کرم که مرا نجات ده و به حق رحمتت که از ورطه هلاکتم خلاص کن ای خدای با احسان ای نیکوکار ای نعمت بخش ای با فضل و کرم

من بر نجات از قهر و عقابت اعتماد بر اعمال خود نداریم بلکه تمام نظر ما به فضل و

احسان توست زیرا که تو شایسته ای که خلق از تو بترسند و هم به مغفرتت امیدوار باشند

هم اول با خلق احسان می کنی هم به کرمت از گناهانشان می گذری

پس من نمی دانم شکر کدام را بجای آرم آیا شکر نیکیهایی که از من معروف کردی یا زشتیهایی که پرده پوشی نمودی

یا بلاها و امتحانات سختی که بر ما آسان ساختی و ما را بر آن فایق و مؤید داشتی یا بلاهای بسیار که از آن نجات داده و عافیت بخشیدی

ای دوستدار کسی که با تو محبت ورزد ای شادی قلب کسی که رو به درگاه تو آرد و از همه بگسلد و با تو پیوندد

تو نیکوکاری و ما زشت کرداریم پس تو ای پروردگار به نیکویی خود از قبایح ما درگذر

کدامین جهالت و بد کاری است که لطف و کرم تو آن را فرا نمی گیرد یا چه زمانی است که پیش از زمان حلم توست

و اعمال نیک ما در مقابل نعمت های تو چه ارزش دارد و چگونه اعمال زشتمان را با وجود لطف و کرم بی انتهایت بسیار بدانیم

آری چگونه مجال بر گناهکاران با وجود رحمت واسعه بی پایانت تنگ خواهد شد

ای صاحب آمرزش بی حساب ای آنکه دست تو به رحمت مبسوط است

باری قسم به مقام عزت و بزرگیت ای سید من که اگر مرا از درگاهت برانی هرگز از این در به جایی نمی روم و از تملق و التماس به حضرتت دست برنمی دارم

زیرا تو را به جود و کرم کامل شناخته ام و تو هر چه بخواهی

به قدرت کامله می کنی

هر که را بخواهی به هر قدر و هر گونه عذاب کنی و هر که را بخواهی هر قدر و هر قسم ترحم فرمایی خواهی کرد

و کسی را نرسد که بر کار تو چون و چرا کند و در ملك هستی با تو گفتگو آغازد و در هر امر و فرمان با ذات یکتایت مشارکت کند و در حکم مبرمت مخالفت برانگیزد

و احدی را نرسد که بر نظم و تدبیرت خورده گیری و اعتراض کند خلق و آفرینش خاص تو و حکم و فرمان بر خلق مخصوص توست بزرگوار خدایی که پروردگار عالم است

ای خدا این است مقام آنکس که به درگاه تو روی آورده و به لطف و کرمت پناه جسته و با نعم و احسانت الفت گرفته

و تو آن ذات با جود و بخششی که جامه عفوت تنگ نیست و فضل و رحمتت نقصان پذیر نخواهد بود

و ما هم تمام وثوق و اطمینان خاطرمان به عفو همیشگی و فضل و کرم بی حد و رحمت نامنتهای توست

ای پروردگار آیا چنین پنداریم که تو بر خلاف حسن ظنی که به حضرتت داریم با ما رفتار می کنی یا ما را از امید و آرزوهایی که به تو داریم محروم می سازی هرگز به تو ای خدای کریم

چنین گمان نمی بریم و اینگونه از کرمت انتظار نداریم

ای خدا ما را به حضرتت آمال و آرزوهای بسیار و امید بزرگ است

تو را معصیت کردیم و امید پرده پوشی داریم تو را در دعا خواندیم و امید اجابت داریم

پس ای مولای ما ما را به امید و آرزویمان برسان

که ما می دانیم که به اعمال زشت خود چیزی جز محرومی از رحمتت مستحق نیستیم لیکن اینکه تو به احوال ما دانایی و به فقر و بیچارگی ما آگاهی و میدانیم که از درگاه فیضت محروم باز نمیگردیم

ما را راغب و امیدوار بدرگاه کرمت آورد و با آنکه ما مستوجب رحمت نیستیم

تو شایسته آنی که بر ما و گناهکاران بفضل و رحمت وسیعت جود و بخشش کنی پس تو بآنچه لایق بزرگواری توست به ما احسان فرما

و بر ما کرم کن که بسیار محتاج عطای توایم ای خدای بخشنده ما را به نور معرفتت هدایت فرمودی

و به فضل و رحمتت از غیر بی نیاز گردانیدی و به نعمتت شب و روز پرورش یافتیم

گناهان ما پیش تو هویداست از تو ای خدا از آن گناهان طلب عفو و آمرزش میکنیم و بدرگاهت بتوبه باز میگردیم

ای خدا تو در حق ما به نعمتهای گوناگون محبت و مهربانی میکنی و ما در مقابل به نافرمانی و گناه میپردازیم خیر و برکات تو پیوسته بر ما نازل میشود و شر و بد کاری ما بسوی تو بالا می رود

و تو همیشه از ازل تا ابد پادشاه با کرم و احسانی که اعمال زشت همیشگی ما مانع از آن نیست که ما را غرق نعمتهای ظاهر و باطن

بفضل و احسان خود گردانی پس منزهی تو و چقدر حلم و بزرگی لطف و کرمت در آغاز و انجام آفرینش بی پایان است

ای خدا نامهای پاکت

منزه و ثنا و ستایشت بزرگ و آثار و افعالت همه نیکو است

ای خدای من فضل وسیع بی پایان و حلم عظیم بی انتهایت برتر از آن است که مرا با فعل من و گناه من مقایسه نمایی

از من درگذر از من درگذر از من درگذر ای سید من ای سید من ای سید من

خداوندا ما را به یاد خود مشغول ساز و از قهر و غضبت امان بخش و از عذابت در جوار رحمتت پناه ده و از عطاهای بی حسابت روزی ما گردان و به فضل و کرم با ما نیکی و احسان فرما

و حج بیت الحرامت را نصیب ما گردان و پیغمبرت

که درود و رحمت و مغفرت و خوشنودیت بر او و بر اهل بیتش باد زیارت قبرش را روزی ما گردان که تو البته به خلق نزدیکی و از لطف دعایشان اجابت میکنی

ای خدا طاعتت را عوض هر کار نصیب ما گردان و ما را بر آیین خود و بر سنت پیغمبرت که درود بر او و بر آلش باد بمیران

خدایا بیامرز مرا و پدر و مادر مرا و بر آنها رحمت فرست که آنان در خردسالی مربی من بودند و پاداش احسانهای آنها که به من کرده اند در حقشان احسان فرماو گناهانشان ببخش

خدایا بر تمام مرد و زن اهل ایمان از زندگان و مردگان مغفرتت را شامل گردان و میان ما و آنها به خیر و احسانت پیوند ده

بار الها زنده و مرده ما مسلمانان و حاضر و غایب و مرد و زن و صغیر

و کبیر و آزاد و بنده ما همه را ببخش و بیامرز

آری آنان که از خدا برگشتند به دورترین وادی ضلالت و گمراهی در افتادند و آشکار به زیان سخت گرفتار شدند

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و کارم را ختم به خیر گردان

و مهمات امور دنیا و آخرتم را کفایت فرما و آنکه به حالم رحم نکند بر من مسلط مگردان

و بر من از جانب خود نگهبانی همیشه مقرر بدار و نعمتهای شایسته ای که به من عطا کردی از من باز مگیر

و از فضل و کرمت به من روزی وسیع حلال پاکیزه روزی فرما

ای خدا مرا در پناه مراقبتت نگهداری کن و در سایه محافظت و ظل حمایتت از هر بلا محفوظ دار

و حج بیت الحرامت را در این سال و همه سال دیگر نصیبم گردان و زیارت قبر پیغمبر (ص) و ائمه هدی علیهم السلام را روزی کن

و از آن مشاهده مشرفه و مواقف با کرامت دور مگردان

ای خدا حال توبه ای به من عطا کن که دیگر هرگز معصیت نکنم

و تا هستم ای پروردگار عالم کار خیر را بقلبم الهام کن و در عملش موفقم ساز و شب و روز مرا خدا ترس گردان

ای خدا من چندان که به عزم و جزم با خود گفتم و خویش را مهیا و آماده طاعتت ساختم و در پیشگاه تو به نماز ایستادم

آن هنگام مرا به خواب انداختی و حال راز و نیاز از من گاه مناجات باز گرفتی

ای خدا چه شد که هر چه با خود عهد کرده و گفتم که از این پس سریرتم نیکو خواهد شد و به مجامع اهل توبه و مقام توابین نزدیک می شوم

بلیه و حادثه ای پیش آمد که به عهد ثابت قدم نماندم و آن بلیه میان من و خدمتت حایل گردید

ای سید من شاید تو از درگاه لطفت مرا رانده ای و از خدمت بندگیت دورم ساخته ای یا شاید دیدی من حق بندگیت را خفیف شمردم بدین جهت از درت مرا دور کردی

یا آنکه دیدی من از تو روی گردانم بدین سبب بر من غضب فرمودی یا آنکه در مقام دروغگویانم یافتی لذا از نظر عنایتت دور افکندی

یا شاید دیدی که من شکر گزاری از نعمتهایت نمی کنم مرا محروم ساختی یا شاید مرا در مجالس اهل علم نیافتی به خواری و خذلانم انداختی

یا شاید مرا در میان اهل غفلت یافتی بدین جرم از رحمتت نومیدم کردی

یا شاید دیدی در مجالس اهل باطل الفت گرفته ام مرا میان آنها وا گذاشتی یا شاید دوست نداشتی دعایم را بشنوی از درگاهت دورم کردی

یا شاید بجرم و گناهم مکافات کردی یا شاید به بی شرم و حیایی با حضرتت مجازاتم نمودی

به هر حال اگر ای خدای من عفو کنی شایسته است که پیش از من چه بسیار از گنهکاران را عفو کرده ای چرا که لطف و کرمت ای خدا برتر و بالاتر از آن است که بندگان مقصر را به کیفر رسانی

و من به فضل و رحمتت پناه آورده و از تو بسوی

تو می گریزم که عفو و بخششت از کسی که به تو حسن ظن دارد وعده قطعی است

ای خدای من فضل و رحمتت وسیع تر و حلم و بردباریت بزرگتر ازآن است که با من به عملم مقایسه کنی یا مرا به گناهم خوار گردانی

و من کیستم ای مولای من و چه قابلیت دارم

مرا به فضل و کرمت ببخش ای سید من و به عفوت بر من منت گذار و به لطفت بر زشتیم پرده پوشی کن و از توبیخ و تهدیدم به ذات بزرگوارت درگذر

ای سید من من آن طفل صغیرم که توام پرورانیدی و آن نادانم که توام دانش بخشیدی

و آن گمراهم که توام هدایت کردی و آن خوار و ذلیلم که توام عزت و رفعت دادی

و آن ترسانم که توام ایمن ساختی و آن گرسنه ام که توام سیر کردی و آن تشنه ام که توام سیراب کردی

و برهنه ام که پوشانیدی و فقیری که بی نیازش کردی و ناتوانی که توانائیش دادی

و ذلیلی که عزیزش گردانیدی و مریضی که شفا بخشیدی و سائلی که به او عطا کردی

و گنهکاری که بر گنهش پرده پوشیدی و خطا کاری که عذرش پذیرفتی

و اندکی که بسیارش نمودی و مغلوب و ناتوانی که یاریش کردی و گریخته و آواره ای که جایگاهش دادی

من ای خدا همان کسم که نه در خلوت از تو شرم و حیا کردم و نه در جمعیت مراقب وظایف بندگیت بودم منم که مصایب و حوادث بزرگ بر من روی آور است

منم آن بنده ای

که بر مولای خود جرأت و جسارت نموده منم آنکه خدای جبار آسمان را نافرمانی کرده

من آن کسم که بر معصیتهای بزرگ رشوه داده من آن کسم که هنگامی که مژده پیش آمد گناهی به او دادند بسوی آن گناه شتابان می رفت

منم آنکه مهلتم در عصیان برای توبه دادی و من از گنه باز نگشتم و بر من پرده پوشی کردی باز هم شرم و حیا نکردم و به معصیت پرداخته و از حد تجاوز کردم

و مرا از نظر انداختی باز هم باک نداشتم و باز به حلم و بردباریت مهلتم دادی و از کرم زشتیم در پرده داشتی تا آنجا که گویی گناهانم را فراموش کرده ای

و از کیفر گناهان معافم داشته ای که گویا از من شرم کرده ای

ای خدا من هنگامی که به معصیتت پرداختم عصیان از راه انکار خداوندیت نکردم و فرمانت را خفیف نشمردم و سینه در مقابل عقابت سپر نکردم و وعده مجازاتت را خوار و بی اهمیت ندانستم

بلکه عصیانم خطایی بود عارض شد و نفس زشت بر من شبهه کاری کرد و هوی و هوس غلبه کرد و بدبختی کمک نمود و ستاری و پرده پوشیت مغرورم ساخت

تا آنکه به کوشش و اختیار به عصیان و مخالفت پرداختم اکنون از عذاب تو که مرا نجات خواهد داد؟

و فردا از دست دشمنان که خلاصم تواند کرد؟ و اگر تو رشته محبت را از من بریدی دیگر به رشته که چنگ زنم؟

پس وای به رسوائیم در آن هنگام که کتاب تو تمام اعمالم را به شمار

آورده که اگر امیدم کرم و رحمت بی انتهایت نبود

و نهی تو از نومیدی گنهکاران وقتی که متذکر اعمال زشت خود می شدم به کلی ناامید می گردیدم ای بهترین کسی که او را به دعا بخوانند و نیکوترین کسی که به کرمش امیدوار باشند

ای خدا به عهد و پیمان اسلام بسوی تو توسل جسته و به حرمت قرآن و ایمان به آن درگاهت اعتماد می طلبم

و به دوستیم نسبت به پیغمبر امی قرشی هاشمی عربی تهامی مکی مدنی نزد تو تقرب می جویم

پس تو لطفی کن و انس مرا بواسطه ایمانم به تو بدل به وحشت مگردان و پاداشم را پاداش آنکه غیر تو را پرستیده قرار مده

زیرا قومی به زبان ایمان آوردند تا از شمشیر اسلام خونشان محفوظ ماند و به این آرزو رسیدند

و ما هم با دل و زبان به تو ایمان آوردیم تا از گناهانمان درگذری ما را هم به آرزویمان برسان و امیدواری به کرم خود را بر ما ثابت و محقق گردان

و دلهای ما را پس از آنکه هدایت یافتیم به تاریکی و گمراهی میفکن و از جانب خود بر ما رحمت فرست که همانا تویی بخشنده بی عوض

باری بمقام عزتت قسم که اگر مرا از در لطف برانی هرگز از درگاهت به جایی نخواهم رفت

و از تملق و التماس به حضرتت دست نخواهم کشید چرا که قلبم شناسا و گواه کرم و رحمت بی پایان توست

آری بنده جز به درگاه مولایش کجا رود و مخلوق به که پناهنده شود جز به خالقش

ای خدا اگر

گردنم را به زنجیرهای قهرت می بندی و عطایت را از میان همه خلق از من منع کنی و فضیحت و رسواییهایم به چشم بندگانت عیان سازی

و فرمان دهی که مرا به آتش دوزخ کشند و میان من و نیکان جدایی افکنی باز هرگز رشته امیدم از تو قطع نخواهد شد

و از امیدی که به عفو و بخششت دارم منصرف نمی شوم و محبتت از دلم بیرون نخواهد رفت

من ای خدا عطا و بخششها و پرده پوشیهایت را بر من در دار دنیا هرگز فراموش نخواهم کرد ای سید من حب دنیا را از دلم بیرون

بر و میان من و حضرت مصطفی (ص) منتخب از تمام خلق و خاتم پیغمبرانت محمد که درود خدا بر او و آلش باد جمع گردان

و مرا به درجه و مقام اهل توبه و بازگشت به درگاهت برسان و مرا بر گریه به حال خود یاری کن که سخت عمرم را به تسویف و آرزوهای باطل از دست دادم

و اینک به جایی رسیده ام که از خوبی و اصلاح نفس خود به کلی ناامیدم پس از من بدحال و تبه روزگارتر کیست

وای اگر من با چنین حال منتقل شوم به جانب قبری که برای خوابگاه خود مهیا نکرده و با عمل صالح فرش در آن بستر نگستردم

و چرا نگریم در صورتی که نمی دانم مصیرم تا کجاست

و به کجا می روم و اکنون می بینم که نفس با من خدعه می کند و روزگار با من مکر می ورزد در حالی که عقاب مرگ بر سرم پر و بال گشوده است

پس چرا نگریم می گریم بر جان دادنم می گریم بر تاریکی قبرم می گریم بر تنگی جای ابدی خودم می گریم برای سؤال منکر و نکیر از من می گریم

بر آن حالتی که از قبر برهنه و خوار و ذلیل بیرون آمده و بار سنگین اعمالم را بر پشت گرفته ام

گاهی به جانب راست خود می نگرم و گاهی به جانب چپ در آن حال که خلایق هر کسی به کاری غیر کار من مشغولند و هر شخص در آن روز محتاج کار خویش است و از توجه به غیر بی نیاز

در آن روز گروهی رو سفید و خندان لب و دلشادند و گروهی رخسارشان گرد آلود عصیان و در غبار ذلت و خواری مستور است

ای سید من همه اطمینان و اعتماد من و تمام امید و توکلم به تو و علاقه خاطرم به رحمت و لطف توست

تویی که هر که را بخواهی به رحمتت نایل می سازی و هر که را دوست داری به کرامتت هدایت می کنی

پس تو را ستایش می کنم برای آنکه قلب مرا از لوث شرک پاکیزه ساختی

و تو را سپاس میکنم برای آنکه زبانم را بذکرت گشودی آیا من بدین زبان لال شکر و سپاس تو توانم گفت یا با کمال جهد و کوشش در عمل رضا و خوشنودیت به دست توانم آورد

زبان من در قبال شکر تو بی قدرو عملم در جنب نعمت و احسانت ناچیز است

ای خدا همانا جود و کرم تو دست امید و آرزویم را دراز گشوده و بخشش تو عمل (ناقابلم) را پذیرفته ای سید من

شوق و رغبتم همه بسوی توست

و بیم و هراسم هم از توست آرزویم به تو منتهی است و امید من مرا به درگاه تو می کشد

و بر درگاه تو ای یگانه ام همتم معتکف شده و در آنچه به حضور توست شوقم گشاده و تمام امید و هراسم از تو

و انس و محبتم منحصر به تو و بسوی تو دو دست امید گشوده ام و به رشته طاعتت با هراس درآویخته ام

ای مولای من به یاد تو دلم زنده است و به مناجاتت الم ترس (فراق) را از خود تسکین می دهم پس ای مولای من و ای آرزوی دل من و ای منتهای مقصودم

تو میان من و گناهانم که مانع ملازمت طاعتت می شود جدایی افکن

که من به امید همیشگی و آز و طمع بزرگ که به حضرتت داشته ام از تو درخواست حاجت می کنم که تو بر ذات خویش رأفت و رحمت به بندگان را لازم کرده ای

پس ای خدا فرمان در همه عالم با توست و تو را شریکی نیست و خلق همه عیال و ریزه خور خوان احسان تواند و در قبضه قدرت تو

و همه موجودات عالم پیش حضرتت خاضع و فروتنند بزرگوار خدایی ای پروردگار عالمیان

ای خدا در آن هنگام که حجتم قطع می شود و زبانم از جوابت لال و عقل و هوشم مضطرب می گردد در آن حال بر من ترحم فرما

ای امید بزرگ من گاه فقر و فاقه سخت مرا از کرمت محروم مساز و بواسطه جهل و نادانیم از درگاهت مران

و به کم صبری

منعم از لطفت مکن و چون فقیرم عطایم بخش و چون ناتوانم به حالم ترحم کن

ای سید من تمام اعتماد و اطمینان خاطر و امیدو توکل من به توست و به رحمت بی پایانت دل بسته ام

و به درگاه احسانت بار افکنده ام و به جود و بخششت از تو مقصودم را می طلبم و به امید کرمت ای پروردگار دست دعا بسویت می گشایم

و فقر و بی نواییم را نزد تو آورده و پریشانی و نداریم را به غنا و بی نیازی تو جبران می کنم

و زیر سایه عفوت ایستاده ام و به جود و کرمت چشم گشوده و به احسان قدیمت همیشه نظر دارم

پس مرا به آتش (قهرت) مسوزان که تو محل امیدواری منی و در هاویه دوزخم جای مده که تو روشنی چشمم و نشاط قلب منی

ای سید من حسن ظنم را به عطا و احسانت ثابت گردان که تو محل وثوق منی و از ثواب خود محرومم مساز چرا که از فقر و پریشانیم آگاهی

ای خدا اگر اجل من نزدیک شده و عملم مرا به مقام قرب تو نرسانید من هم اعتراف به گناهم را اسباب عذر گردانیده ام

ای خدا اگر تو عفو کردی که سزاوارتر از تو به عفو است

و اگر عذاب کردی که از تو در حکم عادل تر است خدا در این دنیا به حال غربتم رحم کن

و هنگام مرگ بر غم و حسرتم و در لحد به تنهایی و وحشتم رحم کن و چون برای حساب نامه عملم گشوده شود به حال ذلتم در پیشگاه عظمتت ترحم فرما

و گناهانی را که از چشم مردم پنهان است بر من ببخش و لطفی که به آن گناهم را مستور کرده ای برقرار دار

باز هم ترحم کن آنگاه که در بستر مرگ افتاده ام و قادر بر حرکت نیستم و دست دوستان مرا حرکت می دهد

و تفضل فرما آنگاه که در وقت غسل دادن دست همسایگان صالح به راست و چپم می گرداند

و لطف و مهربانی کن آنگاه که خویشانم اطراف جنازه ام را برگرفته اند و آنگاه که از این جهان رخت بر بستم و در قبر بر حضرتت غریب و تنها وارد شدم

بر من ببخش و در آن منزل تازه بر غربتم ترحم فرما تا آنجا هم انس و الفت به غیر تو نگیرم

ای سید من اگر تو مرا به خود واگذاری هلاک خواهم شد ای آقای من اگر تو از لغزشهایم درنگذری پس من بسوی که پناه برم و به درگاه که زاری کنم

و اگر عنایتت در خوابگاه مرگ شامل حالم نشود به کدام در پناهنده شوم اگر تو غم و اندوهم زایل نگردانی

ای آقای من اگر تو به من رحم نکنی من که را دارم و که به من رحم خواهد کرد و اگر فضل تو شاملم نگردد به فضل و کرم که روز بیچارگی امیدوار باشم

و بسوی که از گناهانم آنگاه که اجلم فرا رسد توانم گریخت ای آقای من مرا عذاب مکن چرا که به تو امیدوارم

ای خدا امیدم را به حضرت کریمت ثابت و محقق ساز و ترسم را به ایمنی مبدل گردان که از بسیاری

گناهان جز به عفو و بخششت به جایی امید ندارم

ای سید من از تو چیزی می طلبم که استحقاق آن ندارم اما تو اهل تقوی و آمرزشی

پس تو از من درگذر و به نظر لطفت لباسی که زشتیهایم بپوشاند در پوشان

و از آن اعمال زشت درگذر که دیگر مؤاخذه ام نفرمایی چرا که تو صاحب احسان همیشگی و بخشش عظیم و گذشت بزرگوارانه ای

ای خدا تو آن کریمی که احسانت بر آنکس هم که از تو درخواست نکند افاضه میشود بلکه بر منکران خدائیت هم میرسد

پس چگونه بر آنکس که از تو مسئلت کرده و بیقین کامل میداند که خلق همه از تو و فرمان بر خلق مختص توست نخواهد رسید بزرگوار و بلند مرتبه ای ای پروردگار عالم

ای آقای من بنده مسکین تو رافقر و بیچارگی به درگاه کرم تو باز داشته و حلقه بر در احسانت به دعا می زند

پس تو به بزرگواری و کرم روی از وی مگردان

و تقاضاهایم قبول فرما که من به این دعای (مفصل) تو را خواندم

و امید آن دارم که دعایم رد نفرمایی چرا که من به رأفت و مهربانی تو آگاهم

ای خدا تو آن کریمی که سائل تو را خسته نمیکند و از عطا و بخشش تو را نقصانی نمیرسد تو در اوصاف کمال بمقامی که خود ستایش خویش توانی کرد و برتری از آنچه ما بگوییم

ای خدا من از تو درخواست میکنم صبری نیکو و گشایشی نزدیک و زبانی گویای بصدق و حقیقت و پاداشی بزرگ از تو درخواست

میکنم

ای پروردگار از خیر و خوبیها همه را آنچه دانسته و آنچه را ندانسته ام باز درخواست می کنم

ای خدا از بهترین آنچه بندگان صالحت از تو درخواست کردند ای بهترین کسی که از او درخواست توان کرد و ای بهترین عطا بخش

درخواست مرا درباره شخص خود و اهل بیتم و والدینم و خاندانم و برادران خدا پرستم همه را عطا فرما

و عیشم را خوش و مروت و فتوتم را محکم و آشکارا گردان و جمیع احوالم را اصلاح فرما

و مرا از آنان قرار ده که عمرش طولانی و عملش نیکو و نعمتت را بر او کامل گردانیده ای و از او خوشنودی

و حیات خوش با نشاط دایم ابدی با نیکوترین مکرمت و تمامترین زندگانی به او مرحمت فرموده ای

که تو خدایی و هر چه بخواهی به قدرت کامله می کنی و غیر تو کسی هر چه بخواهد نتواند کرد

ای خدای من مرا به ذکر خاص خود مخصوص گردان و هر عمل که برای تقرب به حضرتت بجای آرم در ساعات شب

و اطراف روز ریاءو خودنمایی و بطالت و عیاشی قرار مده و مرا از بندگان خاشع خود بگردان

خدایا مرا روزی وسیع عطا کن و نعمت امنیت بخش و اهل و مال و فرزندم را مایه روشنی چشم و شادی خاطر گردان

و نعمتهایی که مرا عطا کرده ای پاینده ساز و تنم را سالم و نیرومند و دینم را (از دست شیطان) محفوظ دار

و پیوسته عمرم را به کار طاعت خود و رسولت محمد صلی الله علیه

و آله بدار

و مرا از آن بندگان که نزد تو نصیبشان از همه وافرتر است مقرر فرما هم در خیر و برکتی که نازل کرده ای و می کنی در ماه مبارک رمضان در شب قدر

و هم آنچه در هر سال نازل خواهی کرد و از رحمتت که منتشر بر خلق می گردانی نصیبم ده و هم لباس عافیتی که به بندگان می پوشانی بر من بپوشان

و هر بلیه و آلامی که برطرف می کنی و خوبیها که می گردانی و گناهانی که از آن در می گذری مرا بهره مند ساز

و هم ای خدا حج بیت الحرامت را در این سال و همه سال دیگر و رزق وسیع از فضل و کرم بی پایانت نصیبم فرما

و شر و بدیها را ای آقای من از من دفع گردان و دین و مظالمم را به کرمت ادا ساز تا دیگر در اذیت و رنج و غم از قبل هیچ یک از آنها نباشم

و چشم و گوش دشمنان و حسودان و بیدادگران را بر من ببند

و مرا بر آنها منصور و غالب گردان و دیده ام روشن و دلم شاد فرما

و از هر هم و غم و پریشانیم گشایش و رهایی بخش و هر که از قصد با من سوء قصدی کند زیر قدم قدرتم پایمالش ساز

و شرشیطان و شر سلطان و شر اعمال بدم را از من کفایت فرما و از تمام گناهان مرا پاک گردان

و به عفو و کرمت از آتش دوزخم نجات بخش و به لطف و رحمتت به بهشت ابدم داخل گردان و

به فضلت با حور العینم قرین ساز

و مرا با اولیاء صالح خود یعنی محمد و آلش محشور گردان که آنان نیکویان و پاکان و پاکیزگان و برگزیدگان عالمند

درود و رحمت و برکاتت بر آنها باد و بر جسم و جان آنان باد

ای خدای من و سید من بعزت و جلالت قسم که اگر تو از من به گناهانم بازخواست کنی من هم بعفو و بخششت از تو باز خواست خواهم کرد

و اگر از من به خواریم بازخواست کنی من هم به کرم و بزرگواریت از تو باز خواست خواهم کرد و اگر به دوزخم داخل سازی اهل آتش را از محبتم به تو آگاه می سازم

ای خدای من و سید من اگر تو بر غیر اولیاء خود و اهل طاعت خویش نبخشایی پس گناهکاران به درگاه که تضرع و زاری کنند

و اگر تو با غیر وفادارانت اکرام و احسان نفرمایی پس بد کاران به درگاه که پناهنده شوند

ای خدا اگر مرا در آتش بری در این صورت دشمنت (شیطان) شاد می شود و اگر در بهشت بری پیغمبرت شاد خواهد شد

و من قسم به خدا یقین دارم که تو سرور پیغمبرت را دوست تر داری از سرور دشمنت

ای خدا از تو درخواست میکنم که دلم را مملو از دوستی خود گردانی و سراسر قلبم را پر خوف و خشیت خود و تصدیق بکتاب خود

و ایمان کامل بحضرتت گردانی و دلم را پر غم و اندوه خود و شوق لقای خویش سازی

ای خدای صاحب جلال و بزرگواری

ملاقات خود را محبوب من و ملاقات مرا محبوب خود گردان و در هنگام لقای خویش برایم راحتی و گشایش و کرامت مقرر فرما

ای خدا مرا به صالحان گذشته در پیوند و از صالحان باقی قرار ده و به راه صالحانم رهوار سازد

و مرا بر مخالفت هوای نفس خود به آنچه صالحان را یاری کردی مدد فرما و ختم کارم را نیکوترین عمل گردان

و پاداشم را از آن عمل نیک به رحمتت بهشت ابد قرار ده و مرا یاری کن که هر نعمتی که به من عطا کرده ای به شایستگی و صلاح کار بندم

و مرا ای خدا ثابت قدم بدار و بسوی بلا و مهلکه ای که از آنم نجات داده ای بر مگردان ای پروردگار عالم

ای خدا از تو درخواست می کنم ایمان ثابتی که تا روز لقای تو باقی ماند و بر آن ایمان تا زنده ام مرا باقی دار و بر آن بمیران

و بر آن ایمانم در قیامت برانگیز و دلم را از ریا و خود نمایی و شک و ظاهر سازی در دینت بیزار گردان تا عملم خالص برای تو باشد

ای خدا مرا بصیرتی در دین خود و فراستی در حکم خود و فهم و هوشی در علم کتاب خویش عطا فرما و کفلین از رحمتت بخش

و مقام ورعی بخش که مانع از هر چه عصیان توست شود و به نور معرفتت رو سفیدم کن و میل و رغبتم را به آنچه در جهان باقی نزد توست معطوف گردان

و مرا به راه (رضای) خود و بر آیین پیغمبرت

صلی الله علیه و آله بمیران

ای خدا پناه می برم به تو از صفات رذیله ترس و بد دلی و کسالت و مهملی و اندوه و هراس و بخل و غفلت و قساوت قلب

و فقر و بیچارگی و هر بلیه و رنج و هر زشتی ظاهر و باطن

و نیز پناه می برم به تو از نفسی که قناعت نکند و شکمی که از دنیا سیر نشود و دلی که از تو خاشع و ترسان نباشد و از دعایی که مستجاب نشود و عملی که سود نبخشد

و نیز پناه می برم به تو ای خدا که جان و دین و مال و هر نعمتی روزیم کردی همه را از دستبرد دیو رجیم محفوظ داری

که البته تو شنوای دانایی

ای خدا هیچکس مرا از قهر تو پناه نتواند داد و جز تو ملجأ و پناهی ندارم پس مرا در دنیا و عقبی به هیچ یک از عقوبتهایت مبتلا مگردان

و به هیچ مهلکه و عذاب دردناک باز میفکن

ای خدا عملم بپذیر و نامم بلند گردان و درجه ام رفیع ساز و گناهم بریز و خطایم را یاد آورم مساز

و پاداش نشستن و سخن گفتن و دعا و تضرعم را رضا و خوشنودیت و بهشت ابدت قرار ده

و ای خدا به کرمت هر چه درخواست کردم همه را عطا فرما و زیاده بر آن از فضل و رحمتت ببخش که دل من ای پروردگار عالم بسوی تو مایل و مشتاق است

ای خدا تو در کتابت آیاتی نازل فرمودی که ما از هر کس

در حقمان ظلم و ستم کرده عفو کنیم

و ما در حق نفس خود ظلم کردیم تو هم از ظلم ما عفو فرما که تو در این عفو و بخشش از ما سزاوارتری

و باز به ما امر فرمودی که سائلی را از درگاه خود محروم برنگردانیم و من هم سائلم بدرگاه کرمت پس مرا تا حاجتم روا نسازی باز مگردان

و باز امر فرمودی که در حق هر که در ملک و تصرف ماست نیکی و احسان کنیم و ما بندگان توایم تو هم در حق ما نیکی کن و از آتش قهرت آزادمان ساز

ای آنکه هنگام بلا و رنج ملجأ و پناه و در سختی ها فریادرس مایی

من به درگاه تو می نالم و تو را فریادرس می دانم و به تو پناه آورده ام نه به کسی دیگر جز تو و از دری جز درگاهت گشایشی نمی طلبم

پس تو ای خدا بفریادم رس و عقده های قلبم بگشا ای آنکه اسیران را آزاد می کنی و از گناهکاران بسیار در میگذری

از من هم این عمل کم بپذیر و از گناهان بسیارم درگذر که تو بسیار مهربان و آمرزنده ای

ای خدا من از تو درخواست می کنم ایمانی ثابت که همیشه در قلبم برقرار باشد و یقینی کامل تا بدانم که به من جز آنچه قلم تقدیر تو نگاشته نخواهد رسید

و مرا در زندگانی به هر چه قسمتم کردی راضی و خشنود سازی ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعاهای هنگام آفطار

متن

ظ(افطار است و مستحب است که بعد از نماز شام افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه کرده باشد

یا جمعی منتظر او باشنددوم آنکه افطار کند با چیز پاکیزه از حرام و شبهات و بهتر آن است که به خرمای حلال افطار کند تا ثواب نمازش چهار صد برابر گردد و به خرما و آب و به رطب و به لبن و به حلوا و به نبات و به آب گرم به هر کدام که افطار کند نیز خوب است

سوم آنکه در وقت افطار دعاهای وارده آن را بخواند از جمله آنکه بگوید

اللَّهُمَّ لَکَ صُمْتُ وَ عَلَی رِزْقِکَ أَفْطَرْتُ وَ عَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ

تا خدا عطا کند به او ثواب هر کسی را که در این روز روزه داشته و اگر دعای اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِیمِ را که سید و کفعمی روایت کرده اند بخواند فضیلت بسیار یابد و روایت شده که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هر گاه می خواست افطار کند می گفت

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ لَکَ صُمْنَا وَ عَلَی رِزْقِکَ أَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْ (فَتَقَبَّلْهُ) مِنَّا إِنَّکَ أَنْتَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ

چهارم در لقمه اول بگوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَهِ اغْفِرْ لِی

تا خدا او را بیامرزد و در خبر است که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد می کند پس از حق تعالی بخواه که تو را یکی از آنها قرار دهد پنجم در وقت افطار سوره قدر بخواند

ترجمه

خدایا برای تو روزه گرفتم و به روزی تو افطار می کنم و بر تو توکل دارم

به نام خدا خدایا برای تو روزه گرفتیم و به روزی تو افطار کردیم پس از ما قبول کن زیرا که تو شنوای دانایی.

به نام خداوند بخشاینده مهربان ای

وسیع آمرزش بیامرز مرا

دعای سجئه بعد از نماز شب ماه رجب

متن

ظ(و روایت کرده است علی بن حدید که حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام بعد از فراغ از نماز شب در حال سجده می گفت

لَکَ الْمَحْمَدَهُ إِنْ أَطَعْتُکَ وَ لَکَ الْحُجَّهُ إِنْ عَصَیْتُکَ لاَ صُنْعَ لِی وَ لاَ لِغَیْرِی فِی إِحْسَانٍ إِلاَّ بِکَ

یَا کَائِنُ (کَائِناً) قَبْلَ کُلِّ شَیْ ءٍ وَ یَا مُکَوِّنَ کُلِّ شَیْ ءٍ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْعَدِیلَهِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ مِنْ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِی الْقُبُورِ

وَ مِنَ النَّدَامَهِ یَوْمَ الْآزِفَهِ

فَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَجْعَلَ عَیْشِی عِیشَهً نَقِیَّهً وَ مِیتَتِی مِیتَهً سَوِیَّهً وَ مُنْقَلَبِی مُنْقَلَباً کَرِیماً غَیْرَ مُخْزٍ وَ لاَ فَاضِحٍ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الْأَئِمَّهِ یَنَابِیعِ الْحِکْمَهِ وَ أُولِی النِّعْمَهِ وَ مَعَادِنِ الْعِصْمَهِ

وَ اعْصِمْنِی بِهِمْ مِنْ کُلِّ سُوءٍ وَ لاَ تَأْخُذْنِی عَلَی غِرَّهٍ وَ لاَ عَلَی غَفْلَهٍ

وَ لاَ تَجْعَلْ عَوَاقِبَ أَعْمَالِی حَسْرَهً وَ ارْضَ عَنِّی فَإِنَّ مَغْفِرَتَکَ لِلظَّالِمِینَ وَ أَنَا مِنَ الظَّالِمِینَ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی مَا لاَ یَضُرُّکَ وَ أَعْطِنِی مَا لاَ یَنْقُصُکَ فَإِنَّکَ الْوَسِیعُ رَحْمَتُهُ الْبَدِیعُ حِکْمَتُهُ

وَ أَعْطِنِی السَّعَهَ وَ الدَّعَهَ وَ الْأَمْنَ وَ الصِّحَّهَ وَ الْبُخُوعَ وَ الْقُنُوعَ وَ الشُّکْرَ

وَ الْمُعَافَاهَ وَ التَّقْوَی وَ الصَّبْرَ وَ الصِّدْقَ عَلَیْکَ وَ عَلَی أَوْلِیَائِکَ وَ الْیُسْرَ وَ الشُّکْرَ

وَ اعْمُمْ بِذَلِکَ یَا رَبِّ أَهْلِی وَ وَلَدِی وَ إِخْوَانِی فِیکَ وَ مَنْ أَحْبَبْتُ وَ أَحَبَّنِی

وَ وَلَدْتُ وَ وَلَدَنِی مِنَ الْمُسْلِمِینَ وَ الْمُؤْمِنِینَ یَا رَبَّ الْعَالَمِین

ترجمه

ای خدا تو را حمد می کنم اگر تو را اطاعت کنم و تو راست حجت اگر معصیت تو کنم نه من و نه غیر من کاری بر نیکی

حال خود نتوانیم کرد مگر تو بخواهی

ای موجود قبل از هر چیز و

ای موجود کننده هر چیز تو بر هر چیز قادری

ای خدا من از عدول از دین تو هنگام مرگ به تو پناه می برم و از شر بازگشتن در قبر

و از پشیمانی روز رستاخیز

پس از تو درخواست می کنم که درود فرستی بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

و عیش و زندگانی مرا پاکیزه گردانی و مرگم را مرگی معتدل و جای بازگشتم را منزل شرافت و کرامت قرار ده نه جای خواری و رسوایی

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آلش که پیشوای خلق و سرچشمه حکمت و ولی نعمت و معدن عصمت و طهارتند

و مرا به توجه آنها از هر کار بد نگه دار و مرا در حال مغروریت و غفلت مگیر

و عاقبت اعمالم را حسرت و ندامت قرار مده و از من راضی شو که مغفرت و عفوت برای ستمکاران است و من هم از ستمکارانم

ای خدا گناهم را که به تو ضرری نمی رساند ببخش و از رحمت که هیچ کم نمی شود به من عطا فرما زیرا که تویی که رحمتت بی حد و پایان است و حکمتت بی مانند است

و مرا به کرمت وسعت و آسایش و ایمنی و صحت بخش و فروتنی و قناعت و شکرگزاری

و عافیت و پرهیزگاری و صبر و شکیبایی ده و راستگویی با تو و اولیاء تو و گشایش و سپاسگزاری عطا کن

و هم مرا و هم اهل بیت و فرزندان با ایمانم را و برادران دینیم و هر که را که دوست می دارم و او مرا دوست

می دارد

و اولاد و آباء من از مسلمین و اهل ایمان و دعایم اجابت کن ای پروردگار عالم.

دعای سریع الاجابه امام کاظم (علیه السلام)

متن

ظ(نهم کفعمی در بلد الامین دعایی مروی از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام نقل کرده و فرموده عظیم الشأن و سریع الإجابه است و آن این است

اللَّهُمَّ إِنِّی أَطَعْتُکَ فِی أَحَبِّ الْأَشْیَاءِ إِلَیْکَ وَ هُوَ التَّوْحِیدُ

وَ لَمْ أَعْصِکَ فِی أَبْغَضِ الْأَشْیَاءِ إِلَیْکَ وَ هُوَ الْکُفْرُ فَاغْفِرْ لِی مَا بَیْنَهُمَا

یَا مَنْ إِلَیْهِ مَفَرِّی آمِنِّی مِمَّا فَزِعْتُ مِنْهُ إِلَیْکَ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الْکَثِیرَ مِنْ مَعَاصِیکَ وَ اقْبَلْ مِنِّی الْیَسِیرَ مِنْ طَاعَتِکَ

یَا عُدَّتِی دُونَ الْعُدَدِ وَ یَا رَجَائِی وَ الْمُعْتَمَدَ وَ یَا کَهْفِی وَ السَّنَدَ وَ یَا وَاحِدُ یَا أَحَدُ

یَا قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُوْلَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ

أَسْأَلُکَ بِحَقِّ مَنِ اصْطَفَیْتَهُمْ مِنْ خَلْقِکَ وَ لَمْ تَجْعَلْ فِی خَلْقِکَ مِثْلَهُمْ أَحَداً

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ تَفْعَلَ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِالْوَحْدَانِیَّهِ الْکُبْرَی وَ الْمُحَمَّدِیَّهِ الْبَیْضَاءِ وَ الْعَلَوِیَّهِ الْعُلْیَا (الْعَلْیَاءِ)

وَ بِجَمِیعِ مَا احْتَجَجْتَ بِهِ عَلَی عِبَادِکَ وَ بِالاِسْمِ الَّذِی حَجَبْتَهُ عَنْ خَلْقِکَ فَلَمْ یَخْرُجْ مِنْکَ إِلَّا إِلَیْکَ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً

وَ ارْزُقْنِی مِنْ حَیْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَیْثُ لاَ أَحْتَسِبُ إِنَّکَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ

پس حاجت خود را بطلب

ترجمه

خدایا من در محبوبترین اشیاء نزد تو که توحید است تو را اطاعت کردم

و تو را معصیت نکردم در مبغوضترین امور که کفر است پس تو مابین این دو را هر چه کردم بر من ببخش

ای خدایی که مفر و پناه من بسوی توست مرا از هر چه می ترسم تو ایمن گردان

خدایا معصیتهای بسیار مرا ببخش و طاعت اندک مرا بپذیر

ای تنها وسیله من ای مایه امید و اعتماد من ای پناه و نگهبان من ای یگانه و ای یکتا

ای آنکه این سوره توحید وصف توست (ای رسول ما) بگو به خلق اوخدای یکتاست که او از همه بی نیاز و همه به او نیازمندند نه کسی فرزند او و نه او فرزند کسی است و نه هیچکس مثل و همتای اوست

به حق آنان که برگزیدی از میان خلق و هیچکس را مثل و مانندشان قرار ندادی

که درود فرست بر محمد و آلش و با من آن کن که تو را لایق است

خدایا از تو درخواست می کنم به حق مقام توحید بزرگ تو و به مقام دره بیضای محمدیت و به علو مرتبه علویت

و به جمیع حجتهای تو بر خلق و به آن نامی که از تمام خلق پنهان داشته ای که از طرف تو جز بسوی تو نیامد

که بر محمد (ص) و آلش درود فرستی و در همه کار من گشایش عطا کنی

و از جایی که من گمان دارم و از جایی که گمان ندارم مرا روزی بخشی که البته تو به هر که خواهی روزی بی حساب عطا می کنی.

دعای شب آخر ماه و شب اول ماه رمضان

متن

شیخ از حارث بن مغیره نضری روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام می خواند در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَکَ الَّذِی أُنْزِلَ فِیهِ الْقُرْآنُ

وَ جُعِلَ هُدًی لِلنَّاسِ وَ بَیِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَی وَ الْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ

فَسَلِّمْنَا فِیهِ وَ سَلِّمْهُ لَنَا وَ تَسَلَّمْهُ مِنَّا فِی یُسْرٍ مِنْکَ وَ عَافِیَةٍ

یَا مَنْ أَخَذَ الْقَلِیلَ وَ شَکَرَ الْکَثِیرَ اقْبَلْ مِنِّی

الْيَسِيرَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنْ تَجْعَلَ لِی إِلَی کُلِّ خَیْرٍ سَبِیلاً وَ مِنْ کُلِّ مَا لاَ تُحِبُّ مَانِعاً یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

یَا مَنْ عَفَا عَنِّی وَ عَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّیِّئَاتِ

یَا مَنْ لَمْ یُؤَاخِذْنِی بِارْتِکَابِ الْمَعَاصِی عَفْوَکَ عَفْوَکَ عَفْوَکَ یَا کَرِیمُ

إِلَهِی وَعَظْتَنِی فَلَمْ أَتَّعِظْ وَ زَجَرْتَنِی عَنْ مَحَارِمِکَ فَلَمْ أَنْزَجِرْ فَمَا عُذْرِی فَاعْفُ عَنِّی یَا کَرِیمُ عَفْوَکَ عَفْوَکَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الرَّاحَهَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ

عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِکَ فَلْیَحْسُنِ التَّجَاوُزُ مِنْ عِنْدِکَ

یَا أَهْلَ التَّقْوَی وَ یَا أَهْلَ الْمَغْفِرَهِ عَفْوَکَ عَفْوَکَ

اللَّهُمَّ إِنِّی عَبْدُکَ ابْنُ عَبْدِکَ وَ ابْنُ أَمَتِکَ ضَعِیفٌ فَقِیرٌ إِلَی رَحْمَتِکَ

وَ أَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنَی وَ الْبَرَکَهِ عَلَی الْعِبَادِ قَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ أَحْصَیْتَ أَعْمَالَهُمْ وَ قَسَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ

وَ جَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَهً أَلْسِنَتُهُمْ وَ أَلْوَانُهُمْ خَلْقاً مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ

وَ لاَ یَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَکَ وَ لاَ یَقْدِرُ الْعِبَادُ قَدْرَکَ وَ کُلُّنَا فَقِیرٌ إِلَی رَحْمَتِکَ فَلاَ تَصْرِفْ عَنِّی وَجْهَکَ

وَ اجْعَلْنِی مِنْ صَالِحِی خَلْقِکَ فِی الْعَمَلِ وَ الْأَمَلِ وَ الْقَضَاءِ وَ الْقَدَرِ

اللَّهُمَّ أَبْقِنِی خَیْرَ الْبَقَاءِ وَ أَفْنِنِی خَیْرَ الْفَنَاءِ عَلَی مُوَالاَهِ أَوْلِیَائِکَ وَ مُعَادَاهِ أَعْدَائِکَ وَ الرَّغْبَهِ إِلَیْکَ

وَ الرَّهْبَهِ مِنْکَ وَ الْخُشُوعِ وَ الْوَفَاءِ وَ التَّسْلِیمِ لَکَ وَ التَّصْدِیقِ بِکِتَابِکَ وَ اتِّبَاعِ سُنَّهِ رَسُولِکَ

اللَّهُمَّ مَا کَانَ فِی قَلْبِی مِنْ شَکٍّ أَوْ رِیبَهٍ أَوْ جُحُودٍ أَوْ قُنُوطٍ أَوْ فَرَحٍ أَوْ بَذَخٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ خُیَلاَءَ

أَوْ رِیَاءٍ أَوْ سُمْعَهٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ کُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ عِصْیَانٍ أَوْ عَظَمَهٍ أَوْ شَیْ ءٍ لاَ تُحِبُّ

فَأَسْأَلُکَ یَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِی مَکَانَهُ إِیمَاناً بِوَعْدِکَ وَ وَفَاءً بِعَهْدِکَ وَ رِضًا بِقَضَائِکَ

وَ زُهْداً فِی الدُّنْیَا وَ رَغْبَهً فِیمَا عِنْدَکَ وَ أَثَرَهً وَ طُمَأْنِینَهً وَ تَوْبَهً نَصُوحاً أَسْأَلُکَ ذَلِکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ

إِلَهِی أَنْتَ مِنْ حِلْمِکَ تُعْصَی وَ مِنْ کَرَمِکَ وَ

جُودِکَ تُطَاعُ فَکَأَنَّکَ لَمْ تُعْصَ (تَرَ)

وَ أَنَا وَ مَنْ لَمْ یَعْصِکَ سُکَّانُ أَرْضِکَ فَکُنْ عَلَیْنَا بِالْفَضْلِ جَوَاداً وَ بِالْخَیْرِ عَوَّاداً یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلاَةً دَائِمَةً لاَ تُحْصَی وَ لاَ تُعَدُّ وَ لاَ یَقْدِرُ قَدْرَهَا غَیْرُکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

خدایا این ماه مبارک (رمضان) که در آن قرآن نازل شد

و مقرر گردید برای هدایت مردم و ادله روشن برای راهنمایی و جدا ساختن حق و باطل اینک فرا رسید

و ما را در این ماه و ماه را برای ما سلامت بدار و برای ما این ماه را آسایش و عافیت مسلم دار

ای آنکه طاعت اندک ما بندگان را اخذ کرده و مقابلش پاداش بسیار عطا می کنی از من هم این قلیل طاعت بپذیر

ای خدا از تو درخواست می کنم که به هر کار خیری مرا راه نشان دهی و از هر چه محبوب تو نیست مرا مانع شوی ای مهربانترین مهربانان عالم

ای کسی که از من و از بدیهایی که از شرم خلق پنهان داشتم درگذشتی

و ای کسی که مرا به ارتکاب گناهان مؤاخذه نفرمودی عفو تو عفو تو عفو تو شامل حالم باد ای ذات بزرگواری

خدای من تو مرا موعظه کردی (در کتابت) و من نشنیدم و از هر حرام انزجار دادی و من ترک ننمودم چه عذر به درگاهت آورم از من درگذر ای خدای با کرم و بخشش عفو تو عفو تو شامل حالم باد

ای خدا از تو درخواست می کنم راحتی در وقت مرگ و آمرزش هنگام حساب

اگر گناه

از بنده بزرگ است عفو و بخشش از تو نیکو است

ای که تقوی و آمرزش سزاوار توست عفو تو عفو تو شامل حالم باد

ای خدا من بنده تو فرزند بنده و کنیز توام ضعیف و ناتوانم و به رحمت بی پایانت محتاج و تویی که ثروت و برکت نازل بر بندگانت می کنی

تو قاهرو مقتدری تو اعمال خلق به شمار آورده و روزیشان تقسیم کرده ای

و زبانهاشان مختلف و رنگهاشان گوناگون ساختی خلقتی پس از خلقتی دیگر آفریدی

بندگان از علم تو آگاه نیستند و به قدر و مقامت پی نتوانند برد و همه ما خلایق به رحمتت محتاجیم پس تو به کرم و بزرگواری خود روی از من مگردان

و قرار ده مرا از شایستگان خلقت در مقام عمل و آرزو و در قضا و قدر

خدایا مرا با بهترین حال باقی بدار و در بهترین حال بمیران که آن حال دوستی با اولیاء توست و دشمنی با اعدایت و شوق لقایت

و ترس از قهر و جلالت و حال خشوع به درگاهت و وفای به عهدت و به تسلیم و رضایت و با تصدیق به کتابت و پیروی از سنت پیغمبرت

ای خدا آنچه در دلم از شک و ریب و انکار و یأس و نومیدی و شادی و سرکشی و عیاشی و اسراف یا تکبر و خود پسندی

یا ریا کاری و خودنمایی یا شقاوت و نفاق و دورویی یا کفر و فسق و گناه یا بزرگی نخوت یا هر چه تو نپسندی

از تو درخواست می کنم که همه این

اوصاف را بدل کنی به ایمان به وعده های خود و وفای به عهدت و رضا و خوشنودی به قضایت

و زهد در دنیا و شوق و رغبت به آنچه نزد توست و آگاهی و اطمینان خاطر و توبه نصوح که من از تو می طلبم این امور را ای پروردگار عالم

ای خدای من تو بس با حلم و بردباری خلق که تو را معصیت می کنند گویا نمی بینی و بس با جود و کرمی اطاعتت که می کنند گویا هیچ معصیت نکرده اند

و من با هر که معصیت نکرده است همه ساکنان زمین توایم پس با ما به فضل و رحمتت کرم فرماو به عادتت که خیر و احسان است رفتار کن ای مهربانترین مهربانان عالم

و درود بر محمد (ص) و آلش درودی پیوسته که جز تو کسی آن را به حد و شمار و قدر و اندازه در نیاورد ای مهربانترین مهربانان.

دعای ۱ صحیفه-التَّحْمِيدِ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا ابْتَدَأَ بِالدُّعَاءِ بَدَأَ بِالتَّحْمِيدِ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ فَقَالَ

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ بِلَا أَوَّلٍ كَانَ قَبْلَهُ وَ الْآخِرِ بِلَا آخِرٍ يَكُونُ بَعْدَهُ

اَلَّذِي قَصُرَتْ عَنْ رُؤْيَتِهِ أَبْصَارُ النَّاظِرِينَ وَ عَجَزَتْ عَنْ نَعْتِهِ أَوْهَامُ الْوَاصِفِينَ

اِبْتَدَعَ بِقُدْرَتِهِ الْخَلْقَ ابْتِدَاعاً وَ اخْتَرَعَهُمْ عَلَى مَشِيَّتِهِ اخْتِرَاعاً

ثُمَّ سَلَكَ بِهِمْ طَرِيقَ إِرَادَتِهِ وَ بَعَثَهُمْ فِي سَبِيلِ مَحَبَّتِهِ

لَا يَمْلِكُونَ تَأْخِيراً عَمَّا قَدَّمَهُمْ إِلَيْهِ وَ لَا يَسْتَطِيعُونَ تَقَدُّماً إِلَى مَا أَخَّرَهُمْ عَنْهُ

وَ جَعَلَ لِكُلِّ رُوحٍ مِنْهُمْ قُوتاً مَعْلُوماً مَقْسُوماً مِنْ رِزْقِهِ

لَا يَنْقُصُ مَنْ زَادَهُ نَاقِصٌ وَ لَا يَزِيدُ مَنْ نَقَصَ مِنْهُمْ زَائِدٌ

ثُمَّ ضَرَبَ لَهُ فِي الْحَيَاةِ أَجَلًا مَوْقُوتاً وَ نَصَبَ لَهُ أَمَداً مَحْدُوداً

يَتَخَطَّأهُ إِلَيْهِ بِأَيَّامِ عُمُرِهِ وَ يَرْهَقُهُ

بِأَعْوَامِ دَهْرِهِ حَتَّى إِذَا بَلَغَ أَقْصَى أَثَرِهِ وَ اسْتَوْعَبَ حِسَابَ عُمُرِهِ

قَبَضَهُ إِلَى مَا نَدَبَهُ إِلَيْهِ مِنْ مَوْفُورِ ثَوَابِهِ أَوْ مَحْذُورِ عِقَابِهِ

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَ يَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى عَدْلاً مِنْهُ

تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ وَ تَظَاهَرَتْ آلاَؤُهُ لاَ يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَ هُمْ يُسْأَلُونَ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى لَوْ حَبَسَ عَنْ عِبَادِهِ مَعْرِفَةَ حَمْدِهِ عَلَى مَا أَبْلاَهُمْ مِنْ مِنَنِهِ الْمُتَتَابِعَهِ

وَ أَسْبَغَ عَلَيْهِمْ مِنْ نِعَمِهِ الْمُتَظَاهِرَهِ لَتَصَرَّفُوا فِى مِنَنِهِ فَلَمْ يَحْمَدُوهُ وَ تَوَسَّعُوا فِى رِزْقِهِ فَلَمْ يَشْكُرُوهُ

وَ لَوْ كَانُوا كَذَلِكَ لَخَرَجُوا مِنْ حُدُودِ الْإِنْسَانِيَّهِ إِلَى حَدِّ الْبَهِيمِيَّهِ فَكَانُوا كَمَا وَصَفَ فِى مُحْكَمِ كِتَابِهِ

«إِنْ هُمْ إِلاَّ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلاً»

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا عَرَّفَنَا مِنْ نَفْسِهِ وَ أَلْهَمَنَا مِنْ شُكْرِهِ وَ فَتَحَ لَنَا مِنْ أَبْوَابِ الْعِلْمِ بِرُبُوبِيَّتِهِ

وَ دَلَّنَا عَلَيْهِ مِنَ الْإِخْلاَصِ لَهُ فِى تَوْحِيدِهِ وَ جَنَّبَنَا مِنَ الْإِلْحَادِ وَ الشَّكِّ فِى أَمْرِهِ

حَمْداً نُعَمَّرُ بِهِ فِيمَنْ حَمِدَهُ مِنْ خَلْقِهِ وَ نَسْبِقُ بِهِ مَنْ سَبَقَ إِلَى رِضَاهُ وَ عَفْوِهِ

حَمْداً يُضِى ءُ لَنَا بِهِ ظُلُمَاتِ الْبَرْزَخِ وَ يُسَهِّلُ عَلَيْنَا بِهِ سَبِيلَ الْمَبْعَثِ وَ يُشَرِّفُ بِهِ مَنَازِلَنَا عِنْدَ مَوَاقِفِ الْأَشْهَادِ

يَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَ هُمْ لاَ يُظْلَمُونَ يَوْمَ لاَ يُغْنِى مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَ لاَ هُمْ يُنْصَرُونَ

حَمْداً يَرْتَفِعُ مِنَّا إِلَى أَعْلَى عِلِّيِّينَ فِى كِتَابٍ مَرْقُومٍ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ

حَمْداً تَقَرُّ بِهِ عُيُونُنَا إِذَا بَرِقَتِ الْأَبْصَارُ وَ تَبْيَضُّ بِهِ وُجُوهُنَا إِذَا اسْوَدَّتِ الْأَبْشَارُ

حَمْداً نُعْتَقُ بِهِ مِنْ أَلِيمِ نَارِ اللَّهِ إِلَى كَرِيمِ جِوَارِ اللَّهِ

حَمْداً نُزَاحِمُ بِهِ مَلاَئِكَتَهُ الْمُقَرَّبِينَ وَ نُضَامُّ بِهِ أَنْبِيَاءَهُ الْمُرْسَلِينَ فِى دَارِ الْمُقَامَهِ الَّتِى لاَ تَزُولُ وَ مَحَلِّ كَرَامَتِهِ الَّتِى لاَ تَحُولُ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى اخْتَارَ لَنَا مَحَاسِنَ الْخَلْقِ وَ أَجْرَى عَلَيْنَا طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ

وَ جَعَلَ لَنَا الْفَضِيلَهَ بِالْمَلَكَهِ عَلَى

جَمِيعِ الْخَلْقِ فَكَلَّ خَلِيقَتِهِ مُنْقَادَةٌ لَنَا بِقُدْرَتِهِ وَ صَائِرَةٌ إِلَى طَاعَتِنَا بِعِزَّتِهِ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى أَغْلَقَ عَنَّا بَابَ الْحَاجَهِ إِلاَّ إِلَيْهِ

فَكَيْفَ نُطِيقُ حَمْدَهُ أَمْ مَتَى نُؤَدِّى شُكْرَهُ لاَ مَتَى

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى رَكَّبَ فِينَا آلاَتِ الْبَسْطِ وَ جَعَلَ لَنَا أَدَوَاتِ الْقَبْضِ

وَ مَتَّعَنَا بِأَرْوَاحِ الْحَيَاهِ وَ أَثْبَتَ فِينَا جَوَارِحَ الْأَعْمَالِ وَ غَذَّانَا بِطَيِّبَاتِ الرِّزْقِ وَ أَغْنَانَا بِفَضْلِهِ وَ أَقْنَانَا بِمَنِّهِ

ثُمَّ أَمَرَنَا لِيَخْتَبِرَ طَاعَتَنَا وَ نَهَانَا لِيَبْتَلِيَ شُكْرَنَا فَخَالَفْنَا عَنْ طَرِيقِ أَمْرِهِ وَ رَكِبْنَا مُتُونَ زَجْرِهِ

فَلَمْ يَبْتَدِرْنَا بِعُقُوبَتِهِ وَ لَمْ يُعَاجِلْنَا بِنِقْمَتِهِ بَلْ تَأَنَّانَا بِرَحْمَتِهِ تَكَرُّماً وَ انْتَظَرَ مُرَاجَعَتَنَا بِرَأْفَتِهِ حِلْماً

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى دَلَّنَا عَلَى التَّوْبَهِ الَّتِى لَمْ نُفِدْهَا إِلاَّ مِنْ فَضْلِهِ

فَلَوْ لَمْ نَعْتَدِدْ مِنْ فَضْلِهِ إِلاَّ بِهَا لَقَدْ حَسُنَ بَلاَؤُهُ عِنْدَنَا وَ جَلَّ إِحْسَانُهُ إِلَيْنَا وَ جَسُمَ فَضْلُهُ عَلَيْنَا

فَمَا هَكَذَا كَانَتْ سُنَّتُهُ فِى التَّوْبَهِ لِمَنْ كَانَ قَبْلَنَا لَقَدْ وَضَعَ عَنَّا مَا لاَ طَاقَهَ لَنَا بِهِ

وَ لَمْ يُكَلِّفْنَا إِلاَّ وُسْعاً وَ لَمْ يُجَشِّمْنَا إِلاَّ يُسْراً وَ لَمْ يَدَعْ لِأَحَدٍ مِنَّا حُجَّهً وَ لاَ عُذْراً

فَالْهَالِكُ مِنَّا مَنْ هَلَكَ عَلَيْهِ وَ السَّعِيدُ مِنَّا مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِكُلِّ مَا حَمِدَهُ بِهِ أَدْنَى مَلاَئِكَتِهِ إِلَيْهِ وَ أَكْرَمُ خَلِيقَتِهِ عَلَيْهِ وَ أَرْضَى حَامِدِيهِ لَدَيْهِ

حَمْداً يَفْضُلُ سَائِرَ الْحَمْدِ كَفَضْلِ رَبِّنَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ

ثُمَّ لَهُ الْحَمْدُ مَكَانَ كُلِّ نِعْمَهٍ لَهُ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ عِبَادِهِ الْمَاضِينَ وَ الْبَاقِينَ عَدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ مِنْ جَمِيعِ الْأَشْيَاءِ

وَ مَكَانَ كُلِّ وَاحِدَهٍ مِنْهَا عَدَدُهَا أَضْعَافاً مُضَاعَفَهً أَبَداً سَرْمَداً إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَهِ

حَمْداً لاَ مُنْتَهَى لِحَدِّهِ وَ لاَ حِسَابَ لِعَدَدِهِ وَ لاَ مَبْلَغَ لِغَايَتِهِ وَ لاَ انْقِطَاعَ لِأَمَدِهِ

حَمْداً يَكُونُ وُصْلَهً إِلَى طَاعَتِهِ وَ عَفْوِهِ وَ سَبَباً إِلَى رِضْوَانِهِ وَ ذَرِيعَهً إِلَى مَغْفِرَتِهِ

وَ طَرِيقاً إِلَى جَنَّتِهِ وَ

خَفِيراً مِنْ نَقِمَتِهِ وَ أَمْناً مِنْ غَضَبِهِ وَ ظَهِيراً عَلَى طَاعَتِهِ

وَ حَاجِزاً عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَ عَوْناً عَلَى تَأْدِيَهِ حَقِّهِ وَ وَظَائِفِهِ

حَمْداً نَسْعَدُ بِهِ فِي السُّعَدَاءِ مِنْ أَوْلِيَائِهِ وَ نَصِيرُ بِهِ فِي نَظْمِ الشُّهَدَاءِ بِسُيُوفِ أَعْدَائِهِ إِنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيد

ترجمه

نیایش یکم

حمد و سپاس خدای را، آن نخستین بی پیشین را و آن آخرین بی پسین را،

خداوندی را که دیده بینایان از دیدارش قاصر آید و اندیشه واصفان از نعت او فروماند.

آفریدگان را به قدرت خود ابداع کرد و به مقتضای مشیت خویش جامه هستی پوشید

و به همان راه که ارادت او بود روان داشت و رهسپار طریق محبت خویش گردانید.

چون ایشان را به پیش راند، کس را یارای واپس گراییدن نبود، و چون واپس دارد، کس را یارای پیش تاختن نباشد.

هر زنده جانی را از رزق مقسوم خویش توشه ای معلوم نهاد؛

آن سان که کس نتواند از آن که افزونش داده، اندکی بکاهد و بر آن که اندکش عنایت کرده، چیزی بیفزاید.

سپس هر یک از آدمیان را عمری معین مقرر کرد و مدتی محدود

که با گامهای روزها و سالهایش می پیماید، تا آنگاه که به سر آردش؛ آن سان که چون آخرین گامها را بر دارد و پیمانه عمرش لبریز شود،

او را فرو گیرد:یا به ثواب فراوانش بنوازد، یا به ورطه عقابی خوفناکش اندازد،

تا بدکاران را به کیفر عمل خویش برساند و نیکوکاران را به پاداش کردار نیک خویش و این خود عین عدالت اوست.

منزه و پاک است نامهای او و ناگسستنی است نعمتهای او. کس را نرسد که او را در برابر اعمالش

باز خواست کند و اوست که همگان را به باز خواست کشد.

حمد و سپاس خداوندی را که اگر معرفت حمد خویش را از بندگان خود دریغ می داشت، در برابر آن همه نعمتها که از پس یکدیگر بر آنان فرو می فرستاد،

آن نعمتها به کار می داشتند و لب به سپاسش نمی گشادند، به رزق او فراخ روزی می جستند و شکرش نمی گفتند.

و اگر چنین می بودند از دایره انسانیت برون می افتادند و در زمره چارپایان در می آمدند. چنان می شدند که خدای تعالی در محکم تنزیل خود گفته است:

«چون چارپایانند، بل از چارپایان هم گمراه تر.»

حمد و سپاس خداوندی را که خود را به ما شناسانید و شیوه سپاسگزاری اش را به ما الهام کرد و ابواب علم ربوبیت خویش را به روی ما بگشاد

و ما را به اخلاص در توحید او راه نمود و از الحاد و تردید در امر وی به دور داشت.

او را سپاس گوییم، چنان سپاسی که چون در میان سپاسگزارانش زیستن گیریم، همواره با ما باشد و به یاری آن از همه آنان که خواستار خشنودی و بخشایش او هستند گوی سبقت بربایم.

آن چنان سپاسی که تابشش تاریکی وحشت افزای گور بر ما روشن گرداند و راه رستاخیر برای ما هموار سازد

و در آن روز که هر کس به جزای عمل خویش رسد و بر کس ستم نرود و هیچ دوستی از دوست خویش دفع مضرت نتواند و کس به کس یاری نرساند،

چون در موقف بازخواست ایستیم، منزلت ما برافرازد و بر مرتبت ما بیفزاید.

حمد و سپاسی آنچنان که نوشته در نامه عمل ما به اعلی

علیین فرا رود و فرشتگان مقرب بر آن گواهی دهند.

حمـد و سپاسـی آنچنان که در آن روز که دیـدگان را پرده حیرت فرو گیرد، دیـدگان ما بدان روشـنی گیرد و در آن روز که گروهی سـیه روی شونـد، ما سپیدروی گردیم. حمد و سپاسـی آنچنان که ما را از آتش دردناک خداوندی برهاند و در جوار کرمش بنشاند.

حمد و سپاسی آنچنان که ما را با فرشـتگان مقرب او همنشین سازد و در آن سرای جاوید که جایگاه کرامت همیشگی اوست با پیامبران مرسل همدوش گرداند.

حمد خداوندی را که سیرتها و صورتهای پسندیده را برای ما برگزید و روزیهای خوش و نیکو را به ما ارزانی داشت.

خداوندی که ما را آن گونه برتری داد که بر همه آفریدگان سـلطه یابیم، چندان که به قدرت او هر آفریده فرمانبردار ماست و به عزت او در ربقه طاعت ما.

سپاس خداوندی را که جز به خود، در نیاز را به روی ما فرو بست.

چگونه از حمد او بر آییم؟ کی سپاسش توانیم گفت؟ نمی توانیم، کی توانیم؟

حمد خداوندی را که در پیکر ما ابزارهایی نهاد که توان بست و گشادمان باشد

و به نعمت روح، زنـدگیمان عنـایت فرمود و انـدامهایی داد که به نیروی آنهـا کارهـا توانیم سـاخت و مـا را از هر چه خوش و گوارنده است روزی داد و به فضل خویش بی نیاز گردانید و به من و کرم خود سرمایه بخشید.

و تا فرمانبرداری و سپاسـگزاریمان بیازمایـد، به کارهایی فرمان داد و از کارهایی نهی فرمود. چون از فرمانش سـر برتافتیم و بر مرکب عصیان برنشستیم،

به عقوبت ما نشتافت و

در انتقـام از مـا تعجیـل روا نـداشت، بلکه به رحمت و کرامت خویش مـا را زمان داد و به رأفت و حلم خود مهلت عطا فرمود، باشد که بازگردیم.

حمد و سپاس خداوندی را که ما را به توبه راه نمود. و اگر پرتو فضل او نبود، هرگز بدان راه نمی یافتیم.

و اگر از فضـل او تنهـا به همین یک نعمت بسـنده می کردیم، بازهم دهش او به ما نیکو و احسان او در حق ما جلیل و فضل و کرمش بس کرامند می بود،

که روش او در قبول توبه پیشینیان نه چنین بود. ما را از هر چه فراتر از تاب و توانمان بود معاف داشت

و جز به اندازه توانمان تکلیف نفرمود و جز به اعمال سهل و آسانمان وا نداشت، تا هیچ یک از ما را عذری و حجتی نماند.

هر که از ما سر از فرمانش برتابد، کارش به شقاوت کشد و آن که به درگاه او روی کند، تاج سعادت بر سر نهد.

حمـد و سپاس خـدای را، بـدان سان که مقرب ترین فرشـتگانش و گرامی ترین آفریدگانش و سـتوده ترین سـتایندگانش می ستایند.

حمدی برتر از هر حمد دیگر، آن سان که پروردگار ما از همه آفریدگان خود برتر است.

حمـد باد او را به جای هر نعمتی که بر ما و بر دیگر بنـدگان در گذشـته و زنده خود دارد، به شـمار همه چیزها که در علم بی انتهای او گنجد

و چند برابر نعمتهایش، حمدی بی آغاز و بی انجام و تا روز رستاخیز،

حمدی که حدی و مرزی نشناسد و حسابش به شمار در نیاید و پایانش نبود و زمانش در نگسلد.

حمدی که

ما را به فرمانبرداری و بخشایش او رساند و خشنودی اش را سبب گردد و آمرزش او را وسیله باشد

و راهی بود به بهشت او پناهگاهی بود از عذاب او و آسایشی بود از خشم او و یاوری بود بر طاعت او

و مانعی بود از معصیت او و مددی بود بر ادای حق و تکالیف او.

حمدی که ما را در میان دوستان سعادتمندش کامروا کند و به زمره آنان که به شمشیر دشمنانش به فوز شهادت رسیده اند درآورد. انه ولی حمید.

دعای ۱۲صحیفه–دعاؤه فی الاعتراف

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الِاعْتِرَافِ وَ طَلَبِ التَّوْبَةِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

اَللَّهُمَّ إِنَّهُ يَحْجُبُنِي عَنْ مَسْأَلَتِكَ خِلَالٌ ثَلَاثٌ وَ تَحْدُونِي عَلَيْهَا خَلَّةٌ وَاحِدَةٌ

يَحْجُبُنِي أَمْرٌ أَمَرْتَ بِهِ فَأَبْطَأْتُ عَنْهُ وَ نَهْيٌ نَهَيْتَنِي عَنْهُ فَأَسْرَعْتُ إِلَيْهِ وَ نِعْمَةٌ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ فَقَصَّرْتُ فِي شُكْرِهَا

وَ يَحْدُونِي عَلَى مَسْأَلَتِكَ تَفَضُّلُكَ عَلَى مَنْ أَقْبَلَ بِوَجْهِهِ إِلَيْكَ وَ وَفَدَ بِحُسْنِ ظَنِّهِ إِلَيْكَ إِذْ جَمِيعُ إِحْسَانِكَ تَفَضُّلٌ وَ إِذْ كُلُّ نِعَمِكَ ابْتِدَاءٌ

فَهَا أَنَا ذَا يَا إِلَهِي وَاقِفٌ بِبَابِ عِزِّكَ وُقُوفَ الْمُسْتَسْلِمِ الذَّلِيلِ وَ سَائِلُكَ عَلَى الْحَيَاءِ مِنِّي سُؤَالَ الْبَائِسِ الْمُعِيلِ

مُقِرٌّ لَكَ بِأَنِّي لَمْ أَسْتَسْلِمْ وَقْتَ إِحْسَانِكَ إِلَّا بِالْإِقْلَاعِ عَنْ عِصْيَانِكَ وَ لَمْ أَخْلُ فِي الْحَالَاتِ كُلِّهَا مِنِ امْتِنَانِكَ

فَهَلْ يَنْفَعُنِي يَا إِلَهِي إِقْرَارِي عِنْدَكَ بِسُوءِ مَا اكْتَسَبْتُ

وَ هَلْ يُنْجِينِي مِنْكَ اعْتِرَافِي لَكَ بِقَبِيحِ مَا ارْتَكَبْتُ

أَمْ أَوْجَبْتَ لِي فِي مَقَامِي هَذَا سُخْطَكَ أَمْ لَزِمَنِي فِي وَقْتِ دُعَايَ مَقْتُكَ

سُبْحَانَكَ لَا أَيْئَسُ مِنْكَ وَ قَدْ فَتَحْتَ لِي بَابَ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ بَلْ أَقُولُ مَقَالَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ الظَّالِمِ لِنَفْسِهِ الْمُسْتَخِفِّ بِحُرْمَةِ رَبِّهِ

اَلَّذِي عَظُمَتْ ذُنُوبُهُ فَجَلَّتْ وَ أَدْبَرَتْ أَيَّامُهُ فَوَلَّتْ

حَتَّى إِذَا رَأَى مُدَّةَ الْعَمَلِ قَدِ انْقَضَتْ وَ غَايَةَ الْعُمُرِ قَدِ انْتَهَتْ وَ أَيْقَنَ أَنَّهُ

لاَ مَحِيصَ لَهُ مِنْکَ وَ لاَ مَهْرَبَ لَهُ عَنْکَ

تَلَقَّاکَ بِالْإِنَابَهِ وَ أَخْلَصَ لَکَ التَّوْبَهَ فَقَامَ إِلَيْکَ بِقَلْبٍ طَاهِرٍ نَقِيٍّ ثُمَّ دَعَاکَ بِصَوْتٍ حَائِلٍ خَفِيٍ

قَدْ تَطَأْطَأَ لَکَ فَانْحَنَى وَ نَکَّسَ رَأْسَهُ فَانْثَنَى قَدْ أَرْعَشَتْ خَشْيَتُهُ رِجْلَيْهِ وَ غَرَّقَتْ دُمُوعُهُ خَدَّيْهِ يَدْعُوکَ

بِيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ يَا أَرْحَمَ مَنِ انْتَابَهُ الْمُسْتَرْحِمُونَ

وَ يَا أَعْطَفَ مَنْ أَطَافَ بِهِ الْمُسْتَغْفِرُونَ وَ يَا مَنْ عَفْوُهُ أَکْثَرُ مِنْ نَقِمَتِهِ وَ يَا مَنْ رِضَاهُ أَوْفَرُ مِنْ سَخَطِهِ

وَ يَا مَنْ تَحَمَّدَ إِلَى خَلْقِهِ بِحُسْنِ التَّجَاوُزِ وَ يَا مَنْ عَوَّدَ عِبَادَهُ قَبُولَ الْإِنَابَهِ

وَ يَا مَنِ اسْتَصْلَحَ فَاسِدَهُمْ بِالتَّوْبَهِ وَ يَا مَنْ رَضِيَ مِنْ فِعْلِهِمْ بِالْيَسِيرِ وَ مَنْ کَافَى قَلِيلَهُمْ بِالْکَثِيرِ

وَ يَا مَنْ ضَمِنَ لَهُمْ إِجَابَهَ الدُّعَاءِ وَ يَا مَنْ وَعَدَهُمْ عَلَى نَفْسِهِ بِتَفَضُّلِهِ حُسْنَ الْجَزَاءِ

مَا أَنَا بِأَعْصَى مَنْ عَصَاکَ فَغَفَرْتَ لَهُ وَ مَا أَنَا بِأَلْوَمِ مَنِ اعْتَذَرَ إِلَيْکَ فَقَبِلْتَ مِنْهُ وَ مَا أَنَا بِأَظْلَمِ مَنْ تابَ إِلَيْکَ فَعُدْتَ عَلَيْهِ

أَتُوبُ إِلَيْکَ فِي مَقَامِي هَذَا تَوْبَهَ نَادِمٍ عَلَى مَا فَرَطَ مِنْهُ مُشْفِقٍ مِمَّا اجْتَمَعَ عَلَيْهِ خَالِصِ الْحَيَاءِ مِمَّا وَقَعَ فِيهِ

عَالِمٍ بِأَنَّ الْعَفْوَ عَنِ الذَّنْبِ الْعَظِيمِ لاَ يَتَعَاظَمُکَ وَ أَنَّ التَّجَاوُزَ عَنِ الْإِثْمِ الْجَلِيلِ لاَ يَسْتَصْعِبُکَ

وَ أَنَّ احْتِمَالَ الْجِنَايَاتِ الْفَاحِشَهِ لاَ يَتَکَأَّدُکَ وَ أَنَّ أَحَبَّ عِبَادِکَ إِلَيْکَ مَنْ تَرَکَ الِاسْتِکْبَارَ عَلَيْکَ وَ جَانَبَ الْإِصْرَارَ وَ لَزِمَ الِاسْتِغْفَارَ

وَ أَنَا أَبْرَأُ إِلَيْکَ مِنْ أَنْ أَسْتَکْبِرَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ أَنْ أُصِرَّ وَ أَسْتَغْفِرُکَ لِمَا قَصَّرْتُ فِيهِ وَ أَسْتَعِينُ بِکَ عَلَى مَا عَجَزْتُ عَنْهُ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ هَبْ لِي مَا يَجِبُ عَلَيَّ لَکَ وَ عَافِنِي مِمَّا أَسْتَوْجِبُهُ مِنْکَ وَ أَجِرْنِي مِمَّا يَخَافُهُ أَهْلُ الْإِسَاءَهِ

فَإِنَّکَ مَلِيءٌ بِالْعَفْوِ مَرْجُوٌّ لِلْمَغْفِرَهِ مَعْرُوفٌ بِالتَّجَاوُزِ لَيْسَ لِحَاجَتِي مَطْلَبٌ سِوَاکَ وَ لاَ لِذَنْبِي غَافِرٌ غَيْرُکَ

حَاشَاكَ

وَ لاَ أَخَافُ عَلَى نَفْسِی إِلاَّ إِیَّاکَ إِنَّکَ أَهْلُ التَّقْوَی وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَهِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اقْضِ حَاجَتِی وَ أَنْجِحْ طَلِبَتِی وَ اغْفِرْ ذَنْبِی وَ آمِنْ خَوْفَ نَفْسِی إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَ ذَلِکَ عَلَیْکَ یَسِیرٌ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِین

ترجمه

نیایش دوازدهم

ای خداوند، سه خصلت است که مرا باز می دارد تا از تو چیزی خواهم و تنها یک خصلت است که مرا بر آن می دارد.

آن سه:یکی فرمانی که داده ای و من در گزاردن آن درنگ کرده ام، دیگر، کاری که مرا از آن نهی فرموده ای و من در به جا آوردن آن شتابیده ام؛ سه دیگر، نعمتی که مرا ارزانی داشته ای و من در سپاس آن قصور ورزیده ام.

و اما آن یک خصلت که مرا وا می دارد تا از تو چیزی خواهم تفضل توست به کسی که روی به درگاه تو آرد و با امیدی نیکو به سوی تو آید، که هر احسان که کنی از روی تفضل است و هر نعمت که دهی بی هیچ سابقه.

و این منم، ای خداوند من، که بر درگاه عز تو ایستاده ام، آن سان که تسلیم شونده به مذلت نشسته ای. در عین شرم زدگی، چون بینوایان عیالمند دست سؤال دراز کرده ام.

اقرار می کنم که به تسلیم در برابر احسان تو کاری نکرده ام جز آن که از عصیان تو چشم پوشیده ام و در همه حال از نعمتهای تو بی بهره نبوده ام.

آیا، ای خداوند من، همین که به درگاه تو به اعمال ناپسند خود اقرار کنم مرا سودمند است؟

و آیا همین که به درگاه تو به زشتی کردار خویش معترف آیم، رهایی خواهم یافت؟

یا در همین

جا که ایستاده ام خشم خود بر من گماشته ای، یا در همین هنگام که دست دعا به سوی تو بر داشته ام، غضب خود قرین من ساخته ای؟

ای خداوند، از تو نومید نمی شوم، زیرا در توبه به روی من گشوده ای، بلکه به درگاه تو می نالم:به سان بنده ای ذلیل و بر خود ستم کرده و حرمت پروردگار خود شکسته،

آن که گناهانش افزون است و افزون تر نماید و روزگارش روی به ادبار نهاده و در گذشته است،

چندان که زمان عمل را پایان یافته بیند و عمر را به نهایت رسیده، و یقین کند که جز تواش پناهی نیست و از تو گریختن نتواند

اینك دست انابت به سوی تو برداشته و از روی اخلاص به درگاه تو توبه می کند و با دلی پاك در مقام قرب تو ایستاده است و با آوازی نجواگونه و آهسته با تو راز می گوید.

به تواضع قامت خم کرده و سر فرو داشته و پیکر چنبر نموده است. از بیم، پاهایش می لرزد و سرشکش گونه هایش را غرقه ساخته است. تو را ندا می دهد

که:ای مهربان ترین مهربانان، ای مهربان ترین کسی که مقصد جویندگان رحمتی،

و ای صاحب عطوفتی که مقصود پویندگان استغفاری، ای خداوندی که عفوت از انتقام بیش است و خشنودیت از خشم افزون،

ای خداوندی که از گناهان خلق نیکو در می گذری و از این رو زیر بار منت تو هستند، ای خداوندی که بندگان خویش را به پذیرش توبه خوگر کرده ای

و ناصالحانشان را به توبه به صلاح می آوری، ای خداوندی که به اندکی از اعمال نیك آنان خشنود می گردی و عملی اندکشان را پاداشی گران عنایت می کنی،

ای خداوندی

که اجابت دعای ایشان را التزام کرده ای و به تفضل خویش جزای نیکشان وعده داده ای،

من گناهکارترین گناهکارانی که آمرزیده ای نیستم، من نکوهیده ترین عذرخواهانی که از تو پوزش خواسته اند و تو پذیرفته ای نیستم، من ستمکارترین ستمکارانی که به درگاه تو توبه کرده اند و به احسانشان نواخته ای نیستم.

در این مکان که ایستاده ام به درگاه تو توبه می کنم؛ توبه کسی که از افراط در گناه نادم شده و از آن بار گران معاصی که بر گردن دارد ترسان است و از ورطه ای که در آن افتاده سخت شرمنده است.

می داند که تو عفو کردن از گناهان بزرگ را بزرگ نمی شماری و گذشت از خطای عظیم دشوارت نمی نماید

و تحمل خطاهای فاحش ما بر تو گران نمی آید و محبوب ترین بندگان تو بنده ای است که در برابر تو گردنکشی فروهلد و از اصرار بر گناه دوری جوید و همواره از تو آمرزش خواهد.

ای خداوند، از گردنکشی در برابر تو بیزاری می جویم و از اصرار در گناه به تو پناه می آورم و از هر قصور که ورزیده ام آمرزش می خواهم و در هر خدمت که فرومانم از تو یاری می طلبم.

ای خداوند درود بفرست بر محمد و خاندانش و هر حقی را که ادای آن بر من واجب است بر من ببخش، هر خطایی را که مستوجب عقوبت توست بر من ببخشای و مرا از آنچه گناهکاران را وحشت است پناه ده،

زیرا تو همه عفو و بخشایشی، در تو امید مغفرت است و خود به گذشت و بخشایش شناخته ای. جز تو به کس حاجت نبرم و گناهانم را جز تو آمرزنده ای نیست. نه، هرگز.

بر خود بیمناکم

و این بیم جز از تو نیست، که تنها تویی که بایـد از تو ترسـید و تنها تویی که باید از تو آمرزش طلبید. ای خداوند، بر محمد و خاندانش او درود بفرست

و حـاجت من برآور، خواهش من روا فرمـای، گنـاه من بیامرز، مرا از ترس ایمن گردان، که تو بر هر چیزی توانایی و این بر تو آسان است. آمین رب العالمین.

دعای ۱۳صحیفه– دعاؤه فی طلب الحوائج

متن

وَ کَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَیْهِ السَّلَامُ فِی طَلَبِ الْحَوَائِجِ إِلَی اللَّهِ تَعَالَی

اَللَّهُمَّ یَا مُنْتَهَی مَطْلَبِ الْحَاجَاتِ

وَ یَا مَنْ عِنْدَهُ نَیْلُ الطَّلِبَاتِ

وَ یَا مَنْ لَا یَبِیعُ نِعَمَهُ بِالْأَثْمَانِ

وَ یَا مَنْ لَا یُکَدِّرُ عَطَایَاهُ بِالِامْتِنَانِ

وَ یَا مَنْ یُسْتَغْنَی بِهِ وَ لَا یُسْتَغْنَی عَنْهُ

وَ یَا مَنْ یُرْغَبُ إِلَیْهِ وَ لَا یُرْغَبُ عَنْهُ

وَ یَا مَنْ لَا تُفْنِی خَزَائِنَهُ الْمَسَائِلُ

وَ یَا مَنْ لَا تُبَدِّلُ حِکْمَتَهُ الْوَسَائِلُ

وَ یَا مَنْ لَا تَنْقَطِعُ عَنْهُ حَوَائِجُ الْمُحْتَاجِینَ

وَ یَا مَنْ لَا یُعَنِّیهِ دُعَاءُ الدَّاعِینَ

تَمَدَّحْتَ بِالْغَنَاءِ عَنْ خَلْقِکَ وَ أَنْتَ أَهْلُ الْغِنَی عَنْهُمْ

وَ نَسَبْتَهُمْ إِلَی الْفَقْرِ وَ هُمْ أَهْلُ الْفَقْرِ إِلَیْکَ

فَمَنْ حَاوَلَ سَدَّ خَلَّتِهِ مِنْ عِنْدِکَ وَ رَامَ صَرْفَ الْفَقْرِ عَنْ نَفْسِهِ بِکَ فَقَدْ طَلَبَ حَاجَتَهُ فِی مَظَانِّهَا وَ أَتَی طَلِبَتَهُ مِنْ وَجْهِهَا

وَ مَنْ تَوَجَّهَ بِحَاجَتِهِ إِلَی أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ أَوْ جَعَلَهُ سَبَبَ نُجْحِهَا دُونَکَ فَقَدْ تَعَرَّضَ لِلْحِرْمَانِ وَ اسْتَحَقَّ مِنْ عِنْدِکَ فَوْتَ الْإِحْسَانِ

اَللَّهُمَّ وَ لِی إِلَیْکَ حاجَهٌ قَدْ قَصَّرَ عَنْهَا جُهْدِی

وَ تَقَطَّعَتْ دُونَهَا حِیَلِی وَ سَوَّلَتْ لِی نَفْسِی رَفْعَهَا إِلَی مَنْ یَرْفَعُ حَوَائِجَهُ إِلَیْک وَ لاَ یَسْتَغْنِی فِی طَلِبَاتِهِ عَنْک

وَ هِیَ زَلَّهٌ مِنْ زَلَلِ الْخَاطِئِینَ وَ عَثْرَهٌ مِنْ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِینَ

ثُمَّ انْتَبَهْتُ بِتَذْکِیرِکَ لِی مِنْ غَفْلَتِی وَ نَهَضْتُ بِتَوْفِیقِکَ مِنْ زَلَّتِی وَ رَجَعْتُ وَ نَکَصْتُ بِتَسْدِیدِکَ عَنْ عَثْرَتِی

وَ قُلْتُ سُبْحَانَ رَبِّی کَیْفَ

يَسْأَلُ مُحْتَاجٌ مُحْتَاجاً وَ أَنَّى يَرْغَبُ مُعْدِمٌ إِلَى مُعْدِمٍ

فَقَصَدْتُكَ يَا إِلَهِي بِالرَّغْبَهِ وَ أَوْفَدْتُ عَلَيْكَ رَجَائِي بِالثِّقَهِ بِكَ

وَ عَلِمْتُ أَنَّ كَثِيرَ مَا أَسْأَلُكَ يَسِيرٌ فِي وُجْدِكَ وَ أَنَّ خَطِيرَ مَا أَسْتَوْهِبُكَ حَقِيرٌ فِي وُسْعِكَ

وَ أَنَّ كَرَمَكَ لَا يَضِيقُ عَنْ سُؤَالِ أَحَدٍ وَ أَنَّ يَدَكَ بِالْعَطَايَا أَعْلَى مِنْ كُلِّ يَدٍ

اَللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ احْمِلْنِي بِكَرَمِكَ عَلَى التَّفَضُّلِ وَ لَا تَحْمِلْنِي بِعَدْلِكَ عَلَى الِاسْتِحْقَاقِ

فَمَا أَنَا بِأَوَّلِ رَاغِبٍ رَغِبَ إِلَيْكَ فَأَعْطَيْتَهُ وَ هُوَ يَسْتَحِقُّ الْمَنْعَ وَ لَا بِأَوَّلِ سَائِلٍ سَأَلَكَ فَأَفْضَلْتَ عَلَيْهِ وَ هُوَ يَسْتَوْجِبُ الْحِرْمَانَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ كُنْ لِدُعَائِي مُجِيباً وَ مِنْ نِدَائِي قَرِيباً وَ لِتَضَرُّعِي رَاحِماً وَ لِصَوْتِي سَامِعاً

وَ لَا تَقْطَعْ رَجَائِي عَنْكَ وَ لَا تَبُتَّ سَبَبِي مِنْكَ وَ لَا تُوَجِّهْنِي فِي حَاجَتِي هَذِهِ وَ غَيْرِهَا إِلَى سِوَاكَ

وَ تَوَلَّنِي بِنُجْحِ طَلِبَتِي وَ قَضَاءِ حَاجَتِي وَ نَيْلِ سُؤْلِي قَبْلَ زَوَالِي عَنْ مَوْقِفِي هَذَا بِتَيْسِيرِكَ لِيَ الْعَسِيرَ وَ حُسْنِ تَقْدِيرِكَ لِي فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلَاهً دَائِمَهً نَامِيَهً لَا انْقِطَاعَ لِأَبَدِهَا وَ لَا مُنْتَهَى لِأَمَدِهَا

وَ اجْعَلْ ذَلِكَ عَوْناً لِي وَ سَبَباً لِنَجَاحِ طَلِبَتِي إِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ

وَ مِنْ حَاجَتِي يَا رَبِ

كَذَا وَ كَذَا (وَ تَذْكُرُ حَاجَتَكَ ثُمَّ تَسْجُدُ وَ تَقُولُ فِي سُجُودِكَ)

فَضْلُكَ آنَسَنِي وَ إِحْسَانُكَ دَلَّنِي فَأَسْأَلُكَ بِكَ وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَن لَا تَرُدَّنِي خَائِبا

ترجمه

نیایش سیزدهم

بار خدایا، ای آنکه درگاه تو آخرین مقصد حاجات است

و تنها در نزد توست که به خواستها توان رسید.

ای خداوندی که در برابر نعمتهایت بهایی نستانی.

ای خداوندی که زلال عطایت را به منت تیره نگردانی.

ای خداوندی که همگان به تو بی نیاز شوند و

کس را از تو بی نیازی نیست.

ای خداوندی که همگان را به تو رغبت است و کس را رخ تافتن از تو میسر نیست.

ای خداوندی که هر چه خواهندگان از تو خواهند، خزاین نعمتت فنا نپذیرد.

ای خداوندی که ناموس حکمتت را هیچ وسیله ای و سببی دگرگون نسازد.

ای خداوندی که حاجت حاجتمندان از تو منقطع نشود.

ای خداوندی که دعای دعاکنندگانت به رنج نیفکند.

به بی نیازی از آفریدگانت خود را ستوده ای و تو سزاواری که از آنان بی نیازی گزینی.

آفریدگانت را به نیازمندی وصف کرده ای و آنان را سزاست که به تو نیازمند باشند.

پس هر که بخواهد نیازمندی خویش را به خواهش از درگاه تو رفع کند و گرد بینوایی از چهره خود بیفشاند، حاجت خود از جایی خواسته که بایدش خواست و به دریافت مقصود از راهی رفته است که بایدش رفت.

خداوندا، هر کس که حاجت به یکی از بندگان تو برد یا یکی از بندگانت را سبب روا شدن حاجت خود پندارد، جز حرمان نصیبی حاصل نکند و سزاوار است که تو احسان از او بازگیری.

بار خدایا، مرا به تو حاجتی است که کوشش من از دست یافتن به آن قاصر آمده بود

و راههای چاره به روی من بسته شده بود. نفس من مرا واداشت که برآوردن آن نیاز، از کسی خواهم که او خود به روا شدن حاجت نیازمند توست و برای دست یافتن به خواستهایش از تو بی نیاز نیست.

و این خود خطایی بود از خطاهای خطاکاران و لغزشی از لغزشهای گنهکاران.

سپس به هشدار تو از خواب غفلت بیدار شدم و به توفیق تو

پس از لغزش بر پای خاستم و چون به صوابم راه نمودی دیگر به سر در نیامدم و باز گردیدم.

گفتم:منزه است پروردگار من، چگونه نیازمندی دست نیاز به سوی نیازمند دیگر برد و چسان بینوایی به بینوای دیگر روی کند؟

پس، ای خداوند من، با رغبتی تمام آهنگ تو کردم و با اعتماد به تو روی امید به درگاهت آوردم

و دریافتم که هر چه فراوان تر از تو خواهم باز هم در برابر توانگریت نا چیز است و بخشش را هر چه فزون تر خواهم در برابر گشادگی باب عطایت باز هم حقیر است

و کرم تو از سؤال هیچ سائلی به تنگنا نمی افتد و دست عطای تو فراتر از هر دست دیگر است.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و با من از کرم و عدل خود آن کن که فضل تو را در خور است نه استحقاق مرا.

من نخستین کسی نیستم که سزاوار منع و طرد بودن و اکنون به تو رغبت یافت و تو به عطای خود او را نواختی. من نخستین کسی نیستم که مستوجب حرمان از درگاه تو بود و دست طلب به سوی تو دراز کرد و تو نومیدش نساختی.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و دعای مرا اجابت کن و به ندایم پاسخ گوی و به زاریهای من رحمت آور و آوازم را بشنو.

مرا از خود نومید مکن، رشته پیوندم را با خود مگسل و در این نیاز که اکنون مراست، یا هر نیاز دیگر، به درگاه دیگرم مران.

یاریم نمای که مطلبم برآید و حاجتم روا شود و به خواسته ام

برسم، پیش از آنکه این مکان را ترک گویم بـدان سان که سـختیها را بر من آسان سازی و در هر کار آنچه را خیر من در آن نهفته است مقدر داری.

بر محمد و خاندان او درود بفرست، درودی پیوسته و دم افزون و بی انقطاع و ابدی.

و این درود را یاور من ساز و وسیله برآمدن حاجتم گردان، که تو فراخ نعمت و بخشنده ای.

ای پروردگار من، حاجت من این است. . . (حاجت خود یاد کن و سر به سجده بگذار و بگوی)

فضل تو آسوده خاطرم گردانید و احسان تو مرا به سوی تو راه نمود، تو را به تو و به محمد و آل محمد (ص) سوگند می دهم که مرا نومید باز نگردانی.

دعای ۱۴صحیفه– دعاؤه فی الظلمات

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ إِذَا اعْتُدِیَ عَلَيْهِ أَوْ رَأَى مِنَ الظَّالِمِينَ مَا لاَ يُحِبُ

يَا مَنْ لاَ يَخْفَى عَلَيْهِ أَنْبَاءُ الْمُتَظَلِّمِينَ

وَ يَا مَنْ لاَ يَحْتَاجُ فِی قَصَصِهِمْ إِلَى شَهَادَاتِ الشَّاهِدِينَ

وَ يَا مَنْ قَرُبَتْ نُصْرَتُهُ مِنَ الْمَظْلُومِينَ

وَ يَا مَنْ بَعُدَ عَوْنُهُ عَنِ الظَّالِمِينَ

قَدْ عَلِمْتَ يَا إِلَهِی مَا نَالَنِی مِنْ فُلاَنِ بْنِ فُلاَنٍ مِمَّا حَظَرْتَ وَ انْتَهَكَهُ مِنِّی مِمَّا حَجَزْتَ عَلَيْهِ بَطَراً فِی نِعْمَتِكَ عِنْدَهُ وَ اغْتِرَاراً بِنَكِيرِكَ عَلَيْهِ

اَللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ خُذْ ظَالِمِی وَ عَدُوِّی عَنْ ظُلْمِی بِقُوَّتِكَ

وَ افْلُلْ حَدَّهُ عَنِّی بِقُدْرَتِكَ وَ اجْعَلْ لَهُ شُغْلاً فِيمَا يَلِيهِ وَ عَجْزاً عَمَّا يُنَاوِيهِ

اَللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ لاَ تُسَوِّغْ لَهُ ظُلْمِی وَ أَحْسِنْ عَلَيْهِ عَوْنِی وَ اعْصِمْنِی مِنْ مِثْلِ أَفْعَالِهِ وَ لاَ تَجْعَلْنِی فِی مِثْلِ حَالِهِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَعْدِنِی عَلَيْهِ عَدْوَى حَاضِرَةً تَكُونُ مِنْ غَيْظِی بِهِ شِفَاءً

وَ مِنْ حَنَقِی عَلَیْهِ وَفَاءً

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عَوِّضْنِی مِنْ ظُلْمِهِ لِی عَفْوَکَ

وَ أَبْدِلْنِی بِسُوءِ صَنِیعِهِ بِی رَحْمَتَکَ فَکُلُّ مَکْرُوهٍ جَلَلٌ دُونَ سَخَطِکَ وَ کُلُّ مَرْزِئَةٍ سَوَاءٌ مَعَ مَوْجِدَتِکَ

اَللَّهُمَّ فَکَمَا کَرَّهْتَ إِلَیَّ أَنْ أُظْلَمَ فَقِنِی مِنْ أَنْ أَظْلِمَ

اَللَّهُمَّ لاَ أَشْکُو إِلَی أَحدٍ سِوَاکَ وَ لاَ أَسْتَعِینُ بِحَاکِمٍ غَیْرِکَ حَاشَاکَ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ صِلْ دُعَائِی بِالْإِجَابَهِ وَ اقْرِنْ شِکَایَتِی بِالتَّغْییرِ

اَللَّهُمَّ لاَ تَفْتِنِّی بِالْقُنُوطِ مِنْ إِنْصَافِکَ وَ لاَ تَفْتِنْهُ بِالْأَمْنِ مِنْ إِنْکَارِکَ فَیُصِرَّ عَلَی ظُلْمِی وَ یُحَاضِرَنِی بِحَقِّی

وَ عَرِّفْهُ عَمَّا قَلِیلٍ مَا أَوْعَدْتَ الظَّالِمِینَ وَ عَرِّفْنِی مَا وَعَدْتَ مِنْ إِجَابَهِ الْمُضْطَرِّینَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ وَفِّقْنِی لِقَبُولِ مَا قَضَیْتَ لِی وَ عَلَیَّ وَ رَضِّنِی بِمَا أَخَذْتَ لِی وَ مِنِّی

وَ اهْدِنِی لِلَّتِی هِیَ أَقْوَمُ وَ اسْتَعْمِلْنِی بِمَا هُوَ أَسْلَمُ

اَللَّهُمَّ وَ إِنْ کَانَتِ الْخِیَرَهُ لِی عِنْدَکَ فِی تَأْخِیرِ الْأَخْذِ لِی وَ تَرْکِ الاِنْتِقَامِ مِمَّنْ ظَلَمَنِی إِلَی یَوْمِ الْفَصْلِ وَ مَجْمَعِ الْخَصْمِ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَیِّدْنِی مِنْکَ بِنِیَّهٍ صَادِقَهٍ وَ صَبْرٍ دَآئِمٍ

وَ أَعِذْنِی مِنْ سُوءِ الرَّغْبَهِ وَ هَلَعِ أَهْلِ الْحِرْصِ وَ صَوِّرْ فِی قَلْبِی مِثَالَ مَا ادَّخَرْتَ لِی مِنْ ثَوَابِکَ

وَ أَعْدَدْتَ لِخَصْمِی مِنْ جَزَائِکَ وَ عِقَابِکَ وَ اجْعَلْ ذَلِکَ سَبَباً لِقَنَاعَتِی بِمَا قَضَیْتَ وَ ثِقَتِی بِمَا تَخَیَّرْتَ

آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ إِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِیمِ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیر

ترجمه

نیایش چهاردهم

ای خداوندی که از درد و رنج دادخواهان آگاهی.

ای خداوندی که در دادخواهیشان به گواهی گواهانت نیاز نیست.

ای خداوندی که ستمدیدگان را یاوریت نزدیک است

و از ستمکاران جانبداریت دور.

تو می دانی – ای خداوند من – که فلان فرزند فلان در حق من مرتکب چه کارهایی

شـده که تو خود از آن منع فرموده ای و او را در بی حرمتی به من چه اعمالی است که تو خود از آن نهی کرده ای. و این همه از سر مستی اوست به سبب نعمتی که تواش عنایت کرده ای و از بی باکی اوست در برابر کیفری که تواش مقرر داشته ای.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و به نیروی خود آن را که بر من ستم می کند یا دشمنی می ورزد فرو گیر

و به قدرت خود از تیزی سـطوتش بکاه و به درماندگیهای خود مشـغولش نمای و در پیکار با آن که به خلافش برخاسته است عاجزش گردان.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و خصم مرا رخصت مده که بر من سـتم روا دارد. نیک یاریم کن که در برابرش پایداری کنم و مرا از ارتکاب اعمالی چون اعمال او و گرفتار آمدن به حالتی چون حال او، نگه دار.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و در حال مرا بر ضد او چنان یاوری کن که خشم مرا فرو نشاند و انتقام من از او بستاند.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و به جای آن ستم که آن ستمکار بر من روا داشته است تو عفو و بخشایش خود بر من ارزانی دار

و به جـای سـوء رفتـار او رحمت خود بر من عطـا فرمـای، که هر مکروهی در برابر خشم تو نـاچیز است و هر مصـیبتی در برابر غضب تو سهل.

ای خداوند، آن سان که در دل من ستمدیدگی را نکوهیده داشته ای مرا نیز توفیق ده که به کس ستم نکنم.

ای خداوند،

شکایت جز به تو به دیگر کس نبرم و از دیگری جز تو داوری نجویم. هرگز مباد که چنین کنم.

پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و دعای مرا به اجابت پیوند و دادخواهی مرا با دگرگون ساختن ستمگر قرین فرمای.

ای خداوند، مرا به نومیدی از انصاف دادن خویش میازمای. و آن را که بر من ستم روا می دارد آن چنان ایمن مگردان که کیفر تو از یاد ببرد، تا در ستم بر من پای فشرده و بر حق من دست تطاول دراز کند.

به زودی آن وعده که به ستمکاران داده ای در حق او روا دار و آن وعده اجابت که بیچارگان را داده ای در باره من به جای آر.

ای خداوند، بر محمد و خاندانش درود فرست و مرا توفیق ده که هر چه بر من مقدر نموده ای، خواه مرا سودمند افتد یا زیانمند، به آسانی بپذیرم و به هر چه مرا داده ای یا از من گرفته ای خرسند گردان

و به راست ترین راهها هدایتم نمای و به سالم ترین کاریم بر گمار.

ای خداوند، اگر خیر من در آن است که گرفتن حق من و انتقام من از آن کس که بر من ستم روا داشته است تا روز باز پسین - روزی که حق و باطل از یکدیگر جدا شوند و خصمان برای داوری در یک جای گرد آیند - به تأخیر افتد،

پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا به نیتی صادق و صبر دایم مدد فرمای.

و از امیال نکوهیده و آزمندی حریصان در پناه خود دار و پاداش نیکی را که برای من اندوخته ای

و آن

کیفر و عقاب را که برای خصم من مهیا ساخته ای در آینه دل من عیان کن و سبب خرسندی منش گردان، در برابر آنچه برای من مقدر ساخته ای و باعث اطمینان من است به آنچه برای من اختیار کرده ای.

آمین رب العالمین، انک ذو الفضل العظیم و انک علی کل شی ء قدیر.

دعای ۱۵صحیفه– دعاؤه عند المرض

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا مَرِضَ أَوْ نَزَلَ بِهِ كَرْبٌ أَوْ بَلِيَّةٌ

اَللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَى مَا لَمْ أَزَلْ أَتَصَرَّفُ فِيهِ مِنْ سَلَامَهِ بَدَنِی وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَى مَا أَحْدَثْتَ بِی مِنْ عِلَّهٍ فِی جَسَدِی

فَمَا أَدْرِی يَا إِلَهِی أَيُّ الْحَالَيْنِ أَحَقُّ بِالشُّكْرِ لَکَ وَ أَيُّ الْوَقْتَيْنِ أَوْلَى بِالْحَمْدِ لَکَ

أَ وَقْتُ الصِّحَّهِ الَّتِی هَنَأْتَنِی فِيهَا طَيِّبَاتِ رِزْقِکَ وَ نَشَّطْتَنِی بِهَا لِابْتِغَاءِ مَرْضَاتِکَ وَ فَضْلِکَ وَ قَوَّيْتَنِی مَعَهَا عَلَى مَا وَفَّقْتَنِی لَهُ مِنْ طَاعَتِکَ

أَمْ وَقْتُ الْعِلَّهِ الَّتِی مَحَّصْتَنِی بِهَا وَ النِّعَمِ الَّتِی أَتْحَفْتَنِی بِهَا تَخْفِيفاً لِمَا ثَقُلَ بِهِ عَلَيَّ ظَهْرِی مِنَ الْخَطِيئَاتِ

وَ تَطْهِيراً لِمَا انْغَمَسْتُ فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ وَ تَنْبِيهاً لِتَنَاوُلِ التَّوْبَهِ وَ تَذْكِيراً لِمَحْوِ الْحَوْبَهِ بِقَدِيمِ النِّعْمَهِ

وَ فِی خِلَالِ ذَلِکَ مَا كَتَبَ لِیَ الْكَاتِبَانِ مِنْ زَكِیِّ الْأَعْمَالِ مَا لَا قَلْبٌ فَكَّرَ فِيهِ وَ لَا لِسَانٌ نَطَقَ بِهِ وَ لَا جَارِحَهٌ تَكَلَّفَتْهُ

بَلْ إِفْضَالاً مِنْکَ عَلَيَّ وَ إِحْسَاناً مِنْ صَنِيعِکَ إِلَيَ

اَللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ حَبِّبْ إِلَيَّ مَا رَضِيتَ لِی وَ يَسِّرْ لِی مَا أَحْلَلْتَ بِی

وَ طَهِّرْنِی مِنْ دَنَسِ مَا أَسْلَفْتُ وَ امْحُ عَنِّی شَرَّ مَا قَدَّمْتُ وَ أَوْجِدْنِی حَلَاوَهَ الْعَافِيَهِ وَ أَذِقْنِی بَرْدَ السَّلَامَهِ

وَ اجْعَلْ مَخْرَجِی عَنْ عِلَّتِی إِلَى عَفْوِکَ وَ مُتَحَوَّلِی عَنْ صَرْعَتِی إِلَى تَجَاوُزِکَ

وَ خَلَاصِی مِنْ كَرْبِی إِلَى رَوْحِکَ وَ سَلَامَتِی مِنْ هَذِهِ الشِّدَّهِ إِلَى فَرَجِکَ

إِنَّکَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْإِحْسَانِ الْمُتَطَوِّلُ بِالامْتِنَانِ

الْوَهَّابُ الْكَرِيمُ ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَام

ترجمه

نیایش پانزدهم

ای خداوند، حمد باد تو را، به سبب آن مایه از تندرستی که همچنان از آن بر خوردارم. و نیز حمد باد تو را به سبب این بیماری که در تن من پدید آورده ای.

ای خداوند، ندانم کدام یک از این دو حالت سزاوارتر به سپاسگزاری توست و کدام یک از این دو وقت به شکر تو اولی است،

آیا آن روزگاران تندرستی که مرا از نعم پاکیزه و گوارای خود روزی من ساختی و به طلب خشنودی و فضل خویش به تلاش وا می داشتی و برای فرمانبرداری خود توفیق می دادی و نیرو می بخشیدی،

یا اکنون که بیمارم و مرا به این بیماری آزموده ای و این دردها را چونان نعمتی بر من ارمغان داشته ای، تا بار گناهانم را که بر پشتم سنگینی می کند سبک گردانی

و از گناهانی که در آن غرقه گشته ام پاکیزه سازی و مرا به توبه هشدار دهی و یاد کرد نعمت قدیم را سبب زدودن گناهان کنی؟

ای خداوند، در خلال این احوال بسا اعمال پسندیده است که آن دو فرشته در نامه عمل من نوشته اند، اعمالی که نه هیچ دلی در آن اندیشیده و نه هیچ زبانی از آن سخن گفته و نه هیچ اندامی برای آن تحمل رنجی کرده است،

بلکه همه این ها فضل و بخشایش تو بوده است در حق من و احسان و انعام تو بوده است برای من.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و در دل من بیارای آنچه را که تو خود برای من خواسته ای و بر من آسان ساز آنچه را که

تو خود بر سر من فرستاده ای.

مرا از لوث گناهان پیشین پاک گردان و بدیهایی را که زین پیش مرتکب شده ام از من بزدای و حلاوت عافیت را در من پدید آور و خنکی سلامت را به من بچشان

و اکنون که مرا شفا عنایت می کنی بهبود مرا با عفو خویش دمساز کن و برخاستن از بسترم را با اغماض و گذشت خویش توأم فرمای

و بیرون شدن از چنبر اندوهم را با رحمت خود قرین گردان و رهاییم را از این محنت با گشایش خویش همراه کن.

تویی تو که به فضل خویش احسان می کنی و نعمتهای بی کران می بخشی. تویی تو بخشاینده کریم و صاحب جلال و بزرگواری.

دعای ۱۶صحیفه– دعاؤه فی الاستقاله

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا اسْتَقَالَ مِنْ ذُنُوبِهِ أَوْ تَضَرَّعَ فِي طَلَبِ الْعَفْوِ عَنْ عُيُوبِهِ

اَللَّهُمَّ يَا مَنْ بِرَحْمَتِهِ يَسْتَغيثُ الْمُذْنِبُونَ

وَ يَا مَنْ إِلَى ذِكْرِ إِحْسَانِهِ يَفْزَعُ الْمُضْطَرُّونَ

وَ يَا مَنْ لِخِيفَتِهِ يَنْتَحِبُ الْخَاطِئُونَ

يَا أُنْسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ غَرِيبٍ وَ يَا فَرَجَ كُلِّ مَكْرُوبٍ كَئِيبٍ وَ يَا غَوْثَ كُلِّ مَخْذُولٍ فَرِيدٍ وَ يَا عَضُدَ كُلِّ مُحْتَاجٍ طَرِيدٍ

أَنْتَ الَّذِي وَسِعْتَ كُلَّ شَيْ ءٍ رَحْمَةً وَ عِلْماً

وَ أَنْتَ الَّذِي جَعَلْتَ لِكُلِّ مَخْلُوقٍ فِي نِعَمِكَ سَهْماً

وَ أَنْتَ الَّذِي عَفْوُهُ أَعْلَى مِنْ عِقَابِهِ

وَ أَنْتَ الَّذِي تَسْعَى رَحْمَتُهُ أَمَامَ غَضَبِهِ

وَ أَنْتَ الَّذِي عَطَاؤُهُ أَكْثَرُ مِنْ مَنْعِهِ

وَ أَنْتَ الَّذِي اتَّسَعَ الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ فِي وُسْعِهِ

وَ أَنْتَ الَّذِی لاَ یَرْغَبُ فِی جَزَاءِ مَنْ أَعْطَاهُ

وَ أَنْتَ الَّذِی لاَ یُفْرِطُ فِی عِقَابِ مَنْ عَصَاهُ

وَ أَنَا یَا إِلَهِی عَبْدُکَ الَّذِی أَمَرْتَهُ بِالدُّعَاءِ فَقَالَ لَبَّیْکَ وَ سَعْدَیْکَ هَا أَنَا ذَا یَا رَبِّ مَطْرُوحٌ بَیْنَ یَدَیْکَ

أَنَا الَّذِی أَوْقَرَتِ الْخَطَایَا ظَهْرَهُ وَ أَنَا الَّذِی أَفْنَتِ الذُّنُوبُ عُمُرَهُ وَ أَنَا الَّذِی بِجَهْلِهِ عَصَاکَ

وَ لَمْ تَكُنْ أَهْلاً مِنْهُ لِذَاكَ

هَلْ أَنْتَ يَا إِلَهِی رَاحِمٌ مَنْ دَعَاکَ فَأُبْلِغَ فِی الدُّعَاءِ أَمْ أَنْتَ غَافِرٌ لِمَنْ بَکَاکَ فَأُسْرِعَ فِی الْبُکَاءِ

أَمْ أَنْتَ مُتَجَاوِزٌ عَمَّنْ عَفَّرَ لَکَ وَجْهَهُ تَذَلُّلاً أَمْ أَنْتَ مُغْنٍ مَنْ شَکَا إِلَیْکَ فَقْرَهُ تَوَکُّلاً

إِلَهِی لاَ تُخَیِّبْ مَنْ لاَ یَجِدُ مُعْطِیاً غَیْرَکَ وَ لاَ تَخْذُلْ مَنْ لاَ یَسْتَغْنِی عَنْکَ بِأَحَدٍ دُونَکَ

إِلَهِی فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ لاَ تُعْرِضْ عَنِّی وَ قَدْ أَقْبَلْتُ عَلَیْکَ

وَ لاَ تَحْرِمْنِی وَ قَدْ رَغِبْتُ إِلَیْکَ وَ لاَ تَجْبَهْنِی بِالرَّدِّ وَ قَدِ انْتَصَبْتُ بَیْنَ یَدَیْکَ

أَنْتَ الَّذِی وَصَفْتَ نَفْسَکَ بِالرَّحْمَهِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ارْحَمْنِی وَ أَنْتَ الَّذِی سَمَّیْتَ نَفْسَکَ بِالْعَفْوِ فَاعْفُ عَنِّی

قَدْ تَرَى یَا إِلَهِی فَیْضَ دَمْعِی مِنْ خِیفَتِکَ وَ وَجِیبَ قَلْبِی مِنْ خَشْیَتِکَ وَ انْتِقَاضَ (انْتِفَاضَ) جَوَارِحِی مِنْ هَیْبَتِکَ

کُلُّ ذَلِکَ حَیَاءٌ مِنْکَ لِسُوءِ عَمَلِی وَ لِذَاکَ خَمَدَ صَوْتِی عَنِ الْجَأْرِ إِلَیْکَ وَ کَلَّ لِسَانِی عَنْ مُنَاجَاتِکَ

یَا إِلَهِی فَلَکَ الْحَمْدُ فَکَمْ مِنْ عَائِبَهٍ سَتَرْتَهَا عَلَیَّ فَلَمْ تَفْضَحْنِی وَ کَمْ مِنْ ذَنْبٍ غَطَّیْتَهُ عَلَیَّ فَلَمْ تَشْهَرْنِی

وَ کَمْ مِنْ شَائِبَهٍ أَلْمَمْتُ بِهَا فَلَمْ تَهْتِکْ عَنِّی سِتْرَهَا وَ لَمْ تُقَلِّدْنِی مَکْرُوهَ شَنَارِهَا وَ لَمْ تُبْدِ سَوْءَاتِهَا لِمَنْ یَلْتَمِسُ مَعَایِبِی مِنْ جِیرَتِی وَ حَسَدَهِ نِعْمَتِکَ عِنْدِی

ثُمَّ لَمْ یَنْهَنِی ذَلِکَ عَنْ أَنْ جَرَیْتُ إِلَى سُوءِ مَا عَهِدْتَ مِنِّی

فَمَنْ أَجْهَلُ مِنِّی یَا إِلَهِی بِرُشْدِهِ وَ مَنْ أَغْفَلُ مِنِّی عَنْ حَظِّهِ

وَ مَنْ أَبْعَدُ مِنِّی مِنِ اسْتِصْلاَحِ نَفْسِهِ حِینَ أُنْفِقُ مَا أَجْرَیْتَ عَلَیَّ مِنْ رِزْقِکَ فِیمَا نَهَیْتَنِی عَنْهُ مِنْ مَعْصِیَتِکَ

وَ مَنْ أَبْعَدُ غَوْراً فِی الْبَاطِلِ وَ أَشَدُّ إِقْدَاماً عَلَى السُّوءِ مِنِّی حِینَ أَقِفُ بَیْنَ دَعْوَتِکَ وَ دَعْوَهِ الشَّیْطَانِ

فَأَتَّبِعُ دَعْوَتَهُ عَلَى غَیْرِ عَمًى مِنِّی فِی مَعْرِفَهٍ بِهِ وَ لاَ نِسْیَانٍ مِنْ حِفْظِی لَهُ

وَ أَنَا حِینَئِذٍ

مُوقِنٌ بِأَنَّ مُنْتَهَی دَعْوَتِکَ إِلَی الْجَنَّهِ وَ مُنْتَهَی دَعْوَتِهِ إِلَی النَّارِ

سُبْحَانَکَ مَا أَعْجَبَ مَا أَشْهَدُ بِهِ عَلَی نَفْسِی وَ أُعَدِّدُهُ مِنْ مَکْتُومِ أَمْرِی

وَ أَعْجَبُ مِنْ ذَلِکَ أَنَاتُکَ عَنِّی وَ إِبْطَاؤُکَ عَنْ مُعَاجَلَتِی وَ لَیْسَ ذَلِکَ مِنْ کَرَمِی عَلَیْکَ

بَلْ تَأَنِّیاً مِنْکَ لِی وَ تَفَضُّلًا مِنْکَ عَلَیَّ لِأَنْ أَرْتَدِعَ عَنْ مَعْصِیَتِکَ الْمُسْخِطَهِ وَ أُقْلِعَ عَنْ سَیِّئَاتِیَ الْمُخْلِقَهِ وَ لِأَنَّ عَفْوَکَ عَنِّی أَحَبُّ إِلَیْکَ مِنْ عُقُوبَتِی

بَلْ أَنَا یَا إِلَهِی أَکْثَرُ ذُنُوباً وَ أَقْبَحُ آثَاراً وَ أَشْنَعُ أَفْعَالاً وَ أَشَدُّ فِی الْبَاطِلِ تَهَوُّراً

وَ أَضْعَفُ عِنْدَ طَاعَتِکَ تَیَقُّظاً وَ أَقَلُّ لِوَعِیدِکَ انْتِبَاهاً وَ ارْتِقَاباً مِنْ أَنْ أُحْصِیَ لَکَ عُیُوبِی أَوْ أَقْدِرَ عَلَی ذِکْرِ ذُنُوبِی

وَ إِنَّمَا أُوَبِّخُ بِهَذَا نَفْسِی طَمَعاً فِی رَأْفَتِکَ الَّتِی بِهَا صَلَاحُ أَمْرِ الْمُذْنِبِینَ وَ رَجَاءً لِرَحْمَتِکَ الَّتِی بِهَا فَکَاکُ رِقَابِ الْخَاطِئِینَ

اَللَّهُمَّ وَ هَذِهِ رَقَبَتِی قَدْ أَرَقَّتْهَا الذُّنُوبُ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ أَعْتِقْهَا بِعَفْوِکَ وَ هَذَا ظَهْرِی قَدْ أَثْقَلَتْهُ الْخَطَایَا فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ خَفِّفْ عَنْهُ بِمَنِّکَ

یَا إِلَهِی لَوْ بَکَیْتُ إِلَیْکَ حَتَّی تَسْقُطَ أَشْفَارُ عَیْنَیَّ وَ انْتَحَبْتُ حَتَّی یَنْقَطِعَ صَوْتِی وَ قُمْتُ لَکَ حَتَّی تَتَنَشَّرَ قَدَمَایَ

وَ رَکَعْتُ لَکَ حَتَّی یَنْخَلِعَ صُلْبِی وَ سَجَدْتُ لَکَ حَتَّی تَتَفَقَّأَ حَدَقَتَایَ وَ أَکَلْتُ تُرَابَ الْأَرْضِ طُولَ عُمْرِی

وَ شَرِبْتُ مَاءَ الرَّمَادِ آخِرَ دَهْرِی وَ ذَکَرْتُکَ فِی خِلَالِ ذَلِکَ حَتَّی یَکِلَّ لِسَانِی

ثُمَّ لَمْ أَرْفَعْ طَرْفِی إِلَی آفَاقِ السَّمَاءِ اسْتِحْیَاءً مِنْکَ مَا اسْتَوْجَبْتُ بِذَلِکَ مَحْوَ سَیِّئَهٍ وَاحِدَهٍ مِنْ سَیِّئَاتِی

وَ إِنْ کُنْتَ تَغْفِرُ لِی حِینَ أَسْتَوْجِبُ مَغْفِرَتَکَ وَ تَعْفُو عَنِّی حِینَ أَسْتَحِقُّ عَفْوَکَ فَإِنَّ ذَلِکَ غَیْرُ وَاجِبٍ لِی بِاسْتِحْقَاقٍ

وَ لَا أَنَا أَهْلٌ لَهُ بِاسْتِیجَابٍ إِذْ کَانَ جَزَائِی مِنْکَ فِی أَوَّلِ مَا عَصَیْتُکَ النَّارَ فَإِنْ تُعَذِّبْنِی فَأَنْتَ غَیْرُ ظَالِمٍ لِی

إِلَهِی فَإِذْ قَدْ تَغَمَّدْتَنِی بِسِتْرِکَ

فَلَمْ تَفْضَحْنِی وَ تَأَنَّیْتَنِی بِکَرَمِکَ فَلَمْ تُعَاجِلْنِی

وَ حَلُمْتَ عَنِّی بِتَفَضُّلِکَ فَلَمْ تُغَیِّرْ نِعْمَتَکَ عَلَیَّ وَ لَمْ تُکَدِّرْ مَعْرُوفَکَ عِنْدِی فَارْحَمْ طُولَ تَضَرُّعِی وَ شِدَّهَ مَسْکَنَتِی وَ سُوءَ مَوْقِفِی

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ قِنِی مِنَ الْمَعَاصِی وَ اسْتَعْمِلْنِی بِالطَّاعَهِ وَ ارْزُقْنِی حُسْنَ الْإِنَابَهِ وَ طَهِّرْنِی بِالتَّوْبَهِ

وَ أَیِّدْنِی بِالْعِصْمَهِ وَ اسْتَصْلِحْنِی بِالْعَافِیَهِ وَ أَذِقْنِی حَلاَوَهَ الْمَغْفِرَهِ وَ اجْعَلْنِی طَلِیقَ عَفْوِکَ وَ عَتِیقَ رَحْمَتِکَ

وَ اکْتُبْ لِی أَمَاناً مِنْ سُخْطِکَ وَ بَشِّرْنِی بِذَلِکَ فِی الْعَاجِلِ دُونَ الْآجِلِ بُشْرَی أَعْرِفُهَا وَ عَرِّفْنِی فِیهِ عَلاَمَهً أَتَبَیَّنُهَا

إِنَّ ذَلِکَ لاَ یَضِیقُ عَلَیْکَ فِی وُسْعِکَ وَ لاَ یَتَکَأَّدُکَ فِی قُدْرَتِکَ وَ لاَ یَتَصَعَّدُکَ فِی أَنَاتِکَ

وَ لاَ یَئُودُکَ فِی جَزِیلِ هِبَاتِکَ الَّتِی دَلَّتْ عَلَیْهَا آیَاتُکَ إِنَّکَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْکُمُ مَا تُرِیدُ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیر

ترجمه

نیایش شانزدهم

بار خدایا، ای که گناهکاران به امید رحمت تو به فریاد رسیت می خوانند.

ای خداوندی که بیچارگان در پناه احسان تو می آرامند.

ای خداوندی که خطاکاران از خوف تو می نالند و می گریند.

ای انیس آزردگان دور از خان و مان. ای غمزدای اندوهگنان و شکسته دلان. ای فریادرس خوارشدگان و بی کسان. ای یاور نیازمندان و رانده شدگان.

تویی که رحمت تو و علم تو همه چیز را در برگرفته است.

تویی که از نعمتهای خویش هر آفریده را بهره ای داده ای.

تویی که عفوت را از عقابت بیشی است.

تویی که رحمتت را بر غضبت پیشی است.

تویی که عطای تو بیشتر از منع توست.

تویی که همه آفریدگان در حیطه قدرت تو جای دارند.

تویی که چون کسی را نعمتی ارزانی داری، پاداشی از او نجویی.

تویی که چون عصیانگری را عقوبت

کنی، راه افراط نپویی.

و من ای پروردگـار من، بنـده تـو هسـتم، بنـده ای که به دعـایش فرمـان داده ای و او دست انـابت به درگـاه تو برداشـته است، گوید:لبیک و سعدیک. این منم ای پروردگار من، بر پیشگاهت افتاده.

این منم که بار گناهانم بر پشـتم سـنگینی می کند و گناهان عمرم را تباه ساخته است. این منم که از روی جهالت تو را عصیان کرده ام در حالی که تو سزاوار عصیان من نبودی.

آیـا تو ای خداونـد، بر کسـی که به درگـاهت دست به دعـا بردارد رحمت می آوردی، تا من در دعا مبالغت ورزم؟ آیا تو ای خداوند، کسی را که به درگاهت اشک ریزد می آمرزی، تا من به اشکباری شتابم؟

آیـا تو ای خداونـد، کسـی را که به خواری روی بر خـاک درت نهـد می بخشـایی؟ آیا تو ای خداونـد، کسـی را که شـکایت بینوایی خویش به درگاه تو آرد در حالی که به تو توکل کرده است بی نیاز می سازی؟

ای خداوند، آن را که جز تو بخشنده ای نمی یابد نومید مکن، و آن را که جز تو از دیگری بی نیازی نجوید فرومگذار.

ای خداوند، بر محمد و خاندان او درود بفرست و از من اعراض مکن که روی به تو آورده ام،

و مرا محروم مدار که دل به تو سپرده ام، و دست رد به رویم مزن که بر درگاهت ایستاده ام.

تـویی که خود را به رحمت وصف کرده ای. پس بر محمـد و خانـدانش درود بفرست و بر من رحمت آورد. تویی که خود را بخشنده نامیده ای، پس گناهان من بر من ببخشای.

بار خدایا، می بینی که چسان از خوف تو سرشکم روان است. چسان از خشیت

تو دلم لرزان است. چسان از هیبت تو اعضایم درهم شکسته است.

چگونه چنین نباشم که از کردارهای ناپسند خود شرمنده ام و آوازم به تضرع بر نمی آید و زبانم نمی جنبد که آهسته آهسته راز و نیاز کنم.

ای خداوند من، حمد باد تو را، بسا پرده بر عیبهای من کشیده ای و رسوایم نساخته ای، بسا گناهان من نهان داشته ای و مرا شهره شهر نکرده ای،

بسا آلودگی ها که مرا هست و تواش فاش نساخته ای و نشان بدنامی به گردنم نیاویخته ای و از همسایگان من، عیبجویان مرا و کسانی را که بر نعمتی که بر من عنایت کرده ای حسد می برند، از عیب و عار من آگاه نکرده ای.

این همه مرا از آن باز نداشت که از ادامت اعمال ناپسند خود - که تو بر آنها آگاهی - ندامت جویم.

پس ای خداوند من، چه کسی است نادان تر از من به رستگاری خویش؟ چه کسی است غافل تر از من به نصیب خود؟

چه کسی است دورتر از من به اصلاح نفس اماره اش به هنگامی که آن نعمت بی کران تو را در راه معصیتی که مرا از آن بازداشته ای تباه می کنم؟

چه کسی بیش از من در گرداب باطل غوطه ور و به بدی گراینده تر است چون میان دعوت تو و دعوت شیطان مخیر آیم

و در عین بینایی و هشیاری، نه از روی بی خبری و فراموشی در پی دعوت او می روم؟

در حالی که یقین دارم که دعوت تو به بهشت نعیم می انجامد و دعوت شیطان به آتش جحیم.

منزهی تو! چه شگفت است که من به زیان خود گواهی می دهم و اعمال نهان خویش بر می شمارم.

و شگفت آورتر از

این بردباری توست در برابر من و درنگ توست در مؤاخذت سریع من. و این نه بدان سبب است که مرا در نزد تو آبرویی است،

بلکه به سبب مدارای توست با من و احسان تو در حق من. باشد که از معصیتی که تو را به خشم آورد باز ایستم و از گناهانی که مرا فرسوده است دست بدارم، که عفو و بخشایش مرا از عقوبت و عذاب من دوست تر داری.

من – ای خداوند من – گناهم بیشتر است و اعمالم زشت تر و کردارهایم ناپسندتر. در ارتکاب باطل بی باک ترم

و به هنگام طاعت تو در خواب غفلتم و در برابر هشدارهای تو آگاهی و مراقبتم کمتر است. با این حال چگونه می توانم عیبهای خود را بر شمارم و از گناهان خویش یاد کنم.

ای خداوند، اگر زبان به نکوهش خویش گشوده ام، بدان سبب است که طمع در رأفت تو دارم که اصلاح حال گنهکاران بدان باز بسته است، و امید به رحمت تو دارم که آزاد ساختن خطا کاران را وسیلت است.

ای خداوند، این گردن من است در زیر بار گناهان باریک شده، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست

و به عفو خود آزادش کن. و این پشت من است در زیر بار خطاها خمیده، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و به فضل خود بار خطای من بکاه.

ای خداوند، اگر چندان بگریم که مژگانم فرو ریزد و مویه کنم تا آوازم منقطع شود و بر آستان جلالل تو بایستم تا پاهایم آماس کند

و رکوع کنم تا استخوان های پشتم از جای بر آید و سر به سجده نهم

تا چشمانم از چشمخانه به در شود و همه عمر جز خاک زمین هیچ نخورم

و تا پایان حیات جز آب خاکستر هیچ ننوشم و در خلال این احوال چندان ذکر تو گویم تا زبانم از گفتن بازماند

و از شرم تو دیده به سوی آسمان بر نکنم، شایسته آن نیستم که حتی یک گناه از گناهانم را از نامه عملم محو کنی.

اگر مرا به هنگامی که مستوجب آمرزش تو شوم بیامرزی و هنگامی که مستحق عفو تو گردم عفو کنی،

باز هم نه به سبب شایستگی من است، زیرا کیفر من در همان آغاز که سر به عصیان تو برداشتم آتش جهنم بوده است و اگر مرا عذاب کنی در حق من ستم نکرده ای.

ای خداوند، اکنون که بر گناه من پرده کشیده ای و رسوایم نساخته ای، اکنون که به کرم خود با من مدارا ورزیده ای و به مؤاخذت من نشتابیده ای،

اکنون که از فضل و احسان خویش مرا به بردباری نواخته ای و نعمت خود بر من دیگرگون نساخته ای و زلال احسان خود تیره نکرده ای، پس بر این زاریهای دراز من رحمت آور و بر شدت مسکنتم ببخشای و بر نابسامانیم ترحم فرمای.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا از معاصی نگه دار و به فرمانبرداری خود برگمار و نعمت انابت نصیب من کن و به آب توبه پاکیزه گردان

و یاریم ده که گرد گناه نگردم و به تندرستی، نیکحالی ام بخش و حلاوت مغفرت به من بچشان و مرا آزاد کرده عفو و رحمت خود گردان

و از خشم خود نامه امانم ده و بشارت این نعمتها در این جهان،

پیش از فرا رسیدن آن جهان به من ده، بشارتی که آن را بشناسم و نشان آن را به من بشناسان.

ای خداوند، این ها در برابر گشادگی عرصه توان تو بر تو دشوار نباشد و تو را در حیطه قدرتت به رنج نیفکنند و با آن همه بردباری که تو راست دشوارت نیاید

و در بخششهای کرامندت که آیات کتاب تو بر آن دلیل است، گران ننماید، که تو کنی هر چه خواهی و فرمان رانی به هر گونه که اراده نمایی. انک علی کل شی ء قدیر.

دعای ۱۷صحیفه– دعاؤه علی شیطان

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا ذُكِرَ الشَّيْطَانُ فَاسْتَعَاذَ مِنْهُ وَ مِنْ عَدَاوَتِهِ وَ كَيْدِهِ

اَللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ نَزَغَاتِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَ كَيْدِهِ وَ مَكَايِدِهِ وَ مِنَ الثِّقَهِ بِأَمَانِيِّهِ وَ مَوَاعِيدِهِ وَ غُرُورِهِ وَ مَصَائِدِهِ

وَ أَنْ يُطْمِعَ نَفْسَهُ فِي إِضْلَالِنَا عَنْ طَاعَتِكَ وَ امْتِهَانِنَا بِمَعْصِيَتِكَ أَوْ أَنْ يَحْسُنَ عِنْدَنَا مَا حَسَّنَ لَنَا أَوْ أَنْ يَثْقُلَ عَلَيْنَا مَا كَرَّهَ إِلَيْنَا

اَللَّهُمَّ اخْسَأْهُ عَنَّا بِعِبَادَتِكَ وَ اكْبِتْهُ بِدُءوبِنَا فِي مَحَبَّتِكَ وَ اجْعَلْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُ سِتْراً لَا يَهْتِكُهُ وَ رَدْماً مُصْمِتاً لَا يَفْتُقُهُ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اشْغَلْهُ عَنَّا بِبَعْضِ أَعْدَائِكَ وَ اعْصِمْنَا مِنْهُ بِحُسْنِ رِعَايَتِكَ

وَ اكْفِنَا خَتْرَهُ وَ وَلِّنَا ظَهْرَهُ وَ اقْطَعْ عَنَّا إِثْرَهُ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَمْتِعْنَا مِنَ الْهُدَى بِمِثْلِ ضَلَالَتِهِ

وَ زَوِّدْنَا مِنَ التَّقْوَى ضِدَّ غَوَايَتِهِ وَ اسْلُكْ بِنَا مِنَ التُّقَى خِلَافَ سَبِيلِهِ مِنَ الرَّدَى

اَللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ لَهُ فِي قُلُوبِنَا مَدْخَلاً وَ لَا تُوطِنَنَّ لَهُ فِيمَا لَدَيْنَا مَنْزِلاً

اَللَّهُمَّ وَ مَا سَوَّلَ لَنَا مِنْ بَاطِلٍ فَعَرِّفْنَاهُ وَ إِذَا عَرَّفْتَنَاهُ فَقِنَاهُ وَ بَصِّرْنَا مَا نُكَايِدُهُ بِهِ

وَ أَلْهِمْنَا مَا نُعِدُّهُ لَهُ وَ أَيْقِظْنَا عَنْ سِنَهِ

الْغَفْلَهِ بِالرُّكُونِ إِلَيْهِ وَ أَحْسِنْ بِتَوْفِيقِکَ عَوْنَنَا عَلَيْهِ

اَللَّهُمَّ وَ أَشْرِبْ قُلُوبَنَا إِنْكَارَ عَمَلِهِ وَ الْطُفْ لَنَا فِی نَقْضِ حِيَلِهِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ حَوِّلْ سُلْطَانَهُ عَنَّا وَ اقْطَعْ رَجَاءَهُ مِنَّا وَ ادْرَأْهُ عَنِ الْوُلُوعِ بِنَا

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ آبَاءَنَا وَ أُمَّهَاتِنَا وَ أَوْلَادَنَا وَ أَهَالِيَنَا وَ ذَوِی أَرْحَامِنَا وَ قَرَابَاتِنَا وَ جِيرَانَنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ مِنْهُ فِی حِرْزٍ حَارِزٍ

وَ حِصْنٍ حَافِظٍ وَ كَهْفٍ مَانِعٍ وَ أَلْبِسْهُمْ مِنْهُ جُنَناً وَاقِيَهً وَ أَعْطِهِمْ عَلَيْهِ أَسْلِحَهً مَاضِيَهً

اَللَّهُمَّ وَ اعْمُمْ بِذَلِکَ مَنْ شَهِدَ لَکَ بِالرُّبُوبِيَّهِ وَ أَخْلَصَ لَکَ بِالْوَحْدَانِيَّهِ

وَ عَادَاهُ لَکَ بِحَقِيقَهِ الْعُبُودِيَّهِ وَ اسْتَظْهَرَ بِکَ عَلَيْهِ فِی مَعْرِفَهِ الْعُلُومِ الرَّبَّانِيَّهِ

اَللَّهُمَّ احْلُلْ مَا عَقَدَ وَ افْتُقْ مَا رَتَقَ وَ افْسَخْ مَا دَبَّرَ وَ ثَبِّطْهُ إِذَا عَزَمَ وَ انْقُضْ مَا أَبْرَمَ

اَللَّهُمَّ وَ اهْزِمْ جُنْدَهُ وَ أَبْطِلْ كَيْدَهُ وَ اهْدِمْ كَهْفَهُ وَ أَرْغِمْ أَنْفَهُ

اَللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِی نَظْمِ أَعْدَائِهِ وَ اعْزِلْنَا عَنْ عِدَادِ أَوْلِيَائِهِ لَا نُطِيعُ لَهُ إِذَا اسْتَهْوَانَا وَ لَا نَسْتَجِيبُ لَهُ إِذَا دَعَانَا

نَأْمُرُ بِمُنَاوَاتِهِ مَنْ أَطَاعَ أَمْرَنَا وَ نَعِظُ عَنْ مُتَابَعَتِهِ مَنِ اتَّبَعَ زَجْرَنَا

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

وَ أَعِذْنَا وَ أَهَالِيَنَا وَ إِخْوَانَنَا وَ جَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ مِمَّا اسْتَعَذْنَا مِنْهُ وَ أَجِرْنَا مِمَّا اسْتَجَرْنَا بِکَ مِنْ خَوْفِهِ

وَ اسْمَعْ لَنَا مَا دَعَوْنَا بِهِ وَ أَعْطِنَا مَا أَغْفَلْنَاهُ وَ احْفَظْ لَنَا مَا نَسِينَاهُ وَ صَيِّرْنَا بِذَلِکَ فِی دَرَجَاتِ الصَّالِحِينَ وَ مَرَاتِبِ الْمُؤْمِنِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِين

ترجمه

نیایش هفدهم

بار خدایا، به تو پناه می بریم از وسوسه های شیطان رجیم و کیدها و فریبهای او. و به تو پناه می بریم از دل بستن به تمناهای او

و وعده های او و فریبها و دامهای او.

بـار خـدایا، به تو پنـاه می بریم، هر گاه شـیطان طمع در آن ورزد که ما را از طاعت تو منحرف دارد و از برای خواریمان به راه معصیت تو کشاند و گناهانی که در دیده ما بیاراسته است ما را خوشایند بود و طاعاتی که در دل ما ناخوش فرا نموده است بر ما گران آید.

بار خدایا، ما را نیروی عبادت ده و بدان، شـیطان را از ما بر آن. بر سـعی ما در راه محبت خود بیفزای و به آن، شـیطان را خوار گردان. میان ما و او حجابی قرار ده که بر افکندنش را نتواند و سدی چنان استوار که از رخنه کردنش عاجز آید.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و شیطان را از ما به دشمنانت مشغول دار و ما را نیک نگه دار

و از او در پناه خود دار و مکر او از ما دفع فرمای و چنان کن که پشت کرده از ما بگریزد و نشان پای او از زمین ما برخیزد.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و در برابر ضلالت شیطان ما را از هدایت خود بهره مند گردان

و در برابر تلاش او به گمراهی ما، ما را از پرهیزگاری رهتوشه ساز. اگر او ما را به راه تباهی می کشد، تو ما را به راه تقوی راه نمای.

بار خدایا، راه شیطان به دلهای ما مگشای و جایگاه او در آنچه از آن ماست قرار مده.

بار خدایا، حقیقت هر باطل را که شیطان در چشم ما می آراید به ما بشناسان. و چون شناساندی،

ما را از ارتکاب آن بازدار. و به ما بیاموز که چسان فریبش دهیم

و ما را آگاه کن که با چه آلت و عـدت با او جدال کنیم و از خواب غفلت بیدارمان ساز که بدو نگرویم و توفیق خود رفیق ما گردان و در پیکار به خلاف او یاریمان نمای.

بار خدایا، دلهای ما را از انکار اعمال او لبریز کن و لطف خویش همراه ما کن تا رشته حیله های او از هم بگسلیم.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و شیطان را بر ما چیره مگردان و از ما نومیدش گردان و طمع او از ما ببر.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست، و پدران ما را و مادران ما را و فرزندان ما را و خاندان ما را و خویشاوندان ما را و نزدیکان ما را و همسایگان ما مردان مؤمن و زنان مؤمنه را از گزند شیطان در ملاذی منیع

و ملجأی رفیع و پناهگاهی استوار جای ده و برای پیکار با او سپرهایی نگهدارنده و شمشیرهایی برنده عطا فرما.

بار خدایا، همه کسانی را که به پروردگاریت گواهی می دهند و یگانگیت را از روی اخلاص پذیرفته اند

و در عین عبودیت با شیطان در ستیزند و در معرفت علوم ربانی بر ضد او به تو استظهار دارند، از این دعا بهره ای رسان.

بار خـدایا، در هر کار که شـیطان گره افکنـد گرهگشایی کن، و هر در را که بر بنـدد تو باز کن، و هر تـدبیر که کند گسسـته گردان، و هر آهنگ که کند بر هم زن، و هر رشته که محکم بر تابد پنبه

نمای.

بار خدایا، لشکرش بشکن، کیدش باطل نمای، پناهگاهش ویران ساز و بینی اش بر خاک مال.

بار خدایا، ما را در شمار دشمنان شیطان قرار ده و از زمره دوستانش دور دار. چنان کن که چون آهنگ فریبمان کند، فرمانش اطاعت نکنیم و چون بخواند، اجابتش ننماییم.

هر کرا که تابع امر ماست به خصومت با او فرمان دهیم و هر که را تابع نهی ماست از متابعتش باز داریم.

بار خدایا، بر محمد خاتم پیغمبران و سرور فرستادگان و بر خاندان طیبین و طاهرینش درود بفرست.

و ما را و کسان ما را و برادران ما را و همه مردان و زنان مؤمن را، از هر چه از شر آن به تو پناه آورده ایم پناه ده و ما را از آنچه از بیم آن از تو زنهار خواسته ایم زنهار ده.

ای خداوند، آنچه را به دعا خواسته ایم روا ساز و هر چه را از ذکر آن غفلت ورزیده ایم به ما عطا کن و هر چه را به فراموشی سپرده ایم برای ما محفوظ دار و بدان سان که ما را به درجات صالحان و مراتب مؤمنان فرابر. آمین رب العالمین.

دعای ۱۸صحیفه– دعاؤه فی المحذورات

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا دُفِعَ عَنْهُ مَا يَحْذَرُ أَوْ عُجِّلَ لَهُ مَطْلَبُهُ

اَللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ قَضَائِكَ وَ بِمَا صَرَفْتَ عَنِّی مِنْ بَلَائِكَ

فَلَا تَجْعَلْ حَظِّی مِنْ رَحْمَتِكَ مَا عَجَّلْتَ لِی مِنْ عَافِيَتِكَ فَأَكُونَ قَدْ شَقِيتُ بِمَا أَحْبَبْتُ وَ سَعِدَ غَيْرِی بِمَا كَرِهْتُ

وَ إِنْ يَكُنْ مَا ظَلِلْتُ فِيهِ أَوْ بِتُّ فِيهِ مِنْ هَذِهِ الْعَافِيَهِ بَيْنَ يَدَیْ بَلَاءٍ لَا يَنْقَطِعُ وَ وِزْرٍ لَا يَرْتَفِعُ فَقَدِّمْ لِی مَا أَخَّرْتَ وَ أَخِّرْ عَنِّی مَا قَدَّمْتَ

فَغَيْرُ كَثِيرٍ

مَا عَاقِبَتُهُ الْفَنَاءُ وَ غَيْرُ قَلِيلٍ مَا عَاقِبَتُهُ الْبَقَاءُ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

ترجمه

نیایش هجدهم

ای خداوند، حمد باد تو را بر آن حسن تقدیر که نصیب من ساخته ای و آن بلاها که از من بگردانیده ای.

چنان مباد که این تندرستی که اکنون مرا ارزانی داشته ای، همه بهره من از رحمت تو باشد، تا آنچه دوست می داشته ام سبب شوربختی من شود و دیگری، از آنچه من ناخوش می داشته ام به سعادت رسد.

ای خداوند، اگر این تندرستی که مرا نصیب کرده ای و من شب و روزم را در آن به سر می آورم نشانه بلایی باشد بر دوام یا وبالی پایدار، پس آنچه را که واپس داشته ای پیش افکن و آنچه را که پیش افکنده ای واپس دار.

زیرا چیزی که به فنا انجامد بس ناچیز است هر چند فراوان بود، و چیزی که به بقا انجامد بسیاری است هر چند اندک نماید. و بر محمد و خاندانش درود بفرست.

دعای ۱۹صحیفه– دعاؤه فی الاستسقاء

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ الِاسْتِسْقَاءِ بَعْدَ الْجَدْبِ

اَللَّهُمَّ اسْقِنَا الْغَيْثَ وَ انْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ بِغَيْثِكَ الْمُغْدِقِ مِنَ السَّحَابِ الْمُنْسَاقِ لِنَبَاتِ أَرْضِكَ الْمُونِقِ فِي جَمِيعِ الْآفَاقِ

وَ امْنُنْ عَلَى عِبَادِكَ بِإِينَاعِ الثَّمَرَةِ وَ أَحْيِ بِلَادَكَ بِبُلُوغِ الزَّهْرَةِ

وَ أَشْهِدْ مَلَائِكَتَكَ الْكِرَامَ السَّفَرَةَ بِسَقْيٍ مِنْكَ نَافِعٍ دَائِمٍ غُزْرُهُ وَاسِعٍ دِرَرُهُ وَابِلٍ سَرِيعٍ عَاجِلٍ

تُحْيِي بِهِ مَا قَدْ مَاتَ وَ تَرُدُّ بِهِ مَا قَدْ فَاتَ وَ تُخْرِجُ بِهِ مَا هُوَ آتٍ

وَ تُوَسِّعُ بِهِ فِي الْأَقْوَاتِ سَحَاباً مُتَرَاكِماً هَنِيئاً مَرِيئاً طَبَقاً مُجَلْجَلًا غَيْرَ مُلِثٍّ وَدْقُهُ وَ لَا خُلَّبٍ بَرْقُهُ

اَللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثاً مُغِيثاً مَرِيعاً مُمْرِعاً عَرِيضاً وَاسِعاً غَزِيراً تَرُدُّ بِهِ النَّهِيضَ وَ تَجْبُرُ بِهِ الْمَهِيضَ

اَللَّهُمَّ اسْقِنَا سَقْياً تُسِيلُ مِنْهُ الظِّرَابَ وَ تَمْلَأُ مِنْهُ الْجِبَابَ وَ تُفَجِّرُ بِهِ الْأَنْهَارَ وَ تُنْبِتُ بِهِ الْأَشْجَارَ

وَ تُرْخِصُ بِهِ الْأَسْعَارَ فِي

جَمِيعِ الْأَمْصَارِ وَ تَنْعَشُ بِهِ الْبَهَائِمَ وَ الْخَلْقَ

وَ تُكْمِلُ لَنَا بِهِ طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ و تُنْبِتُ لَنَا بِهِ الزَّرْعَ وَ تُدِرُّ بِهِ الضَّرْعَ وَ تَزِيدُنَا بِهِ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِنَا

اَللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ ظِلَّهُ عَلَيْنَا سَمُوماً وَ لَا تَجْعَلْ بَرْدَهُ عَلَيْنَا حُسُوماً وَ لَا تَجْعَلْ صَوْبَهُ عَلَيْنَا رُجُوماً وَ لَا تَجْعَلْ مَاءَهُ عَلَيْنَا أُجَاجاً

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنَا مِنْ بَرَكَاتِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيءٍ قَدِير

ترجمه

نیایش نوزدهم

ای خداونـد، باران بفرست و سیرابمان ساز و همراه با بارانی فزاینـده و ریزنده، از ابری در آفاق رونده و گیاهان زیبا رویاننده، رحمت خود بر ما ارزانی دار.

ای خداوند، میوه ها را برسان و بر بندگانت احسان فرمای، گلها را شکفته گردان و زمین خود زنده نمای.

فرشتگان خود، آن فرستادگان بزرگوار را بفرمای تا از سوی تو، بارانی سودمند و پیوسته و فراوان و گسترده و تند بار بیاورند

و همـه جـا را سـیراب سازنـد، تـا زمین مرده را زنـده نمـایی و هر چه را از دست رفته است بـازگردانی و آنچه روییـدنی اسـت برویانی

و در روزی مردم گشـایش دهی، با چنان ابری انبوه، گرانبار، خوش و بی زیان و از کران تا کران، که از آن آواز تنـدر آیـد و بارانش ملایم و پر دوام بود و برقش فریبناک نبود.

ای خداوند، ما را از بارانی که به فریاد رسـنده، قحط زداینده، گیاه رویاننده، فراگیرنده و فراوان بارنده سیراب نمای، تا گیاهان ایستاده را طراوت تازه دهی و گیاهان بر زمین خفته را بر پای داری.

ای خداوند، بارانی برسان آن سان که آب ها از تپه ها روان داری و چاهها

از آب ها پر سازی و رودها به خروش آری و نباتات برویانی

و در همه شهرها ارزانی پدید آری و چارپایان و مردمان به تن و توش آری

و برای ما خوردنیهای خوش و گوارا کامل گردانی و کشته های ما برویانی و پستانهای ستوران پر شیر سازی و بر نیروی ما نیرویی دیگر افزایی.

ای خداوند، سایه ابر بر ما باد سموم مگردان و خنکی اش را شوم منمای. چنان مباد که به جای باران بر سر ما سنگ ببارد و به جای آب شیرین و گوارا آب تلخ و شور.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و ما را از برکات زمین و آسمان ها روزی ده. انک علی کل شی ء قدیر.

دعای ۲۰صحیفه– دعاؤه فی مکارنم الأخلاق

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ وَ مَرْضِيِّ الْأَفْعَالِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ بَلِّغْ بِإِيمَانِي أَكْمَلَ الْإِيمَانِ

وَ اجْعَلْ يَقِينِي أَفْضَلَ الْيَقِينِ وَ انْتَهِ بِنِيَّتِي إِلَى أَحْسَنِ النِّيَّاتِ وَ بِعَمَلِي إِلَى أَحْسَنِ الْأَعْمَالِ

اَللَّهُمَّ وَفِّرْ بِلُطْفِكَ نِيَّتِي وَ صَحِّحْ بِمَا عِنْدَكَ يَقِينِي وَ اسْتَصْلِحْ بِقُدْرَتِكَ مَا فَسَدَ مِنِّي

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ اكْفِنِي مَا يَشْغَلُنِي الِاهْتِمَامُ بِهِ وَ اسْتَعْمِلْنِي بِمَا تَسْأَلُنِي غَداً عَنْهُ وَ اسْتَفْرِغْ أَيَّامِي فِيمَا خَلَقْتَنِي لَهُ

وَ أَغْنِنِي وَ أَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِكَ وَ لَا تَفْتِنِّي بِالنَّظَرِ وَ أَعِزَّنِي وَ لَا تَبْتَلِيَنِّي بِالْكِبْرِ

وَ عَبِّدْنِي لَكَ وَ لَا تُفْسِدْ عِبَادَتِي بِالْعُجْبِ

وَ أَجْرِ لِلنَّاسِ عَلَى يَدِيَ الْخَيْرَ وَ لَا تَمْحَقْهُ بِالْمَنِّ وَ هَبْ لِي مَعَالِيَ الْأَخْلَاقِ وَ اعْصِمْنِي مِنَ الْفَخْرِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ لَا تَرْفَعْنِي فِي النَّاسِ دَرَجَةً إِلَّا حَطَطْتَنِي عِنْدَ نَفْسِي مِثْلَهَا

وَ لَا تُحْدِثْ لِي عِزّاً ظَاهِراً إِلَّا أَحْدَثْتَ لِي ذِلَّةً بَاطِنَةً عِنْدَ نَفْسِي

بِقَدَرِهَا

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ مَتِّعْنِی بِهُدًى صَالِحٍ لاَ أَسْتَبْدِلُ بِهِ وَ طَرِيقَهِ حَقٍّ لاَ أَزِيغُ عَنْهَا وَ نِيَّهِ رُشْدٍ لاَ أَشُکُّ فِيهَا

وَ عَمِّرْنِی مَا كَانَ عُمُرِی بِذْلَهً فِی طَاعَتِکَ فَإِذَا كَانَ عُمُرِی مَرْتَعاً لِلشَّيْطَانِ فَاقْبِضْنِی إِلَيْکَ قَبْلَ أَنْ يَسْبِقَ مَقْتُکَ إِلَيَّ أَوْ يَسْتَحْكِمَ غَضَبُکَ عَلَيَ

اَللَّهُمَّ لاَ تَدَعْ خَصْلَهً تُعَابُ مِنِّی إِلاَّ أَصْلَحْتَهَا وَ لاَ عَائِبَهً أُوَنَّبُ بِهَا إِلاَّ حَسَّنْتَهَا وَ لاَ أُكْرُومَهً فِيَّ نَاقِصَهً إِلاَّ أَتْمَمْتَهَا

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَبْدِلْنِی مِنْ بِغْضَهِ أَهْلِ الشَّنَآنِ الْمَحَبَّهَ

وَ مِنْ حَسَدِ أَهْلِ الْبَغْيِ الْمَوَدَّهَ وَ مِنْ ظِنَّهِ أَهْلِ الصَّلاَحِ الثِّقَهَ وَ مِنْ عَدَاوَهِ الْأَدْنَيْنَ الْوَلاَيَهَ

وَ مِنْ عُقُوقِ ذَوِی الْأَرْحَامِ الْمَبَرَّهَ وَ مِنْ خِذْلاَنِ الْأَقْرَبِينَ النُّصْرَهَ وَ مِنْ حُبِّ الْمُدَارِينَ تَصْحِيحَ الْمِقَهِ

وَ مِنْ رَدِّ الْمُلاَبِسِينَ كَرَمَ الْعِشْرَهِ وَ مِنْ مَرَارَهِ خَوْفِ الظَّالِمِينَ حَلاَوَهَ الْأَمَنَهِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ لِی يَداً عَلَى مَنْ ظَلَمَنِی وَ لِسَاناً عَلَى مَنْ خَاصَمَنِی وَ ظَفَراً بِمَنْ عَانَدَنِی

وَ هَبْ لِی مَكْراً عَلَى مَنْ كَايَدَنِی وَ قُدْرَهً عَلَى مَنِ اضْطَهَدَنِی وَ تَكْذِيباً لِمَنْ قَصَبَنِی

وَ سَلاَمَهً مِمَّنْ تَوَعَّدَنِی وَ وَفِّقْنِی لِطَاعَهِ مَنْ سَدَّدَنِی وَ مُتَابَعَهِ مَنْ أَرْشَدَنِی

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَدِّدْنِی لِأَنْ أُعَارِضَ مَنْ غَشَّنِی بِالنُّصْحِ وَ أَجْزِيَ مَنْ هَجَرَنِی بِالْبِرِّ وَ أُثِيبَ مَنْ حَرَمَنِی بِالْبَذْلِ

وَ أُكَافِيَ مَنْ قَطَعَنِی بِالصِّلَهِ وَ أُخَالِفَ مَنِ اغْتَابَنِی إِلَى حُسْنِ الذِّكْرِ وَ أَنْ أَشْكُرَ الْحَسَنَهَ وَ أُغْضِيَ عَنِ السَّيِّئَهِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ حَلِّنِی بِحِلْيَهِ الصَّالِحِينَ وَ أَلْبِسْنِی زِينَهَ الْمُتَّقِينَ فِی بَسْطِ الْعَدْلِ

وَ كَظْمِ الغَيْظِ وَ إِطْفَاءِ النَّائِرَهِ وَ ضَمِّ أَهْلِ الْفُرْقَهِ وَ إِصْلاَحِ ذَاتِ الْبَيْنِ

وَ إِفْشَاءِ الْعَارِفَهِ وَ سَتْرِ الْعَائِبَهِ وَ لِينِ الْعَرِيكَهِ

وَ خَفْضِ الْجَنَاحِ وَ حُسْنِ

السِّيرَهِ وَ سُكُونِ الرِّيحِ وَ طِيبِ الْمُخَالَقَهِ

وَ السَّبْقِ إِلَى الْفَضِيلَهِ وَ إِيثَارِ التَّفَضُّلِ وَ تَرْكِ التَّعْيِيرِ وَ الْإِفْضَالِ عَلَى غَيْرِ الْمُسْتَحِقِ

وَ الْقَوْلِ بِالْحَقِّ وَ إِنْ عَزَّ وَ اسْتِقْلَالِ الْخَيْرِ وَ إِنْ كَثُرَ مِنْ قَوْلِی وَ فِعْلِی

وَ اسْتِكْثَارِ الشَّرِّ وَ إِنْ قَلَّ مِنْ قَوْلِی وَ فِعْلِی وَ أَكْمِلْ ذَلِكَ لِی بِدَوَامِ الطَّاعَهِ وَ لُزُومِ الْجَمَاعَهِ وَ رَفْضِ أَهْلِ الْبِدَعِ وَ مُسْتَعْمِلِ الرَّأْيِ الْمُخْتَرَعِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ أَوْسَعَ رِزْقِكَ عَلَيَّ إِذَا كَبِرْتُ وَ أَقْوَى قُوَّتِكَ فِيَّ إِذَا نَصِبْتُ

وَ لَا تَبْتَلِيَنِّی بِالْكَسَلِ عَنْ عِبَادَتِكَ وَ لَا الْعَمَى عَنْ سَبِيلِكَ وَ لَا بِالتَّعَرُّضِ لِخِلَافِ مَحَبَّتِكَ وَ لَا مُجَامَعَهِ مَنْ تَفَرَّقَ عَنْكَ وَ لَا مُفَارَقَهِ مَنِ اجْتَمَعَ إِلَيْكَ

اَللَّهُمَّ اجْعَلْنِی أَصُولُ بِكَ عِنْدَ الضَّرُورَهِ وَ أَسْأَلُكَ عِنْدَ الْحَاجَهِ

وَ أَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ عِنْدَ الْمَسْكَنَهِ وَ لَا تَفْتِنِّی بِالِاسْتِعَانَهِ بِغَيْرِكَ إِذَا اضْطُرِرْتُ

وَ لَا بِالْخُضُوعِ لِسُؤَالِ غَيْرِكَ إِذَا افْتَقَرْتُ

وَ لَا بِالتَّضَرُّعِ إِلَى مَنْ دُونَكَ إِذَا رَهِبْتُ فَأَسْتَحِقَّ بِذَلِكَ خِذْلَانَكَ وَ مَنْعَكَ وَ إِعْرَاضَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اَللَّهُمَّ اجْعَلْ مَا يُلْقِی الشَّيْطَانُ فِی رُوعِی مِنَ التَّمَنِّی وَ التَّظَنِّی وَ الْحَسَدِ ذِكْراً لِعَظَمَتِكَ وَ تَفَكُّراً فِی قُدْرَتِكَ وَ تَدْبِيراً عَلَى عَدُوِّكَ

وَ مَا أَجْرَى عَلَى لِسَانِی مِنْ لَفْظَهِ فُحْشٍ أَوْ هُجْرٍ أَوْ شَتْمِ عِرْضٍ أَوْ شَهَادَهِ بَاطِلٍ أَوِ اغْتِيَابِ مُؤْمِنٍ غَائِبٍ أَوْ سَبِّ حَاضِرٍ وَ مَا أَشْبَهَ ذَلِكَ

نُطْقاً بِالْحَمْدِ لَكَ وَ إِغْرَاقاً فِی الثَّنَاءِ عَلَيْكَ وَ ذَهَاباً فِی تَمْجِيدِكَ وَ شُكْراً لِنِعْمَتِكَ وَ اعْتِرَافاً بِإِحْسَانِكَ وَ إِحْصَاءً لِمِنَنِكَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ لَا أُظْلَمَنَّ وَ أَنْتَ مُطِيقٌ لِلدَّفْعِ عَنِّی وَ لَا أَظْلِمَنَّ وَ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى الْقَبْضِ مِنِّی

وَ لَا أَضِلَّنَّ وَ قَدْ أَمْكَنَتْكَ هِدَايَتِی وَ لَا أَفْتَقِرَنَّ وَ مِنْ عِنْدِكَ وُسْعِی وَ لَا

أَطْغَیَنَّ وَ مِنْ عِنْدِکَ وُجْدِی

اَللَّهُمَّ إِلَی مَغْفِرَتِکَ وَفَدْتُ وَ إِلَی عَفْوِکَ قَصَدْتُ وَ إِلَی تَجَاوُزِکَ اشْتَقْتُ

وَ بِفَضْلِکَ وَثِقْتُ وَ لَیْسَ عِنْدِی مَا یُوجِبُ لِی مَغْفِرَتَکَ وَ لاَ فِی عَمَلِی مَا أَسْتَحِقُّ بِهِ عَفْوَکَ

وَ مَا لِی بَعْدَ أَنْ حَکَمْتُ عَلَی نَفْسِی إِلاَّ فَضْلُکَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ تَفَضَّلْ عَلَیَ

اَللَّهُمَّ وَ أَنْطِقْنِی بِالْهُدَی وَ أَلْهِمْنِی التَّقْوَی وَ وَفِّقْنِی لِلَّتِی هِیَ أَزْکَی وَ اسْتَعْمِلْنِی بِمَا هُوَ أَرْضَی

اَللَّهُمَّ اسْلُکْ بِیَ الطَّرِیقَهَ الْمُثْلَی وَ اجْعَلْنِی عَلَی مِلَّتِکَ أَمُوتُ وَ أَحْیَا

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ مَتِّعْنِی بِالاِقْتِصَادِ

وَ اجْعَلْنِی مِنْ أَهْلِ السَّدَادِ وَ مِنْ أَدِلَّهِ الرَّشَادِ وَ مِنْ صَالِحِ الْعِبَادِ وَ ارْزُقْنِی فَوْزَ الْمَعَادِ وَ سلاَمَهَ الْمِرْصَادِ

اَللَّهُمَّ خُذْ لِنَفْسِکَ مِنْ نَفْسِی مَا یُخَلِّصُهَا وَ أَبْقِ لِنَفْسِی مِنْ نَفْسِی مَا یُصْلِحُهَا فَإِنَّ نَفْسِی هَالِکَهٌ أَوْ تَعْصِمَهَا

اَللَّهُمَّ أَنْتَ عُدَّتِی إِنْ حَزِنْتُ وَ أَنْتَ مُنْتَجَعِی إِنْ حُرِمْتُ وَ بِکَ اسْتِغَاثَتِی إِنْ کَرِثْتُ وَ عِنْدَکَ مِمَّا فَاتَ خَلَفٌ وَ لِمَا فَسَدَ صَلاَحٌ وَ فِیمَا أَنْکَرْتَ تَغْیِیرٌ

فَامْنُنْ عَلَیَّ قَبْلَ الْبَلاَءِ بِالْعَافِیَهِ وَ قَبْلَ الطَّلَبِ بِالْجِدَهِ وَ قَبْلَ الضَّلاَلِ بِالرَّشَادِ

وَ اکْفِنِی مَئُونَهَ مَعَرَّهِ الْعِبَادِ وَ هَبْ لِی أَمْنَ یَوْمِ الْمَعَادِ وَ امْنَحْنِی حُسْنَ الْإِرْشَادِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ادْرَأْ عَنِّی بِلُطْفِکَ وَ اغْذُنِی بِنِعْمَتِکَ وَ أَصْلِحْنِی بِکَرَمِکَ وَ دَاوِنِی بِصُنْعِکَ

وَ أَظِلَّنِی فِی ذَرَاکَ وَ جَلِّلْنِی رِضَاکَ وَ وَفِّقْنِی إِذَا اشْتَکَلَتْ عَلَیَّ الْأُمُورُ لِأَهْدَاهَا وَ إِذَا تَشَابَهَتِ الْأَعْمَالُ لِأَزْکَاهَا وَ إِذَا تَنَاقَضَتِ الْمِلَلُ لِأَرْضَاهَا

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ تَوِّجْنِی بِالْکِفَایَهِ وَ سُمْنِی حُسْنَ الْوِلاَیَهِ وَ هَبْ لِی صِدْقَ الْهِدَایَهِ وَ لاَ تَفْتِنِّی بِالسَّعَهِ وَ امْنَحْنِی حُسْنَ الدَّعَهِ

وَ لاَ تَجْعَلْ عَیْشِی کَدّاً کَدّاً وَ لاَ تَرُدَّ دُعَائِی عَلَیَّ رَدّاً فَإِنِّی لاَ أَجْعَلُ

لَکَ ضِدّاً وَ لاَ أَدْعُو مَعَکَ نِدّاً

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ امْنَعْنِی مِنَ السَّرَفِ

وَ حَصِّنْ رِزْقِی مِنَ التَّلَفِ وَ وَفِّرْ مَلَکَتِی بِالْبَرَکَهِ فِیهِ وَ أَصِبْ بِی سَبِیلَ الْهِدَایَهِ لِلْبِرِّ فِیمَا أُنْفِقُ مِنْهُ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اکْفِنِی مَئُونَهَ الِاکْتِسَابِ

وَ ارْزُقْنِی مِنْ غَیْرِ احْتِسَابٍ فَلاَ أَشْتَغِلَ عَنْ عِبَادَتِکَ بِالطَّلَبِ وَ لاَ أَحْتَمِلَ إِصْرَ تَبِعَاتِ الْمَکْسَبِ

اَللَّهُمَّ فَأَطْلِبْنِی بِقُدْرَتِکَ مَا أَطْلُبُ وَ أَجِرْنِی بِعِزَّتِکَ مِمَّا أَرْهَبُ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ صُنْ وَجْهِی بِالْیَسَارِ

وَ لاَ تَبْتَذِلْ جَاهِی بِالْإِقْتَارِ فَأَسْتَرْزِقَ أَهْلَ رِزْقِکَ وَ أَسْتَعْطِیَ شِرَارَ خَلْقِکَ فَأَفْتَتِنَ بِحَمْدِ مَنْ أَعْطَانِی

و أُبْتَلَی بِذَمِّ مَنْ مَنَعَنِی وَ أَنْتَ مِنْ دُونِهِمْ وَلِیُّ الْإِعْطَاءِ وَ الْمَنْعِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ارْزُقْنِی صِحَّهً فِی عِبَادَهٍ وَ فَرَاغاً فِی زَهَادَهٍ وَ عِلْماً فِی اسْتِعْمَالٍ وَ وَرَعاً فِی إِجْمَالٍ

اَللَّهُمَّ اخْتِمْ بِعَفْوِکَ أَجَلِی وَ حَقِّقْ فِی رَجَاءِ رَحْمَتِکَ أَمَلِی وَ سَهِّلْ إِلَی بُلُوغِ رِضَاکَ سُبُلِی وَ حَسِّنْ فِی جَمِیعِ أَحْوَالِی عَمَلِی

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ نَبِّهْنِی لِذِکْرِکَ فِی أَوْقَاتِ الْغَفْلَهِ وَ اسْتَعْمِلْنِی بِطَاعَتِکَ فِی أَیَّامِ الْمُهْلَهِ

وَ انْهَجْ لِی إِلَی مَحَبَّتِکَ سَبِیلاً سَهْلَهً أَکْمِلْ لِی بِهَا خَیْرَ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

اَللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ کَأَفْضَلِ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ قَبْلَهُ وَ أَنْتَ مُصَلٍّ عَلَی أَحَدٍ بَعْدَهُ

وَ آتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَهً وَ فِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَ قِنِی بِرَحْمَتِکَ عَذَابَ النَّارِ

ترجمه

نیایش بیستم

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و ایمان مرا به کامل ترین درجات ایمان

و یقین مرا به برترین مراتب یقین و نیت مرا به نیکوترین نیتها و عمل مرا به بهترین اعمال فرا بر.

ای خداوند، به لطف خود نیت مرا

از هر شائبه مصون دار و به رحمت خود یقین مرا استوار گردان، و به قدرت خود فساد مرا به صلاح بدل نمای.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش

و مرا از هر کار که پرداختن به آن از پرداختنم به تو باز می دارد، بی نیاز گردان و به کاری بر گمار که در روز باز پسین از من خواهی و روزهای عمر مرا در کاری که مرا برای آن آفریده ای مصروف دار

و مرا بی نیاز فرمای و در روزی بر من بگشای و به نگریستن به حسرت در مال و جاه کسان گرفتار مساز و عزیزم دار و به خود پسندی دچارم مکن.

مرا به بندگی خودگیر و عبادتم را به عجب و غرور تباه مکن.

و بر دست من، در حق مردم کارهای خیر جاری کن و کارهای خیر من به شائبه منت نهادن بر خلق خدای میامیز و از اخلاق متعالی بهره ورم دار و از نازش بر خویش در امان.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و هر گاه مرا در نظر مردم به درجتی فرا می بری به همان قدر در نفس خود خوارم گردان

و هر گاه مرا به عزتی آشکار می نوازی به همان قدر در نفس خود ذلیل گردان.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش

و مرا به راه شایسته هدایت راه بنمای و چنان کن که راه دیگرگون نکنم، و طریق حق پیش پای من بگشای و چنان کن که به راه باطل نگرایم، و نیتی صوابم ده و چنان کن که در آن تردید روا ندارم،

و عمر مرا دراز نمای و چنان

کن که در طاعت تو به سر شود و چون مرتع عمر من چراگاه اهریمن گردد، پیش از آنکه خصومت تو بر من تازد یا خشم تو مرا به سر در اندازد، جان من بستان.

ای خداوند، هر خصلت بد که در من است به صلاح آور و هر زشتی که با من است و موجب نکوهش من، به زیبایی بدل نمای و هر کرامت کمال نایافته که در من است کامل فرمای.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش

و بدل بفرمای کینه توزی دشمنان مرا به محبت

و حسد حسودان مرا به مودت و بدگمانی صالحان را در حق من به اعتماد و دشمنی نزدیکان را به دوستی

و کژتابی خویشاوندان را به نیکخواهی و فرو گذاشتن اقربای مرا به یاریگری و دوستی ناپایدار مجامله گران را به دوستی پایدار

و ناسازگاری معاشران را به معاشرتی کریمانه و تلخی بیم از ستمکاران را به شیرینی ایمنی از تجاوز ایشان.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و مرا در برابر آن که بر من ستم می کند، تنی توانا ده و در برابر آن که با من به بحث و جدال برخاسته، زبانی گویا ده و در برابر کسی که با من دشمنی می ورزد، پیروزی ده

و در برابر کسی که بر من حیله می کند، مکر ارزانی دار و در برابر کسی که مرا مقهور خود خواهد، قدرت عطا فرمای و دروغ کسی را که مرا دشنام می دهد آشکار ساز

و از آن که تهدیدم می کند مرا به سلامت دار و توفیقم ده که فرمانبردار کسی باشم که مرا به راه راست برد و

تابع آن که مرا به طریق رشاد می کشد.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و رستگاری بخش مرا تا کسی را که با من ناراستی کند به اخلاص پاسخ دهم و کسی را که از من دوری گزیند به نیکویی جزا دهم و کسی را که مرا محروم می دارد به بذل و احسان بنوازم

و با آن کس که رشته مودت بریده است بپیوندم و کسی را که از من به بدی یاد کرده به نیکی یاد کنم و خوبی را سپاس گویم و از بدی چشم فرو بندم.

ای خداوند، مرا سیمای صالحان ده و جامه پرهیزگاران:در گستردن عدل

و فرو خوردن خشم و خاموش کردن آتش دشمنی و به هم پیوستن تفرقه جویان و آشتی دادن خصمان

و فاش کردن نیکی و پوشیدن عیبها و نرمخویی

و فروتنی و نیک سیرتی و بیرون راندن باد غرور از سر و خوشخویی

و سبقت در فضیلت و ایثار در بخشش و دم فرو بستن از عیب دیگران و ترک افضال در حق کسی که در خور افضال نباشد

و گفتن سخن حق، هر چند دشوار بود و اندک شمردن نیکیهای خود در کردار و گفتار هر چند بسیار بود

و بسیار شمردن بدیهای خود در کردار و گفتار هر چند اندک بود. ای خداوند، این صفات را در من به کمال رسان به دوام طاعت خود و همسویی با جماعت مقبول و دوری از بدعت جویان و پیروان باورهای مجعول.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و فراخ ترین روزی ات را به هنگام پیری به من ارزانی دار و نیرومندترین نیرویت را

به هنگام درماندگی.

در عبـادت دچـار کـاهلیم مگردان و چنان مکن که دیـدگانم از دیـدن راه تو نابینا بود یا به خلاف محبت تو گام بردارم، یا به آنان که از تو بریده اند پیوندم، یا از آنان که به تو پیوسته اند بریده شوم.

ای خداوند، چنان کن که به هنگام ضرورت به نیروی تو بتازم و به هنگام نیاز از تو یاری خواهم

و به هنگام مسکنت به درگاه تو تضرع کنم. و مرا میازمای که به هنگام اضطرار از جز تویی یاری جویم

و به هنگام بینوایی به پیشگاه جز تویی خاضع شوم

و به هنگام ترس در برابر جز تویی تضرع کنم، تا آنگاه مستحق خذلان و منع و اعراض تو گردم. ای مهربان ترین مهربانان.

ای خداوند، هر آرزو و گمان و حسد که اهریمن در دل من افکند تو آن را به ذکر عظمتت و تفکر در قدرتت و تدبیر بر ضـد دشمنت بدل نمای.

هر ناسـزا و لغو و دشـنام در آبرو، یا شـهادت باطل، یا غیبت مؤمن غایب یا ناسـزا به حاضران و از این گونه که اهریمن بر زبان من می افکند

تو آن را به حمد و سپاس خود و افزونی در ثنای خود و بیان مجد و عظمت خود و سپاس نعمت خود و اعتراف به احسان خود و شمارش نعم خود بدل فرمای.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش. کس بر من سـتم روا ندارد، زیرا تو را توان دفع سـتم از من هست و من بر کس ستم نکنم، زیرا تو قادری که مرا از ستمگری باز داری.

هرگز گمراه نخواهم شد زیرا تو

می توانی مرا به راه هدایت اندازی. هرگز فقیر نشوم، زیرا که توانگری ام از توست و هرگز گردنکشی نکنم که قدرت و توان من از توست.

ای خداوند، بر آستان مغفرت تو فرود آمده ام و به امید عفو تو آهنگ کرده ام و به بخشایش تو دل بسته ام

و به فضل و احسان تو اعتماد کرده ام و مرا آنچه سبب آمرزش تو شود، در دست نیست و کاری نکرده ام که به پاداش آن شایسته عفو تو باشم

و چون بدین سان خویشتن را محکوم کرده ام دیگر جز فضل و احسان تو پناهی ندارم. پس درود بفرست بر محمد و خاندان او و مرا به فضل خویش بنواز.

ای خداوند، زبانم به هدایت بگشای و پرهیزگاری را به من الهام کن و مرا به هر کاری که پاکیزه تر است توفیق ده و به هر چه خشنودی تو در آن است برگمار.

ای خداوند، مرا به طریقت اعلی رهبری کن و چنان کن که بر دین تو بمیرم و بر دین تو زنده شوم.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و مرا از میانه روی بهره مند ساز

و در زمره اهل صواب در آور. مرا از راهنمایان طریق حق قرار ده و در شمار بندگان صالح. در قیامت رستگاری را نصیب من فرمای و از آتش دوزخم در امان دار.

ای خداوند، هر خصلتی را که خلاص نفس من در آن نیست، از من بستان و هر خصلتی را که اصلاح نفس مرا سبب است برای من باقی گذار. زیرا نفس اگر تواش در امان خود نداری هلاک شونده است.

ای خداوند، چون محزون شوم تویی ساز و

برگ من و چون محرومم دارند طلب روزی را به سوی تو آیم. هر گاه مصیبتی به من رسد به درگاه تو استغاثه کنم و هر چه از دست رود تواش جبران می کنی و هر چه تباه شود تواش به صلاح می آوری و هر چه تو را ناپسند افتد تواش دگرگون توانی کرد.

پس ای خداوند، پیش از در رسیدن بلا، نعمت عافیتم ده و پیش از آنکه دست طلب فرا کنم، توانگریم بخش و پیش از آنکه کارم به گمراهی کشد، راه هدایتم بنمای.

رنج عیبجویی مردم از من دور بدار و ایمنی روز رستاخیز نصیب من فرمای و ارشاد نیک دیگران را به من ببخش.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و به لطف خود آسیب حوادث از من دور دار و به نعمت خود مرا بپروران و به کرم خود اصلاح فرمای و درد من دوا نمای

و مرا در سایه امن خود جای ده و پیکر من به جامه خشنودی خود بیارای و چون کارها بر من آشوبد به گزاردن درست ترین آنها توفیقم ده و چون امور به یکدیگر مشتبه شوند به پاکیزه ترین آنها راه نمای و چون میان عقاید خلاف بر خیزد، تو مرا به آن مذهب رهبری کن که بیشتر مورد رضای توست.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و تاج بی نیازی بر سر من نه و بر آنم دار که هر کار که می کنم نیکو به انجامش رسانم و هدایت صادقم آموز و مفتون مال و جاهم مساز و آسودگیم عنایت کن

و زندگی من به رنج میامیز و دعای من اجابت ناکرده بر

سر من مزن که من تو را همتایی نشناسم و با وجود تو از دیگری چیزی نخواهم.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و مرا از اسرافکاری باز دار

و روزی من از تلف و تباهی برهان و بر دارایی من به برکت بیفزای و چون انفاق می کنم راه درست را به من بنمای.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و مرا از رنج تحصیل معاش بی نیازی ده

و بی حساب روزی ام ده، تا از عبادت تو به طلب روزی نپردازم و بار گران عواقب کسب و کار بر دوش نگیرم.

ای خداوند، آنچه را از تو طلب می کنم به قدرت خود روا گردان و از هر چه بیمناکم به عزت خویش پناه ده.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و آبرویم به توانگری مصون دار

و جاه و منزلتم را به بینوایی مکاه، آن سان که از دیگر روزی خوارانت روزی بطلبم و دست پیش بندگان شریر تو دراز کنم، آنگاه به ستایش کسی که به من بخشیده است فریفته شوم

و به نکوهش کسی که دست منع فرا روی من داشته مبتلی گردم، و حال آنکه کسی که توان بخشیدن و منعش هست تنها تویی و بس.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و مرا تندرستی ده که تو را پرستش کنم و آسایش عطا کن تا دامن از جهان در چینم و علم مرا با عمل همراه فرمای و پرهیزگاریم را با میانه روی قرین نمای.

ای خداوند، عمر من با عفو خود به پایان بر و آرزویم را با امید به رحمت خویش مقرون

دار و راه مرا در رسیدن به خشنودیت آسان گردان و در هر حال که هستم کار من نیکو کن.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و در اوقات غفلتم به یاد خود آگاهی ده و در ایام فرصتم به طاعت خود برگمار

و برای وصول به آستان محبت خود راهی هموار پیش پای من گشای و در آن راه خیر دنیا و آخرت را به تمامی ارزانیم دار.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش، بهترین درودهایی که پیش از او به یکی از آفریدگانت فرستاده ای، یا بعد از او به یکی از آفریدگانت خواهی فرستاد.

و ما را در این جهان و هم در آن جهان نیکی عطا کن و به حرمت خویش مرا از عذاب آتش نگه دار.

دعای ۲۱صحیفه– دعاؤه إِذَا حَزَنَهُ أَمْر

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا حَزَنَهُ أَمْرٌ وَ أَهَمَّتْهُ الْخَطَايَا

اَللَّهُمَّ يَا كَافِيَ الْفَرْدِ الضَّعِيفِ وَ وَاقِيَ الْأَمْرِ الْمَخُوفِ أَفْرَدَتْنِي الْخَطَايَا فَلَا صَاحِبَ مَعِي

وَ ضَعُفْتُ عَنْ غَضَبِكَ فَلَا مُؤَيِّدَ لِي وَ أَشْرَفْتُ عَلَى خَوْفِ لِقَائِكَ فَلَا مُسَكِّنَ لِرَوْعَتِي

وَ مَنْ يُؤْمِنُنِي مِنْكَ وَ أَنْتَ أَخَفْتَنِي وَ مَنْ يُسَاعِدُنِي وَ أَنْتَ أَفْرَدْتَنِي وَ مَنْ يُقَوِّينِي وَ أَنْتَ أَضْعَفْتَنِي

لَا يُجِيرُ يَا إِلَهِي إِلَّا رَبٌّ عَلَى مَرْبُوبٍ وَ لَا يُؤْمِنُ إِلَّا غَالِبٌ عَلَى مَغْلُوبٍ وَ لَا يُعِينُ إِلَّا طَالِبٌ عَلَى مَطْلُوبٍ

وَ بِيَدِكَ يَا إِلَهِي جَمِيعُ ذَلِكَ السَّبَبِ وَ إِلَيْكَ الْمَفَرُّ وَ الْمَهْرَبُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَجِرْ هَرَبِي وَ أَنْجِحْ مَطْلَبِي

اَللَّهُمَّ إِنَّكَ إِنْ صَرَفْتَ عَنِّي وَجْهَكَ الْكَرِيمَ أَوْ مَنَعْتَنِي فَضْلَكَ الْجَسِيمَ أَوْ حَظَرْتَ عَلَيَّ رِزْقَكَ أَوْ قَطَعْتَ عَنِّي سَبَبَكَ

لَمْ أَجِدِ السَّبِيلَ إِلَى شَيْ ءٍ مِنْ أَمَلِي غَيْرَكَ وَ لَمْ أَقْدِرْ عَلَى مَا عِنْدَكَ بِمَعُونَهِ

سِوَاکَ فَإِنِّی عَبْدُکَ وَ فِی قَبْضَتِکَ نَاصِیَتِی بِیَدِکَ

لاَ أَمْرَ لِی مَعَ أَمْرِکَ مَاضٍ فِیَّ حُکْمُکَ عَدْلٌ فِیَّ قَضَاؤُکَ وَ لاَ قُوَّهَ لِی عَلَی الْخُرُوجِ مِنْ سُلْطَانِکَ

وَ لاَ أَسْتَطِیعُ مُجَاوَزَه قُدْرَتِکَ وَ لاَ أَسْتَمِیلُ هَوَاکَ وَ لاَ أَبْلُغُ رِضَاکَ وَ لاَ أَنَالُ مَا عِنْدَکَ إِلاَّ بِطَاعَتِکَ وَ بِفَضْلِ رَحْمَتِکَ

إِلَهِی أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَیْتُ عَبْداً دَاخِراً لَکَ لاَ أَمْلِکُ لِنَفْسِی نَفْعاً وَ لاَ ضَرّاً إِلاَّ بِکَ

أَشْهَدُ بِذَلِکَ عَلَی نَفْسِی وَ أَعْتَرِفُ بِضَعْفِ قُوَّتِی وَ قِلَّه حِیلَتِی فَأَنْجِزْ لِی مَا وَعَدْتَنِی وَ تَمِّمْ لِی مَا آتَیْتَنِی

فَإِنِّی عَبْدُکَ الْمِسْکِینُ الْمُسْتَکِینُ الضَّعِیفُ الضَّرِیرُ الْحَقِیرُ الْمَهِینُ الْفَقِیرُ الْخَائِفُ الْمُسْتَجِیرُ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ لاَ تَجْعَلْنِی نَاسِیاً لِذِکْرِکَ فِیمَا أَوْلَیْتَنِی وَ لاَ غَافِلاً لِإِحْسَانِکَ فِیمَا أَبْلَیْتَنِی

وَ لاَ آیِساً مِنْ إِجَابَتِکَ لِی وَ إِنْ أَبْطَأَتْ عَنِّی فِی سَرَّاءَ کُنْتُ أَوْ ضَرَّاءَ أَوْ شِدَّهٍ أَوْ رَخَاءٍ

أَوْ عَافِیَهٍ أَوْ بَلاَءٍ أَوْ بُؤْسٍ أَوْ نَعْمَاءَ أَوْ جِدَهٍ أَوْ لَأْوَاءَ أَوْ فَقْرٍ أَوْ غِنًی

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ ثَنَائِی عَلَیْکَ وَ مَدْحِی إِیَّاکَ وَ حَمْدِی لَکَ فِی کُلِّ حَالاَتِی حَتَّی لاَ أَفْرَحَ بِمَا آتَیْتَنِی مِنَ الدُّنْیَا

وَ لاَ أَحْزَنَ عَلَی مَا مَنَعْتَنِی فِیهَا وَ أَشْعِرْ قَلْبِی تَقْوَاکَ وَ اسْتَعْمِلْ بَدَنِی فِیمَا تَقْبَلُهُ مِنِّی

وَ اشْغَلْ بِطَاعَتِکَ نَفْسِی عَنْ کُلِّ مَا یَرِدُ عَلَیَّ حَتَّی لاَ أُحِبَّ شَیْئًا مِنْ سُخْطِکَ وَ لاَ أَسْخَطَ شَیْئًا مِنْ رِضَاکَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ فَرِّغْ قَلْبِی لِمَحَبَّتِکَ وَ اشْغَلْهُ بِذِکْرِکَ وَ انْعَشْهُ بِخَوْفِکَ وَ بِالْوَجَلِ مِنْکَ

وَ قَوِّهِ بِالرَّغْبَه إِلَیْکَ وَ أَمِلْهُ إِلَی طَاعَتِکَ وَ أَجْرِ بِهِ فِی أَحَبِّ السُّبُلِ إِلَیْکَ وَ ذَلِّلْهُ بِالرَّغْبَه فِیمَا عِنْدَکَ أَیَّامَ حَیَاتِی کُلِّهَا

وَ اجْعَلْ تَقْوَاکَ مِنَ الدُّنْیَا زَادِی وَ إِلَی رَحْمَتِکَ رِحْلَتِی وَ فِی

مَرْضَاتِکَ مَدْخَلِی

وَ اجْعَلْ فِی جَنَّتِکَ مَثْوَایَ وَ هَبْ لِی قُوَّةً أَحْتَمِلُ بِهَا جَمِیعَ مَرْضَاتِکَ

وَ اجْعَلْ فِرَارِی إِلَیْکَ وَ رَغْبَتِی فِیمَا عِنْدَکَ

وَ أَلْبِسْ قَلْبِیَ الْوَحْشَةَ مِنْ شِرَارِ خَلْقِکَ وَ هَبْ لِیَ الْأُنْسَ بِکَ وَ بِأَوْلِیَائِکَ وَ أَهْلِ طَاعَتِکَ

وَ لَا تَجْعَلْ لِفَاجِرٍ وَ لَا کَافِرٍ عَلَیَّ مِنَّةً وَ لَا لَهُ عِنْدِی یَداً وَ لَا بِی إِلَیْهِمْ حَاجَةً

بَلِ اجْعَلْ سُکُونَ قَلْبِی وَ أُنْسَ نَفْسِی وَ اسْتِغْنَائِی وَ کِفَایَتِی بِکَ وَ بِخِیَارِ خَلْقِکَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنِی لَهُمْ قَرِیناً وَ اجْعَلْنِی لَهُمْ نَصِیراً

وَ امْنُنْ عَلَیَّ بِشَوْقٍ إِلَیْکَ وَ بِالْعَمَلِ لَکَ بِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَی إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ وَ ذَلِکَ عَلَیْکَ یَسِیر

ترجمه

نیایش بیست و یکم

ای خداوندی که تنها تو بسنده ای بنده تنها و ناتوان را، و ای خداوندی که تنها تو نگهدارنده ای از هر چه سهمناک و وحشت خیز است. خطاهای من سبب تنهایی من شده و یاور و همراهی برای من نمانده است.

از خشم تو ناتوان گشته ام و کس مرا مددکار نیست. وحشت از دیدار تو بر من چیره شده و وحشتم را تسکین دهنده ای نیست.

ای خداوند، چه کسی مرا از ایمنی بخشد، اگر تو مرا به وحشت افکنده باشی؟ چه کسی مرا یاری دهد، اگر تو بی کس و تنهایم ساخته باشی؟ چه کسی مرا توانایی بخشد، اگر تو ناتوانم خواسته باشی؟

ای خداوند من، تنها پرورنده است که پرورده خود پناه تواند داد و غالب است که مغلوب خود را ایمنی تواند بخشید و جوینده است که گریخته را یاری تواند داد.

ای خداوند من، همه این ها به دست توست و گریزگاهی جز به آستان تو نیست.

پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و اکنون که به سوی تو گریخته ام پناهم ده و اکنون که حاجت به تو آورده ام حاجت من بر آور.

ای خداوند، اگر تو روی نیکوی خود از من بگردانی، یا مرا از فضل و احسان عظیم خویش منع فرمایی، یا روزیت را از من دریغ داری، یا رشته عنایت خود از من ببری،

باز هم برای رسیدن به آرزوهایم راهی جز تو نمی یابم و برای رسیدن به رحمت تو جز تو یاوری نمی جویم، که من بنده تو هستم، و در قبضه اقتدار تو و موی سرم چون زمام من به دست توست.

ای خداوند، جز آنچه تو فرمایی مرا فرمانی نیست. حکم تو بر من روان است. هر چه برای من مقدر گردانی عین عدالت است و مرا یارای بیرون شدن از حیطه فرمانروایی تو نباشد.

از دایره قدرت تو پای بیرون نتوانم نهاد. و نیاورم که خود را محبوب تو گردانم و تو را از خود خشنود سازم. و به آنچه در نزد توست جز به طاعت و بخشش و بخشایش تو نتوانم رسید.

ای خداوند، شب را به روز می آورم و روز را به شب می رسانم، در حالی که بنده ذلیل تو هستم. مالك سود و زیان خود نیستم مگر به نیروی تو.

بر این گواهی می دهم و به ناتوانی و بیچارگی خود معترفم. پس ای خداوند، آن وعده که مرا داده ای برآور و هر چه مرا عطا کرده ای به کمال رسان،

که من بنده بینوای زار ناتوان زیان دیده حقیر بی مقدار فقیر ترسان پناهنده توام.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و

چنان مکن که سپاسگزاری در برابر نعمتت را فراموش کنم، یا از ذکر احسان و بخشش تو غافل شوم،

یا از استجابت دعایم – هر چند به تأخیر افتد – نومید گردم، چه در مسرت باشم یا اندوه، چه در سختی باشم یا آسایش،

چه در عافیت به سر برم یا در بلا، چه در توانگری باشم یا بینوایی، چه در فراخی نعمت باشم یا در تنگی معیشت و چه در فقر یا غنا.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا در همه حال توفیق ده که ذکر جمیل تو گویم و به ستایش تو بر خیزم و سپاست بگزارم، تا به آنچه از مال دنیا بر من ارزانی داشته ای دلخوش نباشم

و به منع تو اندوه نخورم. خوف خود شعار دلم گردان و تنم را به کاری برگمار که تواش می پسندی

و مرا از هر چه به من روی آورد، به فرمانبرداری خود مشغول دار، تا چیزی که تو را به خشم آورد به دوستی نگیرم و از چیزی که رضای تو در آن است خشم نگیرم.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و دلم از هر محبتی تهی گردان تا تنها جای محبت تو باشد، و به یاد خود مشغول دار و از بیم خود توانگر نمای

و رغبت آن به خود برانگیز و به طاعت خود گرایش ده و بدان راه که بیشترش دوست داری روان بدار و چنان کن که تا زنده ام مقهور رغبت به چیزی باشد که در نزد توست.

ای خداوند، چنان کن که در این جهان پرهیزگاری رهتوشه من باشد و مقصد من

در این سفر رسیدن به رحمت تو و خشنودی تو سرای من

و بهشت تو جایگاه من. و مرا نیرویی ده که بار رضای تو بر دوش توانم کشید

و از هر که گریزم در تو گریزم و خواست من چیزی باشد که در نزد تو باشد.

قلبم را از بدسیرتان به بیم افکن و انس خود و دوستان خود و بندگان فرمانبردارت را نصیب من کن.

بار خدایا، بار منت هیچ گنهکار و کافر بر دوش من منه و برای هیچ یک از آنان در نزد من نعمت و بهره ای قرار مده و مرا نیز به آنان محتاج مکن،

بلکه آرامش دل و آسایش جان و بی نیازی و کفایت مرا تنها به خود و بندگان نیکوکارت منحصر فرمای.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا همدم ایشان ساز و مرا یاور ایشان گردان

و بر من منت نه و شوق خود در دل من افکن و به کاریم بر گمار که تواش دوست بداری و تو از آن خشنود شوی، که تو بر هر کاری توانایی. و ذلک علیک یسیر.

دعای ۲۲صحیفه– دعاؤه عند الشده

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ الشِّدَّهِ وَ الْجَهْدِ وَ تَعَسُّرِ الْأُمُورِ

اَللَّهُمَّ إِنَّکَ كَلَّفْتَنِی مِنْ نَفْسِی مَا أَنْتَ أَمْلَکُ بِهِ مِنِّی وَ قُدْرَتُکَ عَلَيْهِ وَ عَلَیَّ أَغْلَبُ مِنْ قُدْرَتِی

فَأَعْطِنِی مِنْ نَفْسِی مَا يُرْضِيکَ عَنِّی وَ خُذْ لِنَفْسِکَ رِضَاهَا مِنْ نَفْسِی فِی عَافِيَهٍ

اَللَّهُمَّ لَا طَاقَهَ لِی بِالْجَهْدِ وَ لَا صَبْرَ لِی عَلَی الْبَلَاءِ وَ لَا قُوَّهَ لِی عَلَی الْفَقْرِ فَلَا تَحْظُرْ عَلَیَّ رِزْقِی

وَ لَا تَكِلْنِی إِلَی خَلْقِکَ بَلْ تَفَرَّدْ بِحَاجَتِی وَ تَوَلَّ كِفَايَتِی

وَ انْظُرْ إِلَیَّ وَ انْظُرْ لِی فِی جَمِيعِ أُمُورِی

فَإِنَّکَ إِنْ وَکَلْتَنِی إِلَی نَفْسِی عَجَزْتُ عَنْهَا وَ لَمْ أُقِمْ مَا فِیهِ مَصْلَحَتُهَا وَ إِنْ وَکَلْتَنِی إِلَی خَلْقِکَ تَجَهَّمُونِی

وَ إِنْ أَلْجَأْتَنِی إِلَی قَرَابَتِی حَرَمُونِی وَ إِنْ أَعْطَوْا أَعْطَوْا قَلِیلاً نَکِداً وَ مَنُّوا عَلَیَّ طَوِیلاً وَ ذَمُّوا کَثِیراً

فَبِفَضْلِکَ اللَّهُمَّ فَأَغْنِنِی وَ بِعَظَمَتِکَ فَانْعَشْنِی وَ بِسَعَتِکَ فَابْسُطْ یَدِی وَ بِمَا عِنْدَکَ فَاکْفِنِی

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ خَلِّصْنِی مِنَ الْحَسَدِ وَ احْصُرْنِی عَنِ الذُّنُوبِ وَ وَرِّعْنِی عَنِ الْمَحَارِمِ وَ لَا تُجَرِّئْنِی عَلَی الْمَعَاصِی

وَ اجْعَلْ هَوَایَ عِنْدَکَ وَ رِضَایَ فِیمَا یَرِدُ عَلَیَّ مِنْکَ وَ بَارِکْ لِی فِیمَا رَزَقْتَنِی وَ فِیمَا خَوَّلْتَنِی وَ فِیمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَ

وَ اجْعَلْنِی فِی کُلِّ حَالاَتِی مَحْفُوظاً مَکْلُوءاً مَسْتُوراً مَمْنُوعاً مُعَاذاً مُجَاراً

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اقْضِ عَنِّی کُلَّ مَا أَلْزَمْتَنِیهِ وَ فَرَضْتَهُ عَلَیَّ لَکَ فِی وَجْهٍ مِنْ وُجُوهِ طَاعَتِکَ أَوْ لِخَلْقٍ مِنْ خَلْقِکَ وَ إِنْ ضَعُفَ عَنْ ذَلِکَ بَدَنِی

وَ وَهَنَتْ عَنْهُ قُوَّتِی وَ لَمْ تَنَلْهُ مَقْدُرَتِی وَ لَمْ یَسَعْهُ مَالِی وَ لاَ ذَاتُ یَدِی ذَکَرْتُهُ أَوْ نَسِیتُهُ

هُوَ یَا رَبِّ مِمَّا قَدْ أَحْصَیْتَهُ عَلَیَّ وَ أَغْفَلْتُهُ أَنَا مِنْ نَفْسِی فَأَدِّهِ عَنِّی مِنْ جَزِیلِ عَطِیَّتِکَ وَ کَثِیرِ مَا عِنْدَکَ فَإِنَّکَ وَاسِعٌ کَرِیمٌ

حَتَّی لاَ یَبْقَی عَلَیَّ شَیْ ءٌ مِنْهُ تُرِیدُ أَنْ تُقَاصَّنِی بِهِ مِنْ حَسَنَاتِی أَوْ تُضَاعِفَ بِهِ مِنْ سَیِّئَاتِی یَوْمَ أَلْقَاکَ یَا رَبِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ارْزُقْنِی الرَّغْبَهَ فِی الْعَمَلِ لَکَ لِآخِرَتِی حَتَّی أَعْرِفَ صِدْقَ ذَلِکَ مِنْ قَلْبِی

وَ حَتَّی یَکُونَ الْغَالِبُ عَلَیَّ الزُّهْدَ فِی دُنْیَایَ وَ حَتَّی أَعْمَلَ الْحَسَنَاتِ شَوْقاً وَ آمَنَ مِنَ السَّیِّئَاتِ فَرَقاً وَ خَوْفاً

وَ هَبْ لِی نُوراً أَمْشِی بِهِ فِی النَّاسِ وَ أَهْتَدِی بِهِ فِی الظُّلُمَاتِ وَ أَسْتَضِی ءُ بِهِ مِنَ الشَّکِّ وَ الشُّبُهَاتِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ

آلِهِ وَ ارْزُقْنِی خَوْفَ غَمِّ الْوَعِیدِ وَ شَوْقَ ثَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتَّی أَجِدَ لَذَّهَ مَا أَدْعُوکَ لَهُ وَ کَأْبَهَ مَا أَسْتَجِیرُ بِکَ مِنْهُ

اَللَّهُمَّ قَدْ تَعْلَمُ مَا یُصْلِحُنِی مِنْ أَمْرِ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی فَکُنْ بِحَوَائِجِی حَفِیّاً

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِی الْحَقَّ عِنْدَ تَقْصِیرِی فِی الشُّکْرِ لَکَ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَیَّ فِی الْیُسْرِ وَ الْعُسْرِ وَ الصِّحَّهِ وَ السَّقَمِ

حَتَّی أَتَعَرَّفَ مِنْ نَفْسِی رَوْحَ الرِّضَا وَ طُمَأْنِینَهَ النَّفْسِ مِنِّی بِمَا یَجِبُ لَکَ فِیمَا یَحْدُثُ فِی حَالِ الْخَوْفِ وَ الْأَمْنِ وَ الرِّضَا وَ السُّخْطِ وَ الضَّرِّ وَ النَّفْعِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ارْزُقْنِی سَلاَمَهَ الصَّدْرِ مِنَ الْحَسَدِ حَتَّی لاَ أَحْسُدَ أَحَداً مِنْ خَلْقِکَ عَلَی شَیْ ءٍ مِنْ فَضْلِکَ

وَ حَتَّی لاَ أَرَی نِعْمَهً مِنْ نِعَمِکَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ فِی دِینٍ أَوْ دُنْیَا أَوْ عَافِیَهٍ أَوْ تَقْوَی أَوْ سَعَهٍ أَوْ رَخَاءٍ إِلاَّ رَجَوْتُ لِنَفْسِی أَفْضَلَ ذَلِکَ بِکَ وَ مِنْکَ وَحْدَکَ لاَ شَرِیکَ لَکَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ارْزُقْنِی التَّحَفُّظَ مِنَ الْخَطَایَا وَ الِاحْتِرَاسَ مِنَ الزَّلَلِ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ فِی حَالِ الرِّضَا وَ الْغَضَبِ

حَتَّی أَکُونَ بِمَا یَرِدُ عَلَیَّ مِنْهُمَا بِمَنْزِلَهٍ سَوَاءٍ عَامِلاً بِطَاعَتِکَ مُؤْثِراً لِرِضَاکَ عَلَی مَا سِوَاهُمَا فِی الْأَوْلِیَاءِ وَ الْأَعْدَاءِ

حَتَّی یَأْمَنَ عَدُوِّی مِنْ ظُلْمِی وَ جَوْرِی وَ یَأْیَسَ وَلِیِّی مِنْ مَیْلِی وَ انْحِطَاطِ هَوَایَ

وَ اجْعَلْنِی مِمَّنْ یَدْعُوکَ مُخْلِصاً فِی الرَّخَاءِ دُعَاءَ الْمُخْلِصِینَ الْمُضْطَرِّینَ لَکَ فِی الدُّعَاءِ إِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِید

ترجمه

نیایش بیست و دوم

بار خدایا، مرا در اصلاح خویش به کاری فرمان داده ای که خود به گزاردن آن تواناتر از من هستی و قدرت تو بر آن و بر من از قدرت من بیش است.

پس مرا به کاری بر انگیز که

تو را از من خشنود می گرداند و خشنودی خود از من بخواه، بدان هنگام که از عافیت بر خوردار باشم.

بار خدایا، مرا طاقت رنج نیست و مرا یارای شکیبایی در بلا نیست و مرا توان درویشی نیست. پس روزی من از من دریغ مدار

و مرا به دیگر آفریدگانت وامگذار و تو خود نیاز من برآر و تو خود کفاف من بر عهده دار.

بار خدایا، در من بنگر و همه کارهای من زیر نظر دار، که اگر مرا به خود واگذاری، از گزاردن هر کار ناتوانم و زمام مصلحت خویش از کف بدهم. و اگر کار من به آفریدگان خود واگذاری، بر من روی ترش کنند

و اگر مرا به پناه خویشاوندانم فرستی، محرومم دارند و اگر دهند، اندک دهند و بی مقدار و بسی بر من منت نهند و مرا مذمت کنند.

بار خدایا، به فضل خود توانگرم گردان و به عظمت خود مرتبتی بزرگم ده و به توانگری خود گشاده دستی ام عطا کن و از هر چه تو راست به من بخش تا بی نیاز گردم.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا از حسد برهان و از گناهان در امان دار و از حرامها پرهیز ده و مرا بر ارتکاب معاصی گستاخ مفرمای

و میل و خواهشم را به ساحت خود معطوف دار و چنان کن که به هر چه از تو می رسد خرسند باشم. ای خداوند، در هر چه مرا روزی کرده ای و در هر چه بخشیده ای و در هر چه نعمت که ارزانی ام داشته ای برکت ده

و چنان کن که در هر حالت که هستم، در حفظ

تو باشم و در حراست تو باشم و مستور از چشم بدخواهان باشم و دور از تطاول دشمنان باشم و در پناه تو باشم و در زینهار تو باشم.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا توفیق ادای آن ده که مرا بر آن ملزم ساخته ای و در راه طاعت خویش یا خدمت به خلق بر عهده من گذاشته ای، هر چند تنم از گزاردن آن ناتوان باشد

و نیرویم به سستی گراید و توانم بدان پایه نرسد و مال و دارایی ام از آن قاصر آید، خواه به یادش داشته باشم یا از یادش برده باشم.

ای پروردگار من، آن وظیفه ای است که تو بر من مقرر داشته ای و من از آن غفلت ورزیده ام. آن را تو خود، از جانب من، از عطای جزیلت و نعمت کثیرت ادا فرما، که تو بس توانگر و بخشنده ای،

آن سان که چیزی از آن بر ذمه من نماند تا موجب آن شود که از حسنات من بکاهی یا در روز دیدار بر سیئات من بیفزایی.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و روزی من چنان قرار ده که شوق عمل در راه تو توشه روز باز پسینم باشد، آن سان که صدق آن در دل خود نیک احساس کنم

و آن سان که دل بر کندن از دنیا بر رغبت من غالب آید و با اشتیاق تمام به انجام حسنات پردازم و از روی بیم و هراس از سیئات در امان مانم.

بار خدایا، بر من فروغی تابناک افکن که در پرتو آن در میان مردم راه بسپرم و در تاریکیها راه خود بیابم

و در روشنایی آن از دام هر شک و شبهه برهم.

بـار خـدایا، بر محمـد و خانـدانش درود بفرست و وحشت از انـدوه عـذاب و شوق ثواب موعود را بر من ارزانی دار، تـا لـذت چیزی را که تو را برای حصول آن می خوانم و اندوه چیزی را که از وصول آن به تو پناه می برم، دریابم.

بار خدایا، تو می دانی که دنیا و آخرت مرا چه چیز به صلاح می آورد، پس به مهربانی حوایج من بر آور.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و بدان هنگام که در سپاسـگزاری در برابر نعمتهای تو که در آسودگی و سختی و تندرستی و بیماری به من عطا کرده ای قصور ورزم، تو حقیقت را روزی من ساز

تـا در حـالت بیم و آسودگی و خشـنودی و خشم و زیـان و سود، روحـانیت خشـنودی و آرامش جان خود را در انجام وظایفم نسبت به تو نیک احساس کنم.

بار خـدایا، بر محمـد و خاندانش درود بفرست و سـینه مرا از حسد خالی گردان، آن سان که بر هیچ یک از بندگان تو که در حق آنان احسان کرده ای رشک نبرم،

و تـا به جـایی رسم که چـون بنگرم که به یکی از بنـدگانت در دین و دنیـا و تنـدرستی و پرهیزگـاری و تـوانگری و آسودگی نعمتی داده ای، من نیز برای خود از تو آرزوی برتر از آن کنم، ای خدای یکتای بی همتا.

بار خـدایا، بر محمـد و خاندانش درود بفرست و مرا در این جهان و آن جهان، چه خشـنود باشم چه خشـمگین، از خطاها دور دار و از لغزشها بر کنار،

آن سان که در

برابر آنچه موجب خشنودی یا خشم است بر یک حال باشم و در کار فرمانبرداری تو باشم و در حق دوستان و دشمنان تو رضایت تو را بر خشنودی و خشم خود ترجیح دهم،

تا دشمن من از جور من در امان ماند و دوست من از توجه و هوای نفسم نومید گردد.

بار خدایا، مرا از کسانی قرار ده که تو را از روی اخلاص می خوانند به هنگام آسودگی، آن سان که درماندگانت از روی اخلاص می خوانند به هنگام درماندگی. انک حمید مجید.

دعای ۲۳صحیفه– دعاؤه فی بالعافیه

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا سَأَلَ اللَّهَ الْعَافِيَةَ وَ شُكْرَهَا

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَلْبِسْنِی عَافِیَتَکَ وَ جَلِّلْنِی عَافِیَتَکَ

وَ حَصِّنِّی بِعَافِیَتِکَ وَ أَکْرِمْنِی بِعَافِیَتِکَ وَ أَغْنِنِی بِعَافِیَتِکَ

وَ تَصَدَّقْ عَلَیَّ بِعَافِیَتِکَ وَ هَبْ لِی عَافِیَتَکَ وَ أَفْرِشْنِی عَافِیَتَکَ

وَ أَصْلِحْ لِی عَافِیَتَکَ وَ لَا تُفَرِّقْ بَیْنِی وَ بَیْنَ عَافِیَتِکَ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عَافِنِی عَافِیَهً کَافِیَهً شَافِیَهً عَالِیَهً نَامِیَهً عَافِیَهً تُوَلِّدُ فِی بَدَنِی الْعَافِیَهَ عَافِیَهَ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

وَ امْنُنْ عَلَیَّ بِالصِّحَّهِ وَ الْأَمْنِ وَ السَّلَامَهِ فِی دِینِی وَ بَدَنِی وَ الْبَصِیرَهِ فِی قَلْبِی وَ النَّفَاذِ فِی أُمُورِی

وَ الْخَشْیَهِ لَکَ وَ الْخَوْفِ مِنْکَ وَ الْقُوَّهِ عَلَى مَا أَمَرْتَنِی بِهِ مِنْ طَاعَتِکَ وَ الِاجْتِنَابِ لِمَا نَهَیْتَنِی عَنْهُ مِنْ مَعْصِیَتِکَ

اَللَّهُمَّ وَ امْنُنْ عَلَیَّ بِالْحَجِّ وَ الْعُمْرَهِ وَ زِیَارَهِ قَبْرِ رَسُولِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ رَحْمَتُکَ وَ بَرَکَاتُکَ عَلَیْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ آلِ رَسُولِکَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ

أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی فِی عَامِی هَذَا وَ فِی کُلِّ عَامٍ وَ اجْعَلْ ذَلِکَ مَقْبُولاً مَشْکُوراً مَذْکُوراً لَدَیْکَ مَذْخُوراً عِنْدَکَ

وَ أَنْطِقْ بِحَمْدِکَ وَ شُکْرِکَ وَ ذِکْرِکَ وَ حُسْنِ الثَّنَاءِ عَلَیْکَ لِسَانِی وَ اشْرَحْ

لِمَرَاشِدِ دِینِکَ قَلْبِی

وَ أَعِذْنِی وَ ذُرِّیَّتِی مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیمِ وَ مِنْ شَرِّ السَّامَّهِ وَ الْهَامَّهِ و الْعَامَّهِ وَ اللَّامَّهِ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ شَیْطَانٍ مَرِیدٍ

وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ سُلْطَانٍ عَنِیدٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ مُتْرَفٍ حَفِیدٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ ضَعِیفٍ وَ شَدِیدٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ شَرِیفٍ وَ وَضِیعٍ

وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ صَغِیرٍ وَ کَبِیرٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ قَرِیبٍ وَ بَعِیدٍ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ مَنْ نَصَبَ لِرَسُولِکَ وَ لِأَهْلِ بَیْتِهِ حَرْباً مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ

وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّهٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا إِنَّکَ عَلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ مَنْ أَرَادَنِی بِسُوءٍ فَاصْرِفْهُ عَنِّی وَ ادْحَرْ عَنِّی مَکْرَهُ وَ ادْرَأْ عَنِّی شَرَّهُ وَ رُدَّ کَیْدَهُ فِی نَحْرِهِ

وَ اجْعَلْ بَیْنَ یَدَیْهِ سُدّاً حَتَّی تُعْمِیَ عَنِّی بَصَرَهُ وَ تُصِمَّ عَنْ ذِکْرِی سَمْعَهُ وَ تُقْفِلَ دُونَ إِخْطَارِی قَلْبَهُ

وَ تُخْرِسَ عَنِّی لِسَانَهُ وَ تَقْمَعَ رَأْسَهُ وَ تُذِلَّ عِزَّهُ وَ تَکْسُرَ جَبَرُوتَهُ وَ تُذِلَّ رَقَبَتَهُ وَ تَفْسَخَ کِبْرَهُ

وَ تُؤْمِنَنِی مِنْ جَمِیعِ ضَرِّهِ وَ شَرِّهِ وَ غَمْزِهِ وَ هَمْزِهِ وَ لَمْزِهِ وَ حَسَدِهِ وَ عَدَاوَتِهِ وَ حَبَائِلِهِ وَ مَصَایِدِهِ وَ رَجِلِهِ وَ خَیْلِهِ إِنَّکَ عَزِیزٌ قَدِیر

ترجمه

نیایش بیست و سوم

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و جامه عافیت خویش بر تن من بپوش و مرا در عافیت خود فروپوشان

و در حصار عافیت خود جای ده و به عافیت خود گرامی دار و به عافیت خود بی نیاز فرمای

و عافیت خود به من بخش و عافیت خود به من ارزانی دار و عافیت خود برای من بگستران

و عافیت خود در خور من گردان و میان من و عافیت خود

در دنیا و آخرت جدایی میفکن.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و مرا عافیت ده، عافیتی کفایت کننده و شفا بخش و عالی و افزاینده، عافیتی که از آن در تن من تندرستی زاید، عافیت این جهانی و آن جهانی.

ای خداوند، بر من احسان نمای به اعطای تندرستی و امنیت و سلامت در دین من و جسم من. و مرا به ارزانی داشتن بصیرت دل و نفاذ امر

و خشیت در برابر عظمت تو و خوف از تو بنواز و نیرویم ده بر طاعتی که بدان فرمان داده ای و اجتناب از هر معصیت که از آن نهی فرموده ای.

ای خداوند، بر من احسان نمای به اعطای نعمت ادای حج و عمره و زیارت قبر پیامبرت - صلوات تو و رحمت تو و برکات تو بر او و آلش باد - و زیارت خاندان پیامبرت - بر ایشان سلام باد -

همواره تا هرگاه که مرا زندگی بخشیده ای در این سال و هر سال دیگر، زیارتی که مقبول و مشکور تو افتد و تو را در نظر آید و در نزد تو ذخیره روز بازپسین باشد.

ای خداوند، زبانم را به حمد خود و شکر خود و ذکر خود و ثنای نیک خود گویا کن و دریچه های دلم را در برابر مقاصد دین خود بگشای.

ای خداوند، مرا و ذریه مرا از شیطان رجیم در پناه خود دار و از آسیب هر گزنده زهر دارنده و هر بیم و هراس و بلا و چشم زخم در امان دار و از شر هر شیطان سرکش

و هر پادشاه ستمگر کینه توز

و هر مخدوم غرقه در ناز و نعمت و هر ناتوان و نیرومند و هر بلند پایه و فرومایه

و هر خرد و کلان و هر نزدیک و دور و هر کس – از پریان و آدمیان – که به خلاف رسول تو و اهل بیت او برخاسته

و هر جنبنده ای که زمامش به دست قدرت توست، پناه ده. تو که فرمانروای دادگر و راستکاری.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و هر کس را که با نیتی پلید آهنگ من کند، از من بازگردان و مکر او از من دور دار و آسیبش از من دفع فرمای و نیرنگش را بر سر او زن.

بار خدایا، در برابر او سدی بر آر تا دیده اش از دیدن من نابینا گردد و گوشش از آنچه درباره من گویند ناشنوا. و در قلب او را قفل بر نه که یاد من بدان در نیاید.

و زبانش را از بردن نام من لال کن و سرش فروکوب و عزتش را به ذلت آور و باد غرور از سرش بیرون بر

و از همه زیانهای او و بدیهای او و غمازی او و غیبت کردن او و عیبجویی او و رشک بردن او و عداوت او و بندها و دامهای او و پیادگان و سواران او، مرا در امان دار. انک عزیز قدیر.

دعای ۲۴صحیفه– دعاؤه لأبویه

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ لِأَبَوَيْهِ عَلَيْهِمَا السَّلاَمُ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ اخْصُصْهُمْ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ بَرَكَاتِكَ وَ سَلاَمِكَ

وَ اخْصُصِ اللَّهُمَّ وَالِدَيَّ بِالْكَرَامَهِ لَدَيْكَ وَ الصَّلاَهِ مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَ آلِهِ وَ أَلْهِمْنِی عِلْمَ مَا یَجِبُ لَهُمَا عَلَیَّ إِلْهَاماً وَ اجْمَعْ لِی عِلْمَ ذَلِکَ کُلِّهِ تَمَاماً ثُمَّ اسْتَعْمِلْنِی بِمَا تُلْهِمُنِی مِنْهُ

وَ وَفِّقْنِی لِلنُّفُوذِ فِیمَا تُبَصِّرُنِی مِنْ عِلْمِهِ حَتَّی لاَ یَفُوتَنِی اسْتِعْمَالُ شَیْ ءٍ عَلَّمْتَنِیهِ وَ لاَ تَثْقُلَ أَرْکَانِی عَنِ الْحُفُوفِ فِیمَا أَلْهَمْتَنِیهِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ کَمَا شَرَّفْتَنَا بِهِ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ کَمَا أَوْجَبْتَ لَنَا الْحَقَّ عَلَی الْخَلْقِ بِسَبَبِهِ

اَللَّهُمَّ اجْعَلْنِی أَهَابُهُمَا هَیْبَةَ السُّلْطَانِ الْعَسُوفِ وَ أَبَرُّهُمَا بِرَّ الْأُمِّ الرَّءُوفِ

وَ اجْعَلْ طَاعَتِی لِوَالِدَیَّ وَ بِرِّی بِهِمَا أَقَرَّ لِعَیْنِی مِنْ رَقْدَهِ الْوَسْنَانِ وَ أَثْلَجَ لِصَدْرِی مِنْ شَرْبَهِ الظَّمْآنِ حَتَّی أُوثِرَ عَلَی هَوَایَ هَوَاهُمَا

وَ أُقَدِّمَ عَلَی رِضَایَ رِضَاهُمَا وَ أَسْتَکْثِرَ بِرَّهُمَا بِی وَ إِنْ قَلَّ وَ أَسْتَقِلَّ بِرِّی بِهِمَا وَ إِنْ کَثُرَ

اَللَّهُمَّ خَفِّضْ لَهُمَا صَوْتِی وَ أَطِبْ لَهُمَا کَلاَمِی وَ أَلِنْ لَهُمَا عَرِیکَتِی وَ اعْطِفْ عَلَیْهِمَا قَلْبِی وَ صَیِّرْنِی بِهِمَا رَفِیقاً وَ عَلَیْهِمَا شَفِیقاً

اَللَّهُمَّ اشْکُرْ لَهُمَا تَرْبِیَتِی وَ أَثِبْهُمَا عَلَی تَکْرِمَتِی وَ احْفَظْ لَهُمَا مَا حَفِظَاهُ مِنِّی فِی صِغَرِی

اَللَّهُمَّ وَ مَا مَسَّهُمَا مِنِّی مِنْ أَذًی أَوْ خَلَصَ إِلَیْهِمَا عَنِّی مِنْ مَکْرُوهٍ أَوْ ضَاعَ قِبَلِی لَهُمَا مِنْ حَقٍّ فَاجْعَلْهُ حِطَّهً لِذُنُوبِهِمَا

وَ عُلُوّاً فِی دَرَجَاتِهِمَا وَ زِیَادَهً فِی حَسَنَاتِهِمَا یَا مُبَدِّلَ السَّیِّئَاتِ بِأَضْعَافِهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ

اَللَّهُمَّ وَ مَا تَعَدَّیَا عَلَیَّ فِیهِ مِنْ قَوْلٍ أَوْ أَسْرَفَا عَلَیَّ فِیهِ مِنْ فِعْلٍ أَوْ ضَیَّعَاهُ لِی مِنْ حَقٍّ أَوْ قَصَّرَا بِی عَنْهُ مِنْ وَاجِبٍ فَقَدْ وَهَبْتُهُ لَهُمَا

وَ جُدْتُ بِهِ عَلَیْهِمَا وَ رَغِبْتُ إِلَیْکَ فِی وَضْعِ تَبِعَتِهِ عَنْهُمَا فَإِنِّی لاَ أَتَّهِمُهُمَا عَلَی نَفْسِی وَ لاَ أَسْتَبْطِئُهُمَا فِی بِرِّی وَ لاَ أَکْرَهُ مَا تَوَلَّیَاهُ مِنْ أَمْرِی یَا رَبِّ

فَهُمَا أَوْجَبُ حَقّاً عَلَیَّ وَ أَقْدَمُ إِحْسَاناً إِلَیَّ وَ أَعْظَمُ مِنَّهً لَدَیَّ مِنْ أَنْ أُقَاصَّهُمَا بِعَدْلٍ

أَوْ أَجازِيَهُمَا عَلَى مِثْلٍ

أَيْنَ إِذاً - يَا إِلَهِى - طُولُ شُغْلِهِمَا بِتَرْبِيَتِى وَ أَيْنَ شِدَّهُ تَعَبِهِمَا فِى حِرَاسَتِى وَ أَيْنَ إِقْتَارُهُمَا عَلَى أَنْفُسِهِمَا لِلتَّوْسِعَهِ عَلَىَ

هَيْهَاتَ مَا يَسْتَوْفِيَانِ مِنِّى حَقَّهُمَا وَ لاَ أُدْرِکُ مَا يَجِبُ عَلَيَّ لَهُمَا وَ لاَ أَنَا بِقَاضٍ وَظِيفَهَ خِدْمَتِهِمَا

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَعِنِّى يَا خَيْرَ مَنِ اسْتُعِينَ بِهِ وَ وَفِّقْنِى يَا أَهْدَى مَنْ رُغِبَ إِلَيْهِ

وَ لاَ تَجْعَلْنِى فِى أَهْلِ الْعُقُوقِ لِلْآبَاءِ وَ الْأُمَّهَاتِ يَوْمَ تُجْزَى کُلُّ نَفْسٍ بِمَا کَسَبَتْ وَ هُمْ لاَ يُظْلَمُونَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ذُرِّيَّتِهِ

وَ اخْصُصْ أَبَوَيَّ بِأَفْضَلِ مَا خَصَصْتَ بِهِ آبَاءَ عِبَادِکَ الْمُؤْمِنِينَ وَ أُمَّهَاتِهِمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اَللَّهُمَّ لاَ تُنْسِنِى ذِکْرَهُمَا فِى أَدْبَارِ صَلَوَاتِى وَ فِى إِنًى مِنْ آنَاءِ لَيْلِى وَ فِى کُلِّ سَاعَهٍ مِنْ سَاعَاتِ نَهَارِى

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اغْفِرْ لِى بِدُعَائِى لَهُمَا وَ اغْفِرْ لَهُمَا بِبِرِّهِمَا بِى مَغْفِرَهً حَتْماً

وَ ارْضَ عَنْهُمَا بِشَفَاعَتِى لَهُمَا رِضًى عَزْماً وَ بَلِّغْهُمَا بِالْکَرَامَهِ مَوَاطِنَ السَّلاَمَهِ

اَللَّهُمَّ وَ إِنْ سَبَقَتْ مَغْفِرَتُکَ لَهُمَا فَشَفِّعْهُمَا فِيَّ وَ إِنْ سَبَقَتْ مَغْفِرَتُکَ لِى فَشَفِّعْنِى فِيهِمَا

حَتَّى نَجْتَمِعَ بِرَأْفَتِکَ فِى دَارِ کَرَامَتِکَ وَ مَحَلِّ مَغْفِرَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ إِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَ الْمَنِّ الْقَدِيمِ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِين

ترجمه

نیایش بیست و چهارم

بار خدایا، درود بفرست بر بنده ات و پیامبرت محمد و خاندان او که همه پاکانند. و برترین صلوات خود و رحمت خود و برکات و سلام خود، خاص آنان گردان.

ای خداوند، پدر و مادر مرا نیز به کرامت خود و رحمت خود مخصوص گردان، ای مهربان ترین مهربانان.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و وظیفه ام را نسبت به پدر و مادرم به من الهام کن و

همه دانش خدمتگزاری به آن دو را به من بیاموز و مرا به گزاردن آنچه به من الهام کرده ای برگمار

و توفیق ده تا آنچه را که از علم به من ارزانی داشته ای به کار بندم، تا چیزی از آنچه مرا آموخته ای فرونگذارم و پیکرم از آنجا آنچه مرا الهام کرده ای مانده نگردد.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش همچنان که ما را به وجود او شرافت بخشیدی، و درود بفرست بر محمد و خاندانش همچنان که به برکت وجود او برای ما بر دیگر مردم حقی واجب گردانیدی.

بار خدایا، چنان کن که هیبت پدر و مادرم در دل من چنان باشد که هیبت پادشاهی سخت مهیب، و به آن دو نیکی و مهربانی کنم آن سان که مادری مهربان به فرزند خود نیکی و مهربانی کند.

خداوندا، فرمانبرداری از پدر و مادر و نیکی و مهربانی مرا در حق ایشان برای من شادی بخش تر گردان از به خواب رفتن بی خوابی کشیدگان و آب سرد نوشیدن جگر سوختگان، تا میل و خواهش ایشان را بر میل و خواهش خویش برتری نهم

و خشنودیشان را بر خشنودی خود پیش دارم. خداوندا، چنان کن که نیکی و مهربانی آن دو را در حق خود بسیار شمرم هر چند اندک بود و نیکی و مهربانی خود را در حق آن دو اندک شمرم هر چند بسیار بود.

خداوندا، آواز مرا در پیشگاه ایشان پست گردان و سخنم را خوشایندشان نمای و با ایشان نرمخوییم ده و دل من بر ایشان مهربان ساز و چنان کن که با آنان به مدارا رفتار کنم و بر

آنان مشفق باشم.

خداونـدا، آن دو را پاداش ده که مرا پرورده انـد و از ثواب بهره مند گردان که مرا گرامی داشـته اند، و حق ایشان نگه دار که مرا در خردی محافظت کرده اند.

بار خدایا، هر آزار که از من به آن دو رسـیده و هر ناپسـند که از من در حق آن دو سـر زده و هر حقی از آن دو که من ضایع کرده ام، همه را سبب کاستن از گناهانشان

و علو درجاتشان و افزونی حسناتشان قرار ده، ای خداوندی که سیئات را به چند برابر حسنات بدل می فرمایی.

خداونـدا، هر تعـدی که در گفتار و هر تجاوز که در رفتار بر من روا داشـته انـد و هر حقی که از من تباه کرده اند و هر قصور که در وظایف خود نسبت به من ورزیده اند، همه را به ایشان بخشیدم

و به احسان ارزانی داشـتم. از تو خواهم که بار عواقب آن از دوش آن دو برداری، که مرا به آن دو ادعایی نیست و نمی گویم که در نیکی و مهربانی با من دستخوش مسامحه گشته اند و از آنچه بر من روا داشته اند ملول نیستم، ای پروردگار من.

ای خداونـد، حق ایشـان بر من واجب تر است و احسانشـان در حق من دیرینه تر و نعمتشان بیش از آن است که من بخواهم به عدالت قصاص کنم یا به مثل مقابله.

ای خداونـد، اگر چنیـن کنم، پس آن همه سالهـا که در پرورش من سـر کردنـد و آن همه رنـج که در نگهـداری من بر خـود هموار ساختند و آن همه سختی که به جان خریدند تا من در آسایش باشم، چه خواهد شد؟

نه! هرگز نتوانند

همه حقی را که بر گردن من دارند به تمامی استیفا کنند و من نیز آن سان که شایسته آنهاست هرگز نتوانم حقشان شناخت و هرگز نتوانم حق خدمتشان را به جای آورم.

پس درود بفرست بر محمد و خاندانش و مرا یاری ده - ای بهتر از هر کس دیگر که از او یاری خواهند - و توفیقم ده - ای راه نماینده ترین کسان که بدو روی می نهند -

و مرا در روزی که هر کس در برابر عملش جزا داده می شود و بر کس ستم نرود، در شمار آن گروه که پدر و مادر را نافرمانی کرده اند قرار مده.

بار خدایا، بر محمد و آل او و ذریه او درود بفرست

و پدر و مادر مرا به برترین موهبتهایی که خاص پدران و مادران بندگان مومن خود گردانیده ای، مخصوص گردان. ای مهربان ترین مهربانان.

خداوندا، پس از هر نماز من و در هر وقت دیگر از اوقات شب و در هر ساعت از ساعات روز، پدر و مادرم را از یاد من مبر.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و مرا به سبب دعایی که در حق ایشان می کنم بیامرز و آن دو را به سبب نیکی و مهربانی که در حق من کرده اند به مغفرت خویش بنواز

و به شفاعت من از ایشان خشنود شو و نیک خشنود شو. و آنان را گرامی دار و به جایهای امن و آسایش بهشت رسان.

خداوندا، آن دو را شفیع من گردان اگر پیش از من آمرزیده ای، و مرا شفیع ایشان گردان اگر پیش از ایشان آمرزیده ای،

تا من و پدرم و مادرم در

سایه لطف و رأفت تو، در سرای کرامت و جایگاه مغفرت و رحمت تو، همنشین هم گردیم، که تو را بخشایش بزرگ است و نعمت دیر ساله. و أنت ارحم الراحمین.

دعای ۲۵صحیفه– دعاؤه لولده

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِوُلْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

اَللَّهُمَّ وَ مُنَّ عَلَيَّ بِبَقَاءِ وُلْدِی وَ بِإِصْلَاحِهِمْ لِی و بِإِمْتَاعِی بِهِمْ

إِلَهِی امْدُدْ لِی فِی أَعْمَارِهِمْ وَ زِدْ لِی فِی آجَالِهِمْ وَ رَبِّ لِی صَغِيرَهُمْ وَ قَوِّ لِی ضَعِيفَهُمْ

وَ أَصِحَّ لِی أَبْدَانَهُمْ وَ أَدْيَانَهُمْ وَ أَخْلَاقَهُمْ

وَ عَافِهِمْ فِی أَنْفُسِهِمْ وَ فِی جَوَارِحِهِمْ وَ فِی كُلِّ مَا عُنِيتُ بِهِ مِنْ أَمْرِهِمْ وَ أَدْرِرْ لِی وَ عَلَى يَدِی أَرْزَاقَهُمْ

وَ اجْعَلْهُمْ أَبْرَاراً أَتْقِيَاءَ بُصَرَاءَ سَامِعِينَ مُطِيعِينَ لَکَ وَ لِأَوْلِيائِکَ مُحِبِّينَ مُنَاصِحِينَ

وَ لِجَمِيعِ أَعْدَائِکَ مُعَانِدِينَ وَ مُبْغِضِينَ آمِينَ

اَللَّهُمَّ اشْدُدْ بِهِمْ عَضُدِی وَ أَقِمْ بِهِمْ أَوَدِی وَ كَثِّرْ بِهِمْ عَدَدِی وَ زَيِّنْ بِهِمْ مَحْضَرِی

وَ أَحْيِ بِهِمْ ذِكْرِی وَ اكْفِنِی بِهِمْ فِی غَيْبَتِی وَ أَعِنِّی بِهِمْ عَلَى حَاجَتِی وَ اجْعَلْهُمْ لِی مُحِبِّينَ

وَ عَلَيَّ حَدِبِينَ مُقْبِلِينَ مُسْتَقِيمِينَ لِی مُطِيعِينَ غَيْرَ عَاصِينَ وَ لَا عَاقِّينَ وَ لَا مُخَالِفِينَ وَ لَا خَاطِئِينَ

وَ أَعِنِّی عَلَى تَرْبِيَتِهِمْ وَ تَأْدِيبِهِمْ وَ بِرِّهِمْ وَ هَبْ لِی مِنْ لَدُنْکَ مَعَهُمْ أَوْلَاداً ذُكُوراً

وَ اجْعَلْ ذَلِکَ خَيْراً لِی وَ اجْعَلْهُمْ لِی عَوْناً عَلَى مَا سَأَلْتُکَ

وَ أَعِذْنِی وَ ذُرِّيَّتِی مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ فَإِنَّکَ خَلَقْتَنَا وَ أَمَرْتَنَا وَ نَهَيْتَنَا وَ رَغَّبْتَنَا فِی ثَوَابِ مَا أَمَرْتَنَا وَ رَهَّبْتَنَا عِقَابَهُ

وَ جَعَلْتَ لَنَا عَدُوّاً يَكِيدُنَا سَلَّطْتَهُ مِنَّا عَلَى مَا لَمْ تُسَلِّطْنَا عَلَيْهِ مِنْهُ أَسْكَنْتَهُ صُدُورَنَا وَ أَجْرَيْتَهُ مَجَارِیَ دِمَائِنَا

لَا يَغْفُلُ إِنْ غَفَلْنَا وَ لَا يَنْسَى إِنْ نَسِينَا يُؤْمِنُنَا عِقَابَکَ وَ يُخَوِّفُنَا بِغَيْرِکَ

إِنْ هَمَمْنَا بِفَاحِشَةٍ شَجَّعَنَا عَلَيْهَا وَ إِنْ هَمَمْنَا بِعَمَلٍ صَالِحٍ ثَبَّطَنَا عَنْهُ يَتَعَرَّضُ لَنَا بِالشَّهَوَاتِ

وَ يَنْصِبُ

لَنا بِالشُّبُهَاتِ إِنْ وَعَدَنَا كَذَبَنَا وَ إِنْ مَنَّانَا أَخْلَفَنَا وَ إِلاَّ تَصْرِفْ عَنَّا كَيْدَهُ يُضِلَّنَا وَ إِلاَّ تَقِنَا خَبَالَهُ يَسْتَزِلَّنَا

اَللَّهُمَّ فَاقْهَرْ سُلْطَانَهُ عَنَّا بِسُلْطَانِکَ حَتَّى تَحْبِسَهُ عَنَّا بِكَثْرَةِ الدُّعَاءِ لَکَ فَنُصْبِحَ مِنْ كَيْدِهِ فِی الْمَعْصُومِينَ بِکَ

اَللَّهُمَّ أَعْطِنِی كُلَّ سُؤْلِی وَ اقْضِ لِی حَوَائِجِی وَ لاَ تَمْنَعْنِی الْإِجَابَةَ وَ قَدْ ضَمِنْتَهَا لِی وَ لاَ تَحْجُبْ دُعَائِی عَنْکَ وَ قَدْ أَمَرْتَنِی بِهِ

وَ امْنُنْ عَلَيَّ بِكُلِّ مَا يُصْلِحُنِی فِی دُنْيَایَ وَ آخِرَتِی مَا ذَكَرْتُ مِنْهُ وَ مَا نَسِيتُ أَوْ أَظْهَرْتُ أَوْ أَخْفَيْتُ أَوْ أَعْلَنْتُ أَوْ أَسْرَرْتُ

وَ اجْعَلْنِی فِی جَمِيعِ ذَلِکَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ بِسُؤَالِی إِيَّاکَ الْمُنْجِحِينَ بِالطَّلَبِ إِلَيْکَ غَيْرِ الْمَمْنُوعِينَ بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْکَ

اَلْمُعَوَّدِينَ بِالتَّعَوُّذِ بِکَ الرَّابِحِينَ فِی التِّجَارَةِ عَلَيْکَ الْمُجَارِينَ بِعِزِّکَ

الْمُوسَعِ عَلَيْهِمُ الرِّزْقُ الْحَلاَلُ مِنْ فَضْلِکَ الْوَاسِعِ بِجُودِکَ وَ كَرَمِکَ

الْمُعَزِّينَ مِنَ الذُّلِّ بِکَ وَ الْمُجَارِينَ مِنَ الظُّلْمِ بِعَدْلِکَ وَ الْمُعَافَيْنَ مِنَ الْبَلاَءِ بِرَحْمَتِکَ

وَ الْمُغْنَيْنَ مِنَ الْفَقْرِ بِغِنَاکَ وَ الْمَعْصُومِينَ مِنَ الذُّنُوبِ وَ الزَّلَلِ وَ الْخَطَاءِ بِتَقْوَاکَ وَ الْمُوَفَّقِينَ لِلْخَيْرِ وَ الرُّشْدِ وَ الصَّوَابِ بِطَاعَتِکَ

وَ الْمُحَالِ بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ الذُّنُوبِ بِقُدْرَتِکَ التَّارِكِينَ لِكُلِّ مَعْصِيَتِکَ السَّاكِنِينَ فِی جِوَارِکَ

اَللَّهُمَّ أَعْطِنَا جَمِيعَ ذَلِکَ بِتَوْفِيقِکَ وَ رَحْمَتِکَ وَ أَعِذْنَا مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

وَ أَعْطِ جَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ وَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ مِثْلَ الَّذِی سَأَلْتُکَ لِنَفْسِی وَ لِوُلْدِی فِی عَاجِلِ الدُّنْيَا وَ آجِلِ الْآخِرَةِ

إِنَّکَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ سَمِيعٌ عَلِيمٌ عَفُوٌّ غَفُورٌ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

وَ آتِنَا فِی الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ

ترجمه

نیایش بیست و پنجم

ای خداوند، بر من احسان کن و فرزندانم را برایم باقی گذار و شایستگیشان بخش و مرا از ایشان بهره مند گردان.

ای خداوند، برای من، عمرشان دراز نمای و بر زندگانیشان بیفزای. خردسالشان را پرورش ده. ناتوانشان

توانا گردان.

تنشان و دینشان و اخلاقشان به سلامت دار.

در جانشـان و جسـمشان و در هر کـار از کارهایشـان که روی در من دارد، عـافیت بخش و وظیفه روزی ایشـان، برای من و بر دست من پیوسته گردان.

ای خداونـد، فرزنـدان مرا همه نیکـان و پرهیزگـاران و بینایان قرار ده. و چنان کن که فرمانهای تو را بنیوشـند و اطاعت کننـد، یاران تو را محبان و نیکخواهان

و با دشمنان تو دشمنان و کینه توزان باشند. آمین.

بار خدایا، بازوی من به نیروی فرزندانم توانا گردان و به آنان، نابسامانیهای من به سامان آور و به ایشان، شمار یاران من فزونی ده و مجلس من به وجود ایشان بیارای

و نـام من به ایشـان زنـده دار و در غیاب من ایشان را کارساز من گردان و به ایشان یاریم ده که بر حاجت خود دست یابم. ای خداوند، چنان کن که فرزندان من دوستدار من باشند و بر من مهر ورزند.

روی دلشـان بـا من باشـد و در یـاری من پایـدار باشـند. فرمانبرداران من باشـند نه عصـیانگران و نه نافرمانان و نه مخالفان و نه خطاکاران.

بار خدایا، مرا به تربیت ایشان و تأدیب ایشان و نیکی و مهربانی در حق ایشان یاری فرمای. و افزون بر ایشان مرا فرزندانی نرینه عطا کن

و خیر مرا در آن قرار ده و آنان را یاوران من بر هر چه از تو می طلبم.

ای خداونـد، مرا و نسـل مرا از شـیطان رجیم در پنـاه خود دار. تو مـا را آفریـده ای و به نیکی امر کرده ای و از بـدی نهی و به ثواب آنچه ما را بدان امر

کرده ای مشتاق و از عقاب آن بیمناک.

برای ما دشمنی ساخته ای همواره در کار نیرنگ و فریب ما. در اموری بر ما چیره اش گردانیده ای که ما را بر او چیرگی نداده ای. در درون سینه ما جایش داده ای و چون خون در رگهای ما روانش گردانیده ای.

اگر ما از او غافل شویم، او از ما غافل نشود. اگر ما فراموشش کنیم، او ما را فراموش نکند. عقاب تو را در نظر ما ناچیز می نماید و ما را از دیگری جز تو بیم می دهد.

اگر آهنگ گناه کنیم، در ارتکاب آن دلیرمان گرداند و اگر آهنگ کاری شایسته کنیم، از گزاردن آن بازمان دارد. برای ما هر چه می طلبد هواهای نفسانی است

و به هر چه اشارت می کند اعمال شبهه آمیز. اگر وعده دهد، وعده اش دروغ است و اگر آرزویی در دل ما برانگیزد، خود به خلاف آن برخیزد. ای خداوند ما، اگر مکرش را از ما باز نگردانی، گمراهمان کند و اگر ما را از تبهکاریهایش در امان نداری، پای ثبات ما بلغزاند.

بار خدایا، به قدرت خویش مقهورش کن که بر ما سلطه نیابد، تا آنگاه که دست دعا به سوی تو بر می داریم نگذاری که سوی ما راه جوید و در زمره مصون ماندگان از کید او در آییم.

بار خدایا، هر چه از تو خواسته ام به من عطا کن و حوایج من برآور. و چون بر عهده گرفته ای که دعای من به اجابت رسانی، پس دعای من از درگاه خود مران. و چون خود مرا به دعا فرمان داده ای، دعای من از آن پیشگاه محجوب مدار.

ای خداوند، از فضل خویش هر چه سبب

اصلاح من در دنیا و آخرت شود، به من عطا کن، خواه آن را بر زبان آورده باشم یا فراموش کرده باشم، آشکار کرده باشم یا نهان داشته باشم، دیگران را از آن آگاه کرده باشم یا از دیگران پنهان کرده باشم.

خداوندا، چنان کن که در همه حال به درخواستی که از تو می کنم در زمره مصلحان درآیم و به چیزی که از تو طلب می دارم در شمار کام یافتگان و به توکل بر تو در عداد آن کسان که دست ردشان بر سینه نزده ای.

ای خداوند، در شمار آنانم بر که خو گرفته اند پناه جستن به تو را و سودها برده اند از سودای با تو و پناه گرفته اند در مأمن عز تو

و تو از خزانه فضل و نعمت خویش به فراوانی روزی حلالشان داده ای و به جود و کرم تو فراخ نعمتی یافته اند

و به تو از ذلت به عزت رسیده اند و از جور و ستم ستمکاران در سایه دادگری تو غنوده اند و به رحمت تو از بلا رهیده اند

و به توانگری تو از بینوایی به توانگری رسیده اند و به یمن تقوای تو از گناه و لغزش و خطا در امان مانده اند و به طاعت تو به خیر و رشاد و صواب توفیق یافته اند

و به قدرت تو میان ایشان و گناهان مانع پدید آمده است، آن کسان که همه معاصی تو را ترک گفته اند و در جوار رحمت تو خفته اند.

ای خداوند، همه این موهبتها را به توفیق و رحمت خود به من ارزانی دار و ما را از عذاب دوزخ نگه دار

و همه مردان مسلمان و زنان مسلمان و

همه مردان مؤمن و زنـان مؤمن را در این جهـان گـذران و آن جهان آینـده، هر چه برای خود و فرزنـدانم از تو طلب داشـته ام عنایت فرما،

زیرا تو نزدیکی و اجابت کننده ای، تو شنوایی و دانایی، تو عفو کننده ای و آمرزنده ای، تو مشفق و مهربانی.

ما را در این دنیا نیکی ده و در آخرت نیکی ده و از عذاب آتش حفظ فرما.

دعای ۲۶صحیفه– دعاؤه لجیرانه و أولیائه

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ لِجِيرَانِهِ وَ أَوْلِيَائِهِ إِذَا ذَكَرَهُمْ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ تَوَلَّنِی فِی جِيرَانِی وَ مَوَالِیَّ الْعَارِفِينَ بِحَقِّنَا وَ الْمُنَابِذِينَ لِأَعْدَائِنَا بِأَفْضَلِ وَلاَيَتِکَ

وَ وَفِّقْهُمْ لِإِقَامَهِ سُنَّتِکَ وَ الْأَخْذِ بِمَحَاسِنِ أَدَبِکَ فِی إِرْفَاقِ ضَعِيفِهِمْ وَ سَدِّ خَلَّتِهِمْ وَ عِيَادَهِ مَرِيضِهِمْ وَ هِدَايَهِ مُسْتَرْشِدِهِمْ

وَ مُنَاصَحَهِ مُسْتَشِيرِهِمْ وَ تَعَهُّدِ قَادِمِهِمْ وَ كِتْمَانِ أَسْرَارِهِمْ وَ سَتْرِ عَوْرَاتِهِمْ

وَ نُصْرَهِ مَظْلُومِهِمْ وَ حُسْنِ مُوَاسَاتِهِمْ بِالْمَاعُونِ وَ الْعَوْدِ عَلَيْهِمْ بِالْجِدَهِ وَ الْإِفْضَالِ وَ إِعْطَاءِ مَا يَجِبُ لَهُمْ قَبْلَ السُّؤَالِ

وَ اجْعَلْنِی اللَّهُمَّ أَجْزِی بِالْإِحْسَانِ مُسِيئَهُمْ وَ أُعْرِضُ بِالتَّجَاوُزِ عَنْ ظَالِمِهِمْ وَ أَسْتَعْمِلُ حُسْنَ الظَّنِّ فِی كَافَّتِهِمْ

وَ أَتَوَلَّى بِالْبِرِّ عَامَّتَهُمْ وَ أَغُضُّ بَصَرِی عَنْهُمْ عِفَّهً وَ أُلِينُ جَانِبِی لَهُمْ تَوَاضُعاً وَ أَرِقُّ عَلَى أَهْلِ الْبَلاَءِ مِنْهُمْ رَحْمَهً

وَ أُسِرُّ لَهُمْ بِالْغَيْبِ مَوَدَّهً وَ أُحِبُّ بَقَاءَ النِّعْمَهِ عِنْدَهُمْ نُصْحاً وَ أُوجِبُ لَهُمْ مَا أُوجِبُ لِحَامَّتِی وَ أَرْعَى لَهُمْ مَا أَرْعَى لِخَاصَّتِی

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ارْزُقْنِی مِثْلَ ذَلِکَ مِنْهُمْ وَ اجْعَلْ لِی أَوْفَى الْحُظُوظِ فِيمَا عِنْدَهُمْ

وَ زِدْهُمْ بَصِيرَهً فِی حَقِّی وَ مَعْرِفَهً بِفَضْلِی حَتَّى يَسْعَدُوا بِی وَ أَسْعَدَ بِهِمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِين

ترجمه

نیایش بیست و ششم

بار خـدایا، درود بفرست بر محمـد و خاندانش و مرا یاری فرما که حق آن گروه از همسایگان و دوسـتان خود را که حق ما را می شناسند و با دشمنان ما دشمنی می ورزند به وجهی نیکوتر بگزارم.

بـار خـدایا، همسایگـان و دوسـتان مرا یـاری ده کـه سـنت تـو بر پـای دارنـد و رهنمودهـای نیکـوی تـو را فرا گیرنـد:در یـاری

ناتوانانشان و رفع نیاز از نیازمندانشان و عیادت بیمارانشان و راهنمایی رهجویانشان

و اندرز به مشورت کنندگانشان و دیدار مسافرانشان به

هنگامی که باز می گردند و نهان داشتن اسرارشان و پوشیدن عیبهایشان

و یاری ستمدیدگانشان و دستگیری از ایشان به اطعام و سود رسانیدن به ایشان به عطایا و بخششها و بر آوردن نیازهایشان زان پیش که لب به سؤال بگشایند.

بار خدایا، مرا برگمار که همسایگان و دوستان بد کردار خود را به نیکی پاداش دهم و از ستمکارشان در گذرم و از بد گمانی در حق ایشان بپرهیزم

و با همگان مشفق و مهربان باشم و پاس پاکدامنی را دیده از نگریستن بر بندم و با آنان از روی تواضع به نرمی سر کنم و بر دردمندانشان به رحمت نظر کنم

و در غیبت ایشان مودت خویش نشان دهم و از روی خیر خواهی خواستار دوام نعمتشان باشم و هر چه برای خویشاوندان خود می خواهم برای ایشان بخواهم و هر چه برای خاصان خود منظور می دارم برای ایشان منظور دارم.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و آنچه من برای ایشان خواسته ام، مرا نیز از سوی ایشان، همانند آن، روزی ده. به فراوانی از ایشان بهره مند گردان.

و بر بصیرتشان بیفزای که حق مرا رعایت کنند و فضل مرا بشناسند، تا ایشان به من نیکبخت شوند و من به ایشان. آمین رب العالمین.

دعای ۲۷صحیفه– دعاؤه لأهل الثغور

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِأَهْلِ الثُّغُورِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ حَصِّنْ ثُغُورَ الْمُسْلِمِينَ بِعِزَّتِكَ وَ أَيِّدْ حُمَاتَهَا بِقُوَّتِكَ وَ أَسْبِغْ عَطَايَاهُمْ مِنْ جِدَتِكَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ كَثِّرْ عِدَّتَهُمْ وَ اشْحَذْ أَسْلِحَتَهُمْ وَ احْرُسْ حَوْزَتَهُمْ وَ امْنَعْ حَوْمَتَهُمْ وَ أَلِّفْ جَمْعَهُمْ

وَ دَبِّرْ أَمْرَهُمْ وَ وَاتِرْ بَيْنَ مِيَرِهِمْ وَ تَوَحَّدْ بِكِفَايَةِ مُؤَنِهِمْ وَ اعْضُدْهُمْ

بِالنَّصْرِ وَ أَعِنْهُمْ بِالصَّبْرِ وَ الْطُفْ لَهُمْ فِی الْمَکْرِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عَرِّفْهُمْ مَا یَجْهَلُونَ وَ عَلِّمْهُمْ مَا لاَ یَعْلَمُونَ وَ بَصِّرْهُمْ مَا لاَ یُبْصِرُونَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْسِهِمْ عِنْدَ لِقَائِهِمُ الْعَدُوَّ ذِکْرَ دُنْیَاهُمُ الْخَدَّاعَهِ الْغَرُورِ

وَ امْحُ عَنْ قُلُوبِهِمْ خَطَرَاتِ الْمَالِ الْفَتُونِ وَ اجْعَلِ الْجَنَّهَ نُصْبَ أَعْیُنِهِمْ

وَ لَوِّحْ مِنْهَا لِأَبْصَارِهِمْ مَا أَعْدَدْتَ فِیهَا مِنْ مَسَاکِنِ الْخُلْدِ وَ مَنَازِلِ الْکَرَامَهِ وَ الْحُورِ الْحِسَانِ

وَ الْأَنْهَارِ الْمُطَّرِدَهِ بِأَنْوَاعِ الْأَشْرِبَهِ وَ الْأَشْجَارِ الْمُتَدَلِّیَهِ بِصُنُوفِ الثَّمَرِ حَتَّی لاَ یَهُمَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ بِالْإِدْبَارِ وَ لاَ یُحَدِّثَ نَفْسَهُ عَنْ قِرْنِهِ بِفِرَارٍ

اَللَّهُمَّ افْلُلْ بِذَلِکَ عَدُوَّهُمْ وَ اقْلِمْ عَنْهُمْ أَظْفَارَهُمْ وَ فَرِّقْ بَیْنَهُمْ وَ بَیْنَ أَسْلِحَتِهِمْ وَ اخْلَعْ وَثَائِقَ أَفْئِدَتِهِمْ

وَ بَاعِدْ بَیْنَهُمْ وَ بَیْنَ أَزْوِدَتِهِمْ وَ حَیِّرْهُمْ فِی سُبُلِهِمْ وَ ضَلِّلْهُمْ عَنْ وَجْهِهِمْ وَ اقْطَعْ عَنْهُمُ الْمَدَدَ

وَ انْقُصْ مِنْهُمُ الْعَدَدَ وَ امْلَأْ أَفْئِدَتَهُمُ الرُّعْبَ وَ اقْبِضْ أَیْدِیَهُمْ عَنِ الْبَسْطِ وَ اخْزِمْ أَلْسِنَتَهُمْ عَنِ النُّطْقِ

وَ شَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ وَ نَکِّلْ بِهِمْ مَنْ وَرَاءَهُمْ وَ اقْطَعْ بِخِزْیِهِمْ أَطْمَاعَ مَنْ بَعْدَهُمْ

اَللَّهُمَّ عَقِّمْ أَرْحَامَ نِسَائِهِمْ وَ یَبِّسْ أَصْلاَبَ رِجَالِهِمْ وَ اقْطَعْ نَسْلَ دَوَابِّهِمْ وَ أَنْعَامِهِمْ

لاَ تَأْذَنْ لِسَمَائِهِمْ فِی قَطْرٍ وَ لاَ لِأَرْضِهِمْ فِی نَبَاتٍ

اَللَّهُمَّ وَ قَوِّ بِذَلِکَ مِحَالَ أَهْلِ الْإِسْلاَمِ وَ حَصِّنْ بِهِ دِیَارَهُمْ وَ ثَمِّرْ بِهِ أَمْوَالَهُمْ

وَ فَرِّغْهُمْ عَنْ مُحَارَبَتِهِمْ لِعِبَادَتِکَ وَ عَنْ مُنَابَذَتِهِمْ لِلْخَلْوَهِ بِکَ حَتَّی لاَ یُعْبَدَ فِی بِقَاعِ الْأَرْضِ غَیْرُکَ وَ لاَ تُعَفَّرَ لِأَحَدٍ مِنْهُمْ جَبْهَهٌ دُونَکَ

اَللَّهُمَّ اغْزُ بِکُلِّ نَاحِیَهٍ مِنَ الْمُسْلِمِینَ عَلَی مَنْ بِإِزَائِهِمْ مِنَ الْمُشْرِکِینَ

وَ أَمْدِدْهُمْ بِمَلاَئِکَهٍ مِنْ عِنْدِکَ مُرْدِفِینَ حَتَّی یَکْشِفُوهُمْ إِلَی مُنْقَطَعِ التُّرَابِ قَتْلاً فِی أَرْضِکَ وَ أَسْراً

أَوْ یُقِرُّوا بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَکَ لاَ شَرِیکَ لَکَ

اَللَّهُمَّ وَ اعْمُمْ

بِذَلِکَ أَعْدَاءَکَ فِی أَقْطَارِ الْبِلَادِ مِنَ الْهِنْدِ وَ الرُّومِ وَ التُّرْکِ وَ الْخَزَرِ وَ الْحَبَشِ وَ النُّوبَهِ وَ الزَّنْجِ

وَ السَّقَالِبَهِ وَ الدَّیَالِمَهِ وَ سَائِرِ أُمَمِ الشِّرْکِ الَّذِینَ تَخْفَی أَسْمَاؤُهُمْ وَ صِفَاتُهُمْ وَ قَدْ أَحْصَیْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِکَ وَ أَشْرَفْتَ عَلَیْهِمْ بِقُدْرَتِکَ

اَللَّهُمَّ اشْغَلِ الْمُشْرِکِینَ بِالْمُشْرِکِینَ عَنْ تَنَاوُلِ أَطْرَافِ الْمُسْلِمِینَ

وَ خُذْهُمْ بِالنَّقْصِ عَنْ تَنَقُّصِهِمْ وَ ثَبِّطْهُمْ بِالْفُرْقَهِ عَنِ الِاحْتِشَادِ عَلَیْهِمْ

اَللَّهُمَّ أَخْلِ قُلُوبَهُمْ مِنَ الْأَمَنَهِ وَ أَبْدَانَهُمْ مِنَ الْقُوَّهِ وَ أَذْهِلْ قُلُوبَهُمْ عَنِ الِاحْتِیَالِ

وَ أَوْهِنْ أَرْکَانَهُمْ عَنْ مُنَازَلَهِ الرِّجَالِ وَ جَبِّنْهُمْ عَنْ مُقَارَعَهِ الْأَبْطَالِ

وَ ابْعَثْ عَلَیْهِمْ جُنْداً مِنْ مَلَائِکَتِکَ بِبَأْسٍ مِنْ بَأْسِکَ کَفِعْلِکَ یَوْمَ بَدْرٍ

تَقْطَعُ بِهِ دَابِرَهُمْ وَ تَحْصُدُ بِهِ شَوْکَتَهُمْ وَ تُفَرِّقُ بِهِ عَدَدَهُمْ

اَللَّهُمَّ وَ امْزُجْ مِیَاهَهُمْ بِالْوَبَاءِ وَ أَطْعِمَتَهُمْ بِالْأَدْوَاءِ وَ ارْمِ بِلَادَهُمْ بِالْخُسُوفِ

وَ أَلِحَّ عَلَیْهَا بِالْقُذُوفِ وَ افْرَعْهَا بِالْمُحُولِ وَ اجْعَلْ مِیَرَهُمْ فِی أَحَصِّ أَرْضِکَ وَ أَبْعَدِهَا عَنْهُمْ

وَ امْنَعْ حُصُونَهَا مِنْهُمْ أَصِبْهُمْ بِالْجُوعِ الْمُقِیمِ وَ السُّقْمِ الْأَلِیمِ

اَللَّهُمَّ وَ أَیُّمَا غَازٍ غَزَاهُمْ مِنْ أَهْلِ مِلَّتِکَ أَوْ مُجَاهِدٍ جَاهَدَهُمْ مِنْ أَتْبَاعِ سُنَّتِکَ

لِیَکُونَ دِینُکَ الْأَعْلَی وَ حِزْبُکَ الْأَقْوَی وَ حَظُّکَ الْأَوْفَی فَلَقِّهِ الْیُسْرَ وَ هَیِّئْ لَهُ الْأَمْرَ وَ تَوَلَّهُ بِالنُّجْحِ

وَ تَخَیَّرْ لَهُ الْأَصْحَابَ وَ اسْتَقْوِ لَهُ الظَّهْرَ وَ أَسْبِغْ عَلَیْهِ فِی النَّفَقَهِ وَ مَتِّعْهُ بِالنَّشَاطِ

وَ أَطْفِ عَنْهُ حَرَارَهَ الشَّوْقِ وَ أَجِرْهُ مِنْ غَمِّ الْوَحْشَهِ وَ أَنْسِهِ ذِکْرَ الْأَهْلِ وَ الْوَلَدِ

وَ أْثُرْ لَهُ حُسْنَ النِّیَّهِ وَ تَوَلَّهُ بِالْعَافِیَهِ وَ أَصْحِبْهُ السَّلَامَهَ وَ أَعْفِهِ مِنَ الْجُبْنِ وَ أَلْهِمْهُ الْجُرْأَهَ

وَ ارْزُقْهُ الشِّدَّهَ وَ أَیِّدْهُ بِالنُّصْرَهِ وَ عَلِّمْهُ السِّیَرَ وَ السُّنَنَ وَ سَدِّدْهُ فِی الْحُکْمِ

وَ اعْزِلْ عَنْهُ الرِّیَاءَ وَ خَلِّصْهُ مِنَ السُّمْعَهِ وَ اجْعَلْ فِکْرَهُ وَ ذِکْرَهُ وَ ظَعْنَهُ وَ إِقَامَتَهُ فِیکَ وَ لَکَ

فَإِذَا صَافَّ عَدُوَّکَ وَ عَدُوَّهُ فَقَلِّلْهُمْ فِی عَیْنِهِ وَ صَغِّرْ شَأْنَهُمْ

فِی قَلْبِهِ وَ أَدِلْ لَهُ مِنْهُمْ وَ لاَ تُدِلْهُمْ مِنْهُ

فَإِنْ خَتَمْتَ لَهُ بِالسَّعَادَهِ وَ قَضَیْتَ لَهُ بِالشَّهَادَهِ فَبَعْدَ أَنْ یَجْتَاحَ عَدُوَّکَ بِالْقَتْلِ

وَ بَعْدَ أَنْ یَجْهَدَ بِهِمُ الْأَسْرُ وَ بَعْدَ أَنْ تَأْمَنَ أَطْرَافُ الْمُسْلِمِینَ وَ بَعْدَ أَنْ یُوَلِّیَ عَدُوُّکَ مُدْبِرِینَ

اَللَّهُمَّ وَ أَیُّمَا مُسْلِمٍ خَلَفَ غَازِیاً أَوْ مُرَابِطاً فِی دَارِهِ أَوْ تَعَهَّدَ خَالِفِیهِ فِی غَیْبَتِهِ أَوْ أَعَانَهُ بِطَائِفَهٍ مِنْ مَالِهِ

أَوْ أَمَدَّهُ بِعِتَادٍ أَوْ شَحَذَهُ عَلَی جِهَادٍ أَوْ أَتْبَعَهُ فِی وَجْهِهِ دَعْوَهً أَوْ رَعَی لَهُ مِنْ وَرَائِهِ حُرْمَهً

فَآجِرْ لَهُ مِثْلَ أَجْرِهِ وَزْناً بِوَزْنٍ وَ مِثْلًا بِمِثْلٍ وَ عَوِّضْهُ مِنْ فِعْلِهِ عِوَضاً حَاضِراً یَتَعَجَّلُ بِهِ نَفْعَ مَا قَدَّمَ وَ سُرُورَ مَا أَتَی بِهِ

إِلَی أَنْ یَنْتَهِیَ بِهِ الْوَقْتُ إِلَی مَا أَجْرَیْتَ لَهُ مِنْ فَضْلِکَ وَ أَعْدَدْتَ لَهُ مِنْ کَرَامَتِکَ

اَللَّهُمَّ وَ أَیُّمَا مُسْلِمٍ أَهَمَّهُ أَمْرُ الْإِسْلَامِ وَ أَحْزَنَهُ تَحَزُّبُ أَهْلِ الشِّرْکِ عَلَیْهِمْ فَنَوَی غَزْوًی أَوْ هَمَّ بِجِهَادٍ فَقَعَدَ بِهِ ضَعْفٌ

أَوْ أَبْطَأَتْ بِهِ فَاقَهٌ أَوْ أَخَّرَهُ عَنْهُ حَادِثٌ أَوْ عَرَضَ لَهُ دُونَ إِرَادَتِهِ مَانِعٌ

فَاکْتُبِ اسْمَهُ فِی الْعَابِدِینَ وَ أَوْجِبْ لَهُ ثَوَابَ الْمُجَاهِدِینَ وَ اجْعَلْهُ فِی نِظَامِ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِینَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُولِکَ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلاَهً عَالِیَهً عَلَی الصَّلَوَاتِ مُشْرِفَهً فَوْقَ التَّحِیَّاتِ

صَلاَهً لاَ یَنْتَهِی أَمَدُهَا وَ لاَ یَنْقَطِعُ عَدَدُهَا کَأَتَمِّ مَا مَضَی مِنْ صَلَوَاتِکَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ أَوْلِیَائِکَ

إِنَّکَ الْمَنَّانُ الْحَمِیدُ الْمُبْدِئُ الْمُعِیدُ الْفَعَّالُ لِمَا تُرِید

ترجمه

نیایش بیست و هفتم

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و مرزهای مسلمانان را به پیروزمندی خویش استوار گردان و مرزبانان را به نیروی خود یاری ده و از خزانه افضال خویش عطایشان به فراوانی ارزانی دار.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و شمارشان افزون کن

و سلاحشان برنده. حوزه هاشان حراست فرمای و پیرامونشان را نفوذ ناپذیر گردان. جمعشان متحد کن

و خود به تـدبیر کارهاشـان پرداز. سـر رشـته آذوقه شـان گسسـته مگردان و دشواریهـا از پیش پایشان بردار. آنان را به نصـرت خویش قوت بخش و به شکیبایی مدد نمای و دفع مکر دشمن را به ایشان بیاموز.

بار خـدایا، درود بفرست بر محمـد و خانـدان او و به مدافعان مرزها هر چه نمی شناسـند بشـناسان و ایشان را هر چه نمی دانند بیاموز و چشمانشان را بر هر چه نمی بینند بگشای.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و چون با دشمنان رویاروی شوند، یاد دنیای مکار فریبنده از خاطرشان بزدای

و هوس حطام فتنه انگیز این جهانی از دلشان محو کن و بهشت را پیش چشم ایشان دار

و آن مساکن جاوید و آن منازل کریم و آن حوران خوبروی

و آن جویباران سـرشار از آشامیدنی های نغز و گوارا و آن درختان سـر فرو داشته و بارور از میوه های گونه گون بهشتی را به آنان بنمای، تا هوای پشت کردن به دشمن در دل هیچ یک از ایشان نجنبد و خیال گریختن از هماورد از خاطر کس نگذرد.

ای خداوند، به این نیایش، خصـمشان درهم شـکن و چنگال دشـمن از تنشان کوتاه کن و میان دشمنان و سلاحهایشان جدایی افکن و بند دلشان بگسل

و چنان کن که میان ایشان و زاد و توشه ایشان فاصـله ای بزرگ پدید آید و در راه سرگشته و حیرانشان گردان و آن سان کن که راه خویش گم کنند. ای خداوند، دشمنانشان را راه مدد ببند

و از شمارشان بکاه و قلوبشان لبریز از وحشت

نمای و دستشان از تطاول کوتاه کن و زبانشان از گفتن به بند آر

و چنان کن که شکست ایشان سبب پراکندگی و عبرت آن کسان گردد که از پی شان می آیند و چون ایشان را به خواری در افکنی از آن پس هیچ لشکر انگیز طمع در ستیز با ما نکند.

ای خداوند، زنانشان از زادن سترون دار و مردانشان را از آب پشت بخشکان و نسل چارپایان و ستورانشان منقطع گردان.

آسمانشان را مفرمای که بر آنان قطره ای ببارد و زمینشان را مفرمای که گیاهی برویاند.

بار خدایا، بدین نیایش، بلاد مسلمانان نیرومند گردان و شهرهاشان استوار. اموالشان را فزونی ده

و چنان کن که از نبرد با دشمن فراغت جویند و روی به پرستش تو نهند و به جای پیکار با دشمن با تو خلوت کنند، تا مردم سراسر زمین کسی جز تو نپرستند و در برابر کس جز تو چهره بر خاک نسایند.

بار خدایا، مسلمانان هر ثغری را برای نبرد با مشرکانی که در برابر ایشانند بسیج فرمای

و آنان را به گروههایی از ملائکه که پی در پی، از پس هم، به یاریشان فرود می آیند یاری نمای، تا دشمنان تو را تا آنجا که خاک زمین به پایان می رسد به کشتن و اسیر کردن واپس رانند،

یا آنکه مشرکان اقرار کنند که تویی الله، آن خدای که جز او خدایی نیست، یکتا و بی انباز.

ای خداوند، چنان کن که این دعا همه دشمنانت را در اقطار بلاد در بر گیرد:از هندوان و رومیان و ترکان و خزران و حبشیان و مردم نوبه و زنگبار

و سقلابیان و دیلمیان و دیگر

امم مشرک که نام و صفاتشان کس نداند و تو خود به علم خود شمارشان کرده ای و به قدرت خود بر آنان اشراف داری.

ای خداوند، مشرکان را به مشرکان مشغول دار تا از تطاول بر بلاد اسلامیان باز مانند

و از شمار ایشان بکاه تا از شمار مسلمانان نکاهند. میانشان جدایی افکن تا بر ضد مسلمانان متحد شدن نتوانند.

بار خدایا، آرامش از دلشان و نیرومندی از تنشان دور کن و اندیشه هر حیله و نیرنگ از قلوبشان بپرداز.

به هنگام نبرد با مردان ما دست و پایشان سست گردان و در دلشان بیم افکن تا از جدال و آویز با سلحشوران اسلام عاجز آیند.

لشکری از ملائکه خود، همراه با خشم و عذاب خود بر سرشان فرست، آن سان که در جنگ بدر فرستادی،

تا رگ حیاتشان قطع کنی و جاه و جلالشان از میان ببری و جمعشان پراکنده سازی.

ای خداوند، آب هاشان را به وبا بیالای و طعامشان به دردها بیامیز و شهرهاشان در زمین فرو بر

و پی در پی سنگ بلا بر سرزمینشان ببار و آن را به قحطسال دچار کن و توشه و زادشان را در بی باران ترین و خشک ترین و دورترین زمینها قرار ده،

پناهگاههای زمین به رویشان سد کن و به گرسنگی مداوم و بیماری دردناک مبتلایشان گردان.

بار خدایا، هر جنگجویی از گروندگان به آیین تو که به جنگ با آنان برخیزد و هر مجاهدی از پیروان سنت تو که با آنان جهاد کند

تا دین تو بیشتر اعتلا یابد و حزب تو تواناتر شود و نصیب تو افزون تر گردد، پس هر چه خواهد برایش میسر گردان

و اسباب کار او مهیا کن و بر عهده گیر که پیروزی اش دهی.

خداوندا، یارانی موافقش ده و پشتش محکم گردان و هزینه اش به فراوانی ارزانی دار و او را به نشاط و خرمی متمتع ساز

و آتش اشتیاق او به یار و دیار در دلش فرو نشان و از غم تنهاییش در پناه خود دار و یاد زن و فرزند از خاطرش محو کن.

خداوندا، به حسن نیتش راه نمای و عافیتش بخش و سلامتش بدار و ترس از او دور دار و دلش به جرئت و شهامت قوی گردان

و صلابت و سختی اش ده و به نصرت خویش یاری نما و سیرتها و سنتهای دین به او بیاموز و در فرماندهی راه صوابش پیش پای بگشای

و از ریاکاری بر کنار دار و از دلبستگی به نام و آوازه برهان و چنان کن که فکر و سخن و سفر و حضرتش در تو و برای تو باشد.

ای خداوند، هر گاه با دشمن تو و دشمن خود مصاف در پیوندد، شمار هماوردان در چشمش اندک آور و هیبتشان در دلش خرد بنمای. او را بر دشمن چیره گردان و دشمن را بر او چیره مگردان.

و اگر خواهی زندگی اش را به نیکبختی پایان دهی و به خلعت شهادتش بنوازی، چنان کن که شهادت او پس از آن باشد که دشمنت را هلاک ساخته باشد.

یا به بند اسارت آورده باشد و اطراف بلاد اسلامیان از تجاوز خصم ایمن گردیده باشد و دشمنان تو پشت کرده روی به هزیمت نهاده باشند.

ای خداوند، هر مسلمانی که پس از رفتن یکی از غازیان یا مرزبانان

به میدان نبرد، به جای او عهده دار امور خانه اش گردد، یا بازماندگانش را سرپرستی کند یا به بخشی از مال خود جنگجو را مدد رساند

یا به ساز و برگ نبرد یاری دهد، یا بر جهادش بر انگیزد، یا دعای خیر خود بدرقه راهش گرداند، یا در غیاب او حرمتش رعایت کند،

او را پاداشی ده همچند پاداش آن جنگجو، به همان مقدار و همان گونه. ای خداوند، جزای کار او، بهری در این دنیا عطا کن که سود آن مال که تقدیم داشته و شادمانی عملی که به جای آورده، به زودی فراچنگ آرد

و چون عمرش به پایان رسد فضل و نعمتی که برایش قرار داده ای و کرامتی که مهیا داشته ای، نصیبش گردد.

بار خدایا، هر مسلمانی که امر اسلام دل مشغولش دارد و بسیج مشرکان بر ضد مسلمانان ملولش کند و آهنگ جنگ در دل او پدید آید یا جهاد را کار بندد، سپس به سبب ناتوانی جسم از کار بازماند

یا فقر و بینوایی کار او به تعویق افکند، یا حادثه ای از عزمش باز دارد، یا به ناگاه مانعی بر سر راهش پدید آید،

نامش در زمره عابدان بنگار و ثواب مجاهدانش ده و در شمار شهیدان و صالحانش در آر.

بار خدایا، بر محمد بنده خود و رسول خود و آل محمد درود بفرست، درودی برتر از هر درود دیگر و فراتر از هر تحیت،

درودی که زمانش پایان نیابد و شمارش منقطع نگردد، درودی تمام تر و کامل تر از هر درود دیگر که یکی دیگر از دوستانت را فرستاده ای،

که تو بخشنده ای و ستوده ای، پدید آورنده ای و به صندوق عدم

باز گرداننده ای و هر چه خواهی همان کنی.

دعای ۲۸صحیفه– دعاؤه فی التغزع

متن

وَ کَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُتَفَزِّعاً إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَ

اَللَّهُمَّ إِنِّی أَخْلَصْتُ بِانْقِطَاعِی إِلَيْکَ

وَ أَقْبَلْتُ بِکُلِّی عَلَيْکَ

وَ صَرَفْتُ وَجْهِی عَمَّنْ يَحْتَاجُ إِلَی رِفْدِکَ

وَ قَلَبْتُ مَسْأَلَتِی عَمَّنْ لَمْ يَسْتَغْنِ عَنْ فَضْلِکَ

وَ رَأَيْتُ أَنَّ طَلَبَ الْمُحْتَاجِ إِلَی الْمُحْتَاجِ سَفَهٌ مِنْ رَأْيِهِ وَ ضَلَّةٌ مِنْ عَقْلِهِ

فَکَمْ قَدْ رَأَيْتُ - يَا إِلَهِی - مِنْ أُنَاسٍ طَلَبُوا الْعِزَّ بِغَيْرِکَ فَذَلُّوا وَ رَامُوا الثَّرْوَهَ مِنْ سِوَاکَ فَافْتَقَرُوا وَ حَاوَلُوا الِارْتِفَاعَ فَاتَّضَعُوا

فَصَحَّ بِمُعَايَنَهِ أَمْثَالِهِمْ حَازِمٌ وَفَّقَهُ اعْتِبَارُهُ وَ أَرْشَدَهُ إِلَی طَرِيقِ صَوَابِهِ اخْتِيَارُهُ

فَأَنْتَ يَا مَوْلَایَ دُونَ کُلِّ مَسْئُولٍ مَوْضِعُ مَسْأَلَتِی وَ دُونَ کُلِّ مَطْلُوبٍ إِلَيْهِ وَلِیُّ حَاجَتِی

أَنْتَ الْمَخْصُوصُ قَبْلَ کُلِّ مَدْعُوٍّ بِدَعْوَتِی لَا يَشْرَکُکَ أَحَدٌ فِی رَجَائِی وَ لَا يَتَّفِقُ أَحَدٌ مَعَکَ فِی دُعَائِی وَ لَا يَنْظِمُهُ وَ إِيَّاکَ نِدَائِی

لَکَ - يَا إِلَهِی - وَحْدَانِيَّهُ الْعَدَدِ وَ مَلَکَهُ الْقُدْرَهِ الصَّمَدِ وَ فَضِيلَهُ الْحَوْلِ وَ الْقُوَّهِ وَ دَرَجَهُ الْعُلُوِّ وَ الرِّفْعَهِ

وَ مَنْ سِوَاکَ مَرْحُومٌ فِی عُمُرِهِ مَغْلُوبٌ عَلَی أَمْرِهِ مَقْهُورٌ عَلَی شَأْنِهِ مُخْتَلِفُ الْحَالَاتِ مُتَنَقِّلٌ فِی الصِّفَاتِ

فَتَعَالَيْتَ عَنِ الْأَشْبَاهِ وَ الْأَضْدَادِ وَ تَکَبَّرْتَ عَنِ الْأَمْثَالِ وَ الْأَنْدَادِ فَسُبْحَانَکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

ترجمه

نیایش بیست و هشتم

ای خداوند، من از روی اخلاص، تنها و تنها تو را بر گزیده ام

و با همه وجودم به تو روی آورده ام

و از هر کس که خود نیازمند توست رو بر تافته ام

و به هر کس که از نعمت تواش بی نیازی نیست تمنایی نکرده ام.

و بر آنم که در خواست نیازمندی از نیازمند دیگر سفاهت رأی است و ضلالت عقل.

چه بسا – ای خداوند من – دیده ام کسانی را که عزت نه از تو طلبیده اند و به ذلت افتاده اند و جز از خزانه فضل

تو توانگری جسته اند و بینوا شده اند و آهنگ بلندی کرده اند و به پستی گراییده اند.

پس آن دور اندیش که از سر اعتبار نگریسته و چنین کسان را دیده، در دور اندیشی خویش به راه خطا نرفته است و اختیارش به راه صواب رهنمون گشته است.

تویی - ای سرور و مولای من - که تنها و تنها پیشگاه توست که باید دست طلب به سوی آن دراز کرد، نه هر کس دیگر که از او چیزی می طلبند، تنها و تنها درگاه توست که باید از آنجا حاجت خواست، نه هر کس دیگر که از او حاجت می خواهند.

پیش از آنکه دیگری را بخوانم تنها و تنها تو را می خوانم و تنها به تو امید می بندم و تنها دست دعا به آستان تو بر می دارم و تنها تو را ندا می دهم.

تویی ای خداوند من که به شمار یکتایی و آن توانایی که در آن ناتوانی راه نیابد، تنها و تنها صفت توست. قدرت و نیرومندی و علو درجت و رفعت، تنها و تنها از آن توست.

هر کس جز تو، در زندگی اش خواستار ترحم است، در کارش مغلوب است و مقهور، دستخوش گونه گون حالات است و سرگشته گونه گون صفات.

ای خداوند، تو برتر از آنی که تو را همتایانی باشند یا اضدادی، بزرگ تر از آنی که تو را همانندانی باشند یا اقرانی. منزهی تو و هیچ خدایی جز تو نیست.

دعای ۲۹صحیفه- دعاؤه إذا قتر علیه الرزق

متن

وَ کَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَیْهِ السَّلَامُ إِذَا قُتِّرَ عَلَیْهِ الرِّزْقُ

اَللَّهُمَّ إِنَّکَ ابْتَلَیْتَنَا فِی أَرْزَاقِنَا بِسُوءِ الظَّنِّ وَ فِی آجَالِنَا بِطُولِ الْأَمَلِ

حَتَّی الْتَمَسْنَا أَرْزَاقَکَ مِنْ عِنْدِ الْمَرْزُوقِینَ وَ طَمِعْنَا بِآمَالِنَا فِی أَعْمَارِ الْمُعَمَّرِینَ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ

آلِهِ وَ هَبْ لَنَا يَقِيناً صَادِقاً تَكْفِينَا بِهِ مِنْ مَئُونَهِ الطَّلَبِ وَ أَلْهِمْنَا ثِقَهً خَالِصَهً تُعْفِينَا بِهَا مِنْ شِدَّهِ النَّصَبِ

وَ اجْعَلْ مَا صَرَّحْتَ بِهِ مِنْ عِدَتِكَ فِي وَحْيِكَ وَ أَتْبَعْتَهُ مِنْ قَسَمِكَ فِي كِتَابِكَ قَاطِعاً لِاهْتِمَامِنَا بِالرِّزْقِ الَّذِي تَكَفَّلْتَ بِهِ

وَ حَسْماً لِلِاشْتِغَالِ بِمَا ضَمِنْتَ الْكِفَايَهَ لَهُ

فَقُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ الْأَصْدَقُ وَ أَقْسَمْتَ وَ قَسَمُكَ الْأَبَرُّ الْأَوْفَى وَ فِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَ مَا تُوعَدُونَ

ثُمَّ قُلْتَ فَوَ رَبِّ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُون

ترجمه

نیایش بیست و نهم

خداوندا، تو ما را آزمودی تا در کم و بیش روزیهایمان بدگمان شدیم و در مدت عمرمان به آرزوهای دور و دراز گرفتار آمدیم،

تا آنگاه که روزی خود از درگاه دیگر روزیخواران طلبیدیم و به عمری دراز چون عمر پیران کهنسال طمع بستیم.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و ما را به یقینی صادق برسان که ما را از رنج طلب معاش کفایت کند و اطمینانی خالص بخش که ما را از شدت تعب معاف دارد.

خداوندا، آن وعده ای را که در وحی خود بر پیامبر (ص) بدان تصریح کرده ای و در قرآن بر آن سوگند خورده ای سبب قطع دلمشغولی ما به رزقی که خود آن را تکفل کرده ای قرار ده.

خداوندا، تو خود گفته ای «روزی شما و هر چه به شما وعده شده در آسمان است.» ای خداوند گفته تو راست ترین گفته هاست و سوگند تو درست ترین و کامل ترین سوگندهاست.

و در پی آن سوگند خورده ای که «سوگند به پروردگار آسمان ها و زمین که این سخن آن چنان که سخن می گویید حتمی است.»

دعای ۲صحیفه–الصلاه علی محمد و آله

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ هَذَا التَّحْمِيدِ فِي الصَّلَاهِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيْنَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ - دُونَ الْأُمَمِ الْمَاضِيَهِ وَ الْقُرُونِ السَّالِفَهِ

بِقُدْرَتِهِ الَّتِی لاَ تَعْجِزُ عَنْ شَیْ ءٍ وَ إِنْ عَظُمَ وَ لاَ یَفُوتُهَا شَیْ ءٌ وَ إِنْ لَطُفَ

فَخَتَمَ بِنَا عَلَی جَمِیعِ مَنْ ذَرَأَ وَ جَعَلَنَا شُهَدَاءَ عَلَی مَنْ جَحَدَ وَ کَثَّرَنَا بِمَنِّهِ عَلَی مَنْ قَلَ

اَللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ أَمِینِکَ عَلَی وَحْیِکَ وَ نَجِیبِکَ مِنْ

خَلْقِکَ وَ صَفِیِّکَ مِنْ عِبَادِکَ

إِمَامِ الرَّحْمَهِ وَ قَائِدِ الْخَیْرِ وَ مِفْتَاحِ الْبَرَکَهِ

کَمَا نَصَبَ لِأَمْرِکَ نَفْسَهُ

وَ عَرَّضَ فِیکَ لِلْمَکْرُوهِ بَدَنَهُ وَ کَاشَفَ فِی الدُّعَاءِ إِلَیْکَ حَامَّتَهُ

وَ حَارَبَ فِی رِضَاکَ أُسْرَتَهُ وَ قَطَعَ فِی إِحْیَاءِ دِینِکَ رَحِمَهُ

وَ أَقْصَی الْأَدْنَیْنَ عَلَی جُحُودِهِمْ

وَ قَرَّبَ الْأَقْصَیْنَ عَلَی اسْتِجَابَتِهِمْ لَکَ

وَ وَالَی فِیکَ الْأَبْعَدِینَ

وَ عَادَی فِیکَ الْأَقْرَبِینَ

و أَدْأَبَ نَفْسَهُ فِی تَبْلِیغِ رِسَالَتِکَ

وَ أَتْعَبَهَا بِالدُّعَاءِ إِلَی مِلَّتِکَ

وَ شَغَلَهَا بِالنُّصْحِ لِأَهْلِ دَعْوَتِکَ

وَ هَاجَرَ إِلَی بِلَادِ الْغُرْبَهِ وَ مَحَلِّ النَّأْیِ عَنْ مَوْطِنِ رَحْلِهِ وَ مَوْضِعِ رِجْلِهِ وَ مَسْقَطِ رَأْسِهِ وَ مَأْنَسِ نَفْسِهِ

إِرَادَهً مِنْهُ لِإِعْزَازِ دِینِکَ وَ اسْتِنْصَاراً عَلَی أَهْلِ الْکُفْرِ بِکَ

حَتَّی اسْتَتَبَّ لَهُ مَا حَاوَلَ فِی أَعْدَائِکَ

وَ اسْتَتَمَّ لَهُ مَا دَبَّرَ فِی أَوْلِیَائِکَ

فَنَهَدَ إِلَیْهِمْ مُسْتَفْتِحاً بِعَوْنِکَ وَ مُتَقَوِّیاً عَلَی ضَعْفِهِ بِنَصْرِکَ

فَغَزَاهُمْ فِی عُقْرِ دِیَارِهِمْ

وَ هَجَمَ عَلَیْهِمْ فِی بُحْبُوحَهِ قَرَارِهِمْ

حَتَّی ظَهَرَ أَمْرُکَ وَ عَلَتْ کَلِمَتُکَ وَ لَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ

اَللَّهُمَّ فَارْفَعْهُ بِمَا كَدَحَ فِيکَ إِلَى الدَّرَجهِ الْعُلْيَا مِنْ جَنَّتِکَ

حَتَّى لاَ يُسَاوَى فِی مَنْزِلَهٍ وَ لاَ يُكَافَأَ فِی مَرْتَبَهٍ وَ لاَ يُوَازِيَهُ لَدَيْکَ مَلَکٌ مُقَرَّبٌ وَ لاَ نَبِیٌّ مُرْسَلٌ

وَ عَرِّفْهُ فِی أَهْلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ أُمَّتِهِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ حُسْنِ الشَّفَاعَهِ أَجَلَّ مَا وَعَدْتَهُ

يَا نَافِذَ الْعِدَهِ يَا وَافِیَ الْقَوْلِ يَا مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ بِأَضْعَافِهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ إِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيم

ترجمه

نیایش دوم

حمد و سپاس خداوندی را که بر ما منت نهاد و پیامبر خود محمد صلی الله علیه و آله را به رسالت بر ما فرستاد. این نعمت ویژه ما بود و امتهای گذشته که در قرنهای پیشین می زیستند بی بهره از آن بودند.

این همه برآمده از قدرت اوست که ناتوان نبود در هر کار هر چند سترگ بود و فرو نگذارد هیچ کاری را هر چند خرد بود.

پس ما را خاتم همه آفریدگان قرار داد و گواهان بر منکران. و به کرم خود شمار ما را از آنان که شمارشان فرو کاست فزونی بخشید.

بار خدایا، بر محمد که امین وحی توست، برگزیده از میان آفریدگان توست، دوست مخلص از میان همه بندگان توست،

آن امام رحمت و پیشوای خیر و کلید برکات، درود بفرست،

آن سان که او جان خویش در فرمان تو نهاد

و جسم خویش به راه تو هدف تیر بلا گردانید و در دعوت به دین تو با خویشاوندان خود آشکارا خصومت ورزید

و برای خشنودی تو با خاندان خویش به پیکار برخاست و تا دین تو را زنده دارد، پیوند از خویش و پیوند ببرید.

نزدیکان انکارپیشه را از خود دور داشت

و دوران دعوت پذیر را به خود نزدیک ساخت.

در راه تو با بیگانگان دوستی ورزید

و با نزدیکان دشمنی.

و تا حق رسالت تو بگزارد، خویشتن را به رنج افکند.

جان خویش در بوته تعب نهاد تا به کیش تو دعوت کند.

خویشتن به کار داشت تا امت را اندرز دهد.

به دیار غربت رخت کشید و موطن مألوف و زادبوم و سرای انس خود رها کرد،

تا دین تو را نصرت دهد و بر آنان که بر تو کفر می ورزیدند غلبه جوید،

تا به هر چه در حق دشمنان تو خواسته بود به تمام دست یافت

و هر چه در باره دوستان تو اندیشیده بود، به کمال حاصل آمد.

پس بدان هنگام که به یاری تو پیروزی می طلبید و به نیروی نصرت تو بر ناتوانی خویش چیره می گشت، آهنگ جنگ ایشان کرد.

با آنان در

دل خانه هایشان غزا کرد

و به ناگاه در میان منازلشان بر سرشان تاخت،

تا دین تو آشکار گردید و کلمه تو برتر شد، اگر چه مشرکان را ناخوش افتاد.

بار خدایا محمد را به پاداش رنجی که در راه تو کشید به عالی ترین درجات بهشت خود فرابر،

آن سان که هیچ کس را نرسد تا به منزلت با او برابری جوید و به مرتبت با او همبری کند و هیچ ملک مقرب و پیامبر مرسلی در نزد تو با او برابری نتواند.

بار خدایا، افزون از آنچه او را وعده داده ای که شفاعتش را در حق اهل بیت پاک و امت با ایمانش بپذیری، عطا فرمای.

ای خداوندی که هیچ وعده ای خلاف نکنی و به هر چه گویی وفا کنی. ای دگرگون کننده بدیها به چند برابر نیکیها انک ذو الفضل العظیم و الجواد الکریم.

دعای ۳۰ صحیفه- دُعَائِهِ عَلَیهِ السَّلَامُ فِی الْمَعُونَهِ عَلَی قَضَاءِ الدَّیْن

متن

وَ کَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَیْهِ السَّلَامُ فِی الْمَعُونَهِ عَلَی قَضَاءِ الدَّیْنِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ هَبْ لِیَ الْعَافِیَهَ مِنْ دَیْنٍ تُخْلِقُ بِهِ وَجْهِی وَ یَحَارُ فِیهِ ذِهْنِی وَ یَتَشَعَّبُ لَهُ فِکْرِی وَ یَطُولُ بِمُمَارَسَتِهِ شُغْلِی

وَ أَعُوذُ بِکَ یَا رَبِّ مِنْ هَمِّ الدَّیْنِ وَ فِکْرِهِ وَ شُغْلِ الدَّیْنِ وَ سَهَرِهِ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَعِذْنِی مِنْهُ

وَ أَسْتَجِیرُ بِکَ یَا رَبِّ مِنْ ذِلَّتِهِ فِی الْحَیَاهِ وَ مِنْ تَبِعَتِهِ بَعْدَ الْوَفَاهِ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَجِرْنِی مِنْهُ بِوُسْعٍ فَاضِلٍ أَوْ کَفَافٍ وَاصِلٍ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ احْجُبْنِی عَنِ السَّرَفِ وَ الازْدِیَادِ وَ قَوِّمْنِی بِالْبَذْلِ وَ الاقْتِصَادِ وَ عَلِّمْنِی حُسْنَ التَّقْدِیرِ

وَ اقْبِضْنِی بِلُطْفِکَ عَنِ التَّبْذِیرِ وَ أَجْرِ مِنْ أَسْبَابِ الْحَلَالِ أَرْزَاقِی وَ وَجِّهْ فِی أَبْوَابِ الْبِرِّ

إِنْفَاقِی

وَ ازْوِ عَنِّی مِنَ الْمَالِ مَا یُحْدِثُ لِی مَخِیلَهً أَوْ تَأَدِّیاً إِلَی بَغْیٍ أَوْ مَا أَتَعَقَّبُ مِنْهُ طُغْیَاناً

اَللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَیَّ صُحْبَهَ الْفُقَرَاءِ وَ أَعِنِّی عَلَی صُحْبَتِهِمْ بِحُسْنِ الصَّبْرِ

وَ مَا زَوَیْتَ عَنِّی مِنْ مَتَاعِ الدُّنْیَا الْفَانِیَهِ فَاذْخَرْهُ لِی فِی خَزَائِنِکَ الْبَاقِیَهِ

وَ اجْعَلْ مَا خَوَّلْتَنِی مِنْ حُطَامِهَا وَ عَجَّلْتَ لِی مِنْ مَتَاعِهَا بُلْغَهً إِلَی جِوَارِکَ وَ وُصْلَهً إِلَی قُرْبِکَ وَ ذَرِیعَهً إِلَی جَنَّتِکَ

إِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِیمِ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الْکَرِیم

ترجمه

نیایش سی ام

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و مرا عافیت بخش از وامی که بدان چهره ام دژم شود و خاطرم پریشان گردد و فکرم پراکنده ماند و تلاش من در ادای آن به دراز کشد.

خداوندا، به تو پناه می آورم از اندوه وامداری و اندیشه آن و دلمشغولی برای آن و بی خوابی کشیدن در غم آن. پس درود بفرست بر محمد و خاندانش و مرا از وام در پناه خوددار.

ای پروردگار من، از تو زنهار می خواهم از ذلت وامداری در این جهان و از تبعات و عواقب آن پس از مرگ. پس درود بفرست بر محمد و خاندان او و مرا در امان خود گیر، یا به مالی سرشار یا به کفافی ناگسستنی.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و مرا از اسراف و زیاده روی دور دار و به بخشش همراه با میانه روی از کجروی بازدار و به من بیاموز آن روش نیکو را که هزینه ام از درآمد بیش نبود

و به لطف خویش از تبذیر نگه دار و روزی من از حلال روان گردان و انفاق های مرا به راههای خیر متوجه ساز

و از من بستان آن مال

که مرا مغرور سازد یا به ستمگری اندازد یا به طغیانم کشاند.

ای خداوند، محبوب من گردان همنشینی با درویشان را و یاری ام ده که بر مصاحبت آنان شکیبا باشم.

هر چه از متاع این جهانی از من گرفته ای، در خزاین باقی خود برای من اندوخته گردان.

و آنچه را از خواسته دنیوی نصیب من ساخته ای و در این جهان به من عطا کرده ای وسیله ای ساز برای رسیدن من به آستان عز خود و پیوستن من به مقام قرب خود و دست یافتن من به بهشت جاوید خود.

انک ذو الفضل العظیم و أنت الجواد الکریم.

دعای ۳۱صحیفه– دعاؤه باتوبه

متن

وَ کَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَیْهِ السَّلَامُ فِی ذِکْرِ التَّوْبَهِ وَ طَلَبِهَا

اَللَّهُمَّ یَا مَنْ لَا یَصِفُهُ نَعْتُ الْوَاصِفِینَ

وَ یَا مَنْ لَا یُجَاوِزُهُ رَجَاءُ الرَّاجِینَ

وَ یَا مَنْ لَا یَضِیعُ لَدَیْهِ أَجْرُ الْمُحْسِنِینَ

وَ یَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَی خَوْفِ الْعَابِدِینَ

وَ یَا مَنْ هُوَ غَایَهُ خَشْیَهِ الْمُتَّقِینَ

هَذَا مَقَامُ مَنْ تَدَاوَلَتْهُ أَیْدِی الذُّنُوبِ وَ قَادَتْهُ أَزِمَّهُ الْخَطَایَا وَ اسْتَحْوَذَ عَلَیْهِ الشَّیْطَانُ

فَقَصَّرَ عَمَّا أَمَرْتَ بِهِ تَفْرِیطاً وَ تَعَاطَی مَا نَهَیْتَ عَنْهُ تَغْرِیراً

کَالْجَاهِلِ بِقُدْرَتِکَ عَلَیْهِ أَوْ کَالْمُنْکِرِ فَضْلَ إِحْسَانِکَ إِلَیْهِ حَتَّی إِذَا انْفَتَحَ لَهُ بَصَرُ الْهُدَی وَ تَقَشَّعَتْ عَنْهُ سَحَائِبُ الْعَمَی

أَحْصَی مَا ظَلَمَ بِهِ نَفْسَهُ وَ فَکَّرَ فِیمَا خَالَفَ بِهِ رَبَّهُ فَرَأَی کَبِیرَ عِصْیَانِهِ کَبِیراً وَ جَلِیلَ مُخَالَفَتِهِ جَلِیلاً

فَأَقْبَلَ نَحْوَکَ مُؤَمِّلًا لَکَ مُسْتَحْیِیاً مِنْکَ وَ وَجَّهَ رَغْبَتَهُ إِلَیْکَ ثِقَهً بِکَ فَأَمَّکَ بِطَمَعِهِ یَقِیناً وَ قَصَدَکَ بِخَوْفِهِ إِخْلَاصاً

قَدْ خَلَا طَمَعُهُ مِنْ کُلِّ مَطْمُوعٍ فِیهِ غَیْرِکَ وَ أَفْرَخَ رَوْعُهُ مِنْ کُلِّ مَحْذُورٍ مِنْهُ سِوَاکَ

فَمَثَلَ بَیْنَ یَدَیْکَ مُتَضَرِّعاً وَ غَمَّضَ بَصَرَهُ إِلَی الْأَرْضِ مُتَخَشِّعاً وَ طَأْطَأَ رَأْسَهُ لِعِزَّتِکَ مُتَذَلِّلًا

وَ أَبَثَّكَ مِنْ سِرِّهِ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْهُ خُضُوعاً وَ عَدَّدَ

مِنْ ذُنُوبِهِ مَا أَنْتَ أَحْصَى لَهَا خُشُوعاً

وَ اسْتَغَاثَ بِکَ مِنْ عَظِيمِ مَا وَقَعَ بِهِ فِی عِلْمِکَ وَ قَبِيحِ مَا فَضَحَهُ فِی حُکْمِکَ مِنْ ذُنُوبٍ أَدْبَرَتْ لَذَّاتُهَا فَذَهَبَتْ وَ أَقَامَتْ تَبِعَاتُهَا فَلَزِمَتْ

لَا يُنْکِرُ – يَا إِلَهِی – عَدْلَکَ إِنْ عَاقَبْتَهُ وَ لَا يَسْتَعْظِمُ عَفْوَکَ إِنْ عَفَوْتَ عَنْهُ وَ رَحِمْتَهُ

لِأَنَّکَ الرَّبُّ الْکَرِيمُ الَّذِی لَا يَتَعَاظَمُهُ غُفْرَانُ الذَّنْبِ الْعَظِيمِ

اَللَّهُمَّ فَهَا أَنَا ذَا قَدْ جِئْتُکَ مُطِيعاً لِأَمْرِکَ فِيمَا أَمَرْتَ بِهِ مِنَ الدُّعَاءِ مُتَنَجِّزاً وَعْدَکَ فِيمَا وَعَدْتَ بِهِ مِنَ الْإِجَابَةِ إِذْ تَقُولُ ادْعُونِی أَسْتَجِبْ لَکُمْ

اَللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ الْقَنِی بِمَغْفِرَتِکَ کَمَا لَقِيتُکَ بِإِقْرَارِی

وَ ارْفَعْنِی عَنْ مَصَارِعِ الذُّنُوبِ کَمَا وَضَعْتُ لَکَ نَفْسِی وَ اسْتُرْنِی بِسِتْرِکَ کَمَا تَأَنَّيْتَنِی عَنِ الِانْتِقَامِ مِنِّی

اَللَّهُمَّ وَ ثَبِّتْ فِی طَاعَتِکَ نِيَّتِی وَ أَحْکِمْ فِی عِبَادَتِکَ بَصِيرَتِی وَ وَفِّقْنِی مِنَ الْأَعْمَالِ لِمَا تَغْسِلُ بِهِ دَنَسَ الْخَطَايَا عَنِّی

وَ تَوَفَّنِی عَلَی مِلَّتِکَ وَ مِلَّهِ نَبِيِّکَ مُحَمَّدٍ – عَلَيْهِ السَّلَامُ – إِذَا تَوَفَّيْتَنِی

اَللَّهُمَّ إِنِّی أَتُوبُ إِلَيْکَ فِی مَقَامِی هَذَا مِنْ کَبَائِرِ ذُنُوبِی وَ صَغَائِرِهَا وَ بَوَاطِنِ سَيِّئَاتِی وَ ظَوَاهِرِهَا

وَ سَوَالِفِ زَلَّاتِی وَ حَوَادِثِهَا تَوْبَهَ مَنْ لَا يُحَدِّثُ نَفْسَهُ بِمَعْصِيَهٍ وَ لَا يُضْمِرُ أَنْ يَعُودَ فِی خَطِيئَهٍ

وَ قَدْ قُلْتَ – يَا إِلَهِی – فِی مُحْکَمِ کِتَابِکَ إِنَّکَ تَقْبَلُ التَّوْبَهَ عَنْ عِبَادِکَ وَ تَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَ تُحِبُّ التَّوَّابِينَ

فَاقْبَلْ تَوْبَتِی کَمَا وَعَدْتَ وَ اعْفُ عَنْ سَيِّئَاتِی کَمَا ضَمِنْتَ وَ أَوْجِبْ لِی مَحَبَّتَکَ کَمَا شَرَطْتَ

وَ لَکَ – يَا رَبِّ – شَرْطِی أَلَّا أَعُودَ فِی مَکْرُوهِکَ وَ ضَمَانِی أَنْ لَا أَرْجِعَ فِی مَذْمُومِکَ وَ عَهْدِی أَنْ أَهْجُرَ جَمِيعَ مَعَاصِيکَ

اَللَّهُمَّ إِنَّکَ أَعْلَمُ بِمَا عَمِلْتُ فَاغْفِرْ لِی مَا عَلِمْتَ وَ اصْرِفْنِی بِقُدْرَتِکَ إِلَی مَا أَحْبَبْتَ

اَللَّهُمَّ وَ عَلَيَّ تَبِعَاتٌ قَدْ حَفِظْتُهُنَّ وَ تَبِعَاتٌ قَدْ نَسِيتُهُنَّ

وَ كُلَّهُنَّ بِعَيْنِكَ الَّتِی لاَ تَنَامُ وَ عِلْمِكَ الَّذِی لاَ يَنْسَی

فَعَوِّضْ مِنْهَا أَهْلَهَا وَ احْطُطْ عَنِّی وِزْرَهَا وَ خَفِّفْ عَنِّی ثِقْلَهَا وَ اعْصِمْنِی مِنْ أَنْ أُقَارِفَ مِثْلَهَا

اَللَّهُمَّ وَ إِنَّهُ لاَ وَفَاءَ لِی بِالتَّوْبَهِ إِلاَّ بِعِصْمَتِكَ وَ لاَ اسْتِمْسَاكَ بِی عَنِ الْخَطَايَا إِلاَّ عَنْ قُوَّتِكَ فَقَوِّنِی بِقُوَّهٍ كَافِيَهٍ وَ تَوَلَّنِی بِعِصْمَهٍ مَانِعَهٍ

اَللَّهُمَّ أَيُّمَا عَبْدٍ تَابَ إِلَيْكَ وَ هُوَ فِی عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ فَاسِخٌ لِتَوْبَتِهِ وَ عَائِدٌ فِی ذَنْبِهِ وَ خَطِيئَتِهِ فَإِنِّی أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ كَذَلِكَ

فَاجْعَلْ تَوْبَتِی هَذِهِ تَوْبَهً لاَ أَحْتَاجُ بَعْدَهَا إِلَی تَوْبَهٍ تَوْبَهً مُوجِبَهً لِمَحْوِ مَا سَلَفَ وَ السَّلاَمَهِ فِيمَا بَقِیَ

اَللَّهُمَّ إِنِّی أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مِنْ جَهْلِی وَ أَسْتَوْهِبُكَ سُوءَ فِعْلِی فَاضْمُمْنِی إِلَی كَنَفِ رَحْمَتِكَ تَطَوُّلاً وَ اسْتُرْنِی بِسِتْرِ عَافِيَتِكَ تَفَضُّلاً

اَللَّهُمَّ وَ إِنِّی أَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْ كُلِّ مَا خَالَفَ إِرَادَتَكَ أَوْ زَالَ عَنْ مَحَبَّتِكَ مِنْ خَطَرَاتِ قَلْبِی وَ لَحَظَاتِ عَيْنِی

وَ حِكَايَاتِ لِسَانِی تَوْبَهً تَسْلَمُ بِهَا كُلُّ جَارِحَهٍ عَلَی حِيَالِهَا مِنْ تَبِعَاتِكَ وَ تَأْمَنُ مِمَا يَخَافُ الْمُعْتَدُونَ مِنْ أَلِيمِ سَطَوَاتِكَ

اَللَّهُمَّ فَارْحَمْ وَحْدَتِی بَيْنَ يَدَيْكَ وَ وَجِيبَ قَلْبِی مِنْ خَشْيَتِكَ وَ اضْطِرَابَ أَرْكَانِی مِنْ هَيْبَتِكَ

فَقَدْ أَقَامَتْنِی - يَا رَبِّ - ذُنُوبِی مَقَامَ الْخِزْیِ بِفِنَائِكَ فَإِنْ سَكَتُّ لَمْ يَنْطِقْ عَنِّی أَحَدٌ وَ إِنْ شَفَعْتُ فَلَسْتُ بِأَهْلِ الشَّفَاعَهِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ شَفِّعْ فِی خَطَايَایَ كَرَمَكَ وَ عُدْ عَلَی سَيِّئَاتِی بِعَفْوِكَ وَ لاَ تَجْزِنِی جَزَائِی مِنْ عُقُوبَتِكَ

وَ ابْسُطْ عَلَیَّ طَوْلَكَ وَ جَلِّلْنِی بِسِتْرِكَ وَ افْعَلْ بِی فِعْلَ عَزِيزٍ تَضَرَّعَ إِلَيْهِ عَبْدٌ ذَلِيلٌ فَرَحِمَهُ أَوْ غَنِیٍّ تَعَرَّضَ لَهُ عَبْدٌ فَقِيرٌ فَنَعَشَهُ

اَللَّهُمَّ لاَ خَفِيرَ لِی مِنْكَ فَلْيَخْفُرْنِی عِزُّكَ وَ لاَ شَفِيعَ لِی إِلَيْكَ فَلْيَشْفَعْ لِی فَضْلُكَ وَ قَدْ أَوْجَلَتْنِی خَطَايَایَ فَلْيُؤْمِنِّی عَفْوُكَ

فَمَا كُلُّ مَا نَطَقْتُ بِهِ عَنْ جَهْلٍ مِنِّی

بِسُوءِ أَثَرِی وَ لاَ نِسْیَانٍ لِمَا سَبَقَ مِنْ ذَمِیمِ فِعْلِی

لَکِنْ لِتَسْمَعَ سَمَاؤُکَ وَ مَنْ فِیهَا وَ أَرْضُکَ وَ مَنْ عَلَیْهَا مَا أَظْهَرْتُ لَکَ مِنَ النَّدَمِ وَ لَجَأْتُ إِلَیْکَ فِیهِ مِنَ التَّوْبَهِ

فَلَعَلَّ بَعْضَهُمْ بِرَحْمَتِکَ یَرْحَمُنِی لِسُوءِ مَوْقِفِی أَوْ تُدْرِکُهُ الرِّقَّهُ عَلَیَّ لِسُوءِ حَالِی فَیَنَالَنِی مِنْهُ بِدَعْوَهٍ هِیَ أَسْمَعُ لَدَیْکَ مِنْ دُعَائِی

أَوْ شَفَاعَهٍ أَوْکَدُ عِنْدَکَ مِنْ شَفَاعَتِی تَکُونُ بِهَا نَجَاتِی مِنْ غَضَبِکَ وَ فَوْزَتِی بِرِضَاکَ

اَللَّهُمَّ إِنْ یَکُنِ النَّدَمُ تَوْبَهً إِلَیْکَ فَأَنَا أَنْدَمُ النَّادِمِینَ وَ إِنْ یَکُنِ التَّرْکُ لِمَعْصِیَتِکَ إِنَابَهً فَأَنَا أَوَّلُ الْمُنِیبِینَ

وَ إِنْ یَکُنِ الِاسْتِغْفَارُ حِطَّهً لِلذُّنُوبِ فَإِنِّی لَکَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِینَ

اَللَّهُمَّ فَکَمَا أَمَرْتَ بِالتَّوْبَهِ وَ ضَمِنْتَ الْقَبُولَ وَ حَثَثْتَ عَلَی الدُّعَاءِ وَ وَعَدْتَ الْإِجَابَهَ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اقْبَلْ تَوْبَتِی وَ لاَ تَرْجِعْنِی مَرْجِعَ الْخَیْبَهِ مِنْ رَحْمَتِکَ

إِنَّکَ أَنْتَ التَّوَّابُ عَلَی الْمُذْنِبِینَ وَ الرَّحِیمُ لِلْخَاطِئِینَ الْمُنِیبِینَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ کَمَا هَدَیْتَنَا بِهِ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ کَمَا اسْتَنْقَذْتَنَا بِهِ

وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلاَهً تَشْفَعُ لَنَا یَوْمَ الْقِیَامَهِ وَ یَوْمَ الْفَاقَهِ إِلَیْکَ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ وَ هُوَ عَلَیْکَ یَسِیر

ترجمه

نیایش سی و یکم

بار خدایا، ای آن که توصیف واصفان، وصف کردنت نتواند

و ای آن که امید امیدواران از تو در نگذرد

و ای آن که پاداش نیکوکاران در نزد تو تباه نگردد.

ای خداوندی که پرستندگان چون از تو ترسند از دیگر کس نترسند

و ای خداوندی که پرهیزگاران چون بیم تو به دل دارند، بیم کس به دل راه ندهند.

اینجا که من ایستاده ام، جایگاه کسی است که بازیچه دست گناهان است و زمام اختیارش در کف خطاها و لغزشها. شیطان بر او تاخته و چیرگی

یافته،

پس، از روی تفریط، از انجام هر چه بدان فرمان داده ای قصور ورزیده و از سر غرور، هر چه را از آن نهی کرده ای مرتکب شده،

همانند کسی که گستردگی عرصه قدرت تو را نمی شناسد یا آنکه احسان تو را در حق خود انکار می کند. و آنگاه که دیده هدایتش بینا شود و آن ابرهایی که بصیرتش را فرو پوشانیده پراکنده گردد،

آن ستمها که در حق خود کرده بر شمرد و در آن خلافها که در امر پروردگارش مرتکب شده بیندیشد. پس عصیان بزرگ خود را به همان بزرگی که هست بنگرد و خلاف عظیم خود را به همان عظمت که هست مشاهده کند.

آنگاه با دلی پر امید به تو روی نهد در حالی که دیده از پشت پای خجالت بر نتواند داشت. همه رغبت خویش در تو بسته و تنها اعتمادش به توست. با امیدی که در دل خود پرورده از روی یقین آهنگ تو کرده و با دلی بیمناک و اخلاصی تمام به درگاه تو روی آورده است.

و اگر دیگران طمع در دیگری بسته اند او جز در تو طمع نبسته، اگر دیگران از دیگری هراسناکند او را جز از تو هراسی در دل نیست.

بار خدایا، بنده تو در پیشگاه تو به تضرع ایستاده و به خشوع چشم بر زمین دوخته و در پیشگاه عز تو سر به خواری فرو داشته

و خاضعانه راز دلش را که تو خود بدان آگاه تری با تو در میان نهاده و فروتنانه گناهانش را که تو خود شمارشان بهتر می دانی یک یک بر می شمرد.

به درگاه تو استغاثه می کند از واقعه شگرفی که

بـدان گرفتـار آمـده و تـو خـود از آن بـا خـبری و زاری می کنـد از عملی ناپسـند که به سـبب سـرپیچی از حکم تـواش رسـوا ساخته:همان گناهانی که لذات آنها سپری گشته و شتابان گریخته است و عواقب شومشان باقی است چنان که گویی هرگز سر رفتنش نیست.

ای خداونـد من، چنین بنـده ای اگر به عـدل خود عقوبتش کنی زبـان به انکـار نمی گشایـد و اگر عفوش کنی و بر او رحمت آوری عفو و رحمتت را در برابر عظمتت بزرگ نشمارد.

زیرا تو آن پروردگار کریمی هستی که آمرزش گناهان بزرگ را بزرگ نمی شمری.

ای خداونـد، این منم که به سوی تو آمـده ام، مطیع فرمـان توام آنجـا که فرمـان داده ای که بنـدگانت دست به دعـا بر دارنـد. اینك خواهم به آن وعده اجابت که داده ای وفا کنی، که تو خود گفته ای:بخوانید مرا تا شما را اجابت کنم.

بـار خـدایا، بر محمـد و خانـدانش درود بفرست و آن سـان که من در برابر تو به گنـاه خود اعتراف کرده ام، تو نیز به آمرزش خود مرا بپذیر.

و آن سان که خود را در برابر تو پست گردانیده ام مرا از لغزشگاههای گناه برگیر و آن سان که در انتقام گرفتن از من درنگ کرده ای، مرا در پرده رحمت خویش مستور دار.

بار خدایا، قصد مرا در اطاعت خویش پایداری بخش و بصیرتم را) در پرستشت قوی گردان و مرا توفیق کارهایی ده که با آن از آلودگی گناه شست و شویم دهی،

و چون بمیرانی بر آیین خود و آیین پیامبرت محمد – علیه السلام – بمیران.

ای خداوند، در همین مکان که ایستاده ام، از گناهان خرد

و کلان خود، از بدیهای پنهان و آشکار خود،

از لغزشهای گذشته و حال خود به درگاه تو توبه می کنم، چونان توبه کسی که از آن پس حتی با خود سخن از گناه نگوید و در خاطر نگذراند که خطای پیشین از سر گیرد.

ای خداوند من، تو خود در کتاب محکمت گفته ای که توبه بندگانت را می پذیری و گناهانشان را عفو می کنی و توبه کنندگان را دوست می داری،

پس همچنان که وعده داده ای توبه من بپذیر و همچنان که بر عهده گرفته ای از خطاهای من درگذر و آن سان که شرط کرده ای محبت خود نصیب من ساز.

ای پروردگار من، من نیز شرط می کنم که زین پس کاری را که تواش ناخوش داشته ای مرتکب نشوم و بر عهده می گیرم که عملی را که تواش ناپسند دانسته ای انجام ندهم و از هر چه معصیت توست دوری گزینم.

ای خداوند، تو بهتر می دانی که من چه کرده ام، پس آن گناهان را که خود بدانها آگاهی بیامرز و به قدرت خود مرا بدان سو ببر که خود دوست داری.

ای خداوند، بر ذمه من تبعاتی است که در حفظ دارم و تبعاتی که از یاد برده ام، ولی همه را چشم تو که هرگز به خواب نمی رود می نگرد و علم تو که هیچ چیز از آن نهان نمی ماند، می داند.

تو خود کسانی را که بر من ذمه دارند عوض ده و بار گناه آن از دوش من برگیر و از سنگینی آن بکاه و مرا از ارتکاب چنان گناهانی نگه دار.

ای خداوند، من در توبه خویش پایداری نتوانم، مگر تو مرا از گناه نگه داری و از گناه پرهیز

نتوانم مگر تو توان آنم دهی. پس مرا به نیرویی به حد کفایت توانا گردان و به عصمتی باز دارنده از گناه مدد فرمای.

ای خداوند، هر بنده ای، به درگاه تو توبه می کند و حال آنکه تو به علم خود می دانی که توبه خود خواهد شکست و بار دیگر به گناه و خطای خود باز خواهد گشت. خداوندا، به تو پناه می آورم اگر در این زمره باشم.

ای خداوند، این توبه من از آن گونه قرارده که بعد از آن نیازمند توبه نشوم. توبه ای که موجب زداییدن گناهان گذشته من باشد و سبب در امان ماندن در باقی عمر از گنهکاری.

ای خداوند، از نادانی خود، از درگاه تو، پوزش می طلبم و بخشایش کردار بدم را از تو می خواهم. به احسان خویش مرا در کنف رحمت خود جای ده و به فضل و کرم خویش در پرده عافیت خود بپوشان.

ای خداوند، به درگاه تو توبه می کنم از هر خاطره بد که در دلم خطور کرده و هر نگاه گناه آلود که چشمم مرتکب شده

و هر سخن بیجا که بر زبانم جاری گشته که خلاف اراده تو و بیرون از دایره دوستی تو بوده است، توبه می کنم آن چنان که یک یک اعضایم از عقوبتهای تو به سلامت مانند و از خشم دردناک تو که متجاوزان و ستمکاران از آن بیمناکند در امان باشند.

بار خدایا به تنهایی من در برابر خود و تپیدنهای دلم از خوف خود و لرزش اعضایم از هیبت خود رحمت آور،

که گناهانم، ای پروردگار من، مرا در پیشگاه تو در مقام رسوایی بر پای داشته. اگر خود خاموشی

گزینم، کسی درباره من سخن نخواهد گفت و اگر شفیعی بطلبم، دانم که سزاوار شفاعت نیستم تا کسی مرا شفاعت کند.

بـار خـدایا، بر محمـد و خانـدانش درود بفرست و کرمت را شـفیع خطاهای من قرار ده و به عفو و بخشایش خود گناهانم عفو کن و مرا به عقوبتی که سزاوار آنم جزا مده

و احسان خود به فراوانی به من ارزانی دار و مرا در پرده عفو خود بپوشان. ای خداونـد، با من هماننـد پیروزمندی رفتار کن که بنـده ای ذلیل در برابرش زاری می کند و آن پیروزمند بر او رحمت می آورد، یا همانند توانگری که فقیری راه بر او می گیرد و آن توانگر بی نیازش می سازد.

بـار خـدایا، کس نیست که مرا پناه دهـد، سایه عز توست که بایست مرا پناه دهـد. کس نیست که به درگاه تو شـفیع من شود، فضل و کرم توست که بایست مرا شفاعت کند. گناهانم مرا می ترساند، عفو توست که بایست مرا ایمنی بخشد.

ای خداونـد من، آنچه بر زبـان می آورم نه از آن روست که از اعمال ناسـتوده خود بی خبرم، یا کردارهای ناپسـند خود از یاد برده ام،

بـل برای آن است که آسـمان هـا و ساکنان آنها و زمین و هر چه بر روی آن است، پشـیمانی مرا که در برابر تو اظهار کرده ام بشنوند و بدانند که توبه کرده ام و به تو پناه آورده ام.

باشـد که یکی از آنهـا بر شوربختی من رحمت آرد یـا بر بـد حـالی منش رقت آیـد و در حق من دعـایی کنـد که تو زودتر از دعای من مستجاب فرمایی،

یا روی شفاعت بر زمین نهد و شفاعت او از درخواست من

مقبول تر افتد و سبب رهایی من از خشم تو و توفیق یافتن من به خشنودی تو باشد.

بار خدایا، اگر پشیمانی به درگاه تو توبه است، من پشیمان ترین پشیمانانم و اگر ترک گناه بازگشت به توست، من نخستین بازگشتگانم

و اگر استغفار است که گناهان را می ریزد، من در زمره استغفار کنندگانم.

ای خداوند، همچنان که ما را به توبه فرمان داده ای و پذیرفتنش بر عهده گرفته ای، همچنان که ما را به دعا بر انگیخته ای و وعده اجابت داده ای،

پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و توبه من بپذیر و به جایی که نومیدان از رحمت خود را باز می گردانی باز مگردان.

تویی آن که توبه گنهکاران می پذیری و با خطاکاران بازگشته از خطا مهربان هستی.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست آن سان که ما را به سبب او راه هدایت نمودی. بر محمد و خاندانش درود بفرست آن سان که ما را به هدایت او نجات بخشیدی.

بر محمد و خاندانش درود بفرست، درودی که در روز بازپسین، روز بینوایی، شفیع ما به نزد تو باشد، که تو بر هر کاری توانایی. و هو علیک یسیر.

دعای ۳۲ صحیفه – دعاؤه فی الصلاه اللیل

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ بَعْدَ الْفَرَاغِ مِنْ صَلاَهِ اللَّيْلِ لِنَفْسِهِ فِي الِاعْتِرَافِ بِالذَّنْبِ

اَللَّهُمَّ يَا ذَا الْمُلْكِ الْمُتَأَبِّدِ بِالْخُلُودِ

وَ السُّلْطَانِ الْمُمْتَنِعِ بِغَيْرِ جُنُودٍ وَ لاَ أَعْوَانٍ

وَ الْعِزِّ الْبَاقِي عَلَى مَرِّ الدُّهُورِ وَ خَوَالِي الْأَعْوَامِ وَ مَوَاضِي الْأَزمَانِ وَ الْأَيَّامِ

عَزَّ سُلْطَانُكَ عِزّاً لاَ حَدَّ لَهُ بِأَوَّلِيَّهٍ وَ لاَ مُنْتَهَى لَهُ بِآخِرِيَّهٍ

وَ اسْتَعْلَى مُلْكُكَ عَلُوّاً سَقَطَتِ الْأَشْيَاءُ دُونَ بُلُوغِ أَمَدِهِ

وَ لاَ يَبْلُغُ أَدْنَى مَا اسْتَأْثَرْتَ بِهِ مِنْ ذَلِكَ أَقْصَى نَعْتِ النَّاعِتِينَ

ضَلَّتْ فِيكَ الصِّفَاتُ وَ

تَفَسَّخَتْ دُونَکَ النُّعُوتُ وَ حارَتْ فِی کِبْرِیَائِکَ لَطَائِفُ الْأَوْهَامِ

کَذَلِکَ أَنْتَ اللَّهُ الْأَوَّلُ فِی أَوَّلِیَّتِکَ وَ عَلَی ذَلِکَ أَنْتَ دَائِمٌ لا تَزُولُ

وَ أَنَا الْعَبْدُ الضَّعِیفُ عَمَلاً الْجَسِیمُ أَمَلاً خَرَجَتْ مِنْ یَدِی أَسْبَابُ الْوُصُلاَتِ إِلاَّ مَا وَصَلَهُ رَحْمَتُکَ

وَ تَقَطَّعَتْ عَنِّی عِصَمُ الْآمَالِ إِلاَّ مَا أَنَا مُعْتَصِمٌ بِهِ مِنْ عَفْوِکَ

قَلَّ عِنْدِی مَا أَعْتَدُّ بِهِ مِنْ طَاعَتِکَ و کَثُرَ عَلَیَّ مَا أَبُوءُ بِهِ مِنْ مَعْصِیَتِکَ وَ لَنْ یَضِیقَ عَلَیْکَ عَفْوٌ عَنْ عَبْدِکَ وَ إِنْ أَسَاءَ فَاعْفُ عَنِّی

اَللَّهُمَّ وَ قَدْ أَشْرَفَ عَلَی خَفَایَا الْأَعْمَالِ عِلْمُکَ وَ انْکَشَفَ کُلُّ مَسْتُورٍ دُونَ خُبْرِکَ

وَ لاَ تَنْطَوِی عَنْکَ دَقَائِقُ الْأُمُورِ وَ لاَ تَعْزُبُ عَنْکَ غَیِّبَاتُ السَّرَائِرِ

وَ قَدِ اسْتَحْوَذَ عَلَیَّ عَدُوُّکَ الَّذِی اسْتَنْظَرَکَ لِغَوَایَتِی فَأَنْظَرْتَهُ وَ اسْتَمْهَلَکَ إِلَی یَوْمِ الدِّینِ لِإِضْلاَلِی فَأَمْهَلْتَهُ

فَأَوْقَعَنِی وَ قَدْ هَرَبْتُ إِلَیْکَ مِنْ صَغَائِرِ ذُنُوبٍ مُوبِقَهٍ

وَ کَبائِرِ أَعْمَالٍ مُرْدِیَهٍ حَتَّی إِذَا قَارَفْتُ مَعْصِیَتَکَ وَ اسْتَوْجَبْتُ بِسُوءِ سَعْیِی سَخْطَتَکَ فَتَلَ عَنِّی عِذَارَ غَدْرِهِ

وَ تَلَقَّانِی بِکَلِمَهِ کُفْرِهِ وَ تَوَلَّی الْبَرَاءَهَ مِنِّی وَ أَدْبَرَ مُوَلِّیاً عَنِّی فَأَصْحَرَنِی لِغَضَبِکَ فَرِیداً وَ أَخْرَجَنِی إِلَی فِنَاءِ نَقِمَتِکَ طَرِیداً

لاَ شَفِیعٌ یَشْفَعُ لِی إِلَیْکَ وَ لاَ خَفِیرٌ یُؤْمِنُنِی عَلَیْکَ وَ لاَ حِصْنٌ یَحْجُبُنِی عَنْکَ وَ لاَ مَلاَذٌ أَلْجَأُ إِلَیْهِ مِنْکَ

فَهَذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِکَ وَ مَحَلُّ الْمُعْتَرِفِ لَکَ فَلاَ یَضِیقَنَّ عَنِّی فَضْلُکَ وَ لاَ یَقْصُرَنَّ دُونِی عَفْوُکَ

وَ لاَ أَکُنْ أَخْیَبَ عِبَادِکَ التَّائِبِینَ وَ لاَ أَقْنَطَ وُفُودِکَ الْآمِلِینَ وَ اغْفِرْ لِی إِنَّکَ خَیْرُ الْغَافِرِینَ

اَللَّهُمَّ إِنَّکَ أَمَرْتَنِی فَتَرَکْتُ وَ نَهَیْتَنِی فَرَکِبْتُ وَ سَوَّلَ لِیَ الْخَطَاءَ خَاطِرُ السُّوءِ فَفَرَّطْتُ

وَ لاَ أَسْتَشْهِدُ عَلَی صِیَامِی نَهَاراً وَ لاَ أَسْتَجِیرُ بِتَهَجُّدِی لَیْلاً وَ لاَ تُثْنِی عَلَیَّ بِإِحْیَائِهَا سُنَّهٌ حاشَا فُرُوضِکَ الَّتِی مَنْ ضَیَّعَهَا هَلَکَ

وَ لَسْتُ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِفَضْلِ نَافِلَهٍ مَعَ کَثِیرِ مَا أَغْفَلْتُ مِنْ وَظَائِفِ فُرُوضِکَ

وَ تَعَدَّيْتُ عَنْ مَقَامَاتِ حُدُودِکَ إِلَى حُرُمَاتٍ انْتَهَكْتُهَا

وَ كَبائِرِ ذُنُوبٍ اجْتَرَحْتُهَا كَانَتْ عَافِيَتُکَ لِى مِنْ فَضَائِحِهَا سِتْراً

وَ هَذَا مَقَامُ مَنِ اسْتَحْيَا لِنَفْسِهِ مِنْکَ وَ سَخِطَ عَلَيْهَا وَ رَضِىَ عَنْکَ فَتَلَقَّاکَ بِنَفْسٍ خَاشِعَهٍ وَ رَقَبهٍ خَاضِعَهٍ

وَ ظَهْرٍ مُثْقَلٍ مِنَ الْخَطَايَا وَاقِفاً بَيْنَ الرَّغْبَهِ إِلَيْکَ وَ الرَّهْبَهِ مِنْکَ

وَ أَنْتَ أَوْلَى مَنْ رَجَاهُ وَ أَحَقُّ مَنْ خَشِيَهُ وَ اتَّقَاهُ فَأَعْطِنِى يَا رَبِّ مَا رَجَوْتُ

وَ آمِنِّى مَا حَذِرْتُ وَ عُدْ عَلَيَّ بِعَائِدَهِ رَحْمَتِکَ إِنَّکَ أَكْرَمُ الْمَسْئُولِينَ

اَللَّهُمَّ وَ إِذْ سَتَرْتَنِى بِعَفْوِکَ وَ تَغَمَّدْتَنِى بِفَضْلِکَ فِى دَارِ الْفَنَاءِ بِحَضْرَهِ الْأَكْفَاءِ

فَأَجِرْنِى مِنْ فَضِيحَاتِ دَارِ الْبَقَاءِ عِنْدَ مَوَاقِفِ الْأَشْهَادِ مِنَ الْمَلَائِكَهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ الرُّسُلِ الْمُكَرَّمِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ

مِنْ جَارٍ كُنْتُ أُكَاتِمُهُ سَيِّئَاتِى وَ مِنْ ذِى رَحِمٍ كُنْتُ أَحْتَشِمُ مِنْهُ فِى سَرِيرَاتِى

لَمْ أَثِقْ بِهِمْ رَبِّ فِى السِّتْرِ عَلَيَّ وَ وَثِقْتُ بِکَ رَبِّ فِى الْمَغْفِرَهِ لِى

وَ أَنْتَ أَوْلَى مَنْ وُثِقَ بِهِ وَ أَعْطَى مَنْ رُغِبَ إِلَيْهِ وَ أَرْأَفُ مَنِ اسْتُرْحِمَ فَارْحَمْنِى

اَللَّهُمَّ وَ أَنْتَ حَدَرْتَنِى مَاءً مَهِيناً مِنْ صُلْبٍ مُتَضَايِقِ الْعِظَامِ حَرِجِ الْمَسَالِکِ إِلَى رَحِمٍ ضَيِّقَهٍ سَتَرْتَهَا بِالْحُجُبِ

تُصَرِّفُنِى حَالاً عَنْ حَالٍ حَتَّى انْتَهَيْتَ بِى إِلَى تَمَامِ الصُّورَهِ وَ أَثْبَتَّ فِيَّ الْجَوَارِحَ كَمَا نَعَتَّ فِى كِتَابِکَ

نُطْفَهً ثُمَّ عَلَقَهً ثُمَّ مُضْغَهً ثُمَّ عَظْماً ثُمَّ كَسَوْتَ الْعِظَامَ لَحْماً ثُمَّ أَنْشَأْتَنِى خَلْقاً آخَرَ كَمَا شِئْتَ

حَتَّى إِذَا احْتَجْتُ إِلَى رِزْقِکَ وَ لَمْ أَسْتَغْنِ عَنْ غِيَاثِ فَضْلِکَ

جَعَلْتَ لِى قُوتاً مِنْ فَضْلِ طَعَامٍ وَ شَرَابٍ أَجْرَيْتَهُ لِأَمَتِکَ الَّتِى أَسْكَنْتَنِى جَوْفَهَا وَ أَوْدَعْتَنِى قَرَارَ رَحِمِهَا

وَ لَوْ تَكِلُنِى يَا رَبِّ فِى تِلْکَ الْحَالَاتِ إِلَى حَوْلِى أَوْ تَضْطَرُّنِى إِلَى قُوَّتِى لَكَانَ الْحَوْلُ عَنِّى مُعْتَزِلاً وَ لَكَانَتِ الْقُوَّهُ مِنِّى بَعِيدَهً

فَغَذَوْتَنِى بِفَضْلِکَ غِذَاءَ الْبَرِّ اللَّطِيفِ تَفْعَلُ ذَلِکَ بِى تَطَوُّلاً عَلَيَّ إِلَى غَايَتِى هَذِهِ

لاَ أَعْدَمُ بِرَّکَ وَ لاَ

يُبْطِئُ بِی حُسْنُ صَنِیعِکَ وَ لاَ تَتَأَکَّدُ مَعَ ذَلِکَ ثِقَتِی فَأَتَفَرَّغَ لِمَا هُوَ أَحْظَی لِی عِنْدَکَ

قَدْ مَلَکَ الشَّیْطَانُ عِنَانِی فِی سُوءِ الظَّنِّ وَ ضَعْفِ الْیَقِینِ

فَأَنَا أَشْکُو سُوءَ مُجَاوَرَتِهِ لِی وَ طَاعَهَ نَفْسِی لَهُ وَ أَسْتَعْصِمُکَ مِنْ مَلَکَتِهِ وَ أَتَضَرَّعُ إِلَیْکَ فِی صَرْفِ کَیْدِهِ عَنِّی

وَ أَسْأَلُکَ فِی أَنْ تُسَهِّلَ إِلَی رِزْقِی سَبِیلاً فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی ابْتِدَائِکَ بِالنِّعَمِ الْجِسَامِ

وَ إِلْهَامِکَ الشُّکْرَ عَلَی الْإِحْسَانِ وَ الْإِنْعَامِ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَهِّلْ عَلَیَّ رِزْقِی وَ أَنْ تُقَنِّعَنِی بِتَقْدِیرِکَ لِی

وَ أَنْ تُرْضِیَنِی بِحِصَّتِی فِیمَا قَسَمْتَ لِی وَ أَنْ تَجْعَلَ مَا ذَهَبَ مِنْ جِسْمِی وَ عُمُرِی فِی سَبِیلِ طَاعَتِکَ إِنَّکَ خَیْرُ الرَّازِقِینَ

اَللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ نَارٍ تَغَلَّظْتَ بِهَا عَلَی مَنْ عَصَاکَ وَ تَوَعَّدْتَ بِهَا مَنْ صَدَفَ عَنْ رِضَاکَ وَ مِنْ نَارٍ نُورُهَا ظُلْمَهٌ

وَ هَیِّنُهَا أَلِیمٌ وَ بَعِیدُهَا قَرِیبٌ وَ مِنْ نَارٍ یَأْکُلُ بَعْضَهَا بَعْضٌ وَ یَصُولُ بَعْضُهَا عَلَی بَعْضٍ

وَ مِنْ نَارٍ تَذَرُ الْعِظَامَ رَمِیماً وَ تَسقِی أَهْلَهَا حَمِیماً وَ مِنْ نَارٍ لاَ تُبْقِی عَلَی مَنْ تَضَرَّعَ إِلَیْهَا وَ لاَ تَرْحَمُ مَنِ اسْتَعْطَفَهَا

وَ لاَ تَقْدِرُ عَلَی التَّخْفِیفِ عَمَّنْ خَشَعَ لَهَا وَ اسْتَسْلَمَ إِلَیْهَا تَلْقَی سُکَّانَهَا بِأَحَرِّ مَا لَدَیْهَا مِنْ أَلِیمِ النَّکَالِ وَ شَدِیدِ الْوَبَالِ

وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ عَقَارِبِهَا الْفَاغِرَهِ أَفْوَاهُهَا وَ حَیَّاتِهَا الصَّالِقَهِ بِأَنْیَابِهَا

وَ شَرَابِهَا الَّذِی یُقَطِّعُ أَمْعَاءَ وَ أَفْئِدَهَ سُکَّانِهَا وَ یَنْزِعُ قُلُوبَهُمْ وَ أَسْتَهْدِیکَ لِمَا بَاعَدَ مِنْهَا وَ أَخَّرَ عَنْهَا

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَجِرْنِی مِنْهَا بِفَضْلِ رَحْمَتِکَ وَ أَقِلْنِی عَثَرَاتِی بِحُسْنِ إِقَالَتِکَ وَ لاَ تَخْذُلْنِی یَا خَیْرَ الْمُجِیرِینَ

اَللَّهُمَّ إِنَّکَ تَقِی الْکَرِیهَهَ وَ تُعْطِی الْحَسَنَهَ وَ تَفْعَلُ مَا تُرِیدُ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ إِذَا ذُکِرَ الْأَبْرَارُ وَ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ مَا اخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ

صَلاَةً لاَ يَنْقَطِعُ مَدَدُهَا وَ لاَ يُحْصَى عَدَدُهَا صَلاَةً تَشْحَنُ الْهَوَاءَ وَ تَمْلَأُ الْأَرْضَ وَ السَّمَاءَ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ حَتَّى يَرْضَى وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بَعْدَ الرِّضَا صَلاَةً لاَ حَدَّ لَهَا وَ لاَ مُنْتَهَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

نيايش سى و دوم

اى خداوندى كه از آن توست پادشاهى ابدى جاويدان.

اى خداوندى كه از آن توست آن سلطه نيرومند بى مدد هيچ لشكر و هيچ ياور.

اى خداوندى كه از آن توست عزت و غلبه جاودانه، هر چند روزگاران بگذرند و سالها به سر آيند و زمانها و روزها سپرى شوند.

سلطه تو را آن پيروزمندى است كه نه آغاز شناسد و نه انجام.

ملك تو را رفعتى است كه هيچ چيزش در نيابد

و توصيف واصفان هر چه فرا رود، به فروترين پايه آن رفعت و اعتلا كه براى خود برگزيده اى نخواهد رسيد.

در ساحت تو اوصاف گم شود و رشته هر نعمتى گسسته آيد و انديشه مردمان، هر چند دقيق و لطيف، در پيشگاه كبرياى تو حيران ماند.

آرى، تويى آن خداوند كه در ازليت خود بى آغازى و تويى آن خداوند كه همواره هستى و زوال در تو راه نيابد.

و من، بنده اى هستم به عمل ناتوان و به آرزو بزرگ، رشته پيوندها از كف داده ام مگر رحمت توام سر رشته به دست دهد،

و سلسله اميدم از دل گسيخته جز سلسله عفو تو كه در آن چنگ زده ام.

اى خداوند من، چون خواهم طاعات خويش بر شمرم، اندك است و چون بخواهم به معاصى خود اعتراف كنم، بسيار است. بنده تو، هر چه

بد کردار بود، بخشایش خود از او دریغ نداری، پس مرا ببخشای.

ای خداوند من، علم تو بر اعمال نهان ما احاطه دارد و هر نهان در برابر علم تو آشکار است.

نه خردترین چیزها از تو پوشیده است و نه هیچ راز نهانی از تو پنهان.

ای خداوند من، شیطان، آن دشمن تو که از تو زمان خواست تا مرا بفریبد و تو زمانش دادی، و برای گمراه ساختن من از تو تا روز قیامت مهلت طلبید و تو مهلتش عطا کردی، اینک بر من غلبه یافته است.

پس در آن حال که از گناهان خرد که هلاک من در آنها بود

و گناهان بزرگ که تباهی مرا در پی داشت، به سوی تو می گریختم، مرا به سر در آورد. تا چون مرتکب معصیت تو شدم و به کردار زشتم سزاوار خشم تو گشتم، لگام غدر خویش بازچید

و سخن کفرش بر من خواند. سپس بر من پشت کرد و از من بیزاری جست و به راه شوم خود رفت و در وادی تنهایی در برابر غضب تو رهایم ساخت و بر آستان خشم تو مطرودم بیفکند.

نه شفیعی که در نزد تو شفاعتم کند، نه نگهبانی که در برابر تو ایمنیم بخشد، نه حصاری که از چشم توام پنهان دارد، نه پناهگاهی که از خشم توام پناه دهد.

ای خداوند من، در اینجا کسی ایستاده که جز آستان تواش پناهی نیست و در مقابل تو به گناه خویش معترف است. مباد که فضل تو از من دریغ آید و دستم به دامان بخشایش تو نرسد.

و مباد که من نومیدترین بندگان تو باشم

که روی توبه به درگاه تو آورده انـد، و مباد که من محروم ترین آنان باشم که با دلی پر امید روی به سوی تو نهاده اند. خدایا مرا بیامرز که تو بهترین آمرزندگانی.

بار خـدایا، تو مرا فرمان دادی و من ترک فرمان کردم. تو مرا نهی فرمودی و من به جای آوردم. انـدیشه بـد، خطا را در چشـم من بیاراست و من مرتکب تقصیر شدم.

ای خداونـد من، هیـچ روزی را نیک روزه نداشـته ام تا آن را به شـهادت گیرم و هیـچ شبی را نیک زنده دار نبوده ام تا به آن پناه جویم و هیچ مسـتحبی به جای نیاورده ام تا در خور تمجید باشم. اگر به جای آورده ام، فرایض تو بوده که هر که ضایعش گذارد به هلاکت رسد.

چگونه توانم به فضـیلت نوافـل خود توسل جویم، حال آنکه از بسـیاری از وظایف خویش در ادای فرایض تو غفلت کرده ام و از مرز مناهی تو گذشته و مرتکب اعمال حرام

و گناهان بزرگ شده ام، گناهانی که عافیت تو چونان پرده ای مرا از رسواییهای آن در امان داشته است.

بار خدایا، در اینجا کسـی ایسـتاده است که به سـبب اعمال خود، از تو شـرمنده، بر خود خشمگین و از تو خشنود است. پس با قلبی خاشع و گردنی کج

و پشتی خمیده از بار گناه، امیدوار به تو و ترسان از تو به پیشگاه تو ایستاده است.

سزاوارتر از تو کس نیافته که دل در او بندد، یا از او بترسد، یا از او بپرهیزد. ای پروردگار من، آنچه را بدان امید بسته ام به من ارزانی دار

و از آنچه بیمناکم امان ده و رحمت سودمند خویش صله

من ساز، که تو کریم تر کسی هستی که دست سؤال پیش او دارند.

ای خداوند من، همچنان که مرا در این جهان فانی، در محضر اقران و همسران پرده عفو بر گناهان کشیدی و فضل و احسان خویش ارزانی داشتی،

در آن جهان باقی هم در محضر ملائکه مقرب و رسولان مکرم و شهیدان و صالحان،

از رسوایی نزد آن همسایه که گناهان خود از او پوشیده می داشتم و آن خویشاوند که در اعمال نهانی خود از او شرم می داشتم، در پناه خود دار.

ای پروردگار من، به آنان اعتماد نکردم که راز مرا پوشیده دارند و به تو - ای پروردگار من - اعتماد دارم که مرا می آمرزی

و تنها تو شایان آنی که بر تو اعتماد کنند. تو بخشنده ترین کسان هستی که به او روی توان کرد، تو مهربان ترین کسان هستی که از او رحمت توان خواست. پس بر من رحمت آور.

بار خدایا، من قطره آبی بی مقدار بودم که مرا از پشت پدر از میان آن استخوان های درهم فشرده و راههای باریک به تنگنای رحم مادر - در پس آن پرده ها که بر آن پوشیده ای - فرو افکندی.

مرا از حالی به حالی در آوردی، تا آنگاه که صورتی تمام یافتم و اعضا و جوارح من قوام گرفت، آن سان که در کتاب خود آورده ای:

نطفه ای بود آن را خونی لخته ساختی، سپس چیزی همانند گوشت جویده، سپس استخوان آفریدی و آن استخوان به گوشت پوشانیدی و مرا چنان که خود خواسته بودی، آفرینش دیگر دادی.

. تا چون نیازمند روزی تو شدم و از فریادرسی فضل و احسان تو بی نیاز

نبودم،

از زیاد آمد طعام و آبی که به کنیز خود - همان که مرا در درون او در قرارگاه زهدانش نشاندی - روزی می دادی، قوت مرا مقرر داشتی.

ای پروردگار من، اگر مرا در این حالات به توان خود وا می گذاشتی یا ناچارم می ساختی که از نیروی خویش مدد جویم، نه توانم می بود و نه نیرویی.

تو مرا از روی احسان به مهربانی و لطف غذا دادی و آن مهربانی و لطف تا این زمان که هستم همچنان از من دریغ نداشته ای.

سایه نیکی و مهربانی تو همچنان بر سر من است و جویبار احسان تو بی هیچ درنگی همچنان روان است. با این همه، اعتمادم به روزی دادن تو استواری نگیرد، تا همه سعی خویش در پرستش تو به کار دارم و آن سود کرامند سرشار نصیب من گردد.

شیطان عنان من به دست گرفته و مرا به عرصه بدگمانی می کشد و پایه های یقین من سست می گرداند.

پس ای خداوند من، از مجاورت چنین همنشین نابکار، که مرا به اطاعت خود وا می دارد، به تو شکایت می کنم و از تسلط او بر خود، به تو پناه می آورم و به درگاه تو زاری می کنم، مگر کید و مکر او از من دور داری.

بار خدایا، از تو می خواهم که راه مرا به روزی ام هموار سازی. پس حمد باد تو را بر آن نعمتهای بزرگم که در آغاز دادی،

و حمد باد تو را که سپاس احسان و انعام خود به من الهام فرمودی. بر محمد و خاندانش درود بفرست و روزی من به آسانی به من برسان و به هر مقدار که برای من مقدر

می فرمایی خرسند گردان

و به حصه ای که برای من مقرر می داری خشنودم ساز و چنان کن که هر چه از جسم من می کاهد و از عمر من سپری می شود، در راه فرمانبرداری تو باشد، که تو بهترین روزی دهندگانی.

ای خداوند، پناه می برم به تو از آتشی که به لهیب آن هر که را از تو فرمان نبرد به سختی بیم داده ای و هر که را در راه خشنودی تو گام نزند، به عذاب تهدید کرده ای، از آتشی که روشنایی آن تاریکی است

و اندک آن دردناک است و اگر چه دور باشد گویی نزدیک است، از آتشی که شعله هایش یکدیگر را می بلعند و بر یکدیگر می پیچند،

از آتشی که استخوان ها را می پوشاند و ساکنانش را آب جوشان به کام می ریزد، از آتشی که نه بر آن کس که زاری کند ابقا کند و نه بر آن کس که از او ترحم جوید رحمت آورد

و یارای آتش نیست که بر خاشعان و تسلیم شدگانش اندکی سبک تر تازد، بلکه آنان را با سوزنده ترین و دردناک ترین شکنجه و سخت ترین عقاب بگدازد.

ای خداوند، به تو پناه می برم از کژدمهای سهمناک آن، که دهانها گشوده اند و از مارهای دهشت افزای آن، که نیشها آخته اند

و از آن آب جوشان که احشاء و امعاء دوزخیان را شرحه شرحه کند و دلهایشان را از جای برکند. ای خداوند، از تو راهی می جویم که از آن آتشم دور گرداند. و واپس دارد.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و مرا به فضل و رحمت خود از آن آتش پناه ده و به حسن عفو خویش از خطاهایم

در گذر. ای بهترین پناه دهندگان، خوارم مگردان و فرو مگذارم.

بار خدایا، تو بندگانت را از هر رنج و مصیبت نگه می داری و حسناتشان ارزانی می داری و هر چه خواهی کنی، که تو بر هر کاری توانایی.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او هنگامی که از نیکان به نیکی یاد شود و شب و روز از پی یکدیگر آیند،

درودی که امدادش را انقطاع نباشد و عددش در شمار نیاید، درودی که هوا را در بر گیرد و زمین و آسمان را لبریز گرداند.

درود خدا بر محمد باد، تا آنگاه که خشنود گردد. درود خدا بر او باد، پس از آنکه خشنود گردید، درودی بی حد و بی انتها. یا ارحم الراحمین.

دعای ۳۳صحیفه- دعاؤه فی الاستخاره

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ فِي الاِسْتِخَارَهِ

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اقْضِ لِي بِالْخِيَرَهِ

وَ أَلْهِمْنَا مَعْرِفَهَ الاِخْتِيَارِ وَ اجْعَلْ ذَلِكَ ذَرِيعَهً إِلَى الرِّضَا بِمَا قَضَيْتَ لَنَا وَ التَّسْلِيمِ لِمَا حَكَمْتَ

فَأَزِحْ عَنَّا رَيْبَ الاِرْتِيَابِ وَ أَيِّدْنَا بِيَقِينِ الْمُخْلِصِينَ

وَ لاَ تَسُمْنَا عَجْزَ الْمَعْرِفَهِ عَمَّا تَخَيَّرْتَ فَنَغْمِطَ قَدْرَكَ

وَ نَكْرَهَ مَوْضِعَ رِضَاكَ وَ نَجْنَحَ إِلَى الَّتِي هِيَ أَبْعَدُ مِنْ حُسْنِ الْعَاقِبَهِ وَ أَقْرَبُ إِلَى ضِدِّ الْعَافِيَهِ

حَبِّبْ إِلَيْنَا مَا نَكْرَهُ مِنْ قَضَائِكَ وَ سَهِّلْ عَلَيْنَا مَا نَسْتَصْعِبُ مِنْ حُكْمِكَ

وَ أَلْهِمْنَا الاِنْقِيَادَ لِمَا أَوْرَدْتَ عَلَيْنَا مِنْ مَشِيَّتِكَ حَتَّى لاَ نُحِبَّ تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ وَ لاَ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَ لاَ نَكْرَهَ مَا أَحْبَبْتَ وَ لاَ نَتَخَيَّرَ مَا كَرِهْتَ

وَ اخْتِمْ لَنَا بِالَّتِي هِيَ أَحْمَدُ عَاقِبَهً وَ أَكْرَمُ مَصِيراً إِنَّكَ تُفِيدُ الْكَرِيمَهَ وَ تُعْطِي الْجَسِيمَهَ وَ تَفْعَلُ مَا تُرِيدُ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِير

ترجمه

نیایش سی و سوم

بار خدایا، از تو راه خیر را می طلبم، که تو به آن آگاهی. پس درود بفرست بر محمد و خاندان او و هر چه خیر است برای من مقدر فرمای.

و به ما الهام کن شناخت راهی را که باید اختیار کنیم. و آن را وسیله ای ساز که به آنچه برای ما مقرر کرده ای راضی باشیم و در برابر حکم تو تسلیم شویم.

پس غبار تردید از دل ما بزدای و ما را به یقینی چون یقین مخلصان یاری فرمای.

بار خدایا، برای ما مخواه که در شناخت آنچه برای ما گزیده ای عاجز آییم، آنگاه تقدیر تو را حقیر شماریم

و آنچه را خشنودی تو در آن است مکروه داریم و به راهی رویم که ما را

از سرانجام نیک دور دارد و به غیر عافیت نزدیک گرداند.

خداوندا، ناخشنودی ما را از قضای خود به خشنودی بدل فرمای و هر حکم تو را که دشوار می شماریم بر ما آسان گردان.

در دل مـا انـداز که مطیع اراده و منقـاد مشیت تو باشـیم، تا در گزاردن هر کار که فرمان داده ای در آن شـتاب ورزیم درنگ نکنیم و در هر کار که خواسته ای درنگ کنیم شتاب نورزیم و آنچه را که تو دوست می داری ناخوش نینگاریم و آنچه را تو ناخوش می داری اختیار نکنیم.

بار خدایا، کار ما به راهی انداز که فرجامش پسـندیده تر بود و سرانجامش بهتر، که هر فایدت که از تو رسد گرانبهاست و هر بخشش که کنی عظیم است و هر چه خواهی کنی، و أنت علی کل شی ء قدیر.

دعای ۳۴صحیفه– دعاؤه أذا ابتلی أورأی مبتلی

متن

وَ کَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَیْهِ السَّلَامُ إِذَا ابْتُلِیَ أَوْ رَأَی مُبْتَلًی بِفَضِیحَهٍ بِذَنْبٍ

اَللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی سِتْرِکَ بَعْدَ عِلْمِکَ وَ مُعَافَاتِکَ بَعْدَ خُبْرِکَ فَکُلُّنَا قَدِ اقْتَرَفَ الْعَائِبَهَ فَلَمْ تَشْهَرْهُ

وَ ارْتَکَبَ الْفَاحِشَهَ فَلَمْ تَفْضَحْهُ وَ تَسَتَّرَ بِالْمَسَاوِی فَلَمْ تَدْلُلْ عَلَیْهِ

کَمْ نَهْیٍ لَکَ قَدْ أَتَیْنَاهُ وَ أَمْرٍ قَدْ وَقَفْتَنَا عَلَیْهِ فَتَعَدَّیْنَاهُ وَ سَیِّئَهٍ اکْتَسَبْنَاهَا وَ خَطِیئَهٍ ارْتَکَبْنَاهَا

کُنْتَ الْمُطَّلِعَ عَلَیْهَا دُونَ النَّاظِرِینَ وَ الْقَادِرَ عَلَی إِعْلَانِهَا فَوْقَ الْقَادِرِینَ

کَانَتْ عَافِیَتُکَ لَنَا حِجَاباً دُونَ أَبْصَارِهِمْ وَ رَدْماً دُونَ أَسْمَاعِهِمْ

فَاجْعَلْ مَا سَتَرْتَ مِنَ الْعَوْرَهِ وَ أَخْفَیْتَ مِنَ الدَّخِیلَهِ وَاعِظاً لَنَا وَ زَاجِراً عَنْ سُوءِ الْخُلُقِ

وَ اقْتِرَافِ الْخَطِیئَهِ وَ سَعْیاً إِلَی التَّوْبَهِ الْمَاحِیَهِ وَ الطَّرِیقِ الْمَحْمُودَهِ

وَ قَرِّبِ الْوَقْتَ فِیهِ وَ لَا تَسُمْنَا الْغَفْلَهَ عَنْکَ إِنَّا إِلَیْکَ رَاغِبُونَ وَ مِنَ الذُّنُوبِ تَائِبُونَ

وَ صَلِّ عَلَی خِیَرَتِکَ اللَّهُمَّ مِنْ خَلْقِکَ مُحَمَّدٍ وَ عِتْرَتِهِ الصِّفْوَهِ مِنْ بَرِیَّتِکَ الطَّاهِرِینَ

وَ اجْعَلْنَا

لَهُمْ سَامِعِينَ وَ مُطِيعِينَ كَمَا أَمَرْت

ترجمه

نیایش سی و چهارم

ای خداوند، حمد باد تو را که گناهان را می دانی و می پوشانی. حمد باد تو را که بر حال درون ما آگاهی و ما را عافیت عطا می کنی. ای خداوند، ما همگان در پی عیب و عار بوده ایم و حال آنکه تو ما را بر زبانها نیفکنده ای،

مرتکب گناهان بزرگ شده ایم و حال آنکه تو رسوایمان نساخته ای. در نهان بدیها کرده ایم و حال آنکه تو کسی را بر بدیهای ما راه ننموده ای.

بسا کارها که نهی فرموده ای و ما به جای آورده ایم. بسا کارها که فرمان داده ای و ما را بر آنها آگاه ساخته ای، و ما تجاوز ورزیده ایم. بسا گناهان که در کسب آن کوشیده ایم و بسا خطاها که مرتکب شده ایم

و تنها تو از آن آگاه بوده ای نه نگرندگان و تو از هر کس دیگر به افشای آن تواناتر بوده ای.

ای خداوند، عافیت تو چونان پرده ای بر روی چشمانشان فرو افتاد و چون سدی راه گوشهایشان را بگرفت.

ای خداوند، چنان کن که هر عیب ما که پوشیده داشته ای و هر گناه که نهان کرده ای، ما را اندرز دهنده ای شود که از اخلاق بد

و ارتکاب خطاها بازمان دارد و به سوی توبه ای محو کننده گناهان براند و به آن راه که پسند توست بکشاند.

ای خداوند، زمان توبه ما نزدیک گردان و به غفلت گرفتارمان مساز، که ما به تو می گراییم و از گناهان توبه می کنیم.

بار خدایا، درود بفرست بر آن برگزیدگان از میان آفریدگانت: محمد و عترت او، آن پاکان و گزیدگان،

و چنان که خود فرمان داده ای ما

را نیوشنده سخن ایشان و فرمانبردار حکم ایشان قرار ده.

دعای ۳۵صحیفه– دعاؤه فی الرضا بالقضا

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الرِّضَا إِذَا نَظَرَ إِلَى أَصْحَابِ الدُّنْيَا

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رِضًى بِحُكْمِ اللَّهِ شَهِدْتُ أَنَّ اللَّهَ قَسَمَ مَعَايِشَ عِبَادِهِ بِالْعَدْلِ وَ أَخَذَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ بِالْفَضْلِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ لَا تَفْتِنِّی بِمَا أَعْطَيْتَهُمْ وَ لَا تَفْتِنْهُمْ بِمَا مَنَعْتَنِی فَأَحْسُدَ خَلْقَكَ وَ أَغْمَطَ حُكْمَكَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ طَيِّبْ بِقَضَائِكَ نَفْسِی وَ وَسِّعْ بِمَوَاقِعِ حُكْمِكَ صَدْرِی

وَ هَبْ لِیَ الثِّقَةَ لِأُقِرَّ مَعَهَا بِأَنَّ قَضَاءَكَ لَمْ يَجْرِ إِلَّا بِالْخِيَرَةِ وَ اجْعَلْ شُكْرِی لَكَ عَلَى مَا زَوَيْتَ عَنِّی أَوْفَرَ مِنْ شُكْرِی إِيَّاكَ عَلَى مَا خَوَّلْتَنِی

وَ اعْصِمْنِی مِنْ أَنْ أَظُنَّ بِذِی عَدَمٍ خَسَاسَةً أَوْ أَظُنَّ بِصَاحِبِ ثَرْوَةٍ فَضْلًا فَإِنَّ الشَّرِيفَ مَنْ شَرَّفَتْهُ طَاعَتُكَ وَ الْعَزِيزَ مَنْ أَعَزَّتْهُ عِبَادَتُكَ

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ مَتِّعْنَا بِثَرْوَةٍ لَا تَنْفَدُ وَ أَيِّدْنَا بِعِزٍّ لَا يُفْقَدُ وَ اسْرَحْنَا فِی مُلْكِ الْأَبَدِ

إِنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِی لَمْ تَلِدْ وَ لَمْ تُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُواً أَحَد

ترجمه

نیایش سی و پنجم

حمد خداوند را رضا به قضای خداوندی را. شهادت می دهم که خدای یکتا روزیهای بندگانش را به عدالت تقسیم کرده و با همه بندگانش به فضل و احسان رفتار کند.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و مرا به آنچه توانگران را عطا کرده ای مفتون منمای و آنان را به آنچه مرا نداده ای به عجب میفکن، تا مباد بر آفریدگانت رشک برم و تقدیر تو حقیر شمارم.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و خاطر من به قضای خود شاد دار و آنجا که تقدیر توست سینه من بگشای و همتی بلند عطا کن

و دلم را اطمینانی

چنان بخش که به پایمردی آن اقرار کنم که قضای تو جز به خیر و نیکی روان نگشته است. ای خداوند، سپاس مرا به درگاهت بر آنچه مرا نداده ای افزون تر نمای از سپاس من به درگاهت بر آنچه مرا عطا کرده ای.

ای خداوند، مرا در امان دار از اینکه به درویشی گمان فرومایگی برم یا به توانگری گمان فضل و شرف. زیرا شریف کسی است که فرمانبرداری تو شرافتش بخشیده باشد و عزیز کسی است که از پرستش تو عزت یافته باشد.

پس بر محمد و خاندان او درود بفرست و ما را از خواسته ای بهره مند گردان که پایان نپذیرد و به عزتی یاری ده که زوال نگیرد و ما را به آن ملک ابدی روانه فرمای،

که تو آن خدای یکتایی هستی که به کس نیازت نیست، فرزندی نیاورده ای و فرزند کس نبوده ای و تو را هیچ همتا و همسری نیست.

دعای ۳۶صحیفه– دعاؤه عند سماع الرعد

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ إِذَا نَظَرَ إِلَى السَّحابِ وَ الْبَرْقِ وَ سَمِعَ صَوْتَ الرَّعْدِ

اَللَّهُمَّ إِنَّ هَذَيْنِ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِكَ وَ هَذَيْنِ عَوْنَانِ مِنْ أَعْوَانِكَ يَبْتَدِرَانِ طَاعَتَكَ بِرَحْمَهٍ نَافِعَهٍ أَوْ نَقِمَهٍ ضَارَّهٍ

فَلَا تُمْطِرْنَا بِهِمَا مَطَرَ السَّوْءِ وَ لَا تُلْبِسْنَا بِهِمَا لِبَاسَ الْبَلَاءِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْزِلْ عَلَيْنَا نَفْعَ هَذِهِ السَّحَائِبِ وَ بَرَكَتَهَا

وَ اصْرِفْ عَنَّا أَذَاهَا وَ مَضَرَّتَهَا وَ لَا تُصِبْنَا فِيهَا بِآفَهٍ وَ لَا تُرْسِلْ عَلَى مَعَايِشِنَا عَاهَهً

اَللَّهُمَّ وَ إِنْ كُنْتَ بَعَثْتَهَا نِقْمَهً وَ أَرْسَلْتَهَا سَخْطَهً فَإِنَّا نَسْتَجِيرُكَ مِنْ غَضَبِكَ

وَ نَبْتَهِلُ إِلَيْكَ فِي سُؤَالِ عَفْوِكَ فَمِلْ بِالْغَضَبِ إِلَى الْمُشْرِكِينَ وَ أَدِرْ رَحَى نَقِمَتِكَ عَلَى الْمُلْحِدِينَ

اَللَّهُمَّ أَذْهِبْ مَحْلَ بِلَادِنَا بِسُقْيَاكَ وَ أَخْرِجْ وَحَرَ صُدُورِنَا بِرِزْقِكَ وَ لَا تَشْغَلْنَا عَنْكَ بِغَيْرِكَ

وَ

لَا تَقْطَعْ عَنْ كَافَّتِنَا مَادَّهَ بِرِّكَ فَإِنَّ الْغَنِيَّ مَنْ أَغْنَيْتَ وَ إِنَّ السَّالِمَ مَنْ وَقَيْتَ

مَا عِنْدَ أَحَدٍ دُونَكَ دِفَاعٌ وَ لَا بِأَحَدٍ عَنْ سَطْوَتِكَ امْتِنَاعٌ تَحْكُمُ بِمَا شِئْتَ عَلَى مَنْ شِئْتَ وَ تَقْضِي بِمَا أَرَدْتَ فِيمَنْ أَرَدْتَ

فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا وَقَيْتَنَا مِنَ الْبَلَاءِ وَ لَكَ الشُّكْرُ عَلَى مَا خَوَّلْتَنَا مِنَ النَّعْمَاءِ

حَمْداً يُخَلِّفُ حَمْدَ الْحَامِدِينَ وَرَاءَهُ حَمْداً يَمْلَأُ أَرْضَهُ وَ سَمَاءَهُ

إِنَّكَ الْمَنَّانُ بِجَسِيمِ الْمِنَنِ الْوَهَّابُ لِعَظِيمِ النِّعَمِ الْقَابِلُ يَسِيرَ الْحَمْدِ الشَّاكِرُ قَلِيلَ الشُّكْرِ

الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ ذُو الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَيْكَ الْمَصِير

ترجمه

نیایش سی و ششم

بار خدایا، این دو، دو نشانه از نشانه های تو و دو کارگزار از کارگزاران توانـد، که به فرمانبرداری تو می شتابند، آنگاه که بخواهی رحمت سودمند خود را فرستی یا عقوبت و عذاب زیانبار خویش را.

ای خداوند، به آن دو، باران عذاب بر ما مبار و جامه محنت و بلا بر ما مپوشان.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و سود و برکت این ابرها را بر ما بباران

و آزار و زیانشان از ما دور گردان و به آفت آن گرفتار مساز و برگ معیشت ما دچار بلا مگردان.

ای خداوند، اگر این ابر برانگیخته ای که ما را بدان عذاب کنی، یا از سر خشم و سخط فرستاده ای، از خشم و سخط تو به تو پناه می آوریم

و به درگاهت زاری می کنیم مگر عفوت را به ما ارزانی داری. ای خداوند، خشم و سخط خویش بر سر مشرکان بگمار و آسیاب انتقامت را بر سر ملحدان به چرخش آر.

ای خداوند، باران بفرست و خشکی از زمینهای تشنه ما ببر و به رزقی که ما را

ارزانی می داری وسوسه و اضطراب از دل ما بزدای و ما را از خود به دیگری مشغول مدار.

ماده فضل و کرم خویش از ما همگان منقطع مفرمای، که غنی کسی است که تواش غنی گردانیده باشی و تندرست کسی است که تواش از بلا نگه داری.

کس در برابر تو دفاع نتواند و کس در برابر سطوت تو پناهی نیابد. بر هر کس به هر چه خواهی حکم کنی و بر هر کس به هر چه خواهی قضا رانی.

حمد باد تو را که ما را از بلا در امان داشته ای. سپاس تو را که نعم خود به ما عطا فرمودی.

حمدی که حمد دیگر حمد گویان را واپس گذارد، حمدی که زمین و آسمان ها را بینبارد.

تویی که انعامت، نعمتهای بزرگ است. تویی که بخشایشت، بخششهای سترگ است. ستایشی اندک را پذیرنده ای و سپاسی ناچیز را سپاسگوی.

احسان کننده ای، نیکی رساننده ای، صاحب نعمتی، هیچ خدایی جز تو نیست و سرانجام همگان به سوی توست.

دعای ۳۷صحیفه- دعاؤه فی الشکر

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا اعْتَرَفَ بِالتَّقْصِيرِ عَنْ تَأْدِيَهِ الشُّكْرِ

اَللَّهُمَّ إِنَّ أَحَداً لَا يَبْلُغُ مِنْ شُكْرِکَ غَايَةً إِلَّا حَصَلَ عَلَيْهِ مِنْ إِحْسَانِکَ مَا يُلْزِمُهُ شُكْراً

وَ لَا يَبْلُغُ مَبْلَغاً مِنْ طَاعَتِکَ وَ إِنِ اجْتَهَدَ إِلَّا كَانَ مُقَصِّراً دُونَ اسْتِحْقَاقِکَ بِفَضْلِکَ

فَأَشْكَرُ عِبَادِکَ عَاجِزٌ عَنْ شُكْرِکَ وَ أَعْبَدُهُمْ مُقَصِّرٌ عَنْ طَاعَتِکَ

لَا يَجِبُ لِأَحَدٍ أَنْ تَغْفِرَ لَهُ بِاسْتِحْقَاقِهِ وَ لَا أَنْ تَرْضَى عَنْهُ بِاسْتِيجَابِهِ

فَمَنْ غَفَرْتَ لَهُ فَبِطَوْلِکَ وَ مَنْ رَضِيتَ عَنْهُ فَبِفَضْلِکَ

تَشْكُرُ يَسِيرَ مَا شَكَرْتَهُ وَ تُثِيبُ عَلَى قَلِيلِ مَا تُطَاعُ فِيهِ حَتَّى كَأَنَّ شُكْرَ عِبَادِکَ الَّذِی أَوْجَبْتَ عَلَيْهِ ثَوَابَهُمْ

وَ أَعْظَمْتَ عَنْهُ جَزَاءَهُمْ أَمْرٌ مَلَكُوا اسْتِطَاعَهَ الِامْتِنَاعِ مِنْهُ دُونَکَ فَكَافَيْتَهُمْ أَوْ لَمْ

يَكُنْ سَبَبُهُ بِيَدِكَ فَجَازَيْتَهُمْ

بَلْ مَلَكْتَ - يَا إِلَهِي - أَمْرَهُمْ قَبْلَ أَنْ يَمْلِكُوا عِبَادَتَكَ وَ أَعْدَدْتَ ثَوَابَهُمْ قَبْلَ أَنْ يُفِيضُوا فِي طَاعَتِكَ

وَ ذَلِكَ أَنَّ سُنَّتَكَ الْإِفْضَالُ وَ عَادَتَكَ الْإِحْسَانُ وَ سَبِيلَكَ الْعَفْوُ

فَكُلُّ الْبَرِيَّةِ مُعْتَرِفَةٌ بِأَنَّكَ غَيْرُ ظَالِمٍ لِمَنْ عَاقَبْتَ وَ شَاهِدَةٌ بِأَنَّكَ مُتَفَضِّلٌ عَلَى مَنْ عَافَيْتَ وَ كُلٌّ مُقِرٌّ عَلَى نَفْسِهِ بِالتَّقْصِيرِ عَمَّا اسْتَوْجَبْتَ

فَلَوْ لَا أَنَّ الشَّيْطَانَ يَخْتَدِعُهُمْ عَنْ طَاعَتِكَ مَا عَصَاكَ عَاصٍ وَ لَوْ لَا أَنَّهُ صَوَّرَ لَهُمُ الْبَاطِلَ فِي مِثَالِ الْحَقِّ مَا ضَلَّ عَنْ طَرِيقِكَ ضَالٌّ

فَسُبْحَانَكَ مَا أَبْيَنَ كَرَمَكَ فِي مُعَامَلَةِ مَنْ أَطَاعَكَ أَوْ عَصَاكَ تَشْكُرُ لِلْمُطِيعِ مَا أَنْتَ تَوَلَّيْتَهُ لَهُ وَ تُمْلِي لِلْعَاصِي فِيمَا تَمْلِكُ مُعَاجَلَتَهُ فِيهِ

أَعْطَيْتَ كُلًّا مِنْهُمَا مَا لَمْ يَجِبْ لَهُ وَ تَفَضَّلْتَ عَلَى كُلٍّ مِنْهُمَا بِمَا يَقْصُرُ عَمَلُهُ عَنْهُ

وَ لَوْ كَافَأْتَ الْمُطِيعَ عَلَى مَا أَنْتَ تَوَلَّيْتَهُ لَأَوْشَكَ أَنْ يَفْقِدَ ثَوَابَكَ وَ أَنْ تَزُولَ عَنْهُ نِعْمَتُكَ

وَ لَكِنَّكَ بِكَرَمِكَ جَازَيْتَهُ عَلَى الْمُدَّةِ الْقَصِيرَةِ الْفَانِيَةِ بِالْمُدَّةِ الطَّوِيلَةِ الْخَالِدَةِ وَ عَلَى الْغَايَةِ الْقَرِيبَةِ الزَّائِلَةِ بِالْغَايَةِ الْمَدِيدَةِ الْبَاقِيَةِ

ثُمَّ لَمْ تَسُمْهُ الْقِصَاصَ فِيمَا أَكَلَ مِنْ رِزْقِكَ الَّذِي يَقْوَى بِهِ عَلَى طَاعَتِكَ وَ لَمْ تَحْمِلْهُ عَلَى الْمُنَاقَشَاتِ فِي الْآلَاتِ الَّتِي تَسَبَّبَ بِاسْتِعْمَالِهَا إِلَى مَغْفِرَتِكَ

وَ لَوْ فَعَلْتَ ذَلِكَ بِهِ لَذَهَبَ بِجَمِيعِ مَا كَدَحَ لَهُ وَ جُمْلَةِ مَا سَعَى فِيهِ جَزَاءً لِلصُّغْرَى مِنْ أَيَادِيكَ وَ مِنَنِكَ وَ لَبَقِيَ رَهِيناً بَيْنَ يَدَيْكَ بِسَائِرِ نِعَمِكَ

فَمَتَى كَانَ يَسْتَحِقُّ شَيْئًا مِنْ ثَوَابِكَ لَا مَتَى

هَذَا - يَا إِلَهِي - حَالُ مَنْ أَطَاعَكَ وَ سَبِيلُ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فَأَمَّا الْعَاصِي أَمْرَكَ وَ الْمُوَاقِعُ نَهْيَكَ فَلَمْ تُعَاجِلْهُ بِنَقِمَتِكَ لِكَيْ يَسْتَبْدِلَ بِحَالِهِ فِي مَعْصِيَتِكَ حَالَ الْإِنَابَةِ إِلَى طَاعَتِكَ

وَ لَقَدْ كَانَ يَسْتَحِقُّ فِي أَوَّلِ مَا هَمَّ بِعِصْيَانِكَ كُلَّ مَا أَعْدَدْتَ لِجَمِيعِ خَلْقِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ

فَجَمِيعُ مَا أَخَّرْتَ عَنْهُ

مِنَ الْعَذَابِ وَ أَبْطَأْتَ بِهِ عَلَيْهِ مِنْ سَطَوَاتِ النَّقِمَهِ وَ الْعِقَابِ تَرْكٌ مِنْ حَقِّکَ وَ رِضًی بِدُونِ وَاجِبِکَ

فَمَنْ أَکْرَمُ - یَا إِلَهِی - مِنْکَ وَ مَنْ أَشْقَی مِمَّنْ هَلَکَ عَلَیْکَ لاَ مَنْ فَتَبَارَکْتَ أَنْ تُوصَفَ إِلاَّ بِالْإِحْسَانِ

وَ کَرُمْتَ أَنْ یُخَافَ مِنْکَ إِلاَّ الْعَدْلُ لاَ یُخْشَی جَوْرُکَ عَلَی مَنْ عَصَاکَ وَ لاَ یُخَافُ إِغْفَالُکَ ثَوَابَ مَنْ أَرْضَاکَ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ هَبْ لِی أَمَلِی وَ زِدْنِی مِنْ هُدَاکَ مَا أَصِلُ بِهِ إِلَی التَّوْفِیقِ فِی عَمَلِی إِنَّکَ مَنَّانٌ کَرِیم

ترجمه

نیایش سی و هفتم

بار خدایا، کس هنوز سپاس نعمتت را چنان که باید به جای نیاورده که نعمت دیگرش ارزانی داری و شکری دیگرش واجب گردانی.

بار خدایا، بنده تو، هر چه در طاعت تو کوشد به جایی نرسد و از طاعت تو، آن سان که در خور فضل توست، قاصر آید.

بار خدایا، شکر گزارترین بندگان تو از سپاس تو عاجزاند و عبادت کننده ترین عابدان تو در عبادت خویش قاصر.

هیچ کس مستحق آن نیست که تواش بیامرزی و آمرزش تو به پاس شایستگی او باشد، و هیچ کس مستحق آن نیست که تو از او خشنود باشی و بحق سزاوار این خشنودی تو بود.

پس هر که را آمرزیده ای از انعام توست و از هر که خشنود گشته ای از فضل و احسان تو.

بار خدایا، در برابر اندک سپاسی جزای فراوان دهی و در برابر اندک طاعتی ثواب بسیار، چنان که گویی شکرگزاری بندگانت - با آنکه در برابر آن برایشان ثوابی مقرر داشته ای

و اجری عظیم داده ای - چیزی است که آنان را در برابر تو یارای سر بر تافتن از آن

بوده است که پاداششان می دهی، یا آنکه خود سبب آن نبوده ای که اکنون جز ایشان عطا می فرمایی!

نه چنین است – ای خداوند من – که زمام کار بندگان تو به دست تو بوده پیش از آنکه توان عبادتشان باشد و ثواب ایشان را مهیا کرده ای پیش از آنکه به اطاعتت روی آرند.

زیرا شیوه تو بخشندگی است و خوی تو نیکوکاری است و راه و آیین تو بخشایندگی.

بار خدایا، همه آفریدگان معترفند که هر که را عقوبت کنی بر او ستم نکرده ای و همگان بر این گواهند که هر که را از عذاب رهایی بخشی در حق او احسان کرده ای و همه اقرار می کنند که حق عبادت و شکر تو را آن چنان که در خور آن هستی به جای نیاورده اند.

بار خدایا، اگر آدمیان را شیطان نفریفته و از طاعت تو باز نداشته بود، هیچ گنهکاری جامه جان به گناه نمی آلود و اگر باطل را در چهره حق جلوه نمی داد، هیچ گمگشته ای راه تو گم نمی کرد.

خداوندا، منزهی تو. وه که چه آشکار است نشان کرم تو در معامله با آن که اطاعتت کند یا معصیت ورزد:فرمانبردار را پاداش نیکو می دهی و حال آنکه تو خود توان فرمانبرداری اش داده ای و کیفر گناهکار را با آنکه در موآخذتش قدرت داری به تأخیر می افکنی.

هر دو را چیزی عنایت می کنی که نه سزاوار آن بوده اند و اعمالشان از احسانی که در حقشان روا می داری قاصر است.

بار خدایا، اگر آن را که فرمانبردار توست، به مقتضای عملش – که تو خود بر آنش گماشته ای – پاداش می دادی، بیم آن بود که ثواب تو

از دست بدهد و نعمتی که عنایتش داشته ای زایل گردد.

ولی تو به کرم خود، در برابر انـدک زمانی عبادت در این دنیای فانی، پاداشـی طولانی و جاویـدان می دهی و در برابر اعمالی زود گذر ثوابی بی پایان و بی زوال عطا می فرمایی.

فراتر از این، از بنـده خود که از روزی تو خورده است و هم بـدان توان طـاعتش بود عوض مطـالبه نکرده ای. برای رسـیدن به آمرزش تو ابزاری به کار داشته که تو برسر آن بر او تنگ نگرفته ای.

بـار خـدایا، اگر نـه چنیـن کرده بـودی، بنـده تـو همه آنچه را به رنـج فراهم کرده و به کوشـش فرا چنـگ آورده بـود در برابر کمترین انعام و احسانت از دست می داد و خود در گرو دیگر نعمتهایت در نزد تو باقی می ماند.

پس در این حال چه وقت مستحق چیزی از ثواب تو می بود؟ هیچ گاه.

ای خـدای من، این حال کسـی است که تو را فرمان برده باشـد و راه کسـی است که تو را عبادت کرده باشـد. اما در کیفر آن کس که در امر تو عصـیان ورزیـده و مرتکب مناهی شده، تعجیل نکردی، باشد که از معصـیت تو دست بردارد و به طاعت تو باز گردد،

حال آنکه در همان نخستین گناه مستحق همه عقوبتهایی بود که برای همه آفریدگانت مهیا داشته ای.

بار خدایا، اگر کیفر گناهان را به تأخیر افکنده ای و در خشم و انتقام و عقاب درنگ کرده ای چشم پوشی توست از حق تو، و خشنودی توست، بی آنکه چنین خشنودی بر تو لازم آمده باشد.

پس ای خداوند، چه کسی از تو کریم تر است؟ چه کسی شقی تر است از

آن شوربخت که پای در راه خلاف رضای تو نهـد و خود را به هلاکت رسانـد. نه، هیچ کس. بار خدایا، تو فراتر از آن هستی که جز به احسانت وصف کنند

و کریم تر از آن هستی که جز به سـبب دادگری، از تو بیمناک شونـد. از جور تو بر کسـی که عصـیان می کند حیفی نیست و کسی که به راه رضای تو می رود از آن بیم ندارد که در پاداش او غفلت ورزی.

پس بر محمـد و خانـدانش درود بفرست و آنچه مرا آرزوست بر من ارزانی دار و بر هـدایت من بیفزای تا توفیق عملم نصـیب گردد. انک منان کریم.

دعای ۳۸صحیفه- دعاؤه فی الاعتذار

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الِاعْتِذَارِ مِنْ تَبِعَاتِ الْعِبَادِ وَ مِنَ التَّقْصِيرِ فِي حُقُوقِهِمْ وَ فِي فَكَاكِ رَقَبَتِهِ مِنَ النَّارِ

اَللَّهُمَّ إِنِّی أَعْتَذِرُ إِلَيْکَ مِنْ مَظْلُومٍ ظُلِمَ بِحَضْرَتِی فَلَمْ أَنْصُرْهُ

وَ مِنْ مَعْرُوفٍ أُسْدِیَ إِلَیَّ فَلَمْ أَشْكُرْهُ وَ مِنْ مُسِی ءٍ اعْتَذَرَ إِلَیَّ فَلَمْ أَعْذِرْهُ

وَ مِنْ ذِی فَاقَةٍ سَأَلَنِی فَلَمْ أُوثِرْهُ وَ مِنْ حَقِّ ذِی حَقٍّ لَزِمَنِی لِمُؤْمِنٍ فَلَمْ أُوَفِّرْهُ

وَ مِنْ عَيْبِ مُؤْمِنٍ ظَهَرَ لِی فَلَمْ أَسْتُرْهُ وَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ عَرَضَ لِی فَلَمْ أَهْجُرْهُ

أَعْتَذِرُ إِلَيْکَ - يَا إِلَهِی - مِنْهُنَّ وَ مِنْ نَظَائِرِهِنَّ اعْتِذَارَ نَدَامَةٍ يَكُونُ وَاعِظاً لِمَا بَيْنَ يَدَیَّ مِنْ أَشْبَاهِهِنَ

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ نَدَامَتِی عَلَى مَا وَقَعْتُ فِيهِ مِنَ الزَّلَّاتِ

وَ عَزْمِی عَلَى تَرْكِ مَا يَعْرِضُ لِی مِنَ السَّيِّئَاتِ تَوْبَةً تُوجِبُ لِی مَحَبَّتَکَ يَا مُحِبَّ التَّوَّابِين

ترجمه

نیایش سی و هشتم

بار خدایا، از درگاه تو پوزش می طلبم:اگر در محضر من بر ستمدیده ای ستمی رفته و من به یاری او بر نخاسته باشم،

اگر کسـی در حق من نیکیی کرده و من سپاسـش نگفته بـاشم، اگر خطـا کاری از من عـذری خواسـته و من عـذرش نپـذیرفته باشم،

اگر بینـوایی از مـن چیزی طلبیـده و من بر او ایثـار نکرده بـاشم، اگر مـؤمنی را بر من حقی بـوده و من به تمـامی ادایش نکرده

باشم،

اگر بر عیب مؤمنی آگاه شده ام و آن را نپوشیده باشم، اگر با گناهی رویاروی شده ام و از آن دوری نگزیده باشم.

ای خـدای من، از این خطاهـا و هماننـد این خطاها، همراه با پشـیمانی، از تو عـذر می خواهم. تا چون بار دیگر چنان خطاهایی پیش آید، مرا واعظی باشد.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و

خاندان او و پشیمانی مرا در آن لغزشها که مرتکب شده ام

و عزم مرا بر ترک گناهانی که بر من روی می آورند، توبه من قرار ده، توبه ای که دوستی تو را سبب شود. ای خدایی که توبه کنندگان را دوست می داری.

دعای ۳۹صحیفه- دعاؤه فی طلب العفو

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طَلَبِ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَهِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اكْسِرْ شَهْوَتِي عَنْ كُلِّ مَحْرَمٍ

وَ ازْوِ حِرْصِي عَنْ كُلِّ مَأْثَمٍ وَ امْنَعْنِي عَنْ أَذَى كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَهٍ وَ مُسْلِمٍ وَ مُسْلِمَهٍ

اَللَّهُمَّ وَ أَيُّمَا عَبْدٍ نَالَ مِنِّي مَا حَظَرْتَ عَلَيْهِ وَ انْتَهَكَ مِنِّي مَا حَجَزْتَ عَلَيْهِ فَمَضَى بِظُلَامَتِي مَيِّتاً أَوْ حَصَلَتْ لِي قِبَلَهُ حَيّاً فَاغْفِرْ لَهُ مَا أَلَمَّ بِهِ مِنِّي

وَ اعْفُ لَهُ عَمَّا أَدْبَرَ بِهِ عَنِّي وَ لَا تَقِفْهُ عَلَى مَا ارْتَكَبَ فِيَّ وَ لَا تَكْشِفْهُ عَمَّا اكْتَسَبَ بِي

وَ اجْعَلْ مَا سَمَحْتُ بِهِ مِنَ الْعَفْوِ عَنْهُمْ وَ تَبَرَّعْتُ بِهِ مِنَ الصَّدَقَهِ عَلَيْهِمْ أَزْكَى صَدَقَاتِ الْمُتَصَدِّقِينَ وَ أَعْلَى صِلَاتِ الْمُتَقَرِّبِينَ

وَ عَوِّضْنِي مِنْ عَفْوِي عَنْهُمْ عَفْوَكَ وَ مِنْ دُعَائِي لَهُمْ رَحْمَتَكَ حَتَّى يَسْعَدَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنَّا بِفَضْلِكَ وَ يَنْجُوَ كُلٌّ مِنَّا بِمَنِّكَ

اَللَّهُمَّ وَ أَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عَبِيدِكَ أَدْرَكَهُ مِنِّي دَرَكٌ أَوْ مَسَّهُ مِنْ نَاحِيَتِي أَذًى أَوْ لَحِقَهُ بِي أَوْ بِسَبَبِي ظُلْمٌ فَفُتُّهُ بِحَقِّهِ أَوْ سَبَقْتُهُ بِمَظْلَمَتِهِ

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَرْضِهِ عَنِّي مِنْ وُجْدِكَ وَ أَوْفِهِ حَقَّهُ مِنْ عِنْدِكَ

ثُمَّ قِنِي مَا يُوجِبُ لَهُ حُكْمُكَ وَ خَلِّصْنِي مِمَّا يَحْكُمُ بِهِ عَدْلُكَ فَإِنَّ قُوَّتِي لَا تَسْتَقِلُّ بِنَقِمَتِكَ وَ إِنَّ طَاقَتِي لَا تَنْهَضُ بِسُخْطِكَ

فَإِنَّكَ إِنْ تُكَافِنِي بِالْحَقِّ تُهْلِكْنِي وَ إِلَّا تَغَمَّدْنِي بِرَحْمَتِكَ تُوبِقْنِي

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْهِبُكَ - يَا إِلَهِي - مَا لَا يُنْقِصُكَ بَذْلُهُ وَ أَسْتَحْمِلُكَ مَا لَا يَبْهَظُكَ حَمْلُهُ

أَسْتَوْهِبُكَ - يَا

إِلَهِی - نَفْسِیَ الَّتِی لَمْ تَخْلُقْهَا لِتَمْتَنِعَ بِهَا مِنْ سُوءٍ أَوْ لِتَطَرَّقَ بِهَا إِلَی نَفْعٍ

وَ لَکِنْ أَنْشَأْتَهَا إِثْبَاتاً لِقُدْرَتِکَ عَلَی مِثْلِهَا وَ احْتِجَاجاً بِهَا عَلَی شَکْلِهَا

وَ أَسْتَحْمِلُکَ مِنْ ذُنُوبِی مَا قَدْ بَهَظَنِی حَمْلُهُ وَ أَسْتَعِینُ بِکَ عَلَی مَا قَدْ فَدَحَنِی ثِقْلُهُ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ هَبْ لِنَفْسِی عَلَی ظُلْمِهَا نَفْسِی وَ وَکِّلْ رَحْمَتَکَ بِاحْتِمَالِ إِصْرِی فَکَمْ قَدْ لَحِقَتْ رَحْمَتُکَ بِالْمُسِیئِینَ وَ کَمْ قَدْ شَمِلَ عَفْوُکَ الظَّالِمِینَ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنِی أُسْوَةَ مَنْ قَدْ أَنْهَضْتَهُ بِتَجَاوُزِکَ عَنْ مَصَارِعِ الْخَاطِئِینَ

وَ خَلَّصْتَهُ بِتَوْفِیقِکَ مِنْ وَرَطَاتِ الْمُجْرِمِینَ فَأَصْبَحَ طَلِیقَ عَفْوِکَ مِنْ إِسَارِ سُخْطِکَ وَ عَتِیقَ صُنْعِکَ مِنْ وَثَاقِ عَدْلِکَ

إِنَّکَ إِنْ تَفْعَلْ ذَلِکَ - یَا إِلَهِی - تَفْعَلْهُ بِمَنْ لَا یَجْحَدُ اسْتِحْقَاقَ عُقُوبَتِکَ وَ لَا یُبَرِّئُ نَفْسَهُ مِنِ اسْتِیجَابِ نَقِمَتِکَ

تَفْعَلْ ذَلِکَ - یَا إِلَهِی - بِمَنْ خَوْفُهُ مِنْکَ أَکْثَرُ مِنْ طَمَعِهِ فِیکَ وَ بِمَنْ یَأْسُهُ مِنَ النَّجَاهِ أَوْکَدُ مِنْ رَجَائِهِ لِلْخَلَاصِ

لَا أَنْ یَکُونَ یَأْسُهُ قُنُوطاً أَوْ أَنْ یَکُونَ طَمَعُهُ اغْتِرَاراً بَلْ لِقِلَّهِ حَسَنَاتِهِ بَیْنَ سَیِّئَاتِهِ وَ ضَعْفِ حُجَجِهِ فِی جَمِیعِ تَبِعَاتِهِ

فَأَمَّا أَنْتَ - یَا إِلَهِی - فَأَهْلٌ أَنْ لَا یَغْتَرَّ بِکَ الصِّدِّیقُونَ وَ لَا یَیْأَسَ مِنْکَ الْمُجْرِمُونَ

لِأَنَّکَ الرَّبُّ الْعَظِیمُ الَّذِی لَا یَمْنَعُ أَحَداً فَضْلَهُ وَ لَا یَسْتَقْصِی مِنْ أَحَدٍ حَقَّهُ

تَعَالَی ذِکْرُکَ عَنِ الْمَذْکُورِینَ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُکَ عَنِ الْمَنْسُوبِینَ وَ فَشَتْ نِعْمَتُکَ فِی جَمِیعِ الْمَخْلُوقِینَ فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی ذَلِکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِین

ترجمه

نیایش سی و نهم

بار خدایا، بر محمد و خاندان او درود بفرست و سورت شهوت مرا چون به حرام نزدیک می شوم بشکن

و چنان کن که آزمند ارتکاب هیچ گناهی نشوم. بار خدایا مرا از آزردن هر مرد و زن مؤمن و هر مرد

و زن مسلمان بازدار.

بار خـدایا، هر بنـده ای که درباره من مرتکب عملی شده که تو آن را نهی کرده ای، یا در آنچه تو منع فرموده ای پرده حرمت من دریـده، و اینک که حق مرا ضایع کرده در گذشـته، یا هنوز زنـده است و حقی از من بر گردن اوست، او را در این سـتمی که بر من روا داشته و اکنون گریبانگیر اوست بیامرز،

و در حقی که از من تبـاه کرده عفو نمـای. بار خـدایا، اگر در حق من خلافی به جای آورده است، او را سـرزنش مکن. اگر به سبب آزار من گناهی بر اوست، او را رسوا مساز.

ای خداونـد، این عفو و گـذشت مرا و این صـدقه ای را که به آنان ارزانی داشـته ام پاک ترین صدقه بخشـندگان و برتر از هر صله و عطیه ای قرار ده که برای تقرب جستن به تو ارزانی شده است.

آن سـان که من از آنـان در گذشـته ام، تو نیز از من در گـذر و آن سـان که من در حق آنان دعای خیر کرده ام تو نیز رحمت خود از من دریغ مدار، تا هم من و هم ایشان به برکت فضل و احسان تو به سعادت رسیم و رهایی یابیم.

بار خـدایا، هر بنـده ای از بنـدگانت که از من به او آسـیبی رسـیده یا از من آزاری دیده یا به سـبب من سـتمی بر او شده و من حقش را ضایع کرده ام یا مانع دادخواهی او شده ام،

پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و به بزرگواری و بخشـندگی خویش از من خشنودش گردان و از خزانه کرمت حقش ادا فرما.

آنگاه مرا از کیفری

که به موجب حکم تو مستوجب آنم در امان آر و از عقوبتی که به مقتضای عدل توست رهایی بخش، زیرا که مرا نیروی تحمل خشم و انتقام تو نیست و تاب و توان من غضب تو را بر نمی تابد،

که اگر به مقتضای استحقاق من جزایم دهی هلاکم ساخته ای و اگر جامه رحمت خود بر من نپوشانی تباهم کرده ای.

ای خداوند من، از تو چیزی را می طلبم که عطای آن از تو هیچ نکاهد و برگرفتن باری را در خواست می کنم که بر تو گران نمی آید.

از تو می طلبم بخشایش نفسم را، نفسی که او را نیافریدی تا از خود، زیانی را دور سازی یا به سودی دست یابی،

بلکه او را آفریده ای تا قدرت خویش در آفرینش چنان چیزها به اثبات رسانی و آن را دلیل توانایی خود بر خلقت همانندان آن قرار دهی.

بار خدایا، از تو می خواهم که بار گناه من برگیری، که سخت گرانبارم ساخته. از تو در تحمل بار گرانی که از پایم درآورده است یاری می جویم.

پس بر محمد و خاندان او درود بفرست و مرا که بر خود ستم کرده ام عفو کن و رحمت خود بر گمار تا سبکبارم سازد. چه بسا رحمت تو گنهکاران را رسد و چه بسا ستمکاران که مشمول عفو تو گردند.

پس بر محمد و خاندان او درود بفرست و مرا سر دسته کسانی قرار ده که از گناهانشان گذشته ای و از گودالی که خطاکاران در آن سرنگون شوند بیرون آورده ای

و به توفیق خود از ورطه هلاکت مجرمان خلاصی داده ای، تا آزاد کرده عفو تو از بند اسارت سخط تو گشتند

و رهایی یافته احسان تو از زندان عدالت تو شدند.

ای خدای من، اگر با من چنین کنی، این لطف و رحمت در حق کسی کرده ای که خود منکر آن نیست که مستحق عقوبت توست، و خویشتن مبرا نمی داند که سزاوار خشم توست.

ای خدای من، اگر با من چنین کنی، این لطف و رحمت در حق کسی است که بیمش از تو از آزمندیش در رحمت تو بیش است و نومیدش از رهایی، استوارتر از امیدش به رهایی است.

نه چنان است که نومیدیش، نومیدی از رحمت تو باشد، یا امیدش از آن روست که می خواهد خود را به رحمت تو بفریبد، بلکه به سبب قلت حسنات اوست در برابر کثرت سیئاتش و ضعف حجت اوست در دادگاه داوری تو.

اما تو ای خدای من، شایسته ای که صدیقان به رحمت تو مغرور نشوند و مجرمان از رحمت تو نومید نگردند،

که تو آن پروردگار بزرگ هستی که فضل خود از کسی باز نداری و در گرفتن حق خود از دیگران سخت نگیری.

یاد تو از هر چه در یاد آید، برتر است و نام تو مقدس تر از آن است که مردمان بر خود نهند. نعمت تو در میان همه آفریدگانت پراکنده است. فلک الحمد علی ذلک یا رب العالمین.

دعای ۳صحیفه– الطلاهعلی حملهالعرش

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ فِی الصَّلاَهِ عَلَی حَمَلَهِ الْعَرْشِ وَ كُلِّ مَلَكٍ مُقَرَّبٍ

اَللَّهُمَّ وَ حَمَلَهُ عَرْشِکَ الَّذِینَ لاَ یَفْتُرُونَ مِنْ تَسْبِیحِکَ وَ لاَ یَسْأَمُونَ مِنْ تَقْدِیسِکَ

وَ لاَ یَسْتَحْسِرُونَ مِنْ عِبَادَتِکَ وَ لاَ یُؤْثِرُونَ التَّقْصِیرَ عَلَی الْجِدِّ فِی أَمْرِکَ وَ لاَ یَغْفُلُونَ عَنِ الْوَلَهِ إِلَیْکَ

وَ إِسْرَافِیلُ صَاحِبُ الصُّورِ الشَّاخِصُ الَّذِی یَنْتَظِرُ مِنْکَ الْإِذْنَ وَ

حُلُولَ الْأَمْرِ فَيُنَبِّهُ بِالنَّفْخَهِ صَرْعَی رَهَائِنِ الْقُبُورِ

وَ مِیکَائِیلُ ذُو الْجَاهِ عِنْدَکَ وَ الْمَکَانِ الرَّفِیعِ مِنْ طَاعَتِکَ

وَ جِبْرِیلُ الْأَمِینُ عَلَی وَحْیِکَ الْمُطَاعُ فِی أَهْلِ سَمَاوَاتِکَ الْمَکِینُ لَدَیْکَ الْمُقَرَّبُ عِنْدَکَ

وَ الرُّوحُ الَّذِی هُوَ عَلَی مَلَائِکَهِ الْحُجُبِ

وَ الرُّوحُ الَّذِی هُوَ مِنْ أَمْرِکَ فَصَلِّ عَلَیْهِمْ وَ عَلَی الْمَلَائِکَهِ الَّذِینَ مِنْ دُونِهِمْ

مِنْ سُکَّانِ سَمَاوَاتِکَ وَ أَهْلِ الْأَمَانَهِ عَلَی رِسَالَاتِکَ

وَ الَّذِینَ لَا تَدْخُلُهُمْ سَأْمَهٌ مِنْ دُءُوبٍ وَ لَا إِعْیَاءٌ مِنْ لُغُوبٍ وَ لَا فُتُورٌ

وَ لَا تَشْغَلُهُمْ عَنْ تَسْبِیحِکَ الشَّهَوَاتُ وَ لَا یَقْطَعُهُمْ عَنْ تَعْظِیمِکَ سَهْوُ الْغَفَلَاتِ

اَلْخُشَّعُ الْأَبْصَارِ فَلَا یَرُومُونَ النَّظَرَ إِلَیْکَ النَّوَاکِسُ الْأَذْقَانِ الَّذِینَ قَدْ طَالَتْ رَغْبَتُهُمْ فِیمَا لَدَیْکَ

الْمُسْتَهْتَرُونَ بِذِکْرِ آلَائِکَ وَ الْمُتَوَاضِعُونَ دُونَ عَظَمَتِکَ وَ جَلَالِ کِبْرِیَائِکَ

وَ الَّذِینَ یَقُولُونَ إِذَا نَظَرُوا إِلَی جَهَنَّمَ تَزْفِرُ عَلَی أَهْلِ مَعْصِیَتِکَ سُبْحَانَکَ مَا عَبَدْنَاکَ حَقَّ عِبَادَتِکَ

فَصَلِّ عَلَیْهِمْ وَ عَلَی الرَّوْحَانِیِّینَ مِنْ مَلَائِکَتِکَ وَ أَهْلِ الزُّلْفَهِ عِنْدَکَ وَ حُمَّالِ الْغَیْبِ إِلَی رُسُلِکَ وَ الْمُؤْتَمَنِینَ عَلَی وَحْیِکَ

وَ قَبَائِلِ الْمَلَائِکَهِ الَّذِینَ اخْتَصَصْتَهُمْ لِنَفْسِکَ

وَ أَغْنَیْتَهُمْ عَنِ الطَّعَامِ وَ الشَّرَابِ بِتَقْدِیسِکَ وَ أَسْکَنْتَهُمْ بُطُونَ أَطْبَاقِ سَمَاوَاتِکَ

وَ الَّذِینَ عَلَی أَرْجَائِهَا إِذَا نَزَلَ الْأَمْرُ بِتَمَامِ وَعْدِکَ

وَ خُزَّانِ الْمَطَرِ وَ زَوَاجِرِ السَّحَابِ

وَ الَّذِی بِصَوْتِ زَجْرِهِ یُسْمَعُ زَجَلُ الرُّعُودِ وَ إِذَا سَبَحَتْ بِهِ حَفِیفَهُ السَّحَابِ الْتَمَعَتْ صَوَاعِقُ الْبُرُوقِ

وَ مُشَیِّعِی الثَّلْجِ وَ الْبَرَدِ وَ الْهَابِطِینَ مَعَ قَطْرِ الْمَطَرِ إِذَا نَزَلَ

وَ الْقُوَّامِ عَلَی خَزَائِنِ الرِّیَاحِ وَ الْمُوَکَّلِینَ بِالْجِبَالِ فَلَا تَزُولُ

وَ الَّذِینَ عَرَّفْتَهُمْ مَثَاقِیلَ الْمِیَاهِ وَ کَیْلَ مَا تَحْوِیهِ لَوَاعِجُ الْأَمْطَارِ وَ عَوَالِجُهَا

وَ رُسُلِكَ مِنَ الْمَلَائِكَهِ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ بِمَكْرُوهِ مَا يَنْزِلُ مِنَ الْبَلَاءِ وَ مَحْبُوبِ الرَّخَاءِ

وَ السَّفَرَهِ الْكِرَامِ الْبَرَرَهِ وَ الْحَفَظَهِ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَ مَلَكِ الْمَوْتِ وَ أَعْوَانِهِ وَ مُنْكَرٍ وَ نَكِيرٍ وَ رُومَانَ فَتَّانِ الْقُبُورِ

وَ الطَّائِفِينَ بِالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَ مَالِكٍ وَ الْخَزَنَهِ وَ رِضْوَانَ

وَ سَدَنَهِ الْجِنَانِ

وَ الَّذِينَ لاَ يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَ يَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

وَ الَّذِينَ يَقُولُونَ سَلاَمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

وَ الزَّبَانِيَهِ الَّذِينَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ابْتَدَرُوهُ سِرَاعاً وَ لَمْ يُنْظِرُوهُ

وَ مَنْ أَوْهَمْنَا ذِكْرَهُ وَ لَمْ نَعْلَمْ مَكَانَهُ مِنْكَ و بِأَيِّ أَمْرٍ وَكَّلْتَهُ

وَ سُكَّانِ الْهَوَاءِ وَ الْأَرْضِ وَ الْمَاءِ وَ مَنْ مِنْهُمْ عَلَى الْخَلْقِ

فَصَلِّ عَلَيْهِمْ يَومَ يَأْتِى كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَ شَهِيدٌ

وَ صَلِّ عَلَيْهِمْ صَلاَهً تَزِيدُهُمْ كَرَامَهً عَلَى كَرَامَتِهِمْ وَ طَهَارَهً عَلَى طَهَارَتِهِمْ

اَللَّهُمَّ وَ إِذَا صَلَّيْتَ عَلَى مَلَائِكَتِكَ وَ رُسُلِكَ وَ بَلَّغْتَهُمْ صَلاَتَنَا عَلَيْهِمْ فَصَلِّ عَلَيْنَا بِمَا فَتَحْتَ لَنَا مِنْ حُسْنِ الْقَوْلِ فِيهِمْ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيم

ترجمه

نیایش سوم

بار خدایا، درود بفرست بر حاملان عرش خود، فرشتگانی که در تسبیح تو سستی نپذیرند و از تقدیس تو ملال نگیرند

و از پرستش تو در نمانند و فرمانبرداری تو را آن گونه به جد در ایستند که چشم بر هم زدنی کوتاهی نورزند و از عشق و شیفتگی تو ذره ای غفلت نکنند.

بار خدایا، درود بفرست بر اسرافیل، آن فرشته صاحب صور که چشم گشوده منتظر فرمان توست، تا در صور خود بدمد و خفتگان گور را برانگیزاند.

بار خدایا، درود بفرست بر میکائیل، آن فرشته ای که در نزد تواش مقامی ارجمند است و در فرمانبرداری تواش مکانتی رفیع.

بار خدایا، درود بفرست بر جبرئیل، آن فرشته ای که امین وحی توست و ساکنان آسمان هایت را مطاع است و در آستان تواش مرتبتی عظیم است و خود مقرب درگاه توست.

و درود بفرست، بر روح، آن فرشته ای که فرمانروای فرشتگان مأمور بر حجابهاست،

و بر روح که از عالم

امر توست. بر آنها درود بفرست و برفرشتگانی که فروتر از آنهایند:

آنان که ساکنان آسمان های تواند و امینان رسالتهای تو.

هر چه کوشش کنند، خستگی بر خود نبینند و هر چه تحمل رنج کنند، درماندگی و سستی نپذیرند.

خواهشهای دل از تسبیح تو بازشان ندارد و سهوها و غفلتها از تعظیم تو رویگردانشان نسازد.

از خشوع دیده بر هم نهاده اند و یارای نگریستن در تو را ندارند. سر فرو داشته اند و رغبتشان به چیزهایی که در نزد توست بسیار است.

همه آزمندیشان یاد نعیم توست و در برابر عظمت تو و جلال کبریای تو به تواضع سر به زیر افکنده اند.

و چون به لهیب دوزخ تو بنگرند و نهیبش را بر گنهکاران بشنوند، گویند که پروردگارا منزهی تو، تو را آنچنان که سزاوار پرستش توست نپرستیده ایم.

خداوندا، بر ایشان درود بفرست و بر ملائکه رحمت خویش، و آنان که مقرب درگاه تواند، و آنها که حاملان غیب به پیامبران تواند، و آنان که امینان وحی تواند،

و بر فرشتگانی که خاص خود گردانیده ای

و به تقدیس خود از خوردن و آشامیدنشان بی نیاز ساخته ای و در درون طبقات آسمان هایت جای داده ای.

و درود بفرست بر آن گروه از فرشتگان که در اطراف آسمان ها ایستاده اند، آن هنگام که فرمان اتمام وعده خداوندی فرا رسد.

درود بفرست بر خازنان باران و روان کنندگان ابرها

که چون بر ابرها بانگ زنند، آواز تندرها به گوش رسد و چون ابرها از آن نهیب به راه افتند، آذرخشها از درونشان بدرخشد.

و بر آن فرشتگان که دانه های برف و تگرگ را از پی می آیند و با هر قطره باران که

فرو می شود، فرود می آیند.

و بر آن فرشتگان که نگهبانان خزاین بادهایند و آنان که موکلان بر کوههایند تا فرو نریزند

و آن فرشتگان که میزان و مقدار آب ها و پیمانه بارانها را به ایشان آموخته ای.

درود بفرست بر آن فرشتگان که رسولان تو به ساکنان زمینند:یا بلایی ناخوش فرو می آورند یا آسایشی خوش.

و آن سفیران گرانقدر نیکوکار و آن بزرگواران که نویسنده و نگهدارنده اعمال ما هستند. و درود بفرست بر فرشته مرگ و یارانش و نکیر و منکر و رومان که آزماینده ساکنان گورهاست.

و آن فرشتگان که بر گرد بیت المعمور طواف می کنند. و بر مالك و خازنان دوزخ و بر رضوان و خادمان بهشت.

و بر فرشتگانی که از فرمان خدای سر بر نمی تابند و هر چه فرمان یابند همان کنند.

درود فرست بر آن فرشتگان که به ما می گویند: «سلام بر شما به خاطر آن همه شکیبایی که ورزیده اید. سرای آخرت چه سرایی نیکوست. »

و درود فرست بر فرشتگان زبانی که چون فرمانشان رسد که «بگیریدش و در زنجیرش کشید و به دوزخش در افکنید» ، بی درنگ و بی آنکه مهلتش دهند، او را فروگیرند.

و درود فرست بر فرشتگانی که نام آنها در وهم ما نگنجید و مقام و مرتبت آنها را در نزد تو ندانستیم و ندانستیم به چه کاری مأمورند.

و درود بفرست بر فرشتگان ساکن هوا و زمین و آب و آنها که بر آفریدگان گماشته اند.

بار خدایا، بر آنان درود بفرست در روزی که هر کس آید با او فرشته ای است که می راندش و فرشته ای است که بر اعمال او گواهی می دهد.

بار خدایا،

بر آنان درود بفرست، آن سان درودی که بر کرامت و پاکیشان، کرامت و پاکی دیگر افزاید.

بار خدایا، در آن هنگام که بر فرشتگان و رسولانت درود می فرستی و درود ما نیز به آنان می رسانی، به آنکه زبان ما به ثنای ایشان گشاده ای بر ما نیز رحمت فرست. انک جواد کریم.

دعای ۴۰ صحیفه-دعاؤه عند ذکر الموت

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا نُعِيَ إِلَيْهِ مَيِّتٌ أَوْ ذَكَرَ الْمَوْتَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اكْفِنَا طُولَ الْأَمَلِ وَ قَصِّرْهُ عَنَّا بِصِدْقِ الْعَمَلِ حَتَّى لاَ نُؤَمِّلَ اسْتِتْمَامَ سَاعَةٍ بَعْدَ سَاعَةٍ

وَ لَا اسْتِيفَاءَ يَوْمٍ بَعْدَ يَوْمٍ وَ لَا اتِّصَالَ نَفَسٍ بِنَفَسٍ وَ لَا لُحُوقَ قَدَمٍ بِقَدَمٍ

وَ سَلِّمْنَا مِنْ غُرُورِهِ وَ آمِنَّا مِنْ شُرُورِهِ وَ انْصِبِ الْمَوْتَ بَيْنَ أَيْدِينَا نَصْباً وَ لاَ تَجْعَلْ ذِكْرَنَا لَهُ غِبّاً

وَ اجْعَلْ لَنَا مِنْ صَالِحِ الْأَعْمَالِ عَمَلًا نَسْتَبْطِئُ مَعَهُ الْمَصِيرَ إِلَيْكَ وَ نَحْرِصُ لَهُ عَلَى وَشْكِ اللَّحَاقِ بِكَ

حَتَّى يَكُونَ الْمَوْتُ مَأْنَسَنَا الَّذِي نَأْنَسُ بِهِ وَ مَأْلَفَنَا الَّذِي نَشْتَاقُ إِلَيْهِ وَ حَامَّتَنَا الَّتِي نُحِبُّ الدُّنُوَّ مِنْهَا

فَإِذَا أَوْرَدْتَهُ عَلَيْنَا وَ أَنْزَلْتَهُ بِنَا فَأَسْعِدْنَا بِهِ زَائِراً وَ آنِسْنَا بِهِ قَادِماً وَ لاَ تُشْقِنَا بِضِيَافَتِهِ

وَ لاَ تُخْزِنَا بِزِيَارَتِهِ وَ اجْعَلْهُ بَاباً مِنْ أَبْوَابِ مَغْفِرَتِكَ وَ مِفْتَاحاً مِنْ مَفَاتِيحِ رَحْمَتِكَ

أَمِتْنَا مُهْتَدِينَ غَيْرَ ضَالِّينَ طَائِعِينَ غَيْرَ مُسْتَكْرِهِينَ تَائِبِينَ غَيْرَ عَاصِينَ وَ لاَ مُصِرِّينَ

يَا ضَامِنَ جَزَاءِ الْمُحْسِنِينَ وَ مُسْتَصْلِحَ عَمَلِ الْمُفْسِدِين

ترجمه

نیایش چهلم

ای خداونـد، بر محمد و خاندان او درود فرست و ما را از آرزوهای دور و دراز در امان دار و به صدق عمل آرزوهای ما تنگ میدان ساز، آن سان که ما را آرزوی آن نبود که به سر آوریم ساعتی را پس از ساعت دیگر

و به پایان بریم روزی را پس از روز دیگر و بپیوندیم نفسی را به نفس دیگر و بر داریم گامی را از پی گام دیگر.

ای خداوند، ما را از فریب سراب آرزوها به سلامت دار و از شر و فساد آن ایمنی بخش و مرگ را در برابر ما بدار و روزی

مباد که از یاد مرگ غافل باشیم.

ای خداوند، در این جهان، آن چنان از عمل صالح بر خوردارمان فرمای که وعده دیدار تو را با همه نزدیکی اش دیر شماریم و آتش اشتیاق ما در پیوستن به تو در دل زبانه کشد،

آن سان که مرگ سرای انس ما شود که بدان دل بربندیم و آشیانه الفت ما که به سوی آن پر بگشاییم و خویشاوند ما که نزدیک شدن به او را دوست بداریم.

چون مرگ را بر سر ما آوری و بر ما فرود آری، ما را به چنان مهمانی نیکبخت گردان. و چون بیامد، آرامش جان ما بدو قرار ده. مهمان ما را سبب شوربختی ما مگردان

و از دیدار او ما را به خواری میفکن. او را دری از درهای آمرزش و کلیدی از کلیدهای رحمت خویش قرار ده.

ای خداوندی که جزای نیکوکاران را بر عهده گرفته ای، ای خداوندی که عمل مفسدان را به صلاح می آوری، ما را در زمره هدایت یافتگان بمیران، نه گمراهان. چنان کن که مرگ را به پیشباز رویم، نه ناپسندش شمریم. چنان کن که در شمار ثابتان باشیم، نه در شمار عاصیان و نه در شمار اصرار کنندگان بر گناه.

دعای ۴۱صحیفه- دعاؤه فی طلبالسترو الوقایه

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طَلَبِ السِّتْرِ وَ الْوِقَايَهِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَفْرِشْنِي مِهَادَ كَرَامَتِكَ وَ أَوْرِدْنِي مَشَارِعَ رَحْمَتِكَ

وَ أَحْلِلْنِي بُحْبُوحَهَ جَنَّتِكَ وَ لَا تَسُمْنِي بِالرَّدِّ عَنْكَ وَ لَا تَحْرِمْنِي بِالْخَيْبَهِ مِنْكَ

وَ لَا تُقَاصَّنِي بِمَا اجْتَرَحْتُ وَ لَا تُنَاقِشْنِي بِمَا اكْتَسَبْتُ وَ لَا تُبْرِزْ مَكْتُومِي

وَ لَا تَكْشِفْ مَسْتُورِي وَ لَا تَحْمِلْ عَلَى مِيزَانِ الْإِنْصَافِ عَمَلِي وَ لَا تُعْلِنْ عَلَى

عُيُونِ الْمَلَإِ خَبَرِی

أَخْفِ عَنْهُمْ مَا یَکونُ نَشْرُهُ عَلَیَّ عَاراً وَاطْوِ عَنْهُمْ مَا یُلْحِقُنِی عِنْدَک شَنَاراً

شَرِّفْ دَرَجَتِی بِرِضْوَانِک وَ أَکْمِلْ کَرَامَتِی بِغُفْرَانِک وَ انْظِمْنِی فِی أَصْحَابِ الْیَمِینِ

وَ وَجِّهْنِی فِی مَسَالِک الْآمِنِینَ وَ اجْعَلْنِی فِی فَوْجِ الْفَائِزِینَ وَ اعْمُرْ بِی مَجَالِسَ الصَّالِحِینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِین

ترجمه

نیایش چهل و یکم

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و فرشهای کرامت خویش برای من بگستران و مرا به آبشخور رحمت خود در آور

و در درون بهشت جای ده و از درگاهت مران که رنجیده شوم و از خود نومید مگردان که محروم مانم.

به آنچه مرتکب شده ام قصاص مکن. به آنچه کرده ام خرده مگیر. آنچه را نهان داشته ام آشکار منمای.

از آنچه پوشیده داشته ام پرده بر مگیر. اعمال من به ترازوی عدالت مسنج. کردارهای پنهانی ام را در برابر مردم فاش مگوی.

هر چه را افشای آن مرا ننگین می سازد از مردم پوشیده دار. هر چه را سبب رسوایی من نزد تو می شود، از ایشان نهان کن.

به خشنودی خود مقام و مرتبت من فرا بر و به آمرزش خویش کرامت من به کمال رسان. مرا در زمره اصحاب الیمین در آور

و به راه ایمنی یافتگان بران. مرا در شمار رستگاران قرار ده. مجالس صالحان را به من آبادانی و رونق بخش. آمین رب العالمین.

دعای ۴۲صحیفه –دعاؤه عند فی ختمه القرآن

متن

– وَ کَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَیْهِ السَّلَامُ عِنْدَ خَتْمِ الْقُرْآنِ

اَللَّهُمَّ إِنَّک أَعَنْتَنِی عَلَی خَتْمِ کِتَابِک الَّذِی أَنْزَلْتَهُ نُوراً

وَ جَعَلْتَهُ مُهَیْمِناً عَلَی کُلِّ کِتَابٍ أَنْزَلْتَهُ وَ فَضَّلْتَهُ عَلَی کُلِّ حَدِیثٍ قَصَصْتَهُ

وَ فُرْقَاناً فَرَقْتَ بِهِ بَیْنَ حَلَالِک وَ حَرَامِک وَ قُرْآناً أَعْرَبْتَ بِهِ عَنْ شَرَائِعِ أَحْکَامِک

وَ کِتَاباً فَصَّلْتَهُ لِعِبَادِکَ تَفْصِیلاً وَ وَحْیاً أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ - صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ - تَنْزِیلاً

وَ جَعَلْتَهُ نُوراً نَهْتَدِی مِنْ ظُلَمِ الضَّلاَلَهِ وَ الْجَهَالَهِ بِاتِّبَاعِهِ

وَ شِفَاءً لِمَنْ أَنْصَتَ بِفَهَمِ التَّصْدِیقِ إِلَى اسْتِمَاعِهِ

وَ مِیزَانَ قِسْطٍ لاَ یَحِیفُ عَنِ الْحَقِّ لِسَانُهُ وَ نُورَ هُدًى لاَ یَطْفَأُ عَنِ الشَّاهِدِینَ بُرْهَانُهُ

وَ عَلَمَ نَجَاهٍ

لاَ يَضِلَّ مَنْ أَمَّ قَصْدَ سُنَّتِهِ

وَ لا تَنَالُ أَيْدِی الْهَلَكَاتِ مَنْ تَعَلَّقَ بِعُرْوَهِ عِصْمَتِهِ

اَللَّهُمَّ فَإِذْ أَفَدْتَنَا الْمَعُونَهَ عَلَی تِلاَوَتِهِ وَ سَهَّلْتَ جَوَاسِیَ أَلْسِنَتِنَا بِحُسْنِ عِبَارَتِهِ

فَاجْعَلْنَا مِمَّنْ یَرْعَاهُ حَقَّ رِعَایَتِهِ وَ یَدِینُ لَكَ بِاعْتِقَادِ التَّسْلِیمِ لِمُحْكَمِ آیَاتِهِ وَ یَفْزَعُ إِلَی الْإِقْرَارِ بِمُتَشَابِهِهِ وَ مُوضَحَاتِ بَیِّنَاتِهِ

اَللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَهُ عَلَی نَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ – صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ – مُجْمَلًا وَ أَلْهَمْتَهُ عِلْمَ عَجَائِبِهِ مُكَمَّلًا وَ وَرَّثْتَنَا عِلْمَهُ مُفَسَّراً

وَ فَضَّلْتَنَا عَلَی مَنْ جَهِلَ عِلْمَهُ وَ قَوَّیْتَنَا عَلَیْهِ لِتَرْفَعَنَا فَوْقَ مَنْ لَمْ یُطِقْ حَمْلَهُ

اَللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَ قُلُوبَنَا لَهُ حَمَلَهً وَ عَرَّفْتَنَا بِرَحْمَتِكَ شَرَفَهُ وَ فَضْلَهُ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ الْخَطِیبِ بِهِ وَ عَلَی آلِهِ الْخُزَّانِ لَهُ

وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ یَعْتَرِفُ بِأَنَّهُ مِنْ عِنْدِكَ حَتَّی لاَ یُعَارِضَنَا الشَّكُّ فِی تَصْدِیقِهِ وَ لاَ یَخْتَلِجَنَا الزَّیْغُ عَنْ قَصْدِ طَرِیقِهِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ یَعْتَصِمُ بِحَبْلِهِ وَ یَأْوِی مِنَ الْمُتَشَابِهَاتِ إِلَی حِرْزِ مَعْقِلِهِ

وَ یَسْكُنُ فِی ظِلِّ جَنَاحِهِ وَ یَهْتَدِی بِضَوْءِ صَبَاحِهِ وَ یَقْتَدِی بِتَبَلُّجِ إِسْفَارِهِ وَ یَسْتَصْبِحُ بِمِصْبَاحِهِ وَ لاَ یَلْتَمِسُ الْهُدَی فِی غَیْرِهِ

اَللَّهُمَّ وَ كَمَا نَصَبْتَ بِهِ مُحَمَّداً عَلَماً لِلدَّلاَلَهِ عَلَیْكَ وَ أَنْهَجْتَ بِآلِهِ سُبُلَ الرِّضَا إِلَیْكَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ اجْعَلِ الْقُرْآنَ وَسِیلَهً لَنَا إِلَی أَشْرَفِ مَنَازِلِ الْكَرَامَهِ وَ سُلَّماً نَعْرُجُ فِیهِ إِلَی مَحَلِّ السَّلاَمَهِ

وَ سَبَباً نُجْزَی بِهِ النَّجَاهَ فِی عَرْصَهِ الْقِیَامَهِ وَ ذَرِیعَهً نَقْدَمُ بِهَا عَلَی نَعِیمِ دَارِ الْمُقَامَهِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ احْطُطْ بِالْقُرْآنِ عَنَّا ثِقْلَ الْأَوْزَارِ وَ هَبْ لَنَا حُسْنَ شَمَائِلِ الْأَبْرَارِ

وَ اقْفُ بِنَا آثَارَ الَّذِینَ قَامُوا لَكَ بِهِ آنَاءَ اللَّیْلِ وَ أَطْرَافَ النَّهَارِ حَتَّی تُطَهِّرَنَا مِنْ كُلِّ دَنَسٍ بِتَطْهِیرِهِ

وَ تَقْفُوَ بِنَا آثَارَ الَّذِینَ اسْتَضَاءُوا بِنُورِهِ وَ لَمْ یُلْهِهِمُ الْأَمَلُ عَنِ الْعَمَلِ فَیَقْطَعَهُمْ بِخُدَعِ

غُرُورِهِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلِ الْقُرْآنَ لَنَا فِی ظُلَمِ اللَّیَالِی مُونِساً وَ مِنْ نَزَغَاتِ الشَّیْطَانِ وَ خَطَرَاتِ الْوَسَاوِسِ حَارِساً

وَ لِأَقْدَامِنَا عَنْ نَقْلِهَا إِلَی الْمَعَاصِی حَابِساً وَ لِأَلْسِنَتِنَا عَنِ الْخَوْضِ فِی الْبَاطِلِ مِنْ غَیْرِ مَا آفَهٍ مُخْرِساً

وَ لِجَوَارِحِنَا عَنِ اقْتِرَافِ الْآثَامِ زَاجِراً وَ لِمَا طَوَتِ الْغَفْلَهُ عَنَّا مِنْ تَصَفُّحِ الِاعْتِبَارِ نَاشِراً حَتَّی تُوصِلَ إِلَی قُلُوبِنَا فَهْمَ عَجَائِبِهِ

وَ زَوَاجِرَ أَمْثَالِهِ الَّتِی ضَعُفَتِ الْجِبَالُ الرَّوَاسِی عَلَی صَلَابَتِهَا عَنِ احْتِمَالِهِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَدِمْ بِالْقُرْآنِ صَلَاحَ ظَاهِرِنَا وَ احْجُبْ بِهِ خَطَرَاتِ الْوَسَاوِسِ عَنْ صِحَّهِ ضَمَائِرِنَا

وَ اغْسِلْ بِهِ دَرَنَ قُلُوبِنَا وَ عَلَائِقَ أَوْزَارِنَا وَ اجْمَعْ بِهِ مُنْتَشَرَ أُمُورِنَا

وَ أَرْوِ بِهِ فِی مَوْقِفِ الْعَرْضِ عَلَیْکَ ظَمَأَ هَوَاجِرِنَا وَ اکْسُنَا بِهِ حُلَلَ الْأَمَانِ یَوْمَ الْفَزَعِ الْأَکْبَرِ فِی نُشُورِنَا

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْبُرْ بِالْقُرْآنِ خَلَّتَنَا مِنْ عَدَمِ الْإِمْلَاقِ

وَ سُقْ إِلَیْنَا بِهِ رَغَدَ الْعَیْشِ وَ خِصْبَ سَعَهِ الْأَرْزَاقِ وَ جَنِّبْنَا بِهِ الضَّرَائِبَ الْمَذْمُومَهَ وَ مَدَانِیَ الْأَخْلَاقِ

وَ اعْصِمْنَا بِهِ مِنْ هُوَّهِ الْکُفْرِ وَ دَوَاعِی النِّفَاقِ حَتَّی یَکُونَ لَنَا فِی الْقِیَامَهِ إِلَی رِضْوَانِکَ وَ جِنَانِکَ قَائِداً

وَ لَنَا فِی الدُّنْیَا عَنْ سُخْطِکَ وَ تَعَدِّی حُدُودِکَ ذَائِداً وَ لِمَا عِنْدَکَ بِتَحْلِیلِ حَلَالِهِ وَ تَحْرِیمِ حَرَامِهِ شَاهِداً

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ هَوِّنْ بِالْقُرْآنِ عِنْدَ الْمَوْتِ عَلَی أَنْفُسِنَا کَرْبَ السِّیَاقِ وَ جَهْدَ الْأَنِینِ

وَ تَرَادُفَ الْحَشَارِجِ إِذَا بَلَغَتِ النُّفُوسُ التَّرَاقِیَ وَ قِیلَ مَنْ رَاقٍ وَ تَجَلَّی مَلَکُ الْمَوْتِ لِقَبْضِهَا مِنْ حُجُبِ الْغُیُوبِ

وَ رَمَاهَا عَنْ قَوْسِ الْمَنَایَا بِأَسْهُمِ وَحْشَهِ الْفِرَاقِ وَ دَافَ لَهَا مِنْ ذُعَافِ الْمَوْتِ کَأْساً مَسْمُومَهَ الْمَذَاقِ

وَ دَنَا مِنَّا إِلَی الْآخِرَهِ رَحِیلٌ وَ انْطِلَاقٌ وَ صَارَتِ الْأَعْمَالُ قَلَائِدَ فِی الْأَعْنَاقِ وَ کَانَتِ الْقُبُورُ هِیَ الْمَأْوَی إِلَی مِیقَاتِ یَوْمِ التَّلَاقِ

اَللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ بَارِكْ لَنَا فِی حُلُولِ دَارِ الْبِلَی وَ طُولِ الْمُقَامَهِ بَیْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَی وَ اجْعَلِ الْقُبُورَ بَعْدَ فِرَاقِ الدُّنْیَا خَیْرَ مَنَازِلِنَا

وَ افْسَحْ لَنَا بِرَحْمَتِکَ فِی ضِیقِ مَلَاحِدِنَا وَ لَا تَفْضَحْنَا فِی حَاضِرِی الْقِیَامَهِ بِمُوبِقَاتِ آثَامِنَا

وَ ارْحَمْ بِالْقُرْآنِ فِی مَوْقِفِ الْعَرْضِ عَلَیْکَ ذُلَّ مَقَامِنَا وَ ثَبِّتْ بِهِ عِنْدَ اضْطِرَابِ جِسْرِ جَهَنَّمَ یَوْمَ الْمَجَازِ عَلَیْهَا زَلَلَ أَقْدَامِنَا

وَ نَوِّرْ بِهِ قَبْلَ الْبَعْثِ سُدَفَ قُبُورِنَا وَ نَجِّنَا بِهِ مِنْ کُلِّ کَرْبٍ یَوْمَ الْقِیَامَهِ وَ شَدَائِدِ أَهْوَالِ یَوْمِ الطَّامَّهِ

وَ بَیِّضْ وُجُوهَنَا یَوْمَ تَسْوَدُّ وُجُوهُ الظَّلَمَهِ فِی یَوْمِ الْحَسْرَهِ وَ النَّدَامَهِ

وَ اجْعَلْ لَنَا فِی صُدُورِ الْمُؤْمِنِینَ وُدّاً وَ لَا تَجْعَلِ الْحَیَاهَ عَلَیْنَا نَکَداً

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُولِکَ کَمَا بَلَّغَ رِسَالَتَکَ وَ صَدَعَ بِأَمْرِکَ وَ نَصَحَ لِعِبَادِکَ

اَللَّهُمَّ اجْعَلْ نَبِیَّنَا – صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ عَلَی آلِهِ – یَوْمَ الْقِیَامَهِ أَقْرَبَ النَّبِیِّینَ مِنْکَ مَجْلِساً

وَ أَمْکَنَهُمْ مِنْکَ شَفَاعَهً وَ أَجَلَّهُمْ عِنْدَکَ قَدْراً وَ أَوْجَهَهُمْ عِنْدَکَ جَاهاً

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ شَرِّفْ بُنْیَانَهُ وَ عَظِّمْ بُرْهَانَهُ

وَ ثَقِّلْ مِیزَانَهُ وَ تَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ وَ قَرِّبْ وَسِیلَتَهُ وَ بَیِّضْ وَجْهَهُ وَ أَتِمَّ نُورَهُ وَ ارْفَعْ دَرَجَتَهُ

وَ أَحْیِنَا عَلَی سُنَّتِهِ وَ تَوَفَّنَا عَلَی مِلَّتِهِ وَ خُذْ بِنَا مِنْهَاجَهُ وَ اسْلُکْ بِنَا سَبِیلَهُ

وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ طَاعَتِهِ وَ احْشُرْنَا فِی زُمْرَتِهِ وَ أَوْرِدْنَا حَوْضَهُ وَ اسْقِنَا بِکَأْسِهِ

وَ صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلَاهً تُبَلِّغُهُ بِهَا أَفْضَلَ مَا یَأْمُلُ مِنْ خَیْرِکَ وَ فَضْلِکَ وَ کَرَامَتِکَ إِنَّکَ ذُو رَحْمَهٍ وَاسِعَهٍ وَ فَضْلٍ کَرِیمٍ

اَللَّهُمَّ اجْزِهِ بِمَا بَلَّغَ مِنْ رِسَالَاتِکَ وَ أَدَّی مِنْ آیَاتِکَ وَ نَصَحَ لِعِبَادِکَ

وَ جَاهَدَ فِی سَبِیلِکَ أَفْضَلَ مَا جَزَیْتَ أَحَداً مِنْ مَلَائِکَتِکَ الْمُقَرَّبِینَ وَ أَنْبِیَائِکَ الْمُرْسَلِینَ الْمُصْطَفَیْنَ

وَ السَّلَامُ عَلَیْهِ وَ

عَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُه

ترجمه

نیایش چهل و دوم

ای خداوند، تو مرا یاری دادی که کتاب تو را از آغاز تا انجام تلاوت کنم، کتابی که آن را همانند نوری نازل کرده ای

و بر هر کتاب که زین پیش نازل کرده ای گواهش ساخته ای و بر هر سخن که گفته ای برتریش نهاده ای.

فرقانی است که بدو حلالت را و حرامت را از هم جدا کرده ای. قرآنی است که بدو شرایع و احکام خویش آشکار ساخته ای.

کتابی است که در او برای بندگان هر چیز را واضح و روشن بیان کرده ای. وحیی است که بر پیامبرت محمد - صلواتک علیه و آله - نازل کرده ای.

بار خدایا، قرآن را نوری قرار داده ای که در پرتو آن از تاریکیهای گمراهی و نادانی برهیم،

و شفایی برای هر که از سر تصدیق بر آن گوش نهد،

و ترازوی عدلی که زبانه اش از حق منحرف نشود، و چراغ هدایتی که فروغ برهانش را خاموشی نیست،

و رایت نجاتی که هر که قدم در پی اش نهاد و آیین او پیشه ساخت گمراه نگردد

و آن که چنگ در دست - آویز عصمتش زد دست هلاکت بدو نرسد.

ای خداوند، همچنان که ما را به تلاوت قرآن یاری دادی و به عبارات نیکویش خشونت از زبان ما بر گرفتی،

اینک ما را از کسانی قرار ده که در نگهداشت و حراست او آن سان که در خور اوست سعی می ورزند و با اعتقاد به تسلیم در برابر آیات محکماتش، تو را عبادت می کنند و در برابر متشابهات و دلایل واضحاتش از سر تسلیم اقرار می نمایند.

بار

خدایا، تو این قرآن را بی هیچ شرح و تفسیری، بر پیامبرت محمد صلی الله علیه و آله فرستادی و علم به شگفتیهایش را سراسر به او الهام فرمودی، و علم تفسیر آن را به ما به میراث دادی

و ما را بر آن کس که از علم قرآنش بهره ای نبود برتری نهادی و ما را به شناخت قرآن توانایی بخشیدی، تا بر کسانی که یارای حمل آن ندارند شرف و برتری دهی.

بار خدایا، همچنان که دلهای ما را حاملان قرآن ساختی و به رحمت خود شرف و فضیلت آن به ما شناساندی،

بر محمد (ص) که خطیب قرآن است و خاندان او که خازنان علم قرآنند، درود بفرست

و ما را در زمره کسانی قرار ده که از سر صدق معترفند که قرآن از نزد تو نازل شده، تا هیچ شک و تردید، با یقین ما معارضه نکند و چون قدم به راه راست قرآن نهادیم هیچ چیز ما را در راه نلغزاند.

بار خدایا، بر محمد و خاندان او درود بفرست و ما را در زمره کسانی قرار ده که در ریسمان قرآن چنگ می زنند و چون در شناخت حق از باطل وامانند به دژ استوار او پناه می جویند

و در سایه گسترده بالهایش می آرامند و در پرتو صبح تابناکش راه خویش می یابند و آن مشعل فروزان را فرا راه خود می دارند و چراغ معرفت خویش از چراغ او می افروزند و جز او از کس هدایت نمی آموزند.

ای خداوند، همچنان که محمد را قرآن دادی و او را چون علمی بر افراشتی تا راهنمای خلق به سوی تو باشد و به راهنمایی آل

محمد راههای خشنودی خویش آشکار ساختی، پس بر محمد و خاندان او درود بفرست

و قرآن را برای ما وسیله ای ساز که بدان بر شریف ترین منازل کرامت فرارویم، و نردبانی که بدان به جایگاه امن و سلامت عروج کنیم،

و سببی که بدان رهایی در عرصه رستاخیز را پاداش یابیم و دست افزاری که بدان از نعیم دار المقام بهشت تمتع جوییم.

بار خدایا، بر محمد و خاندان او درود بفرست و به یمن قرآن بار سنگینی گناهان از دوش ما بردار و صفات و خصال نیکانمان ارزانی دار

و به راه آنان بر که در همه حال، شب هنگام و بامداد و شامگاه، برای رضای تو قرآن می خوانند و به کارش می بندند، تا به آب رحمتش ما را از هر آلودگی پاکیزه سازی

و راه کسانی فرا پیشمان گذاری که از نور قرآن روشنایی جسته اند و آرزوها و خواهشهای نفسانی از کارشان باز نداشت تا به خدعه و فریب تباهشان سازد.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و قرآن را در تاریکی شب مونس ما گردان و در برابر کششها و گرایشهای شیطان و خاطرات وسوسه انگیز، نگهبان ما قرار ده.

و چنان کن که قرآن پایهای ما را از سپردن راه معاصی باز دارد و زبان را از گفتن سخن باطل - بی هیچ آفتی که زبان را رسیده باشد - لال گرداند،

و اعضا و جوارح ما را از ارتکاب گناهان مانع آید و طومار عبرتها را که به دست غفلت پیچیده شده پیش روی ما بگشاید،

تا عجایب قرآن و مثلها و قصه های هشدار دهنده آن - که کوههای سخت

از تحمل آن ناتوانند - به دلهای ما راه یابد.

بار خدایا، بر محمد و خاندان او درود بفرست و به قرآن آراستگی ظاهر ما را دوام بخش و تطاول خاطره های وسوسه انگیز از صفای ضمایر ما دور بدار

و آلودگی از دلهای ما بزدای و پیوند دل ما از گناهان بگسل و پریشانیهای ما به سامان آور

و چون در گرمای طاقت سوز قیامت بازخواست را به پیشگاه تو می ایستیم، تشنگی ما تسکین ده و در روز رستاخیز - روز وحشت بزرگ - بر پیکر ما جامه ایمنی بپوش.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و به یمن قرآن، بینوایی ما را به بی نیازی جبران نمای

و زندگی خوش و فراوانی نعمت و وسعت رزق به ما عطا کن و ما را از صفات ناپسند و خصال نکوهیده دور دار

و از فرو غلتیدن به گودال کفر و آنچه موجب نفاق است در امان دار، تا در قیامت رهنمای ما به سوی خشنودی و بهشت تو باشد

و ما را در دنیا از سخط تو و تجاوز از حدود تو حفظ کند و احکام حلال و حرام تو را گواه باشد.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و چون مرگ فرا رسد، به مدد قرآن بر ما آسان کن اندوه جان کندن را و رنج نالیدن را

و به تنگنا افتادن نفسها را به هنگامی که جان به گلوگاه می رسد و در آن حال یکی گوید:آیا افسون کننده ای نیست؟ در این حال فرشته مرگ برای گرفتن جان، از درون پرده های غیب آشکار شود

و از کمان مرگ تیرهای وحشت فراق به

سوی او بگشاید و برایش جامی از زهر قتال مرگ بیامیزد

و زمان رحیل و رخت بر بستن به سرای آخرت نزدیک شود و اعمال چونان قلاده هایی بر گردنها افتد و از آن پس تا روز رستاخیز گورها مأوای ما شود.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و ورود ما را به آن سرای کهنه و درنگ دراز ما را میان طبقات خاک سرد بر ما مبارک گردان. پس از بیرون شدن ما از دنیا، گورهای ما را بهترین منازل ما گردان

و به فضل و رحمت خویش گورهای تنگ ما فراخ ساز و ما را در میان انبوه مردم که در عرصات گرد می آیند، به کیفر گناهان تباه کننده مان رسوا مساز.

ای خداوند، در آن هنگام که در پیشگاه تو به صف ایستاده ایم، به برکت قرآن برخواری و بیچارگی ما رحمت آور و به هنگام گذشتن از پل لرزان جهنم ما را به قرآن ثبات بخش که پاهایمان نلغزد.

ای خداوند، زان پیش که از گورمان بر انگیزی، ظلمت گورهای ما به قرآن روشنی بخش و از اندوه روز حساب و لحظات هول انگیز قیامت رهایی ده.

ای خداوند، در آن روز حسرت و ندامت که ستمکاران سیاه رویند، ما را سپید روی گردان

و دوستی ما در دلهای مؤمنان انداز و زندگی ما بر ما دشوار مگردان.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد بنده خود و پیامبر خود، به پاس آنکه پیام تو به مردم رسانید و فرمان تو به آواز بلند در گوش خلق کشید و بندگانت را اندرزهای نیکو داد.

ای خداوند، چنان کن که نشستنگه پیامبر ما، صلوات الله

علیه و علی آله، در روز حشر از همه پیامبران نزدیک تر به تو باشد

و شفاعتش از همه پذیرفته تر و منزلتش در نزد تو از همه فراتر و جاه و حشمتش از همه افزون تر باشد.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و بنای دین او از همه دینها افراشته تر دار و برهان او عظیم تر گردان

و ترازوی حسنات او سنگین تر نمای و شفاعتش بپذیر و مقرب خود گردان و روسپیدش فرمای و نورش به کمال رسان و درجتش فرا بر

و ما را بر سنت او زنده بدار و بر دین او بمیران و در راه او سیر ده و بر طریقه او روانه دار

و فرمانبردار او گردان و به گروه او در آور و بر سر حوض او بر و از جام او سیراب نمای.

درود بفرست ای خدای من بر محمد و خاندان او، درودی که به برکت آن او را به برترین مایه از خیر و فضل و کرامت که امید می دارد برسانی، که عرصه رحمت تو بس پهناور است و تویی آن خدای بخشنده کریم.

بار خدایا، محمد را به پاداش رسانیدن پیامهای تو و عرضه آیات تو و اندرز دادنش به بندگان تو

و جهاد در راه تو، جزای خیر ده، جزایی برتر از هر جزایی که ملائکه مقرب و پیامبران مرسل و برگزیده خود را داده ای.

و السلام علیه و علی آله الطیبین الطاهرین و رحمه الله و برکاته.

دعای ۴۳صحیفه- دعاؤه أذانظرألی الهلال

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ إِذَا نَظَرَ إِلَى الْهِلاَلِ

أَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِيعُ الدَّائِبُ السَّرِيعُ الْمُتَرَدِّدُ فِي مَنَازِلِ التَّقْدِيرِ الْمُتَصَرِّفُ فِي فَلَكِ التَّدْبِيرِ

آمَنْتُ بِمَنْ نَوَّرَ بِكَ الظُّلَمَ وَ

أَوْضَحَ بِکَ الْبُهَمَ وَ جَعَلَکَ آیَهً مِنْ آیَاتِ مُلْکِهِ وَ عَلاَمَهً مِنْ عَلاَمَاتِ سُلْطَانِهِ

وَ امْتَهَنَکَ بِالزِّیَادَهِ وَ النُّقْصَانِ وَ الطُّلُوعِ وَ الْأُفُولِ وَ الْإِنَارَهِ وَ الْکُسُوفِ فِی کُلِّ ذَلِکَ أَنْتَ لَهُ مُطِیعٌ وَ إِلَی إِرَادَتِهِ سَرِیعٌ

سُبْحَانَهُ مَا أَعْجَبَ مَا دَبَّرَ فِی أَمْرِکَ وَ أَلْطَفَ مَا صَنَعَ فِی شَأْنِکَ جَعَلَکَ مِفْتَاحَ شَهْرٍ حَادِثٍ لِأَمْرٍ حَادِثٍ

فَأَسْأَلُ اللَّهَ رَبِّی وَ رَبَّکَ وَ خَالِقِی وَ خَالِقَکَ وَ مُقَدِّرِی وَ مُقَدِّرَکَ وَ مُصَوِّرِی وَ مُصَوِّرَکَ

أَنْ یُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ یَجْعَلَکَ هِلَالَ بَرَکَهٍ لاَ تَمْحَقُهَا الْأَیَّامُ وَ طَهَارَهٍ لاَ تُدَنِّسُهَا الْآثَامُ

هِلاَلَ أَمْنٍ مِنَ الْآفَاتِ وَ سَلاَمَهٍ مِنَ السَّیِّئَاتِ هِلاَلَ سَعْدٍ لاَ نَحْسَ فِیهِ وَ یُمْنٍ لاَ نَکَدَ مَعَهُ

وَ یُسْرٍ لاَ یُمَازِجُهُ عُسْرٌ وَ خَیْرٍ لاَ یَشُوبُهُ شَرٌّ هِلاَلَ أَمْنٍ وَ إِیمَانٍ وَ نِعْمَهٍ وَ إِحْسَانٍ وَ سَلاَمَهٍ وَ إِسْلاَمٍ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَرْضَی مَنْ طَلَعَ عَلَیْهِ وَ أَزْکَی مَنْ نَظَرَ إِلَیْهِ

وَ أَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَکَ فِیهِ وَ وَفِّقْنَا فِیهِ لِلتَّوْبَهِ وَ اعْصِمْنَا فِیهِ مِنَ الْحَوْبَهِ وَ احْفَظْنَا فِیهِ مِنْ مُبَاشَرَهِ مَعْصِیَتِکَ

وَ أَوْزِعْنَا فِیهِ شُکْرَ نِعْمَتِکَ وَ أَلْبِسْنَا فِیهِ جُنَنَ الْعَافِیَهِ وَ أَتْمِمْ عَلَیْنَا بِاسْتِکْمَالِ طَاعَتِکَ فِیهِ الْمِنَّهَ

إِنَّکَ الْمَنَّانُ الْحَمِیدُ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِین

ترجمه

نیایش چهل و سوم

ای موجود فرمانبردار، ای کوشنده گرمپوی، ای آینده و رونده در منازلی که خداوندت مقرر داشته، ای کارگزار خداوندی بر سپهر،

ایمان آوردم به آن خداوندی که تاریکیها را به فروغ تو روشن ساخت و سایه های مبهم را به پرتو تو پدیدار کرد و تو را آیتی از آیات عرصه فرمانروایی و نشانی از نشانه های قدرت خویش گردانید

و به

افزودن و کاستن و بر آمدن و فرو شدن و درخشندگی و تیرگی، در فرمان خود گرفت و در همه این احوال مطیع فرمان او بوده ای و شتابان به اراده او در تکاپو.

منزه است ذات پروردگار، شگفتا که در کار تو چه تدبیرها کرده و در آفرینشت چه لطافتها به کار داشته. تو را کلید ماه نو قرار داد که در آن کارهای نو خواهد بود.

پس، از آن خداوند که پروردگار من است و پروردگار تو، آفریننده من است و آفریننده تو، تقدیر کننده سرنوشت من است و تقدیر کننده سرنوشت تو، صورتگر نقش من است و صورتگر نقش تو، می خواهم

که بر محمد و خاندانش درود بفرستد و تو را هلال برکت گرداند، برکتی که با گذشت روزگار از میان نرود. تو را هلال پاکی و پاکیزگی سازد، آن پاکی که لوث گناهانش نیالاید.

تو را هلال ایمنی از آفات و سلامت از سیئات گرداند، هلال نیکبختی که در آن شور بختی و بد اختری راه نیابد، هلال فرخندگی که در آن از رنج و بلا نشانی نباشد،

هلال آسودگی که از محنت بر کنار بود، هلال نیکی که بدی با آن نیامیزد، هلال ایمنی و ایمان و نعمت و احسان و سلامت و اسلام.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و ما را در شمار خشنودترین کسان قرار ده که این هلال بر آنان طلوع می کند و منزه ترین کسان که به این هلال نگریسته اند

و نیکبخت ترین کسان که در این ماه تو را می پرستند، ما را در این ماه توفیق توبه عنایت کن و از گناه در امان دار

و از ارتکاب معاصی خود حفظ فرمای.

ای خداوند، ما را در این ماه به سپاس نعمت خود برگمار و جامه عافیت بر ما بپوشان و تا نعمت خویش بر ما تمام کنی ما را بر آن دار که در طاعت تو به حد کمال بکوشیم،

که تو بخشنده نعمتهایی و تو ستوده ای. و درود خدا بر محمد و خاندان طیبین و طاهرین او.

دعای ۴۴صحیفه– دعاؤه لدخول شهر رمضان

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ إِذَا دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی هَدَانَا لِحَمْدِهِ وَ جَعَلَنَا مِنْ أَهْلِهِ لِنَكُونَ لِإِحْسَانِهِ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِيَجْزِيَنَا عَلَى ذَلِكَ جَزَاءَ الْمُحْسِنِينَ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی حَبَانَا بِدِينِهِ وَ اخْتَصَّنَا بِمِلَّتِهِ وَ سَبَّلَنَا فِی سُبُلِ إِحْسَانِهِ لِنَسْلُكَهَا بِمَنِّهِ إِلَى رِضْوَانِهِ حَمْداً يَتَقَبَّلُهُ مِنَّا وَ يَرْضَى بِهِ عَنَّا

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی جَعَلَ مِنْ تِلْكَ السُّبُلِ شَهْرَهُ شَهْرَ رَمَضَانَ شَهْرَ الصِّيَامِ وَ شَهْرَ الْإِسْلَامِ

وَ شَهْرَ الطَّهُورِ وَ شَهْرَ التَّمْحِيصِ وَ شَهْرَ الْقِيَامِ الَّذِی أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ

فَأَبَانَ فَضِيلَتَهُ عَلَى سَائِرِ الشُّهُورِ بِمَا جَعَلَ لَهُ مِنَ الْحُرُمَاتِ الْمَوْفُورَهِ وَ الْفَضَائِلِ الْمَشْهُورَهِ فَحَرَّمَ فِيهِ مَا أَحَلَّ فِی غَيْرِهِ إِعْظَاماً

وَ حَجَرَ فِيهِ الْمَطَاعِمَ وَ الْمَشَارِبَ إِكْرَاماً وَ جَعَلَ لَهُ وَقْتاً بَيِّناً لاَ يُجِيزُ – جَلَّ وَ عَزَّ – أَنْ يُقَدَّمَ قَبْلَهُ وَ لاَ يَقْبَلُ أَنْ يُؤَخَّرَ عَنْهُ

ثُمَّ فَضَّلَ لَيْلَهً وَاحِدَهً مِنْ لَيَالِيهِ عَلَى لَيَالِی أَلْفِ شَهْرٍ وَ سَمَّاهَا لَيْلَهَ الْقَدْرِ تَنَزَّلُ الْمَلاَئِكَهُ وَ الرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلاَمٌ

دَائِمُ الْبَرَكَهِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ بِمَا أَحْكَمَ مِنْ قَضَائِهِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَلْهِمْنَا مَعْرِفَهَ فَضْلِهِ وَ إِجْلاَلَ حُرْمَتِهِ وَ التَّحَفُّظَ مِمَّا حَظَرْتَ فِيهِ

وَ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ

بِكَفِّ الْجَوَارِحِ عَنْ مَعَاصِيكَ وَ اسْتِعْمَالِهَا فِيهِ بِمَا يُرْضِيكَ حَتَّى لاَ نُصْغِيَ بِأَسْمَاعِنَا إِلَى لَغْوٍ وَ لاَ نُسْرِعَ بِأَبْصَارِنَا إِلَى لَهْوٍ

وَ حَتَّى لاَ نَبْسُطَ أَيْدِيَنَا إِلَى مَحْظُورٍ وَ لاَ نَخْطُوَ بِأَقْدَامِنَا إِلَى مَحْجُورٍ وَ حَتَّى لاَ تَعِيَ بُطُونُنَا إِلاَّ مَا أَحْلَلْتَ

وَ لاَ تَنْطِقَ أَلْسِنَتُنَا إِلاَّ بِمَا مَثَّلْتَ وَ لاَ نَتَكَلَّفَ إِلاَّ مَا يُدْنِي مِنْ ثَوَابِكَ وَ لاَ نَتَعَاطَى إِلاَّ الَّذِي يَقِي مِنْ عِقَابِكَ

ثُمَّ خَلِّصْ ذَلِكَ كُلَّهُ مِنْ رِئَاءِ الْمُرَائِينَ وَ سُمْعَةِ الْمُسْمِعِينَ لاَ نُشْرِكُ فِيهِ أَحَداً دُونَكَ وَ لاَ نَبْتَغِي فِيهِ مُرَاداً سِوَاكَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ قِفْنَا فِيهِ عَلَى مَوَاقِيتِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ بِحُدُودِهَا الَّتِي حَدَّدْتَ

وَ فُرُوضِهَا الَّتِي فَرَضْتَ وَ وَظَائِفِهَا الَّتِي وَظَّفْتَ وَ أَوْقَاتِهَا الَّتِي وَقَّتَّ

وَ أَنْزِلْنَا فِيهَا مَنْزِلَةَ الْمُصِيبِينَ لِمَنَازِلِهَا الْحَافِظِينَ لِأَرْكَانِهَا الْمُؤَدِّينَ لَهَا فِي أَوْقَاتِهَا عَلَى مَا سَنَّهُ عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ - صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ -

فِي رُكُوعِهَا وَ سُجُودِهَا وَ جَمِيعِ فَوَاضِلِهَا عَلَى أَتَمِّ الطَّهُورِ وَ أَسْبَغِهِ وَ أَبْيَنِ الْخُشُوعِ وَ أَبْلَغِهِ

وَ وَفِّقْنَا فِيهِ لِأَنْ نَصِلَ أَرْحَامَنَا بِالْبِرِّ وَ الصِّلَةِ وَ أَنْ نَتَعَاهَدَ جِيرَانَنَا بِالْإِفْضَالِ وَ الْعَطِيَّةِ

وَ أَنْ نُخَلِّصَ أَمْوَالَنَا مِنَ التَّبِعَاتِ وَ أَنْ نُطَهِّرَهَا بِإِخْرَاجِ الزَّكَوَاتِ

وَ أَنْ نُرَاجِعَ مَنْ هَاجَرَنَا وَ أَنْ نُنْصِفَ مَنْ ظَلَمَنَا وَ أَنْ نُسَالِمَ مَنْ عَادَانَا حَاشَى مَنْ عُودِيَ فِيكَ وَ لَكَ

فَإِنَّهُ الْعَدُوُّ الَّذِي لاَ نُوَالِيهِ وَ الْحِزْبُ الَّذِي لاَ نُصَافِيهِ

وَ أَنْ نَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ الْأَعْمَالِ الزَّاكِيَةِ بِمَا تُطَهِّرُنَا بِهِ مِنَ الذُّنُوبِ

وَ تَعْصِمُنَا فِيهِ مِمَّا نَسْتَأْنِفُ مِنَ الْعُيُوبِ

حَتَّى لاَ يُورِدَ عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ مَلاَئِكَتِكَ إِلاَّ دُونَ مَا نُورِدُ مِنْ أَبْوَابِ الطَّاعَةِ لَكَ وَ أَنْوَاعِ الْقُرْبَةِ إِلَيْكَ

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الشَّهْرِ وَ بِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ مِنِ ابْتِدَائِهِ إِلَى وَقْتِ فَنَائِهِ مِنْ

مَلَكٍ قَرَّبْتَهُ أَوْ نَبِيٍّ أَرْسَلْتَهُ

أَوْ عَبْدٍ صَالِحٍ اخْتَصَصْتَهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَهِّلْنَا فِيهِ لِمَا وَعَدْتَ أَوْلِيَاءَکَ مِنْ كَرَامَتِکَ

وَ أَوْجِبْ لَنَا فِيهِ مَا أَوْجَبْتَ لِأَهْلِ الْمُبَالَغَهِ فِى طَاعَتِکَ وَ اجْعَلْنَا فِى نَظْمِ مَنِ اسْتَحَقَّ الرَّفِيعَ الْأَعْلَى بِرَحْمَتِکَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ جَنِّبْنَا الْإِلْحَادَ فِى تَوْحِيدِکَ وَ التَّقْصِيرَ فِى تَمْجِيدِکَ وَ الشَّکَّ فِى دِينِکَ

وَ الْعَمَى عَنْ سَبِيلِکَ وَ الْإِغْفَالَ لِحُرْمَتِکَ وَ الِانْخِدَاعَ لِعَدُوِّکَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ إِذَا كَانَ لَکَ فِى كُلِّ لَيْلَهٍ مِنْ لَيَالِى شَهْرِنَا هَذَا رِقَابٌ يُعْتِقُهَا عَفْوُکَ أَوْ يَهَبُهَا صَفْحُکَ

فَاجْعَلْ رِقَابَنَا مِنْ تِلْکَ الرِّقَابِ وَ اجْعَلْنَا لِشَهْرِنَا مِنْ خَيْرِ أَهْلٍ وَ أَصْحَابٍ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ امْحَقْ ذُنُوبَنَا مَعَ امِّحَاقِ هِلَالِهِ

وَ اسْلَخْ عَنَّا تَبِعَاتِنَا مَعَ انْسِلَاخِ أَيَّامِهِ حَتَّى يَنْقَضِيَ عَنَّا وَ قَدْ صَفَّيْتَنَا فِيهِ مِنَ الْخَطِيئَاتِ وَ أَخْلَصْتَنَا فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ إِنْ مِلْنَا فِيهِ فَعَدِّلْنَا وَ إِنْ زُغْنَا فِيهِ فَقَوِّمْنَا وَ إِنِ اشْتَمَلَ عَلَيْنَا عَدُوُّکَ الشَّيْطَانُ فَاسْتَنْقِذْنَا مِنْهُ

اَللَّهُمَّ اشْحَنْهُ بِعِبَادَتِنَا إِيَّاکَ وَ زَيِّنْ أَوْقَاتَهُ بِطَاعَتِنَا لَکَ وَ أَعِنَّا فِى نَهَارِهِ عَلَى صِيَامِهِ وَ فِى لَيْلِهِ عَلَى الصَّلَاهِ وَ التَّضَرُّعِ إِلَيْکَ

وَ الْخُشُوعِ لَکَ وَ الذِّلَّهِ بَيْنَ يَدَيْکَ حَتَّى لَا يَشْهَدَ نَهَارُهُ عَلَيْنَا بِغَفْلَهٍ وَ لَا لَيْلُهُ بِتَفْرِيطٍ

اَللَّهُمَّ وَ اجْعَلْنَا فِى سَائِرِ الشُّهُورِ وَ الْأَيَّامِ كَذَلِکَ مَا عَمَّرْتَنَا

وَ اجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِکَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَ الَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَ قُلُوبُهُمْ وَجِلَهٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ وَ مِنَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِى الْخَيْرَاتِ وَ هُمْ لَهَا سَابِقُونَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِى كُلِّ وَقْتٍ وَ كُلِّ أَوَانٍ وَ عَلَى كُلِّ حَالٍ عَدَدَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى

مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ

وَ أَضْعَافَ ذَلِکَ کُلِّهِ بِالْأَضْعَافِ الَّتِی لاَ یُحْصِیهَا غَیْرُکَ إِنَّکَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِید

ترجمه

نیایش چهل و چهارم

حمـد و سـپاس خداونـدی را که مـا را به حمـد و سـپاس خویش راه نمود و از جمله حامـدان خود قرار داد، تا از شـکرگزاران احسان او باشیم. و ما را در برابر حمد و سپاس خویش پاداش داد، آن سان که نیکوکاران را پاداش دهد.

حمـد و سـپاس خداوندی را که دین خود به ما ارزانی فرمود و ما را به آیین خویش اختصاص داد و به راههای احسان خود در آورد، تا به مدد احسانش در طریق خشنودی اش گام برداریم. حمد و سپاسی که شایان قبولش افتد و بدان از ما خشنود گردد.

حمد و سپاس خداوندی را که یکی از آن راهها که در برابر ما گشوده، ماه خود، ماه رمضان است، ماه صیام و ماه اسلام،

ماه پاکیزگی از آلودگی ها، ماه رهایی از گناهان، ماه نماز، ماهی که در آن قرآن نازل شـده، قرآنی که راهنمای مردم است و نشانه آشکار هدایت است و تمیز دهنده حق از باطل است.

پس بـه حرمـت بی شـمار و فضـیلت بسـیاری کـه بـدین مـاه ارزانی داشت، برتری آن را بر دیگر ماههـا آشـکار سـاخت. برای بزرگداشت آن، هر چیز را که در دیگر ماهها حلال داشته بود، در این ماه حرام کرد.

گرامیـداشت آن را هر خوردنی و آشامیدنی ممنوع داشت و برای آن زمانی معین قرار داد، آن سان که اجازت ندهد روزه آن پیشتر ادا گردد و نپذیرد که به تأخیر افتد.

آنگاه شبی از شبهای این ماه برگزید و بر شبهای هزار

ماه برتری داد. و آن شب را «لیله القـدر» نامید. در آن شب، فرشـتگان و روح، به فرمان پروردگارشان، بر هر یک از بندگان او – که بخواهـد – نازل می شونـد، همراه با تقدیری تغییر ناپذیر. آن شب، شب سـلام و درود فرشـتگان است و دامنه برکاتش تا سپیده دم کشیده شود.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و شـناخت فضیلت این ماه و بزرگداشت حرمت آن و پرهیز از هر چه در این ماه ما را از آن منع کرده ای. به ما الهام کن.

و ما را به روزه داشتن یاری ده:آن سان که اعضای بدن خویش از معاصی تو بازداریم و در آنچه سبب خشنودی توست به کار داریم، تا به هیچ سخن بیهوده گوش نسپاریم و به هیچ لهو و بازیچه ننگریم

و به هیـچ ممنوع دست نگشاییم و به سوی هیـچ حرامی گام بر نـداریم و چیزی جز آنچه تو حلال کرده ای در شـکمهای خود جای ندهیم

و زبانمان جز سـخن تو نگوید و رنجی بر خود هموار نکنیم جز آنکه ما را به ثواب تو نزدیک سازد و کاری نکنیم جز آنچه ما را از عقاب تو در امان دارد.

ای خداونـد، از تو می خواهیم که این همه اعمال را از ریای ریاکاران و آوازه در افکندن آوازه افکنان دور نگه داری. و چنان باد که کسی را در عبادت با تو شریک نسازیم و جز تو برای خود مرادی نجوییم.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و در این ماه ما را به اوقات نمازهای پنجگانه آگاه فرما:به حدود و احکامش که مقرر داشته ای

و واجباتش که واجب ساخته ای و شروط و هنگامش که معین کرده ای.

ای خداوند، چنان کن که به هنگام نماز همانند کسانی باشیم که به منازل والای آن راه می یابند و همه ارکان آن رعایت می کنند و آن را به وقت خود، به آیین بنده تو و رسول تو محمد - صلی الله علیه و آله -

در رکوع و سجود و همه فضیلتهایش، به کامل ترین وضوء و طهارت و در نهایت خشوع به جای می آورند.

ای خداوند، در این ماه ما را موفق دار که به خویشاوندانمان نیکی کنیم و به دیدارشان بشتابیم و همسایگانمان را به بخشش و عطای خویش بنوازیم

و اموالمان را از هر چه به ناحق بر آن افزوده ایم پیراسته داریم و با ادای زکات پاکیزه گردانیم

و با آنان که از ما گسیخته اند بپیوندیم و با آن که در حق ما ستمی روا داشته به مقتضای انصاف رفتار کنیم و با آن که با ما دشمنی ورزیده دوستی کنیم، جز آن کسان که به خاطر رضای تو با آنان دشمن شده ایم،

که با چنین دشمنی هیچ گاه سخن از دوستی نگوییم و همدل نشویم.

ای خداوند، در این ماه ما را توفیق ده که به کردارهای پسندیده به تو تقرب جوییم، آن سان که ما را از گناهان پاک داری

و از بازگشت به اعمال ناشایست نگه داری،

تا هیچ یک از ملائکه تو طاعتی به درگاهت نیاورد جز آنکه از طاعت ما کمتر باشد و در تقرب به پایه تقرب ما نرسد.

ای خداوند، به حق این ماه و به حق آن کس که در این ماه - از آغاز

تـا انجام - جبین عبادت به درگاه تو سوده، خواه ملکی بوده که او را مقرب خود ساخته ای، یا پیامبری که به رسالتش فرسـتاده ای،

یـا بنـده ای صالـح که از میـان بنـدگانت برگزیـده ای، بر محمـد و خانـدانش درود بفرست و مـا را سـزاوار کرامتی کن که به دوستان خود وعده داده ای.

هر چه مبالغان در عبادت خود را نصیب داشته ای ما را نیز نصیب دار و به رحمت خود ما را در زمره کسانی قرار ده که بهشت - آن بالاترین مرتبت - را سزاوارند.

بار خـدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و ما را دور دار از الحاد در توحید خود و قصور در بزرگداشت خود و شک در دین خود

و نابینایی در طریق خود و غفلت از تعظیم خود و فریفته شدن به دشمنت، آن شیطان رجیم.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و چون در شـبهای این ماه اراده عفو و بخشایش کنی ما را در شـمار آن بندگان در آور که به عفو تو آزاد می شوند و در خور بخشایش تو می گردند.

ای خداوند، ما را از بهترین کسانی قرار ده که در این ماه زیسته اند و این ماه به سر آورده اند.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و آنگاه که هلال ماه رمضان به محاق می افتد، گناهان ما محو کن.

و چون به سـلخ رسد و روزهایش به آخر آید، جامه شوخگن گناهان از تن ما بیرون کن، آن سان که چون به سر شود ما را از هر خطا پیراسته و از هر گناه، پاک ساخته باشی.

بار خدایا، بر محمد

و خانـدان او درود بفرست. اگر در این مـاه به راه کـج رفته ایم، به راه راسـتمان آور و اگر از حق عـدول کرده ایم، به حقمـان بازگردان و اگر دشمن تو، شیطان، بر ما چیره شد، ما را از چنگال او رهایی بخش.

ای خداونـد، مـاه رمضـان را از زمزمـه عبـادت مـا پرسـاز و شـب و روزش را به طاعـات مـا آراسـته گردان. مـا را یـاری ده که روزهایش را روزه بداریم و شبهایش را به نماز و تضرع

و خشوع و مذلت در پیشگاه تو به سحر رسانیم، تا مباد که روزهایش به غفلت ما شهادت دهند و شبهایش به سهل انگاری ما.

ای خداوند، چنان کن که در دیگر ماهها و روزها تا زنده ایم چنین باشیم.

چنان کن که در شمار بندگان صالح تو در آییم:آنان که بهشت را به میراث برده اند و در آن جاویدانند،

آنان که همه آنچه را که باید ادا کنند ادا می کنند و باز هم دلهایشان ترسان است، آنان که باید نزد پروردگارشان باز گردند، آنان که به کارهای نیک می شتابند و در آن بر یکدیگر سبقت می گیرند.

بار خـدایا، در هر وقت و در هر زمان و در هر حال بر محمـد و خاندانش درود بفرست، به شـمار درودهایی که بر همه کسانی که شایان درود تو بوده اند فرستاده ای

و چندین برابر آنها، آن سان که هیچ کس جز تو شمارش نتواند کرد. انک فعال لما ترید.

دعای ۴۵صحیفه– دعاؤه لوداع شهر رمضان

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي وَدَاعِ شَهْرِ رَمَضَانَ

اَللَّهُمَّ يَا مَنْ لاَ يَرْغَبُ فِي الْجَزَاءِ

وَ يَا مَنْ لاَ يَنْدَمُ عَلَى الْعَطَاءِ

وَ يَا مَنْ لاَ يُكَافِئُ عَبْدَهُ عَلَى السَّوَاءِ

مِنَّتُكَ ابْتِدَاءٌ وَ

عَفْوُکَ تَفَضُّلٌ وَ عُقُوبَتُکَ عَدْلٌ وَ قَضَاؤُکَ خِيَرَةٌ

إِنْ أَعْطَيْتَ لَمْ تَشُبْ عَطَاءَکَ بِمَنٍّ وَ إِنْ مَنَعْتَ لَمْ يَکُنْ مَنْعُکَ تَعَدِّياً

تَشْکُرُ مَنْ شَکَرَکَ وَ أَنْتَ أَلْهَمْتَهُ شُکْرَکَ

وَ تُکَافِئُ مَنْ حَمِدَکَ وَ أَنْتَ عَلَّمْتَهُ حَمْدَکَ

تَسْتُرُ عَلَى مَنْ لَوْ شِئْتَ فَضَحْتَهُ وَ تَجُودُ عَلَى مَنْ لَوْ شِئْتَ مَنَعْتَهُ

وَ کِلَاهُمَا أَهْلٌ مِنْکَ لِلْفَضِيحَهِ وَ الْمَنْعِ غَيْرَ أَنَّکَ بَنَيْتَ أَفْعَالَکَ عَلَى التَّفَضُّلِ وَ أَجْرَيْتَ قُدْرَتَکَ عَلَى التَّجَاوُزِ

وَ تَلَقَّيْتَ مَنْ عَصَاکَ بِالْحِلْمِ وَ أَمْهَلْتَ مَنْ قَصَدَ لِنَفْسِهِ بِالظُّلْمِ تَسْتَنْظِرُهُمْ بِأَنَاتِکَ إِلَى الْإِنَابَهِ وَ تَتْرُکُ مُعَاجَلَتَهُمْ إِلَى التَّوْبَهِ

لِکَيْلَا يَهْلِکَ عَلَيْکَ هَالِکُهُمْ وَ لَا يَشْقَى بِنِعْمَتِکَ شَقِيُّهُمْ إِلَّا عَنْ طُولِ الْإِعْذَارِ إِلَيْهِ وَ بَعْدَ تَرَادُفِ الْحُجَّهِ عَلَيْهِ

کَرَماً مِنْ عَفْوِکَ يَا کَرِيمُ وَ عَائِدَهً مِنْ عَطْفِکَ يَا حَلِيمُ

أَنْتَ الَّذِى فَتَحْتَ لِعِبَادِکَ بَاباً إِلَى عَفْوِکَ وَ سَمَّيْتَهُ التَّوْبَهَ

وَ جَعَلْتَ عَلَى ذَلِکَ الْبَابِ دَلِيلاً مِنْ وَحْيِکَ لِئَلَّا يَضِلُّوا عَنْهُ فَقُلْتَ - تَبَارَکَ اسْمُکَ -

تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَهً نَصُوحاً عَسَى رَبُّکُمْ أَنْ يُکَفِّرَ عَنْکُمْ سَيِّئَاتِکُمْ وَ يُدْخِلَکُمْ جَنَاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

يَوْمَ لَا يُخْزِى اللَّهُ النَّبِيَّ وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَ بِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ

رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَ اغْفِرْ لَنَا إِنَّکَ عَلَى کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِيرٌ

فَمَا عُذْرُ مَنْ أَغْفَلَ دُخُولَ ذَلِکَ الْمَنْزِلِ بَعْدَ فَتْحِ الْبَابِ وَ إِقَامَهِ الدَّلِيلِ

وَ أَنْتَ الَّذِى زِدْتَ فِى السَّوْمِ عَلَى نَفْسِکَ لِعِبَادِکَ تُرِيدُ رِبْحَهُمْ فِى مُتَاجَرَتِهِمْ لَکَ

وَ فَوْزَهُمْ بِالْوِفَادَهِ عَلَيْکَ وَ الزِّيَادَهِ مِنْکَ فَقُلْتَ - تَبَارَکَ اسْمُکَ وَ تَعَالَيْتَ -

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَهِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَ مَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَهِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا

وَ قُلْتَ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِى سَبِيلِ اللَّهِ کَمَثَلِ حَبَّهٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِى کُلِّ سُنْبُلَهٍ مِائَهُ حَبَّهٍ وَ اللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ

وَ قُلْتَ مَنْ ذَا الَّذِى يُقْرِضُ

اللَّهَ قَرْضاً حَسَناً فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافاً كَثِيرَةً

وَ مَا أَنْزَلْتَ مِنْ نَظَائِرِهِنَّ فِي الْقُرْآنِ مِنْ تَضَاعِيفِ الْحَسَنَاتِ

وَ أَنْتَ الَّذِي دَلَلْتَهُمْ بِقَوْلِكَ مِنْ غَيْبِكَ وَ تَرْغِيبِكَ الَّذِي فِيهِ حَظُّهُمْ عَلَى مَا لَوْ سَتَرْتَهُ عَنْهُمْ لَمْ تُدْرِكْهُ أَبْصَارُهُمْ

وَ لَمْ تَعِهِ أَسْمَاعُهُمْ وَ لَمْ تَلْحَقْهُ أَوْهَامُهُمْ فَقُلْتَ اُذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَ اشْكُرُوا لِي وَ لاَ تَكْفُرُونِ

وَ قُلْتَ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَ لَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

وَ قُلْتَ اُدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

فَسَمَّيْتَ دُعَاءَكَ عِبَادَةً وَ تَرْكَهُ اسْتِكْبَاراً وَ تَوَعَّدْتَ عَلَى تَرْكِهِ دُخُولَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

فَذَكَرُوكَ بِمَنِّكَ وَ شَكَرُوكَ بِفَضْلِكَ وَ دَعَوْكَ بِأَمْرِكَ وَ تَصَدَّقُوا لَكَ طَلَباً لِمَزِيدِكَ وَ فِيهَا كَانَتْ نَجَاتُهُمْ مِنْ غَضَبِكَ وَ فَوْزُهُمْ بِرِضَاكَ

وَ لَوْ دَلَّ مَخْلُوقٌ مَخْلُوقاً مِنْ نَفْسِهِ عَلَى مِثْلِ الَّذِي دَلَلْتَ عَلَيْهِ عِبَادَكَ مِنْكَ كَانَ مَوْصُوفاً بِالْإِحْسَانِ وَ مَنْعُوتاً بِالاِمْتِنَانِ وَ مَحْمُوداً بِكُلِّ لِسَانٍ

فَلَكَ الْحَمْدُ مَا وُجِدَ فِي حَمْدِكَ مَذْهَبٌ وَ مَا بَقِيَ لِلْحَمْدِ لَفْظٌ تُحْمَدُ بِهِ وَ مَعْنًى يَنْصَرِفُ إِلَيْهِ

يَا مَنْ تَحَمَّدَ إِلَى عِبَادِهِ بِالْإِحْسَانِ وَ الْفَضْلِ وَ غَمَرَهُمْ بِالْمَنِّ وَ الطَّوْلِ مَا أَفْشَى فِينَا نِعْمَتَكَ وَ أَسْبَغَ عَلَيْنَا مِنَّتَكَ وَ أَخَصَّنَا بِبِرِّكَ

هَدَيْتَنَا لِدِينِكَ الَّذِي اصْطَفَيْتَ وَ مِلَّتِكَ الَّتِي ارْتَضَيْتَ وَ سَبِيلِكَ الَّذِي سَهَّلْتَ وَ بَصَّرْتَنَا الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ وَ الْوُصُولَ إِلَى كَرَامَتِكَ

اَللَّهُمَّ وَ أَنْتَ جَعَلْتَ مِنْ صَفَايَا تِلْكَ الْوَظَائِفِ وَ خَصَائِصِ تِلْكَ الْفُرُوضِ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي اخْتَصَصْتَهُ مِنْ سَائِرِ الشُّهُورِ

وَ تَخَيَّرْتَهُ مِنْ جَمِيعِ الْأَزْمِنَهِ وَ الدُّهُورِ وَ آثَرْتَهُ عَلَى كُلِّ أَوْقَاتِ السَّنَهِ بِمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَ النُّورِ وَ ضَاعَفْتَ فِيهِ مِنَ الْإِيمَانِ

وَ فَرَضْتَ فِيهِ مِنَ الصِّيَامِ وَ رَغَّبْتَ فِيهِ مِنَ الْقِيَامِ وَ أَجْلَلْتَ فِيهِ مِنْ لَيْلَهِ الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

ثُمَّ آثَرْتَنَا بِهِ عَلَى سَائِرِ

الْأُمَمِ وَ اصْطَفَيْتَنَا بِفَضْلِهِ دُونَ أَهْلِ الْمِلَلِ فَصُمْنَا بِأَمْرِكَ نَهَارَهُ وَ قُمْنَا بِعَوْنِکَ لَيْلَهُ

مُتَعَرِّضِينَ بِصِيَامِهِ وَ قِيَامِهِ لِمَا عَرَّضْتَنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِکَ وَ تَسَبَّبْنَا إِلَيْهِ مِنْ مَثُوبَتِکَ

وَ أَنْتَ الْمَلِيءُ بِمَا رُغِبَ فِيهِ إِلَيْکَ الْجَوَادُ بِمَا سُئِلْتَ مِنْ فَضْلِکَ الْقَرِيبُ إِلَى مَنْ حَاوَلَ قُرْبَکَ

وَ قَدْ أَقَامَ فِينَا هَذَا الشَّهْرُ مُقَامَ حَمْدٍ وَ صَحِبَنَا صُحْبَةَ مَبْرُورٍ

وَ أَرْبَحَنَا أَفْضَلَ أَرْبَاحِ الْعَالَمِينَ ثُمَّ قَدْ فَارَقَنَا عِنْدَ تَمَامِ وَقْتِهِ وَ انْقِطَاعِ مُدَّتِهِ وَ وَفَاءِ عَدَدِهِ

فَنَحْنُ مُوَدِّعُوهُ وِدَاعَ مَنْ عَزَّ فِرَاقُهُ عَلَيْنَا وَ غَمَّنَا وَ أَوْحَشَنَا انْصِرَافُهُ عَنَّا وَ لَزِمَنَا لَهُ الذِّمَامُ الْمَحْفُوظُ

وَ الْحُرْمَةُ الْمَرْعِيَّةُ وَ الْحَقُّ الْمَقْضِيُّ فَنَحْنُ قَائِلُونَ اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ يَا شَهْرَ اللَّهِ الْأَكْبَرَ وَ يَا عِيدَ أَوْلِيَائِهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ يَا أَكْرَمَ مَصْحُوبٍ مِنَ الْأَوْقَاتِ وَ يَا خَيْرَ شَهْرٍ فِي الْأَيَّامِ وَ السَّاعَاتِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ مِنْ شَهْرٍ قَرُبَتْ فِيهِ الْآمَالُ وَ نُشِرَتْ فِيهِ الْأَعْمَالُ

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ مِنْ قَرِينٍ جَلَّ قَدْرُهُ مَوْجُوداً وَ أَفْجَعَ فَقْدُهُ مَفْقُوداً وَ مَرْجُوٍّ آلَمَ فِرَاقُهُ

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ مِنْ أَلِيفٍ آنَسَ مُقْبِلًا فَسَرَّ وَ أَوْحَشَ مُنْقَضِياً فَمَضَ

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ مِنْ مُجَاوِرٍ رَقَّتْ فِيهِ الْقُلُوبُ وَ قَلَّتْ فِيهِ الذُّنُوبُ

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ مِنْ نَاصِرٍ أَعَانَ عَلَى الشَّيْطَانِ وَ صَاحِبٍ سَهَّلَ سُبُلَ الْإِحْسَانِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ مَا أَكْثَرَ عُتَقَاءَ اللَّهِ فِيکَ وَ مَا أَسْعَدَ مَنْ رَعَى حُرْمَتَکَ بِکَ

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ مَا كَانَ أَمْحَاکَ لِلذُّنُوبِ وَ أَسْتَرَکَ لِأَنْوَاعِ الْعُيُوبِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ مَا كَانَ أَطْوَلَکَ عَلَى الْمُجْرِمِينَ وَ أَهْيَبَکَ فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ مِنْ شَهْرٍ لَا تُنَافِسُهُ الْأَيَّامُ

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ مِنْ شَهْرٍ هُوَ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ غَيْرَ كَرِيهِ الْمُصَاحَبَةِ وَ لَا ذَمِيمِ الْمُلَابَسَةِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ كَمَا وَفَدْتَ عَلَيْنَا بِالْبَرَكَاتِ وَ غَسَلْتَ عَنَّا دَنَسَ الْخَطِيئَاتِ

اَلسَّلاَمُ عَلَيْکَ غَيْرَ مُوَدَّعٍ بَرَماً وَ لاَ مَتْرُوکٍ صِيَامُهُ سَأَماً

اَلسَّلاَمُ عَلَيْکَ مِنْ مَطْلُوبٍ قَبْلَ وَقْتِهِ وَ مَحْزُونٍ عَلَيْهِ

قَبْلَ فَوْتِهِ

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ كَمْ مِنْ سُوءٍ صُرِفَ بِكَ عَنَّا وَ كَمْ مِنْ خَيْرٍ أُفِيضَ بِكَ عَلَيْنَا

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى لَيْلَهِ الْقَدْرِ الَّتِى هِىَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ أَحْرَصَنَا بِالْأَمْسِ عَلَيْكَ وَ أَشَدَّ شَوْقَنَا غَداً إِلَيْكَ

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى فَضْلِكَ الَّذِى حُرِمْنَاهُ وَ عَلَى مَاضٍ مِنْ بَرَكَاتِكَ سُلِبْنَاهُ

اَللَّهُمَّ إِنَّا أَهْلُ هَذَا الشَّهْرِ الَّذِى شَرَّفْتَنَا بِهِ وَ وَفَّقْتَنَا بِمَنِّكَ لَهُ حِينَ جَهِلَ الْأَشْقِيَاءُ وَقْتَهُ وَ حُرِمُوا لِشَقَائِهِمْ فَضْلَهُ

أَنْتَ وَلِيُّ مَا آثَرْتَنَا بِهِ مِنْ مَعْرِفَتِهِ وَ هَدَيْتَنَا لَهُ مِنْ سُنَّتِهِ وَ قَدْ تَوَلَّيْنَا بِتَوْفِيقِكَ صِيَامَهُ وَ قِيَامَهُ عَلَى تَقْصِيرٍ وَ أَدَّيْنَا فِيهِ قَلِيلاً مِنْ كَثِيرٍ

اَللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ إِقْرَاراً بِالْإِسَاءَهِ وَ اعْتِرَافاً بِالْإِضَاعَهِ وَ لَكَ مِنْ قُلُوبِنَا عَقْدُ النَّدَمِ وَ مِنْ أَلْسِنَتِنَا صِدْقُ الِاعْتِذَارِ

فَأْجُرْنَا عَلَى مَا أَصَابَنَا فِيهِ مِنَ التَّفْرِيطِ أَجْراً نَسْتَدْرِكُ بِهِ الْفَضْلَ الْمَرْغُوبَ فِيهِ وَ نَعْتَاضُ بِهِ مِنْ أَنْوَاعِ الذُّخْرِ الْمَحْرُوصِ عَلَيْهِ

وَ أَوْجِبْ لَنَا عُذْرَكَ عَلَى مَا قَصَّرْنَا فِيهِ مِنْ حَقِّكَ وَ ابْلُغْ بِأَعْمَارِنَا مَا بَيْنَ أَيْدِينَا مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ الْمُقْبِلِ

فَإِذَا بَلَّغْتَنَاهُ فَأَعِنَّا عَلَى تَنَاوُلِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْعِبَادَهِ وَ أَدِّنَا إِلَى الْقِيَامِ بِمَا يَسْتَحِقُّهُ مِنَ الطَّاعَهِ

وَ أَجْرِ لَنَا مِنْ صَالِحِ الْعَمَلِ مَا يَكُونُ دَرَكاً لِحَقِّكَ فِى الشَّهْرَيْنِ مِنْ شُهُورِ الدَّهْرِ

اَللَّهُمَّ وَ مَا أَلْمَمْنَا بِهِ فِى شَهْرِنَا هَذَا مِنْ لَمَمٍ أَوْ إِثْمٍ أَوْ وَاقَعْنَا فِيهِ مِنْ ذَنْبٍ

وَ اكْتَسَبْنَا فِيهِ مِنْ خَطِيئَهٍ عَلَى تَعَمُّدٍ مِنَّا أَوْ عَلَى نِسْيَانٍ ظَلَمْنَا فِيهِ أَنْفُسَنَا أَوِ انْتَهَكْنَا بِهِ حُرْمَهً مِنْ غَيْرِنَا

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اسْتُرْنَا بِسِتْرِكَ وَ اعْفُ عَنَّا بِعَفْوِكَ وَ لاَ تَنْصِبْنَا فِيهِ لِأَعْيُنِ الشَّامِتِينَ

وَ لاَ تَبْسُطْ عَلَيْنَا فِيهِ أَلْسُنَ الطَّاعِنِينَ وَ اسْتَعْمِلْنَا بِمَا يَكُونُ حِطَّهً وَ كَفَّارَهً لِمَا أَنْكَرْتَ مِنَّا فِيهِ بِرَأْفَتِكَ الَّتِى لاَ

تَنْفَدُ وَ فَضْلِکَ الَّذِی لاَ یَنْقُصُ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْبُرْ مُصِیبَتَنَا بِشَهْرِنَا وَ بَارِکْ لَنَا فِی یَوْمِ عِیدِنَا وَ فِطْرِنَا

وَ اجْعَلْهُ مِنْ خَیْرِ یَوْمٍ مَرَّ عَلَیْنَا أَجْلَبِهِ لِعَفْوٍ وَ أَمْحَاهُ لِذَنْبٍ وَ اغْفِرْ لَنَا مَا خَفِیَ مِنْ ذُنُوبِنَا وَ مَا عَلَنَ

اَللَّهُمَّ اسْلَخْنَا بِانْسِلاَخِ هَذَا الشَّهْرِ مِنْ خَطَایَانَا وَ أَخْرِجْنَا بِخُرُوجِهِ مِنْ سَیِّئَاتِنَا

وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَسْعَدِ أَهْلِهِ بِهِ وَ أَجْزَلِهِمْ قِسْماً فِیهِ وَ أَوْفَرِهِمْ حَظّاً مِنْهُ

اَللَّهُمَّ وَ مَنْ رَعَی هَذَا الشَّهْرَ حَقَّ رِعَایَتِهِ وَ حَفِظَ حُرْمَتَهُ حَقَّ حِفْظِهَا وَ قَامَ بِحُدُودِهِ حَقَّ قِیَامِهَا وَ اتَّقَی ذُنُوبَهُ حَقَّ تُقَاتِهَا

أَوْ تَقَرَّبَ إِلَیْکَ بِقُرْبَةٍ أَوْجَبَتْ رِضَاکَ لَهُ وَ عَطَفَتْ رَحْمَتَکَ عَلَیْهِ

فَهَبْ لَنَا مِثْلَهُ مِنْ وُجْدِکَ وَ أَعْطِنَا أَضْعَافَهُ مِنْ فَضْلِکَ

فَإِنَّ فَضْلَکَ لاَ یَغِیضُ

وَ إِنَّ خَزَائِنَکَ لاَ تَنْقُصُ بَلْ تَفِیضُ وَ إِنَّ مَعَادِنَ إِحْسَانِکَ لاَ تَفْنَی وَ إِنَّ عَطَاءَکَ لَلْعَطَاءُ الْمُهَنَّا

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اکْتُبْ لَنَا مِثْلَ أُجُورِ مَنْ صَامَهُ أَوْ تَعَبَّدَ لَکَ فِیهِ إِلَی یَوْمِ الْقِیَامَهِ

اَللَّهُمَّ إِنَّا نَتُوبُ إِلَیْکَ فِی یَوْمِ فِطْرِنَا الَّذِی جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِینَ عِیداً وَ سُرُوراً

وَ لِأَهْلِ مِلَّتِکَ مَجْمَعاً وَ مُحْتَشَداً مِنْ کُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْنَاهُ أَوْ سُوءٍ أَسْلَفْنَاهُ أَوْ خَاطِرِ شَرٍّ أَضْمَرْنَاهُ

تَوْبَهَ مَنْ لاَ یَنْطَوِی عَلَی رُجُوعٍ إِلَی ذَنْبٍ وَ لاَ یَعُودُ بَعْدَهَا فِی خَطِیئَهٍ

تَوْبَهً نَصُوحاً خَلَصَتْ مِنَ الشَّکِّ وَ الاِرْتِیَابِ

فَتَقَبَّلْهَا مِنَّا وَ ارْضَ عَنَّا وَ ثَبِّتْنَا عَلَیْهَا

اَللَّهُمَّ ارْزُقْنَا خَوْفَ عِقَابِ الْوَعِیدِ وَ شَوْقَ ثَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتَّی نَجِدَ لَذَّهَ مَا نَدْعُوکَ بِهِ وَ کَأْبَهَ مَا نَسْتَجِیرُکَ مِنْهُ

وَ اجْعَلْنَا عِنْدَکَ مِنَ التَّوَّابِینَ الَّذِینَ أَوْجَبْتَ لَهُمْ مَحَبَّتَکَ وَ قَبِلْتَ مِنْهُمْ مُرَاجَعَهَ طَاعَتِکَ یَا أَعْدَلَ الْعَادِلِینَ

اَللَّهُمَّ تَجَاوَزْ عَنْ آبَائِنَا وَ أُمَّهَاتِنَا وَ أَهْلِ دِینِنَا جَمِیعاً مَنْ سَلَفَ مِنْهُمْ وَ مَنْ غَبَرَ إِلَی یَوْمِ الْقِیَامَهِ

اَللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّنَا وَ آلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ صَلِّ عَلَيْهِ وَ آلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ

وَ صَلِّ عَلَيْهِ وَ آلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

صَلَاةً تَبْلُغُنَا بَرَكَتُهَا وَ يَنَالُنَا نَفْعُهَا وَ يُسْتَجَابُ لَهَا دُعَاؤُنَا

إِنَّكَ أَكْرَمُ مَنْ رُغِبَ إِلَيْهِ وَ أَكْفَى مَنْ تُوُكِّلَ عَلَيْهِ وَ أَعْطَى مَنْ سُئِلَ مِنْ فَضْلِهِ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِير

ترجمه

نیایش چهل و پنجم

ای خداوندی که در برابر نعمتهایی که بندگانت را ارزانی می داری به پاداشت رغبتی نیست.

ای خداوندی که از بخشیدن پشیمان نمی شوی.

ای خداوندی که پاداش عمل بنده را نه برابر عمل، بلکه بیش از آن می دهی.

نعمتت بی هیچ سابقه است و عفو تو بر مقتضای فضل و احسان توست و عقوبتت بر آیین عدالت است و هر چه تقدیر کنی خیر ما در آن است.

اگر عطا کنی، عطای خویش به منت نیامیزی و اگر منع کنی، منع کردنت نه از روی ستم باشد.

پاداش نیک دهی کسی را که سپاست گوید، با آنکه تو خود او را سپاس گفتن الهام کرده ای.

جزای خیر دهی کسی را که تو را بستاید، با آنکه تو خود او را ستایشگری آموخته ای.

عیب کسی را می پوشی که اگر می خواستی، رسوایش می ساختی. به کسی عطا می کنی که اگر می خواستی، عطا از او باز می گرفتی.

و آن دو یکی در خور آن بود که رسوایش کنی و یکی سزای آن بود که عطای خویش از او بازگیری. ولی تو ای خداوند، کار خود بر تفضل بنا نهاده ای و قدرت خود را بر گذشت از گناهان جاری داشته ای.

بـا آنـان که تـو را عصـیان کننـد، بـا بردبـاری رویـاروی شوی و آنـان را که آهنـگ سـتم بر خود کننـد، مهلت دهی. آری ای پروردگار من، مهلتشان دهی و با آنان مدارا کنی، باشد که به سوی تو باز گردند، و چاره کارشان به توبه سپاری،

تا آن که باید هلاك شود به خلاف رضای تو در مهلکه نیفتد و آن که از نعمت تو مست غرور شده و طریق شـقاوت در پیش گرفته بدبخت نگردد، مگر آنگه که دیگرش عذر نماند و حجت بر او تمام شود.

همه این ها از روی کرم و عفو توست ای خدای بخشنده و سودی است که از عطوفت تو حاصل گردد، ای خدای بردبار.

ای خداوند، تویی که در عفو به روی بندگانت گشوده ای و آن را توبه نامیده ای.

و برای رسـیدن بـه ایـن در، آیـاتی را که بر پیـامبرت وحی کرده ای راهنمـا سـاخته ای، تـا کسـی آن در گم نکنـد، که تـو ای خداوندی که بزرگ و متعالی است نام تو، خود گفته ای:

«به درگاه خـدا توبه کنیـد، توبه ای از روی اخلاص باشد که پرودگارتان، گناهانتان را محو کند و شـما را به بهشـتهایی داخل کند که در آن نهرها جاری است.

در آن روز، خدا پیامبر و کسانی را که به او ایمان آورده اند فرو نگذارد، و نورشان پیشاپیش و در سـمت راسـتشان در حرکت باشد. می گویند:

ای پروردگار ما، نور ما را برای ما به کمال رسان و ما را بیامرز، که تو بر هر کاری توانایی.»

پس کسی که از دخول به چنین سرایی – سرای توبه – پس از گشودن در و بر

گماشتن راهنما غفلت ورزد، چه عذر تواند آورد؟

ای خدای من، تو کسی هستی که در معامله با بندگان خود، همواره به سود آنان در بها می افزایی

و می خواهی که در معامله با تو سود برند و به افزون دهی و نزول بر آستان تو کامیاب شوند، که تو خود گفته ای - بزرگ و متعالی است نام تو و بلند است مرتبت تو -

«هر کس کار نیکی انجام دهد، ده برابر به او پاداش داده شود و هر که کار بدی انجام دهد، تنها همانند آن کیفر بیند.»

و نیز تو خود گفته ای: «مثل آنان که مال خود را در راه خدا انفاق می کنند مثل دانه ای است که هفت خوشه بر آورد، و در هر خوشه ای صد دانه باشد، خدا پاداش هر که را که بخواهد، چند برابر می کند.»

و نیز تو خود گفته ای: «کیست که به خدا قرض الحسنه دهد، تا خدا بر آن چند برابر بیفزاید؟»

و نظایر این آیات که در قرآن در باب مضاعف شدن حسنات نازل کرده ای.

بار خدایا، تویی که به وسیله وحیی که از عالم غیب فرستادی و به ترغیب خویش، آدمیان را به چیزهایی راه نمودی که اگر پنهان می داشتی، از دیدگانشان پنهان می بود.

گوششان از شنیدن آواز آن ناتوان و اندیشه هایشان از تصور آن عاجز می آمد، که تو خود گفته ای: «مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم. مرا سپاس گویید و ناسپاسی من مکنید.»

و نیز گفته ای: «اگر مرا سپاس گویید، بر نعمت شما می افزایم و اگر کفران کنید بدانید که عذاب من سخت است.»

و گفته ای: «بخوانید مرا،

تا شما را پاسخ گویم. آنهایی که از پرستش من سرکشی می کنند زودا که در عین خواری به جهنم در آیند. »

بار خدایا، دعای بندگان را به درگاه خود، عبادت خوانده ای و ترک آن را خودپسندی و سرکشی، و کسانی را که از آن سر بر تابند وعده جهنم و خواری آن داده ای.

از این روست که تو را به نعمت و بخشش یاد کردند و به فضل و احسانت سپاس گفتند و هم به فرمان تو، تو را به دعا خواندند، و در راه تو صدقه دادند تا به ثوابشان بیفزایی، و در آن بود رهاییشان از خشم تو و کامیابیشان به خشنودی تو.

بار خدایا، اگر یکی از آفریدگان تو، آفریده دیگر را چنان راهنمایی کرده بود که تو بندگانت را راهنمایی کرده ای، او را به صفت انعام و احسان متصف می ساختند و به هر زبان می ستودندش.

پس حمد و سپاس تو را، تا هر زمان که سپاست توان گفت و تا آنگاه که بر حمد تو لفظی باقی است و معنایی که در این طریق بهره ای از آن توان یافت.

ای خداوندی که احسان و فضل خویش به بندگانت عطا کرده ای و آنان را در بخشش و عطا غرقه ساخته ای. آثار نعمت تو بر ما چه آشکار است و احسان تو در حق ما چه بسیار. و چه بسیار ما را به بر و نیکی خویش مخصوص گردانیده ای.

ما را به دین برگزیده خود، آیین پسندیده خود، شریعت سهل و آسان خود هدایت کردی و دیدگانمان را بینا ساختی که به تو تقرب جوییم و به مقام کرامت تو واصل آییم.

بـار خـدایا، یکی از این برگزیـده ترین وظـایف و خـاص ترین واجبات، ماه رمضان را قراردادی. ماهی که آن را از میان دیگر ماهها ویژگی دیگری بخشیده ای

بر همه اوقات سال برتری اش نهاده ای، زیرا که در آن قرآن و نور نازل کرده ای و بر تکالیف مؤمنان چند برابر افزوده ای

و روزه را در آن واجب داشـته ای و مردمـان را به بر پای خاسـتن برای عبادت خود ترغیب کرده ای و شب قـدر را که از هزار ماه بهتر است تجلیل فرموده ای.

و چون رمضان را به ما عطا کردی، ما را بر دیگر امتها فضـیلت نهادی و از میان پیروان دیگر کیشها برگزیدی. پس ما به فرمان تو روزش را روزه داشتیم و شبش را به نماز برخاستیم،

و با روزه داشـتن و نماز خواندن در این ماه به رحمتی که ما را ارزانی داشـته بودی روی نهادیم و آن را وسـیله نیل به ثواب تو قرار دادیم.

تویی که هر چه از تو خواهند توانی داشت و آنچه از فضل و احسان تو طلبند توانی داد و به خواستاران مقام قرب خود نزدیک هستی.

ای خداوند، ماه رمضان در میان ما بس ستوده زیست و ما را مصاحب و یاری نیکو بود

و گرانبهـاترین سودهـای مردم جهـان را به مـا ارزانی داشت. اما چون زمانش به سـر رسـید و مـدتش و شـمار روزهایش پایان گرفت، آهنگ رحیل کرد.

ای خداونـد، اینـک بـا او وداع می کنیم، هماننـد وداع بـا عزیزی که فراقش بر مـا گران است و رفتنش مـا را غمگین و گرفتار وحشت تنهایی کند، عزیزی که او را بر ما پیمانی است که باید نگه داریم

و

حرمتی که بایـد رعایت کنیم و حقی که بایـد ادا نماییم. پس، اکنون می گوییم: بـدرود ای بزرگ ترین ماه خداوند و ای عید اولیای خدا.

بدرود ای گرامی ترین اوقاتی که ما را مصاحب و یار بودی، ای بهترین ماه در همه روزها و ساعتها.

بدرود ای ماه دست یافتن به آرزوها، ای ماه سرشار از اعمال شایسته بندگان خداوند.

بـدرود ای یار و قرینی که چون باشـی، قـدرت بس جلیل است و چون رخت بر بندی، فراقت رنج افزا شود. ای مایه امید ما که دوریت برای ما بس دردناک است.

بدرود ای همدم ما که چون بیایی، شادمانی و آرامش بر دل ما آری و چون بروی، رفتنت وحشت خیز است و تألم افزای.

بدرود ای همسایه ای که تا با ما بودی، دلهای ما را رقت بود و گناهان ما را نقصان.

بدرود ای یاریگر ما که در برابر شیطان یاریمان دادی و ای مصاحبی که راههای نیکی و فضیلت را پیش پای ما هموار ساختی.

بدرود که آزاد شدگان از عذاب خداوند، در تو چه بسیارند، و چه نیکبخت است آن که حرمت تو نگه داشت.

بدرود که چه بسا گناهان که از نامه عمل ما زدودی و چه بسا عیبها که پوشیده داشتی.

بدورد که درنگ تو برای گنهکاران چه به درازا کشید و هیبت تو در دل مؤمنان چه بسیار بود.

بدرود ای ماهی که هیچ ماه دیگر را توان همسری با تو نیست.

بدرود ای ماهی که تا تو بودی، امن و سلامت بود.

بدرود ای آن که نه در مصاحبت تو کراهت بود و نه در معاشرتت ناپسندی.

بدرود که

سرشار از برکات بر ما در آمدی و ما را از آلودگی های گناه شست و شو دادی.

بدرود که به هنگام وداع از تو نه غباری به دل داریم و نه از روزه ات ملالتی در خاطر.

بدرود که هنوز فرا نرسیده از آمدنت شادمان بودیم و هنوز رخت بر نبسته از رفتنت اندوهناک.

بدرود که چه بدیها که با آمدنت از ما دور شد و چه خیرات که ما را نصیب آمد.

بدرود تو را و آن شب قدر تو را که از هزار ماه بهتر است.

بدرود که دیروز که در میان ما بودی آزمند ماندنت بودیم و فردا که از میان ما خواهی رفت آتش اشتیاق در دل ما شعله خواهد کشید.

بدرود تو را و آن فضل و کرم تو را که اینک از آن محروم مانده ایم. و بر آن برکات که پیش از این ما را داده بودی و اینک از کفش داده ایم.

بار خدایا، ما آشنای این ماهیم، ماهی که ما را بدان شرف و منزلت دادی و به برکت نعمت و احسان خویش روزه داشتنش را توفیق دادی، در حالی که مردمان شقی قدرش را نشناختند و شور بختی خویش را از فضیلتش محروم ماندند.

ای خداوند، تو بودی که ما را برگزیدی و به شناخت این ماه توفیق عنایت کردی و به سنت آن راه نمودی. تو بودی که ما را توفیق روزه داشتن و نمازگزاردن ارزانی داشتی، هر چند ما قصور ورزیدیم و اندکی از بسیار به جای آوردیم.

بار خدایا، حمد تو راست در حالی که به بدکرداری خویش اقرار می کنیم و به تبهکاری خویش معترفیم.

برای رضای توست اگر در اعماق دلمان پشیمان شده ایم و از سر صدق از تو پوزش می طلبیم.

پس در برابر قصوری که در این ماه در طاعت تو ورزیده ایم، ما را پاداشی ده که به یاری آن بر فضیلت مرغوب دست یابیم و آن اندوخته های گوناگون را که به آن مشتاق شده ایم بستانیم.

عذر تقصیر ما را در ادای حق خود بپذیر و عمر ما را تا رمضان دیگر دراز کن.

و چون به رمضان دیگر رسیدیم، یاریمان ده تا آن سان که سزای خداوندی توست عبادتت کنیم و ما را به منزلتی رسان که سزاوار طاعت توست

و به چنان اعمال شایسته ای برگمار که ادای حق تو را در این رمضان و رمضان دیگر، بایسته باشد.

بار خدایا، در این ماه اگر قصد گناه کرده ایم، یا مرتکب آن شده ایم،

یا به عمد خطایی از ما سر زده، یا از سر فراموشی ستمی بر خود روا داشته ایم، یا پرده حرمت دیگری را دریده ایم،

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و گناه ما در پرده اغماض فرو پوش و ما را عفو کن و در برابر دیدگان شماتت کنندگان قرار مده

و زبان طاعنان در حق ما دراز مگردان و ما را به رأفت پایان نیافتنی و فضل و کرم نقصان ناپذیر خود به کاری برگمار که خطاهایی را که در این ماه مرتکب شده ایم و تو آن را نپسندیده ای، از میان ببرد یا فرو پوشد.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندان او. ما از سپری شدن رمضان اندوهگینیم، تو ما را بر اندوه این فراق پاداش خیر ده و این روز

عید و روز روزه گشادن را بر ما مبارک گردان.

چنان کن که روز عید از شمار بهترین روزهایی باشد که بر ما گذشته و عفو تو را به سوی ما آورده و گناه ما را زدوده است. بار خدایا، گناهان آشکار و نهان ما را بیامرز.

ای خداوند، با به پایان رسیدن این ماه ما را از لوث گناه پاک نمای و با رفتنش، از ورطه گناهان برهان

و از نیکبخت ترین کسانی قرار ده که در آن به عبادت تو پرداخته اند و نصیبشان از همه بیشتر بوده و بیش از همه از آن بهره یافته اند.

بار خدایا، اگر کسی از بندگان تو، حق این ماه آن چنان که شایسته اوست رعایت کرده و حرمتش نگه داشته و وظایف خود و احکام آن را به جای آورده و از گناهان پرهیز کرده

و به تو تقرب جسته، آن سان که خشنودی تو نصیبش شده و رحمت تو بر او روی نهاده،

ای خداوند، همانند مزدی که او را می دهی، از خزانه بی نیازیت به ما نیز ارزانی دار و چند برابر آن از فضل خود عطا فرمای،

که خزاین فضل تو را نقصان نیست،

بلکه همواره در افزایش است، و معادن احسان تو دستخوش فنا نشود و بخشش تو چه بخششی گواراست.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و برای ما مزدی بنویس چونان مزد کسی که این ماه را تا روز قیامت روزه داشته و تو را عبادت کرده است.

ای خداوند، ما در این روز فطر، روز عید و شادمانی مؤمنان، روز اجتماع مسلمانان به گرد یکدیگر،

از هر گناه که مرتکب

شده ایم و از هر کار زشت که زین پیش از ما سر زده، و از هر خیال بد که در دل خود پنهان داشته ایم، توبه می کنیم،

توبه کسی که در دل خیال بازگشتش به گناه نیست و بار دیگر به گناه باز نگردد،

توبه ای بی بازگشت، عاری از هر گونه شک و ریب.

بار خدایا، چنین توبه ای را از ما بپذیر و از ما خشنود شو و ما را در آن توبه ثابت قدم گردان.

ای خداوند، روزی ما ساز خوف از عقاب جهنم را و شوق به نعیم بهشت را، تا لذت آنچه را که از تو خواسته ایم در یابیم و از اندوه آنچه از آن به تو پناه می آوریم وارهیم.

ای خداوند، ما را در شمار توبه کنندگانی در آور که محبت خود را به آنان ارزانی داشته ای و پذیرفته ای که به طاعت تو باز گردند، ای دادگرترین دادگران.

ای خداوند، از پدران و مادران و همکیشان ما، آنان که دیده از جهان بسته اند و آنان که هنوز جام مرگ ننوشیده اند، در گذر.

بار خدایا، بر محمد پیامبر ما و خاندان او درود بفرست همچنان که بر ملائکه مقربین خود درود فرستاده ای. و بر او و خاندانش درود بفرست، آن سان که بر پیامبران مرسل خود درود فرستاده ای.

و درود بفرست بر او و خاندانش، آن سان که بندگان صالح خود را درود فرستاده ای، درودی بر تر از درود آنها، ای پروردگار جهانیان.

درودی که برکت آن به ما رسد و سود آن نصیب ما گردد و سبب استجابت دعای ما شود،

که تو کریم تر کسی هستی که بدو رغبت توان یافت و کارسازترین

کسی هستی که بدو توکل توان کرد و تو خود بخشنده ترین کسان به سائلان درگاه خود هستی. و أنت علی کل شی ء قدیر.

دعای ۴۶صحیفه– دعاؤه لعید الفطر و الجمعه

متن

وَ کَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَیْهِ السَّلَامُ فِی یَوْمِ الْفِطْرِ إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ قَامَ قَائِماً ثُمَّ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَهَ وَ فِی یَوْمِ الْجُمُعَهِ فَقَالَ

یَا مَنْ یَرْحَمُ مَنْ لَا یَرْحَمُهُ الْعِبَادُ

وَ یَا مَنْ یَقْبَلُ مَنْ لَا تَقْبَلُهُ الْبِلَادُ

وَ یَا مَنْ لَا یَحْتَقِرُ أَهْلَ الْحَاجَهِ إِلَیْهِ

وَ یَا مَنْ لَا یُخَیِّبُ الْمُلِحِّینَ عَلَیْهِ

وَ یَا مَنْ لَا یَجْبَهُ بِالرَّدِّ أَهْلَ الدَّالَّهِ عَلَیْهِ

وَ یَا مَنْ یَجْتَبِی صَغِیرَ مَا یُتْحَفُ بِهِ وَ یَشْکُرُ یَسِیرَ مَا یُعْمَلُ لَهُ

وَ یَا مَنْ یَشْکُرُ عَلَی الْقَلِیلِ وَ یُجَازِی بِالْجَلِیلِ

وَ یَا مَنْ یَدْنُو إِلَی مَنْ دَنَا مِنْهُ

وَ یَا مَنْ یَدْعُو إِلَی نَفْسِهِ مَنْ أَدْبَرَ عَنْهُ

وَ یَا مَنْ لَا یُغَیِّرُ النِّعْمَهَ وَ لَا یُبَادِرُ بِالنَّقِمَهِ

وَ یَا مَنْ یُثْمِرُ الْحَسَنَهَ حَتَّی یُنْمِیَهَا وَ یَتَجَاوَزُ عَنِ السَّیِّئَهِ حَتَّی یُعَفِّیَهَا

اِنْصَرَفَتِ الْآمَالُ دُونَ مَدَی کَرَمِکَ بِالْحَاجَاتِ وَ امْتَلَأَتْ بِفَیْضِ جُودِکَ أَوْعِیَهُ الطَّلِبَاتِ

وَ تَفَسَّخَتْ دُونَ بُلُوغِ نَعْتِکَ الصِّفَاتُ فَلَکَ الْعُلُوُّ الْأَعْلَی فَوْقَ کُلِّ عَالٍ وَ الْجَلَالُ الْأَمْجَدُ فَوْقَ کُلِّ جَلَالٍ

کُلُّ جَلِیلٍ عِنْدَکَ صَغِیرٌ وَ کُلُّ شَرِیفٍ فِی جَنْبِ شَرَفِکَ حَقِیرٌ

خَابَ الْوَافِدُونَ عَلَی غَیْرِکَ وَ خَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَکَ

وَ ضَاعَ الْمُلِمُّونَ إِلَّا بِکَ وَ أَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ إِلَّا مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَکَ

بَابُکَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاغِبِینَ وَ جُودُکَ مُبَاحٌ لِلسَّائِلِینَ وَ إِغَاثَتُکَ قَرِیبَهٌ مِنَ الْمُسْتَغِیثِینَ

لَا یَخِیبُ مِنْکَ الْآمِلُونَ وَ لَا یَیْأَسُ مِنْ عَطَائِکَ الْمُتَعَرِّضُونَ وَ لا یَشْقَى بِنَقِمَتِکَ الْمُسْتَغْفِرُونَ

رِزْقُکَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاکَ وَ حِلْمُکَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاکَ عَادَتُکَ الْإِحْسَانُ إِلَى الْمُسِیئِینَ

وَ سُنَّتُکَ الْإِبْقَاءُ عَلَى الْمُعْتَدِینَ حَتَّى لَقَدْ غَرَّتْهُمْ أَنَاتُکَ عَنِ الرُّجُوعِ وَ صَدَّهُمْ إِمْهَالُکَ عَنِ النُّزُوعِ

وَ إِنَّمَا تَأَنَّیْتَ بِهِمْ لِیَفِیئُوا إِلَى أَمْرِکَ وَ أَمْهَلْتَهُمْ ثِقَهً

بِدَوَامِ مُلْکِکَ

فَمَنْ کَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَهِ خَتَمْتَ لَهُ بِهَا وَ مَنْ کَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَهِ خَذَلْتَهُ لَهَا

کُلُّهُمْ صَائِرُونَ إِلَی حُکْمِکَ وَ أُمُورُهُمْ آئِلَهٌ إِلَی أَمْرِکَ لَمْ یَهِنْ عَلَی طُولِ مُدَّتِهِمْ سُلْطَانُکَ وَ لَمْ یَدْحَضْ لِتَرْکِ مُعَاجَلَتِهِمْ بُرْهَانُکَ

حُجَّتُکَ قَائِمَهٌ لَا تُدْحَضُ وَ سُلْطَانُکَ ثَابِتٌ لَا یَزُولُ فَالْوَیْلُ الدَّائِمُ لِمَنْ جَنَحَ عَنْکَ

وَ الْخَیْبَهُ الْخَاذِلَهُ لِمَنْ خَابَ مِنْکَ وَ الشَّقَاءُ الْأَشْقَی لِمَنِ اغْتَرَّ بِکَ

مَا أَکْثَرَ تَصَرُّفَهُ فِی عَذَابِکَ وَ مَا أَطْوَلَ تَرَدُّدَهُ فِی عِقَابِکَ وَ مَا أَبْعَدَ غَایَتَهُ مِنَ الْفَرَجِ

وَ مَا أَقْنَطَهُ مِنْ سُهُولَهِ الْمَخْرَجِ عَدْلاً مِنْ قَضَائِکَ لَا تَجُورُ فِیهِ وَ إِنْصَافاً مِنْ حُکْمِکَ لَا تَحِیفُ عَلَیْهِ

فَقَدْ ظَاهَرْتَ الْحُجَجَ وَ أَبْلَیْتَ الْأَعْذَارَ وَ قَدْ تَقَدَّمْتَ بِالْوَعِیدِ وَ تَلَطَّفْتَ فِی التَّرْغِیبِ

وَ ضَرَبْتَ الْأَمْثَالَ وَ أَطَلْتَ الْإِمْهَالَ وَ أَخَّرْتَ وَ أَنْتَ مُسْتَطِیعٌ لِلْمُعَاجَلَهِ وَ تَأَنَّیْتَ وَ أَنْتَ مَلِی ءٌ بِالْمُبَادَرَهِ

لَمْ تَکُنْ أَنَاتُکَ عَجْزاً وَ لَا إِمْهَالُکَ وَهْناً وَ لَا إِمْسَاکُکَ غَفْلَهً وَ لَا انْتِظَارُکَ مُدَارَاهً بَلْ لِتَکُونَ حُجَّتُکَ أَبْلَغَ وَ کَرَمُکَ أَکْمَلَ

وَ إِحْسَانُکَ أَوْفَی وَ نِعْمَتُکَ أَتَمَّ کُلُّ ذَلِکَ کَانَ وَ لَمْ تَزَلْ وَ هُوَ کَائِنٌ وَ لَا تَزَالُ

حُجَّتُکَ أَجَلُّ مِنْ أَنْ تُوصَفَ بِکُلِّهَا وَ مَجْدُکَ أَرْفَعُ مِنْ أَنْ یُحَدَّ بِکُنْهِهِ وَ نِعْمَتُکَ أَکْثَرُ مِنْ أَنْ تُحْصَی بِأَسْرِهَا وَ إِحْسَانُکَ أَکْثَرُ مِنْ أَنْ تُشْکَرَ عَلَی أَقَلِّهِ

وَ قَدْ قَصَّرَ بِیَ السُّکُوتُ عَنْ تَحْمِیدِکَ وَ فَهَّهَنِیَ الْإِمْسَاکُ عَنْ تَمْجِیدِکَ وَ قُصَارَایَ الْإِقْرَارُ بِالْحُسُورِ لَا رَغْبَهً - یَا إِلَهِی - بَلْ عَجْزاً

فَهَا أَنَا ذَا أَؤُمُّکَ بِالْوِفَادَهِ وَ أَسْأَلُکَ حُسْنَ الرِّفَادَهِ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ اسْمَعْ نَجْوَایَ وَ اسْتَجِبْ دُعَائِی وَ لَا تَخْتِمْ یَوْمِی بِخَیْبَتِی وَ لَا تَجْبَهْنِی بِالرَّدِّ فِی مَسْأَلَتِی

وَ أَکْرِمْ مِنْ عِنْدِکَ مُنْصَرَفِی وَ إِلَیْکَ مُنْقَلَبِی إِنَّکَ غَیْرُ ضَائِقٍ بِمَا تُرِیدُ

وَ لاَ عَاجِزٍ عَمَّا تُسْأَلُ

وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيم

ترجمه

نیایش چهل و ششم

ای خداوندی که رحمت می آوری بر آن کس که بندگان تو بر او رحمت نمی آورند.

ای خداوندی که می پذیری آن را که رانده هر شهر و دیار است.

ای خداوندی که تحقیر نمی کنی آنان را که دست نیاز به سوی تو دراز کنند.

ای خداوندی که نومید نمی گردانی آنان را که به اصرار از تو چیزی خواهند.

ای خداوندی که از درگاه خود نمی رانی آنان را که در خواهندگی دلیری می کنند.

ای خداوندی که واپس نمی زنی ارمغانی را که به پیشگاهت آرند، هر چند خرد و بی مقدار باشد، و هیچ کاری را بی اجر نمی گذاری، هر چند ناچیز باشد.

ای خداوندی که اندک عملی را می پذیری و بر آن پاداش بزرگ می دهی.

ای خداوندی که نزدیک می شوی به هر کس که به تو نزدیک گردد.

ای خداوندی که به نزد خود فرا می خوانی آن کس را که از تو روی گردانیده است.

ای خداوندی که نعمت خود دیگر گون نکنی و در کیفر گنهکاران شتاب نورزی.

ای خداوندی که نهال نیکی را می پروری تا به ثمر نشیند و از گناهان عفو می کنی تا یکسره از میان بروند.

آرزوها پیش از آنکه عرصه کرم تو پیمایند، روا شده باز گشتند و کاسه های حاجت حاجتمندان از فیض جود تو لبالب گردید

و اوصاف را پیش از آنکه به حقیقت تو رسند رشته از هم بگسیخت. تو راست فراترین فرازها، فراتر از هر فرا رونده ای، و تو راست بزرگ ترین جلالتها، برتر از هر جلالتی.

هر صاحب جلالت در برابر جلالت تو خرد است و هر شریف در جوار شرف تو حقیر.

آنان که رخت به آستان دیگری جز آستان تو کشیدند، نومید شدند و آنان که به درگاهی جز درگاه تو روی نهادند زیانمند گردیدند

و آنان که جز به تو پرداختند تباه گشتند و آنان که در طلب قوت نه به صحرای فضل تو آمدند به قطحسال گرفتار شدند.

بار خدایا، درگاه تو به روی خواهندگان گشوده است و عطایت سائلان را رایگان است و فریاد رسیت فریاد خواهان را نزدیک.

امیدواران از تو نومید نشوند و جویندگان از عطای تو مأیوس نگردند و آمرزش خواهان از عقوبتت به شقاوت نیفتند.

ای خداوند، خوان نعمتت برای آنان که نافرمانیت کنند گسترده است. و بردباریت در حق آنان که با تو خصومت ورزند مهیاست. نیکی در حق بدان شیوه توست

و شفقت بر متجاوزان سنت تو. آن سان که درنگ کردن تو در مؤاخذت، ایشان را فریفته است که توبه نکنند و مهلت دادن تو آنان را از گرایش به تو باز داشته است.

و حال آنکه در کیفر آنان درنگ کرده ای تا مگر به فرمان تو سر نهند، و آن را که مهلت عنایت کرده ای از آن روست که به دوام ملک خود اعتماد داری.

پس هر کس که سزاوار سعادت باشد روزگارش به سعادت پایان یابد و هر که سزاوار شقاوت بود به شقاوتش خوار خواهی ساخت.

همه بر مقتضای حکم تو شوند هر چه شوند و بازگشت امورشان به توست. هر چند زمان سرکشیشان به دراز کشد از سلطه تو فرو نخواهد کاست و چون در

بازخواستشان شتاب نکنی حجت تو باطل نگردد،

که حجت تو پای بر جای است و بطلان ناپذیر و سلطه تو ثابت است و بی زوال. پس وای بر کسی که از تو رخ برتافته

و خواری و نومیدی کسی راست که از تو نومید گردد و بدترین شوربختی نصیب کسی است که به حلم تو فریفته آید.

در چنین حالتی چنین کسی چه بسیار عذابهای گونه گون که خواهد چشید و چه زمانهای دراز که در وادی عقاب تو سرگردان خواهد ماند و میان او و سر آمدن اندوهش چه فاصله ای بعید است

و به رهایی از تنگنایی که در آن افتاده هیچ امیدیش نیست. ای خداوند همه این ها که می کنی بر مقتضای عدالت و انصاف توست که در آن نه جور بر کس کنی نه ستم بر کس روا داری.

بار خدایا، تو حجتهای خود، در پی یکدیگر و به یاری یکدیگر اقامه کرده ای و دلیلهای خود از دیر باز آشکار ساخته ای و پیش از این مردم را از عذاب خود بیم داده ای و از روی تلطف ترغیب کرده ای

و مثالها آورده ای و مهلتهای دراز داده ای و عذاب خود به تأخیر افکنده ای هر چند یارای شتابت بود و در کار مؤاخذت درنگ ورزیده ای هر چند یارای تعجیلت بود.

نه درنگ ورزیدنت از روی ناتوانی بوده است و نه مهلت دادنت نشانه سستی. اگر از مؤاخذت دست باز داشته ای، نه از روی غفلت بوده و اگر حکم خود به تعویق افکنده ای، نه از روی مدارا. بلکه تا حجتت رساتر افتد و کرمت کامل تر

و احسانت وافی تر و نعمتت تمام تر نمایان شود. همه این ها بوده است و همواره

هست و خواهد بود.

ای خداونـد، حجت تـو فراتر از آن است که همه اش به وصف گنجـد و مجـد و بزرگیت برتر از آن است که کس به کنه آن رسد و نعمتت بیشتر از آن است که در شمار آید و احسانت افزون تر از آن است که کمترین آن را شکر توان گفت.

بار خدایا، خاموشـی می گزینم، که از ستایشـگریت ناتوانم و زبان بر می بندم، که از تمجید و تکریمت عاجزم. ای خدای من، نهایت کوشش من اعتراف به درماندگی من است، نه آنکه نخواهم، که نمی توانم.

بار خـدایا، این منم که آهنگ درگاه تو کرده ام و خواهم که احسان و فضل نیکوی خویش از من دریغ نـداری. پس بر محمد و خاندانش درود بفرست

و زمزمه مناجات مرا بشنو و دعای مرا اجابت کن و امروز مرا با نومیدی من به پایان مرسان و در برابر خواسته هایم دست رد به سینه من مزن.

اگر از نزد تو بـاز می گردم یـا به سوی تو می آیم، در هر حال گرامیم دار، که تو در گزاردن کارهایت به تنگنا نمی افتی و از ادای آنچه از تو خواهند ناتوان نیستی.

تو بر هر کار قادری. و لا حول و لا قوه الا بالله العلی العظیم.

دعای ۴۷صحیفه– دعاؤه فی یوم عرفه

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي يَوْمِ عَرَفَةَ

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اَللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ رَبَّ الْأَرْبَابِ وَ إِلَهَ كُلِّ مَأْلُوهٍ

وَ خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ وَ وَارِثَ كُلِّ شَيْ ءٍ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْ ءٌ وَ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ عِلْمُ شَيْ ءٍ وَ هُوَ بِكُلِّ شَيْ ءٍ مُحِيطٌ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ رَقِيبٌ

أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الْمُتَوَحِّدُ

الْفَرْدُ الْمُتَفَرِّدُ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَكَرِّمُ الْعَظِيمُ الْمُتَعَظِّمُ الْكَبِيرُ الْمُتَكَبِّرُ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْمُتَعَالِ الشَّدِيدُ الْمِحَالِ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْقَدِيمُ الْخَبِيرُ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْأَكْرَمُ الدَّائِمُ الْأَدْوَمُ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ الْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ عَدَدٍ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الدَّانِي فِي عُلُوِّهِ وَ الْعَالِي فِي دُنُوِّهِ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ ذُو الْبَهَاءِ وَ الْمَجْدِ وَ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْحَمْدِ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الَّذِي أَنْشَأْتَ الْأَشْيَاءَ مِنْ غَيْرِ سِنْخٍ وَ صَوَّرْتَ مَا صَوَّرْتَ مِنْ غَيْرِ مِثَالٍ وَ ابْتَدَعْتَ الْمُبْتَدَعَاتِ بِلاَ احْتِذَاءٍ

أَنْتَ الَّذِي قَدَّرْتَ كُلَّ شَيْ ءٍ تَقْدِيراً وَ يَسَّرْتَ كُلَّ شَيْ ءٍ تَيْسِيراً وَ دَبَّرْتَ مَا دُونَكَ تَدْبِيراً

أَنْتَ الَّذِي لَمْ يُعِنْكَ عَلَى خَلْقِكَ شَرِيكٌ وَ لَمْ يُوَازِرْكَ فِي أَمْرِكَ وَزِيرٌ وَ لَمْ يَكُنْ لَكَ مُشَاهِدٌ وَ لاَ نَظِيرٌ

أَنْتَ الَّذِي أَرَدْتَ فَكَانَ حَتْماً مَا أَرَدْتَ وَ قَضَيْتَ فَكَانَ عَدْلاً مَا قَضَيْتَ وَ حَكَمْتَ فَكَانَ نِصْفاً مَا حَكَمْتَ

أَنْتَ الَّذِي لاَ يَحْوِيكَ مَكَانٌ وَ لَمْ يَقُمْ لِسُلْطَانِكَ سُلْطَانٌ وَ لَمْ يُعْيِكَ بُرْهَانٌ وَ لاَ بَيَانٌ

أَنْتَ الَّذِي أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْ ءٍ عَدَداً وَ جَعَلْتَ لِكُلِّ شَيْ ءٍ أَمَداً وَ قَدَّرْتَ كُلَّ شَيْ ءٍ تَقْدِيراً

أَنْتَ الَّذِي قَصُرَتِ الْأَوْهَامُ عَنْ ذَاتِيَّتِكَ وَ عَجَزَتِ الْأَفْهَامُ عَنْ كَيْفِيَّتِكَ وَ لَمْ تُدْرِكِ الْأَبْصَارُ مَوْضِعَ أَيْنِيَّتِكَ

أَنْتَ الَّذِي لاَ تُحَدُّ فَتَكُونَ مَحْدُوداً وَ لَمْ تُمَثَّلْ فَتَكُونَ مَوْجُوداً وَ لَمْ تَلِدْ فَتَكُونَ مَوْلُوداً

أَنْتَ الَّذِي لاَ ضِدَّ مَعَكَ فَيُعَانِدَكَ وَ لاَ عِدْلَ لَكَ فَيُكَاثِرَكَ وَ لاَ نِدَّ لَكَ فَيُعَارِضَكَ

أَنْتَ الَّذِي ابْتَدَأَ وَ اخْتَرَعَ وَ

اسْتَحْدَثَ وَ ابْتَدَعَ وَ أَحْسَنَ صُنْعَ مَا صَنَعَ

سُبْحَانَکَ مَا أَجَلَّ شَأْنَکَ وَ أَسْنَى فِی الْأَمَاکِنِ مَکَانَکَ وَ أَصْدَعَ بِالْحَقِّ فُرْقَانَکَ

سُبْحَانَکَ مِنْ لَطِیفٍ مَا أَلْطَفَکَ وَ رَءُوفٍ مَا أَرْأَفَکَ وَ حَکِیمٍ مَا أَعْرَفَکَ

سُبْحَانَکَ مِنْ مَلِیکٍ مَا أَمْنَعَکَ وَ جَوَادٍ مَا أَوْسَعَکَ وَ رَفِیعٍ مَا أَرْفَعَکَ ذُو الْبَهَاءِ وَ الْمَجْدِ وَ الْکِبْرِیَاءِ وَ الْحَمْدِ

سُبْحَانَکَ بَسَطْتَ بِالْخَیْرَاتِ یَدَکَ وَ عُرِفَتِ الْهِدَایَهُ مِنْ عِنْدِکَ فَمَنِ الْتَمَسَکَ لِدِینٍ أَوْ دُنْیا وَجَدَکَ

سُبْحَانَکَ خَضَعَ لَکَ مَنْ جَرَى فِی عِلْمِکَ وَ خَشَعَ لِعَظَمَتِکَ مَا دُونَ عَرْشِکَ وَ انْقَادَ لِلتَّسْلِیمِ لَکَ کُلُّ خَلْقِکَ

سُبْحَانَکَ لَا تُحَسُّ وَ لَا تُجَسُّ وَ لَا تُمَسُّ وَ لَا تُکَادُ وَ لَا تُمَاطُ وَ لَا تُنَازَعُ وَ لَا تُجَارَى وَ لَا تُمَارَى وَ لَا تُخَادَعُ وَ لَا تُمَاکَرُ

سُبْحَانَکَ سَبِیلُکَ جَدَدٌ وَ أَمْرُکَ رَشَدٌ وَ أَنْتَ حَیٌّ صَمَدٌ

سُبْحَانَکَ قَوْلُکَ حُکْمٌ وَ قَضَاؤُکَ حَتْمٌ وَ إِرَادَتُکَ عَزْمٌ

سُبْحَانَکَ لَا رَادَّ لِمَشِیَّتِکَ وَ لَا مُبَدِّلَ لِکَلِمَاتِکَ

سُبْحَانَکَ بَاهِرَ الْآیَاتِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ بَارِئَ النَّسَمَاتِ

لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً یَدُومُ بِدَوَامِکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً خَالِداً بِنِعْمَتِکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً یُوَازِی صُنْعَکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً یَزِیدُ عَلَى رِضَاکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً مَعَ حَمْدِ کُلِّ حَامِدٍ وَ شُکْراً یَقْصُرُ عَنْهُ شُکْرُ کُلِّ شَاکِرٍ

حَمْداً لَا یَنْبَغِی إِلَّا لَکَ وَ لَا یُتَقَرَّبُ بِهِ إِلَّا إِلَیْکَ

حَمْداً یُسْتَدَامُ بِهِ الْأَوَّلُ وَ یُسْتَدْعَى بِهِ دَوَامُ الْآخِرِ

حَمْداً یَتَضَاعَفُ عَلَى کُرُورِ الْأَزْمِنَهِ وَ یَتَزَایَدُ أَضْعَافاً مُتَرَادِفَهً

حَمْداً یَعْجِزُ عَنْ إِحْصَائِهِ الْحَفَظَهُ وَ یَزِیدُ عَلَى مَا أَحْصَتْهُ فِی کِتَابِکَ الْکَتَبَهُ

حَمْداً يُوازِنُ عَرْشَکَ الْمَجِیدَ وَ یُعَادِلُ کُرْسِیَّکَ الرَّفِیعَ

حَمْداً یَکْمُلُ لَدَیْکَ ثَوَابُهُ وَ یَسْتَغْرِقُ کُلَّ جَزَاءٍ جَزَاؤُهُ

حَمْداً ظَاهِرُهُ وَفْقٌ لِبَاطِنِهِ وَ بَاطِنُهُ وَفْقٌ لِصِدْقِ النِّیَّهِ

حَمْداً لَمْ یَحْمَدْکَ خَلْقٌ مِثْلَهُ وَ لاَ یَعْرِفُ أَحَدٌ سِوَاکَ فَضْلَهُ

حَمْداً یُعَانُ مَنِ اجْتَهَدَ فِی تَعْدِیدِهِ وَ یُؤَیَّدُ

مَنْ أَغْرَقَ نَزْعاً فِی تَوْفِیَتِهِ

حَمْداً یَجْمَعُ مَا خَلَقْتَ مِنَ الْحَمْدِ وَ یَنْتَظِمُ مَا أَنْتَ خَالِقُهُ مِنْ بَعْدُ

حَمْداً لاَ حَمْدَ أَقْرَبُ إِلَی قَوْلِکَ مِنْهُ وَ لاَ أَحْمَدَ مِمَّنْ یَحْمَدُکَ بِهِ

حَمْداً یُوجِبُ بِکَرَمِکَ الْمَزِیدَ بِوُفُورِهِ وَ تَصِلُهُ بِمَزِیدٍ بَعْدَ مَزِیدٍ طَوْلاً مِنْکَ

حَمْداً یَجِبُ لِکَرَمِ وَجْهِکَ وَ یُقَابِلُ عِزَّ جَلاَلِکَ

رَبِّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ الْمُصْطَفَی الْمُکَرَّمِ الْمُقَرَّبِ أَفْضَلَ صَلَوَاتِکَ وَ بَارِکْ عَلَیْهِ أَتَمَّ بَرَکَاتِکَ وَ تَرَحَّمْ عَلَیْهِ أَمْتَعَ رَحَمَاتِکَ

رَبِّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلاَةً زَاکِیَةً لاَ تَکُونُ صَلاَةٌ أَزْکَی مِنْهَا

وَ صَلِّ عَلَیْهِ صَلاَةً نَامِیَةً لاَ تَکُونُ صَلاَةٌ أَنْمَی مِنْهَا وَ صَلِّ عَلَیْهِ صَلاَةً رَاضِیَةً لاَ تَکُونُ صَلاَةٌ فَوْقَهَا

رَبِّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلاَةً تُرْضِیهِ وَ تَزِیدُ عَلَی رِضَاهُ وَ صَلِّ عَلَیْهِ صَلاَةً تُرْضِیکَ و تَزِیدُ عَلَی رِضَاکَ لَهُ

وَ صَلِّ عَلَیْهِ صَلاَةً لاَ تَرْضَی لَهُ إِلاَّ بِهَا وَ لاَ تَرَی غَیْرَهُ لَهَا أَهْلاً

رَبِّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلاَةً تُجَاوِزُ رِضْوَانَکَ وَ یَتَّصِلُ اتِّصَالُهَا بِبَقَائِکَ وَ لاَ یَنْفَدُ کَمَا لاَ تَنْفَدُ کَلِمَاتُکَ

رَبِّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلاَةً تَنْتَظِمُ صَلَوَاتِ مَلاَئِکَتِکَ وَ أَنْبِیَائِکَ وَ رُسُلِکَ وَ أَهْلِ طَاعَتِکَ

وَ تَشْتَمِلُ عَلَی صَلَوَاتِ عِبَادِکَ مِنْ جِنِّکَ وَ إِنْسِکَ وَ أَهْلِ إِجَابَتِکَ وَ تَجْتَمِعُ عَلَی صَلاَةِ کُلِّ مَنْ ذَرَأْتَ وَ بَرَأْتَ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِکَ

رَبِّ صَلِّ عَلَیْهِ وَ آلِهِ صَلاَةً تُحِیطُ بِکُلِّ صَلاَةٍ سَالِفَةٍ وَ مُسْتَأْنَفَةٍ وَ صَلِّ عَلَیْهِ وَ عَلَی آلِهِ صَلاَةً مَرْضِیَّةً لَکَ وَ لِمَنْ دُونَکَ

وَ تُنْشِئُ مَعَ ذَلِکَ صَلَوَاتٍ تُضَاعِفُ مَعَهَا تِلْکَ الصَّلَوَاتِ عِنْدَهَا وَ تَزِیدُهَا عَلَی کُرُورِ الْأَیَّامِ زِیَادَةً فِی تَضَاعِیفَ لاَ یَعُدُّهَا غَیْرُکَ

رَبِّ صَلِّ عَلَی أَطَایِبِ أَهْلِ بَیْتِهِ الَّذِینَ اخْتَرْتَهُمْ لِأَمْرِکَ وَ جَعَلْتَهُمْ خَزَنَةَ عِلْمِکَ وَ حَفَظَةَ دِینِکَ وَ خُلَفَاءَکَ فِی أَرْضِکَ

وَ حُجَجَکَ

عَلَى عِبَادِکَ وَ طَهَّرْتَهُمْ مِنَ الرِّجْسِ وَ الدَّنَسِ تَطْهِيراً بِإِرَادَتِکَ وَ جَعَلْتَهُمُ الْوَسِيلَهَ إِلَيْکَ وَ الْمَسْلَکَ إِلَى جَنَّتِکَ

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلاَهً تُجْزِلُ لَهُمْ بِهَا مِنْ نِحَلِکَ وَ كَرَامَتِکَ

وَ تُكْمِلُ لَهُمُ الْأَشْيَاءَ مِنْ عَطَايَاکَ وَ نَوَافِلِکَ وَ تُوَفِّرُ عَلَيْهِمُ الْحَظَّ مِنْ عَوَائِدِکَ وَ فَوَائِدِکَ

رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ صَلاَهً لاَ أَمَدَ فِي أَوَّلِهَا وَ لاَ غَايَهَ لِأَمَدِهَا وَ لاَ نِهَايَهَ لِآخِرِهَا

رَبِّ صَلِّ عَلَيْهِمْ زِنَهَ عَرْشِکَ وَ مَا دُونَهُ وَ مِلْ ءَ سَمَاوَاتِکَ وَ مَا فَوْقَهُنَّ وَ عَدَدَ أَرَضِيکَ وَ مَا تَحْتَهُنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَ

صَلاَهً تُقَرِّبُهُمْ مِنْکَ زُلْفَى وَ تَكُونُ لَکَ وَ لَهُمْ رِضًى وَ مُتَّصِلَهً بِنَظَائِرِهِنَّ أَبَداً

اَللَّهُمَّ إِنَّکَ أَيَّدْتَ دِينَکَ فِي كُلِّ أَوَانٍ بِإِمَامٍ أَقَمْتَهُ عَلَماً لِعِبَادِکَ وَ مَنَاراً فِي بِلَادِکَ بَعْدَ أَنْ وَصَلْتَ حَبْلَهُ بِحَبْلِکَ

وَ جَعَلْتَهُ الذَّرِيعَهَ إِلَى رِضْوَانِکَ وَ افْتَرَضْتَ طَاعَتَهُ وَ حَذَّرْتَ مَعْصِيَتَهُ وَ أَمَرْتَ بِامْتِثَالِ أَوَامِرِهِ وَ الِانْتِهَاءِ عِنْدَ نَهْيِهِ

وَ أَلَّا يَتَقَدَّمَهُ مُتَقَدِّمٌ وَ لاَ يَتَأَخَّرَ عَنْهُ مُتَأَخِّرٌ فَهُوَ عِصْمَهُ اللاَّئِذِينَ وَ كَهْفُ الْمُؤْمِنِينَ وَ عُرْوَهُ الْمُتَمَسِّكِينَ وَ بَهَاءُ الْعَالَمِينَ

اَللَّهُمَّ فَأَوْزِعْ لِوَلِيِّکَ شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِ وَ أَوْزِعْنَا مِثْلَهُ فِيهِ وَ آتِهِ مِنْ لَدُنْکَ سُلْطَاناً نَصِيراً وَ افْتَحْ لَهُ فَتْحاً يَسِيراً

وَ أَعِنْهُ بِرُكْنِکَ الْأَعَزِّ وَ اشْدُدْ أَزْرَهُ وَ قَوِّ عَضُدَهُ وَ رَاعِهِ بِعَيْنِکَ وَ احْمِهِ بِحِفْظِکَ وَ انْصُرْهُ بِمَلاَئِكَتِکَ وَ امْدُدْهُ بِجُنْدِکَ الْأَغْلَبِ

وَ أَقِمْ بِهِ كِتَابَکَ وَ حُدُودَکَ وَ شَرَائِعَکَ وَ سُنَنَ رَسُولِکَ - صَلَوَاتُکَ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ وَ آلِهِ - وَ أَحْيِ بِهِ مَا أَمَاتَهُ الظَّالِمُونَ مِنْ مَعَالِمِ دِينِکَ

وَ اجْلُ بِهِ صَدَاءَ الْجَوْرِ عَنْ طَرِيقَتِکَ وَ أَبِنْ بِهِ الضَّرَّاءَ مِنْ سَبِيلِکَ وَ أَزِلْ بِهِ النَّاكِبِينَ عَنْ صِرَاطِکَ وَ امْحَقْ بِهِ بُغَاهَ قَصْدِکَ عِوَجاً

وَ أَلِنْ جَانِبَهُ لِأَوْلِيَائِکَ وَ ابْسُطْ يَدَهُ

عَلَى أَعْدَائِکَ وَ هَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَ رَحْمَتَهُ وَ تَعَطُّفَهُ وَ تَحَنُّنَهُ وَ اجْعَلْنَا لَهُ سَامِعِینَ مُطِیعِینَ

وَ فِی رِضَاهُ سَاعِینَ وَ إِلَی نُصْرَتِهِ وَ الْمُدَافَعَهِ عَنْهُ مُکْنِفِینَ وَ إِلَیْکَ وَ إِلَی رَسُولِکَ - صَلَوَاتُکَ اللَّهُمَّ عَلَیْهِ وَ آلِهِ - بِذَلِکَ مُتَقَرِّبِینَ

اَللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَی أَوْلِیَائِهِمُ الْمُعْتَرِفِینَ بِمَقَامِهِمُ الْمُتَّبِعِینَ مَنْهَجَهُمُ الْمُقْتَفِینَ آثَارَهُمُ الْمُسْتَمْسِکِینَ بِعُرْوَتِهِمُ الْمُتَمَسِّکِینَ بِوِلاَیَتِهِمُ

الْمُؤْتَمِّینَ بِإِمَامَتِهِمُ الْمُسَلِّمِینَ لِأَمْرِهِمُ الْمُجْتَهِدِینَ فِی طَاعَتِهِمُ الْمُنْتَظِرِینَ أَیَّامَهُمُ

الْمَادِّینَ إِلَیْهِمْ أَعْیُنَهُمْ الصَّلَوَاتِ الْمُبَارَکَاتِ الزَّاکِیَاتِ النَّامِیَاتِ الْغَادِیَاتِ الرَّائِحَاتِ

وَ سَلِّمْ عَلَیْهِمْ وَ عَلَی أَرْوَاحِهِمْ وَ اجْمَعْ عَلَی التَّقْوَی أَمْرَهُمْ وَ أَصْلِحْ لَهُمْ شُئُونَهُمْ وَ تُبْ عَلَیْهِمْ إِنَّکَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیمُ

وَ خَیْرُ الْغَافِرِینَ وَ اجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِی دَارِ السَّلاَمِ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

اَللَّهُمَّ هَذَا یَوْمُ عَرَفَهَ یَوْمٌ شَرَّفْتَهُ وَ کَرَّمْتَهُ وَ عَظَّمْتَهُ نَشَرْتَ فِیهِ رَحْمَتَکَ وَ مَنَنْتَ فِیهِ بِعَفْوِکَ وَ أَجْزَلْتَ فِیهِ عَطِیَّتَکَ وَ تَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَی عِبَادِکَ

اَللَّهُمَّ وَ أَنَا عَبْدُکَ الَّذِی أَنْعَمْتَ عَلَیْهِ قَبْلَ خَلْقِکَ لَهُ وَ بَعْدَ خَلْقِکَ إِیَّاهُ فَجَعَلْتَهُ مِمَّنْ هَدَیْتَهُ لِدِینِکَ

وَ وَفَّقْتَهُ لِحَقِّکَ وَ عَصَمْتَهُ بِحَبْلِکَ وَ أَدْخَلْتَهُ فِی حِزْبِکَ وَ أَرْشَدْتَهُ لِمُوَالاَهِ أَوْلِیَائِکَ وَ مُعَادَاهِ أَعْدَائِکَ

ثُمَّ أَمَرْتَهُ فَلَمْ یَأْتَمِرْ وَ زَجَرْتَهُ فَلَمْ یَنْزَجِرْ وَ نَهَیْتَهُ عَنْ مَعْصِیَتِکَ فَخَالَفَ أَمْرَکَ إِلَی نَهْیِکَ لاَ مُعَانَدَهً لَکَ وَ لاَ اسْتِکْبَاراً عَلَیْکَ

بَلْ دَعَاهُ هَوَاهُ إِلَی مَا زَیَّلْتَهُ وَ إِلَی مَا حَذَّرْتَهُ وَ أَعَانَهُ عَلَی ذَلِکَ عَدُوُّکَ وَ عَدُوُّهُ

فَأَقْدَمَ عَلَیْهِ عَارِفاً بِوَعِیدِکَ رَاجِیاً لِعَفْوِکَ وَاثِقاً بِتَجَاوُزِکَ وَ کَانَ أَحَقَّ عِبَادِکَ مَعَ مَا مَنَنْتَ عَلَیْهِ أَلاَّ یَفْعَلَ

وَ هَا أَنَا ذَا بَیْنَ یَدَیْکَ صَاغِراً ذَلِیلاً خَاضِعاً خَاشِعاً خَائِفاً مُعْتَرِفاً بِعَظِیمٍ مِنَ الذُّنُوبِ تَحَمَّلْتُهُ وَ جَلِیلٍ مِنَ الْخَطَایَا اجْتَرَمْتُهُ

مُسْتَجِیراً بِصَفْحِکَ لاَئِذاً بِرَحْمَتِکَ مُوقِناً أَنَّهُ لاَ یُجِیرُنِی مِنْکَ مُجِیرٌ وَ لاَ یَمْنَعُنِی مِنْکَ مَانِعٌ

فَعُدْ عَلَیَّ بِمَا تَعُودُ بِهِ

عَلَى مَنِ اقْتَرَفَ مِنْ تَغَمُّدِكَ وَ جُدْ عَلَيَّ بِمَا تَجُودُ بِهِ عَلَى مَنْ أَلْقَى بِيَدِهِ إِلَيْكَ مِنْ عَفْوِكَ

وَ امْنُنْ عَلَيَّ بِمَا لاَ يَتَعَاظَمُكَ أَنْ تَمُنَّ بِهِ عَلَى مَنْ أَمَّلَكَ مِنْ غُفْرَانِكَ

وَ اجْعَلْ لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ نَصِيباً أَنَالُ بِهِ حَظّاً مِنْ رِضْوَانِكَ وَ لاَ تَرُدَّنِي صِفْراً مِمَّا يَنْقَلِبُ بِهِ الْمُتَعَبِّدُونَ لَكَ مِنْ عِبَادِكَ

وَ إِنِّي وَ إِنْ لَمْ أُقَدِّمْ مَا قَدَّمُوهُ مِنَ الصَّالِحَاتِ فَقَدْ قَدَّمْتُ تَوْحِيدَكَ وَ نَفْيَ الْأَضْدَادِ وَ الْأَنْدَادِ وَ الْأَشْبَاهِ عَنْكَ

وَ أَتَيْتُكَ مِنَ الْأَبْوَابِ الَّتِي أَمَرْتَ أَنْ تُؤْتَى مِنْهَا وَ تَقَرَّبْتُ إِلَيْكَ بِمَا لاَ يَقْرُبُ أَحَدٌ مِنْكَ إِلاَّ بِالتَّقَرُّبِ بِهِ

ثُمَّ أَتْبَعْتُ ذَلِكَ بِالْإِنَابَةِ إِلَيْكَ وَ التَّذَلُّلِ وَ الاِسْتِكَانَةِ لَكَ وَ حُسْنِ الظَّنِّ بِكَ

وَ الثِّقَةِ بِمَا عِنْدَكَ وَ شَفَعْتُهُ بِرَجَائِكَ الَّذِي قَلَّ مَا يَخِيبُ عَلَيْهِ رَاجِيكَ

وَ سَأَلْتُكَ مَسْأَلَةَ الْحَقِيرِ الذَّلِيلِ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ وَ مَعَ ذَلِكَ خِيفَةً وَ تَضَرُّعاً وَ تَعَوُّذاً وَ تَلَوُّذاً

لاَ مُسْتَطِيلاً بِتَكَبُّرِ الْمُتَكَبِّرِينَ وَ لاَ مُتَعَالِياً بِدَالَّةِ الْمُطِيعِينَ وَ لاَ مُسْتَطِيلاً بِشَفَاعَةِ الشَّافِعِينَ

وَ أَنَا بَعْدُ أَقَلُّ الْأَقَلِّينَ وَ أَذَلُّ الْأَذَلِّينَ وَ مِثْلُ الذَّرَّةِ أَوْ دُونَهَا

فَيَا مَنْ لَمْ يُعَاجِلِ الْمُسِيئِينَ وَ لاَ يَنْدَهُ الْمُتْرَفِينَ وَ يَا مَنْ يَمُنُّ بِإِقَالَةِ الْعَاثِرِينَ وَ يَتَفَضَّلُ بِإِنْظَارِ الْخَاطِئِينَ

أَنَا الْمُسِيءُ الْمُعْتَرِفُ الْخَاطِئُ الْعَاثِرُ

أَنَا الَّذِي أَقْدَمَ عَلَيْكَ مُجْتَرِئاً

أَنَا الَّذِي عَصَاكَ مُتَعَمِّداً

أَنَا الَّذِي اسْتَخْفَى مِنْ عِبَادِكَ وَ بَارَزَكَ

أَنَا الَّذِي هَابَ عِبَادَكَ وَ أَمِنَكَ

أَنَا الَّذِي لَمْ يَرْهَبْ سَطْوَتَكَ وَ لَمْ يَخَفْ بَأْسَكَ

أَنَا الْجَانِي عَلَى نَفْسِهِ

أَنَا الْمُرْتَهَنُ بِبَلِيَّتِهِ

أَنَا الْقَلِيلُ الْحَيَاءِ

أَنَا الطَّوِيلُ الْعَنَاءِ

بِحَقِّ مَنِ انْتَجَبْتَ مِنْ خَلْقِکَ وَ بِمَنِ اصْطَفَيْتَهُ لِنَفْسِکَ بِحَقِّ مَنِ اخْتَرْتَ مِنْ بَرِيَّتِکَ وَ مَنِ اجْتَبَيْتَ لِشَأْنِکَ

بِحَقِّ مَنْ وَصَلْتَ طَاعَتَهُ بِطَاعَتِکَ وَ مَنْ جَعَلْتَ مَعْصِيَتَهُ کَمَعْصِيَتِکَ

بِحَقِّ مَنْ قَرَنْتَ مُوَالاَتَهُ بِمُوَالاَتِکَ وَ مَنْ نُطْتَ مُعَادَاتَهُ بِمُعَادَاتِکَ

تَغَمَّدْنِی فِی يَوْمِی هَذَا

بِمَا تَتَغَمَّدُ بِهِ مَنْ جَأَرَ إِلَيْکَ مُتَنَصِّلاً وَ عَاذَ بِاسْتِغْفَارِکَ تَائِباً

وَ تَوَلَّنِی بِمَا تَتَوَلَّی بِهِ أَهْلَ طَاعَتِکَ وَ الزُّلْفَی لَدَیْکَ وَ الْمَکَانَهِ مِنْکَ

وَ تَوَحَّدْنِی بِمَا تَتَوَحَّدُ بِهِ مَنْ وَفَی بِعَهْدِکَ وَ أَتْعَبَ نَفْسَهُ فِی ذَاتِکَ وَ أَجْهَدَهَا فِی مَرْضَاتِکَ

وَ لَا تُؤَاخِذْنِی بِتَفْرِیطِی فِی جَنْبِکَ وَ تَعَدِّی طَوْرِی فِی حُدُودِکَ وَ مُجَاوَزَهِ أَحْکَامِکَ

وَ لَا تَسْتَدْرِجْنِی بِإِمْلَائِکَ لِی اسْتِدْرَاجَ مَنْ مَنَعَنِی خَیْرَ مَا عِنْدَهُ وَ لَمْ یَشْرَکْکَ فِی حُلُولِ نِعْمَتِهِ بِی

وَ نَبِّهْنِی مِنْ رَقْدَهِ الْغَافِلِینَ وَ سِنَهِ الْمُسْرِفِینَ وَ نَعْسَهِ الْمَخْذُولِینَ

وَ خُذْ بِقَلْبِی إِلَی مَا اسْتَعْمَلْتَ بِهِ الْقَانِتِینَ وَ اسْتَعْبَدْتَ بِهِ الْمُتَعَبِّدِینَ وَ اسْتَنْقَذْتَ بِهِ الْمُتَهَاوِنِینَ

وَ أَعِذْنِی مِمَّا یُبَاعِدُنِی عَنْکَ وَ یَحُولُ بَیْنِی وَ بَیْنَ حَظِّی مِنْکَ وَ یَصُدُّنِی عَمَّا أُحَاوِلُ لَدَیْکَ

وَ سَهِّلْ لِی مَسْلَکَ الْخَیْرَاتِ إِلَیْکَ وَ الْمُسَابَقَهَ إِلَیْهَا مِنْ حَیْثُ أَمَرْتَ وَ الْمُشَاحَّهَ فِیهَا عَلَی مَا أَرَدْتَ

وَ لَا تَمْحَقْنِی فِیمَن تَمْحَقُ مِنَ الْمُسْتَخِفِّینَ بِمَا أَوْعَدْتَ

وَ لَا تُهْلِکْنِی مَعَ مَنْ تُهْلِکُ مِنَ الْمُتَعَرِّضِینَ لِمَقْتِکَ

وَ لَا تُتَبِّرْنِی فِیمَنْ تُتَبِّرُ مِنَ الْمُنْحَرِفِینَ عَنْ سُبُلِکَ

وَ نَجِّنِی مِنْ غَمَرَاتِ الْفِتْنَهِ وَ خَلِّصْنِی مِنْ لَهَوَاتِ الْبَلْوَی وَ أَجِرْنِی مِنْ أَخْذِ الْإِمْلَاءِ

وَ حُلْ بَیْنِی وَ بَیْنَ عَدُوٍّ یُضِلُّنِی وَ هَوًی یُوبِقُنِی وَ مَنْقَصهٍ تَرْهَقُنِی

وَ لَا تُعْرِضْ عَنِّی إِعْرَاضَ مَنْ لَا تَرْضَی عَنْهُ بَعْدَ غَضَبِکَ

وَ لَا تُؤْیِسْنِی مِنَ الْأَمَلِ فِیکَ فَیَغْلِبَ عَلَیَّ الْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَتِکَ

وَ لَا تَمْنَحْنِی بِمَا لَا طَاقَهَ لِی بِهِ فَتَبْهَظَنِی مِمَّا تُحَمِّلُنِیهِ مِنْ فَضْلِ مَحَبَّتِکَ

وَ لَا تُرْسِلْنِی مِنْ یَدِکَ إِرْسَالَ مَنْ لَا خَیْرَ فِیهِ وَ لَا حَاجَهَ بِکَ إِلَیْهِ وَ لَا إِنَابَهَ لَهُ

وَ لَا تَرْمِ بِی رَمْیَ مَنْ سَقَطَ مِنْ عَیْنِ رِعَایَتِکَ وَ مَنِ اشْتَمَلَ عَلَیْهِ الْخِزْیُ مِنْ عِنْدِکَ

بَلْ خُذْ بِیَدِی مِنْ سَقْطَهِ الْمُتَرَدِّینَ وَ وَهْلَهِ الْمُتَعَسِّفِینَ وَ زَلَّهِ الْمَغْرُورِینَ

وَ وَرْطَهِ الْهَالِكِينَ

وَ عَافِنِی مِمَّا ابْتَلَیْتَ بِهِ طَبَقَاتِ عَبِیدِکَ وَ إِمَائِکَ وَ بَلِّغْنِی مَبَالِغَ مَنْ عُنِیتَ بِهِ وَ أَنْعَمْتَ عَلَیْهِ وَ رَضِیتَ عَنْهُ فَأَعَشْتَهُ حَمِیداً وَ تَوَفَّیْتَهُ سَعِیداً

وَ طَوِّقْنِی طَوْقَ الْإِقْلَاعِ عَمَّا یُحْبِطُ الْحَسَنَاتِ وَ یَذْهَبُ بِالْبَرَکَاتِ

وَ أَشْعِرْ قَلْبِیَ الِازْدِجَارَ عَنْ قَبَائِحِ السَّیِّئَاتِ وَ فَوَاضِحِ الْحَوْبَاتِ

وَ لَا تَشْغَلْنِی بِمَا لَا أُدْرِکُهُ إِلَّا بِکَ عَمَّا لَا یُرْضِیکَ عَنِّی غَیْرُهُ

وَ انْزِعْ مِنْ قَلْبِی حُبَّ دُنْیَا دَنِیَّهٍ تَنْهَی عَمَّا عِنْدَکَ وَ تَصُدُّ عَنِ ابْتِغَاءِ الْوَسِیلَهِ إِلَیْکَ وَ تُذْهِلُ عَنِ التَّقَرُّبِ مِنْکَ

وَ زَیِّنْ لِیَ التَّفَرُّدَ بِمُنَاجَاتِکَ بِاللَّیْلِ وَ النَّهَارِ

وَ هَبْ لِی عِصْمَهً تُدْنِینِی مِنْ خَشْیَتِکَ وَ تَقْطَعُنِی عَنْ رُکُوبِ مَحَارِمِکَ وَ تَفُکَّنِی مِنْ أَسْرِ الْعَظَائِمِ

وَ هَبْ لِیَ التَّطْهِیرَ مِنْ دَنَسِ الْعِصْیَانِ وَ أَذْهِبْ عَنِّی دَرَنَ الْخَطَایَا وَ سَرْبِلْنِی بِسِرْبَالِ عَافِیَتِکَ

وَ رَدِّنِی رِدَاءَ مُعَافَاتِکَ وَ جَلِّلْنِی سَوَابِغَ نَعْمَائِکَ وَ ظَاهِرْ لَدَیَّ فَضْلَکَ وَ طَوْلَکَ

وَ أَیِّدْنِی بِتَوْفِیقِکَ وَ تَسْدِیدِکَ وَ أَعِنِّی عَلَی صَالِحِ النِّیَّهِ وَ مَرْضِیِّ الْقَوْلِ وَ مُسْتَحْسَنِ الْعَمَلِ

وَ لَا تَکِلْنِی إِلَی حَوْلِی وَ قُوَّتِی دُونَ حَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ

وَ لَا تُخْزِنِی یَوْمَ تَبْعَثُنِی لِلِقَائِکَ وَ لَا تَفْضَحْنِی بَیْنَ یَدَیْ أَوْلِیَائِکَ وَ لَا تُنْسِنِی ذِکْرَکَ وَ لَا تُذْهِبْ عَنِّی شُکْرَکَ

بَلْ أَلْزِمْنِیهِ فِی أَحْوَالِ السَّهْوِ عِنْدَ غَفَلَاتِ الْجَاهِلِینَ لِآلَائِکَ وَ أَوْزِعْنِی أَنْ أُثْنِیَ بِمَا أَوْلَیْتَنِیهِ وَ أَعْتَرِفَ بِمَا أَسْدَیْتَهُ إِلَیَ

وَ اجْعَلْ رَغْبَتِی إِلَیْکَ فَوْقَ رَغْبَهِ الرَّاغِبِینَ وَ حَمْدِی إِیَّاکَ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِینَ

وَ لَا تَخْذُلْنِی عِنْدَ فَاقَتِی إِلَیْکَ وَ لَا تُهْلِکْنِی بِمَا أَسْدَیْتُهُ إِلَیْکَ وَ لَا تَجْبَهْنِی بِمَا جَبَهْتَ بِهِ الْمُعَانِدِینَ لَکَ

فَإِنِّی لَکَ مُسَلِّمٌ أَعْلَمُ أَنَّ الْحُجَّهَ لَکَ وَ أَنَّکَ أَوْلَی بِالْفَضْلِ وَ أَعْوَدُ بِالْإِحْسَانِ وَ أَهْلُ التَّقْوَی وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَهِ

وَ أَنَّکَ بِأَنْ تَعْفُوَ أَوْلَی مِنْکَ بِأَنْ تُعَاقِبَ وَ أَنَّکَ بِأَنْ تَسْتُرَ أَقْرَبُ

مِنْکَ إِلَی أَنْ تَشْهَرَ

فَأَحْیِنِی حَیَاةً طَیِّبَةً تَنْتَظِمُ بِمَا أُرِیدُ وَ تَبْلُغُ مَا أُحِبُّ مِنْ حَیْثُ لاَ آتِی مَا تَکْرَهُ وَ لاَ أَرْتَکِبُ مَا نَهَیْتَ عَنْهُ وَ أَمِتْنِی مِیتَةَ مَنْ یَسْعَی نُورُهُ بَیْنَ یَدَیْهِ وَ عَنْ یَمِینِهِ

وَ ذَلِّلْنِی بَیْنَ یَدَیْکَ وَ أَعِزَّنِی عِنْدَ خَلْقِکَ وَ ضَعْنِی إِذَا خَلَوْتُ بِکَ وَ ارْفَعْنِی بَیْنَ عِبَادِکَ وَ أَغْنِنِی عَمَّنْ هُوَ غَنِیٌّ عَنِّی وَ زِدْنِی إِلَیْکَ فَاقَةً وَ فَقْراً

وَ أَعِذْنِی مِنْ شَمَاتَهِ الْأَعْدَاءِ وَ مِنْ حُلُولِ الْبَلاَءِ وَ مِنَ الذُّلِّ وَ الْعَنَاءِ

تَغَمَّدْنِی فِیمَا اطَّلَعْتَ عَلَیْهِ مِنِّی بِمَا یَتَغَمَّدُ بِهِ الْقَادِرُ عَلَی الْبَطْشِ لَوْ لاَ حِلْمُهُ وَ الْآخِذُ عَلَی الْجَرِیرَهِ لَوْ لاَ أَنَاتُهُ

وَ إِذَا أَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً أَوْ سُوءاً فَنَجِّنِی مِنْهَا لِوَاذاً بِکَ وَ إِذْ لَمْ تُقِمْنِی مَقَامَ فَضِیحَهٍ فِی دُنْیَاکَ فَلاَ تُقِمْنِی مِثْلَهُ فِی آخِرَتِکَ

وَ اشْفَعْ لِی أَوَائِلَ مِنَنِکَ بِأَوَاخِرِهَا وَ قَدِیمَ فَوَائِدِکَ بِحَوَادِثِهَا وَ لاَ تَمْدُدْ لِی مَدّاً یَقْسُو مَعَهُ قَلْبِی

وَ لاَ تَقْرَعْنِی قَارِعَةً یَذْهَبُ لَهَا بَهَائِی وَ لاَ تَسُمْنِی خَسِیسَةً یَصْغُرُ لَهَا قَدْرِی وَ لاَ نَقِیصَةً یُجْهَلُ مِنْ أَجْلِهَا مَکَانِی

وَ لاَ تَرُعْنِی رَوْعَةً أُبْلِسُ بِهَا وَ لاَ خِیفَةً أُوجِسُ دُونَهَا اجْعَلْ هَیْبَتِی فِی وَعِیدِکَ وَ حَذَرِی مِنْ إِعْذَارِکَ وَ إِنْذَارِکَ وَ رَهْبَتِی عِنْدَ تِلاَوَهِ آیَاتِکَ

وَ اعْمُرْ لَیْلِی بِإِیقَاظِی فِیهِ لِعِبَادَتِکَ وَ تَفَرُّدِی بِالتَّهَجُّدِ لَکَ وَ تَجَرُّدِی بِسُکُونِی إِلَیْکَ

وَ إِنْزَالِ حَوَائِجِی بِکَ وَ مُنَازَلَتِی إِیَّاکَ فِی فَکَاکِ رَقَبَتِی مِنْ نَارِکَ وَ إِجَارَتِی مِمَّا فِیهِ أَهْلُهَا مِنْ عَذَابِکَ

وَ لاَ تَذَرْنِی فِی طُغْیَانِی عَامِهاً وَ لاَ فِی غَمْرَتِی سَاهِیاً حَتَّی حِینٍ وَ لاَ تَجْعَلْنِی عِظَةً لِمَنِ اتَّعَظَ وَ لاَ نَکَالاً لِمَنِ اعْتَبَرَ وَ لاَ فِتْنَةً لِمَنْ نَظَرَ

وَ لاَ تَمْکُرْ بِی فِیمَنْ تَمْکُرُ بِهِ وَ لاَ تَسْتَبْدِلْ بِی غَیْرِی وَ لاَ تُغَیِّرْ

لِی اسْماً وَ لاَ تُبَدِّلْ لِی جِسْماً

وَ لاَ تَتَّخِذْنِی هُزُواً لِخَلْقِکَ وَ لاَ سُخْرِیّاً لَکَ وَ لاَ تَبعاً إلاَّ لِمَرْضَاتِکَ وَ لاَ مُمْتَهَناً إلاَّ بِالاِنْتِقَامِ لَکَ

وَ أَوْجِدْنِی بَرْدَ عَفْوِکَ وَ حَلاَوَهَ رَحْمَتِکَ وَ رَوْحِکَ وَ رَیْحَانِکَ وَ جَنَّهِ نَعِیمِکَ

وَ أَذِقْنِی طَعْمَ الْفَرَاغِ لِمَا تُحِبُّ بِسَعَهٍ مِنْ سَعَتِکَ وَ الاِجْتِهَادِ فِیمَا یُزْلِفُ لَدَیْکَ وَ عِنْدَکَ وَ أَتْحِفْنِی بِتُحْفَهٍ مِنْ تُحَفَاتِکَ

وَ اجْعَلْ تِجَارَتِی رَابِحَهً وَ کَرَّتِی غَیْرَ خَاسِرَهٍ وَ أَخِفْنِی مَقَامَکَ وَ شَوِّقْنِی لِقَاءَکَ

وَ تُبْ عَلَیَّ تَوْبَهً نَصُوحاً لاَ تُبْقِ مَعَهَا ذُنُوباً صَغِیرَهً وَ لاَ کَبِیرَهً وَ لاَ تَذَرْ مَعَهَا عَلاَنِیَهً وَ لاَ سَرِیرَهً

وَ انْزِعِ الْغِلَّ مِنْ صَدْرِی لِلْمُؤْمِنِینَ وَ اعْطِفْ بِقَلْبِی عَلَی الْخَاشِعِینَ وَ کُنْ لِی کَمَا تَکُونُ لِلصَّالِحِینَ

وَ حَلِّنِی حِلْیَهَ الْمُتَّقِینَ وَ اجْعَلْ لِی لِسَانَ صِدْقٍ فِی الْغَابِرِینَ وَ ذِکْراً نَامِیاً فِی الْآخِرِینَ وَ وَافِ بِی عَرْصَهَ الْأَوَّلِینَ

وَ تَمِّمْ سُبُوغَ نِعْمَتِکَ عَلَیَّ وَ ظَاهِرْ کَرَامَاتِهَا لَدَیَّ امْلَأْ مِنْ فَوَائِدِکَ یَدَیَّ وَ سُقْ کَرَائِمَ مَوَاهِبِکَ إِلَیَ

وَ جَاوِرْ بِیَ الْأَطْیَبِینَ مِنْ أَوْلِیَائِکَ فِی الْجِنَانِ الَّتِی زَیَّنْتَهَا لِأَصْفِیَائِکَ وَ جَلِّلْنِی شَرَائِفَ نِحَلِکَ فِی الْمَقَامَاتِ الْمُعَدَّهِ لِأَحِبَّائِکَ

وَ اجْعَلْ لِی عِنْدَکَ مَقِیلاً آوِی إِلَیْهِ مُطْمَئِنّاً وَ مَثَابَهً أَتَبَوَّؤُهَا وَ أَقَرُّ عَیْناً وَ لاَ تُقَایِسْنِی بِعَظِیمَاتِ الْجَرَائِرِ

وَ لاَ تُهْلِکْنِی یَوْمَ تُبْلَی السَّرَائِرُ وَ أَزِلْ عَنِّی کُلَّ شَکٍّ وَ شُبْهَهٍ وَ اجْعَلْ لِی فِی الْحَقِّ طَرِیقاً مِنْ کُلِّ رَحْمَهٍ

وَ أَجْزِلْ لِی قِسَمَ الْمَوَاهِبِ مِنْ نَوَالِکَ وَ وَفِّرْ عَلَیَّ حُظُوظَ الْإِحْسَانِ مِنْ إِفْضَالِکَ

وَ اجْعَلْ قَلْبِی وَاثِقاً بِمَا عِنْدَکَ وَ هَمِّی مُسْتَفْرَغاً لِمَا هُوَ لَکَ وَ اسْتَعْمِلْنِی بِمَا تَسْتَعْمِلُ بِهِ خَالِصَتَکَ

وَ أَشْرِبْ قَلْبِی عِنْدَ ذُهُولِ الْعُقُولِ طَاعَتَکَ وَ اجْمَعْ لِیَ الْغِنَی وَ الْعَفَافَ وَ الدَّعَهَ وَ الْمُعَافَاهَ وَ الصِّحَّهَ وَ السَّعَهَ وَ الطُّمَأْنِینَهَ وَ

الْعَافِيَهَ

وَ لاَ تُحْبِطْ حَسَنَاتِی بِمَا یَشُوبُهَا مِنْ مَعْصِیَتِکَ وَ لاَ خَلَوَاتِی بِمَا یَعْرِضُ لِی مِنْ نَزَغَاتِ فِتْنَتِکَ

وَ صُنْ وَجْهِی عَنِ الطَّلَبِ إِلَی أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِینَ وَ ذُبَّنِی عَنِ الْتِمَاسِ مَا عِنْدَ الْفَاسِقِینَ

وَ لاَ تَجْعَلْنِی لِلظَّالِمِینَ ظَهِیراً وَ لاَ لَهُمْ عَلَی مَحْوِ کِتَابِکَ یَداً وَ نَصِیراً وَ حُطْنِی مِنْ حَیْثُ لاَ أَعْلَمُ حِیَاطَهً تَقِینِی بِهَا

وَ افْتَحْ لِی أَبْوَابَ تَوْبَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ وَ رَأْفَتِکَ وَ رِزْقِکَ الْوَاسِعِ إِنِّی إِلَیْکَ مِنَ الرَّاغِبِینَ وَ أَتْمِمْ لِی إِنْعَامَکَ إِنَّکَ خَیْرُ الْمُنْعِمِینَ

وَ اجْعَلْ بَاقِیَ عُمُرِی فِی الْحَجِّ وَ الْعُمْرَهِ ابْتِغَاءَ وَجْهِکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ وَ السَّلاَمُ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ أَبَدَ الْآبِدِین

ترجمه

نیایش چهل و هفتم

حمد خداوندی را که پروردگار جهانیان است.

بـار خـدایا، حمـد بـاد تو را، ای پدیـد آورنـده آسـمان ها و زمین، ای صاحب جلالت و عظمت، ای مهتر مهتران، ای معبود هر معبود،

ای آفریننـده هر موجود، ای خداونـدی که چون همگان از میان برونـد تو باقی هستی، خـدایی که هیـچ چیز همانندش نیست و هیچ چیز از حیطه علم او بیرون نیست و او بر هر چیز احاطه دارد و هر چیز را نگهبان است.

بار خدایا، تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست: خداوند یکتای تنهای بی همانند و یگانه.

تویی آن خـدای یکتا، که هیـچ خـدایی جز تو نیست:خداونـد کریم و بخشـنده و در کرم و بخشـندگی به حد نهایت، خداوند عظیم و در عظمت بی مانند، کبیر و صاحب کبریا.

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوند متعال و در نهایت تعالی و سخت انتقام گیرنده.

تویی آن خدای یکتا،

که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوند بخشاینده مهربان دانای حکیم.

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوند شنوای بینای بی آغاز و آگاه.

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوند کریم در کرم از همه افزون بر دوام و همیشه جاویدان.

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوندی که پیش از همه بوده و پس از همه خواهد بود.

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوندی که در عین اعتلاـ بر همه، نزدیک است و در عین نزدیکی متعالی.

تویی آن خدای یکتا، که هیچ خدایی جز تو نیست:خداوند شکوهمند بزرگ بزرگوار و شایان ستایش.

تویی خداوندی که هر چه آفریده ای نه از هیچ اصل و مایه آفریده ای، و هر چه را نقش بسته ای بی هیچ نمونه ای نقش بسته ای، و هر چه پدید آورده ای بی هیچ تقلیدی پدید آورده ای.

تویی که هر چه به عرصه وجود آورده ای به میزان معین آورده ای و هر چیز آماده کرده ای و کارهای عالم نیک سامان داده ای.

تویی که در آفرینش شریکی یاریت نکرده و در کارها به وزیریت نیاز نیفتاده و در کار تو را شاهد و ناظری نبوده است.

تویی که چون اراده کنی حتمی است و هر چه تقدیر کنی بر مقتضای عدل است و هر چه حکم کنی از روی انصاف است.

تویی که در مکان نگنجی و سلطه کس با سلطه تو بر نیاید، نه برهانت ناتوان کند و نه از گفتن وامانی.

تویی که هر چیز را شمار کرده ای و برای هر چیز مدت و زمانی معین قرار داده ای و هر چیز را به

مقدار معلوم پدید آورده ای.

تویی که اوهام از درک ذات تو درمانند و افهام از چگونگی تو عاجز آیند و دیدگان جای تو در نیابند.

تویی که به حدی محدود نیستی و به صورتی تجسم نیافته ای و فرزندی نیاورده ای که خود از دیگری زاده شده باشی.

تویی که تو را ضدی نیست که به دشمنیت بر خیزد و همتایی نیست تا بر تو پیشی جوید و همانندی نه که با تو دم برابری زند.

تویی که آفرینش آغاز کردی و موجودات بیافریدی و احداث کردی و ابداع کردی و هر چه ساختی نیکو ساختی.

بار خدایا، منزهی تو. شگفتا چه بزرگ است شأن و منزلت تو، چه بلند است مکانت و مقام تو و چه نیکو حق و باطل از یکدیگر جدا ساخته ای.

منزهی تو، ای خداوند مهربان، چه فراوان است مهربانی تو، ای خداوند رءوف، چه عظیم است رأفت تو، ای خداوند حکیم، چه شگفت است دانایی تو.

منزهی تو، ای پادشاه، چه بسیار است قدرت تو، ای بخشنده، چه بی اندازه است توانگری تو، ای رفیع پایه، چه والاست رفعت تو. تویی دارنده شکوهمندی، تویی دارنده بزرگواری، تویی در خور سپاس و ستایش.

منزهی تو، ای خداوندی که دستت به نیکیها گشاده است. اگر هدایتی هست، از جانب توست. هر کس از متاع این جهانی یا ثواب آن - جهانی چیزی از تو خواهد، بیابد.

منزهی تو، ای خداوندی که هر چه در عرصه پهناور علم تو جای دارد در برابرت خاضع است و هر چه فرود عرش توست در برابر عظمتت خاشع است و همه آفریدگانت در برابرت سر تسلیم فرو دارند.

منزهی

تـو، نه به حـواس مـا در آیی، نه به دست پسـودن و لمس احسـاس شوی، نه کس بر تو مکری توانـد کرد، نه کس از تو چیزی پنهان توانـد داشت، نه کس تواند با تو راه خلاف پوید یا با تو منازعه کند یا بر تو چیره گردد یا با تو جدال کند یا بفریبدت یا بر تو کیدی اندیشد.

منزهی تو ای خداوند، راه تو راهی هموار است و فرمان تو طریق نیکبختی است. تو زنده ای و همه را به تو نیاز است.

منزهی تو ای خداوند، سخنت همه حکمت است و تقدیرت حتم. چون اراده کنی، به اجرا در آید.

منزهی تو ای خداوند، کس نیست که مشیت تو را باز گرداند و کلمات تو دگرگونی نپذیرد.

منزهی تو ای خداوند، آثار قدرتت آشکار است. آفریننده آسمان هایی و خالق جانهایی.

حمد باد تو را، حمدی که به دوام تو بر دوام ماند.

حمد باد تو را، حمدی که تا نعمتت جاودانه است جاودانه ماند.

حمد باد تو را، حمدی در برابر احسانت،

حمدی که به خشنودیت بیفزاید.

حمد باد تو را، با هر حمد گوی دیگر، و شکر باد تو را، شکری که شکر گزاران از ادای آن بازمانند.

حمد باد تو را، حمدی که تنها تو را سزد و بدان جز به تو تقرب نتوان جست.

حمدی که دوام نعمت پیشین را سبب شود و نعمتهای تازه را دوام بخشد.

حمدی که با گذشت روزگاران مضاعف گردد و همواره و پی در پی روی در فزونی نهد.

حمدی که فرشتگان حسابگر از شمار آن در مانند و بر آنچه فرشتگان کاتب در

لوح محفوظ ثبت کرده اند فزونی گیرد.

حمدی که همتراز عرش مجید تو بود و با کرسی رفیع تو همسنگ باشد.

حمدی که ثوابش در نزد تو به کمال باشد و جزای آن، هر جزای دیگر را مستغرق خود سازد.

حمدی که آشکارش عین نهانش بود و نهانش با صدق نیت همراه.

حمدی که هیچ مخلوقی همانند آن تو را نستوده باشد و کس جز تو ارج آن نشناسد.

حمدی که هر جهد شمارگرانش را نیاز به یاری افتد و هر کس آهنگ آن کند که حق ادای آن به جای آرد، به تأیید تواش حاجت باشد.

حمدی که هر حمد دیگر را که آفریده ای در خود گرد آورد و هر حمدی را که زین پس بیافرینی در رشته انتظام کشد.

حمدی که هیچ حمدی به سخن تو نزدیک تر از او نباشد و از ساینده آن، حمد گوینده تری نبود.

حمدی که به پاس کرم تو بر نعمتها بیفزاید و تو به پاس احسانت پی در پی بر آن بیفزایی.

حمدی که شایان عظمت ذات تو باشد و با عزت و جلال تو برابر شود.

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان محمد، آن پیامبر برگزیده پسندیده گرامی مقرب درگاهت، برترین تحیات و درودهای خود را، و او را برکت ده سرشارترین برکات خود، و رحمت خود بر او فرست ممتع ترین رحمتهایت را.

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان او، تحیت و درودی پاک که هیچ تحیت و درودی پاک تر از آن نباشد،

تحیت و درودی فزاینده که هیچ تحیت و درودی فزاینده تر از آن نبود، تحیت و

درودی خشنود کننده که برتر از آن تحیت و درودی صورت نبندد.

ای پرودگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان او، تحیت و درودی که خشنودش گرداند و بر خشنودیش بیفزاید، تحیت و درودی که تو را خشنود گرداند و خشنودیت از او فزونی گیرد،

تحیت و درودی آن چنان که جز آن را بر او نپسندی و جز او را شایان آن ندانی.

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان او، تحیت و درودی که از غایت رضای تو فراتر رود و به بقای تو باقی ماند و آن سان که کلمات تو را پایانی نیست پایان نپذیرد.

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر محمد و خاندان او، تحیتی که تحیات ملائکه تو را و پیامبران تو و رسولان تو را و اهل طاعت تو را در یک رشته گرد آورد

و درودهای بندگان تو را از جن و انس و آنان که دعوت تو را اجابت کرده اند، در بر گیرد و تحیت و درود همه اصناف آفریدگانت را در خود گرد آورد.

ای پروردگار من، تحیت و درود بفرست بر او و خاندانش، تحیت و درودی که بر هر درود و تحیتی که زین پیش بوده یا ازین پس خواهد بود احاطه یابد. و بر او و خاندانش تحیت و درود بفرست، تحیت و درودی که در نزد تو و در نزد غیر تو پسندیده آید

و با آن، تحیات و درودهایی بیافرینی که آنچه پیش از این درود و تحیت فرستاده ایم مضاعف گردد و با گذشت روزگاران بر آن بیفزایی و بیفزایی تا

آنجا که کس جز تو آنها را احصا نتواند کرد.

ای پروردگـار من، بر اهل بیت طیبین او که آنان را برای قیام به امر خود برگزیـده ای و خازنان علم خود و حافظان دین خود و خلفای خود بر روی زمین

و حجتهای خود بر بندگان قرار داده ای و آنان را به خواست خود از هر ناپاک پاک گردانیده ای و طریق رسیدن به مقام قرب خود و وصول به بهشت ساخته ای، تحیت و درود بفرست.

ای پروردگـار من، بر محمـد و خانـدان او تحیت و درود بفرست، تحیت و درودی که بـدان بخشـش و انعـامت را در حق آنان فراوان گردانی

و هر گونه عطایای خود به ایشان به کمال رسانی و عواید و فواید فراوان نصیبشان سازی.

ای پروردگار من، بر محمد و خاندان او تحیت و درودی بفرست که نه آغازش را حدی باشد، نه مدتش را پایانی و نهایتی.

ای پرودگـار مـن، تحیت و درود بفرست بر ایشـان، تحیت و درودی همسـنگ عرش عظیم خـود و هر چه در فرود عرش جـای دارد، لبالب آسمان ها و هر چه فراتر از آنهاست و به شمار زمینها و هر چه در زیر آنهاست و هر چه بین آنهاست.

تحیت و درودی که تقرب تو را در پی داشته باشد و تو را و ایشان را خشنود گرداند. همواره و همانند این ها تا ابد.

بـار خـدایا، در هر زمان دین خویش به امامی یاری بخشـیده ای که او را بر پای داشـته ای تا علم راهنمای بنـدگانت شود و در بلاد تو چراغ فروزان هدایت گردد و رشته پیمان او به رشته پیمان خود پیوسته ای

و او

را وسیله خشنودی خود ساخته ای و اطاعت او فریضه گردانیده ای و مردم را از سرکشی در برابر او بر حذر داشته ای و فرمان داده ای که به هر چه امر می کند اطاعت کنند و از هر چه نهی می کند باز ایستند

و کس بر او پیشی نگیرد و کس از او واپس نماند و او نگهدار کسانی است که بدو پناه می برند و کهف امان مؤمنان است و حلقه اعتصام ایشان است و جلال و جلوه جهانیان است.

بار خدایا، به ولی خود الهام نمای که شکر نعمتی را که به او ارزانی داشته ای به جای آرد و ما را نیز الهام ده که شکر نعمت هدایت او به جای آریم و او را از جانب خود سلطه و توانایی ده و به آسانی راه پیروزی بر او بگشای

و به نیرومندترین ارکان قدرت خود یاری اش فرمای و پشتش محکم و بازوانش توانا گردان و زیر نظر مراقبت خویش قرار ده و در سایه حفظ خود حفظش نمای و به ملائکه خود یاری اش ده و به لشکر پیروزمند خود مددش رسان.

ای خداوند، کتاب خود، حدود و شرایع خود و سنتهای پیامبر خود را - صلواتك اللهم علیه و آله - بدو بر پای دار و هر چه را ظالمان از معالم دینت میرانیده اند بدو زنده دار

و بدو زنگ ستم ستمکاران از آیین خویش بزدای و بدو دشواریها از راه خود دور گردان و به نیروی او کسانی را که از راه تو منحرف شده اند از میان بردار و آن کسان را که صراط مستقیم تو را راه کج جلوه می دهند نابود نمای.

ای خداوند،

ولی و امام خود را برای دوستانت قلبی مهربان و نرم عطا کن و دست قدرت او بر دشمنانت گشوده گردان و رأفت و رحمت و عطوفت و محبتش را نصیب ما گردان و ما را از نیوشندگان و فرمانبرداران امر او قرار ده

و چنان کن که در راه رضای او سعی کنیم و یاری اش نماییم و مدافع او در برابر دشمنش باشیم و این سبب تقرب ما به تو و رسول تو – صلواتک علیه و آله – گردد.

بار خدایا، تحیت و درود بفرست دوستان ایشان را:آن اعتراف کنندگان به مقام و منزلت ایشان، آن پیروی کنندگان راه ایشان، آن پای نهندگان به جای پای ایشان، آن چنگ زنندگان به رشته آیین ایشان، آن تمسک جویان به دوستی ایشان،

آن پذیرندگان پیشوایی ایشان، آن تسلیم شوندگان به فرمان ایشان، آن کوشندگان در طاعت ایشان، آن منتظران دولت ایشان

و آن چشم به راهان ظهور ایشان. تحیت و درودی مبارک پاکیزه، فزاینده، در هر بامداد و هر شبانگاه.

ای خداوند، بر ایشان سلام کن و بر ارواحشان. اعمالشان با تقوی توأم نمای و احوالشان به صلاح آور و توبه شان بپذیر، که تو، توبه پذیرنده و مهربانی،

تو بهترین آمرزندگانی. ما را به رحمت خود با آنان در دار السلام بهشت جای ده، ای مهربان ترین مهربانان.

بار خدایا، امروز روز عرفه است. روزی است که آن را شریف و گرامی داشته ای و تعظیم و تجلیل کرده ای. در این روز رحمت خود پراکنده ای و بر مردمان به عفو خود منت نهاده ای و عطای خود در حق ایشان افزوده ای و بر بندگانت تفضل فرموده ای.

ای خداوند،

مـن آن بنـده تـوأم که هم پیش از آفریـدن او، او را از نعمت خـود بر خـوردار سـاختی و هم پس از آن. او را در زمره کسـانی آورده ای که آنان را به دین خود راه نموده ای

و به گزاردن حق خویش توفیق داده ای و اکنون چنـگ در ریسـمان اسـتوار دوستی تو زده و تواش در حزب خود داخل کرده ای و راهش نموده ای که با دوستانت دوستی ورزد و با دشمنانت دشمنی کند.

سپس فرمانش دادی و او فرمان نبرد، منعش کردی و به منع تو وقعی ننهاد، از معصیت خود نهیش کردی فرمان تو خلاف کرد و مرتکب همان اعمالی شد که از آن نهیش کرده بودی، اما نه از روی عناد و گردنکشی،

بلکه هوای نفسـش او را به اعمالی فرا خواند که تو از آن دورش خواسته بودی و از آتش ترسانده بودی. دشمن تو و دشمن او – شیطان – بفریفتش

تا در عین آگاهی از عذاب تو، مرتکب معاصی شد. اکنون به عفو تو امید بسته و به بخشایش تو مطمئن گشته است. با آن همه احسان که تو در حق او کرده بودی از دیگر بندگانت سزاوارتر بود که چنان نکند که کرده بود.

ای خداوند، این منم که در برابر تو ایستاده ام، خوار و ذلیل و خاضع و خاشع و خائف و معترف به گناهان بزرگی که بارش را بر دوش می کشم و خطاهای عظیمی که مرتکب شده ام.

در سایه عفو تو خزیده ام و به جوار رحمت تو پناه جسـته ام و به یقین می دانم که کسی مرا از تو زنهار نخواهد داد و کس مرا از کیفر تو

در امان نخواهد داشت.

بار خدایا، اکنون که به درگاهت روی نهاده ام، تو نیز آن پرده که بر گنهکاران می کشی بر من نیز بکش و بر من ببخشای آن بخشایش خود را که به کسی ارزانی می داری که خود را تسلیم تو می کند.

بر من احسان کن، آن سان که در حق کسی که آرزوی آمرزش تو دارد، که احسان تو هر چند سترگ بود در نظرت به چیزی نسنجد.

بار خدایا، برای من در این روز نصیبی قرار ده که از آن به خشنودی تو رسم و مرا از ثوابی که پرستندگانت از آن بهره ور می شوند تهیدست باز مگردان،

که هر چند نتوانسته ام از اعمال نیک چیزی تقدیم دارم، آن سان که دیگران تقدیم داشته اند، ولی توحید تو و نفی اضداد و امثال از تو را تقدیم داشته ام

و از درهایی به نزد تو آمده ام که تو خود فرموده ای که از آن درها به سوی تو آیند و به درگاه تو به چیزی تقرب جسته ام که تا به آن تقرب نجویند، به تو تقرب نتوانند یافت.

آنگاه از پی آن تقرب به درگاه تو توبه کرده ام، در عین خواری و فروتنی و حسن ظن به تو

و اعتماد به رحمت تو، و امید به تو را که امیدواران از آن نومید نمی شوند شفیع خود گردانیده ام.

ای خداوند، دست سؤال پیش تو دراز کرده ام، همانند موجود حقیر ذلیل بینوای فقیر ترسانی، زنهار خواه، همراه با ترس و تضرع و پناه آوردن به تو و التجا به ذیل جلال تو،

نه از سر گردنکشی و چون متکبران به تکبر، نه از روی اعتلا آن سان که

عبادت کننده را دلیر سازد و نه از روی اتکا به شفاعت شافعان.

ای خداوند، من کمترین کمترانم و خوارترین خوارترانم، همانند ذره ای یا حتی کمتر از آن.

و اینک ای خداوندی که در کیفر بدکاران شتاب نمی کنی و فرو رفتگان در ناز و نعمت را مهلت می دهی و گنهکاران را به انعام خود عفو می کنی و به فضل خویش از خطاکاران مهلت باز نمی گیری،

من بدکاری هستم معترف و خطاکاری هستم لغزیده و به سر در آمده.

دلیرانه در برابر تو مرتکب گناه شده

و به عمد معصیت تو کرده ام.

من همانم که اعمال ناپسند خود را از بندگان تو مستور داشته و در نزد تو آشکار ساخته ام.

من همانم که از بندگانت ترسان بوده ولی خود را از تو در امان دیده ام.

من همانم که از سطوت تو بیمناک نشده ام و از خشم تو ترسی به دل راه نداده ام.

من بر خود جنایت کرده ام،

من گروگان بلای خویشتنم،

من از شرم و حیا بهره ای چندان نبرده ام

و من گرفتار رنجی دیرینه ام.

بار خدایا، تو را سوگند می دهم به آن که از میان خلق او را برگزیده ای، به آن که او را برای خود پسندیده ای، به آن که از میان آفریدگانت او را اختیار کرده ای، به آن که او را برای خود برگزیده ای،

به آن که طاعت او را به طاعت خود پیوسته ای و معصیت او را معصیت خود دانسته ای

و دوستی اش به دوستی خود قرین ساخته ای و دشمنی اش را دشمنی خود شمرده ای،

در این روز مرا چونان کسانی که از گناه بیزاری جسته اند و به تو پناه آورده اند و توبه کرده و به

آمرزش تو پیوسته اند خلعت عفو و رحمت خود بپوشان.

بار خدایا، از هر چه پرستندگان و مقربان خود را نصیب می دهی، مرا نیز نصیب ده.

مرا خاص خود گردان، بدان گونه که وفا کنندگان به عهد خود را و آنان را که در عبادت تو خویشتن به رنج افکنده و در خشنودی تو کوشیده اند، خاص خود می گردانی.

مرا به سبب قصور در بندگی ات یا تجاوز از حد خویش و احکام تو، مؤاخذت مفرمای.

بار خدایا، چنان مباد که مرا مهلت دهی تا به تدریج سزاوار کیفر شوم، چونان کسی که نعمت از من باز گرفت و چنان پنداشت که هر خیر و نیکی که هست از جانب اوست، تا آنجا که تو را هم در نعمتی که نصیب من شده بود شریک نساخت.

ای خداوند، مرا از خواب غافلان و ناهشیاری اسرافکاران و خواب آلودگی خذلان رسیدگان بیدار و آگاه ساز.

دلم را به کاری بر گمار که اطاعت کنندگان را بدان گماشته ای و متعبدان را بدان واداشته ای و بندگان سهل انگار را بدان از عذاب رهایی بخشیده ای.

بار خدایا، مرا از هر چه از درگاه تو دور می دارد، یا میان من و فیضی که از سوی تو به من می رسد حایل می گردد، یا از هر قصد که نزد تو کنم باز می دارد، در پناه خود دار.

ای خداوند، آن راه خیر را که به سوی تو رهنمون است پیش پای من هموار نمای. در رسیدن به نیکیها از آن راه که خود فرموده ای، سبقت را بر من آسان کن و تلاش برای دست یافتن به آنها را، بدان گونه که خود خواسته ای، نصیب من

فرما.

مرا همراه کسانی که وعده عذاب تو را سهل می انگارند تباه مکن

و با آنان که آماج انتقام تو هستند هلاک منمای

و با آن گروه که از طریق تو منحرف می شوند خرد و شکسته مکن.

مرا از گردابهای فتنه رهایی بخش و از تنگناهای بلا وارهان و آن سان مهلتم مده که به غفلت گرفتار آیم.

ای خداوند، میان من و دشمنی که گمراهم سازد و هوای نفسی که هلاکم گرداند و زیانی که مرا فرو گیرد، حایل شو.

از من همانند آن کس که بر او خشم گرفته ای و از او خشنود نگردیده ای، رویگردان مشو.

مرا از خود مأیوس مساز. آن سان که نومیدی از رحمتت بر من غلبه یابد.

ای خداوند، بدان حد به من مبخش که تاب و توان آن را نداشته باشم که در زیر بار محبت فراوان تو گرنبار شوم.

و مرا از دست مهل چونان کسی که دیگر در او امید خیری نبود و تو را با او کاری نباشد و باز گشتنش را فایدتی صورت نبندد.

و مرا میفکن چونان کسی که از چشم عنایت تو افتاده است و خواری و شوربختی اش فرا گرفته،

بل دستم را بگیر تا چون افتادگان نیفتم و چون گمگشتگان نهراسم و چون فریب خوردگان نلغزم و در گرداب هلاک شوندگان سرنگون نشوم.

بار خدایا، مرا سلامت عطا کن و از آن بلا که غلامان و کنیزان خود بدان مبتلا می سازی رهایی بخش و به مقام کسی رسان که مورد عنایت توست و نعمتش داده ای و از او خشنود بوده ای و عمرش داده ای و ستوده داشته ای و میرانده ای و خوشبخت ساخته ای.

بار خدایا، طوق گردن من ساز دل برکندن مرا از هر چه حسناتم را بی ارج می سازد و برکاتم را از میان می برد.

بار خدایا، شعار قلب من ساز انزجار از زشتیهای گناهان و رسواییهای معاصی را.

مرا از کارهای اخروی که تو را خشنود می گرداند به کارهای دنیوی که جز به مدد تو بدان دست نمی یابم مشغول منمای.

خداوندا، برکن از دل من محبت این جهان سفله را که راه مرا از دست یافتن به خیراتی که در نزد توست می بندد و چون خواهم که به سوی تو آیم سد راه من می شود و از تقرب به درگاه تو غافل می گرداند.

ای خداوند، در دل من بیارای تنهایی در شبها و روزها را و مناجات با تو را.

مرا عصمتی بخش که به خشیت تو نزدیک گرداند و از ارتکاب محارم دور دارد و از اسارت در چنگال گناهان بزرگ آزاد ساز.

بار خدایا، مرا از آلودگی معصیت و شوخگنی گناهان پاکیزه ساز و جامه عافیت و تندرستی بر من افکن

و در حله ای از نعم گسترده خود بپوشان و احسان و بخشش خود پی در پی نصیب من گردان

و به توفیق و رهنمایی خویشم یاری نمای و چون آهنگ کاری شایسته کنم یا سخنی شایسته گویم یا عملی نیکو انجام دهم، یاری ام ده

و مرا به نیرو و قوت خود وامگذار بی آنکه تو خود قوت و نیرویم بخشیده باشی.

بار خدایا، آن روز که مرا برای دیدار خود از گور بر می انگیزی، خوارم مگردان و در نزد اولیای خود رسوایم مساز و ذکر خود از یاد من مبر و زبان شکر و

سپاس خویش از من مگیر،

بلکه در حالات سهو و بی خبری، آن هنگام که جاهلان از سپاس نعمتهایت غافلند همواره شکر و سپاس خویش بر زبان من جاری فرمای و مرا الهام کن که در برابر نعمتی که مرا داده ای سپاست گویم و به آن خیرات که مرا فرستاده ای معترف آیم.

بار خدایا، رغبت مرا به خود فراتر از رغبت هر رغبت کننده ای قرار ده و سپاس مرا فراتر از سپاس هر سپاس گوینده ای.

به هنگام فقر که دست نیاز به سوی تو دراز می کنم مرا وامگذار و بدان اعمال که به جای آورده ام و نه در خور مقام جلال تو بوده تباهم مکن و چون دشمنانت دست رد به روی من مزن،

که من در برابر تو تسلیمم و می دانم که حجت تو راست و تو به فضل و بخشایش سزاوارتری و در مقام احسان سود رساننده تر. تو سزاوارتری که از تو بترسند. تو سزاوارتری که از تو آمرزش خواهند.

تو به عفو شایسته تری تا به عقوبت کردن. تو به پوشیدن گناه نزدیک تری تا به افشا کردن.

ای خداوند، مرا به حیاتی خوش و پاکیزه زنده بدار که به هر چه خواهم برسد و به آنچه دوست می دارم پایان یابد، چندان که دست به کاری نزنم که تواش خوش نداشته باشی یا مرتکب کاری نشوم که تو از آن نهی فرموده ای. از تو خواهم که بمیرانی مرا همانند آن کسان که روشنایی شان در برابرشان و در سمت راستشان حرکت می کند.

بار خدایا، مرا در برابر خود ذلیل گردان و در نزد بندگانت عزیز دار. چون با تو خلوت کنم، فروتنیم بخش و در میان

بندگان خود سر فراز دار و از هر کس که به منش نیازی نیست بی نیاز گردان و هر چه بیشترم فقیر و نیازمند درگاه خود ساز.

ای خداوند، مرا از شماتت دشمنان و نزول بلا و ذلت و رنج در پناه خود دار.

از عیبها و خطاهای من که خود از آن آگاهی اغماض کن، همانند کسی که اگر حلمش مانع نمی آمد انتقام می گرفت و اگر طریق مدارا نمی پیمود گناه را کیفر می داد.

بار خدایا، هر گاه در این جهان خواهی که بر قومی فتنه ای یا ناسزایی وارد آوری، مرا که به تو پناه جسته ام از آن میان رهایی ده و همچنان که در این جهانم در جایگاه رسوایان بر پای نداشته ای در آن جهان نیز در جایگاه رسوایانم بر پای مدار

و در حق من نعمتهای این – جهانی با نعمتهای آن جهانی و فواید دیرینه با فواید تازه توأم گردان و عمر مرا آن قدر دراز مکن که به قساوت قلبم انجامد

و بر سر من حادثه ای دردناک و سخت مفرست که شکوه و آب و رنگ من از میان ببرد و مرا به مقامی فرومایه که قدر و منزلت من حقیر گرداند یا به نقیصه ای که بدان مقام و مرتبت خویش از کف بدهم گرفتار منمای.

ای خداوند، مرا چنان مترسان که ترسم به نومیدی کشد و چنان مرا بیم مده که وحشت بر سراسر قلبم چیره شود. چنان کن که ترسم تنها از عذاب تو باشد و وحشتم از انذار و هشدار تو و دهشتم به هنگام تلاوت آیات کتاب تو.

بار خدایا، شبم را آباد دار:به بیدار ماندنم برای عبادت

تو و شب – زنده داریم در تنهایی برای تو و بریدن از همگان و آرامش یافتن تنها به تو

و آوردن حوایج به درگاه تو و اصرار در طلب برای رهاییم از آتش جهنم و زنهار دادنم از عذابی که گنهکاران در آن گرفتارند.

ای خداوند، مرا در وادی عصیان سرگشته رها مکن و تا زنده ام در ورطه سهو و بی خبریم وامگذار و مرا به حالی میفکن که دیگران از من پند گیرند یا سبب عبرت همگان شوم یا کسی در من بنگرد و گمراه شود.

و در زمره کسانی که با آنان مکر میکنی، با من مکر مکن و دیگری را به جای من مگزین و نامم را به طومار گنهکاران مبر و تنم را در کشاکش گرفتاریهای این جهانی و عذابهای آن جهانی دیگرگون منمای

و مرا مضحکه مردم قرار مده و مسخره درگاه خود مساز. چنان کن که پیوسته در جست وجوی خشنودی تو باشم و در تلاش برای انتقامجویی از دشمنان تو.

بار خدایا، خنکی عفوت را، حلاوت رحمتت را، روح و ریحان و بهشت پر نعمتت را ارزانی من دار

و از فضل خویش به من بچشان طعم فراغت را در گزاردن آنچه تو دوست می داری و طعم مجاهدت را در آنچه موجب تقرب به درگاه توست و مرا تحفه ای کرامند عطا کن.

بار خدایا، چنان کن که در تجارتم سود برم و بی هیچ زیان باز گردم و خوف ایستادن و پاسخ گفتن در روز باز جست را در دل من افکن و به دیدار خود مشتاق فرمای

و به توبه ای بی بازگشت که پس از آن نه گناه خردم باقی ماند

نه گناه بزرگ، نه گناه آشکار و نه گناه پنهان، توفیق ده.

بیخ کینه مؤمنان از سینه من برکن. قلبم را با مردمان فروتن مهربان گردان. با من چنان باش که با صالحان هستی.

به زیور پرهیزگارانم بیارای. نام نیک من بر زبان آیندگان جاری گردان آوازه من در میان معاصران به نیکی بلند نمای و در روز رستاخیز مرا در زمره آنان که با پیامبر تو مهاجرت کردند در آور.

بار خدایا، مرا فراخی نعمت ده به حد کمال و کرامتهای آن از پی یکدیگر به من ارزانی دار. دستان من از عطای خود پر کن و مواهب کرامند خویش به سوی من روان دار.

مرا در بهشتی که برای برگزیدگان خویش آراسته ای، در جوار اولیای پاک خود جای ده. تشریف عطای خویش بر من بپوشان و در منازلی که برای دوستانت مهیا ساخته ای مکان ده.

برای من مکانی مطمئن که در آن آرام گیرم و جایی که در آن مسکن گزینم و دلم شاد شود، برگزین. ای خداوند، کیفر مرا با گناهان بزرگی که مرتکب شده ام برابر منمای

و در آن روز که اسرار آشکار می شود هلاکم مکن. هر شک و شبهتی از دلم بزدای. از دروازه های رحمت راه من به حق بگشای.

سهم مرا از مواهب نعم خود افزون فرمای و از سر افضال خویش نصیبم را از احسان و بخشش خود فراوان گردان.

بار خدایا، دلم را به آنچه در نزد توست آرام و مطمئن نمای و همه قصد مرا ویژه اعمالی ساز که رضای تو در آن باشد و مرا به کاری برگمار که خاصان درگاهت را بر آن می گماری.

چون خردها به غفلت افتند، تو دل مرا به آب طاعت خویش سیراب فرمای و توانگری و عفت و آسایش و بی گزندی و تندرستی و فراخی در روزی و آرامش و عافیت را همه یکجا نصیب من گردان.

حسنات مرا با معصیتی که به آن آمیخته گردد تباه منمای. خلوتهایم را به خیالات ناپسندی که برای آزمایش بر دل من می فرستی بر هم مزن.

آبروی مرا حفظ کن که چیزی از مردم زمانه نخواهم و مرا از خواهش فاسقان باز دار.

پشتیبان ستمگرانم قرار مده و مرا از همدلی و همدستی با آنان در محو کتاب خود در امان دار. محافظتم کن، آن سان که خود ندانم و از هر بد در امان باشم.

درهای توبه و رحمت و رأفت و رزق فراوان خود به رویم بگشای، که من از روی آورندگان به درگاه توام. بار خدایا، نعمتت را بر من تمام کن، که تو بهترین نعمت دهندگانی.

برای خشنودی خود، باقی عمر مرا در حج و عمره سپری ساز، ای پروردگار جهانیان.

و صلی الله علی محمد و آله الطیبین الطاهرین، و السلام علیه و علیهم ابد الآبدین.

دعای ۴۸صحیفه- دعاؤه فی یوم الضحی و الجمعه

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْأَضْحَى وَ يَوْمَ الْجُمُعَهِ

اَللَّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مُبَارَكٌ مَيْمُونٌ وَ الْمُسْلِمُونَ فِيهِ مُجْتَمِعُونَ فِي أَقْطَارِ أَرْضِكَ يَشْهَدُ السَّائِلُ مِنْهُمْ وَ الطَّالِبُ وَ الرَّاغِبُ وَ الرَّاهِبُ

وَ أَنْتَ النَّاظِرُ فِي حَوَائِجِهِمْ فَأَسْأَلُكَ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ هَوَانِ مَا سَأَلْتُكَ عَلَيْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا بِأَنَّ لَكَ الْمُلْكَ وَ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ مَهْمَا قَسَمْتَ

بَيْنَ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ خَيْرٍ أَوْ عَافِيَهٍ أَوْ بَرَكَهٍ أَوْ هُدًى أَوْ عَمَلٍ بِطَاعَتِكَ

أَوْ خَيْرٍ تَمُنُّ بِهِ عَلَيْهِمْ تَهْدِيهِمْ بِهِ إِلَيْكَ أَوْ تَرْفَعُ لَهُمْ عِنْدَكَ دَرَجَهً أَوْ تُعْطِيهِمْ بِهِ خَيْراً مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ أَنْ تُوَفِّرَ حَظِّى وَ نَصِيبِى مِنْهُ

أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِأَنَّ لَكَ الْمُلْكَ وَ الْحَمْدَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ حَبِيبِكَ وَ صِفْوَتِكَ وَ خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ

وَ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ الْأَبْرَارِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ صَلاَهً لاَ يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا إِلاَّ أَنْتَ

وَ أَنْ تُشْرِكَنَا فِي صَالِحِ مَنْ دَعَاكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا وَ لَهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

اَللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَعَمَّدْتُ بِحَاجَتِي وَ بِكَ أَنْزَلْتُ الْيَوْمَ فَقْرِي وَ فَاقَتِي وَ مَسْكَنَتِي وَ إِنِّي بِمَغْفِرَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ أَوْثَقُ مِنِّي بِعَمَلِي

وَ لَمَغْفِرَتُكَ وَ رَحْمَتُكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَوَلَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَهٍ هِيَ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَ تَيْسِيرِ ذَلِكَ عَلَيْكَ

وَ بِفَقْرِي إِلَيْكَ وَ غِنَاكَ عَنِّي فَإِنِّي لَمْ أُصِبْ خَيْراً قَطُّ إِلاَّ مِنْكَ وَ لَمْ يَصْرِفْ عَنِّي سُوءاً قَطُّ أَحَدٌ غَيْرُكَ وَ لاَ أَرْجُو لِأَمْرِ آخِرَتِي وَ دُنْيَايَ سِوَاكَ

اَللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ وَ تَعَبَّأَ وَ أَعَدَّ وَ اسْتَعَدَّ لِوِفَادَهٍ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَ نَوَافِلِهِ وَ طَلَبَ نَيْلِهِ وَ جَائِزَتِهِ

فَإِلَيْكَ يَا مَوْلاَيَ كَانَتِ الْيَوْمَ تَهْيِئَتِي وَ تَعْبِئَتِي وَ إِعْدَادِي وَ اسْتِعْدَادِي رَجَاءَ عَفْوِكَ وَ رِفْدِكَ وَ طَلَبَ نَيْلِكَ وَ جَائِزَتِكَ

اَللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لاَ تُخَيِّبِ الْيَوْمَ ذَلِكَ مِنْ رَجَائِي يَا مَنْ لاَ يُحْفِيهِ سَائِلٌ وَ لاَ يَنْقُصُهُ نَائِلٌ

فَإِنِّي لَمْ آتِكَ ثِقَهً مِنِّي بِعَمَلٍ صَالِحٍ قَدَّمْتُهُ وَ لاَ شَفَاعَهِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ إِلاَّ شَفَاعَهَ مُحَمَّدٍ

وَ أَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ سَلاَمُکَ

أَتَيْتُکَ مُقِرّاً بِالْجُرْمِ وَ الْإِسَاءَهِ إِلَى نَفْسِى أَتَيْتُکَ أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِکَ الَّذِى عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الْخَاطِئِينَ

ثُمَّ لَمْ يَمْنَعْکَ طُولُ عُکُوفِهِمْ عَلَى عَظِيمِ الْجُرْمِ أَنْ عُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَهِ وَ الْمَغْفِرَهِ

فَيَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَاسِعَهٌ وَ عَفْوُهُ عَظِيمٌ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عُدْ عَلَيَّ بِرَحْمَتِکَ وَ تَعَطَّفْ عَلَيَّ بِفَضْلِکَ وَ تَوَسَّعْ عَلَيَّ بِمَغْفِرَتِکَ

اَللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْمَقَامَ لِخُلَفَائِکَ وَ أَصْفِيَائِکَ وَ مَوَاضِعَ أُمَنَائِکَ فِى الدَّرَجِهِ الرَّفِيعَهِ الَّتِى اخْتَصَصْتَهُمْ بِهَا قَدِ ابْتَزُّوهَا

وَ أَنْتَ الْمُقَدِّرُ لِذَلِکَ لاَ يُغَالَبُ أَمْرُکَ وَ لاَ يُجَاوَزُ الْمَحْتُومُ مِنْ تَدْبِيرِکَ

كَيْفَ شِئْتَ وَ أَنَّى شِئْتَ وَ لِمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ غَيْرُ مُتَّهَمٍ عَلَى خَلْقِکَ وَ لاَ لِإِرَادَتِکَ حَتَّى عَادَ صِفْوَتُکَ وَ خُلَفَاؤُکَ مَغْلُوبِينَ مَقْهُورِينَ مُبْتَزِّينَ

يَرَوْنَ حُكْمَکَ مُبَدَّلاً وَ كِتَابَکَ مَنْبُوذاً وَ فَرَائِضَکَ مُحَرَّفَهً عَنْ جِهَاتِ أَشْرَاعِکَ وَ سُنَنَ نَبِيِّکَ مَتْرُوكَهً

اَللَّهُمَّ الْعَنْ أَعْدَاءَهُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ مَنْ رَضِىَ بِفِعَالِهِمْ وَ أَشْيَاعَهُمْ وَ أَتْبَاعَهُمْ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ إِنَّکَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

كَصَلَوَاتِکَ وَ بَرَكَاتِکَ وَ تَحِيَّاتِکَ عَلَى أَصْفِيَائِکَ إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ وَ عَجِّلِ الْفَرَجَ وَ الرَّوْحَ وَ النُّصْرَهَ وَ التَّمْكِينَ وَ التَّأْيِيدَ لَهُمْ

اَللَّهُمَّ وَ اجْعَلْنِى مِنْ أَهْلِ التَّوْحِيدِ وَ الْإِيمَانِ بِکَ وَ التَّصْدِيقِ بِرَسُولِکَ وَ الْأَئِمَّهِ الَّذِينَ حَتَمْتَ طَاعَتَهُمْ

مِمَّنْ يَجْرِى ذَلِکَ بِهِ وَ عَلَى يَدَيْهِ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

اَللَّهُمَّ لَيْسَ يَرُدُّ غَضَبَکَ إِلاَّ حِلْمُکَ وَ لاَ يَرُدُّ سَخَطَکَ إِلاَّ عَفْوُکَ وَ لا يُجِيرُ مِنْ عِقَابِکَ إِلاَّ رَحْمَتُکَ

وَ لاَ يُنْجِينِى مِنْکَ إِلاَّ التَّضَرُّعُ إِلَيْکَ وَ بَيْنَ يَدَيْکَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ هَبْ لَنَا – يَا إِلَهِى – مِنْ لَدُنْکَ فَرَجاً بِالْقُدْرَهِ الَّتِى بِهَا تُحْيِى أَمْوَاتَ الْعِبَادِ وَ بِهَا تَنْشُرُ

مَيْتَ الْبِلَادِ

وَ لَا تُهْلِكْنِی - يَا إِلَهِی - غَمّاً حَتَّی تَسْتَجِيبَ لِی وَ تُعَرِّفَنِی الْإِجَابَهَ فِی دُعَائِی

وَ أَذِقْنِی طَعْمَ الْعَافِيَهِ إِلَی مُنْتَهَی أَجَلِی وَ لَا تُشْمِتْ بِی عَدُوِّی وَ لَا تُمَكِّنْهُ مِنْ عُنُقِی وَ لَا تُسَلِّطْهُ عَلَیَ

إِلَهِی إِنْ رَفَعْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی يَضَعُنِی وَ إِنْ وَضَعْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی يَرْفَعُنِی

وَ إِنْ أَكْرَمْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی يُهِينُنِی وَ إِنْ أَهَنْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی يُكْرِمُنِی وَ إِنْ عَذَّبْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی يَرْحَمُنِی

وَ إِنْ أَهْلَكْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی يَعْرِضُ لَكَ فِی عَبْدِكَ أَوْ يَسْأَلُكَ عَنْ أَمْرِهِ

وَ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ لَيسَ فِی حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَ لَا فِی نَقِمَتِكَ عَجَلَهٌ

وَ إِنَّمَا يَعْجَلُ مَنْ يَخَافُ الْفَوْتَ وَ إِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَی الظُّلْمِ الضَّعِيفُ وَ قَدْ تَعَالَيْتَ - يَا إِلَهِی - عَنْ ذَلِكَ عُلُوّاً كَبِيراً

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَجْعَلْنِی لِلْبَلَاءِ غَرَضاً وَ لَا لِنَقِمَتِكَ نَصْباً وَ مَهِّلْنِی وَ نَفِّسْنِی

وَ أَقِلْنِی عَثْرَتِی وَ لَا تَبْتَلِيَنِّی بِبَلَاءٍ عَلَی أَثَرِ بَلَاءٍ فَقَدْ تَرَی ضَعْفِی وَ قِلَّهَ حِيلَتِی وَ تَضَرُّعِی إِلَيْكَ

أَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ الْيَوْمَ مِنْ غَضَبِكَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَعِذْنِی

وَ أَسْتَجِيرُ بِكَ الْيَوْمَ مِنْ سَخَطِكَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَجِرْنِی

وَ أَسْأَلُكَ أَمْناً مِنْ عَذَابِكَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ آمِنِّی

وَ أَسْتَهْدِيكَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اهْدِنِی

وَ أَسْتَنْصِرُكَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ انْصُرْنِی

وَ أَسْتَرْحِمُكَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ارْحَمْنِی

وَ أَسْتَكْفِيكَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اكْفِنِی

وَ أَسْتَرْزِقُكَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ارْزُقْنِی

وَ أَسْتَعِينُكَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَعِنِّی

وَ أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِی فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اغْفِرْ لِی

وَ أَسْتَعْصِمُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

آلِهِ وَ اعْصِمْنِی فَإِنِّی لَنْ أَعُودَ لِشَیْ ءٍ کَرِهْتَهُ مِنِّی إِنْ شِئْتَ ذَلِکَ

یَا رَبِّ یَا رَبِّ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ اسْتَجِبْ لِی جَمِیعَ مَا سَأَلْتُکَ وَ طَلَبْتُ إِلَیْکَ وَ رَغِبْتُ فِیهِ إِلَیْکَ وَ أَرِدْهُ وَ قَدِّرْهُ وَ اقْضِهِ وَ أَمْضِهِ

وَ خِرْ لِی فِیمَا تَقْضِی مِنْهُ وَ بَارِکْ لِی فِی ذَلِکَ وَ تَفَضَّلْ عَلَیَّ بِهِ وَ أَسْعِدْنِی بِمَا تُعْطِینِی مِنْهُ

وَ زِدْنِی مِنْ فَضْلِکَ وَ سَعَهِ مَا عِنْدَکَ فَإِنَّکَ وَاسِعٌ کَرِیمٌ وَ صِلْ ذَلِکَ بِخَیْرِ الْآخِرَهِ وَ نَعِیمِهَا یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

ثُمَّ تَدْعُو بِمَا بَدَا لَکَ وَ تُصَلِّی عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَلْفَ مَرَّهٍ هَکَذَا کَانَ یَفْعَلُ عَلَیْهِ السَّلَام

ترجمه

نیایش چهل و هشتم

بار خدایا، امروز روزی مبارک است و خجسته و مسلمانان در اقطار زمین تو گردهم آمده اند. برخی سائلان آمرزش تواند، برخی طالبان نعمت تو، جمعی با دلی پر شوق و امید و جمعی ترسان و لرزان

و تو در نیازمندیشان می نگری. پس، از تو می خواهم به جود و کرمت و آسان بودن خواهش من در نزد تو که بر محمد و خاندان او درود فرستی.

ای خداوند ما، ای پروردگار ما، از آن توست پادشاهی و خاص توست حمد و سپاس. هیچ خدایی جز تو نیست. تویی خداوند بردبار کریم مهربان بخشنده صاحب جلالت و اکرام.

تویی آفریدگار آسمان ها و زمین. از تو می خواهم که هر گاه میان بندگان مؤمن خود خیری یا عافیتی یا برکتی یا هدایتی تقسیم کنی، یا توفیق طاعتشان نصیب فرمایی،

یا برایشان منت نهی و به عملی نیک به سوی خود هدایتشان کنی، یا درجات و مراتبشان در نزد خود بر

افزایی یا خیری از خیرات دنیا و آخرت ارزانیشان می داری، در حظ و نصیب من از آن بیفزایی.

بار خـدایا، از آن توست پادشاهی و خاص توست حمد و سپاس. هیچ خدایی جز تو نیست. از تو می خواهم که بر محمد بنده خود و رسول خود و حبیب خود و برگزیده خود از میان آفریدگانت

و بر خاندان محمد، آن نیکان و پاکان و برگزیدگان، درود فرستی، درودی که جز تو کسی را یارای شمار کردنش نباشد،

و ما را در گروه بنـدگان صالـح و مؤمنت که در این روز تو را می خوانند در آوری - ای پروردگار جهانیان - و ما و ایشان را بیامرزی، که تو بر هر کار توانایی.

بار خدایا، حاجت به تو آورده ام و امروز بار فقر و فاقه و مسـکنت خویش بر دوش کشیده بر درگاه تو فرود آمده ام، در حالی که اعتمادم به آمرزش و رحمت تو بیشتر از اعتمادم به عمل خویش است،

زیرا عرصه مغفرت و رحمت تو پهنـاورتر از گناهـان من است. پس بر محمـد و آل او درود بفرست و روا گردان هر نیـازی که مراست، که تو بر آن توانایی

و این بس بر تو آسان است و من فقیر درگاه توام و تو از من بی نیازی، زیرا هر خیر که دیـده ام تنها از تو دیـده ام و هر حادثه بد که از من دور شده تنها تو دور کرده ای و در امور این جهانی و آن جهانی جز به تو امید ندارم.

ای خداوند، هر کس ساز سفر کند و مهیا شود و کمر بندد و آهنگ کند که به امید صلات و

عطایا و به چنگ آوردن مال و منال به درگاه مخلوقی رود،

ای مولای من، من ساز سفر می کنم و مهیا می شوم و کمر می بندم، و آهنگ می کنم به سوی تو، به امید عفو تو، به امید صلات و عطایای تو و به طلب بخشش و احسان تو.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و امروز مرا از امیدم نومید مکن، ای خداوندی که شوخ چشمی سائلان تو را از عطا باز نمی دارد و از عطایت نمی کاهد،

که من به اتکای عمل صالح خود به نزد تو نیامده ام و به شفاعت هیچ مخلوقی، جز شفاعت محمد و اهل بیت او - علیه و علیهم سلامک - امید نبسته ام.

ای خداوند، به درگاه تو آمده ام در حالی که به جرم خود و ستمی که در حق خود روا داشته ام اقرار می کنم. آمده ام در حالی که به عفو عظیم تو امید بسته ام که بدان خطاکاران را می بخشایی.

هر چند که آنان مدتی دراز سرگرم گناه و تباهکاری بوده اند، باز هم رحمت و مغفرت خویش از آنان دریغ نمی داری.

ای خداوندی که دریای رحمتت پهناور است و عرصه عفو و بخشایشت عظیم است، ای خدای بزرگ، ای خدای بزرگ، ای خدای بخشنده، ای خدای بخشنده،

بر محمد و خاندانش درود بفرست و رحمت خود نصیب من کن و به فضل خود بر من مهربان باش و آمرزش خویش بهره من ساز.

بار خدایا، این جایگاه، جای خلفای تو و برگزیدگان توست. ولی جایگاه رفیع امینان تو را که آنان را بدان اختصاص داده ای دیگران بربودند.

و این تقدیر توست و فرمان تو مغلوب نمی شود و از

تدبیر محتومت،

به هر گونه که بخواهی و هر جا که بخواهی، کس را یارای تجاوز نیست و تو به هر کاری که کنی داناتری و در آفرینش و اراده خود متهم نیستی. پس برگزیدگان و خلفای تو مغلوب و مقهور شدند و حقشان از کف بشد.

اکنون می نگرند که احکامت دگرگون شده و کتابت به یک سو افتاده و فرایض تو نه به روش تو به جای آورده می شود و سنتهای پیامبرت متروک مانده است.

بار خدایا، لعنت کن دشمنان ایشان را از اولین و آخرین، و لعنت کن هر کس را که به اعمال آنان رضا می دهد و لعنت کن اتباع و پیروان ایشان را.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست، که تویی خداوند ستوده صاحب مجد و عظمت.

و آن سان که به اصفیای خود إبراهیم و آل إبراهیم درود فرستادی، برکات و تحیات خویش بر محمد و آل محمد ارزانی دار. و در گشایش و آسایش و یاری کردن و تسلط بخشیدن و تأییدشان تعجیل فرما.

بار خدایا، مرا از کسانی قرار ده که تو را به یکتایی می پرستند و به تو ایمان آورده اند و پیامبرت را تصدیق کرده اند و امامان را به پیشوایی پذیرفته اند امامانی که اطاعتشان را فریضه ساخته ای

و ایمان به تو و تصدیق به رسول تو به دست ایشان اجرا می شود. آمین رب العالمین.

ای خداوند، غضب تو را جز حلم تو فرو نمی نشاند و سخط تو را جز عفو تو باز نمی گرداند و در برابر عقاب تو جز رحمتت پناهگاهی نیست.

و مرا جز تضرع به درگاه تو و زاری در برابر تو هیچ

چیز از عذابت نمی رهاند. پس بر محمد و آل محمد درود بفرست

و ای خدای من، بدان قدرت که تو راست و مردگان را بدان حیات می بخشی و بلاد مرده را زنده می کنی، در کار من گشایشی پدید آور.

ای خدای من، مرا به اندوه هلاک مکن تا دعایم را اجابت کنی و آگاهم سازی که دعایم را اجابت کرده ای،

و تا زنده ام طعم عافیت را به من بچشان و مرا دشمنکام مگردان و خصم مرا بر گردن من سوار مکن و بر من مسلطش منمای.

بار خدایا، اگر توام بر فرازی، چه کسی را یاراست که به پستم آورد و اگر به پستم آوری، چه کسی را توان بر افراختن من باشد.

اگر گرامیم داری، چه کسی خوارم تواند ساخت و اگر خوارم داری، چه کسی گرامیم تواند داشت. اگر عذابم کنی چه کسی بر من رحمت آورد

و اگر هلاکم کنی، چه کسی به دفاع از بنده ات در برابر تو یارای ایستادنش باشد، یا تو را از کار او پرسد.

دانسته ام که در حکم ستم روا نداری و در انتقام شتاب نکنی.

زیرا کسی در کاری شتاب کند که می ترسد از کفش برود و کسی ستم کند که ضعیف و ناتوان باشد. و تو ای خدای من، بس برتر از این هایی، برتریی بس عظیم.

بار خدایا، بر محمد و آل محمد درود بفرست و مرا هدف تیر بلا مگردان و آماج خشم و سخط خود مساز. مهلتم ده و از اندوهم برهان

و از لغزشها و خطاهایم در گذر و به بلایی پس از بلای دیگر مبتلا مکن، که تو خود ناتوانی مرا

و بیچارگی مرا و تضرع و زاری مرا به درگاه خود، می بینی.

بار خدایا، امروز از خشم تو به تو پناه می جویم، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا پناه ده.

امروز از سخط تو به زینهار تو می آیم، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا زینهار ده.

از تو خواهم که مرا از عذاب خود در امان داری، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا امان ده.

از تو خواهم که راهنمای من باشی، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا راه نمای.

از تو خواهم که یاور من باشی، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا یاری کن.

از تو خواهم که بر من رحمت آوری، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و بر من رحمت آور.

از تو خواهم که مرا کفایت کنی، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا کفایت کن.

از تو خواهم که مرا روزی دهی، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا روزی ده.

از خواهم که مرا مدد فرمایی، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا مدد فرمای.

از تو خواهم که گناهان گذشته مرا بیامرزی، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا بیامرز.

از تو خواهم که مرا از گناه مصون داری، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و مرا از گناه مصون دار، که اگر مشیت تو باشد، هر گز به کاری که تواش نپسندی باز نگردم.

ای پروردگار من، پروردگار من، ای خدای مهربان، ای خدای بخشنده، ای صاحب جلالت و بزرگواری، بر محمد

و خاندان او درود بفرست

و همه آنچه را از تو خواسته ام و از تو طلبیده ام و برای آن روی به تو آورده ام اجابت کن. آن را برای من بخواه و مقدر کن و حکم کن و روا دار.

و خیر مرا قرار ده در آنچه از خواسته هایم بر می آوری و مرا در آن برکت ده و بدان بر من تفضل نمای و در آنچه مرا عطا می کنی نیکبختم گردان

و برای من در فضل و احسان خود بیفزای، که تو توانگر و بخشاینده ای، و آن را به خیر و نعمت آخرتم بپیوند، یا ارحم الراحمین.

دعای ۴۹صحیفه- دعاؤه فی دفع کید الأعداء

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي دِفَاعِ كَيْدِ الْأَعْدَاءِ وَ رَدِّ بَأْسِهِمْ

إِلَهِي هَدَيْتَنِي فَلَهَوْتُ وَ وَعَظْتَ فَقَسَوْتُ وَ أَبْلَيْتَ الْجَمِيلَ فَعَصَيْتُ

ثُمَّ عَرَفْتُ مَا أَصْدَرْتَ إِذْ عَرَّفْتَنِيهِ فَاسْتَغْفَرْتُ فَأَقَلْتَ فَعُدْتُ فَسَتَرْتَ فَلَكَ - إِلَهِي - الْحَمْدُ

تَقَحَّمْتُ أَوْدِيَةَ الْهَلَاكِ وَ حَلَلْتُ شِعَابَ تَلَفٍ تَعَرَّضْتُ فِيهَا لِسَطَوَاتِكَ وَ بِحُلُولِهَا عُقُوبَاتِكَ

وَ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ التَّوْحِيدُ وَ ذَرِيعَتِي أَنِّي لَمْ أُشْرِكْ بِكَ شَيْئًا وَ لَمْ أَتَّخِذْ مَعَكَ إِلَهاً

وَ قَدْ فَرَرْتُ إِلَيْكَ بِنَفْسِي وَ إِلَيْكَ مَفَرُّ الْمُسِيءِ وَ مَفْزَعُ الْمُضَيِّعِ لِحَظِّ نَفْسِهِ الْمُلْتَجِي

فَكَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَى عَلَيَّ سَيْفَ عَدَاوَتِهِ وَ شَحَذَ لِي ظُبَةَ مُدْيَتِهِ وَ أَرْهَفَ لِي شَبَا حَدِّهِ وَ دَافَ لِي قَوَاتِلَ سُمُومِهِ

وَ سَدَّدَ نَحْوِي صَوَائِبَ سِهَامِهِ وَ لَمْ تَنَمْ عَنِّي عَيْنُ حِرَاسَتِهِ وَ أَضْمَرَ أَنْ يَسُومَنِي الْمَكْرُوهَ وَ يُجَرِّعَنِي زُعَاقَ مَرَارَتِهِ

فَنَظَرْتَ - يَا إِلَهِي - إِلَى ضَعْفِي عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَادِحِ وَ عَجْزِي عَنِ الِانْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمُحَارَبَتِهِ

وَ وَحْدَتِي فِي كَثِيرِ عَدَدِ مَنْ نَاوَانِي وَ أَرْصَدَ لِي بِالْبَلَاءِ فِيمَا لَمْ أُعْمِلْ فِيهِ فِكْرِي

فَابْتَدَأْتَنِي بِنَصْرِكَ وَ شَدَدْتَ أَزْرِي بِقُوَّتِكَ ثُمَّ فَلَلْتَ لِي حَدَّهُ وَ

صَيَّرْتَهُ مِنْ بَعْدِ جَمْعٍ عَدِيدٍ وَحْدَهُ وَ أَعْلَيْتَ كَعْبِی عَلَيْهِ

وَ جَعَلْتَ مَا سَدَّدَهُ مَرْدُوداً عَلَيْهِ فَرَدَدْتَهُ لَمْ يَشْفِ غَيْظَهُ وَ لَمْ يَسْكُنْ غَلِيلُهُ قَدْ عَضَّ عَلَى شَوَاهُ وَ أَدْبَرَ مُوَلِّياً قَدْ أَخْلَفَتْ سَرَايَاهُ

وَ كَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِی بِمَكَايِدِهِ وَ نَصَبَ لِی شَرَكَ مَصَايِدِهِ وَ وَكَّلَ بِی تَفَقُّدَ رِعَايَتِهِ

وَ أَضْبَأَ إِلَيَّ إِضْبَاءَ السَّبُعِ لِطَرِيدَتِهِ انْتِظَاراً لِانْتِهَازِ الْفُرْصَهِ لِفَرِيسَتِهِ وَ هُوَ يُظْهِرُ لِی بَشَاشَهَ الْمَلَقِ وَ يَنْظُرُنِی عَلَى شِدَّهِ الْحَنَقِ

فَلَمَّا رَأَيْتَ - يَا إِلَهِی تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ - دَغَلَ سَرِيرَتِهِ وَ قُبْحَ مَا انْطَوَى عَلَيهِ أَرْكَسْتَهُ لِأُمِّ رَأْسِهِ فِی زُبْيَتِهِ

وَ رَدَدْتَهُ فِی مَهْوَى حُفْرَتِهِ فَانْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِيلاً فِی رِبَقِ حِبَالَتِهِ الَّتِی كَانَ يُقَدِّرُ أَنْ يَرَانِی فِيهَا

وَ قَدْ كَادَ أَنْ يَحُلَّ بِی لَوْ لاَ رَحْمَتُكَ مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ

وَ كَمْ مِنْ حَاسِدٍ قَدْ شَرِقَ بِی بِغُصَّتِهِ وَ شَجِیَ مِنِّی بِغَيْظِهِ وَ سَلَقَنِی بِحَدِّ لِسَانِهِ وَ وَحَرَنِی بِقَرْفِ عُيُوبِهِ

وَ جَعَلَ عِرْضِی غَرَضاً لِمَرَامِيهِ وَ قَلَّدَنِی خِلاَلاً لَمْ تَزَلْ فِيهِ وَ وَحَرَنِی بِكَيْدِهِ وَ قَصَدَنِی بِمَكِيدَتِهِ

فَنَادَيْتُكَ - يَا إِلَهِی - مُسْتَغِيثاً بِكَ وَاثِقاً بِسُرْعَهِ إِجَابَتِكَ

عَالِماً أَنَّهُ لاَ يُضْطَهَدُ مَنْ أَوَى إِلَى ظِلِّ كَنَفِكَ وَ لاَ يَفْزَعُ مَنْ لَجَأَ إِلَى مَعْقِلِ انْتِصَارِكَ فَحَصَّنْتَنِی مِنْ بَأْسِهِ بِقُدْرَتِكَ

وَ كَمْ مِنْ سَحَائِبِ مَكْرُوهٍ جَلَّيْتَهَا عَنِّی وَ سَحَائِبِ نِعَمٍ أَمْطَرْتَهَا عَلَيَ

وَ جَدَاوِلِ رَحْمَهٍ نَشَرْتَهَا وَ عَافِيَهٍ أَلْبَسْتَهَا وَ أَعْيُنِ أَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا وَ غَوَاشِی كُرُبَاتٍ كَشَفْتَهَا

وَ كَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَ عَدَمٍ جَبَرْتَ وَ صَرْعَهٍ أَنْعَشْتَ وَ مَسْكَنَهٍ حَوَّلْتَ

كُلُّ ذَلِكَ إِنْعَاماً وَ تَطَوُّلاً مِنْكَ وَ فِی جَمِيعِهِ انْهِمَاكاً مِنِّی عَلَى مَعَاصِيكَ لَمْ تَمْنَعْكَ إِسَاءَتِی عَنْ إِتْمَامِ إِحْسَانِكَ

وَ لاَ حَجَرَنِی ذَلِكَ عَنِ ارْتِكَابِ مَسَاخِطِكَ لاَ تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ

وَ لَقَدْ سُئِلْتَ فَأَعْطَيْتَ وَ لَمْ تُسْأَلْ فَابْتَدَأْتَ وَ

اسْتُمِيحَ فَضْلُکَ فَمَا أَکْدَیْتَ

أَبَیْتَ - یَا مَوْلَایَ - إِلاَّ إِحْسَاناً وَ امْتِنَاناً وَ تَطَوُّلاً وَ إِنْعاماً وَ أَبَیْتُ إِلاَّ تَقَحُّماً لِحُرُمَاتِکَ وَ تَعَدِّیاً لِحُدُودِکَ وَ غَفْلَهً عَنْ وَعِیدِکَ

فَلَکَ الْحَمْدُ - إِلَهِی - مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاهٍ لَا یَعْجَلُ

هَذَا مَقَامُ مَنِ اعْتَرَفَ بِسُبُوغِ النِّعَمِ وَ قَابَلَهَا بِالتَّقْصِیرِ وَ شَهِدَ عَلَی نَفْسِهِ بِالتَّضْیِیعِ

اَللَّهُمَّ فَإِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِالْمُحَمَّدِیَّهِ الرَّفِیعَهِ وَ الْعَلَوِیَّهِ الْبَیْضَاءِ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِهِمَا أَنْ تُعِیذَنِی مِنْ شَرِّ کَذَا وَ کَذَا

فَإِنَّ ذَلِکَ لَا یَضِیقُ عَلَیْکَ فِی وُجْدِکَ وَ لَا یَتَکَأَّدُکَ فِی قُدْرَتِکَ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ

فَهَبْ لِی - یَا إِلَهِی - مِنْ رَحْمَتِکَ وَ دَوَامِ تَوْفِیقِکَ مَا أَتَّخِذُهُ سُلَّماً أَعْرُجُ بِهِ إِلَی رِضْوَانِکَ وَ آمَنُ بِهِ مِنْ عِقَابِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

نیایش چهل و نهم

ای خدای من، تو مرا هدایت کردی و من به لهو و غفلت روی آوردم. پندم دادی و من سخت دلی نمودم. نعمتهای نیکویم دادی و من نافرمانی کردم.

آنگاه آنچه مرا از آن منع کرده بودی به من شناسانیدی و من شناختم و آمرزش طلبیدم و تو گناه من بخشیدی. زان سپس من بار دیگر به گناه بازگشتم و تو اغماض کردی. پس حمد باد تو را ای خداوند من.

خود را در وادیهای هلاکت در افکندم و به دره های تلف در آمدم و در آن احوال، با سطوت و قهر تو، با عذابها و عقوبتهای تو رویاروی شدم.

بار خدایا، رهتوشه من برای رسیدن به تو، اعتقاد من به یکتایی توست و دستاویز من اینکه هیچ چیز در خدایی با تو شریک نساخته ام و کسی را جز تو به خدایی نگرفته ام

و اینک

خود در تو گریخته ام، زیرا خطاکاران را جز تو فرارگاهی نیست و برای پناهنده ای که بهره خویش تباه کرده است جز تو پناهگاهی نیست.

بار خدایا، چه بسا دشمنی که شمشیر عداوت آخت و بر من تاخت و برای کشتن من خنجر خویش تیز کرد و با دم برنده آن آهنگ جان من نمود و زهر کشنده به آب من بیامیخت

و خدنگ جان شکار خویش در کمان نهاد و مرا نشانه گرفت و چون پاسبانان همواره بیدار، دیده از من بر نمی گرفت و در دل داشت که مرا گزندی سخت رساند و شرنگ کینه خویش به کامم ریزد.

آنگاه ای خداوند من، دیدی که چسان از تحمل رنجها ناتوانم و چسان از انتقام کسی که با منش آهنگ قتال است عاجزم

و در میان آن همه دشمنان چسان تنهایم و دشمن چسان در کمین نشسته تا از طریقی که اندیشه مرا بدان راه نیست گرفتار گرداند.

بار خدایا، در چنین حالتی تو به یاریم آغاز کردی و به نیروی خود پشت مرا محکم ساختی و شمشیر قهرش را کند نمودی و با آن همه یاران که او را بودند تنهایش گذاشتی و مرا بر او غلبه دادی

و آن تیر که به قصد هلاک من در کمان نهاده بود بر او باز گردانیدی. پس بی آنکه آتش خشمش فرو نشسته باشد یا عطش انتقامش تسکین یافته باشد، هزیمتش دادی و او از سر خشم سر انگشتان خویش می گزید و می گریخت، بی آنکه یارانش وعده هایی را که داده بودند به جای آرند.

ای خداوند من، چه بسا دشمن ستمگر که با مکاید خویش مرا بیازرد و

دامهای خود بر سر راه من تعبیه کرد و مرا زیر نظر خود گرفت

و چونان درنـده ای که در کمین شـکار گریخته خود بنشـیند در کمین من نشـست تا مگر فرصت حمله اش به دست افتد و در همان حال که با گشاده رویی چاپلوسی می کرد با نگاه خشم آلودش در من. می نگریست.

ای خداونـد که متبـارک و متعـالی هستی، چون خبث بـاطنش و قبـح نهـانش را دیـدی، او را در همان گودال که برای در دام افکندن من کنده بود به سر در انداختی

و در عمق گودالش سـرنگون ساختی و او پس از آن همه سرکشـی، ذلیل و سـرکوفته گردید و در همان دامی گرفتار آمد که مرا گرفتار آن می خواست.

اگر نه رحمت تو بود، نزدیک بود که هر چه او را بر سر آمد مرا بر سر آید.

ای خـدای من، بسـا حسـود مردی که بر نعمت من رشـک برد و غصه راه گلـویش بگرفت و خشم چـون اسـتخوانی حلقـومش بیازرد و با نیش زبان خود مرا آزار داد و به هر عیب که در خود داشت مرا تهمت بر نهاد

و آبروی مرا آمـاج تیرهای بهتان خود ساخت و صـفاتی را که خود بـدان موصوف بود بر من بست و به کیـد و نیرنگ خویش مرا خشمگین ساخت و با حربه مکر خود بر من حمله کرد.

پس ای پروردگار من، تو را ندا دادم و به درگاه تو استغاثه کردم. امیدم چنان بود که دعای مرا به زودی اجابت کنی

و نیک می دانستم که آن کس که در سایه امن تو پناه جوید هرگز ستم نبیند و آن که به

پناهگاه نصرت تو در آید از کس نهراسد. پس تو مرا به قدرت خویش از آسیب او نگه داشتی.

ای خداونـد، چه بسـیار ابرهـای بلا که بر سـر من خیمه زده بود و تو آنها را پراکنـده ساختی و چه بسا ابرهای آبسـتن از نعمت خود بر سر من فرستادی تا بر من ببارند

و چه بسا جویباران رحمت که برای سیراب کردن من جاری کردی و چه بسا جامه های عافیت که بر تن من پوشیدی و چه بسا چشمان حوادث را که بر دوختی و چه بسا حجابهای غم و اندوه که به یک سو زدی

و حسن ظن مرا صورت حقیقت دادی. چه بسا به جای فقر و نیازمندی، توانگری و بی نیازی بخشـیدی. چه بسا به سـر در افتاده بودم و تو مرا بر پای داشتی و چه بسا مسکنت و بیچارگی که به یکبارگی از میان برداشتی.

بـار خـدایا، همه این ها انعام و احسان تو بود و حال آنکه من همچنان در نافرمانی تو غوطه ور بودم، ولی نه بـدکرداریهای من تو را از احسان خویش بازداشت

و نه احسـان و تفضـل تـو مرا از ارتکـاب اعمـالی که تـو را به خشم آورد. آری، تـو هر چه کنی کس را یـارای بـازخواست تو نیست.

ای خداونـد، از تو خواسـته شـد، عطـا کردی. بی درخواست، دهش آغـاز کردی. چون خواسـتار فضـل و احسـانت شدنـد، در بخشش سخاوت ورزیدی.

زیرا ای مولای من، جز احسان و تفضل و نیکی و انعام را بر خود نپسـندیدی و من جز ارتکاب محرمات و تجاوز از حدود تو و غفلت از هشدارهای تو به جای نیاوردم.

پس حمد باد

تو را ای خداوند من، که تو آن مقتدری هستی که مغلوب نمی گردی و بنده ات را مهلت می دهی و در کیفر او شتاب نمی کنی.

بار خدایا، در اینجا کسی ایستاده که به فراوانی نعمتت اعتراف می کند ولی نعمتهای تو را با خطا و تقصیر خود پاسخ می گوید. جای کسی است که خود به تباهی خود گواهی می دهد.

ای خداوند من، به تو تقرب می جویم به مقام رفیع محمد و طریقت درخشان علی و به وسیله آن دو به تو روی می آورم که مرا از شر آنچه از آن به تو پناه آورده ام پناه دهی،

که بر آوردن این نیاز با وجود توانگریت تو را به تنگنا نیفکند و با وجود قدرتت به رنج نیندازد، که تو بر هر کاری توانایی.

ای خداوند من، به من ارزانی دار رحمت و دوام توفیق خود را تا آن را چون نردبامی گیرم و به مقام خشنودیت عروج کنم و از عذاب تو ایمنی گزینم. یا ارحم الراحمین.

دعای ۴صحیفه–الصلاهعلی مصدقی الرسل

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِی الصَّلَاهِ عَلَى أَتْبَاعِ الرُّسُلِ وَ مُصَدِّقِيهِمْ

اَللَّهُمَّ وَ أَتْبَاعُ الرُّسُلِ وَ مُصَدِّقُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ بِالْغَيْبِ عِنْدَ مُعَارَضَهِ الْمُعَانِدِينَ لَهُمْ بِالتَّكْذِيبِ وَ الِاشْتِيَاقِ إِلَى الْمُرْسَلِينَ بِحَقَائِقِ الْإِيمَانِ

فِی كُلِّ دَهْرٍ وَ زَمَانٍ أَرْسَلْتَ فِيهِ رَسُولاً وَ أَقَمْتَ لِأَهْلِهِ دَلِيلاً مِنْ لَدُنْ آدَمَ إِلَى مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ -

مِنْ أَئِمَّهِ الْهُدَى وَ قَادَهِ أَهْلِ التُّقَى عَلَى جَمِيعِهِمُ السَّلَامُ فَاذْكُرْهُمْ مِنْكَ بِمَغْفِرَهٍ وَ رِضْوَانٍ

اَللَّهُمَّ وَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ خَاصَّهً الَّذِينَ أَحْسَنُوا الصَّحَابَهَ وَ الَّذِينَ أَبْلَوُا الْبَلَاءَ الْحَسَنَ فِی نَصْرِهِ وَ كَانَفُوهُ

وَ أَسْرَعُوا إِلَى وِفَادَتِهِ وَ سَابَقُوا إِلَى دَعْوَتِهِ وَ اسْتَجَابُوا لَهُ حَيْثُ أَسْمَعَهُمْ حُجَّهَ رِسَالاَتِهِ

وَ فَارَقُوا

الْأَزْوَاجَ وَ الْأَوْلَادَ فِی إِظْهَارِ کَلِمَتِهِ وَ قَاتَلُوا الْآبَاءَ وَ الْأَبْنَاءَ فِی تَثْبِیتِ نُبُوَّتِهِ وَ انْتَصَرُوا بِهِ

وَ مَنْ کَانُوا مُنْطَوِینَ عَلَی مَحَبَّتِهِ یَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ فِی مَوَدَّتِهِ

وَ الَّذِینَ هَجَرَتْهُمُ الْعَشَائِرُ إِذْ تَعَلَّقُوا بِعُرْوَتِهِ وَ انْتَفَتْ مِنْهُمُ الْقَرَابَاتُ إِذْ سَکَنُوا فِی ظِلِّ قَرَابَتِهِ

فَلَا تَنْسَ لَهُمُ اللَّهُمَّ مَا تَرَکُوا لَکَ وَ فِیکَ وَ أَرْضِهِمْ مِنْ رِضْوَانِکَ

وَ بِمَا حَاشُوا الْخَلْقَ عَلَیْکَ وَ کَانُوا مَعَ رَسُولِکَ دُعَاةً لَکَ إِلَیْکَ

وَ اشْکُرْهُمْ عَلَی هَجْرِهِمْ فِیکَ دِیَارَ قَوْمِهِمْ وَ خُرُوجِهِمْ مِنْ سَعَةِ الْمَعَاشِ إِلَی ضِیقِهِ وَ مَنْ کَثَّرْتَ فِی إِعْزَازِ دِینِکَ مِنْ مَظْلُومِهِمْ

اَللَّهُمَّ وَ أَوْصِلْ إِلَی التَّابِعِینَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ الَّذِینَ یَقُولُونَ

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَ لِإِخْوَانِنَا الَّذِینَ سَبَقُونَا بِالْإِیمَانِ خَیْرَ جَزَائِکَ

اَلَّذِینَ قَصَدُوا سَمْتَهُمْ وَ تَحَرَّوْا وِجْهَتَهُمْ وَ مَضَوْا عَلَی شَاکِلَتِهِمْ

لَمْ یَثْنِهِمْ رَیْبٌ فِی بَصِیرَتِهِمْ وَ لَمْ یَخْتَلِجْهُمْ شَکٌّ فِی قَفْوِ آثَارِهِمْ وَ الِایتِمَامِ بِهِدَایَةِ مَنَارِهِمْ

مُکَانِفِینَ وَ مُوَازِرِینَ لَهُمْ یَدِینُونَ بِدِینِهِمْ وَ یَهْتَدُونَ بِهَدْیِهِمْ یَتَّفِقُونَ عَلَیْهِمْ وَ لَا یَتَّهِمُونَهُمْ فِیمَا أَدَّوْا إِلَیْهِمْ

اَللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَی التَّابِعِینَ مِنْ یَوْمِنَا هَذَا إِلَی یَوْمِ الدِّینِ وَ عَلَی أَزْوَاجِهِمْ وَ عَلَی ذُرِّیَّاتِهِمْ وَ عَلَی مَنْ أَطَاعَکَ مِنْهُمْ

صَلَاةً تَعْصِمُهُمْ بِهَا مِنْ مَعْصِیَتِکَ وَ تَفْسَحُ لَهُمْ فِی رِیَاضِ جَنَّتِکَ وَ تَمْنَعُهُمْ بِهَا مِنْ کَیْدِ الشَّیْطَانِ

وَ تُعِینُهُمْ بِهَا عَلَی مَا اسْتَعَانُوکَ عَلَیْهِ مِنْ بِرٍّ وَ تَقِیهِمْ طَوَارِقَ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ إِلَّا طَارِقاً یَطْرُقُ بِخَیْرٍ

وَ تَبْعَثُهُمْ بِهَا عَلَی اعْتِقَادِ حُسْنِ الرَّجَاءِ لَکَ وَ الطَّمَعِ فِیمَا عِنْدَکَ وَ تَرْکِ التُّهْمَةِ فِیمَا تَحْوِیهِ أَیْدِی الْعِبَادِ

لِتَرُدَّهُمْ إِلَی الرَّغْبَةِ إِلَیْکَ وَ الرَّهْبَةِ مِنْکَ وَ تُزَهِّدَهُمْ فِی سَعَةِ الْعَاجِلِ وَ تُحَبِّبَ إِلَیْهِمُ الْعَمَلَ لِلْآجِلِ وَ الِاسْتِعْدَادَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ

وَ تُهَوِّنَ عَلَیْهِمْ کُلَّ کَرْبٍ یَحِلُّ بِهِمْ یَوْمَ خُرُوجِ الْأَنْفُسِ مِنْ أَبْدَانِهَا

وَ تُعَافِیَهُمْ مِمَّا تَقَعُ بِهِ الْفِتْنَةُ مِنْ

مَحْذُورَاتِهَا وَ كَبَهِ النَّارِ وَ طُولِ الْخُلُودِ فِيهَا

وَ تُصَيِّرَهُمْ إِلَى أَمْنٍ مِنْ مَقِيلِ الْمُتَّقِين

ترجمه

نیایش چهارم

بارخدایا، به آمرزش و خشنودی خود، آن گروه از مردم روی زمین را یاد کن که پیروان پیامبران بودند و نادیده به پیامبریشان گواهی دادند، به هنگامی که معاندان به دروغشان نسبت می دادند.

آنان در هر زمان از عهد آدم تا محمد صلی الله علیه و آله - که پیامبرانی مبعوث داشتی و راهنمایانی برانگیختی

که پیشوایان هدایت بودند و سرداران اهل تقوی - بر آنان به تمامی سلام و درود باد - به پرتو حقایق ایمان شوق یاری رسولان داشتند.

بار خدایا، به آمرزش و خشنودی خود، اصحاب محمد را یاد کن، بویژه آنان که حق صحبتش نیکو ادا کردند و در نصرتش دلیریها نمودند و به یاری او بر خاستند

و به دیدار او شتافتند و اجابت دعوتش را بر یکدیگر پیشی گرفتند. چون حجت رسالت خویش به گوششان رسانید، پاسخ قبول دادند

و از زن و فرزند خویش برای اظهار دعوت او بریدند و در تثبیت نبوتش با فرزندان و پدران خود پیکار کردند، تا به وجود او پیروز شدند.

بار خدایا، به آمرزش و خشنودی خود، آن کسان را یاد کن که محبت او در دل داشتند و در بازار مودت او به تجارتی امید بستند که در آن زیان و کساد راه نیابد.

و آن کسان را که چون چنگ در ریسمان ولای او زدند، خاندان و عشیرت از ایشان بگسست و چون در سایه پیوند او آرمیدند، خویشان پیوند از ایشان ببریدند.

بار خدایا، آنچه را که آنان برای تو و در

راه تو واگذاشتند فراموش منمای و به خشنودی خویش خشنودشان فرمای،

زیرا که مردم را برای اعتلای دین تو گرد آوردند و همراه با رسول تو برای رواج آیین تو خلق را به سوی تو فرا خواندند.

و به سزای آنکه از شهر و دیار خود و از میان قوم خویش مهاجرت کردند و امن و راحت خود به عسرت و تنگی بدل کردند، پاداش نیکشان عطا فرمای. و نیز پاداش ده آن گروه از ستمدیدگان را که در راه نصرت دین خود بر شمارشان افزوده ای.

بار خدایا، تابعان اصحاب محمد را بهترین پاداش ارزانی دار؛ آنان که به نیکی در پی اصحاب رفتند و می گویند:

«پروردگار ما، ما را و برادران ما را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند بیامرز.»

آنها به جانب ایشان آهنگ کردند و مقصد و مقصود آنان جستند و به شیوه آنان رفتند

و در دلشان شائبه تردید پدید نیامد تا از راهشان منحرف سازد یا در پیروی آثار ایشان خلل آورد و از اقتدا به فروغ تابناک هدایتشان بازدارد،

بلکه همواره پشتیبان و یاور آنان باشند، آیین ایشان را پیروی کنند و به فروغ هدایتشان راه جویند و همرأی و همپیمانشان بوند و آنچه از ایشان بشنوند به دروغ نسبت نکنند.

بار خدایا، بر تابعان و زنان و فرزندانشان و هر که از ایشان مطیع فرمان تو باشد، از امروز تا روز باز پسین درود بفرست؛

درودی که به برکت آن، ایشان را از نافرمانی خود بازداری و باغهای بهشت به رویشان گشاده گردانی و از کید شیطانشان نگه داری.

و چون در کاری نیک از تو مدد

خواهند، یاریشان کنی و از حوادث روزان و شبان - مگر آنچه خیرشان در آن باشد - حفظ کنی

و امید به لطف و کرم خویش در دل آنان پدید آوری و چنان کنی که به آنچه در نزد توست آزمند گردند و در آنچه دیگر بندگان در دست دارند تهمت روا ندارند.

تا آنان را چنان بازگردانی که به سوی تو بگروند و از تو بیم کنند، و به فراخیها و خواسته های این جهان زودگذر بی میلشان کنی و شوق عمل برای ثواب آن جهانی و آمادگی برای پس از مرگ را در دلشان اندازی

و سختی و تلخکامی روزی را که جانها از بدنهاشان بیرون می آید بر آنها آسان کنی

و از حوادث وحشتزای قیامت و سختی آتش دوزخ و عذاب جاوید آن معاف داری

و به جایگاه امن و آرامش که پرهیزگاران راست روانه گردانی.

دعای ۵۰ صحیفه-دعاؤه فِی الرَّهْبَه

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِی الرَّهْبَهِ

اَللَّهُمَّ إِنَّکَ خَلَقْتَنِی سَوِیّاً وَ رَبَّیْتَنِی صَغِیراً وَ رَزَقْتَنِی مَکْفِیّاً

اَللَّهُمَّ إِنِّی وَجَدْتُ فِیمَا أَنْزَلْتَ مِنْ کِتَابِکَ وَ بَشَّرْتَ بِهِ عِبَادَکَ أَنْ قُلْتَ

یَا عِبَادِیَ الَّذِینَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَهِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِیعاً

وَ قَدْ تَقَدَّمَ مِنِّی مَا قَدْ عَلِمْتَ وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّی فَیَا سَوْأَتَا مِمَّا أَحْصَاهُ عَلَیَّ کِتَابُکَ

فَلَوْ لَا الْمَوَاقِفُ الَّتِی أُؤَمِّلُ مِنْ عَفْوِکَ الَّذِی شَمِلَ کُلَّ شَیْ ءٍ لَأَلْقَیْتُ بِیَدِی

وَ لَوْ أَنَّ أَحَداً اسْتَطَاعَ الْهَرَبَ مِنْ رَبِّهِ لَکُنْتُ أَنَا أَحَقَّ بِالْهَرَبِ مِنْکَ

وَ أَنْتَ لَا تَخْفَى عَلَیْکَ خَافِیَهٌ فِی الْأَرْضِ وَ لَا فِی السَّمَاءِ إِلَّا أَتَیْتَ بِهَا وَ کَفَى بِکَ جَازِیاً وَ کَفَى بِکَ حَسِیباً

اَللَّهُمَّ إِنَّکَ طَالِبِی إِنْ أَنَا هَرَبْتُ وَ مُدْرِکِی إِنْ أَنَا فَرَرْتُ

فَهَا أَنَا ذَا بَیْنَ یَدَیْکَ خَاضِعٌ ذَلِیلٌ رَاغِمٌ

إِنْ تُعَذِّبْنِی فَإِنِّی لِذَلِکَ أَهْلٌ وَ هُوَ - یَا رَبِّ - مِنْکَ عَدْلٌ وَ إِنْ تَعْفُ عَنِّی فَقَدِیماً شَمَلَنِی عَفْوُکَ وَ أَلْبَسْتَنِی عَافِیَتَکَ

فَأَسْأَلُکَ - اَللَّهُمَّ - بِالْمَخْزُونِ مِنْ أَسْمَائِکَ وَ بِمَا وَارَتْهُ الْحُجُبُ مِنْ بَهَائِکَ إِلَّا رَحِمْتَ هَذِهِ النَّفْسَ الْجَزُوعَهَ وَ هَذِهِ الرِّمَّهَ الْهَلُوعَهَ

الَّتِی لَا تَسْتَطِیعُ حَرَّ شَمْسِکَ فَکَیْفَ تَسْتَطِیعُ حَرَّ نَارِکَ وَ الَّتِی لَا تَسْتَطِیعُ صَوْتَ رَعْدِکَ فَکَیْفَ تَسْتَطِیعُ صَوْتَ غَضَبِکَ

فَارْحَمْنِیَ - اَللَّهُمَّ - فَإِنِّی امْرُؤٌ حَقِیرٌ وَ خَطَرِی یَسِیرٌ وَ لَیْسَ عَذَابِی مِمَّا یَزِیدُ فِی مُلْکِکَ مِثْقَالَ ذَرَّهٍ

وَ لَوْ أَنَّ عَذَابِی مِمَّا یَزِیدُ فِی مُلْکِکَ لَسَأَلْتُکَ الصَّبْرَ عَلَیْهِ وَ أَحْبَبْتُ أَنْ یَکُونَ ذَلِکَ لَکَ

وَ لَکِنْ سُلْطَانُکَ - اَللَّهُمَّ - أَعْظَمُ وَ مُلْکُکَ أَدْوَمُ مِنْ أَنْ تَزِیدَ فِیهِ طَاعَهُ الْمُطِیعِینَ أَوْ تَنْقُصَ مِنْهُ مَعْصِیَهُ الْمُذْنِبِینَ

فَارْحَمْنِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ تَجَاوَزْ عَنِّی یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ وَ تُبْ عَلَیَّ إِنَّکَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیم

ترجمه

نیایش پنجاهم

ای خداوند، مرا درست اندام و کامل آفریدی و در خردی بپروردی و به کفایت روزی ام دادی.

ای خداوند، در کتابی که نازل کرده ای و بندگانت را به آن بشارت داده ای، یافته ام که گفته ای:

«بگو ای بندگان من که بر زیان خویش اسراف کرده اید، از رحمت خداوند مأیوس مشوید، زیرا خدا همه گناهان را می آمرزد. »

و تو خود دانی و بهتر از من دانی که چه گناهانی از من سر زده است و از آن همه گناهان که برای من در طومار تو ثبت شده، چه رسوایی عظیمی است مرا.

و اگر به عفو تو که همه کس و همه چیز را در بر می گیرد امیدم نبود، از دست می رفتم.

اگر کسی را یارای آن بود که از پروردگارش بگریزد، من از هر کس دیگر سزاوارتر می بودم که از تو بگریزم.

بار خدایا، تویی که در آسمان و زمین هیچ رازی بر تو پوشیده نیست و آن را در روز رستاخیز آشکار می کنی و در آن روز نه به جزا دهنده ای نیازت هست و نه به حسابگری.

بار خدایا، اگر بگریزم، مرا طلب کنی و مرا در خواهی یافت. پس اینک در برابر تو خاضع و ذلیل و سر افکنده ایستاده ام.

اگر عذابم کنی، شایسته آنم و این - ای پروردگار من - از سوی تو عدل است. و اگر عفو کنی، از دیر باز مشمول عفو تو بوده ام و تو جامه عافیت خود بر پیکر من پوشیدی.

بار خدایا، تو را سوگند می دهم به نامهای نهانیت، نامهایی که جز تو کس آنها را نداند، و به شکوه و جلالت که در پس پرده های عزت پوشیده شده که بر این جان بی تاب و این مشت استخوان ناتوان رحمت آوری:

کسی که طاقت تاب آفتاب را ندارد. پس چسان طاقت تاب آتش دوزخت را داشته باشد. کسی که تحمل بانگ رعد تواش نیست. چگونه تحمل بانگ قهر تواش باشد.

ای خداوند، بر من رحم کن، که من مردی حقیرم و کم ارج. عذاب کردن من به قدر ذره ای هم به عظمت پادشاهیت نخواهد افزود

و اگر می دانستم که عذاب من به عظمت پادشاهیت خواهد افزود، از تو می خواستم که مرا به تحمل آن شکیبایی دهی و خود خواهان آن زیادت می بودم.

ولی نه ای خداوند، قدرت بیشتر و پادشاهی تو گسترده تر از آن است که فرمانبرداری

فرمانبرداران بر آن بیفزاید یا نافرمانی نافرمانان از آن بکاهد.

بر من رحمت آور ای مهربان ترین مهربانان. از گناه من در گذر ای صاحب جلالت و اکرام. توبه من بپذیر که تو توبه پذیرنده و مهربانی.

دعای ۵۱صحیفه– دعاؤه فی التضرع والاستکانه

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي التَّضَرُّعِ وَ الِاسْتِكَانَهِ

إِلَهِي أَحْمَدُكَ وَ أَنْتَ لِلْحَمْدِ أَهْلٌ عَلَى حُسْنِ صَنِيعِكَ إِلَيَّ وَ سُبُوغِ نَعْمَائِكَ عَلَيَّ وَ جَزِيلِ عَطَائِكَ عِنْدِي

وَ عَلَى مَا فَضَّلْتَنِي بِهِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ أَسْبَغْتَ عَلَيَّ مِنْ نِعْمَتِكَ فَقَدِ اصْطَنَعْتَ عِنْدِي مَا يَعْجِزُ عَنْهُ شُكْرِي

وَ لَوْ لَا إِحْسَانُكَ إِلَيَّ وَ سُبُوغُ نَعْمَائِكَ عَلَيَّ مَا بَلَغْتُ إِحْرَازَ حَظِّي وَ لَا إِصْلَاحَ نَفْسِي وَ لَكِنَّكَ ابْتَدَأْتَنِي بِالْإِحْسَانِ

وَ رَزَقْتَنِي فِي أُمُورِي كُلِّهَا الْكِفَايَهَ وَ صَرَفْتَ عَنِّي جَهْدَ الْبَلَاءِ وَ مَنَعْتَ مِنِّي مَحْذُورَ الْقَضَاءِ

إِلَهِي فَكَمْ مِنْ بَلَاءٍ جَاهِدٍ قَدْ صَرَفْتَ عَنِّي وَ كَمْ مِنْ نِعْمَهٍ سَابِغَهٍ أَقْرَرْتَ بِهَا عَيْنِي وَ كَمْ مِنْ صَنِيعَهٍ كَرِيمَهٍ لَكَ عِنْدِي

أَنْتَ الَّذِي أَجَبْتَ عِنْدَ الِاضْطِرَارِ دَعْوَتِي وَ أَقَلْتَ عِنْدَ الْعِثَارِ زَلَّتِي وَ أَخَذْتَ لِي مِنَ الْأَعْدَاءِ بِظُلَامَتِي

إِلَهِي مَا وَجَدْتُكَ بَخِيلًا حِينَ سَأَلْتُكَ وَ لَا مُنْقَبِضاً حِينَ أَرَدْتُكَ بَلْ وَجَدْتُكَ لِدُعَائِي سَامِعاً وَ لِمَطَالِبِي مُعْطِياً

وَ وَجَدْتُ نُعْمَاكَ عَلَيَّ سَابِغَهً فِي كُلِّ شَأْنٍ مِنْ شَأْنِي وَ كُلِّ زَمَانٍ مِنْ زَمَانِي فَأَنْتَ عِنْدِي مَحْمُودٌ وَ صَنِيعُكَ لَدَيَّ مَبْرُورٌ

تَحْمَدُكَ نَفْسِي وَ لِسَانِي وَ عَقْلِي حَمْداً يَبْلُغُ الْوَفَاءَ وَ حَقِيقَهَ الشُّكْرِ حَمْداً يَكُونُ مَبْلَغَ رِضَاكَ عَنِّي فَنَجِّنِي مِنْ سَخَطِكَ

يَا كَهْفِي حِينَ تُعْيِينِي الْمَذَاهِبُ وَ يَا مُقِيلِي عَثْرَتِي فَلَوْ لَا سَتْرُكَ عَوْرَتِي لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ

وَ يَا مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ فَلَوْ لَا نَصْرُكَ إِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ وَ يَا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَذَلَّهِ عَلَى أَعْنَاقِهَا فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ

وَ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ يَا

مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى أَسْأَلُکَ أَنْ تَعْفُوَ عَنِّی وَ تَغْفِرَ لِی فَلَسْتُ بَرِیئاً فَأَعْتَذِرَ وَ لاَ بِذِی قُوَّهٍ فَأَنْتَصِرَ وَ لاَ مَفَرَّ لِی فَأَفِرَّ

وَ أَسْتَقِیلُکَ عَثَرَاتِی وَ أَتَنَصَّلُ إِلَیْکَ مِنْ ذُنُوبِی الَّتِی قَدْ أَوْبَقَتْنِی وَ أَحَاطَتْ بِی فَأَهْلَکَتْنِی

مِنْهَا فَرَرْتُ إِلَیْکَ - رَبِّ - تَائِباً فَتُبْ عَلَیَّ مُتَعَوِّذاً فَأَعِذْنِی مُسْتَجِیراً فَلاَ تَخْذُلْنِی سَائِلاً فَلاَ تَحْرِمْنِی مُعْتَصِماً فَلاَ تُسْلِمْنِی دَاعِیاً فَلاَ تَرُدَّنِی خَائِباً

دَعَوْتُکَ - یَا رَبِّ - مِسْکِیناً مُسْتَکِیناً مُشْفِقاً خَائِفاً وَجِلاً فَقِیراً مُضْطَرّاً إِلَیْکَ

أَشْکُو إِلَیْکَ یَا إِلَهِی ضَعْفَ نَفْسِی عَنِ الْمُسَارَعَهِ فِیمَا وَعَدْتَهُ أَوْلِیَاءَکَ وَ الْمُجَانَبَهِ عَمَّا حَذَّرْتَهُ أَعْدَاءَکَ وَ کَثْرَهَ هُمُومِی وَ وَسْوَسَهَ نَفْسِی

إِلَهِی لَمْ تَفْضَحْنِی بِسَرِیرَتِی وَ لَمْ تُهْلِکْنِی بِجَرِیرَتِی أَدْعُوکَ فَتُجِیبُنِی وَ إِنْ کُنْتُ بَطِیئاً حِینَ تَدْعُونِی

وَ أَسْأَلُکَ کُلَّمَا شِئْتُ مِنْ حَوَائِجِی وَ حَیْثُ مَا کُنْتُ وَضَعْتُ عِنْدَکَ سِرِّی فَلاَ أَدْعُو سِوَاکَ وَ لاَ أَرْجُو غَیْرَکَ

لَبَّیْکَ لَبَّیْکَ تَسْمَعُ مَنْ شَکَا إِلَیْکَ وَ تَلْقَی مَنْ تَوَکَّلَ عَلَیْکَ وَ تُخَلِّصُ مَنِ اعْتَصَمَ بِکَ وَ تُفَرِّجُ عَمَّنْ لاَذَ بِکَ

إِلَهِی فَلاَ تَحْرِمْنِی خَیْرَ الْآخِرَهِ وَ الْأُولَی لِقِلَّهِ شُکْرِی وَ اغْفِرْ لِی مَا تَعْلَمُ مِنْ ذُنُوبِی

إِنْ تُعَذِّبْ فَأَنَا الظَّالِمُ الْمُفَرِّطُ الْمُضَیِّعُ الْآثِمُ الْمُقَصِّرُ الْمُضَجِّعُ الْمُغْفِلُ حَظَّ نَفْسِی وَ إِنْ تَغْفِرْ فَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِین

ترجمه

نیایش پنجاه و یکم

ای خداوند من، حمد می گویم تو را - و تو سزاوار حمدی - حمد می گویم تو را به سبب نیکیهایت که در حق من روا داشتی و به سبب نعمتهای فراوانت که به من ارزانی فرمودی و عطایای بسیارت که مرا بدان نواختی

و رحمت و بخشایش و نعمتت که مرا بر دیگران برتری نهادی و به من دادی. درباره من نیکیها کرده ای و مرا نعمتها داده ای که زبان از

سپاس آن عاجز است.

و اگر احسان تو و نعم بی شمارت نمی بود، هرگز نمی توانستم بهره خویش فراچنگ آرم و به اصلاح نفس خود پردازم. ولی تو پیش از آنکه خواستار احسانت شوم، مرا غرقه احسان خود ساختی

و در همه کارهایم مرا از دیگران بی نیازی بخشیدی و بلا از من بگردانیدی و قضای سهمگین از من بازداشتی.

بار خدایا، چه بلاهای رنج آور که از من بگردانیده ای و چه نعمتهای فراوان که مرا بدان شادمان ساخته ای و چه احسان های بزرگوارانه که در حق من نموده ای.

بار خدایا، تویی که به هنگام بیچارگی دعای من اجابت کردی و چون به خطا و لغزشی گرفتار آمدم از من در گذشتی و حق مرا از دشمنان بگرفتی.

ای خداوند، هر گاه که از تو درخواستی نموده ام بخیلت نیافته ام و هر زمان که آهنگ تو کرده ام گرفته ات ندیده ام، بل چنانت یافته ام که دعای مرا می شنوی و آنچه خواسته ام عطا می کنی

و در هر کار که هستم و در هر زمان که هستم دیده ام که نعمت بسیارت بر من روان است. از این روست که در نزد من ستوده ای و احسانت بس نیکوست.

ای خداوند، جان من و زبان من و عقل من، حمد و سپاس تو گویند، حمدی به کمال رسیده، حمدی به حقیقت شکر نایل آمده، حمدی تا غایت خشنودیت فرا رفته. پس مرا از خشم خود در امان دار.

ای پناهگاه من هنگامی که یافتن راههای رهایی برای من دشوار می شود، ای عفو کننده از خطا، اگر تو بر گناه من پرده نیفکنده بودی، من از رسوایان می بودم.

ای خداوندی که به یاری خویش مرا توانایی بخشیده ای،

اگر یاری تو نبود من از مغلوبان می بودم. ای خداوندی که پادشاهان در برابر تو یوغ مذلت بر گردن نهاده اند و از سطوت تو بیمناکند.

ای خداوندی که سزاوار آنی که از تو بترسند، ای خداوندی که نامهای نیکو از آن توست، از تو می خواهم که مرا عفو کنی و بیامرزی، که من بی گناه نیستم که عذری اقامه کنم و نیرومند نیستم که هوای غلبه ام در سر باشد و گریزگاهی ندارم که بدان در گریزم.

از تو خواهم که خطاهایم ببخشایی و از آن گناهان که مرا گرفتار خود ساخته و گرد من فرا گرفته و به هلاکتم نزدیک کرده، پوزش می خواهم.

از آن گناهان در تو می گریزم - ای پروردگار من - و توبه می کنم، توبه من بپذیر. به تو پناه می جویم، پناهم ده. از تو زنهار می طلبم، خوارم فرومگذار. دست سؤال پیش تو دراز کرده ام، محرومم مکن. به رشته رحمت تو چنگ زده ام، رهایم مکن. تو را می خوانم، نومیدم باز مگردان.

ای پروردگار من، تو را می خوانم، در حالی که مسکینم، زار و نزارم، ترسان و هراسان و بیمناکم، فقیرم و به تو محتاجم.

ای خدای من، به تو شکایت می کنم ناتوانیم را، که نمی توانم به آن وعده ای که به اولیای خود داده ای بشتابم و نمی توانم از آنچه دشمنانت را از آن ترسانده ای دوری جویم. به تو شکایت می آورم از فراوانی غم و اندوهم و وسوسه نفسم.

خدایا، به سبب آنچه در باطنم می گذرد، مرا رسوا نساخته ای و به سبب گناهانم هلاک نکرده ای. تو را می خوانم و تو پاسخم می دهی، هر چند به هنگامی که مرا می خوانی من در پاسخ تو درنگ می کنم.

هر نیـازم که باشـد، از تواش می خواهم و هر جا که باشم، راز دل خود به تو می سـپارم. جز تو کسـی را نمی خوانم، جز تو به کسی امید ندارم.

لبیک لبیک. هر کس به تو شـکایت آورد، می شـنوی. هر کس بر تو توکل کند، بدو روی می کنی. هر کس را که چنگ در ریسمان تو زند، رهایی می بخشی و از کسی که به تو پناه آورد، غم و اندوه می زدایی.

ای خداونـد، مرا به سـبب انـدک بودن سپاسـگزاریم از خیر دنیا و آخرت محروم مکن. گناهانم را که تنها تو می دانی چیسـت بیامرز.

اگر مرا عذاب کنی، سـزای من است، که من سـتمگرم و تباهکارم و گنهکارم و مقصـرم و سهل انگارم و غافل از بهره خویش هستم. اگر مرا بیامرزی، چه شگفت، که تو مهربان ترین مهربانانی.

دعای ۵۲صحیفه– دعاؤه فی الاحاح

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ فِي الْإِلْحَاحِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

يَا أَللَّهُ الَّذِي لاَ يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْ ءٌ فِي الْأَرْضِ وَ لاَ فِي السَّمَاءِ وَ كَيْفَ يَخْفَى عَلَيْكَ -يَا إِلَهِي - مَا أَنْتَ خَلَقْتَهُ

وَ كَيْفَ لاَ تُحْصِي مَا أَنْتَ صَنَعْتَهُ أَوْ كَيْفَ يَغِيبُ عَنْكَ مَا أَنْتَ تُدَبِّرُهُ

أَوْ كَيْفَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَهْرُبَ مِنْكَ مَنْ لاَ حَيَاةَ لَهُ إِلاَّ بِرِزْقِكَ

أَوْ كَيْفَ يَنْجُو مِنْكَ مَنْ لاَ مَذْهَبَ لَهُ فِي غَيْرِ مُلْكِكَ

سُبْحَانَكَ أَخْشَى خَلْقِكَ لَكَ أَعْلَمُهُمْ بِكَ وَ أَخْضَعُهُمْ لَكَ أَعْمَلُهُمْ بِطَاعَتِكَ وَ أَهْوَنُهُمْ عَلَيْكَ مَنْ أَنْتَ تَرْزُقُهُ وَ هُوَ يَعْبُدُ غَيْرَكَ

سُبْحَانَكَ لاَ يَنْقُصُ سُلْطَانَكَ مَنْ أَشْرَكَ بِكَ وَ كَذَّبَ رُسُلَكَ وَ لَيْسَ يَسْتَطِيعُ مَنْ كَرِهَ قَضَاءَكَ أَنْ يَرُدَّ أَمْرَكَ

وَ لاَ يَمْتَنِعُ مِنْكَ مَنْ كَذَّبَ بِقُدْرَتِكَ وَ لاَ يَفُوتُكَ مَنْ عَبَدَ غَيْرَكَ وَ لاَ يُعَمَّرُ فِي الدُّنْيَا مَنْ كَرِهَ لِقَاءَكَ

سُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَ

شَأْنَکَ وَ أَقْهَرَ سُلْطَانَکَ وَ أَشَدَّ قُوَّتَکَ وَ أَنْفَذَ أَمْرَکَ

سُبْحَانَکَ قَضَیْتَ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِکَ الْمَوْتَ مَنْ وَحَّدَکَ وَ مَنْ کَفَرَ بِکَ وَ کُلٌّ ذَائِقُ الْمَوْتِ

وَ کُلٌّ صَائِرٌ إِلَیْکَ فَتَبَارَکْتَ وَ تَعَالَیْتَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَکَ لاَ شَرِیکَ لَکَ

آمَنْتُ بِکَ وَ صَدَّقْتُ رُسُلَکَ وَ قَبِلْتُ کِتَابَکَ وَ کَفَرْتُ بِکُلِّ مَعْبُودٍ غَیْرِکَ وَ بَرِئْتُ مِمَّنْ عَبَدَ سِوَاکَ

اَللَّهُمَّ إِنِّی أُصْبِحُ وَ أُمْسِی مُسْتَقِلاًّ لِعَمَلِی مُعْتَرِفاً بِذَنْبِی مُقِرّاً بِخَطَایَایَ

أَنَا بِإِسْرَافِی عَلَی نَفْسِی ذَلِیلٌ عَمَلِی أَهْلَکَنِی وَ هَوَایَ أَرْدَانِی وَ شَهَوَاتِی حَرَمَتْنِی

فَأَسْأَلُکَ یَا مَوْلاَیَ سُؤَالَ مَنْ نَفْسُهُ لاَهِیَهٌ لِطُولِ أَمَلِهِ وَ بَدَنُهُ غَافِلٌ لِسُکُونِ عُرُوقِهِ وَ قَلْبُهُ مَفْتُونٌ بِکَثْرَهِ النِّعَمِ عَلَیْهِ وَ فِکْرُهُ قَلِیلٌ لِمَا هُوَ صَائِرٌ إِلَیْهِ

سُؤَالَ مَنْ قَدْ غَلَبَ عَلَیْهِ الْأَمَلُ وَ فَتَنَهُ الْهَوَی وَ اسْتَمْکَنَتْ مِنْهُ الدُّنْیَا وَ أَظَلَّهُ الْأَجَلُ

سُؤَالَ مَنِ اسْتَکْثَرَ ذُنُوبَهُ وَ اعْتَرَفَ بِخَطِیئَتِهِ

سُؤَالَ مَنْ لاَ رَبَّ لَهُ غَیْرُکَ وَ لاَ وَلِیَّ لَهُ دُونَکَ وَ لاَ مُنْقِذَ لَهُ مِنْکَ وَ لاَ مَلْجَأَ لَهُ مِنْکَ إِلاَّ إِلَیْکَ

إِلَهِی أَسْأَلُکَ بِحَقِّکَ الْوَاجِبِ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِکَ وَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الَّذِی أَمَرْتَ رَسُولَکَ أَنْ یُسَبِّحَکَ بِهِ وَ بِجَلاَلِ وَجْهِکَ الْکَرِیمِ الَّذِی لاَ یَبْلَی وَ لاَ یَتَغَیَّرُ وَ لاَ یَحُولُ وَ لاَ یَفْنَی

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُغْنِیَنِی عَنْ کُلِّ شَیْ ءٍ بِعِبَادَتِکَ وَ أَنْ تُسَلِّیَ نَفْسِی عَنِ الدُّنْیَا بِمَخَافَتِکَ وَ أَنْ تُثْنِیَنِی بِالْکَثِیرِ مِنْ کَرَامَتِکَ بِرَحْمَتِکَ

فَإِلَیْکَ أَفِرُّ و مِنْکَ أَخَافُ وَ بِکَ أَسْتَغِیثُ وَ إِیَّاکَ أَرْجُو وَ لَکَ أَدْعُو وَ إِلَیْکَ أَلْجَأُ وَ بِکَ أَثِقُ

وَ إِیَّاکَ أَسْتَعِینُ وَ بِکَ أُومِنُ وَ عَلَیْکَ أَتَوَکَّلُ وَ عَلَی جُودِکَ وَ کَرَمِکَ أَتَّکِل

ترجمه

نیایش پنجاه و دوم

ای خداوند یکتایی که در آسمان و زمین چیزی بر تو پوشیده

نیست و چگونه تواند – ای خدای من – چیزی که خود آن را آفریده ای بر تو پوشیده ماند،

یـا چگونه شـمار نتوانی کرد آنچه خود آن را پدیـد آورده ای، یـا چگونه از تو پنهان توانـد مانـد آنچه تـدبیر کار او به دسـت توست،

یا چگونه از تو تواند گریخت آن که اگر روزی اش ندهی زنده نخواهد بود،

یا چگونه از چنبر فرمان تو تواند رست آن که راهی جز حیطه فرمانروایی تواش در پیش نیست.

ای خداونـد، منزهی تو. از آفریـدگانت آن که تو را بیشتر شـناسد، بیشتر از تو ترسد و آن که تو را بیشتر فرمان برد، خضوعش در برابر تو بیشتر باشد و آن که تواش روزی دهی و او دیگری را پرستد، در نزد تو از همه کس فرومایه تر است.

ای خداونـد، منزهی تو. سـلطه و قـدرت تو را نمی کاهـد کسـی که به تو شـرك آورد و پیامبرانت را به دروغ نسـبت دهد. آن کس که خواست تو را خوش ندارد، نتواند فرمانت را نپذیرد

و آن کس که منکر قـدرت تو بود، خود را از تو در امـان نتوانـد داشت و آن کس که جز تو دیگری را پرسـتد، از کیفر تواش گریزی نیست و آن کس که دیدار تو را نخواهد، نتواند تا ابد در دنیا زیستن گیرد.

ای خداوند، منزهی تو. چه رفیع است مقام تو، چه قهار است قدرت تو، چه سخت است نیروی تو، چه نافذ است فرمان تو.

ای خداوند، منزهی تو. مرگ را بر همه آفریدگانت مقرر داشـته ای: خواه به یکتاییت بپرسـتند یا نپرسـتند. همه چشـنده شرنگ مرگند

و همه رهسپار سرای آخرت.

پس متبارک و متعالی هستی. خدایی جز تو نیست. یکتایی و بی شریکی.

به تو ایمان آوردم و پیامبرانت را تصـدیق کردم و کتابت را پـذیرفتم و به هر معبودی جز تو کافر شـدم و از هر کس که جز تو را بپرستد بیزاری جستم.

بار خـدایا، شام را به بامـداد می آورم و بامداد را به شام می رسانم در حالی که عمل خویش اندک می شـمارم و به گناه خود اعتراف می کنم و به خطای خویش اقرار می آورم.

بار خـدایا، چون پیروی از هوای نفس را از حـد گذرانیـده ام، آفریـده ای ذلیلم. عمل من مرا به هلاکت افکند و هوی و هوس من به تباهیم کشید و شهوات من مرا از کردار نیک محروم داشت.

ای مولای من، از تو می خواهم، همانند کسـی که آرزوی دور و درازش به لهو و لعب سـر گرم داشـته و جسـمش به سـبب تن پروری غافل است و دلش به سـبب افزونی نعمت مفتون است و خود درباره آینده ای که به سوی آن رهسـپار است اندک می اندیشد،

همانند آن کس که آرزو بر او چیره شده و هوی و هوس او را فریفته و دنیا بر او تسلط یافته و مرگ بر او سایه افکنده است،

همانند آن کس که گناه خود بسیار می شمرد و به خطای خود اعتراف می کند،

همانند آن کس که پروردگاری جز تو نـدارد و جز تواش دوستی نیست و کسـی از خشم تواش نمی رهاند و پناهگاهیش جز آستان تو نیست.

ای خداونـد، از تو می خواهم، به حق خود که بر همگان واجب گردانیـده ای و به نام مهین تو که پیامبرت را فرموده ای که تو را بدان نام

تسبیح گوید و به عظمت ذات بزرگوار تو که نه کهنه می شود و نه تغییر می یابد و نه فنا می پذیرد،

که بر محمد و خاندانش درود بفرستی و مرا به نیروی عبادتت از هر چه هست بی نیاز کنی و خوف خویش در دلم افکنی تا محبت دنیا از صحرای دلم خیمه برچیند و مرا به رحمت خود به کرامت و احسان فراوانت بازگردانی.

بار خدایا به سوی تو می گریزم، از تو می ترسم، به درگاه تو استغاثه می کنم، به تو امید می بندم، تو را می خوانم، به تو پناه می جویم، اعتمادم به توست

و از تو یاری می خواهم، به تو ایمان می آورم و بر تو توکل می کنم و به جود و کرم تو متکی هستم.

دعای ۵۳صحیفه– دعاؤه فی التذلل

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي التَّذَلُّلِ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَ

رَبِّ أَفْحَمَتْنِي ذُنُوبِي وَ انْقَطَعَتْ مَقَالَتِي فَلَا حُجَّةَ لِي

فَأَنَا الْأَسِيرُ بِبَلِيَّتِي الْمُرْتَهَنُ بِعَمَلِي الْمُتَرَدِّدُ فِي خَطِيئَتِي الْمُتَحَيِّرُ عَنْ قَصْدِي الْمُنْقَطَعُ بِي

قَدْ أَوْقَفْتُ نَفْسِي مَوْقِفَ الْأَذِلَّاءِ الْمُذْنِبِينَ مَوْقِفَ الْأَشْقِيَاءِ الْمُتَجَرِّينَ عَلَيْكَ الْمُسْتَخِفِّينَ بِوَعْدِكَ

سُبْحَانَكَ أَيَّ جُرْأَةٍ اجْتَرَأْتُ عَلَيْكَ وَ أَيَّ تَغْرِيرٍ غَرَّرْتُ بِنَفْسِي

مَوْلَايَ ارْحَمْ كَبْوَتِي لِحُرِّ وَجْهِي وَ زَلَّةَ قَدَمِي وَ عُدْ بِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَ بِإِحْسَانِكَ عَلَى إِسَاءَتِي

فَأَنَا الْمُقِرُّ بِذَنْبِي الْمُعْتَرِفُ بِخَطِيئَتِي وَ هَذِهِ يَدِي وَ نَاصِيَتِي أَسْتَكِينُ بِالْقَوَدِ مِنْ نَفْسِي

ارْحَمْ شَيْبَتِي وَ نَفَادَ أَيَّامِي وَ اقْتِرَابَ أَجَلِي وَ ضَعْفِي وَ مَسْكَنَتِي وَ قِلَّةَ حِيلَتِي

مَوْلَايَ وَ ارْحَمْنِي إِذَا انْقَطَعَ مِنَ الدُّنْيَا أَثَرِي وَ امَّحَى مِنَ الْمَخْلُوقِينَ ذِكْرِي وَ كُنْتُ مِنَ الْمَنْسِيِّينَ كَمَنْ قَدْ نُسِيَ

مَوْلَايَ وَ ارْحَمْنِي عِنْدَ تَغَيُّرِ صُورَتِي وَ حَالِي إِذَا بَلِيَ جِسْمِي وَ تَفَرَّقَتْ أَعْضَائِي وَ تَقَطَّعَتْ أَوْصَالِي يَا غَفْلَتِي عَمَّا يُرَادُ بِي

مَوْلَايَ وَ ارْحَمْنِي فِي حَشْرِي وَ نَشْرِي وَ

اجْعَلْ فِی ذَلِکَ الْیَوْمِ مَعَ أَوْلِیَائِکَ مَوْقِفِی وَ فِی أَحِبَّائِکَ مَصْدَرِی وَ فِی جِوَارِکَ مَسْکَنِی یَا رَبَّ الْعَالَمِین

ترجمه

نیایش پنجاه و سوم

ای پروردگار من، گناهانم زبانم را بنـد آورده انـد و از گفتار عاجز آمده ام و یارای آنم نیست که عذری آورم یا حجتی اقامه کنم.

اسیر بلیه خویشـتنم و در گرو اعمال خود. در وادی خطای خود سـرگردانم و ندانم به کجا می روم، چونان مسافری از همه جا بریده و در راه مانده.

خود را در جایگـاه گنهکـاران ذلیـل بر پـای داشـته ام، در جایگاه شوربختانی که در برابرت گسـتاخی کرده انـد و وعـده های عذابت را به چیزی نشمرده اند.

منزهی تو، ای خداوند. به کدام جرأت با تو گستاخی کردم؟ به دمدمه کدام فریب خود را در ورطه هلاکت افکندم؟

ای مولای من، می بینی که چسان لغزیده ام و به رو در افتاده ام، پس بر من رحمت آور و به حلم خود بر جهل من و به احسان خود بر بدکرداریم ببخشای،

که به گناه خود اقرار می کنم و به خطای خود معترفم. این دست من و این سر من که اکنون برای قصاص از نفس خود زاروار تسلیم کرده ام.

بار خدایا، بر پیری من و پایان یافتن روزگار من و نزدیک شدن اجل من و ناتوانی و بیچارگی من رحم کن.

ای مولـی من، بر من رحمت آور آنگـاه که نشان من از جهان بر افتـد و نامم از میان آفریـدگان محو شود و در زمره فراموش شدگان در آیم.

ای مولـی من، بر من رحمت آور آنگـاه که چهره ام و حـالتم دگرگون شود:آن هنگـام که پیکرم بپوسـد و اعضـایم پراکنـده گردد و بند بندم

از هم بگسلند. ای وای بر غفلت من از آنچه برایم مهیا کرده اند.

ای مولای من، رحم کن بر من در آن روز که زنده شوم و برای حساب حاضر آیم. در آن روز، جایگاه ایستادنم را در میان اولیای خود قرار ده و چنان کن که با دوستان تو باز گردم و مرا در جوار خود مسکن ده. یا رب العالمین.

دعای ۵۴صحیفه– دعاؤه فی استکشاف الهموم

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِی اسْتِكْشَافِ الْهُمُومِ

يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَ كَاشِفَ الْغَمِّ يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ وَ رَحِيمَهُمَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْرُجْ هَمِّی وَ اكْشِفْ غَمِّی

يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ اعْصِمْنِی وَ طَهِّرْنِی وَ اذْهَبْ بِبَلِيَّتِی

وَ اقْرَأْ آيَهَ الْكُرْسِيِّ وَ الْمُعَوِّذَتَيْنِ وَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَ قُلْ

اَللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَ ضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَ كَثُرَتْ ذُنُوبُهُ

سُؤَالَ مَنْ لَا يَجِدُ لِفَاقَتِهِ مُغِيثاً وَ لَا لِضَعْفِهِ مُقَوِّياً وَ لَا لِذَنْبِهِ غَافِراً غَيْرَكَ

يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ أَسْأَلُكَ عَمَلًا تُحِبُّ بِهِ مَنْ عَمِلَ بِهِ وَ يَقِيناً تَنْفَعُ بِهِ مَنِ اسْتَيْقَنَ بِهِ حَقَّ الْيَقِينِ فِی نَفَاذِ أَمْرِكَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقْبِضْ عَلَى الصِّدْقِ نَفْسِی وَ اقْطَعْ مِنَ الدُّنْيَا حَاجَتِی

وَ اجْعَلْ فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَتِی شَوْقاً إِلَى لِقَائِكَ وَ هَبْ لِی صِدْقَ التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ

أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ كِتَابٍ قَدْ خَلَا وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كِتَابٍ قَدْ خَلَا

أَسْأَلُكَ خَوْفَ الْعَابِدِينَ لَكَ وَ عِبَادَهَ الْخَاشِعِينَ لَكَ وَ يَقِينَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَ تَوَكُّلَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكَ

اَللَّهُمَّ اجْعَلْ رَغْبَتِی فِی مَسْأَلَتِی مِثْلَ رَغْبَهِ أَوْلِيَائِكَ فِی مَسَائِلِهِمْ وَ رَهْبَتِی مِثْلَ رَهْبَهِ أَوْلِيَائِكَ

وَ اسْتَعْمِلْنِی فِی مَرْضَاتِكَ عَمَلاً

لَا أَتْرُکُ مَعَهُ شَیْئًا مِنْ دِینِکَ مَخَافَهَ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ

اَللَّهُمَّ هَذِهِ حَاجَتِی فَأَعْظِمْ فِیهَا رَغْبَتِی وَ أَظْهِرْ فِیهَا عُذْرِی وَ لَقِّنِّی فِیهَا حُجَّتِی وَ عَافِ فِیهَا جَسَدِی

اَللَّهُمَّ مَنْ أَصْبَحَ لَهُ ثِقَهٌ أَوْ رَجَاءٌ غَیْرُکَ فَقَدْ أَصْبَحْتُ وَ أَنْتَ ثِقَتِی وَ رَجَائِی فِی الْأُمُورِ کُلِّهَا

فَاقْضِ لِی بِخَیْرِهَا عَاقِبَهً وَ نَجِّنِی مِنْ مَضِلَّاتِ الْفِتَنِ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ الْمُصْطَفَی وَ عَلَی آلِهِ الطَّاهِرِین

ترجمه

نیایش پنجاه و چهارم

ای از میان برنـده غمها و ای زداینـده انـدوهان. ای بخشاینـده در دنیا و آخرت و ای رحمت آورنده بر بندگان خود هم در این سرای و هم در آن سرای. بر محمد و خاندان او درود بفرست و غمم از جان بردار و اندوهم از دل بزدای.

ای خـدای یگانه، ای خدای یکتا، ای خدایی که در نیازمندیها به تو پناه آورند، ای خداوندی که نزاده ای و زاده نشده ای و تو را همسر و همتایی نیست. مرا از گناهان نگه دار و پاکیزه ام گردان و بلیه از من دور نمای.

بار خدایا، چونان کسی که نیازمندی اش به غایت رسیده و نیرویش به ضعف گراییده و گناهانش افزون شده،

چونـان کسـی که حاجت خویش را فریاد رسـی نمی یابـد و ناتوانی اش را نیرو بخشـنده ای و گناهانش را آمرزنـده ای جز تو نیست،

از تو می خواهم ای صاحب جلالت و اکرام که مرا به کاری واداری که هر کس چنان کند، محبوب تو شود و حق الیقینی عطا کنی که هر کس در طریق مشیت تو بدان مقام فرا رود، به پاداشی نیکو رسد.

بار خدایا، بر محمد و خاندان او درود بفرست و مرا بر

صدق و راستی بمیران و نیاز من از دنیا ببر

و رغبت مرا به آنچه در نزد توست شوق لقای خود قرار ده و مرا روزی ساز توکل به تو را از سر صدق.

بار خدایا، از تو می خواهم سرنوشت نیکی را که در گذشته برای من رقم زده شده، و به تو پناه می آورم از سرنوشت بدی که برای من رقم زده شده.

از تو می خواهم خوف و خشیت عابدان را به من ارزانی داری و عبادت خاشعان را و یقین متوکلان را و توکل مؤمنان را.

بار خدایا، مرا برانگیز که بدان رغبت از تو چیزی خواهم که اولیای تو از تو می خواهند، و از تو چنان ترسم که اولیای تو از تو می ترسند.

مرا در راه رضای خود چنان به کار دار که چیزی از وظایف دینی تو را از بیم هیچ یک از آفریدگانت فرو نگذارم.

بار خدایا، این حاجت من است، پس رغبت مرا برای رسیدن به آن عظیم گردان و عذر من در این درخواست بپذیر و حجت مرا در آن بر زبانم نه و جسمم را در آن عافیت عطا کن.

بار خدایا، هر کس که اعتماد و امیدی به جز تو داشته باشد، اعتماد و امید من در تمام احوال به توست.

پس مقدر ساز برای من هر چه را که پایانی بهتر دارد، و مرا از فتنه های گمراه کننده وارهان، به رحمت خود ای مهربانترین مهربانان.

و صلی الله علی سیدنا محمد رسول الله المصطفی و علی آله الطاهرین.

دعای ۵صحیفه– دعاؤه لنفسه و خاصته

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِنَفْسِهِ و لِأَهْلِ وَلَايَتِهِ

يَا مَنْ لَا تَنْقَضِي عَجَائِبُ عَظَمَتِهِ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ احْجُبْنَا عَنِ الْإِلْحَادِ فِی عَظَمَتِکَ

وَ یَا مَنْ لَا تَنْتَهِی مُدَّةُ مُلْکِهِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَعْتِقْ رِقَابَنَا مِنْ نَقِمَتِکَ

وَ یَا مَنْ لَا تَفْنَی خَزَائِنُ رَحْمَتِهِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ لَنَا نَصِیباً فِی رَحْمَتِکَ

وَ یَا مَنْ تَنْقَطِعُ دُونَ رُؤْیَتِهِ الْأَبْصَارُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَدْنِنَا إِلَی قُرْبِکَ

وَ یَا مَنْ تَصْغُرُ عِنْدَ خَطَرِهِ الْأَخْطَارُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ کَرِّمْنَا عَلَیْکَ

وَ یَا مَنْ تَظْهَرُ عِنْدَهُ بَوَاطِنُ الْأَخْبَارِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ لَا تَفْضَحْنَا لَدَیْکَ

اَللَّهُمَّ أَغْنِنَا عَنْ هِبَةِ الْوَهَّابِینَ بِهِبَتِکَ

وَ اکْفِنَا وَحْشَةَ الْقَاطِعِینَ بِصِلَتِکَ حَتَّی لَا نَرْغَبَ إِلَی أَحَدٍ مَعَ بَذْلِکَ

وَ لَا نَسْتَوْحِشَ مِنْ أَحَدٍ مَعَ فَضْلِکَ

اَللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ کِدْ لَنَا وَ لَا تَکِدْ عَلَیْنَا وَ امْکُرْ لَنَا وَ لَا تَمْکُرْ بِنَا وَ أَدِلْ لَنَا وَ لَا تُدِلْ مِنَّا

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ قِنَا مِنْکَ وَ احْفَظْنَا بِکَ وَ اهْدِنَا إِلَیْکَ

وَ لَا تُبَاعِدْنَا عَنْکَ إِنَّ مَنْ تَقِهِ یَسْلَمْ وَ مَنْ تَهْدِهِ یَعْلَمْ وَ مَنْ تُقَرِّبْهُ إِلَیْکَ یَغْنَمْ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اکْفِنَا حَدَّ نَوَائِبِ الزَّمَانِ وَ شَرَّ مَصَائِدِ الشَّیْطَانِ وَ مَرَارَةَ صَوْلَةِ السُّلْطَانِ

اَللَّهُمَّ إِنَّمَا یَکْتَفِی الْمُکْتَفُونَ بِفَضْلِ قُوَّتِکَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اکْفِنَا

وَ إِنَّمَا یُعْطِی الْمُعْطُونَ مِنْ فَضْلِ جِدَتِکَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَعْطِنَا

وَ إِنَّمَا یَهْتَدِی الْمُهْتَدُونَ بِنُورِ وَجْهِکَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اهْدِنَا

اَللَّهُمَّ إِنَّکَ مَنْ وَالَیْتَ لَمْ یَضْرُرْهُ خِذْلَانُ الْخَاذِلِینَ وَ مَنْ أَعْطَیْتَ لَمْ یَنْقُصْهُ مَنْعُ الْمَانِعِینَ

وَ مَنْ هَدَیْتَ لَمْ یُغْوِهِ إِضْلَالُ الْمُضِلِّینَ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ امْنَعْنَا بِعِزِّکَ مِنْ عِبَادِکَ وَ أَغْنِنَا عَنْ غَیْرِکَ بِإِرْفَادِکَ وَ اسْلُکْ

بِنَا سَبِیلَ الْحَقِّ بِإِرْشَادِکَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ سَلَامَهَ قُلُوبِنَا فِی ذِکْرِ عَظَمَتِکَ وَ فَرَاغَ أَبْدَانِنَا فِی شُکْرِ نِعْمَتِکَ وَ انْطِلَاقَ أَلْسِنَتِنَا فِی وَصْفِ مِنَّتِکَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنَا مِنْ دُعَاتِکَ الدَّاعِینَ إِلَیْکَ

وَ هُدَاتِکَ الدَّالِّینَ عَلَیْکَ وَ مِنْ خَاصَّتِکَ الْخَاصِّینَ لَدَیْکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

نیایش پنجم

ای خداوندی که عجایب عظمت تو پایان نپذیرد، درود بفرست بر محمد و خاندانش و ما را از سرگرایی در برابر عظمت خود بازدار.

ای خداوندی که زمان فرمانروایيت را نهایتی نیست، درود بفرست بر محمد و خاندانش و ما را از مکافات عقوبت خویش رهایی بخش.

ای خداوندی که خزاین رحمتت فنا نشود، درود بفرست بر محمد و خاندانش و ما را از رحمت خویش نصیبی ده.

ای خداوندی که دیدگان از دیدارت فرومانند، درود بفرست بر محمد و خاندانش و ما را به مقام قرب خود نزدیک ساز.

ای خداوندی که در برابر عظمت تو هر عظمتی حقیر نماید، درود بفرست بر محمد و خاندانش و ما را در نزد خود گرامی بدار.

ای خداوندی که هر نهانی پیش تو آشکار است، درود بفرست بر محمد و خاندانش و ما را در پیشگاه خود رسوا مگردان.

خداوندا، ما را به عطای خویش از عطای هر بخشنده ای بی نیاز گردان.

به پیوند خویش وحشت تنهایی از ما دور بدار تا به بخشش تو به کس جز تو نگراییم

و در پناه جود و احسان تو از کس نهراسیم.

بار خدایا درود بفرست بر محمد و خاندانش و به سود ما تدبیر کن نه بر زیان ما. به سود ما مکر نما نه

به زیان ما. ما را پیروزی ده و پیروزی از ما مستان.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و ما را از خشم خود دور نگه دار و در پناه خود بدار. ما را به خود راه نمای

و از خود دور مدار، که هر کرا از خشم خود دور نگهداری سلامت به دست آرد و هر کرا راه نمایی به دانش رسد و هر کرا به خود نزدیک گردانی سود برد.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و ما را از سطوت حوادث زمان و شر دامهای شیطان و تلخی قهر سلطان حفظ فرمای.

بار خدایا، هر که بی نیازی یافته تنها به فضل و قوت تو یافته، پس درود بفرست بر محمد و خاندان او و ما را بی نیاز گردان.

بخشندگان چون دست سخا گشایند، تنها از فضل انعام تو بخشند، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و بر ما عطا ببخشای.

هدایت یافتگان تنها به نور وجه تو هدایت یافته اند، پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و ما را هدایت فرمای.

خداوندا، آن را که تو یاری کنی به خذلان کس زیان نبیند و آن را که تو بر او ببخشایی به منع کس نقصان نگیرد

و آن را که تو راه بنمایی به گمراهی کس از راه نرود.

پس درود بفرست بر محمد و خاندانش و ما را به عزت خویش از آسیب بندگانت در امان دار و به بخشایش خویش از هر کس، جز خود، بی نیاز فرمای و به راهنمایی خویش راه ما به حق بگشای.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و سلامت دلهای

ما را در یاد کرد عظمتت، آسایش ابدان ما را در شکر نعمتت و گشادگی زبان ما را در وصف احسانت قرار ده.

بار خدایا درود بفرست بر محمد و خاندان او و ما را در زمره داعیانی درآور که به تو دعوت می کنند

و در شمار راهنمایانی که به تو راه می نمایند و ما را از خاصترین خاصان درگاه خود گردان. یا ارحم الراحمین.

دعای ۶صحیفه– دعاؤه عند الصباح و المساء

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ عِنْدَ الصَّبَاحِ وَ الْمَسَاءِ

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى خَلَقَ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ بِقُوَّتِهِ

وَ مَيَّزَ بَيْنَهُمَا بِقُدْرَتِهِ

وَ جَعَلَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا حَدّاً مَحْدُوداً وَ أَمَداً مَمْدُوداً

يُولِجُ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا فِى صَاحِبِهِ وَ يُولِجُ صَاحِبَهُ فِيهِ بِتَقْدِيرٍ مِنْهُ لِلْعِبَادِ فِيمَا يَغْذُوهُمْ بِهِ وَ يُنْشِئُهُمْ عَلَيْهِ

فَخَلَقَ لَهُمُ اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ مِنْ حَرَكَاتِ التَّعَبِ وَ نَهَضَاتِ النَّصَبِ

وَ جَعَلَهُ لِبَاساً لِيَلْبَسُوا مِنْ رَاحَتِهِ وَ مَنَامِهِ فَيَكُونَ ذَلِكَ لَهُمْ جَمَاماً وَ قُوَّةً وَ لِيَنَالُوا بِهِ لَذَّةً وَ شَهْوَةً

وَ خَلَقَ لَهُمُ النَّهَارَ مُبْصِراً لِيَبْتَغُوا فِيهِ مِنْ فَضْلِهِ وَ لِيَتَسَبَّبُوا إِلَى رِزْقِهِ

وَ يَسْرَحُوا فِى أَرْضِهِ طَلَباً لِمَا فِيهِ نَيْلُ الْعَاجِلِ مِنْ دُنْيَاهُمْ وَ دَرَكُ الْآجِلِ فِى أُخْرَاهُمْ

بِكُلِّ ذَلِكَ يُصْلِحُ شَأْنَهُمْ وَ يَبْلُو أَخْبَارَهُمْ وَ يَنْظُرُ كَيْفَ هُمْ فِى أَوْقَاتِ طَاعَتِهِ وَ مَنَازِلِ فُرُوضِهِ وَ مَوَاقِعِ أَحْكَامِهِ

لِيَجْزِىَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَ يَجْزِىَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى

اَللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا فَلَقْتَ لَنَا مِنَ الْإِصْبَاحِ وَ مَتَّعْتَنَا بِهِ مِنْ ضَوْءِ النَّهَارِ

وَ بَصَّرْتَنَا مِنْ مَطَالِبِ الْأَقْوَاتِ وَ وَقَيْتَنَا فِيهِ مِنْ طَوَارِقِ الْآفَاتِ

أَصْبَحْنَا وَ أَصْبَحَتِ الْأَشْيَاءُ كُلُّهَا بِجُمْلَتِهَا لَكَ سَمَاؤُهَا وَ أَرْضُهَا

وَ مَا بَثَثْتَ فِى كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا سَاكِنُهُ وَ مُتَحَرِّكُهُ وَ مُقِيمُهُ وَ شَاخِصُهُ وَ مَا عَلاَ فِى الْهَوَاءِ وَ مَا كَنَّ تَحْتَ الثَّرَى

أَصْبَحْنَا فِى قَبْضَتِكَ يَحْوِينَا

مُلْكَکَ وَ سُلْطَانُکَ وَ تَضُمُّنَا مَشِيَّتُکَ وَ نَتَصَرَّفُ عَنْ أَمْرِکَ وَ نَتَقَلَّبُ فِی تَدْبِيرِکَ

لَيْسَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ إِلَّا مَا قَضَيْتَ وَ لاَ مِنَ الْخَيْرِ إِلَّا مَا أَعْطَيْتَ

وَ هَذَا يَوْمٌ حَادِثٌ جَدِيدٌ وَ هُوَ عَلَيْنَا شَاهِدٌ عَتِيدٌ إِنْ أَحْسَنَّا وَدَّعَنَا بِحَمْدٍ وَ إِنْ أَسَأْنَا فَارَقَنَا بِذَمٍّ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ارْزُقْنَا حُسْنَ مُصَاحَبَتِهِ

وَ اعْصِمْنَا مِنْ سُوءِ مُفَارَقَتِهِ بِارْتِکَابِ جَرِيرَةٍ أَوِ اقْتِرَافِ صَغِيرَةٍ أَوْ کَبِيرَةٍ

وَ أَجْزِلْ لَنَا فِيهِ مِنَ الْحَسَنَاتِ وَ أَخْلِنَا فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ

وَ امْلَأْ لَنَا مَا بَيْنَ طَرَفَيْهِ حَمْداً وَ شُکْراً وَ أَجْراً وَ ذُخْراً وَ فَضْلاً وَ إِحْسَاناً

اَللَّهُمَّ يَسِّرْ عَلَى الْکِرَامِ الْکَاتِبِينَ مَئُونَتَنَا وَ امْلَأْ لَنَا مِنْ حَسَنَاتِنَا صَحَائِفَنَا وَ لاَ تُخْزِنَا عِنْدَهُمْ بِسُوءِ أَعْمَالِنَا

اَللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا فِی کُلِّ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِهِ حَظّاً مِنْ عِبَادِکَ وَ نَصِيباً مِنْ شُکْرِکَ وَ شَاهِدَ صِدْقٍ مِنْ مَلاَئِکَتِکَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ احْفَظْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا وَ مِنْ خَلْفِنَا وَ عَنْ أَيْمَانِنَا وَ عَنْ شَمَائِلِنَا وَ مِنْ جَمِيعِ نَوَاحِينَا

حِفْظاً عَاصِماً مِنْ مَعْصِيَتِکَ هَادِياً إِلَى طَاعَتِکَ مُسْتَعْمِلاً لِمَحَبَّتِکَ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ وَفِّقْنَا فِی يَوْمِنَا هَذَا وَ لَيْلَتِنَا هَذِهِ وَ فِی جَمِيعِ أَيَّامِنَا لِاسْتِعْمَالِ الْخَيْرِ وَ هِجْرَانِ الشَّرِّ وَ شُکْرِ النِّعَمِ

وَ اتِّبَاعِ السُّنَنِ وَ مُجَانَبَةِ الْبِدَعِ وَ الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّهْیِ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ حِيَاطَةِ الْإِسْلاَمِ

وَ انْتِقَاصِ الْبَاطِلِ وَ إِذْلاَلِهِ وَ نُصْرَةِ الْحَقِّ وَ إِعْزَازِهِ وَ إِرْشَادِ الضَّالِّ وَ مُعَاوَنَةِ الضَّعِيفِ وَ إِدْرَاکِ اللَّهِيفِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْهُ أَيْمَنَ يَوْمٍ عَهِدْنَاهُ وَ أَفْضَلَ صَاحِبٍ صَحِبْنَاهُ وَ خَيْرَ وَقْتٍ ظَلِلْنَا فِيهِ

وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَرْضَى مَنْ مَرَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ مِنْ جُمْلَةِ خَلْقِکَ أَشْکَرَهُمْ لِمَا أَوْلَيْتَ مِنْ نِعَمِکَ

وَ أَقْوَمَهُمْ بِمَا شَرَعْتَ

مِنْ شَرَائِعِکَ وَ أَوْقَفَهُمْ عَمَّا حَذَّرْتَ مِنْ نَهْیِکَ

اَللَّهُمَّ إِنِّی أُشْهِدُکَ وَ کَفَی بِکَ شَهِیداً وَ أُشْهِدُ سَمَاءَکَ وَ أَرْضَکَ وَ مَنْ أَسْکَنْتَهُمَا مِنْ مَلائِکَتِکَ وَ سَائِرِ خَلْقِکَ فِی یَوْمِی هَذَا وَ سَاعَتِی هَذِهِ وَ لَیْلَتِی هَذِهِ وَ مُسْتَقَرِّی هَذَا

أَنِّی أَشْهَدُ أَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ قَائِمٌ بِالْقِسْطِ عَدْلٌ فِی الْحُکْمِ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ مَالِکُ الْمُلْکِ رَحِیمٌ بِالْخَلْقِ

وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ و خِیَرَتُکَ مِنْ خَلْقِکَ حَمَّلْتَهُ رِسَالَتَکَ فَأَدَّاهَا وَ أَمَرْتَهُ بِالنُّصْحِ لِأُمَّتِهِ فَنَصَحَ لَهَا

اَللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَکْثَرَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ وَ آتِهِ عَنَّا أَفْضَلَ مَا آتَیْتَ أَحَداً مِنْ عِبَادِکَ

وَ اجْزِهِ عَنَّا أَفْضَلَ وَ أَکْرَمَ مَا جَزَیْتَ أَحَداً مِنْ أَنْبِیَائِکَ عَنْ أُمَّتِهِ

إِنَّکَ أَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْجَسِیمِ الْغَافِرُ لِلْعَظِیمِ

وَ أَنْتَ أَرْحَمُ مِنْ کُلِّ رَحِیمٍ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ الْأَخْیَارِ الْأَنْجَبِین

ترجمه

نیایش ششم

حمد و سپاس خداوندی را که به قوت خود شب و روز را بیافرید

و به قدرت خویش آن دو را از یکدیگر فرق نهاد

و هر یک را حدی محدود و زمانی معین قرار داد.

به تقدیر خویش از یکی می کاهد و بر دیگری می افزاید و بر یکی می افزاید و از دیگری می کاهد، تا بندگانش را توان به دست آوردن قوت باشد و امکان پرورش.

شب را بیافرید تا بندگانش در آن از رنج و تلاش بیاسایند

و آن را به مثابه پوششی گردانید تا در آن به خواب راحت روند:تنشان بدان آسوده شود و نیرو گیرد و خود به لذت و کامیابی رسند.

روز را بیافرید تا در روشنایی آن به طلب فضل و نعمت. خداوندی پردازند و رزق او را

فرا چنگ آرند

و در زمین خدا به سیر و سفر روند، تا هم از نعم این جهان عاجل برخوردار شوند و هم در آن جهان به سعادت آجل رسند.

به همه این ها کارشان به صلاح می آورد و از کردارهایشان آگاه می شود و می نگرد که در اوقات فرمانبرداری اش چگونه اند و اعمال واجب چسان به جای می آورند و احکام او چسان مجری می دارند،

تا بدکاران را به کیفر بد رساند و نیکوکاران را پاداش نیک دهد.

بار خدایا، حمد و سپاس تو را که پرتو بامدادی آشکار ساختی و ما را از فروغ روز بهره مند گردانیدی

و جایهایی را که روزی خود از آنجا فراچنگ می آوریم به ما نمودی و از پیشامدهای آفات در امان داشتی.

ما و همه چیزها جملگی صبح کردیم و همه از آن توایم:از آسمان و زمین

و هر چه در آن دو نهاده ای از آرمیده و جنبنده و ایستاده و رونده و هر چه بر هواست و هر چه درون زمین است.

صبح کردیم و همه در قبضه قدرت توایم، در چنبر ملک و سلطه توایم، مشیت تو ما را در بر گرفته و هر چه کنیم به مشیت تو کنیم و به هر حال که باشیم بسته تدبیر تو باشیم.

ما را کاری نیست جز آنچه تو ما را مقرر داشته ای و ما را بهره ای نیست جز آنچه تو ما را عطا کرده ای.

این بامدادی است نو دمیده و روزی است تازه فرا رسیده. بر اعمال ما گواه است. اگر نیکی کنیم، ما را وداع کند به ستایش و اگر بدی کنیم، از ما جدا شود به نکوهش.

بار

خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و روزی ما چنان کن که این روز را مصاحبی شایسته باشیم

و ما را از آن نگه دار که ترکش گوییم در حالی که مرتکب گناهی کوچک یا بزرگ شده باشیم.

خداوندا، ما را در این روز از حسنات پاداشی جزیل عنایت کن و از سیئات دور بدار.

بامداد و شامگاهش را برای ما پر از سپاس و ستایش و پاداش و ثواب و بخشش و نیکی گردان.

بـار خـدایا، چنان کن که فرشـتگانی که اعمال ما را می نویسـند از نوشـتن اعمال بـد ما در رنـج نیفتنـد. نامه های عمل ما را از حسنات پر ساز و ما را به اعمال ناپسندمان در نزد آنان خوار مگردان.

بـار خـدایا، در هر سـاعت از ساعتهای روز، از سوی بنـدگانت برای ما حظی قرار ده و از سپاسـگزاری نصـیبی و از فرشـتگانت گواه راستینی.

بـار خـدایا، بر محمـد و خانـدانش درود بفرسـت و مـا را از پیش رو و پشـت سـر و جـانب راسـت و جـانب چپ و از هر طرف حفاظت فرمای،

آن سان که از معصیت تو در امان مانیم و به اطاعت تو راه یابیم و هر چه کنیم در طریق محبت تو باشد.

بار خـدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و ما را در این روز و این شب و هر روز به انجام دادن کارهای نیک و دوری از کارهای ناپسند توفیق ده و به شکر نعمتها

و پیروی از سنتها و دوری از بدعتها و امر به معروف و نهی از منکر و پاسداشت اسلام

و نکوهش باطل و خوار داشت آن، و نصرت

حق و عزیز داشتن آن وراهنمایی گمگشتگان و یاری نا توانان و فریادرسی ستمدیدگان، توفیق ده.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و این روز را برای ما مبارک ترین روزی گردان که دیده ایم و نیکوترین مصاحبی که به صحبت داشته ایم و بهترین وقتی که بسر آورده ایم.

از میان بندگانت که شب و روز بر آنان می گذرد، ما را خرسندترین آنان گردان و سپاسگزارترین بهره گیران از نعمتهایت

و پایدارترین رهسپاران بر وفق آیینت و حذر کننده ترین کسان از آنچه به ترک آن فرمان داده ای.

بار خدایا، تو را به شهادت می گیرم و تو شهادت را بسنده ای، و آسمان تو را و ساکنانش را و زمین تو را و ساکنانش را از فرشتگانت و همه آفریدگانت، در این روز و در این ساعت و در این شب و در این مکان، به شهادت می گیرم

که گواهی دهم که تو خدای یکتایی و جز تو خدایی نیست، تویی آن که بر پای دارنده عدالت بود و در داوری دادگر بود و به بندگان مهربان بود و فرمانروای جهان بود و بر همه آفریدگان رحمت آورد.

شهادت می دهم که محمد بنده توست و پیام آور توست و برگزیده ترین آفریدگان توست، او را به ابلاغ رسالت خویش برانگیختی، آن را ابلاغ کرد، فرمانش دادی که امت خود اندرز دهد، اندرز داد.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست، بیشترین درودی که به یکی از آفریدگان خویش فرستاده ای. و از سوی ما او را بهترین چیزی عطا کن که به یکی از بندگان خویش عطا کرده ای

و برترین و کرامندترین پاداشی ارزانی دار که بر پیامبران خود از سوی

امتشان ارزانی داشته ای.

تو هستی که نعمتهای کرامند می دهی و تویی که گناهان بزرگ را می آمرزی

و تویی از هر مهربانی مهربان تر. پس درود بفرست بر محمد و خاندان طیب و طاهر او، آن نیکان برگزیدگان.

دعای ۷صحیفه- دعاؤه فی المهمات

متن

ظ(دهم کفعمی در مصباح دعایی نقل کرده و فرموده سید بن طاوس این دعا را برای ایمنی از سلطان و بلاء و ظهور اعداء و خوف و فقر و تنگی سینه ذکر کرده و آن از ادعیه صحیفه سجادیه است پس هر گاه ترسیدی از ضرر آنچه ذکر شد بخوان آن را این است دعا

يَا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقَدُ الْمَكَارِهِ وَ يَا مَنْ يُفْثَأُ بِهِ حَدُّ الشَّدَائِدِ

وَ يَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى رَوْحِ الْفَرَجِ ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصِّعَابُ وَ تَسَبَّبَتْ بِلُطْفِكَ الْأَسْبَابُ

وَ جَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ وَ مَضَتْ عَلَى إِرَادَتِكَ الْأَشْيَاءُ فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ

وَ بِإِرَادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ أَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهِمَّاتِ

وَ أَنْتَ الْمَفْزَعُ فِي الْمُلِمَّاتِ لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ وَ لَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ

وَ قَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَأَّدَنِي ثِقْلُهُ وَ أَلَمَّ بِي مَا قَدْ بَهَظَنِي حَمْلُهُ

وَ بِقُدْرَتِكَ أَوْرَدْتَهُ عَلَيَّ وَ بِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتَهُ إِلَيَ

فَلَا مُصْدِرَ لِمَا أَوْرَدْتَ وَ لَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ وَ لَا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتَ وَ لَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ

وَ لَا مُيَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَ وَ لَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ افْتَحْ لِي يَا رَبِّ بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَ اكْسِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ

وَ أَنِلْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكَوْتُ وَ أَذِقْنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ فِيمَا سَأَلْتُ

وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ فَرَجاً هَنِيئاً وَ اجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجاً وَحِيّاً

وَ لَا تَشْغَلْنِي بِالاِهْتِمَامِ عَنْ تَعَاهُدِ فُرُوضِكَ

وَ اسْتِعْمَالِ سُنَنِکَ (سُنَّتِکَ)

فَقَدْ ضِقْتُ لِمَا نَزَلَ بِی یَا رَبِّ ذَرْعاً وَ امْتَلَأْتُ بِحَمْلِ مَا حَدَثَ عَلَیَّ هَمّاً

وَ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَی کَشْفِ مَا مُنِیتُ بِهِ وَ دَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِیهِ

فَافْعَلْ بِی ذَلِکَ وَ إِنْ لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ مِنْکَ یَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِیمِ (وَ ذَا الْمَنِّ الْکَرِیمِ فَأَنْتَ قَادِرٌ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ)

ترجمه

ای خدایی که گره ناگواریهای عالم به او گشایش می یابد ای خدایی که سختیهای جهان به او آسان می گردد

ای آنکه از او درخواست می شود برون شدن از غم و اندوه به حقیقت شادی و خرمی مشکلات عالم پیش قدرتت رام گردند و اسباب وجود هر چیز به لطف و کرمت نظام یافته است

قضا به قدرت تو جاری و هر چیز عالم به اراده تو امضاء می گردد پس هر چه بخواهی به مجرد خواست بدون فرمانت اطاعت کند

و هر چه بخواهی به صرف اراده بدون نهیت منزجر گردد تو را در مهمات عالم می خوانند

و به درگاه تو در پریشانیها تضرع و زاری می کنند هیچ رنجی دفع نشود مگر آنکه تو مندفع گردانی و تو برطرف سازی

و ای خدا گران حوادثی به من رسیده که مرا در هم شکسته و پریشان حال ساخته و مشکلاتی بر من وارد شده که مرا به رنج و غم افکنده

به قدرت تو آن امور بر من وارد آمده و به اقتدار تو بر من رو آورده

پس غمی که تو آوردی کسی دیگر نتواند برد و مشکلی که تو فرستی غیر تو نتواند برطرف کرد و دری که تو بر بندی دیگری نتواند گشود

و اگر بگشایی نتواند بست

آنچه را تو مشکل کنی کسی آسان نتواند ساخت و آنکه را تو خوار سازی کسی یاری نتواند کرد پس درود فرست ای خدا بر محمد و آلش

و بر من به فضل و احسان در وسعت و آسایش بگشا و به قدرتت در قلبم لشکر هم و غم را درهم شکن

و به من در آنچه شکایت از آن دارم حسن ظن و خوش بینی عطا فرما و شیرینی صنعت را در آنچه درخواست می کنم به من بچشان

و از جانب خود به من رحمت و گشایش و خوشگواری عنایت فرما و برای من از لطف خود از هر جا راه خروجی الهام فرما

و مرا از کار ملازمت وظایف بندگیت و بجای آوردن سنن و احکامت به هیچ کار مشغول مگردان

ای خدا از حوادثی که به من رسیده سینه ام تنگ و دلم پر از هم و غم گردیده

و تو بر دفع آنچه بدان مبتلا و به آن گرفتارم توانایی

پس تو آن (غم و دلتنگیم) را به کرمت برطرف گردان و هر چند من مستوجب این لطف تو نباشم ای صاحب عرش بزرگ ای صاحب نعمت با کرامت پس تو قادری ای مهربانترین مهربانان عالم دعایم را اجابت فرما ای پروردگار عالمیان.

دعای ۸صحیفه- دعاؤه فی الاستعاذه

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الِاسْتِعَاذَهِ مِنَ الْمَكَارِهِ وَ سَيِّئِ الْأَخْلَاقِ وَ مَذَامِّ الْأَفْعَالِ

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَيَجَانِ الْحِرْصِ وَ سَوْرَهِ الْغَضَبِ وَ غَلَبَهِ الْحَسَدِ وَ ضَعْفِ الصَّبْرِ وَ قِلَّهِ الْقَنَاعَهِ وَ شَكَاسَهِ الْخُلْقِ وَ إِلْحَاحِ الشَّهْوَهِ وَ مَلَكَهِ الْحَمِيَّهِ

وَ مُتَابَعَهِ الْهَوَى

وَ مُخَالَفَهِ الْهُدَی وَ سِنَهِ الْغَفْلَهِ وَ تَعَاطِی الْکلْفَهِ وَ إِیثَارِ الْبَاطِلِ عَلَی الْحَقِ

وَ الْإِصْرَارِ عَلَی الْمَأْثَمِ وَ اسْتِصْغَارِ الْمَعْصِیهِ وَ اسْتِکبَارِ الطَّاعَهِ

وَ مُبَاهَاهِ الْمُکثِرِینَ وَ الْإِزْرَاءِ بِالْمُقِلِّینَ وَ سُوءِ الْوِلَایهِ لِمَنْ تَحْتَ أَیدِینَا وَ تَرْک الشُّکرِ لِمَنِ اصْطَنَعَ الْعَارِفَه عِنْدَنَا

أَوْ أَنْ نَعْضُدَ ظَالِماً أَوْ نَخْذُلَ مَلْهُوفاً أَوْ نَرُومَ مَا لَیسَ لَنَا بِحَقٍّ أَوْ نَقُولَ فِی الْعِلْمِ بِغَیرِ عِلْمٍ

وَ نَعُوذُ بِک أَنْ نَنْطَوِیَ عَلَی غِشِّ أَحَدٍ وَ أَنْ نُعْجِبَ بِأَعْمَالِنَا وَ نَمُدَّ فِی آمَالِنَا

وَ نَعُوذُ بِک مِنْ سُوءِ السَّرِیرَهِ وَ احْتِقَارِ الصَّغِیرَهِ وَ أَنْ یسْتَحْوِذَ عَلَینَا الشَّیطَانُ أَوْ ینْکبَنَا الزَّمَانُ أَوْ یتَهَضَّمَنَا السُّلْطَانُ

وَ نَعُوذُ بِک مِنْ تَنَاوُلِ الْإِسرَافِ وَ مِنْ فِقْدَانِ الْکفَافِ

وَ نَعُوذُ بِک مِنْ شَمَاتَهِ الْأَعْدَاءِ وَ مِنَ الْفَقْرِ إِلَی الْأَکفَاءِ وَ مِنْ مَعِیشَهٍ فِی شِدَّهٍ وَ مِیتَهٍ عَلَی غَیرِ عُدَّهٍ

وَ نَعُوذُ بِک مِنَ الْحَسْرَهِ الْعُظْمَی وَ الْمُصِیبَهِ الْکبْرَی وَ أَشْقَی الشَّقَاءِ وَ سُوءِ الْمَآبِ وَ حِرْمَانِ الثَّوَابِ وَ حُلُولِ الْعِقَابِ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَعِذْنِی مِنْ کلِّ ذَلِک بِرَحْمَتِک وَ جَمِیعَ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

نیایش هشتم

بار خدایا، به تو پناه می برم از شر و شور آزمندی و شدت خشم و غلبه حسد و ناتوانی شکیبایی و اندک بودن قناعت و بدی خلق و خوی و اصرار شهوت و چیرگی عصبیت.

بار خدایا، به تو پناه می برم از پیروی از هوای نفس و مخالفت با هدایت و فرو رفتن به خواب غفلت و اختیار تکلف و برتری دادن باطل بر حق

و اصرار بر گناه و خرد شمردن گناه و بزرگ شمردن طاعت.

بار خدایا، به تو پناه می برم از به خود بالیدن توانگران و خوار

داشتن درویشان و بد رفتاری با زیردستان و ناسپاسی در حق کسی که به ما نیکی کرده است.

بار خدایا، به تو پناه می برم از اینکه ستمگری را یاری کنیم، یا ستمدیده ای را خوار بداریم، یا قصد چیزی کنیم که ما را در آن حقی نباشد، یا از روی بی دانشی سخن در دانش گوییم.

بار خدایا، به تو پناه می بریم، از اینکه در دل خیال فریب کسی را بپروریم و از کردار خویش دستخوش خودپسندی شویم یا به آرزوهای دور و دراز مبتلا گردیم.

بار خدایا، به تو پناه می بریم از بدی باطن و حقیر شمردن گناهان خرد و از اینکه شیطان بر ما چیره شود یا روزگار ما را واژگون بخت گرداند یا پادشاه بر ما ستم ورزد.

بار خدایا، به تو پناه می بریم از اسرافکاری و هم از بینوایی.

به تو پناه می بریم از شادکامی دشمنان و نیازمند شدن به اقران و از تنگنای معیشت و از مردن بی آنکه ساز رفتن مهیا کرده باشیم.

بار خدایا، به تو پناه می بریم از بزرگترین حسرت و گران ترین مصیبت و بدترین شوربختیها و بد سرانجامی و محروم شدن از ثواب آخرت و گرفتار شدن به عقاب روز رستخیز.

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و به رحمت خویش مرا و همه مردان و زنان مؤمن را از آنچه گفته شد پناه ده، یا ارحم الراحمین.

دعای ۹صحیفه- دعاؤه فی الاشتیاق

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِی الِاشْتِيَاقِ إِلَی طَلَبِ الْمَغْفِرَهِ مِنَ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ صَيِّرْنَا إِلَی مَحْبُوبِکَ مِنَ التَّوْبَهِ و أَزِلْنَا عَنْ مَكْرُوهِکَ مِنَ الْإِصْرَارِ

اَللَّهُمَّ وَ مَتَی وَقَفْنَا بَيْنَ نَقْصَيْنِ فِی

دِينٍ أَوْ دُنْيَا فَأَوْقِعِ النَّقْصَ بِأَسْرَعِهِمَا فَنَاءً وَ اجْعَلِ التَّوْبَةَ فِي أَطْوَلِهِمَا بَقَاءً

وَ إِذَا هَمَمْنَا بِهَمَّيْنِ يُرْضِيكَ أَحَدُهُمَا عَنَّا وَ يُسْخِطُكَ الْآخَرُ عَلَيْنَا

فَمِلْ بِنَا إِلَى مَا يُرْضِيكَ عَنَّا وَ أَوْهِنْ قُوَّتَنَا عَمَّا يُسْخِطُكَ عَلَيْنَا

وَ لَا تُخَلِّ فِي ذَلِكَ بَيْنَ نُفُوسِنَا وَ اخْتِيَارِهَا فَإِنَّهَا مُخْتَارَةٌ لِلْبَاطِلِ إِلَّا مَا وَفَّقْتَ أَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمْتَ

اَللَّهُمَّ وَ إِنَّكَ مِنَ الضُّعْفِ خَلَقْتَنَا وَ عَلَى الْوَهْنِ بَنَيْتَنَا وَ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ابْتَدَأْتَنَا فَلَا حَوْلَ لَنَا إِلَّا بِقُوَّتِكَ وَ لَا قُوَّةَ لَنَا إِلَّا بِعَوْنِكَ

فَأَيِّدْنَا بِتَوْفِيقِكَ وَ سَدِّدْنَا بِتَسْدِيدِكَ وَ أَعْمِ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا عَمَّا خَالَفَ مَحَبَّتَكَ وَ لَا تَجْعَلْ لِشَيْ ءٍ مِنْ جَوَارِحِنَا نُفُوذاً فِي مَعْصِيَتِكَ

اَللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ هَمَسَاتِ قُلُوبِنَا وَ حَرَكَاتِ أَعْضَائِنَا وَ لَمَحَاتِ أَعْيُنِنَا وَ لَهَجَاتِ أَلْسِنَتِنَا فِي مُوجِبَاتِ ثَوَابِكَ

حَتَّى لَا تَفُوتَنَا حَسَنَةٌ نَسْتَحِقُّ بِهَا جَزَاءَكَ وَ لَا تَبْقَى لَنَا سَيِّئَةٌ نَسْتَوْجِبُ بِهَا عِقَابَكَ

ترجمه

نيايش نهم

خداوندا، درود بفرست بر محمد و خاندان او و ما را به توبه ای که پسند می داری راه بر و از اصرار بر گناه که ناپسند می داری دور فرمای.

خداوندا، چون میان دو نقصان، یکی در دین و یکی در دنیا، قرار گرفتیم، نقصان را در آن قرار ده که زود گذر است و توبه را در آن قرار ده که بقایش بیشتر است.

و چون آهنگ دو کار کردیم که یکی تو را خشنود می سازد و دیگری تو را به خشم می آورد،

ما را بدان سوی که سبب خشنودی توست روانه دار و عزم ما را در آنچه سبب خشم توست سست نمای.

و در آن هنگام نفسهای ما را به اختیار خود وامگذار، که نفسهای ما اگر توفیق

خویش رفیق آنها نگردانی راه باطل گزینند و نفس آدمی را به بدی فرمان دهد مگر آنکه تو رحمت آوری.

بار خدایا، ما را از ناتوانی آفریده ای و بنیان ما بر سستی نهاده ای و از آبی پست و بی ارج صورت بسته ای. ما را هیچ جنبشی نیست مگر به توانی که تو ارزانی داری و نیرویی نیست مگر به مددی که تو رسانی.

پس به توفیق خود یاریمان بخش و به راه راست خویش ارشاد فرمای و دیده دل ما را از آنچه خلاف دوستی توست کور گردان و چنان کن که نافرمانی را در هیچ یک از اعضای ما راه نباشد.

بار خدایا، درود بفرست بر محمد و خاندانش و رازهای دلهای ما را و جنبشهای اندامهای ما را و نگاههای دیدگان ما را و سخن زبانهای ما را چنان گردان که موجب ثواب تو باشد،

تا حسنه ای که سزاوار پاداش نیک توست از دست نشود وسیله ای که موجب کیفر بد توست بر جای نماند.

دعای آخر روز عرفه

متن

ظ(و در آخر روز عرفه بخوان

يَا رَبِّ إِنَّ ذُنُوبِي لاَ تَضُرُّكَ وَ إِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِي لاَ تَنْقُصُكَ فَأَعْطِنِي مَا لاَ يَنْقُصُكَ وَ اغْفِرْ لِي مَا لاَ يَضُرُّكَ

و ایضا بخوان

اَللَّهُمَّ لاَ تَحْرِمْنِي خَيْرَ مَا عِنْدَكَ لِشَرِّ مَا عِنْدِي

فَإِنْ أَنْتَ لَمْ تَرْحَمْنِي بِتَعَبِي وَ نَصَبِي فَلاَ تَحْرِمْنِي أَجْرَ الْمُصَابِ عَلَى مُصِيبَتِهِ

ترجمه

ای پروردگار بدرستی که گناهان من تو را زیان ندارد و بدرستی که آمرزش تو مرا از تو نکاهد پس به من مرحمت فرمای آنچه را که نکاهدت و بیامرز برایم آنچه را که تو را زیان ندارد

بار خدایا مرا از خیر آنچه نزد توست محروم مگردان به شر آنچه نزد من است

اگر تو به من رحم نکنی به رنج و زحمتم پس مرا از اجر مصیبت دیده بر مصیبتش محروم مگردان.

دعای آخر نوافل در هر شب

متن

ستحب است که بخوانند در سجده آخر نوافل در هر شب و خصوصا در شب جمعه هفت مرتبه

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُک بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَ اسْمِکَ الْعَظِیمِ وَ مُلْکِکَ الْقَدِیمِ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِی ذَنْبِیَ الْعَظِیمَ إِنَّهُ لاَ یَغْفِرُ الْعَظِیمَ إِلاَّ الْعَظِیم

ترجمه

ای خدا از تو درخواست می کنم به حق ذات بزرگوار تو و نام بزرگ و ملک ازلی تو

که درود بر محمد و آلش فرستی و گناه بزرگ مرا ببخشی که جرم بزرگ را جز تو بزرگی نتواند بخشید.

دعای آخرین روز ماه ذی الحجه

متن

ظ(و بعد از نماز بگوید

اللَّهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِی هَذِهِ السَّنَهِ مِنْ عَمَلٍ نَهَیْتَنِی عَنْهُ وَ لَمْ تَرْضَهُ

وَ نَسِیتُهُ وَ لَمْ تَنْسَهُ وَ دَعَوْتَنِی إِلَی التَّوْبَهِ بَعْدَ اجْتِرَائِی عَلَیْکَ

اللَّهُمَّ فَإِنِّی أَسْتَغْفِرُکَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِی

وَ مَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ یُقَرِّبُنِی إِلَیْکَ فَاقْبَلْهُ مِنِّی وَ لاَ تَقْطَعْ رَجَائِی مِنْکَ یَا کَرِیمُ

پس چون گفت این را شیطان گوید وای بر من هر چه من تعب کشیدم در حق او در این سال همه را خراب کرد به این کلمات و شهادت دهد سال گذشته برای او که سال خود را به خیر ختم نمود

ترجمه

بار خدایا آنچه من در این سال کردم از کارهایی که مرا از آن نهی فرمودی و مورد پسندت نبود

و من فراموش کرده ام و تو از آن نگذشتی و مرا پس از گستاخی و جرئت بر گناه در حضرتت به توبه دعوت فرمودی

بار خدایا پس من از آن طلب آمرزش می کنم از تو پس بیامرز مرا

و آنچه بجای آوردم از عملی که مرا به تو نزدیک گرداند بپذیر از من و امیدم را از درگاه کرمت قطع مگردان ای کریم.

دعای۱ شَاهِدَ کُلِّ نَجْوَی

متن

خواند این دعا را که روایت شده هر که بخواند آن را در شب عرفه یا در شبهای جمعه (جمع) خداوند بیامرزد او را

اللَّهُمَّ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَ مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى وَ عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ

وَ مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ يَا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ عَلَى الْعِبَادِ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا جَوَادُ

يَا مَنْ لَا يُوَارِي مِنْهُ لَيْلٌ دَاجٍ وَ لَا بَحْرٌ عَجَّاجٌ

وَ لَا سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ وَ لَا ظُلَمٌ ذَاتُ ارْتِتَاجٍ (ارْتِيَاجٍ) يَا مَنِ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِيَاءٌ

أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكّاً وَ خَرَّ مُوسَى صَعِقاً

وَ بِاسْمِكَ الَّذِي رَفَعْتَ بِهِ السَّمَاوَاتِ بِلَا عَمَدٍ وَ سَطَحْتَ بِهِ الْأَرْضَ عَلَى وَجْهِ مَاءٍ جَمَدٍ

وَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْمَكْتُوبِ الطَّاهِرِ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ وَ إِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَيْتَ

وَ بِاسْمِكَ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ الْبُرْهَانِ الَّذِي هُوَ نُورٌ عَلَى كُلِّ نُورٍ وَ نُورٌ مِنْ نُورٍ

يُضِي ءُ مِنْهُ كُلُّ نُورٍ إِذَا بَلَغَ الْأَرْضَ انْشَقَّتْ وَ إِذَا بَلَغَ السَّمَاوَاتِ فُتِحَتْ وَ إِذَا بَلَغَ الْعَرْشَ اهْتَزَّ

وَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَرْتَعِدُ مِنْهُ فَرَائِصُ مَلَائِكَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ جَبْرَئِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ إِسْرَافِيلَ

وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ

الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَ جَمِيعِ الْمَلاَئِكَهِ

وَ بِالاِسْمِ الَّذِى مَشَى بِهِ الْخِضْرُ عَلَى قُلَلِ (طَلَلِ) الْمَاءِ كَمَا مَشَى بِهِ عَلَى جَدَدِ الْأَرْضِ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِى فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسَى وَ أَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَ قَوْمَهُ

وَ أَنْجَيْتَ بِهِ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ وَ مَنْ مَعَهُ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِى دَعَاکَ بِهِ مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ أَلْقَيْتَ عَلَيْهِ مَحَبَّهً مِنْکَ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِى بِهِ أَحْيَا عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ الْمَوْتَى وَ تَکَلَّمَ فِى الْمَهْدِ صَبِيّاً وَ أَبْرَأَ الْأَکْمَهَ وَ الْأَبْرَصَ بِإِذْنِکَ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِى دَعَاکَ بِهِ حَمَلَهُ عَرْشِکَ وَ جَبْرَئِيلُ وَ مِيکَائِيلُ وَ إِسْرَافِيلُ وَ حَبِيبُکَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ مَلاَئِکَتُکَ الْمُقَرَّبُونَ وَ أَنْبِيَاؤُکَ الْمُرْسَلُونَ وَ عِبَادُکَ الصَّالِحُونَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِينَ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِى دَعَاکَ بِهِ ذُو النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِباً فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ (تَقْدِرَ) عَلَيْهِ

فَنَادَى فِى الظُّلُمَاتِ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

سُبْحَانَکَ إِنِّى کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ نَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَ کَذَلِکَ تُنْجِى (نُنْجِى) الْمُؤْمِنِينَ

وَ بِاسْمِکَ الْعَظِيمِ الَّذِى دَعَاکَ بِهِ دَاوُدُ وَ خَرَّ لَکَ سَاجِداً فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِى دَعَتْکَ بِهِ آسِيَهُ امْرَأَهُ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِى عِنْدَکَ بَيْتاً فِى الْجَنَّهِ

وَ نَجِّنِى مِنْ فِرْعَوْنَ وَ عَمَلِهِ وَ نَجِّنِى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا

وَ بِاسْمِکَ الَّذِى دَعَاکَ بِهِ أَيُّوبُ إِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلاَءُ فَعَافَيْتَهُ

وَ آتَيْتَهُ أَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَهً مِنْ عِنْدِکَ وَ ذِکْرَى لِلْعَابِدِينَ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِى دَعَاکَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَ قُرَّهَ عَيْنِهِ يُوسُفَ وَ جَمَعْتَ شَمْلَهُ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِى دَعَاکَ بِهِ سُلَيْمَانُ فَوَهَبْتَ لَهُ مُلْکاً لاَ يَنْبَغِى لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّکَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

وَ بِاسْمِکَ الَّذِى سَخَّرْتَ بِهِ الْبُرَاقَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ

إِذْ قَالَ تَعَالَى سُبْحَانَ الَّذِى أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلاً مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى

وَ قَوْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِى سَخَّرَ لَنا هَذا وَ ما كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَ إِنَّا إِلى رَبِّنا لَمُنْقَلِبُونَ

وَ بِاسْمِكَ الَّذِى تَنَزَّلَ بِهِ جَبْرَئِيلُ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ بِاسْمِكَ الَّذِى دَعَاكَ بِهِ آدَمُ فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَ أَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ

وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ بِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ

وَ بِحَقِّ فَصْلِكَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَ بِحَقِّ الْمَوَازِينِ إِذَا نُصِبَتْ وَ الصُّحُفِ إِذَا نُشِرَتْ

وَ بِحَقِّ الْقَلَمِ وَ مَا جَرَى وَ اللَّوْحِ وَ مَا أَحْصَى

وَ بِحَقِّ الِاسْمِ الَّذِى كَتَبْتَهُ عَلَى سُرَادِقِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقَ وَ الدُّنْيَا وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ بِأَلْفَيْ عَامٍ

وَ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ

وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ فِى خَزَائِنِكَ الَّذِى اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِى عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ

لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لاَ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَ لاَ نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَ لاَ عَبْدٌ مُصْطَفًى

وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِى شَقَقْتَ بِهِ الْبِحَارَ وَ قَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَ اخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ

وَ بِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِى وَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ بِحَقِّ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ

وَ بِحَقِّ طه وَ يس وَ كهيعص وَ حمعسق وَ بِحَقِّ تَوْرَاةِ مُوسَى

وَ إِنْجِيلِ عِيسَى وَ زَبُورِ دَاوُدَ وَ فُرْقَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ عَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَ بَاهِيّاً شَرَاهِيّاً

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ الْمُنَاجَاةِ الَّتِى كَانَتْ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ سَيْنَاءَ

وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِى عَلَّمْتَهُ مَلَكَ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْأَرْوَاحِ

وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِى كُتِبَ عَلَى وَرَقِ الزَّيْتُونِ فَخَضَعَتِ النِّيرَانُ لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتَ يَا نَارُ كُونِى بَرْداً وَ سَلاَماً

وَ

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِى كَتَبْتَهُ عَلَى سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ الْكَرَامَهِ

يَا مَنْ لاَ يُحْفِيهِ سَائِلٌ وَ لاَ يَنْقُصُهُ نَائِلٌ يَا مَنْ بِهِ يُسْتَغَاثُ وَ إِلَيْهِ يُلْجَأُ

أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَهِ مِنْ كِتَابِكَ

وَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَ جَدِّكَ الْأَعْلَى وَ كَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الْعُلَى

اللَّهُمَّ رَبَّ الرِّيَاحِ وَ مَا ذَرَتْ وَ السَّمَاءِ وَ مَا أَظَلَّتْ وَ الْأَرْضِ وَ مَا أَقَلَّتْ

وَ الشَّيَاطِينِ وَ مَا أَضَلَّتْ وَ الْبِحَارِ وَ مَا جَرَتْ وَ بِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ

وَ بِحَقِّ الْمَلاَئِكَهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ الرَّوْحَانِيِّينَ وَ الْكَرُوبِيِّينَ وَ الْمُسَبِّحِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ لاَ يَفْتُرُونَ

وَ بِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَ بِحَقِّ كُلِّ وَلِيٍّ يُنَادِيكَ بَيْنَ الصَّفَا وَ الْمَرْوَهِ وَ تَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ يَا مُجِيبُ

أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَ بِهَذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَ مَا أَخَّرْنَا

وَ مَا أَسْرَرْنَا وَ مَا أَعْلَنَّا وَ مَا أَبْدَيْنَا وَ مَا أَخْفَيْنَا وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا قُوَّهَ كُلِّ ضَعِيفٍ

يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ يَا مُونِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ

يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَ خَطِيئَهٍ

يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ

يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِينَ يَا مُنْتَهَى غَايَهِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّينَ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ

يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ

اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ

وَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ السَّقَمَ وَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ

وَ اغْفِرْ لِیَ

الذَّنُوبَ الَّتِی تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذَّنُوبَ الَّتِی تَحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ

وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَجْلِبُ الشَّقَاءَ

وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَکْشِفُ الْغِطَاءَ

وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی لاَ یَغْفِرُهَا غَیْرُکَ یَا اللَّهُ

وَ احْمِلْ عَنِّی کُلَّ تَبِعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ وَ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً وَ یُسْراً

وَ أَنْزِلْ یَقِینَکَ فِی صَدْرِی وَ رَجَاءَکَ فِی قَلْبِی حَتَّی لاَ أَرْجُوَ غَیْرَکَ

اللَّهُمَّ احْفَظْنِی وَ عَافِنِی فِی مَقَامِی وَ اصْحَبْنِی فِی لَیْلِی وَ نَهَارِی

وَ مِنْ بَیْنِ یَدَیَّ وَ مِنْ خَلْفِی وَ عَنْ یَمِینِی وَ عَنْ شِمَالِی وَ مِنْ فَوْقِی وَ مِنْ تَحْتِی

وَ یَسِّرْ لِیَ السَّبِیلَ وَ أَحْسِنْ لِیَ التَّیْسِیرَ وَ لاَ تَخْذُلْنِی فِی الْعَسِیرِ

وَ اهْدِنِی یَا خَیْرَ دَلِیلٍ وَ لاَ تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی فِی الْأُمُورِ وَ لَقِّنِی کُلَّ سُرُورٍ

وَ اقْلِبْنِی إِلَی أَهْلِی بِالْفَلاَحِ وَ النَّجَاحِ مَحْبُوراً فِی الْعَاجِلِ وَ الْآجِلِ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ

وَ ارْزُقْنِی مِنْ فَضْلِکَ وَ أَوْسِعْ عَلَیَّ مِنْ طَیِّبَاتِ رِزْقِکَ

وَ اسْتَعْمِلْنِی فِی طَاعَتِکَ وَ أَجِرْنِی مِنْ عَذَابِکَ وَ نَارِکَ وَ اقْلِبْنِی إِذَا تَوَفَّیْتَنِی إِلَی جَنَّتِکَ بِرَحْمَتِکَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِکَ وَ مِنْ تَحْوِیلِ عَافِیَتِکَ وَ مِنْ حُلُولِ نَقِمَتِکَ

وَ مِنْ نُزُولِ عَذَابِکَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ جَهْدِ الْبَلاَءِ وَ دَرَکِ الشَّقَاءِ وَ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَ شَمَاتَهِ الْأَعْدَاءِ

وَ مِنْ شَرِّ مَا یَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مِنْ شَرِّ مَا فِی الْکِتَابِ الْمُنْزَلِ

اللَّهُمَّ لاَ تَجْعَلْنِی مِنَ الْأَشْرَارِ وَ لاَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَ لاَ تَحْرِمْنِی صُحْبَهَ الْأَخْیَارِ

وَ أَحْیِنِی حَیَاهً طَیِّبَهً وَ تَوَفَّنِی وَفَاهً طَیِّبَهً تُلْحِقُنِی بِالْأَبْرَارِ

وَ ارْزُقْنِی مُرَافَقَهَ الْأَنْبِیَاءِ فِی مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِیکٍ مُقْتَدِرٍ

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی حُسْنِ

بَلاَئِکَ وَ صُنْعِکَ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی الْإِسْلَامِ وَ اتِّبَاعِ السُّنَّهِ

یَا رَبِّ کَمَا هَدَیْتَهُمْ لِدِینِکَ وَ عَلَّمْتَهُمْ کِتَابَکَ فَاهْدِنَا وَ عَلِّمْنَا

وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی حُسْنِ بَلاَئِکَ وَ صُنْعِکَ عِنْدِی خَاصَّهً کَمَا خَلَقْتَنِی فَأَحْسَنْتَ خَلْقِی

وَ عَلَّمْتَنِی فَأَحْسَنْتَ تَعْلِیمِی وَ هَدَیْتَنِی فَأَحْسَنْتَ هِدَایَتِی

فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی إِنْعَامِکَ عَلَیَّ قَدِیماً وَ حَدِیثاً فَکَمْ مِنْ کَرْبٍ یَا سَیِّدِی قَدْ فَرَّجْتَهُ

وَ کَمْ مِنْ غَمٍّ یَا سَیِّدِی قَدْ نَفَّسْتَهُ وَ کَمْ مِنْ هَمٍّ یَا سَیِّدِی قَدْ کَشَفْتَهُ

وَ کَمْ مِنْ بَلَاءٍ یَا سَیِّدِی قَدْ صَرَفْتَهُ وَ کَمْ مِنْ عَیْبٍ یَا سَیِّدِی قَدْ سَتَرْتَهُ

فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی کُلِّ حَالٍ فِی کُلِّ مَثْوًی وَ زَمَانٍ وَ مُنْقَلَبٍ وَ مُقَامٍ (مَقَامٍ) وَ عَلَی هَذِهِ الْحَالِ وَ کُلِّ حَالٍ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِکَ نَصِیباً فِی هَذَا الْیَوْمِ مِنْ خَیْرٍ تَقْسِمُهُ أَوْ ضُرٍّ تَکْشِفُهُ

أَوْ سُوءٍ تَصْرِفُهُ أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ خَیْرٍ تَسُوقُهُ أَوْ رَحْمَهٍ تَنْشُرُهَا أَوْ عَافِیَهٍ تُلْبِسُهَا

فَإِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ وَ بِیَدِکَ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ

وَ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْکَرِیمُ الْمُعْطِی الَّذِی لاَ یُرَدُّ سَائِلُهُ وَ لاَ یُخَیَّبُ آمِلُهُ

وَ لاَ یَنْقُصُ نَائِلُهُ وَ لاَ یَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ بَلْ یَزْدَادُ کَثْرَهً وَ طِیباً وَ عَطَاءً وَ جُوداً

وَ ارْزُقْنِی مِنْ خَزَائِنِکَ الَّتِی لاَ تَفْنَی وَ مِنْ رَحْمَتِکَ الْوَاسِعَهِ إِنَّ عَطَاءَکَ لَمْ یَکُنْ مَحْظُوراً

وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

ترجمه

ای خدا ای شاهد اسرار نهان و دانای راز پنهان و مرجع هر شکایت ستمدیدگان و دانای هر نهان

و برآرنده هر حاجت نیازمندان ای آنکه بی سابقه تقاضا انواع نعمتها به بندگان عطا کردی ای آنکه با کرامت و لطف گناه گناهکاران را عفو می کنی و با نیکویی از خطاها در میگذری ای بخشنده بی عوض

ای آنکه نه تاریکی شب چیزی را بر تو پنهان سازد و نه دریای پر موج و آشوب

و نه آسمان با برج و بنیان و نه ظلمتهای پوشاننده امری را بر تو مخفی گرداند ای آنکه تاریکی نزد تو روشنی است

درخواست می کنم از اشراق نور ذات بزرگوارت که به کوه طور تجلی کردی و طور را مندك و موسی را مدهوش ساختی

و به آن نام مبارکت که بدان نام لطف آسمانها را بی ستون برافراشتی و زمین را به روی آب منجمد بگستردی

و به آن نام که گوهر مخزون و در مکنون و سر مکتوب پاك توست که بدان نام هر که تو را خواند اجابت کردی و هر چه به آن نام از تو درخواست کردند عطا فرمودی

و به نام سبوح و قدوس و برهانت که آن نور فوق هر نور است و نور صادر از نوری است

که روشنی بخش تمام انوار است که هر گاه بر زمین رسد زمین را بشکافد و چون به آسمان رسد درهای سماوات را بگشاید و چون به عرش رسد از هیبتش عرش بلرزد

و به آن نامی که از شنیدنش اندام ملایک مرتعش گردد و از تو درخواست می کنم به حق جبرائیل و میکائیل و اسرافیل

و به حق حضرت محمد مصطفی که درود و رحمتت بر وی و آلش و بر تمام پیمبران و فرشتگان باد

و به آن نامی که خضر پیغمبر (ع) به ذکر آن نام بر امواج دریا می رفت آن گونه که بر زمین هموار می رفت

و به آن

نامی که دریا را بدان نام بر موسی شکافتی و فرعون و قومش را غرق

و موسی بن عمران و همراهانش را نجات دادی

و به نامی که موسی بن عمران تو را بدان نام به جانب طور ایمن خواند و تو او را اجابت کردی و محبتت را بر او القا کردی

و به نامی که عیسی بن مریم بدان نام مردگان را زنده گردانید و به کودکی در گهواره سخن گفت و کوری و برص را به فرمان تو شفا بخشید

و به نامی که جمیع ملائکه حاملان عرش تو و جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و حبیب تو حضرت محمد صلی الله علیه و آله

و فرشتگان مقرب و انبیاء و بندگان صالح از اهل آسمانها و زمینها همه تو را بدان نام خواندند

و به نامی که چون ذو النون تو را بدان نام خواند هنگامی که از انکار قومش غضبناک روی گردانید به اطمینان آنکه تو بر او سخت نخواهی گرفت

در حالی که در ظلمات تو را ندا کرد و تو را خواند که ای خدایی که جز تو هیچ خدایی نیست

تو از شرک و شریک منزهی و من در حق خود از ستمکارانم و تو دعای او را اجابت کردی و از غم نجاتش دادی و همچنین مؤمنان را نجات خواهی داد

و به نام بزرگی که داود پیغمبر بدان نامت خواندو از عظمتت به خاک افتاد و سر به سجده نهاد و تو از گناهش درگذشتی

و به آن نام تو که آسیه زن فرعون تو

را بدان نام خواند و در دعا گفت پروردگارا تو بر من خانه ای در بهشت بنا کن

و از فرعون و عمل (زشت) وی مرا نجات بخش و از این قوم ستمکاران برهان و تو دعایش را اجابت فرمودی (و حاجتش را روا کردی)

و به آن نامی که ایوب پیغمبر (ع) آنگاه که درد و رنج و بلا بدو روی آورد تو را به آن نام خواند و تواش عافیت بخشیدی

و به رحمت خاص خود اهل و مالش را باز دو چندانش عطا کردی و اهل عبادت را متذکر ساختی

و به آن نامت که یعقوب نبی تو را بدان نام خواند و تو دیدگان و نور دیدگانش یوسف را به او باز گردانیدی و خاطرش جمع و غم پریشانیش دور کردی

و به آن نامت که سلیمان (ع) تو را به آن نام خواند و تواش ملك و سلطنتی که بعد از او هیچکس شایسته آن نبود به او عطا کردی که بس بخشنده بی عوض تو خواهی بود

و به آن نامت که بدان نام براق به رسولت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم عطا فرمودی

که خود در قرآن مبارك یاد کردی که منزه خدایی که بنده اش (محمد «ص») را شبانگاه از مسجد الحرام بسوی مسجد اقصی سیر داد

و باز فرمودی منزه خدایی که این را مطیع ما گردانید و گرنه هرگز ما بر آنها تسلط نمی یافتیم و ما همه بسوی خدا باز خواهیم گشت

و به آن نامت که جبرئیل امین بدان نام بر محمد مصطفی

صلی الله علیه و آله فرود آمد

و به آن نامت که آدم تو را بدان نام خواند گناهش را بخشیدی و در بهشت رضوانش مسکن دادی

و از تو درخواست می کنم به حق قرآن بزرگ و به حق محمد مصطفی (ص) خاتم پیغمبران و به حق ابراهیم خلیل (ع)

و به حق روز قیامت که فصل قضای توست و به حق میزانهایی که نصب گردد و آن نامه های اعمال که گشوده شود

و به حق قلم قدرت و آنچه بر آن بگردد و به حق لوح (امکان) و آنچه در آن لوح به شمار آمده است

و به حق آن اسمی که دو هزار سال پیش از آفرینش خلق و عالم دنیا و خورشید و ماه و آسمان بر سرادق عرش نگاشتی

و شهادت می دهم که هیچ خدایی جز خدای یکتای عالم نیست و او یگانه است و شریک ندارد و محمد (مصطفی «ص») بنده (خاص) و رسول اوست

و از تو ای خدا درخواست می کنم به آن نامی که گوهر مخزون در گنجهای توست آن نامی که در علم غیب نزد خود بر خویش انتخاب و اختصاص دادی

که احدی از خلق بر آن آگاه نیست نه ملک مقربی و نه پیغمبر مرسلی و نه هیچ بنده برگزیده ای

از آن نام آگاه است و باز از تو درخواست می کنم به آن نامی که دریاها را بدان نام شکافتی و کوهها را به آن بپا داشتی و رفت و آمد شب و روز را بدان نام برقرار داشتی

و به حق سبع المثانی و

قرآن بزرگ و به حق آن فرشتگان مکرم که نویسنده اعمال نیک بندگانند

و به حق طه و یس و کهیعص و حمعسق و به حق تورات موسی (ع)

و انجیل عیسی (ع) و زبور داود (ع) و فرقان محمد (ص) که درود و رحمتت بر او و بر آل او

و بر جمیع پیغمبران باد و به حق آهیأ شراهیا

ای خدا از تو درخواست می کنم به حق آن راز و نیازی که میان تو و موسی بن عمران بالای کوه طور سینا بود

و از تو درخواست می کنم به اسمی که به فرشته قابض ارواح تعلیم دادی

و از تو درخواست می کنم به آن اسمی که به قلم قدرت بر ورق زیتون نوشتی و آتش را بر او خاضع ساختی و فرمودی ای آتش سرد و سالم باش

و از تو درخواست می کنم به آن اسمی که بر سراپرده مجد و کرامت نگاشتی

ای خدایی که از اصرار گدایان سائل هرگز ملول نشود و عطایش از بخشش کم نگردد ای خدایی که فریادرس خلقی و ملجأ و پناه بندگان

از تو درخواست می کنم به مقامات با مجد و عزت عرش خود و منتهای لطف و رحمتت از آیات کتاب مرقوم تو که قرآن عزیز است

و به حرمت اسم اعظم تو و مقام عزت بلند مرتبه تو و کلمات کامل عالیرتبه ات

ای خدا ای آفریننده بادها و هر چه به وزش بادها در جهان پراکنده شود و ای آفریننده آسمان و هر چه بر او سایه افکند و زمین و هر چه بر

دورش گیرد

و دیوان و آنچه گمراه کنند و دریاها و آنچه (در آن) روان باشد و به حق هر حق و حقیقتی

و به حق ملائکه مقرب و روحانیین و فرشتگان کروبی بلند مقام که بدون خستگی شب و روز به ذکر و تسبیح حضرتت مشغولند

و به حق ابراهیم خلیل تو و به حق هر ولی و بنده خاص که بین صفا و مروه تو را ندا کرده و دعایش اجابت فرمودی ای اجابت کننده دعای خلق

به حق این دعا و اسماء مذکوره از تو درخواست می کنم که از گناه گذشته و آینده

که پنهان یا آشکار ظاهر و باطن بجای آوردیم و آنچه کردیم که تو بدان داناتر از مایی از همه به لطف و کرمت درگذر

که تو قادر بر هر چیزی به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم

ای نگهدار هر غریب دور از وطن ای مونس هر بی کس و تنها ای توانایی هر ناتوان

ای یاری ده هر مظلوم ای روزی بخش هرمرحوم ای انیس دلهای هراسان

ای رفیق هر مسافر ای نگهبان هر حاضر ای بخشنده هر خطا و گناهان

ای فریادرس فریادخواهان ای دادرس آه و ناله کنندگان ای برطرف کننده اندوه غمدیدگان ای نشاط بخش دلهای غمناکان

ای آفریننده زمینها و آسمانهای گردان ای آخرین مقصد مشتاقان ای اجابت کننده دعای پریشان حالان

ای مهربانترین مهربانان عالم ای پروردگار عالمیان ای حاکم روز جزا

ای بخشنده ترین بخشندگان ای باکرمترین کریمان ای شنواترین شنوایان ای بیناترین بینایان ای تواناترین توانایان

(تو

به لطف و کرم) از من ببخش آن گناهـانم را که نعمت را دگرگون می سازد از من ببخش آن گناهانی که موجب پشیمانی و حسرت شود

از من ببخش آن گناهانی که موجب درد و امراض شود از من ببخش آن گناهانی که پرده عصمت را می درد

از من ببخش آن گناهانی از من ببخش که دعا را مردود می گرداند از من ببخش آن گناهانی که باران آسمان را منع می کند

از من ببخش آن گناهـانی که مرگ و فنـاء را تعجیـل و عمر را کوتـاه می سازد از من ببخش آن گناهانی که جلب شـقاوت و محرومی می کند

از من ببخش آن گناهانی که هوا را تیره و تار می کند از من ببخش آن گناهانی که پرده از کارم برمی دارد

از من ببخش گناهان را که جز تو کسی نبخشد آنها را ای خدا

و بار هر حقوقی از خلق به دوش من است از دوشم بردار و آسانی و فرج و گشایشی در کارم عطا فرما

و مقام یقینت را به قلبم نازل و رجاء و امیدواری بر دلم فرود آور تا بجز تو به هیچکس امیدوار نباشم

ای خدا در این منزلگاهم از شرور عالم مرا محافظت فرما و عافیت بخش و شب و روز با من یار و همراه باش

که از پیش روی و پشت سر و از راست و چپ بالای سر و پایین پایم شری به من نرسد

و راه آخرت و طریق سعادت را بر من آسان گردان و آسان گرفتن (امور این عالم را) بر من سهل

ساز و در مشکلات عالم مرا به ذلت و خواری مگذار

و مرا رهبری فرما ای بهترین دلیل و رهبر خلق و مرا در کارها به خود وامگذار و هر چه مایه نشاط و سرور است به قلبم الهام فرما

و مرا به اهلم در دنیا و عقبی با فیروزی و رستگاری و حال و جد و نشاط بازگردان زیرا تو بر هر چیز توانائی

و از فضلت مرا روزی بخش و از پاکیزه ترین روزیهایت به من وسعت ده

و مرا به کار طاعتت برگمار و از آتش قهر و عذابت پناه ده و هنگام رحلت به باغ بهشت از لطف و رحمتت منزل ده

ای خدا من به تو پناه می برم از زوال نعمت و عافیت و نزول قهر و عذابت

و باز به تو پناه می برم از سختی بلاء و خذلان و درک شقاوت و حرمان و از قضای بد و شماتت دشمن

و شروری که از آسمان فرود آید و شری که به وعید و تهدید فاسقان در کتاب آسمانی منزل فرمودی

ای خدا مرا از فرقه اشرار قرار مده و از اهل آتش دوزخ مگردان و از صحبت و همنشینی اخیار محرومم مساز

و به زندگانی خوش زنده ابد گردان و هنگام وفاتم را روز خوش ساز و به زمره نیکان و بندگان نکوکارت ملحق فرما

در آن منزلگاه صدق و حقیقت نزد خداوند عزت و سلطنت روزی گردان

ای خدا تو را حمد می کنم بر حسن امتحان و مراتب احسانت و تو را حمد می کنم بر نعمت اسلام و ایمان

و پیروی طریق پیغمبرت

ای خدا چنانکه پیمبران خود را به دین خود هدایت فرمودی و کتاب آسمانی خود را به آنان بیاموختی ما را هم هدایت کن و تعلیم فرما

و تو را حمد می کنم بر حسن امتحان و خصوص لطف و احسانت بر من تو مرا به خلقت نیکو آفریدی

و به من نیکو تعلیم دادی و نیکو هدایتم فرمودی

پس تو را حمد و ستایش می کنم بر انعام همیشگی قدیم و جدیدت بر من چه بسیار حزن و اندوه ها ای سید من از من برطرف ساختی

و چه بسیار غصه ها که بدل به نشاط فرمودی چه بسیار هم و غمها که زایل ساختی

و بلا و مصیبتها که ای سید من به لطفت از من بگردانیدی و چه بسیار عیب و زشتیهایم را که از کرم بپوشانیدی

پس حمد و سپاس در هر حال تو را سزد در هر مکان و هر زمان و هر سفر و حضر و بر این حال که هستم و تمام احوال دیگر

ای خدا امروز از هر خیر و نعمت که قسمت می فرمایی و هر رنج و المی که برطرف می سازی

و هر زشتی و بدی که از خلق دور می گردانی و هر بلا که دفع می کنی و هر خیر و رحمت که می فرستی و منبسط می فرمایی هر لباس عافیت که بر اندام بندگان می پوشانی از تمام این نعمتها نصیب مرا نصیب بهترین بندگانت عطا فرما

که تو بر هر چیز توانایی و گنجهای آسمان و زمین همه بدست توست

و تو خدای یگانه با

کرم و بخششی که هیچ سائلی از درگاهت محروم باز نخواهد گشت و هیچ امیدواری ناامید نخواهد شد

و هر که هر چه بخواهد بدون نقصان خواهد یافت و ملک بی پایان تو ببخشش تمام نگردد بلکه چون ملک تو نامنتهای و فوق نامنتهای است از بخششهای عطا وجود و کرمت بیشتر و افزونتر شود

و مرا از گنجهای بی انتهایت و از رحمت واسعه بی پایانت روزی بخش که عطای تو از هیچکس ممنوع نیست

و تو بر هر چیز قادر و توانایی به حق رحمت وسیعت ای مهربانترین مهربانان عالم

دعای أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِی لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ

متن

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِی لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الرَّحْمَنُ الرَّحِیمُ ذُو (ذَا) الْجَلاَلِ وَ الْإِكْرَامِ

وَ أَسْأَلُهُ أَنْ یَتُوبَ عَلَیَّ تَوْبَهَ عَبْدٍ ذَلِیلٍ خَاضِعٍ فَقِیرٍ بَائِسٍ مِسْكِینٍ مُسْتَكِینٍ مُسْتَجِیرٍ

لاَ یَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعاً وَ لاَ ضَرّاً وَ لاَ مَوْتاً وَ لاَ حَیَاهً وَ لاَ نُشُورا

ترجمه

طلب آمرزش می کنم از خدایی که جز او خدایی نیست اوست زنده و پاینده ابدی اوست بخشنده و مهربان اوست صاحب جلال و بزرگواری

و درخواست می کنم که توبه ام بپذیری توبه این بنده ذلیل پست گدای پریشان روزگار بیچاره زمین گیر پناه آورنده به تو

که از خود دارای هیچ نفع و ضرری نیست و مرگ و زندگی و حشر و نشرش هیچ به اختیار او نیست

دعای أَعُوذُ بِجَلاَلِ وَجْهِکَ الْكَرِیمِ

متن

هاردهم در انیس الصالحین است که در هر شب از شبهای ماه رمضان بخواند

أَعُوذُ بِجَلاَلِ وَجهِکَ الْكَرِیمِ أَنْ یَنْقَضِیَ عَنِّی شَهْرُ رَمَضَانَ أَوْ یَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَیْلَتِی هَذِهِ

وَ لَکَ قِبَلِی تَبِعَهٌ أَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِی عَلَیْه

ترجمه

پناه می برم به جلال وجه کریمت که ماه رمضان از من بگذرد یا سپیده دم این شب بر من بر آید

و از برای تو در ذمه من پیگرد یا گناهی باقی ماند که بدان عذابم فرمایی.

دعای أُعِیذُ نَفْسِی وَ دِینِی وَ أَهْلِی

متن

ه مرتبه بگو بعد از نمازها

أُعِیذُ نَفْسِی وَ دِینِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ وَلَدِی وَ إِخْوَانِی فِی دِینِی

وَ مَا رَزَقَنِی رَبِّی وَ خَوَاتِیمَ عَمَلِی وَ مَنْ یَعْنِینِی أَمْرُهُ

بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِی لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ

وَ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَ مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

وَ مِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِی الْعُقَدِ وَ مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

وَ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِکِ النَّاسِ إِلَهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

الَّذِی یُوَسْوِسُ فِی صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّهِ وَ النَّاس

ترجمه

در پناه خدا می فرستم خود را و دین و اهل بیت و مال و فرزند و برادران خود را

و آنچه را که خدا روزیم کرده و خاتمه عملم را و هر که را به من مربوط است

همه را به خدای یکتای فرد بی نیازی که او را پدر و فرزند نیست و بی کفو و مانند است می سپارم

و به خدای صبحگاه از شر هر چه خلق فرموده و از شر هر تاریکی هرگاه شدت یافت

و از شر زنان ساحره که به سحر در گره ها می دمند و از شر هر حسودی که به حسد برخیزد

و به رب آدمیان و پادشاه آدمیان و خدای آدمیان از شر وسوسه های شیطان خناسی

که در دلهای مردم وسوسه می کند چه شیطان انسی و چه شیطان جن باشد.

دعای افتتاح

متن

ظ(یازدهم بخواند در هر شب از ماه رمضان

اللَّهُمَّ إِنِّی أَفْتَتِحُ الثَّنَاءَ بِحَمْدِکَ وَ أَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنِّکَ

وَ أَیْقَنْتُ أَنَّکَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ فِی مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَهِ

وَ أَشَدُّ الْمُعَاقِبِینَ فِی مَوْضِعِ النَّکَالِ وَ النَّقِمَهِ وَ أَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِینَ فِی مَوْضِعِ الْکِبْرِیَاءِ وَ الْعَظَمَهِ

اللَّهُمَّ أَذِنْتَ لِی فِی دُعَائِکَ وَ مَسْأَلَتِکَ فَاسْمَعْ یَا سَمِیعُ مِدْحَتِی

وَ أَجِبْ یَا رَحِیمُ دَعْوَتِی وَ أَقِلْ یَا غَفُورُ عَثْرَتِی

فَکَمْ یَا إِلَهِی مِنْ کُرْبَهٍ قَدْ فَرَّجْتَهَا وَ هُمُومٍ (غُمُومٍ) قَدْ کَشَفْتَهَا

وَ عَثْرَهٍ قَدْ أَقَلْتَهَا وَ رَحْمَهٍ قَدْ نَشَرْتَهَا وَ حَلْقَهِ بَلاَءٍ قَدْ فَکَکْتَهَا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَهً وَ لاَ وَلَداً وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ

وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبِیراً الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِیعِ مَحَامِدِهِ کُلِّهَا عَلَی جَمِیعِ نِعَمِهِ کُلِّهَا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لاَ مُضَادَّ لَهُ

فِی مُلْکِهِ وَ لاَ مُنَازِعَ لَهُ فِی أَمْرِهِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لاَ شَرِیکَ لَهُ فِی خَلْقِهِ وَ لاَ شَبِیهَ (شِبْهَ) لَهُ فِی عَظَمَتِهِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِی فِی الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَ حَمْدُهُ الظَّاهِرِ بِالْکَرَمِ مَجْدُهُ

الْبَاسِطِ بِالْجُودِ یَدَهُ الَّذِی لاَ تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ

وَ لاَ تَزِیدُهُ (یَزِیدُهُ) کَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلاَّ جُوداً وَ کَرَماً إِنَّهُ هُوَ الْعَزِیزُ الْوَهَّابُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ قَلِیلاً مِنْ کَثِیرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِی إِلَیْهِ عَظِیمَةٍ

وَ غِنَاکَ عَنْهُ قَدِیمٌ وَ هُوَ عِنْدِی کَثِیرٌ وَ هُوَ عَلَیْکَ سَهْلٌ یَسِیرٌ

اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَکَ عَنْ ذَنْبِی وَ تَجَاوُزَکَ عَنْ خَطِیئَتِی وَ صَفْحَکَ عَنْ ظُلْمِی وَ سَتْرَکَ عَلَی (عَنْ) قَبِیحِ عَمَلِی

وَ حِلْمَکَ عَنْ کَثِیرِ (کَبِیرِ) جُرْمِی عِنْدَ مَا کَانَ مِنْ خَطَایَ (خَطَئِی) وَ عَمْدِی

أَطْمَعَنِی فِی أَنْ أَسْأَلَکَ مَا لاَ أَسْتَوْجِبُهُ مِنْکَ

الَّذِی رَزَقْتَنِی مِنْ رَحْمَتِکَ وَ أَرَیْتَنِی مِنْ قُدْرَتِکَ وَ عَرَّفْتَنِی مِنْ إِجَابَتِکَ

فَصِرْتُ أَدْعُوکَ آمِناً وَ أَسْأَلُکَ مُسْتَأْنِساً لاَ خَائِفاً وَ لاَ وَجِلاً مُدِلاًّ عَلَیْکَ فِیمَا قَصَدْتُ فِیهِ (بِهِ) إِلَیْکَ

فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّی (عَلَیَّ) عَتَبْتُ بِجَهْلِی عَلَیْکَ وَ لَعَلَّ الَّذِی أَبْطَأَ عَنِّی هُوَ خَیْرٌ لِی لِعِلْمِکَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ

فَلَمْ أَرَ مَوْلًی (مُؤَمَّلًا) کَرِیماً أَصْبَرَ عَلَی عَبْدٍ لَئِیمٍ مِنْکَ عَلَیَّ یَا رَبِّ إِنَّکَ تَدْعُونِی فَأُوَلِّی عَنْکَ

وَ تَتَحَبَّبُ إِلَیَّ فَأَتَبَغَّضُ إِلَیْکَ وَ تَتَوَدَّدُ إِلَیَّ فَلاَ أَقْبَلُ مِنْکَ کَأَنَّ لِیَ التَّطَوُّلَ عَلَیْکَ

فَلَمْ (ثُمَّ لَمْ) یَمْنَعْکَ ذَلِکَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِی وَ الْإِحْسَانِ إِلَیَّ وَ التَّفَضُّلِ عَلَیَّ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ

فَارْحَمْ عَبْدَکَ الْجَاهِلَ وَ جُدْ عَلَیْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِکَ إِنَّکَ جَوَادٌ کَرِیمٌ

الْحَمْدُ لِلَّهِ مَالِکِ الْمُلْکِ مُجْرِی الْفُلْکِ مُسَخِّرِ الرِّیَاحِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ دَیَّانِ الدِّینِ رَبِّ الْعَالَمِینَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَی حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَی عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَی طُولِ أَنَاتِهِ فِی غَضَبِهِ وَ هُوَ قَادِرٌ (الْقَادِرُ) عَلَی مَا یُرِیدُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بَاسِطِ

الرِّزْقِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ ذِی الْجَلاَلِ وَ الْإِكْرَامِ

وَ الْفَضْلِ (وَ التَّفَضُّلِ) وَ الْإِنْعَامِ (الْإِحْسَانِ) الَّذِی بَعُدَ فَلاَ يُرَی وَ قَرُبَ فَشَهِدَ النَّجْوَی تَبارَكَ وَ تَعَالَی

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَ لاَ شَبِيهٌ يُشَاكِلُهُ

وَ لاَ ظَهِيرٌ يُعَاضِدُهُ قَهَرَ بِعِزَّتِهِ الْأَعِزَّاءَ وَ تَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءُ فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی يُجِيبُنِی حِينَ أُنَادِيهِ وَ يَسْتُرُ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَهٍ وَ أَنَا أَعْصِيهِ

وَ يُعَظِّمُ النِّعْمَهَ عَلَيَّ فَلاَ أُجَازِيهِ فَكَمْ مِنْ مَوْهِبَهٍ هَنِيئَهٍ قَدْ أَعْطَانِی

وَ عَظِيمَهٍ مَخُوفَهٍ قَدْ كَفَانِی وَ بَهْجَهٍ مُونِقَهٍ قَدْ أَرَانِی فَأُثْنِی عَلَيْهِ حَامِداً وَ أَذْكُرُهُ مُسَبِّحاً

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لاَ يُهْتَكُ حِجَابُهُ وَ لاَ يُغْلَقُ بَابُهُ وَ لاَ يُرَدُّ سَائِلُهُ وَ لاَ يُخَيَّبُ (يَخِيبُ) آمِلُهُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَ يُنَجِّی (يُنْجِی) الصَّالِحِينَ (الصَّادِقِينَ)

وَ يَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَ يَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَ يُهْلِكُ مُلُوكاً وَ يَسْتَخْلِفُ آخَرِينَ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّالِمِينَ مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ نَكَالِ الظَّالِمِينَ

صَرِيخِ الْمُسْتَصْرِخِينَ مَوْضِعِ حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ مُعْتَمَدِ الْمُؤْمِنِينَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی مِنْ خَشْيَتِهِ تَرْعَدُ السَّمَاءُ وَ سُكَّانُهَا وَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَ عُمَّارُهَا

وَ تَمُوجُ الْبِحَارُ وَ مَنْ يَسْبَحُ فِی غَمَرَاتِهَا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْ لاَ أَنْ هَدَانَا اللَّهُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی يَخْلُقُ وَ لَمْ يُخْلَقْ وَ يَرْزُقُ وَ لاَ يُرْزَقُ وَ يُطْعِمُ وَ لاَ يُطْعَمُ

وَ يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَ يُحْيِی الْمَوْتَی وَ هُوَ حَيٌّ لاَ يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَی كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ أَمِينِكَ وَ صَفِيِّكَ وَ حَبِيبِكَ وَ خِيَرَتِكَ (خَلِيلِكَ) مِنْ خَلْقِكَ وَ حَافِظِ سِرِّكَ

وَ مُبَلِّغِ رِسَالاَتِكَ أَفْضَلَ وَ أَحْسَنَ وَ أَجْمَلَ وَ أَكْمَلَ وَ أَزْكَی وَ أَنْمَی وَ أَطْيَبَ وَ أَطْهَرَ وَ أَسْنَی

وَ أَكْثَرَ (أَكْبَرَ) مَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ تَرَحَّمْتَ

وَ تَحَنَّنْتَ وَ سَلَّمْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِکَ (خَلْقِکَ)

وَ أَنْبِيَائِکَ وَ رُسُلِکَ وَ صِفْوَتِکَ وَ أَهْلِ الْکَرَامَهِ عَلَيْکَ مِنْ خَلْقِکَ

اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

عَبْدِکَ وَ وَلِيِّکَ وَ أَخِی رَسُولِکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَى خَلْقِکَ وَ آيَتِکَ الْکُبْرَى وَ النَّبَإِ الْعَظِيمِ

وَ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَهِ الطَّاهِرَهِ فَاطِمَهَ (الزَّهْرَاءِ) سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

وَ صَلِّ عَلَى سِبْطَیِ الرَّحْمَهِ وَ إِمَامَیِ الْهُدَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَیْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ

وَ صَلِّ عَلَى أَئِمَّهِ الْمُسْلِمِينَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ

وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ الْخَلَفِ الْهَادِی الْمَهْدِیِ

حُجَجِکَ عَلَى عِبَادِکَ وَ أُمَنَائِکَ فِی بِلَادِکَ صَلَاهً کَثِيرَهً دَائِمَهً

اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَى وَلِيِّ أَمْرِکَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَ الْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ

وَ حُفَّهُ (وَ احْفُفْهُ) بِمَلَائِکَتِکَ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَيِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِیَ إِلَى کِتَابِکَ وَ الْقَائِمَ بِدِينِکَ اسْتَخْلِفْهُ فِی الْأَرْضِ کَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ

مَکِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِی ارْتَضَيْتَهُ لَهُ أَبْدِلْهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْناً يَعْبُدُکَ لَا يُشْرِکُ بِکَ شَيْئًا

اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَ أَعْزِزْ بِهِ وَ انْصُرْهُ وَ انْتَصِرْ بِهِ وَ انْصُرْهُ نَصْراً عَزِيزاً

وَ افْتَحْ لَهُ فَتْحاً يَسِيراً وَ اجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْکَ سُلْطَاناً نَصِيراً

اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَکَ وَ سُنَّهَ نَبِيِّکَ حَتَّى لَا يَسْتَخْفِیَ بِشَیْ ءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَهَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغَبُ إِلَيْکَ فِی دَوْلَهٍ کَرِيمَهٍ تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَ أَهْلَهُ وَ تُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَ أَهْلَهُ

وَ تَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاهِ إِلَى طَاعَتِکَ وَ الْقَادَهِ إِلَى سَبِيلِکَ وَ تَرْزُقُنَا بِهَا کَرَامَهَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ

اللَّهُمَّ مَا عَرَّفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِّلْنَاهُ وَ مَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَاهُ

اللَّهُمَّ الْمُمْ بِهِ شَعَثَنَا وَ

اشْعَبْ بِهِ صَدْعَنَا وَ ارْتُقْ بِهِ فَتْقَنَا وَ كَثِّرْ بِهِ قِلَّتَنَا

وَ أَعْزِزْ (أَعِزَّ) بِهِ ذِلَّتَنَا وَ أَغْنِ بِهِ عَائِلَنَا وَ اقْضِ بِهِ عَنْ مُغْرَمِنَا (مَغْرَمِنَا)

وَ اجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا وَ سُدَّ بِهِ خَلَّتَنَا وَ يَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَ بَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنَا وَ فُكَّ بِهِ أَسْرَنَا

وَ أَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنَا وَ أَنْجِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا وَ اسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا وَ أَعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا

وَ بَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ آمَالَنَا وَ أَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا

يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَ أَوْسَعَ الْمُعْطِينَ اشْفِ بِهِ صُدُورَنَا وَ أَذْهِبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا

وَ اهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِى مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَ انْصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَ عَدُوِّنَا إِلَهَ الْحَقِّ (الْخَلْقِ) آمِينَ

اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنَا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ غَيْبَهَ وَلِيِّنَا (إِمَامِنَا)

وَ كَثْرَهَ عَدُوِّنَا وَ قِلَّهَ عَدَدِنَا وَ شِدَّهَ الْفِتَنِ بِنَا وَ تَظَاهُرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ (آلِ مُحَمَّدٍ) وَ أَعِنَّا عَلَى ذَلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَ بِضُرٍّ تَكْشِفُهُ

وَ نَصْرٍ تُعِزُّهُ وَ سُلْطَانِ حَقٍّ تُظْهِرُهُ وَ رَحْمَهٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنَاهَا وَ عَافِيَهٍ مِنْكَ تُلْبِسُنَاهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

ای خدا من افتتاح ستایش را به حمد تو می کنم و به نعمت و احسانت راه حق و صواب را می جویم

و یقین دارم که تو مهربانترین مهربانان عالمی در موضع عفو و بخشش

و سخت ترین منتقمی در مقام عقاب و انتقام و بزرگترین جبارانی در جای بزرگی و کبریایی

ای خدا تو به ما اجازه دادی که به درگاهت دعا کنیم و حاجت طلبیم پس ای خدای شنوا سپاس مرا بپذیر

و دعایم اجابت فرما و از

لغزشم به کرمت درگذر

که چه بسیار تو غصه و اندوهها را برطرف کرده ای و هم و غمها را زایل ساخته ای

و لغزشها بخشیده ای و رحمت ها منتشر بر خلق نموده ای و زنجیرهای بلا را در هم گسسته ای

ستایش خدای را که جفت و فرزندی نگرفته و او را شریکی نیست در ملک وجود

و قدرت کاملش بی نیاز از یار و مددکار است و بزرگترین تکبیر و ستایش را سزاوار است ستایش خدا راست به جمیع اوصاف کمالیه اش بر تمام نعمتهای بی شمارش

ستایش خدا راست که در ملکش هیچ ضد و مخالفی ندارد و در امر و فرمانش خصمی کشمکش نتواند

ستایش خدا را که در آفرینش او را شریک نباشد و در بزرگی و بزرگواری او را مانند نیست

سپاس خدای راست که امرش در خلق نافذ و اوصافش آشکار و مجد و بزرگواریش به لطف و کرمش پدیدار است

و دست عنایتش به جود و بخشش بر خلق گشاده گنجینه های رحمتش نقصان نپذیرد

و کثرت عطا و بخشش جز بر جود و کرامتش نیفزاید که او بسیار با عزت و اقتدار و بخشش است

خدایا از تو درخواست می کنم اندکی از بسیار حاجتم را با آنکه به او سخت حاجتمندم

و تو از آن حاجت از ازل بی نیاز بودی و همان قلیل حاجت نزد من بسیار است و برای تو ادایش سهل و آسان

ای خدا آمرزش تو از گناهم و گذشتت از خطاهایم و بخششت از ظلمم و پرده پوشیت بر عمل زشتم

و حلم و بردباریت بر جرم و

گناه بسیارم که به عمد یا خطا کردم

مرا به طمع انداخت که از تو درخواست کنم چیزی را که استحقاق آن ندارم

و تو به لطف و رحمتت روزیم گردانیدی و قدرتت را در آن به من نشان دادی و اجابتت را شناساندی

تا با دل مطمئن تو را خواندم و با انس و رغبت و بی ترس مهابت از تو حاجت طلبیدم و با ناز و دلال بر تو آنچه می خواستم تقاضا کردم

و اگر دیر حاجتم برآوردی از نادانی بر تو عتاب کردم در صورتی که تأخیر حاجتم مرا بهتر بوده چون تو دانا به عاقبت امور خلقی

پس من هیچ مولای کریمی را بر بنده لئیمی صبورتر از تو بر خود ندیدم ای پروردگار من تو مرا دعوت می کنی من از تو روی می گردانم

تو محبت افزون می سازی و من با تو به خشم می آیم و با من دوستی و شفقت می فرمایی و من از جهل نمی پذیرم که گویا مرا بر تو حق نعمت و منت است (نه تو را بر من)

و این ناسپاسی من مانع از افاضه رحمت و احسانت بر من نشد و از فضل و جود و کرمت نکاست

پس به حال این بنده نادانت ترحم کن و به فضل و احسانت بر او ببخش که تو بسیار با بخشش و کرمی

ستایش مخصوص خداست که مالک ملک است و روان ساز کشتیهای عالم و مسخر کننده بادها و پدید آرنده صبحگاهان از شب حکم فرمای روز جزا و پروردگار عالمیان

ستایش خدا را بر حلم او پس از

علمش و ستایش خدا را بر عفو او پس از قدرتش

و ستایش خدا را بر حلم و بردباری طولانی او در مقام غضبش در صورتی که بر هر چه خواهد توانا است

ستایش مخصوص خداست که آفریننـده خلق و گستراننـده خوان روزی بر خلق و پدیـد آرنده صبحگاهان و صاحب جلال و بزرگواری

و فضل و انعام آن خدایی که از نظرها دور است و دیده نخواهد شد و به همه نزدیک است ناظر رازهای پنهان است اوست بزرگوار و بلند مرتبه

ستایش مخصوص خدایی است که نه کسی که مقابلش به خصومت برخیزد و نه شریکی که مانندش باشد

و نه معینی که مددکار او شود عزیزان در مقابل عزتش همه مقهورند و بزرگان همه در پیشگاه عظمتش فروتن و خاضعند و قدرت کاملش بر هر چه خواهد رسا است

ستایش خدا را که چون او را ندا کنم جواب دهد و هر عیب و نقص را بر من بپوشاند در حالی که مرتکب معصیت او هستم

و مرا نعمت بزرگ می بخشد و شکرش نمی گزارم پس چه بسیار موهبت و بخشش گرانبها مرا عطا کرد

و چه امور هولناک سخت را از من دفع کرد و شادمانیهای شگفت انگیز را نمودارم ساخت پس من هم او را به ستایش ثنا گویم و به پاکی منزه از هر عیب بودن یاد کنم

ستایش مختص خدایی است که پرده ای که او نهد کس ندردو دری که او بگشاید کس نبندد کسیکه از او درخواست کند مردود نشود و هر که باو چشم امید دارد محروم نخواهد گشت

ستایش خدا را که ترسناکان را ایمنی بخشد و صالحان را نجات دهد

و ضعیفان را بلند گرداند و گردنکشان را خوار سازد پادشاهان را هلاک سازد و دیگران را بجای آنان بنشاند

ستایش خدای را که درهم شکننده سرکشانست و هلاک کننده ستمکاران است و دریابنده گریزندگان و به کیفر رساننده ظالمان

فریادرس فریاد خواهان است و مرجع حاجت نیازمندان و محل اعتماد اهل ایمان

ستایش خدای را که آسمان و ساکنانش از ترس او می نالند و زمین و اهلش بر خود می لرزند

و دریا و هر که در اعماقش شناور است جوشان و خروشانند

ستایش خدای را که ما را به این (دین توحید) هدایت کرد و اگر ما را خدا راهنمایی نمی کرد ما خود به آن هدایت نمی یافتیم

ستایش مخصوص خداست که خلق می کند و کسی او را خلق نکرده و روزی می دهد و خود روزی نمی خواهد طعام می خوراند و خود از طعام مستغنی است

زنده ها را می میراند و مرده ها را زنده می سازد و خود زنده ابدی است هر خیر و نیکویی بدست اوست و او بر هر چیز تواناست

خدایا درود فرست بر محمد بنده مقربت و رسول و امین وحیت و برگزیده و حبیبت و مختار تو از خلق و حافظ سر تو

و رساننده رسالتت به خلق بر او فرست درودی افزونتر و خوبتر و نیکوتر و کاملتر و خالص تر و نامی و مؤثرتر و خوشتر و پاک و پاکیزه تر و بلند مرتبه تر

درودی بیش از آنچه درود و برکت و رحمت و تهنیت و تحیت فرستادی

بر هر یک از بندگان خاصت

و پیغمبران و رسولانت و خاصان اهل کرامت و عزتت از میان خلق

خدایا درود فرست بر علی (ع) پیشوای اهل ایمان و وصی پیغمبر خدای جهانیان

و بنده خاص و ولی و دوستدار تو و برادر رسولت و حجت بر خلق تو و آیت و نشانه بزرگت و خبر با شأن و عظمتت

و درود فرست بر صدیقه طاهره حضرت فاطمه (ع) سیده زنان عالم

و هم درود فرست بر دو سبط پیغمبر رحمت و دو پیشوای هدایت حضرت حسن (ع) و حسین (ع) دو سید جوانان اهل بهشت

و هم درود فرست بر امامان و پیشوایان اسلام حضرت علی بن الحسین (ع) و محمد بن علی (ع) و جعفر بن محمد (ع)

و موسی بن جعفر (ع) و علی بن موسی الرضا (ع) و محمد بن علی التقی (ع) و علی بن محمد النقی (ع)

و حسن بن علی العسکری (ع) و خلف او امام هادی و مهدی

اینها حجتهای تو بر بندگانت هستند و امین های تو در شهر و دیار عالم درود بسیار و دایم بر آنان فرست

خدایا درود فرست بر ولی خود صاحب الامر (ع) امام قائم منتظر

و او را به سپاه فرشتگان مقربت فراگیر و به روح القدسش مؤید بدار ای پروردگار عالمین

خدایا او را مقرر فرما تا دعوت به کتاب آسمانی تو کند و به ترویج دین تو قیام فرماید و او را خلیفه خود در زمین گردان چنانکه پیشینیان او را امام و خلیفه گردانیدی

و او

را تمکین ده برای حفظ دین او که پسند توست و خوف او را پس از این مدت بدل به ایمنی گردان تا تو را بپرستد و هیچ به تو شرک نیاورد

خدا او را عزت بخش و ما را به ظهورش عزیز گردان و او را یاری کن و ما را به او یاری فرما و او را نصرت کامل با عزت و اقتدار بخش

و به آسانی جهان را به دست او فتح کن و از جانب خود او را سلطنت و قدرت عنایت فرما

خدایا به دست او دینت را و سنت پیغمبرت را آشکار ساز تا آنکه دیگر چیزی از حق و حقیقت از ترس احدی از خلق مخفی نماند

خدایا ما از تو امید و اشتیاق داریم که دولت با کرامت آن امام زمان را به ظهور آوری و اسلام و اهلش را به آن عزت بخشی و نفاق و اهل نفاق را ذلیل و خوار گردانی

و ما را در آن دولت حقه اهل دعوت به طاعتت و از پیشوایان راه هدایت قرار دهی و بواسطه آن بزرگوار به ما کرامت دنیا و آخرت عطا فرمایی

خدایا آنچه از حق که ما را به آن شناسا کردی بعمل آن هم وادار کن و آنچه نشناخته ایم بمعرفتش برسان

خدایا پریشانی ما را بآن جمع گردان و پراکندگی امور ما را بوجود او اصلاح فرما و شکاف و تفرقه های ما را اتحاد بخش و عده قلیل ما را بسیار گردان

و ذلت ما را بوجودش بدل بعزت ساز و نیاز ما را بدل به

بی نیازی گردان و دین ما را ببرکتش ادا فرما

و فقر ما را جبران فرما و نقص ما را مسدود ساز و مشکلات ما را ببرکتش آسان گردان و بوجود او ما را روسفید گردان و اسیران ما را آزاد ساز

و حاجت های ما روا گردان و وعده هایی که دادی منجز گردان و به برکتش دعاهای ما مستجاب و درخواستهای ما عطا فرما

و به آرزوهایی که در دنیا و آخرت داریم برسان و به ما فوق آنچه مایلیم عطا فرما

ای بهترین سؤال شدگان و وسیع نظرتر از همه عطا کنندگان و به برکت او دردهای باطنی ما را شفا بخش به او خشم دلهای ما را فرو نشان

و به وجودش ما را با همه اختلاف که شده است به حق به التفاتت هدایت فرما که تو البته هر که را خواهی به راه راست هدایت می فرمایی

و به ظهور او ما را نصرت بخش بر دشمنان توو دشمنان ما ای خدای به حق این دعا را به کرمت مستجاب فرما

بارالها ما به درگاه تو شکایت می کنیم از فقدان پیغمبرت صلوات الله علیه و آله باد و از غیبت امام

ما و بسیاری دشمن ما و کمی عدد ما و فتنه های سخت بر ما و غلبه محیط روزگار بر ما

پس درود بر محمد (ص) و آلش فرست و ما را در همه این امور یاری کن به فتح عاجلی از جانب خود و برطرف ساختن رنج و سختی

و نصرت با اقتدار و عزت و سلطنت حقه که تو آشکار گردانی

و رحمتی از توجهت که بر همه ما شامل گردد و لباس عافیت که ما را بپوشاند به حق رحمت نامنتهایت ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای الحمدلله الذی یفعل ما یشاء ...

متن

سه مرتبه

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی یَفْعَلُ مَا یَشَاءُ وَ لاَ یَفْعَلُ مَا یَشَاءُ غَیْرُه

ترجمه

ستایش مخصوص خداست که او هر چه بخواهد می کند و جز او هیچکس دیگر هر چه خواهد نتواند کرد

دعای اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِیمَا تَقْضِی

متن

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ

وَ فِیمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَکِیمِ فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ وَ فِی الْقَضَاءِ الَّذِی لَا یُرَدُّ وَ لَا یُبَدَّلُ

أَنْ تَکْتُبَنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِکَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئَاتُهُمْ

وَ اجْعَلْ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ أَنْ تُطِیلَ عُمْرِی وَ تُوَسِّعَ عَلَیَّ فِی رِزْقِی وَ تَفْعَلَ بِی کَذَا وَ کَذَا

و بجای این کلمه حاجت خود را ذکر کند

ترجمه

بار خدایا مقرر فرما در قضا و قدرت از امر حتمی که (کسی را از آن گریزی نیست و)

در آنچه جدا کنی از امور حکیمانه در شب قدر و در قضایی که تغییر نمی کند و رد و بدل نمی شود

که بنویسی مرا از حاجیان بیت الحرامت آنان که حجشان قبول و کوشش آنان قدر دانی شود و آمرزیده گردد گناهانشان و جبران شود بدکرداریهایشان

و مقرر فرما در آنچه قضا و قدر داری که دراز باشد عمرم و فراخ کنی بر من روزیم را و بفرمایی با من چنین و چنان.

دعای اللهم اجعل فیما نقضی و نقدر ...

متن

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِیمَا تَقْضِی وَ فِیمَا تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ

وَ فِیمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِیمِ فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِی لَا یُرَدُّ وَ لَا یُبَدَّلُ

أَنْ تَكْتُبَنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِكَ الْحَرَامِ فِی عَامِی هَذَا الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْكُورِ سَعْیُهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئَاتُهُمْ

وَ اجْعَلْ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ أَنْ تُطِیلَ عُمْرِی وَ تُوَسِّعَ لِی فِی رِزْقِی

ترجمه

ای خدا آنچه به قضا و قدر خود حتم و قطعی گردانیده ای

و در آنچه از فرمان مقام حکمت ازلیت حد و تمیز اشیاء را در شب قدر مقرر داشته که دیگر آن حکم هیچ قابل تغییر و تبدیل نیست در آن

مقام مرا از حاجیان کعبه محترم خود گردان در این سال آنهایی که حجشان مقبول و سیعشان پسندیده و لایق پاداش تو هستند و گناهانشان بخشیده ای و زشتیهایشان مستور و محو ساخته ای

مرا از آنان قرار ده و نیز در قضا و قدرت عمر مرا طولانی و رزقم را وسیع مقرر فرما.

دعای اَللَّهُمَّ أَحْیِنِی عَلَی مَا أَحْیَیْتَ

متن

اَللَّهُمَّ أَحْیِنِی عَلَی مَا أَحْیَیْتَ عَلَیْهِ عَلِیَّ بْنَ أَبِی طَالِبٍ

وَ أَمِتْنِی عَلَی مَا مَاتَ عَلَیْهِ عَلِیُّ بْنُ أَبِی طَالِبٍ علیه السلام

ترجمه

خدایا مرا زنده بدار بر آنچه علی بن ابی طالب (ع) را زنده داشتی

و بمیران بر آنچه که علی بن ابی طالب بر آن مرد که بر او درود باد

دعای اللَّهُمَّ أَدْخِلْ عَلَی أَهْلِ الْقُبُورِ السُّرُورَ

متن

ظ(و شیخ کفعمی در مصباح و بلد الامین و شیخ شهید در مجموعه خود از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده اند که آن حضرت فرمود هر که این دعا را در ماه رمضان بعد از هر نماز واجبی بخواند حق تعالی بیامرزد گناهان او را تا روز قیامت و دعا این است

اللَّهُمَّ أَدْخِلْ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ السُّرُورَ

اللَّهُمَّ أَغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ اللَّهُمَّ أَشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ

اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُرْيَانٍ اللَّهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ

اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ اللَّهُمَّ رُدَّ كُلَّ غَرِيبٍ اللَّهُمَّ فُكَّ كُلَّ أَسِيرٍ

اللَّهُمَّ أَصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ

اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ اللَّهُمَّ سُدَّ فَقْرَنَا بِغِنَاكَ اللَّهُمَّ غَيِّرْ سُوءَ حَالِنَا بِحُسْنِ حَالِكَ

اللَّهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَ أَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِير

ترجمه

ای خدا تو بر اهل قبور نشاط و سرور عطا کن

خدایا هر فقیر را بی نیاز گردان خدایا هر گرسنه را سیر گردان

خدایا هر برهنه را لباس پوشان خدایا دین هر مدیونی را ادا فرما

خدایا هر غمگینی را دلشاد ساز خدایا هر غریبی را به وطن باز رسان خدایا هر اسیری را آزاد گردان

خدایا مفاسدامور مسلمانان را اصلاح فرما

خدایا هر مریض را شفا عنایت کن خدایا به غنای خود جلو فقر ما را ببند خدایا بدیهای حال ما را به خوبی صفات خودت تغییر ده

خدایا دین ما را ادا فرما و فقر ما را بدل به غنا و بی نیازی گردان که تو ای خدا بر هر چیز توانایی.

دعای اللهم ارزقنا توفیق الطاعه ....

متن

ظ(دوازدهم و نیز کفعمی در مصباح فرموده این دعای حضرت مهدی صلوات الله علیه است

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَهِ وَ بُعْدَ الْمَعْصِيَهِ وَ صِدْقَ النِّيَّهِ

وَ عِرْفَانَ الْحُرْمَهِ وَ أَكْرِمْنَا بِالْهُدَى وَ الِاسْتِقَامَهِ

وَ سَدِّدْ أَلْسِنَتَنَا بِالصَّوَابِ وَ الْحِكْمَهِ وَ امْلَأْ قُلُوبَنَا بِالْعِلْمِ وَ الْمَعْرِفَهِ

وَ طَهِّرْ بُطُونَنَا مِنَ الْحَرَامِ وَ الشُّبْهَهِ وَ اكْفُفْ أَيْدِيَنَا عَنِ الظُّلْمِ وَ السِّرْقَهِ

وَ اغْضُضْ أَبْصَارَنَا عَنِ الْفُجُورِ وَ الْخِيَانَهِ وَ اسْدُدْ أَسْمَاعَنَا عَنِ اللَّغْوِ وَ الْغِيبَهِ

وَ تَفَضَّلْ عَلَى عُلَمَائِنَا بِالزُّهْدِ وَ النَّصِيحَهِ

وَ عَلَى الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهْدِ وَ الرَّغْبَهِ وَ عَلَى الْمُسْتَمِعِينَ بِالاِتِّبَاعِ وَ الْمَوْعِظَهِ

وَ عَلَى مَرْضَى الْمُسْلِمِينَ بِالشِّفَاءِ وَ الرَّاحَهِ وَ عَلَى مَوْتَاهُمْ بِالرَّأْفَهِ وَ الرَّحْمَهِ

وَ عَلَى مَشَايِخِنَا بِالْوَقَارِ وَ السَّكِينَهِ وَ عَلَى الشَّبَابِ بِالْإِنَابَهِ وَ التَّوْبَهِ

وَ عَلَى النِّسَاءِ بِالْحَيَاءِ وَ الْعِفَّهِ وَ عَلَى الْأَغْنِيَاءِ بِالتَّوَاضُعِ وَ السَّعَهِ

وَ عَلَى الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ وَ الْقَنَاعَهِ

وَ عَلَى الْغُزَاهِ بِالنَّصْرِ وَ الْغَلَبَهِ وَ عَلَى الْأُسَرَاءِ بِالْخَلَاصِ وَ

الرَّاحَهِ

وَ عَلَى الْأُمَرَاءِ بِالْعَدْلِ وَ الشَّفَقَهِ وَ عَلَى الرَّعِیَّهِ بِالْإِنْصَافِ وَ حُسْنِ السِّیرَهِ

وَ بَارِكْ لِلْحُجَّاجِ وَ الزُّوَّارِ فِی الزَّادِ وَ النَّفَقَهِ

وَ اقْضِ مَا أَوْجَبْتَ عَلَیْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَ الْعُمْرَهِ بِفَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

إِلَهِی بِحَقِّ مَنْ نَاجَاكَ وَ بِحَقِّ مَنْ دَعَاكَ فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ تَفَضَّلْ عَلَى فُقَرَاءِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْغَنَاءِ وَ الثَّرْوَهِ

وَ عَلَى مَرْضَى الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَ الصِّحَّهِ

وَ عَلَى أَحْیَاءِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَ الْكَرَمِ (الْكَرَامَهِ)

وَ عَلَى أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَهِ وَ الرَّحْمَهِ

وَ عَلَى غُرَبَاءِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّدِّ إِلَى أَوْطَانِهِمْ سَالِمِینَ غَانِمِینَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ

سیزدهم در مهج ذكر شده كه این دعای حضرت حجت علیه السلام است

ترجمه

خدایا ما را توفیق طاعت و دوری از معصیت روزی گردان و نیت با خلوص

و حقیقت و معرفت به آنچه نزد تو محترم است عطا فرما و ما را به هدایت و استقامت (در راه توحید) كرامت فرما

و زبان ما را به صدق و صواب و سخن حكمت گویا ساز و دل ما را از علم و معرفت پر گردان

و شكم ما را از غذای حرام (شبهه) پاك دار و دست ما را از ظلم به خلق و سرقت نگه دار

و چشم ما را از نابكاری و خیانت ببند و گوش ما را از شنیدن سخن بیهوده و غیبت بندگانت مسدود گردان

و بر علما و دانشمندان ما به زهد و حسن عمل

و بر دانش طلبان به جدیت و شوق و رغبت تفضل فرما و بر مستمعین به پیروی و پند شنیدن

و بر بیماران اسلام به شفاء و آسایش و بر اموات اسلام به رأفت و مهربانی ترحم فرما

و بر پیران ما به وقار و متانت و بر جوانان به توبه و انابت

و بر زنان به حیاء و عفت و بر اغنیاء به تواضع و علو همت

و بر فقراء به صبر و قناعت

و بر سپاهیان به فتح و نصرت و بر اسیران به آزادی و استراحت

و بر فرمانداران به عدل و شفقت و بر رعیت به انصاف و حسن سیرت تفضل فرما

و حاجیان و زواران اسلام را به توشه و مخارجشان برکت عطا فرما

و حج و عمره ای که بر ذمه آنان فرض کردی ادا فرما به فضل و رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

خدایا به حق هر کس که با تو مناجات می کند و هر که تو را در بیابان و دریا به دعا می خواند که درود فرست بر محمد و آلش

و تفضل فرما در حق فقیران اهل ایمان به توانگری و ثروت

و بر بیماران اهل ایمان به شفاء و صحت

و بر زندگان اهل ایمان به لطف و کرامت

و بر مردگان اهل ایمان به آمرزش و رحمت

و بر غریبان اهل ایمان به بازگشتن به وطنشان با سلامت و منفعت به حق محمد و تمامی اهل بیتش.

دعای اللهم ارزقنی حج بیتک الحرام ...

متن

سید بن طاوس روایت کرده از حضرت امام جعفر صادق و امام موسی کاظم علیهما السلام که فرمودند میگویی در ماه رمضان از اول تا به آخر آن بعد از هر فریضه

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی حَجَّ

بَیْتِکَ الْحَرَامِ فِی عَامِی هَذَا وَ فِی کُلِّ عَامٍ مَا أَبْقَیْتَنِی فِی یُسْرٍ مِنْکَ وَ عَافِیَهٍ وَ سَعَهِ رِزْقٍ

وَ لاَ تُخْلِنِی مِنْ تِلْکَ الْمَوَاقِفِ الْکَرِیمَهِ وَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِیفَهِ

وَ زِیَارَهِ قَبْرِ نَبِیِّکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ فِی جَمِیعِ حَوَائِجِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ فَکُنْ لِی

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ

مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِی لاَ یُرَدُّ وَ لاَ یُبَدَّلُ أَنْ تَکْتُبَنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِکَ الْحَرَامِ

الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئَاتُهُمْ

وَ اجْعَلْ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ أَنْ تُطِیلَ عُمْرِی (فِی طَاعَتِکَ) وَ تُوَسِّعَ عَلَیَّ رِزْقِی

وَ تُؤَدِّیَ عَنِّی أَمَانَتِی وَ دَیْنِی آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ

ترجمه

خدایا مرا روزی کن حج بیت الحرام در این سال و در همه سال مادامی که عمرم را باقی داری با آسایش و عافیت و وسعت رزق

و مرا دور مدار از آن موقف های عالی و مشاهد مشرفه

و زیارت قبر پیغمبرت که درودت بر او و بر آلش باد و در جمیع احتیاجات دنیا و آخرتم یاری کن

ای خدا از تو درخواست می کنم که در آنچه از قضا و قدرت اموری را در شب قدر حتمی قرار دادی

که دیگر برگشت و تغییر و تبدیل نخواهد داشت که مرا از آن حجاج بیت الحرامت قرار دهی

که حجشان پسندیده و سعیشان پذیرفته و گناهانشان آمرزیده است و اعمال بدشان بخشیده شده است

و قرار ده در قضاو قدرت که عمر مرا طولانی و رزقم را وسیع

و امانات و قرضم را ادا فرمایی این دعا را اجابت فرما ای پروردگار عالم.

دعای اَللّهُمَّ اِلَیکَ وَجَّهتُ وَجْهی

متن

ظ(و بگو

اَللَّهُمَّ إِلَيْکَ وَجَّهْتُ وَجْهِی وَ عَلَيْکَ خَلَّفْتُ أَهْلِی وَ مَالِی وَ مَا خَوَّلْتَنِی وَ قَدْ وَثِقْتُ بِکَ

فَلاَ تُخَيِّبْنِی يَا مَنْ لاَ يُخَيِّبُ مَنْ أَرَادَهُ وَ لاَ يُضَيِّعُ مَنْ حَفِظَهُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ احْفَظْنِی فِيمَا غِبْتُ عَنْهُ وَ لاَ تَكِلْنِی إِلَى نَفْسِی يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الدعاء

ترجمه

بار خدایا به درگاه تو روی آوردم و بر عهده تو بجا گذاشتم خاندان و داراییم را و آنچه به من دادی من به تو وثوق دارم

مرا نومید مساز ای که نومید نشود هر که او را قصد کند و گم نشود هر که او را حفظش کند

بار خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و حفظ کن مرا در آنچه از آن غایبم و مرا به خودم وامگذار ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای اللَّهُمَّ امْدُدْ لِی فِی عُمُرِی

متن

اللَّهُمَّ امْدُدْ لِی فِی عُمُرِی وَ أَوْسِعْ لِی فِی رِزْقِی وَ أَصِحَّ لِی جِسْمِی

وَ بَلِّغْنِی أَمَلِی وَ إِنْ كُنْتُ مِنَ الْأَشْقِيَاءِ فَامْحُنِی مِنَ الْأَشْقِيَاءِ وَ اكْتُبْنِی مِنَ السُّعَدَاءِ

فَإِنَّکَ قُلْتَ فِی كِتَابِکَ الْمُنْزَلِ عَلَى نَبِيِّکَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَ يُثْبِتُ وَ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَاب

ترجمه

ای خدا مرا عمر طولانی ده و رزقم را وسیع گردان و تنم را سالم بدار

و به آرزوهایم نایل ساز و اگر نام من در دفتر اهل شقاوت است محو گردان و از اهل سعادت رقم زن

که تو در کتاب آسمانی که بر پیمبر مرسل خود که رحمتت بر او و آل او باد فرستادی

فرمودی خدا هر چه را بخواهد محو و هرچه را بخواهد اثبات می کندو اصل کتاب آفرینش نزد اوست هر تصرف و تغییر در عالم تواند داد.

دعای اَللّهُمَّ إِنْ عَظُمَتْ ذُنُوبِی

متن

اَللَّهُمَّ إِنْ عَظُمَتْ ذُنُوبِی فَأَنْتَ أَعْظَمُ وَ إِنْ کَبُرَ (کَثُرَ) تفْرِیطِی فَأَنْتَ أَکْبَرُ وَ إِنْ دَامَ بُخْلِی فَأَنْتَ أَجْوَدُ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی عَظِیمَ ذُنُوبِی بِعَظِیمِ عَفْوِکَ وَ کَثِیرَ تَفْرِیطِی بِظَاهِرِ کَرَمِکَ وَ اقْمَعْ بُخْلِی بِفَضْلِ جُودِکَ

اللَّهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَهٍ فَمِنْکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُکَ وَ أَتُوبُ إِلَیْکَ

ترجمه

خدایا اگر گناهان من عظیم است تو بزرگتر از آنی و اگر تفریط و تجاوز من بسیار تو از آن بزرگتری و اگر بخل و حسد من دائم است جود و بخشش تو بی نهایت است

خدایا گناهان بزرگ مرا بعفو و بخشش بزرگ خود ببخش و تجاوز بسیار مرا به کرم و بزرگواری آشکار در گذر و که ما بندگان راست همه از توست خدایی جز تو نیست ظلمت بخلم را بنور فضل و بخشش خود نابود گردان

ای خدا هر نعمت که ما بندگان راست همه از توست خدایی جز تو نیست و از تو آمرزش می طلبم و بسوی تو از هر گناه باز می گردم.

دعای اللّهُمَّ إِنَّ مَغْفِرَتَکَ أَرْجَی مِنْ عَمَلِی

متن

از خط شیخ شهید منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده هر که خواهد که خدا او را در قیامت بر اعمال بد او مطلع نگرداند و دیوان گناهان او نگشاید باید که بعد از هر نماز این دعا بخواند

اللَّهُمَّ إِنَّ مَغْفِرَتَکَ أَرْجَی مِنْ عَمَلِی وَ إِنَّ رَحْمَتَکَ أَوْسَعُ مِنْ ذَنْبِی

اللَّهُمَّ إِنْ کَانَ ذَنْبِی عِنْدَکَ عَظِیماً فَعَفْوُکَ أَعْظَمُ مِنْ ذَنْبِی

اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ أَکُنْ أَهْلًا أَنْ أَبْلُغَ رَحْمَتَکَ فَرَحْمَتُکَ أَهْلٌ أَنْ تَبْلُغَنِی وَ تَسَعَنِی

لِأَنَّهَا وَسِعَتْ کُلَّ شَیْ ءٍ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

خدایا البته به آمرزش تو بیشتر امیدوارم تا به عمل خود و البته رحمت تو وسیعتر از گناه من است

خدایا اگر چه گناه من نزد تو بزرگ است اما عفو و بخشش تو بزرگتر از گناه من است

خدایا اگر من لایق آن نیستم که رحمتت به من برسد رحمت و لطف تو لایق است که به من رسا باشد و مرا فراگیرد

زیرا همه چیز عالم را رحمتت فرا گرفته ای خدای ارحم الراحمین.

دعای اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَ مِنْکَ السَّلَام

متن

ون از تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها فارغ شوی بگو

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَ مِنْکَ السَّلَامُ وَ لَکَ السَّلَامُ وَ إِلَيْکَ يَعُودُ السَّلَامُ

سُبْحَانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّهِ الْهَادِينَ الْمَهْدِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ مَلَائِكَتِهِ

السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ

السَّلَامُ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ أَجْمَعِينَ

السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ

السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ السَّلَامُ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ

السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ

السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْهَادِی السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِ

السَّلَامُ عَلَى الْحُجَّهِ بْنِ الْحَسَنِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

پس هر حاجت که داری از خدا بطلب

ترجمه

خدایا سلام نام توست و سلامت خلق از جانب توست و برای توست و به کلی هر سلامتی و پاکی از نقص بازگشت او به توست

پاک و منزه است خدای رب العزه از هر چه وصف او کنند و درود بر رسولان خدا و ستایش مخصوص خدای رب العالمین است

بر تو باد ای رسول خدا درود و رحمت و برکات خداوندی

و درود بر امامان هدایت کننده خلق و هدایت یافتگان بسوی خدا

و درود بر تمام پیغمبران خدا و فرستادگان و فرشتگان او

درود بر ما مؤمنان و بندگان نیکوکار خدا

درود بر علی امیر المؤمنین (ع)

و درود بر حضرت حسن (ع) و حسین

(ع) بزرگ تمام جوانان اهل بهشت

درود بر حضرت علی بن الحسین (ع) زیور بخش اهل عبادت

درود بر حضرت محمد باقر فرزند علی (ع) که کاشف علوم انبیاء است

درود بر حضرت جعفر صادق (ع) فرزند حضرت محمد باقر (ع) درود بر موسی بن جعفر (ع) که کاظم غیظ است

درود بر روان پاک علی بن موسی حضرت رضا (ع) درود بر روان پاک محمد بن علی حضرت جواد الائمه (ع)

درود بر علی بن محمد حضرت هادی (ع) درود بر حضرت حسن بن علی پاکیزه روح ملقب به حضرت عسکری (ع)

درود بر حضرت محمد بن الحسن امام مهدی قائم رحمت خاص خدا بر تمام آن روانهای پاک باد.

دعای اللَّهُمَّ إِنَّکَ تَرَی وَ لاَ تُرَی

متن

ظ(هشتم سید بن طاوس در مهج از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود جبرئیل خدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله عرض کرد یا نبی الله بدانکه هیچ پیغمبری را به قدر تو دوست نداشته ام پس بسیار بگو

اللَّهُمَّ إِنَّکَ تَرَی وَ لاَ تُرَی وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَی وَ إِنَّ إِلَیْکَ الْمُنْتَهَی وَ الرُّجْعَی

وَ إِنَّ لَکَ الْآخِرَةَ وَ الْأُولَی وَ إِنَّ لَکَ الْمَمَاتَ وَ الْمَحْیَا وَ رَبِّ أَعُوذُ بِکَ أَنْ أُذَلَّ أَوْ أُخْزَی

ترجمه

خدایا تو همه را می بینی و هیچکس تو را نمی بیند و تو به منظره ای هستی که بلندتر از حد ادراک است و سیر و رجوع تمام خلق به پیشگاه توست

و سرای آخر و اول عالم از توست و زندگانی و مرگ به دست توست پروردگارا به تو پناه می برم از ذلیل و خوار شدن.

دعای اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوکَ لِهَمٍّ

متن

اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوکَ لِهَمٍّ لاَ یُفَرِّجُهُ غَیْرُکَ وَ لِرَحْمَةٍ لاَ تُنَالُ إِلاَّ بِکَ

وَ لِکَرْبٍ لاَ یَکْشِفُهُ إِلاَّ أَنْتَ وَ لِرَغْبَةٍ لاَ تُبْلَغُ إِلاَّ بِکَ وَ لِحَاجَةٍ لاَ یَقْضِیهَا إِلاَّ أَنْتَ

اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِکَ مَا أَذِنْتَ لِی بِهِ مِنْ مَسْأَلَتِکَ وَ رَحِمْتَنِی بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ

فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِکَ سَيِّدِی الْإِجَابَهُ لِی فِيمَا دَعَوْتُکَ وَ عَوَائِدُ الْإِفْضَالِ فِيمَا رَجَوْتُکَ وَ النَّجَاهُ مِمَّا فَزِعْتُ إِلَيْکَ فِيهِ

فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أَبْلُغَ رَحْمَتَکَ فَإِنَّ رَحْمَتَکَ أَهْلٌ أَنْ تَبْلُغَنِی وَ تَسَعَنِی

وَ إِنْ لَمْ أَكُنْ لِلْإِجَابَهِ أَهْلًا فَأَنْتَ أَهْلُ الْفَضْلِ وَ رَحْمَتُکَ وَسِعَتْ كُلَّ شَیْ ءٍ فَلْتَسَعْنِی رَحْمَتُکَ

يَا إِلَهِی يَا كَرِيمُ أَسْأَلُکَ بِوَجْهِکَ الْكَرِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ

وَ أَنْ تُفَرِّجَ هَمِّی وَ تَكْشِفَ كَرْبِی وَ غَمِّی وَ تَرْحَمَنِی بِرَحْمَتِکَ وَ تَرْزُقَنِی مِنْ فَضْلِکَ إِنَّکَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيب

ترجمه

خدایا هنگامی که غم و دلتنگی سخت رو آرد جز تو کسی گشایش آن نتواند تو را به دعا می خوانم و آن رحمت بی انتها که جز به لطف تو کس به آن نایل نشود

از تو می خواهم و گاه رنج و عناء که غیر تو کس دفع آن نکند تو را یاد می کنم و برای رسیدن به آرزو و حاجتی که غیر تو کس روا نکند تو را می طلبم

ای خدا همان گونه که از شأن خود به ما اجازه مسئلت و عرض حاجت دادی

پس آن حوائج را به شأن کرمت هم ای سید من اجابت فرما و بر آنچه به کرم و افضال تو امیدوارم بر آن بیفزا و از آنچه ترسانم مرا نجات بخش

که اگر من قابل رحمتت نیستم و لایق نمی باشم

رحمت و لطف تو لایق است که مرا فرا گیرد

و اگر دعای من قابل اجابت نیست سعه رحمت بی انتهایت همه را فرا خواهد گرفت

ای خدای با لطف و کرم از آن ذات کریم درخواست می کنم که بر محمد و آلش درود فرستی

و هم و غم و رنـج و عـذابم را برطرف سازی و به لطف و رحمتت به حالم ترحم کنی و از فضل و کرم روزیم عطا فرمایی که تو محققا به خلق نزدیکی و شنوای دعا و اجابت کننده حاجتهای بندگانی.

دعای اَللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ إِخْبَاتَ

متن

ظ(و نیز بخواند این دعا را که از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نیز روایت شده

اَللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ إِخْبَاتَ الْمُخْبِتِینَ وَ إِخْلاَصَ الْمُوقِنِینَ وَ مُرَافَقَهَ الْأَبْرَارِ وَ اسْتِحْقَاقَ حَقَائِقِ الْإِیمَانِ

وَ الْغَنِیمَهَ مِنْ کُلِّ بِرٍّ وَ السَّلاَمَهَ مِنْ کُلِّ إِثْمٍ

وَ وُجُوبَ رَحْمَتِکَ وَ عَزَائِمَ مَغْفِرَتِکَ وَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّهِ وَ النَّجَاهَ مِنَ النَّار

ترجمه

بـار خـدایا من از تو درخواست می کنم دل نهـادن دلـدادگان و متوجهـان و اخلاـص معتقـدان و همراهی با نیکان و استحقاق حقایق و واقعیات ایمان را

و بهره از هر خیر و خوبی و سلامتی از هر گناه و بزهکاری

و فرض رحمت و مهرت و تصمیمات مغفرت و آمرزشت را و رسیدن و کامیابی به بهشت و رهایی از دوزخ را.

دعای اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الْعَفْوَ وَ الْعَافِیَهَ وَ الْمُعَافَاه

متن

س بگو سه مرتبه

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الْعَفْوَ وَ الْعَافِیَهَ وَ الْمُعَافَاهَ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَه

ترجمه

بار خدایا از تو عفو و بخشش و سلامت از هر لغزش و هر گونه آسایش در دنیا و آخرت می طلبم.

دعای اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنْ تَجْعَلَ فِیمَا

متن

یزدهم از حضرت صادق علیه السلام روایت است که در هر شب ماه رمضان می خوانی

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنْ تَجْعَلَ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ فِی الْأَمْرِ الْحَکِیمِ

مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِی لَا یُرَدُّ وَ لَا یُبَدَّلُ

أَنْ تَکْتُبَنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِکَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمُکَفَّرِ عَنْ سَیِّئَاتِهِمْ (عَنْهُمْ سَیِّئَاتُهُمْ)

وَ أَنْ تَجْعَلَ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ أَنْ تُطِیلَ عُمُرِی فِی خَیْرٍ وَ عَافِیَهٍ

وَ تُوَسِّعَ فِی رِزْقِی وَ تَجْعَلَنِی مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِینِکَ وَ لَا تَسْتَبْدِلْ بِی غَیْرِی

ترجمه

بار خدایا از تو درخواست می کنم که مقرر فرمایی در قضا و قدر حتمی و حکیمانه خود

از آن قضایی که برگشت ندارد و تبدیل نشود

اینکه مرا در زمره حاجیان بیت الحرام بنویسی آنان که حجشان بدرستی و نیکویی گذارده شود و از کوشش و جهد آنان قدردانی شود و گناهانشان آمرزیده و سیئات و بدیهایشان جبران شود

و اینکه مقرر فرمایی در قضا و قدرت درازی عمرم را در خیر و تندرستی

و فراوان کنی روزیم را و قرار دهی مرا از کسانی که یاری کنی به او دینت را و به جای من دیگری را نگذاری.

دعای اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی

متن

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَجْعَلَ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْعَظِیمِ الْمَحْتُومِ فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِی لَا یُرَدُّ وَ لَا یُبَدَّلُ

أَنْ تَکْتُبَنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِکَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئَاتُهُمْ

وَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِی وَ تُوَسِّعَ رِزْقِی وَ تُؤَدِّیَ عَنِّی أَمَانَتِی وَ دَيْنِی آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً وَ ارْزُقْنِی مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَيْثُ لاَ أَحْتَسِبُ

وَ احْرُسْنِی مِنْ حَيْثُ أَحْتَرِسُ وَ مِنْ حَيْثُ لاَ أَحْتَرِسُ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ سَلِّمْ كَثِيرا

ترجمه

ای خدا از تو درخواست می کنم که بر محمد (ص) و آلش (ع) رحمت فرستی

و از جمله امور مهم بزرگ که در شب قدر در قضا و قدر خود حتمی و قطعی مقرر فرموده ای

مرا هم از آن حاجیان کعبه خود قرار ده که حجشان مقبول و کامل است و سعی آنها را پذیرفته ای و گناهانشان را آمرزیده ای و اعمال بدشان را محو نموده ای

و نیز در قضا و قدرت مقرر فرما که عمرم را طولانی و رزقم را وسیع گردانی و بر ادای امانت و دینم موفق بداری ای پروردگار عالم این دعاها را از کرم اجابت فرما

ای خدا در امور من گشایش و آسایشی عطا فرما و از جایی که گمان داشته یا گمان ندارم مرا روزی ده

و از هر چه ناروا است چه من خود را محافظت کنم چه نکنم تو مرا محفوظ بدار و بر محمد و آل محمد درود

بسیار فرست و سلام و تحیت فراوان ارزانی فرما.

دعای اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَانَ لَهُ کُلُّ شَیْ ءٍ

متن

ظ(هفتم علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده کلینی و شیخ طوسی و دیگران به سند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علما فهمیده اند این دعا را بخوان و فرمود که هر که این دعا را از برای رضای خدا و بی شائبه اغراض فاسده و ریا بخواند در آن سال به او نرسد فتنه و گمراهی و نه آفتی که ضرر رساند به دین او یا بدن او و حق تعالی او را حفظ کند از شر آنچه در آن سال واقع می شود از بلاها و دعا این است

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَانَ لَهُ کُلُّ شَیْ ءٍ

وَ بِرَحْمَتِکَ الَّتِی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْ ءٍ وَ بِعَظَمَتِکَ الَّتِی تَوَاضَعَ لَهَا کُلُّ شَیْ ءٍ وَ بِعِزَّتِکَ الَّتِی قَهَرَتْ کُلَّ شَیْ ءٍ

وَ بِقُوَّتِکَ الَّتِی خَضَعَ لَهَا کُلُّ شَیْ ءٍ وَ بِجَبَرُوتِکَ الَّتِی غَلَبَتْ کُلَّ شَیْ ءٍ

وَ بِعِلْمِکَ الَّذِی أَحَاطَ بِکُلِّ شَیْ ءٍ یَا نُورُ یَا قُدُّوسُ یَا أَوَّلاً قَبْلَ کُلِّ شَیْ ءٍ وَ یَا بَاقِیاً بَعْدَ کُلِّ شَیْ ءٍ

یَا اللَّهُ یَا رَحْمَانُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُغَیِّرُ النِّعَمَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُنْزِلُ النِّقَمَ

وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُدِیلُ الْأَعْدَاءَ

وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی یُسْتَحَقُّ بِهَا نُزُولُ الْبَلاَءِ

وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَحْبِسُ غَیْثَ السَّمَاءِ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَکْشِفُ الْغِطَاءَ

وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ

وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُورِثُ النَّدَمَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ

الَّتِی تَهْتِکَ الْعِصَمَ

وَ أَلْبِسْنِی دِرْعَکَ الْحَصِینَهَ الَّتِی لاَ تُرَامُ وَ عَافِنِی مِنْ شَرِّ مَا أُحَاذِرُ بِاللَّیْلِ وَ النَّهَارِ فِی مُسْتَقْبَلِ سَنَتِی هَذِهِ

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ رَبَّ الْأَرَضِینَ السَّبْعِ وَ مَا فِیهِنَّ وَ مَا بَیْنَهُنَ

وَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ وَ رَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِی وَ الْقُرْآنِ الْعَظِیمِ

وَ رَبَّ إِسْرَافِیلَ وَ مِیکَائِیلَ وَ جَبْرَئِیلَ وَ رَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ وَ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ

أَسْأَلُکَ بِکَ وَ بِمَا سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَکَ یَا عَظِیمُ أَنْتَ الَّذِی تَمُنُّ بِالْعَظِیمِ

وَ تَدْفَعُ کُلَّ مَحْذُورٍ وَ تُعْطِی کُلَّ جَزِیلٍ وَ تُضَاعِفُ (مِنَ) الْحَسَنَاتِ بِالْقَلِیلِ وَ بِالْکَثِیرِ وَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ یَا قَدِیرُ

یَا اللَّهُ یَا رَحْمَانُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ

وَ أَلْبِسْنِی فِی مُسْتَقْبَلِ سَنَتِی هَذِهِ سِتْرَکَ وَ نَضِّرْ وَجْهِی بِنُورِکَ وَ أَحِبَّنِی بِمَحَبَّتِکَ

وَ بَلِّغْنِی رِضْوَانَکَ وَ شَرِیفَ کَرَامَتِکَ وَ جَسِیمَ عَطِیَّتِکَ

وَ أَعْطِنِی مِنْ خَیْرِ مَا عِنْدَکَ وَ مِنْ خَیْرِ مَا أَنْتَ مُعْطِیهِ أَحَداً مِنْ خَلْقِکَ وَ أَلْبِسْنِی مَعَ ذَلِکَ عَافِیَتَکَ

یَا مَوْضِعَ کُلِّ شَکْوَی وَ یَا شَاهِدَ کُلِّ نَجْوَی وَ یَا عَالِمَ کُلِّ خَفِیَّهٍ وَ یَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ مِنْ بَلِیَّهٍ

یَا کَرِیمَ الْعَفْوِ یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ تَوَفَّنِی عَلَی مِلَّهِ إِبْرَاهِیمَ وَ فِطْرَتِهِ

وَ عَلَی دِینِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سُنَّتِهِ وَ عَلَی خَیْرِ الْوَفَاهِ

فَتَوَفَّنِی مُوَالِیاً لِأَوْلِیَائِکَ وَ مُعَادِیاً لِأَعْدَائِکَ اللَّهُمَّ وَ جَنِّبْنِی فِی هَذِهِ السَّنَهِ کُلَّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ یُبَاعِدُنِی مِنْکَ

وَ اجْلِبْنِی إِلَی کُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ یُقَرِّبُنِی مِنْکَ فِی هَذِهِ السَّنَهِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

وَ امْنَعْنِی مِنْ کُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ یَکُونُ مِنِّی أَخَافُ ضَرَرَ عَاقِبَتِهِ وَ أَخَافُ مَقْتَکَ إِیَّایَ عَلَیْهِ

حِذَارَ أَنْ تَصْرِفَ وَجْهَکَ الْکَرِیمَ عَنِّی فَأَسْتَوْجِبَ بِهِ نَقْصاً مِنْ حَظٍّ لِی عِنْدَکَ

يَا رَءُوفُ يَا رَحِيمُ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ فِي حِفْظِكَ وَ فِي جِوَارِكَ وَ فِي كَنَفِكَ

وَ جَلِّلْنِي سِتْرَ عَافِيَتِكَ وَ هَبْ لِي كَرَامَتَكَ عَزَّ جَارُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لاَ إِلَهَ غَيْرُكَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي تَابِعاً لِصَالِحِي مَنْ مَضَى مِنْ أَوْلِيَائِكَ

وَ أَلْحِقْنِي بِهِمْ وَ اجْعَلْنِي مُسَلِّماً لِمَنْ قَالَ بِالصِّدْقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ

وَ أَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ (يَا إِلَهِي) أَنْ تُحِيطَ بِي خَطِيئَتِي وَ ظُلْمِي وَ إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَ اتِّبَاعِي لِهَوَايَ

وَ اشْتِغَالِي بِشَهَوَاتِي فَيَحُولُ ذَلِكَ بَيْنِي وَ بَيْنَ رَحْمَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ فَأَكُونَ مَنْسِيّاً عِنْدَكَ مُتَعَرِّضاً لِسَخَطِكَ وَ نِقْمَتِكَ

اللَّهُمَّ وَفِّقْنِي لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَى بِهِ عَنِّي وَ قَرِّبْنِي إِلَيْكَ زُلْفَى

اللَّهُمَّ كَمَا كَفَيْتَ نَبِيَّكَ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَ فَرَّجْتَ هَمَّهُ

وَ كَشَفْتَ غَمَّهُ (كَرْبَهُ) وَ صَدَقْتَهُ وَعْدَكَ وَ أَنْجَزْتَ لَهُ عَهْدَكَ

اللَّهُمَّ فَبِذَلِكَ فَاكْفِنِي هَوْلَ هَذِهِ السَّنَهِ وَ آفَاتِهَا وَ أَسْقَامَهَا وَ فِتْنَتَهَا وَ شُرُورَهَا وَ أَحْزَانَهَا وَ ضِيقَ الْمَعَاشِ فِيهَا

وَ بَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ الْعَافِيَهِ بِتَمَامِ دَوَامِ النِّعْمَهِ عِنْدِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي

أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ أَسَاءَ وَ ظَلَمَ وَ اسْتَكَانَ وَ اعْتَرَفَ

وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرَتْهَا حَفَظَتُكَ وَ أَحْصَتْهَا كِرَامُ مَلاَئِكَتِكَ عَلَيَ

وَ أَنْ تَعْصِمَنِي إِلَهِي (اللَّهُمَّ) مِنَ الذُّنُوبِ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ

وَ آتِنِي كُلَّ مَا سَأَلْتُكَ وَ رَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنَّكَ أَمَرْتَنِي بِالدُّعَاءِ وَ تَكَفَّلْتَ لِي بِالْإِجَابَهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

فقير گويد كه سيد اين دعا را در شب اول ماه ذكر فرموده

ترجمه

اى خدا از تو درخواست ميكنم بحق آن نام تو كه همه چيز او را مطيع است

و بحق رحمت بی منتهایت که همه

موجـودات عـالم را فرا گرفته است و بحـق بزرگی و عظمت که همه چیز نزدش کوچـك و متواضع است و به عزتت که پیش آن عزت همه مقهور و مغلوبند

و به قوت و قدرتت که همه نزد آن قدرت زبون و خاضعند و به جلال و جبروتت که بر هر موجودی غالب و قاهر است

و به علم ازلیت که بر همه عالم هستی محیط است ای نور و ای قدوس ای اول پیش از هر چیز و ای باقی بعد از هر چیز

ای خدا ای مهربان بر محمد (ص) و آلش درود فرست

و آن گناهانم که بر جانم رنج و عقوبت است ببخش

و هم آن گناهانم که رشته امیدم از تو قطع می کند عفو کن و هم آن گناهانم که دشمنان را برمی انگیزد بیامرز

و هم آن گناهانم که دعاهایم مردود می گرداند ببخش و هم آن گناهانم که مرا مستحق نزول بلا می کند عفو فرما

و هم آن گناهـان که باران آسـمان رحمتت را منع می کنـد بیامرز و هم آن گناهان مرا که پرده از روی کار زشـتم برمی دارد ببخش

و هم آن گناهان مرا که بر فنا و نابودیم شتاب می کند ببخش

و هم آن گناهان مرا که موجب پشیمانی است ببخش و هم آن گناهان مرا که پرده عصمتم را می درد بیامرز

و بر من جوشن محکم حفظ خود بپوشان و مرا از شر و زیان هر چه در شب و روز آینده این سال ترسانم سلامت دار

ای خدای هفت آسمان و زمین و هر چه در

آنها و مابین آنها است

و خدای عرش با عظمت و خدای هفت دو گانه (سوره حمد) و قرآن بزرگ

و پروردگار اسرافیل و میکائیل و جبرئیل و خدای محمد که درود خدا بر او و آلش باد که سید رسولان و خاتم پیغمبران است

از تو درخواست می کنم به حق ذات اقدست و به آنچه تو خود را نام نهادی ای خدای بزرگ تویی که حق نعمت بزرگ بر بندگان داری

و هر خطری را از خلق دفع می کنی و هر گونه نعم بزرگ عطا می فرمایی و حسنات را از کم و زیاد مضاعف می گردانی و هر چه بخواهی می کنی

ای خدای با قدرت ای خدای مهربان بر محمد و آلش رحمت فرست

و مرا در آینده عمر لباس مستوری بپوشان و رویم را به نور خود زیبا و نورانی گردان و به محبت خود مرا دوست و محبوب ساز

و به مقام رضا و رضوانت و شرف لطف و کرامت و عطای بزرگت نایل فرما

و از بهتر آنچه نزد توست و بهتر آنچه به احدی از خلق عطا می کنی مرا عطا کن و با وجود این مرا لباس عافیت بپوشان

ای محل هر شکوه و هر درد دل و ای آگاه از هر راز پنهان و ای دانای هر سر نهان و ای برطرف کننده هر بلا که خواهی از خلق

ای بخشنده با کرامت ای نیکو درگذرنده مرا بر ملت ابراهیم و فطرت توحید او بمیران

و بر دین حضرت محمد که درود خدا بر او و آلش باد و

سنت سنیه او و با نیکوترین مرگ بمیران

که در آن حال مرگ دوستان تو را دوست دارم و دشمنانت را دشمن باشم ای خدا و در این سال از هر عمل و قول و فعلی که مرا از تو دور سازد دور گردان

و بسوی عملی و قول و فعلی که به تو نزدیک سازد همی کشان ای مهربانترین مهربانان

و باز دار مرا از هر عملی و قولی و فعلی که از زیان عاقبتش بترسم

و یا ترسم که از خشم و غضب روی از من بگردانی و مستوجب آن شوم که حظم نزد تو ناقص و بهره ام اندک گردد ای خدای رءوف ای مهربان

ای خدای مرا در این سال آینده در حفظ خود و در جوار خویش بدار و در حمایت خود قرار ده

و زشتکاریم در پرده عافیت کاملا بپوشان و کرامت و رحمت نامنتهایت بمن عطا فرما که هر که در جوار توست عزیز است و ثنا و ستایشت بزرگ و جز تو در عالم هستی خدایی نیست

ای خدا مرا پیرو صالحان پیشین که دوستداران تو بودند قرار ده

و به آنان ملحق کن و تسلیم آنان که درباره تو سخن به صدق و حقیقت گویند گردان

و به تو پناه می برم ای خدا از آنکه ظلم و اسرافم به نفس خود و پیروی هوی

و مشغولی به شهوات بر من احاطه کند و حایل شود آن میان من و رحمت توو رضوان تو پس باشم فراموش شده نزد تو و به خشم و غضب و انتقامت متعرض

شوی

ای خدا بر هر عمل صالح که به آن از من خوشنود شوی مرا موفق دار و مرا به خود نزدیک ساز

ای خدا چنانکه پیغمبرت محمد که درود خدا بر او و آلش باد را از هول دشمنان کفایت فرمودی

و حزن و غمش برطرف نمودی و وعده نصرتت را بر او انجام دادی و عهدت را وفا کردی

ای خدا مرا از حوادث هولناک این سال و درد و رنج و آفتهای آن و شرور و فتنه ها و غم و اندوه های آن و سختی معیشت در این سال محفوظ دار

و به لطف و رحمتت مرا به کمال عافیت و آسایش با تمام نعمت و دوام آن تا ساعت آخر عمر برخوردار ساز

ای خدا از تو درخواست می کنم در خواست کسی که بر خود ستم کرده و با ذلت و خواری و اعتراف به گناهان

به درگاهت روی آورده و درخواست می کنم که از تمام گناهان گذشته ام که در نامه عملم فرشتگان با تمام خصوصیت محفوظ داشته اند و ملائکه با کرم تو بر من به شمار آورده اند از همه درگذری

و در آنچه از عمرم باقی است تا ساعت آخر مرا از گناهان نگاه داری ای خدا ای بخشنده ای مهربان

بر محمد (ص) و آلش رحمت فرست

و مرا در آنچه درخواست کردم و در آن به تو راغب و امیدوار بودم همه را عطا فرما زیرا تو به دعا و درخواست مرا امر فرمودی و اجابت دعایم را بر خویش فرض کردی ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْنُون

متن

اللَّهُمَّ إِنِّی

أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَکْنُونِ الْمَخْزُونِ الطَّاهِرِ الطُّهْرِ الْمُبَارَکِ

وَ أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ وَ سُلْطَانِکَ الْقَدِیمِ یَا وَاهِبَ الْعَطَایَا وَ یَا مُطْلِقَ الْأُسَارَی وَ یَا فَکَّاکَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ

أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ

وَ أَنْ تُخْرِجَنِی مِنَ الدُّنْیَا سَالِماً وَ (أَنْ) تُدْخِلَنِی الْجَنَّهَ آمِناً

وَ أَنْ تَجْعَلَ دُعَائِی أَوَّلَهُ فَلَاحاً وَ أَوْسَطَهُ نَجَاحاً

وَ آخِرَهُ صَلَاحاً إِنَّکَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُیُوب

ترجمه

بار خدایا من از حضرتت می طلبم با توسل به نام مستور پنهان تو که پاک و پاکیزه و مبارک است

و از حضرتت می طلبم بـا توسـل به اسم بزرگ تو و سـلطنت ازلی تو ای عطـا بخش بی عوض و ای آزاد کننـده اسـیران و ای رهاننده خلایق از آتش دوزخ

از حضرتت می طلبم که درود فرستی بر محمد (ص) و آل محمد (ص) و مرا هم از آتش قهر خود آزاد گردانی

و از دنیا با ایمان سالم بیرون بری و در بهشت امن و امانم داخل فرمایی

و دعای مرا در اول به رستگاری و در وسط به فیروزی

و در آخر به صلاح حالم اجابت فرمایی زیرا که تویی عالم به اسرار غیب عالم.

دعای اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِالْمَوْلُودَیْنِ

متن

ظ(ششم و نیز شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ ابو القاسم رضی الله عنه این دعا در ایام رجب

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِالْمَوْلُودَیْنِ فِی رَجَبٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الثَّانِی وَ ابْنِهِ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ

وَ أَتَقَرَّبُ بِهِمَا إِلَیْکَ خَیْرَ الْقُرَبِ یَا مَنْ إِلَیْهِ الْمَعْرُوفُ طُلِبَ وَ فِیمَا لَدَیْهِ رُغِبَ

أَسْأَلُکَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْبَقَتْهُ ذُنُوبُهُ وَ أَوْثَقَتْهُ عُیُوبُهُ

فَطَالَ عَلَی الْخَطَایَا دُءُوبُهُ وَ مِنَ الرَّزَایَا خُطُوبُهُ یَسْأَلُکَ التَّوْبَهَ وَ حُسْنَ الْأَوْبَهِ وَ النُّزُوعَ عَنِ الْحَوْبَهِ

وَ مِنَ النَّارِ فَكَاكَ رَقَبَتِهِ وَ الْعَفْوَ عَمَّا فِی رِبْقَتِهِ فَأَنْتَ مَوْلَایَ أَعْظَمُ أَمَلِهِ وَ ثِقَتِهِ (ثِقَتُهُ)

اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُکَ بِمَسَائِلِکَ الشَّرِیفَهِ وَ وَسَائِلِکَ الْمُنِیفَهِ أَنْ تَتَغَمَّدَنِی فِی هَذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَهٍ مِنْکَ وَاسِعَهٍ

وَ نِعْمَهٍ وَازِعَهٍ وَ نَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَهٍ إِلَی نُزُولِ الْحَافِرَهِ وَ مَحَلِّ الْآخِرَهِ وَ مَا هِیَ إِلَیْهِ صَائِرَه

ترجمه

ای خدا از تو درخواست می کنم به حق دو مولود در ماه رجب محمد بن علی دوم و فرزندش علی بن محمد که برگزیده توست

و به آنها تقرب می جویم بسوی تو بهترین تقرب را ای کسی که هر نیکی را از تو طلبند و به آنچه نزد توست همه مشتاقند

از تو درخواست می کنم چون کسی که غریق گناه است و گناهانش او را به هلاکت کشیده و عیبهایش او را به گرو گرفته

پس دیرگاه بر خطا عادت کرده و کارش با غم و رنج و اندوه می گذرد از تو درخواست پذیرفتن توبه و حسن قبول آن و بیرون آمدن از گناه را دارد

و اینکه از آتش دوزخش آزاد سازی و هر چه به ذمه اوست عفو فرمایی که تو

مولای منی و بزرگتر آرزو و وثوقم تویی

ای خدا و درخواست می کنم به مسائل شریفه و اسبابهای عالیه تو که مرا در این ماه غرق رحمت بی پایانت گردانی

و نعم فراوان عطا کنی و نفسی که به رزق تو قانع باشد بخشی تا روز فرود آمدن در قبر و منزل آخرت و آنچه نفوس بسویش می شتابند.

دعای اَللّهُمَّ إِنّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ

متن

ظ(هشتم بخواند این دعا را که سید بن طاوس از شیخ مفید نقل کرده

اَللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَ عَلِیٍّ وَلِیِّکَ وَ الشَّأْنِ وَ الْقَدْرِ الَّذِی خَصَصْتَهُمَا بِهِ دُونَ خَلْقِکَ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ وَ أَنْ تَبْدَأَ بِهِمَا فِی کُلِّ خَیْرٍ عَاجِلٍ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْأَئِمَّهِ الْقَادَهِ وَ الدُّعَاهِ السَّادَهِ وَ النُّجُومِ الزَّاهِرَهِ وَ الْأَعْلَامِ الْبَاهِرَهِ

وَ سَاسَهِ الْعِبَادِ وَ أَرْکَانِ الْبِلَادِ وَ النَّاقَهِ الْمُرْسَلَهِ وَ السَّفِینَهِ النَّاجِیَهِ الْجَارِیَهِ فِی اللُّجَجِ الْغَامِرَهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ خُزَّانِ عِلْمِکَ وَ أَرْکَانِ تَوْحِیدِکَ

وَ دَعَائِمِ دِینِکَ وَ مَعَادِنِ کَرَامَتِکَ وَ صِفْوَتِکَ مِنْ بَرِیَّتِکَ وَ خِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ

الْأَتْقِیَاءِ الْأَنْقِیَاءِ النُّجَبَاءِ الْأَبْرَارِ وَ الْبَابِ الْمُبْتَلَی بِهِ النَّاسُ مَنْ أَتَاهُ نَجَا وَ مَنْ أَبَاهُ هَوَی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَهْلِ الذِّکْرِ الَّذِینَ أَمَرْتَ بِمَسْأَلَتِهِمْ وَ ذَوِی الْقُرْبَی

الَّذِینَ أَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَ فَرَضْتَ حَقَّهُمْ وَ جَعَلْتَ الْجَنَّهَ مَعَادَ مَنِ اقْتَصَّ آثَارَهُمْ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ کَمَا أَمَرُوا بِطَاعَتِکَ وَ نَهَوْا عَنْ مَعْصِیَتِکَ وَ دَلُّوا عِبَادَکَ عَلَی وَحْدَانِیَّتِکَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَ نَجِیبِکَ وَ صِفْوَتِکَ وَ أَمِینِکَ وَ رَسُولِکَ إِلَی خَلْقِکَ

وَ بِحَقِّ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ یَعْسُوبِ الدِّینِ وَ قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِینَ

الْوَصِیِّ الْوَفِیِّ وَ الصِّدِّیقِ الْأَکْبَرِ وَ الْفَارُوقِ بَیْنَ الْحَقِّ وَ الْبَاطِلِ وَ

الشَّاهِدِ لَکَ

وَ الدَّالِّ عَلَیْکَ وَ الصَّادِعِ بِأَمْرِکَ وَ الْمُجَاهِدِ فِی سَبِیلِکَ لَمْ تَأْخُذْهُ فِیکَ لَوْمَهُ لائِمٍ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَجْعَلَنِی فِی هَذَا الْیَوْمِ الَّذِی عَقَدْتَ فِیهِ لِوَلِیِّکَ الْعَهْدَ فِی أَعْنَاقِ خَلْقِکَ

وَ أَکْمَلْتَ لَهُمُ الدِّینَ مِنَ الْعَارِفِینَ بِحُرْمَتِهِ وَ الْمُقِرِّینَ بِفَضْلِهِ

مِنْ عُتَقَائِکَ وَ طُلَقَائِکَ مِنَ النَّارِ وَ لاَ تُشْمِتْ بِی حَاسِدِی النِّعَمِ

اللَّهُمَّ فَکَمَا جَعَلْتَهُ عِیدَکَ الْأَکْبَرَ وَ سَمَّیْتَهُ فِی السَّمَاءِ یَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ وَ فِی الْأَرْضِ یَوْمَ الْمِیثَاقِ الْمَأْخُوذِ وَ الْجَمْعِ الْمَسْئُولِ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَقْرِرْ بِهِ عُیُونَنَا وَ اجْمَعْ بِهِ شَمْلَنَا

وَ لاَ تُضِلَّنَا بَعْدَ إِذْ هَدَیْتَنَا وَ اجْعَلْنَا لِأَنْعُمِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی عَرَّفَنَا فَضْلَ هَذَا الْیَوْمِ وَ بَصَّرَنَا حُرْمَتَهُ وَ کَرَّمَنَا بِهِ وَ شَرَّفَنَا بِمَعْرِفَتِهِ وَ هَدَانَا بِنُورِهِ

یَا رَسُولَ اللَّهِ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ

عَلَیْکُمَا وَ عَلَی عِتْرَتِکُمَا وَ عَلَی مُحِبِّیکُمَا مِنِّی أَفْضَلُ السَّلاَمُ مَا بَقِیَ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ

وَ بِکُمَا أَتَوَجَّهُ إِلَی اللَّهِ رَبِّی وَ رَبِّکُمَا فِی نَجَاحِ طَلِبَتِی وَ قَضَاءِ حَوَائِجِی وَ تَیْسِیرِ أُمُورِی

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَلْعَنَ مَنْ جَحَدَ حَقَّ هَذَا الْیَوْمِ وَ أَنْکَرَ حُرْمَتَهُ

فَصَدَّ عَنْ سَبِیلِکَ لِإِطْفَاءِ نُورِکَ فَأَبَی اللَّهُ إِلاَّ أَنْ یُتِمَّ نُورَهُ

اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ أَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَ اکْشِفْ عَنْهُمْ وَ بِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنِینَ الْکُرُبَاتِ

اللَّهُمَّ امْلَأِ الْأَرْضَ بِهِمْ عَدْلاً کَمَا مُلِئَتْ ظُلْماً وَ جَوْراً وَ أَنْجِزْ لَهُمْ مَا وَعَدْتَهُمْ إِنَّکَ لاَ تُخْلِفُ الْمِیعَادَ

ترجمه

ای خدا من از تو درخواست می کنم بحق محمد (ص) پیغمبر تو و علی (ع) ولی و بنده خاص تو و بآن شأن و مقامی که بآن

دو بزرگوار اختصاص دادی دون سایر خلق

مسئلت دارم

که درود بر محمد (ص) و علی (ع) فرستی و از هر خیر و خوبی عاجل ابتدا به آنها عطا کنی

ای خدا درود فرست بر محمد و آل محمد امامان و قائدان شرع الهی و داعیان و بزرگان دین خدا و ستارگان رخشنده (آسمان ایمان) و نشانهای روشن حق

و پیشوایان بندگان و ستونهای بلاد (و شهرستان توحید) آزادگان (یعنی رادمردان عالم) و ناقه فرستاده شده و کشتی نجات در اعماق دریا (ی معرفت و خداشناسی)

ای خدا درود فرست بر محمد و آل محمد (ع) گنجورهای علم تو و ارکان توحید و معرفتت

و ستونهای دین و معدنهای بخشش و کرمت و خاص و خالصان آفرینش تو و برگزیدگان خلق تو

که متقیان و پاکیزگان و بزرگواران و نیکویان خلایقند و درگاه مبتلی به مردم که هر کس به آن درگاه لطف درآید نجات یابدو هر کس امتناع ورزد هلاک شود

ای خدا درود فرست بر محمد و آل محمد که اهل و برگزیده تواند خلق را امر به سؤال در علوم آسمانی از آن بزرگواران کردی و آنان ذوی القربی رسولند

که امر بمحبت آنها فرمودی و ادای حقشان را فریضه خلق نمودی و بهشت را مکان کسی که پیرو آنهاست قرار دادی

ای خدا درود بر محمد و آل محمد فرست چون خلق را به طاعت تو امر کردند و از عصیان تو نهی کردند و بندگانت را بر وحدانیت راهنمایی کردند

ای خدا من از تو درخواست می کنم به حق محمد (ص) پیغمبر تو و برگزیده ات و بنده

خاص خالصت و امین وحی و فرستاده تو بسوی خلق

و به حق امیر المؤمنین و پیشوای دین و قاید سلسله نیکان عالم

آن وصی وفادار پیغمبر و صدیق اکبر و آنکه میان حق و باطل جدا کننده کامل است و شاهد و نماینده توست

و رهنمای خلق بسوی تو و آنکه فرمان تو را با صدای رسا به عالم رسانید و در راه دین تو مجاهده بلیغ کرد و هیچ باک از ملامت بدگویان نداشت تو را قسم می دهم

که اولا بر محمد و آل محمد درود فرستی

و آنگاه در این روز شریف غدیر که عقد خلافت و عهد ولایت علی (ع) را بر گردن خلقت نهادی

و دین را به ولایتش به حد کمال رسانیدی در این روز مرا از عارفان قرار دهی

و به احترام این روز و به حق مؤمنان معترف به شرافت این روز که مرا از آزاد شدگان از آتش دوزخ مقرر فرمایی و از حسودان نعمتت آسوده داری

ای خدا چنانکه این روز را بزرگترین عید خود قرار دادی و در آسمان روز عهد و پیمانش نام نهادی و در زمین روز اخذ میثاق و روز جمع سؤال

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد (ع) و چشم ما را به جمال آنها روشن ساز و تفرقه ما را به او جمع گردان

و بعد از نعمت هدایتت ما را از ضلالت و گمراهی حفظ فرما و ما را از شکرگزاران نعمتهایت مقرر فرما ای مهربانترین مهربانان عالم

ستایش خدای را که ما را به شرافت

و به فضیلت و احترام این روز شناسا و بصیر گردانید و به این روز ما مسلمین را گرامی داشت و شرف معرفتش را به ما عطا فرمود

ای رسول خدا و ای امیر اهل ایمان

از من بر شما دو بزرگوار و عترت و دوستانتان بهترین سلام و تحیت باد مادامی که شب و روز در جهان باقی است

و من شما را وسیله توجه به خدای خودم و خدای شما در انجام مقاصد و بر آمدن حوایج و آسان شدن کارهای مشکلم قرار می دهم

ای خدا من از تو درخواست می کنم به حق محمد و آل محمد که درود بر محمد و آلش فرستی

و لعنت بر منکران حق این روز غدیر و مخالفان احترام

آنکه راه دین تو را به روی مردم بستند تا آنکه نور تو را خاموش کنند اما خدای متعال جز آنکه نور وحی و چراغ حجت خود را بر خلق روشن بدارد نخواهد کرد

ای خدا تو بر اهل بیت رسولت محمد (ص) فرج و گشایش عطا فرما و غم و آلام آنها را برطرف گردان و ببرکت آنان از دل مؤمنان هر هم و غم و اندوه را برطرف ساز

ای خدا بوجود آنها زمین را از عدل و داد پر گردان چنانکه پر از ظلم و عدوان گردیده است و وعده فرج و سلطنت الهیه را که به ایشان داده ای منجز گردان که تو هرگز خلاف وعده نخواهی کرد.

دعای اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ فَضْلِکَ

متن

ظ(چهارم و نیز شیخ و سید فرموده اند در هر روز بخوان

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ فَضْلِکَ بِأَفْضَلِهِ وَ کُلُّ

فَضْلِکَ فاضِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِفَضْلِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ رِزْقِکَ بِأَعَمِّهِ وَ کُلُّ رِزْقِکَ عامٌّ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِرِزْقِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ عَطَائِکَ بِأَهْنَئِهِ وَ کُلُّ عَطَائِکَ هَنِی ءٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِعَطَائِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ خَیْرِکَ بِأَعْجَلِهِ وَ کُلُّ خَیْرِکَ عاجِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِخَیْرِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ إِحْسَانِکَ بِأَحْسَنِهِ وَ کُلُّ إِحْسَانِکَ حَسَنٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِإِحْسَانِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَا تُجِیبُنِی بِهِ حِینَ أَسْأَلُکَ فَأَجِبْنِی یَا اللَّهُ

وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ الْمُرْتَضَی وَ رَسُولِکَ الْمُصْطَفَی

وَ أَمِینِکَ وَ نَجِیِّکَ دُونَ خَلْقِکَ وَ نَجِیبِکَ مِنْ عِبَادِکَ وَ نَبِیِّکَ بِالصِّدْقِ وَ حَبِیبِکَ

وَ صَلِّ عَلَی رَسُولِکَ وَ خِیَرَتِکَ مِنَ الْعَالَمِینَ الْبَشِیرِ النَّذِیرِ السِّرَاجِ الْمُنِیرِ

وَ عَلَی أَهْلِ بَیْتِهِ الْأَبْرَارِ الطَّاهِرِینَ وَ عَلَی مَلَائِکَتِکَ الَّذِینَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِکَ وَ حَجَبْتَهُمْ عَنْ خَلْقِکَ

وَ عَلَی أَنْبِیَائِکَ الَّذِینَ یُنْبِئُونَ عَنْکَ بِالصِّدْقِ وَ عَلَی رُسُلِکَ الَّذِینَ خَصَصْتَهُمْ بِوَحْیِکَ وَ فَضَّلْتَهُمْ عَلَی الْعَالَمِینَ بِرِسَالَاتِکَ

وَ عَلَی عِبَادِکَ الصَّالِحِینَ الَّذِینَ أَدْخَلْتَهُمْ فِی رَحْمَتِکَ الْأَئِمَّهِ الْمُهْتَدِینَ الرَّاشِدِینَ وَ أَوْلِیَائِکَ الْمُطَهَّرِینَ

وَ عَلَی جَبْرَئِیلَ وَ مِیکَائِیلَ وَ إِسْرَافِیلَ وَ مَلَکِ الْمَوْتِ

وَ عَلَی رِضْوَانَ خَازِنِ الْجِنَانِ وَ عَلَی مَالِکٍ خَازِنِ النَّارِ وَ رُوحِ الْقُدُسِ

وَ الرُّوحِ الْأَمِینِ وَ حَمَلَهِ عَرْشِکَ الْمُقَرَّبِینَ وَ عَلَی الْمَلَکَیْنِ الْحَافِظَیْنِ عَلَیَ

بِالصَّلَاهِ الَّتِی تُحِبُّ أَنْ یُصَلِّیَ بِهَا عَلَیْهِمْ أَهْلُ السَّمَاوَاتِ وَ أَهْلُ الْأَرَضِینَ

صَلَاهً طَیِّبَهً کَثِیرَهً مُبَارَکَهً زَاکِیَهً نَامِیَهً ظَاهِرَهً بَاطِنَهً شَرِیفَهً فَاضِلَهً

تُبَیِّنُ (تُبِینُ) بِهَا فَضْلَهُمْ عَلَی الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ

اللَّهُمَّ (وَ) أَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسِیلَهَ وَ الشَّرَفَ وَ الْفَضِیلَهَ وَ اجْزِهِ (عَنَّا) خَیْرَ مَا جَزَیْتَ نَبِیّاً عَنْ أُمَّتِهِ

اللَّهُمَّ وَ أَعْطِ مُحَمَّداً صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ مَعَ کُلِّ زُلْفَهٍ زُلْفَهً

وَ مَعَ كُلِّ وَسِيلَةٍ وَسِيلَةً وَ مَعَ كُلِّ فَضِيلَةٍ فَضِيلَةً وَ مَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفاً

تُعْطِى (اللَّهُمَّ أَعْطِ)

مُحَمَّداً وَ آلَهُ يَوْمَ الْقِيَامَهِ أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ أَحداً مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ

اللَّهُمَّ وَ اجْعَلْ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَدْنَى الْمُرْسَلِينَ مِنْکَ مَجْلِساً

وَ أَفْسَحَهُمْ فِی الْجَنَّهِ عِنْدَکَ مَنْزِلاً وَ أَقْرَبَهُمْ إِلَيْکَ وَسِيلَهً

وَ اجْعَلْهُ أَوَّلَ شَافِعٍ وَ أَوَّلَ مُشَفَّعٍ وَ أَوَّلَ قَائِلٍ وَ أَنْجَحَ سَائِلٍ

وَ ابْعَثْهُ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ الَّذِی يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَسْمَعَ صَوْتِی وَ تُجِيبَ دَعْوَتِی وَ تَجَاوَزَ عَنْ خَطِيئَتِی

وَ تَصْفَحَ عَنْ ظُلْمِی وَ تُنْجِحَ طَلِبَتِی وَ تَقْضِیَ حَاجَتِی وَ تُنْجِزَ لِی مَا وَعَدْتَنِی

وَ تُقِيلَ عَثْرَتِی وَ تَغْفِرَ ذُنُوبِی وَ تَعْفُوَ عَنْ جُرْمِی

وَ تُقْبِلَ عَلَیَّ وَ لاَ تُعْرِضَ عَنِّی وَ تَرْحَمَنِی وَ لاَ تُعَذِّبَنِی وَ تُعَافِيَنِی وَ لاَ تَبْتَلِيَنِی

وَ تَرْزُقَنِی مِنَ الرِّزْقِ أَطْيَبَهُ وَ أَوْسَعَهُ وَ لاَ تَحْرِمَنِی يَا رَبِ

وَ اقْضِ عَنِّی دَيْنِی وَ ضَعْ عَنِّی وِزْرِی وَ لاَ تُحَمِّلْنِی مَا لاَ طَاقَهَ لِی بِهِ يَا مَوْلاَیَ

وَ أَدْخِلْنِی فِی کُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ

وَ أَخْرِجْنِی مِنْ کُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ

صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ وَ السَّلاَمُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس سه مرتبه بگو

اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوکَ کَمَا أَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی کَمَا وَعَدْتَنِی

پس بگو

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ قَلِيلاً مِنْ کَثِيرٍ مَعَ حَاجَهٍ بِی إِلَيْهِ عَظِيمَهٍ وَ غِنَاکَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَ هُوَ عِنْدِی کَثِيرٌ

وَ هُوَ عَلَيْکَ سَهْلٌ يَسِيرٌ فَامْنُنْ عَلَیَّ بِهِ إِنَّکَ عَلَى کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِيرٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِين

ترجمه

ای خـدا از تو درخواست می کنم از بهترین فضل و کرمت و تمام فضل و کرم تو بهتر است پس ای خـدای من از تمام فضل و کرمت درخواست می کنم

ای

خدا از تو درخواست می کنم از شاملترین رزقهای تو و حال اینکه تمام رزق تو شامل است پس ای خدا از همه رزقهای تو می طلبم

ای خدا از تو درخواست می کنم از گواراترین عطای تو و حال آنکه همه عطاهایت گوارا است پس ای خدا از تمام عطاهایت از تو درخواست می کنم

ای خدا از تو درخواست می کنم عاجلترین خیرهای تو را و حال آنکه تمام خیرهای تو عاجل است پس ای خدا از تمام خیرهای تو درخواست می کنم

ای خدا از تو درخواست می کنم از نیکوترین احسانهایت و حال آنکه تمام احسانهایت نیکو است پس ای خدا از تمام احسانهایت درخواست می کنم

ای خدا از تو درخواست می کنم به آن چیزی که اگر تو را بخوانم به آن همان ساعت اجابت می فرمایی پس ای خدا دعایم اجابت فرما

و بر محمد درود فرست که بنده پسندیده و پیمبر برگزیده توست

و امین وحی و رسول برتری یافته از جانب تو دون سایر خلق و نیکو نژادترین بندگانت و پیغمبر و حبیب تو به صدق و حقیقت

و درود فرست بر آن رسول گرامی و برگزیده تو از عالمیان آن پیغمبر بشارت آور به رحمت و ترساننده از قهر و عذاب آن چراغ روشن الهی

و بر اهل بیت بزرگوار و پاک سیرت او درود باد و نیز درود بر فرشتگان مقربی که آنان را لایق پیشگاه حضور خود فرمودی و از خلق در حجاب داشتی

و درود بر پیغمبرانت که از جانب تو بر خلق به صدق و حقیقت خبر آوردند و بر رسولانی که

آنان را به وحی خود مخصوص گردانیدی و بر عالمیانشان به رسالت فضیلت بخشیدی

و نیز درود بر بندگان شایسته تو که در مقام رحمت خاص خود وارد کردی و آنها را پیشوایان هدایت یافته رهنمای خلق و دوستان پاک خود قرار دادی

و نیز درود بر جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل ملک مأمور مرگ

و بر رضوان ملک خازن بهشت و بر مالک ملک مأمور دوزخ و بر روح القدس

و روح الأمین و بر ملائکه مقرب حاملان عرش و بر دو ملک نگهبان من

بر همه اینان درود و رحمت فرست آنگونه رحمتی که تو می پسندی و تمام اهل آسمان و زمین بواسطه آن رحمت و درود فرستند

درود و رحمتی پاکیزه و بسیار با برکت و نیکوی و فزاینده در ظاهر و باطن و با شرافت و فضیلت

که به آن رحمت خاص برتری آنان را بر خلق اولین و آخرین آشکار سازی

خدایا به حضرت محمد (ص) وسیله و شرافت و فضیلت عطا فرما و اجر نبوتش را بهتر از اجر تمام پیغمبران کرامت فرما

ای خدا و عطا کن به محمد که درود خدا بر او و آلش باد با هر مقام قربی قربی دیگر

و با هر وسیله وسیله دیگر و با هر فضیلت فضیلت دیگر و با هر شرافت شرف دیگر

و در قیامت محمد (ص) و آلش را بهتر از آنچه به هر یک از خلق اولین و آخرین دادی عطا فرما

خدایا محمد که درود خدا بر او و آلش باد را از

تمام پیغمبران نزد خویش مقامش را مقرب تر ساز

و در بهشت ابد منزلش را در جوار خود وسیعتر از همه و وسیله او را نزدیکتر مقرر فرما

و آن بزرگوار را اول شفیع محشر واولین پذیرفته شفاعت و اول ناطق و سائل فیروز به مقصود قرار ده

و او را به مقام محمودی که رشک خلق اولین و آخرین است برسان ای مهربانترین مهربانان عالم

و از تو درخواست می کنم که بر محمد و آل محمد درود فرستی و اینکه به فریادم توجه و دعایم را اجابت کنی و از خطایم درگذری

و از ظلم و ستم من عفو و اغماض فرما و به آرزویم برسان و حوایجم برآور و آنچه از بهشت و رحمتت وعده فرمودی حتمی و منجز گردان

و از لغزشم بگذر و جرم و گناهانم ببخش

و به من توجه فرما و روی از من مگردان و به حالم ترحم کن و بر گناهان عذابم مکن و به مؤاخذه ات مبتلی مکن و معافم فرما

و پاکیزه تر و وسیعترین رزق نصیبم بگردان و مرا ای پروردگار از درگاهت محروم مگردان

و دین مرا ادا فرما و از وزر و گناهم درگذر و باری که طاقت آن ندارم بر دوشم مگذار ای سید و مولای من

مرا در هر خیر و سعادتی که محمد و آلش را داخل کردی داخل گردان

و از هر زشت و ناخوب که محمد و آلش را بیرون آوردی که درود تو بر محمد و آلش باد مرا هم بیرون آور

و سلام و تحیت و

رحمت و برکات حق بر آنان باد

ای خدا من به درگاهت دعا می کنم چون مرا امر به دعا کردی پس تو بر حسب وعده ات مستجاب گردان

خدایا من از تو درخواست می کنم اندکی از بسیار با حاجت فراوان من بدان و بی نیازی تو از آن دیرین است و آن از برای من بسیار است

و بر تواندک و آسان پس بر من بدان حاجت منت گذار زیرا که تو بر هر چیز توانایی آمین ای پروردگار جهانیان.

دعای اَللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مُوجِبَاتِ

متن

اَللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِکَ وَ عَزَائِمَ مَغْفِرَتِکَ وَ النَّجَاهَ مِنَ النَّارِ وَ مِنْ کُلِّ بَلِیَّهٍ

وَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّهِ وَ الرِّضْوَانَ (الرِّضْوَانِ) فِی دَارِ السَّلَامِ وَ جِوَارَ (جِوَارِ) نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ

اللَّهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَهٍ فَمِنْکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُکَ وَ أَتُوبُ إِلَیْک

ترجمه

ای خدا از تو درخواست می کنم آنچه را که موجب حتمی رحمت و مغفرت توست و نجات از آتش دوزخ و هر بلیه و عذاب را

وصول به بهشت را و رضا و خوشنودی تو را در منزلگاه سلامت در جوار پیغمبر تو حضرت محمد که سلام بر او و آل او باد

ای خدا هر نعمت به ما بندگان رسد همه از جانب توست خدایی جز تو نیست از تو آمرزش می طلبم و بسوی تو از گناه خود باز می گردم.

دعای اَللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ نَفْسٍ

متن

اَللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَ مِنْ قَلْبٍ لَا یَخْشَعُ

وَ مِنْ عِلْمٍ لَا یَنْفَعُ وَ مِنْ صَلَاهٍ لَا تُرْفَعُ وَ مِنْ دُعَاءٍ لَا یُسْمَعُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ الْیُسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ وَ الْفَرَجَ بَعْدَ الْکَرْبِ وَ الرَّخَاءَ بَعْدَ الشِّدَّهِ

اللَّهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَهٍ فَمِنْکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُکَ وَ أَتُوبُ إِلَیْکَ

ترجمه

خدایا پناه به تو می برم از نفسی که از دنیا سیری ندارد و از قلبی که خاشع نباشد

و از علمی که نفع نبخشد و از نمازی که بالا نرود و از دعایی که به اجابت نرسد

خدایا از تو می طلبم آسانی حال را بعد از عسرت و گشایش پس از رنج و مشقت و فراوانی نعمت پس از سختی و شدت

ای خدا هر نعمتی که ما بندگان راست هم از جانب توست خدایی غیر تو نیست از تو آمرزش می طلبم و بسوی تو از گناه باز می گردم.

دعای اللَّهُمَّ إِنِّی أَمْسَیْتُ لَکَ عَبْداً

متن

اللَّهُمَّ إِنِّی أَمْسَیْتُ لَکَ عَبْداً دَاخِراً لَا أَمْلِکُ لِنَفْسِی نَفْعاً وَ لَا ضَرّاً وَ لَا أَصْرِفُ عَنْهَا سُوءاً

أَشْهَدُ بِذَلِکَ عَلَی نَفْسِی وَ أَعْتَرِفُ لَکَ بِضَعْفِ قُوَّتِی وَ قِلَّهِ حِیلَتِی

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْجِزْ لِی مَا وَعَدْتَنِی وَ جَمِیعَ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ مِنَ الْمَغْفِرَهِ فِی هَذِهِ اللَّیْلَهِ

وَ أَتْمِمْ عَلَیَّ مَا آتَیْتَنِی فَإِنِّی عَبْدُکَ الْمِسْکِینُ الْمُسْتَکِینُ الضَّعِیفُ الْفَقِیرُ الْمَهِینُ

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِی نَاسِیاً لِذِکْرِکَ فِیمَا أَوْلَیْتَنِی وَ لَا (غَافِلًا) لِإِحْسَانِکَ فِیمَا أَعْطَیْتَنِی وَ لَا آیِساً مِنْ إِجَابَتِکَ

وَ إِنْ أَبْطَأَتْ عَنِّی فِی سَرَّاءَ (کُنْتُ) أَوْ ضَرَّاءَ أَوْ شِدَّهٍ أَوْ رَخَاءٍ

أَوْ عَافِیَهٍ أَوْ بَلَاءٍ أَوْ بُؤْسٍ أَوْ نَعْمَاءَ إِنَّکَ سَمِیعُ الدُّعَاءِ

و این دعا را کفعمی از امام زین العابـدین علیه السـلام روایت کرده که در این شـبها می خوانده در حال قیام و قعود و رکوع و سجود

ترجمه

بار خدایا من شام کردم بنده ای آستان بوست که مالک سود و زیانی نیستم و نتوانم از خود بدی را بگردانم بدان

بر خود گواهی می دهم و به آستان تو به ناتوانی و بیچارگی خود اعتراف می کنم

پس بر محمد (ص) و آل محمد (ع) درود فرست و به من و همه مؤمنين و مؤمنات آنچه از آمرزش در اين شب وعده فرمودى وفا كن

و آنچه بر من مرحمت فرمودى تمام و كمال گردان زيرا كه من بنده مسكين و مستمند و ناتوان و درويش و خوار توام

بـار خـدايا مرا از يـادت فرامـوش كـار مگردان در آنچه به من عطـا كردى و نه از احسـانت در آنچه به من دادى و نه نوميـد از اجابتت

و اگر چه كندى باشد بر من در

نهان باشم یا در زیان یا سختی یا آسایش

یا عافیت یا بلاء یا در تنگی یا در نعمت بدرستی که تو شنوای دعایی.

دعای اللَّهُمَّ اهْدِنِی مِنْ عِنْدِکَ

متن

اللَّهُمَّ اهْدِنِی مِنْ عِنْدِکَ وَ أَفِضْ عَلَیَّ مِنْ فَضْلِکَ وَ انْشُرْ عَلَیَّ مِنْ رَحْمَتِکَ

وَ أَنْزِلْ عَلَیَّ مِنْ بَرَکَاتِکَ سُبْحَانَکَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

اغْفِرْ لِی ذُنُوبِی کُلَّهَا جَمِیعاً فَإِنَّهُ لاَ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ کُلَّهَا جَمِیعاً إِلاَّ أَنْتَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ کُلِّ خَیْرٍ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ کُلِّ شَرٍّ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ عَافِیَتَکَ فِی أُمُورِی کُلِّهَا وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ خِزْیِ الدُّنْیَا وَ عَذَابِ الْآخِرَهِ

وَ أَعُوذُ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَ عِزَّتِکَ الَّتِی لاَ تُرَامُ وَ قُدْرَتِکَ الَّتِی لاَ یَمْتَنِعُ مِنْهَا شَیْ ءٌ

مِنْ شَرِّ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ وَ مِنْ شَرِّ الْأَوْجَاعِ کُلِّهَا وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّهٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا

إِنَّ رَبِّی عَلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ

تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لاَ یَمُوتُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً

وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبِیرا

ترجمه

ای خدا مرا از نزد خود به خود راهنمایی فرما و بر من از فضل و احسانت افاضه کن و رحمتت را بر من منبسط گردان

و برکاتت را بر من نازل نما منزهی تو که جز تو خدایی نیست

تمام گناهانم را ببخش که جز تو کسی که گناه خلق را تمام ببخشد نیست

خدایا درخواست می کنم از هر خیری که علم تو به آن محیط است و پناه می برم به تو از هر شری که علم تو به آن محیط است

خدایا من از تو در تمام امور عافیت می طلبم و به تو پناه می برم از خواری دنیا و عذاب آخرت

و پناه می برم به نور

ذات بزرگوارت و به عزتت که عزتی فوق آن نیست و توانائیت که هیچ چیز سرپیچی از آن نتواند کرد

که مرا حفظ کنی از شر دنیا و آخرت و شر دردها تمام دردهای عالم و از شر هر جانوری که تو مهارش را داری

بدرستی که پروردگارم بر روش درستی است و قدرت و نیرویی جز از خدای بلند رتبه بزرگ نتواند بود

توکل و اعتماد می کنم بر آن زنده ای که هرگز نخواهد مرد و سپاس مخصوص آن خدایی است که فرزندی ندارد

و بر او شریکی در ملک و سلطنت نخواهد بود و یاوری که بر عزتش افزاید نخواهد داشت و او را به بزرگی و بزرگواری یاد کن

دعای اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِکَ فِی الصَّالِحِینَ

متن

وازدهم در هر شب بخواند

اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِکَ فِی الصَّالِحِینَ فَأَدْخِلْنَا وَ فِی عِلِّیِّینَ فَارْفَعْنَا وَ بِکَأْسٍ مِنْ مَعِینٍ مِنْ عَیْنٍ سَلْسَبِیلٍ فَاسْقِنَا

وَ مِنَ الْحُورِ الْعِینِ بِرَحْمَتِکَ فَزَوِّجْنَا وَ مِنَ الْوِلْدَانِ الْمُخَلَّدِینَ کَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَکْنُونٌ فَأَخْدِمْنَا

وَ مِنْ ثِمَارِ الْجَنَّهِ وَ لُحُومِ الطَّیْرِ فَأَطْعِمْنَا وَ مِنْ ثِیَابِ السُّنْدُسِ وَ الْحَرِیرِ وَ الْإِسْتَبْرَقِ فَأَلْبِسْنَا

وَ لَیْلَهَ الْقَدْرِ وَ حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرَامِ وَ قَتْلاً فِی سَبِیلِکَ فَوَفِّقْ لَنَا

وَ صَالِحَ الدُّعَاءِ وَ الْمَسْأَلَهِ فَاسْتَجِبْ لَنَا (یَا خَالِقَنَا اسْمَعْ وَ اسْتَجِبْ لَنَا)

وَ إِذَا جَمَعْتَ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ یَوْمَ الْقِیَامَهِ فَارْحَمْنَا وَ بَرَاءَهً مِنَ النَّارِ فَاکْتُبْ لَنَا

وَ فِی جَهَنَّمَ فَلاَ تَغُلَّنَا وَ فِی عَذَابِکَ وَ هَوَانِکَ فَلاَ تَبْتَلِنَا وَ مِنَ الزَّقُّومِ وَ الضَّرِیعِ فَلاَ تُطْعِمْنَا

وَ مَعَ الشَّیَاطِینِ فَلاَ تَجْعَلْنَا وَ فِی النَّارِ عَلَی وُجُوهِنَا فَلاَ تَکْبُبْنَا (تَکُبَّنَا)

وَ مِنْ ثِیَابِ النَّارِ وَ سَرَابِیلِ الْقَطِرَانِ فَلاَ تُلْبِسْنَا

وَ مِنْ کُلِّ سُوءٍ یَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ بِحَقِّ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

فَنَجِّنَا

ترجمه

ای خدا ما را به رحمتت در صف صالحان داخل گردان و در بهشت علیین مقام بلند بخش و به کاسه آب گوارا از چشمه سلسبیل سیراب گردان

و با حور العین هم صحبت ساز و از پسران ابدی بهشت که مانند در و لؤلؤ در صدفند خدمتگزار ساز

و از میوه های بهشتی و مرغ بریان آن روزی ما گردان و از لباس سندس و پرنیان و استبرق جامه پوشان

و به ثواب لیله القدر و ثواب حج بیت الحرام و شهادت در راه تو موفق بدار

و دعا و درخواستهای شایسته ما را مستجاب گردان

و در قیامت که خلق اولین و آخرین را جمع می گردانی در آن روز به حال ما ترحم کن و برات بیزاری از جهنم برای ما بنویس

و در دوزخ ما را به زنجیر قهر مکش و به عذاب و خواری مبتلا مگردان و از زقوم جهنم و گیاه تلخ دوزخ قوت ما مگردان

و ما را با شیاطین همراه مگردان و در آتش جهنم به رو مینداز

و پیراهن و ثوب چرکین دوزخیان به ما مپوشان

و از هر بدی در دو عالم ای خدایی که جز تو خدایی نیست به حق لا اله الا انت نجات بخش.

ای اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ

متن

فتم شیخ کفعمی در بلد الامین و مصباح از اختیار سید بن باقی نقل کرده که هر که بخواند این دعا را در هر روز ماه رمضان بیامرزد حق تعالی گناهان چهل ساله او را

اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِی أَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرآنَ وَ افْتَرَضْتَ عَلَی عِبَادِکَ فِیهِ الصِّیَامَ

ارْزُقْنِی حَجَّ بَیْتِکَ

الْحَرَامِ فِی هَذَا الْعَامِ وَ فِی کُلِّ عَامٍ

وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَإِنَّهُ لاَ یَغْفِرُهَا غَیْرُکَ یَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِکْرَام

ترجمه

بار خدایا ای پروردگار ماه رمضان که فرو فرستادی در آن قرآن را و بر بندگانت در آن روزه را واجب فرمودی

مرا حج خانه محترمت در این سال و در هر سال روزی فرما

و گناهان بزرگم را به من ببخش زیرا که آنها را جز تو کس نیامرزد ای خدای صاحب جلالت و بزرگواری.

دعای اللَّهُمَّ عَرِّفْنِی نَفْسَکَ

متن

ظ(هفتم به سند معتبر مروی است که شیخ ابو عمرو نایب اول امام عصر صلوات الله علیه این دعا را املاـ فرمود به ابو علی محمد بن همام و امر فرمود او را که آن را بخواند و سید بن طاوس در جمال الاسبوع بعد از ذکر دعاهای وارده بعد از نماز عصر جمعه و صلوات کبیره این دعا را ذکر کرده و فرموده و اگر برای تو عذری باشد از جمیع آنچه ذکر کردیم پس حذر کن از آنکه مهمل گذاری خواندن این دعا را پس بدرستیکه ما شناختیم این را از فضل خداوند جل جلاله که مخصوص فرموده ما را به آن پس اعتماد کن به آن و آن دعا این است

اللَّهُمَّ عَرِّفْنِی نَفْسَکَ فَإِنَّکَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِی نَفْسَکَ لَمْ أَعْرِفْ رَسُولَکَ

اللَّهُمَّ عَرِّفْنِی رَسُولَکَ فَإِنَّکَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِی رَسُولَکَ لَمْ أَعْرِفْ حُجَّتَکَ

اللَّهُمَّ عَرِّفْنِی حُجَّتَکَ فَإِنَّکَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِی حُجَّتَکَ ضَلَلْتُ عَنْ دِینِی

اللَّهُمَّ لاَ تُمِتْنِی مِیتَهً جَاهِلِیَّهً وَ لاَ تُزِغْ قَلْبِی بَعْدَ إِذْ هَدَیْتَنِی

اللَّهُمَّ فَکَمَا هَدَیْتَنِی لِوِلاَیَهِ مَنْ فَرَضْتَ عَلَیَّ طَاعَتَهُ مِنْ وِلاَیَهِ وُلاَهِ أَمْرِکَ بَعْدَ رَسُولِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

حَتَّی وَالَیْتُ وُلاَهَ أَمْرِکَ أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیَّ بْنَ أَبِی طَالِبٍ وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَیْنَ وَ عَلِیّاً وَ مُحَمَّداً

وَ جَعْفَراً وَ مُوسَی وَ عَلِیّاً وَ مُحَمَّداً

وَ عَلِيّاً وَ الْحَسَنَ وَ الْحُجَّهَ الْقَائِمَ الْمَهْدِيَّ صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

اللَّهُمَّ فَثَبِّتْنِي عَلَى دِينِکَ وَ اسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِکَ وَ لَيِّنْ قَلْبِي لِوَلِيِّ أَمْرِکَ وَ عَافِنِي مِمَّا امْتَحَنْتَ بِهِ خَلْقَکَ

وَ ثَبِّتْنِي عَلَى طَاعَهِ وَلِيِّ أَمْرِکَ الَّذِي سَتَرْتَهُ عَنْ خَلْقِکَ وَ بِإِذْنِکَ غَابَ عَنْ بَرِيَّتِکَ وَ أَمْرَکَ يَنْتَظِرُ

وَ أَنْتَ الْعَالِمُ غَيْرُ الْمُعَلَّمِ بِالْوَقْتِ الَّذِي فِيهِ صَلاَحُ أَمْرِ وَلِيِّکَ فِي الْإِذْنِ لَهُ بِإِظْهَارِ أَمْرِهِ وَ کَشْفِ سِتْرِهِ

فَصَبِّرْنِي عَلَى ذَلِکَ حَتَّى لاَ أُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَ لاَ تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ وَ لاَ کَشْفَ مَا سَتَرْتَ وَ لاَ الْبَحْثَ عَمَّا کَتَمْتَ

وَ لاَ أُنَازِعَکَ فِي تَدْبِيرِکَ وَ لاَ أَقُولَ لِمَ وَ کَيْفَ وَ مَا بَالُ وَلِيِّ الْأَمْرِ لاَ يَظْهَرُ

وَ قَدِ امْتَلَأَتِ الْأَرْضُ مِنَ الْجَوْرِ وَ أُفَوِّضُ أُمُورِي کُلَّهَا إِلَيْکَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُکَ أَنْ تُرِيَنِي وَلِيَّ أَمْرِکَ ظَاهِراً نَافِذَ الْأَمْرِ

مَعَ عِلْمِي بِأَنَّ لَکَ السُّلْطَانَ وَ الْقُدْرَهَ وَ الْبُرْهَانَ وَ الْحُجَّهَ وَ الْمَشِيَّهَ وَ الْحَوْلَ وَ الْقُوَّهَ

فَافْعَلْ ذَلِکَ بِي وَ بِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ

حَتَّى نَنْظُرَ إِلَى وَلِيِّ أَمْرِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِ ظَاهِرَ الْمَقَالَهِ وَاضِحَ الدَّلاَلَهِ هَادِياً مِنَ الضَّلاَلَهِ شَافِياً مِنَ الْجَهَالَهِ

أَبْرِزْ يَا رَبِّ مُشَاهَدَتَهُ وَ ثَبِّتْ قَوَاعِدَهُ

وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ تَقَرُّ عَيْنُهُ بِرُؤْيَتِهِ وَ أَقِمْنَا بِخِدْمَتِهِ وَ تَوَفَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ وَ احْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ

اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ وَ ذَرَأْتَ وَ بَرَأْتَ وَ أَنْشَأْتَ وَ صَوَّرْتَ

وَ احْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ (وَ مِنْ فَوْقِهِ وَ مِنْ تَحْتِهِ)

بِحِفْظِکَ الَّذِي لاَ يَضِيعُ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ وَ احْفَظْ فِيهِ رَسُولَکَ وَ وَصِيَّ رَسُولِکَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلاَمُ

اللَّهُمَّ وَ مُدَّ فِي عُمْرِهِ وَ زِدْ فِي أَجَلِهِ وَ أَعِنْهُ عَلَى مَا وَلَّيْتَهُ وَ اسْتَرْعَيْتَهُ وَ زِدْ فِي کَرَامَتِکَ لَهُ

فَإِنَّهُ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَ الْقَائِمُ

الْمُهْتَدِی وَ الطَّاهِرُ التَّقِیُّ الزَّکِیُّ النَّقِیُّ الرَّضِیُّ الْمَرْضِیُّ الصَّابِرُ الشَّکُورُ الْمُجْتَهِدُ

اللَّهُمَّ وَ لاَ تَسْلُبْنَا الْیَقِینَ لِطُولِ الْأَمَدِ فِی غَیْبَتِهِ وَ انْقِطَاعِ خَبَرِهِ عَنَّا

وَ لاَ تُنْسِنَا ذِکْرَهُ وَ انْتِظَارَهُ وَ الْإِیمَانَ بِهِ وَ قُوَّةَ الْیَقِینِ فِی ظُهُورِهِ وَ الدُّعَاءَ لَهُ وَ الصَّلاَةَ عَلَیْهِ

حَتَّی لاَ یُقَنِّطَنَا طُولُ غَیْبَتِهِ مِنْ قِیَامِهِ

وَ یَکُونَ یَقِینُنَا فِی ذَلِکَ کَیَقِینِنَا فِی قِیَامِ رَسُولِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ مَا جَاءَ بِهِ مِنْ وَحْیِکَ وَ تَنْزِیلِکَ

فَقَوِّ قُلُوبَنَا عَلَی الْإِیمَانِ بِهِ حَتَّی تَسْلُکَ بِنَا عَلَی یَدَیْهِ مِنْهَاجَ الْهُدَی وَ الْمَحَجَّةَ الْعُظْمَی وَ الطَّرِیقَةَ الْوُسْطَی

وَ قَوِّنَا عَلَی طَاعَتِهِ وَ ثَبِّتْنَا عَلَی مُتَابَعَتِهِ (مُشَایَعَتِهِ) وَ اجْعَلْنَا فِی حِزْبِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ أَنْصَارِهِ وَ الرَّاضِینَ بِفِعْلِهِ

وَ لاَ تَسْلُبْنَا ذَلِکَ فِی حَیَاتِنَا وَ لاَ عِنْدَ وَفَاتِنَا

حَتَّی تَتَوَفَّانَا وَ نَحْنُ عَلَی ذَلِکَ لاَ شَاکِّینَ وَ لاَ نَاکِثِینَ وَ لاَ مُرْتَابِینَ وَ لاَ مُکَذِّبِینَ

اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَ أَیِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَ انْصُرْ نَاصِرِیهِ وَ اخْذُلْ خَاذِلِیهِ وَ دَمْدِمْ عَلَی مَنْ نَصَبَ لَهُ وَ کَذَّبَ بِهِ

وَ أَظْهِرْ بِهِ الْحَقَّ وَ أَمِتْ بِهِ الْجَوْرَ وَ اسْتَنْقِذْ بِهِ عِبَادَکَ الْمُؤْمِنِینَ مِنَ الذُّلِ

وَ انْعَشْ بِهِ الْبِلاَدَ وَ اقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْکُفْرِ

الْجَبَابِرَةَ وَ الْکَفَرَةَ مصباح الزایر

وَ اقْصِمْ بِهِ رُءُوسَ الضَّلاَلَهِ وَ ذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِینَ وَ الْکَافِرِینَ وَ أَبِرْ بِهِ الْمُنَافِقِینَ وَ النَّاکِثِینَ

وَ جَمِیعَ الْمُخَالِفِینَ وَ الْمُلْحِدِینَ فِی مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا

حَتَّی لاَ تَدَعَ مِنْهُمْ دَیَّاراً وَ لاَ تُبْقِیَ لَهُمْ آثَاراً

طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلاَدَکَ وَ اشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِکَ وَ جَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَی مِنْ دِینِکَ

وَ أَصْلِحْ بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ حُکْمِکَ وَ غُیِّرَ مِنْ سُنَّتِکَ

حَتَّی یَعُودَ دِینُکَ بِهِ وَ عَلَی یَدَیْهِ غَضّاً جَدِیداً صَحِیحاً لاَ عِوَجَ فِیهِ

وَ لاَ بِدْعَهَ

مَعَهُ حَتَّى تُطْفِئَ بِعَدْلِهِ نِيرَانَ الْكَافِرِينَ فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِى اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَ ارْتَضَيْتَهُ لِنَصْرِ دِينِكَ

وَ اصْطَفَيْتَهُ بِعِلْمِكَ وَ عَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَ بَرَّأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ

وَ أَطْلَعْتَهُ عَلَى الْغُيُوبِ وَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَ طَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَ نَقَّيْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ الْأَئِمَّهِ الطَّاهِرِينَ وَ عَلَى شِيعَتِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَ بَلِّغْهُمْ مِنْ آمَالِهِمْ مَا يَأْمُلُونَ

وَ اجْعَلْ ذَلِكَ مِنَّا خَالِصاً مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَ شُبْهَهٍ وَ رِيَاءٍ وَ سُمْعَهٍ

حَتَّى لَا نُرِيدَ بِهِ غَيْرَكَ وَ لَا نَطْلُبَ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ

اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنَا وَ غَيْبَهَ إِمَامِنَا (وَلِيِّنَا)

وَ شِدَّهَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا وَ وُقُوعَ الْفِتَنِ بِنَا وَ تَظَاهُرَ الْأَعْدَاءِ عَلَيْنَا وَ كَثْرَهَ عَدُوِّنَا وَ قِلَّهَ عَدَدِنَا

اللَّهُمَّ فَافْرُجْ ذَلِكَ عَنَّا بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَ نَصْرٍ مِنْكَ تُعِزُّهُ وَ إِمَامِ عَدْلٍ تُظْهِرُهُ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ أَنْ تَأْذَنَ لِوَلِيِّكَ فِى إِظْهَارِ عَدْلِكَ فِى عِبَادِكَ وَ قَتْلِ أَعْدَائِكَ فِى بِلَادِكَ

حَتَّى لَا تَدَعَ لِلْجَوْرِ يَا رَبِّ دِعَامَهً إِلَّا قَصَمْتَهَا وَ لَا بَقِيَّهً إِلَّا أَفْنَيْتَهَا

وَ لَا قُوَّهً إِلَّا أَوْهَنْتَهَا وَ لَا رُكْناً إِلَّا هَدَمْتَهُ وَ لَا حَدّاً إِلَّا فَلَلْتَهُ وَ لَا سِلَاحاً إِلَّا أَكْلَلْتَهُ

وَ لَا رَايَهً إِلَّا نَكَّسْتَهَا وَ لَا شُجَاعاً إِلَّا قَتَلْتَهُ وَ لَا جَيْشاً إِلَّا خَذَلْتَهُ

وَ ارْمِهِمْ يَا رَبِّ بِحَجَرِكَ الدَّامِغِ وَ اضْرِبْهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَ بَأْسِكَ الَّذِى لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

وَ عَذِّبْ أَعْدَاءَكَ وَ أَعْدَاءَ وَلِيِّكَ وَ أَعْدَاءَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِيَدِ وَلِيِّكَ وَ أَيْدِى عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ

اللَّهُمَّ اكْفِ وَلِيَّكَ وَ حُجَّتَكَ فِى أَرْضِكَ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَ كَيْدَ مَنْ أَرَادَهُ (كَادَهُ) وَ امْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بِهِ

وَ اجْعَلْ دَائِرَهَ السَّوْءِ عَلَى مَنْ أَرَادَ بِهِ سُوءاً وَ اقْطَعْ عَنْهُ مَادَّتَهُمْ وَ أَرْعِبْ لَهُ قُلُوبَهُمْ

وَ زَلْزِلْ أَقْدَامَهُمْ وَ

خُذْهُمْ جَهْرَةً وَ بَغْتَةً وَ شَدِّدْ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ وَ أَخْزِهِمْ فِي عِبَادِكَ

وَ الْعَنْهُمْ فِي بِلَادِكَ وَ أَسْكِنْهُمْ أَسْفَلَ نَارِكَ وَ أَحِطْ بِهِمْ أَشَدَّ عَذَابِكَ وَ أَصْلِهِمْ نَاراً

وَ احْشُ قُبُورَ مَوْتَاهُمْ نَاراً وَ أَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ فَإِنَّهُمْ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَ اتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ وَ أَضَلُّوا عِبَادَكَ وَ أَخْرَبُوا بِلَادَكَ

اللَّهُمَّ وَ أَحْيِ بِوَلِيِّكَ الْقُرْآنَ وَ أَرِنَا نُورَهُ سَرْمَداً لَا لَيْلَ فِيهِ وَ أَحْيِ بِهِ الْقُلُوبَ الْمَيِّتَةَ

وَ اشْفِ بِهِ الصُّدُورَ الْوَغِرَةَ وَ اجْمَعْ بِهِ الْأَهْوَاءَ الْمُخْتَلِفَةَ عَلَى الْحَقِ

وَ أَقِمْ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعَطَّلَةَ وَ الْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ حَتَّى لَا يَبْقَى حَقٌّ إِلَّا ظَهَرَ وَ لَا عَدْلٌ إِلَّا زَهَرَ

وَ اجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنْ أَعْوَانِهِ وَ مُقَوِّيَهِ سُلْطَانِهِ

وَ الْمُؤْتَمِرِينَ لِأَمْرِهِ وَ الرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ وَ الْمُسَلِّمِينَ لِأَحْكَامِهِ وَ مِمَّنْ لَا حَاجَةَ بِهِ إِلَى التَّقِيَّهِ مِنْ خَلْقِكَ

وَ أَنْتَ يَا رَبِّ الَّذِي تَكْشِفُ الضُّرَّ وَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاكَ

وَ تُنْجِي مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ فَاكْشِفِ الضُّرَّ عَنْ وَلِيِّكَ وَ اجْعَلْهُ خَلِيفَةً فِي أَرْضِكَ كَمَا ضَمِنْتَ لَهُ

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنْ خُصَمَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ لَا تَجْعَلْنِي مِنْ أَعْدَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

وَ لَا تَجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْحَنَقِ وَ الْغَيْظِ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَلِكَ فَأَعِذْنِي وَ أَسْتَجِيرُ بِكَ فَأَجِرْنِي

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِي بِهِمْ فَائِزاً عِنْدَكَ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِين

ترجمه

ای خدا تو مرا به خود شناسا کن که اگر تو شناسایم به خویش نفرمایی رسولت را نخواهم شناخت

ای خدا تو رسولت را به من بشناسان و گرنه حجتت را نخواهم شناخت

خدایا تو حجتت را به من بشناسان و گرنه از دین خود گمراه خواهم شد

ای

خدا مرا به مرگ جاهلیت نمیران و از قلبم پس از آنکه مرا هدایت کردی ظلمت گمراهی دور دار

پروردگارا چنانکه مرا به ولایت و دوستی آن کسانی که طاعتشان را بر من فرض و لازم کردی هدایتم فرمودی یعنی آنان که از جانب تو بعد از رسولت که درود خدا بر او و آلش باد صاحب فرمان خلافتند

تا آنکه من به هدایتت دوستدار والیان امر تو شدم که آن والیان امر امیر المؤمنین علی بن ابی طالب است و حسن و حسین و علی و محمد

و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و حسن عسکری و حجت قائم مهدی که درودت بر همگی آنان باد

پس ای خدا مرا بر این دین خود ثابت قدم گردان و به کار طاعتت مشغول دار و قلبم را برای ولی امرت مطیع ساز و عافیت و حسن عاقبت در آنچه خلقت را به امتحان آن آزمودی مرا به کرمت عطا فرما

و به طاعت ولی امرت ثابت قدم بدار آن ولی امری که از چشم خلق پنهان داشته ای و به اذن تو غایب از مردم گردیده و در ظهور و قیامش منتظر فرمان توست

و تو ای خدا به ذات خود بی تعلم دانایی که چه هنگامی مصلحت در اذن به ظهور امر سلطنت الهیه اوست و پرده از جمال او برداشتن چه وقت صلاح عالم است

پس ای خدا مرا صبر و شکیبایی ده در امر غیبت آن حضرت که آنچه را تو تأخیرش خواهی من تعجیل آن نخواهم و آنچه تو تعجیل آن خواهی من

تأخیرش نطلبم و آنچه تو مستور میداری کشف آن نخواهم و آنچه امر بکتمان و نهان داشتن فرمودی بحث در آن نکنم

و در تدبیر امور عالم با تو تنازع نکنم و هرگز چون و چرا نکنم و نگویم چه شده است که ولی امر امام غایب ظاهر نمیشود

در صورتی که هم اکنون زمین پر از جور گردیده است و تمام امورم را بحضرتت تفویض کنم

پروردگارا از تو درخواست میکنم که جمال ولی امرت امام زمان را بمن ظاهر و اشکار بنمایانی

در حالی که امر و فرمانش در جهان نافذ باشد با علم و معرفتم به اینکه تمام سلطنت و قدرت و برهان کامل و حجت بالغه و مشیت نافذه و توانایی و قوت خاص توست

ای خدا این لطف را در حق من و جمیع اهل ایمان بفرما

تا ما جمال مبارک ولی امر تو را که درودت بر او باد به چشم ببینیم و با سخن آشکار و دلالت واضح ما را از راه ضلالت و گمراهی به طریق هدایت آورد

و ارکان سلطنتش را ثابت بدار

و ما را از آنان که چشم روشن به شهود جمالش شوند بگردان و ما را به خدمت حضرتش پایدار ساز و بر آیین آن بزرگوار بمیران و در زمره او و شیعیانش در قیامت محشور گردان

پروردگارا تو آن امام غایب را از شر جمیع آنچه خلقت کردی و به حرکت آوردی و بیافریدی و ایجاد کردی و بر نگاشتی در پناه خود محفوظ دار

و از هر شر که در مقابل رویش

و پشت سر او و از سمت راست و چپ و از بالا و پایین بر وجود مبارکش رو آرد از همه محفوظش بدار

به حفظ خود که هر کس در حفظ و پناه توست هرگز آسیبی به او نرسد و هم به وجود او آیین و شرع رسولت و وصی رسولت که تحیت حق بر او و آل او باد حفظ فرمایی

پروردگارا و تو عمر آن حضرت را طولانی کن و بر مدت زندگانیش بیفزا و بر ولایت و سلطنتی که به او عطا کرده ای او را یاری فرما و بر لطف و کرامتت نسبت به او بیفزا

که اوست هادی خلق و مهدی موعود عالم و قیام کننده برای رهبری خلقان و اوست آن گوهر پاک با تقوای کامل پاکیزه صفات و منزه و صاحب مقام رضا و خشنودی خدا صابر سپاسگزار ایزد متعال مجاهد در راه خدا

پروردگارا یقین ما را بواسطه وجود مبارکش بواسطه طول مدت غیبتش و انقطاع خبرش از ما سلب مگردان

و ذکر آن حضرت را و انتظار ظهورش و ایمان بوجودش و یقین کامل بظهورش را هرگز از یاد ما مبر و دعای بآن بزرگوار و درود و تحیتش را هرگز فراموش ما مگردان

تا اینکه طولانی شدن غیبتش ما را ناامید از قیام او نگرداند

و بلکه یقین ما به حضرتش و قیام دولتش مثل یقین ما به قیام رسول تو که درودت بر او و آلش باد و آنچه بر او از وحی و تنزیل کتاب آسمانی تو آمد

چنین یقینی هم بوجود امام غایب ثابت

و کامل باشد پس تو ای خدا دلهای ما را در ایمان به او قوت یقین عطا فرما تا آنکه ما را بواسطه وجود او به سر منزل هدایت سلوک دهی و به شاهراه حقیقت و بهترین طریقت رسانی

و ای خدا ما را بر طاعتش قوی بدار و بر متابعتش ثابت قدم گردان و ما را از حزب او و از یار و یاوران آن حضرت و راضی و خشنودان به فعل آن بزرگوار قرار ده

و این موهبت را از ما در حیات دنیا و هنگام وفات سلب مگردان

تا آنکه در حالی که ما را قبض روح کنی بر این ایمان و یقین باقی باشیم که هیچ شک و ریب و سستی عقیدت در ما راه نیابد و ابدا از تکذیب کنندگان او نباشیم

ای خدا فرج آن حضرت را زود مقرر فرما و او را بنصرت خود یاری کن و یارانش را هم یاری فرما و مخالفانش را مخذول و ذلیل ساز و آنان که به دشمنی او برخیزند و تکذیب او کنند همه را هلاک گردان

و دین حق را به وجود او آشکار ساز و رسم جور و ظلم را به دستش نابود گردان و بندگان با ایمانت را در دولتش از ذلت و خواری نجات ده

و شهر و دیار عالم را به وجودش آباد ساز و سرکشان کفر و ضلالت را به شمشیر قهرش به قتل رسان

و پشت رؤسای گمراهان عالم را در هم شکن و جباران و کافران را به حکومتش ذلیل گردان و منافقان و عهد شکنان

و تمام مخالفان و ملحدان بی دین که در مشرق و مغرب عالمند و در بر و بحر و صحرا و کوه همه را هلاک و نابود ساز

تا آنکه دیگر دیاری از آن نابکاران و اثری از آن خدانشناسان در جهان باقی نگذاری

شهر و بلاد خود را از وجود ناپاک آنان پاک ساز و دلهای پر غم و انـدوه بنـدگانت را به هلاکت آنها شادمان گردان و آنچه که از دین تو محو گردیده در دولت حضرتش از تو تجدید ساز

و آنچه از احکام و سنت تبدیل دادند همه را اصلاح فرما

تا آنکه دین تو ای خـدا به وجود او و به دست سـلطنت الهیه او به مقام خود از نو باز گردد و تمام و کامل از روی یقین بـدون بدعت و کجروی میان بندگان مورد عمل قرار گیرد

تـا آنکه به حکومت عـدل او آتش کـافران خاموش شود که البته آن امام غایب و قائم آل محمـد (ع) یگانه شخصـی است که تواش خاص و خالص برای خود گردانیده ای و برای یاری دینت او را پسند و منتخب کردی

و به علم ازلی خود برگزیدی و از هر گناه او را معصوم و منزه و از هر نقص و عیب مبرا ساخته ای

و او را بر اسرار علم غیب مطلع و آگاه فرمودی و در حقش انعام فرمودی و او را از هر ناپاکی شرک و ریا پاک و از هر پلیدی جهل و عصیان مبرا ساختی

پروردگارا پس ای خدا درود فرست بر او و بر پدرانش که همه امامان پاک گوهرند

و هم بر شیعیان برگزیده او درود و رحمت فرست و آنها را به هر امید و آرزویی دارند کاملا نایل فرما

و این دعا خالص از هر شک و شائبه و ریا و خودنمایی بگردان

تا در آن غیر تو را اراده نکنیم و جز رضا و خشنودی ذاتت را نطلبیم

بارالها به درگاه تو شکایت می کنم از فقدان پیغمبر اکرمت (ص) و غیبت امام زمان ما

و سختی فتنه دور زمان بر ما شیعیان و وقوع فتن و فساد پشتیبانی نیروی دشمنان بر علیه ما و بسیاری دشمن و کمی عده ما

بارالها تو به فتح و گشایشی از جانب خود از این غم و اندوه ها فرج عاجل بما عطا فرما و به یاری با عزت و ظهور امام و پیشوای عادل از جانب خود ما را بکرمت نصرت بخش ای خدای بحق این دعا را اجابت فرما

بارالها ما از تو درخواست میکنیم که اذن و اجازه فرمایی در ظهور ولی خود برای اظهار سلطنت عدل در بین بندگانت و قتل دشمنان در شهر و بلاد مملکتت

تا آنجا که دیگر پایگاه و نیرویی بر اهل ظلم و جور نگذاری جز آنکه تمام را در هم بشکنی و بقیه ای از بیدادگران عالم نماند جز آنکه نابود گردانی

و قدرتی نباشد جز آنکه ضعیف و ناتوان سازی و هر حدت و صولت اهل جور را محو و بی اثر و هر سلاح و نیروی آنها را فاسد عاطل گردان

و پرچمهای آنان را سرنگون ساز و تمام ابطالشان را به قتل رسان و لشکرهایشان همه

را مخذول و مغلوب ساز

و ای خدا به سنگ مهلکت آنها را سنگباران مذلت گردان و به شمشیر برای انتقامت و بأس و عقابی که از قوم نابکار ابدا بر نگردانی

آنان را به هلاکت رسان و دشمنان خود و دشمنان ولی خود و دشمنان رسولت که درودت بر او و آنان باد همه را به دست ولی قائم خود و به دست بندگان با ایمانت معذب گردان

بارالها تو ولی خود و حجتت بر خلق زمین را از هول و ترس دشمنش کفایت فرما و از مکر و حیله آنان که با او قصد مکر و خیانت دارند محفوظ دار و هر که با او مکر کند تو او را بکیفر رسان

و حوادث بد را بر بدخواهانش مقرر گردان و از وجود مبارکش ماده و ریشه فساد آنها را نابود ساز و دلهایشان را از او ترسان و هراسان

و قدمهایشان را لرزان و ناتوان گردان و آن مردم فاسد را آشکار و ناگهان بدست قهر بگیر و به عذاب سخت معذب ساز و در میان بندگانت آن دشمنان را خوار و ذلیل گردان

و در شهر و دیار عالم بر آنها لعنت کن و در اسفل السافلین جهنم جای ده و اشد عذابت را بر آنها محیط ساز و به آتش سخت انتقام کن

و قبور مردگانشان را پر از آتش سوزان کن و خود آنها را به آتش سوزان قهرت واصل ساز که آنها مردمی هستند که نماز را ضایع گذاشتند و پیرو شهوت نفس خود شدند و بندگانت را گمراه کردند و شهر

و دیارت را ویران ساختند

پروردگارا قرآن را بوجود ولی خود باز زنده ساز و نور جمالش را بما بنما آن نوری که سرمدی است و هرگز ظلمت گرد او نگردد و دلهای مرده خلق را بلطف آن بزرگوار زنده ساز

و دلهای اندوهناك را شفا مرحمت فرما هواهای نفسانی متفرق و آراء مختلف را برأی مبارکش بر حق مجتمع گردان

و حدود الهی را که بکلی تعطیل شده و احکام شرع محمدی که همه متروك گردیده باز در دوران سلطنت آن حضرت همه را اجرا فرما تا بوجود مبارکش هر حق و حقیقتی آشکار شود و هر عدل و داد روشن گردد

و ای خدا ما را هم از یاران او و نیروی سلطنتش

و فرمانبران حکمش قرار ده و از آنان که خشنوداز فعلش هستند و تسلیم فرمانهایش و از آن بندگانت که ابدا به تقیه نیازمند نیستند از آنان مقرر فرما

و ای خدا ای پروردگار ما تویی که هر زیان و غم و حسرت و ظلم و جور را برطرف می سازی و دعای هر بنده مضطر را اجابت می کنی

و از رنج و بلای سخت نجات می دهی پس ای خدا تو از ولی خود امام غایب (ع) هر ضرر را برطرف ساز و او را آشکار در زمین بر همه خلقت خلیفه خود قرار داده چنانکه بر این کار خود تضمین فرموده ای

ای خدا مرا از اهل نزاع و مجادله با آل محمد (ع) و از دشمنان آل محمد (ع)

و از اهل کینه و خشم با آل محمد که درود بر

آنان باد قرار مده

که به تو پناه می برم از این صفت شقاوت مرا در پناه خود گیر و به درگاه کرم تو پناهنده می شوم مرا پناه ده

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد

و به وجود آنها مرا نزد خود در دنیا و آخرت سعادتمند و فیروز گردان و از مقربان درگاهت قرار ده و ای خدا ای پروردگار عالم این دعا را از من به کرمت مستجاب فرما.

دعای اَللَّهُمَّ عَظُمَ الْبَلاَءُ وَ بَرِحَ الْخَفَاءُ

متن

ظ(مؤلف گوید که شیخ مفید بعد از نقل زیارت سابق که اول آن اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ بود فرموده که به روایت دیگر منقول است که می گویی بعد از داخل شدن در سرداب مقدس السَّلاَمُ عَلَى الْحَقِّ الْجَدِيدِ پس زیارت را نقل کرده تا نماز زیارت آنگاه فرموده پس دوازده رکعت نماز زیارت می کنی هر دو رکعت به یک سلام

و می خوانی بعد از آن دعایی را که از آن حضرت روایت شده

اَللَّهُمَّ عَظُمَ الْبَلاَءُ وَ بَرِحَ الْخَفَاءُ وَ انْكَشَفَ الْغِطَاءُ وَ ضَاقَتِ الْأَرْضُ وَ مَنَعَتِ السَّمَاءُ

وَ إِلَيْكَ يَا رَبِّ الْمُشْتَكَى وَ عَلَيْكَ الْمُعَوَّلُ فِي الشِّدَّهِ وَ الرَّخَاءِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ

فَعَرَّفْتَنَا بِذَلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ فَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجاً عَاجِلاً كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ مِنْ ذَلِكَ

يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ انْصُرَانِي فَإِنَّكُمَا نَاصِرَايَ وَ اكْفِيَانِي فَإِنَّكُمَا كَافِيَايَ

يَا مَوْلاَيَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي

مؤلف گوید که این دعای شریفی است و سزاوار است خواندن آن در آنجا مکرر و در غیر آن مکان و ما در باب اول ذکر کردیم این دعا

را با اختلاف جزئی

ترجمه

خدایا بلا و مصایب ما عظیم و سخت گردید و بیچارگی ما بسی آشکار است و پرده از روی کار ما بر افتاد و زمین وسیع بر ما تنگ شد و آسمان رحمتش را از ما منع کرد

و تنها درگاه لطف تو مرجع شکایت ماست و تویی یاور و معین ما و اعتماد ما در هر سختی و آسانی به کرم توست

خدایاپس درود فرست بر محمد و آل محمد که بر ما اطاعتشان را واجب فرمودی

و بواسطه این مطاع بودن ما را عارف به مقامشان کردی تا به امامت آنها را شناختیم پس به حق قدر و منزلت آنها که به ما فرج و گشایش زود و نزدیک مانند چشم بهم زدن یا زودتر عطا فرما

ای محمد (ص) و ای علی (ع) ای علی و ای محمد شما امور مرا کفایت کنید که شما کافی هستید و مرا یاری کنید که شما یاران منید

ای مولای من ای صاحب الزمان به فریادم رس به فریادم رس به فریادم رس مرا دریاب مرا دریاب مرا دریاب.

دعای اللَّهُمَّ قَدْ تَرَی مَكَانِی

متن

ظ(سیزدهم بدان که عمده اعمال در روضه مطهره امام حسین علیه السلام دعا است زیرا که اجابت دعا در تحت آن قبه سامیه یکی از چیزهایی است که در عوض شهادت حق تعالی به آن حضرت لطف فرموده و زائر باید آن را غنیمت دانسته در تضرع و انابه و توبه و عرض حاجات کوتاهی نکند و در طی زیارات آن حضرت ادعیه بسیاری با مضامین عالیه وارد شده و اگر بنای اختصار نبود من چند دعایی در اینجا

ذکر می کردم و بهتر آن است که از دعاهای صحیفه کامله آنچه تواند بخواند که بهترین دعاها است و ما در اواخر این باب بعد از زیارات جامعه دعایی نقل کنیم که در همه حرمهای شریفه خوانده شود و بدان که در ملحقات این کتاب دعایی ذکر می شود که جامع ترین دعاها است که در روضات ائمه علیهم السلام خوانده می شود از خواندن آن غفلت نکنی و بجهت آنکه این محل را خالی نگذاریم این دعای مختصر را که در ضمن یکی از زیارات نقل شده ذکر می کنیم و آن دعا این است که می گویی در آن حرم شریف در حالی که دستها را بسوی آسمان بلند کرده باشی

اللَّهُمَّ قَدْ تَرَی مَکَانِی وَ تَسْمَعُ کَلَامِی وَ تَرَی مَقَامِی (مَکَانِی) وَ تَضَرُّعِی وَ مَلَاذِی بِقَبْرِ حُجَّتِکَ وَ ابْنِ نَبِیِّکَ

وَ قَدْ عَلِمْتَ یَا سَیِّدِی حَوَائِجِی وَ لَا یَخْفَی عَلَیْکَ حَالِی

وَ قَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَیْکَ بِابْنِ رَسُولِکَ وَ حُجَّتِکَ وَ أَمِینِکَ وَ قَدْ أَتَیْتُکَ مُتَقَرِّباً بِهِ إِلَیْکَ وَ إِلَی رَسُولِکَ

فَاجْعَلْنِی بِهِ عِنْدَکَ وَجِیهاً فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِینَ

وَ أَعْطِنِی بِزِیَارَتِی أَمَلِی وَ هَبْ لِی مُنَایَ وَ تَفَضَّلْ عَلَیَّ بِشَهْوَتِی (بِسُؤْلِی) وَ رَغْبَتِی

وَ اقْضِ لِی حَوَائِجِی وَ لَا تَرُدَّنِی خَائِباً وَ لَا تَقْطَعْ رَجَائِی وَ لَا تُخَیِّبْ دُعَائِی

وَ عَرِّفْنِی الْإِجَابَهَ فِی جَمِیعِ مَا دَعَوْتُکَ مِنْ أَمْرِ الدِّینِ وَ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

وَ اجْعَلْنِی مِنْ عِبَادِکَ الَّذِینَ صَرَفْتَ عَنْهُمُ الْبَلَایَا وَ الْأَمْرَاضَ وَ الْفِتَنَ وَ الْأَعْرَاضَ

مِنَ الَّذِینَ تُحْیِیهِمْ فِی عَافِیَهٍ وَ تُمِیتُهُمْ فِی عَافِیَهٍ وَ تُدْخِلُهُمُ الْجَنَّهَ فِی عَافِیَهٍ وَ تُجِیرُهُمْ مِنَ النَّارِ فِی عَافِیَهٍ

وَ وَفِّقْ لِی بِمَنٍّ مِنْکَ صَلَاحَ مَا أُؤَمِّلُ فِی نَفْسِی وَ أَهْلِی وَ وُلْدِی وَ إِخْوَانِی وَ

مَالِی

وَ جَمِیعِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

پروردگارا تو مکان مرا می بینی و کلامم را می شنوی و اقامتم و تضرع و پناه آوردنم به قبر حجت خود و فرزند پیغمبر گرامیت مشاهده می کنی

و ای آقای من به حوایجم کاملا آگاهی و حال (پریشانم) بر تو پنهان نیست

و من با توسل به فرزند رسولت و حجت و امین حضرتت به درگاه کرمت روی آورده ام و آمده ام که بوسیله او بسوی تو و رسول گرامیت تقرب جویم

پس ای خدا مرا به شفاعت او نزد حضرتت در دنیا و آخرت آبرومند و مقرب گردان

و به سبب زیارتش امل و آرزویم عطا و موهبت فرما و در میل و رغبتم کرم و تفضل کن

و حوایجم برآور و مرا از درگاه کرمت محروم برمگردان و قطع امیدم مفرما و دعایم را مردود مگردان

و در تمام دعاهایی که به درگاهت کردم در امر دین و دنیا و آخرت اجابتش را بر من معلوم و آشکار ساز

و مرا از آن بندگانت قرار ده که بلاها و امراض و فتنه ها و گزند و آسیبها را دور از آنها کردی

آنان که آنها را در آسایش زنده داشتی و در آسایش و سعادت میراندی و در آسایش و راحتی در بهشت برین درآوردی و در آسایش از آتش دوزخ در پناه خوددرآوردی

و مرا موفق به فضل و کرم خاصت بدار بر صلاح و شایستگی هر چه آرزو دارم در شخص خودم و اهل بیت و فرزندان و برادران و داراییم

و هر نعمت

که بر من عطا کردی ای مهربانترین مهربانان.

دعای اللَّهُمَّ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ

متن

نیز از آن حضرت روایت شده که چه مانع است شما را که در هر صبح و شام سه مرتبه این دعا بخوانید

اللَّهُمَّ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِی عَلَى دِینِکَ وَ لاَ تُزِغْ قَلْبِی بَعْدَ إِذْ هَدَیْتَنِی

وَ هَبْ لِی مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَهً إِنَّکَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَ أَجِرْنِی مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِکَ

اللَّهُمَّ امْدُدْ لِی فِی عُمْرِی وَ أَوْسِعْ عَلَیَّ فِی رِزْقِی وَ انْشُرْ عَلَیَّ رَحْمَتَکَ

وَ إِنْ کُنْتُ عِنْدَکَ فِی أُمِّ الْکِتَابِ شَقِیّاً فَاجْعَلْنِی سَعِیداً فَإِنَّکَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثْبِتُ وَ عِنْدَکَ أُمُّ الْکِتَاب

ترجمه

ای خدایی که دیده و دل را تو می گردانی دل مرا بر دین خود ثابت بدار و هرگز به تاریکی گمراهی پس از هدایت میفکن

و از جانب خود به من لطف خاص رحمت فرما که تنها تویی بخشنده بی عوض و مرا از آتش قهرت به رحمت بی منتهایت پناه ده

ای خدا عمر مرا طولانی و رزقم را وسیع فرما و رحمت خود را بر من مبسوط گردان

و اگر من در علم تو در لوح ام الکتاب قضا شقی بوده ام تو مرا به کرمت سعادتمند گردان که تنها تو می توانی هر چیز را محو کنی و بجایش چیز دیگر اثبات فرمایی و لوح ام الکتاب قضا و قدر به دست توست.

دعای اَللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِی

متن

ظ(اول بخواند هر روز این دعا را که شیخ و سید نقل کرده اند

اَللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِی أَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَیِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ

وَ هَذَا شَهْرُ الصِّیَامِ وَ هَذَا شَهْرُ الْقِیَامِ وَ هَذَا شَهْرُ الْإِنَابَهِ وَ هَذَا شَهْرُ التَّوْبَهِ

وَ هَذَا شَهْرُ الْمَغْفِرَهِ وَ الرَّحْمَهِ وَ هَذَا شَهْرُ الْعِتْقِ مِنَ النَّارِ وَ الْفَوْزِ بِالْجَنَّهِ

وَ هَذَا شَهْرٌ فِيهِ لَيْلَهُ الْقَدْرِ الَّتِی هِیَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَعِنِّی عَلَى صِيَامِهِ وَ قِيَامِهِ وَ سَلِّمْهُ لِی وَ سَلِّمْنِی فِيهِ

وَ أَعِنِّی عَلَيْهِ بِأَفْضَلِ عَوْنِکَ وَ وَفِّقْنِی فِيهِ لِطَاعَتِکَ وَ طَاعَهِ رَسُولِکَ وَ أَوْلِيَائِکَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ

وَ فَرِّغْنِی فِيهِ لِعِبَادَتِکَ وَ دُعَائِکَ وَ تِلَاوَهِ کِتَابِکَ وَ أَعْظِمْ (عَظِّمْ) لِی فِيهِ الْبَرَکَهَ

(وَ أَحْرِزْ لِی فِيهِ التَّوْبَهَ) وَ أَحْسِنْ لِی فِيهِ الْعَافِيَهَ (الْعَاقِبَهَ)

وَ أَصِحَّ فِيهِ بَدَنِی وَ أَوْسِعْ (لِی) فِيهِ رِزْقِی وَ اکْفِنِی فِيهِ مَا أَهَمَّنِی

وَ اسْتَجِبْ فِيهِ دُعَائِی وَ بَلِّغْنِی فِيهِ رَجَائِی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَذْهِبْ عَنِّی فِيهِ النُّعَاسَ وَ الْكَسَلَ وَ السَّأْمَهَ وَ الْفَتْرَهَ وَ الْقَسْوَهَ وَ الْغَفْلَهَ وَ الْغِرَّهَ

وَ جَنِّبْنِی فِيهِ الْعِلَلَ وَ الْأَسْقَامَ وَ الْهُمُومَ وَ الْأَحْزَانَ وَ الْأَعْرَاضَ وَ الْأَمْرَاضَ وَ الْخَطَايَا وَ الذُّنُوبَ

وَ اصْرِفْ عَنِّی فِيهِ السُّوءَ (الْأَسْوَاءَ) وَ الْفَحْشَاءَ وَ الْجَهْدَ وَ الْبَلاَءَ وَ التَّعَبَ وَ الْعَنَاءَ

إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَعِذْنِی فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَ هَمْزِهِ وَ لَمْزِهِ

وَ نَفْثِهِ وَ نَفْخِهِ وَ وَسْوَسَتِهِ وَ تَثْبِيطِهِ (وَ بَطْشِهِ) وَ كَيْدِهِ وَ مَكْرِهِ

وَ حَبَائِلِهِ وَ خُدَعِهِ وَ أَمَانِيِّهِ وَ غُرُورِهِ وَ فِتْنَتِهِ وَ شَرَكِهِ وَ أَحْزَابِهِ

وَ أَتْبَاعِهِ وَ أَشْيَاعِهِ وَ أَوْلِيَائِهِ وَ شُرَكَائِهِ وَ جَمِيعِ مَكَايِدِهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنَا قِيَامَهُ وَ صِيَامَهُ وَ بُلُوغَ الْأَمَلِ فِيهِ وَ فِی قِيَامِهِ

وَ اسْتِكْمَالَ مَا يُرْضِيكَ عَنِّی صَبْراً وَ احْتِسَاباً وَ إِيمَاناً وَ يَقِيناً

ثُمَّ تَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّی بِالْأَضْعَافِ الْكَثِيرَهِ وَ الْأَجْرِ الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِی (وَ ارْزُقْنَا) الْحَجَّ وَ الْعُمْرَهَ

(وَ الْجِدَّ) وَ الاِجْتِهَادَ وَ الْقُوَّهَ وَ النَّشَاطَ وَ الْإِنَابَهَ وَ التَّوْبَهَ

(وَ التَّوْفِيقَ) وَ الْقُرْبَهَ وَ الْخَيْرَ (وَ) الْمَقْبُولَ وَ الرَّغْبَهَ وَ الرَّهْبَهَ وَ التَّضَرُّعَ وَ الْخُشُوعَ وَ الرِّقَّهَ

وَ النِّيَّهَ الصَّادِقَهَ وَ صِدْقَ اللِّسَانِ وَ الْوَجَلَ مِنْكَ وَ الرَّجَاءَ لَكَ وَ التَّوَكُّلَ عَلَيْكَ وَ الثِّقَهَ بِكَ وَ الْوَرَعَ عَنْ مَحَارِمِكَ

مَعَ صَالِحِ الْقَوْلِ وَ مَقْبُولِ السَّعْيِ وَ مَرْفُوعِ الْعَمَلِ وَ مُسْتَجَابِ الدَّعْوَهِ

وَ لاَ تَحُلْ بَيْنِی وَ بَيْنَ شَیْ ءٍ مِنْ ذَلِكَ بِعَرَضٍ وَ لاَ مَرَضٍ وَ لاَ هَمٍّ وَ لاَ غَمٍ

وَ لاَ سُقْمٍ وَ لاَ غَفْلَهٍ وَ لاَ نِسْيَانٍ

بَلْ بِالتَّعَاهُدِ وَ التَّحَفُّظِ لَکَ وَ فِیکَ

وَ الرِّعَایَهِ لِحَقِّکَ وَ الْوَفَاءِ بِعَهْدِکَ وَ وَعْدِکَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقْسِمْ لِی فِیهِ أَفْضَلَ مَا تَقْسِمُهُ لِعِبَادِکَ الصَّالِحِینَ

وَ أَعْطِنِی فِیهِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِی أَوْلِیَاءَکَ الْمُقَرَّبِینَ مِنَ الرَّحْمَهِ وَ الْمَغْفِرَهِ وَ التَّحَنُّنِ وَ الْإِجَابَهِ

وَ الْعَفْوِ وَ الْمَغْفِرَهِ الدَّائِمَهِ وَ الْعَافِیَهِ وَ الْمُعَافَاهِ

وَ الْعِتْقِ مِنَ النَّارِ وَ الْفَوْزِ بِالْجَنَّهِ وَ خَیْرِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ دُعَائِی فِیهِ إِلَیْکَ وَاصِلاً وَ رَحْمَتَکَ وَ خَیْرَکَ إِلَیَّ فِیهِ نَازِلاً

وَ عَمَلِی فِیهِ مَقْبُولاً وَ سَعْیِی فِیهِ مَشْکُوراً وَ ذَنْبِی فِیهِ مَغْفُوراً

حَتَّی یَکُونَ نَصِیبِی فِیهِ الْأَکْثَرَ (الْأَکْبَرَ) وَ حَظِّی فِیهِ الْأَوْفَرَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ وَفِّقْنِی فِیهِ لِلَیْلَهِ الْقَدْرِ عَلَی أَفْضَلِ حَالٍ تُحِبُّ أَنْ یَکُونَ عَلَیْهَا أَحَدٌ مِنْ أَوْلِیَائِکَ

وَ أَرْضَاهَا لَکَ ثُمَّ اجْعَلْهَا لِی خَیْراً مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

وَ ارْزُقْنِی فِیهَا أَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ أَحَداً مِمَّنْ بَلَّغْتَهُ إِیَّاهَا وَ أَکْرَمْتَهُ بِهَا

وَ اجْعَلْنِی فِیهَا مِنْ عُتَقَائِکَ مِنْ جَهَنَّمَ وَ طُلَقَائِکَ مِنَ النَّارِ وَ سُعَدَاءِ خَلْقِکَ بِمَغْفِرَتِکَ وَ رِضْوَانِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ ارْزُقْنَا فِی شَهْرِنَا هَذَا الْجِدَّ وَ الِاجْتِهَادَ وَ الْقُوَّهَ وَ النَّشَاطَ وَ مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَی

اللَّهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَ لَیَالٍ عَشْرٍ (وَ اللَّیَالِی الْعَشْرِ) وَ الشَّفْعِ وَ الْوَتْرِ

وَ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ مَا أَنْزَلْتَ فِیهِ مِنَ الْقُرْآنِ

وَ رَبَّ جَبْرَئِیلَ وَ مِیکَائِیلَ وَ إِسْرَافِیلَ وَ عِزْرَائِیلَ وَ جَمِیعِ الْمَلَائِکَهِ الْمُقَرَّبِینَ

وَ رَبَّ إِبْرَاهِیمَ وَ إِسْمَاعِیلَ وَ إِسْحَاقَ وَ یَعْقُوبَ وَ رَبَّ مُوسَی وَ عِیسَی وَ جَمِیعِ النَّبِیِّینَ وَ الْمُرْسَلِینَ

وَ رَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ وَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَ

بِحَقِّکَ الْعَظِیمِ لَمَّا صَلَّیْتَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ

وَ نَظَرْتَ إِلَیَّ نَظْرَهً رَحِیمَهً تَرْضَی بِهَا عَنِّی رِضًی لاَ سَخَطَ (تَسْخَطُ) عَلَیَّ بَعْدَهُ أَبَداً

وَ أَعْطَیْتَنِی جَمِیعَ سُؤْلِی وَ رَغْبَتِی وَ أُمْنِیَّتِی وَ إِرَادَتِی

وَ صَرَفْتَ عَنِّی مَا أَکْرَهُ وَ أَحْذَرُ وَ أَخَافُ عَلَی نَفْسِی وَ مَا لاَ أَخَافُ

وَ عَنْ أَهْلِی وَ مَالِی وَ إِخْوَانِی وَ ذُرِّیَّتِی

اللَّهُمَّ إِلَیْکَ فَرَرْنَا مِنْ ذُنُوبِنَا فَآوِنَا تَائِبِینَ وَ تُبْ عَلَیْنَا مُسْتَغْفِرِینَ وَ اغْفِرْ لَنَا مُتَعَوِّذِینَ

وَ أَعِذْنَا مُسْتَجِیرِینَ وَ أَجِرْنَا مُسْتَسْلِمِینَ وَ لاَ تَخْذُلْنَا رَاهِبِینَ

وَ آمِنَّا رَاغِبِینَ وَ شَفِّعْنَا سَائِلِینَ وَ أَعْطِنَا إِنَّکَ سَمِیعُ الدُّعَاءِ قَرِیبٌ مُجِیبٌ

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّی وَ أَنَا عَبْدُکَ وَ أَحَقُّ مَنْ سَأَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ وَ لَمْ یَسْأَلِ الْعِبَادُ مِثْلَکَ کَرَماً وَ جُوداً

یَا مَوْضِعَ شَکْوَی السَّائِلِینَ وَ یَا مُنْتَهَی حَاجَهِ الرَّاغِبِینَ وَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ وَ یَا مُجِیبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّینَ

وَ یَا مَلْجَأَ الْهَارِبِینَ وَ یَا صَرِیخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ وَ یَا رَبَّ الْمُسْتَضْعَفِینَ

وَ یَا کَاشِفَ کَرْبِ الْمَکْرُوبِینَ وَ یَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِینَ وَ یَا کَاشِفَ الْکَرْبِ الْعَظِیمِ

یَا اللَّهُ یَا رَحْمَانُ یَا رَحِیمُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِی ذُنُوبِی وَ عُیُوبِی وَ إِسَاءَتِی وَ ظُلْمِی وَ جُرْمِی وَ إِسْرَافِی عَلَی نَفْسِی

وَ ارْزُقْنِی مِنْ فَضْلِکَ وَ رَحْمَتِکَ فَإِنَّهُ لاَ یَمْلِکُهَا (لاَ یَمْلِکُهُمَا) غَیْرُکَ

وَ اعْفُ عَنِّی وَ اغْفِرْ لِی کُلَّ مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِی

وَ اعْصِمْنِی فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمُرِی وَ اسْتُرْ عَلَیَّ وَ عَلَی وَالِدَیَّ وَ وَلَدِی وَ قَرَابَتِی وَ أَهْلِ حُزَانَتِی

وَ (کُلِّ) مَنْ کَانَ مِنِّی بِسَبِیلٍ مِنَ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

فَإِنَّ ذَلِکَ کُلَّهُ بِیَدِکَ وَ أَنْتَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَهِ

فَلاَ تُخَیِّبْنِی یَا سَیِّدِی وَ لاَ تَرُدَّ دُعَائِی وَ لاَ یَدِی إِلَی نَحْرِی حَتَّی تَفْعَلَ ذَلِکَ بِی

وَ

تَسْتَجِيبَ لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَ تَزِيدَنِي مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ وَ نَحْنُ إِلَيْكَ رَاغِبُونَ

اللَّهُمَّ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى (كُلُّهَا) وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْآلَاءُ

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنْ كُنْتَ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَهِ تَنَزُّلَ الْمَلَائِكَهِ وَ الرُّوحِ فِيهَا

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي السُّعَدَاءِ وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ

وَ إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَهً

وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَاناً لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَ رِضًى بِمَا قَسَمْتَ لِي

وَ آتِنِي (تُؤْتِيَنِي) فِي الدُّنْيَا حَسَنَهً وَ فِي الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَ قِنِي عَذَابَ النَّارِ

وَ إِنْ لَمْ تَكُنْ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَهِ تَنَزُّلَ الْمَلَائِكَهِ وَ الرُّوحِ فِيهَا فَأَخِّرْنِي إِلَى ذَلِكَ

وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ طَاعَتَكَ وَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ اغْضَبِ الْيَوْمَ لِمُحَمَّدٍ وَ لِأَبْرَارِ عِتْرَتِهِ وَ اقْتُلْ أَعْدَاءَهُمْ بَدَداً

وَ أَحْصِهِمْ عَدَداً وَ لَا تَدَعْ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ مِنْهُمْ أَحَداً وَ لَا تَغْفِرْ لَهُمْ أَبَداً

يَا حَسَنَ الصُّحْبَهِ يَا خَلِيفَهَ النَّبِيِّينَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ الْبَدِي ءُ الْبَدِيعُ الَّذِي لَيسَ كَمِثْلِكَ شَيْ ءٌ

وَ الدَّائِمُ غَيْرُ الْغَافِلِ وَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَنْتَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ أَنْتَ خَلِيفَهُ مُحَمَّدٍ

وَ نَاصِرُ مُحَمَّدٍ وَ مُفَضِّلُ مُحَمَّدٍ أَسْأَلُكَ أَنْ تَنْصُرَ وَصِيَّ مُحَمَّدٍ وَ خَلِيفَهَ مُحَمَّدٍ

وَ الْقَائِمَ بِالْقِسْطِ مِنْ أَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ اعْطِفْ عَلَيْهِمْ نَصْرَكَ

يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ وَ اجْعَلْ عَاقِبَهَ أَمْرِي إِلَى غُفْرَانِكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَ كَذَلِكَ نَسَبْتَ نَفْسَكَ يَا

سَيِّدِی بِاللَّطِيفِ (بِاللَّطْفِ) بَلَی إِنَّکَ لَطِيفٌ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ الْطُفْ (بِی إِنَّکَ لَطِيفٌ) لِمَا تَشَاءُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِی الْحَجَّ وَ الْعُمْرَهَ فِی عَامِنَا هَذَا

وَ تَطَوَّلْ عَلَيَّ بِجَمِيعِ حَوَائِجِی لِلْآخِرَهِ وَ الدُّنْيَا

پس سه مرتبه بگويد

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّی وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّی قَرِيبٌ مُجِيبٌ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّی وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّی رَحِيمٌ وَدُودٌ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّی وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّهُ كَانَ غَفَّاراً (غَفُوراً) اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی إِنَّکَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

رَبِّ إِنِّی عَمِلْتُ سُوءاً وَ ظَلَمْتُ نَفْسِی فَاغْفِرْ لِی إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ الْكَرِيمُ

الْغَفَّارُ لِلذَّنْبِ الْعَظِيمِ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُوراً رَحِيما

ترجمه

ای خدا این است ماه رمضانی که در آن قرآن را برای هدایت مردم نازل فرمودی و برای ادله هدايت و امتياز حق از باطل فرستادی

و اين ماه روزه داری و ماه قيام به عبادت و ماه توبه و انابه

و ماه مغفرت و رحمت است اين ماه آزادی از دوزخ و ماه فيروزی به بهشت ابد است

و ماهی است كه شب قدر بهتر از هزار ماه در اين ماه است

ای خدا پس درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

و مرا به روزه و نماز اين ماه موفق ساز و اين ماه را بر من و مرا بر اين ماه خوش و سالم گردان

و با بهترين ياريت بر طاعت خود و طاعت رسول (ص) و اولياء خويش كه درود خدا بر آنان باد مرا مدد فرما

و فراغتم ده

تا همه را به عبادت و دعا و تلاوت قرآن تو پردازم و در این ماه برکت کامل

و عافیت نیکو

و صحت بدن و وسعت رزقم عطا کن و مهمات امور مرا در آن کفایت فرما و دعایم را در آن مستجاب گردان و به امید و آرزویم برسان

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

و در این ماه بی حالی و کسالت و خستگی و سستی و قساوت قلب و غفلت و غرور را از من دور ساز

و تمام آلام و اسقام و غم و اندوه ها و حوادث ناگوار و بیماری و خطا و گناهان را از من برطرف گردان

و مرا از هر عمل بد و زشت و کار پر مشقت و از هر بلا و زحمت باز دار

که تویی اجابت کننده دعای خلق ای خدا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

و مرا از شر شیطان مردود و عیب جویی و بدگویی

و القاء افکار پلید و وسوسه او به بطالت و کسالت انداختن او و کید و مکر او

و دامها و خدعه و فریب او و مغرور ساختن و فتنه انگیزی او و حزبهای او

و پیروان و شیعیان و دوستان و همکاران و همه مکرهای او در پناه خود محفوظ دار

ای خدا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و مرا به نماز و روزه و آرزوهای خود در این ماه موفق گردان و در قیام به طاعت

و استکمال روح به هر چه تو را از

من خشنود سازد با صبر و با اخلاص و ایمان و یقین بدار

آنگاه عملم را با افزایش بسیار و اجر عظیم به کرمت قبول فرما ای پروردگار عالم

ای خدا درود فرست بر محمد و آل محمد و حج و عمره مقبول روزیم گردان

و در راه طاعتت کوشش و توانایی بخش و نشاط و حال و توبه و انابه

و مقام تقرب و عمل نیک مقبول روزی کن با شوق و رغبت و با خوف و تضرع و فروتنی و رقت قلب

و نیت پاک و زبان صدق و حقیقت و با بیم از تو و امید به تو و توکل بر تو و اعتماد به حضرتت و پرهیزکاری از هر چه نزد تو حرام است

و هم گفتار با مصلحت و سعی و کوشش مقبول و عمل بالا رونده و دعای مستجاب همه را عطا فرما

و میان من و آنهایی که از تو درخواست کردم هیچ حایل و مانع از پیش آمدها و درد و غم

و اندوه و بیماری و غفلت و فراموشی قرار مده بلکه کاملاـ هر عملم با توجه بامر تو و با خودداری و تحفظ برای تو و در راه رضای تو

و مراعات حق تو وفای بعهد و پیمان تو و یقین بوعده تو انجام یابد ای مهربانترین مهربانان عالم

ای خدا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و قسمت مرا بهترین قسمت بندگان شایسته ات قرار ده

و مرا نیکوتر از آنچه به دوستان مقربت عطا کرده ای از رحمت و مغفرت و لطف

اجابت دعا

و عفو گناه و آمرزش ابدی خطا و سلامت و آسایش

و آزادی از آتش دوزخ و فیروزی بهشت ابد و خیر دنیا و آخرت عطا کن

ای خدا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و دعای مرا در این ماه به حضرتت واصل گردان و رحمت و احسانت را بر من در این ماه نازل فرما

و عملم را در آن مقبول و سعی و کوششم را در این ماه بپذیر و گناهم را ببخش

تا آنکه نصیب من در این ماه حد اکثر ثواب و حظ و بهره ام کاملترین بهره باشد

ای خدا درود فرست بر محمد (ص) و آلش (ع)

و مرا در این ماه بر احیای شب قدر با بهترین احوالی که تو دوست داری همه دوستانت بر آن حال باشند

و نزد تو خوشتر است موفق گردان و پس از توفیق آن شب قدر را به از هزار ماه بر من قرار ده

و مرا بهتر از نصیب هر کس که به فضیلت شب قدرش رسانیدی و بدان شب سرافرازش نمودی روزی گردان

و مرا در این شب از آزاد گردیدگان از جهنم و آتش قهرت قرار ده و از سعادت یافتگان به آمرزش و رضای خود مقرر دار ای مهربانترین مهربانان عالم

ای خدا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

و ما را در این ماه جهد و کوشش و قوت و نشاط به عبادت و آنچه تو دوست داری و مورد رضای توست نصیب فرما

ای خدا ای

آفریننده صبحگاه و ده شبانگاه و خدای شفع و وتر

و ای خدای ماه رمضان و قرآنی که در این ماه نازل کردی

و ای پروردگار جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل (چهار ملک بزرگ) و جمیع ملائکه مقرب

و پروردگار ابراهیم خلیل و اسماعیل و اسحق و یعقوب و پروردگار موسی و عیسی و جمیع پیغمبران مرسل

و پروردگار محمد خاتم پیغمبران که درود بر او و بر تمام آن پیمبران باد

و از تو ای خدا درخواست می کنم به حق تو بر آن رسولان و به حق آنها بر تو و به حق بزرگ تو بر او (ص) و بر آلش (ع) و بر جمیع پیمبران که رحمت کامل فرستادی

و نظر لطف و مرحمتی بر من بفرما که دیگر همیشه از من راضی و خشنود باشی و هرگز غضب نفرمایی

و به تمام درخواستها و شوق و آرزوها و مقاصد قلبیم برسانی

و آنچه ناگوار است بر من و از آن بیم و هراس دارم یا ندارم از من

و اهل و مال و برادران و ذریه من بگردانی

ای خدا بدرگاه تو از گناهان میگریزیم پس تو ما را که از کرده های زشت خود تائبیم در پناه خویش جای ده و توبه ما را که از حضرتت آمرزش میطلبیم بپذیرو از ما پناهندگان بدرگاهت درگذر

و ما را که رو بجوارت آورده ایم پناه ده و بما که تسلیم امر توایم زینهار ده و ما را که از قهرت ترسانیم رسوا و خوار مگردان

و ما مشتاقان ایمن ساز

و بما سائلان و فقیران بشفاعت خود عطا فرما که تو بما بندگان نزدیکی و دعای خلق را میشنوی و اجابت میفرمایی

ای خدا تو سید و مولای منی و من بنده توام و بنده سزاوارتر آنکه از مولای خود حاجت طلبد آیا بندگان از چون تو مولای با جود و کرمی حاجت نخواهند

ای مرجع شکایت سائلان و فقیران ای منتهای خواهش مشتاقان و ای پناه داد خواهان و ای اجابت کننده دعای پریشان خاطران

و ای پناه بی پناهان و ای فریادرس فریاد خواهان ای پروردگار ضعیفان

و ای برطرف کننده رنج و غم غمدیدگان و ای نشاط بخش دل اندوهناکان و ای برطرف کن غصه های بزرگ

ای خدا ای بخشنده مهربان ای مهربانترین مهربانان عالم

بر محمد (ص) و آلش (ع) رحمت فرست و از گناهان و اعمال ناپسند و زشتکاری من و ظلم و جور و اسرافم بر نفس خویش از همه به کرمت درگذر

و از فضل و رحمتت مرا روزی گردان که غیر تو کسی مالك آن نیست

و از سر تقصیرم درگذر و همه گناهان گذشته ام را ببخش

و در آتیه عمر از هر گناهم نگاه دار و زشتیهای من و والدین و فرزندان و خویشان و بستگانم را مستور ساز

و هر که از من به راه اهل ایمان است از زن و مرد در دنیا و آخرت گناه همه را مستور گردان

که بخشش همه به دست توست و مغفرت و رحمتت بسیار وسیع است

پس تو ای مولای من مرا از آن رحمت بی پایان محروم

مگردان و دعایم را رد مکن و دستم را به گردنم مبند و تا این حد بر من سخت مگیر

و هر چه درخواست کردم همه را مستجاب کن و بیش از این هم به فضل و کرمت عطا فرما که تو بر هر چیز خواهی توانایی و ما به تو مشتاق و محتاجیم

ای خدا نامهای نیکو و بزرگی خاص توست و مظاهر عالی و انواع نعمتها مخصوص توست

به حق نامت که در بسم الله الرحمن الرحیم است هرگاه در این شب نزول ملائکه و روح را مقدر فرموده ای

پس بر محمد (ص) و آلش (ع) رحمت فرست و نام مرا در زمره سعداء قرار ده و روحم را با شهیدان محشور گردان

و کار نیکم را در مقام علیین برسان و کار بدم را بیامرز

و نیز مرا یقینی عطا کن که دائم در قلبم ثابت ماند و هرگز شک در آن راه نیابد و به هر چه در عالم قسمتم قرار دادی راضی و خشنود گردان

و در دنیا نیکویی و در آخرت هم نیکویی (بهشت ابد) عطا فرما و از آتش دوزخم محفوظ دار

و هرگاه در این شب نزول ملائکه و روح را مقدر نکرده ای عمر مرا تا آن شب به تأخیر انداز

و در آن شب ذکر و شکر خود و طاعت و عبادتت با خلوص نصیبم فرما

و بر محمد (ص) و آلش (ع) رحمت فرست بهترین رحمتها ای مهربانترین مهربانان عالم

ای خدای یکتای غنی بالذات ای رب پیغمبرت محمد امروز برای انتقام از دشمنان

محمد و آلش خشم فرما همه دشمنانشان را تماما به قتل و هلاکت رسان

و یک تن از آنها را روی زمین باقی مگذار و از گناهانشان هرگز مگذر

ای خدای رفیق نیکو و ای خلیفه پیمبران تو مهربانترین مهربانان عالمی آفریننده و از نو پدید آرنده ای و هیچ مثل و مانندی نداری

و هرگز از هیچکس غفلت نخواهی کرد و زنده ابدی که هرگز نمیرد و هر روز فضل و شأن و مقامی داری تو خلیفه محمد

و یاور او و برتری بخش او بر سایر پیمبرانی از تو درخواست می کنم که وصی و جانشین محمد (ص) را

و همه جانشینانش که نگهبان عدل و دادند و درود خدا بر آنان باد همه را یاری فرمایی و نصرت خود را به آنها معطوف گردانی

ای آنکه خدایی جز تو نیست به حق لا اله الا انت بر محمد و آل رحمت فرست

و مرا در دنیا و آخرت با آنها قرار ده و عاقبت کارم مغفرت و رحمتت مقرر فرما ای مهربانترین مهربانان عالم

و تو خود را بدین مهربانی منسوب کردی ای سید و مولای من به نام لطیف تو قسم که آری تو بسیار مهربانی

پس بر محمد و آلش رحمت فرست و با من مهربان باش که تو با هر که خواهی بسی مهربان هستی

ای خدا بر محمد و آلش درود فرست و مرا در این سال و همه سال دیگر حج و عمره نصیب فرما

و از لطف تمام حوایج دنیا و آخرتم را برآور

از خدای

متعال پروردگارم آمرزش می طلبم که به خلق نزدیک و اجابت کننده دعا است

از خدا آمرزش می طلبم که بسیار رءوف و مهربان است

از خدای متعال پروردگارم آمرزش می طلبم و به درگاهش باز می گردم که آمرزشش بسیار است ای خدا مرا بیامرز که محققا تو مهربانترین مهربانان عالمی

ای پروردگار من بد کردم و ستم بر خویش نمودم تو مرا بیامرز که جز تو کسی گناهان را نتواند آمرزید

از خدا آمرزش می طلبم ای خدایی که جز او خدایی نیست و او زنده و پاینده و بردبار و بزرگوار و کریم

و آمرزنده گناه بزرگ است و از گناه خود به درگاه کرمش باز می گردم و از خدا آمرزش می طلبم که البته او بسیار آمرزنده و مهربان است

دعای اللَّهُمَّ یَا ذَا الْمِنَنِ السَّابِغَهِ

متن

ظ(چهارم و نیز شیخ فرموده که مستحب است بخوانند در هر روز این دعا را

اللَّهُمَّ یَا ذَا الْمِنَنِ السَّابِغَهِ وَ الْآلاَءِ الْوَازِعَهِ وَ الرَّحْمَهِ الْوَاسِعَهِ وَ الْقُدْرَهِ الْجَامِعَهِ

وَ النِّعَمِ الْجَسِیمَهِ وَ الْمَوَاهِبِ الْعَظِیمَهِ وَ الْأَیَادِی الْجَمِیلَهِ وَ الْعَطَایَا الْجَزِیلَهِ

یَا مَنْ لاَ یُنْعَتُ بِتَمْثِیلٍ وَ لاَ یُمَثَّلُ بِنَظِیرٍ وَ لاَ یُغْلَبُ بِظَهِیرٍ

یَا مَنْ خَلَقَ فَرَزَقَ وَ أَلْهَمَ فَأَنْطَقَ وَ ابْتَدَعَ فَشَرَعَ وَ عَلاَ فَارْتَفَعَ

وَ قَدَّرَ فَأَحْسَنَ وَ صَوَّرَ فَأَتْقَنَ وَ احْتَجَّ فَأَبْلَغَ وَ أَنْعَمَ فَأَسْبَغَ وَ أَعْطَی فَأَجْزَلَ وَ مَنَحَ فَأَفْضَلَ

یَا مَنْ سَمَا فِی الْعِزِّ فَفَاتَ نَوَاظِرَ (خَوَاطِرَ) الْأَبْصَارِ وَ دَنَا فِی اللُّطْفِ فَجَازَ هَوَاجِسَ الْأَفْكَارِ

یَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْمُلْكِ فَلاَ نِدَّ لَهُ فِی مَلَكُوتِ سُلْطَانِهِ وَ تَفَرَّدَ بِالْآلاَءِ وَ الْكِبْرِیَاءِ فَلاَ ضِدَّ لَهُ فِی جَبَرُوتِ شَأْنِهِ

یَا مَنْ حَارَتْ فِی كِبْرِیَاءِ هَیْبَتِهِ دَقَائِقُ لَطَائِفِ الْأَوْهَامِ

وَ انْحَسَرَتْ دُونَ إِدْرَاكِ عَظَمَتِهِ خَطَائِفُ أَبْصَارِ الْأَنَامِ

یَا مَنْ عَنَتِ

الْوُجُوهُ لِهَيْبَتِهِ وَ خَضَعَتِ الرِّقَابُ لِعَظَمَتِهِ وَ وَجِلَتِ الْقُلُوبُ مِنْ خِيفَتِهِ

أَسْأَلُکَ بِهَذِهِ الْمِدْحَهِ الَّتِی لاَ تَنْبَغِی إِلاَّ لَکَ وَ بِمَا وَأَیْتَ بِهِ عَلَی نَفْسِکَ لِدَاعِیکَ مِنَ الْمُؤْمِنِینَ

وَ بِمَا ضَمِنْتَ الْإِجَابَهَ فِیهِ عَلَی نَفْسِکَ لِلدَّاعِینَ

یَا أَسْمَعَ السَّامِعِینَ وَ أَبْصَرَ النَّاظِرِینَ وَ أَسْرَعَ الْحَاسِبِینَ یَا ذَا الْقُوَّهِ الْمَتِینَ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ عَلَی أَهْلِ بَیْتِهِ وَ اقْسِمْ لِی فِی شَهْرِنَا هَذَا خَیْرَ مَا قَسَمْتَ

وَ احْتِمْ لِی فِی قَضَائِکَ خَیْرَ مَا حَتَمْتَ وَ اخْتِمْ لِی بِالسَّعَادَهِ فِیمَنْ خَتَمْتَ

وَ أَحْیِنِی مَا أَحْیَیْتَنِی مَوْفُوراً وَ أَمِتْنِی مَسْرُوراً وَ مَغْفُوراً

وَ تَوَلَّ أَنْتَ نَجَاتِی مِنْ مُسَاءَلَهِ الْبَرْزَخِ وَ ادْرَأْ عَنِّی مُنْکَراً وَ نَکِیراً وَ أَرِ عَیْنِی مُبَشِّراً وَ بَشِیراً

وَ اجْعَلْ لِی إِلَی رِضْوَانِکَ وَ جِنَانِکَ (جَنَّاتِکَ) مَصِیراً وَ عَیْشاً قَرِیراً وَ مُلْکاً کَبِیراً وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ کَثِیراً

مؤلف گوید که این دعایی است که در مسجد صعصعه نیز خوانده می شود

ترجمه

ای خدای صاحب عطاهای فراوان و نعمتهای گوناگون و رحمت بی پایان و قدرت کامل بر هر چیز

و نعم بزرگ و موهبتهای سترگ و بخششهای نیکو و عطاهای عظیم

ای خدایی که وصفت به مثال در نیاید و مانندی بر او تصور نشود و به هیچ قدرتی مغلوب نگردد

ای آنکه خلق کردی و روزی دادی و الهام کردی و نطق دادی و ابداع کردی و شروع به آفرینش کردی و مقامت برتر است

امور را نیکو تقدیر کردی و هر صورت نگاشتی محکم و هر حجت آوردی بلیغ و هر نعمت بخشیدی فراوان و عطایت افزون و جودت افزون از حد است

ای که عزتت به مقام بلندی است که چشمهای بینای

دل بدانجا نرسد و لطفت نزدیک به همه است تا آنکه در قوه فکرها خطور نکند

ای آنکه منفرد به ملک و سلطنت عالمی پس تو را شریک در قدرت و شاهی نیست و در نعمت بخشی و بزرگواری بی مانندی که ضدی در شأن و جلال نداری

ای آنکه در بزرگی و هیبت عقول و اوهام عالی متحیر است

و به کمتر پایه ادراک عظمتت دیده صاحب نظران عاجز است

ای آنکه وجوه سران عالم پیش هیبتت متواضع و گردن عالمی مقابل عظمتت خاضع و دلهای خلق از ترست هراسان است

از تو درخواست دارم به حق این ستایش که لایق غیر تو نیست که به آنچه وعده دادی و بر خود لازم کردی که به دعا کنندگان با ایمانت عطا کنی

و به آنچه اجابت آن را برخود ضمانت کردی برای دعا کنندگان

ای شنواترین شنوندگان و ای بیناترین بینایان عالم و سریعتر محاسبان ای صاحب اقتدار کامل

درود فرست بر محمد (ص) خاتم پیغمبران و بر اهل بیت او و در این ماه بهترین قسمت را نصیب من گردان

و در قصد و قدرت خیر و سعادت را بر من از اموری که حتم نموده ای گردان و مرا در خاتمه از آنان که ختم کارشان بر سعادت کردی قرار ده

و مرا با وسعت و فراوانی زنده بدار و با سرور و نشاط و مغفرت بمیران

و از سؤال و جواب در عالم برزخ تو خود متصدی نجاتم باش و نکیر و منکر را از من دفع کن و فرشته بشارت

را به چشم من بنما

و طریقم را بسوی بهشت و رضوانت قرار ده و زندگانیم را خوش و ملک کبیر نصیبم فرما و درود بر محمد و آلش بسیار فرست.

دعای اللَّهُمَّ یَا مَنْ یَمْلِکُ التَّدْبِیرَ

متن

ظ(بعد از نماز مغرب دستها را بلند کند و بخواند این دعای وارده از حضرت جواد علیه السلام را که در اقبال است

اللَّهُمَّ یَا مَنْ یَمْلِکُ التَّدْبِیرَ وَ هُوَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ

یَا مَنْ یَعْلَمُ خَائِنَهَ الْأَعْیُنِ وَ مَا تُخْفِی الصُّدُورُ وَ تُجِنُّ الضَّمِیرُ وَ هُوَ اللَّطِیفُ الْخَبِیرُ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ نَوَی فَعَمِلَ وَ لاَ تَجْعَلْنَا مِمَّنْ شَقِیَ فَکَسِلَ وَ لاَ مِمَّنْ هُوَ عَلَی غَیْرِ عَمَلٍ یَتَّکِلُ

اللَّهُمَّ صَحِّحْ أَبْدَانَنَا مِنَ الْعِلَلِ وَ أَعِنَّا عَلَی مَا افْتَرَضْتَ عَلَیْنَا مِنَ الْعَمَلِ

حَتَّی یَنْقَضِیَ عَنَّا شَهْرُکَ هَذَا وَ قَدْ أَدَّیْنَا مَفْرُوضَکَ فِیهِ عَلَیْنَا

اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَی صِیَامِهِ وَ وَفِّقْنَا لِقِیَامِهِ وَ نَشِّطْنَا فِیهِ لِلصَّلاَهِ

وَ لاَ تَحْجُبْنَا مِنَ الْقِرَاءَهِ وَ سَهِّلْ لَنَا فِیهِ إِیتَاءَ الزَّکَاهِ

اللَّهُمَّ لاَ تُسَلِّطْ عَلَیْنَا وَصَباً وَ لاَ تَعَباً وَ لاَ سَقَماً وَ لاَ عَطَباً اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا الْإِفْطَارَ مِنْ رِزْقِکَ الْحَلاَلِ

اللَّهُمَّ سَهِّلْ لَنَا فِیهِ مَا قَسَمْتَهُ مِنْ رِزْقِکَ وَ یَسِّرْ مَا قَدَّرْتَهُ مِنْ أَمْرِکَ

وَ اجْعَلْهُ حَلاَلاً طَیِّباً نَقِیّاً مِنَ الْآثَامِ خَالِصاً مِنَ الْآصَارِ وَ الْأَجْرَامِ

اللَّهُمَّ لاَ تُطْعِمْنَا إِلاَّ طَیِّباً غَیْرَ خَبِیثٍ وَ لاَ حَرَامٍ وَ اجْعَلْ رِزْقَکَ لَنَا حَلاَلاً لاَ یَشُوبُهُ دَنَسٌ وَ لاَ أَسْقَامٌ

یَا مَنْ عِلْمُهُ بِالسِّرِّ کَعِلْمِهِ بِالْأَعْلاَنِ یَا مُتَفَضِّلاً عَلَی عِبَادِهِ بِالْإِحْسَانِ

یَا مَنْ هُوَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ وَ بِکُلِّ شَیْ ءٍ عَلِیمٌ خَبِیرٌ

أَلْهِمْنَا ذِکْرَکَ وَ جَنِّبْنَا عُسْرَکَ وَ أَنِلْنَا یُسْرَکَ وَ اهْدِنَا لِلرَّشَادِ وَ وَفِّقْنَا لِلسَّدَادِ

وَ اعْصِمْنَا مِنَ الْبَلاَیَا وَ صُنَّا مِنَ الْأَوْزَارِ وَ الْخَطَایَا

يَا مَنْ لاَ يَغْفِرُ عَظِيمَ الذُّنُوبِ غَيْرُهُ وَ لاَ

يَكْشِفُ السُّوءَ إِلاَّ هُوَ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ

وَ اجْعَلْ صِيَامَنَا مَقْبُولاً وَ بِالْبِرِّ وَ التَّقْوَى مَوْصُولاً وَ كَذَلِكَ فَاجْعَلْ سَعْيَنَا مَشْكُوراً

وَ قِيَامَنَا مَبْرُوراً وَ قُرْآنَنَا (وَ قِرَاءَتَنَا) مَرْفُوعاً وَ دُعَاءَنَا مَسْمُوعاً

وَ اهْدِنَا لِلْحُسْنَى (الْحُسْنَى) وَ جَنِّبْنَا الْعُسْرَى وَ يَسِّرْنَا لِلْيُسْرَى وَ أَعْلِ لَنَا الدَّرَجَاتِ وَ ضَاعِفْ لَنَا الْحَسَنَاتِ

وَ اقْبَلْ مِنَّا الصَّوْمَ وَ الصَّلاَةَ وَ اسْمَعْ مِنَّا الدَّعَوَاتِ وَ اغْفِرْ لَنَا الْخَطِيئَاتِ وَ تَجَاوَزْ عَنَّا السَّيِّئَاتِ

وَ اجْعَلْنَا مِنَ الْعَامِلِينَ الْفَائِزِينَ وَ لاَ تَجْعَلْنَا مِنَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَ لاَ الضَّالِّينَ

حَتَّى يَنْقَضِيَ شَهْرُ رَمَضَانَ عَنَّا وَ قَدْ قَبِلْتَ فِيهِ صِيَامَنَا وَ قِيَامَنَا

وَ زَكَّيْتَ فِيهِ أَعْمَالَنَا وَ غَفَرْتَ فِيهِ ذُنُوبَنَا وَ أَجْزَلْتَ فِيهِ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ نَصِيبَنَا

فَإِنَّكَ الْإِلَهُ الْمُجِيبُ وَ الرَّبُّ الْقَرِيبُ (الرَّقِيبُ) وَ أَنْتَ بِكُلِّ شَيْ‏ءٍ مُحِيط

ترجمه

ای خدائی که تدبیر امور عالم به دست قدرت اوست

و از اشاره به گوشه چشمها و سر دلها و راز درونها آگاه است که او خدای لطیف دانای به تمام اسرار عالم است

ای خدا ما را از آن بندگان صالح گردان که چون نیت کنند در پی آن عمل نمایند و از آنان که به کسالت محروم از سعادتند و آنان که به کاری نکرده اعتماد کنند و پاداش خواهند مگردان

خدایا بدن ما را از امراض سالم دار و به ادای عملی که بر ما فرض کرده ای اعانت فرما

تا آنکه چون این ماه منقضی شود ما هم ادای واجبات تو را کرده باشیم

خدایا در این ماه ما را به روزه آن یاری کن و برای قیام طاعت توفیق عطا فرما و در نماز

نشاط کرامت کن

و ما را از قرائت قرآن محجوب مساز و در این ماه ما را بر ادای زکوه به آسانی موفق دار

ای خدا بر ما بیماری و رنج و درد و هلاک را مسلط مگردان ای خدا افطار ما را از رزق حلال خود روزی گردان

ای خدا در این ماه رزقی که قسمت ما فرموده ای به آسانی برسان و هر چه نصیب و تقدیر ما کرده ای به امر خود سهل فرما

و حلال و دلپسند و پاکیزه از ظلم و گناه و خالص از خطا و زشتی گردان

ای خدا به ما طعامی پاک و نیکو از سفره احسانت بخش نه حرام و پلید و روزی ما را رزق حلالی کن که هیچ ممزوج با ناپاکی و امراض نباشد

ای خدایی که علمش به اسرار ظاهر و امور باطن یکسان است ای آنکه بر بندگان به فضل و کرم احسان می کنی

ای آنکه تو را بر همه کار عالم قدرت کامل است و به همه امور آفرینش آگاهی

بما یاد خود را الهام فرما و از اموری که موجب سختگیری توست دور دار و به آسانی ها موفق ساز و ما را به راه رشاد هدایت فرما

و به کار درست توفیق عطا کن و از بلیه و گناهان محفوظ گردان و از خطا و لغزشها نگاهدار

ای آنکه گناهان بزرگ را جز تو کسی نمی بخشد و درد و غم و اندوه را جز تو کسی برطرف نمی گرداند

ای مهربانترین مهربانان عالم و بزرگوارترین کریمان بر محمد و آل پاکش رحمت

فرستت

و روزه ما را مقبول ساز و از اعمال نیکو و تقوای ما محسوب دار و همچنین در طاعتت سعی ما بپذیر و پاداش عطا فرما

و قیام و نماز ما را پسندیده و قرائت قرآن ما را به آسمان قبولت بالا بر و دعای ما را مستجاب فرما

و به هر کار نیکو ما را هدایت کن و ازسختیها دور ساز و به آسانیها موفق دار و ما را درجات و مقامات عالی عطا فرما و بر حسنات ما بیفزا

و روزه و نماز ما را مقبول درگاهت بگردان و دعاهای ما مستجاب کن و خطاهای ما ببخش و از اعمال بد ما درگذر

و ما را از نیکوکاران و فیروزمندان قرار ده و از غضب شدگان و گمراهان قرار مده

تا آنکه چون ماه رمضان درگذرد نماز و روزه ما را پذیرفته

و اعمال ما را نیک و خالص فرموده و گناهانمان را آمرزیده باشی و از هر خیر و سعادت بزرگترین قسمت به ما عطا فرمایی

که البته تنها تو خدای اجابت کننده و پروردگار نگهبان خلق و نزدیک به بندگانی و به تمام امور عالم محیط هستی.

دعای إِلَهِی عَظُمَ الْبَلَاءُ وَ بَرِحَ الْخَفَاءُ

متن

ظ(یازدهم کفعمی در بلد الامین فرموده این دعای حضرت صاحب الامر علیه السلام است که تعلیم فرمود آن را به شخصی که محبوس بود پس خلاص شد

إِلَهِی عَظُمَ الْبَلَاءُ وَ بَرِحَ الْخَفَاءُ وَ انْكَشَفَ الْغِطَاءُ وَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَ ضَاقَتِ الْأَرْضُ وَ مُنِعَتِ السَّمَاءُ

وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَ إِلَيْكَ الْمُشْتَكَى وَ عَلَيْكَ الْمُعَوَّلُ فِی الشِّدَّهِ وَ الرَّخَاءِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أُولِی الْأَمْرِ

الَّذِینَ فَرَضْتَ عَلَیْنَا طَاعَتَهُمْ وَ عَرَّفْتَنَا بِذَلِکَ مَنْزِلَتَهُمْ

فَفَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجاً عَاجِلاً قَرِیباً کَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ

یَا مُحَمَّدُ یَا عَلِیُّ یَا عَلِیُّ یَا مُحَمَّدُ اکْفِیَانِی فَإِنَّکُمَا کَافِیَانِ وَ انْصُرَانِی فَإِنَّکُمَا نَاصِرَانِ

یَا مَوْلاَنَا یَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ أَدْرِکْنِی أَدْرِکْنِی أَدْرِکْنِی

السَّاعَهَ السَّاعَهَ السَّاعَهَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِین

ترجمه

خدایا بلا و مصایب ما بزرگ شد و بیچارگی ما بسی روشن و پرده از روی کار برداشته شد و امیدم ناامید شد و زمین (با همه پهناوری) بر ما تنگ آمد و آسمان رحمتش از ما منع گردید

و تنها تویی یاور و معین ما و مرجع شکایت ما و یگانه اعتماد ما در هر سختی و آسانی بر لطف توست

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد که صاحب امر الهی (و مقام خلافت) هستند و بر ما اطاعتشان را واجب کردی و بواسطه این مطاع بودن مقامشان را به ما شناساندی

پس به حق منزلت و قدر آنها که به ما فرج و گشایش زود و نزدیک چون چشم بهم زدن یا زودتر عطا فرما

ای محمد و ای علی ای علی و ای محمد شما مرا کفایت کنید که شما کافی هستید و مرا یاری کنید که شما یاران منید

ای مولای من ای صاحب الزمان فریادرس فریادرس فریادرس مرا دریاب مرا دریاب مرا دریاب

همین ساعت همین ساعت همین ساعت زود زود زود ای مهربانترین مهربانان به حق محمد و آل اطهارش.

دعای إِلَهِی هَذِهِ صَلاَتِی صَلَّیْتُهَا لاَ لِحَاجَهٍ

متن

إِلَهِی هَذِهِ صَلاَتِی صَلَّیْتُهَا لاَ لِحَاجَهٍ مِنْکَ إِلَیْهَا وَ لاَ رَغْبَهٍ مِنْکَ فِیهَا

إِلاَّ تَعْظِیماً وَ طَاعَهً وَ إِجَابَهً لَکَ إِلَی مَا أَمَرْتَنِی بِهِ

إِلَهِی إِنْ کَانَ فِیهَا خَلَلٌ أَوْ نَقْصٌ مِنْ رُکُوعِهَا أَوْ سُجُودِهَا فَلاَ تُؤَاخِذْنِی وَ تَفَضَّلْ عَلَیَّ بِالْقَبُولِ وَ الْغُفْرَان

ترجمه

ای خدا این نماز من که بجا آوردم تو را به آن نیازی نیست و میل و رغبتی به آن نخواهد بود

جز آنکه من بتعظیم جلال تو و اطاعت فرمان تو و اجابت امر تو بجای آوردم،

ای خدای من اگر در این نماز خلل و فسادی رخ داده در رکوع و سجودش (لطف کن) و از من مؤاخذه مفرما و به فضل و رحمتت بپذیر و بر من ببخش.

دعای امام جواد (علیه السلام) در دفع غم

متن

ظ(مؤلف گوید که از برای فرج و رفع گرفتاری و غم نیز نافع است مواظبت بر این ذکر که حضرت جواد علیه السلام تعلیم فرموده

يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْ ءٍ وَ لاَ يَكْفِي مِنْهُ شَيْ ءٌ اكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي

ترجمه

ای آنکه کفایت از همه چیز می کنی و هیچ چیز از تو کفایت نمی کند مهمات امور مرا کفایت فرما.

دعای امام رضا(علیه السلام) و زیارت پیامبر اسلام (صلّی الله علیه و آله و سلّم)

متن

ظ(جامع این کتاب عباس قمی عُفِيَ عَنْهُ گوید که من هر گاه خواستم زیارت کنم آن حضرت را به این زیارت اول زیارت می کنم آن حضرت را به نحوی که حضرت امام رضا علیه السلام تعلیم بزنطی فرموده بعد از آن این زیارت را می خوانم و کیفیت آن چنان است که روایت شده به سند صحیح که ابن ابی نصر خدمت امام رضا علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله باید فرستاد فرمود می گویی

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ

أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَ عَبَدْتَهُ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ

فَجَزَاکَ اللَّهُ یَا رَسُولَ اللَّهِ أَفْضَلَ مَا جَزَی نَبِیّاً عَنْ أُمَّتِهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی إِبْرَاهِیمَ وَ آلِ إِبْرَاهِیمَ إِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِید

ترجمه

سلام بر تو ای رسول خدا و رحمت و برکات خدا بر تو باد

سلام بر تو ای حضرت محمد بن عبد الله (ص) سلام بر تو ای برگزیده خدا

سلام بر تو ای حبیب خدا سلام بر تو ای دوست خاص خدا سلام بر تو ای امین وحی خدا

گواهی می دهم که تو پیغمبر و فرستاده خدایی و گواهی می دهم که تو محمد بن عبد الله (بنده خاص خدایی)

و گواهی می دهم که کاملا امتت را

وعظ و نصیحت فرمودی و جهاد در راه خدا نمودی و خدا را به اخلاص بندگی کردی تا به مقام یقین کامل (وقت مرگ) رسیدی

پس خدا تو را ای رسول حق پاداش دهد نیکوتر از هر پاداشی که به هر پیغمبر برای هدایت امت داده است

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) بهترین درودی که بر ابراهیم (ع) و آلش فرستادی که تو بسیار ستوده صفات و بزرگواری.

دعای امام سجاد (علیه السلام) در دفع ضرر

متن

ظ(و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام مروی است که فرمود من پروا نمی کنم هر گاه بگویم این کلمات را اگر جمع شوند برای ضرر من جن و انس

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ مِنَ اللَّهِ وَ إِلَی اللَّهِ وَ فِی سَبِیلِ اللَّهِ

اللَّهُمَّ إِلَیْکَ أَسْلَمْتُ نَفْسِی وَ إِلَیْکَ وَجَّهْتُ وَجْهِی وَ إِلَیْکَ فَوَّضْتُ أَمْرِی

فَاحْفَظْنِی بِحِفْظِ الْإِیمَانِ مِنْ بَیْنِ یَدَیَّ وَ مِنْ خَلْفِی وَ عَنْ یَمِینِی وَ عَنْ شِمَالِی وَ مِنْ فَوْقِی وَ مِنْ تَحْتِی

وَ ادْفَعْ عَنِّی بِحَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ فَإِنَّهُ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیم

ترجمه

به نام خدا و به ذات خدا و از خدا و بسوی خدا و در راه خدا

بار خدایا خود را به تو تسلیم کردم و به درگاه تو روی آوردم و به تو واگذاردم

کارم را پس مرا حفظ فرمای به حفظ ایمان از جلو و دنبال سر و از راست و از چپ من و از بالای سر من و از زیر پایم

و دفع کن از من به قدرت و حول خود بدرستی که هیچ جنبش و توانی نیست مگر به خداوند بلند مرتبه بزرگ مقام.

دعای امام سجاد (علیه السلام) در شب ۲۷ ماه رمضان

متن

ظ(و منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب این دعا را مکرر می خواند از اول شب تا به آخر شب

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی التَّجَافِیَ عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَ الْإِنَابَهَ إِلَی دَارِ الْخُلُودِ وَ الِاسْتِعْدَادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْت

ترجمه

بار خدایا دوری گزیدن از خانه غرور و فریب را روزی من فرما و هم بازگشت بسوی خانه جاویدان و هم آمادگی برای مرگ را پیش از فرا رسیدنش روزی من گردان.

دعای امام سجاد (علیه السلام) در ماه رجب

متن

ظ(اول آنکه در تمام ایام ماه رجب بخواند این دعا را که روایت شده حضرت امام زین العابدین علیه السلام در حجر در غره رجب خواند

یَا مَنْ یَمْلِکُ حَوَائِجَ السَّائِلِینَ وَ یَعْلَمُ ضَمِیرَ الصَّامِتِینَ لِکُلِّ مَسْأَلَهٍ مِنْکَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَ جَوَابٌ عَتِیدٌ

اللَّهُمَّ وَ مَوَاعِیدُکَ الصَّادِقَهُ وَ أَیَادِیکَ الْفَاضِلَهُ وَ رَحْمَتُکَ الْوَاسِعَهُ

فَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَقْضِیَ حَوَائِجِی لِلدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیر

ترجمه

ای خدایی که مالک حاجتهای فقیران و دانا به اسرار خاموشانی هر سؤالی را همان لحظه می شنوی و پاسخش را آماده داری

ای خدا وعده های تو همه صادق و نعمتت فراوان و رحمتت وسیع است

پس از تو درخواست می کنم که بر محمد (ص) و آل محمد درود فرستی

و حوایج مرا در دنیا و آخرت برآوری که البته تو بر هر چیز توانایی.

دعای امام سجاد (علیه السلام) در هنگام غم و اندوه

متن

وَ کَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَیْهِ السَّلَامُ إِذَا عَرَضَتْ لَهُ مُهِمَّهٌ أَوْ نَزَلَتْ بِهِ مُلِمَّهٌ وَ عِنْدَ الْکَرْبِ

یَا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقَدُ الْمَکَارِهِ وَ یَا مَنْ یَفْثَأُ بِهِ حَدُّ الشَّدَائِدِ وَ یَا مَنْ یُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَی رَوْحِ الْفَرَجِ

ذَلَّتْ لِقُدْرَتِکَ الصِّعَابُ وَ تَسَبَّبَتْ بِلُطْفِکَ الْأَسْبَابُ وَ جَرَى بِقُدرَتِکَ الْقَضَاءُ وَ مَضَتْ عَلَى إِرَادَتِکَ الْأَشْيَاءُ

فَهِيَ بِمَشِيَّتِکَ دُونَ قَوْلِکَ مُؤْتَمِرَةٌ وَ بِإِرَادَتِکَ دُونَ نَهْيِکَ مُنْزَجِرَةٌ

أَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهِمَّاتِ وَ أَنْتَ الْمَفْزَعُ فِي الْمُلِمَّاتِ لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ وَ لَا يَنْکَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا کَشَفْتَ

وَ قَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَأَّدَنِي ثِقْلُهُ وَ أَلَمَّ بِي مَا قَدْ بَهَظَنِي حَمْلُهُ

وَ بِقُدْرَتِکَ أَوْرَدْتَهُ عَلَيَّ وَ بِسُلْطَانِکَ وَجَّهْتَهُ إِلَيَ

فَلَا مُصْدِرَ لِمَا أَوْرَدْتَ وَ لَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ وَ لَا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتَ وَ لَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ

وَ لَا مُيَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَ وَ لَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ افْتَحْ لِي يَا رَبِّ بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِکَ وَ اکْسِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِکَ

وَ أَنِلْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكَوْتُ وَ أَذِقْنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ فِيمَا سَأَلْتُ

وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً وَ فَرَجاً هَنِيئاً وَ اجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِکَ مَخْرَجاً وَحِيّاً

وَ لَا تَشْغَلْنِي بِالاِهْتِمَامِ عَنْ تَعَاهُدِ فُرُوضِکَ وَ اسْتِعْمَالِ سُنَّتِکَ

فَقَدْ ضِقْتُ

لِمَا نَزَلَ بِی یَا رَبِّ ذَرْعاً وَ امْتَلَأْتُ بِحَمْلِ مَا حَدَثَ عَلَیَّ هَمّاً وَ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَی کَشْفِ مَا مُنِیتُ بِهِ

وَ دَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِیهِ فَافْعَلْ بِی ذَلِکَ وَ إِنْ لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ مِنْکَ یَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِیم

ترجمه

نیایش هفتم

ای خداوندی که گره کارهای فرو بسته به تو گشوده می شود و سختیها به تو آسان می گردد، ای خداوندی که از تو خواهند رهایی از تنگناها را

و یافتن آسودگی را به قدرت تو دشواری خوارمایه گردد و به لطف تو اسباب کارها ساخته آید. قضا به قدرت تو جاری است و هر چیزی بر وفق اراده تو پدید آمده است:

به مشیت تو فرمانبر است و به گفتار آمرانه اش نیاز نیست، به اراده تو بازداشتنی است و به گفتار بازدارنده اش نیاز نیست.

تویی آن که در مهمات بخوانند و در سختیها به او پناه جویند. هیچ بلایی از سرما نرود جز آنکه تواش برانی و هیچ اندوهی از دل ما رخت نبندد مگر آنکه تواش از میان برداری.

ای پروردگار من، بر من محنتی رسیده که بار گرانش مرا از پای در آورده است و به رنجی در افتاده ام که بر خود هموار نتوانم کرد.

تو خود به قدرت خویش آن محنت و رنج بر من وارد آورده ای و به سوی من روانه داشته ای.

آنچه را تو وارد آورده ای کس بازگرداندن نتواند و آنچه را تو روانه داشته ای کس دفع نتواند و آن در را که تو بسته ای کس گشادن نتواند و آن در را که تو گشاده ای کس بستن نتواند.

چون کسی را به رنج افکنی کس راحتش نرساند و چون کسی را

خوار داری کس عزیز نگرداند.

پس درود بفرست بر محمد و خاندانش. ای پروردگار من، به فضل خویش در آسایش بر من بگشای و به قدرت خویش سطوت اندوه را بر من بشکن

و در آنچه زبان شکایت گشوده ام به رحمت نظر کن و مرا حلاوت استجابت در هر چه خواسته ام بچشان

و از نزد خویش رحمتی و گشایشی خوشگوار بر من ارزانی دار و راه رهایی در پیش پای من بگشای.

چنان مکن که به سبب اندوه از انجام دادن فرایض و مستحبات تو بازمانم،

که من ای پروردگار، در برابر این محنت که بر من وارد آمده بی طاقتم و پیمانه شکیباییم از آن اندوه که نصیب من گردیده اینک لبریز است. تنها تویی که توانی آن اندوه را از میان برداری

و آن بلا را که بدان گرفتار آمده ام دفع کنی. پس مرا از بند بلا وارهان اگر چه شایسته آن نباشم. یا ذا العرش العظیم.

دعای امام صادق (علیه السلام) در آخر ماه رمضان

متن

ظ(چهارم بخواند این دعا را که شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده

اَللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِی أَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْآنَ وَ قَدْ تَصَرَّمَ

وَ أَعُوذُ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ یَا رَبِّ أَنْ یَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَیْلَتِی هَذِهِ

أَوْ یَتَصَرَّمَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَ لَکَ قِبَلِی تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ تُرِیدُ أَنْ تُعَذِّبَنِی بِهِ یَوْمَ أَلْقَاک

ترجمه

بار خدایا این ماه رمضان است که در آن قرآن را نازل فرمودی روی بر تافت و درگذشت

و من به آبروی کریمت پروردگارا پناه می برم از اینکه سپیده دم این شب بر من برآید

یا بگذرد ماه رمضان و در عهده من از برایت مسئولیت یا بزهی ماند که بدان خواهی روز ملاقات کیفرم دهی

دعای امام صادق (علیه السلام) در روز جمعه

متن

ظ(بیست و یکم از اعمال روز جمعه آنکه چون زوال شمس شود بخواند دعایی را که محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است و آن به نحوی که در مصباح شیخ است آن است که بگوید

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ

وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبِیراً

پس بگوید

یَا سَابِغَ النِّعَمِ یَا دَافِعَ النِّقَمِ یَا بَارِئَ النَّسَمِ

یَا عَلِیَّ الْهِمَمِ یَا مُغْشِیَ الظُّلَمِ یَا ذَا الْجُودِ وَ الْکَرَمِ

یَا کَاشِفَ الضُّرِّ وَ الْأَلَمِ یَا مُونِسَ الْمُسْتَوْحِشِینَ فِی الظُّلَمِ یَا عَالِماً لَا یُعَلَّمُ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ یَا مَنِ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَ ذِکْرُهُ شِفَاءٌ وَ طَاعَتُهُ غَنَاءٌ (غِنًی)

ارْحَمْ مَنْ رَأْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَ سِلَاحُهُ الْبُکَاءُ

سُبْحَانَکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَام

ترجمه

هیچ خدایی بجز خدای یکتا نیست و او بزرگتر از حد وصف است و منزه است خدا

و ستایش مخصوص خداست که نه کس را به فرزندی گرفته و نه شریکی در ملک وجود دارد

و قدرت بی نهایتش از یاری هر کس بی نیاز است و او را به بزرگی یاد کن که بزرگی خاص اوست

ای بخشنده نعمتها ای برطرف کننده سختیها ای آفریننده بندگان

ای بلند همت ای پرده پوش ظلمها ای صاحب جود و کرامت

ای برطرف کننده مصائب و آلام ای مونس دلهای پریشان در تاریکی عالم ای دانای بی معلم

درود فرست بر محمد (ص) و

آل محمد (ع)

و با من آن کن که سزاوار توست ای خدایی که نام او دوای دردها و یاد او شفای امراض و اطاعت او بینیازی است

ترحم کن بر حال کسی که سرمایه اش امیدواری به تو و وسیله اش گریه و زاری به درگاه توست

منزهی تو هیچ خدایی غیر تو نیست ای مهربان ای صاحب منت بر خلق ای پدید آرنده آسمانها و زمین ای صاحب جلال و بزرگواری.

دعای امام صادق (علیه السلام) در شب ۱ ماه رمضان

متن

ظ(دوازدهم بخواند در این شب این دعای مأثور از حضرت صادق علیه السلام را که در اقبال است

اَللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ مُنَزِّلَ الْقُرْآنِ

هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِی أَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْآنَ وَ أَنْزَلْتَ فِیهِ آیَاتٍ بَیِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَی وَ الْفُرْقَانِ

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا صِیَامَهُ وَ أَعِنَّا عَلَی قِیَامِهِ اللَّهُمَّ سَلِّمْهُ لَنَا وَ سَلِّمْنَا فِیهِ وَ تَسَلَّمْهُ مِنَّا فِی یُسْرٍ مِنْکَ وَ مُعَافَاةٍ

وَ اجْعَلْ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ

وَ فِیمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَکِیمِ فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِی لاَ یُرَدُّ وَ لاَ یُبَدَّلُ

أَنْ تَکْتُبَنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِکَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئَاتُهُمْ

وَ اجْعَلْ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ أَنْ تُطِیلَ لِی فِی عُمْرِی وَ تُوَسِّعَ عَلَیَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلاَل

ترجمه

بار خدایا تویی پروردگار ماه رمضان فرو فرستنده قرآن

این ماه رمضان است که قرآن را در آن نازل فرمودی و در آن نشانه های روشن از هدایت و تمیز حق از باطل قرار دادی

خدایا ما را روزه گرفتن در این ماه روزی فرما و ما را بر قیام و نماز در آن یاری کن بار خدایا این ماه را برای ما سالم دار و ما را هم در آن سلامت بدار و بگیر از ما آن را در سلامتی و عافیت و مقرر فرمای

در قضا و قدرت که از آن گریزی نیست

و در آنچه جدا فرمایی در آن از امور حکیمانه در شب قدر از قضایی که برگشت ندارد و تبدیل نپذیرد

اینکه بنویسی مرا از حاجیان بیت الحرامت آنان که حجشان نیکو است و سعیشان قدر دانی شود و گناهانشان آمرزیده گردد و

بد کرداریشان جبران گردد

(و ای خدا) مقرر فرما در قضا و قدرت برای من طول عمر و فراخی بر من از روزی حلالت.

دعای امام صادق (علیه السلام) در ماه رجب

متن

ظ(سوم شیخ در مصباح فرموده معلی بن خنیس از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود بخوان در ماه رجب

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ صَبْرَ الشَّاکِرِینَ لَکَ وَ عَمَلَ الْخَائِفِینَ مِنْکَ وَ یَقِینَ الْعَابِدِینَ لَکَ

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ وَ أَنَا عَبْدُکَ الْبَائِسُ الْفَقِیرُ

أَنْتَ الْغَنِیُّ الْحَمِیدُ وَ أَنَا الْعَبْدُ الذَّلِیلُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ امْنُنْ بِغِنَاکَ عَلَی فَقْرِی

وَ بِحِلْمِکَ عَلَی جَهْلِی وَ بِقُوَّتِکَ عَلَی ضَعْفِی یَا قَوِیُّ یَا عَزِیزُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الْأَوْصِیَاءِ الْمَرْضِیِّینَ

وَ اکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

مؤلف گوید که سید بن طاوس نیز این دعا را در اقبال روایت کرده و از روایت او ظاهر می شود که این دعا جامعترین دعاها است و در همه اوقات می توان خواند

ترجمه

ای خدا از تو درخواست می کنم که مرا صبر شکرگزاران عطا کنی و عمل خدا ترسان و یقین اهل عبادت را نصیبم فرمایی

ای خدا تو بلند مقام و بزرگی و من بنده بینوای فقیر توام

تو غنی و ستوده صفات و من عبد ذلیل توام

ای خدا درود فرست بر محمد (ص) و آلش و منت گذار بر من به غنایت بر فقرم

و به حلمت بر جهل و به توانائیت بر ناتوانی من ای توانای با عزت

ای خدا درود فرست بر محمد (ص) و آلش که اوصیاء پسندیده رسول تواند

و مهمات امور دنیا و آخرت مرا کفایت فرما ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای امام صادق (علیه السلام) در وداع ماه رمضان

متن

ظ(اول دعـای وداع ماه مبارک رمضان است شیخ کلینی رضوان الله علیه در کتاب کافی روایت کرده از ابو بصیر از حضـرت صادق علیه السلام این دعا را برای وداع ماه رمضان

اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْمُنْزَلِ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِی أُنْزِلَ فِیهِ الْقُرْآنُ

وَ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ وَ قَدْ تَصَرَّمَ فَأَسْأَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَ کَلِمَاتِکَ التَّامَّهِ

إِنْ کَانَ بَقِیَ عَلَیَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لِی أَوْ تُرِیدُ أَنْ تُعَذِّبَنِی عَلَیْهِ أَوْ تُقَایِسَنِی بِهِ

أَنْ لاَ یَطْلُعَ فَجْرُ هَذِهِ اللَّیْلَهِ أَوْ یَتَصَرَّمَ هَذَا الشَّهْرُ إِلاَّ وَ قَدْ غَفَرْتَهُ لِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِکَ کُلِّهَا أَوَّلِهَا وَ آخِرِهَا مَا قُلْتَ لِنَفْسِکَ مِنْهَا

وَ مَا قَالَ الْخَلاَئِقُ الْحَامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ الْمَعْدُودُونَ (الْمُعَدِّدُونَ) الْمُوَفِّرُونَ (الْمُؤْثِرُونَ) ذِکْرَکَ وَ الشُّکْرَ لَکَ

الَّذِینَ أَعَنْتَهُمْ عَلَی أَدَاءِ حَقِّکَ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِکَ مِنَ الْمَلاَئِکَهِ الْمُقَرَّبِینَ

وَ النَّبِیِّینَ وَ الْمُرْسَلِینَ وَ أَصْنَافِ النَّاطِقِینَ وَ الْمُسَبِّحِینَ لَکَ مِنْ جَمِیعِ الْعَالَمِینَ

عَلَی أَنَّکَ بَلَّغْتَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَ عَلَیْنَا مِنْ نِعَمِکَ

وَ عِنْدَنَا مِنْ قِسَمِکَ وَ إِحْسَانِکَ وَ تَظَاهُرِ امْتِنَانِکَ

فَبِذَلِکَ لَکَ مُنْتَهَی الْحَمْدِ الْخَالِدِ الدَّائِمِ الرَّاکِدِ الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ

الَّذِی لاَ یَنْفَدُ طُولَ الْأَبَدِ جَلَّ ثَنَاؤُکَ أَعَنْتَنَا عَلَیْهِ

حَتَّی قَضَیْتَ عَنَّا صِیَامَهُ وَ قِیَامَهُ مِنْ صَلاَهٍ وَ مَا کَانَ مِنَّا فِیهِ مِنْ بِرٍّ أَوْ شُکْرٍ أَوْ ذِکْرٍ

اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِأَحْسَنِ قَبُولِکَ وَ تَجَاوُزِکَ وَ عَفْوِکَ وَ صَفْحِکَ وَ غُفْرَانِکَ وَ حَقِیقَهِ رِضْوَانِکَ

حَتَّی تُظَفِّرَنَا (تُظْفِرَنَا) فِیهِ بِکُلِّ خَیْرٍ مَطْلُوبٍ وَ جَزِیلِ عَطَاءٍ مَوْهُوبٍ

وَ تُوقِیَنَا فِیهِ مِنْ کُلِّ مَرْهُوبٍ أَوْ بَلاَءٍ مَجْلُوبٍ أَوْ ذَنْبٍ مَکْسُوبٍ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِعَظِیمِ مَا سَأَلَکَ بِهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِکَ مِنْ کَرِیمِ أَسْمَائِکَ وَ جَمِیلِ ثَنَائِکَ وَ خَاصَّهِ دُعَائِکَ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَجْعَلَ شَهْرَنَا هَذَا أَعْظَمَ شَهْرِ رَمَضَانَ مَرَّ عَلَیْنَا مُنْذُ أَنْزَلْتَنَا إِلَی الدُّنْیَا بَرَکَهً فِی عِصْمَهِ دِینِی وَ خَلاَصِ نَفْسِی

وَ قَضَاءِ حَوَائِجِی وَ تُشَفِّعَنِی فِی مَسَائِلِی وَ تَمَامِ النِّعْمَهِ عَلَیَّ وَ صَرْفِ السُّوءِ عَنِّی وَ لِبَاسِ الْعَافِیَهِ لِی فِیهِ

وَ أَنْ تَجْعَلَنِی بِرَحْمَتِکَ مِمَّنْ خِرْتَ (خُرْتَ) (ادَّخَرْتَ) لَهُ لَیْلَهَ الْقَدْرِ وَ جَعَلْتَهَا لَهُ خَیْراً مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

فِی أَعْظَمِ الْأَجْرِ وَ کَرَائِمِ الذُّخْرِ وَ حُسْنِ الشُّکْرِ وَ طُولِ الْعُمْرِ وَ دَوَامِ الْیُسْرِ

اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُکَ بِرَحْمَتِکَ وَ طَوْلِکَ وَ عَفْوِکَ وَ نَعْمَائِکَ وَ جَلاَلِکَ وَ قَدِیمِ إِحْسَانِکَ وَ امْتِنَانِکَ

أَنْ لاَ تَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا لِشَهْرِ رَمَضَانَ حَتَّی تُبَلِّغَنَاهُ مِنْ قَابِلٍ عَلَی أَحْسَنِ حَالٍ

وَ تُعَرِّفَنِی هِلاَلَهُ مَعَ النَّاظِرِینَ إِلَیْهِ وَ الْمُعْتَرِفِینَ (وَ الْمُتَعَرِّفِینَ) لَهُ فِی أَعْفَی عَافِیَتِکَ وَ أَنْعَمِ نِعْمَتِکَ

وَ أَوْسَعِ رَحْمَتِکَ وَ أَجْزَلِ قِسَمِکَ یَا رَبِّیَ الَّذِی لَیْسَ لِی رَبٌّ غَیْرُهُ

لاَ یَکُونُ هَذَا الْوَدَاعُ مِنِّی لَهُ وَدَاعَ فَنَاءٍ وَ لاَ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی لِلِقَاءٍ حَتَّی تُرِیَنِیهِ مِنْ قَابِلٍ

فِی أَوْسَعِ النِّعَمِ وَ أَفْضَلِ الرَّجَاءِ وَ أَنَا

لَکَ عَلَی أَحْسَنِ الْوَفَاءِ إِنَّکَ سَمِیعُ الدُّعَاءِ

اللَّهُمَّ اسْمَعْ دُعَائِی وَ ارْحَمْ تَضَرُّعِی وَ تَذَلُّلِی لَکَ وَ اسْتِکَانَتِی وَ تَوَکُّلِی عَلَیْکَ

وَ أَنَا لَکَ مُسَلِّمٌ لاَ أَرْجُو نَجَاحاً وَ لاَ مُعَافَاةً وَ لاَ تَشْرِیفاً وَ لاَ تَبْلِیغاً إِلاَّ بِکَ وَ مِنْکَ

وَ امْنُنْ عَلَیَّ جَلَّ ثَنَاؤُکَ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُکَ بِتَبْلِیغِی شَهْرَ رَمَضَانَ

وَ أَنَا مُعَافًی مِنْ کُلِّ مَکْرُوهٍ وَ مَحْذُورٍ وَ مِنْ جَمِیعِ الْبَوَائِقِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَعَانَنَا عَلَی صِیَامِ هَذَا الشَّهْرِ وَ قِیَامِهِ حَتَّی بَلَّغَنِی آخِرَ لَیْلَهٍ مِنْه

ترجمه

ای خدا تو خود در کتابی که نازل کردی فرمودی ماه رمضان آن ماهی است که در آن قرآن نازل شده

و این شهر مبارک رمضان به پایان رسید پس از تو درخواست می کنم به حق ذات بزرگوار کریمت و به حق کلمات تامه خاصانت

که اگر تا اکنون بر من گناهی باقی است که هنوز نبخشیده ای و اراده عذاب و رنج مرا به آن گناه داری

ای خدا آن گناه را پیش از آنکه صبح این شب آخر رمضان طلوع کند و این ماه تمام به پایان رسد کرم کن و از آن گنه درگذر ای مهربانترین مهربانان عالم

ای خدا تو را ستایش می کنم به جمیع صفات کمالت از اول تا به آخر آنچه را تو خود در ستایش خویش فرموده ای

و آنچه خلایقی که با کمال جهد و توجه پس به حمد و ستایشت و با تعظیم به ذکر و شکرت می پردازند

یعنی آن کسانی که تو آنان را بر اداء حق بندگیت یاری کردی از انواع خلق از ملائکه مقرب

و پیمبران و رسولان و اصناف ناطقین به ذکرت و

تسبیح گویان حضرتت تمام عالمیان به همه این حمدها تو را ستایش می کنیم

که تو مـا را به این ماه رمضان رسانیـدی در حالی که نعمتهایت بر ما وافر و نزد ما از قسـمت روزیت و کرم و احسان و امتنانت متظاهر بود

پس در مقابل این نعمتها تو را حمد کنیم ستایش شایسته در منتهای حد حمدی همیشگی و بر دوام و ثبات و مخلد و سرمدی

که طول ابدیت آن حمد را پایان ندهد ای خدا ثنای تو بزرگ است تو ما را یاری کردی بر اداء وظیفه این ماه شریف

تا آنکه روزه آن و اقامه نماز و آنچه از اعمال خیر و شکر و ذکر تو کردیم تو از ما ادا فرمودی

پروردگارا پس تو از کرم اعمال خیر ما را بحـد کامل بپـذیر و مقبول درگاهت بگردان و از ما بکرمت درگذر و ما را مشـمول عفو و ملاطفت و آمرزش خود و حقیقت خوشنودی خویش قرار ده

تا ما را در این ماه فیروز و موفق بر هر کار نیکوی مطلوب و عطای بزرگ موهبت گردانی

و هم از کرم از هر چه مخوف و ترسناک است و هر بلا که بسوی ما می کشند و هر گناه که به عمل آریم ما را از آن محفوظ دار

ای خـدا از تـو درخواست می کنم به عظیم امری که احـدی از خلقت درخواست کننـداز اسـماء کریم و ثنـای جمیـل و دعـای خاص تو

که نخست درود فرستی بر محمد و آل محمد (ع)

و این ماه رمضان ما را بزرگترین و

با برکت ترین ماه مبارکی قرار ده که از هنگامی که ما را به دار دنیا آوردی تا کنون بر ما گذشته است هم از جهت حفظ دین و خلاص و نجات جانم

و هم از جهت برآمدن حاجتهایم و مرا تو خود شفیع باش در مسئلتهایم از درگاهت و اعطای نعمت کامل و برطرف شدن بدیها از من و پوشیدن لباس ببخش و عافیت برایم در این ماه شریف

و هم در این ماه از لطف و رحمتت مرا از آنان قرار ده که ثواب لیله القدر را که بهتر در اجر از هزار ماه است بر آنها اختیار و ذخیره کرده ای

و هم ذخیره های پر بهای دیگر و شکرگزاری نیکو و طول عمر و آسایش دائم

ای خدا و از تو سؤال می کنم به حق رحمت واسعه و احسان و عفو و بخشش نعمتهایت و به حق جلال و عظمت عطاء و احسان قدیم ازلیت

که این رمضان را آخر عهد عمر من با ماه مبارک رمضان قرار ندهی تا در سال آتیه هم بر بهترین حال مرا نایل سازی به ثواب ماه مبارک

و هلال ماه رمضان را بمن نشان دهی با سایر مؤمنانی که بنظاره ماه شب اول پرداخته و مقر و معترف باحترام این ماهند در حالی که در عافیت و آسایش کامل باشم و بهترین نعمتها

و وسیعترین رحمت و عظیم تر قسمت ای پروردگار من که جز تو مرا پروردگاری نیست

این وداعی که با ماه رمضان کردم وداع فنا و مرگ و آخرین عهد ملاقاتم با ماه مبارک رمضان نباشد تا

آنکه به من در سال آتیه باز ماه رمضان را بنمایی

در حالی که در وسیعترین نعمت باشم و بهترین امید و با تو در بهترین عهد وفاداری باشم البته تو مستجاب کننده دعای خلقی

ای خدا دعای مرا اجابت کن و به تضرع و زاریم ترحم فرما و بر ذلت و خواریم و اعتماد و توکلم بر حضرتت رحم آر

و من تسلیم فرمان توام و امید نجاح و رستگاری و سلامت و شرافت و نیل به مقصد جز به حضرتت و از درگاه کرمت ندارم

و بر من منت گذار ای خدایی که ثنایت بزرگ و نامهای مبارکت مقدس است و عمر مرا تا به رمضان دیگر برسان

در حالی که مرا سلامتی و آسایش از هر امر ناگوار و ترسناک و عافیت از هر سختی و بلاء عطا فرما

شکر و ستایش خدای را که ما را برای روزه این ماه شریف یاری فرمود و بر قیام نماز تا آخرین لیله ماه مبارک مرا نایل گردانید.

دعای امام علی (علیه السلام) در لیله المبیت

متن

أَصْبَحْتُ اللَّهُمَّ مُعْتَصِماً بِذِمَامِكَ الْمَنِيعِ الَّذِی لَا يُطَاوَلُ وَ لَا يُحَاوَلُ

مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَ طَارِقٍ مِنْ سَائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَ مَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَ النَّاطِقِ

فِی جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ وَلَاءِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ

مُحْتَجِباً مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِی إِلَى أَذِيَّةٍ بِجِدَارٍ حَصِينٍ الْإِخْلَاصِ فِی الِاعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَ التَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ

مُوقِناً أَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَ مَعَهُمْ وَ فِيهِمْ وَ بِهِمْ

أُوَالِی مَنْ وَالَوْا وَ أُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا

فَأَعِذْنِی اللَّهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا أَتَّقِيهِ يَا عَظِيمُ حَجَزْتُ الْأَعَادِیَ عَنِّی بِبَدِيعِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ

إِنَّا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدّاً وَ

مِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لاَ يُبْصِرُونَ

و این دعا در هر صبح و شام خوانده می شود و آن دعای امیر المؤمنین علیه السلام است در لیله المبیت

ترجمه

خدایا صبح کردم در حالی که به رشته بلند و محکم (توحید) تو چنگ زدم که هیچ رشته از آن بلندتر و محکمتر نیست

که مرا حفظ کنی از شر هر ظالم و دزد رهزن و از شر مخلوقات دیگری که خلق فرموده ای و از هر چه آفریده ای از گویا و خموش

که ترسناک باشد مرا در پناهت حفظ کنی و در لباس زیبای محبت اهل بیت پیغمبرت مستور گردانی

و از هر ذی شری که قصد اذیت من کند به سنگر محکم اخلاص تو و اقرار بحقانیت اهل بیت و چنگ زدن برشته محبت اهل بیت در آمدم

در حالی که یقین دارم که حق از اهل بیت است و با آنها است و در دست آنها است و به آنها راه حق توان یافت

هر که را آنها دوست دارند دوست می دارم و از هر چه دوری جویند دوری می جویم

پس بار الها مرا از شر هر چه از آن می ترسم در پناه خود بدار ای خدای بزرگ من دفع دشمنانم را به یاری تو که آفریننده آسمانها و زمینی می کنم

که فرمودی ما سدی محکم در پیش رو و سدی از پشت سر آن دشمنان (اهل ایمان) قرار دادیم و ما در آن سد آنها را احاطه کنیم که هیچ نبینند

دعای بالاپی سر امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(شانزدهم از جمله اعمال در آن حرم دعایی است که ابن فهد رحمه الله علیه در عده الداعی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمودند هر که از برای او حاجتی باشد بسوی خداوند عز و جل پس بایستد در نزد

سر امام حسین علیه السلام و بگوید

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ تَشْهَدُ مَقَامِي وَ تَسْمَعُ كَلاَمِي وَ أَنَّكَ حَيٌّ عِنْدَ رَبِّكَ تُرْزَقُ

فَاسْأَلْ رَبَّكَ وَ رَبِّي فِي قَضَاءِ حَوَائِجِي

بدرستیکه حاجت او برآورده می شود إن شاء الله تعالی

ترجمه

ای ابا عبد الله گواهی می دهم که تو مقام و مکان مرا می نگری و سخن گفتن مرا می شنوی و اینکه تو زنده ای نزد پروردگارت روزی خوری

پس از پروردگار من و پروردگار خودت بخواه برآوردن حوایج مرا

دعای بِسْمِ اللَّهِ نُورٌ

متن

ظ(سید بن طاوس در مهج الدعوات روایتی از سلمان نقل فرموده که در آخرش مذکور است چیزی که حاصلش این است حضرت فاطمه علیها السلام آموخت به من کلامی که از حضرت رسول صلی الله علیه و آله آموخته بود و در وقت صبح و شام آن را میخواند و فرمود اگر میخواهی در دنیا هرگز تو را تب نگیرد مداومت کن بر آن و آن این است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ النُّورِ بِسْمِ اللَّهِ نُورِ النُّورِ

بِسْمِ اللَّهِ نُورٌ عَلَى نُورٍ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي هُوَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ

وَ أَنْزَلَ النُّورَ عَلَى الطُّورِ فِي كِتَابٍ مَسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ بِقَدَرٍ مَقْدُورٍ عَلَى نَبِيٍّ مَحْبُورٍ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ بِالْعِزِّ مَذْكُورٌ وَ بِالْفَخْرِ مَشْهُورٌ وَ عَلَى السَّرَّاءِ وَ الضَّرَّاءِ مَشْكُورٌ

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

سلمان گفت چون از حضرت فاطمه علیها السلام آموختم آن را به خدا قسم به بیشتر از هزار نفر از اهل مکه و مدینه که مبتلا به تب بودند آموختم پس همه شفا یافتند باذن خدای تعالی

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان به نام مبارک خدا که نور عالم است به نام مبارك خدا كه نور نور عالم است

به نام مبارك خدا كه نور بالای نور عالم است به نام مبارك خدا آن نام كه مدبر امور عالم است

به نام مبارك خدا آن نام كه نور را از نور آفريد (يعنى عالم و آدم را از نور خود آفريد)

ستایش خدا را كه نور (وجود عالم و نور جان آدم) را از نور

(جمال خود) آفرید

و نور (تجلی خود) را بر طور سینا در کتاب مسطور تورات نازل کرد در صحیفه گشوده بقدری که مقدور نمود بر پیغمبر عالم و صالح خود

ستایش خدا را که نزد تمام موجودات به عزت مذکور و به فخر و جلالت معروف است و در حال آسایش و سختی باید شکر گزار او بود

و درود خدا بر سید ما حضرت محمد (ص) و اهل بیت طاهرینش باد.

دعای بعد ار زیارت امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(نوزدهم شیخ اجل کامل ابو القاسم جعفر بن قولویه قمی رحمه الله علیه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود هر گاه زیارت کردید حضرت ابو عبد الله علیه السلام را ملازمت کنید سکوت را مگر از خیر و بدرستیکه ملائکه شب و روز از حفظه حاضر می شوند نزد ملائکه که در حائرند و مصافحه می کنند با ایشان ملائکه که در حائرند جواب نمی دهند ایشان را از شدت گریستن و پیوسته مشغول گریه و زاری هستند مگر در وقت زوال شمس و وقت طلوع فجر که در این دو وقت ساکت می شوند پس ملائکه حفظه منتظر می شوند تا ظهر شود و تا فجر ظاهر شود که در این دو وقت با ایشان تکلم می نمایند و ایشان سؤال می نماید از چیزهایی از امر آسمان و اما مابین این دو وقت ملائکه حائر نطق نمی کنند و از دعا و گریستن آرام نمی گیرند و نیز از آن حضرت روایت کرده که حق تعالی چهار هزار ملك را موکل کرده است به قبر امام حسین علیه السلام ژولیده مو و گردآلود به هیئت اصحاب مصیبت می گریند بر آن حضرت از طلوع

صبح تا ظهر و چون ظهر می شود چهار هزار ملک فرود می آیند و آن چهار هزار ملک بالا می روند پس پیوسته گریه می کنند تا طلوع صبح و احادیث به این مضمون بسیار است و از این روایات ظاهر می شود که گریستن بر آن حضرت در آن حرم مطهر محبوب بلکه شایسته است که شمرده شود از اعمال آن بقعه مبارکه که بیت الاحزان شیعیان است گریستن و مرثیه خواندن برای آن حضرت و از حدیثی که مروی از صفوان از حضرت صادق علیه السلام است مستفاد می شود که تضرع ملائکه در درگاه خدا در لعنت کردن بر قاتلان امیر المؤمنین و بر قاتلان امام حسین علیه السلام و نوحه کردن جنیان بر ایشان و گریه کردن ملائکه که در دور ضریح امام حسین علیه السلام هستند و بسیاری اندوه ایشان به نحوی است که اگر کسی آنها را بشنود خوردن و آشامیدن و خواب کردن بر او گوارا نخواهد بود و در حدیث عبد الله بن حماد بصری است که حضرت صادق علیه السلام به او فرمود به من خبر رسیده که گروهی می آیند نزد قبر حسین علیه السلام از اطراف کوفه و مردمانی از غیر ایشان و زنانی که برای آن حضرت نوحه گری می کنند و این در نیمه ماه شعبان است پس بعضی قرائت می کنند و بعضی قصه می خوانند یعنی کیفیت شهادت و سائر مصائب را ذکر می نمایند و پاره ای نوحه گری می کنند و برخی مرثیه می خوانند پس گفتم آری فدایت شوم من مشاهده کرده ام پاره ای از آنچه بیان فرمودی پس فرمود حمد خداوندی را که قرار داد در میان مردم کسانی را که به

نزد ما می آینـد و ما را مـدح می کننـد و مرثیه می خوانند برای ما و قرار داد دشـمن ما را کسانی که طعنه می زنند بر ایشان از خویشان ما یا از غیر ایشان و تهدیـد می نماینـد ایشان را و زشت می شـمارند کارهای ایشان را و در صدر همین حدیث است که هر که به زیـارت او می رود بر او می گریـد و هر که به زیارت او نمی رود بر مصـیبت او انـدوهناک می باشـد و دلش می سوزد هر که او را بیـاد می آورد و ترحم می کنـد هر که نظر می کنـد بسوی قبر پسـرش در پـایین پـای او افتـاده در بیابانی که خویشـی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردنـد و جمع شدنـد جمعی از کافران و مرتـدان از دین و یاوری یکـدیگر کردنـد تا او را کشـتند و در بیابان دفن نکرده انداختنـد و منع کردند از او آب فراتی را که سـگان می خوردند و ضایع کردند حق رسول خـدا صـلی الله علیه و آله را و وصـیتی را که در حق او و اهلبیتش کرده بود و نیز ابن قولویه روایت کرده از حـارث اعور که امیر المؤمنین علیه السـلام فرمود پـدر و مادرم فـدای حسـین شـهید در پشت کوفه به خـدا قسم گویا می بینم جانوران دشتی را از هر نوعی که گردنها را کشیده اند بر قبر او و بر او گریه می کنند شب را تا صباح فإذا کان کذلک فإیاکم و الجفاء و اخبار در این باب بسـیار است بیسـتم سـید بن طاوس رحمه الله علیه فرموده که مسـتحب است آدمی را که هر وقت از زیارت آن حضرت فارغ شود و

خواهد که از روضه مقدسه بیرون رود خود را به ضریح بچسباند و ببوسد و بگوید

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا مَوْلاَیَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا حُجَّهَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا صَفْوَهَ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا خَالِصَهَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا قَتِیلَ الظَّمَاءِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا غَرِیبَ الْغُرَبَاءِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ سَلاَمَ مُوَدِّعٍ لاَ سَئِمٍ وَ لاَ قَالٍ

فَإِنْ أَمْضِ فَلاَ عَنْ مَلاَلَهٍ وَ إِنْ أُقِمْ فَلاَ عَنْ سُوءِ ظَنٍّ بِمَا وَعَدَ اللَّهُ الصَّابِرِینَ

لاَ جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی لِزِیَارَتِکَ وَ رَزَقَنِیَ اللَّهُ الْعَوْدَ إِلَی مَشْهَدِکَ وَ الْمَقَامَ بِفِنَائِکَ

وَ الْقِیَامَ فِی حَرَمِکَ وَ إِیَّاهُ أَسْأَلُ أَنْ یُسْعِدَنِی بِکُمْ وَ یَجْعَلَنِی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَه

ترجمه

سلام بر تو ای آقای من سلام بر تو ای حجت خدا سلام بر تو باد ای برگزیده خدا

سلام بر تو ای زبده و خالص برای خدا سلام بر تو ای کشته شده تشنگی

سلام بر تو ای غریب غریبان درود باد بر تو درود وداع کننده نه خسته شده و نه دلتنگ

پس اگر بروم از ملالت نیست و اگر بمانم پس از بدگمانی نیست بدانچه خدای به صابران وعده فرموده

خدا آخرین دیدار و عهد زیارتت برای من قرار ندهد و بازگشت به زیارتگاهت و منزل در آستانت

و ایستادن در حرم شریف تو را نصیب و روزی من فرماید و از او درخواست می نمایم که بوسیله شما رستگارم فرماید و در دنیا و آخرت مرا با شما قرار دهد

دعای بعد ار فرائض ونوافل ماه رمضان

متن

ظ(و کفعمی در حاشیه بلد الامین نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام در هر شب از دهه آخر بعد از فرایض و نوافل می خواند

اللَّهُمَّ أَدِّ عَنَّا حَقَّ مَا مَضَی مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ اغْفِرْ لَنَا تَقْصِیرَنَا فِیهِ وَ تَسَلَّمْهُ مِنَّا مَقْبُولاً

وَ لاَ تُؤَاخِذْنَا بِإِسْرَافِنَا عَلَی أَنْفُسِنَا وَ اجْعَلْنَا مِنَ الْمَرْحُومِینَ وَ لاَ تَجْعَلْنَا مِنَ الْمَحْرُومِینَ

و فرمود هر که بگوید این را بیامرزد حق تعالی تقصیری که از او سر زده در ایام گذشته از ماه رمضان و نگه دارد او را از معاصی در بقیه ماه

ترجمه

بار خدایا ادا کن از بهر ما حق آنچه گذشته از ماه رمضان و بیامرز تقصیر ما را در آن و بگیر آن را از ما پذیرفته و مقبول

و مؤاخذه مکن ما را به اسراف ما بر نفسهامان و ما را از رحمت شدگان مقرر فرما و ما را از محرومان مگردان.

دعای بعد از تلاوت قرآن

متن

بعد از قرائت قرآن مجید این دعا را می خواندند

اللَّهُمَّ إِنِّی قَدْ قَرَأْتُ مَا قَضَیْتَ مِنْ کِتَابِکَ الَّذِی أَنْزَلْتَهُ عَلَی نَبِیِّکَ الصَّادِقِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ فَلَکَ الْحَمْدُ رَبَّنَا

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی مِمَّنْ یُحِلُّ حَلَالَهُ وَ یُحَرِّمُ حَرَامَهُ وَ یُؤْمِنُ بِمُحْکَمِهِ وَ مُتَشَابِهِهِ

وَ اجْعَلْهُ لِی أُنْساً فِی قَبْرِی وَ أُنْساً فِی حَشْرِی

وَ اجْعَلْنِی مِمَّنْ تُرْقِیهِ (تُرَقِّیهِ) بِکُلِّ آیَةٍ قَرَأَهَا دَرَجَةً فِی أَعْلَی عِلِّیِّینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِین

ترجمه

بار خدایا بدرستی که من آنچه را که تقدیر فرموده بودی از کتابت خواندم آن کتابی که فرو فرستادی بر پیغمبر راستگویت که درود خدای بر او و آلش باد پس سپاس تو راست پروردگار ما

خدایا مرا از آنان که حلالش را حلال و حرامش را حرام دانند قرار ده و هم از آنان که ایمان به محکم و متشابه آن دارند بگردان

و قرار ده آن را انیس قبرم و مونس در محشرم

و مرا از آنان که به هر آیه ای که بخوانند بالا روند درجه ای در اعلا علیین قرار ده آمین ای پروردگار جهانیان.

دعای بعد از زیارت جامعه

متن

ظ(مقام دوم در دعایی که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده می شود سید بن طاوس رحمه الله علیه فرموده

که مستحب است این دعا خوانده شود عقب زیارت ائمه علیهم السلام

اَللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِی قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِی عِنْدَکَ وَ حَجَبَتْ دُعَائِی عَنْکَ وَ حَالَتْ بَیْنِی وَ بَیْنَکَ

فَأَسْأَلُکَ أَنْ تُقْبِلَ عَلَیَّ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَ تَنْشُرَ عَلَیَّ رَحْمَتَکَ وَ تُنَزِّلَ عَلَیَّ بَرَکَاتِکَ

وَ إِنْ كَانَتْ قَدْ مَنَعَتْ أَنْ تَرْفَعَ لِی إِلَیْکَ صَوْتاً أَوْ تَغْفِرَ لِی ذَنْباً أَوْ تَتَجَاوَزَ عَنْ خَطِیئَهٍ مُهْلِکَهٍ

فَهَا أَنَا ذَا مُسْتَجِیرٌ بِکَرَمِ وَجْهِکَ وَ عِزِّ جَلَالِکَ مُتَوَسِّلٌ إِلَیْکَ مُتَقَرِّبٌ إِلَیْکَ بِأَحَبِّ خَلْقِکَ إِلَیْکَ

وَ أَکْرَمِهِمْ عَلَیْکَ وَ أَوْلَاهُمْ بِکَ وَ أَطْوَعِهِمْ لَکَ وَ أَعْظَمِهِمْ مَنْزِلَهً وَ مَکَاناً عِنْدَکَ مُحَمَّدٍ وَ بِعِتْرَتِهِ الطَّاهِرِینَ

الْأَئِمَّهِ الْهُدَاهِ الْمَهْدِیِّینَ الَّذِینَ فَرَضْتَ عَلَی خَلْقِکَ طَاعَتَهُمْ وَ أَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ

وَ جَعَلْتَهُمْ وُلَاهَ الْأَمْرِ مِنْ بَعْدِ رَسُولِکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

یَا مُذِلَّ کُلِّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ وَ یَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِینَ بَلَغَ مَجْهُودِی

فَهَبْ لِی نَفْسِیَ السَّاعَهَ وَ رَحْمَهً مِنْکَ تَمُنُّ

بِهَا عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس ضریح را ببوس و هر دو طرف رو را بر ضریح بگذار و بگو

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا مَشْهَدٌ لاَ يَرْجُو مَنْ فَاتَتْهُ فِيهِ رَحْمَتُكَ أَنْ يَنَالَهَا فِي غَيْرِهِ وَ لاَ أَحَدٌ أَشْقَى مِنِ امْرِئٍ قَصَدَهُ مُؤَمِّلاً فَآبَ عَنْهُ خَائِباً

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الْإِيَابِ وَ خَيْبَهِ الْمُنْقَلَبِ وَ الْمُنَاقَشَهِ عِنْدَ الْحِسَابِ

وَ حَاشَاكَ يَا رَبِّ أَنْ تَقْرِنَ طَاعَهَ وَلِيِّكَ بِطَاعَتِكَ وَ مُوَالاَتَهُ بِمُوَالاَتِكَ

وَ مَعْصِيَتَهُ بِمَعْصِيَتِكَ ثُمَّ تُؤْيِسَ زَائِرَهُ وَ الْمُتَحَمِّلَ مِنْ بُعْدِ الْبِلاَدِ إِلَى قَبْرِهِ

وَ عِزَّتِكَ يَا رَبِّ لاَ يَنْعَقِدُ عَلَى ذَلِكَ ضَمِيرِي إِذْ كَانَتِ الْقُلُوبُ إِلَيْكَ بِالْجَمِيلِ تُشِيرُ

پس نماز زیارت کن و چون خواهی وداع کنی و برگردی بگو السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّهِ وَ مَعْدِنَ الرِّسَالَهِ سَلاَمَ مُوَدِّعٍ لاَ سَئِمٍ وَ لاَ قَالٍ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ إلخ و شیخ مفید نیز این دعا را نقل کرده و لکن بعد از بالجمیل تشیر فرموده پس بگو

يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَ بَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ ذُنُوباً لاَ يَأْتِي عَلَيْهَا إِلاَّ رِضَاكَ

فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكَ عَلَى سِرِّهِ وَ اسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ وَ قَرَنَ طَاعَتَكَ بِطَاعَتِهِ وَ مُوَالاَتَكَ بِمُوَالاَتِهِ

تَوَلَّ صَلاَحَ حَالِي مَعَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ اجْعَلْ حَظِّي مِنْ زِيَارَتِكَ تَخْلِيطِي بِخَالِصِي زُوَّارِكَ

الَّذِينَ تَسْأَلُ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ فِي عِتْقِ رِقَابِهِمْ وَ تَرْغَبُ إِلَيْهِ فِي حُسْنِ ثَوَابِهِمْ

وَ هَا أَنَا الْيَوْمَ بِقَبْرِكَ لاَئِذٌ وَ بِحُسْنِ دِفَاعِكَ عَنِّي عَائِذٌ فَتَلاَفَنِي يَا مَوْلاَيَ وَ أَدْرِكْنِي

وَ اسْأَلِ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ فِي أَمْرِي فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَاماً كَرِيماً وَ جَاهاً عَظِيماً

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيما

ترجمه

ای خدا گناهان من آبروی مرا نزد تو سخت فرسوده و حاجب و مانع

قبول دعای من گردیده و میان من و تو جدایی انداخته است

پس از تو درخواست می کنم که تو به لطف ذات خود به من توجه فرمایی و رحمتت را بر من منتشر و منبسط گردانی و برکاتت را بر من نازل فرمایی

و هر چند گناهانم مانع است که صدای من بسوی حضرتت بالا رود یا گناهی را از من عفو کنی و یا از خطای مهلکی درگذری

پس من اکنون باز به ذات کریم و عزت و جلال تو پناه جسته و توسل به حضرتت و تقرب به درگاهت می جویم بوسیله بهترین و محبوبترین خلقت پیش تو

و گرامیترین و مخصوصترین بندگان به تو و مطیعترین و بلند مرتبه و عالیمقامترین خلق نزد تو یعنی حضرت محمد (ص) و عترت پاک او

که پیشوایان هدایت امت و ره یافتگان سوی تواندکه بر خلق اطاعت آنها را واجب فرمودی و خلق را امر به محبت و دوستی آنان فرمودی

و آنها را فرمانداران بعد از پیغمبرت صلی الله علیه و آله مقرر فرمودی

ای خدایی که هر جبار سرکش معاند با حق را ذلیل خواهی کرد و اهل ایمان را عزیز و سرفراز خواهی فرمود رنج و مجاهده من به انتها رسیده

پس در حق من رحمت خاصت را موهبت فرما و به آن رحمت بر من منت گذار ای مهربانترین مهربانان عالم

ای خدا این مشهد و حرم مبارک مقام شریفی است که هر کس رحمت و لطف تو از او در اینجا فوت شود در غیر اینجا امید به نایل شدن رحمتت ندارد

و هیچکس از آنکس که به امید و آرزویی قصد این درگاه کرده و از آرزو و امید خود محروم باز گردد شقی تر و بدبخت تر نخواهد بود

پروردگارا من به حضرتت پناه می برم از اینکه در روز بازگشت و تحول از دنیا به آخرت از کرمت محروم شوم و در حسابم مناقشه و سختگیری شود

و حاشا از کرمت ای پروردگار من که طاعتت را به طاعت ولی خود ائمه طاهرین مقرون سازی و محبت خود را به محبت

و معصیتت را به معصیت او و با وجود آن زواری که از شهر و دیار دور تحمل رنجها کرده تا به زیارت قبر شریف او نایل گردیده تو او را مأیوس و ناامید برگردانی

هرگز باطنم بر این عقیدت نیست زیرا دلها به درگاه حضرتت به نیکویی اشاره کنند

ای ولی خدا میان من و خدای عز و جل گناهان بسیاری است که جز خشنودی شما چیزی دفع عذاب آن نکند

پس تو را قسم می دهم به حق آن خدایی که تو را بر سر خود امین گردانید و امر خلق را به تربیت و رعایت شما گذاشت و طاعت تو را مقرون به طاعت خود گردانید و دوستی تو را به دوستی خود قرین کرد

تو از کرم صلاح حالم را با خدای عز و جل در تصرف و حمایت خود بدار و بهره مرا از ثواب زیارتت به اینکه من با زوار با اخلاص تو باشم قرار ده

آنهایی که تو از خدای عز و جل درخواست آزادی آنها را از آتش دوزخ کرده و

راغبی به درگاه حق حسن ثواب و سعادت آنان را

پس من اکنون در همین روز به قبر مطهرت پناه آوردم و برای دفاع نیکویت از من پناهنده ام پس تو ای مولای من تلافی و تدارک کارم فرما و مرا دریاب

و از خدای عز و جل در امورم مسئلت فرما زیرا تو را نزد خدا مقام کرامت و رتبه عظیم است

درود و تحیت و سلام خاص خدا بر تو باد.

دعای بعد از نماز در روز های ۱ تا ۹ ماه ذی الحجه

متن

ظ(از روز اول تا عصر روز عرفه در عقب نماز صبح و پیش از مغرب بخواند این دعا را که شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند

اللَّهُمَّ هَذِهِ الْأَيَّامُ الَّتِی فَضَّلْتَهَا عَلَى الْأَيَّامِ وَ شَرَّفْتَهَا قَدْ بَلَّغْتَنِيهَا بِمَنِّكَ وَ رَحْمَتِكَ

فَأَنْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَ أَوْسِعْ عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ نَعْمَائِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَهْدِيَنَا فِيهَا لِسَبِيلِ الْهُدَى وَ الْعَفَافِ وَ الْغِنَى وَ الْعَمَلِ فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى وَ يَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوَى وَ يَا شَاهِدَ كُلِّ مَلَإٍ وَ يَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَكْشِفَ عَنَّا فِيهَا الْبَلاَءَ وَ تَسْتَجِيبَ لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ

وَ تُقَوِّيَنَا فِيهَا وَ تُعِينَنَا وَ تُوَفِّقَنَا فِيهَا لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضَى

وَ عَلَى مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ طَاعَتِكَ وَ طَاعَهِ رَسُولِكَ وَ أَهْلِ وِلاَيَتِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَهَبَ لَنَا فِيهَا الرِّضَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

وَ لاَ تَحْرِمْنَا خَيْرَ مَا تُنْزِلُ فِيهَا مِنَ السَّمَاءِ وَ طَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَلاَّمَ الْغُيُوبِ وَ أَوْجِبْ لَنَا فِيهَا دَارَ

الْخُلُودِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لاَ تَتْرُكْ لَنَا فِيهَا ذَنْباً إِلاَّ غَفَرْتَهُ وَ لاَ هَمّاً إِلاَّ فَرَّجْتَهُ

وَ لاَ دَيْناً إِلاَّ قَضَيْتَهُ وَ لاَ غَائِباً إِلاَّ أَدَّيْتَهُ

وَ لاَ حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ إِلاَّ سَهَّلْتَهَا وَ يَسَّرْتَهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرَضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ

يَا مَنْ لاَ تَتَشَابَهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنَا فِيهَا مِنْ عُتَقَائِكَ وَ طُلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَ الْفَائِزِينَ بِجَنَّتِكَ وَ النَّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِين

ترجمه

ای خدا این ایامی است که بر سایر ایام سال فضیلت و شرف بخشیدی و مرا به لطف و رحمتت به درک این ایام نایل گردانیدی

پس برکات خود را در این ایام بر ما نازل فرما و نعمتهایت را بر ما وسیع گردان

ای خدا از تو درخواست می کنم که بر محمد و آل محمد درود فرستی

و ما را به راه هدایت و طریق عفت و بی نیازی از خلق راهنمایی کن و به عملی که موجب رضا و خشنودی توست

در این ایام موفق دار ای خدا از تو درخواست می کنم ای خدا ای که مرجع هر شکایت و شنوای هر راز درونی و شاهد هر موجودی و دانای هر سر پنهانی

از تو درخواست می کنم که بر محمد (ص) و آلش درود فرستی و در این ایام بلاـ را از ما برطرف گردانی و دعای ما را مستجاب فرمایی

و به ما قوت بخشی و اعانت کنی و بر آن

عملی که تو دوست داری ای خدا و بدان خشنودی

و بر آنچه بر ما از طاعت خود و رسول خویش و صاحبان مقام ولایت فرض کردی بر همه موفق گردانی

ای خدا از تو درخواست می کنم ای مهربانترین مهربانان عالم که بر محمد و آلش درود و رحمت فرستی

و ما را هم در این ایام مقام رضا و تسلیم عطا کنی که البته تو شنوای دعای بندگانی

و ما را از خیراتی که در این ایام از آسمان رحمتت نازل می فرمایی محروم مگردان و ما را از پلیدی گناهان پاک ساز ای خدای دانای غیبها و بر ما در این ایام بهشت ابد را واجب گردان

ای خدا بر محمد (ص) و آلش درود فرست و بر ما هم در این ایام هیچ گناهی مگذار مگر آنکه بیامرزی و هیچ غمی مگر آنکه برطرف گردانی

و هیچ دینی مگذار مگر آنکه عطا فرمایی و هیچ غایبی جز آنکه او را فرا رسانی

و هیچ حاجتی از حوایج دنیا و آخرت جز آنکه برآوری و مشکل آن را سهل و آسان سازی که تو را ای خدا بر هر چیز کمال توانایی است

ای خدا ای دانای اسرار پنهان ای با مرحمت به چشمهای گریان ای مستجاب کننده دعای بندگان ای آفریننده بسیار زمین و آسمان

ای خدایی که صدا و ندای خلق هیچ بر تو اشتباه نگردد بر محمد (ص) و آلش درود فرست

و در این ایام شریف ما را از آنان که از آتش دوزخ آزاد و رها می کنی مقرر فرما

و از فیروزی یافتگان ببهشت ابدت قرار ده و از نجات یافتگان از عذابت گردان برحمت بی پایانت ای مهربانترین مهربانان

و درود و رحمت خدا بر سید ما محمد (ص) و آلش تمام باد.

دعای بعد از نماز شب ماه رجب

متن

ظ(ابن اشیم گفته این دعا بعد از هشت رکعت نماز شب و پیش از نماز وتر است

آنگاه سه رکعت وتر را بجا می آوری پس چون سلام دادی بگو در حالتی که نشسته باشی

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لاَ تَنْفَدُ خَزَائِنُهُ وَ لاَ یَخَافُ آمِنُهُ رَبِّ إِنِ ارْتَکَبْتُ الْمَعَاصِیَ فَذَلِکَ ثِقَةٌ (ثِقَةً) مِنِّی بِکَرَمِکَ

إِنَّکَ تَقْبَلُ التَّوْبَهَ عَنْ عِبَادِکَ وَ تَعْفُو عَنْ سَیِّئَاتِهِمْ وَ تَغْفِرُ الزَّلَلَ وَ إِنَّکَ (فَإِنَّکَ) مُجِیبٌ لِدَاعِیکَ وَ مِنْهُ قَرِیبٌ

وَ أَنَا تَائِبٌ إِلَیْکَ مِنَ الْخَطَایَا وَ رَاغِبٌ إِلَیْکَ فِی تَوْفِیرِ حَظِّی مِنَ الْعَطَایَا

یَا خَالِقَ الْبَرَایَا یَا مُنْقِذِی مِنْ کُلِّ شَدِیدَهٍ (شِدَّهٍ) یَا مُجِیرِی مِنْ کُلِّ مَحْذُورٍ وَفِّرْ عَلَیَّ السُّرُورَ

وَ اکْفِنِی شَرَّ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ (فَإِنَّکَ) فَأَنْتَ اللَّهُ عَلَی نَعْمَائِکَ وَ جَزِیلِ عَطَائِکَ مَشْکُورٌ وَ لِکُلِّ خَیْرٍ مَذْخُور

ترجمه

ستایش خدای را که گنجهای رحمتش به پایان نمی رسد و هر که را ایمنی داده دیگر ترس ندارد ای خدای من اگر من مرتکب گناه شده ام بواسطه وثوق و اطمینان به کرم و عفو تو بوده

که البته تو توبه بندگان را می پذیری و گناهانشان را عفو کرده و لغزش و خطایشان را می بخشی زیرا تو از لطف دعای خلق را اجابت می کنی و با بندگان به رحمتت نزدیکی

و من از گناهانم بسوی تو توبه می کنم و میل و آرزویم از کرمت آنکه بهره ام از عطاهایت وافر گردانی

ای آفریننده خلایق ای نجات بخش من از هر سختی ای پناه دهنده من از هر خطر مرا نشاط و سرور عطا کن

و شر عاقبتهای کار از من کفایت فرما زیرا تویی خدا که بر نعمتها و عطاهای عظیمت همه شکرگزار و از برای

هر نیکویی لطف تو ذخیره خلق است.

دعای بعد از نماز شب ۱ ماه شوال

متن

ظ(بخواند در عقب نماز مغرب و عشا و نماز صبح و عقب نماز عید

اَللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا هَدَانَا وَ لَهُ الشُّكْرُ عَلَى مَا أَوْلاَنَا

ترجمه

خدای بزرگ است خدای بزرگ است معبودی به حق جز ذات پروردگار نیست و خدا بزرگتر است خدای بزرگ است و ستایش مر خدا راست

سپاس خدا راست بر آنچه ما را هدایت و راهنمایی فرمود و شکر خدا را بر آنچه ما را بخشود.

دعای بعد از نماز صبح روز جمعه

متن

عد از نماز صبح پیش از آنکه سخن بگوید این دعا بخواند تا کفاره گناهان او باشد از جمعه تا جمعه دیگر

اللَّهُمَّ مَا قُلْتُ فِي جُمُعَتِي هَذِهِ مِنْ قَوْلٍ أَوْ حَلَفْتُ فِيهَا مِنْ حَلْفٍ أَوْ نَذَرْتُ فِيهَا مِنْ نَذْرٍ

فَمَشِيَّتُكَ بَيْنَ يَدَيْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَمَا شِئْتَ مِنْهُ أَنْ يَكُونَ كَانَ وَ مَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ تَجَاوَزْ عَنِّي اللَّهُمَّ مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ فَصَلَوَاتِي عَلَيْهِ وَ مَنْ لَعَنْتَ فَلَعْنَتِي عَلَيْهِ

و اقلا در هر ماهی یک مرتبه این عمل را بجا آورد

ترجمه

ای خدا هر سخنی در این روز جمعه گفته ام و یا قسمی یاد کرده ام و یا نذری نموده ام

در این روز همه آنها را موقوف بر مشیت تو گردانیده ام (و بخواست تو انجامش مربوط است) پس هر چه را مشیت توست انجام یابد و هر چه مشیت تو نیست انجام نیابد

خدایا مرا ببخش و از گناهم در گذر خدایا هر کس را تو بر او درود فرستادی من هم بر او درود می فرستم و هر کس را تو لعن و طرد کردی من هم بر او لعن می کنم.

دعای بعد از نماز صبح روز جمعه

متن

شیخ طوسی روایت کرده است که سنت است که این دعا را در تعقیب نماز صبح روز جمعه بخواند

اللَّهُمَّ إِنِّی تَعَمَّدْتُ إِلَیْکَ بِحَاجَتِی وَ أَنْزَلْتُ إِلَیْکَ الْیَوْمَ فَقْرِی وَ فَاقَتِی وَ مَسْکَنَتِی

فَأَنَا لِمَغْفِرَتِکَ أَرْجَی مِنِّی لِعَمَلِی وَ لَمَغْفِرَتُکَ وَ رَحْمَتُکَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِی

فَتَوَلَّ قَضَاءَ کُلِّ حَاجَهٍ لِی بِقُدْرَتِکَ عَلَیْهَا وَ تَیْسِیرِ (تَیَسُّرِ) ذَلِکَ عَلَیْکَ وَ لِفَقْرِی إِلَیْکَ

فَإِنِّی لَمْ أُصِبْ خَیْراً قَطُّ إِلاَّ مِنْکَ وَ لَمْ یَصْرِفْ عَنِّی سُوءاً قَطُّ أَحَدٌ سِوَاکَ

وَ لَسْتُ (لَیْسَ) أَرْجُو لِآخِرَتِی وَ دُنْیَایَ وَ لاَ لِیَوْمِ فَقْرِی یَوْمَ یُفْرِدُنِی النَّاسُ فِی حُفْرَتِی وَ أُفْضِی إِلَیْکَ بِذَنْبِی سِوَاک

ترجمه

خدایا من قصد درگاه تو کردم با حاجت خود و بسوی تو در این روز فقر و درماندگی و بینوایی وارد شدم

که من به بخشش تو امیدوارترم تا به عمل خود و البته بخشش و رحمتت وسیعتر از گناهان من است

پس تو هر حاجتی دارم به کرمت ادا فرما که بر آن قادری و بر تو آسان است و من هم به درگاهت فقیر و محتاجم

و من خیری هرگز غیر از جانب تو نیافته ام و شری از من غیر از تو کسی هرگز دفع نکرده است

و من به هیچکس امید ندارم برای آخرتم و دنیایم و برای روز فقر و بیچارگیم آن روزی که همه مردم مرا تنها در قبر می گذارند و جز تو کسی مرا از گناهم خالی نمی کند.

دعای بعد از نوافل ماه رمضان

متن

روایت شده که می خوانی بعد از هر دو رکعت از نافله های ماه رمضان

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِیمَا تَقْضِی وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ وَ فِیمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَکِیمِ فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ

أَنْ تَجْعَلَنِی مِنْ حُجَّاجِ بَیْتِکَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ

وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُطِیلَ عُمُرِی فِی طَاعَتِکَ وَ تُوَسِّعَ لِی فِی رِزْقِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

خدایا مقرر فرمای در قضا و قدرت که از امر حتمی است و در آنچه جدا فرمایی از امر حکیمانه در شب قدر

که مرا از حاجیان بیت حرامت قرار دهی آنها که حجشان درست و نیکو انجام شود و سعی آنها قدردانی و گناهانشان آمرزیده شود

و از تو درخواست می کنم که عمرم در طاعت و عبادتت دراز فرمایی و در روزیم وسعت مرحمت فرمایی ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای بعد از هر نماز در نجف اشرف

متن

ظ(و سید بن طاوس در مزار و غیر او گفته اند که هر نمازی که بجا می آوری چه فریضه و چه نافله مادامی که در نجف می باشی بخوان بعد از آن این دعا را

اَللَّهُمَّ لاَ بُدَّ مِنْ أَمْرِکَ وَ لاَ بُدَّ مِنْ قَدَرِکَ وَ لاَ بُدَّ مِنْ قَضَائِکَ وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِکَ

اللَّهُمَّ فَمَا (کَمَا) قَضَیْتَ عَلَیْنَا مِنْ قَضَاءٍ أَوْ قَدَّرْتَ عَلَیْنَا مِنْ قَدَرٍ فَأَعْطِنَا مَعَهُ صَبْراً یَقْهَرُهُ وَ یَدْمَغُهُ

وَ اجْعَلْهُ لَنَا صَاعِداً فِی رِضْوَانِکَ یُنْمِی (یُنْمَی) فِی حَسَنَاتِنَا وَ تَفْضِیلِنَا وَ سُؤْدَدِنَا

وَ شَرَفِنَا وَ مَجْدِنَا وَ نَعْمَائِنَا وَ کَرَامَتِنَا فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ وَ لاَ تَنْقُصْ مِنْ حَسَنَاتِنَا

اللَّهُمَّ وَ مَا أَعْطَیْتَنَا مِنْ عَطَاءٍ أَوْ فَضَّلْتَنَا بِهِ مِنْ فَضِیلَهٍ أَوْ أَکْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ کَرَامَهٍ

فَأَعْطِنَا مَعَهُ شُکْراً یَقْهَرُهُ وَ یَدْمَغُهُ وَ اجْعَلْهُ لَنَا صَاعِداً فِی رِضْوَانِکَ وَ فِی حَسَنَاتِنَا

وَ سُؤْدَدِنَا وَ شَرَفِنَا وَ نَعْمَائِکَ (نَعْمَائِنَا) وَ کَرَامَتِکَ (کَرَامَتِنَا) فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

(اللَّهُمَّ) وَ لاَ تَجْعَلْهُ لَنَا أَشَراً وَ لاَ بَطَراً وَ لاَ فِتْنَهً وَ لاَ مَقْتاً وَ لاَ عَذَاباً وَ لاَ خِزْیاً فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِکَ مِنْ عَثْرَهِ اللِّسَانِ وَ سُوءِ الْمَقَامِ وَ خِفَّهِ الْمِیزَانِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَقِّنَا حَسَنَاتِنَا فِی الْمَمَاتِ وَ لاَ تُرِنَا أَعْمَالَنَا حَسَرَاتٍ

وَ لاَ تُخْزِنَا عِنْدَ قَضَائِکَ وَ لاَ تَفْضَحْنَا بِسَیِّئَاتِنَا یَوْمَ نَلْقَاکَ

وَ اجْعَلْ قُلُوبَنَا تَذْکُرُکَ وَ لاَ تَنْسَاکَ وَ تَخْشَاکَ کَأَنَّهَا تَرَاکَ حَتَّی نَلْقَاکَ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ بَدِّلْ سَیِّئَاتِنَا حَسَنَاتٍ وَ اجْعَلْ حَسَنَاتِنَا دَرَجَاتٍ وَ اجْعَلْ دَرَجَاتِنَا غُرُفَاتٍ وَ اجْعَلْ غُرُفَاتِنَا عَالِیَاتٍ

اللَّهُمَّ وَ أَوْسِعْ لِفَقِیرِنَا مِنْ سَعَهِ مَا قَضَیْتَ عَلَی نَفْسِکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ مُنَّ عَلَیْنَا بِالْهُدَی مَا أَبْقَیْتَنَا

وَ الْکَرَامَهِ مَا أَحْیَیْتَنَا وَ الْکَرَامَهِ (وَ الْمَغْفِرَهِ) إِذَا تَوَفَّیْتَنَا وَ الْحِفْظِ فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمُرِنَا

وَ الْبَرَکَهِ فِیمَا رَزَقْتَنَا وَ الْعَوْنِ عَلَی مَا حَمَّلْتَنَا وَ الثَّبَاتِ عَلَی مَا طَوَّقْتَنَا

وَ لاَ تُؤَاخِذْنَا بِظُلْمِنَا وَ لاَ تُقَایِسْنَا بِجَهْلِنَا وَ لاَ تَسْتَدْرِجْنَا بِخَطَایَانَا وَ اجْعَلْ أَحْسَنَ مَا نَقُولُ ثَابِتاً فِی قُلُوبِنَا

وَ اجْعَلْنَا عُظَمَاءَ عِنْدَکَ وَ أَذِلَّهً فِی أَنْفُسِنَا وَ انْفَعْنَا بِمَا عَلَّمْتَنَا وَ زِدْنَا عِلْماً نَافِعاً

وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ قَلْبٍ لاَ یَخْشَعُ وَ مِنْ عَیْنٍ لاَ تَدْمَعُ وَ مِنْ صَلاَهٍ لاَ تُقْبَلُ

أَجِرْنَا مِنْ سُوءِ الْفِتَنِ یَا وَلِیَّ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَه

ترجمه

ای خدا امر و فرمان تو بر همه عالم بالضروره ثابت و لازم است و قضاء و قدر تو حتم و قطعی است و هیچ حول و قوه ای جز بواسطه تو کسی را نخواهد بود

بار خدایا پس آنچه را که بر ما به حکم قضا و یا به فرمان قدر معین فرموده ای به ما صبر و تحمل عطا فرما چنان صبری که غالب و قاهر شود

و به مقام عالی بهشت رضوانت بالا برد و در حسنات و اعمال نیک ما و برتری یافتن ما و

سیادت

و شرف و بزرگی ما و نعمتهای ما در دنیا و آخرت و کرامت ما در دنیا و آخرت بیفزاید و از کارهای نیک ما خیری را ناقص مگذار

ای خدا و آنچه به ما از عطاء و جود خود می بخشی یا در حق ما برتری و فضیلت یا کرامت لطف می فرمایی

با آنها هم شکرگزاری عطا فرما آن شکری که قاهر و غالب باشد و ما را به درجات بلند بهشت رضوانت بالا برد و در اعمال نیک

و سیادت و بزرگی و شرافت و نعمتها و کرامت تو در دنیا و آخرت بر ما بیفزاید

پروردگارا و آن نعمتها را مایه شهوت رانی و عیاشی و فتنه و فساد و بالنتیجه موجب عقاب و غضب تو و خواری دنیا و آخرت ما نگردد

خدایا ما پناه می بریم به تو از لغزش زبان و بدی مقام و سبکی میزان

بار خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد (ع) و به ما در عالم بعد از مرگ حسناتمان را به ما بنما و اعمال ما را مایه حسرت و پشیمانی به ما ارائه مفرما

و هنگام قضای خود ما را خوار و ذلیل مساز و روزی که تو را ملاقات میکنیم آن روز ما را باعمال زشتمان مفتضح مگردان

و دلهای ما را تا روز محشر چنان گردان که دایم بیاد تو باشد و هرگز تو را فراموش نکند و چنان از تو ترسان باشد که گویی تو را به چشم می بیند و درود فرست بر محمد و آل محمد

و اعمال بد ما

را به عمل نیکو مبدل ساز و اعمال نیک ما را موجب رفعت درجات و درجات را غرفه های بهشتی و غرفه ها را عالیترین مقامات مقرر فرما

ای خدا و بر فقرای ما وسعت رزق عطا کن از آن وسعت و رحمت که بر خود فرض فرمودی

خدایا درود فرست بر محمدو آل محمد و بر ما تا زنده ایم به کرامت و هدایت خود منت گذار

و چون ما را میراندی بر ما ببخش و بقیه عمر ما را از گناه حفظ کن

و در آنچه رزق ما کرده ای برکت ده و بر اداء تکالیفی که بر ما نهاده ای ما را یاری فرما و بر آنچه به ما طاقت آن را دادی ثبات قدم هم عطا فرما

و از ما به ظلم و ستمکاریهایمان مؤاخذه مفرما و جهل و نادانی ما را قیاس مگیر و ما را به خطاء و گناهانمان معذب به عذاب استدراج مگردان و آنچه از ایمان بر زبان داریم بهتر و کاملتر از آن را در قلوب ما ثابت بدار

و ما را نزد خود بزرگ و به چشم خودمان ناچیز و خوار ساز و به علمی که به ما عطا فرمودی ما را منتفع گردان و بر علم نافع ما بیفزا

و پناه می برم به تو از قلبی که خاشع و چشمی که اشکبار نباشد و نمازی که پذیرفته نشود

و از فتنه های بد ما را در پناه خود گیر ای ولی من در دنیا و آخرت

دعای بعد نافله مغرب شب ۱ ماه شوال

متن

ون نماز مغرب و نافله آن را خواند دستها را بسوی آسمان بلند کند و

بگوید

يَا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ يَا ذَا الْجُودِ يَا مُصْطَفِيَ مُحَمَّدٍ وَ نَاصِرَهُ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَحْصَيْتَهُ وَ هُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

پس به سجده برود و صد مرتبه در سجده بگوید

أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

پس هر حاجت كه دارد از حق تعالى بخواهد كه إن شاء الله تعالى بر آورده خواهد شد و در روايت شيخ است كه بعد از نماز مغرب به سجده رود و بگويد

يَا ذَا الْحَوْلِ يَا ذَا الطَّوْلِ يَا مُصْطَفِياً مُحَمَّداً وَ نَاصِرَهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَ نَسِيتُهُ أَنَا وَ هُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

پس بگو صد مرتبه

أَتُوبُ إِلَى اللَّه

ترجمه

ون نماز مغرب و نافله آن را خواند دستها را بسوى آسمان بلند كند و بگويد

يَا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ يَا ذَا الْجُودِ يَا مُصْطَفِيَ مُحَمَّدٍ وَ نَاصِرَهُ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَحْصَيْتَهُ وَ هُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

پس به سجده برود و صد مرتبه در سجده بگوید

أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

پس هر حاجت كه دارد از حق تعالى بخواهد كه إن شاء الله تعالى بر آورده خواهد شد و در روايت شيخ است كه بعد از نماز مغرب به سجده رود و بگويد

يَا ذَا الْحَوْلِ يَا ذَا الطَّوْلِ يَا مُصْطَفِياً مُحَمَّداً وَ نَاصِرَهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَ نَسِيتُهُ أَنَا وَ هُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

پس بگو صد مرتبه

أَتُوبُ إِلَی اللَّه

دعای به منزله زیارت امام مهدی (عجله الله تعالی فرجه الشریف)

متن

ظ(چهارم خواندن این دعا که شیخ و سید نقل کرده اند و به منزله زیارت امام زمان صلوات الله علیه است

اللَّهُمَّ بِحَقِّ لَیْلَتِنَا (هَذِهِ) وَ مَوْلُودِهَا وَ حُجَّتِکَ وَ مَوْعُودِهَا

الَّتِی قَرَنْتَ إِلَی فَضْلِهَا فَضْلًا فَتَمَّتْ کَلِمَتُکَ صِدْقاً وَ عَدْلاً لاَ مُبَدِّلَ لِکَلِمَاتِکَ وَ لاَ مُعَقِّبَ لِآیَاتِکَ

نُورُکَ الْمُتَأَلِّقُ وَ ضِیَاؤُکَ الْمُشْرِقُ وَ الْعَلَمُ النُّورُ فِی طَخْیَاءِ الدَّیْجُورِ الْغَائِبُ الْمَسْتُورُ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَ کَرُمَ مَحْتِدُهُ وَ الْمَلاَئِکَهُ شُهَّدُهُ

وَ اللَّهُ نَاصِرُهُ وَ مُؤَیِّدُهُ إِذَا آنَ مِیعَادُهُ وَ الْمَلاَئِکَهُ (فَالْمَلاَئِکَهُ) أَمْدَادُهُ

سَیْفُ اللَّهِ الَّذِی لاَ یَنْبُو وَ نُورُهُ الَّذِی لاَ یَخْبُو وَ ذُو الْحِلْمِ الَّذِی لاَ یَصْبُو

مَدَارُ الدَّهْرِ وَ نَوَامِیسُ الْعَصْرِ وَ وُلاَهُ الْأَمْرِ وَ الْمُنَزَّلُ عَلَیْهِمْ مَا یَتَنَزَّلُ (یَنْزِلُ) فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ

وَ أَصْحَابُ الْحَشْرِ وَ النَّشْرِ تَرَاجِمَهُ وَحْیِهِ وَ وُلاَهُ أَمْرِهِ وَ نَهْیِهِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی خَاتِمِهِمْ وَ قَائِمِهِمْ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوَالِمِهِمْ

اللَّهُمَّ وَ أَدْرِکْ بِنَا أَیَّامَهُ وَ

ظُهُورَهُ وَ قِيَامَهُ وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَ اقْرِنْ ثَارَنَا بِثَارِهِ

وَ اكْتُبْنَا فِي أَعْوَانِهِ وَ خُلَصَائِهِ وَ أَحْيِنَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَ بِصُحْبَتِهِ غَانِمِينَ

وَ بِحَقِّهِ قَائِمِينَ وَ مِنَ السُّوءِ سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَوَاتُهُ عَلَى (وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى) سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ

وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَ عِتْرَتِهِ النَّاطِقِينَ

وَ الْعَنْ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ وَ احْكُمْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِين

ترجمه

خدایا به حق این شب نیمه شعبان و مولود در این شب و حجت موعود

آنکه فضلی دیگر بر مقام فضیلتش افزودی که کلمات تو را تغییر دهد در عالم نیست و آیاتت را کسی پس کلمه توحید تو از جهت صدق و عدالت به حد کمال رسید و کسی تعقیب نتواند کرد

آن کلمات ظاهرات انوار مشعشع و روشنی فروزنده توست و رهنمای نور معرفتت در این شب تاریک عالم همان امام غایب پنهان از نظرها که مولدش معظم و محل ظهورش مکرم است و فرشتگان گواهان اویند

و خدا یاور و نیرو بخش او هنگامی که وعده ظهورش فرا رسد و فرشتگان یاریش کنند

او شمشیر قهر خداست که کند نگردد و نور خداست که خاموش نشود و صاحب مقام حلم است که سبک سر نگردد

و مدار روزگار و حافظ و نگهدار دور زمان است و والیان امرند که آنچه نازل می شود در شب قدر بر آنها نزول یابد

و آنها صاحبان حشر و نشر خلق و مترجم و مفسران وحی حق و نگهبان امر و نهی خداهستند پروردگارا پس تو بر امام خاتم و قائم آن

ائمه هدی که پنهان است درود فرست

بارالها و ما را به ایام ظهور او و قیامش برسان و ما را از نصرت کنندگانش قرار ده و خون او چون خواهی ما را با خون او قرین گردان

و ما را در دفتر یاران و خاصانش ثبت فرما و ما را در دولت او با تنعم و خوشی زنده بدار و به صحبتش بهره مند گردان

و به حق او استوار ساز و از هر بدی محفوظ دار ای مهربانترین مهربانان عالم

و ستایش مخصوص خداست که پروردگار عالمیان است و درود بر سید ما حضرت محمد (ص) خاتم پیغمبران و رسولان است

و بر خاندان صادق و عترت ناطق آن بزرگوار

و لعنت بر جمیع ظالمان جهان و تو میان ما و ظالمان عالم حکم فرما که بهترین حکمفرمایی.

دعای بهد از نمار ۲۵ ماه ذی قعده

متن

بعد از سلام نماز بخواند

لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

پس دعا کند و بخواند

يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ أَقِلْنِی عَثْرَتِی يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ أَجِبْ دَعْوَتِی يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ اسْمَعْ صَوْتِی وَ ارْحَمْنِی

وَ تَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِی وَ مَا عِنْدِی يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَام

ترجمه

جنبش و توانایی جز به خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود

ای درگذرنده از لغزشها از لغزشم درگذر ای اجابت کننده دعوتها دعوت و دعایم اجابت فرما ای شنوای آوازها صدایم بشنو و به من رحم کن

و از بد کرداریم بگذر و از آنچه نزد من است ای خدای صاحب جلالت و بزرگواری.

دعای پیامبر اسلام (صلّی اللّه علیه و آله و سلّم) در شب ۱ ماه رمضان

متن

ظ(شانزدهم و نیز روایت است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در شب اول ماه رمضان این دعا را می خواندند

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَکْرَمَنَا بِکَ أَیُّهَا الشَّهْرُ الْمُبَارَکُ

اللَّهُمَّ فَقَوِّنَا عَلَی صِیَامِنَا وَ قِیَامِنَا وَ ثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَ انْصُرْنَا عَلَی الْقَوْمِ الْکَافِرِینَ

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ فَلاَ وَلَدَ لَکَ وَ أَنْتَ الصَّمَدُ فَلاَ شِبْهَ لَکَ وَ أَنْتَ الْعَزِیزُ فَلاَ یُعِزُّکَ شَیْ ءٌ

وَ أَنْتَ الْغَنِیُّ وَ أَنَا الْفَقِیرُ وَ أَنْتَ الْمَوْلَی وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الْغَفُورُ وَ أَنَا الْمُذْنِبُ

وَ أَنْتَ الرَّحِیمُ وَ أَنَا الْمُخْطِئُ وَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ أَنْتَ الْحَیُّ وَ أَنَا الْمَیِّتُ

أَسْأَلُکَ بِرَحْمَتِکَ أَنْ تَغْفِرَ لِی وَ تَرْحَمَنِی وَ تَجَاوَزَ عَنِّی إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیر

ترجمه

سپاس خدای را که ما را به تو گرامی داشت ای ماه مبارک

بـار خـدایا ما را به روزه ما در آن توانایی مرحمت فرما و هم در شب زنـده داریش و قـدمهای ما را ثابت و محکم دارد و ما را پیروزی بخش بر قوم کافران

بار خدایا تو یگانه ای و فرزندی نداری و تو بی نیازی و مانندی نداری و تو عزیزی و چیزی باعث عزتت نباشد

و تویی غنی و منم درویش و تویی مولا و منم بنده و تویی آمرزنده و منم گناهکار

و تویی مهربان و منم خطاکار و تویی آفریننده و منم آفریده شده و تویی زنده و منم مرده

از تو درخواست می کنم که به کرمت مرا بیامرزی و بر من ترحم فرمایی و از من بگذری زیرا که تو بر هر چیز قادر و توانایی.

دعای پیامبر اسلام (صلّی اللّه علیه و آله و سلّم) در شب ۱۵ ماه شعبان

متن

ظ(ششم بخواند این دعا را که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این شب می خواندند

اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْیَتِکَ مَا یَحُولُ بَیْنَنَا وَ بَیْنَ مَعْصِیَتِکَ وَ مِنْ طَاعَتِکَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ رِضْوَانَکَ

وَ مِنَ الْيَقِينِ مَا يَهُونُ عَلَيْنَا بِهِ مُصِيبَاتُ الدُّنْيَا

اللَّهُمَّ أَمْتِعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَ أَبْصَارِنَا وَ قُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا وَ اجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا

وَ اجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا وَ انْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا

وَ لاَ تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَ لاَ تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَ لاَ مَبْلَغَ عِلْمِنَا

وَ لاَ تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لاَ يَرْحَمُنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و این دعای جامع کاملی است و خواندن آن در اوقات دیگر نیز غنیمت است و از عوالی اللئالی نقل شده که حضرت رسول صلی الله علیه و

آله همیشه این دعا را می خواندند

ترجمه

ظ(ششم بخواند این دعا را که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این شب می خواندند

اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِکَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ مَعْصِيَتِکَ وَ مِنْ طَاعَتِکَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ رِضْوَانَکَ

وَ مِنَ الْيَقِينِ مَا يَهُونُ عَلَيْنَا بِهِ مُصِيبَاتُ الدُّنْيَا

اللَّهُمَّ أَمْتِعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَ أَبْصَارِنَا وَ قُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا وَ اجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا

وَ اجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا وَ انْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا

وَ لاَ تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَ لاَ تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَ لاَ مَبْلَغَ عِلْمِنَا

وَ لاَ تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لاَ يَرْحَمُنَا بِرَحْمَتِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و این دعای جامع کاملی است و خواندن آن در اوقات دیگر نیز غنیمت است و از عوالی اللئالی نقل شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله همیشه این دعا را می خواندند

دعای پیامبر اسلام (صلّی اللّه علیه و آله و سلّم) در شب یا روز جمعه

متن

از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که هفت مرتبه این دعا را بخواند در شب جمعه یا روز جمعه اگر در آن شب یا آن روز بمیرد داخل بهشت شود و دعا این است

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ خَلَقْتَنِي

وَ أَنَا عَبْدُکَ وَ ابْنُ أَمَتِکَ وَ فِي قَبْضَتِکَ وَ نَاصِيَتِي بِيَدِکَ

أَمْسَيْتُ عَلَى عَهْدِکَ وَ وَعْدِکَ مَا اسْتَطَعْتُ

أَعُوذُ بِرِضَاکَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ بِنِعْمَتِکَ (بِعَمَلِي) وَ أَبُوءُ بِذَنْبِي (بِذُنُوبِي)

فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ

ترجمه

خدایا تویی پروردگار من و جز تو خدایی نیست تو آفریدی مرا

و من بنده تو و فرزند کنیز توام و در سرپنجه قدرتت زبونم و موی جبین من به دست توست

و به عهد تا بتوانم روز را شب می کنم

و از سر هر چه بد کرده ام به درگاه رضای تو پناه می آورم هی به من نعمت فرا می رسد و از من معصیت صادر می شود

پس گناهانم به کرمت ببخش که کسی جز تو گناهانم را نتواند بخشید.

دعای تربت امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(در فضیلت و آداب تربت مقدسه امام حسین علیه السلام بدان که روایات بسیار وارد شده که در تربت آن حضرت شفای هر درد و مرض است مگر مرگ و امان است از بلاها و باعث ایمنی از هر خوف و بیم است و اخبار در این باب متواتر است و معجزاتی که به سبب این تربت مقدسه ظاهر گردیده است زیاده از آن است که ذکر شود و من در کتاب فواید الرضویه که در تراجم علمای امامیه است در احوال سید محدث متبحر آقا سید نعمت الله جزایری رحمه الله علیه نوشتم که آن سید جلیل در تحصیل علم زحمت بسیار کشیده و سختی و رنج بسیار برده و در اوایل تحصیل چون قادر نبوده بر چراغ به روشنی ماه مطالعه می نموده لاجرم از کثرت مطالعه در ماهتاب و بسیار چیز نوشتن و مطالعه کردن چشمانش ضعف پیدا کرده بود پس به جهت روشنی چشم خود به تربت مقدسه حضرت سید الشهداء علیه السلام و تراب مراقد شریفه ائمه عراق علیهم السلام اکتحال می کرد و به برکت آن

تربتها چشمش روشن می گشت و نیز نگاشتم که مبادا اهالی عصر ما به واسطه معاشرت با کفار و ملاحده این مطلب را استعجاب نمایند همانا کمال الدین دمیری در حیات الحیوان نقل کرده که افعی هر گاه هزار سال عمر کرد چشمانش کور می شود حق تعالی او را ملهم فرموده که برای رفع کوری خود چشم خود را به رازیانج تر بمالد لاجرم با چشم کور از بیابان قصد می کند بساتین و جاهایی را که رازیانج در آنجا باشد و اگر چه مسافتی طویل در بین باشد پس خود را می رساند به آن گیاه و چشم خود را بر آن می مالد روشنی چشم او برمی گردد و این مطلب را زمخشری و غیره نیز نقل کرده اند پس هرگاه حق تعالی در یک گیاه تری این خاصیت قرار داده باشد که مار کور پی به آن ببرد و بهره خود را از آن بگیرد چه عجب و استبعادی دارد که در تربت پسر پیغمبر صلی الله علیه و آله که در راه او خودش و عترتش کشته شده شفا از جمیع امراض و فواید و برکاتی قرار داده باشد که شیعیان و محبان از آن بهره ها برند و ما در این مقام به ذکر چند خبر قناعت می کنیم اول روایت شده که حوریان بهشت چون یکی از ملائکه را می بینند که از برای کاری بر زمین می آید از او التماس می کنند که برای ما تسبیح و تربت قبر امام حسین علیه السلام به هدیه بیاور دوم به سند معتبر منقول است که شخصی گفت حضرت امام رضا علیه السلام برای من از خراسان بسته متاعی فرستاد چون

گشودم در میان آن خاکی بود از آن مرد که آورده بود پرسیدم که این خاک چیست گفت خاک قبر امام حسین علیه السلام است و هرگز آن حضرت از جامه و غیر جامه چیزی به جایی نمی فرستد مگر آنکه این خاک را در میانش می گذارد و می فرماید این امان است از بلاها به اذن و مشیت خدا سوم روایت است که عبد الله بن ابی یعفور به خدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که یک شخص از خاک قبر امام حسین علیه السلام برمی دارد و منتفع می شود و دیگری برمی دارد و منتفع نمی شود فرمود که نه و الله هر که بردارد و اعتقاد داشته باشد که به او نفع می بخشد البته منتفع می شود چهارم از ابو حمزه ثمالی روایت است که عرض کردم به حضرت صادق علیه السلام که می بینم اصحاب ما می گیرند خاک قبر امام حسین علیه السلام را و طلب شفا از آن می کنند آیا شفا در آن هست فرمود که طلب شفا می توان کرد از خاکی که بردارند از میان قبر تا چهار میل و همچنین است خاک قبر جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله و قبر امام حسن و امام زین العابدین و امام محمد باقر علیه السلام پس بگیر از آن خاک که آن شفای هر درد است و سپری است برای دفع هر چه از آن ترسی و هیچ چیز به آن برابری نمی کند از چیزهایی که از آن شفا طلب می کنند به غیر از دعا و چیزی که آن را فاسد می کند آن است که در ظرفها و جاهای بد می گذارند و آنها که

معالجه به آن می کنند کم است یقین ایشان هر که یقین داشته باشد که این از برای او شفا است هرگاه معالجه به آن کند او را کافی خواهد بود و محتاج به دوای دیگر نخواهد شد و فاسد می گردانند آن تربت را شیاطین و کافران از جنیان که خود را بر آن می مالند و به هر چیز که می گذرد آن تربت آن را بو می کنند و اما شیاطین و کافران جن پس حسد می برند فرزندان آدم را بر آن و خود را بر آن می مالند که اکثر نیکی و بوی خوشش برطرف می شود و هیچ تربت از حایر بیرون نمی آید مگر مهیا می شوند از شیاطین و کافران جن از برای آن تربت آنقدر که عدد ایشان را کسی به غیر از خدا احصا نمی تواند کرد و آن تربت در دست صاحبش است و ایشان خود را بر آن می مالند و ملائکه نمی گذارند ایشان را که داخل حایر شوند و اگر تربت سالم از اینها بماند هر بیمار را که به آن معالجه نمایند البته در آن ساعت شفا می یابد پس چون تربت را برداری پنهان کن و نام خدا بر آن بسیار بخوان و شنیده ام که بعضی از آنها که تربت را برمی دارند آن را سبک می شمارند حتی بعضی از ایشان آن را در توبره چهارپایان می اندازند یا در ظرف طعام یا چیزهایی که دست بر آن بسیار مالیده شود از خورجینها و جوالها پس چگونه شفا یابد از آن کسی که به این نوع آن را حرمت دارد و لکن دلی که در آن یقین نیست و سبک می شمارد چیزی را که صلاحش

در آن است عمل خود را فاسد می کند پنجم روایت شده که هر گاه یکی از شما خواهد که بردارد تربت را به اطراف انگشتان بردارد و قدر آن مثل نخود است پس ببوسد آن را و بر هر دو دیده گذارد و بر سایر بدن بمالد و بگوید

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ التُّرْبَهِ وَ بِحَقِّ مَنْ حَلَّ بِهَا وَ ثَوَى فِيهَا

وَ بِحَقِّ جَدِّهِ وَ أَبِيهِ وَ أُمِّهِ وَ أَخِيهِ وَ الْأَئِمَّهِ مِنْ وُلْدِهِ وَ بِحَقِّ الْمَلاَئِكَهِ الْحَافِّينَ بِهِ

إِلاَّ جَعَلْتَهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ بُرْءاً مِنْ كُلِّ مَرَضٍ وَ نَجَاهً مِنْ كُلِّ آفَهٍ وَ حِرْزاً مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ

پس آن را استعمال نماید و روایت شده که مهر کردن تربت امام حسین علیه السلام آن است که بر آن سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَهِ الْقَدْرِ بخوانی و نیز روایت شده که هر گاه تربت را بخوری یا به کسی بخورانی بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَ بَاللَّهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقاً وَاسِعاً وَ عِلْماً نَافِعاً وَ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

مؤلف گوید که فوائد تربت شریفه آن حضرت بسیار است از جمله آنکه مستحب است با میت در قبر گذاشتن و کفن را به آن نوشتن و دیگر سجده کردن بر آن است که روایت شده که سجده بر آن هفت حجاب را می درد یعنی باعث قبولی نماز می شود که به آسمانها بالا می رود و دیگر تسبیح از تربت آن حضرت ساختن و به آن تسبیح ذکر کردن و در دست داشتن است که فضیلت عظیم دارد و از خاصیتش آن است که در دست آدمی تسبیح می گوید بی آنکه صاحبش تسبیح بگوید و معلوم است

که این تسبیح غیر از آن تسبیحی است که در همه اشیاء است کما قال الله تعالی وَ إِنْ مِنْ شَیْ ءٍ إِلاَّ یُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَ لَکِنْ لاَ تَفْقَهُونَ تَسْبِیحَهُمْ و عارف رومی در معنی آن گفته گر ترا از غیب چشمی باز شدبا تو ذرات جهان همراز شدنطق خاک و نطق آب و نطق گل هست محسوس حواس اهل دل جمله ذرات در عالم نهان با تو می گویند روزان و شبان ما سمیعیم و بصیر و باهشیم با شما نامحرمان ما خامشیم از جمادی سوی جان جان شویدغلغل اجزای عالم بشنویدفاش تسبیح جمادات آیدت وسوسه تاویلها بزدایدت بالجمله این تسبیحی که در این روایت است تسبیحی است که از خصوصیات تربت حضرت سید الشهداء أرواحنا له الفداء است ششم از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که بگرداند تسبیح تربت امام حسین علیه السلام را و بگوید

سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ أَکْبَرُ

با هر دانه بنویسد حق تعالی از برای او شش هزار حسنه محو کند از او شش هزار گناه و بلند کند از برای او شش هزار درجه و بنویسد از برای او شش هزار شفاعت و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بگرداند سنگهایی را که از تربت امام حسین علیه السلام می سازند یعنی تسبیح پخته پس یک بار استغفار کند هفتاد استغفار از برای او نوشته می شود و اگر تسبیحی را در دست نگاه دارد و تسبیح نگوید به عدد هر حبه هفت مرتبه از برای او نوشته می شود هفتم در حدیث معتبر منقول است که چون حضرت صادق علیه السلام به عراق تشریف آوردند

گروهی نزد آن حضرت آمدند و عرض کردند که دانسته ایم تربت امام حسین علیه السلام موجب شفای هر درد است آیا باعث ایمنی از هر خوف هست فرمود بلی هر گاه کسی خواهد که او را از هر بیمی امان بخشد باید تسبیحی که از تربت آن حضرت ساخته باشند در دست بگیرد و سه مرتبه این دعا را بخواند

أَصْبَحْتُ (أَمْسَيْتُ) اللَّهُمَّ مُعْتَصِماً بِذِمَامِكَ وَ جِوَارِكَ الْمَنِيعِ الَّذِى لاَ يُطَاوَلُ وَ لاَ يُحَاوَلُ

مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَ طَارِقٍ مِنْ سَائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَ مَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَ النَّاطِقِ

(فِى جُنَّةٍ) مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ حَصِينَةٍ

وَ هِىَ وِلاَءُ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ (مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ)

مُحْتَجِزاً (مُحْتَجِباً) مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِى إِلَى أَذِيَّةٍ بِجِدَارٍ حَصِينٍ

الْإِخْلاَصِ فِى الاِعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَ التَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ جَمِيعاً مُوقِناً أَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَ مَعَهُمْ وَ مِنْهُمْ وَ فِيهِمْ وَ بِهِمْ

أُوَالِى مَنْ وَالَوْا وَ أُعَادِى مَنْ عَادَوْا وَ أُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ أَعِذْنِى اللَّهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا أَتَّقِيهِ يَا عَظِيمُ

حَجَزْتُ الْأَعَادِىَ عَنِّى بِبَدِيعِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ

إِنَّا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدّاً وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لاَ يُبْصِرُونَ

پس تسبیح را ببوسد و بر هر دو چشم بمالد و بگوید

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ التُّرْبَةِ الْمُبَارَكَةِ وَ بِحَقِّ صَاحِبِهَا

وَ بِحَقِّ جَدِّهِ وَ بِحَقِّ أَبِيهِ وَ بِحَقِّ أُمِّهِ وَ بِحَقِّ أَخِيهِ وَ بِحَقِّ وُلْدِهِ الطَّاهِرِينَ

اجْعَلْهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ أَمَاناً مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَ حِفْظاً مِنْ كُلِّ سُوءٍ

پس تسبیح را بر جبین خود بگذارد پس اگر در صبح چنین کند در امان خدا باشد تا شام و اگر در شام چنین

کنـد در امان خـدا باشـد تا صـبح و در روایت دیگر منقول است که هر که از پادشاهی یا غیر او ترسد چون از خانه بیرون آید چنین کنـد تا حرزی باشـد او را از شـر ایشان مؤلف گویـد که مشـهور میان علما آن است که خوردن گل و خاک مطلقا جایز نیست مگر تربت مقـدسه امام حسـین علیه السـلام به قصـد شـفا بی قصـد لـذت به قدر نخودی بلکه احوط آن است که به قدر عدسی باشد و خوب است که تربت را در دهان بگذارد و بعد از آن جرعه ای از آب بخورد و بگوید

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقاً وَاسِعاً وَ عِلْماً نَافِعاً وَ شِفَاءً مِنْ کُلِّ دَاءٍ وَ سُقْمٍ

علامه مجلسـی رحمه الله علیه فرموده احوط آن است که مهر و تسبیح و تربت آن حضـرت را نخرند و نفروشند بلکه به هدیه و بخشـش بدهنـد و در برابر آنها اگر تراضـی کننـد بی آنکه اول شـرط کرده باشـند شایـد بـد نباشـد چنانچه در حدیث معتبر از حضـرت صـادق علیه السـلام منقول است که هر که خـاک قبر امـام حسـین علیه السـلام را بفروشـد چنان است که گوشت آن حضـرت را فروخته و خریده باشد مؤلف گوید که شیخ ما محدث متبحر ثقه الاسلام نوری رحمه الله در دار السلام نقل فرموده که روزی یکی از برادران من به خدمت مرحومه والده ام رسـید مادرم دید که تربت امام حسـین علیه السـلام را در جیب پایین قبـای خـود گذاشـته مـادرم او را زجر کرد که این بی ادبی است به تربت مقـدسه چه آن که بسـا شـود در زیر ران واقع شود و شکسته گردد برادرم گفت

چنین است که فرمودی و تا به حال دو مهر شکسته ام و لکن عهد کرد که من بعد در جیب پایین نگذارد پس چند روزی از این قضیه گذشت علامه والدم در خواب دید بدون آنکه از این مطلب اطلاع داشته باشد که مولای ما حضرت ابو عبد الله الحسین علیه السلام به زیارت او تشریف آورد و در اطاق کتابخانه نشست و ملاطفت و مهربانی بسیار کرد و فرمود بخوان پسران خود را بیایند تا آنها را اکرام کنم پس والد پسرها را طلبید و با من پنج نفر بودند پس ایستادند در نزد در مقابل آن حضرت و در نزد آن حضرت از جامه و چیزهای دیگر بود پس یک یک را می خواند و چیزی از آنها به او می داد پس نوبت به برادر مزبور سلمه الله رسید حضرت نظری بر او افکند مانند کسی که در غضب باشد و التفات فرمود بسوی والد مرحوم و فرمود این پسر تو دو تربت از تربتهای قبر من در زیر ران خود شکسته است پس مثل برادران دیگر او را نخواند بلکه افکند بسوی او چیزی و الان در ذهنم است که گویا قاب شانه ترمه به او داد پس علامه والد بیدار شد و خواب خود را برای مرحومه والده نقل کرد و والده حکایت را برای ایشان بیان کرد والد تعجب کرد از صدق این خواب انتهی

ترجمه

پروردگارا به حق این تربت و به حق آنکه در آن وارد شده و آنکه در آن اقامت گزیده

و به حق جدش و پدرش و مادرش و برادرش و پیشوایان از فرزندانش و

به حق فرشتگانی که گرد او هستند

که آن را درمـان و شـفاء هر درد قرار دهی و بهبودی هر مرض و رهایی از هر آفت و حرز از آنچه آن را می ترسم و از آن بر حذرم قرار دهی

به نام خـدا و به ذات خـدا خدایا قرار ده آن را روزی وسـیع و فراخ و دانش سودمند و درمان هر درد بدرستی که تو بر هر چیز توانایی.

و چیزی نیست مگر آنکه تسبیح خدا به حمد او گوید و لیکن شما تسبیح آنها را نمی فهمید.

صبح کردم پروردگارا در حالتی که حفظ خود را از گناه به امان تو و در جوار منیع و پناه محکم استوار تو که هیچکس بر آن دست تطاول نتواند گشود و ذی قدرتی بر آن دست نخواهد یافت

از شر هر ظالم بیدادگر و کاهن و شر جمیع آنکه آفریده ای و آنچه ازگویا و خاموش که خلقت فرموده ای

و از هر چه خوفناک است خود را در می پوشم زیر سپر و جوشن و درع محکم تو

که آن دوستی اهل بیت پیغمبرت محمد صلی الله علیه و آله است

و از هر که قصد آزار من کند در حصار محکم

اخلاص در اعتراف به حق اهل بیت رسولت (ص) پناهنـده می شوم و چنگ می زنم به رشـته تمام اهل بیت در حالی که یقین دارم که بحق آنها و با آنها و از آنها و در خاندان آنها و بوجود آنان بسته است

من دوست دارم هر که را آنها دوست دارند و دشمن دارم هر که را

آنها دشمن دارند و دوری میکنم از هر که دوری میکنند پس تو ای خدا درود فرست بر محمد و آلش

و مرا ای پروردگار بواسطه ایشان از هر چه می ترسم در پناه خود گیر ای خدای بزرگ

من شر دشمنانم را از خود منع کردم به توسل به خدای آفریننده آسمانها و زمین

ما راه خیر را از پیش و پس بر آنها سد کردیم و بر چشم شان پرده افکندیم که هیچ نبینند

پروردگارا من از تو درخواست می کنم به حق این تربت مبارك و به حق صاحب این تربت

و به حق جد و پدر و مادر و برادر و به حق فرزندان پاکش

که این تربت را شفای هر درد من قرار دهی و ایمنی از هر مخوف و حفظ و نگهبانی از هر بدی برایم مقرر فرمایی

پروردگارا قرار ده آن را روزی فراخ و دانش سودمند و درمان از هر درد و بیماری.

دعای توسل

متن

ظ(دوم دعای توسل علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که در بعضی از کتب معتبره نقل کرده اند از محمد بن بابویه که این دعای توسل را از ائمه روایت کرده است و گفته است که در هیچ امری نخواندم مگر آنکه اثر اجابت را بزودی یافتم این است دعا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ وَ أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَهِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

یَا أَبَا الْقَاسِمِ یَا رَسُولَ اللَّهِ یَا إِمَامَ الرَّحْمَهِ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلاَنَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَی اللَّهِ

وَ قَدَّمْنَاکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

یَا أَبَا الْحَسَنِ یَا أَمِیرَ

الْمُؤْمِنِينَ يَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلاَنَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

يَا فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الرَّسُولِ يَا سَيِّدَتَنَا وَ مَوْلاَتَنَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكِ إِلَى اللَّهِ

وَ قَدَّمْنَاكِ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعِي لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْمُجْتَبَى يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلاَنَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الشَّهِيدُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلاَنَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ يَا زَيْنَ الْعَابِدِينَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلاَنَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْبَاقِرُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلاَنَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الصَّادِقُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلاَنَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ

تَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَی اللَّهِ

وَ قَدَّمْنَاکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

یَا أَبَا الْحَسَنِ یَا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ أَیُّهَا الْکَاظِمُ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

یَا حُجَّهَ اللَّهِ عَلَی خَلْقِهِ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلاَنَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَی اللَّهِ

وَ قَدَّمْنَاکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

یَا أَبَا الْحَسَنِ یَا عَلِیَّ بْنَ مُوسَی أَیُّهَا الرِّضَا یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

یَا حُجَّهَ اللَّهِ عَلَی خَلْقِهِ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلاَنَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَی اللَّهِ

وَ قَدَّمْنَاکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

یَا أَبَا جَعْفَرٍ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ أَیُّهَا التَّقِیُّ الْجَوَادُ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

یَا حُجَّهَ اللَّهِ عَلَی خَلْقِهِ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلاَنَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَی اللَّهِ

وَ قَدَّمْنَاکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

یَا أَبَا الْحَسَنِ یَا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ أَیُّهَا الْهَادِی النَّقِیُّ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

یَا حُجَّهَ اللَّهِ عَلَی خَلْقِهِ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلاَنَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَی اللَّهِ

وَ قَدَّمْنَاکَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیهاً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

یَا أَبَا مُحَمَّدٍ یَا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ أَیُّهَا الزَّکِیُّ الْعَسْکَرِیُّ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

یَا حُجَّهَ اللَّهِ عَلَی خَلْقِهِ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلاَنَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَى اللَّهِ

و قَدَّمْنَاکَ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

يَا وَصِيَّ الْحَسَنِ وَ الْخَلَفَ الْحُجَّهَ أَيُّهَا الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِىُّ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

يَا حُجَّهَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلاَنَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِکَ إِلَى اللَّهِ

و قَدَّمْنَاکَ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ

اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

پس حاجات خود را بطلبد که برآورده می شود إن شاء الله تعالی و در روایت دیگر وارد شده که بعد از این بگوید

یَا سَادَتِی وَ مَوَالِیَّ إِنِّی تَوَجَّهْتُ بِکُمْ أَئِمَّتِی وَ عُدَّتِی لِیَوْمِ فَقْرِی وَ حَاجَتِی إِلَی اللَّهِ

وَ تَوَسَّلْتُ بِکُمْ إِلَی اللَّهِ وَ اسْتَشْفَعْتُ بِکُمْ إِلَی اللَّهِ

فَاشْفَعُوا لِی عِنْدَ اللَّهِ وَ اسْتَنْقِذُونِی مِنْ ذُنُوبِی عِنْدَ اللَّهِ

فَإِنَّکُمْ وَسِیلَتِی إِلَی اللَّهِ وَ بِحُبِّکُمْ وَ بِقُرْبِکُمْ أَرْجُو نَجَاةً مِنَ اللَّهِ

فَکُونُوا عِنْدَ اللَّهِ رَجَائِی یَا سَادَتِی یَا أَوْلِیَاءَ اللَّهِ

صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاءَ اللَّهِ ظَالِمِیهِمْ مِنَ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِین

ترجمه

خدایا از تو درخواست می کنم بوسیله پیغمبر رحمتت محمد صلی الله علیه و آله

در دعا رو به تو می آورم ای ابو القاسم ای رسول خدا ای پیشوای رحمت حق ای سید و مولای ما

همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم

و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما

ای ابا الحسن ای امیر مؤمنان ای علی بن ابی طالب ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما

همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم

و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما

ای فاطمه زهرا ای دخت محمد ای نور دیده پیغمبر خدا ای سیده و مولای

ما

همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع به درگاه خدا آورده ایم

و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما

ای ابا محمد ای حسن بن علی ای مجتبی ای پسر رسول خدا

ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما

همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم

و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما

ای ابا عبد الله ای حسین بن علی ای شهید ای پسر رسول خدا

ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما

همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم

و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما

ای ابا الحسن ای علی بن الحسین ای زین العابدین ای فرزند رسول خدا

ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما

همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم

و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما

ای ابا جعفر ای محمد بن

علی ای باقر العلوم ای فرزند رسول خدا

ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما

همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم

و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما

ای ابا عبد الله ای جعفر بن محمد ای صادق ای فرزند رسول خدا

ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما

همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم

و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما

ای ابا الحسن ای موسی بن جعفر ای کاظم ای فرزند رسول خدا

ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما

همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم

و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما

ای ابا الحسن ای علی بن موسی الرضا ای فرزند پیغمبر خدا

ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما

همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم

و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم

ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما

ای ابا جعفر ای محمد بن علی ای تقی جواد ای فرزندرسول خدا

ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما

همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم

و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما

ای ابا الحسن ای علی بن محمد ای هادی نقی ای فرزند رسول خدا

ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما

همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم

و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما

ای ابا محمد ای حسن بن علی ای زکی عسکری ای فرزند رسول خدا

ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما

همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم

و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما

ای وصی حضرت حسن عسکری ای جانشین حجت الهی ای قائم منتظر مهدی ای فرزند رسول خدا

ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما

همه ما رو به تو آورده ایم و به

حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم

و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما

- ای سید و موالی و امامان من من از روی خلوص رو به شما آورده ام که پیشوایان من هستید و ذخیره من برای روز فقر و حاجتم بسوی خدا خواهید بود

و به شما متوسل شده ام به درگاه خدا و شما را برای خود نزد خدا شفیع آورده ام

پس مرا نزد حضرت حق شفاعت کنید و نجاتم دهید از عقاب و کیفر گناهانم

که شما بزرگواران وسیله نجات من نزد خدا هستید و به دوستی شما و تقرب به شما امید نجات دارم از خدا

پس مایه امیدواری من نزد خدا شوید ای پیشوایان من ای اولیاء خدا

درود خدا بر همه شما باد و لعنت خدا بر ستمکاران در حق شما که دشمنان خدا هستند از اولین و آخرین خلق این دعا را ای پروردگار عالمیان اجابت فرما.

دعای توسل معروف

متن

ظ(مؤلف گوید که شیخ کفعمی در بلد الامین دعای مبسوطی نقل کرده موسوم به دعای فرج و این دعای توسل در ضمن آن مذکور است و گمانم آن است که دوازده امام خواجه نصیر الدین همین دعای توسل است که مرکب کرده اند با صلوات بر حجج طاهره که در یک خطبه بلیغه است که کفعمی در اواخر مصباح آن را ذکر فرموده و سید علی خان در کلم طیب از قبس المصباح شیخ صَهرَشتی دعاء توسلی نقل کرده به شرحی که مقام را

گنجایش ذکر آن نیست و آن دعا این است

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى ابْنَتِهِ وَ عَلَى ابْنَيْهَا وَ أَسْأَلُكَ بِهِمْ أَنْ تُعِينَنِي عَلَى طَاعَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ

وَ أَنْ تُبَلِّغَنِي بِهِمْ أَفْضَلَ مَا بَلَّغْتَ أَحَداً مِنْ أَوْلِيَائِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا انْتَقَمْتَ بِهِ مِمَّنْ ظَلَمَنِي وَ غَشَمَنِي

وَ آذَانِي وَ انْطَوَى عَلَى ذَلِكَ وَ كَفَيْتَنِي بِهِ مَئُونَةَ كُلِّ أَحَدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا كَفَيْتَنِي بِهِ مَئُونَةَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ

وَ سُلْطَانٍ عَنِيدٍ يَتَقَوَّى عَلَيَّ بِبَطْشِهِ وَ يَنْتَصِرُ عَلَيَّ بِجُنْدِهِ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ يَا وَهَّابُ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيَّيْكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

إِلَّا أَعَنْتَنِي بِهِمَا عَلَى أَمْرِ آخِرَتِي بِطَاعَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ وَ بَلَّغْتَنِي بِهِمَا مَا يُرْضِيكَ إِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

إِلَّا عَافَيْتَنِي بِهِ فِي جَمِيعِ جَوَارِحِي مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَنَ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ الرِّضَا عَلِيِّ بْنِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا سَلَّمْتَنِي بِهِ فِي جَمِيعِ أَسْفَارِي

فِي الْبَرَارِي وَ الْبِحَارِ وَ الْجِبَالِ وَ الْقِفَارِ وَ الْأَوْدِيَةِ وَ الْغِيَاضِ

مِنْ جَمِيعِ مَا أَخَافُهُ وَ أَحْذَرُهُ إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا جُدْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ

وَ تَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ وُسْعِكَ وَ وَسَّعْتَ عَلَيَّ رِزْقَكَ وَ أَغْنَيْتَنِي عَمَّنْ سِوَاكَ

وَ جَعَلْتَ حَاجَتِي إِلَيْكَ وَ قَضَاهَا عَلَيْكَ إِنَّكَ لِمَا تَشَاءُ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِلَّا أَعَنْتَنِي بِهِ عَلَى تَأْدِيَةِ فُرُوضِكَ

وَ بِرِّ إِخْوَانِيَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَهِّلْ ذَلِكَ لِي وَ اقْرُنْهُ بِالْخَيْرِ وَ أَعِنِّي

عَلَى طَاعَتِکَ بِفَضْلِکَ یَا رَحِیمُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّ وَلِیِّکَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلاَمُ إِلاَّ أَعَنْتَنِی بِهِ عَلَى أَمْرِ آخِرَتِی بِطَاعَتِکَ وَ رِضْوَانِکَ

وَ سَرَرْتَنِی فِی مُنْقَلَبِی وَ مَثْوَایَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّ وَلِیِّکَ وَ حُجَّتِکَ صَاحِبِ الزَّمَانِ عَلَیْهِ السَّلاَمُ إِلاَّ أَعَنْتَنِی بِهِ عَلَى جَمِیعِ أُمُورِی

وَ کَفَیْتَنِی بِهِ مَئُونَهَ کُلِّ مُوذٍ وَ طَاغٍ وَ بَاغٍ وَ أَعَنْتَنِی بِهِ فَقَدْ بَلَغَ مَجْهُودِی

وَ کَفَیْتَنِی بِهِ کُلَّ عَدُوٍّ وَ هَمٍّ وَ غَمٍّ وَ دَیْنٍ وَ عَنِّی وَ عَنْ وَلَدِی وَ جَمِیعَ أَهْلِی وَ إِخْوَانِی

وَ مَنْ یَعْنِینِی أَمْرُهُ وَ خَاصَّتِی آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ

ترجمه

ظ(مؤلف گوید که شیخ کفعمی در بلد الامین دعای مبسوطی نقل کرده موسوم به دعای فرج و این دعای توسل در ضمن آن مذکور است و گمانم آن است که دوازده امام خواجه نصیر الدین همین دعای توسل است که مرکب کرده اند با صلوات بر حجج طاهره که در یک خطبه بلیغه است که کفعمی در اواخر مصباح آن را ذکر فرموده و سید علی خان در کلم طیب از قبس المصباح شیخ صَهرَشتی دعاء توسلی نقل کرده به شرحی که مقام را گنجایش ذکر آن نیست و آن دعا این است

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَى ابْنَتِهِ وَ عَلَى ابْنَیْهَا وَ أَسْأَلُکَ بِهِمْ أَنْ تُعِینَنِی عَلَى طَاعَتِکَ وَ رِضْوَانِکَ

وَ أَنْ تُبَلِّغَنِی بِهِمْ أَفْضَلَ مَا بَلَّغْتَ أَحَداً مِنْ أَوْلِیَائِکَ إِنَّکَ جَوَادٌ کَرِیمٌ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ عَلَیْهِ السَّلاَمُ إِلاَّ انْتَقَمْتَ بِهِ مِمَّنْ ظَلَمَنِی وَ غَشَمَنِی

وَ آذَانِی وَ انْطَوَى عَلَى ذَلِکَ وَ کَفَیْتَنِی بِهِ مَئُونَهَ کُلِّ أَحَدٍ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّ وَلِیِّکَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلاَمُ إِلاَّ

كَفَيْتَنِی بِهِ مَئُونَهَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ

وَ سُلْطَانٍ عَنِيدٍ يَتَقَوَّى عَلَيَّ بِبَطْشِهِ وَ يَنْتَصِرُ عَلَيَّ بِجُنْدِهِ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ يَا وَهَّابُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيَّيْكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

إِلَّا أَعَنْتَنِی بِهِمَا عَلَى أَمْرِ آخِرَتِی بِطَاعَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ وَ بَلَّغْتَنِی بِهِمَا مَا يُرْضِيكَ إِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

إِلَّا عَافَيْتَنِی بِهِ فِی جَمِيعِ جَوَارِحِی مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَنَ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ الرِّضَا عَلِيِّ بْنِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا سَلَّمْتَنِی بِهِ فِی جَمِيعِ أَسْفَارِی

فِی الْبَرَارِی وَ الْبِحَارِ وَ الْجِبَالِ وَ الْقِفَارِ وَ الْأَوْدِيَهِ وَ الْغِيَاضِ

مِنْ جَمِيعِ مَا أَخَافُهُ وَ أَحْذَرُهُ إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا جُدْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ

وَ تَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ وُسْعِكَ وَ وَسَّعْتَ عَلَيَّ رِزْقَكَ وَ أَغْنَيْتَنِی عَمَّنْ سِوَاكَ

وَ جَعَلْتَ حَاجَتِی إِلَيْكَ وَ قَضَاهَا عَلَيْكَ إِنَّكَ لِمَا تَشَاءُ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِلَّا أَعَنْتَنِی بِهِ عَلَى تَأْدِيَهِ فُرُوضِكَ

وَ بِرِّ إِخْوَانِيَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَهِّلْ ذَلِكَ لِی وَ اقْرُنْهُ بِالْخَيْرِ وَ أَعِنِّی عَلَى طَاعَتِكَ بِفَضْلِكَ يَا رَحِيمُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِلَّا أَعَنْتَنِی بِهِ عَلَى أَمْرِ آخِرَتِی بِطَاعَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ

وَ سَرَرْتَنِی فِی مُنْقَلَبِی وَ مَثْوَایَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ وَ حُجَّتِكَ صَاحِبِ الزَّمَانِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا أَعَنْتَنِی بِهِ عَلَى جَمِيعِ أُمُورِی

وَ كَفَيْتَنِی بِهِ مَئُونَهَ كُلِّ مُوذٍ وَ طَاغٍ وَ بَاغٍ وَ أَعَنْتَنِی بِهِ فَقَدْ بَلَغَ مَجْهُودِی

وَ كَفَيْتَنِی بِهِ كُلَّ عَدُوٍّ وَ هَمٍّ وَ غَمٍّ وَ دَيْنٍ وَ عَنِّی وَ عَنْ وَلَدِی وَ جَمِيعَ أَهْلِی

وَ إِخْوَانِی

وَ مَنْ يَعْنِينِی أَمْرُهُ وَ خَاصَّتِی آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِين

دعای تهنیت در عید غدیر

متن

ظ(چون مؤمنی را ملاقات کند این تهنیت را بگوید

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوِلاَيَهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْأَئِمَّهِ عَلَيْهِمُ السَّلاَم

ترجمه

سپاس خدای را که قرار داد ما را از متمسکان به ولایت امیر المؤمنین علیه السلام و پیشوایان و امامان که بر آنان درود باد

دعای جوشن صغیر

متن

ظ(دعای جوشن صغیر در کتب معتبره به شرحی مبسوطتر از شرح جوشن کبیر نقل شده و کفعمی در حاشیه بلد الامین فرموده که این دعایی است رفیع الشأن عظیم المنزله و چون موسی هادی عباسی قصد قتل حضرت کاظم علیه السلام نمود آن حضرت این دعا را خواند جدش پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دید که با وی فرمود حق تعالی هلاک خواهد کرد دشمن ترا و این دعا در مهج الدعوات سید بن طاوس نیز نقل شده و ما بین نسخه کفعمی و سید اختلاف است و ما موافق بلد الامین کفعمی نقل نمودیم و آن دعا این است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِی كَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَى عَلَيَّ سَيْفَ عَدَاوَتِهِ وَ شَحَذَ لِی ظُبَةَ مِدْيَتِهِ

وَ أَرْهَفَ لِی شَبَا حَدِّهِ وَ دَافَ لِی قَوَاتِلَ سُمُومِهِ وَ سَدَّدَ إِلَيَّ (نَحْوِی) صَوَائِبَ سِهَامِهِ

وَ لَمْ تَنَمْ عَنِّی عَيْنُ حِرَاسَتِهِ وَ أَضْمَرَ أَنْ يَسُومَنِی الْمَكْرُوهَ وَ يُجَرِّعَنِی ذُعَافَ مَرَارَتِهِ

فَنَظَرْتَ (نَظَرْتَ) إِلَى ضَعْفِی عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَادِحِ وَ عَجْزِی عَنِ الاِنْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِی بِمُحَارَبَتِهِ

وَ وَحْدَتِی فِی كَثِيرٍ مِمَّنْ نَاوَانِی وَ أَرْصَدَ لِی فِيمَا لَمْ أُعْمِلْ فِكْرِی فِی الْإِرْصَادِ لَهُمْ بِمِثْلِهِ

فَأَيَّدْتَنِی بِقُوَّتِکَ وَ شَدَدْتَ أَزْرِی بِنُصْرَتِکَ وَ فَلَلْتَ لِی حَدَّهُ (شَبَا حَدِّهِ)

وَ خَذَلْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِيدِهِ وَ حَشْدِهِ (حَشَدَهُ) وَ أَعْلَيْتَ كَعْبِی عَلَيْهِ

وَ وَجَّهْتَ مَا سَدَّدَ إِلَيَّ مِنْ مَكَائِدِهِ إِلَيْهِ وَ رَدَدْتَهُ عَلَيْهِ وَ لَمْ يَشْفِ غَلِيلَهُ

وَ لَمْ تَبْرُدْ حَزَازَاتُ غَيْظِهِ وَ قَدْ عَضَّ عَلَيَّ أَنَامِلَهُ وَ أَدْبَرَ مُوَلِّياً قَدْ أَخْفَقَتْ

سَرَایَاهُ

فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاهٍ لاَ یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ

إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِی بِمَکَائِدِهِ وَ نَصَبَ لِی أَشْرَاکَ مَصَائِدِهِ

وَ وَکَّلَ بِی تَفَقُّدَ رِعَایَتِهِ وَ أَضْبَأَ إِلَیَّ إِضْبَاءَ السَّبُعِ لِطَرِیدَتِهِ انْتِظَاراً لاِنْتِهَازِ فُرْصَتِهِ

وَ هُوَ یُظْهِرُ بَشَاشَةَ الْمَلَقِ وَ یَبْسُطُ (لِی) وَجْهاً غَیْرَ طَلِقٍ

فَلَمَّا رَأَیْتَ دَغَلَ سَرِیرَتِهِ وَ قُبْحَ مَا انْطَوَی عَلَیْهِ لِشَرِیکِهِ فِی مِلَّتِهِ

وَ أَصْبَحَ مُجْلِباً لِی (إِلَیَّ) فِی بَغْیِهِ أَرْکَسْتَهُ لِأُمِّ رَأْسِهِ وَ أَتَیْتَ بُنْیَانَهُ مِنْ أَسَاسِهِ

فَصَرَعْتَهُ فِی زُبْیَتِهِ وَ أَرْدَیْتَهُ (رَدَّیْتَهُ) فِی مَهْوَی حُفْرَتِهِ وَ جَعَلْتَ خَدَّهُ طَبَقاً لِتُرَابِ رِجْلِهِ

وَ شَغَلْتَهُ فِی بَدَنِهِ وَ رِزْقِهِ وَ رَمَیْتَهُ بِحَجَرِهِ وَ خَنَقْتَهُ بِوَتَرِهِ وَ ذَکَّیْتَهُ بِمَشَاقِصِهِ

وَ کَبَبْتَهُ لِمَنْخِرِهِ وَ رَدَدْتَ کَیْدَهُ فِی نَحْرِهِ وَ رَبَقْتَهُ (وَثَّقْتَهُ) بِنَدَامَتِهِ وَ فَسَأْتَهُ (أَفْنَیْتَهُ) بِحَسْرَتِهِ

فَاسْتَخْذَأَ وَ تَضَاءَلَ بَعْدَ نَخْوَتِهِ وَ انْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِیلاً مَأْسُوراً فِی رِبَقِ حَبَائِلِهِ

الَّتِی کَانَ یُؤَمِّلُ أَنْ یَرَانِی فِیهَا یَوْمَ سَطْوَتِهِ وَ قَدْ کِدْتُ یَا رَبِّ لَوْ لاَ رَحْمَتُکَ أَنْ یَحُلَّ بِی مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ

فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاهٍ لاَ یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ

إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ حَاسِدٍ شَرِقَ بِحَسْرَتِهِ (بِحَسَدِهِ) وَ عَدُوٍّ شَجِیَ بِغَیْظِهِ وَ سَلَقَنِی بِحَدِّ لِسَانِهِ

وَ وَخَزَنِی بِمُوقِ عَیْنِهِ وَ جَعَلَنِی (جَعَلَ عِرْضِی) غَرَضاً لِمَرَامِیهِ وَ قَلَّدَنِی خِلاَلاً لَمْ تَزَلْ فِیهِ

نَادَیْتُکَ (فَنَادَیْتُ) یَا رَبِّ مُسْتَجِیراً بِکَ وَاثِقاً بِسُرْعَهِ إِجَابَتِکَ

مُتَوَکِّلاً عَلَی مَا لَمْ أَزَلْ أَتَعَرَّفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفَاعِکَ عَالِماً أَنَّهُ لاَ یُضْطَهَدُ مَنْ أَوَی إِلَی ظِلِّ کَنَفِکَ

وَ لَنْ تَقْرَعَ الْحَوَادِثُ (الْفَوَادِحُ) مَنْ لَجَأَ إِلَی مَعْقِلِ الاِنْتِصَارِ بِکَ فَحَصَّنْتَنِی

مِنْ بَأْسِهِ بِقُدْرَتِکَ

فَلَکَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ يُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاهٍ لاَ يَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِينَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِينَ

إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ سَحَائِبِ مَکْرُوهٍ جَلَّيْتَهَا وَ سَمَاءِ نِعْمَةٍ أَمْطَرْتَهَا وَ جَدَاوِلِ کَرَامَةٍ أَجْرَيْتَهَا

وَ أَعْيُنِ أَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا وَ نَاشِئَةِ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا وَ جُنَّةِ عَافِيَةٍ أَلْبَسْتَهَا

وَ غَوَامِرِ کُرُبَاتٍ کَشَفْتَهَا وَ أُمُورٍ جَارِيَةٍ قَدَّرْتَهَا لَمْ تُعْجِزْکَ إِذْ طَلَبْتَهَا وَ لَمْ تَمْتَنِعْ مِنْکَ إِذْ أَرَدْتَهَا

فَلَکَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ يُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاهٍ لاَ يَعْجَلُ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِينَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِينَ

إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَ مِنْ کَسْرِ إِمْلاَقٍ جَبَرْتَ وَ مِنْ مَسْکَنَةٍ فَادِحَةٍ حَوَّلْتَ

وَ مِنْ صَرْعَةٍ مُهْلِکَةٍ نَعَشْتَ (أَنْعَشْتَ) وَ مِنْ مَشَقَّةٍ أَرَحْتَ

لاَ تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَ هُمْ يُسْأَلُونَ وَ لاَ يَنْقُصُکَ مَا أَنْفَقْتَ وَ لَقَدْ سُئِلْتَ فَأَعْطَيْتَ

وَ لَمْ تُسْأَلْ فَابْتَدَأْتَ وَ اسْتُمِيحَ بَابُ فَضْلِکَ فَمَا أَکْدَيْتَ

أَبَيْتَ إِلاَّ إِنْعَاماً وَ امْتِنَاناً وَ إِلاَّ تَطَوُّلاً يَا رَبِّ وَ إِحْسَاناً وَ أَبَيْتُ (يَا رَبِّ)إِلاَّ انْتِهَاکاً لِحُرُمَاتِکَ

وَ اجْتِرَاءً عَلَی مَعَاصِيکَ وَ تَعَدِّياً لِحُدُودِکَ وَ غَفْلَةً عَنْ وَعِيدِکَ وَ طَاعَةً لِعَدُوِّی وَ عَدُوِّکَ

لَمْ يَمْنَعْکَ يَا إِلَهِی وَ نَاصِرِی إِخْلاَلِی بِالشُّکْرِ عَنْ إِتْمَامِ إِحْسَانِکَ وَ لاَ حَجَزَنِی ذَلِکَ عَنِ ارْتِکَابِ مَسَاخِطِکَ

اللَّهُمَّ وَ هَذَا (فَهَذَا) مَقَامُ عَبْدٍ ذَلِيلٍ اعْتَرَفَ لَکَ بِالتَّوْحِيدِ وَ أَقَرَّ عَلَی نَفْسِهِ بِالتَّقْصِيرِ فِی أَدَاءِ حَقِّکَ

وَ شَهِدَ لَکَ بِسُبُوغِ نِعْمَتِکَ عَلَيْهِ وَ جَمِيلِ عَادَتِکَ عِنْدَهُ وَ إِحْسَانِکَ إِلَيْهِ

فَهَبْ لِی يَا إِلَهِی وَ سَيِّدِی مِنْ فَضْلِکَ مَا أُرِيدُهُ (سَبَباً) إِلَی رَحْمَتِکَ وَ أَتَّخِذُهُ سُلَّماً أَعْرُجُ فِيهِ إِلَی مَرْضَاتِکَ

وَ آمَنُ بِهِ مِنْ سَخَطِکَ بِعِزَّتِکَ وَ طَوْلِکَ وَ بِحَقِّ نَبِيِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی

اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاهٍ لاَ یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ

إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ فِی کَرْبِ الْمَوْتِ وَ حَشْرَجَهِ الصَّدْرِ

وَ النَّظَرِ إِلَی مَا تَقْشَعِرُّ مِنْهُ الْجُلُودُ وَ تَفْزَعُ لَهُ الْقُلُوبُ وَ أَنَا فِی عَافِیَهٍ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ

فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاهٍ لاَ یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ و لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ

إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ سَقِیماً مُوجَعاً (مُدْنِفاً) فِی أَنَّهٍ وَ عَوِیلٍ یَتَقَلَّبُ فِی غَمِّهِ لاَ یَجِدُ مَحِیصاً

وَ لاَ یُسِیغُ طَعَاماً وَ لاَ (یَسْتَعْذِبُ) شَرَاباً وَ أَنَا فِی صِحَّهٍ مِنَ الْبَدَنِ وَ سَلاَمَهٍ مِنَ الْعَیْشِ کُلُّ ذَلِکَ مِنْکَ

فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاهٍ لاَ یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ

إِلَهِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ خَائِفاً مَرْعُوباً (مُسَهَّداً) مُشْفِقاً وَجِلاً هَارِباً طَرِیداً مُنْجَحِراً فِی مَضِیقٍ

وَ مَخْبَأَهٍ مِنَ الْمَخَابِئِ قَدْ ضَاقَتْ عَلَیْهِ الْأَرْضُ بِرُحْبِهَا لاَ یَجِدُ حِیلَهً

وَ لاَ مَنْجًی وَ لاَ مَأْوًی وَ أَنَا فِی أَمْنٍ وَ طُمَأْنِینَهٍ وَ عَافِیَهٍ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ

فَلَکَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاهٍ لاَ یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ

إِلَهِی وَ سَیِّدِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ مَغْلُولاً مُکَبَّلاً فِی الْحَدِیدِ بِأَیْدِی الْعُدَاهِ لاَ یَرْحَمُونَهُ فَقِیداً مِنْ أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ

مُنْقَطِعاً عَنْ إِخْوَانِهِ وَ بَلَدِهِ یَتَوَقَّعُ کُلَّ سَاعَهٍ بِأَیِّ قِتْلَهٍ یُقْتَلُ وَ

بِأَىِّ مُثْلَهٍ يُمَثَّلُ بِهِ وَ أَنَا فِى عَافِيَهٍ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ

فَلَکَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ يُغْلَبُ وَ ذِى أَنَاهٍ لاَ يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِى لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاكِرِينَ

إِلَهِى وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ يُقَاسِى الْحَرْبَ وَ مُبَاشَرَهَ الْقِتَالِ بِنَفْسِهِ

قَدْ غَشِيَتْهُ الْأَعْدَاءُ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ بِالسُّيُوفِ وَ الرِّمَاحِ وَ آلَهِ الْحَرْبِ يَتَقَعْقَعُ فِى الْحَدِيدِ قَدْ بَلَغَ مَجْهُودَهُ

لاَ يَعْرِفُ حِيلَهً وَ لاَ يَجِدُ مَهْرَباً قَدْ أُدْنِفَ بِالْجِرَاحَاتِ

أَوْ مُتَشَحِّطاً بِدَمِهِ تَحْتَ السَّنَابِکِ وَ الْأَرْجُلِ يَتَمَنَّى شَرْبَهً مِنْ مَاءٍ أَوْ نَظْرَهً إِلَى أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ

(وَ) لاَ يَقْدِرُ عَلَيْهَا وَ أَنَا فِى عَافِيَهٍ مِنْ ذَلِکَ كُلِّهِ

فَلَکَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ يُغْلَبُ وَ ذِى أَنَاهٍ لاَ يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِى لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاكِرِينَ

إِلَهِى وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فِى ظُلُمَاتِ الْبِحَارِ وَ عَوَاصِفِ الرِّيَاحِ وَ الْأَهْوَالِ وَ الْأَمْوَاجِ

يَتَوَقَّعُ الْغَرَقَ وَ الْهَلاَکَ لاَ يَقْدِرُ عَلَى حِيلَهٍ

أَوْ مُبْتَلًى بِصَاعِقَهٍ أَوْ هَدْمٍ أَوْ حَرْقٍ أَوْ شَرْقٍ أَوْ خَسْفٍ أَوْ مَسْخٍ أَوْ قَذْفٍ

وَ أَنَا فِى عَافِيَهٍ مِنْ ذَلِکَ كُلِّهِ

فَلَکَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ يُغْلَبُ وَ ذِى أَنَاهٍ لاَ يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِى لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاكِرِينَ

إِلَهِى وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ مُسَافِراً شَاخِصاً عَنْ أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ

مُتَحَيِّراً فِى الْمَفَاوِزِ تَائِهاً مَعَ الْوُحُوشِ وَ الْبَهَائِمِ وَ الْهَوَامِّ وَحِيداً فَرِيداً لاَ يَعْرِفُ حِيلَهً وَ لاَ يَهْتَدِى سَبِيلاً

أَوْ (وَ) مُتَأَذِّياً بِبَرْدٍ أَوْ حَرٍّ أَوْ جُوعٍ أَوْ عُرْىٍ أَوْ غَيْرِهِ مِنَ الشَّدَائِدِ مِمَّا أَنَا مِنْهُ خِلْوٌ فِى عَافِيَهٍ مِنْ ذَلِکَ كُلِّهِ

فَلَکَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ

مُقْتَدِرٍ لاَ یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاةٍ لاَ یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ

إِلَهِی وَ سَیِّدِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ فَقِیراً عَائِلًا عَارِیاً مُمْلِقاً

مُخْفِقاً مَهْجُوراً (خَائِفاً) جَائِعاً ظَمْآنَ یَنْتَظِرُ مَنْ یَعُودُ عَلَیْهِ بِفَضْلٍ

أَوْ عَبْدٍ وَجِیهٍ عِنْدَکَ هُوَ أَوْجَهُ مِنِّی عِنْدَکَ وَ أَشَدُّ عِبَادَهً لَکَ مَغْلُولاً مَقْهُوراً

قَدْ حُمِّلَ ثِقْلًا مِنْ تَعَبِ الْعَنَاءِ وَ شِدَّهِ الْعُبُودِیَّهِ وَ کُلْفَهِ الرِّقِّ وَ ثِقْلِ الضَّرِیبَهِ

أَوْ مُبْتَلًی بِبَلاَءٍ شَدِیدٍ لاَ قِبَلَ لَهُ (بِهِ) إِلاَّ بِمَنِّکَ عَلَیْهِ

وَ أَنَا الْمَخْدُومُ الْمُنَعَّمُ الْمُعَافَی الْمُکَرَّمُ فِی عَافِیَهٍ مِمَّا هُوَ فِیهِ

فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَی ذَلِکَ کُلِّهِ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاهٍ لاَ یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ

إِلَهِی وَ سَیِّدِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ عَلِیلًا مَرِیضاً سَقِیماً مُدْنِفاً عَلَی فُرُشِ الْعِلَّهِ وَ فِی لِبَاسِهَا

یَتَقَلَّبُ یَمِیناً وَ شِمَالاً لاَ یَعْرِفُ شَیْئًا مِنْ لَذَّهِ الطَّعَامِ وَ لاَ مِنْ لَذَّهِ الشَّرَابِ

یَنْظُرُ إِلَی نَفْسِهِ حَسْرَهً لاَ یَسْتَطِیعُ لَهَا ضَرّاً وَ لاَ نَفْعاً

وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ فَلاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ

مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاهٍ لاَ یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی لَکَ مِنَ الْعَابِدِینَ وَ لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ

وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

مَوْلاَیَ وَ سَیِّدِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ وَ قَدْ دَنَا یَوْمُهُ مِنْ حَتْفِهِ

وَ أَحْدَقَ بِهِ مَلَکُ الْمَوْتِ فِی أَعْوَانِهِ یُعَالِجُ سَکَرَاتِ الْمَوْتِ وَ حِیَاضَهُ

تَدُورُ عَیْنَاهُ یَمِیناً وَ شِمَالاً یَنْظُرُ إِلَی أَحِبَّائِهِ وَ أَوِدَّائِهِ وَ أَخِلاَّئِهِ

قَدْ مُنِعَ مِنَ الْكَلَامِ وَ حُجِبَ عَنِ الْخِطَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ

لَهَا ضَرّاً وَ لاَ نَفْعاً

وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ

فَلاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاهٍ لاَ یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

مَوْلاَیَ وَ سَیِّدِی وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ فِی مَضَایِقِ الْحُبُوسِ وَ السُّجُونِ وَ کُرَبِهَا وَ ذُلِّهَا وَ حَدِیدِهَا

یَتَدَاوَلُهُ أَعْوَانُهَا وَ زَبَانِیَتُهَا فَلاَ یَدْرِی أَیُّ حَالٍ یُفْعَلُ بِهِ وَ أَیُّ مُثْلَهٍ یُمَثَّلُ بِهِ

فَهُوَ فِی ضُرٍّ مِنَ الْعَیْشِ وَ ضَنْکٍ مِنَ الْحَیَاهِ یَنْظُرُ إِلَی نَفْسِهِ حَسْرَهً لاَ یَسْتَطِیعُ لَهَا ضَرّاً وَ لاَ نَفْعاً

وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ

فَلاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاهٍ لاَ یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی لَکَ مِنَ الْعَابِدِینَ وَ لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ

وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

سَیِّدِی وَ مَوْلاَیَ وَ کَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَی وَ أَصْبَحَ قَدِ اسْتَمَرَّ عَلَیْهِ الْقَضَاءُ

وَ أَحْدَقَ بِهِ الْبَلاَءُ وَ فَارَقَ أَوِدَّاءَهُ وَ أَحِبَّاءَهُ وَ أَخِلاَّءَهُ

وَ أَمْسَی أَسِیراً حَقِیراً ذَلِیلاً فِی أَیْدِی الْکُفَّارِ وَ الْأَعْدَاءِ یَتَدَاوَلُونَهُ یَمِیناً وَ شِمَالاً

قَدْ حُصِرَ فِی الْمَطَامِیرِ وَ ثُقِّلَ بِالْحَدِیدِ لاَ یَرَی شَیْئًا مِنْ ضِیَاءِ الدُّنْیَا وَ لاَ مِنْ رَوْحِهَا

یَنْظُرُ إِلَی نَفْسِهِ حَسْرَهً لاَ یَسْتَطِیعُ لَهَا ضَرّاً وَ لاَ نَفْعاً

وَ أَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِکَ کُلِّهِ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ

فَلاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ یُغْلَبُ وَ ذِی أَنَاهٍ لاَ یَعْجَلُ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی لَکَ مِنَ الْعَابِدِینَ وَ لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِینَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِینَ وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

وَ عِزَّتِکَ یَا کَرِیمُ لَأَطْلُبَنَّ مِمَّا

لَدَيْکَ وَ لَأَلِحَّنَّ عَلَيْکَ (لَأَلِجَّنَّ إِلَيْکَ)

وَ لَأَمُدَّنَّ يَدِی نَحْوَکَ مَعَ جُرْمِهَا إِلَيْکَ يَا رَبِ

فَبِمَنْ أَعُوذُ وَ بِمَنْ أَلُوذُ لاَ أَحدَ لِی إِلاَّ أَنْتَ أَ فَتَرُدُّنِی وَ أَنْتَ مُعَوَّلِی وَ عَلَيْکَ مُتَّکَلِی

أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ

وَ عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَ عَلَى الْجِبَالِ فَرَسَتْ وَ عَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ وَ عَلَى النَّهَارِ فَاسْتَنَارَ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْضِیَ لِی حَوَائِجِی کُلَّهَا وَ تَغْفِرَ لِی ذُنُوبِی کُلَّهَا صَغِيرَهَا وَ کَبِيرَهَا

وَ تُوَسِّعَ عَلَیَّ مِنَ الرِّزْقِ مَا تُبَلِّغُنِی بِهِ شَرَفَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مَوْلاَیَ بِکَ اسْتَعَنْتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعِنِّی وَ بِکَ اسْتَجَرْتُ فَأَجِرْنِی

وَ أَغْنِنِی بِطَاعَتِکَ عَنْ طَاعَهِ عِبَادِکَ وَ بِمَسْأَلَتِکَ عَنْ مَسْأَلَهِ خَلْقِکَ

وَ انْقُلْنِی مِنْ ذُلِّ الْفَقْرِ إِلَى عِزِّ الْغِنَى وَ مِنْ ذُلِّ الْمَعَاصِی إِلَى عِزِّ الطَّاعَهِ

فَقَدْ فَضَّلْتَنِی عَلَى کَثِيرٍ مِنْ خَلْقِکَ جُوداً مِنْکَ وَ کَرَماً لاَ بِاسْتِحْقَاقٍ مِنِّی

إِلَهِی فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِکَ کُلِّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی لِنَعْمَائِکَ مِنَ الشَّاکِرِينَ وَ لِآلاَئِکَ مِنَ الذَّاکِرِينَ (وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ)

پس به سجده برو و بگو

سَجَدَ وَجْهِیَ الذَّلِيلُ لِوَجْهِکَ الْعَزِيزِ الْجَلِيلِ سَجَدَ وَجْهِیَ الْبَالِی الْفَانِی لِوَجْهِکَ الدَّائِمِ الْبَاقِی

سَجَدَ وَجْهِیَ الْفَقِيرُ لِوَجْهِکَ الْغَنِیِّ الْکَبِيرِ

سَجَدَ وَجْهِی وَ سَمْعِی وَ بَصَرِی وَ لَحْمِی وَ دَمِی وَ جِلْدِی وَ عَظْمِی وَ مَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّی لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ عُدْ عَلَى جَهْلِی بِحِلْمِکَ وَ عَلَى فَقْرِی بِغِنَاکَ وَ عَلَى ذُلِّی بِعِزِّکَ وَ سُلْطَانِکَ

وَ عَلَى ضَعْفِی بِقُوَّتِکَ وَ عَلَى خَوْفِی بِأَمْنِکَ وَ عَلَى ذُنُوبِی وَ خَطَايَایَ بِعَفْوِکَ وَ رَحْمَتِکَ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْرَأُ بِکَ فِی نَحْرِ (فُلاَنِ بْنِ فُلاَنٍ) وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّهِ فَاکْفِنِيهِ بِمَا کَفَيْتَ بِهِ أَنْبِيَاءَکَ

وَ

أَوْلِيَاءَكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ صَالِحِي عِبَادِكَ مِنْ فَرَاعِنَهِ خَلْقِكَ وَ طُغَاهِ عُدَاتِكَ وَ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيل

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان خدایا چه بسیار دشمنی که شمشیر عداوت بر من کشید و خنجر کین تیز کرد

و نیزه و سنان از خشم تند نمود و سمومات کشنده را بر قتل من آماده ساخت و به تیرهایی که به هدف می رسید مرا سخت نشانه کرد

و چشمش به خواب نمی رفت از مراقبت من و در دل داشت که مرا آماج هر رنج و شکنجه کند و شربت ناگوار مرگ بچشاند

و تو ای خدا آن دشمن را از من دفع نمودی که نظر بر ضعف و ناتوانی من کردی و مرا بی طاقت از ظلم و ستمهای او دیدی و عاجز از مدد جستن بر آنکه با من به جنگ برخاسته بود یافتی

و تنهائیم در بسیاری از آنکه مرا اندیشیده و کمین قرار داده مرا در آنچه نمی رسد اندیشه ام در معامله نمودن با ایشان بمانند آن

پس کمک کردی مرا به توانایی خودت و محکم کردی تو بازویم را به یاریت و کند نمودی برایم تیزی تیغ دشمن را

و منکوب کردی او را پس از آن همه تهیه و تجهیز سپاهش و برتری دادی مرا بر او

و برگردانیدی آنچه را محکم کرده بود بسویم از حیله ها بسوی خودش و برگشت نمودی آن را بر او و فرو نشست تشنگی او

و سرد نشد سوزشهای خشم او و هر آینه گزید از

جهتم انگشتهایش را و پشت به فرار داد و سرنگون شد پرچمهای او

پس برای توست حمد ای پروردگارم از آن جهت که تو آن توانایی که مغلوب نشوی و بردباری که هرگز شتاب نخواهد کرد درود فرست بر محمد (ص) و آل او

و مرا از شکرگزاران نعمتت و یاد کنندگان احسانهایت قرار ده

خدایا چه بسیار ستمگری که در پی من مکرها اندیشید و دامها برای شکارم افکند

و از پی جستجویم موکل انگیخت و مانند درنده ای که برای شکار خود کمین کرده در کمینگاه من به انتظار فرصت بود

و برای فریب من متملقانه رخساره بشاش نشان می داد و روی باز و چهره خندان بی حقیقت می نمود

پس تو ای خدا چون خیانت و کینه نهایی او را با من دیدی و زشتی و سوء نیتی که در دل داشت با من که با او هم آئین بودم

و رشته ظلم و طغیان را که می کشید مشاهده کردی تو هم به انتقام او را به مغز در افکندی و بنیادش را از بیخ و بن برکندی

و سپس در پرتگاه هلاک و چاه عقوبتش در انداختی و صورتش را با خاک پایش همسر کردی

و او را به کار بدنش و امر معاش و روزیش مشغول گردانیدی و او را هم نشانه کردی به سنگ ستمش و طناب ظلمش را به گلوی خودش افکندی و به تیغش هلاکش کردی

و بینیش به خاک مالیدی و به کمند مکرش حلقش را فشردی و او را در بند پشیمانی گرفتار کردی و به دام حسرت و

ندامتش مبتلا ساختی

تا آنکه پس از همه کبر و نخوت ذلیل و خوار شد و بعد از همه دعوی سربلندی پست گردید و خود اسیر شد در طنابهای مکر و تزویری

که آرزو داشت در آن اسیری مرا روز قدرتش و ای پروردگار من اگر رحمتت شامل حال من نمی شد نزدیک بود که آن رنج و بلا که به او رسید بر سر من وارد آید

پس تو را حمد می کنم ای خدا که تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نخواهد شد و آن بردباری که هرگز شتاب نکند درود فرست ای خدا بر محمد (ص) و آل محمد

و مرا از سپاسگزاران نعمتهایت قرا ده و متذکر احسانهایت گردان

ای خدا چه بسیار حسودانی که حسدش را بر من آشکار و کینه اش را پنهان ساخت و مرا هدف تیر زبان تند گردانید

و به گوشه چشم خشمگین به من نگریست و آبروی مرا نشانه تهمتها قرار داد و کمر دشمنی مرا محکم بست

و من همیشه ای خدا تو را به یاری خواندم به تو پناه جستم به سرعت اجابت و یاری تو اطمینان کامل داشتم

و توکل و اعتمادم بر آن بود که تو همیشه از من نیکو دفاع کردی و به یقین می دانستم که هر کس در سایه حمایتت در آید ابدا ابدا مغلوب نشود

و آنکه در حصار و سنگر یاری جستن از تو پناهنده شود هرگز سنگ حوادث بر سرش نخورد پس مرا به قدرت کامله ات از شر آن دشمنان و حسودان پناه دادی و محافظت کردی

ای خدا

ستایش مخصوص توست که تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نخواهد شد و آن بردباری که هرگز شتاب نخواهد کرد درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا از - شکر گزاران نعمتهایت قرار ده و متذکر احسانهایت گردان

ای خدا چه بسیار ابر تیره که برطرف کردی و از آسمان نعمتت باران رحمت باریدی و در نهرهای کرمت آب رحمتت جاری نمودی

و چشمهای فتنه انگیزان را برکندی و رحمت با نشو و نمای خود را وسیع و منتشر ساختی و لباس عافیت پوشاندی

و رنج و مصائب سخت را رفع کردی و امور جاریه را مقدر و منظم ساختی هر چه در عالم خواستی آن چیز بمحض اراده از حکمت سرپیچی نتوانست و امتناع از تو نورزید زمانی که اراده کردی

پس ای خدا ستایش مخصوص توست که تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نخواهد شد و آن بردباری که تعجیل (در عقوبت) نکند

درود فرست بر محمد و آل محمد و مرا از شکر گزاران نعمتت قرار ده و متذکر احسانهایت گردان

ای خدا چه بسیار حسن ظنی که واقع گردانیدی و چه اندازه عسرت و بینوایی ما را جبران نمودی و فقر و مسکنت سخت ما را به غنا مبدل کردی

و چه بسیار افتاده در مرض و هلاکت را که سلامت بخشیدی و رنج و مشقت را به راحت رسانیدی

تو هر چه کنی (مختاری و) مسئول کسی نیستی و خلق (به آنچه کنند) مسئولند ملك تو به بخشش کم نگردد و هرگاه بندگان از تو درخواست کردند عطا کردی

اگر نکردند باز ابتدا به احسان فرمودی همیشه درگاه کرمت باز بود و بر هیچکس بخل ننمودی

و جز از انعام و بخشش و احسان به خلق ابا کردی و من هم از جهل از هر کار جز هتک حرمت اوامر تو

و جز بی باکی به معصیت و متعدی از حدود طاعت و فراموشی از وعده های عقاب و پیروی شیطان که دشمن با من و توست ابا کردم

و با این حال ای خدای من و ناصر و مددکار من ناسپاسی و کفران من تو را از احسان تمام باز نداشت و نفس من هم با کمال احسانت باز از معاصی و خطا کاری دست نکشید

ای خدای من در این جایگاه بنده ذلیل تو اعتراف کرد به توحید و یگانگی تو و تقصیر از اداء حق طاعتت

و گواهی داد که نعمتت را بر او به حد کمال رسانیدی و عادتت با او نیکی و احسان بود

پس ای خدای من و سید من مرا آنچه سبب وصول به رحمت تو و وسیله عروج به مقام رضای تو

و موجب ایمنی از غضب توست عطا فرما به حق مقام عزتت و جود و احسانت و به حق پیغمبر اکرمت محمد صلی الله علیه و آله

پس ستایش مخصوص توست که تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نشود و آن بردباری که هرگز شتاب نکند درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا از شکر گزاران نعمتت قرار ده و متذکر احسانهایت گردان

خدایا چه بسیار بنده ای که شب و روزش می گذرد در حالی

که به مرض و خطر مرگ گرفتار و در جهان دلتنگ و اندوهناک است

و مرگ را که بدنها از او لرزان و دلها از آن ترسان است به چشم می نگرد و من از این بلاها همه در عافیتم

پس ستایش مخصوص توست که تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نشود و آن بردباری که هرگز شتاب نکند درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا از شکرگزاران نعمتت قرار ده و متذکر احسانهایت گردان

خدایا چه بسیار بنده ای که شب و روزش می گذرد به حال سخت بیماری و درد و الم و ناله و فریاد می کند و با غم و اندوه در بستر بیماری به دست راست و چپ می گردد نه گریزگاهی می یابد

و نه طعام و شرابی بر او گواراست و من در حال تندرستی و سلامت بدن و آسودگی و آسایش زندگانی می کنم همه اینها از فضل و کرم توست

پس تو را حمد می کنم که تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نشود و آن بردباری که هرگز شتاب نکند درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا از شکرگزاران نعمتهایت قرار ده و متذکر احسانهایت گردان

خدایا و چه بسیار بنده ای که شب و روزش می گذرد در حال ترس و هراس و اضطراب و بیمناکی از دشمن به هر سو می گریزد و به هر سوراخی فرار می کند

تنگنای خفایی که در آن پنهان شود می جوید و روی زمین با همه فراخی بر او تنگ شده است و چاره ای نمی یابد

و پناهی و جایگاهی ندارد و من از تمام این رنج

و بلاها ایمن و آسوده خاطر و سلامت هستم

پس پروردگارا تو را حمد می کنم که تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نشود و آن بردباری که هرگز شتاب نکند درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا از شکرگزاران نعمتهایت قرار ده و متذکر احسانهایت گردان

ای خدای من و سید من و چه بسیار بنده ای که شب و روزش می گذرد در حالی که با تبعید از وطن زیر غل و زنجیر آهن به دست دشمن اسیر است و هیچ بر او ترحم نمی کنند از اهل و عیال و اولادش محروم

و از برادران و یاران شهر و وطنش دور گشته و هر ساعت در انتظار است که آخر او را چه نوع خواهند کشت و چگونه اعضاء بدنش را قطعه قطعه می کنند و من از همه این بلاها در آسایشم

پس پروردگارا تو را حمد می کنم که تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نشود و آن بردباری که هرگز تعجیل نکند درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا از شکر گزاران نعمتهایت قرار ده و متذکر احسانهایت گردان

خدایا و چه بسیار بنده ای که در میدان جنگ با رنج و مشقت به شخصه با دشمن روبرو است

و از هر طرف دشمنان با شمشیر و نیزه و تیر و سنان بر او احاطه کرده اند و او در میان آهن و فولاد با نعره و فریاد در منتهای رنج و الم می کوشد

و به راه و چاره ای پی نمی برد و محل فراری نمی یابد از کثرت جراحت بدنش رنجور

و غرق خون زیر

سم اسبان و پای جنگجویان با لب عطشان افتاده به آرزوی جرعه آب روان یا نظاره به روی زن و فرزندان

بدون توانایی بر آن جان می سپارد و من از تمام این رنج و آلام در آسایش و سلامتم

پس پروردگارا تو را حمد می کنم که تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نشود و آن بردباری که هرگز شتاب نکند درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا از شکر گزاران نعمتهایت قرار ده و متذکر احسانهایت گردان

خدایا و چه بسیار بنده ای که شب و روزش می گذرد در تاریکیهای دریاها به دست بادهای سخت هول انگیز و امواجی

که جز غرق و هلاکت از آن امواج انتظاری نیست و چاره ای ندارد

و یا گرفتار صاعقه یا خرابی و ویرانی یا آتش سوزان یا شراری فروزان یا زلزله و فرو رفتن به زمین یا مسخ یا به تهمت افتاده و مبتلاست

و من از تمام این رنج و آلام در آسایش و عافیتم

پس تو را حمد می کنم که تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نشود و آن بردباری که هرگز شتاب نکند درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا از شکر گزاران نعمتهایت قرار ده و متذکر احسانهایت گردان

خدایا و چه بسیار بنده ای که شب و روزش می گذرد در سفرها و همیشه دور از زن و فرزندش

به حال حیرت در بیابانهاوحشت زده با وحشیان بیابان و با چرندگان و گزندگان یکه و تنها به سختی عمر می گذراند و راه و چاره نمی جوید و راه به جایی نمی برد

یا به سرما و گرمای سخت یا به گرسنگی و برهنگی و دیگر سختیهای عالم با رنج و الم بسر می برد و من از تمام این آلام و زحمات آسوده در سلامت و عافیتم

پس ای پروردگار تو را حمد می کنم که تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نشود و آن بردباری که هرگز شتاب نکند درود فرست بر محمد و آلش

و مرا از شکر گزاران نعمتهایت قرار ده و متذکر احسانهایت گردان

ای خدای من و مولای من و چه بسیار بنده ای که شب و روزش با فقر و عیالمندی و بینوایی می گذرد و برهنگی و بی چیزی

و اندوه و خلق از او دوری جسته و گرسنه و تشنه منتظر است که پیش از آنکه آبرویش بریزد یکی بر او احسانی کند

یا چه بسیار بنده آبرومند نزد تو که غلام مردم است با آنکه از من که آزادم پیش تو آبرومندتر است و کوشش او در عبادتت بیش از من است و باز در بند مقهور است

بار سنگین رنج و سختی بردگی و با تکلف و زحمات رقیت کارهای سخت انجام دهد و اجرتش را به مولایش بپردازد

یا به بلاهای شدید طاقت فرسا مبتلا باشد و رهایی از آن جز به لطف و احسان تو نیاید

و من خود خدمتگزار و برده نیستم و مخدوم و متنعم و آسوده و محترم با عافیت و خوشی به سر می برم و از تمام این رنجها آسوده ام

پس تمام این نعم تو را حمد می کنم که تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نشود و

آن بردباری که هرگز شتاب نکند

درود فرست بر محمد و آل محمد و مرا از شکر گزاران نعمتهایت قرار ده و متذکر احسانهایت فرما

خدایا و سید من چه بسیار بنده ای که شب و روزش می گذرد در حالی که علیل و مریض سخت و دردمند و بیمار است و در بستر بیماری و لباس مرض خفته

و از شدت درد به راست و چپ می غلطد و چاره نمی یابد او را طعام و شراب ناگوار است

و به خود با نگاه حسرت می نگرد در آن حال بر نفع و ضرر خود هیچ قادر نباشد

و من به فضل و کرم تو از همه این رنج و بلاها در آسایشم پس (شکر تو) ای خدای پاک و منزه که جز تو خدایی نیست

تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نشود و آن بردباری که هرگز شتاب نکند درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا از عبادت کنندگانت و از شکر گزاران نعمتهایت قرار ده

و متذکر احسانهایت فرما و بر من رحم کن به حق رحمت واسعه ات ای مهربانترین مهربانان عالم

ای مولای من و ای سید من و چه بسیار بنده ای که شب و روزش می گذرد در حالی که مرض مرگش فرا رسیده

و ملك الموت و اعوانش بر او چشم دوخته و حال سکرات موت و احاطه مرگ را بیچاره علاج می طلبد

و چشمهایش بر چپ و راست دور می زند و به محبان و دوستان و خاصانش می نگرد

و زبانش یارای سخن گفتن ندارد و از گفتار باز مانده به خود

با نگاه حسرت می نگرد و هیچ بر سود و زیان خود قادر نیست

و من از تمام این بلا و رنجها ای خدا به لطف و کرمت در آسایشم

پس ای خـدای پاک و منزه که خـدایی جز تو نیست تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نشود و آن بردباری که ابدا شـتاب نکند درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا از شـکر گزاران نعمتهـایت قرار ده و متـذکر احسانهـایت فرما و بر من ترحـم کن به حق رحمت واسـعه ات ای مهربانترین مهربانان عالم

ای سید و مولای من و چه بسیار بنده ای که شب و روزش در تنگنای حبس و زندانها با رنج و ذلت و غل و زنجیر می گذرد

و زنـدانبانها و مأموران زنـدان او را دست به دست از حبسـی به حبس دیگر می برنـد و نمی داند با او چه خواهند کرد و کدام اعضای بدنش را خواهند برید

و در این حـال به سـختی معیشت می کنـد و در تنگی زنـدگانی را می گذرانـد بر خود به نظر حسـرت می نگرد قادر بر نفع و ضرری بر خویش نیست

و من به لطف و کرم تو از این رنج سختیها همه آسوده ام

پس خدایی جز ذات تو ای ذات پاک و منزه نیست تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نشود و آن بردباری که هرگز شتاب نکند پس درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا از اهل عبادت خود گردان و از شکر گزاران نعمتهایت قرار ده و متذکر احسانهایت ساز

و به حالم ترحم فرما ای مهربانترین مهربانان

ای سید

و مولای من و چه بسیار بنده ای که شب و روزش می گذرد در حالی که به قضای آسمانی پی در پی گرفتار است

و بلا به او احاطه کرده است و همه دوستان و محبان و خاصانش از او دورند

و روز را شب می کند به حال اسیری و ذلت و خواری به دست کافران و دشمنان به هر طرفش از راست و چپ می کشند

و از گودال تیره زندانی به زندان تاریک دیگرش با زنجیر آهن می کشند چشمش به روشنی عالم نمی افتد و نسیمی به او نمی وزد

به حال خود با نظر تأسف و حسرت می نگرد و قادر بر نفع و ضرر خویش نیست

و من به لطف و کرم تو از تمام این رنجها آسوده ام

پس خدایی جز تو ای ذات پاک و منزه نیست تو آن مقتدری که هرگز مغلوب نشود و آن بردباری که هرگز شتاب نکند پس درود فرست بر محمدو آل محمد

و مرا از اهل عبادت گردان و از شکر گزاران نعمتهایت قرار ده و پیوسته متذکر احسانهایت فرما و به حالم ترحم کن به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم

و به عزتت قسم ای خدای کریم که من از آنچه نزد توست درخواست می کنم به اصرار

و دست حاجتم را با وجود آنکه گنهکار است بسوی تو دراز می کنم

ای پروردگارم پس به که پناه آرم و به که پناهنده شوم نیست کسی برایم جز تو آیا برانی مرا و تو پناهگاه منی و بر توست توکل من

از تو درخواست می کنم به حق آن

اسم شریفت که بر آسمان نهادی بنیانش محکم گردید

و بر زمین قرار دادی زمین آرام یافت و بر کوهها خواندی استوار گردید و بر شب خواندی ظلمانی شد و بر روز خواندی روشن گردید

قسم به آن اسم که بر محمد و آل محمد درود فرست و حاجتهای مرا برآور و ببخش بر من گناهانم همه را از کوچک و بزرگ

و رزقم را بدانگونه وسعت بخش که به آن شرف دنیا و آخرت یابم ای مهربانترین مهربانان عالم

ای مولای من به تو پناهنده شده ام پس بر محمد و آل محمد درود فرست و مرا یاری فرما و من در جوار رحمت تو آمدم مرا پناه ده

و به طاعت خود از طاعت بندگانت بی نیاز گردان و به درخواست حوایجم از تو از درخواست حاجت از خلقت مرا مستغنی ساز

و مرا (به کرمت) از ذلت فقر به عزت غنا و دولت رسان و از ذلت معصیت به عزت طاعتت گرامی دار

که تو مرا به فضل و کرمت بر بسیاری از مخلوقات فضیلت و برتری عطا کردی نه به استحقاق من

پس ای خدای من در همه این احوال تو را حمد می کنم براین همه درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا از شکر گزاران نعمتهایت قرار ده و متذکر احسانهایت فرما

روی ذلیل من پیش روی عزیز بزرگوارت به خاک افتاده روی فرتوت فانی من پیش روی دائم باقی تو به خاک افتاده

روی فقیر من پیش روی غنی با عظمتت به خاک افتاده

روی و گوش و

چشم و گوشت و خون و پوست و استخوان من و هر عضو من که بر زمین قرار دارد همه پیش خدای پروردگار عالم به خاک افتاده است

پروردگارا بر جهالت من به حلم خود باز گرد و بر فقر من به غنای خود و بر خواری من به عزت و سلطنت خود بازگرد

و بر ضعف من به قوت خود و بر ترس و هراسم به ایمنی خود و بر خطا و گناهانم به عفو و رحمت خود بازگرد ای خدای بخشنده مهربان

خدایا من به تو دفاع می کنم در مقاومت و سینه سختی دشمن خود فلان پسر فلان و از شر او به تو پناه می برم تا مرا کفایت کنی بدانگونه که انبیاء

و اولیاء و بندگان صالح خود را از فراعنه و اهل ظلم و طغیان کفایت کردی و از شر تمام اشرار خلقت به تو پناه می برم

به رحمت و مهربانیت ای مهربانترین مهربانان که تو بر هر چیز قادری و خدا ما را کفایت است و نیکو وکیلی برای ما خواهد بود

دعای جوشن کبیر

متن

اَللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا اللَّهُ یَا رَحْمَانُ

یَا رَحِیمُ یَا کَرِیمُ یَا مُقِیمُ یَا عَظِیمُ یَا قَدِیمُ یَا عَلِیمُ یَا حَلِیمُ یَا حَکِیمُ

سُبْحَانَکَ یَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ یَا رَبِ

یَا سَیِّدَ السَّادَاتِ یَا مُجِیبَ الدَّعَوَاتِ یَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ یَا وَلِیَّ الْحَسَنَاتِ یَا غَافِرَ الْخَطِیئَاتِ

یَا مُعْطِیَ الْمَسْأَلاَتِ یَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ یَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ یَا عَالِمَ الْخَفِیَّاتِ یَا دَافِعَ الْبَلِیَّاتِ

یَا خَیْرَ الْغَافِرِینَ یَا خَیْرَ الْفَاتِحِینَ یَا خَیْرَ النَّاصِرِینَ یَا خَیْرَ الْحَاکِمِینَ یَا خَیْرَ الرَّازِقِینَ

یَا خَیْرَ الْوَارِثِینَ یَا خَیْرَ الْحَامِدِینَ

يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ يَا خَيْرَ الْمُنْزِلِينَ يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ

يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَ الْجَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَ الْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَ الْجَلاَلُ

يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثِّقَالِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانُ

يَا سُلْطَانُ يَا رِضْوَانُ يَا غُفْرَانُ يَا سُبْحَانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا ذَا الْمَنِّ وَ الْبَيَانِ

يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَىْ ءٍ لِعَظَمَتِهِ يَا مَنِ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَىْ ءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَىْ ءٍ لِعِزَّتِهِ

يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَىْ ءٍ لِهَيْبَتِهِ يَا مَنِ انْقَادَ كُلُّ شَىْ ءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ

يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا مَنِ اسْتَقَرَّتِ الْأَرَضُونَ بِإِذْنِهِ

يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ لاَ يَعْتَدِى عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ

يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا كَاشِفَ الْبَلاَيَا يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا

يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا يَا رَازِقَ الْبَرَايَا يَا قَاضِىَ الْمَنَايَا

يَا سَامِعَ الشَّكَايَا يَا بَاعِثَ الْبَرَايَا يَا مُطْلِقَ الْأُسَارَى

يَا ذَا الْحَمْدِ وَ الثَّنَاءِ يَا ذَا الْفَخْرِ وَ الْبَهَاءِ يَا ذَا الْمَجْدِ وَ السَّنَاءِ

يَا ذَا الْعَهْدِ وَ الْوَفَاءِ يَا ذَا الْعَفْوِ وَ الرِّضَاءِ يَا ذَا الْمَنِّ وَ الْعَطَاءِ

يَا ذَا الْفَصْلِ وَ الْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ وَ الْبَقَاءِ يَا ذَا الْجُودِ وَ السَّخَاءِ يَا ذَا الْآلاَءِ وَ النَّعْمَاءِ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا صَانِعُ

يَا نَافِعُ يَا سَامِعُ يَا جَامِعُ يَا شَافِعُ يَا وَاسِعُ يَا مُوسِعُ

يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ

يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَارِجَ كُلِّ

مَهْمُومٍ

يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ

يَا عُدَّتِى عِنْدَ شِدَّتِى يَا رَجَائِى عِنْدَ مُصِيبَتِى يَا مُونِسِى عِنْدَ وَحْشَتِى

يَا صَاحِبِى عِنْدَ غُرْبَتِى يَا وَلِيِّى عِنْدَ نِعْمَتِى يَا غِيَاثِى عِنْدَ كُرْبَتِى

يَا دَلِيلِى عِنْدَ حَيْرَتِى يَا غَنَائِى عِنْدَ افْتِقَارِى يَا مَلْجَئِى عِنْدَ اضْطِرَارِى يَا مُعِينِى عِنْدَ مَفْزَعِى

يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ يَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يَا طَبِيبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ

يَا أَنِيسَ الْقُلُوبِ يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ يَا مُنَفِّسَ الْغُمُومِ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ

يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا دَلِيلُ يَا قَبِيلُ يَا مُدِيلُ يَا مُنِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُحِيلُ

يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ

يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ

يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ يَا مَلْجَأَ الْعَاصِينَ يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّينَ

يَا ذَا الْجُودِ وَ الْإِحْسَانِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَ الِامْتِنَانِ يَا ذَا الْأَمْنِ وَ الْأَمَانِ

يَا ذَا الْقُدْسِ وَ السُّبْحَانِ يَا ذَا الْحِكْمَهِ وَ الْبَيَانِ يَا ذَا الرَّحْمَهِ وَ الرِّضْوَانِ

يَا ذَا الْحُجَّهِ وَ الْبُرْهَانِ يَا ذَا الْعَظَمَهِ وَ السُّلْطَانِ يَا ذَا الرَّأْفَهِ وَ الْمُسْتَعَانِ يَا ذَا الْعَفْوِ وَ الْغُفْرَانِ

يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَىْ ءٍ يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَىْ ءٍ

يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَىْ ءٍ يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَىْ ءٍ يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَىْ ءٍ

يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَىْ ءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَىْ ءٍ يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَىْ ءٍ

يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَىْ ءٍ يَا مَنْ هُوَ يَبْقَى وَ يَفْنَى كُلُّ شَىْ ءٍ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا مُكَوِّنُ يَا مُلَقِّنُ

يَا مُبَيِّنُ يَا مُهَوِّنُ يَا مُمَكِّنُ يَا مُزَيِّنُ يَا

مُعْلِنُ يَا مُقَسِّمُ

يَا مَنْ هُوَ فِى مُلْكِهِ مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِى سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِى جَلَالِهِ عَظِيمٌ

يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَىْ ءٍ عَلِيمٌ

يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ

يَا مَنْ هُوَ فِى صُنْعِهِ حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِى حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِى لُطْفِهِ قَدِيمٌ

يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا فَضْلُهُ يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بِرُّهُ

يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ

يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانُهُ يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَىْ ءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ

يَا مَنْ أَحاطَ بِكُلِّ شَىْ ءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ

يَا فَارِجَ الْهَمِّ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ

يَا خَالِقَ الْخَلْقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوفِىَ الْعَهْدِ

يَا عَالِمَ السِّرِّ يَا فَالِقَ الْحَبِّ يَا رَازِقَ الْأَنَامِ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِىُّ يَا وَفِىُّ يَا غَنِىُّ يَا مَلِىُّ

يَا حَفِىُّ يَا رَضِىُّ يَا زَكِىُّ يَا بَدِىُّ يَا قَوِىُّ يَا وَلِىُّ

يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَهِ

يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَهِ

يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَهِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى

يَا ذَا النِّعْمَهِ السَّابِغَهِ يَا ذَا الرَّحْمَهِ الْوَاسِعَهِ يَا ذَا الْمِنَّهِ السَّابِقَهِ يَا ذَا الْحِكْمَهِ الْبَالِغَهِ يَا ذَا الْقُدْرَهِ الْكَامِلَهِ

يَا ذَا الْحُجَّهِ الْقَاطِعَهِ يَا ذَا الْكَرَامَهِ الظَّاهِرَهِ يَا ذَا الْعِزَّهِ الدَّائِمَهِ يَا ذَا الْقُوَّهِ الْمَتِينَهِ يَا ذَا الْعَظَمَهِ الْمَنِيعَهِ

يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ

يَا سَاتِرَ الْعَوْرَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ

يَا

مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ يَا مَاحِيَ السَّيِّئَاتِ يَا شَدِيدَ النَّقِمَاتِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ يَا مُصَوِّرُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُدَبِّرُ يَا مُطَهِّرُ يَا مُنَوِّرُ

يَا مُيَسِّرُ يَا مُبَشِّرُ يَا مُنْذِرُ يَا مُقَدِّمُ يَا مُؤَخِّرُ

يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ

يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

يَا رَبَّ الْحِلِّ وَ الْحَرَامِ يَا رَبَّ النُّورِ وَ الظَّلَامِ يَا رَبَّ التَّحِيَّهِ وَ السَّلَامِ يَا رَبَّ الْقُدْرَهِ فِی الْأَنَامِ

يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ

يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ

يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ

يَا فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ

يَا أَنِيسَ مَنْ لَا أَنِيسَ لَهُ يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ يَا عَاصِمُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا رَاحِمُ يَا سَالِمُ

يَا حَاكِمُ يَا عَالِمُ يَا قَاسِمُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ

يَا عَاصِمَ مَنِ اسْتَعْصَمَهُ يَا رَاحِمَ مَنِ اسْتَرْحَمَهُ يَا غَافِرَ مَنِ اسْتَغْفَرَهُ

يَا نَاصِرَ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ يَا حَافِظَ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ يَا مُكْرِمَ مَنِ اسْتَكْرَمَهُ

يَا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ يَا صَرِيخَ مَنِ اسْتَصْرَخَهُ يَا مُعِينَ مَنِ اسْتَعَانَهُ يَا مُغِيثَ مَنِ اسْتَغَاثَهُ

يَا عَزِيزاً لَا يُضَامُ يَا لَطِيفاً لَا يُرَامُ يَا قَيُّوماً لَا يَنَامُ يَا دَائِماً لَا يَفُوتُ يَا حَيّاً لَا يَمُوتُ يَا مَلِكاً لَا يَزُولُ

يَا بَاقِياً لَا يَفْنَی يَا عَالِماً لَا يَجْهَلُ يَا صَمَداً لَا يُطْعَمُ يَا قَوِيّاً لَا يَضْعُفُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ

بِاسْمِکَ یَا أَحَدُ یَا وَاحِدُ یَا شَاهِدُ یَا مَاجِدُ

یَا حَامِدُ یَا رَاشِدُ یَا بَاعِثُ یَا وَارِثُ یَا ضَارُّ یَا نَافِعُ

یَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِیمٍ یَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِیمٍ یَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِیمٍ

یَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَلِیمٍ یَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِیمٍ یَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِیمٍ

یَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِیرٍ یَا أَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطِیفٍ یَا أَجَلَّ مِنْ كُلِّ جَلِیلٍ یَا أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِیزٍ

یَا كَرِیمَ الصَّفْحِ یَا عَظِیمَ الْمَنِّ یَا كَثِیرَ الْخَیْرِ یَا قَدِیمَ الْفَضْلِ یَا دَائِمَ اللُّطْفِ

یَا لَطِیفَ الصُّنْعِ یَا مُنَفِّسَ الْكَرْبِ یَا كَاشِفَ الضُّرِّ یَا مَالِكَ الْمُلْكِ یَا قَاضِیَ الْحَقِ

یَا مَنْ هُوَ فِی عَهْدِهِ وَفِیٌّ یَا مَنْ هُوَ فِی وَفَائِهِ قَوِیٌّ یَا مَنْ هُوَ فِی قُوَّتِهِ عَلِیٌّ

یَا مَنْ هُوَ فِی عُلُوِّهِ قَرِیبٌ یَا مَنْ هُوَ فِی قُرْبِهِ لَطِیفٌ یَا مَنْ هُوَ فِی لُطْفِهِ شَرِیفٌ

یَا مَنْ هُوَ فِی شَرَفِهِ عَزِیزٌ یَا مَنْ هُوَ فِی عِزِّهِ عَظِیمٌ

یَا مَنْ هُوَ فِی عَظَمَتِهِ مَجِیدٌ یَا مَنْ هُوَ فِی مَجْدِهِ حَمِیدٌ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ یَا كَافِی یَا شَافِی یَا وَافِی یَا مُعَافِی

یَا هَادِی یَا دَاعِی یَا قَاضِی یَا رَاضِی یَا عَالِی یَا بَاقِی

یَا مَنْ كُلُّ شَیْ ءٍ خَاضِعٌ لَهُ یَا مَنْ كُلُّ شَیْ ءٍ خَاشِعٌ لَهُ یَا مَنْ كُلُّ شَیْ ءٍ كَائِنٌ لَهُ

یَا مَنْ كُلُّ شَیْ ءٍ مَوْجُودٌ بِهِ یَا مَنْ كُلُّ شَیْ ءٍ مُنِیبٌ إِلَیْهِ

یَا مَنْ كُلُّ شَیْ ءٍ خَائِفٌ مِنْهُ یَا مَنْ كُلُّ شَیْ ءٍ قَائِمٌ بِهِ یَا مَنْ كُلُّ شَیْ ءٍ صَائِرٌ إِلَیْهِ

یَا مَنْ كُلُّ شَیْ ءٍ یُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ یَا مَنْ كُلُّ شَیْ ءٍ هَالِكٌ إِلاَّ وَجْهَهُ

یَا مَنْ لاَ مَفَرَّ إِلاَّ إِلَیْهِ یَا مَنْ لاَ مَفْزَعَ إِلاَّ إِلَیْهِ یَا مَنْ لاَ مَقْصَدَ إِلاَّ إِلَیْهِ

یَا مَنْ لاَ مَنْجَى مِنْهُ إِلاَّ إِلَیْهِ یَا مَنْ

لَا يُرْغَبُ إِلَّا إِلَيْهِ

يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّهَ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ

يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ

يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ

يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوِّينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا غَافِرُ یَا سَاتِرُ یَا قَادِرُ یَا قَاهِرُ یَا فَاطِرُ

یَا کَاسِرُ یَا جَابِرُ یَا ذَاکِرُ یَا نَاظِرُ یَا نَاصِرُ

یَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّی یَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَی یَا مَنْ یَکْشِفُ الْبَلْوَی

یَا مَنْ یَسْمَعُ النَّجْوَی یَا مَنْ یُنْقِذُ الْغَرْقَی یَا مَنْ یُنْجِی الْهَلْکَی یَا مَنْ یَشْفِی الْمَرْضَی

یَا مَنْ أَضْحَکَ وَ أَبْکَی یَا مَنْ أَمَاتَ وَ أَحْیَا یَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَیْنِ الذَّکَرَ وَ الْأُنْثَی

یَا مَنْ فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ سَبِیلُهُ یَا مَنْ فِی الْآفَاقِ آیَاتُهُ یَا مَنْ فِی الْآیَاتِ بُرْهَانُهُ

یَا مَنْ فِی الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ یَا مَنْ فِی الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ یَا مَنْ فِی الْقِیَامَهِ مُلْکُهُ

یَا مَنْ فِی الْحِسَابِ هَیْبَتُهُ یَا مَنْ فِی الْمِیزَانِ قَضَاؤُهُ یَا مَنْ فِی الْجَنَّهِ ثَوَابُهُ یَا مَنْ فِی النَّارِ عِقَابُهُ

یَا مَنْ إِلَیْهِ یَهْرُبُ الْخَائِفُونَ یَا مَنْ إِلَیْهِ یَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ یَا مَنْ إِلَیْهِ یَقْصِدُ الْمُنِیبُونَ

یَا مَنْ إِلَیْهِ یَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ یَا مَنْ إِلَیْهِ یَلْجَأُ الْمُتَحَیِّرُونَ یَا مَنْ بِهِ یَسْتَأْنِسُ الْمُرِیدُونَ

یَا مَنْ بِهِ یَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ یَا مَنْ فِی عَفْوِهِ یَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ

یَا مَنْ إِلَیْهِ یَسْکُنُ الْمُوقِنُونَ یَا مَنْ عَلَیْهِ یَتَوَکَّلُ الْمُتَوَکِّلُونَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا حَبِیبُ یَا طَبِیبُ یَا قَرِیبُ یَا رَقِیبُ

یَا حَسِیبُ یَا مَهِیبُ (مُهِیبُ) یَا مُثِیبُ یَا مُجِیبُ یَا خَبِیرُ یَا بَصِیرُ

یَا أَقْرَبَ مِنْ کُلِّ قَرِیبٍ یَا أَحَبَّ مِنْ کُلِّ حَبِیبٍ

يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ

يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ

يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَءُوفٍ

يَا غَالِباً غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعاً غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقاً غَيْرَ مَخْلُوقٍ

يَا مَالِكاً غَيْرَ مَمْلُوكٍ يَا قَاهِراً غَيْرَ مَقْهُورٍ يَا رَافِعاً غَيْرَ مَرْفُوعٍ

يَا حَافِظاً غَيْرَ مَحْفُوظٍ يَا نَاصِراً غَيْرَ مَنْصُورٍ يَا شَاهِداً غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيباً غَيْرَ بَعِيدٍ

يَا نُورَ النُّورِ يَا مُنَوِّرَ النُّورِ يَا خَالِقَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ النُّورِ يَا مُقَدِّرَ النُّورِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ

يَا نُوراً قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يَا نُوراً بَعْدَ كُلِّ نُورٍ يَا نُوراً فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يَا نُوراً لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ

يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ

يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ

يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلْوٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلُ يَا مُفَصِّلُ يَا مُبَدِّلُ

يَا مُذَلِّلُ يَا مُنَزِّلُ يَا مُنَوِّلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُجْزِلُ يَا مُمْهِلُ يَا مُجْمِلُ

يَا مَنْ يَرَى وَ لاَ يُرَى يَا مَنْ يَخْلُقُ وَ لاَ يُخْلَقُ يَا مَنْ يَهْدِی وَ لاَ يُهْدَى يَا مَنْ يُحْيِی وَ لاَ يُحْيَى

يَا مَنْ يَسْأَلُ وَ لاَ يُسْأَلُ يَا مَنْ يُطْعِمُ وَ لاَ يُطْعَمُ يَا مَنْ يُجِيرُ وَ لاَ يُجَارُ عَلَيْهِ

يَا مَنْ يَقْضِی وَ لاَ يُقْضَى عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَ لاَ يُحْكَمُ عَلَيْهِ

يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ

يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ يَا نِعْمَ الطَّبِيبُ يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ

يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ

الْكَفِيلُ يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ يَا نِعْمَ الْمَوْلَى يَا نِعْمَ النَّصِيرُ

يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ يَا مُنَى الْمُحِبِّينَ يَا أَنِيسَ الْمُرِيدِينَ يَا حَبِيبَ التَّوَّابِينَ يَا رَازِقَ الْمُقِلِّينَ

رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ يَا قُرَّهَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ يَا مُنَفِّسَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُفَرِّجَ عَنِ الْمَغْمُومِينَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلاَنَا

يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا يَا طَبِيبَنَا

يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَ الْأَبْرَارِ يَا رَبَّ الصِّدِّيقِينَ وَ الْأَخْيَارِ يَا رَبَّ الْجَنَّهِ وَ النَّارِ

يَا رَبَّ الصِّغَارِ وَ الْكِبَارِ يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَ الثِّمَارِ

يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَ الْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الصَّحَارِی وَ الْقِفَارِ يَا رَبَّ الْبَرَارِی وَ الْبِحَارِ

رَبَّ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَ الْأَسْرَارِ

يَا مَنْ نَفَذَ فِی كُلِّ شَیْ ءٍ أَمْرُهُ يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَیْ ءٍ عِلْمُهُ

يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَی كُلِّ شَیْ ءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لاَ تُحْصِی الْعِبَادُ نِعَمَهُ

يَا مَنْ لاَ تَبْلُغُ الْخَلاَئِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لاَ تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلاَلَهُ

يَا مَنْ لاَ تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ يَا مَنِ الْعَظَمَهُ وَ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ

يَا مَنْ لاَ تَرُدُّ الْعِبَادُ قَضَاءَهُ يَا مَنْ لاَ مُلْکَ إِلاَّ مُلْكُهُ يَا مَنْ لاَ عَطَاءَ إِلاَّ عَطَاؤُهُ

يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَی يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَهُ وَ الْأُولَی

يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّهُ الْمَأْوَی يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَی يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَی يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَ الْقَضَاءُ

يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَ الْفَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَ الثَّرَی يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَی

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ يَا صَبُورُ يَا شَكُورُ

يَا رَءُوفُ يَا عَطُوفُ يَا مَسْئُولُ يَا وَدُودُ يَا سُبُّوحُ يَا قُدُّوسُ

يَا مَنْ فِی السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ يَا مَنْ فِی الْأَرْضِ

آيَاتُهُ يَا مَنْ فِى كُلِّ شَىْ ءٍ دَلاَئِلُهُ

يَا مَنْ فِى الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ يَا مَنْ فِى الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ

يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِى كُلِّ شَىْ ءٍ لُطْفَهُ

يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَىْ ءٍ خَلَقَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِى الْخَلاَئِقِ قُدْرَتُهُ

يَا حَبِيبَ مَنْ لاَ حَبِيبَ لَهُ يَا طَبِيبَ مَنْ لاَ طَبِيبَ لَهُ

يَا مُجِيبَ مَنْ لاَ مُجِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لاَ شَفِيقَ لَهُ

يَا رَفِيقَ مَنْ لاَ رَفِيقَ لَهُ يَا مُغِيثَ مَنْ لاَ مُغِيثَ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ لاَ دَلِيلَ لَهُ

يَا أَنِيسَ مَنْ لاَ أَنِيسَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لاَ رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لاَ صَاحِبَ لَهُ

يَا كَافِىَ مَنِ اسْتَكْفَاهُ يَا هَادِىَ مَنِ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِىَ مَنِ اسْتَكْلاَهُ

يَا رَاعِىَ مَنِ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِىَ مَنِ اسْتَشْفَاهُ يَا قَاضِىَ مَنِ اسْتَقْضَاهُ

يَا مُغْنِىَ مَنِ اسْتَغْنَاهُ يَا مُوفِىَ مَنِ اسْتَوْفَاهُ يَا مُقَوِّىَ مَنِ اسْتَقْوَاهُ يَا وَلِىَّ مَنِ اسْتَوْلاَهُ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ

يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَاتِقُ يَا سَابِقُ (فَائِقُ) يَا سَامِقُ

يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَ الْأَنْوَارَ

يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَ الْحَرُورَ يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ

يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَ الشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَ الْحَيَاهَ

يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَهً وَ لاَ وَلَداً

يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِى الْمُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِىٌّ مِنَ الذُّلِ

يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ

يَا مَنْ يَسْمَعُ أَنِينَ الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ

يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ

يَا مَنْ لاَ يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ

لاَ يُضِيعُ أَجرَ الْمُحْسِنِينَ

يَا مَنْ لاَ يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ

يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَاءِ

يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ يَا حَسَنَ الْبَلاَءِ يَا جَمِيلَ الثَّنَاءِ يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ يَا سَتَّارُ يَا غَفَّارُ يَا قَهَّارُ يَا جَبَّارُ

يَا صَبَّارُ يَا بَارُّ يَا مُخْتَارُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ

يَا مَنْ خَلَقَنِی وَ سَوَّانِی يَا مَنْ رَزَقَنِی وَ رَبَّانِی يَا مَنْ أَطْعَمَنِی وَ سَقَانِی

يَا مَنْ قَرَّبَنِی وَ أَدْنَانِی يَا مَنْ عَصَمَنِی وَ كَفَانِی يَا مَنْ حَفِظَنِی وَ كَلاَنِی

يَا مَنْ أَعَزَّنِی وَ أَغْنَانِی يَا مَنْ وَفَّقَنِی وَ هَدَانِی يَا مَنْ آنَسَنِی وَ آوَانِی يَا مَنْ أَمَاتَنِی وَ أَحْيَانِی

يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَهَ عَنْ عِبَادِهِ

يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ يَا مَنْ لاَ تَنْفَعُ الشَّفَاعَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ

يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنْ لاَ مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ

يَا مَنْ لاَ رَادَّ لِقَضَائِهِ يَا مَنِ انْقَادَ كُلُّ شَيْ ءٍ لِأَمْرِهِ

يَا مَنِ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَیْ رَحْمَتِهِ

يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَاداً يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَاداً

يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجاً يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُوراً

يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاساً يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشاً

يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتاً يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً

يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجاً يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَاداً

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ

يَا مَنِيعُ يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَبِيرُ (مُنِيرُ) يَا مُجِيرُ

يَا حَيّاً قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيّاً بَعْدَ كُلِّ حَيٍ

يَا حَيُّ الَّذِى لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِى لاَ يُشَارِكُهُ حَيٌّ

يَا

حَيُّ الَّذِی لاَ يَحْتَاجُ إِلَی حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِی يُمِيتُ كُلَّ حَيٍ

يَا حَيُّ الَّذِی يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيّاً لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ حَيٍ

يَا حَيُّ الَّذِی يُحْيِی الْمَوْتَی يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لاَ نَوْمٌ

يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لاَ يُنْسَی يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لاَ يُطْفَی

يَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لاَ تُعَدُّ يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لاَ يَزُولُ

يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لاَ يُحْصَی يَا مَنْ لَهُ جَلاَلٌ لاَ يُكَيَّفُ يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لاَ يُدْرَكُ

يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لاَ يُرَدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لاَ تُبَدَّلُ يَا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لاَ تُغَيَّرُ

ترجمه

ای خدا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای الله ای بخشنده

ای مهربان ای کریم ای نگهدار ای بزرگ ای قدیم ای دانا ای بردبار ای حکیم

*پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست به تو پناه آوردم به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن ای پروردگار من

ای بزرگ بزرگان ای اجابت کننده دعای خلقان ای بخشنده مرتبه های بلند ای دوستدار نیکویی ها ای آمرزنده خطاها

ای عطا کننده سؤالها ای پذیرنده توبه ها ای شنونده صداها ای دانای سر نهانها ای برطرف کننده بلاها

ای بهترین آمرزندگان ای بهترین گشایندگان ای بهترین یاوران ای بهترین داوران ای بهترین روزی دهندگان

ای بهترین وارثان ای بهترین ستایش کنندگان ای بهترین یاد کنندگان ای بهترین نازل کنندگان ای بهترین احسان کنندگان

ای آنکه عزت و جمال مختص اوست ای آنکه قدرت و کمال مختص اوست ای آنکه دارایی و جلال مختص اوست

ای آنکه

بزرگ و بلند مرتبه ای پدید آرنده ابرهای سنگین ای آنکه قوت و مکر و انتقامش (در مقابل مکاران) بسیار سخت است

ای آنکه محاسبه اش زود و آسان است ای آنکه عقابش بسیار سخت است ای آنکه پاداش نیکو (ی بهشت رضوان) نزد اوست ای آنکه اصل علوم و حقایق نزد اوست

خدایا از تو درخواست می کنم به نامت ای مشفق مهربان ای نعمت بخش ای پاداش دهنده ای دلیل گمراهان

ای پادشاه عالم ای مایه خوشنودی خلق ای بخشنده گناهان ای پاک و منزه از نقص ای عون و یاور بندگان ای بخشنده نعمت نطق و بیان

ای آنکه مقابل عظمت تمام موجودات متواضعند ای آنکه پیش قدرتت همه اشیاء تسلیمند ای آنکه در برابر عزتت همه اشیاء ذلیلند

ای آنکه در مقام هیبتت همه اشیاء خاضع و ترسانند ای آنکه از ترس تو کلیه موجودات مطیع و منقادند ای آنکه کوهها (و سرکشان عالم) از خوفت متزلزلند

ای آنکه آسمانها به امرت پایدار است ای آنکه زمینها به فرمانت برقرار است

ای آنکه رعد به تسبیح و ستایشت در خروش است ای پادشاهی که اعتنا و احتیاجی به اهل مملکت نداری

ای بخشنده گناهان ای برطرف کننده بلاها ای منتهای امیدها

ای معطی بزرگ عطاها ای بخشنده هدیه ها ای روزی دهنده بندگان ای بر آرنده حاجات و آرزوها

ای شنونده شکوه ها ای برانگیزنده خلایق ای آزاد کننده اسیران

ای صاحب حمد و ثناء ای صاحب تفاخر و ابهت ای صاحب مجد و بزرگی

ای صاحب عهد و وفا ای صاحب عفو و خوشنودی

ای صاحب نعمت و احسان

ای صاحب فصل و فرمان ای صاحب عزت و ابدیت ای صاحب جود و سخاوت ای صاحب انواع نعمتهای ظاهر و باطن

خدایا از تو مسئلت می کنم به اسم مبارکت ای منع کننده ای برطرف کننده ای بلند کننده ای آفریننده

ای نفع رساننده ای شنونده ای جمع آرنده ای شفاعت کننده ای وسیع رحمت

ای آفریننده هر مصنوع ای خلق کننده هر مخلوق ای روزی دهنده هر روزی خوار

ای مالك هر ملك و دارایی ای برطرف کننده هر رنج و سختی ای زایل کننده هر غم و اندوه

ای ترحم کننده هر مرحوم ای یاری کننده به هر بی کس ای پرده پوش عیوب خلق ای پناه گریختگان

ای ذخیره من در روز سختی ای امید من هنگام مصیبت ای مونس من هنگام ترس و وحشت

ای رفیق من در حال غربت ای دوستدار و ولی من در حال نعمت ای فریادرس من وقت سختی من

ای دلیل و رهبر من وقت حیرانی من ای دارایی من در روز نیازمندی ای پناه من وقت اضطرار و پریشانی ای یاور و دادرس من هنگام ترس و هراس

ای دانای همه عوالم غیب و اسرار نهان ای بخشنده گناهان ای پرده پوش عیبها ای برطرف کننده رنج و مشقتها

ای گرداننده دلها ای طبیب دلها ای روشنی بخش دلها

ای انیس پاك دلها ای برطرف کننده اندوه ها ای زایل کننده غمها

خدایا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای با جلال و ای با جمال

ای نگهدار

خلق ای کفیل امر بندگان ای رهنما ای متوجه به عالم ای غالب بر دولتها ای عطا بخش ای درگذرنده ای متصرف در عالم

ای رهنمای متحیران ای دادرس دادخواهان ای فریادرس فریاد کنان

ای پناه بخش پناه جویندگان ای امان قلب ترسناکان ای یاور اهل ایمان

ای ترحم کننده به حال مسکینان ای ملجأ و پناه اهل عصیان ای آمرزنده گناهکاران ای اجابت کننده دعای مضطرین و پریشان حالان

ای صاحب جود و احسان ای دارای فضل و کرم و نعمت به بندگان ای بخشنده امنیت و امان

ای خداوند پاک و منزه از نقصان ای دارای حکمت و علم به همه خلقان ای دارای لطف و رحمت بی پایان

ای صاحب دلیل و برهان ای صاحب عظمت و سلطنت بر عالمیان ای دارای رأفت و یاوری به بندگان ای صاحب عفو و آمرزش معصیت کاران

ای آنکه پروردگار تمام موجوداتی ای آنکه خدای همه مخلوقاتی

ای آنکه آفریننده کلیه ممکناتی ای آنکه سازنده کل اشیایی ای آنکه پیش از همه موجوداتی

ای آنکه بعد از تمام موجوداتی ای آنکه بالای همه موجوداتی ای آنکه دانای به تمام اشیایی

ای آنکه توانای بر همه اشیایی ای آنکه تنها باقی اوست و همه چیز دیگر فانی است

خدایا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای خدای ایمنی بخش ای مقتدر ای آفریننده ای آموزنده

ای روشن کننده ای آسان کننده ای قدرت بخشنده ای زینت بخش ای آشکار سازنده ای قسمت کننده هر چیز

ای آنکه در ملکت برقراری ای آنکه سلطنتت قدیم

و ابدی است ای آنکه در جلال و جبروت بزرگی

ای آنکه بر بندگان مهربانی ای آنکه به همه چیز دانایی

ای آنکه بر معصیت کاران حلیم و بردباری ای آنکه بر امیدواران به لطفت کریم و بخشنده ای

ای آنکه در آفرینشت با علم و حکمتی ای آنکه در عین حکمتت با لطف و عنایتی ای آنکه لطف و رحمتت ازلی است

ای آنکه بجز فضل و رحمتت امیدواری نیست ای آنکه بجز عفو و بخشش جای درخواستی نیست ای آنکه جز به احسان تو چشم امیدی نیست

ای آنکه جز عدل تو جای ترسی نیست ای آنکه جز پادشاهی تو هیچ حکومتی پاینده نیست

ای آنکه هیچ سلطنتی جز پادشاهی تو نیست ای آنکه رحمت واسعه ات همه اشیا را فرا گرفته ای آنکه رحمتت بر غضبت سبقت گرفته است

ای آنکه علمت به همه چیز احاطه دارد ای خدایی که هیچکس مانند تو نیست

ای شاد کن دلهای اندوهناک ای نشاط بخش خاطر غمناک ای آمرزنده گناه خلق ای پذیرنده توبه بندگان

ای آفریننده خلق ای راست وعده ای وفا کننده به عهد

ای دانای سر عالم ای رویاننده دانه ای روزی دهنده خلق

خدایا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای خدای بلند مرتبه ای وفا کننده ای بی نیاز ای دارای مطلق

ای مشفق به خلق ای خوشنودی بخش ای خدای پاک و منزه ای پدید آرنده ای توانا ای دوستدار

ای آنکه آشکار می سازی حسن و جمالها را ای آنکه قبایح و زشتی ها را پنهان می سازی ای آنکه بندگان

را به گناه نمی گیری

ای آنکه پرده کس نمی دری ای بزرگ بخشش ای نیکو گذشت ای بی حد وسیع آمرزش

ای دو دست (فضل و احسان) گشوده به رحمت ای آگاه از هر راز نهان ای مرجع هر شکوه و حاجت خلق

ای نعمت بخش بی حد و حساب ای دارای رحمت وسیع بی پایان ای صاحب احسان پیش (از وجود و پیش از سؤال خلق) ای دارای حکمت بی انتها ای دارای قدرت کامله

ای دارای حجت و برهان روشن ای صاحب کرامت آشکار ای دارای عزت ابدی ای دارای قوت استوار ای دارای بزرگی و عظمت

ای آفریننده سماوات ای قرار دهنده ظلمات ای ترحم کننده به چشم گریان ای پذیرنده توبه خطا کاران

ای پوشاننده عیوب و زشتیها ای زنده کننده مردگان ای نازل کننده آیات

ای افزون کننده حسنات ای محو کننده سیئات ای سخت انتقام کشنده (از ستمگران)

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای صورت آفرین ای تقدیر کننده ای مدبر ای پاک کننده ای روشن کننده

ای آسان کننده ای بشارت دهنده ای ترساننده ای مقدم کن پیش افتادگان ای مؤخر کن پس ماندگان

ای خدای خانه مسجد الحرام ای پروردگار ماه با احترام ای رب بلد و شهر محرم (مکه) معظم

ای خدای رکن و مقام (بیت الله) ای خدای مشعر الحرام ای خدای مسجد الحرام

ای خدای فرمان حلال و حرام ای آفریننده روشنی و تاریکی ای خداوند تحیت و درود ای آفریننده قدرت در خلق

ای حاکمترین حکم فرمایان ای عادلترین داوران ای صادقترین صادقان

ای پاک و منزهترین پاکان ای بهترین آفرینندگان

ای بهترین محاسبان ای بهترین شنوندگان ای بهترین بینایان ای بهترین شفیعان ای کریمترین کریمان عالم

ای اعتماد بیچارگان ای نگهدار افتادگان ای ذخیره بینوایان

ای نگهبان درماندگان ای پناه بی پناهان

ای افتخار آنکه افتخارش تنها به توست ای عزت بخش آنکه تنها از تو عزت می طلبد ای یاور بی یاوران

ای انیس بی مونسان ای امان بخش بی پناهان

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای نگهدار گناه ای نگهبان عالم ای هستی دائم ای مهربان به خلق ای ذات بی نقص و عیب

ای داور ای دانا ای قسمت بخشنده ای گیرنده ای دهنده پر عطا

ای عصمت بخش هر که از تو عصمت طلبد ای ترحم کننده به هر که طالب رحمتت باشد ای بخشنده هر که از تو آرمزش طلبد

ای یاری کننده هر که از تو یاری طلبد ای نگهدارنده هر که از تو محافظت طلبد ای کرم کننده به هر که از تو کرم خواهد

ای رهنمای هر که از تو هدایت خواهد ای فریادرس هر که تو را به فریاد خواهی طلبد ای معین هر که از تو نصرت طلبد ای پناه هر که از تو پناه طلبد

ای عزیزی که ذلیل نخواهد بود ای لطیفی که حقیقتش را نتوان یافت ای پاینده که هرگزت خواب نگیرد ای هستی ابدی که نیست نشود ای زنده ابدی که هرگز نمیرد ای پادشاهی که شاهیش انتها ندارد

ای باقی که فنا نگردد ای دانایی که به هیچ امر جاهل نباشد ای بی نیازی

که به طعام محتاج نیست ای قوی و توانا که هرگز ناتوان نشود

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای یکتا ای یگانه ای شاهد عالم ای با مجد و کرم

ای ستایش کننده ای رهنمای خلق ای برانگیزنده ای وارث ای زیان رساننده زیانکاران ای سود بخشنده بخلقان

ای با عظمت ترین بزرگان ای کریمتر از هر کریم ای مهربانتر از هر مهربان

ای داناتر از هر دانا ای نیکوتر از هر حکیم ای قدیمتر از هر قدیم

ای بزرگتر از هر بزرگ ای با لطفتر از هر لطیف ای با جلالتر از هر ذی جلال ای عزیزتر از هر با عزت

ای درگذشت کننده به بزرگواری ای نعمت بخش بزرگ ای عطا کننده خیر بسیار ای فضل و احسانت قدیم و ازلی ای لطف و کرمت همیشگی

ای صنعت در کمال دقت ای برطرف کننده اندوه و مصائب ای رفع کننده درد و رنج و آلام ای مالك ملك وجود ای حاکم به حق و حقیقت

ای آنکه در عهد وفاداری ای آنکه در وفاداری توانایی ای آنکه در توانایی بلند مرتبه ای

ای آنکه در عین علو مرتبه به همه نزدیکی ای آنکه در عین قرب و نزدیکی از همه پنهانی ای آنکه در عین لطف با شرافتی

ای آنکه در عین شرافت با عزت و اقتداری ای آنکه در عین اقتدار با عظمتی

ای آنکه در عین عظمت بزرگواری ای آنکه در عین بزرگواری ستوده صفاتی

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای کفایت کننده ای شفا بخشنده

ای وفا کننده ای سلامت بخش

ای رهنمای خلق ای دعوت کننده بندگان (ببهشت رحمت) ای حاکم بر جهانیان ای خوشنود ای بلند مرتبه ای وجود باقی

ای آنکه در پیشگاه عظمتت همه خاضعند ای آنکه همه برای تو خاشع و موجودند ای آنکه هر چیز به او به وجود آید

ای آنکه هر چیز به او هستی یابد ای آنکه همه بسویت (به توبه و انابه) باز می گردند

ای آنکه همه اشیاء از تو ترسان و هراسانند ای آنکه همه اشیاء به تو استوارند ای آنکه همه موجودات بازگشتشان بسوی توست

ای آنکه تسبیح همه اشیاء ستایش توست ای آنکه جز ذات و تجلی ذاتت همه چیز باطل و نابود است

ای آنکه جز درگاهت گریزگاهی نیست ای آنکه غیر لطفت (دلهای زار نالان را) پناهی نیست ای آنکه بجز تو مقصد و مقصودی نیست

ای آنکه نجاتی جز درگاه رحمتت نیست ای آنکه بندگان را شوق و رغبتی جز بسوی تو نیست

ای آنکه کسی را قوت و توانایی جز به تو نیست ای آنکه کسی یاری جز از تو نمی طلبد ای آنکه کسی توکل و اعتماد جز به تو نمی کند

ای آنکه کسی جز به تو امید ندارد ای آنکه کسی جز تو پرستش نمی شود

ای بهترین کسی که خلق از او می ترسند ای بهترین کسی که خلق به او شوق و رغبت کنند ای بهترین مطلوب ای بهترین کسی که بر او عرض حاجت کنند ای بهترین مقصود خلق

ای بهترین کسی که از او یاد کنند ای بهترین کسی که

شکر و ستایش او گوینـد ای بهترین محبوب عالم ای بهترین کسی که به درگاهش دعا کننـد ای بهترین کسی که با او انس گیرند

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای بخشنده گناه ای پوشنده عیوب ای توانا ای قاهر غالب ای آفریننده خلق

ای شکننده ای جبران کننده ای یاد کننده ای نظر دارنده ای یاری کننده

ای آنکه خلق کردی و بیاراستی ای آنکه سرنوشتی مقدر نمودی و بسوی آن هدایت کردی ای آنکه سختی را رفع می کنی

ای آنکـه راز خلـق را می شـنوی ای آنکـه غرق شـدگان را می رهـانی ای آنکـه خلـق را از هلاـک نجـات می دهی ای آنکه بیماران را شفا می بخشی

ای آنکه بنـدگان را شاد و خنـدان و غمگین و گریان می سازی ای آنکه می میرانی و باز زنده می گردانی ای آنکه هر چیز را جفت نر و ماده خلق کردی

ای آنکه در صـحرا و دریـا راه بسوی توست ای آنکه در آفـاق آیـات و ادله هستی توست ای آنکه در آیـات و عجـایب عـالم دلیل وجود اوست

ای آنکه در مرگ خلقان برهان قـدرت اوست ای آنکه در قبرها عبرت از کار اوست ای آنکه در عالم قیامت ملک و سـلطنت اوست

ای آنکه در حسـاب خلق هیبت و سـطوت اوست ای آنکه در میزان اعمـال حکم عـدل اوست ای آنکه در بهشت ابـد پـاداش اوست ای آنکه در آتش دوزخ عقاب و مجازات اوست

ای آنکه دلهای ترسان سوی او می گریزند ای آنکه گنهکاران به درگاه او فزع و زاری می کنندای آنکه پشیمانان از گناه

رو به سوی او آرند

ای آنکه اهل زهد و ورع به او مشتاقند ای آنکه متحیران عالم به او پناه می برند ای آنکه مشتاقان به او انس می گیرند

ای آنکه دوستان خدا به او فخر می کنند ای آنکه خطا کاران به عفو و بخشش او چشم طمع دارند

ای آنکه اهل یقین به او آرام دل یابند ای آنکه اهل توکل بر او اعتماد می کنند

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای حبیب ای طبیب ای نزدیک به همه خلقان ای مراقب

و حافظ بندگان ای با هیبت ای پاداش دهنده ای اجابت کننده ای آگاه از هر چیز ای بینای همه امور

ای نزدیکتر از هر نزدیک ای دوستدارتر از هر دوست ای بیناتر از هر بینا

ای آگاه تر از هر آگاه ای بزرگوارتر از هر با شرافت ای بلند مرتبه تر از هر بلند مقام

ای تواناتر از هر توانا ای داراتر از هر دارا ای با کرمتر از هر کریم ای مهربانتر از هر مهربان

ای قاهر و غالبی که هرگز مغلوب نشود ای آفریننده ای که او را کس نیافریده ای خالقی که او مخلوق کسی نیست

ای مالک عالم که نه مملوک است ای غالب و قاهری که هرگز مقهور نشود ای بلند مرتبه که برتر از او نیست

ای نگهبان عالم که خود محتاج نگهبان نیست ای یاور خلق که خود به یاری نیازمند نیست ای پیدایی که هرگز پنهان نیست ای نزدیکی که از هیچکس دور نیست

ای نور روشنی ها ای روشنی بخش نورها ای

آفریننده نور ای نظام بخشنده نور ای اندازه بخشنده نورها ای روشنی هر نور

ای نور پیش از وجود هر نور ای نور بعد از هر نور ای نور فوق – هر نور ای نوری که بمانند او نوری نیست

ای آنکه عطای او با شرافت است ای آنکه فعل او با لطف و محبت است ای آنکه لطفش پایدار است

ای آنکه احسانش قدیم و ازلی است ای آنکه کلامش حق است ای آنکه وعده اش صدق است ای آنکه بخشش و عفوش با تفضل و کرم است

ای آنکه عذابش از روی عدل است ای آنکه یاد او شیرین است ای آنکه فضل و رحمتش عام است

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای آسان کننده کارها ای جدا سازنده امور عالم ای تبدیل کننده

ای رام کننده ای نازل کننده ای عطا بخش ای با فضل و کرم ای بخشنده نعمت بزرگ ای مهلت دهنده ای نیکویی کننده

ای آنکه می بیند و دیده نمی شود ای آنکه همه را می آفریند و خود آفریده کس نباشد ای آنکه راهنما است و نیازی به رهنمایی ندارد ای آنکه حیات بخشد و کسی او را حیات نبخشد

ای آنکه پرسد و پرسیده نشود ای آنکه همه را طعام دهد و خود از طعام بی نیاز است ای آنکه همه به او پناه برند و او به کس پناه نبرد

ای آنکه بر همه داور است و کسی بر او داور نیست ای آنکه بر همه حکمفرماست و کسی بر او حکمفرما نیست

ای آنکه نه او

را فرزندی است و نه خود فرزند کسی است و نه هیچکس مثل و مانند اوست

ای محاسب نیکو ای طبیب نیکو ای نگهبان نیکو ای نزدیک نیکو ای اجابت کننده نیکو

ای حبیب (و محبوب) نیکو ای کفایت کننده نیکو ای وکیل نیکو ای صاحب اختیار نیکو ای یاور نیکو

ای مایه نشاط عارفان ای آرزوی دل محبان ای مونس مشتاقان ای دوستدار توبه کنندگان ای روزی دهنده فقیران

ای مایه امید گنهکاران ای نور چشم (و سرور قلب) عبادت کنندگان ای شاد کن پریشان خاطران ای نشاط بخش غمناکان ای خدای اولین و آخرین خلقان

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای پروردگار ما ای معبود ما ای سید ما ای مولای ما

ای یاور ما ای نگهدار ما ای دلیل و رهنمای ما ای یار و معین ما ای حبیب و محبوب ما ای طبیب هر درد ما

ای پروردگار پیغمبران و خوبان ای پروردگار راستگویان و نیکوکاران ای پروردگار دوزخ و بهشت رضوان

ای پروردگار کودکان و بزرگان ای پروردگار حبوبات و میوه درختان

ای پروردگار رودخانه ها و درختها ای پروردگار صحرا و بیابان ای پروردگار خشکی و دریا

ای پروردگار شب و روز ای پروردگار موجودات پیدا و پنهان

ای آنکه امرش در هر چیز نافذ است ای آنکه علمش به هر چیز محیط است

ای آنکه قدرتش به هر چیز رسا است ای آنکه نعمتش را بندگان حساب نتوانند

ای آنکه خلایق از عهده شکرش بر نیایند ای آنکه جلالتش را عقول و افهام درک

نکنند

ای آنکه اندیشه و افکار به کنه ذاتش پی نبرد ای آنکه لباس عظمت و بزرگی مخصوص اوست

ای آنکه بندگان از حکم قضایش سرپیچی نتوانند ای آنکه جز ملك و پادشاهی او شاهی و ملکی نیست ای آنکه جز عطا و بخشش او عطایی نیست

ای آنکه عالیترین مثال مخصوص اوست ای آنکه عالیترین صفات مخصوص اوست ای آنکه انجام و آغاز آفرینش از اوست

ای آنکه بهشت جایگاه ابدی از اوست ای آنکه او را ادله و آیات بزرگ موجود است ای آنکه نیکوترین نامها مخصوص اوست ای آنکه حکم و فرمان مختص اوست

ای آنکه هوا و فضای بی نهایت عالم برای اوست ای آنکه عرش و زمین ملك اوست ای آنکه آسمانهای بلند ملك اوست

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای بخشنده ای آمرزنده ای صبور ای بردبار ای پذیرنده شکر بندگان

ای با رأفت ای با عاطفت ای مطلوب و مقصود عالم ای مهربان ای پاك ای منزه

ای آنکه در آسمانها آثار عظمتش پدیدار است ای آنکه در زمین آیات و نشانه های قدرتش نمودار است ای آنکه در هر چیز ادله و برهانهای وجود اوست

ای آنکه عجایب صنع او به دریاهاست ای آنکه در کوهها گنجهای اوست ای آنکه در اول خلق را بیافریند باز بر می گرداند

ای آنکه بازگشت امور عالم همه به اوست ای آنکه لطفش را در هر چیز آشکار گردانید

ای آنکه هر چیز را در کمال نیکویی آفرید ای آنکه قدرتش در همه عالم خلقت متصرف است

ای دوست

کسی که در عالم (جز تو) دوستی ندارد ای طبیب کسی که در عالم طبیبی ندارد

ای پذیرنده کسی که هیچ کسش نپذیرد ای دوستدار کسی که دوست مشفقی ندارد

ای رفیق کسی که رفیقی ندارد ای پناه بخش کسی که پناهی ندارد ای رهنمای کسی که رهنمایی ندارد

ای انیس آنکه انیسی ندارد ای ترحم کننده بر کسی که هیچکس به او رحم نکند ای یار و یاور آنکه (جز تو) یار و یاور ندارد

ای کفایت کننده امور کسی که از تو کفایت طلبد ای هدایت کننده کسی که از تو هدایت طلبد ای نگهبان آنکه از تو نگهبانی خواهد

ای مراعات کننده آنکه از تو رعایت جوید ای شفا بخشنده آنکه از تو شفا خواهد ای حاکم عدل آنکه تو را به حکمیت طلبد

ای بی نیاز کننده هر که از تو غنا خواهد ای وفا کننده بآنکه طلب وفاداری کند ای قدرت بخش هر که از تو قدرت طلبد ای دوست کسی که تو را به دوستی و یاوری طلبد

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای آفریننده ای روزی دهنده ای گویا ای صادق

ای شکافنده هر چیز ای جدا کننده اشیاء ای گشاینده بسته ها ای بسته کن گشوده ها ای سابق بر همه موجودات ای برتر از همه اشیاء

ای آنکه شب و روز را می گرداند ای آنکه تاریکی و روشنی ما را مقرر داشته

ای آنکه سایه و گرمای آفتاب را قرار داده ای آنکه آفتاب و ماه را مسخر کرده

ای آنکه خیر و شر را مقدر

فرموده ای آنکه مرگ و زندگانی را آفریده

ای آنکه آفریدن و حکمفرمایی در جهان آفرینش مختص اوست ای آنکه هم جفت و فرزندی اتخاذ ننموده

ای آنکه شریکی در ملک وجود ندارد ای آنکه قدرت نامنتهایش از یاری غیر بی نیاز است

ای آنکه از مقصود مشتاقان آگاهی ای آنکه از ضمیر خاموشان با خبری

ای آنکه ناله خسته دلان را میشنوی ای آنکه گریه ترسناکان را مشاهده می کنی

ای آنکه سائل و فقیران را حاجت روا می سازی ای آنکه عذر اهل توبه را می پذیری

ای آنکه اعمال مفسدان عالم را اصلاح نمی کنی ای آنکه اجر نیکوکاران را ضایع نمی گردانی

ای آنکه دور از قلب عارفان نخواهی بود ای با جود و بخششترین عالم

ای باقی ابدی ای شنونده دعای خلق ای وسیع بخشش ای آمرزنده گناهان

ای پدید آرنده آسمان ای نیکو آزمایش ای زیبا ستایش ای قدیم مجد و سناء ای بسیار با وفا ای پاداشت با شرافت

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای پرده پوش ای آمرزنده ای با قهر و سطوت ای جبران کننده

ای با صبر و بردباری نکوکار ای مختار مطلق ای گشاینده ای عطا بخشنده ای وسعت دهنده

ای آنکه مرا آفریدی و زیبا آراستی ای آنکه مرا روزی دادی و تربیت کردی ای آنکه مرا آب و طعام عطا کردی

ای آنکه مرا به قرب خود آورده و از نزدیکان قرار دادی ای آنکه مرا از گناه نگاهداشت و کفایتم نمودی ای آنکه مرا حفظ کردی و حمایتم نمودی

ای آنکه

مرا عزیز و بی نیـاز گردانیـدی ای آنکه مرا توفیق دادی و هـدایت فرمودی ای آنکه مرا به خود انس و نزد خویش مـأوی دادی ای آنکه مرا میرانیدی و باز زنده گرداندی

ای آنکه حق و حقیقت را به کلمات وحی ثابت کردی ای آنکه توبه بندگان را پذیرفتی

ای آنکه میان شخص و قلبش حایل شدی ای آنکه شفاعت هیچکس الا به اجازه ات سود ندارد

ای آنکه از همه داناتری به کسی که از راهت گمراه است ای آنکه فرمانت را هیچ چیز تأخیر نیندازد

ای آنکه قضای تو را هیچ چیز نگرداند ای آنکه حکمت نافذ در همه موجودات است

ای آنکه آسمانها به دست قدرتت در هم پیچیده شود ای آنکه بادها را برای بشارت رحمت پیش فرستادی

ای آنکه قرار دادی زمین را مهد آسایش ای آنکه کوهها را نگهبان زمین مقرر داشتی

ای آنکه خورشید را چراغ روشن عالم گردانیدی ای آنکه ماه را (برای شب تار) روشنی بخشیدی

ای آنکه شب را لباس و ساتر عالم ساختی ای آنکه روز را برای معاش خلق قرار دادی

ای آنکه خواب را مایه ثبات و آرامش گردانیدی ای آنکه عمارت آسمان را بنا نمودی

ای آنکه هر چیز را جفت آفریدی ای آنکه آتش (دوزخ را) در کمین (کافران و ستمگران) داشتی

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای شنوا ای شفیع (گنهکاران) ای رفیع مرتبه

ای بلند مقام ای زود اجابت کننده ای پدید آرنده عالم ای خدای بزرگ ای توانا ای دانا ای پناه بخش (بی پناهان)

ای زنده پیش از هر زنده ای زنده پس از هر زنده

ای زنده ای که هیچ زنده مثل و مانندت نیست ای زنده ای که هیچ زنده شریک تو نیست

ای زنده ای که به هیچ زنده ای نیازمند نیستی از زنده ابدی که هر زنده را می میرانی

ای زنده ای که هر زنده را روزی می بخشی ای زنده ای که از کسی زندگی را ارث نبردی

ای زنده ای که زنده کند مردگان را از زنده ابدی ای پاینده و نگهبان عالم که هرگز سستی و خواب فرا نگیرد

ای آنکه یاد او فراموش نخواهد شد ای آنکه نور او خاموش نخواهد شد

ای آنکه نعمتش به حد و شمار نیاید ای آنکه ملک و سلطنتش را زوال نخواهد بود

ای آنکه حمد و ثنایش به انتها نرسد ای آنکه جلال و بزرگیش چگونگی ندارد ای آنکه کمالش در ادراک نگنجد

ای آنکه فرمان قضایش رد نخواهد گشت ای آنکه صفاتش تغییر و تبدیل نپذیرد ای آنکه نعوتش متغیر نخواهد شد

ای پروردگار عالمیان ای پادشاه روز جزا ای منتهای مقصد طالبان

ای پشتیبان پناه آورندگان ای دریابنده گریختگان ای آنکه صابران را دوست داری ای آنکه توبه کنندگان را دوست داری

ای آنکه پاکیزگان را دوست می داری ای آنکه نیکوکاران را دوست می داری ای آنکه از همه کس به هدایت یافتگان داناتری

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای شفیق و مهربان ای رفیق

ای نگهدار خلق ای محیط به عالم ای قوت بخشنده ای فریادرس ای عزیز کننده ای ذلیل کننده ای

آغاز کننده خلقت ای بازگرداننده (قافله وجود)

ای آنکه یکتای بی همتاست ای آنکه فرد بی مانند است ای آنکه غنی الذات بی عیب است

ای آنکه یکتاست بدون کیفیت ای آنکه حاکم است بدون ظلم

ای آنکه سلطان و متصرف است در همه عالم بدون معین ای آنکه عزیز ابدی است هرگز ذلت نبیند ای آنکه بی نیاز ابدی است که نیازمند نشود

ای آنکه پادشاهی است که عزل نشود ای آنکه به هر وصف کمال بی شباهت به خلق موصوف است

ای کسی که به یاد او بودن شرافت یادکنان است ای کسی که شکر و سپاسش فیروزی شکر گزاران است

ای کسی که ستایش و حمدش عزت ستایش کنندگان است ای کسی که طاعتش نجات مطیعان است

ای کسی که درگاهش باز به روی طالبان است ای کسی که راهش برای بازگردندگان واضح و روشن است

ای کسی که آیات قدرتش برای اهل نظر بهترین برهان است ای کسی که کتابش موجب تذکر و تنبیه متقیان است

ای کسی که رزقش عموم اهل طاعت و معصیت را شامل است ای کسی که رحمت (خاص) او به نیکوکاران نزدیک است

ای آنکه مبارک است نامش ای آنکه بلند مرتبه است شأنش ای آنکه هیچ خدایی غیر از او نیست

ای آنکه ثنای او برتر است ای آنکه نامهایش همه پاکیزه است ای آنکه بقایش ابدی است ای آنکه عظمت حسن و جمال اوست

ای آنکه تکبر و بزرگواری مخصوص اوست ای آنکه بی حساب است نعمتهای پنهان او ای آنکه نعمتهای ظاهر و آشکار او بیشمار است

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای یاری کننده ای امان بخشنده ای آشکار کننده (هر نیکویی) ای استوار ثابت

ای با قوت ای ستوده صفات ای با مجد و عظمت ای شدید ای شاهد و گواه عالم

ای صاحب عرش با عظمت ای صاحب قول و رأی محکم ای صاحب فعل درست و مستحکم

ای صاحب انتقام سخت ای صاحب وعده های ثواب و عقاب ای آنکه سلطان عالم و ستوده اوصافی

ای آنکه هر چه اراده کنی البته انجام خواهی داد ای آنکه نزدیکی و از خلق دور نیستی ای آنکه بر هر چیز گواه و آگاهی

ای آنکه کمترین ستم نخواهی کرد بر هیچ بنده ای

ای آنکه شریك و معاونی نداری ای آنکه مثل و مانندی نداری

ای آنکه آفریننده مهر و ماه رخشانی ای بی نیاز کننده نیازمند پریشان حال

ای روزی دهنده کودکان ای ترحم کننده به پیران ای جبران کننده شکسته استخوانان

ای نگهدار هر که بترسد و به تو پناه آرد ای آنکه به احوال بندگان آگاه و بینایی ای آنکه بر هر چیز قادر و توانایی

ای صاحب جود و نعمتها ای صاحب فضل و کرامتها ای آفریننده لوح و قلم

ای آفریننده گیاه و آدمیان ای صاحب عذاب و انتقام ای الهام کننده به عرب و عجم

ای برطرف کننده هر رنج و الم ای دانای اسرار و نیات دلها

ای پروردگار خانه کعبه و حرم ای آنکه موجودات را از نیستی به هستی آوردی

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت

ای فاعل (هر کار خیر جهان) ای مقرر کننده امور عالم ای پذیرنده ای موجود کامل

ای جدا کننده ای پیوند دهنده ای حاکم با عدل ای غالب و مسلط ای خواستار ای بخشنده

ای آنکه نعمت داد به احسان خودش ای آنکه کرم نماید به بخشش خود ای آنکه بخشش کند به لطف خودش

ای آنکه عزیز شد به قدرت خودش ای آنکه مقدر کرد به حکمت خودش ای آنکه حکم کند به تدبیر خودش ای آنکه تدبیر کرد به دانش خودش

ای آنکه گذشت کند به بردباری خودش ای آنکه نزدیک است در بلندی خود ای آنکه بلند است در نزدیکی خود

ای آنکه هر چه بخواهد می آفریند ای آنکه می کند هر چه بخواهد

ای آنکه هر که را بخواهد هدایت می کند ای آنکه هر که را بخواهد گمراه می کند ای آنکه هر که را بخواهد عذاب می کند

ای آنکه هر که را بخواهد می آمرزد ای آنکه هر که را بخواهد عزیز می گرداند ای آنکه هر که را بخواهد ذلیل می سازد

ای آنکه در رحم ها هر صورتی می خواهد می نگارد ای آنکه هر که را بخواهد به رحمت خود مخصوص می گرداند

ای کسی که هم جفت و فرزند ایجاد نکرده است ای کسی که برای هر چیز قدر و اندازه ای معین کرده است

ای کسی که احدی را در فرمانش شریک نساخته است ای کسی که فرشتگان را پیغام آوران خود گردانیده است

ای کسی که در آسمان برجها قرار داده است ای کسی که زمین را قرار و آرامگاه ساخته است

ای

کسی که نوع بشر را از آب (نطفه) آفریده است ای کسی که برای هر چیز مدتی مقرر داشته است

ای کسی که به هر چیز علمش احاطه نموده است ای کسی که شماره هر چیز را می داند

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای اول و ای آخر ای پیدا ای پنهان

ای نیکو ای ثابت ای یکتا ای بی همتا ای بی نیاز ای موجود سرمدی

ای بهترین نیکویی که توان یافت ای بهترین معبودی که پرستش توان کرد ای بزرگترین کسی که سپاسش بجای آورند

ای با عزت ترین کسی که از او یاد کنند ای بلند مرتبه ترین کسی که ستایش او بجای آرند ای پیش از هر موجودی که به طلب او برآیند

ای عالیترین ذاتی که او را توصیف کنند ای بزرگترین مقصودی که جویای او باشند ای کریمترین کسی که از او حاجت خواهند ای شریفترین محبوبی که توان یافت

ای محبوب دیده های گریان ای آقای توکل کنندگان ای هدایت کننده گمراهان ای یار و دوستدار اهل ایمان

ای مونس دلهایی که به یاد تواند ای فریادرس ستمدیدگان ای نجات بخش صادقان

ای تواناترین مقتدران ای داناترین دانایان ای خدای تمام عالمیان

ای آنکه از بلندی مقام بر خلق قاهری ای آنکه چون مالك الملکی قادر مطلقی ای آنکه چون باطن عالمی از همه چیز آگاهی ای آنکه عبادت شده پس تقدیر کند

ای آنکه نافرمانی شود پس بیامرزد ای آنکه نرسد به او اندیشه ها ای آنکه درک نکند او را هیچ دیده ای

ای آنکه اثر هیچ موجودی از

تو پنهان نیست ای روزی دهنده بشر ای تقدیر کننده امور عالم

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای نگهدار ای آفریننده ای پدید آرنده ای بلند مقام

ای برطرف کننـده غمها ای گشاینـده درها ای رفع کننده مصـیبتها ای ضامن بندگان ای امر کننده به نیکوییها ای نهی کننده از بدیها

ای آنکه هیچکس جز او دانای غیب نیست ای آنکه رنج و بلا را جز او برطرف نمی گرداند

ای آنکه خلق را جز او کسی نمی آفریند ای آنکه گناه خلق را کسی جز او نمی بخشد

ای آنکه نعمت را کسی تمام نمی کند جز او ای آنکه کسی جز او تصرف در دلها نمی کند

ای آنکه جز او مدبر نظام عالم نمی باشد ای آنکه جز او کسی باران فرو نمی بارد

ای آنکه جز او کسی رزق را وسیع نمی گرداند ای آنکه جز او کسی مردگان را زنده نمی گرداند

ای یار ناتوانان ای همصحبت غریبان ای یار و مددکار دوستان ای قاهر و غالب بر دشمنان ای رفعت دهنده آسمان

ای انیس دل پاکان و برگزیدگان ای دوست متقیان ای گنج فقیران ای خدای دولتمندان ای کریمترین کریمان

ای کفایت کننده از هر چیز ای نگهبان هر چیز

ای بی مثل و مانند ای آنکه در ملکش چیزی نمی افزاید

ای آنکه چیزی بر او پنهان نیست ای آنکه چیزی از گنجهایش کاسته نمی شود

ای آنکه هیچ چیز مثل و مانندش نیست ای آنکه چیزی از محیط علمش بیرون نیست

ای آنکه به همه چیز آگاهی ای آنکه رحمتت همه چیز را

فرا گرفته

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای اکرام کننده ای طعام بخشنده ای انعام دهنده ای عطا بخشنده

ای بی نیاز کننده ای سرمایه دهنده ای فانی کننده ای زنده کننده ای خوشنود سازنده ای نجات دهنده

ای اول و آخر همه موجودات ای خدای هر چیز و مالك آن ای پروردگار هر چیز و سازنده آن

ای پدید آرنده هر چیز و آفریننده آن ای قبض و بسط کننده همه موجودات (گیرنده و گستراننده) ای نخست آفریننده هر چیز و باز گرداننده آن

ای ایجاد کننده هر چیز و مقدرات آن ای وجود بخشنده هر چیز و تغییر دهنده احوال آن

ای زنده کننده هر چیز و میراننده آن ای خالق هر چیز و وارث هستی آن

ای بهترین یاد کننده و یادآور شده ای بهترین تقدیر کن و شکرگزار شده ای بهترین ستاینده و ستوده

ای بهترین شاهد عالم و مشهود خلق ای بهترین دعوت کننده و دعوت شده ای بهترین اجابت کننده دعا و پذیرنده آن

ای بهترین انیس و مونس خلقان ای بهترین رفیق و همنشین بندگان

ای بهترین مقصود و مطلوب (عارفان) ای بهترین حبیب و محبوب (خاصان)

ای آنکه هر که به درگاهت دعا کنداجابت می کنی ای آنکه هر کس اطاعتت کند او را دوست می داری

ای آنکه هر که را دوست می داری به او نزدیک هستی ای آنکه او به هر که او را نگهدار شمرد مواظبت کند

او را ای آنکه او به هر که امید دارد او را کریم است

ای آنکه او به هر که نافرمانی کند او را بردبار است

ای آنکه در عین عظمت و بزرگی رءوف و مهربانی ای آنکه در انجام حکمتت بزرگواری

ای آنکه لطف و احسانت قدیم است ای آنکه به هر کس اشتیاق تو دارد آگاهی

خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای سبب ساز ای رغبت بخش ای پدید آرنده انقلاب و احوال عالم ای به عقب آرنده

ای ترتیب دهنده ای ترساننده ای بیم دهنده ای به یاد آورنده ای مسخر کننده ای تغییر دهنده حالات عالمیان

ای آنکه علم او سابق بر ایجاد است ای آنکه وعده او صادق است ای آنکه لطفش آشکار است

ای آنکه حکمش غالب است ای آنکه آیات کتاب تو محکم است ای آنکه قضای تو وجودش حتم است ای آنکه قرآن تو بزرگوار است

ای آنکه ملکت قدیم است ای آنکه فضل و احسانت شامل همه خلق است ای آنکه عرش تو با عظمت است

ای آنکه شنیدن سخنی از سخن دیگر تو را مشغول نمی سازد ای آنکه تو را منع نمی کند کاری از کار دیگر

ای آنکه گفتاری از گفتار دیگر تو را غافل نمی سازد ای آنکه سؤال بنده ای از سؤال بنده دیگر تو را به اشتباه و خطا نمی اندازد

ای آنکه تو را چیزی حجاب چیز دیگر نمی شود ای آنکه اصرار و الحاح بندگان تو را نمی رنجاند

ای کسی که منتهای آرزوی مشتاقانی ای کسی که منتهای همت عارفانی

ای آنکه منتهای درخواست طالبانی ای آنکه ذره ای در جهانیان از تو پنهان

نیست

ای بردباری که تعجیل در عقوبت نمی کنی ای بخشنده ای که بخل نمی ورزی ای راستگویی که خلف نمی کنی ای عطا کنی که خسته نمی شوی ای قاهری که مغلوب نمی شوی

ای بزرگواری که به وصف در نمی آیی ای با عدالتی که جور نمی کنی ای بی نیازی که محتاج نمی شوی ای بزرگی که ذلت و کوچکی نداری ای نگهبانی که غفلت نخواهی کرد

پاک و منزهی ای خدایی که جز تو خدایی نیست به فریادرس به فریادرس و ما را از آتش قهر و عذابت نجات ده ای پروردگار ما.

دعای حافظه بعد از هر نماز

متن

نیز می خوانی عقب هر نماز این دعا را که پیغمبر صلی الله علیه و آله تعلیم امیر المؤمنین علیه السلام نموده برای حافظه

سُبْحَانَ مَنْ لاَ یَعْتَدِی عَلَی أَهْلِ مَمْلَکَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لاَ یَأْخُذُ أَهْلَ الْأَرْضِ بِأَلْوَانِ الْعَذَابِ

سُبْحَانَ الرَّءُوفِ الرَّحِیمِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِی فِی قَلْبِی نُوراً وَ بَصَراً وَ فَهْماً وَ عِلْماً إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیر

ترجمه

نیز می خوانی عقب هر نماز این دعا را که پیغمبر صلی الله علیه و آله تعلیم امیر المؤمنین علیه السلام نموده برای حافظه

سُبْحَانَ مَنْ لاَ یَعْتَدِی عَلَی أَهْلِ مَمْلَکَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لاَ یَأْخُذُ أَهْلَ الْأَرْضِ بِأَلْوَانِ الْعَذَابِ

سُبْحَانَ الرَّءُوفِ الرَّحِیمِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِی فِی قَلْبِی نُوراً وَ بَصَراً وَ فَهْماً وَ عِلْماً إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیر

دعای حضرت یوسف در زندان

متن

س می گویی سه مرتبه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ لِی مِنْ أَمْرِی فَرَجاً وَ مَخْرَجاً

وَ ارْزُقْنِی مِنْ حَیْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَیْثُ لاَ أَحْتَسِبُ

و این دعایی است که جبرئیل تعلیم حضرت یوسف علیه السلام کرد هنگامی که در زندان بود

ترجمه

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد و در کارم فرج و گشایش مرحمت کن

و از جایی که گمان دارم و از جایی که گمان ندارم مرا روزی بخش.

دعای خَابَ الْوَافِدُونَ عَلَی غَیْرِکَ

متن

ظ(دوم بخواند این دعا را که حضرت صادق علیه السلام در هر روز ماه رجب می خواندند

خَابَ الْوَافِدُونَ عَلَی غَیْرِکَ وَ خَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلاَّ لَکَ

وَ ضَاعَ الْمُلِمُّونَ إِلاَّ بِکَ وَ أَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ إِلاَّ مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَکَ

بَابُکَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاغِبِینَ وَ خَیْرُکَ مَبْذُولٌ لِلطَّالِبِینَ وَ فَضْلُکَ مُبَاحٌ لِلسَّائِلِینَ

وَ نَیْلُکَ مُتَاحٌ لِلْآمِلِینَ وَ رِزْقُکَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاکَ وَ حِلْمُکَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاکَ

عَادَتُکَ الْإِحْسَانُ إِلَی الْمُسِیئِینَ وَ سَبِیلُکَ الْإِبْقَاءُ عَلَی الْمُعْتَدِینَ

اللَّهُمَّ فَاهْدِنِی هُدَی الْمُهْتَدِینَ وَ ارْزُقْنِی اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِینَ وَ لاَ تَجْعَلْنِی مِنَ الْغَافِلِینَ الْمُبْعَدِینَ وَ اغْفِرْ لِی یَوْمَ الدِّین

ترجمه

کسی که بر غیر تو وارد شود محروم است و آنکه به غیر تو رو کند زیانکار است

و هر که به درگاه غیر تو رود محتاج گشته و هر که از غیر فضل و کرم تو درخواست کرد بی برگ و نوا گردید

درگاه لطف تو به روی مشتاقان باز و خیر و احسانت برای طالبان مبذول است و فضل و کرمت برای سائلان مباح

و عطایت برای امیدواران مهیا و رزقت برای اهل معصیت هم گسترده است و حلمت بر هر که رو به تو آورد متوجه است

و عادتت احسان به بدکاران است و طریقه ات مدارا با سرکشان

ای خدا مرا به راه هدایت رهبری فرما و مرا نصیب گردان کوشش جهد کنندگان به طاعتت را و از غافلان دور از رحمتت مگردان و از گناهم روز جزا درگذر.

دعای خلاصی از زندان و بند

متن

ظ(چهارم دعای خلاص شدن از زندان و بند سید بن طاووس در مهج الدعوات فرموده روایت شده است که شخصی در شام محبوس بود مدت طویلی پس در خواب دید حضرت زهراء سلام الله علیها را که به او فرمود بخوان این دعا را و به او تعلیم فرمود پس چون خواند از بند خلاص شد و به خانه خود رفت و آن دعا این است

اللَّهُمَّ بِحَقِّ الْعَرْشِ وَ مَنْ عَلاَهُ وَ بِحَقِّ الْوَحْيِ وَ مَنْ أَوْحَاهُ

وَ بِحَقِّ النَّبِيِّ وَ مَنْ نَبَّأَهُ وَ بِحَقِّ الْبَيْتِ وَ مَنْ بَنَاهُ

يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا جَامِعَ كُلِّ فَوْتٍ يَا بَارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ

وَ آتِنَا وَ جَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا فَرَجاً

مِنْ عِنْدِکَ عَاجِلًا بِشَهَادَهِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَی ذُرِّیَّتِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً کَثِیرا

ترجمه

خدایا به حق عرش و آنکه بر بالای اوست و به حق وحی و آنکه وحی به او می رسد

و به حق پیغامبر و آنکه به او پیغام می دهد و به حق خانه (کعبه) و آنکه خانه را بنا کرد

ای شنونده هر صدا ای جمع کننده هر چه (بظاهر) نابود شودو ای برانگیزاننده جانها پس از مرگ درود فرست بر محمد و اهل بیتش

و به ما و تمام مرد و زن اهل ایمان در مشرق و مغرب عالم فرج و گشایش عاجلا از جانب خود عطا فرما به حق گواهی ما بر اینکه خدایی جز تو نیست

و محمد بنده (خاص) و فرستاده توست که درود خدا بر او و بر آل او و ذریه او باد که همه نیکان و پاکان عالمند و تحیت کامل فراوان بر آنان باد.

دعای در شب اول رجب بعد از نماز عشا

متن

ظ(و روایت شده است از ابو جعفر ثانی حضرت امام محمد جواد علیه السلام که فرمود مستحب است که هر آدمی بخواند این دعا را در شب اول رجب (بعد از عشاء آخره)

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَنَّکَ مَلِکٌ وَ أَنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ مُقْتَدِرٌ وَ أَنَّکَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ یَکُونُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحْمَهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

یَا مُحَمَّدُ یَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّی أَتَوَجَّهُ بِکَ إِلَی اللَّهِ رَبِّکَ وَ رَبِّی لِیُنْجِحَ (لِی) بِکَ طَلِبَتِی

اللَّهُمَّ بِنَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ وَ الْأَئِمَّهِ مِنْ أَهْلِ بَیْتِهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ أَنْجِحْ طَلِبَتِی

پس سؤال کن حاجتت را

ترجمه

ای خدا از تو درخواست می کنم به اینکه تو پادشاهی و تو بر هر چیز مقتدری و تویی که هر چه بخواهی از امرت موجود می

شود

ای خدا من رو به تو آورده ام بوسیله پیغمبرت محمد (ص) که پیغمبر رحمت است که درود خدا بر او و آل او باد

ای محمد (ص) ای رسول خدا من تو را وسیله به درگاه خدا که رب من و توست قرار می دهم تا به آبروی شما روا شود حاجتهایم

خدایا به حق پیغمبرت محمد (ص) و امامان از اهل بیتش که درود خدا بر او و آنها باد که حوایجم را برآور.

دعای دیگر تهنیت در عید غدیر

متن

ظ(و نیز بخواند

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَكْرَمَنَا بِهَذَا الْيَوْمِ وَ جَعَلَنَا مِنَ الْمُوفِينَ بِعَهْدِهِ إِلَيْنَا

وَ مِيثَاقِهِ الَّذِی وَاثَقَنَا بِهِ مِنْ وِلَايَهِ وُلَاهِ أَمْرِهِ وَ الْقُوَّامِ بِقِسْطِهِ

وَ لَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْجَاحِدِينَ وَ الْمُكَذِّبِينَ بِيَوْمِ الدِّين

ترجمه

سپاس خدای راست که ما را بدین روز گرامی داشته و ما را از وفا کنندگان بعهدی که بما سپرده قرار داده است

و قرار داده ما را از وفا کنندگان پیمانی که از ما گرفته است برای ولایت والیان امرش و قائمان بعدلش

و ما را از منکران و تکذیب کنندگان به روز قیامت نکرده است.

دعای رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبّاً وَ بِالْإِسْلَامِ

متن

یخ کفعمی فرموده بعد از نمازها می گویی

رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبّاً وَ بِالْإِسْلَامِ دِيناً وَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ نَبِيّاً

وَ بِعَلِيٍّ إِمَاماً وَ بِالْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَى

وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْخَلَفِ الصَّالِحِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَئِمَّةً وَ سَادَةً وَ قَادَةً

بِهِمْ أَتَوَلَّى وَ مِنْ أَعْدَائِهِمْ أَتَبَرَّأ

ترجمه

خوشنودم از آنکه خدای رب من است و اسلام دین من و حضرت محمد که صلوات خدا بر او و آل او باد، پیغمبر من است

و حضرت علی امام و مقتدای من و حضرت حسن (ع) و حسین (ع) و علی (ع) و محمد (ع) و جعفر (ع) و موسی (ع)

و علی (ع) و محمد (ع) و علی (ع) و حسن (ع) و فرزند صالح او حضرت مهدی (ع) همه امامان منند درود بر آنان باد که امامان من و بزرگان من و رهبران منند

به دوستی آنان می گروم و از دشمنانشان بیزاری می جویم

دعای رَضِیتُ بِاللَّهِ رَبّاً وَ بِمُحَمَّدٍ

متن

ظ(و بدان که شیخ طوسی از محمد بن سلیمان دیلمی روایت کرده است که به خدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که شیعیان تو می گویند که ایمان بر دو قسم است یکی مستقر و ثابت و دیگر آنکه به امانت سپرده شده است و زایل می گردد پس به من بیاموز دعایی را که هر گاه آن را بخوانم ایمان من کامل گردد و زایل نشود فرمود که بگو بعد از هر نماز واجب

رَضِیتُ بِاللَّهِ رَبّاً وَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ نَبِيّاً

وَ بِالْإِسْلَامِ دِيناً وَ بِالْقُرْآنِ كِتَاباً وَ بِالْكَعْبَهِ قِبْلَهً

وَ بِعَلِيٍّ وَلِيّاً وَ إِمَاماً وَ بِالْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ

وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ

وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ

وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ الْحُجَّهِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَئِمَّهً

اللَّهُمَّ إِنِّی رَضِيتُ بِهِمْ أَئِمَّهً فَارْضَنِی لَهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَیْ ءٍ قَدِير

ترجمه

راضی و خشنودم به اینکه خدا رب من است و محمد صلی الله علیه و آله پیغمبر من است

و اسلام دین من است و قرآن کتاب من است و کعبه قبله من است

و حضرت علی (ع) امام من است و حضرت امام حسن (ع) و حضرت امام حسین (ع) و حضرت علی بن الحسین (ع)

و حضرت محمد بن علی (ع) و حضرت جعفر بن محمد (ع) و حضرت موسی بن جعفر (ع)

و حضرت علی بن موسی (ع) و حضرت محمد بن علی (ع) و حضرت علی بن محمد (ع)

و حضرت حسن بن علی (ع) و حضرت

حجه بن الحسن که صلوات خدای بر همه آنان باد امامان منند

خـدایا من به اینکه اینان امامان و پیشوایان منند راضـی و خشنودم تو هم ای خدا مرا به خوشنودی آنان بدار که تو بر هر چیز توانایی.

دعای روز ۱ ماه رمضان

متن

عای روز اول

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِیَامِی فِیهِ صِیَامَ الصَّائِمِینَ وَ قِیَامِی فِیهِ قِیَامَ الْقَائِمِینَ وَ نَبِّهْنِی فِیهِ عَنْ نَوْمَهِ الْغَافِلِینَ

وَ هَبْ لِی جُرْمِی فِیهِ یَا إِلَهَ الْعَالَمِینَ وَ اعْفُ عَنِّی یَا عَافِیاً عَنِ الْمُجْرِمِین

ترجمه

خـدایا روزه مرا در این روز مانـند روزه روزه داران حقیقی قرار ده و اقـامه نمازم را مانـند نمازگزاران واقعی مقرر فرما و مرا از خواب غافلان هوشیار ساز

و هم در این روز جرم و گناهم را ببخش ای خدای عالمیان و از زشتیهایم عفو فرما ای عفو کننده از گناهکاران عالم.

دعای روز ۱ ماه رمضان بعد ازطلوع خورشید

متن

ظ(بعد از طلوع فجر این دعا بخواند

اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَ قَدِ افْتَرَضْتَ عَلَیْنَا صِیَامَهُ

وَ أَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْآنَ هُدًی لِلنَّاسِ وَ بَیِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَی وَ الْفُرْقَانِ

اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَی صِیَامِهِ وَ تَقَبَّلْهُ مِنَّا وَ تَسَلَّمْهُ مِنَّا

وَ سَلِّمْهُ لَنَا فِی یُسْرٍ مِنْکَ وَ عَافِیَهٍ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیر

ترجمه

بار خدایا ماه رمضان فرا رسیده و بتحقیق که تو روزه اش را بر ما واجب گردانیدی

و قرآن را در آن نازل فرمودی که آن راهنمای مردمان است و نشانه های روشن از هدایت و تمیز حق و باطل

بار خدایا ما را بر گرفتن روزه آن یاری کن و از ما بپذیر و بگیر از ما آن را در سلامتی

و برای ما سالم بدار در آسایش و عافیت از تو بدرستی که تو بر هر چیز توانایی.

دعای روز ۱۰ ماه رمضان

متن

وز دهم

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی فِیهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِینَ عَلَیْكَ وَ اجْعَلْنِی فِیهِ مِنَ الْفَائِزِینَ لَدَیْكَ

وَ اجْعَلْنِی فِیهِ مِنَ الْمُقَرَّبِینَ إِلَیْكَ بِإِحْسَانِكَ یَا غَایَةَ الطَّالِبِین

ترجمه

ای خدا مرا در این روز از آنان که بر تو توکل کنند و نزد تو فوز و سعادت یابند قرار ده

و مرا از آنان که مقربان درگاه تو باشند قرار ده به حق احسانت ای منتهای آرزوی طالبان.

دعای روز ۱۱ ماه رمضان

متن

وز یازدهم

اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَیَّ فِیهِ الْإِحْسَانَ وَ كَرِّهْ إِلَیَّ فِیهِ الْفُسُوقَ وَ الْعِصْیَانَ وَ حَرِّمْ عَلَیَّ فِیهِ السَّخَطَ وَ النِّیرَانَ بِعَوْنِكَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِین

ترجمه

ای خدا در این روز احسان و نیکویی را محبوب من و فسق و معاصی را ناپسند من قرار ده و در این روز خشم و آتش قهرت را بر من حرام گردان به یاری خود ای فریادرس فریاد خواهان.

دعای روز ۱۲ ماه رمضان

متن

خدایا مرا در این روز به رضا و خشنودیت نزدیک ساز و از خشم و غضبت دور ساز

و برای قرائت آیات قرآنت موفق گردان به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

ترجمه

ای خدا در این روز مرا به زیور ستر و عفت نفس بیارای و به جامه قناعت و کفاف بپوشان

و به کار عدل و انصاف بدار و از هر چه ترسانم مرا ایمن ساز به نگهبانی خود ای نگهدار و عصمت بخش خدا ترسان عالم.

دعای روز ۱۳ ماه رمضان

متن

وز سیزدهم

اللَّهُمَّ طَهِّرْنِی فِیهِ مِنَ الدَّنَسِ وَ الْأَقْذَارِ وَ صَبِّرْنِی فِیهِ عَلَی کَائِنَاتِ الْأَقْدَارِ

وَ وَفِّقْنِی فِیهِ لِلتُّقَی وَ صُحْبَهِ الْأَبْرَارِ بِعَوْنِکَ یَا قُرَّهَ عَیْنِ الْمَسَاکِین

ترجمه

ای خدا در این روز مرا از پلیدی و کثافات پاک ساز و بر حوادث خیر و شر قضا و قدرت صبر و تحمل عطا کن

و بر تقوی و پرهیزکاری و مصاحبت نیکوکاران موفق دار به یاری خود ای مایه شادی و اطمینان خاطر مسکینان.

دعای روز ۱۴ ماه رمضان

متن

وز چهاردهم

اللَّهُمَّ لاَ تُؤَاخِذْنِی فِیهِ بِالْعَثَرَاتِ وَ أَقِلْنِی فِیهِ مِنَ الْخَطَایَا وَ الْهَفَوَاتِ

وَ لاَ تَجْعَلْنِی فِیهِ غَرَضاً لِلْبَلاَیَا وَ الْآفَاتِ بِعِزَّتِکَ یَا عِزَّ الْمُسْلِمِین

ترجمه

ای خدا در این روز مرا به لغزشهایم مؤاخذه مفرما و عذر خبطو خطاهایم بپذیر

و مرا هدف تیر بلاها و آفتها قرار مده به حق عزت و جلالت ای عزت بخش اهل اسلام.

دعای روز ۱۵ماه رمضان

متن

وز پانزدهم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی فِیهِ طَاعَهَ الْخَاشِعِینَ وَ اشْرَحْ فِیهِ صَدْرِی بِإِنَابَهِ الْمُخْبِتِینَ بِأَمَانِکَ یَا أَمَانَ الْخَائِفِین

ترجمه

ای خدا در این روز طاعت بندگان خاشع خود را نصیب من گردان و شرح صدر ای ایمنی دلهای ترسان.

دعای روز ۱۶ ماه رمضان

متن

وز شانزدهم

اللَّهُمَّ وَفِّقْنِی فِیهِ لِمُوَافَقَهِ الْأَبْرَارِ وَ جَنِّبْنِی فِیهِ مُرَافَقَهَ الْأَشْرَارِ

وَ آوِنِی فِیهِ بِرَحْمَتِکَ إِلَی (فِی) دَارِ الْقَرَارِ بِإِلَهِیَّتِکَ یَا إِلَهَ الْعَالَمِین

ترجمه

ای خدا در این روز مرا بر موافقت نیکان مردان فروتن خدا ترس را به من عطا فرما به حق امان بخشی خود عالم موفق بدار و از رفاقت اشرار جهان دور گردان

و مرا در بهشت دار القرار به رحمتت منزل ده به حق الهیت و معبودیتت ای خدای عالمیان.

دعای روز ۱۷ ماه رمضان

متن

وز هفدهم

اللَّهُمَّ اهْدِنِی فِیهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَ اقْضِ لِی فِیهِ الْحَوَائِجَ وَ الْآمَالَ یَا مَنْ لَا یَحْتَاجُ إِلَی التَّفْسِیرِ وَ السُّؤَالِ

یَا عَالِماً بِمَا فِی صُدُورِ الْعَالَمِینَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِین

ترجمه

ای خدا در این روز مرا به اعمال صالح راهنمایی کن و حاجتها و آرزوهایم برآورده ساز ای کسی که نیازمند به شرح و سؤال

بندگان نیستی

ای خدایی که به سرایر خلق است آگاهی درود فرست بر محمد و آل اطهار او.

دعای روز ۱۸ ماه رمضان

متن

وز هیجدهم

اللَّهُمَّ نَبِّهْنِی فِیهِ لِبَرَکَاتِ أَسْحَارِهِ

وَ نَوِّرْ فِیهِ قَلْبِی بِضِیَاءِ أَنْوَارِهِ وَ خُذْ بِکُلِّ أَعْضَائِی إِلَی اتِّبَاعِ آثَارِهِ بِنُورِکَ یَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِین

ترجمه

ای خدا مرا در این روز برای برکات سحرها بیدار و متنبه ساز

و دلم را به روشنی انوار سحر منور گردان و تمام اعضاء را برای آثار و برکات این روز مسخر فرما به حق نور خود ای روشنی بخش دلهای عارفان.

دعای روز ۱۹ ماه رمضان

متن

وز نوزدهم

اللَّهُمَّ وَفِّرْ فِیهِ حَظِّی مِنْ بَرَکَاتِهِ وَ سَهِّلْ سَبِیلِی إِلَی خَیْرَاتِهِ

وَ لاَ تَحْرِمْنِی قَبُولَ حَسَنَاتِهِ یَا هَادِیاً إِلَی الْحَقِّ الْمُبِین

ترجمه

ای خدا در این روز بهره مرا از برکاتش وافر گردان و بسوی خیراتش راهم را سهل و آسان ساز

و از حسنات مقبول آن مرا محروم مساز ای راهنمای بسوی دین حق آشکار.

دعای روز ۲ ماه رمضان

متن

وز دوم

اللَّهُمَّ قَرِّبْنِی فِیهِ إِلَی مَرْضَاتِکَ وَ جَنِّبْنِی فِیهِ مِنْ سَخَطِکَ وَ نَقِمَاتِکَ

وَ وَفِّقْنِی فِیهِ لِقِرَاءَهِ آیَاتِکَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

خدایا مرا در این روز به رضا و خشنودیت نزدیک ساز و از خشم و غضبت دور ساز

و برای قرائت آیات قرآنت موفق گردان به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای روز ۲۰ ماه رمضان

متن

وز بیستم

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِی فِیهِ أَبْوَابَ الْجِنَانِ وَ أَغْلِقْ عَنِّی فِیهِ أَبْوَابَ النِّیرَانِ

وَ وَفِّقْنِی فِیهِ لِتِلَاوَهِ الْقُرْآنِ یَا مُنْزِلَ السَّکِینَهِ فِی قُلُوبِ الْمُؤْمِنِین

ترجمه

ای خدا در این روز به روی من درهای بهشت ها بگشا و درهای آتش دوزخ ببند

و مرا توفیق تلاوت قرآن عطا فرما ای فرود آرنده وقار و سکینه بر دلهای اهل ایمان.

دعای روز ۲۱ ماه رمضان

متن

وز بیست و یکم

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِی فِیهِ إِلَی مَرْضَاتِکَ دَلِیلًا وَ لَا تَجْعَلْ لِلشَّیْطَانِ فِیهِ عَلَیَّ سَبِیلًا

وَ اجْعَلِ الْجَنَّهَ لِی مَنْزِلًا وَ مَقِیلًا یَا قَاضِیَ حَوَائِجِ الطَّالِبِین

ترجمه

ای خدا در این روز مرا بسوی رضا و خشنودی خود راهنمایی کن و شیطان را بر من مسلط مگردان

و بهشت را منزل و مقامم قرار ده ای برآرنده حاجات طالبان.

دعای روز ۲۲ ماه رمضان

متن

وز بیست و دوم

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِی فِیهِ أَبْوَابَ فَضْلِکَ وَ أَنْزِلْ عَلَیَّ فِیهِ بَرَکَاتِکَ وَ وَفِّقْنِی فِیهِ لِمُوجِبَاتِ مَرْضَاتِکَ

وَ أَسْکِنِّی فِیهِ بُحْبُوحَاتِ جَنَّاتِکَ یَا مُجِیبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّین

ترجمه

ای خدا در این روز به روی من درهای فضل و کرمت بگشا و بر من برکاتت را نازل فرما و بر موجبات رضا و خوشنودیت موفقم بدار

و در وسط بهشت هایت مرا مسکن ده ای پذیرنده دعای مضطر پریشان.

دعای روز ۲۳ ماه رمضان

متن

وز بیست و سوم

اللَّهُمَّ اغْسِلْنِی فِیهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَ طَهِّرْنِی فِیهِ مِنَ الْعُیُوبِ

وَ امْتَحِنْ قَلْبِی فِیهِ بِتَقْوَی الْقُلُوبِ یَا مُقِیلَ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِین

ترجمه

ای خدا در این روز مرا از گناهان پاکیزه گردان و از هر عیب و نقص پاک ساز

و دلم در آزمایش رتبه دلهای اهل تقوی بخش ای پذیرنده عذر لغزشهای گناهکاران.

دعای روز ۲۴ ماه رمضان

متن

روز بیست و چهارم

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ فِیهِ مَا یُرْضِیکَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِمَّا یُؤْذِیکَ

وَ أَسْأَلُکَ التَّوْفِیقَ فِیهِ لِأَنْ أُطِیعَکَ وَ لاَ أَعْصِیَکَ یَا جَوَادَ السَّائِلِین

ترجمه

ای خدا در این روز از تو درخواست می کنم آنچه را که رضای تو در اوست و به تو پناه می برم از آنچه تو را ناپسند است

و از تو توفیق می خواهم که در این روز همه را به فرمان تو باشم و هیچ نافرمانی نکنم ای جود و عطا بخش سؤال کنندگان.

دعای روز ۲۵ ماه ذی الحجه

متن

وم خواندن این دعا است که شیخ در مصباح فرموده مستحب است خواندن آن

اَللَّهُمَّ دَاحِیَ الْکَعْبَهِ وَ فَالِقَ الْحَبَّهِ وَ صَارِفَ اللَّزْبَهِ وَ کَاشِفَ کُلِّ کُرْبَهٍ

أَسْأَلُکَ فِی هَذَا الْیَوْمِ مِنْ أَیَّامِکَ الَّتِی أَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَ أَقْدَمْتَ سَبْقَهَا

وَ جَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِینَ وَدِیعَهً وَ إِلَیْکَ ذَرِیعَهً وَ بِرَحْمَتِکَ الْوَسِیعَهِ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ الْمُنْتَجَبِ فِی الْمِیثَاقِ الْقَرِیبِ یَوْمَ التَّلاَقِ فَاتِقِ کُلِّ رَتْقٍ وَ دَاعٍ إِلَی کُلِّ حَقٍ

وَ عَلَی أَهْلِ بَیْتِهِ الْأَطْهَارِ الْهُدَاهِ الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَ وُلاَهِ الْجَنَّهِ وَ النَّارِ

وَ أَعْطِنَا فِی یَوْمِنَا هَذَا مِنْ عَطَائِکَ الْمَخْزُونِ غَیْرَ مَقْطُوعٍ وَ لاَ مَمْنُوعٍ (مَمْنُونٍ)

تَجْمَعُ لَنَا بِهِ التَّوْبَهَ وَ حُسْنَ الْأَوْبَهِ یَا خَیْرَ مَدْعُوٍّ وَ أَکْرَمَ مَرْجُوٍّ

یَا کَفِیُّ یَا وَفِیُّ یَا مَنْ لُطْفُهُ خَفِیٌّ الْطُفْ لِی بِلُطْفِکَ وَ أَسْعِدْنِی بِعَفْوِکَ

وَ أَیِّدْنِی بِنَصْرِکَ وَ لاَ تُنْسِنِی کَرِیمَ ذِکْرِکَ بِوُلاَهِ أَمْرِکَ وَ حَفَظَهِ سِرِّکَ

وَ احْفَظْنِی مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ إِلَی یَوْمِ الْحَشْرِ وَ النَّشْرِ

وَ أَشْهِدْنِی أَوْلِیَاءَکَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِی وَ حُلُولِ رَمْسِی وَ انْقِطَاعِ عَمَلِی وَ انْقِضَاءِ أَجَلِی

اللَّهُمَّ وَ اذْكُرْنِی عَلَی طُولِ الْبِلَی إِذَا حَلَلْتُ بَیْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَی

وَ نَسِیَنِیَ النَّاسُونَ مِنَ الْوَرَی وَ أَحْلِلْنِی دَارَ الْمُقَامَهِ وَ بَوِّئْنِی مَنْزِلَ الْکَرَامَهِ

وَ اجْعَلْنِی مِنْ مُرَافِقِی أَوْلِیَائِکَ وَ أَهْلِ اجْتِبَائِکَ وَ اصْطِفَائِکَ

وَ بَارِکْ لِی فِی لِقَائِکَ وَ ارْزُقْنِی حُسْنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ بَرِیئاً مِنَ الزَّلَلِ وَ سُوءِ الْخَطَلِ

اللَّهُمَّ

وَ أَوْرِدْنِی حَوْضَ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

وَ اسْقِنِی مِنْهُ مَشْرَباً رَوِیّاً سَائِغاً هَنِیئاً لاَ أَظْمَأُ بَعْدَهُ وَ لاَ أُحَلَّأُ وِرْدَهُ وَ لاَ عَنْهُ أُذَادُ

وَ اجْعَلْهُ لِی خَیْرَ زَادٍ وَ أَوْفَی مِیعَادٍ یَوْمَ یَقُومُ الْأَشْهَادُ

اللَّهُمَّ وَ الْعَنْ جَبَابِرَهَ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ وَ بِحُقُوقِ (لِحُقُوقِ) أَوْلِیَائِکَ الْمُسْتَأْثِرِینَ

اللَّهُمَّ وَ اقْصِمْ دَعَائِمَهُمْ وَ أَهْلِکْ أَشْیَاعَهُمْ وَ عَامِلَهُمْ وَ عَجِّلْ مَهَالِکَهُمْ وَ اسْلُبْهُمْ مَمَالِکَهُمْ وَ ضَیِّقْ عَلَیْهِمْ مَسَالِکَهُمْ

وَ الْعَنْ مُسَاهِمَهُمْ وَ مُشَارِکَهُمْ

اللَّهُمَّ وَ عَجِّلْ فَرَجَ أَوْلِیَائِکَ وَ ارْدُدْ عَلَیْهِمْ مَظَالِمَهُمْ وَ أَظْهِرْ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ

وَ اجْعَلْهُ لِدِینِکَ مُنْتَصِراً وَ بِأَمْرِکَ فِی أَعْدَائِکَ مُؤْتَمِراً

اللَّهُمَّ احْفُفْهُ بِمَلاَئِکَهِ النَّصْرِ وَ بِمَا أَلْقَیْتَ إِلَیْهِ مِنَ الْأَمْرِ فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ مُنْتَقِماً لَکَ حَتَّی تَرْضَی

وَ یَعُودَ دِینُکَ بِهِ وَ عَلَی یَدَیْهِ جَدِیداً غَضّاً وَ یَمْحَضَ الْحَقَّ مَحْضاً وَ یَرْفِضَ الْبَاطِلَ رَفْضاً

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَیْهِ وَ عَلَی جَمِیعِ آبَائِهِ وَ اجْعَلْنَا مِنْ صَحْبِهِ وَ أُسْرَتِهِ

وَ ابْعَثْنَا فِی کَرَّتِهِ حَتَّی نَکُونَ فِی زَمَانِهِ مِنْ أَعْوَانِهِ

اللَّهُمَّ أَدْرِکْ بِنَا قِیَامَهُ وَ أَشْهِدْنَا أَیَّامَهُ وَ صَلِّ عَلَیْهِ (عَلَی مُحَمَّدٍ) وَ ارْدُدْ إِلَیْنَا سَلاَمَهُ

وَ السَّلاَمُ عَلَیْهِ (عَلَیْهِمْ) وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُه

ترجمه

ای خدا ای که زمین کعبه را بگسترانیدی و دانه را در جوف زمین شکافتی و سختیها را از بندگان برطرف ساختی و هر غم و اندوه را از دلها زایل نمودی

از تو درخواست می کنم در این روز از ایام تو که حق آن را بزرگ شمردی و بر سایر ایام از جهت شرف مقدم داشتی

و این روز را نزد اهل ایمان به ودیعت گذاشتی و آن را وسیله خود قرار دادی قسم به این روز و به رحمت وسیع بی نهایتت

که

بر محمـد (ص) بنـده صالـح خود که تو در عهـد و پیمان که به روز ملاقات نزدیک است او را برگزیدی تا بسـته را او به روی خلق گشود و عالمی را بسوی حق دعوت فرمود رحمتت بر او

و بر آل اطهـارش بـاد که آنان هادیان و چراغ علم و معرفت و ارکان هـدایت بسوی خـدای بزرگوارنـد و حاکم بر بهشت و بر دوزخند

و ای خدا هم در این روز از گنج عطای پر بهای خود که مستور و نامقطوع و بی منت است به ما عطا فرما

و بر آن عطا اضافه فرما توفیق توبه و حسن بازگشت به درگاهت ای بهتر از هر کس که از او حاجت خواهنـد و باکرمتر کسـی که به او روی آرند

ای کفـایت کننـده امور خلق ای وفـادار ای که لطفش پنهـان است به حق لطف و کرمت که بـا من لطف و محبت کن و از من درگذر و به عفو و بخششت مرا سعادتمند ساز

و به یاری و نصرتت مؤید فرما و از یاد با شرف و کرامتت بوسیله امیران و نگهبانان خود (انبیاء) محرومم مگردان

و از آلایش روزگار و مکر و شوائب دهر تا روز محشر و هنگام رستاخیز محفوظ دار

و دوسـتان و اولیاء خود را روز خروج روح و هنگام مرگ و وقت اجل و انقطاع عمل به بالینم حاضـر ساز تا با مشاهده آنان از جهان بروم

ای خدا و مرا زمان طولانی درد و ابتلایم میان طبقات خاک

که همه خلایق مرا فراموش کرده اند تو مرا یاد کن

و به دار اقامت وارد فرما به آن منزل با کرامت و عزت جای ده

و مرا با اولیاء خود و خاصان و برگزیدگانت رفیق گردان

و در آن روز لقاء خود را بر من مبارک ساز و توفیق حسن عملی پاک و منزه از خطا و خلل پیش از ورود اجل عطا فرما

ای خداو بر حوض پیغمبرت حضرت محمد صلی الله علیه و آله وارد گردان

و از آن به شربتی گوارا و خوش چنانم سیراب کن که دیگر هرگز نه تشنه شوم و نه دیگر از ورود بر آن حوض مردود و رانده شوم

و آنجا را بهترین زاد و کاملترین منزلگاهم قرار ده در روزی که شاهدان قیام کنند

ای خدا و لعنت فرست بر جباران و ستمگران اولین و آخرین و آنان که حقوق و مقام اولیاء تو را (به غصب و تعدی) بخود اختصاص دادند

ای خدا و بنیان ظلم و بیدادشان را در هم بشکن و پیروان و عامل و مدد کارانشان را هلاک ساز و در هلاکتشان تسریع فرما و کشورهای آنان را از آنها بگیر و راهها را بر آنان تنگ ساز

و شریک در منفعت آنها را هم لعنت کن

ای خدا و به دوستان و اولیاء خود بزودی فرج و آسایش عطا فرما و حقوق آنان را بدیشان بازگردان و امام قائم آنها را به حق ظاهر گردان

و بر اقامه دینت به او نصرت بخش و به حکم و فرمان بر دشمنانت اقتدار بخش

ای خدا و به سپاه ملایک او را

یاری کن و به آن فرمانی که در شب قدر بر حکومتش تقدیر فرمودی او را به انتقام از دشمنان برانگیز تا خشنود گردی

و دین و شرع تو که ضعیف شده از نو به دست او باز گردد و کاملا حق را پاک و خالص (از تصرف باطل) کند و باطل را به کلی محو و نابود گرداند

خدایا بر او و بر آباء طاهرینش درود فرست و ما را از اصحاب و سپاهیانش قرار ده

و ما را در رجعتش برانگیز تا آنکه در زمان دولتش ما از یاوران او باشیم

ای خدا ما را به درک حضورش هنگام قیام موفق دار که دوران سلطنتش را مشاهده کنیم و درود بر او و سلام او را به ما باز رسان

و سلام و تحیت و رحمت و برکت بر او و بر آباء طاهرینش باد.

دعای روز ۲۵ ماه رمضان

متن

وز بیست و پنجم

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی فِیهِ مُحِبّاً لِأَوْلِیَائِکَ وَ مُعَادِیاً لِأَعْدَائِکَ مُسْتَنّاً بِسُنَّهِ خَاتَمِ أَنْبِیَائِکَ یَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِیِّین

ترجمه

ای خدا مرا در این روز محب دوستانت و عدو دشمنانت قرار ده و در راه و روش به طریقه و سنت خاتم پیغمبرانت بدار ای عصمت بخش دلهای پیغمبران.

دعای روز ۲۶ ماه رمضان

متن

وز بیست و ششم

اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْیِی فِیهِ مَشْکُوراً وَ ذَنْبِی فِیهِ مَغْفُوراً وَ عَمَلِی فِیهِ مَقْبُولاً وَ عَیْبِی فِیهِ مَسْتُوراً یَا أَسْمَعَ السَّامِعِین

ترجمه

ای خدا در این روز سعیم را (در راه طاعتت) بپذیر و گناهانم را در این روز ببخش و عملم را مقبول و عیبم را مستور گردان ای بهترین شنوای دعای خلق.

دعای روز ۲۷ ماه رمضان

متن

وز بیست و هفتم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی فِیهِ فَضْلَ لَیْلَهِ الْقَدْرِ وَ صَیِّرْ أُمُورِی فِیهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَی الْیُسْرِ

وَ اقْبَلْ مَعَاذِیرِی وَ حُطَّ عَنِّیَ الذَّنْبَ وَ الْوِزْرَ یَا رَءُوفاً بِعِبَادِهِ الصَّالِحِین

ترجمه

ای خدا در این روز فضیلت لیله القدر را نصیب من گردان و تمام امور و کارهای مشکل مرا آسان گردان

و عذرهایم بپذیر و وزر و گناهم محو و نابود ساز ای رءوف و مهربان در حق صالحان.

دعای روز ۲۷ماه رجب

متن

ظ(هفتم در اقبال و در بعض نسخ مصباح است که مستحب است در این روز این دعا را بخوانند

یَا مَنْ أَمَرَ بِالْعَفْوِ وَ التَّجَاوُزِ وَ ضَمَّنَ نَفْسَهُ الْعَفْوَ وَ التَّجَاوُزَ

یَا مَنْ عَفَا وَ تَجَاوَزَ اعْفُ عَنِّی وَ تَجَاوَزْ یَا کَرِیمُ

اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَکْدَی الطَّلَبُ وَ أَعْیَتِ الْحِیلَهُ وَ الْمَذْهَبُ وَ دَرَسَتِ الْآمَالُ وَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْکَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَیْکَ مُشْرَعَهً وَ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لَدَیْکَ مُتْرَعَهً

وَ أَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَنْ دَعَاکَ مُفَتَّحَهً وَ الِاسْتِعَانَهَ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِکَ مُبَاحَهً

وَ أَعْلَمُ أَنَّکَ لِدَاعِیکَ بِمَوْضِعِ إِجَابَهٍ وَ لِلصَّارِخِ إِلَیْکَ بِمَرْصَدِ إِغَاثَهٍ

وَ أَنَّ فِی اللَّهْفِ إِلَی جُودِکَ وَ الضَّمَانِ بِعِدَتِکَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْبَاخِلِینَ وَ مَنْدُوحَهً عَمَّا فِی أَیْدِی الْمُسْتَأْثِرِینَ

وَ أَنَّکَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِکَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأَعْمَالُ دُونَکَ

وَ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ إِلَیْکَ عَزْمُ إِرَادَهٍ یَخْتَارُکَ بِهَا وَ قَدْ نَاجَاکَ بِعَزْمِ الْإِرَادَهِ قَلْبِی

وَ أَسْأَلُکَ بِکَلِّ دَعْوَهٍ دَعَاکَ بِهَا رَاجٍ بَلَّغْتَهُ أَمَلَهُ أَوْ صَارِخٌ إِلَیْکَ أَغَثْتَ صَرْخَتَهُ أَوْ مَلْهُوفٌ مَکْرُوبٌ فَرَّجْتَ کَرْبَهُ

أَوْ مُذْنِبٌ خَاطِئٌ غَفَرْتَ لَهُ أَوْ مُعَافًى أَتْمَمْتَ نِعْمَتَکَ عَلَیْهِ

أَوْ فَقِیرٌ أَهْدَیْتَ غِنَاکَ إِلَیْهِ وَ لِتِلْکَ الدَّعْوَهِ عَلَیْکَ حَقٌّ وَ عِنْدَکَ مَنْزِلَهٌ

إِلَّا صَلَّیْتَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَضَیْتَ حَوَائِجِی حَوَائِجَ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

وَ هَذَا رَجَبٌ الْمُرَجَّبُ الْمُکَرَّمُ الَّذِی أَکْرَمْتَنَا بِهِ أَوَّلُ أَشْهُرِ الْحُرُمِ أَکْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ بَیْنِ الْأُمَمِ یَا ذَا الْجُودِ وَ الْکَرَمِ

فَنَسْأَلُکَ بِهِ وَ بِاسْمِکَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ

الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِی خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِی ظِلِّکَ فَلاَ یَخْرُجُ مِنْکَ إِلَی غَیْرِکَ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ الطَّاهِرِینَ وَ تَجْعَلَنَا مِنَ الْعَامِلِینَ فِیهِ بِطَاعَتِکَ وَ الْآمِلِینَ فِیهِ بِشَفَاعَتِکَ

اللَّهُمَّ وَ اهْدِنَا إِلَی سَوَاءِ السَّبِیلِ وَ اجْعَلْ مَقِیلَنَا عِنْدَکَ خَیْرَ مَقِیلٍ فِی ظِلٍّ ظَلِیلٍ

فَإِنَّکَ حَسْبُنَا وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ وَ السَّلاَمُ عَلَی عِبَادِهِ الْمُصْطَفَیْنَ وَ صَلَوَاتُهُ (صَلاَتُهُ) عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ

اللَّهُمَّ وَ بَارِکْ لَنَا فِی یَوْمِنَا هَذَا الَّذِی فَضَّلْتَهُ وَ بِکَرَامَتِکَ جَلَّلْتَهُ

وَ بِالْمَنْزِلِ (الْعَظِیمِ) الْأَعْلَی أَنْزَلْتَهُ صَلِّ عَلَی مَنْ فِیهِ إِلَی عِبَادِکَ أَرْسَلْتَهُ وَ بِالْمَحَلِّ الْکَرِیمِ أَحْلَلْتَهُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَیْهِ صَلاَةً دَائِمَةً تَکُونُ لَکَ شُکْراً وَ لَنَا ذُخْراً وَ اجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا یُسْراً

وَ اخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَی مُنْتَهَی آجَالِنَا وَ قَدْ قَبِلْتَ الْیَسِیرَ مِنْ أَعْمَالِنَا وَ بَلِّغْتَنَا بِرَحْمَتِکَ أَفْضَلَ آمَالِنَا

إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ

مؤلف گوید که این دعا را حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام خواند در آن روزی که آن جناب را به جانب بغداد حرکت دادند و آن روز بیست و هفتم رجب بود و این دعا از مذخور ادعیه رجب است

ترجمه

ای خدایی که ما را امر به عفو و گذشت از یکدیگر کردی

و خود هم از خطای بندگان عفو و گذشت فرمودی از من هم ای خدای کریم درگذر

ای خدا من در آنچه می طلبم به رنج و سختی افتادم و از راه و چاره جویی عاجزم و آرزوها نابود و امید من قطع گردید از غیر تو یکتای بی شریک

ای خدا من یافتم که راه هر مقصودی بسوی تو باز است و سرچشمه هر امید و آرزو که به

تو دارند پر آب است

و درهای اجابت به روی هر که دعا کند به درگاهت باز است و یاری برای کسی که از تو یاری طلبد مباح و مهیاست

و من می دانم که تو دعای هر که بخوانـدت به مقام اجابت می گذاری و هر که تو را فریاد کند کاملا مراقبی و به فریادش می رسی

و می دانم که در تضرع به درگاه جود و کرمت و التزام به وعده ات عوض کاملی است از منع و بخل سفله گان و بی نیازی از ثروت توانگران خواهد بود

و می دانم که تو از خلق پنهان نیستی جز آنکه آرزوها و اعمال ناروا میان تو و خلق حجاب گردد

و می دانم که بهترین توشه آنکه بسوی تو سـفر کنـد همانـا اراده ثـابت است و خـالص که تنها تو را بخواهـد و دل من با اراده ثابت با تو راز و نیاز می کند

پس من تو را می خوانم به آن دعایی که هر امیـدواری کرد به امیـدش رسانیدی و هر فریاد خواهی رابه فریادش رسـیدی و هر درمانده اندوهناکی را دلشاد گردانیدی

و یا مجرم و خطا کار را آمرزیدی یا سلامت یافته را نعمت کامل کردی

یا فقیر را از غنای خود بر او هدیه فرستادی و به اینچنین دعای خالص که برای تو حق و نزد تو مقامی دارد

تو را می خوانم که بر محمد (ص) و آلش درود فرستی و حاجتهای دنیا و آخرت مرا روا سازی

و این است ماه رجب با عظمت و کرامت و نخستین ماه حرام که به ما از میان امتها اکرام

کردی ای صاحب جود و کرم

پس از تـو درخـواست می کنیم به حرمت این مـاه و به اسم اعظم اعظم اعظمت که بزرگـتر و گرامیـترین نـام توست که آن را آفریدی و در ظل خود آرامش دادی و از تو بسوی غیر تو بیرون نگردید

که بر محمـد و اهل بیت پاکش درود فرستی و ما را از کسانی که در این ماه به طاعتت پرداخته و به شـفاعتت چشم امید دارند قرار دهی

ای خدا و ما را به راه راست هدایت فرما و آرامگاه ما را نزد خود در سایه پاینده خود بهترین منزل قرار ده

که تو ما را کافی و نیکو نگهبانی سلام بر بندگان برگزیده او و تحیت و رحمتهایش بر همه آنان باد

ای خدا و برکت ده به ما در این روز (مبعث) که آن را فضیلت و کرامت و جلالت بخشیدی

و در بلنـدترین مقام با عظمتش قرار دادی درود فرست بر آن کسـی که در این روزش بسوی بنـدگان به رسالت فرسـتادی و به محل قرب و کرامتش منزل دادی

ای خدا درود فرست بر او درودی که پیوسته تو راشکر و سپاس باشد و مرا ذخیره و کار ما را آسان گردان

و خـاتمه کـار مـا را سـعادت گردان تا انتهای عمر و همانا تو اعمال انـدک ما را پـذیرفتی و به لطف و رحمتت ما را به بهترین آرزوهایمان رسانیدی

که البته تو بر هر چیز توانایی و درود و تحیت فرست بر محمد (ص) و آلش.

دعای روز ۲۸ ماه رمضان

متن

وز بیست و هشتم

اللَّهُمَّ وَفِّرْ حَظّی فِیهِ

مِنَ النَّوَافِلِ وَ أَكْرِمْنِی فِیهِ بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ

وَ قَرِّبْ فِیهِ وَسِیلَتِی إِلَیْکَ مِنْ بَیْنِ الْوَسَائِلِ یَا مَنْ لاَ یَشْغَلُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّین

ترجمه

ای خدا در این روز به اعمال نافله و مستحبات مرا بهره وافر عطا فرما و به حاضر و آماده ساختن مسائل در حقم کرم فرما

و وسیله مرا بین وسایل و اسباب بسوی حضرتت نزدیک ساز ای خدایی که سماجت و الحاح بندگان تو را باز نخواهد داشت.

دعای روز ۲۹ ماه رمضان

متن

وز بیست و نهم

اللَّهُمَّ غَشِّنِی فِیهِ بِالرَّحْمَهِ وَ ارْزُقْنِی فِیهِ التَّوْفِیقَ وَ الْعِصْمَهَ

وَ طَهِّرْ قَلْبِی مِنْ غَیَاهِبِ التُّهَمَهِ یَا رَحِیماً بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِین

ترجمه

ای خدا در این روز مرا به رحمت خود درپوشان و هم توفیق و حفظ از گناهان روزی فرما

و دلم را از تاریکیهای شکوک و اوهام باطل پاک دار ای خدای مهربان بر اهل ایمان.

دعای روز ۳ ماه رمضان

متن

وز سوم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی فِیهِ الذِّهْنَ وَ التَّنْبِیهَ وَ بَاعِدْنِی فِیهِ مِنَ السَّفَاهَهِ وَ التَّمْوِیهِ

وَ اجْعَلْ لِی نَصِیباً مِنْ کُلِّ خَیْرٍ تُنْزِلُ فِیهِ بِجُودِکَ یَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِین

ترجمه

خدایا در این روز مرا هوش و بیداری نصیب فرما و از سفاهت و جهالت و کار باطل دور گردان

و از هر خیری که در این روز نازل می فرمایی مرا نصیب بخش به حق جود و کرمت ای جود و بخشش دارترین عالم.

دعای روز ۳۰ ماه رمضان

متن

وز سی ام

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَ الْقَبُولِ عَلَى مَا تَرْضَاهُ وَ يَرْضَاهُ الرَّسُولُ مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْأُصُولِ

بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِين

ترجمه

ای خدا در این روز روزه مرا با جزای خیر و مقبول حضرتت قرار ده که پسند حضرتت و پسند رسولت گردد و فروع آن را بواسطه اصول آن محکم اساس گردان

به حق سید ما حضرت محمد (ص) و آل اطهارش و ستایش خدای را که پروردگار عالمیان است

دعای روز ۴ ماه رمضان

متن

وز چهارم

اللَّهُمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلَى إِقَامَةِ أَمْرِكَ وَ أَذِقْنِي فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ

وَ أَوْزِعْنِي فِيهِ لِأَدَاءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَ احْفَظْنِي فِيهِ بِحِفْظِكَ وَ سِتْرِكَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِين

ترجمه

خدایا مرا در این روز برای اقامه و انجام فرمانت قوت بخش و حلاوت و شیرینی ذکرت را به من بچشان

و برای ادای شکر خود به کرمت مهیا ساز و در این روز به حفظ و پرده پوشی مرا از گناه محفوظ دار ای بصیرترین بینایان عالم.

دعای روز ۵ ماه رمضان

متن

وز پنجم

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی فِیهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِینَ وَ اجْعَلْنِی فِیهِ مِنْ عِبَادِکَ الصَّالِحِینَ الْقَانِتِینَ

وَ اجْعَلْنِی فِیهِ مِنْ أَوْلِیَائِکَ الْمُقَرَّبِینَ بِرَأْفَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

خدایا مرا در این روز از توبه و استغفار کنندگان قرار ده و از بندگان صالح مطیع خود مقرر فرما

و هم در این روز مرا از دوستان مقرب درگاه خود قرار ده به حق لطف و رأفتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای روز ۶ ماه رمضان

متن

وز ششم

اللَّهُمَّ لاَ تَخْذُلْنِی فِیهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِیَتِکَ وَ لاَ تَضْرِبْنِی بِسِیَاطِ نَقِمَتِکَ

وَ زَحْزِحْنِی فِیهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِکَ بِمَنِّکَ وَ أَیَادِیکَ یَا مُنْتَهَی رَغْبَةِ الرَّاغِبِین

ترجمه

ای خدا مرا در این روز بواسطه ارتکاب عصیانت خوار مساز و به ضرب تازیانه قهرت کیفر مکن

و از موجبات خشم و غضبت دور گردان به حق احسان و نعمتهای تو به خلق ای منتهای آرزوی مشتاقان.

دعای روز ۷ماه رمضان

متن

وز هفتم

اللَّهُمَّ أَعِنِّی فِیهِ عَلَی صِیَامِهِ وَ قِیَامِهِ وَ جَنِّبْنِی فِیهِ مِنْ هَفَوَاتِهِ وَ آثَامِهِ

وَ ارْزُقْنِی فِیهِ ذِکْرَکَ بِدَوَامِهِ بِتَوْفِیقِکَ یَا هَادِیَ الْ

ترجمه

ای خدا مرا در این روز بر روزه و اقامه نماز یاری کن و از لغزشها و گناهان دور ساز

و ذکر دایم نصیبم فرما به حق توفیق بخشی خود ای رهنمای گمراهان عالم.

دعای روز ۸ ماه رمضان

متن

وز هشتم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی فِیهِ رَحْمَهَ الْأَیْتَامِ وَ إِطْعَامَ الطَّعَامِ وَ إِفْشَاءَ السَّلَامِ وَ صُحْبَهَ الْکِرَامِ بِطَوْلِکَ یَا مَلْجَأَ الْآمِلِین

ترجمه

ای خدادر این روز مرا ترحم به یتیمان و اطعام به گرسنگان و افشاء و انتشار سلام در مسلمانان و مصاحبت نیکان نصیب فرما به حق انعامت ای پناه آرزومندان عالم.

دعای روز ۹ ماه رمضان

متن

وز نهم

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِی فِیهِ نَصِیباً مِنْ رَحْمَتِکَ الْوَاسِعَهِ وَ اهْدِنِی فِیهِ لِبَرَاهِینِکَ السَّاطِعَهِ

وَ خُذْ بِنَاصِیَتِی إِلَی مَرْضَاتِکَ الْجَامِعَهِ بِمَحَبَّتِکَ یَا أَمَلَ الْمُشْتَاقِین

ترجمه

ای خدا مرا نصیبی از رحمت واسعه خود عطا فرما و به ادله روشن خود هدایت فرما

و پیشانی مرا بگیر و بسوی رضا و خشنودی که جامع (هر نعمت) است سوق ده به حق دوستی و محبتت ای آرزوی مشتاقان.

دعای روز پنجشنبه

متن

ظ(دعای روز پنجشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَذْهَبَ اللَّیْلَ مُظْلِماً بِقُدْرَتِهِ

وَ جَاءَ بِالنَّهَارِ مُبْصِراً بِرَحْمَتِهِ وَ كَسَانِی ضِيَاءَهُ وَ أَنَا فِی نِعْمَتِهِ

اللَّهُمَّ فَكَمَا أَبْقَيْتَنِی لَهُ فَأَبْقِنِی لِأَمْثَالِهِ

وَ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ لاَ تَفْجَعْنِی فِيهِ وَ فِی غَيْرِهِ مِنَ اللَّيَالِی وَ الْأَيَّامِ بِارْتِكَابِ الْمَحَارِمِ وَ اكْتِسَابِ الْمَآثِمِ

وَ ارْزُقْنِی خَيْرَهُ وَ خَيْرَ مَا فِيهِ وَ خَيْرَ مَا بَعْدَهُ

وَ اصْرِفْ عَنِّی شَرَّهُ وَ شَرَّ مَا فِيهِ وَ شَرَّ مَا بَعْدَهُ

اللَّهُمَّ إِنِّی بِذِمَّهِ الْإِسْلاَمِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ

وَ بِحُرْمَهِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ

وَ بِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَسْتَشْفِعُ لَدَيْكَ

فَاعْرِفِ اللَّهُمَّ ذِمَّتِيَ الَّتِی رَجَوْتُ بِهَا قَضَاءَ حَاجَتِی يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ اقْضِ لِی فِی الْخَمِيسِ خَمْساً لاَ يَتَّسِعُ لَهَا إِلاَّ كَرَمُكَ وَ لاَ يُطِيقُهَا إِلاَّ نِعَمُكَ

سَلاَمَهً أَقْوَى بِهَا عَلَى طَاعَتِكَ وَ عِبَادَهً أَسْتَحِقُّ بِهَا جَزِيلَ مَثُوبَتِكَ

وَ سَعَهً فِی الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلاَلِ وَ أَنْ تُؤْمِنَنِی فِی مَوَاقِفِ الْخَوْفِ بِأَمْنِكَ

وَ تَجْعَلَنِی مِنْ طَوَارِقِ الْهُمُومِ وَ الْغُمُومِ فِی حِصْنِكَ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ تَوَسُّلِی بِهِ شَافِعاً يَوْمَ الْقِيَامَهِ نَافِعاً إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِين

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ستایش مخصوص خداست که شب تار را به قدرت کامله از جهان ببرد

و روز روشن را از لطف و رحمت به جای آن بیاورد و روشنی روز پس از شب تار مرا فرا گرفت در حالی که متنعم به نعمت اویم

ای خدا چنانکه مرا برای این روز باقی داشتی برای روزهای بسیار مثل این روز هم باقی بدار

و درود بر پیغمبر محمد (ص) و آل او فرست

و مرا در این روز و شبان و روزان دیگر مبتلا مگردان

به غم و درد و اندوه به سبب ارتکاب افعال حرام و کسب گناهان

و هر خیری که بر این روز و در این روز و بعد از این روز مقدر کرده ای مرا نصیب گردان

و هر شری بر این روز و در این روز و بعد از این روز است از من رفع فرما

خدایا من به عهد و رشته اسلام به درگاه تو متوسلم

و به حرمت و عظمت قرآن بر درگاه تو متکی هستم

و به مقام حضرت محمد صلی الله علیه و آله نزد تو شفاعت می طلبم

پس بار خدایا کاری که به بر آمدن حاجتم امیدوار کند مرا بیاموز ای مهربانترین مهربانان عالم

بار خدایا در این روز پنجشنبه پنج چیز بر من مقدر فرما که جز کرم تو گنجایش آن ندارد و جز نعمتهای بی پایان تو طاقت آن نیارد

نخست آنکه سلامتی بخش که بر طاعتت توانا باشم دیگر به عبادتی موفقم کن که به آن مستحق ثواب عظیم تو شوم

دیگر در حال من رزق وسیع از طریق حلال نصیبم فرما دیگر مرا در مواضع بیمناک به امان خود ایمن گردان

دیگر مرا از حوادث پر غم و اندوه عالم در پناه خود آور

و درود بر محمد (ص) و آل محمد فرست و توسل مرا به آن بزرگوار شفیع من قرار ده و سودمند برای سفر آخرتم گردان زیرا تنها تویی که مهربانترین مهربانان عالمی.

دعای روز جمعه

متن

ظ(دعای روز جمعه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ الْإِنْشَاءِ وَ الْإِحْيَاءِ وَ الْآخِرِ بَعْدَ فَنَاءِ الْأَشْيَاءِ

الْعَلِيمِ الَّذِی لاَ

يَنْسَى مَنْ ذَكَرَهُ وَ لاَ يَنْقُصُ مَنْ شَكَرَهُ

وَ لاَ يَخِيبُ مَنْ دَعَاهُ وَ لاَ يَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْهِدُكَ وَ كَفَی بِكَ شَهِيداً وَ أُشْهِدُ جَمِيعَ مَلاَئِكَتِكَ

وَ سُكَّانَ سَمَاوَاتِكَ وَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَ مَنْ بَعَثْتَ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ وَ أَنْشَأْتَ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ

أَنِّی أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ وَ لاَ عَدِيلَ وَ لاَ خُلْفَ لِقَوْلِكَ وَ لاَ تَبْدِيلَ

وَ أَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ

أَدَّی مَا حَمَّلْتَهُ إِلَی الْعِبَادِ وَ جَاهَدَ فِی اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ حَقَّ الْجِهَادِ

وَ أَنَّهُ بَشَّرَ بِمَا هُوَ حَقٌّ مِنَ الثَّوَابِ وَ أَنْذَرَ بِمَا هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقَابِ

اللَّهُمَّ ثَبِّتْنِی عَلَی دِينِكَ مَا أَحْيَيْتَنِی وَ لاَ تُزِغْ قَلْبِی بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِی

وَ هَبْ لِی مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ عَلَی آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِی مِنْ أَتْبَاعِهِ وَ شِيعَتِهِ وَ احْشُرْنِی فِی زُمْرَتِهِ

وَ وَفِّقْنِی لِأَدَاءِ فَرْضِ الْجُمُعَاتِ وَ مَا أَوْجَبْتَ عَلَيَّ فِيهَا مِنَ الطَّاعَاتِ

وَ قَسَمْتَ لِأَهْلِهَا مِنَ الْعَطَاءِ فِی يَوْمِ الْجَزَاءِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيم

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ستایش مخصوص خداست که اول است پیش از ایجاد جهان و احیاء زندگان و آخر است پس از فنا و زوال موجودات عالم

دانایی است که هرگز چیزی فراموش نکند و از نعمتش بر شکر گزاران کم نگذارد

و کسی که دعا کند به درگاهش محروم ننماید و کسی که به او چشم امید دارد ناامید نگرداند

خدایا تو را گواه می گیرم و گواهی تو کافی است و باز گواه می گیرم جمیع فرشتگان تو

و ساکنان آسمانها و حاملان عرش تو را و پیغمبران و

رسولانی که مبعوث بر خلق فرمودی و هر چه از انواع گوناگون خلق که آفریدی همه را گواه می گیرم

و گواهی می دهم که تویی خدای عالم و جز تو هیچ خدایی نیست تو یکتا و بی شریک و بی مثل و مانندی قول تو را خلاف و تغییری نخواهد بود

و گواهی می دهم که حضرت محمد صلی الله علیه و آله بنده (خاص) تو و پیغمبر (بزرگ) توست

هر چه از بار وحی و رسالت به دوش او نهادی همه را به بندگان تو رسانید و در راه (اطاعت) خدای عز و جل حق کوشش را بجای آورد

و او به آنچه از ثواب نعمتهای هستی حق و حقیقت بود بخلق بشارت داد و به آنچه صدق بود از عقاب و عذابهای دوزخ بترسانید

بار خدایا مرا در دین خود تا زنده ام خواهم که ثابت بداری و بظلمت گمراهی دلم را تاریک مگردان پس از آنکه بنور هدایت روشن ساختی

و از جانب خود رحمت عطا فرما که همانا تویی بخشنده بی عوض

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا از پیروان و شیعیان آن حضرت قرار ده و در زمره آن بزرگوار در قیامت محشور گردان

و مرا توفیق ده بر اداء فریضه روزهای جمعه و بر طاعتهایی که در این روز بر من واجب نموده ای

و بر عطاهایی که در آن برای اهلش در روز جزا نصیب گردانیده ای موفق بدار که همانا تویی یکتا خدای مقتدر حکیم.

دعای روز چهارشنبه

متن

ظ(دعای روز چهارشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاساً وَ النَّوْمَ سُبَاتاً

وَ جَعَلَ النَّهارَ نُشُوراً

لَکَ الْحَمْدُ أَنْ بَعَثْتَنِی مِنْ مَرْقَدِی وَ لَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ سَرْمَداً

حَمْداً دائِماً لاَ یَنْقَطِعُ أَبَداً وَ لاَ یُحْصِی لَهُ الْخَلاَئِقُ عَدَداً

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ أَنْ خَلَقْتَ فَسَوَّیْتَ وَ قَدَّرْتَ وَ قَضَیْتَ وَ أَمَتَّ وَ أَحْیَیْتَ

وَ أَمْرَضْتَ وَ شَفَیْتَ وَ عَافَیْتَ وَ أَبْلَیْتَ وَ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوَیْتَ وَ عَلَی الْمُلْکِ احْتَوَیْتَ

أَدْعُوکَ دُعَاءَ مَنْ ضَعُفَتْ وَسِیلَتُهُ وَ انْقَطَعَتْ حِیلَتُهُ

وَ اقْتَرَبَ أَجَلُهُ وَ تَدَانَی فِی الدُّنْیا أَمَلُهُ

وَ اشْتَدَّتْ إِلَی رَحْمَتِکَ فَاقَتُهُ وَ عَظُمَتْ لِتَفْرِیطِهِ حَسْرَتُهُ

وَ کَثُرَتْ زَلَّتُهُ وَ عَثْرَتُهُ وَ خَلُصَتْ لِوَجْهِکَ تَوْبَتُهُ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ عَلَی أَهْلِ بَیْتِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ

وَ ارْزُقْنِی شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

وَ لاَ تَحْرِمْنِی صُحْبَتَهُ إِنَّکَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ

اللَّهُمَّ اقْضِ لِی فِی الْأَرْبَعَاءِ أَرْبَعاً اجْعَلْ قُوَّتِی فِی طَاعَتِکَ وَ نَشَاطِی فِی عِبَادَتِکَ

وَ رَغْبَتِی فِی ثَوَابِکَ وَ زُهْدِی فِیمَا یُوجِبُ لِی أَلِیمَ عِقَابِکَ إِنَّکَ لَطِیفٌ لِمَا تَشَاء

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ستایش مخصوص خداست که شب را لباس و پوشش خلق قرار داد و خواب را قوت و آسایش مردم و روز را برای جنبش و کار

ای خدا تو سزاوار حمدی که مرا از خوابگاهم برانگیختی و اگر می خواستی خواب مرا ابدی قرار می دادی

آن حمدی که دائم و پیوسته و بی حد و ابدی است و خلایق شمار آن نتوانند (و ندانند)

ای خدا ستایش تو را سزد که عالم را خلق کردی و نیکو آراستی و هر چیزی را حدی مقدر کردی و سرنوشتی مقرر فرمودی تو میراندی و زنده کردی

و بیمار کردی و شفا بخشیدی و سلامتی دادی و مبتلا ساختی تو بر کل عالم حاکمی و بر

تمام ملک وجود متصرف و محیطی

ای خدا تو را به دعا می خوانم مانند کسی که وسیله او ضعیف شده و کارش به بیچارگی کشیده

و اجلش نزدیک گردیده و آرزویش در دنیا تدریجا اندک شده

و حاجتمندیش به رحمت و کرم تو بسیار شدت یافته و به سبب تقصیردر طاعت اندوه و حسرتش عظیم

و لغزش و خطایش بسیار است و با توبه خالص به ذات بزرگوار تو روی آورده است

پس درود فرست بر محمد (ص) خاتم رسولانت و بر اهل بیت او که پاکان و پاکیزگان عالمند

و شفاعت محمد صلی الله علیه و آله را روزی من گردان

و مرا از صحبت او محروم مگردان (و کرم فرما) که مهربانترین مهربانان عالم تویی

بار خدایا در این روز چهار شنبه بر من چهار چیز مقرر فرما و مرا در طاعت خود نیرومند کن و در عبادتت با نشاط گردان

و در هوایت راغب و مشتاق ساز و از آنچه موجب عذاب دردناک توست دور و بی رغبت فرما (و لطف کن) که تو را هر چه خواهی لطف و رحمت نامنتها است.

دعای روز دوشنبه

متن

ظ(دعای روز دوشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ يُشْهِدْ أَحَداً حِينَ فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ

وَ لَا اتَّخَذَ مُعِيناً حِينَ بَرَأَ النَّسَمَاتِ

لَمْ يُشَارَكْ فِی الْإِلَهِيَّهِ وَ لَمْ يُظَاهَرْ فِی الْوَحْدَانِيَّهِ

كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ غَايَهِ صِفَتِهِ وَ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِهِ

وَ تَوَاضَعَتِ الْجَبَابِرَهُ لِهَيْبَتِهِ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِخَشْيَتِهِ وَ انْقَادَ كُلُّ عَظِيمٍ لِعَظَمَتِهِ

فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِراً مُتَّسِقاً وَ مُتَوَالِياً مُسْتَوْسِقاً (مُسْتَوْثِقاً)

وَ صَلَوَاتُهُ عَلَى رَسُولِهِ أَبَداً وَ سَلَامُهُ دَائِماً سَرْمَداً

اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَوَّلَ يَوْمِى

هَذَا صَلَاحاً وَ أَوْسَطَهُ فَلَاحاً وَ آخِرَهُ نَجَاحاً

وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمٍ أَوَّلُهُ فَزَعٌ وَ أَوْسَطُهُ جَزَعٌ وَ آخِرُهُ وَجَعٌ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نَذْرٍ نَذَرْتُهُ وَ كُلِّ وَعْدٍ وَعَدْتُهُ وَ كُلِّ عَهْدٍ عَاهَدْتُهُ ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ

وَ أَسْأَلُكَ فِی مَظَالِمِ عِبَادِكَ عِنْدِی فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عَبِيدِكَ أَوْ أَمَةٍ مِنْ إِمَائِكَ

كَانَتْ لَهُ قِبَلِی مَظْلِمَةٌ ظَلَمْتُهَا إِيَّاهُ فِی نَفْسِهِ أَوْ فِی عِرْضِهِ

أَوْ فِی مَالِهِ أَوْ فِی أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ أَوْ غِيبَةٌ اغْتَبْتُهُ بِهَا

أَوْ تَحَامُلٌ عَلَيْهِ بِمَيْلٍ أَوْ هَوًى أَوْ أَنَفَةٍ أَوْ حَمِيَّةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ عَصَبِيَّةٍ

غَائِباً كَانَ أَوْ شَاهِداً وَ حَيّاً كَانَ أَوْ مَيِّتاً

فَقَصُرَتْ يَدِی وَ ضَاقَ وُسْعِی عَنْ رَدِّهَا إِلَيْهِ وَ التَّحَلُّلِ مِنْهُ

فَأَسْأَلُكَ يَا مَنْ يَمْلِكُ الْحَاجَاتِ وَ هِیَ مُسْتَجِيبَةٌ لِمَشِيَّتِهِ وَ مُسْرِعَةٌ إِلَى إِرَادَتِهِ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تُرْضِيَهُ عَنِّی بِمَا (بِمَ) شِئْتَ وَ تَهَبَ لِی مِنْ عِنْدِكَ رَحْمَةً

إِنَّهُ لَا تَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ وَ لَا تَضُرُّكَ الْمَوْهِبَةُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ أَوْلِنِی فِی كُلِّ يَوْمٍ إِثْنَيْنِ نِعْمَتَيْنِ مِنْكَ ثِنْتَيْنِ سَعَادَةً فِی أَوَّلِهِ بِطَاعَتِكَ

وَ نِعْمَةً فِی آخِرِهِ بِمَغْفِرَتِكَ يَا مَنْ هُوَ الْإِلَهُ وَ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ سِوَاه

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ستایش مخصوص خدایی است که هنگام خلقت آسمانها و زمین هیچکس را به حضور نخواست (و از مشورت بی نیاز بود)

و هنگام آفریدن جنبندگان عالم معین و یاری نگرفت

در الهیت بی شریک و انباز و در عین یکتایی (برای آفرینش عالم) از معاون بی نیاز بود

زبانها از حق وصفش عاجز و عقلها از کنه معرفتش مدهوش

و گردنکشان در مقام هیبتش خوار و متواضع و بزرگان از هراس قهرش پست و حقیر و هر بزرگی در مقابل عظمتش رام و

ذلیل است

پس ستایش ابدی جامع و کامل و پی در پی مخصوص توست

و درود ابدی و تحیت دائمی تو بر رسول تو باد

بار خدایا تو اول این روز را خیر و صلاح و وسطش را فیروزی و آخرش را کامروایی بخش

و پناه می برم به تو از آن روزی که اول آن فزع و ترس و وسطش جزع و فریاد و آخرش درد و رنج است

خدایا از هر نذر و عهد و وعده ای که کردم و بدان وفا نکردم از تو آمرزش می طلبم

و باز از تو درخواست می کنم در ظلمی که به بندگان تو کردم و حقی که بر من دارند که به لطف و کرمت ادا فرمایی پس هر کس از بندگان تو یا کنیزکان تو که مظلمه ای از او بر من است

که ستمی بر او کرده ام چه به شخص او و چه به آبروی او

یا در مال و اهل و عیال او و فرزندان او یا غیبتی از او کرده ام

یا بر او بار گرانی نهاده ام به سبب حب نفس یا هوای ریاست یا به کبر و حسد یا ریا و عصبیت

به هر کس ستم کرده ام از غائب و حاضر و زنده و مرده

که دستم از ادای حق او کوتاه و مجالم از پرداختش تنگ است و نتوانم از او حلیت خواست

پس از تو ای کسی که مالک حوایج خلقی و به محض خواست تو و در آن اراده تو همه حاجتها مستجاب است

از تو می طلبم که بر محمد

و آل محمد (ص) درود فرستی

و آن بنده را که بر او ستمی کرده ام هر گونه خواهی از من راضی گردانی و مرا از جانب خود رحمتی بی حد عطا کنی

که آمرزش تو را نقصان و بخشش تو را زیان نرساند ای مهربانترین عالم

خدایابه من در این روز دوشنبه دو نعمت از جانب خود عطا فرما که آن دو یکی سعادت در اول روز به طاعت توست

و دوم نعمت در آخر روز به آمرزش تو ای کسی که خدایی بس تو راست و گناهان را جز تو کسی نتواند بخشید.

دعای روز سه شنبه

متن

ظ(دعای روز سه شنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ الْحَمْدُ حَقُّهُ كَمَا يَسْتَحِقُّهُ حَمْداً كَثِيراً

وَ أَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلاَّ مَا رَحِمَ رَبِّي

وَ أَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الَّذِي يَزِيدُنِي ذَنْباً إِلَى ذَنْبِي

وَ أَحْتَرِزُ بِهِ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ فَاجِرٍ وَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ وَ عَدُوٍّ قَاهِرٍ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ جُنْدِكَ فَإِنَّ جُنْدَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ

وَ اجْعَلْنِي مِنْ حِزْبِكَ فَإِنَّ حِزْبَكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَ اجْعَلْنِي مِنْ أَوْلِيَائِكَ فَإِنَّ أَوْلِيَاءَكَ لاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لاَ هُمْ يَحْزَنُونَ

اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي فَإِنَّهُ عِصْمَةُ أَمْرِي

وَ أَصْلِحْ لِي آخِرَتِي فَإِنَّهَا دَارُ مَقَرِّي وَ إِلَيْهَا مِنْ مُجَاوَرَةِ اللِّئَامِ مَفَرِّي

وَ اجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَ الْوَفَاةَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ تَمَامِ عِدَّةِ الْمُرْسَلِينَ

وَ عَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَ أَصْحَابِهِ الْمُنْتَجَبِينَ

وَ هَبْ لِی فِی الثُّلَثَاءِ ثَلَاثاً لَا تَدَعْ لِی ذَنْباً إِلَّا غَفَرْتَهُ وَ لَا غَمّاً إِلَّا أَذْهَبْتَهُ وَ لَا عَدُوّاً إِلَّا دَفَعْتَهُ

بِبِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ

أَسْتَدْفِعُ كُلَّ مَكْرُوهٍ أَوَّلُهُ

سَخَطُهُ وَ أَسْتَجْلِبُ كُلَّ مَحْبُوبٍ أَوَّلُهُ رِضَاهُ

فَاخْتِمْ لِی مِنْکَ بِالْغُفْرَانِ یَا وَلِیَّ الْإِحْسَان

ترجمه

به نام خـدای بخشـنده مهربان حمـد و سـتایش مخصوص خدا و لایق او و حق اوست چنان ستایشـی که سـزاوار اوست حمدی بسیار

و پنـاه می برم به خـدا از شـر نفس خود زیرا نفس اماره انسان را بکارهای زشت ناروا سـخت وا می دارد جز آنکه خـدا بلطف خاص خود آدمی را نگهدارد

و پناه می برم بخدا از شر شیطان که پیوسته گناهی بر سر گناه من می افزاید

و به او پناه می برم از جور و ظلم هر ستمکار فاجر و سلطان ظالم و دشمن قوی و قاهر

بار خدایا مرا از سپاه خود قرار ده که سپاه تو منحصرا همیشه فاتح و غالبند

و مرا از حزب خود مقرر فرما که حزب تو منحصرا پیوسته فیروزند

و مرا از دوستان خود قرار ده که البته دوستان تو (در دو عالم) هیچ ترس و غم و اندوهی در دل ندارند

خدایا دین مرا اصلاح فرما که دین مایه حفظ همه شئون من است

و عالم آخرتم را اصلاح فرما که آنجا منزل ابدی من است و جایگاه قرار من از آزار مردم پست دنیا است

و عمر و حیاتم را مایه زیادتی هر کار خیر قرار ده و مرگم را موجب راحتی از هر گونه شرور گردان

خدایا درود فرست بر محمد (ص) ختم پیغمبرانت و بر تمام عده رسولانت

و بر آل اطهار او که پاک و پاکیزگان عالمند و بر اصحاب برگزیده او که از نیکان جهانند

و

مرا در این روز سه شنبه سه چیز عطا فرما نخست آنکه هر چه گناه کرده ام همه را ببخش دوم هر غمی در دل دارم همه را زایل گردان سوم هر دشمنی دارم تو دفع آن دشمن کن

به حق نام خدا که بهترین نامهاست من به نام خدا که آفریننده زمین و آسمان است

از خود دفع همه گونه شر و ناگواریها می کنم که اول آنها غضب خداست و هم به نام او که محبوب است می طلبم که اول آنها رضای خداست

پس تو ای خدای صاحب کرم و احسان ختم کار مرا از نزد خود مغفرت و آمرزش فرما.

دعای روز شنبه

متن

ظ(دعای روز شنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ كَلِمَهِ الْمُعْتَصِمِينَ وَ مَقَالَهِ الْمُتَحَرِّزِينَ

وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ تَعَالَى مِنْ جَوْرِ الْجَائِرِينَ وَ كَيْدِ الْحَاسِدِينَ وَ بَغْيِ الظَّالِمِينَ وَ أَحْمَدُهُ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ بِلاَ شَرِيكٍ وَ الْمَلِكُ بِلاَ تَمْلِيكٍ

لاَ تُضَادُّ فِی حُكْمِكَ وَ لاَ تُنَازَعُ فِی مُلْكِكَ

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ

وَ أَنْ تُوزِعَنِی مِنْ شُكْرِ نُعْمَاكَ مَا تَبْلُغُ بِی غَايَهَ رِضَاكَ

وَ أَنْ تُعِينَنِی عَلَى طَاعَتِكَ وَ لُزُومِ عِبَادَتِكَ وَ اسْتِحْقَاقِ مَثُوبَتِكَ بِلُطْفِ عِنَايَتِكَ

وَ تَرْحَمَنِی بِصَدِّی (وَ صُدَّنِی) عَنْ مَعَاصِيكَ مَا أَحْيَيْتَنِی وَ تُوَفِّقَنِی لِمَا يَنْفَعُنِی مَا أَبْقَيْتَنِی

وَ أَنْ تَشْرَحَ بِكِتَابِكَ صَدْرِی وَ تَحُطَّ بِتِلاَوَتِهِ وِزْرِی

وَ تَمْنَحَنِی السَّلاَمَهَ فِی دِينِی وَ نَفْسِی وَ لاَ تُوحِشَ بِی أَهْلَ أُنْسِی

وَ تُتِمَّ إِحْسَانَكَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِی كَمَا أَحْسَنْتَ فِيمَا مَضَى مِنْهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان به نام خدا که ورد زبان پاکان از گناه و ذکر دایم پرهیزکاران عالم است

و به خدای تعالی پناه می برم از جورستمکاران و مکر حسودان و ظلم بیدادگران جهان و حمد می کنم او را فوق حمد ستایش کنندگان

خدایا تویی یگانه بی شریک و انباز و پادشاه از ملک جهان بی نیاز

که هیچکس به ضدیت فرمان تو و به نزاع در سلطنت بر نخیزد

از تو درخواست می کنم که بر محمد (ص) بنده (خاص) و پیغمبر بزرگت رحمت فرستی

و مرا شکر نعمتهایت چنان بیاموزی که به منتهای خوشنودیت نائل گردم

و نیز مرا بر طاعت خود یاری کنی و بر ملازمت بندگیت و استحقاق ثوابت به لطف و عنایت مدد فرمایی

و بر من ترحمی کنی که مرا

در همه عمر از معصیت بر طاعت خود اعراض دهی و مادامی که در این جهانم باقی می داری به کاری موفقم بدار که مرا سودمند باشد

و به علوم و اسرار کتاب خود مرا شرح صدر عطا کن و به قرائت قرآن گناهم را محو گردان

و در دین و ایمان جسم و جانم را سلامت بخش و خلقم را خوش کن که آنان که باید با من انس گیرند از من وحشت نکنند

و با من چنانکه در گذشته عمر احسان کردی در بقیه عمر هم لطف و احسان فرما ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای روز یکشنبه

متن

ظ(دعای روز یکشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِی لاَ أَرْجُو إِلاَّ فَضْلَهُ وَ لاَ أَخْشَى إِلاَّ عَدْلَهُ

وَ لاَ أَعْتَمِدُ إِلاَّ قَوْلَهُ وَ لاَ أُمْسِکُ إِلاَّ بِحَبْلِهِ

بِکَ أَسْتَجِيرُ يَا ذَا الْعَفْوِ وَ الرِّضْوَانِ مِنَ الظُّلْمِ وَ الْعُدْوَانِ

وَ مِنْ غِيَرِ الزَّمَانِ وَ تَوَاتُرِ الْأَحْزَانِ وَ طَوَارِقِ الْحَدَثَانِ

وَ مِنِ انْقِضَاءِ الْمُدَّهِ قَبْلَ التَّأَهُّبِ وَ الْعُدَّهِ وَ إِيَّاکَ أَسْتَرْشِدُ لِمَا فِيهِ الصَّلاَحُ وَ الْإِصْلاَحُ

وَ بِکَ أَسْتَعِينُ فِيمَا يَقْتَرِنُ بِهِ النَّجَاحُ وَ الْإِنْجَاحُ

وَ إِيَّاکَ أَرْغَبُ فِی لِبَاسِ الْعَافِيَهِ وَ تَمَامِهَا وَ شُمُولِ السَّلاَمَهِ وَ دَوَامِهَا

وَ أَعُوذُ بِکَ يَا رَبِّ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ

وَ أَحْتَرِزُ بِسُلْطَانِکَ مِنْ جَوْرِ السَّلاَطِينِ

فَتَقَبَّلْ مَا کَانَ مِنْ صَلاَتِی وَ صَوْمِی

وَ اجْعَلْ غَدِی وَ مَا بَعْدَهُ أَفْضَلَ مِنْ سَاعَتِی وَ يَوْمِی

وَ أَعِزَّنِی فِی عَشِيرَتِی وَ قَوْمِی وَ احْفَظْنِی فِی يَقَظَتِی وَ نَوْمِی

فَأَنْتَ اللَّهُ خَيْرٌ حَافِظاً وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَبْرَأُ إِلَیْکَ فِی یَوْمِی هَذَا وَ مَا بَعْدَهُ مِنَ الْآحَادِ مِنَ الشِّرْکِ وَ الْإِلْحَادِ

وَ أُخْلِصُ لَکَ دُعَائِی تَعَرُّضاً لِلْإِجَابَهِ وَ أُقِیمُ عَلَى طَاعَتِکَ رَجَاءً لِلْإِثَابَهِ

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَیْرِ

خَلْقِکَ الدَّاعِی إِلَی حَقِّکَ

وَ أَعِزَّنِی بِعِزِّکَ الَّذِی لَا یُضَامُ وَ احْفَظْنِی بِعَیْنِکَ الَّتِی لَا تَنَامُ

وَ اخْتِمْ بِالِانْقِطَاعِ إِلَیْکَ أَمْرِی وَ بِالْمَغْفِرَهِ عُمْرِی إِنَّکَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِیم

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان به نام خدایی که جز به فضل و رحمتش به چیزی امیدوار نیستم و غیر از عدل و دادش از چیزی نمی ترسم

و جز به قول او (و کتاب او) به چیزی اعتماد ندارم و جز به رشته (اخلاص و محبت) اش به چیزی چنگ نمی زنم

به تو پناه می برم ای خدای صاحب عفو و خوشنودی از ظلم و تعدی خلق

و از تغیرات و حوادث روزگار و غم و اندوه پی در پی و پیش آمدهای سخت ناگوار

و از اینکه عمرم بسر آید و خود را مهیا و آماده سفر آن جهان نکرده باشم و از تو می طلبم که رهبری به هر خیر و صلاح و اصلاح امورم بفرمایی

و از تو یاری می طلبم که مرا با هر چه فتح و فیروزی و کامروایی است مقرون سازی

و تنها از تو خواهانم که مرا لباس عافیت کامل (از هر رنج و غم) بپوشانی و سلامتی دائم (از هر درد و الم) عطا کنی

و به تو پناه می برم ای خدا از وسوسه های شیاطین

و در پناه سلطنت تواز ظلم و جور سلاطین امان می جویم

پس تو نماز و روزه و طاعتم بپذیر

و فردا و پس فردای مرا نیکوتر از این ساعت و این روزم قرار ده

و مرا در میان خویش و قبیله و قومم عزیز گردان و از

هر شری در خواب و بیداری محفوظم بدار

که تویی خدای بهترین نگهبان خلق و مهربانترین اهل عالم

خدایا به درگاه تو آمده و بیزاری می جویم از امروز و همیشه ایام بعد آن از یکایک شرك و کفر و کجروی

و به درگاهت به اخلاص دعا می کنم که در معرض اجابت قرار گیرد و عمری بر طاعتت پایداری می کنم به امید ثواب تو

پس درود فرست بر محمد (ص) که بهترین خلق تو و خواننده خلق بسوی معرفت و توحید توست

و مرا عزیز گردان به عزت ابدی خود که ذلت از پی آن نیست و محفوظ بدار به دیده خود که خواب نخواهد داشت

و کارم را به بریدن از خلق و توجه کامل به تو به پایان آرم و عمرم را به آمرزش و مغفرت خود ختم کن که تو بسیار بخشنده و مهربانی.

دعای روز ۳ ماه شعبان

متن

ظ(روز پنجشنبه سوم شعبان پس روزه بگیر آن روز را و این دعا را در آن روز بخوان

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فِی هَذَا الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلَالِهِ وَ وِلَادَتِهِ

بَکَتْهُ السَّمَاءُ وَ مَنْ فِیهَا وَ الْأَرْضُ وَ مَنْ عَلَیْهَا وَ لَمَّا یَطَأْ (یُطَأْ) لَابَتَیْهَا

قَتِیلِ الْعَبْرَهِ وَ سَیِّدِ الْأُسْرَهِ الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَهِ یَوْمَ الْکَرَّهِ

الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ أَنَّ الْأَئِمَّهَ مِنْ نَسْلِهِ وَ الشِّفَاءَ فِی تُرْبَتِهِ وَ الْفَوْزَ مَعَهُ فِی أَوْبَتِهِ

وَ الْأَوْصِیَاءَ مِنْ عِتْرَتِهِ بَعْدَ قَائِمِهِمْ وَ غَیْبَتِهِ حَتَّى یُدْرِکُوا الْأَوْتَارَ وَ یَثْأَرُوا الثَّارَ وَ یُرْضُوا الْجَبَّارَ

وَ یَکُونُوا خَیْرَ أَنْصَارٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِمْ مَعَ اخْتِلَافِ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ

اللَّهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ إِلَیْکَ أَتَوَسَّلُ وَ أَسْأَلُ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُعْتَرِفٍ مُسِی ءٍ إِلَى نَفْسِهِ مِمَّا فَرَّطَ فِی یَوْمِهِ وَ أَمْسِهِ

یَسْأَلُکَ

الْعِصْمَهَ إِلَی مَحَلِّ رَمْسِهِ

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ عِتْرَتِهِ وَ احْشُرْنَا فِی زُمْرَتِهِ وَ بَوِّئْنَا مَعَهُ دَارَ الْکَرَامَهِ وَ مَحَلَّ الْإِقَامَهِ

اللَّهُمَّ وَ کَمَا أَکْرَمْتَنَا بِمَعْرِفَتِهِ فَأَکْرِمْنَا بِزُلْفَتِهِ وَ ارْزُقْنَا مُرَافَقَتَهُ وَ سَابِقَتَهُ

وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ یُسَلِّمُ لِأَمْرِهِ وَ یُکْثِرُ الصَّلاَهَ عَلَیْهِ عِنْدَ ذِکْرِهِ

وَ عَلَی جَمِیعِ أَوْصِیَائِهِ وَ أَهْلِ أَصْفِیَائِهِ الْمَمْدُودِینَ مِنْکَ بِالْعَدَدِ الاِثْنَیْ عَشَرَ النُّجُومِ الزُّهَرِ وَ الْحُجَجِ عَلَی جَمِیعِ الْبَشَرِ

اللَّهُمَّ وَ هَبْ لَنَا فِی هَذَا الْیَوْمِ خَیْرَ مَوْهِبَهٍ وَ أَنْجِحْ لَنَا فِیهِ کُلَّ طَلِبَهٍ کَمَا وَهَبْتَ الْحُسَیْنَ لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ

وَ عَاذَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ فَنَحْنُ عَائِذُونَ بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ نَشْهَدُ تُرْبَتَهُ وَ نَنْتَظِرُ أَوْبَتَهُ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ

ترجمه

ای خدا از تو درخواست می کنم به حق مولود در این روز (حضرت حسین «ع») که پیش از آنکه متولد شود به یکتایی تو گواهی داد

و هنوز قدم به سنگلاخ دنیا نگذارده آسمان و زمین و هر چه در اوست به مظلومیش گریست

کشته شد تا خلق بر او بگریند آنکس که سید قبیله و بزرگ عالم بود آنکه به انتقام خون پاکش در رجعت ظفر و نصرت پایدار خواهد یافت

و امامان و پیشوایان دین از نسل پاک اوست و شفای هر مرض در تربت او

و هر که را محبت اوست در رجعتش پس از قائم آل محمد (ع) و طول غیبت فیروز خواهد بود تا آنکه به خونخواهی او برخیزند و خدا را خوشنود سازند

و بهترین یاران دین خدا باشند درود خدا بر آنان تا روز و شب در جهان برقرار است

بارالها به حق آنها به درگاه تو توسل می جویم و درخواست می کنم مانند گناهکاری که

معترف به گناه خود است و از افراط کاری روز و شب بر خویش ستم کرده

از تو درخواست می کند که ایمانش را تا وقت مرگ محفوظ داری

بارالها درود فرست بر محمد (ص) و عترت پاکش و ما را در زمره آن بزرگوار محشور گردان و در دار کرامت بهشت و محل اقامت ابد با او قرین ساز

خدایا چنانکه به ما معرفتش را عطا فرمودی تقرب و رفاقت با سبقت حضرتش را نیز عطا فرما

و ما را از آنان قرار ده که تسلیم فرمان اویند و درود بر او چون نامش یاد شود بسیار فرستند

و هم درود بر جمیع اوصیاء و جانشینانش و اهل برگزیده اش که تو آنان را دوازده نفر در شمار آوردی که آنها ستارگان روشن و حجتهای تو بر جمیع بشرند

خدایا در این روز به ما بهترین موهبت را عطا فرما و کلیه حوایج ما را برآور چنانچه حسین (ع) را به جدش محمد (ص) عطا فرمودی

و فطرس ملک را به مقام خود برگردانیدی و ما پناه جسته به قبر مطهرش پس از شهادتش و بر تربت پاکش حضور یافته و رجعت آن بزرگوار را منتظریم این دعای ما را اجابت کن ای پروردگار عالم.

دعای سبحان من یعلم جوارح القلوب

متن

شتم می خوانی این تسبیحات را که در اقبال است نیز

سُبْحَانَ مَنْ یَعْلَمُ جَوَارِحَ الْقُلُوبِ

سُبْحَانَ مَنْ یُحْصِی عَدَدَ الذُّنُوبِ

سُبْحَانَ مَنْ لاَ یَخْفَی عَلَیْهِ خَافِیَهٌ فِی السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ

سُبْحَانَ الرَّبِّ الْوَدُودِ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الْوِتْرِ

سُبْحَانَ الْعَظِیمِ الْأَعْظَمِ سُبْحَانَ مَنْ لاَ یَعْتَدِی عَلَی أَهْلِ مَمْلَکَتِهِ

سُبْحَانَ مَنْ لاَ یُؤَاخِذُ أَهْلَ الْأَرْضِ بِأَلْوَانِ الْعَذَابِ

سُبْحَانَ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ سُبْحَانَ الرَّءُوفِ الرَّحِیمِ

سُبْحَانَ الْجَبَّارِ

الْجَوَادِ سُبْحَانَ الْكَرِيمِ الْحَلِيمِ

سُبْحَانَ الْبَصِيرِ الْعَلِيمِ سُبْحَانَ الْبَصِيرِ الْوَاسِعِ

سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِقْبَالِ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِدْبَارِ النَّهَارِ

سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِدْبَارِ اللَّيْلِ وَ إِقْبَالِ النَّهَارِ (سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِقْبَالِ النَّهَارِ وَ إِدْبَارِ اللَّيْلِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِقْبَالِ النَّهَارِ وَ إِقْبَالِ اللَّيْلِ)

وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ الْمَجْدُ وَ الْعَظَمَهُ وَ الْكِبْرِيَاءُ مَعَ كُلِّ نَفَسٍ وَ كُلِّ طَرْفَهِ عَيْنٍ وَ كُلِّ لَمْحَهٍ سَبَقَ فِي عِلْمِهِ

سُبْحَانَكَ مِلْأَ مَا أَحْصَى كِتَابُكَ سُبْحَانَكَ زِنَهَ عَرْشِكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ

ترجمه

او را تسبیح و تنزیه می کنم ای خدا به حدی که کتاب علم تو احصا کند منزهی به سنجش عرش با عظمت خود و منزهی منزهی منزهی.

دعای سبحان الصار النفاع

متن

ر هر روز صد مرتبه این ذکر را بگوید که محدث فیض در خلاصه الاذکار ذکر فرموده

سُبْحَانَ الضَّارِّ النَّافِعِ سُبْحَانَ الْقَاضِي بِالْحَقِّ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَ بِحَمْدِهِ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى

ترجمه

منزه است خدای ضار و نافع منزه است خدای داور به حق منزه است خداوند بلند مرتبه بلند مقام منزه است و او را حمد می کنم منزه است و برتر و بالاتر.

دعای سبحان الله کلما سبح الله شی

متن

س می گویی

سُبْحَانَ اللَّهِ كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهَ شَيْ ءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبَّحَ

وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كُلَّمَا حَمِدَ اللَّهَ شَيْ ءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحْمَدَ

وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ

وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كُلَّمَا هَلَّلَ اللَّهَ شَيْ ءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُهَلَّلَ

وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ

وَ اللَّهُ أَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللَّهَ شَيْ ءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُكَبَّرَ

وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ أَنْعَمَ بِهَا عَلَيَ

وَ عَلَى كُلِّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ كَانَ أَوْ يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا أَرْجُو

وَ خَيْرِ مَا لَا أَرْجُو وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَحْذَرُ وَ مِنْ شَرِّ مَا لَا أَحْذَر

ترجمه

منزه است خدا هر چه او را تسبیح کند و چنانکه خدا دوست دارد که تسبیح او کنند

و چنانکه او شایسته است و چنانکه سزاوار مقام بزرگواری و عزت و جلالت اوست

و ستایش خاص خداست در زبان هر موجودی و سپاسی که خدا دوست دارد

و ستایشی که شایسته اوست و آنسان که سزاوار مقام بزرگی و عزت و جلالت اوست

و خدایی بجز خدای یکتا نیست چنانکه هر چیز خدا را به یکتایی یاد کندو آنگونه که خدا خواهد که به یکتایی یاد شود

و آنگونه یکتایی که در خور

اوست و سزاوار ذات بزرگوار و عزت و جلال اوست

و بزرگ است خدا چنانکه هر چیز خدا را به بزرگی یاد کند و آنگونه که خدا خواهد که به بزرگی یاد شود

و آنگونه بزرگی که در خور اوست و سزاوار ذات بزرگوار و عزت و جلال اوست

پاک و منزه است خدا و ستایش مخصوص خداست و جز او خدایی نیست و خدا را به بزرگی یاد می کنم برای هر نعمت او که عطا کرده به من

و به همه افراد خلق خود از تمام آنچه از خلایق بوده یا تا قیامت به وجود آید

خدایا درود بر محمد (ص) و آل او فرست و از تو هر گونه خیر را مسئلت می نمایم چه امید به آن داشته

چه نداشته باشم و به تو پناه می برم از هر شر چه از آن در حذر باشم یا نباشم.

دعای سُبْحَانَکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

متن

سُبْحَانَکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اغْفِرْ لِی ذُنُوبِی کُلَّهَا جَمِیعاً فَإِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ کُلَّهَا جَمِیعاً إِلَّا أَنْت

ترجمه

پاک و منزهی ای خدایی که جز تو خدایی نیست گناهانم را از کرم همه را به کلی ببخش که هیچکس جز تو بخشنده گناهان نیست.

دعای سحر

متن

ظ(سوم بخواند دعای عظیم الشأنی را که از حضرت امام رضا علیه السلام نقل شده که فرموده اند این دعایی است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در سحرهای ماه رمضان می خواندند

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ بَهَائِکَ بِأَبْهَاهُ وَ کُلُّ بَهَائِکَ بَهِیٌّ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِبَهَائِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ جَمَالِکَ بِأَجْمَلِهِ وَ کُلُّ جَمَالِکَ جَمِیلٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِجَمَالِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ جَلَالِکَ بِأَجَلِّهِ وَ کُلُّ جَلَالِکَ جَلِیلٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِجَلَالِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ عَظَمَتِکَ بِأَعْظَمِهَا وَ کُلُّ عَظَمَتِکَ عَظِیمَهٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِعَظَمَتِکَ کُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ نُورِکَ بِأَنْوَرِهِ وَ کُلُّ نُورِکَ نَیِّرٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِنُورِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ رَحْمَتِکَ بِأَوْسَعِهَا وَ کُلُّ رَحْمَتِکَ وَاسِعَهٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِرَحْمَتِکَ کُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ کَلِمَاتِکَ بِأَتَمِّهَا وَ کُلُّ کَلِمَاتِکَ تَامَّهٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِکَلِمَاتِکَ کُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ کَمَالِکَ بِأَکْمَلِهِ وَ کُلُّ کَمَالِکَ کَامِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِکَمَالِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ أَسْمَائِکَ بِأَکْبَرِهَا وَ کُلُّ أَسْمَائِکَ کَبِیرَهٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَسْمَائِکَ کُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ عِزَّتِکَ بِأَعَزِّهَا وَ کُلُّ عِزَّتِکَ عَزِیزَهٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِعِزَّتِکَ کُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ مَشِیَّتِکَ بِأَمْضَاهَا وَ کُلُّ مَشِیَّتِکَ مَاضِیَهٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَشِیَّتِکَ کُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ قُدْرَتِکَ بِالْقُدْرَهِ الَّتِی اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ وَ کُلُّ قُدْرَتِکَ مُسْتَطِیلَهٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِقُدْرَتِکَ کُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ عِلْمِکَ بِأَنْفَذِهِ وَ کُلُّ عِلْمِکَ نَافِذٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِعِلْمِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ قَوْلِکَ بِأَرْضَاهُ وَ کُلُّ

قَوْلِکَ رَضِیٌّ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِقَوْلِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ مَسَائِلِکَ بِأَحَبِّهَا إِلَیْکَ وَ کُلُّهَا (وَ کُلُّ مَسَائِلِکَ) إِلَیْکَ حَبِیبَهٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَسَائِلِکَ کُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ شَرَفِکَ بِأَشْرَفِهِ وَ کُلُّ شَرَفِکَ شَرِیفٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِشَرَفِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ سُلْطَانِکَ بِأَدْوَمِهِ وَ کُلُّ سُلْطَانِکَ دَائِمٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِسُلْطَانِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ مُلْکِکَ بِأَفْخَرِهِ وَ کُلُّ مُلْکِکَ فَاخِرٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمُلْکِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ عُلُوِّکَ بِأَعْلاَهُ وَ کُلُّ عُلُوِّکَ عَالٍ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِعُلُوِّکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ مَنِّکَ بِأَقْدَمِهِ وَ کُلُّ مَنِّکَ قَدِیمٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَنِّکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ آیَاتِکَ بِأَکْرَمِهَا وَ کُلُّ آیَاتِکَ کَرِیمَهٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِآیَاتِکَ کُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَا أَنْتَ فِیهِ مِنَ الشَّأْنِ وَ الْجَبَرُوتِ وَ أَسْأَلُکَ بِکُلِّ شَأْنٍ وَحْدَهُ وَ جَبَرُوتٍ وَحْدَهَا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَا تُجِیبُنِی (بِهِ) حِینَ أَسْأَلُکَ فَأَجِبْنِی یَا اللَّهُ

پس هر حاجت که داری از خدا بطلب که البته برآورده است

ترجمه

خدایا من از تو درخواست می کنم به حق نورانیترین مراتب انوارت در صورتی که تمام مراتب آن نورانی است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مراتب نورانیتت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق نیکوترین مراتب جمالت در صورتی که تمام مراتب جمالت نیکو است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مراتب جمالت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق عالیترین مراتب جلالت در صورتیکه تمام مراتب جلالت عالیست خدایا پس از تو درخواست میکنم بحق تمام مراتب جلالت

خدایا از تو درخواست میکنم بحق بزرگترین مراتب عظمتت در صورتی که تمام مراتب عظمتت بزرگ است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام

مراتب عظمتت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق روشنترین مراتب نورت در صورتی که تمام مراتب نورت روشن است خدایا پس از تو درخواست می کنم به حق تمام مراتب نورت

خدایا از تو درخواست می کنم به وسیعترین مراتب رحمتت در صورتی که تمام مراتب رحمتت وسیع است خدایا از تو درخواست می کنم به حق تمام مراتب رحمتت

خدایا از تو درخواست می کنم به کاملترین کلماتت در صورتی که جمیع کلماتت کامل است خدایا پس از تو درخواست می کنم به حق تمام کلماتت

خدایا از تو درخواست می کنم به عالیترین مراتب کمالت در صورتی که تمام مراتب آن عالی است خدایا پس از تو درخواست می کنم به حق تمام مراتب کمالت

خدایا از تو درخواست می کنم به بزرگترین نامهایت در صورتی که تمام نامهایت بزرگ است خدایا پس از تو درخواست می کنم به حق تمام نامهایت

خدایا از تو درخواست می کنم به عالیترین مراتب عزتت در صورتی که تمام مراتب آن عالی است خدایا پس از تو درخواست می کنم به حق تمام مراتب عزتت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق نافذترین مراتب مشیتت در صورتی که تمام مراتب آن نافذ است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مراتب مشیتت

خدایا از تو درخواست می کنم به آن قدرت کاملت که بر همه اشیاء احاطه دارد در صورتی که تمام مراتب قدرتت احاطه بر اشیاء دارد خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مراتب قدرتت

خدایا درخواست می کنم به حق نافذترین مراتب علمت در صورتی که تمام مراتب علمت نافذ است خدایا پس درخواست میکنم بحق

تمام مراتب علمت

خدایا از تو درخواست میکنم به حق پسندیده ترین سخنهایت در صورتی که تمام سخنهایت پسندیده است خدایا پس درخواست می کنم به تمام سخنهایت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق محبوبترین حاجتی که برآورده ای در صورتی که تمام حاجتها که برآورده ای محبوب است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام حاجاتی که برآورده ای

خدایا از تو درخواست می کنم به شریفترین مراتب شرافتت در صورتی که تمام مراتب آن شریف است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مراتب شرافتت

خدایا از تو درخواست می کنم به ابدیترین مقام پادشاهیت در صورتی که تمام آن ابدی است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مقام پادشاهیت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق نیکوترین مراتب ملکت در صورتی که تمام مراتب آن نیکو است خدایا پس درخواست می کنم به تمام مراتب ملکت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق عالیترین مراتب بلندت در صورتی که تمام مراتب آن عالی است خدایا پس درخواست می کنم به تمام مقامات بلندت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق قدیمترین احسانهایت در صورتی که تمام احسانهایت قدیم است خدایا پس درخواست می کنم به تمام احسانهایت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق گرامیترین آیاتت در صورتی که تمام آیاتت گرامی است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام آیاتت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق هر چه که در آن شأن و جبروت جمع است و به حق هر شأنی تنها و هر جبروتی تنها

خدایا از تو درخواست می کنم به حق آن چیزی که اگر تو را

به آن چیز بخوانم اجابت می کنی پس تو دعایم اجابت فرما ای خدا.

دعای سمات معروف به دعای شبّور

متن

ظ(دعای سمات معروف به دعای شبّور که مستحب است خواندن آن در ساعت آخر روز جمعه و مخفی نماند که این دعا از ادعیه مشهوره است و اکثر علمای سلف بر این دعا مواظبت می نموده اند و در مصباح شیخ طوسی و جمال الاسبوع سید بن طاوس و کتب کفعمی به سندهای معتبر از جناب محمد بن عثمان عمروی رضوان الله علیه که از نواب حضرت صاحب الامر علیه السلام است و از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام روایت شده و علامه مجلسی رحمه الله علیه آنرا با شرح در بحار ذکر کرده و آن دعا موافق مصباح شیخ این است

اَللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الْعَظِیمِ الْأَعْظَمِ (الْأَعْظَمِ) الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَکْرَمِ

الَّذِی إِذَا دُعِیتَ بِهِ عَلَی مَغَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَهِ انْفَتَحَتْ

وَ إِذَا دُعِیتَ بِهِ عَلَی مَضَائِقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ

وَ إِذَا دُعِیتَ بِهِ عَلَی الْعُسْرِ لِلْیُسْرِ تَیَسَّرَتْ

وَ إِذَا دُعِیتَ بِهِ عَلَی الْأَمْوَاتِ لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ

وَ إِذَا دُعِیتَ بِهِ عَلَی کَشْفِ الْبَأْسَاءِ وَ الضَّرَّاءِ انْکَشَفَتْ

وَ بِجَلاَلِ وَجْهِکَ الْکَرِیمِ أَکْرَمِ الْوُجُوهِ وَ أَعَزِّ الْوُجُوهِ الَّذِی عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ

وَ خَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَ خَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ وَ وَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِکَ

وَ بِقُوَّتِکَ الَّتِی بِهَا تُمْسِکُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَی الْأَرْضِ إِلاَّ بِإِذْنِکَ وَ تُمْسِکُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ أَنْ تَزُولاَ

وَ بِمَشِیَّتِکَ الَّتِی دَانَ (کَانَ) لَهَا الْعَالَمُونَ وَ بِکَلِمَتِکَ الَّتِی خَلَقْتَ بِهَا السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ

وَ بِحِکْمَتِکَ الَّتِی صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ وَ خَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَهَ وَ جَعَلْتَهَا لَیْلاً وَ جَعَلْتَ اللَّیْلَ سَکَناً (مَسْکَناً)

وَ خَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَ جَعَلْتَهُ نَهَاراً وَ جَعَلْتَ النَّهَارَ نُشُوراً مُبْصِراً

وَ

خَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَ جَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً

وَ خَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَ جَعَلْتَ الْقَمَرَ نُوراً

وَ خَلَقْتَ بِهَا الْكَوَاكِبَ وَ جَعَلْتَهَا نُجُوماً وَ بُرُوجاً وَ مَصَابِيحَ وَ زِينَةً وَ رُجُوماً

وَ جَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَ مَغَارِبَ وَ جَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَ مَجَارِىَ وَ جَعَلْتَ لَهَا فَلَكاً وَ مَسَابِحَ

وَ قَدَّرْتَهَا فِى السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَحْسَنْتَ تَقْدِيرَهَا وَ صَوَّرْتَهَا فَأَحْسَنْتَ تَصْوِيرَهَا

وَ أَحْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ إِحْصَاءً وَ دَبَّرْتَهَا بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيراً وَ أَحْسَنْتَ (فَأَحْسَنْتَ) تَدْبِيرَهَا

وَ سَخَّرْتَهَا بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَ سُلْطَانِ النَّهَارِ وَ السَّاعَاتِ وَ عَدَدِ (وَ عَرَّفْتَ بِهَا عَدَدَ) السِّنِينَ وَ الْحِسَابِ

وَ جَعَلْتَ رُؤْيَتَهَا لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرْأًى وَاحِداً

وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِى كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَ رَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ فِى الْمُقَدَّسِينَ

فَوْقَ إِحْسَاسِ (أَحْسَاسِ) الْكَرُوبِينَ (الْكَرُوبِيِّينَ) فَوْقَ غَمَائِمِ النُّورِ فَوْقَ تَابُوتِ الشَّهَادَهِ فِى عَمُودِ النَّارِ

وَ فِى طُورِ سَيْنَاءَ وَ فِى (إِلَى) جَبَلِ حُورِيثَ فِى الْوَادِ الْمُقَدَّسِ فِى الْبُقْعَهِ الْمُبَارَكَهِ

مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَهِ وَ فِى أَرْضِ مِصْرَ بِتِسْعِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَ يَوْمَ فَرَقْتَ لِبَنِى إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ

وَ فِى الْمُنْبَجِسَاتِ الَّتِى صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ فِى بَحْرِ سُوفٍ وَ عَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِى قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَارَهِ

وَ جَاوَزْتَ بِبَنِى إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَ تَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَى عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا

وَ أَوْرَثْتَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبَهَا الَّتِى بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَ أَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَ جُنُودَهُ وَ مَرَاكِبَهُ فِى الْيَمِ

وَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ (الْأَعْظَمِ) الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ

وَ بِمَجْدِكَ الَّذِى تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَى كَلِيمِكَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ فِى طُورِ سَيْنَاءَ

وَ لِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِى مَسْجِدِ الْخَيْفِ

وَ لِإِسْحَاقَ صَفِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ فِى بِئْرِ شِيَعٍ (سَبْعٍ)

وَ لِيَعْقُوبَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ فِى بَيْتِ إِيلٍ وَ أَوْفَيْتَ لِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ بِمِيثَاقِكَ

وَ لِإِسْحَاقَ بِحَلْفِكَ وَ لِيَعْقُوبَ بِشَهَادَتِكَ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ وَ لِلدَّاعِينَ بِأَسْمَائِكَ

فَأَجَبْتَ

وَ بِمَجْدِکَ الَّذِی ظَهَرَ لِمُوسَی بْنِ عِمْرَانَ عَلَیْهِ السَّلاَمُ عَلَی قُبَّهِ الرُّمَّانِ (الزَّمَانِ) (الْهَرْمَانِ)

وَ بِآیَاتِکَ الَّتِی وَقَعَتْ عَلَی أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّهِ وَ الْغَلَبَهِ بِآیَاتٍ عَزِیزَهٍ وَ بِسُلْطَانِ الْقُوَّهِ وَ بِعِزَّهِ الْقُدْرَهِ

وَ بِشَأْنِ الْکَلِمَهِ التَّامَّهِ وَ بِکَلِمَاتِکَ الَّتِی تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَی أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ أَهْلِ الدُّنْیَا وَ أَهْلِ الْآخِرَهِ

وَ بِرَحْمَتِکَ الَّتِی مَنَنْتَ بِهَا عَلَی جَمِیعِ خَلْقِکَ وَ بِاسْتِطَاعَتِکَ الَّتِی أَقَمْتَ بِهَا عَلَی الْعَالَمِینَ

وَ بِنُورِکَ الَّذِی قَدْ خَرَّ مِنْ فَزَعِهِ طُورُ سَیْنَاءَ

وَ بِعِلْمِکَ وَ جَلاَلِکَ وَ کِبْرِیَائِکَ وَ عِزَّتِکَ وَ جَبَرُوتِکَ الَّتِی لَمْ تَسْتَقِلَّهَا الْأَرْضُ وَ انْخَفَضَتْ لَهَا السَّمَاوَاتُ

وَ انْزَجَرَ لَهَا الْعُمْقُ الْأَکْبَرُ وَ رَکَدَتْ لَهَا الْبِحَارُ وَ الْأَنْهَارُ

وَ خَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ وَ سَکَنَتْ لَهَا الْأَرْضُ بِمَنَاکِبِهَا وَ اسْتَسْلَمَتْ لَهَا الْخَلاَئِقُ کُلُّهَا

وَ خَفَقَتْ لَهَا الرِّیَاحُ فِی جَرَیَانِهَا وَ خَمَدَتْ لَهَا النِّیرَانُ فِی أَوْطَانِهَا

وَ بِسُلْطَانِکَ الَّذِی عُرِفَتْ لَکَ بِهِ الْغَلَبَهُ دَهْرَ الدُّهُورِ وَ حُمِدْتَ بِهِ فِی السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ

وَ بِکَلِمَتِکَ کَلِمَهِ الصِّدْقِ الَّتِی سَبَقَتْ لِأَبِینَا آدَمَ عَلَیْهِ السَّلاَمُ وَ ذُرِّیَّتِهِ بِالرَّحْمَهِ

وَ أَسْأَلُکَ بِکَلِمَتِکَ الَّتِی غَلَبَتْ کُلَّ شَیْ ءٍ

وَ بِنُورِ وَجْهِکَ الَّذِی تَجَلَّیْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَکّاً وَ خَرَّ مُوسَی صَعِقاً

وَ بِمَجْدِکَ الَّذِی ظَهَرَ عَلَی طُورِ سَیْنَاءَ فَکَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَکَ وَ رَسُولَکَ مُوسَی بْنَ عِمْرَانَ

وَ بِطَلْعَتِکَ فِی سَاعِیرَ وَ ظُهُورِکَ فِی جَبَلِ فَارَانَ بِرَبَوَاتِ الْمُقَدَّسِینَ

وَ جُنُودِ الْمَلاَئِکَهِ الصَّافِّینَ وَ خُشُوعِ الْمَلاَئِکَهِ الْمُسَبِّحِینَ

وَ بِبَرَکَاتِکَ الَّتِی بَارَکْتَ فِیهَا عَلَی إِبْرَاهِیمَ خَلِیلِکَ عَلَیْهِ السَّلاَمُ فِی أُمَّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

وَ بَارَکْتَ لِإِسْحَاقَ صَفِیِّکَ فِی أُمَّهِ عِیسَی عَلَیْهِمَا السَّلاَمُ

وَ بَارَکْتَ لِیَعْقُوبَ إِسْرَائِیلِکَ فِی أُمَّهِ مُوسَی عَلَیْهِمَا السَّلاَمُ

وَ بَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِی عِتْرَتِهِ وَ ذُرِّيَّتِهِ وَ (فِی) أَمَّتِهِ

اللَّهُمَّ وَ كَمَا غِبْنَا عَنْ ذَلِكَ وَ لَمْ

نَشْهَدْهُ وَ آمَنَّا بِهِ وَ لَمْ نَرَهُ صِدْقاً وَ عَدْلاً أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تُبارِکَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ تَرَحَّمَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

کَأَفْضَلِ مَا صَلَّیْتَ وَ بَارَکْتَ وَ تَرَحَّمْتَ عَلَی إِبْرَاهِیمَ وَ آلِ إِبْرَاهِیمَ

إِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ فَعَّالٌ لِمَا تُرِیدُ وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ (شَهِیدٌ)

پس حاجت خود را ذکر می کنی و می گویی

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ وَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِی لاَ یَعْلَمُ تَفْسِیرَهَا وَ لاَ یَعْلَمُ بَاطِنَهَا غَیْرُکَ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لاَ تَفْعَلْ بِی مَا أَنَا أَهْلُهُ

وَ اغْفِرْ لِی مِنْ ذُنُوبِی مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَ مَا تَأَخَّرَ

وَ وَسِّعْ عَلَیَّ مِنْ حَلاَلِ رِزْقِکَ وَ اکْفِنِی مَئُونَةَ إِنْسَانِ سَوْءٍ وَ جَارِ سَوْءٍ وَ قَرِینِ سَوْءٍ وَ سُلْطَانِ سَوْءٍ

إِنَّکَ عَلَی مَا تَشَاءُ قَدِیرٌ وَ بِکُلِّ شَیْ ءٍ عَلِیمٌ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ

مؤلف گوید که در بعض نسخ است بعد از وَ أَنْتَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ که هر حاجت داری ذکر کن و بگو

یَا اللَّهُ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا بَدِیعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ یَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِکْرَامِ

یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ تا آخر و علامه مجلسی از مصباح سید بن باقی نقل کرده که بعد از دعای سمات این دعا بخواند

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ وَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِی لاَ یَعْلَمُ تَفْسِیرَهَا وَ لاَ تَأْوِیلَهَا وَ لاَ بَاطِنَهَا وَ لاَ ظَاهِرَهَا غَیْرُکَ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَرْزُقَنِی خَیْرَ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

پس حاجات خود را بطلبد و بگوید

وَ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لاَ تَفْعَلْ بِی مَا أَنَا أَهْلُهُ وَ انْتَقِمْ لِی مِنْ فُلاَنِ بْنِ فُلاَنٍ

و

نام دشمن را بگوید

وَ اغْفِرْ لِی مِنْ ذُنُوبِی مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَ مَا تَأَخَّرَ وَ لِوَالِدَیَّ وَ لِجَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ

وَ وَسِّعْ عَلَیَّ مِنْ حَلاَلِ رِزْقِکَ وَ اکْفِنِی مُئُونَهَ إِنْسَانِ سَوْءٍ

وَ جَارِ سَوْءٍ وَ سُلْطَانِ سَوْءٍ وَ قَرِینِ سَوْءٍ وَ یَوْمِ سَوْءٍ وَ سَاعَهِ سَوْءٍ

وَ انْتَقِمْ لِی مِمَّنْ یَکِیدُنِی وَ مِمَّنْ یَبْغِی عَلَیَ

وَ یُرِیدُ بِی وَ بِأَهْلِی وَ أَوْلاَدِی وَ إِخْوَانِی وَ جِیرَانِی وَ قَرَابَاتِی مِنَ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ ظُلْماً

إِنَّکَ عَلَی مَا تَشَاءُ قَدِیرٌ وَ بِکُلِّ شَیْ ءٍ عَلِیمٌ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ

پس بگوید

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ تَفَضَّلْ عَلَی فُقَرَاءِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَی وَ الثَّرْوَهِ

وَ عَلَی مَرْضَی الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَ الصِّحَّهِ

وَ عَلَی أَحْیَاءِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَ الْکَرَامَهِ

وَ عَلَی أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَهِ وَ الرَّحْمَهِ

وَ عَلَی مُسَافِرِی الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّدِّ إِلَی أَوْطَانِهِمْ سَالِمِینَ غَانِمِینَ

بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ عِتْرَتِهِ الطَّاهِرِینَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً کَثِیراً

و شیخ بن فهد گفته که مستحب است بعد از دعای سمات بگویی

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحُرْمَهِ هَذَا الدُّعَاءِ وَ بِمَا فَاتَ مِنْهُ مِنَ الْأَسْمَاءِ

وَ بِمَا یَشْتَمِلُ عَلَیْهِ مِنَ التَّفْسِیرِ وَ التَّدْبِیرِ الَّذِی لاَ یُحِیطُ بِهِ إِلاَّ أَنْتَ أَنْ تَفْعَلَ بِی کَذَا وَ کَذَا

و بجای کذا و کذا حاجت خود را بخواهد

ترجمه

خدایا از تو درخواست می کنم به نام بزرگ تو آن نام که بسی بزرگتر و با عزت و جلال و گرامیترین نامهاست

آن نامی که هرگاه به آن خوانده شوی برای گشایش درهای بسته آسمان به رحمت و برکت گشوده گردد

و هرگاه خوانده شوی بر مشکلات و تنگناهای حوادث روی زمین به فراخی و سهولت مبدل گردد

و چون خوانده شوی بر هر کار دشوار عالم سهل و آسان گردد

و چون برای زنده شدن مردگان به آن نام خوانده شوی همه زنده شوند

و چون برای دفع غم و درد و مصیبتها خوانده شوی همه برطرف شود

و سوگند به جلال ذات بزرگوارت که مکرمترین و با عزت ترین ذوات است و گردنکشان عالم پیشش ذلیل

و خاضع و از هیبتش خاموش شود صداهای هر ذی صوتی است و دلها (ی اهل دل) از ترس او هراسان است

و قسم به قدرتت که آسمان را از افتادن بر زمین نگاه می دارد جز آنکه اراده تو باشد و آسمانها و زمین را از زوال و فنا حفظ می کند

سوگند به مشیت که جهانها در مقابلش پست و مطیع است و به کلمه (کن) مشیت فعلیه ات که زمین و آسمانها را بدان خلق کردی

و به حکمت بالغه ات که (اسرار) عجائب عالم را بدان آفریدی و هم به حکمتت تاریکی را شب عالم قرار دادی و زمان آرامش خلق کردی

و روشنی را روز جهان ساختی و سبب بینش برای کار و جنبش مخلوقات گردانیدی

و خورشید را بدان حکمت آفریدی و آن را فروزان کردی

و ماه را آفریدی و آن را تابان ساختی

و ستارگان را بدان آفریدی و آن کرات نور را به قسمتهایی مقدور و بروجی مخصوص معین کردی و چراغها نمودی و زیور و رجم اوهام خلق ساختی

و مشرق و مغربها برای آن مقرر فرمودی و محل طلوع و سیر آن را و مدار حرکت

و شناوری آنها را در این دریای بیکران تعیین کردی

و در آسمان منازل و مدارج هر یک منظم داشتی و همه را نیکو مقدر ساختی و به صورتهای زیبا آفریدی

و به نامهای مبارک خود آنها را کاملا بشمار آوردی و به حکمت و عنایتت به نیکوترین تدبیر نظام فلک را منظم نمودی

و دو آیت بزرگ شب و روز (به حرکتی منظم) مسخر کردی اوقات و شماره (ماه و) سال را و حساب کار را بدان منوط ساختی

و همه خلق را در دیدن آن یکسان قرار دادی

و باز ای خدا از تو درخواست می کنم به مجد و عظمتت که به آن در میان ملائکه قدوسی با بنده و رسولت موسی بن عمران علیه السلام سخن گفتی

در مقامی فوق ادراک فرشتگان کروبی و فوق ابرها و حجابهای نور و فوق صندوق شهادت در جلوش عمود آتش مانند چراغ در شب روشن میکردی

و هم در کوه طور سیناء و در کوه حوریث که نخستین بار آنجا بموسی وحی فرستادی در وادی مقدس در بقعه مبارکه

طور ایمن (با موسی) از این درخت معهود تکلم فرمودی و باز در سرزمین مصر با نه معجزه روشن معروف و باز روزی که دریا را برای بنی اسرائیل شکافتی

و باز در جوشش و انفجار (دوازده چشمه آب از سنگ) که معجزات عجیبی در دریای سوف هویدا ساختی و آب را در لجه دریا مانند سنگ منجمد گردانیدی

و بنی اسرائیل را از آن (دریا) مانند خشکی بگذارنیدی و کلمه نیکوی (حسن قضای) خود را

درباره آن قوم بواسطه صبر و ثبات آنها در دین خدا کامل فرمودی

و آنهـا را وارث و مالـک شـرق و غرب زمین (مصـر و شامـات) که بـا برکت بر اهـل عالم است گردانیـدی و فرعون و سـپاه و مرکبها و قومش را غرق دریای هلاک ساختی

و باز سوگند به نام بزرگت و بزرگتر و با عزت و جلالتر و گرامیترین نامت

و به آن نور مجد و عظمتت که برای موسی کلیمت علیه السلام به طور سینا تجلی کردی

و پیش از او برای ابراهیم خلیلت علیه السلام در مسجد خیف تجلی کردی

و برای اسحق صفی با خلوصت علیه السلام در چاه شیع تجلی کردی

و برای یعقوب پیغمبرت علیه السـلام در بیت ایل تجلی کردی و به آن مجد و عظمت که بدان برای ابراهیم خلیل وفای به عهد و میثاق نمودی

و برای اسـحق علیـه السـلام به سوگنـد و برای یعقـوب به گـواهی و برای مؤمنـان عـالم به وعـده هـایت وفـا کردی و برای دعا کنندگان به نامهای مبارکت اجابت فرمودی

و به آن مجد و عظمتت که بر موسی بن عمران علیه السلام در (جایگاه عبادتش) قبه رمان پدید آمد

و بـه آن معجزاتی کـه در سـرزمین مصـر آشـکار شـد بـا بزرگی و عزت و غلبه (بر دشـمنان) به معجزات بزرگ و ادله قـوی و قدرت با عزت و باز به عزت توانا

و شأن (و مقـام) کلمه کامـل (کن) و به آن کلمـاتی که تفضـل نمودی به آنهـا برای اهـل آسـمانها و زمین و اهـل دنیـا و اهل آخرت

و به آن رحمت (واسعه) که بـدان بر جمیع خلق منت گـذاردی و به اسـتطاعت و قـدرتی که بر عالمیـان به آن اقـامه (حجت) نمودی

و به آن نور تجلی که کوه طور از دهشت آن در افتاد (و متلاشی شد)

و به علم و جلال بزرگی و بزرگواری و سطوت و جبروتت که در مقابلش زمین بپا نماند و آسمانها به زیر افتد

و عمق اکبر (اقیانوس بیکران عالم) از ترس آن مضطرب و متموج گردید و دریاهاو نهرها از جنبش باز ماند

و کوه ها فرو افتاد و زمین با همه پست و بلندیهایش از حرکت باز ایستاد و خلایق همگی تسلیم آن شدند

و بادها در جریانش از هم مضطرب گردید و آتشها در آتشکده ها خاموش شد

و بـه آن سـلطنت و پادشـاهیت کـه به قهر و غلبه (بر همه قـوای عـالم) در روزگـاران بی پایـان معروف و در آسـمانها و زمینها ستایش گردید

و به آن کلمه (رحمتت) که به صدق و حقیقت سبقت یافت (تاج کرامتش بر سـر نهاد) بر پدر ما آدم علیه السلام و فرزندانش به لطف و رحمت

و باز ای خدا از تو درخواست می کنم به آن کلمه ای که بر همه عالم غالب آمد

و به آن نور ذات مقدس که به کوه طور تجلی کردی و آن را متلاشی ساختی و موسی را بیهوش در افکندی

و به مجد و بزرگیت که در طور سینا ظاهر نمودی و به آن با بنده خود و رسولت موسی بن عمران سخن گفتی

و بطلعت نورانیت که در ساعیر

(جایگاه مناجات عیسی) بر او آشکار نمودی و بظهورت که در کوه فاران (بقرب مکه بر خاتم رسولانت) تجلی کردی (و آن تجلی با عظمت) در مقامات عالیه قدسیان

و سپاه صف زده فرشتگان و ملائکه با خشوع و تسبیح و تقدیس گویان انجام یافت

و به آن برکات کاملی که بواسطه ابراهیم خلیل خود علیه السلام در امت محمد صلی الله علیه و آله برکت و رحمت عطا کردی

و بواسطه اسحق با اخلاصت در امت عیسی علیهما السلام برکت و رحمت فرستادی

و بواسطه یعقوب بنده خاصت در امت موسی علیهما السلام برکت دادی

و از همه کاملتر به آن برکت و رحمتی که بواسطه حبیب خود حضرت محمد صلی الله علیه و آله در میان عترت و ذریت و امتش عطا فرمودی

خداوندا چنانکه ما در آن مقامات حاضر نبودیم و مشاهده ننمودیم و بچشم ندیدیم اما به همه از روی صدق و درستی ایمان آوردیم تو ای خدا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

و برکت عطا کن بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

و رحمت فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

بهترین درود و برکت و رحمتی که بر ابراهیم (ع) و آلش فرستادی

که تو ستوده صفات و بزرگواری و مقتدری که هر چه اراده کنی انجام می دهی و تو بر هر چیز توانایی

خدایا به حق این دعای شریف و به حق این نامهای مبارک که به تفسیر آن و باطن معنیش کسی آگاه نیست جز تو

که درود فرست بر

محمد (ص) و آل محمد (ع) و با من (بنده مسکینت) آن کن که تو را لایق است نه آنکه مرا سزاوار است

و گناهانم از گذشته و آینده همه را ببخش

و روزی وسیع از رزق حلالت مرا نصیب کن و از شر انسان بد و همسایه بد و همنشین بد و سلطان بد مرا کفایت فرما

که تو بر هر چیز توانا و به همه امور عالم دانایی ای پروردگار عالم این دعا را اجابت فرما.

ای خدا ای دوستدار بندگان و نعمت بخش به آنان ای آفریننده زمین و آسمان ای خدای با جلال و عظمت و بخشش و کرامت

ای مهربانترین مهربانان عالم خدایا به حق این دعای شریف

خدایا به حق این دعای شریف و به حق این اسماء مقدس که به تفسیر و تأویلش و به ظاهر و باطنش کسی جز تو آگاه نیست

که درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و خیر دنیا و آخرت مرا نصیب گردان

و با من آن کن که لایق کرم توست نه آنکه سزاوار من است و انتقام مرا از فلان پسر فلان بکش

و گناهانم را از گذشته و آینده همه را ببخش و از گناه پدر و مادر من و جمیع مردان و زنان اهل ایمان درگذر

و از رزق حلالت روزی من وسیع گردان و از شر انسان بد

و همسایه بد و سلطان بد و همنشین بد و روز بد و ساعت بد مرا کفایت کن

و از هر کس با من مکر

کند و آنکه ظلم کند

و به اهل بیت و فرزندان و برادران من و همسایگان و خویشان من از مرد و زن اهل ایمان اراده جور و ستم نماید از همه انتقام بکش

که تو بر هر چیز توانایی و به همه امور عالم دانایی ای پروردگار عالم این دعا را اجابت فرما

خدایا به حق این دعای شریف به فقیران اهل ایمان از مرد و زن غنا و ثروت مرحمت فرما

و بیماران اهل ایمان را از مرد و زن شفا و سلامتی بخش

و بر احیاء و زندگان اهل ایمان از مرد و زن لطف و کرم کن

و بر مردگان اهل ایمان از مرد و زن مغفرت و رحمت فرما

و مسافران اهل ایمان را از مرد و زن به وطنشان سالم و با سود و غنیمت برگردان

به حق رحمت واسعه ات ای مهربانترین مهربانان عالم

و درود خدا بر آقای ما محمد (ص) خاتم پیغمبران و اهل بیت طاهرینش و سلام و تحیت بسیار باد.

خدایا از تو درخواست می کنم به مقام محترم این دعا و به آنچه در آن از نامهایت مذکور نشده

و به آنچه مشتمل است از تفسیر و تدبیر که غیر تو هیچکس به آن احاطه ندارد که حاجتهای دنیا و آخرتم را برآوری.

دعای سیفی صغیر معروف به دعای قاموس

متن

ظ(دعای سیفی صغیر معروف به دعای قاموس شیخ اجل ثقه الاسلام نوری عطر الله مرقده در صحیفه ثانیه علویه آن را ذکر کرده و فرموده که از برای این دعا در کلمات ارباب طلسمات و تسخیرات شرح غریب است و از

برای او آثـار عجیبه ذکر کرده انـد و من چون اعتماد بر آن نداشـتم ذکر نکردم لکن اصل دعا را ذکر می کنم تسامحا و تأسـیا بالعلماء الاعلام و دعا این است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَبِّ أَدْخِلْنِی فِی لُجَّهِ بَحْرِ أَحَدِیَّتِکَ وَ طَمْطَامِ یَمِّ وَحْدَانِیَّتِکَ

وَ قَوِّنِی بِقُوَّهِ سَطْوَهِ سُلْطَانِ فَرْدَانِیَّتِکَ حَتَّی أَخْرُجَ إِلَی فَضَاءِ سَعَهِ رَحْمَتِکَ

وَ فِی وَجْهِی لَمَعَاتُ بَرْقِ الْقُرْبِ مِنْ آثَارِ حِمَایَتِکَ مَهِیباً بِهَیْبَتِکَ عَزِیزاً بِعِنَایَتِکَ مُتَجَلِّلاً مُکَرَّماً بِتَعْلِیمِکَ وَ تَزْکِیَتِکَ

وَ أَلْبِسْنِی خِلَعَ الْعِزَّهِ وَ الْقَبُولِ وَ سَهِّلْ لِی مَنَاهِجَ الْوُصْلَهِ وَ الْوُصُولِ وَ تَوِّجْنِی بِتَاجِ الْکَرَامَهِ وَ الْوَقَارِ

وَ أَلِّفْ بَیْنِی وَ بَیْنَ أَحِبَّائِکَ فِی دَارِ الدُّنْیَا وَ دَارِ الْقَرَارِ

وَ ارْزُقْنِی مِنْ نُورِ اسْمِکَ هَیْبَهً وَ سَطْوَهً تَنْقَادُ لِیَ الْقُلُوبُ وَ الْأَرْوَاحُ

وَ تَخْضَعُ لَدَیَّ النُّفُوسُ وَ الْأَشْبَاحُ یَا مَنْ ذَلَّتْ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَهِ وَ خَضَعَتْ لَدَیْهِ أَعْنَاقُ الْأَکَاسِرَهِ

لَا مَلْجَأَ وَ لَا مَنْجَی مِنْکَ إِلَّا إِلَیْکَ وَ لَا إِعَانَهَ إِلَّا بِکَ وَ لَا اتِّکَاءَ إِلَّا عَلَیْکَ

ادْفَعْ عَنِّی کَیْدَ الْحَاسِدِینَ وَ ظُلُمَاتِ شَرِّ الْمُعَانِدِینَ وَ ارْحَمْنِی تَحْتَ سُرَادِقَاتِ عَرْشِکَ یَا أَکْرَمَ الْأَکْرَمِینَ

أَیِّدْ ظَاهِرِی فِی تَحْصِیلِ مَرَاضِیکَ وَ نَوِّرْ قَلْبِی وَ سِرِّی بِالاِطِّلَاعِ عَلَی مَنَاهِجِ مَسَاعِیکَ

إِلَهِی کَیْفَ أَصْدُرُ عَنْ بَابِکَ بِخَیْبَهٍ مِنْکَ وَ قَدْ وَرَدْتُهُ عَلَی ثِقَهٍ بِکَ

وَ کَیْفَ تُؤْیِسُنِی (تُوئِسُنِی) مِنْ عَطَائِکَ وَ قَدْ أَمَرْتَنِی بِدُعَائِکَ وَ هَا أَنَا مُقْبِلٌ عَلَیْکَ مُلْتَجِئٌ إِلَیْکَ

بَاعِدْ بَیْنِی وَ بَیْنَ أَعْدَائِی کَمَا بَاعَدْتَ بَیْنَ أَعْدَائِی اخْتَطِفْ أَبْصَارَهُمْ عَنِّی بِنُورِ قُدْسِکَ وَ جَلَالِ مَجْدِکَ

إِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُعْطِی جَلَائِلَ النِّعَمِ الْمُکَرَّمَهِ لِمَنْ نَاجَاکَ بِلَطَائِفِ رَحْمَتِکَ

یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَیِّدِنَا وَ نَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِین

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان پروردگارا مرا

در لجه بحر (معرفت) احدیتت داخل گردان و در میان دریای وحدانیت مستغرق ساز

و به قوت اقتدار و سلطنت یگانگی خود مرا قوی گردان تا آنکه بسوی فضای رحمت واسعه ات در آیم

در حالی که از آثار حمایت و لطفت روشنایی برق قرب در رخسارم پدیدار گردد و از هیبت و سطوتت هیبتی در وجودم منعکس شود و به عنایت و تزکیه و تعلیم تو به مقام عزت و جلال و بزرگواری رسم

و مرا لباس عزت بپوشان و از مقبولان درگاهت گردان و پیمودن طرق ارتباط و وصول به حضرتت را بر من سهل فرما و سرم را به تاج کرامت و وقار سرفراز کن

و دلم را با دوستانت در دار دنیا و آخرت انس و الفت بخش

و از نور اسم مبارکت هیبت و جلالی روزی من گردان که دلها و روانها همه مرا مطیع و منقاد شوند

و جان و تنها همه نزد من خاضع گردند ای کسی که گردنکشان جبار پیش تو ذلیل و سر پادشاهان به درگاهت خاضع است

و ملجأ و پناهی از تو جز بسوی تو نیست و یاری جز به وجود تو نخواهد بود و اعتماد جز بر تو نتوان کرد

ای خدا از من مکر حسودان و ظلمت شر معاندان را رفع فرما و به حالم ترحم کن تا زیرسرا پرده های عرش تو درآیم ای کریمترین کریمان عالم

تنم را در انجام آنچه رضای توست نیرومند ساز و قلبم و باطن ذاتم را به معرفتت بر طرق سلوک بسوی خویش روشن گردان

الهی چگونه

از درگاه تو محروم برگردم و حال آنکه وارد شده ام به آن به اعتماد تو

و چگونه تو مرا از عطا و رحمت نـا منتهـایت مأیوس خواهی کرد و حال آنکه مرا به دعا امر فرمودی و اکنون من به درگاه تو روی نموده و بسویت پناه آورده ام

تو میان من و دشـمنانم دوری افکن چنانکه دوری افکندی میان دشـمنانم به نور قدس و جلال و بزرگواریت قسم که چشم آن دشمنان را از دیدن من نابینا گردان

که تو آن یکتا خدایی که عطا بخش نعمتهای بزرگ با کرامت و عزتی به هر که با تو به راز و نیاز آید به حق لطائف رحمتت

ای خدای زنده ابدی و پاینده سرمدی ای ذات با جلالت و بزرگواری

و درود فرست بر سید ما و پیغمبر ما محمد (ص) و بر همه اهل بیت او که پاکیزگان و پاکان عالمند

دعای شب ۱۵ ماه شعبان

متن

ظ(پنجم شـیخ روایت کرده از اسـماعیل بن فضـل هاشـمی که گفت تعلیم کرد مرا حضـرت صادق علیه السـلام این دعا را که بخوانم آن را در شب نیمه شعبان

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ

الْبَدِی ءُ الْبَدِيعُ لَکَ الْجَلاَلُ وَ لَکَ الْفَضْلُ وَ لَکَ الْحَمْدُ وَ لَکَ الْمَنُّ وَ لَکَ الْجُودُ

وَ لَکَ الْکَرَمُ وَ لَکَ الْأَمْرُ وَ لَکَ الْمَجْدُ وَ لَکَ الشُّکْرُ وَحْدَکَ لاَ شَرِيکَ لَکَ

يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اغْفِرْ لِی وَ ارْحَمْنِی وَ اکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی وَ اقْضِ دَيْنِی وَ وَسِّعْ عَلَيَّ فِی رِزْقِی

فَإِنَّکَ فِی هَذِهِ

اللَّيْلَهِ كُلَّ أَمْرٍ حَكِيمٍ تَفْرُقُ وَ مَنْ تَشَاءُ مِنْ خَلْقِکَ تَرْزُقُ فَارْزُقْنِی وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

فَإِنَّکَ قُلْتَ وَ أَنْتَ خَيْرُ الْقَائِلِينَ النَّاطِقِينَ وَ اسْئَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ

فَمِنْ فَضْلِکَ أَسْأَلُ وَ إِيَّاکَ قَصَدْتُ وَ ابْنَ نَبِيِّکَ اعْتَمَدْتُ وَ لَکَ رَجَوْتُ فَارْحَمْنِی يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

ای خدا تو زنده پاینده و بلند مرتبه بزرگ خالق عالمی و روزی دهنده خلق و زنده کننده و میراننده

و پدید آرنده از نو و بی سابقه جلال مخصوص توست و فضل و کرم مخصوص توست و ستایش مخصوص توست و احسان و جود و کرم مخصوص توست

و فرمانروایی و مجد و بزرگواری و شکرگزاری خاص توست یکتایی و شریک نداری

ای یگانه و ای یکتا و ای بی نیاز ای که نه فرزندی داری و نه خود فرزند کسی و نه تو را مثل و مانندی است

درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

و مرا بیامرز و به حالم ترحم کن و مهماتم را کفایت فرماو دینم را ادا و روزیم را وسیع گردان

که تو در این شب امور خلق را به حکمت بالغه همه از یکدیگر جدا ساخته و هر که را بخواهی از خلق خود روزیش فراوان کنی پس مرا روزی وسیع بخش که تو بهترین روزی دهندگانی

زیرا تو خود فرمودی و تو بهترین گویندگانی که از فضل و کرم خدا بطلبید

پس من اکنون از فضل تو درخواست می کنم و در حوایج خود قصد درگاه کرم تو می کنم و به فرزندان پیغمبرت توسل جسته و اعتماد می کنم و منحصرا به تو امیدوارم پس به

حالم ترحم فرما ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای شب ۱۵ ماه شعبان و بعد از نماز فشع

متن

ظ(یازدهم شیخ طوسی و کفعمی فرموده اند که بخواند در این شب

إِلَهِی تَعَرَّضَ لَکَ فِی هَذَا اللَّیْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَ قَصَدَکَ الْقَاصِدُونَ وَ أَمَّلَ فَضْلَکَ وَ مَعْرُوفَکَ الطَّالِبُونَ

وَ لَکَ فِی هَذَا اللَّیْلِ نَفَحَاتٌ وَ جَوَائِزُ وَ عَطَایَا وَ مَوَاهِبُ

تَمُنُّ بِهَا عَلَی مَنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِکَ وَ تَمْنَعُهَا مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنَایَهُ مِنْکَ

وَ هَا أَنَا ذَا عُبَیْدُکَ الْفَقِیرُ إِلَیْکَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَکَ وَ مَعْرُوفَکَ

فَإِنْ کُنْتَ یَا مَوْلَایَ تَفَضَّلْتَ فِی هَذِهِ اللَّیْلَهِ عَلَی أَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ وَ عُدْتَ عَلَیْهِ بِعَائِدَهٍ مِنْ عَطْفِکَ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ الْخَیِّرِینَ الْفَاضِلِینَ

وَ جُدْ عَلَیَّ بِطَوْلِکَ وَ مَعْرُوفِکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً

إِنَّ اللَّهَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوکَ کَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِی کَمَا وَعَدْتَ إِنَّکَ لَا تُخْلِفُ الْمِیعَادَ

و این دعایی است که در سحرها در عقب نماز شفع خوانده می شود

ترجمه

خدایا متعرضان خود را در این شب به تو عرضه داشتند و قاصدان به درگاهت آمدند و طالبان آرزوی فضل و احسانت دارند

و برای تو در این شب لطفها و جایزه ها و عطاها و بخشش هاست

که منت نهی بدانها به هر که خواهی از بندگانت و آنها را از آنکه بدان اعتنایی نداشته ای باز داری

اکنون من این بنده کوچك توام که به تو آرزومندم از فضل و احسانت

و اگر باشی تو ای مولای من تفضل کنی در این شب بر یکی از خلقت و عطا کنی به او جایزه ای از مهربانی خود

پس رحمت فرست بر محمد و آل محمد (ص) که پاك و پاکیزه و نیک و فاضلند

و

بر من از فضل و احسانت ببخش ای پروردگار جهانیان

و درود و رحمت خدابر محمد (ص) خاتم پیغمبران و آل او که پاکیزه اند و سلام و تحیت فراوان باد

زیرا خدا حمید و مجید است بار خدایا من تو را می خوانم همچنان که امر فرمودی پس دعایم مستجاب کن همانطور که وعده فرمودی زیرا که تو خلف وعده نمی کنی.

دعای شب ۲۱ ماه رمضان

متن

ظ(کفعمی از سید بن باقی نقل کرده که در شب بیست و یکم می خوانی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اقْسِمْ لِی حِلْماً یَسُدُّ عَنِّی بَابَ الْجَهْلِ وَ هُدًی تَمُنُّ بِهِ عَلَیَّ مِنْ کُلِّ ضَلَالَهٍ وَ غِنًی تَسُدُّ بِهِ عَنِّی بَابَ کُلِّ فَقْرٍ

وَ قُوَّهً تَرُدُّ بِهَا عَنِّی کُلَّ ضَعْفٍ وَ عِزّاً تُکْرِمُنِی بِهِ عَنْ کُلِّ ذُلٍ

وَ رِفْعَهً تَرْفَعُنِی بِهَا عَنْ کُلِّ ضَعَهٍ وَ أَمْناً تَرُدُّ بِهِ عَنِّی کُلَّ خَوْفٍ وَ عَافِیَهً تَسْتُرُنِی بِهَا عَنْ کُلِّ بَلَاءٍ

وَ عِلْماً تَفْتَحُ لِی بِهِ کُلَّ یَقِینٍ وَ یَقِیناً تُذْهِبُ بِهِ عَنِّی کُلَّ شَکٍ

وَ دُعَاءً تَبْسُطُ لِی بِهِ الْإِجَابَهَ فِی هَذِهِ اللَّیْلَهِ وَ فِی هَذِهِ السَّاعَهِ السَّاعَهِ السَّاعَهِ السَّاعَهِ یَا کَرِیمُ

وَ خَوْفاً تَنْشُرُ (تُیَسِّرُ) لِی بِهِ کُلَّ رَحْمَهٍ وَ عِصْمَهً تَحُولُ بِهَا بَیْنِی وَ بَیْنَ الذُّنُوبِ

حَتَّی أُفْلِحَ بِهَا عِنْدَ الْمَعْصُومِینَ عِنْدَکَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

ای خدا بر محمد و آل محمد درود فرست

و مرا حلمی روزی گردان که به آن حلم درگاه جهالت را به روی من ببندی و هدایتی نصیب کن که بمنت و عنایتت هر گونه ضلالت را از من دور گردانی و بینیازی عطا کن که در فقر را از هر سویی بر من مسدود کنی

و نیرویی بخش که هر ضعف و ناتوانی را از من بازگردانی و عزتی مرحمت فرما که هر ذلت و خواری را مبدل بیزرگواری فرمایی

و رفعت مقـامی بخش که مرا از هر پستی و حقـارت حفـظ گردانـد و آن ایمنی عطـا کن که بآن ایمنی ترس و خوفی را از من دور سازی و عافیتی کرامت کن که هر بلا و مصیبت را از من

دور گردانی

و علمی عطا فرما که درگاه هر یقین را به روی من بگشایی و یقینی ده که هر شک و ریب را به آن از دلم زایل گردانی

و حال دعایی اجابت کن که به اجابت قرین گردانی در همین شب و در همین ساعت همین ساعت همین ساعت ای خدای با لطف و کرم

خوف خود را در دلم فرا دار که بواسطه آن هر گونه رحمتت را برایم منتشر گردانی و مرا عصمتی از خطا و گناه بخش که به آن میان من و گناهانم حایل سازی

تا آنکه به آن عصمت نزد معصومان مظفر و سرفراز باشم به حق رحمت بی پایانت ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای شب ۲۱ماه رمضان

متن

ظ(و از جمله این دعاها است که در کافی مسندا و در مقنعه و مصباح مرسلا نقل شده که می گویی در لیله اولی یعنی در شب بیست و یکم

يَا مُولِجَ اللَّيْلِ فِی النَّهَارِ وَ مُولِجَ النَّهَارِ فِی اللَّيْلِ

وَ مُخْرِجَ الْحَیِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ مُخْرِجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَیِّ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

لَکَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْآلاَءُ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِی فِی هَذِهِ اللَّيْلَهِ فِی السُّعَدَاءِ وَ رُوحِی مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِی فِی عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِی مَغْفُورَهً

وَ أَنْ تَهَبَ لِی يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِی وَ إِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّکَّ عَنِّی

وَ تُرْضِيَنِی بِمَا قَسَمْتَ لِی وَ آتِنَا فِی الدُّنْيَا حَسَنَهً وَ فِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ

وَ ارْزُقْنِی فِيهَا ذِكْرَکَ وَ شُكْرَکَ وَ

الرَّغْبَهَ إِلَيْکَ

وَ الْإِنَابَهَ وَ التَّوْفِیقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمُ السَّلَام

ترجمه

ای خدایی که شب را درون روز و روز را درون شب پنهان ساختی

و زنده را ازمرده و مرده را از زنده بیرون آوردی ای خدایی که به هر کس خواهی بی حساب روزی دهی

ای خدا ای رحمن ای خدا ای مهربان ای خدا ای خدا ای خدا

همه نامهای نیکو مخصوص توست و نشانهای مقام بلند و بزرگی و هر انعام و احسان به تو اختصاص دارد از تو درخواست می کنم که بر محمد و آلش رحمت فرستی

و نام مرا در این شب در صف اهل سعادت ثبت فرمایی و روح مرا با شهیدان (راه خدا) محشور سازی و طاعتم را در مقام علیین رسانی و از کار زشتم درگذری

و مقام یقینی که هیچ از قلبم جدا نشود و ایمانی که شک و ریب را از من دور سازد

به من عطا کنی و به هر چه نصیبم فرموده ای راضی و خشنودم سازی و ما را در دنیا هر چه نیکوست و در آخرت هر چه نیکوست عطا فرمایی و از آتش سوزان دوزخ نگاه داری

و در این ماه مرا شکر و ذکر و شوق لقای خود

و توبه و انابه به درگاهت نصیبت گردانی و مرا موفق سازی بر آنچه محمد و آل محمد علیهم السلام را توفیق عطا فرمودی.

دعای شب ۲۲ ماه رمضان

متن

ظ(دعای شب بیست و دوم

یَا سَالِخَ النَّهَارِ مِنَ اللَّیْلِ فَإِذَا نَحْنُ مُظْلِمُونَ

وَ مُجْرِیَ الشَّمْسِ لِمُسْتَقَرِّهَا بِتَقْدِیرِکَ یَا عَزِیزُ یَا عَلِیمُ وَ مُقَدِّرَ الْقَمَرِ مَنَازِلَ حَتَّی عَادَ کَالْعُرْجُونِ الْقَدِیمِ

یَا نُورَ کُلِّ نُورٍ وَ مُنْتَهَی کُلِّ رَغْبَهٍ وَ وَلِیَّ کُلِّ نِعْمَهٍ

يَا

اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا اللَّهُ يَا قُدُّوسُ يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا فَرْدُ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْآلاَءُ

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ (عَلَى) أَهْلِ بَيْتِهِ

وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَهِ فِي السُّعَدَاءِ وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَهً

وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَ تُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي

وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَهً وَ فِي الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ

وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَهَ إِلَيْكَ

وَ الْإِنَابَهَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَام

ترجمه

ای آنکه روز روشن را از شب تار برآوردی تا جهان بر ما تاریک شدی

و ای آنکه سیر خورشید را به حکم تقدیرت به مدار خود به گردش آوردی ای ذات با عزت و ای دانای مطلق ای آنکه گردش ماه را منزلهای معین مقدر فرمودی تا آنکه مانند شاخه خرما به منزل اول بازگردد

ای روشنی بخش هر نور و ای منتهای هر آرزو و صاحب هر نعمت

ای خدای رحمن ای پاک از هر نقص و عیب ای ذات یکتا و یگانه و فرد

ای خدا ای خدا ای خدا نامهای نیکو مخصوص توست و نشانهای مقام بلند و بزرگی و هر انعام و احسان به تو اختصاص دارد

از تو درخواست می کنم که بر محمد و آلش درود فرستی

و نام مرا در این شب در صف اهل سعادت ثبت فرمایی و روح مرا با شهیدان محشور سازی و طاعتم

را در مقام علیین رسانی و از اعمال زشتم در گذری

و مقام یقینی که هرگز از قلبم جدا نشود و ایمانی که هر شک و ریب را از من دور سازد به من عطا کنی و به هر چه نصیبم فرموده ای راضی و خوشنودم سازی

و ما را در دنیا هر چه نیکوست و در آخرت هر چه نیکوست عطا فرمایی و از آتش سوزان دوزخ نگاهداری

و در این ماه مرا شکر و ذکر و شوق لقای خود

و توبه و انابه به درگاهت نصیب گردانی و هر آنچه محمد و آل محمد علیهم السلام را توفیق عطا فرمودی موفق سازی

دعای شب ۲۳ ماه رمضان

متن

ظ(دعای شب بیست و سوم

یَا رَبَّ لَیْلَهِ الْقَدْرِ وَ جَاعِلَهَا خَیْراً مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

وَ رَبَّ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ وَ الْجِبَالِ وَ الْبِحَارِ وَ الظُّلَمِ وَ الْأَنْوَارِ وَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ

یَا بَارِئُ یَا مُصَوِّرُ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا اللَّهُ یَا رَحْمَانُ

یَا اللَّهُ یَا قَیُّومُ یَا اللَّهُ یَا بَدِیعُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ

لَکَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَی وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْیَا وَ الْکِبْرِیَاءُ وَ الْآلَاءُ

أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِی فِی هَذِهِ اللَّیْلَهِ فِی السُّعَدَاءِ وَ رُوحِی مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِی فِی عِلِّیِّینَ وَ إِسَاءَتِی مَغْفُورَهً

وَ أَنْ تَهَبَ لِی یَقِیناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِی وَ إِیمَاناً یُذْهِبُ الشَّکَّ عَنِّی وَ تُرْضِیَنِی بِمَا قَسَمْتَ لِی

وَ آتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَهً وَ فِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِیقِ

وَ ارْزُقْنِی فِیهَا ذِکْرَکَ وَ شُکْرَکَ وَ الرَّغْبَهَ إِلَیْکَ

وَ الْإِنَابَهَ وَ التَّوْبَهَ وَ التَّوْفِیقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَام

ترجمه

ای خدای شب قدر و ای آنکه مقام شب قدر را بهتر از هزار ماه گردانیدی

و ای خدای شب و روز و کوه و دریا و ظلمت و نور و زمین و آسمان

ای آفریننده ای صورت آفرین ای با مهر و عطوفت و نعمت ای خدا ای مهربان

ای خدا ای قائم و نگهبان ای خدای آفریننده بدایع ای خدا ای خدا ای خدا

نامهای نیکو مخصوص توست و نشانهای مقام بلند و بزرگی و هر انعام و احسان به تو اختصاص دارد

از تو درخواست می کنم که بر محمد و آل محمد درود فرستی

و نام مرا در این شب در صف اهل سعادت

ثبت فرمایی و روح مرا با شهیدان محشور سازی و طاعتم را در مقام علیین رسانی و از اعمال زشتم درگذری

و مقام یقینی که هرگز از قلبم جدا نشود و ایمانی که هر شک را از من دور سازد به من عطا کنی و به هر چه نصیبم فرموده ای راضی و خشنودم سازی

و ما را در دنیا هر چه نیکو است و در آخرت هر چه نیکو است عطا فرمایی و از آتش سوزان دوزخ نگاهداری

و در این ماه مرا ذکر و شکر و شوق لقای خود

و توبه و انابه به درگاهت نصیب گردانی و هر آنچه محمد و آل محمد را توفیق عطا فرمودی موفق سازی

دعای شب ۲۴ ماه رمضان

متن

ظ(دعای شب بیست و چهارم

يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ وَ جَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَناً وَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ حُسْبَاناً يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ

يَا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ وَ الْقُوَّةِ وَ الْحَوْلِ وَ الْفَضْلِ وَ الْإِنْعَامِ وَ الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا اللَّهُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا اللَّهُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْآلَاءُ

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ

وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَةً

وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَاناً يَذْهَبُ بِالشَّكِّ عَنِّي وَ رِضًى بِمَا قَسَمْتَ لِي

وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ

وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ

وَ الْإِنَابَةَ وَ التَّوْبَةَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً

وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِم

ترجمه

ای آنکه صبح را گریبان شکافتی و شام را برای سکونت و آرامش خلقان مقرر داشتی و خورشید و ماه را به حسابی منظم گرد عالم به گردش آوردی ای با عزت و اقتدار ای دانا

ای صاحب نعمت و احسان و قدرت بی پایان و فضل و انعام و جلال و بزرگواری

ای خدا ای مهربان ای خدا ای یکتای بی همتا ای خدا ای پیدا ای پنهان ای زنده ابد

که جز تو خدا در ملک وجود نیست اسماء نیکو مخصوص توست و نشانهای مقام بلند و بزرگی و هر انعام و احسان به تو اختصاص دارد

از تو درخواست می کنم که بر محمد و آلش درود فرستی و نام مرا در این شب در صف اهل سعادت ثبت فرمایی

و روح مرا با شهیدان محشور سازی و طاعتم را در مقام علیین رسانی و از اعمال زشتم درگذری

و مقام یقینی که هرگز از قلبم جدا نشود و ایمانی که هر شکی را از من دور سازد به من عطا کنی و به هر چه نصیبم فرموده ای راضی و خشنودم سازی

و ما را در دنیا هر چه نیکوست و در آخرت هر چه نیکوست عطا فرمایی و از آتش سوزان دوزخ نگاهداری

و در این ماه مرا ذکر و شکر و شوق لقای خود

و توبه و انابه به درگاهت نصیب گردانی و آنچه محمد و آل محمد علیهم السلام توفیق عطا فرمودی مرا موفق سازی.

دعای شب ۲۵ ماه رمضان

متن

ظ(دعای شب بیست و پنجم

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِبَاساً وَ النَّهَارِ مَعَاشاً وَ الْأَرْضِ مِهَاداً وَ الْجِبَالِ

أَوْتَاداً

يَا اللَّهُ يَا قَاهِرُ يَا اللَّهُ يَا جَبَّارُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ

يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

يَا اللَّهُ لَکَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى و الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْآلَاءُ

أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَهِ فِي السُّعَدَاءِ

وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَهً

وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّکَّ عَنِّي وَ رِضًى بِمَا قَسَمْتَ لِي

وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَهً وَ فِي الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ

وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَکَ وَ شُكْرَکَ وَ الرَّغْبَهَ إِلَيْکَ

وَ الْإِنَابَهَ وَ التَّوْبَهَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَام

ترجمه

ای خدایی که شب تاریک را لباس ظلمت جهان و روز روشن را برای نظم معاش جهانیان مقرر داشتی و زمین رابستر آسایش خلق و کوهها را نگهبان قرار دادی

ای خدا ای قاهر ای خدا ای غالب ای خدا ای شنوا

ای خدا ای خدای نزدیک به خلق ای خدا ای اجابت کننده دعا ای خدا ای خدا

ای خدا نامهای نیکو مخصوص توست و نشانهای مقام بلند و بزرگی و هر انعام و احسان به تو اختصاص دارد

از تو درخواست می کنم که بر محمد و آلش درود فرستی و نام مرا در این شب در صف اهل سعادت ثبت فرمایی

و روح مرا با شهیدان محشور سازی و طاعتم را در مقام علیین رسانی و از اعمال زشتم درگذری

و مقام یقینی که هرگز از قلبم جدا نشود و ایمانی که هر شک

و زیب را از من دور سازد به من عطا کنی و به هر چه نصیبم فرموده ای راضی و خشنودم سازی

و ما را در دنیا هر چه نیکو است و در آخرت هر چه نیکو است عطا فرمایی و ما را از آتش سوزان دوزخ نگاهداری

و در این ماه شکر و ذکر و شوق لقای خود

و توبه و انابه به درگاهت نصیب گردانی و بر آنچه محمد و آل محمد علیهم السلام را توفیق عطا فرمودی موفق سازی.

دعای شب ۲۶ ماه رمضان

متن

ظ(دعای شب بیست و ششم

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ آيَتَيْنِ

يَا مَنْ مَحَا آيَةَ اللَّيْلِ وَ جَعَلَ آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْهُ وَ رِضْوَاناً يَا مُفَصِّلَ كُلِّ شَيْ ءٍ تَفْصِيلًا

يَا مَاجِدُ يَا وَهَّابُ يَا اللَّهُ يَا جَوَادُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْآلَاءُ

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَهِ فِي السُّعَدَاءِ

وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَةً

وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَ تُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي

وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَهِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ

وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ

وَ الْإِنَابَةَ وَ التَّوْبَةَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِم

ترجمه

ای خدایی که شب و روز را دو نشانه قدرت خود قرار دادی

و نشانه شب محو و تیره ساختی و نشانه روز را تابان و درخشان نمودی تا از فضل و کرمت خلق روزی طلبند و رضای تو جویند ای آنکه هر چیز را تو حد و فصل کامل معین کردی

ای صاحب مجد و کرم ای بخشنده بی عوض ای خدا ای صاحب جود و عطا ای خدا ای خدا

نامهای نیکو مخصوص توست و نشانهای مقام بلند و بزرگی و هر انعام و احسان به تو اختصاص دارد

از تو درخواست می کنم که بر محمد و آلش درود فرستی و نام مرا در این شب در صف اهل سعادت ثبت فرمایی

و روح مرا

با شهیدان محشور سازی و طاعتم را در مقام علیین رسانی و از اعمال زشتم درگذری

و مقام یقینی که هرگز از قلبم جدا نشود و ایمانی که هر شک و ریب را از من دور سازد به من عطا کنی و به هر چه نصیبم فرموده ای راضی و خشنودم سازی

و ما را در دنیا هر چه نیکوست و در آخرت هر چه نیکو است عطا فرمایی و از آتش سوزان دوزخ نگاهداری

و در این ماه مرا شکر و ذکر و شوق لقای خود

و توبه و انابه به درگاهت نصیب گردانی و بر آنچه محمد و آل محمد علیهم السلام را توفیق عطا فرمودی موفق سازی.

دعای شب ۲۷ ماه رجب

متن

یخ کفعمی در بلد الامین فرموده که در شب مبعث این دعا را بخوانند

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِالتَّجَلِّی (بِالنَّجْلِ) الْأَعْظَمِ فِی هَذِهِ اللَّیْلَهِ مِنَ الشَّهْرِ الْمُعَظَّمِ وَ الْمُرْسَلِ الْمُکَرَّمِ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا أَنْتَ بِهِ مِنَّا أَعْلَمُ یَا مَنْ یَعْلَمُ وَ لاَ نَعْلَمُ

اللَّهُمَّ بَارِکْ لَنَا فِی لَیْلَتِنَا هَذِهِ الَّتِی بِشَرَفِ الرِّسَالَهِ فَضَّلْتَهَا وَ بِکَرَامَتِکَ أَجْلَلْتَهَا

وَ بِالْمَحَلِّ الشَّرِیفِ أَحْلَلْتَهَا اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَسْأَلُکَ بِالْمَبْعَثِ الشَّرِیفِ وَ السَّیِّدِ اللَّطِیفِ وَ الْعُنْصُرِ الْعَفِیفِ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَجْعَلَ أَعْمَالَنَا فِی هَذِهِ اللَّیْلَهِ وَ فِی سَائِرِ اللَّیَالِی مَقْبُولَهً

وَ ذُنُوبَنَا مَغْفُورَهً وَ حَسَنَاتِنَا مَشْکُورَهً وَ سَیِّئَاتِنَا مَسْتُورَهً وَ قُلُوبَنَا بِحُسْنِ الْقَوْلِ مَسْرُورَهً وَ أَرْزَاقَنَا مِنْ لَدُنْکَ بِالْیُسْرِ مَدْرُورَهً

اللَّهُمَّ إِنَّکَ تَرَی وَ لاَ تُرَی وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَی وَ إِنَّ إِلَیْکَ الرُّجْعَی

وَ الْمُنْتَهَی وَ إِنَّ لَکَ الْمَمَاتَ وَ الْمَحْیَا وَ إِنَّ لَکَ الْآخِرَهَ وَ الْأُولَی

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِکَ أَنْ نَذِلَّ

وَ نَخْزَى وَ أَنْ نَأْتِيَ مَا عَنْهُ تَنْهَى

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ نَسْتَعِيذُ بِكَ مِنَ النَّارِ فَأَعِذْنَا مِنْهَا بِقُدْرَتِكَ

وَ نَسْأَلُكَ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ فَارْزُقْنَا بِعِزَّتِكَ

وَ اجْعَلْ أَوْسَعَ أَرْزَاقِنَا عِنْدَ كِبَرِ سِنِّنَا وَ أَحْسَنَ أَعْمَالِنَا عِنْدَ اقْتِرَابِ آجَالِنَا

وَ أَطِلْ فِي طَاعَتِكَ وَ مَا يُقَرِّبُ إِلَيْكَ وَ يُحْظِي عِنْدَكَ وَ يُزْلِفُ لَدَيْكَ أَعْمَارَنَا

وَ أَحْسِنْ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِنَا وَ أُمُورِنَا مَعْرِفَتَنَا وَ لاَ تَكِلْنَا إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَيَمُنَّ عَلَيْنَا

وَ تَفَضَّلْ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا لِلدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ

وَ ابْدَأْ بِآبَائِنَا وَ أَبْنَائِنَا وَ جَمِيعِ إِخْوَانِنَا الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْنَاكَ لِأَنْفُسِنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَ مُلْكِكَ الْقَدِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلاَّ الْعَظِيمُ

اللَّهُمَّ وَ هَذَا رَجَبٌ الْمُكَرَّمُ الَّذِي أَكْرَمْتَنَا بِهِ أَوَّلُ أَشْهُرِ الْحُرُمِ أَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ

فَلَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُودِ وَ الْكَرَمِ

فَأَسْأَلُكَ بِهِ وَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلاَ يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ أَنْ تَجْعَلَنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَ الْآمِلِينَ فِيهِ لِشَفَاعَتِكَ

اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَ اجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ

فِي ظِلٍّ ظَلِيلٍ وَ مُلْكٍ جَزِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

اللَّهُمَّ اقْلِبْنَا مُفْلِحِينَ مُنْجِحِينَ غَيْرَ مَغْضُوبٍ عَلَيْنَا وَ لاَ ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَ بِوَاجِبِ رَحْمَتِكَ السَّلاَمَهَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ

وَ الْغَنِيمَهَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّهِ وَ النَّجَاهَ مِنَ النَّارِ

اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَ دَعَوْتُكَ وَ سَأَلَكَ السَّائِلُونَ وَ سَأَلْتُكَ وَ طَلَبَ إِلَيْكَ الطَّالِبُونَ وَ طَلَبْتُ إِلَيْكَ

اللَّهُمَّ أَنْتَ الثِّقَهُ وَ الرَّجاءُ وَ إِلَيْکَ مُنْتَهی الرَّغْبَهِ فِی الدُّعَاءِ

اللَّهُمَّ فَصَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلِ الْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَ النُّورَ فِي بَصَرِي وَ النَّصِيحَهَ فِي صَدْرِي

وَ ذِكْرَكَ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ عَلَى لِسَانِي وَ رِزْقاً وَاسِعاً غَيْرَ مَمْنُونٍ وَ لاَ مَحْظُورٍ

فَارْزُقْنِي وَ بَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي وَ اجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس به سجده برو و بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِمَعْرِفَتِهِ وَ خَصَّنَا بِوِلاَيَتِهِ وَ وَفَّقَنَا لِطَاعَتِهِ شُكْراً شُكْراً

صد مرتبه

پس سر از سجده بردار و بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي قَصَدْتُكَ بِحَاجَتِي وَ اعْتَمَدْتُ عَلَيْكَ بِمَسْأَلَتِي وَ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِأَئِمَّتِي وَ سَادَتِي

اللَّهُمَّ انْفَعْنَا بِحُبِّهِمْ وَ أَوْرِدْنَا مَوْرِدَهُمْ وَ ارْزُقْنَا مُرَافَقَتَهُمْ وَ أَدْخِلْنَا الْجَنَّهَ فِي زُمْرَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و این دعا را سید برای روز مبعث ذکر کرده

ترجمه

پروردگارا از تو درخواست می کنم به حق بزرگترین تجلی تو در این شب و این ماه بزرگ (رجب) و فرستاده گرامی

که درود فرستی بر محمد و آل محمد و آلش و اینکه بیامرزی گناهانی را که تو از ما به آنها داناتری ای آنکه تو دانایی و ما نادانیم

ای خدا برکت به ما عطا کن در این شبی که بر سایر شبها فضیلتش دادی بواسطه شرف رسالت و به کرم خودجلالش بخشیدی

و به مقام شرافتش در آوردی خدایا ما از تو درخواست می کنیم به این مبعث با شرافت و سید با لطف و مهر و آن عنصر عفیف

که درود بر محمد و آلش فرستی و اعمال ما را در این شب و دیگر شبها مقبول گردانی

و از گناهان ما در گذری و اعمال نیک ما را پاداش نیکو دهی و اعمال بد

ما را مستور سازی و دلهای ما را به حسن قول (و مژده بهشت) شاد گردانی و روزی ما را از جانب خود به آسانی فراوان کنی

ای خدا تو همه ما را می بینی و هیچکس تو را نخواهد دید و تو در بلندترین منظری و بازگشت همه و پایان تمام بسوی توست

و مرگ و زندگی و دنیا و آخرت از توست

ای خدا ما به تو پناه می بریم از ذلت و خواری و از آنکه چیزی را که نهی کرده ای بجای آریم

ای خدا ما از رحمت و لطفت از تو درخواست بهشت می کنیم و به کرم تو از آتش دوزخ پناه می جوییم پس ما را به قدرتت پناه بخش

و از تو درخواست حور العین می کنیم به عزتت نصیب ما گردان

و روزی وسیعتر را هنگام پیری ما قرار ده و در آخر عمر اعمال ما را نیکو گردان

در طاعتت و عمر ما را دراز کن در آنچه ما را به تو نزدیک کند و بهره مند و مقرب گرداند

و ما را در هر حال و هر کار معرفت کامل عطا فرما و به هیچ یک از خلقت وامگذار تا بر ما منت گذارد

و به فضل و کرم تام حوایج دنیا و آخرت ما را برآور

و آنچه را ما بر خود از تو درخواست نمودیم اول به پدران و فرزندان و برادران ایمانی ما عطا کن ای مهربانترین مهربانان عالم

خدایا ما از تو درخواست می کنیم به حق اسم اعظمت و سلطنت ابدیت درود فرستی بر محمد (ص) و

آلش

و گناه بزرگ ما را ببخشی که گناه بزرگ ما را جز بزرگ کسی نمی بخشد

ای خدا و این ماه رجب گرامی است که تو به ما کرامت فرمودی و نخستین ماه حرام است که میان امتها به ما از کرمت عطا کردی

پس تو را سپاس می کنم ای صاحب جود و کرم

پس از تو درخواست می کنم به حرمت این ماه و به حق اسم اعظم اعظم اعظمت و بزرگتر و گرامی ترت که تو او را خلق کردی و در سایه تو قرار و آرام یافت و از تو بسوی غیر تو بیرون نگردید

درخواست می کنم که درود فرستی بر محمد و اهل بیت پاک او و اینکه ما را هم از آنان که در این ماه به طاعتت پرداختند و چشم امید به شفاعتت دارند قرار دهی

ای خدا ما را به راه راست هدایت فرما و آرامگاه ما را نزد خود بهترین آرامگاه قرار ده

در سایه ابدی رحمتت و ملک با عظمت آخرتت که تو ما را کافی هستی و بهترین وکیل و نگهبان مایی

خدایا ما را از اهل فلاح و رستگاران عالم گردان نه از غضب شدگان و گمراهان به حق رحمت بی پایانت ای مهربانترین مهربانان عالم

خدایا از تو درخواست می کنم به حق مغفرتت که بر خود فرض کردی و به رحمتت که بر خویش واجب گردانیدی که مرا از هر گناه سالم بدار

و به هر کار نیک بهره مند ساز و به بهشتت کامیاب گردان و از دوزخم نجات بخش

ای خدا من هم چون

همه اهل دعا تو را خوانـدم و چون دیگر درخواست کننـدگان از تودرخواست کردم وماننـد سایر حاجت منـدان از تو حاجت طلبیدم

خدایا تویی مایه اطمینان و امید خلق و منتهای رغبت و آرزوی عالم در دعا و تضرع به درگاه توست

خدایا پس درود فرست بر محمد و آلش و قلبم را یقین و دیده ام را نور و سینه ام را صدق و صفا کرامت کن

و ذکرت را شب و روز بر زبان من جاری ساز و رزق وسیع بی خطر و بی منت خلق پس تو مرا روزی ده

و در هر چـه روزیـم کردی برکـت بخش و ذاتـم را مسـتغنی از خلـق و بـه آنچه نزد تـوست مشـتاق گردان به حـق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

ستایش خـدای را که ما را به معرفتش هـدایت کرد و به دوستی و محبتش مخصوص گردانید و به طاعتش موفق داشت خدا را شکر

خدایا حاجتم را به درگاه تو آوردم و بر انجام درخواستم به تو اعتماد یافتم و بوسیله پیشوایان و بزرگان دین به تو روی آوردم

خـدایا ما را به دوستی آنها سودمند گردان و در منزلگاه آنان جای ده و رفاقتشان را نصـیب ما کن و در زمره آن بزرگواران ما را به بهشت داخل ساز و به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای شب ۲۷ ماه رمضان

متن

ظ(دعای شب بیست و هفتم

يَا مَادَّ الظِّلِّ وَ لَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهُ سَاكِناً وَ جَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ثُمَّ قَبَضْتَهُ (إِلَيْكَ) قَبْضاً يَسِيراً

يَا ذَا الْجُودِ وَ الطَّوْلِ وَ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْآلَاءِ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

لَا إِلَهَ إِلَّا

أَنْتَ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ

يَا اللَّهُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

لَکَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْآلاءُ

أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَهِ فِي السُّعَدَاءِ

وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَهً

وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّکَّ عَنِّي وَ تُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي

وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَهً وَ فِي الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ

وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَکَ وَ شُكْرَکَ وَ الرَّغْبَهَ إِلَيْکَ

وَ الْإِنَابَهَ وَ التَّوْبَهَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِم

ترجمه

ای آنکه سایه خورشید را منبسط نمودی تا همه را فرا گرفت و اگر خواستی ساکن ساختی و خورشید را رهبر آن گردانیدی و پس از انبساط و فرا گرفتن عالم باز اندک اندک قبض کردی

ای صاحب جود و کرم و بزرگواری و نعمتهای ظاهر و باطن تویی

که جز تو خدایی نیست دانای عالم غیب و شهودی و بخشنده و مهربانی

خدایی جز تو نیست ای ذات پاک از هر آلایش ای منزه از هر عیب ای برتر از هر چه هست ای مقتدر و قاهر و غالب ای متکبر

ای خدا ای آفریننده ای پدید آرنده ای نگارنده صورتهای خلق ای خدا ای خدا ای خدا

نامهای نیکو مخصوص توست و نشانهای مقام بلند و بزرگی و هر انعام و احسان به تو اختصاص دارد

از تو

درخواست می کنم که بر محمد و آلش درود فرستی و نام مرا در این شب در صف اهل سعادت ثبت فرمایی

و روح مرا با شهیدان محشور سازی و طاعتم را در مقام علیین رسانی و از اعمال زشتم درگذری

و مقام یقینی که هرگزاز قلبم جدا نشود و ایمانی که هر شک و ریب را از من دور سازد به من عطا کنی و به هر چه قسمت و نصیبم فرموده ای راضی و خشنودم سازی

و ما را در دنیا هر چه نیکوست و در آخرت هر چه نیکوست عطا فرمایی و از آتش سوزان دوزخ نگاهداری

و در این ماه مرا شکر و ذکر و شوق لقای خود

و توبه و انابه به درگاهت نصیب فرمایی و بر آنچه محمد و آل محمد علیهم السلام را توفیق عطا فرمودی موفق سازی.

دعای شب ۲۸ ماه رمضان

متن

ظ(دعای شب بیست و هشتم

يَا خَازِنَ اللَّيْلِ فِي الْهَوَاءِ وَ خَازِنَ النُّورِ فِي السَّمَاءِ

وَ مَانِعَ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلاَّ بِإِذْنِهِ وَ حَابِسَهُمَا أَنْ تَزُولاَ

يَا عَلِيمُ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا دَائِمُ يَا اللَّهُ يَا وَارِثُ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْآلاَءُ

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَةً

وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَ تُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي

وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ

وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ

وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَهَ إِلَيْكَ

وَ الْإِنَابَهَ وَ التَّوْبَهَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِم

ترجمه

ای آنکه شب تار را در آسمان و نور را در فضا مخزون کردی

و سقف آسمان را از افتادن بر زمین جز به فرمانت نگاهداری و از زوال و فنا حفظ گردانی

ای دانا ای بزرگ ای آمرزنده ای دائم ابدی ای خدا ای وارث خلق پس از مرگ ای برانگیزنده مردگان از قبرها

ای خدا ای خدا نامهای نیکو مخصوص توست و نشانهای مقام بلند و بزرگی و هر انعام و احسان به تو اختصاص دارد

از تو درخواست می کنم که بر محمد و آلش درود فرستی

و نام مرا در این شب در صف اهل سعادت ثبت فرمایی و روح مرا با شهیدان محشور سازی و طاعتم را در مقام علیین رسانی و از اعمال زشتم درگذری

و مقام یقینی که هرگز از قلبم جدا نشود و ایمانی که هر شک و ریب را از من دور سازد به من عطا کنی و به هر چه نصیبم فرموده ای راضی و خشنودم سازی

و ما را در دنیا هر چه نیکوست و در آخرت هر چه نیکوست عطا فرمایی و از آتش سوزان دوزخ نگاهداری

و در این ماه مراشکر و ذکر و شوق لقای خود

و توبه و انابه به درگاهت نصیب فرمایی و بر آنچه محمد و آل محمد علیهم السلام را توفیق عطا فرمودی موفق سازی.

دعای شب ۲۹ ماه رمضان

متن

ظ(دعای شب بیست و نهم

يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَ مُكَوِّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ وَ سَيِّدَ السَّادَاتِ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا أَقْرَبَ إِلَيَّ مِنْ

حَبْلِ الْوَرِيدِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْآلاَءُ

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَهِ فِي السُّعَدَاءِ وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَةً

وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَ تُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي

وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَهِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ

وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَهَ إِلَيْكَ

وَ الْإِنَابَهَ وَ التَّوْبَهَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِم

ترجمه

ای آنکه شب را گرد روز و روز را گرد شب می گردانی ای دانا و ای حکیم ای شاه شاهان و بزرگ بزرگان عالم وجود

خدایی جز تو در ملک هستی نیست ای که به من از رگ گردن نزدیکتری ای خدا ای خدا ای خدا

نامهای نیکو مخصوص توست و نشانهای مقام بلند و بزرگی و هر انعام و احسان به تو اختصاص دارد

از تو درخواست می کنم که بر محمد و آلش درود فرستی

و نام مرا در این شب در صف اهل سعادت ثبت فرمایی و روح مرا با شهیدان محشور سازی و طاعتم را در مقام علیین رسانی و از اعمال زشتم در گذری

و مقام یقینی که هرگز از قلبم جدا نشود و ایمانی که هر شک و ریب را از من دور سازد به من عطا کنی و به آنچه نصیبم فرموده ای راضی و خشنودم سازی

و ما را در دنیا هر چه نیکوست

و در آخرت هر چه نیکوست عطا فرمایی و از آتش سوزان دوزخ نگاهداری

و در این ماه مرا ذکر و شکر و شوق و لقای خود

و توبه و انابه به درگاهت نصیب گردانی و بر آنچه محمد و آل محمد علیهم السلام را توفیق عطا فرمودی موفق سازی.

دعای شب اول ماه شعبان

متن

ظ(و شیخ و سید بعد از این نماز این دعا را نقل کرده اند

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ يَا مَلِكُ يَا اللَّهُ يَا قُدُّوسُ يَا اللَّهُ

يَا سَلاَمُ يَا اللَّهُ يَا مُؤْمِنُ يَا اللَّهُ يَا مُهَيْمِنُ يَا اللَّهُ يَا عَزِيزُ يَا اللَّهُ

يَا جَبَّارُ يَا اللَّهُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اللَّهُ يَا خَالِقُ يَا اللَّهُ يَا بَارِئُ يَا اللَّهُ يَا مُصَوِّرُ يَا اللَّهُ

يَا عَالِمُ يَا اللَّهُ يَا عَظِيمُ يَا اللَّهُ يَا عَلِيمُ يَا اللَّهُ يَا كَرِيمُ يَا اللَّهُ يَا حَلِيمُ يَا اللَّهُ

يَا حَكِيمُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا اللَّهُ يَا بَصِيرُ يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبُ يَا اللَّهُ

يَا جَوَادُ يَا اللَّهُ يَا مَاجِدُ يَا اللَّهُ يَا مَلِيُّ يَا اللَّهُ يَا وَفِيُّ يَا اللَّهُ يَا مَوْلَى يَا اللَّهُ

يَا قَاضِي يَا اللَّهُ يَا سَرِيعُ يَا اللَّهُ يَا شَدِيدُ يَا اللَّهُ يَا رَءُوفُ يَا اللَّهُ يَا رَقِيبُ يَا اللَّهُ

يَا مَجِيدُ يَا اللَّهُ يَا حَفِيظُ يَا اللَّهُ يَا مُحِيطُ يَا اللَّهُ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا اللَّهُ

يَا أَوَّلُ يَا اللَّهُ يَا آخِرُ يَا اللَّهُ يَا ظَاهِرُ يَا اللَّهُ يَا بَاطِنُ يَا اللَّهُ يَا فَاخِرُ يَا اللَّهُ يَا قَاهِرُ يَا اللَّهُ

يَا رَبَّاهْ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهْ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهْ يَا اللَّهُ يَا وَدُودُ يَا اللَّهُ يَا نُورُ يَا اللَّهُ

يَا

رَافِعُ يَا اللَّهُ يَا مَانِعُ يَا اللَّهُ يَا دَافِعُ يَا اللَّهُ يَا فَاتِحُ يَا اللَّهُ يَا نَفَّاحُ (نَفَّاعُ) يَا اللَّهُ

يَا جَلِيلُ يَا اللَّهُ يَا جَمِيلُ يَا اللَّهُ يَا شَهِيدُ يَا اللَّهُ

يَا شَاهِدُ يَا اللَّهُ يَا مُغِيثُ يَا اللَّهُ يَا حَبِيبُ يَا اللَّهُ

يَا فَاطِرُ يَا اللَّهُ يَا مُطَهِّرُ يَا اللَّهُ يَا مَلِكُ (مَلِيكُ) يَا اللَّهُ يَا مُقْتَدِرُ يَا اللَّهُ يَا قَابِضُ يَا اللَّهُ

يَا بَاسِطُ يَا اللَّهُ يَا مُحْيِي يَا اللَّهُ يَا مُمِيتُ يَا اللَّهُ يَا بَاعِثُ يَا اللَّهُ يَا وَارِثُ يَا اللَّهُ

يَا مُعْطِي يَا اللَّهُ يَا مُفْضِلُ يَا اللَّهُ يَا مُنْعِمُ يَا اللَّهُ يَا حَقُّ يَا اللَّهُ يَا مُبِينُ يَا اللَّهُ

يَا طَيِّبُ يَا اللَّهُ يَا مُحْسِنُ يَا اللَّهُ يَا مُجْمِلُ يَا اللَّهُ يَا مُبْدِئُ يَا اللَّهُ يَا مُعِيدُ يَا اللَّهُ

يَا بَارِئُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيعُ يَا اللَّهُ يَا هَادِي يَا اللَّهُ يَا كَافِي يَا اللَّهُ يَا شَافِي يَا اللَّهُ

يَا عَلِيُّ يَا اللَّهُ يَا عَظِيمُ يَا اللَّهُ يَا حَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا مَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا ذَا الطَّوْلِ يَا اللَّهُ

يَا مُتَعَالِي يَا اللَّهُ يَا عَدْلُ يَا اللَّهُ يَا ذَا الْمَعَارِجِ يَا اللَّهُ يَا صَادِقُ يَا اللَّهُ

يَا صَدُوقُ يَا اللَّهُ يَا دَيَّانُ يَا اللَّهُ يَا بَاقِي يَا اللَّهُ يَا وَاقِي يَا اللَّهُ

يَا ذَا الْجَلَالِ يَا اللَّهُ يَا ذَا الْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ

يَا مَحْمُودُ يَا اللَّهُ يَا مَعْبُودُ يَا اللَّهُ يَا صَانِعُ يَا اللَّهُ يَا مُعِينُ يَا اللَّهُ يَا مُكَوِّنُ يَا اللَّهُ

يَا فَعَّالُ يَا اللَّهُ يَا لَطِيفُ يَا اللَّهُ يَا غَفُورُ يَا اللَّهُ (يَا جَلِيلُ يَا اللَّهُ)

يَا شَكُورُ يَا اللَّهُ يَا نُورُ يَا اللَّهُ يَا قَدِيرُ (قَدِيمُ) يَا اللَّهُ

يَا رَبَّاهْ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهْ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهْ يَا اللَّهُ

يَا رَبَّاهْ يَا اللَّهُ

يَا رَبَّاهْ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهْ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهْ يَا اللَّهُ

يَا رَبَّاهْ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهْ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهْ يَا اللَّهُ

أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَمُنَّ عَلَيَّ بِرِضَاکَ وَ تَعْفُوَ عَنِّي بِحِلْمِکَ

وَ تُوَسِّعَ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِکَ الْحَلاَلِ الطَّيِّبِ وَ مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَيْثُ لاَ أَحْتَسِبُ

فَإِنِّي عَبْدُکَ لَيْسَ لِي أَحَدٌ سِوَاکَ وَ لاَ أَحَدٌ أَسْأَلُهُ غَيْرُکَ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَا شَاءَ اللَّهُ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

پس به سجده می روی و می گویی

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا مُنْزِلَ الْبَرَکَاتِ بِکَ تُنْزَلُ کُلُّ حَاجَةٍ

أَسْأَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ فِي مَخْزُونِ الْغَيْبِ عِنْدَکَ وَ الْأَسْمَاءِ الْمَشْهُورَاتِ عِنْدَکَ الْمَکْتُوبَةِ عَلَى سُرَادِقِ عَرْشِکَ

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْبَلَ مِنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ

وَ تَکْتُبَنِي مِنَ الْوَافِدِينَ إِلَى بَيْتِکَ الْحَرَامِ وَ تَصْفَحَ لِي عَنِ الذُّنُوبِ الْعِظَامِ وَ تَسْتَخْرِجَ لِي يَا رَبِّ کُنُوزَکَ يَا رَحْمَان

ترجمه

ای خدا ای خدا ای بخشاینده ای خدا ای مهربان ای خدا ای پادشاه ای خدا ای پاک ای خدا

ای سالم از نقص ای خدا ای تصدیق کننده ای خدا ای گواه ای خدا ای ارجمند و با عزت ای خدا

ای جبار ای خدا ای صاحب بزرگی ای خدا ای آفریننده ای خدا ای پدید آرنده ای خدا ای صورت آفرین ای خدا

ای دانا ای خدا ای بزرگ ای خدا ای آگاه ای خدا ای صاحب کرم ای خدا ای بردبار ای خدا

ای صاحب حکمت ای خدا ای شنوا ای خدا ای بینا ای خدا ای نزدیک ای

خدا ای اجابت کننده ای خدا

ای جود کننده ای خدا ای بزرگوار ای خدا ای دوست ای خدا ای وفا کننده ای خدا ای مولی ای خدا

ای حکم کننده ای خدا ای سریع ای خدا ای با شدت ای خدا ای مهربان ای خدا ای نگهبان ای خدا

ای بزرگوار ای خدا ای حفظ کننده ای خدا ای احاطه کننده ای خدا ای آقای آقایان ای خدا

ای اول ای خدا ای آخر ای خدا ای ظاهر کننده ای خدا ای باطن ای خدا ای فخر کننده ای خدا ای غلبه کننده ای خدا

ای پروردگار ای خدا ای پروردگار ای خدا ای پروردگار ای خدا ای دوست ای خدا ای نور ای خدا

ای بلند کننده ای خدا ای منع کننده ای خدا ای دفع کننده ای خدا ای گشاینده ای خدا

ای نفع رساننده ای خدا ای بزرگ ای خدا ای نیکو ای خدا ای گواه ای خدا

ای گواهی دهنده ای خدا ای پناه دهنده ای خدا ای دوست ای خدا

ای آفریننده ای خدا ای پاک کننده ای خدا ای پادشاه ای خدا ای تقدیر کننده ای خدا ای قبض کننده ای خدا

ای پهن کننده ای خدا ای زنده کننده ای خدا ای میراننده ای خدا ای برانگیزاننده ای خدا ای وارث ای خدا

ای عطا کننده ای خدا ای فضل دهنده ای خدا ای نعمت دهنده ای خدا ای راست ای خدا ای آشکار کننده ای خدا

ای پاکیزه ای خدا ای احسان کننده ای

خدا ای نیکی کننده ای خدا ای آغاز کننده ای خدا ای عود دهنده ای خدا

ای پدید کننده ای خدا ای نو کننده ای خدا ای هدایت کننده ای خدا ای کفایت کننده ای خدا ای شفا دهنده ای خدا

ای بلند مرتبه ای خدا ای بزرگ ای خدا ای بخشنده ای خدا ای احسان کننده ای خدا ای صاحب نعمت ای خدا

ای بلند عالی ای خدا ای عادل ای خدا ای صاحب بلندیها ای خدا ای راستگو ای خدا

ای راست گفتار ای خدا ای جزا دهنده ای خدا ای باقی ای خدا ای نگهدار

ای خدا ای صاحب جلال ای خدا ای صاحب کرامت ای خدا

ای پسندیده ای خدا ای پرستیده شده ای خدا ای صانع ای خدا ای یاری کننده ای خدا ای خلقت کننده ای خدا

ای فعال ای خدا ای با لطف ای خدا ای آمرزنده ای خدا

ای شکور ای خدا ای نور ای خدا ای با قدرت ای خدا

ای پروردگار ای خدا ای پروردگار ای خدا ای پروردگار ای خدا ای پروردگار ای خدا

ای پروردگار ای خدا ای پروردگار ای خدا ای پروردگار ای خدا

ای پروردگار ای خدا ای پروردگار ای خدا ای پروردگار ای خدا

از تو خواهم که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و منت نهی بر من به رضایت خود و بگذاری از من به بردباریت

و فراوان کنی روزیم را از حلال و پاک و از آنجا که گمان دارم و از آنجا که

گمان ندارم

زیرا من بنده توام و نیست طرفدارم احدی جز تو و از احدی خواهش نکنم جز تو

ای مهربانترین مهربانان عالم آنچه را خدا خواست بشود و هیچ قوت و نیرویی جز به خدای بلند بزرگ نخواهد بود

ای خدا ای خدا ای پروردگار ای پروردگار ای نازل کن برکات هر حاجتی به تو نازل شود

از تو درخواست می کنم به هر نامی که در خزینه غیب توست و نامهای مشهورت که نوشته ای بر سراپرده های عرشت

که بر محمد و آل محمد (ع) رحمت فرستی و از من ماه رمضان را قبول فرمایی

و مرا از واردین به بیت الحرامت بنویسی و از گناهان بزرگم چشم پوشی و گنجهایت را ای پروردگار درآوری ای بخشاینده.

دعای شب سی ام ماه رمضان

متن

ظ(دعای شب سی ام

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ لاَ شَرِيکَ لَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ کَمَا يَنْبَغِي لِکَرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلاَلِهِ وَ کَمَا هُوَ أَهْلُهُ

يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا نُورَ الْقُدْسِ يَا سُبُّوحُ يَا مُنْتَهَى التَّسْبِيحِ يَا رَحْمَانُ يَا فَاعِلَ الرَّحْمَهِ

يَا اللَّهُ يَا عَلِيمُ يَا کَبِيرُ يَا اللَّهُ يَا لَطِيفُ يَا جَلِيلُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَکَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْکِبْرِيَاءُ وَ الْآلاَءُ

أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ

وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِی فِی هَذِهِ اللَّيْلَهِ فِی السُّعَدَاءِ وَ رُوحِی مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِی فِی عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِی مَغْفُورَهً

وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّکَّ عَنِّي وَ تُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي

وَ آتِنَا فِی الدُّنْيَا حَسَنَهً وَ فِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ

وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِکْرَکَ وَ

شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ

وَ الْإِنَابَةَ وَ التَّوْبَةَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِم

ترجمه

ستایش مخصوص خداست که شریک ندارد و ستایش مخصوص خداست ستایشی که مخصوص آن ذات آن خدای بزرگوار و آن ذات با عزت و جلال است و شایسته و لایق اوست

ای نور ای نور پاک ای منزه از هر عیب و آلایش ای منتهای پاکیزگی ای بخشنده ای آفریننده رحمت

ای خدا ای دانا ای بزرگ ای خدا ای ذات لطیف ای بزرگوار ای خدا ای شنوا ای بینا

ای خدا ای خدا نامهای نیکو مخصوص توست و نشانهای مقام بلند و بزرگی و هر انعام و احسان به تو اختصاص دارد

از تو درخواست می کنم که بر محمد و آل محمد درود فرستی

و نام مرا در این شب در صف اهل سعادت ثبت فرمایی و روح مرا با شهیدان محشور سازی و طاعتم را در مقام علیین رسانی و از اعمال زشتم درگذری

و مقام یقینی که هرگز از قلبم جدا نشود و ایمانی که هر شک و ریب را از من دور سازد به من عطا کنی و به هر چه نصیبم فرموده ای راضی و خشنودم سازی

و ما را در دنیا هر چه نیکوست و در آخرت هر چه نیکوست عطا فرمایی و از آتش سوزان دوزخ نگاهداری

و در این ماه مرا شکر و ذکر و شوق لقای خود

و توبه و انابه به درگاهت نصیب گردانی و بر آنچه محمد و آل محمد علیهم السلام را

توفیق عطا فرمودی موفق سازی.

دعای شب و روز عرفه و جمعه

متن

ظ(و شیخ طوسی و سید و کفعمی و سید بن باقی گفته اند که مستحب است در شب جمعه و روز آن و شب عرفه و روز آن این دعا بخوانند و ما دعا را از مصباح شیخ نقل می کنیم و دعا این است

اللَّهُمَّ مَنْ تَعَبَّأَ وَ تَهَيَّأَ وَ أَعَدَّ وَ اسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَ طَلَبَ نَائِلِهِ وَ جَائِزَتِهِ

فَإِلَيْکَ يَا رَبِّ تَعْبِيَتِي وَ اسْتِعْدَادِي رَجَاءَ عَفْوِکَ وَ طَلَبَ نَائِلِکَ وَ جَائِزَتِکَ

فَلاَ تُخَيِّبْ دُعَائِي يَا مَنْ لاَ يَخِيبُ عَلَيْهِ سَائِلٌ (السَّائِلُ) وَ لاَ يَنْقُصُهُ نَائِلٌ

فَإِنِّي لَمْ آتِکَ ثِقَةً بِعَمَلٍ صَالِحٍ عَمِلْتُهُ وَ لاَ لِوِفَادَةِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ

أَتَيْتُکَ مُقِرّاً عَلَى نَفْسِي بِالْإِسَاءَةِ وَ الظُّلْمِ مُعْتَرِفاً بِأَنْ لاَ حُجَّةَ لِي وَ لاَ عُذْرَ

أَتَيْتُکَ أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِکَ الَّذِي عَفَوْتَ (عَلَوْتَ) بِهِ (عَلَى) عَنِ الْخَاطِئِينَ (الْخَطَّائِينَ)

فَلَمْ يَمْنَعْکَ طُولُ عُکُوفِهِمْ عَلَى عَظِيمِ الْجُرْمِ أَنْ عُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ

فَيَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَاسِعَةٌ وَ عَفْوُهُ عَظِيمٌ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ

لاَ يَرُدُّ غَضَبَکَ إِلاَّ حِلْمُکَ وَ لاَ يُنْجِي مِنْ سَخَطِکَ إِلاَّ التَّضَرُّعُ إِلَيْکَ

فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي فَرَجاً بِالْقُدْرَةِ الَّتِي تُحْيِي بِهَا مَيْتَ الْبِلاَدِ

وَ لاَ تُهْلِکْنِي غَمّاً حَتَّى تَسْتَجِيبَ لِي وَ تُعَرِّفَنِي الْإِجَابَةَ فِي دُعَائِي

وَ أَذِقْنِي طَعْمَ الْعَافِيَةِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي وَ لاَ تُشْمِتْ بِي عَدُوِّي وَ لاَ تُسَلِّطْهُ عَلَيَّ وَ لاَ تُمَکِّنْهُ مِنْ عُنُقِي

اللَّهُمَّ (إِلَهِي) إِنْ وَضَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَ إِنْ رَفَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَضَعُنِي

وَ إِنْ أَهْلَکْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَعْرِضُ لَکَ فِي عَبْدِکَ أَوْ يَسْأَلُکَ عَنْ أَمْرِهِ

وَ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُکْمِکَ ظُلْمٌ وَ لاَ فِي نَقِمَتِکَ عَجَلَةٌ

وَ إِنَّمَا يَعْجَلُ مَنْ يَخَافُ الْفَوْتَ وَ إِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ

وَ قَدْ تَعَالَيْتَ

يَا إِلَهِی عَنْ ذَلِکَ عُلُوّاً کَبِیراً

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ فَأَعِذْنِی وَ أَسْتَجِیرُ بِکَ فَأَجِرْنِی

وَ أَسْتَرْزِقُکَ فَارْزُقْنِی وَ أَتَوَکَّلُ عَلَیْکَ فَاکْفِنِی

وَ أَسْتَنْصِرُکَ عَلَی عَدُوِّی (عَدُوِّکَ) فَانْصُرْنِی وَ أَسْتَعِینُ بِکَ فَأَعِنِّی

وَ أَسْتَغْفِرُکَ یَا إِلَهِی فَاغْفِرْ لِی آمِینَ آمِینَ آمِین

ترجمه

خدایا هر کس برای ورود بر مخلوقی به امید لطف و احسانی خود را مهیا ساخته و برای جایزه و عطا می رود و خود را برای عرض حاجت آماده و مستعد می گرداند

من هم ای خدا اینگونه به درگاه تو آمده به امید عفو تو و درخواست عطای تو و جایزه و احسان تو

پس مرا در دعا محروم مکن ای کسی که هیچ سائلی را از درت محروم نخواهی کرد و عطایت کم نخواهد گشت

ای خدا من نه به اعتماد بر عمل نیک خود به درگاه تو آمده ام و نه به هیچ مخلوقی وارد شده و امیدی دارم

بلکه به درگاه تو به اقرار بدکاری و ستم بر نفس خود آمده ام و اعتراف می کنم که هیچ حجت و عذری بر گناه خود ندارم

پس به درگاهت به امید عفو عظیمت آمده ام آن عفو و احسانی که به آن از همه خطاکاران درگذشتی

و طول مدت اصرار آنها بر گناه بزرگ مانع از عفو نگردید و بر آنها به رحمت بازگشتی

پس ای خدایی که رحمتت واسع است و عفوت بسیار عظیم ای خدای بزرگ ای خدای بزرگ

آتش غضبت راجز آب حلمت خاموش نتواند کرد و از غضبت نجاتی جز تضرع بدرگاهت نیست

خدایا باز بر من ببخش و گشایشی در کارم عطا

کن بقدرت کامله ای که هر شهر و دیار مرده را به آن زنده ساختی

و مرا به غم و حسرت هلاک مکن تا دعایم مستجاب گردانی و به من بنما مستجاب شدن دعایم را

و به من طعم آسایش و سلامتی (از عذابت را) تا آخر عمر بچشان و مرا به شماتت دشمن گرفتار مکن و دشمن را بر من مسلط مگردان و چیره مساز

خدایا اگر تو مرا پست کنی آن کیست که مرا رفعت و بلندی بخشد و اگر تو مرا بلند مرتبه کنی آن کیست که مرا پست تواند کرد

و اگر تو مرا به غضب هلاک کنی آن کیست که در کار بنده ات با تو معارضه یا درخواستی تواند کرد

و البته می دانم که در حکم تو هیچ ظلم و جوری نیست و در انتقام تو عجله و شتابی نخواهد بود

آنکس در انتقام تعجیل کند که از فوت وقت بترسد و آنکس به ظلم نیازمند است که ضعیف و ناتوان باشد

و تو ای خدا از این نواقص امکانی بی اندازه منزهی و از این عیوب مخلوق بسیار بزرگتر و برتری

خدایا من به درگاه تو پناه آورده ام مرا پناه ده و از تو امان می طلبم مرا امان ده

و از تو روزی می خواهم مرا روزی ده و بر تو توکل می کنم پس مرا کفایت فرما

و از تو بر دشمنانم یاری می طلبم مرا یاری فرما و از تو مدد می خواهم مرا مدد فرما

و از تو پوزش می خواهم پس مرا ببخش ای پروردگار من آمین آمین آمین.

دعای صباح

متن

بِسْمِ

اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ يَا مَنْ دَلَعَ لِسَانَ الصَّبَاحِ بِنُطْقِ تَبَلُّجِهِ وَ سَرَّحَ قِطَعَ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ بِغَيَاهِبِ تَلَجْلُجِهِ وَ أَتْقَنَ صُنْعَ الْفَلَكِ الدَّوَّارِ فِي مَقَادِيرِ تَبَرُّجِهِ وَ شَعْشَعَ ضِيَاءَ الشَّمْسِ بِنُورِ تَأَجُّجِهِ يَا مَنْ دَلَّ عَلَى ذَاتِهِ بِذَاتِهِ وَ تَنَزَّهَ عَنْ مُجَانَسَهِ مَخْلُوقَاتِهِ وَ جَلَّ عَنْ مُلاءَمَهِ كَيْفِيَّاتِهِ يَا مَنْ قَرُبَ مِنْ خَطَرَاتِ الظُّنُونِ وَ بَعُدَ عَنْ لَحَظَاتِ الْعُيُونِ وَ عَلِمَ بِمَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ يَا مَنْ أَرْقَدَنِي فِي مِهَادِ أَمْنِهِ وَ أَمَانِهِ وَ أَيْقَظَنِي إِلَى مَا مَنَحَنِي بِهِ مِنْ مِنَنِهِ وَ إِحْسَانِهِ وَ كَفَّ أَكُفَّ السُّوءِ عَنِّي بِيَدِهِ وَ سُلْطَانِهِ صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى الدَّلِيلِ إِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ الْأَلْيَلِ، وَ الْمَاسِكِ مِنْ أَسْبَابِكَ بِحَبْلِ الشَّرَفِ الْأَطْوَلِ وَ النَّاصِعِ الْحَسَبِ فِي ذِرْوَهِ الْكَاهِلِ الْأَعْبَلِ وَ الثَّابِتِ الْقَدَمِ عَلَى زَحَالِيفِهَا فِي الزَّمَنِ الْأَوَّلِ وَ عَلَى آلِهِ الْأَخْيَارِ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَبْرَارِ وَ افْتَحِ اللَّهُمَّ لَنَا مَصَارِيعَ الصَّبَاحِ بِمَفَاتِيحِ الرَّحْمَهِ وَ الْفَلاحِ وَ أَلْبِسْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَفْضَلِ خِلَعِ الْهِدَايَهِ وَ الصَّلاحِ وَ اغْرِسِ اللَّهُمَّ بِعَظَمَتِكَ فِي شِرْبِ جَنَانِي يَنَابِيعَ الْخُشُوعِ وَ أَجْرِ اللَّهُمَّ لِهَيْبَتِكَ مِنْ آمَاقِي زَفَرَاتِ الدُّمُوعِ وَ أَدِّبِ اللَّهُمَّ نَزَقَ الْخُرْقِ مِنِّي بِأَزِمَّهِ الْقُنُوعِ. إِلَهِي إِنْ لَمْ تَبْتَدِئْنِي الرَّحْمَهُ مِنْكَ بِحُسْنِ التَّوْفِيقِ فَمَنِ السَّالِكُ بِي إِلَيْكَ فِي وَاضِحِ الطَّرِيقِ وَ إِنْ أَسْلَمَتْنِي أَنَاتُكَ لِقَائِدِ الْأَمَلِ وَ الْمُنَى فَمَنِ الْمُقِيلُ عَثَرَاتِي مِنْ كَبَوَاتِ الْهَوَى وَ إِنْ خَذَلَنِي نَصْرُكَ عِنْدَ مُحَارَبَهِ النَّفْسِ وَ الشَّيْطَانِ فَقَدْ وَكَلَنِي خِذْلانُكَ إِلَى حَيْثُ النَّصَبُ وَ الْحِرْمَانُ. إِلَهِي أَ تَرَانِي مَا أَتَيْتُكَ إِلا مِنْ حيثُ الْآمَالُ أَمْ عَلِقْتُ بِأَطْرَافِ حِبَالِكَ إِلا حِينَ بَاعَدَتْنِي ذُنُوبِي عَنْ دَارِ [صِرْبَهِ] الْوِصَالِ فَبِئْسَ الْمَطِيَّهُ الَّتِي امْتَطَتْ نَفْسِي مِنْ هَوَاهَا فَوَاهًا لَهَا لِمَا سَوَّلَتْ لَهَا ظُنُونُهَا وَ مُنَاهَا وَ تَبًّا

لَهَا لِجُرْأَتِهَا عَلَى سَيِّدِهَا وَ مَوْلاهَا إِلَهِی قَرَعْتُ بَابَ رَحْمَتِکَ بِیَدِ رَجَائِی وَ هَرَبْتُ إِلَیْکَ لاجِئا مِنْ فَرْطِ أَهْوَائِی وَ عَلَّقْتُ بِأَطْرَافِ حِبَالِکَ أَنَامِلَ وَلائِی فَاصْفَحِ اللَّهُمَّ عَمَّا کُنْتُ [کَانَ] أَجْرَمْتُهُ مِنْ زَلَلِی وَ خَطَائِی وَ أَقِلْنِی مِنْ صَرْعَهِ رِدَائِی فَإِنَّکَ سَیِّدِی وَ مَوْلایَ وَ مُعْتَمَدِی وَ رَجَائِی ، وَ أَنْتَ غَایَهُ مَطْلُوبِی وَ مُنَایَ فِی مُنْقَلَبِی وَ مَثْوَایَ إِلَهِی کَیْفَ تَطْرُدُ مِسْکِینا الْتَجَأَ إِلَیْکَ مِنَ الذُّنُوبِ هَارِبا أَمْ کَیْفَ تُخَیِّبُ مُسْتَرْشِدا قَصَدَ إِلَی جَنَابِکَ سَاعِیا [صَاقِبا] أَمْ کَیْفَ تَرُدُّ ظَمْآنَ وَرَدَ إِلَی حِیَاضِکَ شَارِبا کَلا وَ حِیَاضُکَ مُتْرَعَهٌ فِی ضَنْکِ الْمُحُولِ وَ بَابُکَ مَفْتُوحٌ لِلطَّلَبِ وَ الْوُغُولِ وَ أَنْتَ غَایَهُ الْمَسْئُولِ [السُّؤْلِ] وَ نِهَایَهُ الْمَأْمُولِ إِلَهِی هَذِهِ أَزِمَّهُ نَفْسِی عَقَلْتُهَا بِعِقَالِ مَشِیَّتِکَ وَ هَذِهِ أَعْبَاءُ ذُنُوبِی دَرَأْتُهَا بِعَفْوِکَ وَ رَحْمَتِکَ،وَ هَذِهِ أَهْوَائِیَ الْمُضِلَّهُ وَکَلْتُهَا إِلَی جَنَابِ لُطْفِکَ وَ رَأْفَتِکَ فَاجْعَلِ اللَّهُمَّ صَبَاحِی هَذَا نَازِلا عَلَیَّ بِضِیَاءِ الْهُدَی وَ بِالسَّلامَهِ [السَّلامَهِ] فِی الدِّینِ وَ الدُّنْیَا وَ مَسَائِی جُنَّهً مِنْ کَیْدِ الْعِدَی [الْأَعْدَاءِ] وَ وِقَایَهً مِنْ مُرْدِیَاتِ الْهَوَی إِنَّکَ قَادِرٌ عَلَی مَا تَشَاءُ تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ تُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهَارِ وَ تُولِجُ النَّهَارَ فِی اللَّیْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ سُبْحَانَکَ اللَّهُمَّ وَ بِحَمْدِکَ مَنْ ذَا یَعْرِفُ قَدْرَکَ فَلا یَخَافُکَ، وَ مَنْ ذَا یَعْلَمُ مَا أَنْتَ فَلا یَهَابُکَ أَلَّفْتَ بِقُدْرَتِکَ الْفِرَقَ وَ فَلَقْتَ بِلُطْفِکَ الْفَلَقَ وَ أَنَرْتَ بِکَرَمِکَ دَیَاجِیَ الْغَسَقِ وَ أَنْهَرْتَ الْمِیَاهَ مِنَ الصُّمِّ الصَّیَاخِیدِ عَذْبا وَ أُجَاجا وَ

أَنْزَلْتَ مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجا وَ جَعَلْتَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ لِلْبَرِيَّهِ سِرَاجا وَهَّاجا مِنْ غَيْرِ أَنْ تُمَارِسَ فِيمَا ابْتَدَأْتَ بِهِ لُغُوبا وَ لا عِلاجا فَيَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْعِزِّ وَ الْبَقَاءِ وَ قَهَرَ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ وَ الْفَنَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الْأَتْقِيَاءِ وَ اسْمَعْ نِدَائِی ، وَ اسْتَجِبْ دُعَائِی وَ حَقِّقْ بِفَضْلِكَ أَمَلِی وَ رَجَائِی يَا خَيْرَ مَنْ دُعِیَ لِكَشْفِ الضُّرِّ وَ الْمَأْمُولِ لِكُلِّ [فِی كُلِ] عُسْرٍ وَ يُسْرٍ بِكَ أَنْزَلْتُ حَاجَتِی فَلا تَرُدَّنِی مِنْ سَنِیِّ [بَابِ] مَوَاهِبِكَ خَائِبا يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ.

آنگاه به سجده رود و بگويد:

إِلَهِی قَلْبِی مَحْجُوبٌ وَ نَفْسِی مَعْيُوبٌ وَ عَقْلِی مَغْلُوبٌ وَ هَوَائِی غَالِبٌ وَ طَاعَتِی قَلِيلٌ وَ مَعْصِيَتِی كَثِيرٌ وَ لِسَانِی مُقِرٌّ بِالذُّنُوبِ فَكَيْفَ حِيلَتِی يَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ وَ يَا عَلامَ الْغُيُوبِ وَ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ اغْفِرْ ذُنُوبِی كُلَّهَا بِحُرْمَهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ يَا غَفَّارُ يَا غَفَّارُ يَا غَفَّارُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

مؤلف گويد:علاّمه مجلسی رحمه اللّه اين دعا را در كتاب دعای«بحار»و در كتاب صلواه آن همراه با توضيح ذكر كرده و فرموده:اين دعا از دعاهای مشهور است ولی من آن را در كتابهای معتبر جز در كتاب مصباح سيّد ابن باقی رحمه اللّه نيافتم.و نيز فرموده است:مشهور خواندن اين دعا پس از نماز صبح است درحالی كه سيّد ابن باقی خواندن آن را پس از نافله صبح روايت نموده است و به هر كدام عمل شود مناسب است.

ترجمه

به نام خدا كه رحمتش بسيار و مهربانی اش هميشگی است.

خدايا،ای آن كه زبان صبح را به گويايی تابش و روشنايی اش برآورد،شب تار

را بـا تیرگیهـای شدیـد به هم پیچیـده اش به اطراف جهـان فرسـتاد،و ساختمان سـپهر گردون را در انـدازه های زیبایش محکم نمود،و پرتو خورشـید را به روشـنایی شعله ورش در همه جا برافروزد،ای آن که بر ذاتش دلی است و از شباهت و هم گونگی با آفریـده گانش منزّه است و شأنش از سازگاری با کیفیّات مخلوقاتش برتر است،ای آن که به باورهای گذرا بر دل نزدیک و از چشم انـداز دیـدگان سـر دور است، و آنچه را هستی پیش از آنکه پدیـد آید می داند،ای آن که در گاهواره أمن و امانش خوابانید مرا و به جانب آنچه از نعمتها و احسانش که بی دریغ به من بخشید بیدارم کرد و دستهای حوادث و آفات را با دست لطف و قـدرتش از من بازداشت.خـدایا،درود فرست به آن راهنمای به سویت در شب تیره و تار جاهلیت و آن چنگ زننده از میان ریسـمانهایت به بلندترین رشـته شـرف و آن دارنده حسب پاک و ناب که برگرده اسـتوارترین روشن شـرافت قرار دارد،و آن ثـابت قـدم در لغزشـگاههای دوران پیش از بعثـت،و نیز بر خانــدان او کـه بهــترین انتخـاب شــدگان و برگزیــدگان و نیکانند.خـدیا!درهـای روز را بـا کلیـدهای رحمت و رسـتگاری به روی ما بگشا،و بر من از بهترین لباسـهای هـدایت و صـلاح بپوشـان، به عظمتت در آبشـخور قلبم چشـمه هـای فروتنی را بجوشـان،و در برابر هیبتت از گوشه هـای دیگانم رودهای اشـک سوزان جـاری سـاز،و مرا از بی پروایی و نـادانی به مهارهـای قناعت و خواری ادب فرما.خـدایا اگر رحمت تو با توفیق نیکو از ابتـدا شامـل حال من نبود چه کسـی رهنمای من به سویت در این راه روشن می بود؟و اگر مهلتت مرا تسـلیم آمال و آرزوهای باطل کند آنگاه

چه کسی لغزشهایم را از فروافتادن در هوای نفس جبران می کند؟و اگر به هنگام جنگ با نفس و شیطان یاریت مرا واگذارد این یارین نکردنت مرا در آغوش رنج و محرومیت اندازد.خدای من،می بینی که به پیشگهت نیامدم مگر از جهتی که نسبت به رحمتت اروزها داشتم،یا چنگ نزدم به اطراف رشته استوارت مگر آنگاه که گناهانم مرا از خانه وصال تو دور ساخت،پس چه بد مرکبی است مرکب خواسته های باطل که نفسم بر آن سوار شده،وای بر این نفس که گمانهای بی مورد و آرزوهای نابجایش با همه زشتی در برابرش زیبا جلوه کرده!و مرگ بر او که سرور و مولا-یش جزات نموده!خدایا با دست امید در رحمتت را کوبیدم و از کثرت هوسرانی ام به پاهندگی به سویت گریختم و به کناره های رشته استوارت انگشتان محبّتم را آویختم.بار خدایا از آنچه در گذشته مرتکب شدم،از لغزش و خطایم چشم پوشی کن و از درافتادن به جامه تنگ گناه رهایم ساز که به یقین تویی سرور و مولا-و پشتیبان و امید من،و تویی منتهای خواسته و آرزوی من،در دنیا و آخرت،خدای من چسان درمانده ای را که در حال گریز از گناهان خویش به تو پناه جسته از خود می رانی؟یا چگونه رهجویی را که شتابان قصد آستانت نموده ناامید می کنی؟یا چگونه تشنه ای را باز می گردانی که وارد حوضهایت شده؟،البته که چنین نخواهی کرد زیرا حوضهای رحمتت در سخت ترین خشک سالیها لبریز و درگاه لطفت همواره برای درخواست و وارد شدن باز است،تویی منتهای خواسته و نهایت آرزو.خدای من این مهار نفس من است که به پایبند مشیّت بستم،و این بارهای سنگین گناهان من است که به پیشگاه عفو و رحمتت

انداختم،و این هوسهای گمراه کننده من است که به درگاه لطف و مهرت واگذاشتم.بار خدایا!این صبح مرا انگونه آغاز کن که با پرتو هدایت و با سلامت دین و دنیا همراه باشد و شبم را سپری ساز از نیرنگ دشمنان و نگاهبانی گردان از هلاکتهای هوای نفس، که به یقین تو به هر چه بخواهی توانایی،فرمانروایی را به هر که بخواهی عنایت می کنی،و از هر که بخواهی باز می ستانی،و هر که بخواهی عزت می بخشی،و هر که اراده کنی به ذلت می نشانی، خوبی بدست توست،همانا بر همه چیز توانایی،شب را در روز درمی آوری،و روز را در شب،زنده را از مرده بیرون می آوری،و مرده را از زنده، زنده،و هر که را بخواهی بی حساب روزی می دهی.معبودی جز تو نیست.بار خدایا!تنها تو را منزّه می دارم و سپاس و ستایش می گویم، کیست که قدر تو را بشناسد و از مقام تو نترسد؟و کیست که بداند تو کیستی آنگاه از تو نهراسد؟با قدرت خود پراکنده را الفت بخشیدی و با مهربانیت سپیده دم را شکافتی و با کرمت تاریکیهای شب را روشن نمودی،و آبهای شیرین و شور را از دل سنگهای سخت و خارا جاری کردی و از ابرهای گران بارانی فراوان فرو ریختی و خورشید و ماه را برای مردمان چراغی فروزان قرار دادی،بی آنکه در آنچه آغازگر پیدایشش بودی دچار خستگی و ناتوانی و چاره جویی شوی ای آن که در عزت و بقا یگانه است و بندگانش را به مرگ و فنا مقهور خود ساخته است،درود فرست بر محمّد و خاندان پرهیزگارش و ندای مرا بشنو،و دعایم را اجابت گو،و به فضل خود آرزو و امیدم را محقّق فرما،ای بهترین کسی که برای برطرف ساختن هر بدحالی

خوانده و برای هر سختی و آسانی آرزو شدی،نیازم را به پیشگاه تو فرود آوردم،پس از موهبتهای بلندپاینه خود ناامیدانه ردّم مکن ای بزرگوار،ای بزرگوار،ای بزرگوار،به رحمتت ای مهربان ترین مهربانان،و درود خدا بر بهترین آفریده اش محمّد و اهل بیت او همه

آنگاه به سجده رود و بگوید:

خدای من،دلم در پرده های ظلمت پوشیده شده و جانم دچار کاستی گشته و عقلم مغلوب هوای نفسم شده و هوای نفسم بر من چیره آمده،طاعتم اندك،و نافرمانیم بسیار، و زبانم اقرارکننده به گناهان است،چاره من چیست ای پرده پوش عیبها،ای دانای نهان ها،ای برطرف کننده غمها،همه گناهان مرا بیامرز،به احترام محمّد و خاندان محمّد،ای آمرزنده،ای آمرزنده،ای آمرزنده به مهربانیت ای مهربان ترین مهربانان.

مؤلف گوید:علاّمه مجلسی رحمه اللّه این دعا را در کتاب دعای»بحار«و در کتاب صلواه آن همراه با توضیح ذکر کرده و فرموده:این دعا از دعاهای مشهور است ولی من آن را در کتابهای معتبر جز در کتاب مصباح سیّد ابن باقی رحمه اللّه نیافتم.و نیز فرموده است:مشهور خواندن این دعا پس از نماز صبح است درحالی که سیّد ابن باقی خواندن آن را پس از نافله صبح روایت نموده است و به هر کدام عمل شود مناسب است.

دعای طلب رزق بعد از نماز عشا

متن

اَللَّهُمَّ إِنَّهُ لَيسَ لِی عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقِی وَ إِنَّمَا أَطْلُبُهُ بِخَطَرَاتٍ تَخْطُرُ عَلَی قَلْبِی فَأَجُولُ فِی طَلَبِهِ الْبُلْدَانَ

فَأَنَا فِيمَا أَنَا طَالِبٌ كَالْحَيْرَانِ لاَ أَدْرِی أَ فِی سَهْلٍ هُوَ أَمْ فِی جَبَلٍ

أَمْ فِی أَرْضٍ أَمْ فِی سَمَاءٍ أَمْ فِی بَرٍّ أَمْ فِی بَحْرٍ وَ عَلَی يَدَیْ مَنْ وَ مِنْ قِبَلِ مَنْ

وَ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ عِلْمَهُ عِنْدَکَ وَ أَسْبَابَهُ بِيَدِکَ وَ أَنْتَ الَّذِی تَقْسِمُهُ بِلُطْفِکَ وَ تُسَبِّبُهُ بِرَحْمَتِکَ

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ اجْعَلْ يَا رَبِّ

رِزْقَکَ لِی وَاسِعاً وَ مَطْلَبَهُ سَهْلًا وَ مَأْخَذَهُ قَرِیباً

وَ لاَ تُعَنِّنِی بِطَلَبِ مَا لَمْ تُقَدِّرْ لِی فِیهِ رِزْقاً

فَإِنَّکَ غَنِیٌّ عَنْ عَذَابِی (عَنَائِی) وَ أَنَا فَقِیرٌ إِلَی رَحْمَتِکَ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ جُدْ عَلَی عَبْدِکَ بِفَضْلِکَ إِنَّکَ ذُو فَضْلٍ عَظِیمٍ

مؤلف گوید که این دعا از ادعیه طلب رزق است

ترجمه

ای خدا من از جایگاه روزی خودم آگه نیستم تنها رزق خود را به خیالی که بر دلم وارد می شود می طلبم و در دور شهرها در طلب روزی می روم

پس من در آنچه طالب او هستم مانند شخص متحیرم که نمی دانم روزیم در صحراست یا در کوه

یا در زمین یا در آسمان است یا در خشکی است یا در دریا و به دست کیست و پیش کیست

و می دانم که علم آن نزد توست و اسباب روزی من هر چه هست به دست توست و تو به لطف و کرم قسمت می کنی و سبب آن رزق را به مهربانی خود بر میانگیزی

خدایا پس درود فرست بر محمد و آل او

و رزقی که به من عطا می کنی وسیع فرما و راه طلب آن را آسان گردان و از مأخذ نزدیکی مقرر ساز

و مرا در طلب چیزی که بر من روزی مقدر نفرموده ای به مشقت مینداز

که تو از رنج و عذاب من بی نیازی و من محتاج به رحمت نامنتهای توام

پس درود فرست بر محمد و آل او و بخشش فرما بر بنده خود به فضل و رحمت خویش که فضل و کرم تو بسیار عظیم است.

دعای طلوع روز جمعه

متن

چون صبح روز جمعه طالع شود این دعا بخواند

أَصْبَحْتُ فِی ذِمَّهِ اللَّهِ وَ ذِمَّهِ مَلاَئِکَتِهِ وَ ذِمَمِ أَنْبِیَائِهِ وَ رُسُلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلاَمُ

وَ ذِمَّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ ذِمَمِ الْأَوْصِيَاءِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ

آمَنْتُ بِسِرِّ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ وَ عَلاَنِيَتِهِمْ وَ ظَاهِرِهِمْ وَ بَاطِنِهِمْ

وَ أَشْهَدُ أَنَّهُمْ فِی عِلْمِ اللَّهِ وَ طَاعَتِهِ

كَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

ترجمه

صبح کردم در عهد خدا و عهد فرشتگان خدا و پیغمبران و رسولان او علیهم السلام

و بر عهد حضرت محمد صلی الله علیه و آله و بر عهد جانشینانش که اهل بیت او هستند علیهم السلام

ایمان آوردم به سر و پنهان آل محمد علیهم السلام و آشکار و ظاهر و باطن آن بزرگواران

و گواهی می دهم که آنها در مقام علم حق و اطاعت حق مانند محمد صلی الله علیه و آله هستند.

دعای عالیه مضامین

متن

ظ(چهارم دعایی است با مضامین عالیه که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده می شود و این دعا را سید بن طاوس در مصباح الزایر بعد از زیارت جامعه مذکوره نقل فرموده و آن دعای شریف این است

اَللَّهُمَّ إِنِّی زُرْتُ هَذَا الْإِمَامَ مُقِرّاً بِإِمَامَتِهِ مُعْتَقِداً لِفَرْضِ طَاعَتِهِ

فَقَصَدْتُ مَشْهَدَهُ بِذُنُوبِی وَ عُیُوبِی وَ مُوبِقَاتِ آثَامِی وَ کَثْرَهِ سَیِّئَاتِی وَ خَطَایَایَ وَ مَا تَعْرِفُهُ مِنِّی

مُسْتَجِیراً بِعَفْوِکَ مُسْتَعِیذاً بِحِلْمِکَ رَاجِیاً رَحْمَتَکَ لاَجِئاً إِلَی رُکْنِکَ عَائِذاً بِرَأْفَتِکَ

مُسْتَشْفِعاً بِوَلِیِّکَ وَ ابْنِ أَوْلِیَائِکَ وَ صَفِیِّکَ وَ ابْنِ أَصْفِیَائِکَ وَ أَمِینِکَ وَ ابْنِ أُمَنَائِکَ

وَ خَلِیفَتِکَ وَ ابْنِ خُلَفَائِکَ الَّذِینَ جَعَلْتَهُمُ الْوَسِیلَهَ إِلَی رَحْمَتِکَ وَ رِضْوَانِکَ وَ الذَّرِیعَهَ إِلَی رَأْفَتِکَ وَ غُفْرَانِکَ

اللَّهُمَّ وَ أَوَّلُ حَاجَتِی إِلَیْکَ أَنْ تَغْفِرَ لِی مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِی عَلَی کَثْرَتِهَا

وَ أَنْ تَعْصِمَنِی فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمْرِی وَ تُطَهِّرَ دِینِی مِمَّا یُدَنِّسُهُ وَ یَشِینُهُ وَ یُزْرِی بِهِ

وَ تَحْمِیَهُ مِنَ الرَّیْبِ وَ الشَّکِّ وَ الْفَسَادِ وَ الشِّرْکِ

وَ تُثَبِّتَنِی عَلَی طَاعَتِکَ وَ طَاعَهِ رَسُولِکَ وَ ذُرِّیَّتِهِ النُّجَبَاءِ السُّعَدَاءِ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ وَ رَحْمَتُکَ وَ سَلاَمُکَ وَ بَرَکَاتُکَ

وَ تُحْیِیَنِی مَا أَحْیَیْتَنِی عَلَی طَاعَتِهِمْ وَ تُمِیتَنِی إِذَا أَمَتَّنِی عَلَی طَاعَتِهِمْ

وَ أَنْ

لَا تَمْحُوَ مِنْ قَلْبِی مَوَدَّتَهُمْ وَ مَحَبَّتَهُمْ وَ بُغْضَ أَعْدَائِهِمْ وَ مُرَافَقَهَ أَوْلِیَائِهِمْ وَ بِرَّهُمْ

وَ أَسْأَلُکَ یَا رَبِّ أَنْ تَقْبَلَ ذَلِکَ مِنِّی وَ تُحَبِّبَ إِلَیَّ عِبَادَتَکَ وَ الْمُوَاظَبَهَ عَلَیْهَا

وَ تُنَشِّطَنِی لَهَا وَ تُبَغِّضَ إِلَیَّ مَعَاصِیَکَ وَ مَحَارِمَکَ وَ تَدْفَعَنِی عَنْهَا

وَ تُجَنِّبَنِی التَّقْصِیرَ فِی صَلَوَاتِی وَ الِاسْتِهَانَهَ بِهَا وَ التَّرَاخِیَ عَنْهَا وَ تُوَفِّقَنِی لِتَأْدِیَتِهَا کَمَا فَرَضْتَ

وَ أَمَرْتَ بِهِ عَلَی سُنَّهِ رَسُولِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ رَحْمَتُکَ وَ بَرَکَاتُکَ خُضُوعاً وَ خُشُوعاً

وَ تَشْرَحَ صَدْرِی لِإِیتَاءِ الزَّکَاهِ وَ إِعْطَاءِ الصَّدَقَاتِ وَ بَذْلِ الْمَعْرُوفِ

وَ الْإِحْسَانِ إِلَی شِیعَهِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَ مُوَاسَاتِهِمْ

وَ لَا تَتَوَفَّانِی إِلَّا بَعْدَ أَنْ تَرْزُقَنِی حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرَامِ وَ زِیَارَهَ قَبْرِ نَبِیِّکَ وَ قُبُورِ الْأَئِمَّهِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ

وَ أَسْأَلُکَ یَا رَبِّ تَوْبَهً نَصُوحاً تَرْضَاهَا وَ نِیَّهً تَحْمَدُهَا وَ عَمَلًا صَالِحاً تَقْبَلُهُ

وَ أَنْ تَغْفِرَ لِی وَ تَرْحَمَنِی إِذَا تَوَفَّیْتَنِی وَ تُهَوِّنَ عَلَیَّ سَکَرَاتِ الْمَوْتِ

وَ تَحْشُرَنِی فِی زُمْرَهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ وَ تُدْخِلَنِی الْجَنَّهَ بِرَحْمَتِکَ

وَ تَجْعَلَ دَمْعِی غَزِیراً فِی طَاعَتِکَ وَ عَبْرَتِی جَارِیَهً فِیمَا یُقَرِّبُنِی مِنْکَ وَ قَلْبِی عَطُوفاً عَلَی أَوْلِیَائِکَ

وَ تَصُونَنِی فِی هَذِهِ الدُّنْیَا مِنَ الْعَاهَاتِ وَ الْآفَاتِ وَ الْأَمْرَاضِ الشَّدِیدَهِ وَ الْأَسْقَامِ الْمُزْمِنَهِ

وَ جَمِیعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ وَ الْحَوَادِثِ وَ تَصْرِفَ قَلْبِی عَنِ الْحَرَامِ

وَ تُبَغِّضَ إِلَیَّ مَعَاصِیَکَ وَ تُحَبِّبَ إِلَیَّ الْحَلَالَ وَ تَفْتَحَ لِی أَبْوَابَهُ

وَ تُثَبِّتَ نِیَّتِی وَ فِعْلِی عَلَیْهِ وَ تَمُدَّ فِی عُمْرِی وَ تُغْلِقَ أَبْوَابَ الْمِحَنِ عَنِّی

وَ لَا تَسْلُبَنِی مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَیَّ وَ لَا تَسْتَرِدَّ شَیْئًا مِمَّا أَحْسَنْتَ بِهِ إِلَیَ

وَ لَا تَنْزِعَ مِنِّی النِّعَمَ الَّتِی أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَیَّ وَ تَزِیدَ فِیمَا خَوَّلْتَنِی وَ تُضَاعِفَهُ أَضْعَافاً مُضَاعَفَهً

وَ تَرْزُقَنِی مَالًا کَثِیراً وَاسِعاً سَائِغاً هَنِیئاً نَامِیاً وَافِیاً وَ عِزّاً بَاقِیاً کَافِیاً

وَ

جاهاً عَرِيضاً مَنِيعاً وَ نِعْمَةً سَابِغَةً عَامَّةً وَ تُغْنِيَنِى بِذَلِکَ عَنِ الْمَطَالِبِ الْمُنَکَّدَهِ وَ الْمَوَارِدِ الصَّعْبَهِ

وَ تُخَلِّصَنِی مِنْهَا مُعَافًى فِی دِينِی وَ نَفْسِی وَ وَلَدِی وَ مَا أَعْطَيْتَنِی وَ مَنَحْتَنِی

وَ تَحْفَظَ عَلَیَّ مَالِی وَ جَمِيعَ مَا خَوَّلْتَنِی وَ تَقْبِضَ عَنِّی أَيْدِیَ الْجَبَابِرَهِ وَ تَرُدَّنِی إِلَى وَطَنِی

وَ تُبَلِّغَنِی نِهَايَهَ أَمَلِی فِی دُنْيَایَ وَ آخِرَتِی وَ تَجْعَلَ عَاقِبَهَ أَمْرِی مَحْمُودَهً حَسَنَهً سَلِيمَهً

وَ تَجْعَلَنِی رَحِيبَ الصَّدْرِ وَاسِعَ الْحَالِ حَسَنَ الْخُلُقِ

بَعِيداً مِنَ الْبُخْلِ وَ الْمَنْعِ وَ النِّفَاقِ وَ الْکِذْبِ وَ الْبَهْتِ وَ قَوْلِ الزُّورِ

وَ تُرْسِخَ فِی قَلْبِی مَحَبَّهَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ شِيعَتِهِمْ

وَ تَحْرُسَنِی يَا رَبِّ فِی نَفْسِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ وَلَدِی وَ أَهْلِ حُزَانَتِی

وَ إِخْوَانِی وَ أَهْلِ مَوَدَّتِی وَ ذُرِّيَّتِی بِرَحْمَتِکَ وَ جُودِکَ

اللَّهُمَّ هَذِهِ حَاجَاتِی عِنْدَکَ وَ قَدِ اسْتَکْثَرْتُهَا لِلُؤْمِی وَ شُحِّی وَ هِیَ عِنْدَکَ صَغِيرَهٌ حَقِيرَهٌ وَ عَلَيْکَ سَهْلَهٌ يَسِيرَهٌ

فَأَسْأَلُکَ بِجَاهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ عِنْدَکَ وَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْکَ

وَ بِمَا أَوْجَبْتَ لَهُمْ وَ بِسَائِرِ أَنْبِيَائِکَ وَ رُسُلِکَ وَ أَصْفِيَائِکَ وَ أَوْلِيَائِکَ الْمُخْلَصِينَ مِنْ عِبَادِکَ

وَ بِاسْمِکَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ لَمَّا قَضَيْتَهَا کُلَّهَا وَ أَسْعَفْتَنِی بِهَا وَ لَمْ تُخَيِّبْ أَمَلِی وَ رَجَائِی

اللَّهُمَّ وَ شَفِّعْ صَاحِبَ هَذَا الْقَبْرِ فِیَ

يَا سَيِّدِی يَا وَلِیَّ اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ أَسْأَلُکَ أَنْ تَشْفَعَ لِی إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِی هَذِهِ الْحَاجَاتِ کُلِّهَا

بِحَقِّ آبَائِکَ الطَّاهِرِينَ وَ بِحَقِّ أَوْلاَدِکَ الْمُنْتَجَبِينَ

فَإِنَّ لَکَ عِنْدَ اللَّهِ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ الْمَنْزِلَهَ الشَّرِيفَهَ وَ الْمَرْتَبَهَ الْجَلِيلَهَ وَ الْجَاهَ الْعَرِيضَ

اللَّهُمَّ لَوْ عَرَفْتُ مَنْ هُوَ أَوْجَهُ عِنْدَکَ مِنْ هَذَا الْإِمَامِ وَ مِنْ آبَائِهِ وَ أَبْنَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ وَ الصَّلاَهُ

لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعَائِی وَ قَدَّمْتُهُمْ أَمَامَ حَاجَتِی وَ طَلِبَاتِی هَذِهِ

فَاسْمَعْ مِنِّی وَ اسْتَجِبْ لِی وَ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ

أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ وَ مَا قَصُرَتْ عَنْهُ مَسْأَلَتِی وَ عَجَزَتْ عَنْهُ قُوَّتِی وَ لَمْ تَبْلُغْهُ فِطْنَتِی مِنْ صَالِحِ دِينِی وَ دُنْيَایَ وَ آخِرَتِی

فَامْنُنْ بِهِ عَلَیَّ وَ احْفَظْنِی وَ احْرُسْنِی وَ هَبْ لِی وَ اغْفِرْ لِی وَ مَنْ أَرَادَنِی بِسُوءٍ أَوْ مَكْرُوهٍ مِنْ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ

أَوْ سُلْطَانٍ عَنِيدٍ أَوْ مُخَالِفٍ فِی دِينٍ أَوْ مُنَازِعٍ فِی دُنْيَا أَوْ حَاسِدٍ عَلَیَّ نِعْمَةً أَوْ ظَالِمٍ أَوْ بَاغٍ

فَاقْبِضْ عَنِّی يَدَهُ وَ اصْرِفْ عَنِّی كَيْدَهُ وَ اشْغَلْهُ (عَنِّی) بِنَفْسِهِ وَ اكْفِنِی شَرَّهُ وَ شَرَّ أَتْبَاعِهِ وَ شَيَاطِينِهِ

وَ أَجِرْنِی مِنْ كُلِّ مَا يَضُرُّنِی وَ يُجْحِفُ بِی وَ أَعْطِنِی جَمِيعَ الْخَيْرِ كُلِّهِ (كُلَّهُ) مِمَّا أَعْلَمُ وَ مِمَّا لاَ أَعْلَمُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِی وَ لِوَالِدَیَّ وَ لِإِخْوَانِی وَ أَخَوَاتِی

وَ أَعْمَامِی وَ عَمَّاتِی وَ أَخْوَالِی وَ خَالاَتِی وَ أَجْدَادِی وَ جَدَّاتِی وَ أَوْلاَدِهِمْ وَ ذَرَارِيهِمْ

وَ أَزْوَاجِی وَ ذُرِّيَّاتِی وَ أَقْرِبَائِی وَ أَصْدِقَائِی وَ جِيرَانِی وَ إِخْوَانِی فِيكَ مِنْ أَهْلِ الشَّرْقِ وَ الْغَرْبِ

وَ لِجَمِيعِ أَهْلِ مَوَدَّتِی مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ

وَ لِجَمِيعِ مَنْ عَلَّمَنِی خَيْراً أَوْ تَعَلَّمَ مِنِّی عِلْماً

اللَّهُمَّ أَشْرِكْهُمْ فِی صَالِحِ دُعَائِی وَ زِيَارَتِی لِمَشْهَدِ حُجَّتِكَ وَ وَلِيِّكَ

وَ أَشْرِكْنِی فِی صَالِحِ أَدْعِيَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَ بَلِّغْ وَلِيَّكَ مِنْهُمُ السَّلاَمَ وَ السَّلاَمُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ يَا سَيِّدِی يَا مَوْلاَیَ يَا فُلاَنَ بْنَ فُلاَنٍ

بجای این کلمه نام امامی را که زیارت می کند و نام پدر آن بزرگوار را بگويید

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى رُوحِكَ وَ بَدَنِكَ أَنْتَ وَسِيلَتِی إِلَى اللَّهِ وَ ذَرِيعَتِی إِلَيْهِ وَ لِی حَقُّ مُوَالاَتِی وَ تَأْمِيلِی

فَكُنْ شَفِيعِی إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِی الْوُقُوفِ عَلَى قِصَّتِی هَذِهِ وَ صَرْفِی عَنْ مَوْقِفِی

هَذَا بِالنُّجْحِ بِمَا سَأَلْتُهُ كُلِّهِ بِرَحْمَتِهِ وَ قُدْرَتِهِ

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی عَقْلًا كَامِلًا وَ لُبّاً رَاجِحاً وَ عِزّاً بَاقِياً وَ قَلْباً زَكِيّاً

وَ عَمَلًا كَثِيراً وَ أَدَباً بَارِعاً وَ اجْعَلْ ذَلِكَ كُلَّهُ لِی وَ لَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

پروردگارا من به قصد زیارت این پیشوای بزرگ دین که به امامتش مقر و معترفم و به فرض وجوب اطاعتش معتقدم آمده ام

به جانب مشهد او (و حرم شریفش) با گناه بسیار و عیوب و مهلکات معاصی و سیئات و خطاهای بیشمار و آنچه از اعمال زشتم که همه را تو می دانی آمده ام

در حالی که به عفو و بخشایش تو ملتجی شده و به حلم و بردباریت پناه آورده ام به امید کرم و رحمت نامنتهای تو ای خدا و التجاء به رکن رکین تو جسته ام و پناهنده به رأفت و مهربانی تو شدم

و شفیع خود آوردم ولی تو را فرزند اولیاء و دوست خاص تو فرزند خاصان درگاهت را و امین اسرار تو و فرزند امنای حضرتت

و خلیفه تو و فرزند خلفای تو که آنان را وسیله رحمت و خشنودی و ذریعه رأفت و مهربانی و بخشایش خود قرار داده ای

پروردگارا و اول حاجت من در این درگاه لطف و کرم تو آن است که گناهان گذشته ام را که بسیار است همه ببخشی و بیامرزی

و در باقی عمرم از ارتکاب گناه حفظ کنی و دین مرا از هر پلیدی و زشتی و رسوایی و آنچه به دین زیان دارد پاک و پاکیزه گردانی

و از شک و ریب و فساد کاری و شرک و ریاء

نگهبان باشی

و بر کار طاعت خود و طاعت رسول و ذریه پاک با شرافت و سعادت رسولت که درود و رحمت و تحیت و برکاتت بر روان پاکشان باد مرا ثابت قدم بداری

و مادامی که زنده ام بر اطاعت آنها زنده ام دار و چون بمیرانی با طاعت آنها بمیران

– و دوستی و محبت این بزرگواران را و عداوت با دشمنانشان را و رفاقت و انس با دوستانشان و نیکویی با آنان را هرگز از دلم دور مگردان

و از تو درخواست می کنم ای پروردگار من این ثنا و دعا را از من قبول فرمایی و عبادت و طاعتت را محبوبم گردان و به آن با توجه

و با شوق و نشاطم ساز و از هر چه معصیت و حرام توست مبغوض و متنفرم ساز

و در نمازم از تقصیر و سستی و کاهلی دور ساز و بر اداء نماز صحیح و مقبول بدانگونه که فریضه کردی

و امر فرمودی به آن طبق سنت و طریقه رسول اکرمت که درود و رحمت و برکاتت بر او و آل او باد با خضوع و خشوع مرا توفیق عطا فرما

و برای ادای زکوه و اعطای صدقات و خیرات

و احسان و مواسات با شیعیان آل محمد علیهم السلام شرح صدر و سعه نظرم کرامت فرما

و مرا نمیران مگر بعد از زیارت حج بیت الحرام و قبر پیغمبر اکرم (ص) و ائمه علیهم السلام

و از تو درخواست می کنم ای پروردگار من توبه نصوح با حقیقت که تو به آن توبه خشنود باشی

و نیت خالصی که تو بپسندی و عمل صالح و شایسته ای که تو بپذیری

و نیز درخواست می کنم که مرا ببخشی و بیامرزی و هنگامی که مرا بمیرانی بر من ترحم کنی و سکرات مرگ را بر من آسان سازی

و در زمره محمد و آلش که درود خدا بر او و آنان باد محشور فرمایی و در بهشت ابدم به رحمتت داخل گردانی

و اشک چشمم را در طاعتت بسیار و آب دیدگانم را پیوسته در عملی که موجب قرب توست جاری سازی و دلم را با دوستانت عطوف و مهربان گردانی

و در این دنیا مرا از بلاها و آفات و امراض سخت صعب العلاج و دردهای مزمن

و جمیع بلاها و حوادث ناگوار عالم مصون و محفوظ داری و قلبم را از فعل حرام منصرف گردانی

و از معصیت مبغوض و متنفر سازی و دوستدار و محب حلال گردانی و درهای حلال را به رویم باز فرمایی

و نیت و عملم را بر آن حلال ثابت بداری و عمرم را دراز گردانی و درهای رنج و محنتها را بر من ببندی

و عطایی که بر من منت نهادی هرگز سلب نگردانی و احسانی که در حقم فرمودی باز نستانی

و هر نعمت که مرا مرحمت فرمودی از من نگیری و مرا در هر چه دارا کردی بر آن بیفزا و به اضعاف مضاعف هم بیفزا

و مال بسیار با وسعت نصیبم فرما که صاف و پاک و گوارا و با افزایش وافی و کامل باشد و عزتی به من عطا کن که باقی

ماند

و جاه و منزلتی مرحمت فرما که پهناور و با مناعت و جلال باشد و نعمتی وسیع و شامل و به آن نعمت مرا از طلب و اکتساب پر مشقت دور و در کارهای مشکل و پر زحمت بی نیاز گردانی

و مرا از آن نعمت اخلاص با عافیت در دین و نفس و اولاد و در هرچه به من اعطا کردی و انعام فرمودی عافیت بخشی

و مال مرا و آنچه به من دادی همه را حفظ کنی و دست جباران و بیدادگران را از تعدی به من ببندی و مرا به وطنم باز گردانی

و به منتهای آرزویم در دنیا و آخرت برسانی و عاقبت کار مرا پسندیده و نیکو و سالم قرار دهی

و مرا به لطف وسیع الصدر با توسعه احوال و اخلاق نیکو گردانی

و از بخل و حسد و لئامت و نفاق و دروغ و بهتان و گفتار لغو و باطل به کرمت دور سازی

و محبت محمد و آل محمد و شیعیانشان را در قلبم ثابت و راسخ گردانی

و مرا به جود و رحمتت ای پروردگارم حراست و محافظت فرمایی در جسم و جان و اهل و مال و فرزندان و خاندانم

و برادران و دوستانم و تمام ذریه ام

ای خدای من این است حاجاتم که نزد تو معروض داشتم و من از بس لئیم و خسیس و گدا طبیعتم بسیار حاجت از تو خواستم و آنها نزد تو حقیر و ناچیز است و بر آوردن آن حاجات برای تو سهل و آسان است

پس از تو

درخواست می کنم به جاه محمد و آل محمد که درود بر آنان باد و به حق محمد و آل او بر حضرتت

و آن حقی که تو خود بر آنها لازم گردانیدی و به حق همه پیغمبران و رسولانت و خاصان و برگزیدگان و دوستانت و بندگان با اخلاص در عبادتت

و به حق بزرگترین اسم اعظمت که حاجات مرا همه را برآوری و از برآمدن حاجاتم امیدوارم کنی و در آرزوها و امیدها که به لطف و کرمت دارم محروم و ناامیدم نگردانی

پروردگارا و صاحب این قبر مطهر را شفیع من گردان

ای امام و سید من ای ولی خدا ای امین خدا از تو درخواست می کنم که برای من نزد خدای عز و جل در تمام این حاجتها که از درگاه خدا درخواست کردم شفاعت کنی

به حق پدران پاک گوهر و فرزندان برگزیده با شرافتت

زیرا که تو را نزد خدا مقام و منزلتی با شرافت و رتبه ای با جلال و رفعت و جاه و مرتبه ای بسیار وسیع است

ای خدا اگر من کسی را آبرومندتر نزد تو از این امام و از پدران و فرزندان پاکش می شناختم

همانا او را شفیع نزد تو می آوردم و برای انجام این حوایج و مطالبم مقدم به درگاه تو می داشتم

پس ای خدا دعایم که می شنوی مستجاب بفرما و با من آن کن که لایق توست ای مهربانترین مهربانان عالم

ای خدا و آنچه را در مسئلت از درگاه حضرتت تقصیر رفت و فکرتم از درخواست آن عاجز ماند و هوشم بدانجا نرسید از امور

شایسته دنیا و آخرتم

آنها را هم بر من منت گذار و همه را عطا فرما و مرا حفظ و حراست فرما و بر من ببخش و بیامرز و هر کس به من قصد آزار و آسیب دارد چه از شیطان و دیو گمراه

و چه از سلطان معاند یا مخالف در دین یا منازع در مال دنیا یا حسودی که بر من نعمتی را رشک می برد یا هر ظالم و ستمکار دیگر

دست همه را از ظلم به من ببند و مکر و حیله او را از من برطرف گردان و او را از من به خودش مشغول ساز و شر او و شر پیروانش و شر شیاطین او را از سر من دور گردان

و از هر چه مرا زیان دارد و به هلاکت اندازد از آن مرا در پناه خود حفظ کن و هر چه خیر از آنچه می دانم و آنچه نمی دانم همه را به من عطا فرما

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد و مرا و پدر و مادرم را و برادران و خواهرانم را

و عمو و عمه هایم را و خالو و خاله هایم را و اجداد و جده هایم را و فرزند ایشان و فرزند زادگانشان را

و زنان و ذریه ام را و خویشان و دوستان و همسایگان و برادران ایمانیم را هر جا در شرق و غرب عالم هستند

و تمام کسانی که با من محبت خالص دارند از مرد و زن اهل ایمان از زنده و مرده آنها

و تمام کسانی که به من امر خیری را آموختند

یا از من علمی فرا گرفتند

ای خدا همه را در دعای صالح من و ثواب زیارتم از مشهد شریف و حرم مطهر حجت و ولی خود شریک فرما

و مرا هم در دعاهای صالح آنها شریک ساز به حق رحمت واسعت ای مهربانترین مهربانان عالم

و از آنان هم سلام به ولی خود برسان و سلام و رحمت و برکات خدا بر تو ای سید و مولای من

درود خدا بر تو و بر روح مقدس و جسم پاک تو باد تو وسیله من و شفیع من بسوی خدایی و برای من حق دوستی و امیدواری به لطف توست

پس مرا به درگاه خدای عز و جل شفیع باش که بر حکایت حالم واقفی و تا از این موقف شریف که باز می گردم با انجام مقاصد در تمام آنچه از خدا درخواست کردم بوطن خود باز گردم برحمت عام و قدرت ازلی او

پروردگارا مرا عقل کامل و خرد افزون و عزت باقی و قلبی پاک مهذب

و عمل خیر بسیار و ادب عالی عطا فرما و تمام این نعمتها را بر نفع من قرار ده نه بر زیان به حق رحمت نامنتهایت ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای عدیله

متن

ظ(دعای عدیله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ وَ الْمَلاَئِكَةُ وَ أُولُوا الْعِلْمِ قَائِماً بِالْقِسْطِ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلاَمُ

وَ أَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ الْمُذْنِبُ الْعَاصِي الْمُحْتَاجُ الْحَقِيرُ

أَشْهَدُ لِمُنْعِمِي وَ خَالِقِي وَ رَازِقِي وَ مُكْرِمِي كَمَا شَهِدَ لِذَاتِهِ وَ شَهِدَتْ لَهُ الْمَلاَئِكَةُ

وَ أُولُوا الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهِ بِأَنَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ ذُو

النِّعَمِ وَ الْإِحْسَانِ وَ الْكَرَمِ وَ الاِمْتِنَانِ

قَادِرٌ أَزَلِيٌّ عَالِمٌ أَبَدِيٌّ حَيٌّ أَحَدِيٌّ مَوْجُودٌ سَرْمَدِيٌّ سَمِيعٌ بَصِيرٌ مُرِيدٌ كَارِهٌ مُدْرِكٌ صَمَدِيٌّ

يَسْتَحِقُّ هَذِهِ الصِّفَاتِ وَ هُوَ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ فِي عِزِّ صِفَاتِهِ

كَانَ قَوِيّاً قَبْلَ وُجُودِ الْقُدْرَهِ وَ الْقُوَّهِ وَ كَانَ عَلِيماً قَبْلَ إِيجَادِ الْعِلْمِ وَ الْعِلَّهِ

لَمْ يَزَلْ سُلْطَاناً إِذْ لَا مَمْلَكَهَ وَ لَا مَالَ وَ لَمْ يَزَلْ سُبْحَاناً عَلَى جَمِيعِ الْأَحْوَالِ

وُجُودُهُ قَبْلَ الْقَبْلِ فِي أَزَلِ الْآزَالِ وَ بَقَاؤُهُ بَعْدَ الْبَعْدِ مِنْ غَيْرِ انْتِقَالٍ وَ لَا زَوَالٍ

غَنِيٌّ فِي الْأَوَّلِ وَ الْآخِرِ مُسْتَغْنٍ فِي الْبَاطِنِ وَ الظَّاهِرِ

لَا جَوْرَ فِي قَضِيَّتِهِ وَ لَا مَيْلَ فِي مَشِيَّتِهِ وَ لَا ظُلْمَ فِي تَقْدِيرِهِ

وَ لَا مَهْرَبَ مِنْ حُكُومَتِهِ وَ لَا مَلْجَأَ مِنْ سَطَوَاتِهِ وَ لَا مَنْجَى مِنْ نَقِمَاتِهِ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ وَ لَا يَفُوتُهُ أَحَدٌ إِذَا طَلَبَهُ

أَزَاحَ الْعِلَلَ فِي التَّكْلِيفِ وَ سَوَّى التَّوْفِيقَ بَيْنَ الضَّعِيفِ وَ الشَّرِيفِ مَكَّنَ أَدَاءَ الْمَأْمُورِ

وَ سَهَّلَ سَبِيلَ اجْتِنَابِ الْمَحْظُورِ لَمْ يُكَلِّفِ الطَّاعَهَ إِلَّا دُونَ الْوُسْعِ وَ الطَّاقَهِ

سُبْحَانَهُ مَا أَبْيَنَ كَرَمَهُ وَ أَعْلَى شَأْنَهُ سُبْحَانَهُ مَا أَجَلَّ نَيْلَهُ وَ أَعْظَمَ إِحْسَانَهُ

بَعَثَ الْأَنْبِيَاءَ لِيُبَيِّنَ عَدْلَهُ وَ نَصَبَ الْأَوْصِيَاءَ لِيُظْهِرَ طَوْلَهُ وَ فَضْلَهُ

وَ جَعَلَنَا مِنْ أُمَّهِ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَ خَيْرِ الْأَوْلِيَاءِ وَ أَفْضَلِ الْأَصْفِيَاءِ

وَ أَعْلَى الْأَزْكِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ

آمَنَّا بِهِ وَ بِمَا دَعَانَا إِلَيْهِ وَ بِالْقُرْآنِ الَّذِي أَنْزَلَهُ عَلَيْهِ

وَ بِوَصِيِّهِ الَّذِي نَصَبَهُ يَوْمَ الْغَدِيرِ وَ أَشَارَ بِقَوْلِهِ هَذَا عَلِيٌّ إِلَيْهِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّهَ الْأَبْرَارَ وَ الْخُلَفَاءَ الْأَخْيَارَ بَعْدَ الرَّسُولِ الْمُخْتَارِ عَلِيٌّ قَامِعُ الْكُفَّارِ

وَ مِنْ بَعْدِهِ سَيِّدُ أَوْلَادِهِ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍ

ثُمَّ أَخُوهُ السِّبْطُ التَّابِعُ لِمَرْضَاهِ اللَّهِ الْحُسَيْنُ ثُمَّ الْعَابِدُ عَلِيٌّ

ثُمَّ الْبَاقِرُ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصَّادِقُ جَعْفَرٌ ثُمَّ الْكَاظِمُ مُوسَى ثُمَّ الرِّضَا عَلِيٌّ

ثُمَّ التَّقِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ النَّقِيُّ عَلِيٌّ

ثُمَّ الزَّكِیُّ الْعَسْكَرِیُّ الْحَسَنُ

ثُمَّ الْحُجَّهُ الْخَلَفُ الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِیُّ الْمُرْجَی

الَّذِی بِبَقَائِهِ بَقِیَتِ الدُّنْیَا وَ بِیُمْنِهِ رُزِقَ الْوَرَی وَ بِوُجُودِهِ ثَبَتَتِ الْأَرْضُ وَ السَّمَاءُ

وَ بِهِ یَمْلَأُ اللَّهُ الْأَرْضَ قِسْطاً وَ عَدْلاً بَعْدَ مَا مُلِئَتْ ظُلْماً وَ جَوْراً

وَ أَشْهَدُ أَنَّ أَقْوَالَهُمْ حُجَّهٌ وَ امْتِثَالَهُمْ فَرِیضَهٌ وَ طَاعَتَهُمْ مَفْرُوضَهٌ

وَ مَوَدَّتَهُمْ لَازِمَهٌ مَقْضِیَّهٌ وَ الِاقْتِدَاءَ بِهِمْ مُنْجِیَهٌ وَ مُخَالَفَتَهُمْ مُرْدِیَهٌ

وَ هُمْ سَادَاتُ أَهْلِ الْجَنَّهِ أَجْمَعِینَ وَ شُفَعَاءُ یَوْمِ الدِّینِ

وَ أَئِمَّهُ أَهْلِ الْأَرْضِ عَلَی الْیَقِینِ وَ أَفْضَلُ الْأَوْصِیَاءِ الْمَرْضِیِّینَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَ مُسَاءَلَهَ الْقَبْرِ حَقٌّ وَ الْبَعْثَ حَقٌّ

وَ النُّشُورَ حَقٌّ وَ الصِّرَاطَ حَقٌّ وَ الْمِیزَانَ حَقٌّ وَ الْحِسَابَ حَقٌّ وَ الْکِتَابَ حَقٌّ

وَ الْجَنَّهَ حَقٌّ وَ النَّارَ حَقٌّ وَ أَنَّ السَّاعَهَ آتِیَهٌ لَا رَیْبَ فِیهَا وَ أَنَّ اللَّهَ یَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ

اللَّهُمَّ فَضْلُکَ رَجَائِی وَ کَرَمُکَ وَ رَحْمَتُکَ أَمَلِی

لَا عَمَلَ لِی أَسْتَحِقُّ بِهِ الْجَنَّهَ وَ لَا طَاعَهَ لِی أَسْتَوْجِبُ بِهَا الرِّضْوَانَ

إِلَّا أَنِّی اعْتَقَدْتُ تَوْحِیدَکَ وَ عَدْلَکَ

وَ ارْتَجَیْتُ إِحْسَانَکَ وَ فَضْلَکَ وَ تَشَفَّعْتُ إِلَیْکَ بِالنَّبِیِّ وَ آلِهِ مِنْ أَحِبَّتِکَ وَ أَنْتَ أَکْرَمُ الْأَکْرَمِینَ وَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی نَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً کَثِیراً کَثِیراً

وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّهَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ

اللَّهُمَّ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ إِنِّی أَوْدَعْتُکَ یَقِینِی هَذَا وَ ثَبَاتَ دِینِی وَ أَنْتَ خَیْرُ مُسْتَوْدَعٍ

وَ قَدْ أَمَرْتَنَا بِحِفْظِ الْوَدَائِعِ فَرُدَّهُ عَلَیَّ وَقْتَ حُضُورِ مَوْتِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

مؤلف گوید که در دعاهای مأثوره است

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعُوذُ بِکَ مِنَ الْعَدِیلَهِ عِنْدَ الْمَوْتِ

و عـدیله عنـد الموت یعنی عـدول کردن از حق به باطل در وقت مردن و آن چنان است که شـیطان نزد محتضـر حاضـر شود و وسوسه کند و او را در

تشکیک اندازد تا آنکه او را از ایمان بیرون کند و از این جهت است که در دعاها استعاذه از آن شده و جناب فخر المحققین رحمه الله علیه فرموده که هر که خواهد از آن سالم بماند استحضار کند ادله ایمان و اصول خمسه را با ادله قطعیه و صفای خاطر و بسپرد آن را به حق تعالی که در وقت حضور موت به او رد فرماید به این طریق که بگوید بعد از عقاید حقه

اللَّهُمَّ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ إِنِّی قَدْ أَوْدَعْتُکَ یَقِینِی هَذَا وَ ثَبَاتَ دِینِی

وَ أَنْتَ خَیْرُ مُسْتَوْدَعٍ وَ قَدْ أَمَرْتَنَا بِحِفْظِ الْوَدَائِعِ فَرُدَّهُ عَلَیَّ وَقْتَ حُضُورِ مَوْتِی

پس بر حسب فرمایش آن بزرگوار خواندن این دعای شریف عدیله و استحضار معنی آن در خاطر برای سلامت جستن از خطر عدیله عند الموت نافع است و اما اینکه این دعا ماثور است یا از منشآت علما است خِرّیت صناعت علم حدیث و روایت و جامع شمل اخبار ائمه علیهم السلام عالم متبحر خبیر و محدث ناقد بصیر شیخنا الاکرم و المحدث الاعظم مولانا الحاج میرزا حسین النوری نور الله مرقده فرموده و أما دعاء العدیله المعروفه فهو من مؤلفات بعض أهل العلم لیس بمأثور و لا موجود فی کتب حمله الأحادیث و نقادها

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان خدا گواهی می دهد که هیچ خدایی جز ذات یکتای او نیست و همچنان فرشتگان و صاحبان علم که برپا است به عدالت

که خدایی جز آن یگانه ذات با اقتدار و حکمت نیست همانا دین نزد خدا اسلام است

و من بنده ضعیف گنهکار عاصی محتاج حقیر و پست

گواهی می دهم

بر یگـانگی خـدا که منعم و خـالق و رازق من است و مرا اکرام می کنـد چنـانچه خـدا خـود بر یگـانگی خویش گواهی داد و فرشتگان

و بندگان دانا گواهی دادند بر اینکه خدایی جز آن ذات یکتا نیست که خداوند نعمت و احسان و کرم و بخشش است

قدرتش ازلی و علمش ابدی است زنده متفرد و موجود سرمدی است شنوا و بینا و با اراده و کراهت علم و ادراک به همه امور عالم است غنی بالذات است

و ذات فرد بسیطش به ذاته (بدون تغییر) و در عین بی نیازی از صفات زائد بر ذات مستوجب این صفات کمالیه است

آن ذات ازلی توانا و قادر است پیش از معنی قدرت و عالم است پیش از وجود علم و اسباب دانایی

همیشه پادشاه وجود است پیش از آنکه ملک و مالی باشد و همیشه ذات پاکش در همه - احوال منزه و مستغنی از غیر است

وجودش قبل از هر قبلی در ازل آزال بوده و بعد از هر بعدی بدون تغییر حال تا ابد باقی خواهد بود

و ذاتش در آغاز و انجام آفرینش بی نیاز از خلق است و در ظاهر و باطن مستغنی از عالم است

در حکم او هیچ ظلم و جوری نیست و در مشیتش میل خصوصی نخواهد بود و در حق هیچکس ستم نکرده

و از حکم و فرمـانش نتوان به جایی گریخت و پناهی نتوان یافت از قهرش و از غضب و انتقامش محل نجاتی نیست رحمت او بر غضبش سبقت گیرد و هر که طالب رحمت او باشد

محروم نخواهد شد

برطرف کرد موانع را آنگاه بندگان را مکلف بطاعت خود فرمود و موفقیت بر طاعت را در ضعیف و قوی یکسان قرار داد و همه را بر اطاعت امرش متمکن گردانید

و راه ترک گناه و دوری از عصیان را آسان کرد و بار تکلیف طاعتش را بر کسی ننهاد مگر کمتر از قدر وسع و طاقت

منزه است خدا چقدر کرمش بر خلق آشکار است و مرتبه اش بلند است منزه است خدا چقدر عطایش بیشتر و احسانش بزرگتر است

فرستاد پیامبران را برای آنکه عدلش را آشکار سازد و جانشینان پیامبران را برای آن معین کرد که فضل و احسانش را پدید گرداند

و ما را از امت سید انبیاء (ص) و بهترین اوصیاء و افضل خاصان خود

و بلند مرتبه ترین پاکان عالم حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم قرار داد

ما هم (بحمد الله) به او ایمان آوردیم و به هر چه ما را به آن دعوت کرد گرویدیم و به قرآن که بر او نازل کرد

و به وصی او که روز غدیرش به خلافت منصوب کرد و در سخنش اشاره به او فرمود که این است علی (ع) جانشین من

و گواهی می دهم که امامان نیکوکار و جانشینان برگزیده بعد از رسول مختار اول علی (ع) است که کشنده مشرکین و کفار بود

و بعد از علی (ع) بزرگتر فرزندش حضرت حسن (ع)

پس از او برادرش سبط پیغمبر تابع رضای خدا حضرت حسین (ع) پس از او فرزندش علی بن الحسین زین العابدین

و بعـد از او فرزنـدش باقر العلوم محمـد (ع) و بعـد فرزندش امام جعفر صادق (ع) و بعد فرزندش امام موسـی کاظم (ع) و بعد فرزندش امام علی الرضا (ع)

و بعد فرزندش امام محمد تقی و بعد فرزندش امام علی النقی (ع) و بعد فرزندش امام حسن عسکری (ع) پاکیزه صفات

و بعد از او فرزندش حجت الهی جانشین قائم منتظر حضرت مهدی (ع) که چشم امید عالم به اوست

و دنیا به بقای او باقی است و به برکتش به خلق روزی می رسد زمین و آسمان به وجودش برقرار است

و بواسطه او خدا زمین را پر از عدل و داد کند پس از آنکه پر از ظلم و جور و بیداد گشته باشد

و گواهی می دهم که گفتارشان بر ما حجت و امتثال امرشان واجب است و اطاعتشان فرض است

و محبتشان به حکم ازلی حق لازم است و پیروی آنها موجب نجات و مخالفتشان سبب هلاک است

و آنها به حقیقت بزرگان تمام بهشتیان و شفیعان روز جزا

و پیشوایان اهل زمین به طور یقین و بهترین جانشینان مرضی خدا هستند

و باز گواهی می دهم که مرگ حق است و سؤال فرشتگان در قبر حق است و برانگیخته شدن مردگان حق است

و روز حشر و نشر حق است و پل صراط در قیامت حق است و سنجش اعمال حق است و حساب خلق حق است و کتاب و نامه عمل حق است

و بهشت حق است و دوزخ حق است و ساعت قیامت بی هیچ شک خواهد آمد و

خدا البته مردگان را از قبرها بر انگیزد

بار الها فضل و کرم تو مایه امید من است و لطف و رحمتت آرزوی من

عملی که به آن مستحق بهشت شوم نکردم و طاعتی که موجب رضای تو شود بجانیاوردم

جز آنکه معتقد به توحید و عدل توام

و چشم امیدم به فضل و احسان توست و به درگاهت پیغمبر و آل او را که دوستدار تواند شفیع آورده ام و تو خود کریمترین کریمان و مهربانترین مهربانان عالمی

و درود خدا بر پیغمبر ما محمد (ص) و آل او که همه پاکان و پاکان عالمند و تحیت بسیار بسیار بر آنان باد

و هیچ قدرت و توانایی کسی را جز به خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود

پروردگارا ای مهربانترین مهربانان عالم من ایمان و این یقین خود را (که در این دعا اظهار نمودم) و ثبات در دین و ایمانم را به تو امانت می سپارم

و البته تو مرا امر به حفظ امانت کردی پس این امانت را تو در وقت حضور مرگ به من باز گردان به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

ای خدا من پناه به تو می برم از برگشتن در وقت مرگ

بار الها ای رحیمتر رحم کنندگان بدرستی من امانت سپارم به تو عقیده خودم را و استحکام دینم

و تو بهترین امانتداری و بتحقیق امر کرده ای ما را به نگهداری امانتها پس برگردان آن را به من هنگام رسیدن مرگم

دعای عرفه امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(و از جمله دعاهای مشهور این روز دعای حضرت سید الشهداء علیه السلام است بشر و

بشیر پسران غالب اسدی روایت کرده اند که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آن حضرت بودیم پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را بسوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر رو برداشتند مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَیْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَ لاَ لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَ لاَ کَصُنْعِهِ صُنْعُ صَانِعٍ

وَ هُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ أَجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَ أَتْقَنَ بِحِکْمَتِهِ الصَّنَائِعَ

لاَ تَخْفَى عَلَیْهِ الطَّلاَئِعُ وَ لاَ تَضِیعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعُ (أَتَى بِالْکِتَابِ الْجَامِعِ وَ بِشَرْعِ الْإِسْلاَمِ النُّورِ السَّاطِعِ وَ لِلْخَلِیقَهِ صَانِعٌ وَ هُوَ الْمُسْتَعَانُ عَلَى الْفَجَائِعِ)

جَازِی کُلِّ صَانِعٍ وَ رَائِشُ کُلِّ قَانِعٍ وَ رَاحِمُ کُلِّ ضَارِعٍ

وَ مُنْزِلُ الْمَنَافِعِ وَ الْکِتَابِ الْجَامِعِ بِالنُّورِ السَّاطِعِ

وَ هُوَ لِلدَّعَوَاتِ سَامِعٌ وَ لِلْکُرُبَاتِ دَافِعٌ وَ لِلدَّرَجَاتِ رَافِعٌ وَ لِلْجَبَابِرَهِ قَامِعٌ

فَلاَ إِلَهَ غَیْرُهُ وَ لاَ شَیْ ءَ یَعْدِلُهُ وَ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْ ءٌ

وَ هُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ اللَّطِیفُ الْخَبِیرُ وَ هُوَ عَلَى کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَرْغَبُ إِلَیْکَ وَ أَشْهَدُ بِالرُّبُوبِیَّهِ لَکَ

مُقِرّاً (مُقِرٌّ) بِأَنَّکَ رَبِّی وَ أَنَّ إِلَیْکَ مَرَدِّی ابْتَدَأْتَنِی بِنِعْمَتِکَ قَبْلَ أَنْ أَکُونَ شَیْئًا مَذْکُوراً

وَ خَلَقْتَنِی مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ أَسْکَنْتَنِی الْأَصْلاَبَ آمِناً لِرَیْبِ الْمَنُونِ وَ اخْتِلاَفِ الدُّهُورِ وَ السِّنِینَ

فَلَمْ أَزَلْ ظَاعِناً مِنْ صُلْبٍ إِلَى رَحِمٍ فِی تَقَادُمٍ مِنَ الْأَیَّامِ الْمَاضِیَهِ وَ الْقُرُونِ الْخَالِیَهِ

لَمْ تُخْرِجْنِی لِرَأْفَتِکَ بِی وَ لُطْفِکَ لِی (بِی) وَ إِحْسَانِکَ إِلَیَّ فِی دَوْلَهِ أَئِمَّهِ الْکُفْرِ الَّذِینَ نَقَضُوا عَهْدَکَ وَ کَذَّبُوا رُسُلَکَ

لَکِنَّکَ أَخْرَجْتَنِی (رَأْفَهً مِنْکَ وَ تَحَنُّناً عَلَیَّ) لِلَّذِی سَبَقَ لِی مِنَ الْهُدَى الَّذِی لَهُ یَسَّرْتَنِی

وَ فِیهِ أَنْشَأْتَنِی وَ مِنْ قَبْلِ ذَلِکَ رَؤُفْتَ بِی

بِجَمِيلِ صُنْعِكَ وَ سَوَابِغِ نِعَمِكَ

فَابْتَدَعْتَ خَلْقِي مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَى وَ أَسْكَنْتَنِي فِي ظُلُمَاتٍ ثَلاثٍ بَيْنَ لَحْمٍ وَ دَمٍ وَ جِلْدٍ

لَمْ تُشْهِدْنِي خَلْقِي (لَمْ تُشَهِّرْنِي بِخَلْقِي) وَ لَمْ تَجْعَلْ إِلَيَّ شَيْئًا مِنْ أَمْرِي

ثُمَّ أَخْرَجْتَنِي لِلَّذِي سَبَقَ لِي مِنَ الْهُدَى إِلَى الدُّنْيَا تَامّاً سَوِيّاً

وَ حَفِظْتَنِي فِي الْمَهْدِ طِفْلًا صَبِيّاً وَ رَزَقْتَنِي مِنَ الْغِذَاءِ لَبَناً مَرِيّاً

وَ عَطَفْتَ عَلَيَّ قُلُوبَ الْحَوَاضِنِ وَ كَفَّلْتَنِي الْأُمَّهَاتِ الرَّوَاحِمَ (الرَّحَائِمَ) وَ كَلَأْتَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِ

وَ سَلَّمْتَنِي مِنَ الزِّيَادَهِ وَ النُّقْصَانِ فَتَعَالَيْتَ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ

حَتَّى إِذَا اسْتَهْلَلْتُ نَاطِقاً بِالْكَلَامِ أَتْمَمْتَ عَلَيَّ سَوَابِغَ الْإِنْعَامِ وَ رَبَّيْتَنِي زَائِداً فِي كُلِّ عَامٍ

حَتَّى إِذَا اكْتَمَلَتْ فِطْرَتِي وَ اعْتَدَلَتْ مِرَّتِي (سَرِيرَتِي) أَوْجَبْتَ عَلَيَّ حُجَّتَكَ بِأَنْ أَلْهَمْتَنِي مَعْرِفَتَكَ وَ رَوَّعْتَنِي بِعَجَائِبِ حِكْمَتِكَ (فِطْرَتِكَ)

وَ أَيْقَظْتَنِي لِمَا ذَرَأْتَ فِي سَمَائِكَ وَ أَرْضِكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ وَ نَبَّهْتَنِي لِشُكْرِكَ وَ ذِكْرِكَ

وَ أَوْجَبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَكَ وَ عِبَادَتَكَ وَ فَهَّمْتَنِي مَا جَاءَتْ بِهِ رُسُلُكَ

وَ يَسَّرْتَ لِي تَقَبُّلَ مَرْضَاتِكَ وَ مَنَنْتَ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ بِعَوْنِكَ وَ لُطْفِكَ

ثُمَّ إِذْ خَلَقْتَنِي مِنْ خَيْرِ (حُرِّ) الثَّرَى لَمْ تَرْضَ لِي يَا إِلَهِي نِعْمَةً (بِنِعْمَةٍ) دُونَ أُخْرَى

وَ رَزَقْتَنِي مِنْ أَنْوَاعِ الْمَعَاشِ وَ صُنُوفِ الرِّيَاشِ بِمَنِّكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ عَلَيَّ وَ إِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ إِلَيَ

حَتَّى إِذَا أَتْمَمْتَ عَلَيَّ جَمِيعَ النِّعَمِ وَ صَرَفْتَ عَنِّي كُلَّ النِّقَمِ

لَمْ يَمْنَعْكَ جَهْلِي وَ جُرْأَتِي عَلَيْكَ أَنْ دَلَلْتَنِي إِلَى (عَلَى) مَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ وَ وَفَّقْتَنِي لِمَا يُزْلِفُنِي لَدَيْكَ

فَإِنْ دَعَوْتُكَ أَجَبْتَنِي وَ إِنْ سَأَلْتُكَ أَعْطَيْتَنِي وَ إِنْ أَطَعْتُكَ شَكَرْتَنِي

وَ إِنْ شَكَرْتُكَ زِدْتَنِي كُلُّ ذَلِكَ إِكْمَالٌ (إِكْمَالًا) لِأَنْعُمِكَ عَلَيَّ وَ إِحْسَانِكَ إِلَيَ

فَسُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُبْدِئٍ مُعِيدٍ حَمِيدٍ مَجِيدٍ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَ عَظُمَتْ آلَاؤُكَ

فَأَيَّ (فَأَيُّ) نِعَمِكَ يَا إِلَهِى أَحْصِى عَدَداً وَ ذِكْراً أَمْ أَيُّ عَطَايَاكَ أَقُومُ بِهَا شُكْراً

وَ هِيَ يَا

رَبِّ أَكْثَرُ (أَكْبَرُ) مِنْ أَنْ يُحْصِيَهَا الْعَادُّونَ أَوْ يَبْلُغَ عِلْماً بِهَا الْحَافِظُونَ

ثُمَّ مَا صَرَفْتَ وَ دَرَأْتَ عَنِّی اللَّهُمَّ مِنَ الضُّرِّ وَ الضَّرَّاءِ أَكْثَرُ مِمَّا ظَهَرَ لِی مِنَ الْعَافِيَهِ وَ السَّرَّاءِ

وَ أَنَا (فَأَنَا) أَشْهَدُ يَا إِلَهِی بِحَقِيقَهِ إِيمَانِی وَ عَقْدِ عَزَمَاتِ يَقِينِی وَ خَالِصِ صَرِيحِ تَوْحِيدِی

وَ بَاطِنِ مَكْنُونِ ضَمِيرِی وَ عَلاَئِقِ مَجَارِی نُورِ بَصَرِی وَ أَسَارِيرِ صَفْحَهِ جَبِينِی

وَ خُرْقِ مَسَارِبِ نَفْسِی (نَفَسِی) وَ خَذَارِيفِ مَارِنِ عِرْنِينِی وَ مَسَارِبِ سِمَاخِ (صِمَاخِ) سَمْعِی

وَ مَا ضُمَّتْ وَ أَطْبَقَتْ عَلَيْهِ شَفَتَایَ وَ حَرَكَاتِ لَفْظِ لِسَانِی

وَ مَغْرَزِ حَنَکِ فَمِی وَ فَكِّی وَ مَنَابِتِ أَضْرَاسِی وَ مَسَاغِ مَطْعَمِی وَ مَشْرَبِی

وَ حِمَالَهِ أُمِّ رَأْسِی وَ بَلُوعِ فَارِغِ حَبَائِلِ (بُلُوغِ حَبَائِلِ بَارِعِ) عُنُقِی

وَ مَا اشْتَمَلَ عَلَيْهِ تَامُورُ صَدْرِی وَ (جُمَلِ) حَمَائِلِ حَبْلِ وَتِينِی وَ نِيَاطِ حِجَابِ قَلْبِی وَ أَفْلاَذِ حَوَاشِی كَبِدِی

وَ مَا حَوَتْهُ شَرَاسِيفُ أَضْلاَعِی وَ حِقَاقُ (حِقَاقِ) مَفَاصِلِی وَ قَبْضُ (قَبْضِ) عَوَامِلِی وَ أَطْرَافُ (أَطْرَافِ) أَنَامِلِی

وَ لَحْمِی وَ دَمِی وَ شَعْرِی وَ بَشَرِی وَ عَصَبِی وَ قَصَبِی وَ عِظَامِی

وَ مُخِّی وَ عُرُوقِی وَ جَمِيعُ (جَمِيعِ) جَوَارِحِی

وَ مَا انْتَسَجَ عَلَى ذَلِکَ أَيَّامَ رِضَاعِی وَ مَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّی وَ نَوْمِی وَ يَقَظَتِی وَ سُكُونِی وَ حَرَكَاتِ رُكُوعِی وَ سُجُودِی

أَنْ لَوْ حَاوَلْتُ وَ اجْتَهَدْتُ مَدَى الْأَعْصَارِ وَ الْأَحْقَابِ لَوْ عُمِّرْتُهَا أَنْ أُؤَدِّیَ شُكْرَ وَاحِدَهٍ مِنْ أَنْعُمِکَ مَا اسْتَطَعْتُ ذَلِکَ

إِلاَّ بِمَنِّکَ الْمُوجَبِ عَلَیَّ بِهِ شُكْرُکَ أَبَداً جَدِيداً وَ ثَنَاءً طَارِفاً عَتِيداً

أَجَلْ وَ لَوْ حَرَصْتُ أَنَا وَ الْعَادُّونَ مِنْ أَنَامِکَ أَنْ نُحْصِیَ مَدَى إِنْعَامِکَ سَالِفِهِ (سَالِفَهً) وَ آنِفِهِ (آنِفَهً)

مَا حَصَرْنَاهُ عَدَداً وَ لاَ أَحْصَيْنَاهُ أَمَداً

هَيْهَاتَ أَنَّى ذَلِکَ وَ أَنْتَ الْمُخْبِرُ فِی كِتَابِکَ النَّاطِقِ وَ النَّبَإِ الصَّادِقِ وَ إِنْ تَعُدُّوا نِعْمَهَ اللَّهِ لاَ تُحْصُوهَا

صَدَقَ كِتَابُکَ اللَّهُمَّ وَ إِنْبَاؤُکَ

وَ بَلَّغَتْ أَنْبِيَاؤُکَ وَ رُسُلُکَ مَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَحْيِکَ وَ شَرَعْتَ لَهُمْ وَ بِهِمْ مِنْ دِينِکَ

غَيْرَ أَنِّی يَا إِلَهِی أَشْهَدُ بِجَهْدِی وَ جِدِّی وَ مَبْلَغِ طَاعَتِی (طَاقَتِی) وَ وُسْعِی وَ أَقُولُ مُؤْمِناً مُوقِناً

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً فَيَکُونَ مَوْرُوثاً

وَ لَمْ يَکُنْ لَهُ شَرِيکٌ فِی مُلْکِهِ فَيُضَادَّهُ فِيمَا ابْتَدَعَ

وَ لاَ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ فَيُرْفِدَهُ فِيمَا صَنَعَ فَسُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ لَوْ کَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلاَّ اللَّهُ لَفَسَدَتَا وَ تَفَطَّرَتَا

سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِی لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ

الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْداً يُعَادِلُ حَمْدَ مَلاَئِکَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى خِيَرَتِهِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُخْلَصِينَ وَ سَلَّمَ

پس شروع فرمود آن حضرت در سؤال و اهتمام نمود در دعا و آب از دیده های مبارکش جاری بود پس گفت

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی أَخْشَاکَ کَأَنِّی أَرَاکَ وَ أَسْعِدْنِی بِتَقْوَاکَ وَ لاَ تُشْقِنِی بِمَعْصِيَتِکَ وَ خِرْ لِی فِی قَضَائِکَ

وَ بَارِکْ لِی فِی قَدَرِکَ حَتَّى لاَ أُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَ لاَ تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ غِنَایَ فِی نَفْسِی وَ الْيَقِينَ فِی قَلْبِی وَ الْإِخْلاَصَ فِی عَمَلِی

وَ النُّورَ فِی بَصَرِی وَ الْبَصِيرَةَ فِی دِينِی وَ مَتِّعْنِی بِجَوَارِحِی وَ اجْعَلْ سَمْعِی وَ بَصَرِی الْوَارِثَيْنِ مِنِّی

وَ انْصُرْنِی عَلَى مَنْ ظَلَمَنِی وَ أَرِنِی فِيهِ ثَارِی وَ مَآرِبِی وَ أَقِرَّ بِذَلِکَ عَيْنِی

اللَّهُمَّ اکْشِفْ کُرْبَتِی وَ اسْتُرْ عَوْرَتِی وَ اغْفِرْ لِی خَطِيئَتِی وَ اخْسَأْ شَيْطَانِی

وَ فُکَّ رِهَانِی وَ اجْعَلْ لِی يَا إِلَهِی الدَّرَجَةَ الْعُلْيَا فِی الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ کَمَا خَلَقْتَنِی فَجَعَلْتَنِی سَمِيعاً بَصِيراً

وَ لَکَ الْحَمْدُ کَمَا خَلَقْتَنِی فَجَعَلْتَنِی خَلْقاً (حَيّاً) سَوِيّاً رَحْمَةً بِی وَ قَدْ کُنْتَ عَنْ خَلْقِی غَنِيّاً

رَبِّ بِمَا بَرَأْتَنِی فَعَدَّلْتَ فِطْرَتِی رَبِّ بِمَا

أَنْشَأْتَنِی فَأَحْسَنْتَ صُورَتِی

رَبِّ بِمَا أَحْسَنْتَ إِلَيَّ (بِی) وَ فِی نَفْسِی عَافَيْتَنِی رَبِّ بِمَا كَلَأْتَنِی وَ وَفَّقْتَنِی

رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَهَدَيْتَنِی رَبِّ بِمَا أَوْلَيْتَنِی وَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَعْطَيْتَنِی

رَبِّ بِمَا أَطْعَمْتَنِی وَ سَقَيْتَنِی رَبِّ بِمَا أَغْنَيْتَنِی وَ أَقْنَيْتَنِی رَبِّ بِمَا أَعَنْتَنِی وَ أَعْزَزْتَنِی

رَبِّ بِمَا أَلْبَسْتَنِی مِنْ سِتْرِكَ الصَّافِی وَ يَسَّرْتَ لِی مِنْ صُنْعِكَ الْكَافِی صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَعِنِّی عَلَى بَوَائِقِ الدُّهُورِ وَ صُرُوفِ اللَّيَالِی وَ الْأَيَّامِ

وَ نَجِّنِی مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَ كُرُبَاتِ الْآخِرَهِ وَ اكْفِنِی شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِی الْأَرْضِ

اللَّهُمَّ مَا أَخَافُ فَاكْفِنِی وَ مَا أَحْذَرُ فَقِنِی وَ فِی نَفْسِی وَ دِينِی فَاحْرُسْنِی

وَ فِی سَفَرِی فَاحْفَظْنِی وَ فِی أَهْلِی وَ مَالِی فَاخْلُفْنِی وَ فِيمَا رَزَقْتَنِی فَبَارِكْ لِی وَ فِی نَفْسِی فَذَلِّلْنِی

وَ فِی أَعْيُنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِی وَ مِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ فَسَلِّمْنِی

وَ بِذُنُوبِی فَلَا تَفْضَحْنِی وَ بِسَرِيرَتِی فَلَا تُخْزِنِی وَ بِعَمَلِی فَلَا تَبْتَلِنِی وَ نِعَمَكَ فَلَا تَسْلُبْنِی وَ إِلَى غَيْرِكَ فَلَا تَكِلْنِی

إِلَهِی إِلَى مَنْ تَكِلُنِی إِلَى قَرِيبٍ فَيَقْطَعُنِی أَمْ إِلَى بَعِيدٍ فَيَتَجَهَّمُنِی أَمْ إِلَى الْمُسْتَضْعَفِينَ لِی وَ أَنْتَ رَبِّی وَ مَلِيكُ أَمْرِی

أَشْكُو إِلَيْكَ غُرْبَتِی وَ بُعْدَ دَارِی وَ هَوَانِی عَلَى مَنْ مَلَّكْتَهُ أَمْرِی

إِلَهِی فَلَا تُحْلِلْ عَلَيَّ غَضَبَكَ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ غَضِبْتَ عَلَيَّ فَلَا أُبَالِی (سِوَاكَ) سُبْحَانَكَ غَيْرَ أَنَّ عَافِيَتَكَ أَوْسَعُ لِی

فَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِی أَشْرَقَتْ لَهُ الْأَرْضُ وَ السَّمَاوَاتُ وَ كُشِفَتْ (انْكَشَفَتْ) بِهِ الظُّلُمَاتُ

وَ صَلُحَ بِهِ أَمْرُ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ أَنْ لَا تُمِيتَنِی عَلَى غَضَبِكَ وَ لَا تُنْزِلَ بِی سَخَطَكَ

لَكَ الْعُتْبَى لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى قَبْلَ ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ

وَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ الَّذِی أَحْلَلْتَهُ الْبَرَكَهَ وَ جَعَلْتَهُ لِلنَّاسِ أَمْناً

يَا مَنْ عَفَا عَنْ عَظِيمِ

الذُّنُوبِ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ أَسْبَغَ النَّعْمَاءَ بِفَضْلِهِ

يَا مَنْ أَعْطَى الْجَزِيلَ بِكَرَمِهِ يَا عُدَّتِی فِی شِدَّتِی يَا صَاحِبِی فِی وَحْدَتِی

يَا غِيَاثِی فِی كُرْبَتِی يَا وَلِيِّی فِی نِعْمَتِی يَا إِلَهِی وَ إِلَهَ آبَائِی إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ

وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ رَبَّ جَبْرَئِيلَ وَ مِيكَائِيلَ (مِيكَالَ) وَ إِسْرَافِيلَ

وَ رَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ آلِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَ مُنْزِلَ التَّوْرَاهِ وَ الْإِنْجِيلِ

وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ وَ مُنَزِّلَ كهيعص وَ طه وَ يس وَ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

أَنْتَ كَهْفِی حِينَ تُعْيِينِی الْمَذَاهِبُ فِی سَعَتِهَا وَ تَضِيقُ بِیَ الْأَرْضُ بِرُحْبِهَا (بِمَا رَحُبَتْ) وَ لَوْ لَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ

وَ أَنْتَ مُقِيلُ عَثْرَتِی وَ لَوْ لَا سَتْرُكَ إِيَّایَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ

وَ أَنْتَ مُؤَيِّدِی بِالنَّصْرِ عَلَى أَعْدَائِی وَ لَوْ لَا نَصْرُكَ إِيَّایَ (لِی) لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ

يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالسُّمُوِّ وَ الرِّفْعَهِ فَأَوْلِيَاؤُهُ بِعِزِّهِ يَعْتَزُّونَ

يَا مَنْ جَعَلَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَذَلَّهِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ

يَعْلَمُ خَائِنَهَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِی الصُّدُورُ وَ غَيْبَ مَا تَأْتِی بِهِ الْأَزْمِنَهُ وَ الدُّهُورُ

يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ إِلَّا هُوَ

يَا مَنْ لَا (يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ) يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ كَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَ سَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاء

يَا مَنْ لَهُ أَكْرَمُ الْأَسْمَاءِ يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِی لَا يَنْقَطِعُ أَبَداً

يَا مُقَيِّضَ الرَّكْبِ لِيُوسُفَ فِی الْبَلَدِ الْقَفْرِ وَ مُخْرِجَهُ مِنَ الْجُبِّ وَ جَاعِلَهُ بَعْدَ الْعُبُودِيَّهِ مَلِكاً

يَا رَادَّهُ عَلَى يَعْقُوبَ بَعْدَ أَنِ ابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ

يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَ الْبَلْوَى عَنْ أَيُّوبَ وَ (يَا) مُمْسِكَ يَدَیْ إِبْرَاهِيمَ عَنْ ذَبْحِ ابْنِهِ بَعْدَ كِبَرِ سِنِّهِ وَ فَنَاءِ عُمُرِهِ

يَا مَنِ اسْتَجَابَ لِزَكَرِيَّا فَوَهَبَ لَهُ يَحْيَى وَ لَمْ يَدَعْهُ فَرْداً وَحِيداً

يَا

مَنْ أَخْرَجَ يُونُسَ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ يَا مَنْ فَلَقَ الْبَحْرَ لِبَنِی إِسْرَائِيلَ فَأَنْجَاهُمْ وَ جَعَلَ فِرْعَوْنَ وَ جُنُودَهُ مِنَ الْمُغْرَقِينَ

يَا مَنْ أَرْسَلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ بَيْنَ يَدَیْ رَحْمَتِهِ

يَا مَنْ لَمْ يَعْجَلْ عَلَى مَنْ عَصَاهُ مِنْ خَلْقِهِ يَا مَنِ اسْتَنْقَذَ السَّحَرَةَ مِنْ بَعْدِ طُولِ الْجُحُودِ

وَ قَدْ غَدَوْا فِی نِعْمَتِهِ يَأْكُلُونَ رِزْقَهُ وَ يَعْبُدُونَ غَيْرَهُ وَ قَدْ حَادُّوهُ وَ نَادُّوهُ وَ كَذَّبُوا رُسُلَهُ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا بَدِی ءُ يَا بَدِيعُ (بَدِيعاً) لاَ نِدَّ (بَدْءَ) لَكَ يَا دَائِماً لاَ نَفَادَ لَكَ يَا حَيّاً حِينَ لاَ حَیَ

يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ

يَا مَنْ قَلَّ لَهُ شُكْرِی فَلَمْ يَحْرِمْنِی وَ عَظُمَتْ خَطِيئَتِی فَلَمْ يَفْضَحْنِی وَ رَآنِی عَلَى الْمَعَاصِی فَلَمْ يَشْهَرْنِی (يَخْذُلْنِی)

يَا مَنْ حَفِظَنِی فِی صِغَرِی يَا مَنْ رَزَقَنِی فِی كِبَرِی

يَا مَنْ أَيَادِيهِ عِنْدِی لاَ تُحْصَى وَ نِعَمُهُ لاَ تُجَازَی يَا مَنْ عَارَضَنِی بِالْخَيْرِ وَ الْإِحْسَانِ وَ عَارَضْتُهُ بِالْإِسَاءَةِ وَ الْعِصْيَانِ

يَا مَنْ هَدَانِی لِلْإِيمَانِ مِنْ قَبْلِ أَنْ أَعْرِفَ شُكْرَ الامْتِنَانِ

يَا مَنْ دَعَوْتُهُ مَرِيضاً فَشَفَانِی وَ عُرْيَاناً فَكَسَانِی وَ جَائِعاً فَأَشْبَعَنِی

وَ عَطْشَانَ فَأَرْوَانِی وَ ذَلِيلاً فَأَعَزَّنِی وَ جَاهِلاً فَعَرَّفَنِی وَ وَحِيداً فَكَثَّرَنِی وَ غَائِباً فَرَدَّنِی

وَ مُقِلاًّ فَأَغْنَانِی وَ مُنْتَصِراً فَنَصَرَنِی وَ غَنِيّاً فَلَمْ يَسْلُبْنِی وَ أَمْسَكْتُ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَابْتَدَأَنِی

فَلَكَ الْحَمْدُ وَ الشُّكْرُ يَا مَنْ أَقَالَ عَثْرَتِی وَ نَفَّسَ كُرْبَتِی وَ أَجَابَ دَعْوَتِی

وَ سَتَرَ عَوْرَتِی وَ غَفَرَ ذُنُوبِی وَ بَلَّغَنِی طَلِبَتِی وَ نَصَرَنِی عَلَى عَدُوِّی

وَ إِنْ أَعُدَّ نِعَمَكَ وَ مِنَنَكَ وَ كَرَائِمَ مِنَحِكَ لاَ أُحْصِيهَا يَا مَوْلاَیَ

أَنْتَ الَّذِی مَنَنْتَ أَنْتَ الَّذِی أَنْعَمْتَ أَنْتَ الَّذِی أَحْسَنْتَ أَنْتَ الَّذِی أَجْمَلْتَ

أَنْتَ الَّذِی أَفْضَلْتَ أَنْتَ الَّذِی أَكْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِی رَزَقْتَ أَنْتَ الَّذِی وَفَّقْتَ

أَنْتَ الَّذِی أَعْطَيْتَ أَنْتَ الَّذِی أَغْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِی أَقْنَيْتَ

أَنْتَ الَّذِی آوَیْتَ أَنْتَ الَّذِی کَفَیْتَ

أَنْتَ الَّذِی هَدَیْتَ أَنْتَ الَّذِی عَصَمْتَ أَنْتَ الَّذِی سَتَرْتَ أَنْتَ الَّذِی غَفَرْتَ

أَنْتَ الَّذِی أَقَلْتَ أَنْتَ الَّذِی مَکَّنْتَ أَنْتَ الَّذِی أَعْزَزْتَ أَنْتَ الَّذِی أَعَنْتَ

أَنْتَ الَّذِی عَضَدْتَ أَنْتَ الَّذِی أَیَّدْتَ أَنْتَ الَّذِی نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِی شَفَیْتَ

أَنْتَ الَّذِی عَافَیْتَ أَنْتَ الَّذِی أَکْرَمْتَ تَبَارَکْتَ وَ تَعَالَیْتَ

فَلَکَ الْحَمْدُ دَائِماً وَ لَکَ الشُّکْرُ وَاصِباً أَبَداً

ثُمَّ أَنَا یَا إِلَهِی الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِی فَاغْفِرْهَا لِی

أَنَا الَّذِی أَسَأْتُ أَنَا الَّذِی أَخْطَأْتُ أَنَا الَّذِی هَمَمْتُ أَنَا الَّذِی جَهِلْتُ أَنَا الَّذِی غَفَلْتُ

أَنَا الَّذِی سَهَوْتُ أَنَا الَّذِی اعْتَمَدْتُ أَنَا الَّذِی تَعَمَّدْتُ أَنَا الَّذِی وَعَدْتُ

وَ أَنَا الَّذِی أَخْلَفْتُ أَنَا الَّذِی نَکَثْتُ أَنَا الَّذِی أَقْرَرْتُ أَنَا الَّذِی اعْتَرَفْتُ بِنِعْمَتِکَ عَلَیَّ وَ عِنْدِی وَ أَبُوءُ بِذُنُوبِی

فَاغْفِرْهَا لِی یَا مَنْ لاَ تَضُرُّهُ ذُنُوبُ عِبَادِهِ وَ هُوَ الْغَنِیُّ عَنْ طَاعَتِهِمْ

وَ الْمُوَفِّقُ مَنْ عَمِلَ صَالِحاً مِنْهُمْ بِمَعُونَتِهِ وَ رَحْمَتِهِ فَلَکَ الْحَمْدُ إِلَهِی وَ سَیِّدِی

إِلَهِی أَمَرْتَنِی فَعَصَیْتُکَ وَ نَهَیْتَنِی فَارْتَکَبْتُ نَهْیَکَ فَأَصْبَحْتُ لاَ ذَا بَرَاءَةٍ لِی فَأَعْتَذِرَ وَ لاَ ذَا قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرَ

فَبِأَیِّ شَیْ ءٍ أَسْتَقْبِلُکَ (أَسْتَقِیلُکَ) یَا مَوْلاَیَ أَ بِسَمْعِی أَمْ بِبَصَرِی أَمْ بِلِسَانِی أَمْ بِیَدِی أَمْ بِرِجْلِی

أَ لَیْسَ کُلُّهَا نِعَمَکَ عِنْدِی وَ بِکُلِّهَا عَصَیْتُکَ یَا مَوْلاَیَ فَلَکَ الْحُجَّةُ وَ السَّبِیلُ عَلَیَ

یَا مَنْ سَتَرَنِی مِنَ الْآبَاءِ وَ الْأُمَّهَاتِ أَنْ یَزْجُرُونِی وَ مِنَ الْعَشَائِرِ وَ الْإِخْوَانِ أَنْ یُعَیِّرُونِی وَ مِنَ السَّلاَطِینِ أَنْ یُعَاقِبُونِی

وَ لَوْ اطَّلَعُوا یَا مَوْلاَیَ عَلَی مَا اطَّلَعْتَ عَلَیْهِ مِنِّی إِذًا مَا أَنْظَرُونِی وَ لَرَفَضُونِی وَ قَطَعُونِی

فَهَا أَنَا ذَا یَا إِلَهِی بَیْنَ یَدَیْکَ یَا سَیِّدِی خَاضِعٌ ذَلِیلٌ حَصِیرٌ حَقِیرٌ

لاَ ذُو بَرَاءَةٍ فَأَعْتَذِرَ وَ لاَ ذُو قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرَ وَ لاَ حُجَّةٍ فَأَحْتَجَّ بِهَا

وَ لاَ قَائِلٌ لَمْ أَجْتَرِحْ وَ لَمْ أَعْمَلْ سُوءاً وَ مَا عَسَی الْجُحُودُ وَ لَوْ جَحَدْتُ یَا مَوْلاَیَ یَنْفَعُنِی

كَيْفَ

وَ أَنَّی ذَلِکَ وَ جَوَارِحِی کُلَّهَا شَاهِدَهٌ عَلَیَّ بِمَا قَدْ عَمِلْتُ (عَلِمْتَ)

وَ عَلِمْتُ یَقِیناً غَیْرَ ذِی شَکٍّ أَنَّکَ سَائِلِی مِنْ عَظَائِمِ الْأُمُورِ

وَ أَنَّکَ الْحَکَمُ (الْحَکِیمُ) الْعَدْلُ الَّذِی لاَ تَجُورُ وَ عَدْلُکَ مُهْلِکِی وَ مِنْ کُلِّ عَدْلِکَ مَهْرَبِی

فَإِنْ تُعَذِّبْنِی یَا إِلَهِی فَبِذُنُوبِی بَعْدَ حُجَّتِکَ عَلَیَّ وَ إِنْ تَعْفُ عَنِّی فَبِحِلْمِکَ وَ جُودِکَ وَ کَرَمِکَ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِینَ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الْمُوَحِّدِینَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الْخَائِفِینَ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الْوَجِلِینَ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الرَّاجِینَ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الرَّاغِبِینَ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الْمُهَلِّلِینَ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ السَّائِلِینَ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الْمُسَبِّحِینَ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الْمُکَبِّرِینَ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ رَبِّی وَ رَبُّ آبَائِیَ الْأَوَّلِینَ

اللَّهُمَّ هَذَا ثَنَائِی عَلَیْکَ مُمَجِّداً وَ إِخْلاَصِی لِذِکْرِکَ مُوَحِّداً وَ إِقْرَارِی بِآلاَئِکَ مُعَدِّداً

وَ إِنْ کُنْتُ مُقِرّاً أَنِّی لَمْ أُحْصِهَا لِکَثْرَتِهَا وَ سُبُوغِهَا وَ تَظَاهُرِهَا

وَ تَقَادُمِهَا إِلَی حَادِثٍ مَا لَمْ تَزَلْ تَتَعَهَّدُنِی (تَتَغَمَّدُنِی) بِهِ مَعَهَا مُنْذُ خَلَقْتَنِی وَ بَرَأْتَنِی مِنْ أَوَّلِ الْعُمُرِ

مِنَ الْإِغْنَاءِ مِنَ (بَعْدَ) الْفَقْرِ وَ کَشْفِ الضُّرِّ وَ تَسْبِیبِ الْیُسْرِ وَ دَفْعِ الْعُسْرِ

وَ تَفْرِیجِ الْکَرْبِ وَ الْعَافِیَهِ فِی الْبَدَنِ وَ السَّلاَمَهِ فِی الدِّینِ

وَ لَوْ رَفَدَنِی عَلَی قَدْرِ ذِکْرِ نِعْمَتِکَ جَمِیعُ الْعَالَمِینَ مِنَ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ

مَا قَدَرْتُ وَ لاَ هُمْ عَلَى ذَلِكَ تَقَدَّسْتَ وَ تَعَالَيْتَ مِنْ رَبٍّ كَرِيمٍ عَظِيمٍ رَحِيمٍ

لاَ تُحْصَى آلاَؤُكَ وَ لاَ يُبْلَغُ ثَنَاؤُكَ وَ لاَ تُكَافَى نَعْمَاؤُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَتْمِمْ عَلَيْنَا نِعَمَكَ وَ أَسْعِدْنَا بِطَاعَتِكَ سُبْحَانَكَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَ تَكْشِفُ السُّوءَ وَ تُغِيثُ الْمَكْرُوبَ

وَ تَشْفِي السَّقِيمَ وَ تُغْنِي الْفَقِيرَ وَ تَجْبُرُ الْكَسِيرَ وَ تَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَ تُعِينُ الْكَبِيرَ

وَ لَيْسَ دُونَكَ ظَهِيرٌ وَ لاَ فَوْقَكَ قَدِيرٌ وَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

يَا مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ الْأَسِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَ لاَ وَزِيرَ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِنِي فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ وَ أَنَلْتَ أَحَداً مِنْ عِبَادِكَ

مِنْ نِعْمَةٍ تُولِيهَا وَ آلاَءٍ تُجَدِّدُهَا وَ بَلِيَّةٍ تَصْرِفُهَا وَ كُرْبَةٍ تَكْشِفُهَا وَ دَعْوَةٍ تَسْمَعُهَا وَ حَسَنَةٍ تَتَقَبَّلُهَا وَ سَيِّئَةٍ تَتَغَمَّدُهَا

إِنَّكَ لَطِيفٌ بِمَا تَشَاءُ خَبِيرٌ وَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَ أَسْرَعُ مَنْ أَجَابَ وَ أَكْرَمُ مَنْ عَفَا وَ أَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى وَ أَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ

يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ رَحِيمَهُمَا لَيْسَ كَمِثْلِكَ مَسْئُولٌ وَ لاَ سِوَاكَ مَأْمُولٌ دَعَوْتُكَ فَأَجَبْتَنِي

وَ سَأَلْتُكَ فَأَعْطَيْتَنِي وَ رَغِبْتُ إِلَيْكَ فَرَحِمْتَنِي وَ وَثِقْتُ بِكَ فَنَجَّيْتَنِي وَ فَزِعْتُ إِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ عَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ

وَ تَمِّمْ لَنَا نَعْمَاءَكَ وَ هَنِّئْنَا عَطَاءَكَ وَ اكْتُبْنَا لَكَ شَاكِرِينَ وَ لِآلاَئِكَ ذَاكِرِينَ آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ وَ قَدَرَ فَقَهَرَ وَ عُصِيَ فَسَتَرَ وَ اسْتُغْفِرَ فَغَفَرَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ الرَّاغِبِينَ

وَ مُنْتَهَى أَمَلِ الرَّاجِينَ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْ ءٍ عِلْماً وَ وَسِعَ الْمُسْتَقِيلِينَ رَأْفَةً وَ رَحْمَةً وَ حِلْماً

اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتِي شَرَّفْتَهَا وَ عَظَّمْتَهَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ رَسُولِكَ

وَ خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ أَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ

الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ الَّذِي أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى

الْمُسْلِمِينَ وَ جَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مُحَمَّدٌ أَهْلٌ لِذَلِكَ مِنْكَ يَا عَظِيمُ

فَصَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ الْمُنْتَجَبِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَ تَغَمَّدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا فَإِلَيْكَ عَجَّتِ الْأَصْوَاتُ بِصُنُوفِ اللُّغَاتِ

فَاجْعَلْ لَنَا اللَّهُمَّ فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصِيباً مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ بَيْنَ عِبَادِكَ

وَ نُورٍ تَهْدِي بِهِ وَ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَ بَرَكَةٍ تُنْزِلُهَا وَ عَافِيَةٍ تُجَلِّلُهَا وَ رِزْقٍ تَبْسُطُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ أَقْلِبْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مُنْجِحِينَ مُفْلِحِينَ مَبْرُورِينَ غَانِمِينَ

وَ لَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِينَ وَ لَا تُخْلِنَا مِنْ رَحْمَتِكَ وَ لَا تَحْرِمْنَا مَا نُؤَمِّلُهُ مِنْ فَضْلِكَ

وَ لَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومِينَ وَ لَا لِفَضْلِ مَا نُؤَمِّلُهُ مِنْ عَطَائِكَ قَانِطِينَ وَ لَا تَرُدَّنَا خَائِبِينَ وَ لَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُودِينَ

يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ وَ أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ إِلَيْكَ أَقْبَلْنَا مُوقِنِينَ وَ لِبَيْتِكَ الْحَرَامِ آمِّينَ قَاصِدِينَ

فَأَعِنَّا عَلَى مَنَاسِكِنَا وَ أَكْمِلْ لَنَا حَجَّنَا وَ اعْفُ عَنَّا وَ عَافِنَا فَقَدْ مَدَدْنَا إِلَيْكَ أَيْدِيَنَا فَهِيَ بِذِلَّةِ الِاعْتِرَافِ مَوْسُومَةٌ

اللَّهُمَّ فَأَعْطِنَا فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ مَا سَأَلْنَاكَ وَ اكْفِنَا مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ فَلَا كَافِيَ لَنَا سِوَاكَ وَ لَا رَبَّ لَنَا غَيْرُكَ

نَافِذٌ فِينَا حُكْمُكَ مُحِيطٌ بِنَا عِلْمُكَ عَدْلٌ فِينَا قَضَاؤُكَ اقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ

اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لَنَا بِجُودِكَ عَظِيمَ الْأَجْرِ وَ كَرِيمَ الذُّخْرِ وَ دَوَامَ الْيُسْرِ

وَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا أَجْمَعِينَ وَ لَا تُهْلِكْنَا مَعَ الْهَالِكِينَ وَ لَا تَصْرِفْ عَنَّا رَأْفَتَكَ وَ رَحْمَتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَأَلَكَ فَأَعْطَيْتَهُ وَ شَكَرَكَ فَزِدْتَهُ وَ تَابَ (ثَابَ) إِلَيْكَ فَقَبِلْتَهُ

وَ تَنَصَّلَ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلِّهَا فَغَفَرْتَهَا لَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

اللَّهُمَّ وَ نَقِّنَا (وَ وَفِّقْنَا) وَ سَدِّدْنَا (وَ اعْصِمْنَا) وَ اقْبَلْ تَضَرُّعَنَا يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَ يَا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ

يَا

مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ إِغْمَاضُ الْجُفُونِ وَ لَا لَحْظُ الْعُيُونِ وَ لَا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكْنُونِ

وَ لَا مَا انْطَوَتْ عَلَيْهِ مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ أَلَا كُلُّ ذَلِكَ قَدْ أَحْصَاهُ عِلْمُكَ وَ وَسِعَهُ حِلْمُكَ

سُبْحَانَكَ وَ تَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوّاً كَبِيراً تُسَبِّحُ لَكَ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ الْأَرَضُونَ وَ مَنْ فِيهِنَّ وَ إِنْ مِنْ شَيْ ءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ

فَلَكَ الْحَمْدُ وَ الْمَجْدُ وَ عُلُوُّ الْجَدِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ الْفَضْلِ وَ الْإِنْعَامِ

وَ الْأَيَادِي الْجِسَامِ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّءُوفُ الرَّحِيمُ

اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَ عَافِنِي فِي بَدَنِي وَ دِينِي وَ آمِنْ خَوْفِي

وَ أَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِي وَ لَا تَسْتَدْرِجْنِي وَ لَا تَخْدَعْنِي وَ ادْرَأْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ

پس سر و دیده خود را به سوی آسمان بلند کرد و از دیده های مبارکش آب می ریخت مانند دو مشک و به صدای بلند گفت

يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ وَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ السَّادَةِ الْمَيَامِينِ

وَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ حَاجَتِيَ الَّتِي إِنْ أَعْطَيْتَنِيهَا لَمْ يَضُرَّنِي مَا مَنَعْتَنِي

وَ إِنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أَعْطَيْتَنِي أَسْأَلُكَ فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَ لَكَ الْحَمْدُ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِ

پس مکرر می گفت یا رب و کسانی که دور آن حضرت بودند تمام گوش داده بودند به دعای آن حضرت و اکتفا کرده بودند به آمین گفتن پس صداهایشان بلند شد به گریستن با آن حضرت تا غروب کرد آفتاب و بار کردند و روانه جانب مشعر الحرام شدند مؤلف گوید که کفعمی دعای عرفه امام

حسین علیه السلام را در بلد الامین تا اینجا نقل فرموده و علامه مجلسی در زاد المعاد این دعای شریف را موافق روایت کفعمی ایراد نموده و لکن سید بن طاوس در اقبال بعد از یا رب یا رب یا رب این زیادتی را ذکر فرموده

إِلَهِی أَنَا الْفَقِیرُ فِی غِنَایَ فَکَیْفَ لاَ أَکُونُ فَقِیراً فِی فَقْرِی

إِلَهِی أَنَا الْجَاهِلُ فِی عِلْمِی فَکَیْفَ لاَ أَکُونُ جَهُولاً فِی جَهْلِی

إِلَهِی إِنَّ اخْتِلاَفَ تَدْبِیرِکَ وَ سُرْعَةَ طَوَاءِ مَقَادِیرِکَ مَنَعَا عِبَادَکَ الْعَارِفِینَ بِکَ عَنِ السُّکُونِ إِلَی عَطَاءٍ وَ الْیَأْسِ مِنْکَ فِی بَلاَءٍ

إِلَهِی مِنِّی مَا یَلِیقُ بِلُؤْمِی وَ مِنْکَ مَا یَلِیقُ بِکَرَمِکَ

إِلَهِی وَصَفْتَ نَفْسَکَ بِاللُّطْفِ وَ الرَّأْفَةِ لِی قَبْلَ وُجُودِ ضَعْفِی أَ فَتَمْنَعُنِی مِنْهُمَا بَعْدَ وُجُودِ ضَعْفِی

إِلَهِی إِنْ ظَهَرَتِ الْمَحَاسِنُ مِنِّی فَبِفَضْلِکَ وَ لَکَ الْمِنَّةُ عَلَیَ

وَ إِنْ ظَهَرَتِ الْمَسَاوِی مِنِّی فَبِعَدْلِکَ وَ لَکَ الْحُجَّةُ عَلَیَ

إِلَهِی کَیْفَ تَکِلُنِی وَ قَدْ تَکَفَّلْتَ لِی (تَوَکَّلْتُ) وَ کَیْفَ أُضَامُ وَ أَنْتَ النَّاصِرُ لِی أَمْ کَیْفَ أَخِیبُ وَ أَنْتَ الْحَفِیُّ بِی

هَا أَنَا أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِفَقْرِی إِلَیْکَ وَ کَیْفَ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِمَا هُوَ مَحَالٌ أَنْ یَصِلَ إِلَیْکَ

أَمْ کَیْفَ أَشْکُو إِلَیْکَ حَالِی وَ هُوَ لاَ یَخْفَی عَلَیْکَ أَمْ کَیْفَ أُتَرْجِمُ بِمَقَالِی وَ هُوَ مِنْکَ بَرَزٌ إِلَیْکَ

أَمْ کَیْفَ تُخَیِّبُ آمَالِی وَ هِیَ قَدْ وَفَدَتْ إِلَیْکَ

أَمْ کَیْفَ لاَ تُحْسِنُ أَحْوَالِی وَ بِکَ قَامَتْ إِلَهِی مَا أَلْطَفَکَ بِی مَعَ عَظِیمِ جَهْلِی وَ مَا أَرْحَمَکَ بِی مَعَ قَبِیحِ فِعْلِی

إِلَهِی مَا أَقْرَبَکَ مِنِّی وَ أَبْعَدَنِی عَنْکَ وَ مَا أَرْأَفَکَ بِی فَمَا الَّذِی یَحْجُبُنِی عَنْکَ

إِلَهِی عَلِمْتُ بِاخْتِلاَفِ الْآثَارِ وَ تَنَقُّلاَتِ الْأَطْوَارِ أَنَّ مُرَادَکَ مِنِّی أَنْ تَتَعَرَّفَ إِلَیَّ فِی کُلِّ شَیْ ءٍ حَتَّی لاَ أَجْهَلَکَ فِی شَیْ ءٍ

إِلَهِی کُلَّمَا أَخْرَسَنِی لُؤْمِی أَنْطَقَنِی کَرَمُکَ وَ کُلَّمَا آیَسَتْنِی أَوْصَافِی أَطْمَعَتْنِی

مِنُنُکَ

إِلَهِی مَنْ کَانَتْ مَحَاسِنُهُ مَسَاوِیَ فَکَیْفَ لاَ تَکُونُ مَسَاوِیهِ مَسَاوِیَ وَ مَنْ کَانَتْ حَقَائِقُهُ دَعَاوِیَ فَکَیْفَ لاَ تَکُونُ دَعَاوِیهِ دَعَاوِیَ

إِلَهِی حُکْمُکَ النَّافِذُ وَ مَشِیَّتُکَ الْقَاهِرَهُ لَمْ یَتْرُکَا لِذِی مَقَالٍ مَقَالاً وَ لاَ لِذِی حَالٍ حَالاً

إِلَهِی کَمْ مِنْ طَاعَهٍ بَنَیْتُهَا وَ حَالَهٍ شَیَّدْتُهَا هَدَمَ اعْتِمَادِی عَلَیْهَا عَدْلُکَ بَلْ أَقَالَنِی مِنْهَا فَضْلُکَ

إِلَهِی إِنَّکَ تَعْلَمُ أَنِّی وَ إِنْ لَمْ تَدُمِ الطَّاعَهُ مِنِّی فِعْلًا جَزْماً فَقَدْ دَامَتْ مَحَبَّهً وَ عَزْماً

إِلَهِی کَیْفَ أَعْزِمُ وَ أَنْتَ الْقَاهِرُ وَ کَیْفَ لاَ أَعْزِمُ وَ أَنْتَ الْآمِرُ

إِلَهِی تَرَدُّدِی فِی الْآثَارِ یُوجِبُ بُعْدَ الْمَزَارِ فَاجْمَعْنِی عَلَیْکَ بِخِدْمَهٍ تُوصِلُنِی إِلَیْکَ

کَیْفَ یُسْتَدَلُّ عَلَیْکَ بِمَا هُوَ فِی وُجُودِهِ مُفْتَقِرٌ إِلَیْکَ

أَ یَکُونُ لِغَیْرِکَ مِنَ الظُّهُورِ مَا لَیْسَ لَکَ حَتَّی یَکُونَ هُوَ الْمُظْهِرَ لَکَ

مَتَی غِبْتَ حَتَّی تَحْتَاجَ إِلَی دَلِیلٍ یَدُلُّ عَلَیْکَ

وَ مَتَی بَعُدْتَ حَتَّی تَکُونَ الْآثَارُ هِیَ الَّتِی تُوصِلُ إِلَیْکَ

عَمِیَتْ عَیْنٌ لاَ تَرَاکَ عَلَیْهَا رَقِیباً وَ خَسِرَتْ صَفْقَهُ عَبْدٍ لَمْ تَجْعَلْ لَهُ مِنْ حُبِّکَ نَصِیباً

إِلَهِی أَمَرْتَ بِالرُّجُوعِ إِلَی الْآثَارِ فَأَرْجِعْنِی إِلَیْکَ بِکِسْوَهِ الْأَنْوَارِ وَ هِدَایَهِ الاِسْتِبْصَارِ

حَتَّی أَرْجِعَ إِلَیْکَ مِنْهَا کَمَا دَخَلْتُ إِلَیْکَ مِنْهَا مَصُونَ السِّرِّ عَنِ النَّظَرِ إِلَیْهَا

وَ مَرْفُوعَ الْهِمَّهِ عَنِ الاِعْتِمَادِ عَلَیْهَا إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ

إِلَهِی هَذَا ذُلِّی ظَاهِرٌ بَیْنَ یَدَیْکَ وَ هَذَا حَالِی لاَ یَخْفَی عَلَیْکَ مِنْکَ أَطْلُبُ الْوُصُولَ إِلَیْکَ

وَ بِکَ أَسْتَدِلُّ عَلَیْکَ فَاهْدِنِی بِنُورِکَ إِلَیْکَ وَ أَقِمْنِی بِصِدْقِ الْعُبُودِیَّهِ بَیْنَ یَدَیْکَ

إِلَهِی عَلِّمْنِی مِنْ عِلْمِکَ الْمَخْزُونِ وَ صُنِّی بِسِتْرِکَ الْمَصُونِ

إِلَهِی حَقِّقْنِی بِحَقَائِقِ أَهْلِ الْقُرْبِ وَ اسْلُکْ بِی مَسْلَکَ أَهْلِ الْجَذْبِ

إِلَهِی أَغْنِنِی بِتَدْبِیرِکَ لِی عَنْ تَدْبِیرِی وَ بِاخْتِیَارِکَ عَنِ اخْتِیَارِی وَ أَوْقِفْنِی عَلَی مَرَاکِزِ اضْطِرَارِی

إِلَهِی أَخْرِجْنِی مِنْ ذُلِّ نَفْسِی وَ طَهِّرْنِی مِنْ شَکِّی وَ شِرْکِی قَبْلَ حُلُولِ رَمْسِی

بِکَ أَنْتَصِرُ فَانْصُرْنِی وَ عَلَیْکَ أَتَوَکَّلُ فَلاَ تَکِلْنِی وَ إِیَّاکَ أَسْأَلُ

فَلاَ تُخَيِّبْنِی وَ فِی فَضْلِکَ أَرْغَبُ فَلاَ تَحْرِمْنِی

وَ بِجَنَابِکَ أَنْتَسِبُ فَلاَ تُبْعِدْنِی وَ بِبَابِکَ أَقِفُ فَلاَ تَطْرُدْنِی

إِلَهِی تَقَدَّسَ رِضَاکَ أَنْ یَکُونَ لَهُ عِلَّهٌ مِنْکَ فَکَیْفَ یَکُونُ لَهُ عِلَّهٌ مِنِّی

إِلَهِی أَنْتَ الْغَنِیُّ بِذَاتِکَ أَنْ یَصِلَ إِلَیْکَ النَّفْعُ مِنْکَ فَکَیْفَ لاَ تَکُونُ غَنِیّاً عَنِّی

إِلَهِی إِنَّ الْقَضَاءَ وَ الْقَدَرَ یُمَنِّینِی وَ إِنَّ الْهَوَی بِوَثَائِقِ الشَّهْوَهِ أَسَرَنِی

فَکُنْ أَنْتَ النَّصِیرَ لِی حَتَّی تَنْصُرَنِی وَ تُبَصِّرَنِی وَ أَغْنِنِی بِفَضْلِکَ حَتَّی أَسْتَغْنِیَ بِکَ عَنْ طَلَبِی

أَنْتَ الَّذِی أَشْرَقْتَ الْأَنْوَارَ فِی قُلُوبِ أَوْلِیَائِکَ حَتَّی عَرَفُوکَ وَ وَحَّدُوکَ

وَ أَنْتَ الَّذِی أَزَلْتَ الْأَغْیَارَ عَنْ قُلُوبِ أَحِبَّائِکَ حَتَّی لَمْ یُحِبُّوا سِوَاکَ وَ لَمْ یَلْجَئُوا إِلَی غَیْرِکَ

أَنْتَ الْمُونِسُ لَهُمْ حَیْثُ أَوْحَشَتْهُمُ الْعَوَالِمُ

وَ أَنْتَ الَّذِی هَدَیْتَهُمْ حَیْثُ اسْتَبَانَتْ لَهُمُ الْمَعَالِمُ مَا ذَا وَجَدَ مَنْ فَقَدَکَ وَ مَا الَّذِی فَقَدَ مَنْ وَجَدَکَ

لَقَدْ خَابَ مَنْ رَضِیَ دُونَکَ بَدَلاً وَ لَقَدْ خَسِرَ مَنْ بَغَی عَنْکَ مُتَحَوِّلاً کَیْفَ یُرْجَی سِوَاکَ

وَ أَنْتَ مَا قَطَعْتَ الْإِحْسَانَ وَ کَیْفَ یُطْلَبُ مِنْ غَیْرِکَ وَ أَنْتَ مَا بَدَّلْتَ عَادَهَ الِامْتِنَانِ

یَا مَنْ أَذَاقَ أَحِبَّاءَهُ حَلاَوَهَ الْمُؤَانَسَهِ فَقَامُوا بَیْنَ یَدَیْهِ مُتَمَلِّقِینَ

وَ یَا مَنْ أَلْبَسَ أَوْلِیَاءَهُ مَلاَبِسَ هَیْبَتِهِ فَقَامُوا بَیْنَ یَدَیْهِ مُسْتَغْفِرِینَ

أَنْتَ الذَّاکِرُ قَبْلَ الذَّاکِرِینَ وَ أَنْتَ الْبَادِی بِالْإِحْسَانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ الْعَابِدِینَ

وَ أَنْتَ الْجَوَادُ بِالْعَطَاءِ قَبْلَ طَلَبِ الطَّالِبِینَ وَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ثُمَّ لِمَا وَهَبْتَ لَنَا مِنَ الْمُسْتَقْرِضِینَ

إِلَهِی اطْلُبْنِی بِرَحْمَتِکَ حَتَّی أَصِلَ إِلَیْکَ وَ اجْذِبْنِی بِمَنِّکَ حَتَّی أُقْبِلَ عَلَیْکَ

إِلَهِی إِنَّ رَجَائِی لاَ یَنْقَطِعُ عَنْکَ وَ إِنْ عَصَیْتُکَ کَمَا أَنَّ خَوْفِی لاَ یُزَایِلُنِی وَ إِنْ أَطَعْتُکَ

فَقَدْ دَفَعَتْنِی الْعَوَالِمُ إِلَیْکَ وَ قَدْ أَوْقَعَنِی عِلْمِی بِکَرَمِکَ عَلَیْکَ

إِلَهِی کَیْفَ أَخِیبُ وَ أَنْتَ أَمَلِی أَمْ کَیْفَ أُهَانُ وَ عَلَیْکَ مُتَّکَلِی

إِلَهِی کَیْفَ أَسْتَعِزُّ وَ فِی الذِّلَّهِ أَرْکَزْتَنِی أَمْ کَیْفَ لاَ أَسْتَعِزُّ وَ إِلَیْکَ نَسَبْتَنِی

إِلَهِی کَیْفَ لاَ أَفْتَقِرُ وَ

أَنْتَ الَّذِی فِی الْفُقَرَاءِ أَقَمْتَنِی

أَمْ کَیْفَ أَفْتَقِرُ وَ أَنْتَ الَّذِی بِجُودِکَ أَغْنَیْتَنِی وَ أَنْتَ الَّذِی لاَ إِلَهَ غَیْرُکَ

تَعَرَّفْتَ لِکُلِّ شَیْ ءٍ فَمَا جَهِلَکَ شَیْ ءٌ

وَ أَنْتَ الَّذِی تَعَرَّفْتَ إِلَیَّ فِی کُلِّ شَیْ ءٍ فَرَأَیْتُکَ ظَاهِراً فِی کُلِّ شَیْ ءٍ وَ أَنْتَ الظَّاهِرُ لِکُلِّ شَیْ ءٍ

یَا مَنِ اسْتَوَی بِرَحْمَانِیَّتِهِ فَصَارَ الْعَرْشُ غَیْباً فِی ذَاتِهِ مَحَقْتَ الْآثَارَ بِالْآثَارِ وَ مَحَوْتَ الْأَغْیَارَ بِمُحِیطَاتِ أَفْلَاکِ الْأَنْوَارِ

یَا مَنِ احْتَجَبَ فِی سُرَادِقَاتِ عَرْشِهِ عَنْ أَنْ تُدْرِکَهُ الْأَبْصَارُ

یَا مَنْ تَجَلَّی بِکَمَالِ بَهَائِهِ فَتَحَقَّقَتْ عَظَمَتُهُ الِاسْتِوَاءَ (مِنَ الِاسْتِوَاءِ) کَیْفَ تَخْفَی وَ أَنْتَ الظَّاهِرُ

أَمْ کَیْفَ تَغِیبُ وَ أَنْتَ الرَّقِیبُ الْحَاضِرُ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَه

ترجمه

ستایش مخصوص آن خدایی است که هیچکس در عالم سر از حکم و فرمانش نتواند کشید و بخشش او را منع نتواند کرد و هیچ صانعی در آفرینش مانند صنع او پدید نتواند ساخت

و اوست بخشنده بی پایان و انواع بدایع مخلوقات را بیافرید و بحکمت بالغه صنایع را متقن فرمود

نه چیزی در جهان پدید آید که از نظر عنایتش هرگز پنهان گردد و نه آنچه نزدش ودیعه نهند هیچگاه نابود شود

عمل هر کس را پاداش دهد و امور اهل قناعت را اصلاح کند به حال هر کس به درگاهش تضرع و زاری کند ترحم فرماید

هر منفعت را به خلق او نازل گرداند چنانکه کتاب جامع را با نور علم و اشراق ایمان او نازل فرمود

اوست که دعای بندگان را مستجاب می گرداند و گرفتاریهایشان را دفع میکند و مقامشان را بالا میبرد و گردنکشان را سرکوب میکند

پس غیر آن ذات یکتا هیچ خدایی نیست و او را عدیل

نباشد و مثل و مانند ندارد

شنوای دعای خلق و بینای امور عالم است به دقایق اشیاء بصیر و آگاه است و بر هر چیز توانایی و قدرت کامل دارد

ای خدا من اشتیاق دارم و به یکتائیت گواه و به ربوبیت معترفم

و می دانم که تو مربی و پروردگار منی و بازگشت من بسوی توست تو در اول که من نابود بودم

به من نعمت وجود بخشیدی و مرا از خاک بیافریدی آنگاه در صلب پدرانم جای دادی و از حوادث زمان و موانع دهر و اختلاف و تغییرات روزگاران مرا محفوظ داشتی

تا آنکه پی درپی از یکایک پشت پدرانم به رحم مادران انتقال یافتم در آن ایام پیشین و دوران گذشته

و از آنجا که با من رأفت و مهربانی داشتی و نظر لطف و احسان مرا در دور سلطنت پیشوایان کفر و ضلالت که عهد تو را شکستند و رسولانت را تکذیب کردند به دنیا نیاوردی

و لیکن زمانی بوجود آوردی که از برکت پیشوای توحید حضرت خاتم پیغمبرانت مقام هدایت که در علم ازلیت مقرر بود بر من میسر فرمودی

و در این عصر هدایت مرا پرورش دادی و از این پیش هم پیوسته با من نیکویی و مهربانی کردی و به نعمت فراوانم متنعم ساختی

تا آنگاه که آفرینشم به مشیت از آب نطفه فرمودی و در ظلمات سه گانه در میان لحم و دمم مسکن دادی

نه مرا از کیفیت خلقتم آگه ساختی و نه کاری در آفرینشم به من واگذار کردی

تا آنکه مرا بر آن رتبه

معرفت و هدایت علم ازلی با خلقت کامل و آراسته به دنیا آوردی

و در گهواره که کودکی ناتوان بودم مرا نگهداشتی و از شیر مادر غذایی گوارا روزیم کردی

و دلهای دایگان را به من مهربان ساختی مادران مهربان را برای محافظتم از آسیب جن و شیطان برگماشتی

و از عیب و نقصان خلقتم را پیراستی به هر حال بسی بلند مرتبه خدای مهربانی

پس آنگاه که زبانم به سخن گشودی و نعمت بی حدت بر من تمام کردی و در هر سال به تربیت فزونتر شدم

و خلقتم مقام کمال یافت و قوای جسم و جانم به حد اعتدال رسید پس حجت را بر من الزام نمودی و معرفت خود را به قلبم الهام فرمودی و در عجایب حکمتهای خویش چشم عقلم را حیران ساختی

و مرا بیدار و هشیار کردی تا در آسمان و زمین بدایع مخلوقاتت را مشاهده کنم و مرا به یاد خود و شکر نعمتهای بی حد خویش متذکر ساختی

و فرض نمودی بر من طاعت و عبادتت را و فهم علوم و حقایقی که پیمبرانت به وحی آوردند به من عطا فرمودی

و روح بزرگ مرا برای فهم پذیرفتن عطا کردی و به سعه صدر در یافتن مقام رضا و تسلیم را بر من آسان کردی و در تمام این مرحمتها بر من به اعانت و لطف خود منت گذاردی

سپس که مرا از بهترین خاک بیافریدی و برای آسایش من به یک نوع نعمت راضی نشدی بلکه به انواع نعمتهای بیشمار مرا متنعم ساختی

و به هر گونه طعام و

لباس و اثاث زندگی برخوردارم کردی و همه صرف لطف بی حد و احسان نامتناهی تو بود

و چون هر گونه نعمت را بر من تمام کردی و هر گونه رنج و بلا را از من برطرف نمودی

باز جهل و بی باکی من تو را مانع از این لطف بزرگ نشد که دلالتم کنی و به هر چه سبب خشم و غضب توست و به مقام قرب خود موفق سازی

و با همه بیباکی و گناه باز هر وقت تو را خواندم اجابت کردی و چون از تو درخواستی کردم عطا فرمودی و اگر تو را اطاعت کردم پاداش کامل دادی

و اگر شکرت بجای آوردم بر نعمتم افزودی همه این لطفها را فرمودی تا نعمت و احسانت را بر من به حد کمال رسانی

زهی پاک و منزه خدایی که پدید آرنده آفرینش و بازگرداننده خلقی ستوده صفات و با مجد و عزتی نامهای مقدست پاک و نعمتهایت بزرگ

پروردگارا چه نوع از نعمتهای بی حسابت به ذکر و شمار توان آورد کدام یک از عطاهایت را به وظیفه شکرش قیام توان کرد

در صورتی که نعمتت بیش از آن است که حساب دانان بشمار آرند یا حافظان به آن دانا شوند

و باز پروردگارا آن رنج و زیانها را که از من به مرحمتت دفع کردی بیش از آن همه نعمت و عافیت است که به ظاهر مشاهده می کنم

و من گواهی می دهم برای خدا از خلوص و حقیقت ایمانم به عهد قلبم که ازفرایض مقام یقین من است و توحیدی خالص و پاک از شایبه

و از باطن سر ضمیرم و از رشته های بینش نور چشم و اسرار نقشهای جبینم

و شکاف راههای نفسهایم و مخزن و محفظه شامه ام و روزنه های وصول امواج صوتی به سماخ و استخوان سامعه ام

و آنچه را هر دو لبم از بر هم نهادن می پوشاند و به حرکات بی شمار زبانم

و محل ارتباط فک بالا و فک پایینم و مکان روییدن دندان و عصب قوه ذایقه که جایگاه ادراک گوارایی طعام و شراب است

و آن استخوان که ام رأس من بر آن استوار است و وسعتگاهی که مکان رشته های اعصاب گردن من است

و آنچه فضای سینه من بر آن محیط است و آنجا که رشته رگ و تینم حمایل است و آنجا که پرده قلبم و قطعات اطراف جگرم بدان مرتبط است

و شراسیف (دنده های) استخوان و غضروف پهلو و سربندهای مفاصل من و قبض (و بسط) قوای عامله من و سر انگشتان من

و گوشت و خون و موی و پوست و اعصاب و ورید و شریان من و استخوانها

و مغز و رگ و پی های من و تمام اندامم

انساج پرده ها و غشاهایی که دوران شیر خوارگیم منسوج شده و آنچه زمین از من در پشت خود برداشته است و خواب و بیداری من و آرامش و جنبش من و رکوع و سجود من

که از بسیاری آنها اگر به قصد و کوشش در ضبط آنها عمری بپردازم طول مدت عصرها و بلکه قرنها اگر عمر کنم شکر یکی از آن نعمتها را نتوانم کرد

مگر باز به نعمت

دیگرت که آن نیز بر من شکری سر از نو و ستایشی تازه واجب گرداند

آری و اگر من و تمام حساب دانان عالم خلقت بخواهیم نهایت نعمتهایت از گذشته و حال و آینده را احصاء و شماره کنیم

هرگز بر حساب و شماره اش و درک نهایتش قادر نخواهیم بود

هیهات کجا توانیم در صورتی که تو خود در کتاب ناطق قرآن (که مبین حق و حقیقت است) بیان فرمودی که اگر خواهید که نعمتهای خدا را بشمار آرید هرگز نتوانید

و البته کتاب و اخبار تو ای خدا صدق و حقیقت است سخنی است که به پیمبران و رسولانت الهام شده و از مقام و حیت نازل گردیده است و دین خود را به آن وحی و روی آن کتاب تشریع کردی

و علاوه بر اینکه من ای خدا شهادت می دهم با تمام توجه و کمال جدیت و به قدر طاعت و طاقتم وسعت فکر و معرفتم و با مقام ایمان و یقین می گویم

که حمد و ستایش مخصوص خدایی است که فرزند ندارد تا وارثی بر او باشد

و شریکی در سلطنت ندارد تا در ابداع و اختراعش کسی مخالفت و ضدیت کند

و قدرت کامله اش در صنع و ابداع محتاج به معاونت کسی نیست تا او را یاری کند منزه است خدای یکتایی که اگر جز او خدایانی بودند نظم آسمان و زمین فاسد گشتی و از هم گسیختی

منزه است خدای یگانه یکتا که غنی بالذات است فرزندی ندارد و خود فرزند کسی نباشد و هیچکس مثل و مانند او نیست

ستایش خدای را آن گونه ستایش که فرشتگان مقرب و انبیاء مرسل کنند

و درود به حبیب برگزیده او محمد خاتم پیغمبرانش و بر آل او که همه پاکان و پاکیزگان عالم و بندگان خاص خالص اویند

ای خدا بمن آن مقام ترس و خشیت از جلال و عظمتت را عطا کن که گویا تو را میبینم و مرا بتقوی و طاعتت سعادت بخش و بعصیانت شقاوتمند مگردان و قضا

و قدرت را بر من خیر و مبارک ساز تا در خوش و ناخوش مقدراتت آنچه دیر می خواهی بر من زودتر دوست ندارم و آنچه زودتر می خواهی دیرتر مایل نباشم

خدایا مرا به بی نیازی در نفس و یقین در قلب و اخلاص در عمل

و نور در چشم و بصیرت در دین عطا فرما و به اعضاء و جوارحم بهره مند کن و گوش و چشم را دو وارث من گردان

و بر هر کس به من ظلم می کند مرا یاری فرما و انتقام و تسلطم را نمودار ساز و بدان تسلط بر ظالم مرا دلشاد گردان

ای خدا تو غمهایم برطرف و عیبهایم مستور ساز و از خطاهایم درگذر و شیطانم را بران

و ذمه ام (از هر حقوق) برهان و ای خدای من در دنیا و آخرت به من عالیترین درجه را عطا فرما

ای خدا تو را ستایش می کنم که به قدرت کامله مرا آفریدی پس آنگاه شنوا و بینا گردانیدی

و تو را ستایش می کنم که چون مرا آفریدی از لطف و عنایتی که به من داشتی خلقتم را نیکو آراستی در صورتی

که از وجود من بی نیاز بودی

پروردگارا چون مرا ایجاد کردی فطرت و طبیعتم را مقام اعتدال بخشیدی پروردگارا چنانکه مرا خلق کردی و صورتم زیبا نگاشتی

پروردگارا چنانکه مرا مراقبت کردی و توفیق دادی

پروردگارا چنانکه به من انعام فرمودی و هدایتم کردی پروردگارا چنانکه مرا برگزیدی و از هر خیرم عطا نمودی

پروردگارا چنانکه مرا غذا دادی و سیرابم کردی پروردگارا چنانکه مرا بی نیاز گردانیدی و سرمایه و عزت بخشیدی

پروردگارا چنانکه مرا به لباس کرامت خاص در پوشانیدی و از مصنوعاتت به حد کافی در دسترس من نهادی چنانکه این موهبتها را فرمودی هم درود فرست بر محمد و آل محمد

و در سختیهای روزگاران و حوادث شبان و روزان مرا یاری کن

و از هول و خطرهای دنیا و غم و اندوه آخرتم نجات بخش و از شر اعمال ستمکاران روی زمین محفوظم دار

ای خدا تو از هر چه بترسم کفایتم کن و از آنچه هراسانم نگاهم دار و در جان و دین محافظتم فرما

و در سفر نگهداری کن و در اهل و مال مرا جانشین عطا کن و در آنچه نصیبم کردی برکت بخش و مرا در پیش خود خوار

و در چشم مردم بزرگ ساز و از شر جن و انس سلامتم دار

و به گناهانم رسوا مگردان و به اندیشه های باطنیم مفتضح و به عمل (ناشایسته ام) مبتلا مساز و نعمتهایت را از من مگیر و مرا به غیر خودت واگذار مکن

ای خدا مرا به که وا می گذاری به خویش و نزدیکان که از من

علاقه برند یا به دور و بیگانگان که با من خشونت و نفرت آغازند یا به آنان که مرا ضعیف و ناتوان خواهند در صورتی که تو پروردگار من و مالک امور من هستی

بـه تـو از غربت و ذلت خـود شـكايت مى كنم از دورى منزلم شـكايت مى كنم و از ذلت و خـواريم در مقابـل كسـى كه او را مالك امر من گردانیدی به تو می نالم

ای خـدا پس تو بر من قهر و غضب نكن كه باك از چیزی غیر معصـیت تو نـدارم آن هم ای ذات منزه سـهل است كه لطف و عافیت مرا وسیعتر است

پس از تو ای پروردگار من درخواست می کنم به نور جمالت بر زمین و آسمان تابش کرده و ظلمت را از جهان برانداخته

و اصلاح امر اولین و آخرین بدان بسته است که مرا در حال قهر و غضبت نمیرانی و خشمت بر من نازل نگردانی

که می تـوانی از خشم به لطـف بـاز آیی و از من خشـنود شـوی پیش از آنکه غضب فرمـایی عـالم را خـدایی جز تو نیست که خدای مکه

و مشعر الحرام و بیت العتیق و در آن حرم برکت و رحمت فرود آوردی و آنجا را مقام امن و امان برای مردم قرار دادی

ای آنکه به حلم از گناهان بزرگ بندگان درگذشتی و از فضل نعمتت را بر خلق به حد کمال رسانیدی

و عطاهای بزرگ به کرم عطا کردی ای ذخیره روز سختی من ای همدم وقت تنهایی من

ای فریادرس من هنگام رنج و بلا ای ولی نعمت من ای خدای

من و خدای پدران من ابراهیم و اسمعیل

و اسحق و یعقوب و ای پروردگار جبرئیل و میکائیل و اسرافیل

و ای پروردگار محمد خاتم انبیاء و آل برگزیده پاکش ای خدای فرستنده کتاب تورات و انجیل

و زبور و فرقان و فرستنده کهیعص و طه و یس و تمام قرآن حکیم

ای خدا تویی پناهم هرگاه طرق زندگانی با همه وسعت بر من مشکل شود و زمین با همه فراخی بر من تنگ گردد اگر رحمتت شامل حالم نگردد مسلم از اهل هلاکت خواهم بود

و تویی که از لغزشم بر می گردانی و گناهانم مستور می سازی که اگر پرده پوشی تو نبود البته رسوا و مفتضح می گردیدم

و تو به یاریت مرا بر دشمنان ظفر می بخشی که اگر نصرتت نبود من مغلوب دشمن می شدم

ای آنکه ذات خود را به علو مقام و رفعت مخصوص گردانیدی و دوستدارانت را به عزت خود عزیز ساختی

ای آنکه پادشاهان را به درگاهت طوق مذلت به گردن نهادی که سخت از قهر و سطوتت هراسان و ترسانند

ای آنکه بر نگاه گوشه چشمها و اسرار پنهان در دلها و حوادث آتیه سلسله زمان و دور روزگاران بر همه آگاهی

ای آنکه چگونگی آن ذات پنهان را کسی جز او آگاهی ندارد ای آنکه حقیقت او را جز او هیچکس نمی داند

ای آنکه بر او غیر او کس آگاه نیست ای آنکه زمین را در آب فرو بردی و هوا را به آسمان سد بستی

ای آنکه او را گرامیترین نامهاست ای صاحب کرمی که هرگز

احسانش منقطع نشود

ای آنکه قافله (مصر) را برای (نجات) یوسف در بیابان فقر نگاهداشتی و از قعر چاهش برآوردی و پس از بندگی به او شاهی رسانیدی

ای که یوسف را به یعقوب باز گردانیدی پس از آنکه دو چشمش از خون و اندوه سفید گشت و غم دل پنهان می داشت

ای برطرف کننده رنج و آلام ایوب و نگهدارنده دو دست ابراهیم خلیل در سن پیری و پایان عمر از ذبح فرزندش اسمعیل

ای آنکه دعای زکریا را مستجاب کردی و یحیی را در پیری به او عطا فرمودی و او را تنها و بی کس (و وارث) نگذاشتی

ای آنکه یونس را از شکم ماهی بیرون آوردی ای آنکه دریا را برای بنی اسرائیل شکافتی و آنان را نجات دادی و فرعون و سپاهش را غرق دریای هلاکت نمودی

ای آنکه بادها را به بشارت پیشاپیش (باران) رحمت فرستادی

ای آنکه در کیفر معصیت کاران خلق تعجیل نفرمایی ای آنکه ساحران عصر موسی را بعد از مدتها کفر و انکار ازعذاب نجات بخشیدی

در صورتی که دایم به نعمتت متنعم بودند و روزیت را خوردند و غیر تو را پرستیدند و به دشمنی خدا و شرک به او برخاستند و پیمبرانش را انکار کردند

ای خدا ای خدا ای پدید آرنده بی سابقه ای که بی مثلی و مانند نداری ای ذات دائم ابدی که هرگز فنا نپذیری ای زنده ازلی هنگامی که هیچ زنده ای نبود

ای زنده کن مردگان ای آنکس هر کس را با هر چه کسب و کار کند نگهبانی کنی

ای آنکه من شکرت را اندک کنم و باز از نعمت محرومم نساختی و خطای بزرگ و بسیار کردم و مرا رسوا نکردی و مرا در حال عصیان بسیار دیدی و بی آبرویم نفرمودی

ای آنکه مرا در کودکی (از آفات) حفظ فرمودی ای آنکه مرا در پیری روزی دادی

ای آنکه الطاف و نعمتهایش شمرده نشده و سپاس گفته نشود ای آنکه با من به خیر و احسان روی آورده و من در عوض زشتی و عصیان نمودم

ای آنکه مرا بر مقام ایمان هدایت کردی پیش از آنکه به شکر نعمتت شناسا گردم

ای آنکه در حال مرض تو را خواندم و مرا شفا بخشیدی و در حال برهنگی خواندم لباس پوشانیدی و در حال گرسنگی و تشنگی خواندم طعامم دادی

و سیرابم نمودی و در ذلت خواندم عزیزم فرمودی و در نادانی بمقام معرفت رسانیدی و در تنهایی جمعیتم دادی و غایب از اهل و وطن شدم به وطن بازم گردانیدی

و در فقر و بینوایی خواندم غنی گردانیدی یاری طلبیدم مظفر و منصورم ساختی و در حال غنا بودم دارائیم باز نگرفتی و اگر از خواندنت در این احوال خودداری کردم باز ابتدا به احسان فرمودی

پس ستایش و سپاس مخصوص توست ای آنکه عذر لغزشهایم پذیرفتی و غم و اندوهم برطرف ساختی و دعایم اجابت فرمودی

و گناهانم بخشیدی و به مطلوبم رسانیدی و بر دشمن یاری و نصرتم دادی

به هر حال نعمت و احسانها و عطاهای گرامیت را هرگز به شمار نتوانم آورد ای مولای من

تویی که عطا فرمودی

تویی که نعمت دادی تویی که احسان کردی تویی که نیکویی کردی

تویی که فضل و کرامت فرمودی تویی که (لطف را) کامل گردانیدی تویی که روزی بخشیدی تویی که توفیق دادی

تویی که به خلق عطا فرمودی تویی که فقیر را غنی ساختی تویی که سرمایه دادی تویی که پناه دادی تویی که امور بندگانت را کفایت کردی

تویی که هدایت کردی تویی که خوبان را عصمت از گناه کرامت کردی تویی که گناهان را مستور ساختی تویی که گناهان را آمرزیدی

تویی که عذر گناهان را پذیرفتی تویی که تمکن و جاه بخشیدی تویی که عزت و جلال دادی تویی که اعانت فرمودی

تویی که مدد فرمودی تویی که تأیید توانایی دادی تویی که یاری فرمودی تویی که بیماران را شفا دادی

تویی که عافیت بخشیدی تویی که اکرام فرمودی تویی که برتری دادی

پس حمد و ستایش مخصوص توست و شکر و ستایش دایم تو را سزاست

باز ای خدای من به گناهانم مقر و معترفم پس تو به کرم از من درگذر

من آن بنده ام که بد کردم من همانم که خطا کردم من همانم که اهتمام به عصیان کردم من همانم که نادانی کردم من همانم که غفلت ورزیدم

من همانم که سهو کردم من همانم که به خود اعتماد کردم و من همانم که (به خواهش دل) عمدا کردم من همانم که وعده کردم و مخالفت نمودم

و من همانم که عهد خود شکستم من همانم که اقرار کردم من همانم که اعتراف به نعمت و عطایت بر

خود کردم و بازبگناهان رجوع نمودم

پس چون معترف و تائبم از آن گناهان درگـذر ای خـدایی که گناهان بنـدگانت هیچ تو را زیان نخواهد داشت و از طاعتشان هم البته بی نیاز خواهی بود

و هم آنان که عملی شایسته می کنند به توفیق و اعانت و رحمتت می کنند پس ای خدای من و مولای من ستایش مخصوص توست

ای خـدا تو مرا امر کردی و من عصـیان امرت کردم تو نهی کردی و من مرتکب نهیت شدم اکنون نه کسـی که گناهانم مبرا و پاك سازد و نه صاحب قدرتی که از او بر دفع عذاب یاری طلبم

پس با چه وسیله رو بسوی تو آورم آیا به قوه شنوایی یا بینایی یا بوسیله زبان معذرت خواهم یا به دست و پا خدمتی توانم

آیـا این قوا و اعضـاء که مرا است همه نعمتهـای تو نیست و بهمه آنهـا معصـیت تو نکردم ای مولـای من پس تو را بر من اتمام حجت است و راه هر اعتراض بسته ای

کسـی که مرا از زجر پـدران و مـادران هم مسـتور و محفوظ داشتی و از سـرزنش خویشـان و برادران و قهر و عقاب پادشاهان نگهداری فرمودی

و اگر اینان ای مولای من چنانکه تو مطلعی بر زشتی و رسوائیهای من مطلع می بودنـد ابـدا مهلت نمی دادنـد و مرا از خود می راندند و به کلی از من می بریدند

باری من همین بنده (پر گناهم) که در حضورت ای سید من سرافکنده و خوار و ذلیل و عاجز و ناچیزم

نه بر تبرئه خود عذری توانم آورد و نه بر نجات

خود صاحب قدرتی که از او یاری طلبم و نه حجت و دلیلی که به آن متمسک شوم

و نه توانم گفت که من این گناه نکرده و این کار زشت بجا نیاورده ام و اگر انکار کنم ای مولای من آن انکار به حال من نفعی نخواهد داشت

چگونه از انکار خود سود یابم در صورتی که تمام اعضاء و جوارحم بر هر چه کرده ام به یقین و بی هیچ شک و ریب همه بر علیه من گواهند

و تو محققا از امور بزرگ از من سؤال خواهی کرد

و تو البته حاکمی به عدل و هرگز جور و جفا به کسی نخواهی کرد و همان عدل تو مرا هلاک خواهد کرد و از عدل تو باز به عدل کل تو پناه می طلبم

پس هرگاه عذاب کنی به کیفر گناهان من است و پس از اتمام حجت بر من است و اگر بر من ببخشی از حلم و جود و کرم توست

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من از ستمکارانم هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من از درگاه لطفت مغفرت و آمرزش می خواهم

هیچ خدایی جز تو نیست منزه تو و من از یکتا پرستانم هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من از قهرت سخت ترسانم

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من از سطوتت سخت بیمناک و هراسانم

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو من به درگاه کرمت از امیدوارانم

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من به شهود جمالت از مشتاقانم

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من به یکتائیت مقر و معترفم

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من به درگاهت از سائلان و فقیرانم

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من تو را از تسبیح و تنزیه گویانم

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو و من از تکبیر گویان مقام کبریایی توام

هیچ خدایی جز تو نیست منزهی تو که خدایی من و خدای پدران پیشین من هستی

ای خدای من این است ثنا و ستایش من در پیشگاه مجد و عزتت و اخلاص من در ذکر مقام توحید و یکتائیت و اقرار و اعتراف من به نعمتهایی که بشمار آوردم

گرچه معترفم که نعمتهایت را از بس زیاد و فراوان و هویداست

در وجود حادث من سبقت داشته آن نعمتهارا بشمار نتوانم آورد که از عهد ازل مرا منظور داشتی و با آن نعمتها از بدو خلقت و اول زندگانی و احتیاجم را به غنا و بی نیازی مبدل ساختی

و رفع رنج و الم را از من فرمودی و اسباب و وسایل آسایش عطا کردی و دفع هر سختی نمودی

و از هر غم و اندوهم رهاندی و عافیت در تن و سلامت در دین بخشیدی

باری ای منعم حقیقی نعمتت بر من آن قدر بسیار و بی حد و شمار است که اگر خلق اولین و آخرین مرا بر ذکر آن نعمتها کمک کنند

باز نه من و نه تمام اولین و آخرین بر شمارش قادرند ای ذات پاک بلند مرتبه پروردگار بزرگ کریم مهربان

نعمتهایت بشمار نیاید و ثنایت را جز تو کس نتواند و نعمتهایت را سپاسگزاری و پاداش ندارد درود فرست بر محمد و آل محمد

و نعمتت را بر ما به حد کمال رسان و ما را به طاعتت سعادتمند گردان تو منزه از شرک و شریکی و هیچ خدایی جز تو نیست

ای خدا البته تو دعای بندگان مضطر و پریشان را اجابت کنی و هر رنج و الم را برطرف گردانی و غمدیدگان را به فریاد رسی

و بیماران را شفا بخشی و فقیران را غنی گردانی و جبران حال شکسته دلان کنی به کودکان ترحم و به بزرگان یاری فرمایی

نه جز تو کسی را یار و یاوری و نه فوق تو در عالم قادری است و تو بلند مرتبه و بزرگ خدایی

و بس ای خدایی که اسیران و زندانیان را از حبس آزاد کنی و به طفل صغیر روزی بخشی ای پناه هر دل ترسان که به تو پناهنده شود ای خدای یکتایی که هیچت شریک و مددکاری نیست

درود فرست بر محمد و آل محمد و در این آخر روز هر نعمت که به هر یک از بندگان عطا می کنی به من بهترین آن را عطا فرما

از انواع نعمت ظاهر که بخلق می بخشی و نعمت باطن که همی تجدید می کنی و تازه می گردانی و بلیه و مصیبتها که برطرف می سازی و اندوه و غمی که زایل میکنی و دعایی که مستجاب میگردانی و عمل نیکی که از لطف میپذیری و کار زشتی که میپوشانی

که البته تو با لطف ازلی و

علم ذاتی بر تمام امور آگاهی و بر کلیه اشیاء قادری

ای خدا تو نزدیکترین کسی که از او مسئلت توان کرد و زودتر از همه کس دعای ما را اجابت میکنی و از هر بخشنده کرم و بزرگواریت بیشتر و عطایت وسیعتر است و سائلان را بهتر از هر کس اجابت کنی

ای که در دنیا و آخرت بخلق با لطف و بخششی و در دو عالم بر بندگان مهربانی مقصود بی مثل و مانندی و جز تو آرزویی نداریم هر وقت دعا کردم اجابت فرمودی

و مسئلت نمودم عطا فرمودی و اظهار شوق نمودم با من مهربانی کردی و بر مهالك و سختیها بر تو اعتماد کردم مرا نجات دادی و هرگاه بدرگاهت زاری کردم مرا کفایت فرمودی

ای خدا درود فرست بر محمد که بنده و رسول و فرستاده توست و بر همه اهل بیتش که نیکویان و پاکان عالمند

و نعمتهایت را بر ما به حد کمال رسان و عطایت را بر ما گوارا ساز و ما را از شکر گزاران و متذکران نعمتهای خویش محسوب دار و این دعا را از کرم اجابت فرما ای رب العالمین

ای خدا ای آنکه بر ملك وجود مالکی و بر هر چیز توانا و قادری و قاهر عیب و نقصان خلق را مستور می داری و چون آمرزش طلبند می آمرزی ای آخرین مقصود طالبان و مشتاقان عالم

و ای منتها آرزوی دل امیدواران ای آنکه علم ازلیت بر هر چیز محیط و حلم و رأفت و رحمتت بر عذر خواهان وسیع است

ای خدا ما در این

عصر که تواش شرف و عظمت بخشیدی بوسیله پیغمبر و رسول گرامیت حضرت محمد (ص)

که برگزیده خلق و امین وحی

و مبشر و منذر اهل زمین و چراغ روشن عالم است بدرگاه تو روی آوردیم همان پیغمبری که بوجودش نعمت بزرگ بمسلمین عطا کردی و او را رحمت واسع بر جهانیانش قرار دادی

بار خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) که او از جانب تو لایق این درود است ای خدای بزرگ

درود فرست بر او و بر اهل بیتش که همه از برگزیدگان و نیکویان و پاکان عالمند و زشتیهای ما را پرده عفو و بخشش بپوشان تویی که به درگاه رحمتت فریاد و فغان خلق به انواع زبانها بلند است

پس ما را هم در این عصر از هر خیر و سعادت که میان بندگان قسمت می کنی نصیبی کامل عطا فرما

و از هر نوری که به آن نور خلق را هدایت می کنی و رحمتی که بر عالمیان میسر می سازی و برکتی که نازل می گردانی و لباس عافیتی که می پوشانی و رزقی که وسعت دهی ای مهربانترین مهربانان عالم

ای خدا ما را در این هنگام رستگاری و فیروزی بخش و از آنان که نیکو کاری و بهره مندی یافتند قرار ده

و از محرومان مگردان و از رحمت بی پایانت ما را بی بهره مساز و از چشم امیدی که به فضل و کرمت داریم ناامید مساز

و از رحمتت ما را محروم مگردان و از آن فضیلت و مرتبت که از عطایت چشم انتظار داریم نومید مگردان و از درگاه کرمت

ما را مأیوس و مردود مگردان

ای با جود و بخشش و با لطف و کرمترین به درگاه تو با یقین به فضل و احسانت روی آورده و دعوت به خانه کعبه ات را اجابت کرده ایم و قصد زیارت آن داریم

پس تو ای خدا بر اعمال حج ما را یاری فرما و حج ما را کامل و مقبول گردان و از تقصیرات ما درگذر و عافیت و آسایش عطا فرما که ما دستی با ذلت و خواری اعتراف به گناه به درگاهت دراز کرده ایم

ای خدا ما را به کرمت در این عصر هر چه درخواست می کنیم به ما عطا فرما و در مهماتی که از تو بلطف و رحمتت می طلبیم ما را یاری کن که ما بر کفایت امورمان جز تو کسی نداشته و پروردگاری غیر تو نداریم

فرمان تو در مانافذ است و علمت به ما محیط حکم قضا و قدرت در حق ما عدل است تو در حق ما خیر مقدر فرما و ما را از اهل خیر و صلاح قرار ده

ای خدا بر ما به صرف جود و کرم خود فرض و لازم ساز که ما را پاداش عظیم و ذخیره گرانبها و آسایش دایم کرامت کنی

و گناهان ما را تمام ببخش و ما را با مستحقین هلاک و عذاب به هلاکت مرسان و از ما رأفت و رحمتت را باز مگیر ای مهربانترین مهربانان

ای خدا ما را در این هنگام از آنان قرار ده که از تو درخواست کردند و تو به آنها عطا فرمودی و شکرت را بجای آوردند

و تو بر نعمتت افزودی و به درگاهت توبه کردند و تو توبه شان پذیرفتنی

و تبری از جمیع گناهان جستند و تو همه را آمرزیدی ای صاحب جلال و بزرگواری

ای خدا ما را به هر کار خیر موفق دار و بر طاعتت قوی گردان و تضرع ما را بدرگاهت بپذیر ای بهترین کسی که از او چیزی درخواست کنند و مهربان تر شخصی که از او ترحم جویند

ای خدایی که بر تو چیزی از حرکت مژگان و اشاره به گوشه چشمان و آنچه در مکنون ضمیر استقرار یابد

و نهانیهای دلها پیچیده و پوشیده نیست بتحقیق تمام اینها را دانشت فرا گرفته و حلمت گشادگی بخشیده

منزهی تو و بالاتر و برتر از آنچه بیدادگران و کافران بگویند برتری بزرگ تسبیح گوید تو را آسمانهای هفت گانه و زمینها و آنچه در بین آنهاست همه به تسبیح و تقدیست مشغولند و هیچ در عالم نیست جز آنکه تو را تسبیح می کند

پس هر ستایش و مجد و بلندی و عزت مخصوص توست ای خدای صاحب مقام و جلال و بزرگواری و فضل و احسان

و نعمتهای بزرگ تنها تویی دارای جود و بخشش و رأفت و مهربانی

ای خدا تو از رزق حلالت مرا روزی وسیع ده و سلامتی و آسایش در تن و دینم عطا فرما و در خوف و هراسم ایمنی عطا کن

و از آتش دوزخم آزاد گردان ای خدا مرا به مکر خود مبتلا مگردان و به عذاب استدراج به عقوبت سختم مگیر و مرا رسوا مکن و شر فاسقان جن و

انس را از من دور ساز

ای شنواترین شنوندگان و بیناترین بینایان و سریعترین محاسبان و مهربانترین مهربانان عالم

درود فرست بر محمد (ص) و آل او که بزرگان و با خیر و برکت ترین عالمیانند

و از تو ای خدا درخواست دارم آن حاجتم را که اگر عطا کنی دیگر از هر چه محرومم کنی زیان ندارم

و اگر آن حاجتم روا نسازی دیگر هر چه عطا کنی نفعی به حالم ندارد درخواست دارم که از آتش دوزخم رهایی بخشی

خدایی جز تو نیست که یکتایی و شریک نداری و ملک وجود و ستایش مخصوص توست و تو بر هر چیز قادری ای پروردگار ای پروردگار عالم

ای خدای من در وقت غنا و ثروت فقیرم و به تو محتاجم تا چه رسد به هنگام فقر و بینوایی

ای خدای من در حال دانایی باز نادانم تا چه رسد به وقت نادانی

ای خدا پس تدبیرت مختلف و گوناگون و تقدیراتت سریع التحول است بندگان با معرفتت را این تدبیر و تقدیر مانع می شود از اینکه بر عطاء و نعمتت آرام یافته و خاطر جمع شوند یا در بلا و سختی از لطفت ناامید باشند

ای خدا از من آن سزد که به مقام بزرگواری و کرمت شایسته است

ای خدا تو پیش از آنکه این وجود ضعیف مرا بیافرینی خود را به رحمت و لطف با من توصیف کردی آیا اکنون بر این وجود ناتوان از آن لطف و رحمت منع خواهی کرد

ای خدا اگر کارهای نیکویی از من پدید آید آن از

فضل و عطای توست و تو را بر من منت است

و اگر اعمال زشتی آشکار گردد آن به عدل توست و تو را بر من حجت است

ای خدا چگونه مرا بخود وا می گذاری در صورتیکه تو خود متکفل امور هستی یا چگونه کسی بر من ظلم تواند کرد در صورتیکه تو ناصر و یاور من هستی و چگونه من از لطفت محروم مانم در صورتیکه تو در حق من رؤف و مهربانی

آری من بدرگاهت بفقر و بیچارگیم متوسل می شوم و چگونه فقر که راه به ناحیه قدس تو ندارد وسیله من تواند بود

یا من چگونه از حال خود بر تو شکایت کنم در صورتیکه حالم بر تو پنهان نیست یا چگونه سخنم ترجمان درون تواند بود در صورتیکه آن سخن تو آشکار بسوی تو می گردد

یا چگونه تو از امید و آرزوهایی که به کرمت دارم ناامیدم خواهی کرد در صورتیکه آن آرزوها بر درگاه چون تو کریمی وارد است

یا چگونه احوال مرا نیکو نگردانی و حال آنکه قیام احوالم به توست ای خدا چقدر تو با من لطف و محبت داری با آنکه جهل و ناسپاسیم بسیار است و چقدر در حق من مهربانی با آنکه کردارم زشت است

ای خدا تو چه اندازه بمن نزدیکی و من تا چه حد از تو دورم و چقدر تو با من رأفت داری و باز آن چیست که مرا از تو محجوب داشته

ای خدا من از اختلاف تأثرات و گوناگون شدن تحولات جهان بر من دانستم غرض تو از آفرینشم آن است

که تو خود را در هر چیز بمن شناسا کنی و من در هیچ یک از امور عالم از تو غافل و جاهل نباشم

ای خدا هر چه بی قدری و خواریم زبان مرا لال میکند کرم و بزرگواریت باز نطقم را گویا میگرداند و هر چه اوصاف من مرا مأیوس می سازد احسان تو مرا به طمع می آورد

ای خدا کسی که محاسن و خوبیهایش بدی است پس چگونه زشتی و بدیهایش بد نخواهد بود و کسی که حقیقتهایش دعوی باطل است چگونه دعوی بی حقیقتش باطل نخواهد بود

ای خدا فرمان نافذ مشیت قاهر غالبت نه جای سخن بر گوینده باقی گذارد و نه حال ثابتی بر صاحب حالی

ای خدا چه بسیار شد که بنای طاعتی گزاردم و عزم محکم نمودم و آن عزم و بنای مرا عدل تو منهدم ساخت، نه، بلکه فضل تو مرا از آن عزم برگردانید

ای خدا تو خود می دانی و آگاهی که اگر من در مقام عمل دایم به طاعتت اشتغال ندارم البته در دل عزم محبت و طاعتت را دایم دارم

ای خدا چگونه بر کار طاعتت عزم کنم و حال آنکه تویی قاهر و چگونه عزم نکنم در صورتی که تویی آمر

ای خدا چون به یکایک آثار که برای شناسائیت توجه کنم راه وصول و شهودت بر من دور گردد پس مرا خدمتی فرما که بوصال و شهود جمالت زود رساند

چگونه من به آثاری که در وجود خود محتاج تواند بر وجود تو استدلال کنم

آیا موجودی غیر تو ظهوری دارد که از آن ظهور و پیدایی

تو نیست تا او سبب پیدایی تو شود

تو کی از نظر پنهانی تا به دلیل و برهان محتاج باشی

و کی از ما دور شدی تا آثار و مخلوقات ما را به تو نزدیک سازد

کور باد چشمی که تو را نمی بیند با آنکه همیشه تو مراقب و همنشین او هستی و در زیان باد بنده ای که نصیبی از عشق و محبت نیافت

ای خداتو امر کردی که خلق برای شناسائیت رجوع به آثار کنند اما مرا رجوع ده به تجلیات انوار و به رهنمایی مشاهده و استبصار

تا بی توجه به آثار به شهود حضرتت نایل گردم که چون به مقام معرفت وارد شوم سر درونم توجه به آثار نکرده

و همتم بلندتر از نظر به آنها باشد که تنها تو بر هر چیز توانایی

ای خدا من این بنده ام که ذلت و خواریم نزدت پیداست و این حال پریشانم که از تو پنهان نیست از تو ای خدا وصال تو را می خواهم

و به وجود تو دلیل بر وجود تو می طلبم پس مرا به نور خود به کوی وصالت رهبری کن و به صدق و خلوص بندگی در حضورت پایدار گردان

ای خدا مرا از علم مخزون خود بیاموز و در سرا پرده خود محفوظ دار

ای خدا روانم را به حقایق مقربان درگاهت بیارای و به مسلک و طریقه مجذوبان رهسپار ساز

ای خدا مرا به علم و تدبیر کاملت از تدبیرم در کار خویش بی نیاز گردان و به اختیار خود امور دو عالمم را منظم ساز و به اختیار

من کارم را وامگذار و در مواضع اضطرار و پریشانی مرا واقف گردان

ای خدا مرا از خواری نفسم رهایی ده و از پلیدی شک و شرک جانم پاک ساز پیش از آنکه مرگم فرا رسد

من از تو یاری می طلبم مرا یاری فرما و بر تو توکل می کنم پس مرا وا مگذار و از تو درخواست می کنم پس ناامیدم مگردان و به تفضل و کرم تو چشم دارم پس محرومم مساز

و به بندگی حضرتت خود را منتسب می دانم پس دورم از الطافت مگردان و بدرگاه کرمت آمده ام از آن درگاهم مران

ای خدا خوشنودی و محبتت منزه تر از آن است که از طرف تو نقص و عیب یابد پس چگونه از طرف من تواند یافت با آنکه محبتت ببندگان ذاتی است ذی سببی از طرف توهم معلل نخواهد بود

ای خدا تو غنی به ذات خودی و نفعی از طرف تو به ذاتت عاید نگردد پس چگونه از من مستغنی نباشی

ای خدا قضا و قدر تو مرا آرزومند می کند و هوای نفس به زنجیر علاقه های شهوت اسیر می گرداند

پس تو ای خدا مرا یاری کن و بصیرت و بینایی ده و بر نفسم غلبه و نصرت بخش و به فضل و کرمت مرا غنی گردان تا به لطف تو از سعی و طلب خود بی نیاز گردم

تویی که به انوار تجلی بر دل اولیاء و خاصانت اشراق کردی تا به مقام معرفت نایل شدند و تو را به یکتایی شناختند

تویی که از دل دوستان و مشتاقانت توجه اغیار را محو کردی تا

غیر تو را دوست نداشته و جز درگاهت به جایی پناه نبرند

تویی یار و مونس آنان چون عوالم آنها را متوحش سازند

تویی که چون آنان از هر نشان و برهان دور شدند خود آنان را راهنمایی کردی آنکه تو را نیافت چه یافته و آنکه تو را یافت چه نیافته است

هر کس به هر چه غیر تو مایل شد از هر چیز محروم شد و هر که روی طلب از تو گردانید زیانکار گردید چگونه چشم امید به غیر تو کنند

در صورتی که تو هرگز قطع احسان از بندگان نکرده و نخواهی کرد و چگونه از غیر تو چیزی طلبند و حال آنکه تو عادت لطفت را تغییر نداده و نخواهی داد

ای آنکه شیرینی انست را به دوستانت چشانیدی تا تنها در حضور تو به تملق ایستادند

ای آنکه اولیاء و خاصانت را به لباس هیبت و جلال بیاراستی تا در حضرتت عذر خواه آمد و آمرزش طلبیدند

تو یاد بندگان کنی قبل از آنکه بندگان از تو یاد کنند و تو ابتدا به احسان کنی پیش از آنکه عابدان به تو روی آرند

تویی که بجود و بخشش ذاتی بخلق عطا می کنی پیش از آنکه طالبان حاجت درخواست کنند تو آن بخشنده بی عوضی که ازآنچه به ما عطا کردی باز از ما قرض می خواهی

ای خدا مرا از در رحمتت بطلب تا به تو واصل شوم و به جاذبه احسانت مجذوبم کن تا یک جهت روی دل بسوی تو کنم

ای خدا هرگز امیدم از تو قطع نمی شود هر

چند نافرمانیت کنم چنانکه از دلم ترس تو برطرف نمی گردد هر چند اطاعتت کنم

که مرا همه عالم بسوی تو افکند و آگاهیم به کرم و بزرگواریت مرا بدرگاه تو کشانید

ای خدا چگونه نا‌امید باشم در صورتیکه تو آرزوی منی یا چگونه کسم خوار تواند کرد با آنکه اعتمادم بر توست

ای خدا چگونه دعوی عزت کنم و حال آنکه مرا در ذلت متمکن ساخته ای و چگونه دارای تاج عزت نباشم در صورتیکه نسبت بندگی بتو دارم

ای خدا چگونه فقیر و مسکین نباشم در صورتی که توام در میان فقیران گماشتی

و چگونه فقیر باشم با آنکه تو به جود و کرمت مرا بی نیاز گردانیدی و تویی آنکه جز تو خدایی نیست

تو خود را بر هر چیز معروف و مشهور ساختی که هیچ موجودی از معرفتت جاهل نیست

و تویی که در همه موجودات تجلی کردی و خود را بمن نشان دادی در هر چیز آشکارا تو را دیدم تویی که بر هر چیز پیدایی

ای آنکه برحمت واسعه و تجلی نور جمال بر همه عالم احاطه کردی تا آنکه عرش وجود امکانی در سطوع انوار وجوبیت پنهان گردید آثار وجودی را به آثار وجودی دیگر نابود کردی و اغیار را به احاطه مدار انوار تجلیات خود محو نمودی

ای آنکه در سرا پرده های نور قاهر عرش جلالت از دیده ها پنهان گشتی

ای آنکه به کمال بهاء و نورانیت تجلی کردی تا به عظمت و جلال تمام مراتب وجود را فرا گرفتی چگونه پنهانی با آنکه تو تنها پیدایی

یا چگونه

غایبی با آنکه تو تنها همه جا حاضر همه را نگهبانی و بر هرچیز توانا و مقتدری و ستایش تنها مخصوص خدای یکتا است.

دعای عشرات

متن

ظ(دعـای عشـرات از دعاهـای بسیار معتبره است و مـا بین نسـخ آن اختلاف است و ما آن را از مصـباح شـیخ نقل می کنیم و مستحب است خواندن آن در هر صبح و شام و افضل اوقات آن بعد از عصر جمعه است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ أَکْبَرُ

وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ

سُبْحَانَ اللَّهِ آنَاءَ اللَّیْلِ وَ أَطْرَافَ النَّهَارِ

سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْغُدُوِّ وَ الْآصَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعَشِیِّ وَ الْإِبْکَارِ

سُبْحَانَ اللَّهِ حِینَ تُمْسُونَ وَ حِینَ تُصْبِحُونَ

وَ لَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِیّاً وَ حِینَ تُظْهِرُونَ

یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَ یُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِ

وَ یُحْیِی الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ کَذَلِکَ تُخْرَجُونَ

سُبْحَانَ رَبِّکَ رَبِّ الْعِزَّهِ عَمَّا یَصِفُونَ

وَ سَلاَمٌ عَلَی الْمُرْسَلِینَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ

سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ وَ الْمَلَکُوتِ سُبْحَانَ ذِی الْعِزَّهِ وَ الْجَبَرُوتِ

سُبْحَانَ ذِی الْکِبْرِیَاءِ وَ الْعَظَمَهِ الْمَلِکِ الْحَقِّ الْمُهَیْمِنِ (الْمُبِینِ) الْقُدُّوسِ

سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِکِ الْحَیِّ الَّذِی لاَ یَمُوتُ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِکِ الْحَیِّ الْقُدُّوسِ

سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ

سُبْحَانَ رَبِّیَ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ رَبِّیَ الْأَعْلَی

سُبْحَانَ الْحَیِّ الْقَیُّومِ سُبْحَانَ الْعَلِیِّ الْأَعْلَی

سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَ رَبُّ الْمَلاَئِکَهِ وَ الرُّوحِ

سُبْحَانَ الدَّائِمِ غَیْرِ الْغَافِلِ سُبْحَانَ الْعَالِمِ بِغَیْرِ تَعْلِیمٍ

سُبْحَانَ خَالِقِ مَا یُرَی وَ مَا لاَ یُرَی

سُبْحَانَ الَّذِی یُدْرِکُ الْأَبْصَارَ وَ لاَ تُدْرِکُهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ اللَّطِیفُ الْخَبِیرُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَصْبَحْتُ مِنْکَ فِی نِعْمَهٍ وَ خَیْرٍ وَ بَرَکَهٍ وَ عَافِیَهٍ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ أَتْمِمْ عَلَیَّ نِعْمَتَکَ وَ خَیْرَکَ وَ بَرَکَاتِکَ وَ

عَافِيَتِکَ بِنَجاهٍ مِنَ النَّارِ

وَ ارْزُقْنِی شُکْرَکَ وَ عَافِیَتِکَ وَ فَضْلَکَ وَ کَرَامَتَکَ أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی

اللَّهُمَّ بِنُورِکَ اهْتَدَیْتُ وَ بِفَضْلِکَ اسْتَغْنَیْتُ وَ بِنِعْمَتِکَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَیْتُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْهِدُکَ وَ کَفَی بِکَ شَهِیداً وَ أُشْهِدُ مَلائِکَتَکَ

وَ أَنْبِیَاءَکَ وَ رُسُلَکَ وَ حَمَلَهَ عَرْشِکَ وَ سُکَّانَ سَمَاوَاتِکَ وَ أَرْضِکَ (أَرَضِیکَ) وَ جَمِیعَ خَلْقِکَ

بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَکَ لاَ شَرِیکَ لَکَ

وَ أَنَّ مُحَمَّداً صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ

وَ أَنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ تُحْیِی وَ تُمِیتُ وَ تُمِیتُ وَ تُحْیِی

وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّهَ حَقٌّ وَ أَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَ (أَنَّ) النُّشُورَ حَقٌّ

وَ السَّاعَهَ آتِیَهٌ لاَ رَیْبَ فِیهَا وَ أَنَّ اللَّهَ یَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ عَلِیَّ بْنَ أَبِی طَالِبٍ أَمِیرُ الْمُؤْمِنِینَ حَقّاً حَقّاً

وَ أَنَّ الْأَئِمَّهَ مِنْ وُلْدِهِ هُمُ الْأَئِمَّهُ الْهُدَاهُ الْمَهْدِیُّونَ غَیْرُ الضَّالِّینَ وَ لاَ الْمُضِلِّینَ

وَ أَنَّهُمْ أَوْلِیَاؤُکَ الْمُصْطَفَوْنَ وَ حِزْبُکَ الْغَالِبُونَ وَ صَفْوَتُکَ وَ خِیَرَتُکَ مِنْ خَلْقِکَ

وَ نُجَبَاؤُکَ الَّذِینَ انْتَجَبْتَهُمْ لِدِینِکَ وَ اخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِکَ وَ اصْطَفَیْتَهُمْ عَلَی عِبَادِکَ

وَ جَعَلْتَهُمْ حُجَّهً عَلَی الْعَالَمِینَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ وَ السَّلاَمُ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

اللَّهُمَّ اکْتُبْ لِی هَذِهِ الشَّهَادَهَ عِنْدَکَ حَتَّی تُلَقِّنَنِیهَا یَوْمَ الْقِیَامَهِ

وَ أَنْتَ عَنِّی رَاضٍ إِنَّکَ عَلَی مَا تَشَاءُ قَدِیرٌ

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً یَصْعَدُ أَوَّلُهُ وَ لاَ یَنْفَدُ آخِرُهُ

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً تَضَعُ لَکَ السَّمَاءُ کَنَفَیْهَا (کَتِفَیْهَا) وَ تُسَبِّحُ لَکَ الْأَرْضُ وَ مَنْ عَلَیْهَا

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً سَرْمَداً أَبَداً لاَ انْقِطَاعَ لَهُ وَ لاَ نَفَادَ وَ لَکَ یَنْبَغِی وَ إِلَیْکَ یَنْتَهِی

فِيَّ وَ عَلَيَّ وَ لَدَيَّ وَ مَعِي وَ قَبْلِي وَ بَعْدِي وَ أَمَامِي وَ فَوْقِي وَ تَحْتِي

وَ إِذَا مِتُّ وَ بَقِيتُ فَرْداً وَحِيداً ثُمَّ فَنِيتُ

وَ لَكَ الْحَمْدُ إِذَا نُشِرْتُ وَ بُعِثْتُ يَا مَوْلاَيَ

اللَّهُمَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ وَ لَکَ الشُّکْرُ بِجَمِیعِ مَحَامِدِکَ کُلِّهَا عَلَی جَمِیعِ نَعْمَائِکَ کُلِّهَا

حَتَّی یَنْتَهِیَ الْحَمْدُ إِلَی مَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضَی

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی کُلِّ أَکْلَهٍ وَ شَرْبَهٍ وَ بَطْشَهٍ وَ قَبْضَهٍ وَ بَسْطَهٍ وَ فِی کُلِّ مَوْضِعِ شَعْرَهٍ

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً خَالِداً مَعَ خُلُودِکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً لاَ مُنْتَهَی لَهُ دُونَ عِلْمِکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً لاَ أَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِیَّتِکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً لاَ أَجْرَ لِقَائِلِهِ إِلاَّ رِضَاکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی حِلْمِکَ بَعْدَ عِلْمِکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی عَفْوِکَ بَعْدَ قُدْرَتِکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ بَاعِثَ الْحَمْدِ وَ لَکَ الْحَمْدُ وَارِثَ الْحَمْدِ

وَ لَکَ الْحَمْدُ بَدِیعَ الْحَمْدِ وَ لَکَ الْحَمْدُ مُنْتَهَی الْحَمْدِ

وَ لَکَ الْحَمْدُ مُبْتَدِعَ الْحَمْدِ وَ لَکَ الْحَمْدُ مُشْتَرِیَ الْحَمْدِ

وَ لَکَ الْحَمْدُ وَلِیَّ الْحَمْدِ وَ لَکَ الْحَمْدُ قَدِیمَ الْحَمْدِ

وَ لَکَ الْحَمْدُ صَادِقَ الْوَعْدِ وَفِیَّ الْعَهْدِ عَزِیزَ الْجُنْدِ قَائِمَ الْمَجْدِ

وَ لَکَ الْحَمْدُ رَفِیعَ الدَّرَجَاتِ مُجِیبَ الدَّعَوَاتِ مُنْزِلَ (مُنَزِّلَ) الْآیَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ

عَظِیمَ الْبَرَکَاتِ مُخْرِجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ

وَ مُخْرِجَ مَنْ فِی الظُّلُمَاتِ إِلَی النُّورِ مُبَدِّلَ السَّیِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَ جَاعِلَ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ غَافِرَ الذَّنْبِ وَ قَابِلَ التَّوْبِ شَدِیدَ الْعِقَابِ ذَا الطَّوْلِ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ إِلَیْکَ الْمَصِیرُ

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ فِی اللَّیْلِ إِذَا یَغْشَی وَ لَکَ الْحَمْدُ فِی النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّی

وَ لَکَ الْحَمْدُ فِی الْآخِرَهِ وَ الْأُولَی

وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ کُلِّ نَجْمٍ وَ مَلَکٍ فِی السَّمَاءِ

وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ الثَّرَی وَ الْحَصَی وَ النَّوَی

وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِی جَوِّ السَّمَاءِ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِی جَوْفِ الْأَرْضِ

وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ أَوْزَانِ مِیَاهِ الْبِحَارِ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ أَوْرَاقِ الْأَشْجَارِ

وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا عَلَی وَجْهِ الْأَرْضِ

وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحْصَی کِتَابُکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا

أَحاطَ بِهِ عِلْمُکَ

وَ لَکَ الْحَمْدُ عَدَدَ الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ وَ الْهَوَامِّ وَ الطَّيْرِ وَ الْبَهَائِمِ وَ السِّبَاعِ

حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ كَمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضَى وَ كَمَا يَنْبَغِى لِكَرَمِ وَجْهِکَ وَ عِزِّ جَلاَلِکَ

پس می گویی ده مرتبه

لاَ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

و ده مرتبه

لاَ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي

وَ هُوَ حَيٌّ لاَ يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

و ده مرتبه

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِى لاَ إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ

و ده مرتبه

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

و ده مرتبه

يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ

و ده مرتبه

يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ

و ده مرتبه

يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ

و ده مرتبه

يَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِكْرَامِ

و ده مرتبه

يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ

و ده مرتبه

يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ

و ده مرتبه

يَا حَيُّ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

و ده مرتبه

يَا اللَّهُ يَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

و ده مرتبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

و ده مرتبه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

و ده مرتبه

اللَّهُمَّ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

و ده مرتبه

آمِينَ آمِينَ

و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ پس می گویی

اللَّهُمَّ اصْنَعْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لاَ تَصْنَعْ بِی مَا أَنَا أَهْلُهُ

فَإِنَّکَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَهِ وَ أَنَا أَهْلُ الذُّنُوبِ وَ الْخَطَايَا

فَارْحَمْنِی يَا مَوْلاَیَ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

و نیز ده مرتبه می گویی

لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِى لاَ يَمُوتُ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِى الْمُلْكِ

وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبِّرْهُ تَكْبِيرا

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان

پاک و منزه است خدا و ستایش مخصوص خداست و هیچ خدایی جز خدای یکتا نیست و خدا بزرگتر از هر چیز است

و قدرت و نیرویی جز از خدای - بلند مرتبه عظیم الشأن نخواهد بود

خدا را تسبیح می کنم در ساعات شب و حدود روز

خدا را تسبیح می کنم وقت صبح و عصر خدا را تسبیح می کنم اول شب و اول روز

خدا را تسبیح می کنم چون شام کنند و صبح کنند

و ستایش مخصوص اوست در آسمانها و زمین و هنگام شب و چون روز به نیمه رسد

آن خدایی که زنده را از مرده و مرده را از زنده بیرون می آورد

و زمین را بعد از مرگ (و خزان) آن باز زنده می گرداند و همین گونه شما هم پس از مرگ زنده می شوید

منزه است پروردگارت خدای صاحب عزت از هر چه خلق توصیف او کنند

و سلام بر رسولان او و ستایش مخصوص خدای عالمیان است

پاک و منزه است خدای صاحب ملك و ملکوت منزه است خدای صاحب عزت و اقتدار

منزه است خدای صاحب بزرگی و شأن عظیم پادشاه حقیقی بلند مقام

پاک و منزه است خدای سلطان عالم که زنده ابد است که نمی میرد منزه است خدای سلطان عالم که زنده ابد است پاکیزه صفات

منزه است خدای پاینده ابدی منزه است خدای زنده پاینده

منزه است خدای عظیم الشأن من منزه است خدای بلند مرتبه من

منزه است خدای زنده پاینده منزه است خدای بلند مرتبه ترین موجود

منزه است و

متعالی و بسیار منزه است و پاکیزه صفات پروردگار ما و پروردگار فرشتگان و روح

منزه است خدا که وجودش دائم و ابدی است و یک لحظه از خلق غافل نیست منزه است خدا که ناآموخته عالم است

منزه است خدا که آفریننده دیدنیها و نادیدنیها است

منزه است خدا که بندگان را می بیند و چشم خلق او را نمی بیند و هم اولطیف است و دانا

خدایا من شب را از لطف تو صبح گردانیدم در حال نعمت و خیر و برکت و عافیت پس درود بر محمد (ص) و آل او فرست

و این نعمت و خیر و برکت و عافیت را بر من کامل گردان به اینکه از آتش دوزخ هم نجاتم دهی

و مرا شکر خود و عافیت و فضل و کرمت مادامی که هستم روزی گردانی

خدایا من به نور تو هدایت یافتم و به فضل تو بی نیاز شدم و به نعمتت صبح و شام کردم

خدایا تو را گواه می گیرم و گواهی تو کافی است و باز گواه می گیرم فرشتگان

و پیغمبران و رسولان و حاملان عرش و ساکنان زمین و آسمانها و همه خلق تو را

که معتقدم به اینکه تو خدای یکتایی و هیچ خدایی جز تو نیست و احدی شریک تو نخواهد بود

و اینکه حضرت محمد صلی الله علیه و آله بنده خاص و پیغمبر توست

و اینکه تو بر هر چیز قادری تویی که خلق را زنده می کنی و می میرانی و می میرانی و زنده می گردانی

و گواهی می دهم که بهشت و دوزخ

حق است و روز رستاخیز حق است

و ساعت قیامت خواهد آمد بدون شک و خدا هر که در قبر است بر می انگیزد

و گواهی می دهم که علی بن ابی طالب (ع) امیر المؤمنین البته بر حق است

و یازده فرزندش همه امامان هدایت یافته و پیشوایان هدایت خلقند نه گمراه و نه گمراه کننده امتند

و آن امامان اولیاء تو و برگزیدگان تو و حزب غالب و فاتح تواند و خاصان و منتخبان تو از میان خلقند

و خالصان (در ایمانند) که تو به خلوص آنها را برای حفظ دین خودانتخاب کردی و میان خلق اختصاص دادی و بر بندگان برگزیدی

و آنان را حجت بر اهل عالم گردانیدی درود تو و سلام و تحیت و رحمت و برکاتت بر آنان باد

خدایا این شهادت را نزد خود در نامه عملم بنویس تا روز قیامت مرا به یاد آوری

و تو از من خوشنود باشی که تو بر خیرخواهی قادری

خدایا ستایشی مخصوص توست که اولش بالا رود و آخرش بی پایان باشد

خدایا ستایشی مخصوص توست که آسمان به تواضع برای تو بال بیفکند و زمین و اهلش تو را تسبیح گوید

خدایا ستایشی مخصوص توست که سرمدی و ابدی و بی انتهاست و تمامی نیابد و آن ستایش لایق حضرت تو باشد و به تو منتهی گردد و آن ستایش در وجود تجلی کند

و برای من و نزد من و با من و پیش از من و بعد از من و پیش رو و بالا و زیر

و چون بمیرم

و منفرد و تنها و بی یار و یاور مانم و آنگاه که فنا شوم در همه حال آن ستایش بجا آرم

و تو را ستایش می کنم هنگامی که باز زنده و برانگیخته شوم ای صاحب اختیار من خدایا

و تو را حمد و شکری به تمام انواع حمد و ستایشهای تو بر جمیع نعمتهای بی پایان تو

تا آنکه حمد من ای پروردگار من پسند تو گردد و موجب خوشنودی تو شود

خدایا تو را حمد می کنم بر هر خوراک که تناول کنم و هر شربت که بنوشم و در هر زور بازو و گرفتن و رها کردن و بر هر مویی که بر اندامم هست

خدایا تو را ستایش می کنم به حمدی که ابدی باشد به ابدیت تو

و تو را حمد می کنم به حمدی که منتهی نشود مگر به علم تو

و تو را حمد می کنم به حمدی که مدتی ندارد جز مشیت تو

و حمد می کنم تو رابه حمدی که اجر قائلش جز خوشنودی تو نباشد

و تو را حمد می کنم بر حلم تو بعد از علم تو

و بر عفو تو پس از قدرتت

و حمد تو را سزاست که حمد را تو برانگیخته و باز به تو باز می گردد

و حمد تو را سزاست از اول پیدایش حمد و انتهای آن

و حمد سزاوار توست که حمد را تو در بنده ایجاد کنی و حمد تو را سزاست که مشتری حمدی

و صاحب حمد و حمد تو را سزاست که قدیم الذاتی

و حمد تو را

سزاست که وعده ات صدق و عهدت پایدار و سپاهت مقتدر و غالب است و بزرگواریت ثابت

و حمد تو را سزاست که درجاتت بلند است و دعای خلق را تو مستجاب می کنی و آیات با عظمت و برکت را از بالای هفت آسمان تو نازل می گردانی

و روشنی را از تاریکی تو بیرون می آوری

و هر کس در تاریکی است تو به عالم نور می آوری و تویی که بـدیها را به خوبیها مبدل کرده مطابق خوبیها درجه و مقام می دهی

خدایا حمد سزاوار توست که بخشنده گناه و پذیرنده توبه بندگانی و بسیار سخت عقاب و صاحب لطف و احسانی خدایا غیر تو نیست و بازگشت همه بسوی توست

خدایا تو را حمد می کنم در شب چون جهان را تاریک کند و تو را حمد می کنم در روز چون جهان را روشن سازد

و تو را حمد می کنم در آخر و در اول

و تو را حمد می کنم به عدد ستارگان و عدد ملائکه آسمان

و تو را حمد می کنم به عدد خاک و ریگ و هسته های عالم

و تو را حمد می کنم به عدد هر چه در میان آسمان و تو را حمد می کنم به عدد هر چه در جوف زمین است

و تو را حمد می کنم به عدد وزن آب دریاها و تو را حمد می کنم به عدد برگ درختان

و تو را حمد کنم به عدد هر چه در روی زمین است

و تو را حمد می کنم به عدد آنچه در لوح و کتاب تو بشمارش آید

و تو را

حمد می کنم به عدد آنچه علم تو به آن احاطه دارد

و تو را حمد می کنم به عدد جن و انس و خزندگان و مرغان هوا و چرندگان و درندگان

به حمدی بسیار نیکو و با برکت در آن حمد آن گونه که تو ای خدای من دوست داری و موجب خوشنودی تو و لایق مقام ذات بزرگوار و عز و جلال توست

هیچ خدایی بجز خدا نیست او یکتا و بی شریک است ملک وجود همه از اوست و ستایش مخصوص او و او لطیف است و دانا

هیچ خدایی بجز خدای یکتا نیست او یگانه و بی شریک است و ملک وجود از او و ستایش خاص اوست که خلق را زنده می کند و می میراند و می میراند و باز زنده می کند

و او خود زنده ابدی است و هر خیر و نیکی به دست اوست و او بر هر چیز تواناست

آمرزش می طلبم از خدایی که بجز او خدای زنده ابدی نیست و بسوی او از گنه باز می گردم

ای خدا ای خدا

ای بخشنده ای بخشنده

ای مهربان ای مهربان

ای پدید آرنده آسمانها و زمین

ای صاحب جلال و بزرگواری

ای مهربان و ای صاحب منت بر خلق

ای زنده ای پاینده

ای زنده ابدی که هیچ خدایی جز تو نیست

ای خدا ای که هیچ خدایی جز تو نیست

به نام خدای بخشنده مهربان

بار خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

خدایا آنچه را که سزاوار توست با من بجای آور

آمین آمین

خدایا با من آن کن که لایق بزرگواری توست نه آنکه سزاوار من است

که تو لایق آنی که از تو بترسند و از تو مغفرت و آمرزش طلبند و من اهل گناهان و خطاهای بسیارم

پس به حالم ترحم کن ای مولای من که تو مهربانترین مهربانان عالمی

هیچ قدرت و نیرویی جز از خدا نیست بر او توکل و اعتماد می کنم بر آن خدایی که زنده ابدی است

و حمد مخصوص خداست که فرزندی نگرفته و شریکی در ملك و سلطنت ندارد

و قدرتش از یاری خلق بی نیاز است و او را پیوسته به بزرگی یاد کن.

دعای عقد اخوت

متن

ظ(و جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله ما بین اصحاب خود برادری افکنده و لهذا شایسته است در این روز عقد اخوت با اخوان مؤمنین

و کیفیت آن به نحوی که شیخ ما در مستدرک وسائل از کتاب زاد الفردوس نقل فرموده چنین است که بگذارد دست راست خود را بر دست راست برادر مؤمن خود و بگوید

وَاخَيْتُكَ فِي اللَّهِ وَ صَافَيْتُكَ فِي اللَّهِ وَ صَافَحْتُكَ فِي اللَّهِ

وَ عَاهَدْتُ اللَّهَ وَ مَلاَئِكَتَهُ وَ كُتُبَهُ وَ رُسُلَهُ وَ أَنْبِيَاءَهُ وَ الْأَئِمَّةَ الْمَعْصُومِينَ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ

عَلَى أَنِّي إِنْ كُنْتُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّهِ وَ الشَّفَاعَهِ وَ أُذِنَ لِي بِأَنْ أَدْخُلَ الْجَنَّهَ لاَ أَدْخُلُهَا إِلاَّ وَ أَنْتَ مَعِي

آنگاه برادر مؤمن بگوید

قَبِلْتُ

پس بگوید

أَسْقَطْتُ عَنْكَ جَمِيعَ حُقُوقِ الْأُخُوَّهِ مَا خَلاَ الشَّفَاعَهَ وَ الدُّعَاءَ وَ الزِّيَارَهَ

و محدث فیض نیز در خلاصه الاذکار صیغه اخوت را قریب به همین نحو ذکر نموده آنگاه فرموده پس قبول نماید طرف

مقابل از برای خود یا موکل

خود به لفظی که دلالت بر قبول نماید پس ساقط کنند از همدیگر جمیع حقوق اخوت را ما سوی دعا و زیارت

ترجمه

با تو برادر شدم در راه خدا و صفا کردم با تو در راه خدا و دست دادم با تو در راه خدا

و عهد کردم با خدا و فرشتگانش و کتابهایش و رسولانش و پیمبرانش و امامان معصوم علیهم السلام

بر اینکه اگر من از اهل بهشت و مشمول شفاعت بوده باشم و رخصت یافتم که داخل جنت و بهشت شوم داخل آن نروم مگر اینکه تو با من باشی

پذیرفتم

ساقط کردم از تو جمیع حقوق برادری را غیر از شفاعت و دعاء و زیارت.

دعای علویه بعد از هر نماز

متن

در صحیفه علویه است در تعقیب هر فریضه

یَا مَنْ لاَ یَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ وَ یَا مَنْ لاَ یُغَلِّطُهُ السَّائِلُونَ وَ یَا مَنْ لاَ یُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّینَ

أَذِقْنِی بَرْدَ عَفْوِکَ وَ حَلاَوَهَ رَحْمَتِکَ وَ مَغْفِرَتِک

ترجمه

ای خدایی که تو را سخنی از سخن دیگر مشغول نتواند کرد و ای خدایی که تو را نتواند سؤال بی حد و حصر خلق به اشتباه و خطا بیندازد و الحاح محتاجان تو را خسته نکند،

ای خدا لذت عفو و شیرینی لطف و رحمت و مغفرتت را به من بچشان.

دعای عهد

متن

ظ(امر سوم دعای عهد است از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که چهل صباح این عهد را بخواند از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آن حضرت باشد و حق تعالی به هر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند و آن عهد این است

اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَ رَبَّ الْكَرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَ رَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَ مُنْزِلَ التَّوْرَاهِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ

وَ رَبَّ الظِّلِّ وَ الْحَرُورِ وَ مُنْزِلَ الْقُرْآنِ (الْفُرْقَانِ) الْعَظِيمِ وَ رَبَّ الْمَلاَئِكَهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ الْأَنْبِيَاءِ (وَ) الْمُرْسَلِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِوَجْهِکَ (بِاسْمِکَ) الْکَرِیمِ وَ بِنُورِ وَجْهِکَ الْمُنِیرِ وَ مُلْکِکَ الْقَدِیمِ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ

أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرَضُونَ وَ بِاسْمِکَ الَّذِی یَصْلَحُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ

یَا حَیّاً قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ وَ یَا حَیّاً بَعْدَ کُلِّ حَیٍّ وَ یَا حَیّاً حِینَ لاَ حَیَ

یَا مُحْیِیَ الْمَوْتَی وَ مُمِیتَ الْأَحْیَاءِ یَا حَیُّ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلاَنَا الْإِمَامَ الْهَادِیَ الْمَهْدِیَّ الْقَائِمَ بِأَمْرِکَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِ وَ عَلَی آبَائِهِ الطَّاهِرِینَ

عَنْ جَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِی مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا

وَ عَنِّی وَ عَنْ وَالِدَیَّ مِنَ الصَّلَوَاتِ

زِنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ

وَ مَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ (كِتَابُهُ) وَ أَحَاطَ بِهِ كِتَابُهُ (عِلْمُهُ)

اللَّهُمَّ إِنِّی أُجَدِّدُ لَهُ فِی صَبِيحَةِ يَوْمِی هَذَا وَ مَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِی عَهْداً وَ عَقْداً وَ بَيْعَةً لَهُ فِی عُنُقِی

لاَ أَحُولُ عَنْهَا وَ لاَ أَزُولُ أَبَداً

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ الذَّابِّينَ عَنْهُ وَ الْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِی قَضَاءِ حَوَائِجِهِ

(وَ الْمُمْتَثِلِينَ لِأَوَامِرِهِ) وَ الْمُحَامِينَ عَنْهُ وَ السَّابِقِينَ إِلَی إِرَادَتِهِ وَ الْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ

اللَّهُمَّ إِنْ حَالَ بَيْنِی وَ بَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِی جَعَلْتَهُ عَلَی عِبَادِكَ حَتْماً مَقْضِيّاً

فَأَخْرِجْنِی مِنْ قَبْرِی مُؤْتَزِراً كَفَنِی شَاهِراً سَيْفِی مُجَرِّداً قَنَاتِی مُلَبِّياً دَعْوَةَ الدَّاعِی فِی الْحَاضِرِ وَ الْبَادِی

اللَّهُمَّ أَرِنِی الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَ الْغُرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَ اكْحُلْ نَاظِرِی بِنَظْرَةٍ مِنِّی إِلَيْهِ

وَ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَ سَهِّلْ مَخْرَجَهُ وَ أَوْسِعْ مَنْهَجَهُ وَ اسْلُكْ بِی مَحَجَّتَهُ وَ أَنْفِذْ أَمْرَهُ وَ اشْدُدْ أَزْرَهُ

وَ اعْمُرِ اللَّهُمَّ بِهِ بِلاَدَكَ وَ أَحْيِ بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِی النَّاسِ

فَأَظْهِرِ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِيَّكَ وَ ابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ الْمُسَمَّی بِاسْمِ رَسُولِكَ

حَتَّی لاَ يَظْفَرَ بِشَیْ ءٍ مِنَ الْبَاطِلِ إِلاَّ مَزَّقَهُ وَ يُحِقَّ الْحَقَّ وَ يُحَقِّقَهُ

وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَفْزَعاً لِمَظْلُومِ عِبَادِكَ وَ نَاصِراً لِمَنْ لاَ يَجِدُ لَهُ نَاصِراً غَيْرَكَ

وَ مُجَدِّداً لِمَا عُطِّلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَ مُشَيِّداً لِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلاَمِ دِينِكَ وَ سُنَنِ نَبِيِّكَ صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ

اللَّهُمَّ وَ سُرَّ نَبِيَّكَ مُحَمَّداً صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِرُؤْيَتِهِ وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَی دَعْوَتِهِ وَ ارْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا بَعْدَهُ

اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْغُمَّةَ عَنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَ عَجِّلْ لَنَا ظُهُورَهُ

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيداً وَ نَرَاهُ قَرِيباً بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس سه مرتبه دست بر ران راست

خود می زنی و در هر مرتبه می گویی

الْعَجَلَ الْعَجَلَ يَا مَوْلاَیَ يَا صَاحِبَ الزَّمَان

ترجمه

پروردگارا ای رب نور حقیقی وجود کامل و خداوند کرسی با رفعت و خداوند دریای احسان و ای نازل کننده کتاب آسمانی تورات موسی (ع) و انجیل عیسی (ع) و زبور داود (ع)

و ای پروردگار سایه و آفتاب گرم و ای نازل کننده قرآن عظیم الشأن و ای پروردگار ملایک مقرب و پیغمبران و رسولان

پروردگارا همانا از حضرتت درخواست می کنم به حق ذات بزرگوارت و به نور جمال بی مثالت که عالم به آن روشن است و به ملک قدیم و سلطنت ازلیت ای زنده ابدی و ای پاینده سرمد

از تو درخواست می کنم به حق آن اسمی که آسمانها و زمینها را به آن اسم نور وجود بخشیدی و به آن اسمی که اولین و آخرین اهل عالم را به آن اصلاح و تربیت دادی

ای زنده پیش از هر زنده ای زنده ابدی بعد از هر زنده ای زنده هنگامی که احدی زنده نبود

ای زنده کننده مردگان و میراننده زندگان عالم ای زنده بالذات که غیر تو خدایی نیست

پروردگارا تو بر مولای ما حضرت امام عصر هادی امت و مهدی آل محمد قیام کننده به فرمان تو که درود خدا بر او و بر پدران پاک گوهر او باد

از تمام مرد و زن اهل ایمان که در مشرق و مغربهای زمین هستند و در صحرا و کوه و بر و بحر عالمند

از من و پدر و مادر من بر او درود و تحیتی فرست برابر عرش خدا

و به قدر مداد کلمات حق

و آنچه که علم خدا احصاء و کتاب آفرینش حق احاطه بر آن نموده است

پروردگارا من در صبح همین روزم و تمام ایامی که در آن زندگانی کنم با او تجدید می کنم عهد خود و عقد بیعت او را که بر گردن من است

که هرگز از این عهد و بیعت برنگردم و تا ابد بر آن ثابت قدم باشم

پروردگارا مرا از انصار و یاران آن بزرگوار قرار ده و از آنان که از او دفاع می کنند و از پی انجام مقاصدش می شتابند

و اوامرش را امتثال و از وی حمایت کرده و بجانب اراده اش مشتاقانه سبقت میکنند و در حضور حضرتش بدرجه رفیع شهادت میرسند مرا از آنان مقرر فرما

پروردگارا اگر میان من و او موت که بر تمام بندگانت قضای حتمی قرار داده ای جدایی افکند

پس مرا از قبر برانگیز در حالی که کفنم را ازار خود کرده و شمشیرم را از نیام برکشیده و لبیک گویان دعوتش را که بر تمام مردم شهر و دیار عالم لازم الإجابه است اجابت کنم

ای خدا به ما آن طلعت زیبای رشید را بنما و از پرده غیب پدیدار کن و سرمه نور و روشنی ابد به یک نظر بر آن جمال مبارک به چشم من درکش

و فرج آن حضرت را نزدیک و خروجش را آسان ساز و توسعه در طریق وی عطا فرما و مرا به طریقه با حجت و بیان او سلوک ده و فرمان آن حضرت را نافذ گردان و پشت او را

قوی ساز

و ای خدا شهر و دیارت را بوجود او معمور ساز و بندگانت را بواسطه او زنده ساز چون تو خود فرمودی و کلام تو حق و حقیقت است

فرمودی «ظهر الفساد فی البر و البحر بما کسبت ایدی الناس»

پس تو ای پروردگار ولی خود و پسر دختر پیغمبرت را که مسمی به نام پیغمبرت است بر ما از پرده غیب ظاهر فرما

تا آنکه بر هر باطل ظفر یابد و آن را محو و نابود سازدو حق را ثابت و محقق گرداند

و آن حضرت را ای پروردگار فریادرس بندگان مظلومت قرار ده و ناصر و یاور آنان که جز تو ناصر و یاری ندارند

و مجدد احکامی از قرآن مجیدت که تعطیل شده و رفعت و استحکام بخش کاخ شعایر آیینت و سنن پیغمبر اکرمت صلی الله علیه و آله

و او را ای پروردگار از بیداد ستمکاران در حفظ و امان خود بدار

پروردگارا و پیغمبر اکرمت حضرت محمد صلی الله علیه و آله را شاد و مسرور گردان به دیدار او و پیروانش که دعوت حضرتش را اجابت کردند و ای خدا بر حال زار پریشان ما بعد از او ترحم فرما

ای خدا غم و اندوه دوری آن بزرگوار را بظهورش از قلوب این امت برطرف گردان و برای آرامش دلهای ما به ظهورش تعجیل فرما

که مخالفان بعید دانند و ما فرج و ظهورش را نزدیک می دانیم ای خدا ای مهربانترین مهربانان عالم

تعجیل و شتاب فرما ای مولای من ای صاحب الزمان.

دعای فرج

متن

ظ(و

روایت کرده محمد بن عیسی به سند خود از صالحین علیهم السلام که فرمودند مکرر می کنی در شب بیست و سوم از ماه رمضان این دعا را در حال سجود و قیام و قعود و بر هر حالی که هستی در تمام ماه و هر چه ممکنت شود و هر زمانی که حاضر شود تو را یعنی یادت آید این دعا در روزگار حیاتت می گوئی بعد از ستایش کردن حق تعالی به بزرگواری و فرستادن صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله

اللَّهُمَّ کُنْ لِوَلِیِّکَ

و بجای فلان بن فلان بگو

الْحُجَّهِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ عَلَی آبَائِهِ

فِی هَذِهِ السَّاعَهِ وَ فِی کُلِّ سَاعَهٍ وَلِیّاً وَ حَافِظاً وَ قَائِداً وَ نَاصِراً

وَ دَلِیلًا وَ عَیْناً حَتَّی تُسْکِنَهُ أَرْضَکَ طَوْعاً وَ تُمَتِّعَهُ فِیهَا طَوِیلا

ترجمه

خدایا بوده باش

برای ولیت حجه بن الحسن (ع) صلواتت بر او و بر پدران او

در این ساعت و در هر ساعت سرپرست و نگهدار و پیشوا و یاور

و راهنما و دیده بان تا او را در زمینت (به سلطنت) بنشانی به رغبت مردم و بهره دهی او را مدت بسیار

دعای قبل از تلاوت قرآن

متن

مروی است که حضرت صادق علیه السلام در وقت تلاوت قرآن قبل از قرائت این دعا را می خواندند

اللَّهُمَّ إِنِّی أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا کِتَابُکَ الْمُنْزَلُ مِنْ عِنْدِکَ عَلَی رَسُولِکَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

وَ کَلَامُکَ النَّاطِقُ عَلَی لِسَانِ نَبِیِّکَ جَعَلْتَهُ هَادِیاً مِنْکَ إِلَی خَلْقِکَ وَ حَبْلًا مُتَّصِلًا فِیمَا بَیْنَکَ وَ بَیْنَ عِبَادِکَ

اللَّهُمَّ إِنِّی نَشَرْتُ عَهْدَکَ وَ کِتَابَکَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَظَرِی فِیهِ عِبَادَهً وَ قِرَاءَتِی فِیهِ فِکْراً وَ فِکْرِی فِیهِ اعْتِبَاراً

وَ اجْعَلْنِی مِمَّنِ اتَّعَظَ بِبَیَانِ مَوَاعِظِکَ فِیهِ وَ اجْتَنَبَ مَعَاصِیَکَ

وَ لَا تَطْبَعْ عِنْدَ قِرَاءَتِي عَلَى سَمْعِي وَ لَا تَجْعَلْ عَلَى بَصَرِي غِشَاوَةً

وَ لَا تَجْعَلْ قِرَاءَتِي قِرَاءَةً لَا تَدَبُّرَ فِيهَا بَلِ اجْعَلْنِي أَتَدَبَّرُ آيَاتِهِ وَ أَحْكَامَهُ آخِذاً بِشَرَائِعِ دِينِكَ

وَ لَا تَجْعَلْ نَظَرِي فِيهِ غَفْلَةً وَ لَا قِرَاءَتِي هَذَراً إِنَّكَ أَنْتَ الرَّءُوفُ الرَّحِيم

ترجمه

بار خدایا من گواهی می دهم که این کتاب توست که فرود آمده از نزد تو بر رسولت محمد بن عبد الله که درود خدا بر او و آلش باد

و سخن گویای توست به زبان پیغمبرت که آن را راهنما از خود بسوی خلقت قرار دادی و رشته پیوسته میان تو و بندگانت

خدایا من گشودم فرمان تو کتاب تو را خدایا نگاه مرا در آن عبادت و خواندن مرا در آن از روی اندیشه و فکرت و اندیشه مرا در آن عبرت آور قرار ده

و مرا از آنان که به بیان مواعظ تو پند گیرد قرار ده و هم از آنان که از معاصی تو کناره نماید بگردان

و در هنگام قرائت و خواندنش بر گوشم مهر مزن و بر چشمم پرده نگیر

و

خواندن مرا بی تدبر مگردان بلکه مرا صاحب تدبر و اندیشه در آیاتش و احکامش قرار ده که مقررات دینت را فرا گیرم

و نظر مرا در آن غفلت و بی خبری قرار مده و قرائتم را هدر و بی فایده مفرمای زیرا که تو مهربان و با لطفی.

دعای قبل از نماز عید فطر

متن

ظ(چون مهیا شدی از برای رفتن به نماز عید بیرون نروی مگر بعد از طلوع آفتاب و آنکه بخوانی دعایی را که سید در اقبال نقل کرده از جمله از ابو حمزه ثمالی روایت کرده از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود بخوان در عید فطر و قربان و جمعه وقتی که مهیا شدی به جهت بیرون رفتن به نماز این دعا را

اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ فِي هَذَا الْيَوْمِ أَوْ تَعَبَّأَ

أَوْ أَعَدَّ وَ اسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَ نَوَافِلِهِ وَ فَوَاضِلِهِ وَ عَطَايَاهُ

فَإِنَّ إِلَيْکَ يَا سَيِّدِي تَهْيِئَتِي وَ تَعْبِئَتِي وَ إِعْدَادِي وَ اسْتِعْدَادِي

رَجَاءَ رِفْدِکَ وَ جَوَائِزِکَ وَ نَوَافِلِکَ وَ فَوَاضِلِکَ وَ فَضَائِلِکَ وَ عَطَايَاکَ

وَ قَدْ غَدَوْتُ إِلَى عِيدٍ مِنْ أَعْيَادِ أُمَّةِ نَبِيِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ

وَ لَمْ أَفِدْ إِلَيْکَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ أَثِقُ بِهِ قَدَّمْتُهُ وَ لاَ تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ أَمَّلْتُهُ

وَ لَكِنْ أَتَيْتُکَ خَاضِعاً مُقِرّاً بِذُنُوبِي وَ إِسَاءَتِي إِلَى نَفْسِي فَيَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِيَ الْعَظِيمَ مِنْ ذُنُوبِي

فَإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ إِلاَّ أَنْتَ يَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

ای خدا هر که در این روز تهیه دیده و ساز و برگ عید فراهم کرده

و مهیا و مستعد آن است که به دیدن مخلوقی رود به امید عطا و بخشش و فضل و احسان آنها

من هم ای سید من مهیا شده و ساز و برگ دیده و آماده و مستعد گردیده ام

به امید بخشش و جایزه و فضل و کرم و عطاهای تو

و در این صبحگاه من عیدی است از اعیاد امت پیغمبرت محمد صلی الله

علیه و آله

و چیزی از عمل صالح در این روز به پیشگاه نیاورده ام که وثوق بخلوص و شایستگی آن برای تقدیم بحضرتت داشته باشم و بهیچ مخلوقی روی حاجت و امید نیاورده ام

و لیکن بدرگاه تو با ذلت و خضوع و اقرار و اعتراف به گناهان و ظلم بدکاریم به نفس خود روی آورده ام ای خدای بزرگ ای خدای بزرگ ای خدای بزرگ از گناهان بزرگ من درگذر

که گناه بزرگ را نمی بخشد جز ذات بزرگوار تو که جز تو خدایی نیست ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای قرآن بر سر گرفتن

متن

نکه مصحف شریف را بگیرد و بر سر بگذارد و بگوید

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الْقُرْآنِ وَ بِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ وَ بِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فِيهِ

وَ بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلاَ أَحَدَ أَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ

پس ده مرتبه بگوید

بِكَ يَا اللَّهُ

و ده مرتبه

بِمُحَمَّدٍ

و ده مرتبه

بِعَلِيٍ

و ده مرتبه

بِفَاطِمَةَ

و ده مرتبه

بِالْحَسَنِ

و ده مرتبه

بِالْحُسَيْنِ

و ده مرتبه

بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ

و ده مرتبه

بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍ

و ده مرتبه

بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

و ده مرتبه

بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ

و ده مرتبه

بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى

و ده مرتبه

بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍ

و ده مرتبه

بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ

و ده مرتبه

بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍ

و ده مرتبه

بِالْحُجَّهِ

پس هر حاجت که داری طلب کن

ترجمه

خدایا به حق این قرآن و به حق کسی که به او فرستادی آن را و به حق هر مؤمنی که در آن او را ستودی

و به حق تو بر آنها که احدی شناساتر به حق تو از خودت نیست

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

دعای کمیل

متن

ظ(دعای کمیل بن زیاد علیه الرحمه و آن از ادعیه معروفه است و علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که آن بهترین دعاها است و آن دعای خضر علیه السلام است حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آن را تعلیم کمیل که از خواص اصحاب آن حضرت است فرموده در شبهای نیمه شعبان و در هر شب جمعه خوانده می شود و برای کفایت از شر اعدا و فتح باب رزق و آمرزش گناهان نافع است و شیخ و سید آن را نقل نموده اند و من آن را از مصباح المتهجد نقل می کنم و آن دعای شریف این است

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِرَحْمَتِکَ الَّتِی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْ ءٍ

وَ بِقُوَّتِکَ الَّتِی قَهَرْتَ بِهَا کُلَّ شَیْ ءٍ وَ خَضَعَ لَهَا کُلُّ شَیْ ءٍ وَ ذَلَّ لَهَا کُلُّ شَیْ ءٍ

وَ بِجَبَرُوتِکَ الَّتِی غَلَبْتَ بِهَا کُلَّ شَیْ ءٍ

وَ بِعِزَّتِکَ الَّتِی لاَ یَقُومُ لَهَا شَیْ ءٌ

وَ بِعَظَمَتِکَ الَّتِی مَلَأَتْ کُلَّ شَیْ ءٍ

وَ بِسُلْطَانِکَ الَّذِی عَلاَ کُلَّ شَیْ ءٍ

وَ بِوَجْهِکَ الْبَاقِی بَعْدَ فَنَاءِ کُلِّ شَیْ ءٍ

وَ بِأَسْمَائِکَ الَّتِی مَلَأَتْ (غَلَبَتْ) أَرْکَانَ کُلِّ شَیْ ءٍ

وَ بِعِلْمِکَ الَّذِی أَحَاطَ بِکُلِّ شَیْ ءٍ

وَ بِنُورِ وَجْهِکَ الَّذِی أَضَاءَ لَهُ کُلُّ شَیْ ءٍ

یَا نُورُ یَا قُدُّوسُ یَا أَوَّلَ الْأَوَّلِینَ وَ یَا آخِرَ الْآخِرِینَ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی

تَهْتِکُ الْعِصَمَ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُنْزِلُ النِّقَمَ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُغَیِّرُ النِّعَمَ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَحْبِسُ الدُّعَاءَ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُنْزِلُ الْبَلاَءَ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی کُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَ کُلَّ خَطِیئَةٍ أَخْطَأْتُهَا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِذِکْرِکَ وَ أَسْتَشْفِعُ بِکَ إِلَی نَفْسِکَ

وَ أَسْأَلُکَ بِجُودِکَ أَنْ تُدْنِیَنِی مِنْ قُرْبِکَ وَ أَنْ تُوزِعَنِی شُکْرَکَ وَ أَنْ تُلْهِمَنِی ذِکْرَکَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ سُؤَالَ خَاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ

أَنْ تُسَامِحَنِی وَ تَرْحَمَنِی وَ تَجْعَلَنِی بِقِسْمِکَ رَاضِیاً قَانِعاً وَ فِی جَمِیعِ الْأَحْوَالِ مُتَوَاضِعاً

اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُکَ سُؤَالَ مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَ أَنْزَلَ بِکَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ وَ عَظُمَ فِیمَا عِنْدَکَ رَغْبَتُهُ

اللَّهُمَّ عَظُمَ سُلْطَانُکَ وَ عَلاَ مَکَانُکَ وَ خَفِیَ مَکْرُکَ

وَ ظَهَرَ أَمْرُکَ وَ غَلَبَ قَهْرُکَ وَ جَرَتْ قُدْرَتُکَ وَ لاَ یُمْکِنُ الْفِرَارُ مِنْ حُکُومَتِکَ

اللَّهُمَّ لاَ أَجِدُ لِذُنُوبِی غَافِراً وَ لاَ لِقَبَائِحِی سَاتِراً وَ لاَ لِشَیْ ءٍ مِنْ عَمَلِیَ الْقَبِیحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلاً غَیْرَکَ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ وَ بِحَمْدِکَ ظَلَمْتُ نَفْسِی وَ تَجَرَّأْتُ بِجَهْلِی

وَ سَکَنْتُ إِلَی قَدِیمِ ذِکْرِکَ لِی وَ مَنِّکَ عَلَیَ

اللَّهُمَّ مَوْلاَیَ کَمْ مِنْ قَبِیحٍ سَتَرْتَهُ

وَ کَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنَ الْبَلاَءِ أَقَلْتَهُ (أَمَلْتَهُ) وَ کَمْ مِنْ عِثَارٍ وَقَیْتَهُ

وَ کَمْ مِنْ مَکْرُوهٍ دَفَعْتَهُ وَ کَمْ مِنْ ثَنَاءٍ جَمِیلٍ لَسْتُ أَهْلاً لَهُ نَشَرْتَهُ

اللَّهُمَّ عَظُمَ بَلاَئِی وَ أَفْرَطَ بِی سُوءُ حَالِی وَ قَصُرَتْ (قَصَّرَتْ) بِی أَعْمَالِی

وَ قَعَدَتْ بِی أَغْلَالِی وَ حَبَسَنِی عَنْ نَفْعِی بُعْدُ أَمَلِی (آمَالِی)

وَ خَدَعَتْنِی الدُّنْیا بِغُرُورِهَا وَ نَفْسِی بِجِنَایَتِهَا (بِخِیَانَتِهَا) وَ مِطَالِی

یَا سَیِّدِی فَأَسْأَلُکَ بِعِزَّتِکَ أَنْ لاَ یَحْجُبَ عَنْکَ دُعَائِی سُوءُ عَمَلِی وَ فِعَالِی

وَ لاَ تَفْضَحْنِی بِخَفِیِّ مَا اطَّلَعْتَ عَلَیْهِ مِنْ سِرِّی وَ لاَ تُعَاجِلْنِی بِالْعُقُوبَهِ عَلَی مَا عَمِلْتُهُ فِی خَلَوَاتِی

مِنْ سُوءِ فِعْلِی وَ إِسَاءَتِی وَ دَوَامِ تَفْرِیطِی وَ جَهَالَتِی وَ کَثْرَهِ شَهَوَاتِی وَ

غَفْلَتِی

وَ کُنِ اللَّهُمَّ بِعِزَّتِکَ لِی فِی کُلِّ الْأَحْوَالِ (فِی الْأَحْوَالِ کُلِّهَا) رَءُوفاً وَ عَلَیَّ فِی جَمِیعِ الْأُمُورِ عَطُوفاً

إِلَهِی وَ رَبِّی مَنْ لِی غَیْرُکَ أَسْأَلُهُ کَشْفَ ضُرِّی وَ النَّظَرَ فِی أَمْرِی

إِلَهِی وَ مَوْلاَیَ أَجْرَیْتَ عَلَیَّ حُکْماً اتَّبَعْتُ فِیهِ هَوَی نَفْسِی

وَ لَمْ أَحْتَرِسْ فِیهِ مِنْ تَزْیِینِ عَدُوِّی فَغَرَّنِی بِمَا أَهْوَی وَ أَسْعَدَهُ عَلَی ذَلِکَ الْقَضَاءُ

فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَرَی عَلَیَّ مِنْ ذَلِکَ بَعْضَ (مِنْ نَقْضِ) حُدُودِکَ وَ خَالَفْتُ بَعْضَ أَوَامِرِکَ

فَلَکَ الْحَمْدُ (الْحُجَّهُ) عَلَیَّ فِی جَمِیعِ ذَلِکَ وَ لاَ حُجَّهَ لِی فِیمَا جَرَی عَلَیَّ فِیهِ قَضَاؤُکَ وَ أَلْزَمَنِی حُکْمُکَ وَ بَلاَؤُکَ

وَ قَدْ أَتَیْتُکَ یَا إِلَهِی بَعْدَ تَقْصِیرِی وَ إِسْرَافِی عَلَی نَفْسِی مُعْتَذِراً نَادِماً

مُنْکَسِراً مُسْتَقِیلاً مُسْتَغْفِراً مُنِیباً مُقِرّاً مُذْعِناً مُعْتَرِفاً لاَ أَجِدُ مَفَرّاً مِمَّا کَانَ مِنِّی وَ لاَ مَفْزَعاً أَتَوَجَّهُ إِلَیْهِ فِی أَمْرِی

غَیْرَ قَبُولِکَ عُذْرِی وَ إِدْخَالِکَ إِیَّایَ فِی سَعَهِ (سَعَهٍ مِنْ) رَحْمَتِکَ

اللَّهُمَّ (إِلَهِی) فَاقْبَلْ عُذْرِی وَ ارْحَمْ شِدَّهَ ضُرِّی وَ فُکَّنِی مِنْ شَدِّ وَثَاقِی

یَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِی وَ رِقَّهَ جِلْدِی وَ دِقَّهَ عَظْمِی

یَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِی وَ ذِکْرِی وَ تَرْبِیَتِی وَ بِرِّی وَ تَغْذِیَتِی هَبْنِی لاِبْتِدَاءِ کَرَمِکَ وَ سَالِفِ بِرِّکَ بِی

یَا إِلَهِی وَ سَیِّدِی وَ رَبِّی أَ تُرَاکَ مُعَذِّبِی بِنَارِکَ بَعْدَ تَوْحِیدِکَ

وَ بَعْدَ مَا انْطَوَی عَلَیْهِ قَلْبِی مِنْ مَعْرِفَتِکَ

وَ لَهِجَ بِهِ لِسَانِی مِنْ ذِکْرِکَ وَ اعْتَقَدَهُ ضَمِیرِی مِنْ حُبِّکَ

وَ بَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِی وَ دُعَائِی خَاضِعاً لِرُبُوبِیَّتِکَ

هَیْهَاتَ أَنْتَ أَکْرَمُ مِنْ أَنْ تُضَیِّعَ مَنْ رَبَّیْتَهُ أَوْ تُبْعِدَ (تُبَعِّدَ) مَنْ أَدْنَیْتَهُ

أَوْ تُشَرِّدَ مَنْ آوَیْتَهُ أَوْ تُسَلِّمَ إِلَی الْبَلاَءِ مَنْ کَفَیْتَهُ وَ رَحِمْتَهُ

وَ لَیْتَ شِعْرِی یَا سَیِّدِی وَ إِلَهِی وَ مَوْلاَیَ أَ تُسَلِّطُ النَّارَ عَلَی وُجُوهٍ خَرَّتْ لِعَظَمَتِکَ سَاجِدَهً

وَ عَلَى أَلْسُنٍ نَطَقَتْ بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَ بِشُكْرِكَ مَادِحَةً

وَ عَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِإِلَهِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً وَ

عَلَى ضَمَائِرَ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِکَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً

وَ عَلَى جَوَارِحَ سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ تَعَبُّدِکَ طَائِعَةً وَ أَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِکَ مُذْعِنَةً

مَا هَکَذَا الظَّنُّ بِکَ وَ لاَ أُخْبِرْنَا بِفَضْلِکَ عَنْکَ یَا کَرِیمُ یَا رَبِ

وَ أَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِی عَنْ قَلِیلٍ مِنْ بَلاَءِ الدُّنْیَا وَ عُقُوبَاتِهَا

وَ مَا یَجْرِی فِیهَا مِنَ الْمَکَارِهِ عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنَّ ذَلِکَ بَلاَءٌ وَ مَکْرُوهٌ قَلِیلٌ مَکْثُهُ یَسِیرٌ بَقَاؤُهُ قَصِیرٌ مُدَّتُهُ

فَکَیْفَ احْتِمَالِی لِبَلاَءِ الْآخِرَةِ وَ جَلِیلِ (حُلُولِ) وُقُوعِ الْمَکَارِهِ فِیهَا

وَ هُوَ بَلاَءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ وَ یَدُومُ مَقَامُهُ وَ لاَ یُخَفَّفُ عَنْ أَهْلِهِ

لِأَنَّهُ لاَ یَکُونُ إِلاَّ عَنْ غَضَبِکَ وَ انْتِقَامِکَ وَ سَخَطِکَ

وَ هَذَا مَا لاَ تَقُومُ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ

یَا سَیِّدِی فَکَیْفَ لِی (بِی) وَ أَنَا عَبْدُکَ الضَّعِیفُ الذَّلِیلُ الْحَقِیرُ الْمِسْکِینُ الْمُسْتَکِینُ

یَا إِلَهِی وَ رَبِّی وَ سَیِّدِی وَ مَوْلاَیَ لِأَیِّ الْأُمُورِ إِلَیْکَ أَشْکُو وَ لِمَا مِنْهَا أَضِجُّ وَ أَبْکِی

لِأَلِیمِ الْعَذَابِ وَ شِدَّتِهِ أَمْ لِطُولِ الْبَلاَءِ وَ مُدَّتِهِ

فَلَئِنْ صَیَّرْتَنِی لِلْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِکَ وَ جَمَعْتَ بَیْنِی وَ بَیْنَ أَهْلِ بَلاَئِکَ وَ فَرَّقْتَ بَیْنِی وَ بَیْنَ أَحِبَّائِکَ وَ أَوْلِیَائِکَ

فَهَبْنِی یَا إِلَهِی وَ سَیِّدِی وَ مَوْلاَیَ وَ رَبِّی صَبَرْتُ عَلَى عَذَابِکَ فَکَیْفَ أَصْبِرُ عَلَى فِرَاقِکَ

وَ هَبْنِی (یَا إِلَهِی) صَبَرْتُ عَلَى حَرِّ نَارِکَ فَکَیْفَ أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَى کَرَامَتِکَ

أَمْ کَیْفَ أَسْکُنُ فِی النَّارِ وَ رَجَائِی عَفْوُکَ

فَبِعِزَّتِکَ یَا سَیِّدِی وَ مَوْلاَیَ أُقْسِمُ صَادِقاً لَئِنْ تَرَکْتَنِی نَاطِقاً لَأَضِجَّنَّ إِلَیْکَ بَیْنَ أَهْلِهَا ضَجِیجَ الْآمِلِینَ (الْآلِمِینَ)

وَ لَأَصْرُخَنَّ إِلَیْکَ صُرَاخَ الْمُسْتَصْرِخِینَ

وَ لَأَبْکِیَنَّ عَلَیْکَ بُکَاءَ الْفَاقِدِینَ وَ لَأُنَادِیَنَّکَ أَیْنَ کُنْتَ یَا وَلِیَّ الْمُؤْمِنِینَ

یَا غَایَةَ آمَالِ الْعَارِفِینَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ

يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

أَ فَتُرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِی وَ بِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ (يُسْجَنُ) فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ

وَ ذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَ حُبِسَ

بَيْنَ أَطْبَاقِهَا بِجُرْمِهِ وَ جَرِيرَتِهِ

وَ هُوَ يَضِجُّ إِلَيْکَ ضَجِيجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِکَ وَ يُنَادِيکَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِکَ وَ يَتَوَسَّلُ إِلَيْکَ بِرُبُوبِيَّتِکَ

يَا مَوْلاَیَ فَکَيْفَ يَبْقَی فِی الْعَذَابِ وَ هُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِکَ

أَمْ کَيْفَ تُؤْلِمُهُ النَّارُ وَ هُوَ يَأْمُلُ فَضْلَکَ وَ رَحْمَتَکَ

أَمْ کَيْفَ يُحْرِقُهُ لَهِيبُهَا وَ أَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَ تَرَی مَکَانَهُ

أَمْ کَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَ أَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ

أَمْ کَيْفَ يَتَقَلْقَلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَ أَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ

أَمْ کَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبَانِيَتُهَا وَ هُوَ يُنَادِيکَ يَا رَبَّهْ

أَمْ کَيْفَ يَرْجُو فَضْلَکَ فِی عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَتْرُکُهُ (فَتَتْرُکَهُ) فِيهَا

هَيْهَاتَ مَا ذَلِکَ الظَّنُّ بِکَ وَ لاَ الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِکَ

وَ لاَ مُشْبِهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدِينَ مِنْ بِرِّکَ وَ إِحْسَانِکَ

فَبِالْيَقِينِ أَقْطَعُ لَوْ لاَ مَا حَکَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذِيبِ جَاحِدِيکَ وَ قَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلاَدِ مُعَانِدِيکَ

لَجَعَلْتَ النَّارَ کُلَّهَا بَرْداً وَ سَلاَماً

وَ مَا کَانَ (کَانَتْ) لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرّاً وَ لاَ مُقَاماً (مَقَاماً)

لَکِنَّکَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُکَ أَقْسَمْتَ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنَ الْکَافِرِينَ

مِنَ الْجِنَّهِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ وَ أَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ

وَ أَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُکَ قُلْتَ مُبْتَدِئاً وَ تَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُتَکَرِّماً أَ فَمَنْ کَانَ مُؤْمِناً کَمَنْ کَانَ فَاسِقاً لاَ يَسْتَوُونَ

إِلَهِی وَ سَيِّدِی فَأَسْأَلُکَ بِالْقُدْرَهِ الَّتِی قَدَّرْتَهَا

وَ بِالْقَضِيَّهِ الَّتِی حَتَمْتَهَا وَ حَکَمْتَهَا وَ غَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ أَجْرَيْتَهَا

أَنْ تَهَبَ لِی فِی هَذِهِ اللَّيْلَهِ وَ فِی هَذِهِ السَّاعَهِ کُلَّ جُرْمٍ أَجْرَمْتُهُ وَ کُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ

وَ كُلَّ قَبِيحٍ أَسْرَرْتُهُ وَ كُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ

وَ كُلَّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتَ بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّى

وَ جَعَلْتَهُمْ شُهُوداً عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِى وَ كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ

وَ الشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَ بِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ وَ بِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ

وَ أَنْ تُوَفِّرَ حَظِّى مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ (تُنْزِلُهُ) أَوْ

إِحْسَانٍ فَضَّلْتَهُ (تُفَضِّلُهُ)

أَوْ بِرٍّ نَشَرْتَهُ (تَنْشُرُهُ) أَوْ رِزْقٍ بَسَطْتَهُ (تَبْسُطُهُ) أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَإٍ تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِ

يَا إِلَهِی وَ سَيِّدِی وَ مَوْلاَیَ وَ مَالِكَ رِقِّی يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَتِی

يَا عَلِيماً بِضُرِّی (بِفَقْرِی) وَ مَسْكَنَتِی يَا خَبِيراً بِفَقْرِی وَ فَاقَتِی يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِ

أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَ قُدْسِكَ وَ أَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَ أَسْمَائِكَ

أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِی مِنَ (فِی) اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَ بِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً وَ أَعْمَالِی عِنْدَكَ مَقْبُولَةً

حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِی وَ أَوْرَادِی (إِرَادَتِی) كُلُّهَا وِرْداً وَاحِداً وَ حَالِی فِی خِدْمَتِكَ سَرْمَداً

يَا سَيِّدِی يَا مَنْ عَلَيْهِ مُعَوَّلِی يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكَوْتُ أَحْوَالِی يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِ

قَوِّ عَلَى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِی وَ اشْدُدْ عَلَى الْعَزِيمَهِ جَوَانِحِی

وَ هَبْ لِيَ الْجِدَّ فِی خَشْيَتِكَ وَ الدَّوَامَ فِی الاِتِّصَالِ بِخِدْمَتِكَ

حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِی مَيَادِينِ السَّابِقِينَ وَ أُسْرِعَ إِلَيْكَ فِی الْبَارِزِينَ (الْمُبَادِرِينَ)

وَ أَشْتَاقَ إِلَى قُرْبِكَ فِی الْمُشْتَاقِينَ وَ أَدْنُوَ مِنْكَ دُنُوَّ الْمُخْلِصِينَ

وَ أَخَافَكَ مَخَافَهَ الْمُوقِنِينَ وَ أَجْتَمِعَ فِی جِوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

اللَّهُمَّ وَ مَنْ أَرَادَنِی بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَ مَنْ كَادَنِی فَكِدْهُ

وَ اجْعَلْنِی مِنْ أَحْسَنِ عَبِيدِكَ نَصِيباً عِنْدَكَ وَ أَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِنْكَ

وَ أَخَصِّهِمْ زُلْفَهً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لاَ يُنَالُ ذَلِكَ إِلاَّ بِفَضْلِكَ وَ جُدْ لِی بِجُودِكَ

وَ اعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَ احْفَظْنِی بِرَحْمَتِكَ

وَ اجْعَلْ لِسَانِی بِذِكْرِكَ لَهِجاً وَ قَلْبِی بِحُبِّكَ مُتَيَّماً

وَ مُنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ وَ أَقِلْنِی عَثْرَتِی وَ اغْفِرْ زَلَّتِی

فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَى عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَ أَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ وَ ضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَهَ

فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِی وَ إِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِی

فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِی دُعَائِی وَ بَلِّغْنِی مُنَایَ وَ لاَ تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِی

وَ اكْفِنِی شَرَّ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ مِنْ أَعْدَائِی

يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِمَنْ لاَ يَمْلِكُ إِلاَّ الدُّعَاءَ

فَإِنَّكَ

فَعَّالٌ لِمَا تَشَاءُ يَا مَنِ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَ ذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَ طَاعَتُهُ غِنًى

ارْحَمْ مَنْ رَأْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَ سِلَاحُهُ الْبُكَاءُ

يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِماً لَا يُعَلَّمُ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَ الْأَئِمَّهِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِهِ (أَهْلِهِ) وَ سَلَّمَ تَسْلِيماً (كَثِيراً)

ترجمه

خدایا از تو درخواست میکنم بآن رحمت بی انتهایت که همه موجودات را فراگرفته است

و بتوانایی بی حدت که بر هر چیز مسلط و قاهر است و همه اشیاء خاضع و مطیع اوست و تمام عزتها در مقابلش ذلیل و زبون است

و به مقام جبروت و بزرگیت که همه قدرتها برابر او مغلوب است

و به عزت و اقتدارت که هر مقتدری از مقاومتش عاجز است

و به عظمت و بزرگیت که سراسر عالم را مشحون کرده است

و به سلطنت و پادشاهیت که بر تمام قوای عالم برتری دارد

و بذات پاکت که پس از فنای همه موجودات باقی ابدی است

و بنامهای مبارکت که در همه ارکان عالم هستی تجلی کرده است

و به علم ازلیت که بر تمام موجودات محیط است

و به نور تجلی ذاتت که همه عالم را روشن ساخته است

ای نور حقیقی و ای منزه از توصیف ای پیش از همه سلسله و بعد از همه موجودات پسین

خدایا ببخش آن گناهانی را که پرده عصمتم را می درد

خدایا ببخش آن گناهانی را که بر من کیفر عذاب نازل می کند

خدایا ببخش آن گناهانی را

که در نعمتت را به روی من می بندد

خدایا ببخش آن گناهانی را که مانع قبول دعاهایم می شود

خدایا ببخش آن گناهانی را که بر من بلا می فرستد

خدایا هر گناهی که مرتکب شده ام و هر خطایی از من سر زده همه را ببخش

ای خدا من به یاد تو بسوی تو تقرب می جویم و تو را سوی تو شفیع می آورم

و از درگاه جود و کرمت مسئلت می کنم که مرا به مقام قرب خود نزدیک سازی و شکر و سپاست را به من بیاموزی و ذکر و توجه حضرتت را بر من الهام کنی

خدایا از تو مسئلت می کنم با سؤالی از روی خضوع و ذلت و خشوع و مسکنت

که کار بر من آسان گیری و به حالم ترحم کنی و مرا به قسمت مقدر خود خوشنودو قانع سازی و در هر حال مرا متواضع گردانی

خدایا من از تو مانند سائلی در خواست می کنم که در شدت فقر و بیچارگی باشد و تنها به درگاه تو در سختیهای عالم عرض حاجت کند و شوق و رغبتش به نعم ابدی که حضور توست باشد

ای خدا پادشاهی تو بسیار با عظمت است و مقامت بسی بلند است و مکر و تدبیرت در امور پنهان است

و فرمانت در جهان هویداست و قهرت بر همه غالب است و قدرتت در همه عالم نافذ است و کسی از قلمرو حکمت فرار نتواند کرد

خدایا من کسی که گناهانم ببخشد و بر اعمال زشتم پرده پوشد و کارهای بدم (از لطف و کرم) به کار

نیک بدل کند جز تو کسی نمی یابم (که خدا این تواند)

خدایی جز تو نیست ای ذات پاک و منزه و به حمد تو مشغولم ستم نمودم به خودم و دلیری کردم به نادانی خود

و خاطرم آسوده به این بود که همیشه مرا یاد کردی و بر من لطف و احسان فرمودی

ای خدا ای مولای من چه بسیار کارهای زشتم مستور کردی

و چه بسیار بلاهای سخت از من بگردانیدی و چه بسیار از لغزشها که مرا نگاه داشتی

و چه بسیار ناپسندها که از من دور کردی و چه بسیار ثنای نیکو که من لایق آن نبودم و تو از من بر زبانها منتشر ساختی

ای خدا غمی بزرگ در دل دارم و حالی بسیار ناخوش و اعمالی نارسا

و زنجیرهای علایق مرا در بند کشیده و آرزوهای دور و دراز دنیوی از هر سودی مرا باز داشته

و دنیا به خدعه و غرور و نفس به جنایت مرا فریب داده است

ای خدای بزرگ و سید من به عزت و جلالت قسم که عمل بد و افعال زشت من دعای مرا از اجابتت منع نکند

و به قبایح پنهانم که تنها تو بر آن آگاهی مرا مفتضح و رسوا نگردانی و بر آنچه از اعمال بد و ناشایسته در خلوت بجا آورده ام و تقصیر و نادانی و کثرت اعمال غفلت و شهوت که کرده ام (کرم کن و) زودم به عقوبت مگیر

* * *

ای خدا به عزت و جلالت سوگند که با من در همه حال رأفت و رحمت فرما و

در جمیع امور مهربانی کن

ای خدا ای پروردگار جز تو من که را دارم تا از او درخواست کنم که غم و رنجم را برطرف سازد و به مآلم از لطف توجه کند

ای خدا ای مولای من تو بر من حکم و دستوری مقرر فرمودی و من در آن به نافرمانی پیرو هوای نفس گردیدم

و خود را از وسوسه دشمن (نفس و شیطان) که معصیتها را در نظرم جلوه گر ساخته و فریبم داد خود را حفظ نکردم و قضای آسمانی نیز مساعدت کرد

تا آنکه من در این رفتار از بعض حدود و احکامت قدم بیرون نهادم و در بعضی اوامرت راه مخالفت پیمودم

حال در تمام این امور تو را ستایش می کنم و مرا در آنچه رفته است بر تو هیچ حجتی نخواهد بود با آنکه در او قضای تو بوده و حکم (تکوینی) و امتحان و آزمایش تو مرا بر آن ملزم ساخته

و با این حال بار خدایا به درگاهت پس از تقصیر و ستم بر نفس خود باز آمده ام با عذر خواهی و پشیمانی

و شکسته دلی و تقاضای عفو و آمرزش و توبه و زاری و تصدیق و اعتراف بر گناه خود نه از آنچه کردم مفری دارم و نه جایی که برای اصلاح کارم بدانجا روی کنم و پناه برم

مگر آنکه تو باز عذرم بپذیری و مرا در پناه رحمت بی منتهایت داخل کنی

ای خدا عذرم بپذیر و بر این حال پریشانم ترحم فرما و از بند سخت گناهانم رهایی بخش

ای پروردگار من بر

تن ضعیف و پوست رقیق و استخوان بی طاقتم ترحم کن

ای خـدایی که در اول به خلعت وجودم سـرافراز کردی و به لطف یاد فرمودی و به تربیت و نیکی پرورش دادی و بغـذا عنایت داشتی اینک بهمان سابقه کرم و احسانی که از این پیش با من بودت بر من ببخش

ای خدای من ای سید و مولای من آیا باور کنم که مرا در آتش می سوزانی با وجود آنکه به توحید و یکتائیت گرویدم

و با آنکه دلم به نور معرفتت روشن گردید

و زبانم به ذکرت گویا شد و در باطنم عقد محبت استوار گردید

و بعد از آنکه از روی صدق و خضوع و مسکنت به مقام ربوبیتت اعتراف کردم

بسـیار دور است که تو کریمتری از اینکه از نظر بیاندازی کسی را که پرورش داده ای آن را یا آنکه دور کنی کسی را که نزد خود کشیده

یا برانی آنکه را که به او جا داده ای یا بسپاری بسوی بلاء آنکه را که به او کفایت کرده ای و رحم نموده ای

و ای کاش ای خـدای من و سـید و مولای من بدانسـتمی که تو آتش قهرت را مسـلط می کنی بر آن رخسارها که در پیشـگاه عظمتت سر به سجده عبودیت نهاده اند

یا بر آن زبانها که از روی حقیقت و راستی ناطق به توحید تو و گویا به حمد و سپاس تواند

یـا بر آن دلهـا که از روی صـدق و یقین به خـدایی تو معترفنـد یا بر آن جانها که از علم و معرفت در پیشـگاه جلالت خاضع و خاشعند

یـا بر آن اعضـایی که مشـتاقانه به مکانهـای عبادت و جایگاه طاعتت می شـتابند و به اعتقاد کامل از درگاه کرمت آمرزش می طلبند

و هیچکس به تو این گمان نمی برد و چنین خبری از تو ای خدای با فضل و کرم به ما بندگان نرسیده

در صورتی که تو خود بی طاقتیم را بر اندك رنج و عذاب دنیا و آلامش می دانی

و آنچه جاری شود در آن از بـد آمـدنی های آن بر اهل آن با آنکه رنـج و الم دنیا انـدك است و زمانش کم است و دوامش ناچیز است و مدتش کوتاه است

پس من چگونه طاقت آرم و عذاب عالم آخرت و آلام سخت آن عالم را تحمل کنم

و حال آنکه مدت آن عذاب طولانی است و زیست در آن همیشگی است و هیچ بر اهل عذاب در آنجا تخفیفی نیست

چندان که آن عذاب تنها از قهر و غضب و انتقام توست

که هیچکس از اهل آسمان و زمین تاب و طاقت آن ندارد

ای سید من پس من بنده ناتوان ذلیل و حقیر و فقیر و دور مانده تو چگونه تاب آن عذاب دارم

ای خـدای مـن ای پروردگـار مـن و سـید و مولاـی من از کـدامین سـختیهای امـورم بسـویت شـکایت کنم و از کـدام یـک به درگاهت بنالم و گریه کنم

از دردناکی عذاب آخرت بنالم یا از طول مدت آن بلای سخت زاری کنم

پس تو مرا با دشمنانت اگر به انواع عقوبت معذب گردانی و با اهل عذابت همراه کنی و از جمع دوستان و خاصانت جدا

سازی

در آن حال گیرم که بر آتش عذاب تو ای خدای من و سید و مولای من و پروردگار من صبوری کنم چگونه بر فراق تو صبر توانم کرد

و گیرم آنکه بر حرارت آتشت شکیبا باشم چگونه چشم از لطف و کرمت توانم پوشید

یا چگونه در آتش دوزخ آرام گیرم با این امیدواری که به عفو و رحمت بی منتهایت دارم

باری به عزتت ای سید و مولای من به راستی سوگند می خورم که اگر مرا با زبان گویا (به دوزخ) گذاری من در میان اهل آتش مانند دادخواهان ناله همی کنم

و بسی فریاد می زنم بسویت مانند شیون گریه کنندگان

و بنالم به آستانت مانند عزیز گم کردگان و به صدای بلند تو را می خوانم که ای یاور اهل ایمان

و ای منتهای آرزوی عارفان و ای فریادرس فریاد خواهان

و ای دوست دلهای راستگویان و ای یکتا خدای عالمیان

آیا درباره تو ای خدای پاک و منزه و ستوده صفات گمان می توان کرد که بشنوی در آتش فریاد بنده مسلمی را که به نافرمانی در دوزخ زندانی شده

و سختی عذابت را به کیفر گناه می چشد و میان طبقات جهنم به جرم و عصیان محبوس گردیده

و ضجه و ناله اش با چشم انتظار و امیدواری به رحمت بی منتهایت بسوی تو بلند است و به زبان اهل توحید تو را می خواند و به ربوبیتت متوسل می شود

باز چگونه در آتش عذاب خواهد ماند در صورتی که به سابقه حلم نامنتهایت چشم دارد

یا چگونه آتش به او الم رساند و

حال آنکه به فضل و کرمت امیدوار است

یا چگونه شراره های آتش او را بسوزاند با آنکه تو خدای کریم ناله اش را می شنوی و می بینی مکانش را

یا چگونه شعله های دوزخ بر او احاطه کند با آنکه ضعف و بی طاقتیش را می دانی

یا چگونه به خود بپیچد و مضطرب بماند در طبقات آتش با آنکه تو به صدق (دعای) او آگاهی

یا چگونه مأموران دوزخ او را زجر کنند با آنکه به صدای یا رب یا رب تو را می خواند

یا چگونه به فضل تو امید آزادی از آتش دوزخ داشته باشد و تو او را به دوزخ واگذاری

هیهات که هرگز چنین معروف نباشد و این گمان نرود

و به رفتار با بندگان موحدت که همه احسان و عطا بوده این معامله شباهت ندارد

پس من به یقین قاطع می دانم که اگر تو بر منکران خداییت حکم به آتش قهر خود نکرده و فرمان همیشگی عذاب دوزخ را به معاندان نداده بودی

محققا تمام آتش دوزخ را سرد و سالم می کردی

و هیچکس را در آتش جای و منزل نمی دادی

و لیکن تو ای خدانامهای مبارکت مقدس است و قسم یاد کرده ای که دوزخ را از جمیع کافران

جن و انس پر گردانی و مخلد سازی معاندان را در آن عذاب

و تو را ستایش بی حد سزاست که با وجود آنکه خویش را ثنا گفتی و بهمه انعام نمودی در کتاب خود فرمودی آیا (در آخرت) اهل ایمان با فاسقان یکسانند هرگز یکسان نیستند

ای خدای من و سید من

از تو درخواست می کنم به مقام قدر (و آن قدرت ازلی) که مقدرات عالم بدان کردی

و به مقام قضای مبرم که بر هر که فرستادی غالب و قاهر شدی

که مرا ببخشی و در گذری در همین شب و همین ساعت هر جرمی و هر گناهی که کرده ام

و هر کار زشتی پنهان داشته ام و هر عملی (مستور و عیان) آشکار یا پنهان به جهالت مرتکب شده ام

و هر بد کاری که فرشتگان عالم پاک را مأمور نگارش آن نموده ای که آن فرشتگان را به حفظ هر چه کرده ام موکل ساختی

و شاهد اعمالم با جوارح و اعضای من گردانیدی و فوق آن فرشتگان تو خود مراقب من

و شاهد و ناظر بر آن اعمال من که از فرشتگان هم به فضل و رحمتت پنهان داشته ای همه را ببخشی

و نیز درخواست می کنم که مرا حظ وافر بخشی از هر خیری که می فرستی و هر احسانی که می افزایی

و هر نیکویی که منتشر می سازی و هر رزق و روزی که وسیع می گردانی و هر گنه که می بخشی و هر خطا که بر آن پرده می کشی ای رب من ای رب من ای رب من

ای خدای من ای سید و مولای من ای کسی که زمام اختیارم به دست اوست

ای واقف از حال زار و ناتوانم ای آگه از بینوایی و وضع پریشانم ای آگاه به احتیاجم و بی چیزیم ای رب من ای رب من

از تو درخواست می کنم به حق حقیقتت و به ذات مقدست و بزرگترین صفات

و اسماء مبارکت

که اوقات مرا در شب و روز به یاد خود معمور گردانی و پیوسته به خدمت بندگیت بگذرانی و اعمالم را مقبول حضرتت فرمایی

تا کردار و گفتارم همه یک جهت و خالص برای تو باشد و احوالم تا ابد به خدمت و طاعتت مصروف گردد

ای سید من ای کسی که تمام اعتماد و توکلم بر اوست و شکایت از احوال پریشانم به حضرت اوست ای رب من. . .

(لطفی کن) و به اعضا و جوارحم در مقام بندگیت قوت بخش و دلم را عزم ثابت ده

و ارکان وجودم را به خوف و خشیت سخت بنیان ساز و پیوسته به خدمت در حضرتت بدار

تا آنکه من در میدان طاعتت بر همه پیشینیان سبقت گیرم و از همه شتابندگان به درگاهت زودتر آیم

و عاشقانه با مشتاقانت به مقام قرب حضرتت بشتابم و مانند اهل خلوص به تو نزدیک گردم

و بترسم از تو مانند ترسیدن یقین کنندگان و با اهل ایمان در جوار رحمتت همنشین باشم

خدایا و هر که با من بد اندیشد تو مجازاتش کن و هر که مکر ورزد به کیفرش برسان

و مرا بلطف و رحمتت نصیب بهترین بندگانت عطا کن و مقام مقربترین

و مخصوصترین خاصان حضرتت کرامت فرما که هیچکس جز به فضل و رحمتت این مقام نخواهد یافت و باز جود و بخشش بی عوضت از من دریغ مدار

بزرگی و مهربانی کن و مرا به رحمت واسعه ات از شر دو عالم محفوظ بدار

و زبانم را به

ذکر خود گویا ساز و دلم را از عشق و محبت بی تاب گردان

و بر من منت گذار و دعایم مستجاب فرما و از لغزشم بگذر و خطایم ببخش

که تو خود به بندگان از لطف دستور عبادت دادی و امر به دعا فرمودی و اجابت را ضمانت کردی

اینک من به دعا رو بسوی تو آوردم و دست حاجت به درگاه تو دراز کردم

پس به عزت و جلالت قسم که دعایم مستجاب گردان و مرا به آرزویم (که وصال توست) برسان و امیدم را به فضل و کرمت ناامید مگردان

و از شر دشمنانم از جن و انس کفایت فرما

ای که از بندگانت بسیار زود راضی میشوی ببخش بر بنده ای که بجز دعا و تضرع بدرگاهت مالك چیزی نیست

که تو هر چه بخواهی میکنی ای که نامت دوای دردمندان و یادت شفای بیماران است و طاعتت بی نیازی از هر چه در جهان

ترحم کن به کسی که سرمایه اش امید به توست و اسلحه اش گریه است

ای بخشنده کاملترین نعمت ای دفع کننده هر بلاء و مصیبت ای نور دلهای وحشت زده در ظلمات (فراق) ای دانای علم ازل تا ابد بی آموختن

درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و با من آن کن که لایق حضرت توست

و درود و رحمت خدا بر رسول گرامیش و امامان با برکات از اهل بیتش و سلام و تحیت بسیار بر آن بزرگواران باد.

دعای لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِیمُ الْحَلِیمُ

متن

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِیمُ الْحَلِیمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْکَرِیمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ

اللَّهُمَّ

إِنِّی أَسْأَلُکَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِکَ وَ عَزَائِمَ مَغْفِرَتِکَ وَ الْغَنِیمَهَ مِنْ کُلِّ بِرٍّ وَ السَّلاَمَهَ مِنْ کُلِّ إِثْمٍ

اللَّهُمَّ لاَ تَدَعْ لِی ذَنْباً إِلاَّ غَفَرْتَهُ وَ لاَ هَمّاً إِلاَّ فَرَّجْتَهُ وَ لاَ سُقْماً إِلاَّ شَفَیْتَهُ

وَ لاَ عَیْباً إِلاَّ سَتَرْتَهُ وَ لاَ رِزْقاً إِلاَّ بَسَطْتَهُ وَ لاَ خَوْفاً إِلاَّ آمَنْتَهُ

وَ لاَ سُوءاًإِلاَّ صَرَفْتَهُ وَ لاَ حَاجَهً هِیَ لَکَ رِضًا وَ لِیَ فِیهَا صَلاَحٌ إِلاَّ قَضَیْتَهَا

یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِین

ترجمه

نیست خدایی جز آن خدای یکتای بزرگ بردبار نیست خدایی جز آن یکتا خدای پروردگار عرش بزرگوار ستایش مخصوص پروردگارعالم است

بار خدایا از تو درخواست می کنم آنچه که موجب رحمت و آمرزش است و بهره از هر کار نیک و سلامتی از هر گناه

بار خدایا هیچ گناهی بر من مگذار جز آنکه عفو کنی و غصه ای بر دلم مگذار جز آنکه بدل به نشاط کنی و هیچ مرضی جز آنکه شفا عطا کنی

و هیچ عیبی جز آنکه بپوشانی و هر رزق را بر من فراوان گردان و از هر گونه ترس و بیم امن و امان بخش

و هر بدی را از من بگردان و هر حاجتی را که رضای تو و صلاح من است همه را بر آورده گردان

ای خدای ارحم الراحمین دعایم را ای پروردگار عالم به کرامت اجابت فرما

دعای لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ إِلَهاً وَاحِداً

متن

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ إِلَهاً وَاحِداً وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ لاَ نَعْبُدُ إِلاَّ إِیَّاهُ

مُخْلِصِینَ لَهُ اَلدِّینَ وَ لَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ رَبُّنَا وَ رَبُّ آبَائِنَا الْأَوَّلِینَ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ أَعَزَّ جُنْدَهُ

وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْکُ وَ لَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَ یُمِیتُ وَ یُمِیتُ وَ یُحْیِی

وَ هُوَ حَیٌّ لاَ یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَ هُوَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیر

ترجمه

خدایی بجز خدای یکتای عالم نیست و ما تسلیم حکم او هستیم معبودی بجز خدا نیست و ما جز او هیچکس را پرستش نمی کنیم

و طاعت ما خالص برای اوست هر چند خلاف میل مشرکان است خدایی بجز خدای ما نیست که پروردگار ما و پدران پیشین ما است

خدایی بجز خدا نیست که او یکتای یکتا است او به عهد خود وفا کند و بنده خود را یاری کند و سپاه خود را عزت دهد

و به تنهایی لشکرهای مخالف را در هم شکند پس ملک هستی و ستایش خلق مختص اوست که زنده کند و بمیراند و باز بمیراند و زنده کند

و او خود زنده است که هرگز نمیرد هر خیر به دست اوست و قادر به هر چیز اوست

دعای مباهله

متن

ظ(چهارم خواندن دعای مباهله که شبیه به دعای سحرهای ماه رمضان است و شیخ و سید هر دو نقل کرده اند لکن ما بین روایات آن دو بزرگوار اختلاف کثیر است و من اختیار می کنم روایت شیخ را در مصباح فرموده دعای روز مباهله روایت شده با فضیلت آن از حضرت صادق علیه السلام می گویی

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ بَهَائِکَ بِأَبْهَاهُ وَ کُلُّ بَهَائِکَ بَهِیٌّ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِبَهَائِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ جَلاَلِکَ بِأَجَلِّهِ وَ کُلُّ جَلاَلِکَ جَلِیلٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِجَلاَلِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ جَمَالِکَ بِأَجْمَلِهِ وَ کُلُّ جَمَالِکَ جَمِیلٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِجَمَالِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوکَ کَمَا أَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی کَمَا وَعَدْتَنِی

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ عَظَمَتِکَ بِأَعْظَمِهَا وَ کُلُّ عَظَمَتِکَ عَظِیمَهٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِعَظَمَتِکَ کُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ نُورِکَ بِأَنْوَرِهِ وَ کُلُّ نُورِکَ

نَيِّرٌ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَ كُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّى أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِى فَاسْتَجِبْ لِى كَمَا وَعَدْتَنِى

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَ كُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَتَمِّهَا وَ كُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَ كُلُّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّى أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِى فَاسْتَجِبْ لِى كَمَا وَعَدْتَنِى

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَ كُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا وَ كُلُّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِى اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ وَ كُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّى أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِى فَاسْتَجِبْ لِى كَمَا وَعَدْتَنِى

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَذِهِ وَ كُلُّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ وَ كُلُّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا وَ كُلُّهَا إِلَيْكَ حَبِيبٌ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّى أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِى فَاسْتَجِبْ لِى كَمَا وَعَدْتَنِى

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَ كُلُّ شَرَفِكَ شَرِيفٌ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَ كُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَ كُلُّ مُلْكِكَ فَاخِرٌ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِى فَاسْتَجِبْ لِى كَمَا وَعَدْتَنِى

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ مِنْ عَلَائِكَ بِأَعْلَاهُ وَ كُلُّ عَلَائِكَ عَالٍ اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بِعَلَائِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ آیَاتِکَ بِأَعْجَبِهَا وَ کُلُّ آیَاتِکَ عَجِیبَهٌ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِآیَاتِکَ کُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ مَنِّکَ بِأَقْدَمِهِ وَ کُلُّ مَنِّکَ قَدِیمٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَنِّکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوکَ کَمَا أَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی کَمَا وَعَدْتَنِی

اللَّهُمَّ وَ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَا (مِمَّا) أَنْتَ فِیهِ مِنَ الشُّئُونِ وَ الْجَبَرُوتِ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِکُلِّ شَأْنٍ وَ کُلِّ جَبَرُوتٍ

اللَّهُمَّ وَ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَا تُجِیبُنِی بِهِ حِینَ أَسْأَلُکَ یَا اللَّهُ

یَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَسْأَلُکَ بِبَهَاءِ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

یَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَسْأَلُکَ بِجَلاَلِ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

یَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَسْأَلُکَ بِلاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوکَ کَمَا أَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی کَمَا وَعَدْتَنِی

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ رِزْقِکَ بِأَعَمِّهِ وَ کُلُّ رِزْقِکَ عَامٌّ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِرِزْقِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ عَطَائِکَ بِأَهْنَئِهِ وَ کُلُّ عَطَائِکَ هَنِیءٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِعَطَائِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ خَیْرِکَ بِأَعْجَلِهِ وَ کُلُّ خَیْرِکَ عَاجِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِخَیْرِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ فَضْلِکَ بِأَفْضَلِهِ وَ کُلُّ فَضْلِکَ فَاضِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِفَضْلِکَ کُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوکَ کَمَا أَمَرْتَنِی فَاسْتَجِبْ لِی کَمَا وَعَدْتَنِی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ابْعَثْنِی عَلَی الْإِیمَانِ بِکَ وَ التَّصْدِیقِ بِرَسُولِکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ

وَ الْوِلاَیَهِ لِعَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ وَ الْبَرَاءَهِ مِنْ عَدُوِّهِ

وَ الائِتِمَامِ بِالْأَئِمَّهِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلاَمُ فَإِنِّی قَدْ رَضِیتُ بِذَلِکَ یَا رَبِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُولِکَ فِی الْأَوَّلِینَ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ فِی الْآخِرِینَ

وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ فِی الْمَلَإِ الْأَعْلَی وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ فِی الْمُرْسَلِینَ

اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسِیلَهَ وَ الشَّرَفَ وَ الْفَضِیلَهَ وَ الدَّرَجَهَ الْکَبِیرَهَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَنِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي وَ بَارِكْ لِي فِيمَا آتَيْتَنِي

وَ احْفَظْنِي فِي غَيْبَتِي وَ كُلِّ غَائِبٍ هُوَ

لِی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ابْعَثْنِی عَلَی الْإِیمَانِ بِکَ وَ التَّصْدِیقِ بِرَسُولِکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَسْأَلُکَ خَیْرَ الْخَیْرِ رِضْوَانَکَ وَ الْجَنَّهَ وَ أَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِکَ وَ النَّارِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ احْفَظْنِی مِنْ کُلِّ مُصِیبَهٍ وَ مِنْ کُلِّ بَلِیَّهٍ وَ مِنْ کُلِّ عُقُوبَهٍ

وَ مِنْ کُلِّ فِتْنَهٍ وَ مِنْ کُلِّ بَلَاءٍ وَ مِنْ کُلِّ شَرٍّ وَ مِنْ کُلِّ مَکْرُوهٍ

وَ مِنْ کُلِّ مُصِیبَهٍ وَ مِنْ کُلِّ آفَهٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَی الْأَرْضِ فِی هَذِهِ السَّاعَهِ

وَ فِی هَذِهِ اللَّیْلَهِ وَ فِی هَذَا الْیَوْمِ وَ فِی هَذَا الشَّهْرِ وَ فِی هَذِهِ السَّنَهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقْسِمْ لِی مِنْ کُلِّ سُرُورٍ وَ مِنْ کُلِّ بَهْجَهٍ وَ مِنْ کُلِّ اسْتِقَامَهٍ

وَ مِنْ کُلِّ فَرَجٍ وَ مِنْ کُلِّ عَافِیَهٍ وَ مِنْ کُلِّ سَلَامَهٍ وَ مِنْ کُلِّ کَرَامَهٍ

وَ مِنْ کُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَیِّبٍ وَ مِنْ کُلِّ نِعْمَهٍ وَ مِنْ کُلِّ سَعَهٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَی الْأَرْضِ

فِی هَذِهِ السَّاعَهِ وَ فِی هَذِهِ اللَّیْلَهِ وَ فِی هَذَا الْیَوْمِ وَ فِی هَذَا الشَّهْرِ وَ فِی هَذِهِ السَّنَهِ

اللَّهُمَّ إِنْ کَانَتْ ذُنُوبِی قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِی عِنْدَکَ وَ حَالَتْ بَیْنِی وَ بَیْنَکَ وَ غَیَّرَتْ حَالِی عِنْدَکَ

فَإِنِّی أَسْأَلُکَ بِنُورِ وَجْهِکَ الَّذِی لَا یُطْفَأُ وَ بِوَجْهِ مُحَمَّدٍ حَبِیبِکَ الْمُصْطَفَی

وَ بِوَجْهِ وَلِیِّکَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضَی وَ بِحَقِّ أَوْلِیَائِکَ الَّذِینَ انْتَجَبْتَهُمْ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَغْفِرَ لِی مَا مَضَی مِنْ ذُنُوبِی وَ أَنْ تَعْصِمَنِی فِیمَا بَقِیَ مِنْ عُمُرِی

وَ أَعُوذُ بِکَ اللَّهُمَّ أَنْ أَعُودَ فِی شَیْ ءٍ مِنْ مَعَاصِیکَ أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی

حَتَّی تَتَوَفَّانِی وَ أَنَا لَکَ مُطِیعٌ وَ أَنْتَ عَنِّی رَاضٍ وَ أَنْ

تَخْتِمَ لِی عَمَلِی بِأَحْسَنِهِ وَ تَجْعَلَ لِی ثَوَابَهُ الْجَنَّهَ

وَ أَنْ تَفْعَلَ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ یَا أَهْلَ التَّقْوَی وَ یَا أَهْلَ الْمَغْفِرَهِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

خدایا از تو درخواست می کنم بحق نورانیترین مراتب انوارت در صورتی که تمام مراتب آن نورانی است خدایا پس درخواست میکنم بحق تمام مراتب نورانیتت

خدایا از تو درخواست میکنم بحق عالیترین مراتب جلالت در صورتی که تمام مراتب جلالت عالی است خدایا پس از تو درخواست می کنم بحق تمام مراتب جلالت

خدایا از تو درخواست می کنم بحق نیکوترین مراتب جمالت در صورتی که تمام مراتب جمالت نیکو است خدایا پس درخواست می کنم بحق تمام مراتب جمالت

خدایا تو را میخوانم آنچنان که دستورم دادی پس دعایم اجابت فرمای همچنانکه وعده ام فرمودی

خدایا از تو درخواست می کنم بحق بزرگترین مراتب عظمتت در صورتی که تمام مراتب عظمتت بزرگ است خدایا پس درخواست میکنم بحق تمام مراتب عظمتت

خدایا از تو درخواست میکنم بحق روشنترین مراتب نورت در صورتیکه تمام مراتب نورت روشن است خدایا پس از تو درخواست می کنم بحق تمام مراتب نورت

خدایا از تو درخواست می کنم به وسیعترین مراتب رحمتت در صورتی که تمام مراتب رحمتت وسیع است خدایا پس از تو درخواست می کنم به حق تمام مراتب رحمتت

خدایا از تو خواهانم و تو را می خوانم چنانکه مرا امر فرمودی پس مرا اجابت فرمای همچنانکه به من وعده فرمودی

خدایا از تو درخواست می کنم به حق عالیترین کمالت در صورتی که جمیع مراتب کمالت کامل است خدایا پس از تو درخواست

می کنم به حق تمام مراتب کمالت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق کاملترین کلماتت در صورتی که جمیع کلماتت کامل است خدایا پس از تو درخواست می کنم به حق تمام کلماتت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق نامهایت که بزرگند در صورتی که تمام نامهایت بزرگ است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام نامهایت

خدایا از تو خواهانم و تو را می خوانم همچنانکه مرا امر فرمودی پس مرا اجابت فرمای چنانکه وعده دادی

خدایا از تو درخواست می کنم به حق عالیترین مراتب عزتت در صورتی که تمام مراتب آن عالی است خدایا پس درخواست می کنم بحق تمام مراتب عزتت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق نافذترین مراتب مشیتت در صورتی که تمام مراتب آن نافذ است خدایا پس درخواست می کنم به تمام مراتب مشیتت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق آن قدرت کاملت که بر همه اشیاء احاطه دارد در صورتی که تمام مراتب قدرتت احاطه به اشیاء دارد خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مراتب قدرتت

خدایا من تو را می خوانم چنانکه دستورم فرمودی پس مرا اجابت فرمای چنانکه وعده ام دادی

خدایا از تو درخواست می کنم به حق نافذترین مراتب علمت در صورتی که تمام مراتب علمت نافذ است خدایا پس از تو درخواست می کنم به حق تمام مراتب علمت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق پسندیده ترین سخنهایت در صورتی که تمام سخنهایت پسندیده است خدایا پس از تو درخواست می کنم به حق تمام سخنهایت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق محبوبترین حاجتی که برآورده ای در صورتی

که تمام حاجتها که برآورده ای محبوب است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام حاجاتی که برآورده ای

خدایا تو را می خوانم چنانکه دستورم فرمودی پس مرا اجابت کن چنانکه وعده ام فرمودی

خدایا از تو درخواست می کنم به شریفترین مراتب شرافتت در صورتی که تمام مراتب آن شریف است خدایا پس درخواست می کنم به تمام مراتب شرافتت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق ابدیترین مقامات پادشاهیت در صورتی که تمام مقامات آن ابدی است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مقامات پادشاهیت

خدایا درخواست می کنم به حق نیکوترین مراتب ملکت در صورتی که تمام مراتب آن نیکو است خدایا پس درخواست می کنم به تمام مراتب ملکت

خدایا من تو را می خوانم چنانکه مرا امر فرمودی پس مرا اجابت فرمای چنانکه وعده ام فرمودی

خدایا از تو درخواست می کنم به حق عالیترین مراتب بلندت در صورتی که تمام مراتب آن عالی است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مقامات بلندت

خدایا از تو درخواست میکنم به حق گرامیترین و عجیبترین آیاتت در صورتی که تمام آیاتت عجیب و شگفت است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام آیاتت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق قدیمترین احسانهایت در صورتی که تمام احسانهایت قدیم است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام احسانهایت

بار خدایا من تو را می خوانم چنانکه دستورم فرمودی پس مرا اجابت فرمای چنانکه وعده ام دادی

خدایا از تو درخواست می کنم به حق هر چه که در آن شئون و جبروتت جمع است خدایا پس درخواست می کنم به حق هر شأنی و هر

جبروتی

خدایا از تو درخواست می کنم به حق آن چیزی که اگر تو را به آن چیز بخوانم اجابت می کنی ای خدا

ای خدایی که نیست خدایی جز تو از تو درخواست می کنم به نور لا اله الا انت

ای خدایی که معبودی جز تو نیست از تو درخواست می کنم به جلال لا اله الا انت

ای خدایی که معبودی جز تو نیست از تو درخواست می کنم به حق لا اله الا انت

خدایا من تو را می خوانم چنانکه دستورم فرمودی پس مرا اجابت فرمای چنانکه وعده ام فرمودی

خدایا من از تو درخواست می کنم به حق عامترین مراتب رزقت در صورتی که تمام مراتب رزقت عام است خدایا از تو درخواست می کنم به تمام مراتب رزقت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق گواراترین عطایت در صورتی که تمام مراتب عطایت گوار است خدایا پس درخواست می کنم بتمام مراتب عطایت

خدایا از تو درخواست می کنم بحق عاجلترین مراتب خیرت در صورتی که تمام مراتب خیرت عاجل است خدایا از تو درخواست می کنم به حق تمام مراتب خیرت

خدایا از تو درخواست می کنم به حق فاضلترین مراتب فضلت در صورتی که تمام مراتب بخشایشت زیاد است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مراتب فضلت

خدایا من تو را می خوانم چنانکه دستورم فرمودی پس مرا اجابت فرمای چنانکه وعده ام دادی

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و مرا بر گرویدن به تو و تصدیق نمودن پیغمبرت که بر او و آلش درود باد برانگیز

و نیز مرا بر دوستی و ولایت (امیر المؤمنین)

علی بن ابی طالب و بیزاری از دشمنانش

و پیروی از امامان از آل محمد که بر آنان درود باد برانگیزان پس بدرستی که من بدان راضیم ای پروردگار

بار خدایا درود فرست بر محمد (ص) بنده تو و رسولت در اولین و درود فرست بر محمد (ص) در آخرین

و درود فرست بر محمد (ص) در ملأ اعلی و درود فرست بر محمد (ص) در رسولان

بار خدایا عطا کن محمد (ص) را (منبر) وسیله و شرف و فضیلت و مقام بزرگ

بار خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و به آنچه روزیم دادی مرا قانع فرمای و هر چه به من دادی برایم مبارک ساز

و مرا در غیبت خود و هر غایبی که دارم (از هر گونه بدی در پناهت) حفظ کن

بار خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد و مرا بر ایمان به تو و تصدیق رسول (گرامیت) برانگیزان

بار خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد (ع)

و از تو درخواست می کنم بهترین خوبیهای رضوان و بهشت تو را و به تو پناه می برم از بدترین بد خشمت و دوزخ

بار خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد

و مرا از هر مصیبت و بلیت و از هر زجر و عقوبت

و از هر گونه فتنه و از هر بلاء و شر و از هر گونه گزند و ناخوشی

و از هر گونه مصیبت و پیش آمد بد و آفتی که نازل گردیده یا نازل گردد از آسمان بسوی زمین

در پناه لطفت محفوظ بدار در این ساعت

و در این شب و در این روز و در این ماه و در این سال

بار خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و مرا بهره مند گردان از هر شادی و از هر خرمی و از هر پایداری و استقامت

و از هر فرج و از هر عافیت و تندرستی و سلامتی و از هر کرامت

و از هر رزق و روزی وسیع حلال پاکیزه و از هر نعمت و از هر وسعت که نازل شده یا نازل شود ازآسمان به زمین

در این ساعت و در این شب و در این روز و در این ماه و در این سال

بار خدایا اگر گناهانم چهره ام را نزد تو فرسودند و میان من و تو حایل شدند و حال مرا در حضرتت دگرگون کرده اند

پس من از تو درخواست دارم به نور پاکت که خاموش نگردد و به آبروی حضرت محمد مصطفی (ص) حبیب تو

و به آبروی ولیت علی مرتضی و به حق اولیائت که برگزیدی آنان را که درود فرستی بر محمد و آل محمد

و آنچه از گناهان در گذشته دارم بیامرزی و در آینده عمرم از گناهان (در پناه لطفت) نگهم داری

و به تو پناه می برم بار خدایا که به چیزی از نافرمانی و معصیت تو بازگشت نمایم هرگز تا زنده ام داری

تا جانم بگیری و من مطیع تو و تو از من راضی و خوشنود باشی و عملم را ختم به خیر و عاقبت به خیر فرمایی و

ثواب آن را بهشت برایم مقرر فرمایی

و اینکه آنچه تو اهل آنی با من بجای آری ای اهل تقوی و ای اهل آمرزش درود فرست بر محمد و آل محمد

و بر من ترحم فرما به رحمت تو امید دارم ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای مجیر

متن

ظ(دعای مجیر دعایی است رفیع الشأن مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله جبرئیل برای آن حضرت آورد در وقتی که در مقام ابراهیم علیه السلام مشغول به نماز بود و کفعمی در بلد الامین و مصباح این دعا را ذکر کرده و در حاشیه آن اشاره به فضیلت آن نموده از جمله فرموده هر که این دعا را در ایام البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگر چه به عدد دانه های باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد و برای شفای مریض و قضای دین و غنا و توانگری و رفع غم خواندن آن نافع است و دعا این است

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَکَ يَا اللَّهُ تَعَالَيْتَ يَا رَحْمَانُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَکَ يَا رَحِيمُ تَعَالَيْتَ يَا كَرِيمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَکَ يَا مَلِکُ تَعَالَيْتَ يَا مَالِکُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَکَ يَا قُدُّوسُ تَعَالَيْتَ يَا سَلاَمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَکَ يَا مُؤْمِنُ تَعَالَيْتَ يَا مُهَيْمِنُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَکَ يَا عَزِيزُ تَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَکَ يَا مُتَكَبِّرُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَجَبِّرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَکَ يَا خَالِقُ تَعَالَيْتَ يَا بَارِئُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَکَ يَا مُصَوِّرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَکَ يَا هَادِي تَعَالَيْتَ يَا بَاقِي أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا

مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا وَهَّابُ تَعَالَيْتَ يَا تَوَّابُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا فَتَّاحُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَاحُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدِی تَعَالَيْتَ يَا مَوْلاَی أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا قَرِيبُ تَعَالَيْتَ يَا رَقِيبُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُبْدِئُ تَعَالَيْتَ يَا مُعِيدُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا حَمِيدُ تَعَالَيْتَ يَا مَجِيدُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا قَدِيمُ تَعَالَيْتَ يَا عَظِيمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا غَفُورُ تَعَالَيْتَ يَا شَكُورُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا شَاهِدُ تَعَالَيْتَ يَا شَهِيدُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا حَنَّانُ تَعَالَيْتَ يَا مَنَّانُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثُ تَعَالَيْتَ يَا وَارِثُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُحْيِی تَعَالَيْتَ يَا مُمِيتُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا شَفِيقُ تَعَالَيْتَ يَا رَفِيقُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا أَنِيسُ تَعَالَيْتَ يَا مُونِسُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا جَلِيلُ تَعَالَيْتَ يَا جَمِيلُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا خَبِيرُ تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا حَفِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مَلِيُّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مَعْبُودُ تَعَالَيْتَ يَا مَوْجُودُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارُ تَعَالَيْتَ يَا قَهَّارُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مَذْكُورُ تَعَالَيْتَ يَا مَشْكُورُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا جَوَادُ تَعَالَيْتَ يَا مَعَاذُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا جَمَالُ تَعَالَيْتَ يَا جَلَالُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا سَابِقُ تَعَالَيْتَ يَا رَازِقُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا صَادِقُ تَعَالَيْتَ يَا فَالِقُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ تَعَالَيْتَ يَا سَرِيعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا رَفِيعُ تَعَالَيْتَ يَا

بَدِيعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا فَعَّالُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا قَاضِى تَعَالَيْتَ يَا رَاضِى أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا قَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا طَاهِرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا عَالِمُ تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا دَائِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَائِمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا عَاصِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَاسِمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا غَنِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مُغْنِى أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا وَفِيُّ تَعَالَيْتَ يَا قَوِيُّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا كَافِى تَعَالَيْتَ يَا شَافِى أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمُ تَعَالَيْتَ يَا مُؤَخِّرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا أَوَّلُ تَعَالَيْتَ يَا آخِرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا ظَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا بَاطِنُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا رَجَاءُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْمَنِّ تَعَالَيْتَ يَا ذَا الطَّوْلِ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا حَيُّ تَعَالَيْتَ يَا قَيُّومُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا وَاحِدُ تَعَالَيْتَ يَا أَحَدُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدُ تَعَالَيْتَ يَا صَمَدُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرُ تَعَالَيْتَ يَا كَبِيرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا وَالِى تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالِى (يَا عَالِى) أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا عَلِيُّ تَعَالَيْتَ يَا أَعْلَى أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا وَلِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مَوْلَى أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا ذَارِئُ تَعَالَيْتَ يَا بَارِئُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا خَافِضُ تَعَالَيْتَ يَا رَافِعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُقْسِطُ تَعَالَيْتَ يَا جَامِعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُعِزُّ تَعَالَيْتَ يَا مُذِلُّ

أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا حَافِظُ تَعَالَيْتَ يَا حَفِيظُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا قَادِرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقْتَدِرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا عَلِيمُ تَعَالَيْتَ يَا حَلِيمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا حَكَمُ تَعَالَيْتَ يَا حَكِيمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُعْطِى تَعَالَيْتَ يَا مَانِعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا ضَارُّ تَعَالَيْتَ يَا نَافِعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُجِيبُ تَعَالَيْتَ يَا حَسِيبُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا عَادِلُ تَعَالَيْتَ يَا فَاصِلُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا لَطِيفُ تَعَالَيْتَ يَا شَرِيفُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا رَبُّ تَعَالَيْتَ يَا حَقُّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مَاجِدُ تَعَالَيْتَ يَا وَاحِدُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا عَفُوُّ تَعَالَيْتَ يَا مُنْتَقِمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا وَاسِعُ تَعَالَيْتَ يَا مُوَسِّعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا رَءُوفُ تَعَالَيْتَ يَا عَطُوفُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا فَرْدُ تَعَالَيْتَ يَا وِتْرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُقِيتُ تَعَالَيْتَ يَا مُحِيطُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا وَكِيلُ تَعَالَيْتَ يَا عَدْلُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُبِينُ تَعَالَيْتَ يَا مَتِينُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا بَرُّ تَعَالَيْتَ يَا وَدُودُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا رَشِيدُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْشِدُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا نُورُ تَعَالَيْتَ يَا مُنَوِّرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا نَصِيرُ تَعَالَيْتَ يَا نَاصِرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا صَبُورُ تَعَالَيْتَ يَا صَابِرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُحْصِى تَعَالَيْتَ يَا مُنْشِئُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا سُبْحَانُ تَعَالَيْتَ يَا دَيَّانُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ

يَا مُغِيثُ تَعَالَيْتَ يَا غِيَاثُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرُ تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَ الْجَمَالِ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَبَرُوتِ وَ الْجَلَالِ

سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَ نَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَ كَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيم

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان پاک و منزهی ای خدا بلند مرتبه ای ای بخشاینده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای مهربان بلند مرتبه ای کریم ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای پادشاه وجود بلند مرتبه ای ای مالک عالم ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای ذات کامل مبرا از نقص بلند مرتبه ای ای سلامت بخش ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای ایمن کن ترسناکان بلند مرتبه ای ای شاهد عالمیان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای با عزت و اقتدار بلند مرتبه ای ای با جبروت و جلال ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای با کبیریا بلند مرتبه ای ای صاحب بزرگی و جلالت ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای آفریننده عالم بلند مرتبه ای ای پدید

آرنده خلق ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای صورت آفرین بلند مرتبه ای ای تقدیر کننده امور ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای رهنمای خلق بلند مرتبه ای ای باقی ابدی ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای بخشنده بی عوض بلند مرتبه ای ای توبه پذیر ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای گشاینده درهای رحمت بلند مرتبه ای ای وسعت بخش ما را از آتش درپناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای سید من بلند مرتبه ای ای مولای من ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای نزدیک به خلق بلند مرتبه ای ای نگهبان عالم ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای پدید آرنده بلند مرتبه ای ای باز گرداننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای ستوده صفات بلند مرتبه ای ای صاحب مجد ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای ذات قدیم بلند مرتبه ای ای حقیقت بزرگ ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای آمرزنده گناهان بلند مرتبه ای ای نعمت بخش شاکران ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای گواه خلق بلند مرتبه ای ای

مشاهده کننده عالم ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای مهربان بلند مرتبه ای ای نعمت بخش ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای برانگیزاننده خلقان بلند مرتبه ای ای ارث بر عالمیان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای زنده کننده مردگان بلند مرتبه ای ای میراننده زندگان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای مهربان با شفقت بلند مرتبه ای ای رفیق با عنایت ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای انیس خلق بلند مرتبه ای ای مونس بندگان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای با جلالت و بزرگی بلند مرتبه ای ای با حسن و جمال ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای آگاه از امور خلق بلند مرتبه ای ای بینای به احوال بندگان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای حقیقت پنهانی بلند مرتبه ای ای غنی الذات ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای معبود حقیقی بلند مرتبه ای ای موجود بالذات ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای بخشنده گناه، بلند مرتبه ای ای با قهر و سطوت ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه

بخش

پاک و منزهی ای یادآورنده بلند مرتبه ای ای پاداش بخشنده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای بخشنده بی عوض بلند مرتبه ای ای پناه بی پناهان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای نیکو بلند مرتبه ای ای بزرگ ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای پیش از همه بلند مرتبه ای ای روزی دهنده خلق ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای صادق الوعد بلند مرتبه ای ای شکافنده روشنی ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای شنوای دعای خلق بلند مرتبه ای ای زود اجابت کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای رفیع منزلت بلند مرتبه ای ای نو به نو پدید آرنده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای کار کن نظام عالم بلند مرتبه ای ای بزرگوار ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای داور خلق بلند مرتبه ای ای خوشنود ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای غالب قاهر بلند مرتبه ای ای پاک و منزه ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای دانای به خلق بلند مرتبه ای ای حکمفرمای به حق ما را از آتش

در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای هستی همیشگی بلند مرتبه ای ای قائم بالذات ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای حفظ کننده بلند مرتبه ای ای قسمت کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای ذات بی نیاز بلند مرتبه ای بی نیاز کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای وفا کننده به عهد بلند مرتبه ای ای توانای مطلق ما رااز آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای کفایت کننده امور بلند مرتبه ای ای شفا بخش بیماران ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای مقدم دارنده بلند مرتبه ای ای مؤخر کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای اول موجود بلند مرتبه ای ای آخر هستی ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای ذات پیدا بلند مرتبه ای ای حقیقت پنهان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای امید امیدواران بلند مرتبه ای ای مرجع آرزوها ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای خداوند نعمت بلند مرتبه ای ای خداوند احسان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای زنده ابدی بلند مرتبه ای ای نگهدار عالم ما را از آتش

در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای خدای یگانه بلند مرتبه ای ای خدای یکتا ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای سید خلق بلند مرتبه ای ای غنی مطلق ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای توانا بلند مرتبه ای ای بزرگ ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای سلطان عالم بلند مرتبه ای ای برتر از همه عالم ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای با علو با شأن بلند مرتبه ای ای بالاتر ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای صاحب اختیار عالم بلند مرتبه ای ای سلطان عالم ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای آفریننده بلند مرتبه ای پدید آرنده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای ذلیل و پست کننده بلند مرتبه ای ای رفعت بخشنده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای عدل و داد کننده بلند مرتبه ای ای جمع آورنده متفرقها ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای عزیز کننده بلند مرتبه ای ای خوار کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای نگهبان بلند مرتبه ای ای نگهدار ما را از آتش

در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای ذات قادر بلند مرتبه ای ای سلطان مقتدر ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای دانا بلند مرتبه ای ای بردبار ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای داور بلند مرتبه ای ای با حکمت و عنایت ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای عطا بخش بلند مرتبه ای ای مانع عطا ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای ضرر رساننده بلند مرتبه ای ای سود بخشنده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای اجابت کننده دعای خلق بلند مرتبه ای ای به حساب آرنده بندگان ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای خدای عادل بلند مرتبه ای ای جدا کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای با لطف و کرم بلند مرتبه ای ای با عزت و شرف ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای پروردگار بلند مرتبه ای ای ثابت ابدی ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای با مجد و بزرگی بلند مرتبه ای ای ذات یگانه ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای عفو کننده بلند مرتبه ای ای

انتقام کشنده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای وسیع رحمت بلند مرتبه ای ای گشایش و وسعت بخش ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای مهربان بلند مرتبه ای ای با عطوفت ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای یکتابلند مرتبه ای ای خدای بی همتا ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای نگهدارنده حد هر کس بلند مرتبه ای ای احاطه کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای وکیل امور بندگان بلند مرتبه ای ای همه عدل و داد ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای آشکار کننده بلند مرتبه ای ای استحکام بخش ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای نیکو بلند مرتبه ای ای دوستدار ما ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای توانای دانا بلند مرتبه ای ای رهنما ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای نور بلند مرتبه ای ای روشنی بخش ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای یاور بلند مرتبه ای ای یاری بخش ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای بردبار بلند مرتبه ای ای شیکبا ما را

از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای بشمار آرنده بلند مرتبه ای ای ایجاد کننده ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای ذات مبرا از نقص بلند مرتبه ای ای کیفر بخش ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای فریادرس بلند مرتبه ای ای پناه خلق ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای آفریننده بلند مرتبه ای ای حاضر و ناظر بر خلق ما را از آتش در پناه خود آر ای پناه بخش

پاک و منزهی ای دارای عزت و جمال بزرگواری ای صاحب جبروت و جلال

پاک و منزهی ای خدای یکتا که جز تو خدایی نیست و من بنده ای از ستمکارانم

پس دعای وی مستجاب کردیم و او را از غم و اندوه نجات دادیم و ما این گونه اهل ایمان را نجات خواهیم داد

و درود و تحیت خدا بر سید مامحمد و بر تمام اهل بیت او باد

و ستایش مختص خداست که پروردگار عالمیان است و خدا ما را کفایت است و نیکو وکیلی است

و هیچ توانایی و قدرتی جز به خدای بلند مرتبه ای بزرگ نخواهد بود.

دعای مختصر پیامبر اسلام (صلّی اللّه علیه و آله و سلّم) در شب ۱ ماه رمضان

متن

اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ

اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِی أَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْآنَ وَ جَعَلْتَهُ بَیِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَی وَ الْفُرْقَانِ

اللَّهُمَّ فَبَارِکْ لَنَا فِی شَهْرِ رَمَضَانَ وَ أَعِنَّا عَلَی صِیَامِهِ وَ صَلَوَاتِهِ وَ تَقَبَّلْهُ مِنَّا

روایت است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله چون

ماه رمضان داخل می شد این دعا را می خواند

ترجمه

بار خدایا بدرستی که ماه مبارک رمضان فرا رسیده

بار خدایا تویی پروردگار ماه رمضان که نازل فرمودی در آن قرآن را و قرار دادی آن را گواهها بر هدایت و تمیز حق و باطل بار

خدایا ما را برکت ده در ماه رمضان و به ما کمک و یاری فرمای در روزه و نماز آن و بپذیر آن را از ما

دعای مختصر در سحر های ماه رمضان

متن

ظ(هفتم می خوانی این دعا را که مختصرترین دعاهای سحر است و در اقبال است

يَا مَفْزَعِی عِنْدَ كُرْبَتِی وَ يَا غَوْثِی عِنْدَ شِدَّتِی إِلَيْكَ فَزِعْتُ وَ بِكَ اسْتَغَثْتُ

وَ بِكَ لُذْتُ لَا أَلُوذُ بِسِوَاكَ وَ لَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَأَغِثْنِی وَ فَرِّجْ عَنِّی

يَا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَ يَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ اقْبَلْ مِنِّی الْيَسِيرَ وَ اعْفُ عَنِّی الْكَثِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ إِيمَاناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِی وَ يَقِيناً حَتَّی أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِی إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِی

وَ رَضِّنِی مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِی يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

يَا عُدَّتِی فِی كُرْبَتِی وَ يَا صَاحِبِی فِی شِدَّتِی وَ يَا وَلِيِّی فِی نِعْمَتِی وَ يَا غَايَتِی فِی رَغْبَتِی

أَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِی وَ الْآمِنُ رَوْعَتِی وَ الْمُقِيلُ عَثْرَتِی فَاغْفِرْ لِی خَطِيئَتِی يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

ای آنکه هنگام بلا و رنج ملجأ و پناه و در سختیها فریادرس منی من به درگاه تو می نالم و تو را فریادرس می دانم

و به تو پناه آورده ام نه به کسی دیگر جز تو و از دری جز درگاهت گشایشی نمی طلبم پس تو ای خدا به فریادم رس و عقده های قلبم بگشا

ای آنکه عمل اندك و ناچیز بندگان را می پذیری و از گناهکاران بسیار در می گذری از من هم این عمل کم را بپذیر و از

گناهان بسیارم درگذر که تو بسیار مهربان و آمرزنده ای

ای خدا من از تو درخواست می کنم ایمانی ثابت که همیشه در قلبم برقرار باشد و یقینی کامل تا بدانم که به من جز آنچه قلم تقدیر تو نگاشته نخواهد رسید

و مرا در زندگانی به هر چه قسمتم کردی راضی و خوشنود ساز ای

مهربانترین مهربانان عالم

ای قوت و ذخیره روز رنج و غم من ای یار و یاور روز سختی من و ای ولی نعمت من ای منتهای آرزوی من

تویی که عیب و زشتیهای مرا می پوشانی و از هر چه هراسان و بیمناکم ایمن می سازی و لغزشهایم را عفو کرده و از خطاهایم در می گذری ای خدا جرم و خطایم را ببخش ای مهربانترین مهربانان عالم

دعای مشلول موسوم به دعاء الشاب المأخوذ بذنبه

متن

ظ(دعای مشلول موسوم به دعاء الشاب المأخوذ بذنبه منقول از کتب کفعمی و مهج الدعوات و آن دعایی است که تعلیم فرموده آن را حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به جوانی که به واسطه گناه و ستم در حق پدر خویش شل شده بود پس این دعا را خواند در خواب حضرت رسول صلی الله علیه و آله را دید که دست بر اندام او مالید و فرمود محافظت کن بر اسم اعظم خدا که کار تو به خیر خواهد بود پس بیدار شد در حالتی که تندرست بود و دعا این است

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ

یَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِکْرَامِ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا حَیُّ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

یَا هُوَ یَا مَنْ لاَ یَعْلَمُ مَا هُوَ وَ لاَ کَیْفَ هُوَ وَ لاَ أَیْنَ هُوَ وَ لاَ حَیْثُ هُوَ إِلاَّ هُوَ

یَا ذَا الْمُلْکِ وَ الْمَلَکُوتِ یَا ذَا الْعِزَّهِ وَ الْجَبَرُوتِ یَا مَلِکُ یَا قُدُّوسُ

یَا سَلاَمُ یَا مُؤْمِنُ یَا مُهَیْمِنُ یَا عَزِیزُ یَا جَبَّارُ یَا مُتَکَبِّرُ یَا خَالِقُ یَا بَارِئُ یَا مُصَوِّرُ

یَا مُفِیدُ یَا مُدَبِّرُ یَا شَدِیدُ یَا مُبْدِئُ یَا مُعِیدُ یَا مُبِیدُ یَا وَدُودُ یَا مَحْمُودُ یَا مَعْبُودُ

یَا بَعِیدُ یَا قَرِیبُ یَا مُجِیبُ

يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا بَدِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ يَا سَمِيعُ

يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَكِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ

يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعَانُ

يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُنِيلُ يَا نَبِيلُ يَا دَلِيلُ يَا هَادِی يَا بَادِی

يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا قَاضِی يَا عَادِلُ

يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا طَاهِرُ يَا مُطَهِّرُ يَا قَادِرُ يَا مُقْتَدِرُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ

يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ

وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَ لاَ كَانَ مَعَهُ وَزِيرٌ وَ لاَ اتَّخَذَ مَعَهُ مُشِيراً

وَ لاَ احْتَاجَ إِلَى ظَهِيرٍ وَ لاَ كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوّاً كَبِيراً يَا عَلِيُّ يَا شَامِخُ

يَا بَاذِخُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مُفَرِّجُ يَا نَاصِرُ يَا مُنْتَصِرُ يَا مُدْرِكُ يَا مُهْلِكُ يَا مُنْتَقِمُ

يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مَنْ لاَ يَفُوتُهُ هَارِبٌ يَا تَوَّابُ يَا أَوَّابُ

يَا وَهَّابُ يَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ يَا مُفَتِّحَ الْأَبْوَابِ يَا مَنْ حَيْثُمَا دُعِيَ أَجَابَ

يَا طَهُورُ يَا شَكُورُ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ

يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا مُجِيرُ يَا مُنِيرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا وِتْرُ يَا فَرْدُ

يَا أَبَدُ يَا سَنَدُ يَا صَمَدُ يَا كَافِی يَا شَافِی يَا وَافِی يَا مُعَافِی

يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مُتَكَرِّمُ يَا مُتَفَرِّدُ

يَا مَنْ عَلاَ فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ

عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِیَ فَغَفَرَ

يَا مَنْ لاَ تَحْوِيهِ (يَحْوِيهِ) الْفِكَرُ وَ لاَ يُدْرِكُهُ بَصَرٌ وَ لاَ يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ

يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِیَ الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ الْأَرْكَانِ يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ

يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ يَا ذَا الْمَنِّ وَ الْإِحْسَانِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَ السُّلْطَانِ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ

يَا مَنْ هُوَ كَلَّ يَوْمٍ فِی شَأْنٍ يَا مَنْ لاَ يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ يَا عَظِيمَ الشَّأْنِ

يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ مَكَانٍ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ

يَا قَاضِیَ الْحَاجَاتِ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ

يَا كَاشِفَ الْكُرُبَاتِ يَا وَلِیَّ الْحَسَنَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا مُؤْتِیَ السُّؤْلاَتِ

يَا مُحْيِیَ الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا مُطَّلِعاً عَلَى النِّيَّاتِ يَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ

يَا مَنْ لاَ تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ يَا مَنْ لاَ تُضْجِرُهُ الْمَسْأَلاَتُ وَ لاَ تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ يَا نُورَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاوَاتِ

يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا بَارِئَ النَّسَمِ يَا جَامِعَ الْأُمَمِ يَا شَافِیَ السَّقَمِ

يَا خَالِقَ النُّورِ وَ الظُّلَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَ الْكَرَمِ يَا مَنْ لاَ يَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ

يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ

يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا ظَهْرَ اللاَّجِينَ يَا وَلِیَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ

يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ طَرِيدٍ يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ

يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالَّةٍ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ

يَا فَاكَّ كُلِّ أَسِيرٍ يَا مُغْنِیَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ

يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَ التَّقْدِيرُ يَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا مَنْ لاَ يَحْتَاجُ إِلَى تَفْسِيرٍ

يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَیْ ءٍ

قَدِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكَلِّ شَىْ ءٍ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكَلِّ شَىْ ءٍ بَصِيرٌ

يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَ السَّمَاحِ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ

يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا سَابِقَ كُلِّ فَوْتٍ يَا مُحْيِيَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ

يَا عُدَّتِي فِي شِدَّتِي يَا حَافِظِي فِي غُرْبَتِي يَا مُونِسِي فِي وَحْدَتِي يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي

يَا كَهْفِي حِينَ تُعْيِينِي الْمَذَاهِبُ وَ تُسَلِّمُنِي الْأَقَارِبُ وَ يَخْذُلُنِي كُلُّ صَاحِبٍ

يَا عِمَادَ مَنْ لاَ عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لاَ سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لاَ ذُخْرَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لاَ حِرْزَ لَهُ

يَا كَهْفَ مَنْ لاَ كَهْفَ لَهُ يَا كَنْزَ مَنْ لاَ كَنْزَ لَهُ يَا رُكْنَ مَنْ لاَ رُكْنَ لَهُ

يَا غِيَاثَ مَنْ لاَ غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَنْ لاَ جَارَ لَهُ يَا جَارِيَ اللَّصِيقَ يَا رُكْنِيَ الْوَثِيقَ

يَا إِلَهِي بِالتَّحْقِيقِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فُكَّنِي مِنْ حَلَقِ الْمَضِيقِ

وَ اصْرِفْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَ غَمٍّ وَ ضِيقٍ وَ اكْفِنِي شَرَّ مَا لاَ أُطِيقُ وَ أَعِنِّي عَلَى مَا أُطِيقُ

يَا رَادَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُدَ

يَا رَافِعَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَ مُنْجِيَهُ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ

يَا مُجِيبَ نِدَاءِ يُونُسَ فِي الظُّلُمَاتِ يَا مُصْطَفِيَ مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ

يَا مَنْ غَفَرَ لِآدَمَ خَطِيئَتَهُ وَ رَفَعَ إِدْرِيسَ مَكَاناً عَلِيّاً بِرَحْمَتِهِ

يَا مَنْ نَجَّى نُوحاً مِنَ الْغَرَقِ يَا مَنْ أَهْلَكَ عَاداً الْأُولَى

وَ ثَمُودَ فَمَا أَبْقَى وَ قَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَ أَطْغَى وَ الْمُؤْتَفِكَهَ أَهْوَى

يَا مَنْ دَمَّرَ عَلَى قَوْمِ لُوطٍ وَ دَمْدَمَ عَلَى قَوْمِ شُعَيْبٍ

يَا مَنِ اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلاً يَا مَنِ اتَّخَذَ مُوسَى كَلِيماً

وَ اتَّخَذَ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَيْهِمْ

أَجْمَعِينَ حَبِيباً

يَا مُؤْتِيَ لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ وَ الْوَاهِبَ لِسُلَيْمَانَ مُلْكاً لاَ يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ

يَا مَنْ نَصَرَ ذَا الْقَرْنَيْنِ عَلَى الْمُلُوكِ الْجَبَابِرَةِ

يَا مَنْ أَعْطَى الْخِضْرَ الْحَيَاةَ وَ رَدَّ لِيُوشَعَ بْنِ نُونٍ الشَّمْسَ بَعْدَ غُرُوبِهَا

يَا مَنْ رَبَطَ عَلَى قَلْبِ أُمِّ مُوسَى وَ أَحْصَنَ فَرْجَ مَرْيَمَ ابْنَتِ عِمْرَانَ

يَا مَنْ حَصَّنَ يَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا مِنَ الذَّنْبِ وَ سَكَّنَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ

يَا مَنْ بَشَّرَ زَكَرِيَّا بِيَحْيَى يَا مَنْ فَدَى إِسْمَاعِيلَ مِنَ الذَّبْحِ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ

يَا مَنْ قَبِلَ قُرْبَانَ هَابِيلَ وَ جَعَلَ اللَّعْنَةَ عَلَى قَابِيلَ

يَا هَازِمَ الْأَحْزَابِ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَ مَلاَئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَهْلِ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ

وَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَسْأَلَةٍ سَأَلَكَ بِهَا أَحَدٌ مِمَّنْ رَضِيتَ عَنْهُ فَحَتَمْتَ لَهُ عَلَى الْإِجَابَةِ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ

يَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِكْرَامِ

بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ بِهِ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ

أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي شَيْ ءٍ مِنْ كُتُبِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ

وَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ بِمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ

وَ بِمَا لَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلاَمٌ وَ الْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ

مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

وَ أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي نَعَتَّهَا فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ

وَ لِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا

وَ قُلْتَ اُدْعُونِی أَسْتَجِبْ لَکُمْ وَ قُلْتَ وَ إِذَا سَأَلَکَ عِبَادِی عَنِّی فَإِنِّی قَرِیبٌ أُجِیبُ دَعْوَهَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

وَ قُلْتَ یَا عِبَادِیَ الَّذِینَ أَسْرَفُوا عَلَی أَنْفُسِهِمْ لاَ تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَهِ اللَّهِ

إِنَّ اللَّهَ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِیعاً إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ

وَ أَنَا أَسْأَلُکَ

يَا إِلَهِي وَ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ وَ أَرْجُوكَ يَا سَيِّدِي وَ أَطْمَعُ فِي إِجَابَتِي

يَا مَوْلاَيَ كَمَا وَعَدْتَنِي وَ قَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ

پس ذکر کن حاجت خود را که برآورده است إن شاء الله تعالى و در روايت مهج الدعوات است که نمی خوانی اين دعا را مگر آنکه با طهارت باشی

ترجمه

خدايا از تو درخواست می کنم به نام تو بسم الله الرحمن الرحيم

ای خدای با جلال و عظمت و کرامت ای زنده پاينده ابدی ای زنده ای که خدايی جز تو نيست

ای هويتی که غير او کس نداندکيست او و چيست و چگونه است و کجاست و به چه حيثيت است

ای خداوند ملک و ملکوت ای صاحب عزت و اقتدار ای پادشاه عالم ای پاک و منزه

ای ذات بی نقص و عيب ای ايمنی بخش ای با جلال ای با عزت ای با قدرت ای با عظمت ای آفريننده ای پديد آرنده ای صورت آفرين

ای سود بخشنده ای نظم دهنده عالم ای محکم کار ای مبدء ايجاد ای مرجع خلق ای مهلک ظالمان ای دوست خوبان ای ستوده صفات ای معبود خلق

ای دور از همه ای نزديک به همه ای پذيرنده ای نگهبان ای بشمار آرنده هر چيز ای ابدا کننده ای رفيع مقام ای بلند مرتبه ای شنوا

ای دانا ای بردبار ای صاحب کرم ای حکيم ای قديم الذات ای بلند مقام ای بزرگ شأن

ای دوست بندگان ای نعمت بخش خلق ای جزا دهنده ای ياری کننده

ای با جلالت ای با حسن و جمال ای کارگزار ای کفالت کننده ای بخشنده ای بخشنده لغزشها ای رساننده نعمت ای ذات با عظمت ای رهنما ای رهبر ای ابتدای هر چیز

ای اول ای آخر ای ظاهر ای باطن هستی ای استوار ای ابدی ای دانا ای حکمفرما ای داور خلق ای با عدل و داد

ای جدا از همه ای پیوسته با همه ای ذات پاک ای پاک کننده ای توانا ای با اقتدار ای بزرگ ای با عظمت

ای یگانه ای یکتا ای بی نیاز ای که نه دارای فرزندی و نه خود فرزند کسی و نه هیچکس او را مثل و مانند است

و نباشد برای او همسری و نه به معاون و مشاور

و پشتیبان نیازمند و نه هیچ خدایی جز او با وی بوده است

(همیشه یکتایی و) هیچ خدایی جز تو نیست تو برتر از شرکی و از آنچه ستمکاران درباره تو گویند بسیار بزرگتر و برتری ای بلند مرتبه ای عالی رتبه

ای عظیم الشأن ای گشاینده ای بخشنده ای فرح بخش دلها ای یاری کننده ای یاری دهنده مظلومان ای دریابنده بندگان ای هلاک کننده ستمگران ای انتقام کشنده

ای بر انگیزنده ای وارث ای طالب ای غالب ای که هیچکس از تو فرار نتواند کرد ای توبه پذیر خلق ای دادرس دلهای نالان

ای بخشنده بی عوض ای آفریننده سببهای عالم ای گشاینده درهای بسته ای که هرگاه بخوانندت اجابت می کنی

ای پاک و منزه ای نعمت بخش شاکران ای آمرزنده ای بخشنده گناهان ای روشنی نور

حقیقی ای مدبر امور عالم

ای مهربان ای آگاه از خلق ای پناه دهنده ای روشنی بخش ای مدد کار ای خدای بزرگ ای یکتا ای یگانه

ای ابدی الذات ای نگهبان عالم ای غنی الذات ای کفایت کننده ای شفا بخشنده ای وفا کننده ای عافیت بخش

ای احسان کننده ای نکوکار ای نعمت بخش ای بزرگوار

ای یکتایی که از بلندی مقام بر همه قاهری ای که از استغناء بر همه توانایی ای که از نهانی بر هر چیز آگاهی ای که هر که پرستش کند پاداشش می دهی ای که هر که معصیت کند می بخشی

ای که عقل و فکرت بر تو احاطه نتواند کرد و به چشم دیده نشوی و نه چیزی از تو پنهان است ای روزی دهنده بشر

ای تعیین کن همه مقدرات عالم ای بلند منزلت ای محکم دستگاه ای تغییر دهنده زمان

ای پذیرنده قربانی ای صاحب نعمت و احسان ای دارای عزت و سلطنت ابدی ای بخشنده ای مهربان

ای که هر روز شأنی داری غیر شأن روز دیگر ای که هیچ کاری تو را از کار دیگر باز نمی دارد ای عظیم الشأن

ای که به هر مکان حاضری ای که صدا را می شنوی ای که دعاها را مستجاب می کنی ای بر آرنده - خواهش نیازمندان

ای روا کننده حاجتهای خلقان ای فرستنده برکت به بندگان ای ترحم کننده به چشم گریان ای عفو کننده از لغزشها

ای برطرف کننده غمها ای دوستدار نیکیها ای بلند کن مرتبه ها ای عطا بخش سائلان

ای حیات بخش

مردگان ای جمع آرنده متفرقها ای آگه از نیات باطنها ای برگرداننده درگذشته ها

ای کسی که بر او مشتبه نشود صداها ای کسی که منضجر نشود از سؤالها و نپوشاند او را ظلمتها ای نور زمین و آسمانها

ای تمام بخشنده نعمتها ای برطرف کننده رنج و المها ای آفریننده آدمها ای جمع آرنده ملتها ای شفا بخش دردها

ای خالق نور و ظلمتها ای صاحب جود و کرم ای که نرسد بر عرش عزتت هیچ قدمی

ای بخشنده ترین بخشندگان ای کریمترین کریمان ای شنواترین شنوندگان ای بیناترین بینایان

ای پناه ده پناه آورندگان ای ایمنی بخش ترسندگان ای پشت و پناه پناه جویان ای یاور اهل ایمان ای فریادرس فریاد خواهان ای منتهای مقصود طالبان

ای رفیق غریبان ای مونس بی کسان ای پناه آوارگان ای جای بخش گریختگان

ای نگهدار گمشدگان ای ترحم کننده به پیران سالخورده ای روزی دهنده طفلان خورد سال ای مومیاکن شکسته دلان

ای آزاد کن زندانیان ای بی نیاز کننده بدبختان و فقیران ای نگهدار پناهندگان ترسان

ای کسی که هر تدبیر و تقدیر به اراده اوست ای کسی که هر مشکلی بر او آسان است ای کسی که بی نیاز از شرح و تعریف است

ای کسی که بر همه چیز توانایی ای کسی که به هر چیز آگاهی ای کسی که بر هر چیز بینایی

ای فرستنده بادها ای شکافنده عمود صبح ای برانگیزنده جانها ای صاحب جود و کرامت ای کسی که کلید مهمات به دست اوست

ای شنونده هر صدا ای سبقت گیرنده بر هرچه در گذشته ای

زنده کننده تمام نفوس پس از مرگ

ای ذخیره روز سختی من ای نگهدار من در غریبی ای مونس من در تنهایی ای ولی نعمت من

ای پناه من هنگامی که همه راهها بر من بسته شود و خویشان مرا تسلیم حوادث کنند و رفیقان تمام مرا واگذارند

ای اعتماد بیچارگان ای دلیل آوارگان ای ذخیره بینوایان ای نگهدار بی کسان

ای پناه بی پناهان ای گنجینه فقیران ای دستگیر از پا افتادگان

ای فریادرس بی یاوران ای همسایه بی خانمانان ای همسایه پیوسته به من ای پناه محکم من

ای خدای من به حقیقت و یقین ای پروردگار خانه کعبه کهنسال ای خدای مهربان ای رفیق بندگان مرا از زنجیرهای سخت حوادث رهایی ده

و هم و غم و تنگدستی مرا تمام برطرف کن و از شری که طاقت آن ندارم نگهداری کن و بر آنچه طاقت دارم مرا یاری فرما

ای برگرداننده یوسف به پدرش یعقوب (ع) ای برطرف کننده رنج و درد ایوب (ع) ای بخشنده گناه (ترک اولی) داود (ع)

ای بلند کننده عیسی بن مریم (ع) و نجات بخش او از دست یهود

ای اجابت کننده دعای یونس (ع) در ظلمات دریا ای برگزیننده موسی (ع) بر اخذ کلمات

وحی ای آنکه از خطای آدم (ع) در گذشتی و ادریس (ع) را به مقام بلند بردی به رحمت خود

ای خدایی که نوح (ع) را از غرق دریا نجات دادی ای خدایی که قوم عاد اول را

و از پی آن ثمود را هلاک کردی و هیچ از آنها باقی نگذاشتی و

قوم نوح (ع) را که بسی طاغی و ستمکارتر بودند پیش از عاد و ثمود هلاک کردی و قوم لوط را که پیرو هوی بودند شهرشان واژگون کردی

ای خدایی که قوم لوط را سرنگون ساختی و بر قوم شعیب قهر و خشم کردی

ای خدایی که ابراهیم (ع) را خلیل خود اختیار کردی و موسی (ع) را همکلام خود فرمودی

و محمد صلی الله علیه وآله را که درود خدا بر او و همه آل او باد حبیب خود گردانیدی

ای خدایی که به لقمان حکمت عطا کردی و سلیمان را آن ملک و سلطنت بخشیدی که پس از او هیچکس شایسته آن نبود

ای خدایی که ذو القرنین پیغمبر را بر پادشاهان جبار نصرت و فیروزی بخشیدی

ای خدایی که خضر پیغمبر را زندگی جاوید عطا کردی و برگرداندی برای یوشع بن نون آفتاب را پس از غروب

ای خدایی که قلب مادر موسی را علاقه مند ساختی (و به فرزندش در پیوستی) و پاک و مطهر داشتی رحم مریم دختر عمران را

و یحیی پسر زکریا را از گناه محفوظ داشتی و فرو نشاندی از موسی (نسبت به برادر و قومش) خشم را

ای خدایی که حضرت زکریا را به فرزندش یحیی بشارت دادی ای خدایی که برای اسماعیل به ذبح عظیم فدا فرستادی

ای خدایی که قربانی هابیل را پذیرفتی و لعن را برای قابیل مقرر داشتی

ای خدایی که لشکرها را برای فتح محمد صلی الله علیه و آله شکست دادی ای خدا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد

و بر جمیع پیغمبران و فرشتگان مقربت و بر جمیع اهل طاعتت

و از تو درخواست می کنم به هر چه هر یک از بندگانی که از آنها خوشنود بودی از تو درخواست کردند و اجابت آنها را بر خود حتم کردی

ای خدا ای خدا ای بخشنده ای بخشنده ای مهربان ای مهربان

ای صاحب جلال و بزرگواری ای صاحب جلال و بزرگواری ای صاحب جلال و بزرگواری

بآن (جلال و بزرگواریت) بآن بآن بآن بآن بآن بآن از تو درخواست می کنم به هر اسمی که خود را بآن اسم خواندی

و در یکی از کتب نازل فرمودی یا اسمی که آن را در علم غیبت برای خود مخصوص گردانیدی

و به بلند منزلتهای با عزت عرشت و به منتهای رحمت کتابت

و به آن کلماتی که اگر تمام اشجار زمین قلم شود و هفت دریا مداد گردد

کلمات خدا تمام نخواهد شد که خدا را مقام عزت و حکمت بی نهایت است

و از تو باز درخواست می کنم به نیکوترین نامهای تو که در کتاب آسمانی خود قرآن وصف کردی و فرمودی

و برای خداست نیکوترین نامها خدا را شما بندگان به آن نامها بخوانید

و باز فرمودی مرا بخوانید تا اجابت کنم و باز فرمودی ای پیغمبر هرگاه بندگان از تو بپرسند من بسیار به آنها نزدیکم و هرگاه مرا به دعا خوانند دعایشان را مستجاب می کنم

و باز فرمودی ای بندگان من که ظلم و اسراف بر نفس خود کردید از رحمت نامنتهای خدا

ناامید نباشید

که خدا البته جمیع گناهان را می آمرزد زیرا او بسیار آمرزنده و مهربان است

از تو درخواست می کنم ای خدای من و تو را به دعا می خوانم ای پروردگار من و به تو امیدوارم ای سید من و طمع دارم که دعای مرا اجابت کنی

ای مولای من چرا که خود وعده فرمودی و من چنانکه امر کردی دعا کردم پس تو هم با من آن کن که تو سزاوار آنی ای خدای کریم

و ستایش مخصوص پروردگار عالم است و درود خدا بر محمد (ص) و همه آل او باد.

دعای مظلم در حرم امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(پانزدهم از جمله اعمال این روضه منوره دعای مظلوم است بر ظالم یعنی سزاوار است از برای کسی که از ظلم ظالمی مضطر شده باشد این دعا را در آن حرم منور بخواند و دعا چنان است که شیخ الطائفه رحمه الله علیه در مصباح متهجد در اعمال جمعه ذکر نموده فرموده مستحب است دعای مظلوم را نزد قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام بخوانند و آن دعا این است

اللَّهُمَّ إِنِّی أَعْتَزُّ بِدِینِکَ وَ أَکْرُمُ بِهِدَایَتِکَ

وَ فُلَانٌ یُذِلُّنِی بِشَرِّهِ وَ یُهِینُنِی بِأَذِیَّتِهِ وَ یُعِیبُنِی بِوَلَاءِ أَوْلِیَائِکَ وَ یَبْهَتُنِی بِدَعْوَاهُ

وَ قَدْ جِئْتُ إِلَی مَوْضِعِ الدُّعَاءِ وَ ضَمَانِکَ الْإِجَابَهَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعِدْنِی عَلَیْهِ السَّاعَهَ السَّاعَهَ

پس خود را بر قبر بیندازد و بگوید

مَوْلَایَ إِمَامِی مَظْلُومٌ اسْتَعْدَی عَلَی ظَالِمِهِ النَّصْرَ النَّصْرَ

آنقدر مکرر کند النصر را تا نفس منقطع شود

ترجمه

خدایا من عزیز به دین تو شدم و گرامی به هدایت و رهبری تو گردیدم

و فلانی به بدی خود مرا خوار و به اذیت و آزار خود مرا اهانت نماید و بدوستی دوستانت مرا نکوهش نماید و به دعوای خود مرا مبهوت سازد

و بتحقیق من به مکان دعا آمده ام و تو ضمانت کردی اجابت دعا را

بار پروردگارا درود و رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بر سر او باز گردان مرا هم اینک هم اینک

ای مولای من امام من ستم رسیده بر ستمکارش شاکی است یاری فرما یاری

دعای مقاتل بن سلیمان

متن

ظ(هفتم شیخ کفعمی در بلد الامین دعائی از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده و فرموده این دعا را مقاتل بن سلیمان از آن حضرت روایت کرده و هم گفته هر که صد مرتبه آن را بخواند و دعایش مستجاب نگردد لعنت کند مقاتل را این است دعا

إِلَهِی کَیْفَ أَدْعُوکَ وَ أَنَا أَنَا وَ کَیْفَ أَقْطَعُ رَجَائِی مِنْکَ وَ أَنْتَ أَنْتَ

إِلَهِی إِذَا لَمْ أَسْأَلْکَ فَتُعْطِیَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی أَسْأَلُهُ فَیُعْطِینِی

إِلَهِی إِذَا لَمْ أَدْعُکَ (أَدْعُوکَ) فَتَسْتَجِیبَ لِی فَمَنْ ذَا الَّذِی أَدْعُوهُ فَیَسْتَجِیبُ لِی

إِلَهِی إِذَا لَمْ أَتَضَرَّعْ إِلَیْکَ فَتَرْحَمَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی أَتَضَرَّعُ إِلَیْهِ فَیَرْحَمُنِی

إِلَهِی فَکَمَا فَلَقْتَ الْبَحْرَ لِمُوسَی عَلَیْهِ السَّلاَمُ وَ نَجَّیْتَهُ

أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ أَنْ تُنَجِّیَنِی مِمَّا أَنَا فِیهِ وَ تُفَرِّجَ عَنِّی فَرَجاً عَاجِلاً غَیْرَ آجِلٍ بِفَضْلِکَ وَ رَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

خدایا چگونه تو را بخوانم در صورتی که من من (معصیت کار) هستم و چگونه امیدم را از تو قطع کنم در صورتی که تو تویی

خدایا هرگاه از تو درخواست نکردم تو به من عطا فرمایی پس کیست آنکه چون درخواست کنم عطا می کند

خدایا هرگاه تو را نخوانم باز حاجتم برآوری پس کیست آنکه هرگاه او را بخوانم حاجتم روا می گرداند

خدایا هرگاه زاری به درگاه تو نکرده ام باز به من ترحم می کنی پس کیست آنکه چون زاری کنم ترحم خواهد کرد

خدایا چنانکه دریا را برای موسی علیه السلام شکافتی و او را نجات دادی

پس از تو درخواست می کنم که درود فرستی بر محمد (ص) و آل او

و مرا هم از این حالی که در او هستم

نجات بخشی و به من فرج و گشایش عاجل عطا کنی به فضل و رحمت (نامنتهای) خود ای مهربانترین مهربانان.

دعای مکارم اخلاق در شب ۲۳ ماهه رمضان

متن

و دعای صحیفه کامله را بخوانید خصوصا دعای مکارم اخلاق و دعای توبه

دعای موسوم به حج در ماه رمضان

متن

شیخ کلینی در کافی روایت کرده از ابو بصیر که حضرت صادق علیه السلام در ماه رمضان این دعا را می خواند

اللَّهُمَّ إِنِّی بِکَ وَ مِنْکَ أَطْلُبُ حَاجَتِی

وَ مَنْ طَلَبَ حَاجَهً إِلَی النَّاسِ فَإِنِّی لاَ أَطْلُبُ حَاجَتِی إِلاَّ مِنْکَ وَحْدَکَ لاَ شَرِیکَ لَکَ

وَ أَسْأَلُکَ بِفَضْلِکَ وَ رِضْوَانِکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ

وَ أَنْ تَجْعَلَ لِی فِی عَامِی هَذَا إِلَی بَیْتِکَ الْحَرَامِ سَبِیلاً حِجَّهً مَبْرُورَهً مُتَقَبَّلَهً

زَاکِیَهً خَالِصَهً لَکَ تَقَرُّ بِهَا عَیْنِی وَ تَرْفَعُ بِهَا دَرَجَتِی

وَ تَرْزُقَنِی أَنْ أَغُضَّ بَصَرِی وَ أَنْ أَحْفَظَ فَرْجِی وَ أَنْ أَکُفَّ بِهَا عَنْ جَمِیعِ مَحَارِمِکَ

حَتَّی لاَ یَکُونَ شَیْ ءٌ آثَرَ عِنْدِی مِنْ طَاعَتِکَ وَ خَشْیَتِکَ وَ الْعَمَلِ بِمَا أَحْبَبْتَ وَ التَّرْکِ لِمَا کَرِهْتَ وَ نَهَیْتَ عَنْهُ

وَ اجْعَلْ ذَلِکَ فِی یُسْرٍ وَ یَسَارٍ وَ عَافِیَهٍ وَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَ

وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تَجْعَلَ وَفَاتِی قَتْلاً فِی سَبِیلِکَ تَحْتَ رَایَهِ نَبِیِّکَ مَعَ أَوْلِیَائِکَ

وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تَقْتُلَ بِی أَعْدَاءَکَ وَ أَعْدَاءَ رَسُولِکَ

وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُکْرِمَنِی بِهَوَانِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِکَ وَ لاَ تُهِنِّی بِکَرَامَهِ أَحَدٍ مِنْ أَوْلِیَائِکَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِی مَعَ الرَّسُولِ سَبِیلًا حَسْبِیَ اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ

مؤلف گوید که این دعا موسوم به دعای حج است سید در اقبال از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده خواندن آن را در شبهای ماه رمضان بعد از مغرب و کفعمی در بلد الامین گفته که مستحب است خواندن آن در هر روز از ماه رمضان و در

شب اول نیز و شیخ مفید در مقنعه برای خصوص شب اول نقل کرده بعد از نماز مغرب

ترجمه

خدایا من بوسیله تو و از لطف تو حاجتم را می طلبم

و هر کس از خلقت حاجت می طلبد

بطلبد من از غیر تو حاجت نمی طلبم تو یکتایی و شریک برای تو نیست

و درخواست می کنم به فضل تو و خشنودیت که درود فرستی بر محمد (ص) و اهل بیتش

و مرا امسال از حاجیان بیت الحرامت قرار دهی که حجشان نیکو و مقبول و پاکیزه

و خالص برای توست که به آن حج در قیامت دیده ام روشن و درجه ام رفیع گردد

و نیز روزیم گردان که چشم از حرام بپوشم و عفت خود حفظ گردانم و از جمیع آنچه حرام کرده ای خود را نگاه دارم

تا در عالم چیزی محبوب تر نزد من از طاعت و خشیت تو و عملی که محبوب توست و ترک آنچه ممنوع و ناپسند توست نباشد

و این کار را بر من سهل و آسان و راحت گردان و سهل عطا کن هر چه به من انعام فرمودی

و از تو ای خدا درخواست می کنم که وفات مرا کشته شدن در راه خود قرار دهی زیر پرچم دین پیغمبرت با اولیاء و دوستانت

و باز از تو می طلبم که به دست من دشمنانت را و دشمنان رسولت را به قتل رسانی

و از تو می طلبم که مرا گرامی کنی به خوار کردن هر که را از خلقت بخواهی و خوارم نگردانی به گرامی کردن احدی از اولیاء و دوستانت

بارالها مرا با رسولت همراه ساز خدا مرا کفایت است هر چه خواست خداست نیکو است.

دعای نافله عشا شب جمعه

متن

ه سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در شب جمعه در سجده آخر نافله شام هفت مرتبه این

دعا را بخواند چون فارغ شود آمرزیده شده باشد و اگر در هر شب چنین کند بهتر است و دعا این است

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُک بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَ اسْمِکَ الْعَظِیمِ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِی ذَنْبِیَ الْعَظِیم

ترجمه

بار خدایا از تو درخواست می کنم به حق ذات بزرگوارت و نام بزرگت

که بر محمد و آل محمد (ص) رحمت فرستی و از گناه بزرگ من درگذری.

دعای ندبه

متن

ظ(امر اول دعای ندبه است که مستحب است در چهار عید یعنی عید فطر و قربان و غدیر و روز جمعه بخوانند و آن دعا این است

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِیِّهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی مَا جَرَی بِهِ قَضَاؤُکَ فِی أَوْلِیَائِکَ الَّذِینَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِکَ وَ دِینِکَ

إِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِیلَ مَا عِنْدَکَ مِنَ النَّعِیمِ الْمُقِیمِ الَّذِی لاَ زَوَالَ لَهُ وَ لاَ اضْمِحْلاَلَ

بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَیْهِمُ الزُّهْدَ فِی دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْیَا الدَّنِیَّهِ وَ زُخْرُفِهَا وَ زِبْرِجِهَا فَشَرَطُوا لَکَ ذَلِکَ

وَ عَلِمْتَ مِنْهُمُ الْوَفَاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَ قَرَّبْتَهُمْ وَ قَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّکْرَ الْعَلِیَّ وَ الثَّنَاءَ الْجَلِیَ

وَ أَهْبَطْتَ عَلَیْهِمْ مَلاَئِکَتَکَ وَ کَرَّمْتَهُمْ بِوَحْیِکَ وَ رَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِکَ وَ جَعَلْتَهُمُ الذَّرِیعَهَ (الذَّرَائِعَ) إِلَیْکَ وَ الْوَسِیلَهَ إِلَی رِضْوَانِکَ

فَبَعْضٌ أَسْکَنْتَهُ جَنَّتَکَ إِلَی أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا

وَ بَعْضٌ حَمَلْتَهُ فِی فُلْکِکَ وَ نَجَّیْتَهُ وَ (مَعَ) مَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَکَهِ بِرَحْمَتِکَ

وَ بَعْضٌ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِکَ خَلِیلاً وَ سَأَلَکَ لِسَانَ صِدْقٍ فِی الْآخِرِینَ فَأَجَبْتَهُ

وَ جَعَلْتَ ذَلِکَ عَلِیّاً وَ بَعْضٌ کَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَهٍ تَکْلِیماً وَ جَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِیهِ رِدْءاً وَ وَزِیراً

وَ بَعْضٌ أَوْلَدْتَهُ مِنْ غَیْرِ أَبٍ وَ آتَیْتَهُ الْبَیِّنَاتِ وَ أَیَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

وَ كُلٌّ (وَ كُلاًّ) شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً وَ نَهَجْتَ لَهُ مِنْهَاجاً وَ تَخَيَّرْتَ لَهُ أَوْصِيَاءَ (أَوْصِيَاءَهُ)

مُسْتَحْفِظاً بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ (مُسْتَحْفَظاً بَعْدَ مُسْتَحْفَظٍ) مِنْ مُدَّهٍ إِلَى مُدَّهٍ إِقَامَهً لِدِينِكَ وَ حُجَّهً عَلَى عِبَادِكَ

وَ لِئَلَّا يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَ يَغْلِبَ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ

وَ لَا (لِئَلَّا) يَقُولَ أَحَدٌ

لَوْ لاَ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولاً مُنْذِراً وَ أَقَمْتَ لَنَا عَلَماً هَادِياً

فَنَتَّبِعَ آيَاتِکَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَ نَخْزَی

إِلَی أَنِ انْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَی حَبِيبِکَ وَ نَجِيبِکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

فَکَانَ کَمَا انْتَجَبْتَهُ سَيِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ وَ صَفْوَةَ مَنِ اصْطَفَيْتَهُ وَ أَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَيْتَهُ وَ أَکْرَمَ مَنِ اعْتَمَدْتَهُ

قَدَّمْتَهُ عَلَی أَنْبِيَائِکَ وَ بَعَثْتَهُ إِلَی الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِکَ وَ أَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَکَ وَ مَغَارِبَکَ

وَ سَخَّرْتَ لَهُ الْبُرَاقَ وَ عَرَجْتَ بِرُوحِهِ (بِهِ) إِلَی سَمَائِکَ وَ أَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا کَانَ وَ مَا يَکُونُ إِلَی انْقِضَاءِ خَلْقِکَ

ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَ حَفَفْتَهُ بِجَبْرَئِيلَ وَ مِيکَائِيلَ وَ الْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلاَئِکَتِکَ

وَ وَعَدْتَهُ أَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَی الدِّينِ کُلِّهِ وَ لَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ وَ ذَلِکَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مُبَوَّأَ صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ

وَ جَعَلْتَ لَهُ وَ لَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِی بِبَکَّهَ مُبَارَکاً وَ هُدًی لِلْعَالَمِينَ

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَ مَنْ دَخَلَهُ کَانَ آمِناً

وَ قُلْتَ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَکُمْ تَطْهِيراً

ثُمَّ جَعَلْتَ أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِی کِتَابِکَ

فَقُلْتَ قُلْ لاَ أَسْئَلُکُمْ عَلَيْهِ أَجْراً إِلاَّ الْمَوَدَّهَ فِی الْقُرْبَی وَ قُلْتَ مَا سَأَلْتُکُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَکُمْ

وَ قُلْتَ مَا أَسْئَلُکُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلاَّ مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَی رَبِّهِ سَبِيلاً

فَکَانُوا هُمُ السَّبِيلَ إِلَيْکَ وَ الْمَسْلَکَ إِلَی رِضْوَانِکَ

فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيَّهُ عَلِيَّ بْنَ أَبِی طَالِبٍ صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِمَا وَ آلِهِمَا هَادِياً

إِذْ کَانَ هُوَ الْمُنْذِرَ وَ لِکُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَ الْمَلَأُ أَمَامَهُ مَنْ کُنْتُ مَوْلاَهُ فَعَلِيٌّ مَوْلاَهُ

اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ انْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَ اخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ

وَ قَالَ مَنْ کُنْتُ أَنَا نَبِيَّهُ فَعَلِيٌّ أَمِيرُهُ وَ قَالَ أَنَا وَ عَلِيٌّ مِنْ شَجَرَهٍ وَاحِدَهٍ وَ

سَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرٍ شَتَّى

وَ أَحَلَّهُ مَحَلَّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مِنِّى بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلاَّ أَنَّهُ لاَ نَبِيَّ بَعْدِى

وَ زَوَّجَهُ ابْنَتَهُ سَيِّدَهَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ أَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا حَلَّ لَهُ وَ سَدَّ الْأَبْوَابَ إِلاَّ بَابَهُ

ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَ حِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَهُ الْعِلْمِ وَ عَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْمَدِينَهَ وَ الْحِكْمَهَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا

ثُمَّ قَالَ أَنْتَ أَخِى وَ وَصِيِّى وَ وَارِثِى لَحْمُكَ مِنْ لَحْمِى وَ دَمُكَ مِنْ دَمِى

وَ سِلْمُكَ سِلْمِى وَ حَرْبُكَ حَرْبِى وَ الْإِيمَانُ مُخَالِطٌ لَحْمَكَ وَ دَمَكَ كَمَا خَالَطَ لَحْمِى وَ دَمِى

وَ أَنْتَ غَداً عَلَى الْحَوْضِ خَلِيفَتِى وَ أَنْتَ تَقْضِى دَيْنِى وَ تُنْجِزُ عِدَاتِى

وَ شِيعَتُكَ عَلَى مَنَابِرَ مِنْ نُورٍ مُبْيَضَّهً وُجُوهُهُمْ حَوْلِى فِى الْجَنَّهِ وَ هُمْ جِيرَانِى

وَ لَوْ لاَ أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يُعْرَفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِى

وَ كَانَ بَعْدَهُ هُدًى مِنَ الضَّلاَلِ وَ نُوراً مِنَ الْعَمَى وَ حَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينَ وَ صِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ

لاَ يُسْبَقُ بِقَرَابَهٍ فِى رَحِمٍ وَ لاَ بِسَابِقَهٍ فِى دِينٍ وَ لاَ يُلْحَقُ فِى مَنْقَبَهٍ مِنْ مَنَاقِبِهِ

يَحْذُو حَذْوَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَ آلِهِمَا وَ يُقَاتِلُ عَلَى التَّأْوِيلِ وَ لاَ تَأْخُذُهُ فِى اللَّهِ لَوْمَهُ لاَئِمٍ

قَدْ وَتَرَ فِيهِ صَنَادِيدَ الْعَرَبِ وَ قَتَلَ أَبْطَالَهُمْ وَ نَاوَشَ (نَاهَشَ) ذُؤْبَانَهُمْ

فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَاداً بَدْرِيَّهً وَ خَيْبَرِيَّهً وَ حُنَيْنِيَّهً وَ غَيْرَهُنَّ فَأَضَبَّتْ (فَأَصَنَّتْ) (فَأَصَنَّ) عَلَى عَدَاوَتِهِ

وَ أَكَبَّتْ عَلَى مُنَابَذَتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَ الْقَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ

وَ لَمَّا قَضَى نَحْبَهُ وَ قَتَلَهُ أَشْقَى (الْأَشْقِيَاءِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ) الْآخِرِينَ يَتْبَعُ أَشْقَى الْأَوَّلِينَ

لَمْ يُمْتَثَلْ أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِى الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ

وَ الْأُمَّهُ مُصِرَّهٌ عَلَى مَقْتِهِ مُجْتَمِعَهٌ عَلَى قَطِيعَهِ رَحِمِهِ وَ إِقْصَاءِ وَلَدِهِ إِلاَّ الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفَى لِرِعَايَهِ الْحَقِّ فِيهِمْ

فَقُتِلَ

مَنْ قُتِلَ وَ سُبِیَ مَنْ سُبِیَ وَ أَقْصِیَ مَنْ أَقْصِیَ

وَ جَرَی الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا یُرْجَی لَهُ حُسْنُ الْمَثُوبَهِ إِذْ كَانَتِ الْأَرْضُ لِلَّهِ یُورِثُهَا مَنْ یَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ الْعَاقِبَهُ لِلْمُتَّقِینَ

وَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولاً وَ لَنْ یُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَ هُوَ الْعَزِیزُ الْحَكِیمُ

فَعَلَی الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِمَا وَ آلِهِمَا فَلْیَبْكِ الْبَاكُونَ

وَ إِیَّاهُمْ فَلْیَنْدُبِ النَّادِبُونَ وَ لِمِثْلِهِمْ فَلْتُذْرَفِ (فَلْتَدُرَّ) الدُّمُوعُ وَ لْیَصْرُخِ الصَّارِخُونَ وَ یَضِجُّ (یَضِجَّ) الضَّاجُّونَ وَ یَعِجُّ (یَعِجَّ) الْعَاجُّونَ

أَیْنَ الْحَسَنُ أَیْنَ الْحُسَیْنُ أَیْنَ أَبْنَاءُ الْحُسَیْنِ صَالِحٌ بَعْدَ صَالِحٍ وَ صَادِقٌ بَعْدَ صَادِقٍ

أَیْنَ السَّبِیلُ بَعْدَ السَّبِیلِ أَیْنَ الْخِیَرَهُ بَعْدَ الْخِیَرَهِ أَیْنَ الشُّمُوسُ الطَّالِعَهُ أَیْنَ الْأَقْمَارُ الْمُنِیرَهُ

أَیْنَ الْأَنْجُمُ الزَّاهِرَهُ أَیْنَ أَعْلاَمُ الدِّینِ وَ قَوَاعِدُ الْعِلْمِ أَیْنَ بَقِیَّهُ اللَّهِ الَّتِی لاَ تَخْلُو مِنَ الْعِتْرَهِ الْهَادِیَهِ

أَیْنَ الْمُعَدُّ لِقَطْعِ دَابِرِ الظَّلَمَهِ أَیْنَ الْمُنْتَظَرُ لِإِقَامَهِ الْأَمْتِ وَ الْعِوَجِ

أَیْنَ الْمُرْتَجَی لِإِزَالَهِ الْجَوْرِ وَ الْعُدْوَانِ أَیْنَ الْمُدَّخَرُ لِتَجْدِیدِ الْفَرَائِضِ وَ السُّنَنِ

أَیْنَ الْمُتَخَیَّرُ (الْمُتَّخَذُ) لِإِعَادَهِ الْمِلَّهِ وَ الشَّرِیعَهِ أَیْنَ الْمُؤَمَّلُ لِإِحْیَاءِ الْكِتَابِ وَ حُدُودِهِ

أَیْنَ مُحْیِی مَعَالِمِ الدِّینِ وَ أَهْلِهِ أَیْنَ قَاصِمُ شَوْكَهِ الْمُعْتَدِینَ أَیْنَ هَادِمُ أَبْنِیَهِ الشِّرْكِ وَ النِّفَاقِ

أَیْنَ مُبِیدُ أَهْلِ الْفُسُوقِ وَ الْعِصْیَانِ وَ الطُّغْیَانِ أَیْنَ حَاصِدُ فُرُوعِ الْغَیِّ وَ الشِّقَاقِ (النِّفَاقِ)

أَیْنَ طَامِسُ آثَارِ الزَّیْغِ وَ الْأَهْوَاءِ أَیْنَ قَاطِعُ حَبَائِلِ الْكِذْبِ (الْكَذِبِ) وَ الاِفْتِرَاءِ

أَیْنَ مُبِیدُ الْعُتَاهِ وَ الْمَرَدَهِ أَیْنَ مُسْتَأْصِلُ أَهْلِ الْعِنَادِ وَ التَّضْلِیلِ وَ الْإِلْحَادِ أَیْنَ مُعِزُّ الْأَوْلِیَاءِ وَ مُذِلُّ الْأَعْدَاءِ

أَیْنَ جَامِعُ الْكَلِمَهِ (الْكَلِمِ) عَلَی التَّقْوَی أَیْنَ بَابُ اللَّهِ الَّذِی مِنْهُ یُؤْتَی

أَیْنَ وَجْهُ اللَّهِ الَّذِی إِلَیْهِ یَتَوَجَّهُ الْأَوْلِیَاءُ أَیْنَ السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَیْنَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ

أَیْنَ صَاحِبُ یَوْمِ الْفَتْحِ وَ نَاشِرُ رَایَهِ الْهُدَی أَیْنَ مُؤَلِّفُ شَمْلِ الصَّلاَحِ وَ الرِّضَا

أَیْنَ الطَّالِبُ بِذُحُولِ الْأَنْبِیَاءِ وَ

أَبْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ أَيْنَ الطَّالِبُ (الْمُطَالِبُ) بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلاَءَ

أَيْنَ الْمَنْصُورُ عَلَى مَنِ اعْتَدَى عَلَيْهِ وَ افْتَرَى

أَيْنَ الْمُضْطَرُّ الَّذِی يُجَابُ إِذَا دَعَا أَيْنَ صَدْرُ الْخَلاَئِقِ (الْخَلاَئِفِ) ذُو الْبِرِّ وَ التَّقْوَى

أَيْنَ ابْنُ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَ ابْنُ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى وَ ابْنُ خَدِيجَةَ الْغَرَّاءِ وَ ابْنُ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى

بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی وَ نَفْسِی لَكَ الْوِقَاءُ وَ الْحِمَى يَا ابْنَ السَّادَهِ الْمُقَرَّبِينَ يَا ابْنَ النُّجَبَاءِ الْأَكْرَمِينَ

يَا ابْنَ الْهُدَاهِ الْمَهْدِيِّينَ (الْمُهْتَدِينَ) يَا ابْنَ الْخِيَرَهِ الْمُهَذَّبِينَ يَا ابْنَ الْغَطَارِفَهِ الْأَنْجَبِينَ

يَا ابْنَ الْأَطَائِبِ الْمُطَهَّرِينَ (الْمُسْتَظْهَرِينَ) يَا ابْنَ الْخَضَارِمَهِ الْمُنْتَجَبِينَ يَا ابْنَ الْقَمَاقِمَهِ الْأَكْرَمِينَ (الْأَكْبَرِينَ)

يَا ابْنَ الْبُدُورِ الْمُنِيرَهِ يَا ابْنَ السُّرُجِ الْمُضِيئَهِ يَا ابْنَ الشُّهُبِ الثَّاقِبَهِ يَا ابْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَهِ

يَا ابْنَ السُّبُلِ الْوَاضِحَهِ يَا ابْنَ الْأَعْلاَمِ اللاَّئِحَهِ يَا ابْنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَهِ يَا ابْنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَهِ

يَا ابْنَ الْمَعَالِمِ الْمَأْثُورَهِ يَا ابْنَ الْمُعْجِزَاتِ الْمَوْجُودَهِ يَا ابْنَ الدَّلاَئِلِ الْمَشْهُودَهِ (الْمَشْهُورَهِ)

يَا ابْنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا ابْنَ النَّبَإِ الْعَظِيمِ يَا ابْنَ مَنْ هُوَ فِی أُمِّ الْكِتَابِ لَدَى اللَّهِ عَلِيٌّ حَكِيمٌ

يَا ابْنَ الْآيَاتِ وَ الْبَيِّنَاتِ يَا ابْنَ الدَّلاَئِلِ الظَّاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ

يَا ابْنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَاتِ يَا ابْنَ النِّعَمِ السَّابِغَاتِ يَا ابْنَ طه وَ الْمُحْكَمَاتِ يَا ابْنَ يس وَ الذَّارِيَاتِ

يَا ابْنَ الطُّورِ وَ الْعَادِيَاتِ يَا ابْنَ مَنْ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى دُنُوّاً وَ اقْتِرَاباً مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى

لَيْتَ شِعْرِی أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوَى بَلْ أَيُّ أَرْضٍ تُقِلُّكَ أَوْ ثَرَى أَ بِرَضْوَى أَوْ غَيْرِهَا أَمْ ذِی طُوًى

عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَ لاَ تُرَى وَ لاَ أَسْمَعَ (أَسْمَعُ) لَكَ حَسِيساً وَ لاَ نَجْوَى

عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ تُحِيطَ بِكَ دُونِیَ (لاَ تُحِيطَ بِی دُونَكَ) الْبَلْوَى وَ لاَ يَنَالَكَ مِنِّی ضَجِيجٌ وَ لاَ شَكْوَى

بِنَفْسِی أَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ لَمْ يَخْلُ مِنَّا بِنَفْسِی أَنْتَ

مِنْ نَازِحٍ مَا نَزَحَ (يَنْزَحُ) عَنَّا

بِنَفْسِى أَنْتَ أُمْنِيَّهُ شَائِقٍ يَتَمَنَّى مِنْ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَهٍ ذَكَرَا فَحَنَّا بِنَفْسِى أَنْتَ مِنْ عَقِيدِ عِزٍّ لاَ يُسَامَى

بِنَفْسِى أَنْتَ مِنْ أَثِيلِ مَجْدٍ لاَ يُجَارَى (يُحَاذَى) بِنَفْسِى أَنْتَ مِنْ تِلاَدِ نِعَمٍ لاَ تُضَاهَى

بِنَفْسِى أَنْتَ مِنْ نَصِيفِ شَرَفٍ لاَ يُسَاوَى إِلَى مَتَى أَحَارُ (أَجْأَرُ) فِيكَ يَا مَوْلاَىَ

وَ إِلَى مَتَى وَ أَىَّ خِطَابٍ أَصِفُ فِيكَ وَ أَىَّ نَجْوَى عَزِيزٌ عَلَىَّ أَنْ أُجَابَ دُونَكَ وَ (أَوْ) أُنَاغَى

عَزِيزٌ عَلَىَّ أَنْ أَبْكِيَكَ وَ يَخْذُلَكَ الْوَرَى عَزِيزٌ عَلَىَّ أَنْ يَجْرِىَ عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى

هَلْ مِنْ مُعِينٍ فَأُطِيلَ مَعَهُ الْعَوِيلَ وَ الْبُكَاءَ هَلْ مِنْ جَزُوعٍ فَأُسَاعِدَ جَزَعَهُ إِذَا خَلاَ

هَلْ قَذِيَتْ عَيْنٌ فَسَاعَدَتْهَا عَيْنِى عَلَى الْقَذَى هَلْ إِلَيْكَ يَا ابْنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتُلْقَى

هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمُنَا مِنْكَ بِعِدَهٍ (بِغَدِهِ) فَنَحْظَى مَتَى نَرِدُ مَنَاهِلَكَ الرَّوِيَّهَ فَنَرْوَى

مَتَى نَنْتَقِعُ مِنْ عَذْبِ مَائِكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتَى نُغَادِيكَ وَ نُرَاوِحُكَ فَنَقِرَّ عَيْناً (فَتَقَرَّ عُيُونُنَا)

مَتَى تَرَانَا (وَ) نَرَاكَ وَ قَدْ نَشَرْتَ لِوَاءَ النَّصْرِ تُرَى

أَ تَرَانَا نَحُفُّ بِكَ وَ أَنْتَ تَؤُمُّ الْمَلَأَ وَ قَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلاً

وَ أَذَقْتَ أَعْدَاءَكَ هَوَاناً وَ عِقَاباً وَ أَبَرْتَ الْعُتَاهَ وَ جَحَدَهَ الْحَقِ

وَ قَطَعْتَ دَابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ وَ اجْتَثَثْتَ أُصُولَ الظَّالِمِينَ وَ نَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُرَبِ وَ الْبَلْوَى وَ إِلَيْكَ أَسْتَعْدِى فَعِنْدَكَ الْعَدْوَى وَ أَنْتَ رَبُّ الْآخِرَهِ وَ الدُّنْيَا (الْأُولَى)

فَأَغِثْ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ عُبَيْدَكَ الْمُبْتَلَى وَ أَرِهِ سَيِّدَهُ يَا شَدِيدَ الْقُوَى

وَ أَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسَى وَ الْجَوَى وَ بَرِّدْ غَلِيلَهُ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى وَ مَنْ إِلَيْهِ الرُّجْعَى وَ الْمُنْتَهَى

اللَّهُمَّ وَ نَحْنُ عَبِيدُكَ التَّائِقُونَ (الشَّائِقُونَ) إِلَى وَلِيِّكَ الْمُذَكِّرِ بِكَ

وَ بِنَبِيِّكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَهً وَ مَلاَذاً وَ أَقَمْتَهُ لَنَا قِوَاماً وَ مَعَاذاً وَ جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنَّا إِمَاماً

فَبَلِّغْهُ

مِنَّا تَحِيَّهً وَ سَلاَماً وَ زِدْنَا بِذَلِکَ یَا رَبِّ إِکْرَاماً وَ اجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنَا مُسْتَقَرّاً وَ مُقَاماً

وَ أَتْمِمْ نِعْمَتَکَ بِتَقْدِیمِکَ إِیَّاهُ أَمَامَنَا حَتَّی تُورِدَنَا جِنَانَکَ (جَنَّاتِکَ) وَ مُرَافَقَهَ الشُّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ جَدِّهِ (وَ) رَسُولِکَ السَّیِّدِ الْأَکْبَرِ

وَ عَلَی (عَلِیٍّ) أَبِیهِ السَّیِّدِ الْأَصْغَرِ وَ جَدَّتِهِ الصِّدِّیقَهِ الْکُبْرَی فَاطِمَهَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ

وَ عَلَی مَنِ اصْطَفَیْتَ مِنْ آبَائِهِ الْبَرَرَهِ وَ عَلَیْهِ

أَفْضَلَ وَ أَکْمَلَ وَ أَتَمَّ وَ أَدْوَمَ وَ أَکْثَرَ وَ أَوْفَرَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ أَصْفِیَائِکَ وَ خِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ

وَ صَلِّ عَلَیْهِ صَلاَهً لاَ غَایَهَ لِعَدَدِهَا وَ لاَ نِهَایَهَ لِمَدَدِهَا وَ لاَ نَفَادَ لِأَمَدِهَا

اللَّهُمَّ وَ أَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَ أَدْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَ أَدِلْ بِهِ أَوْلِیَاءَکَ وَ أَذْلِلْ بِهِ أَعْدَاءَکَ

وَ صِلِ اللَّهُمَّ بَیْنَنَا وَ بَیْنَهُ وُصْلَهً تُؤَدِّی إِلَی مُرَافَقَهِ سَلَفِهِ

وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ یَأْخُذُ بِحُجْزَتِهِمْ وَ یَمْکُثُ فِی ظِلِّهِمْ

وَ أَعِنَّا عَلَی تَأْدِیَهِ حُقُوقِهِ إِلَیْهِ وَ الاِجْتِهَادِ فِی طَاعَتِهِ وَ اجْتِنَابِ مَعْصِیَتِهِ وَ امْنُنْ عَلَیْنَا بِرِضَاهُ

وَ هَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَ رَحْمَتَهُ وَ دُعَاءَهُ وَ خَیْرَهُ مَا نَنَالُ بِهِ سَعَهً مِنْ رَحْمَتِکَ وَ فَوْزاً عِنْدَکَ

وَ اجْعَلْ صَلاَتَنَا بِهِ مَقْبُولَهً وَ ذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَهً وَ دُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَاباً

وَ اجْعَلْ أَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَهً وَ هُمُومَنَا بِهِ مَکْفِیَّهً وَ حَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِیَّهً

وَ أَقْبِلْ إِلَیْنَا بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَ اقْبَلْ تَقَرُّبَنَا إِلَیْکَ

وَ انْظُرْ إِلَیْنَا نَظْرَهً رَحِیمَهً نَسْتَکْمِلْ بِهَا الْکَرَامَهَ عِنْدَکَ

ثُمَّ لاَ تَصْرِفْهَا عَنَّا بِجُودِکَ وَ اسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ بِکَأْسِهِ وَ بِیَدِهِ

رَیّاً رَوِیّاً هَنِیئاً سَائِغاً لاَ ظَمَأَ بَعْدَهُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

پس نماز زیارت بجا می آوری بنحوی که گذشت و دعا می کنی به آنچه خواهی که به اجابت خواهد رسید إن

شاء الله

ترجمه

ستایش و سپاس مخصوص خداست که آفریننده جهان است و درود و تحیت کامل بر سید ما و پیغمبر خدا حضرت محمد مصطفی و آل اطهارش باد

پروردگارا تو را ستایش می کنم برای هر چه که در قضا و قدر تقدیر کردی بر خاصان و محبانت یعنی بر آنان که وجودشان رابرای حضرتت خالص و برای دینت مخصوص گردانیدی

چون بزرگ نعیم باقی و بی زوال ابدی را که نزد توست بر آنان اختیار کردی

بعد از آنکه زهد در مقامات و لذات و زیب و زیور دنیای دون را بر آنها شرط فرمودی آنها هم بر این شرط متعهد شدند

و تو هم می دانستی که به عهد خود وفا خواهند کرد پس آنان را مقبول و مقرب درگاه خود فرمودی و علو ذکر یعنی قرآن با بلندی نام و ثنای خاص و عام بر آنها از پیش عطا کردی

و آنها را واسطه (هدایت خلق به توحید و معرفت) و وسیله دخول بهشت رضوان و رحمت خود گردانیدی

پس بعضی از آنها را در بهشت منزل دادی تا هنگامی که او را از بهشت بیرون کردی

و برخی را در کشتی نشاندی و با هر کس ایمان آورده و در کشتی با او درآمده بود همه را از هلاکت به رحمت خود نجات دادی

و بعضی را به مقام خلت خود برگزیدی و درخواستش را که وی لسان صدق در امم آخر باشد اجابت کردی

و به مقام بلند رسانیدی و بعضی را از شجره طور با وی تکلم کردی و برادرش را

وزیر و معین وی گردانیدی

و بعضی را به غیر پدر تنها از مادر ایجاد کردی و به او معجزات عطا فرمودی و او را به روح قدس الهی مؤید داشتی

و همه آن پیمبران را شریعت و طریقه و آیینی عطا کردی و برای آنان وصی و جانشینی

برای آنکه یکی بعد از دیگری از مدتی تا مدت معین مستحفظ دین و نگهبان آیین و شریعت و حجت بر بندگان تو باشد قرار دادی

تا آنکه دین حق از قرارگاه خود خارج نشده و اهل باطل غلبه نکنند

و تا کسی نتواند گفت که ای خداچرا رسول بسوی ما نفرستادی که ما را از جانب تو به نصیحت ارشاد کند و چرا پیشوا نگماشتی

که ما از آیات و رسولانت پیروی کنیم پیش از آنکه به گمراهی و ذلت و خذلان در افتیم

لذا در هر دوری رسول فرستادی تا آنکه امر رسالت به حبیب گرامیت محمد صلی الله علیه و آله منتهی گردید

و او چنانکه تواش برسالت برگزیدی سید و بزرگ خلایق بود و خاصه پیمبرانی که برسالت انتخاب فرمودی و افضل از هر کس که برگزیده توست و گرامیتر از تمام رسلی که معتمد تو بودند

بدین جهت او را بر همه رسولانت مقدم داشتی و بر تمام بندگانت از جن و انس مبعوث گردانیدی و شرق و غرب عالمت را زیر قدم فرمان رسالتش گستردی

و براق را مسخر او فرمودی و روح پاک وی را بسوی آسمان خود بمعراج بردی و علم گذشته و آینده تا انقضاء خلقت را

به او به ودیعت سپردی

و آنگاه او را بواسطه رعب و ترس دشمن از او بر دشمنان مظفر و منصور گردانیدی و جبرئیل و میکائیل و دیگر فرشتگان با اسم و رسم و مقام را گرداگردش فرستادی

و به او فیروزی دینش را بر تمام ادیان عالم برغم مشرکان وعده فرمودی و این ظفر پس از آن بود که رسول اکرم (ص) را باز تو او را با فتح و ظفر به خانه کعبه مکان صدق اهل بیت باز گردانیدی

و برای او و اهل بیتش آن خانه مکه را اول بیت و نخستین خانه برای عبادت بندگان مقرر فرمودی و وسیله هدایت عالمیان گردانیدی

که آن خانه آیات و نشانهای آشکار ایمان و مقام ابراهیم خلیل بود و محل امن و امان بر هر کس که در آن داخل می شد

و درباره خاندان رسول فرمودی البته خدا از شما اهل بیت رسول هر رجس و ناپاکی را دور می سازد و کاملا پاک و مبرا می گرداند

آنگاه تو ای پروردگار در قرآنت اجر و مزد رسالت پیغمبرت صلی الله علیه و آله را محبت و دوستی امت نسبت به اهل بیت قرار دادی

آنجا که فرمودی بگو ای رسول ما که من از شما امت اجر رسالتی جزمحبت اقارب و خویشاوندانم نمی خواهم و باز فرمودی همان اجر رسالتی را که خواستم باز بنفع شما خواستم

و باز فرمودی بگو ای رسول ما من از شما امت اجر رسالتی نمی خواهم جز آنکه شما راه خدا را پیش گیرید

پس اهل بیت رسول طریق و رهبر بسوی

تواند و راه بهشت رضوان تواند

و هنگامی که دوران عمر پیغمبرت سپری گشت وصی و جانشین خود علی بن ابی طالب صلوات الله علیهما و آلهما را بهدایت امت برگماشت

و چون او منـذر و برای هر قوم هادی امت بود پس رسول اکرم (ص) در حالی که امت همه در پیش بودنـد فرمود هر کس که من پیشوا و دوست و ولی او بودم پس از من علی مولای او خواهد بود

بارالها دوست بدار هر که علی را دوست بدارد و دشـمن بدار هر که علی را دشمن بدارد و یاری کن هر که علی را یاری کند و خوار ساز هر که علی را خوار سازد

و باز فرمود هر کس من پیغمبر او هستم علی (ع) امیر و فرماندار اوست و باز فرمود من و علی هر دو شاخه های یک درختیم و سایرین از درختهای مختلفند

و پیغمبر (ص) علی (ع) را نسبت به خود به مقام هارون نسبت به موسی نشانید جز آنکه فرمود پس از من پیغمبری نیست

و بـاز رسول اکرم دختر گرامیش که سـیده زنـان عـالم است به علی تزویـج فرمود و باز حلال کرد بر علی آنچه بر خود پیغمبر حلال بود و باز تمام درهای منازل اصحاب را که بمسجد رسول باز بود بحکم خدا بست غیر در خانه علی

آنگاه رسول اسـرار علم و حکمتش را نزد علی ودیعه گـذاشت که فرمود من شـهر علمم و علی در آن شـهر علم است پس هر که بخواهد در این مدینه علم و حکمت وارد شود از درگاهش

باید وارد گردد

آنگاه فرمود تو برادر من و وصی من و وارث من هستی گوشت و خون تو گوشت و خون من است

صلح و جنگ با تو صلح و جنگ با من است و ایمان (به خدا و حقایق الهیه) چنان با گوشت و خون تو آمیخته شده که با گوشت و خون من آمیخته اند

و تو فردا جانشین من برحوض کوثر خواهی بود و پس از من تو اداء قرض من می کنی و وعده هایم را انجام خواهی داد

و شیعیان تو در قیامت بر کرسیهای نور با روی سفید در بهشت ابد گرداگرد من قرار گرفته اند و آنها در آنجا همسایه مننت

اگر تو یا علی بعد از من میان امتم نبودی اهل ایمان به مقام معرفت نمی رسیدند

و همانا علی بود که بعد از رسول اکرم امت را از ضلالت و گمراهی و کفر و نابینایی به مقام هدایت و بصیرت میرسانید او رشته محکم خدا و راه مستقیم حق برای امت است

هیچکس به قرابت با رسول (ص) بر او سبقت نیافته و در اسلام و ایمان بر او سبقت نگرفته و نه کسی به او در مناقب و اوصاف کمال خواهد رسید

تنها قدم بقدم از پی رسول اکرم علی راه پیمود که درود خدا بر هر دو و بر آل اطهارشان باد و علی است که بر تأویل جنگ میکند و در راه رضای خدا از ملامت و سرزنش بدگویان باک ندارد

و در راه خدا خونهای صنادید و گردنکشان عرب را بخاک ریخت و شجعان و پهلوانانشان را

به قتل رسانید و سرکشان را مطیع و منقاد کرد

و دلهایشان را پر از حقد و کینه از واقعه جنگ بدر و حنین و خیبر و غیره ساخت و در اثر آن کینه پنهانی در دشمن او قیام کردند

و به مبارزه و جنگ با او هجوم آوردند تا آنکه ناگزیر او هم با عهد شکنان امت و با ظالمان و ستمکاران و با خوارج مرتد از دین در نهروان بقتال برخاست

و چون نوبت اجلش فرا رسید و شقیترین خلق آخر عالم به پیروی شقیترین خلق اول

فرمان رسول اکرم صلی الله علیه و آله را امتثال نکردند و درباره هادیان خلق یکی بعد از دیگر

و امت همه کمر بر دشمنی آنها بسته و متفق شدند بر قطع رحم پیغمبر (ص) و دور کردن اولاد طاهرینش جز قلیلی از مؤمنان حقیقی که حق اولاد رسول را رعایت کردند

تا آنکه بظلم ستمکاران امت گروهی کشته و جمعی اسیر و فرقه ای دور از وطن شدند

و قلم قضا بر آنها جاری شد به چیزی که امید از آن حسن ثواب و پاداش نیکو است چون زمین ملک خداست و هر که از بندگان را بخواهد وارث ملک زمین خواهد کرد عاقبت نیک عالم با اهل تقوی است

و پروردگار ما از هر نقص و آلایش پاک و منزه است و وعده او قطعی و محقق الوقوع است و ابدا در وعده پروردگار خلاف نیست و در هر کار در کمال اقتدار و علم و حکمت است

پس باید بر پاکان اهل بیت پیغمبر و علی

صلی الله علیهما و آلهما گریه کنند

و بر آن مظلومان عالم نـدبه و افغان کننـد و برای مثل آن بزرگواران اشک از دیدگان بارند و ناله و زاری و ضـجه و شـیون از دل برکشند

که کجاست حسن بن علی کجاست حسـین بن علی کجایند فرزندان حسین آن پاکان عالم که هر یک بعد از دیگری رهبر راه خدا و برگزیده از خلق خدا بودند

کجا رفتند تابان خورشیدها و فروزان ماهها کجا رفتند درخشان ستارگان

کجا رفتند آن رهنمایان دین و ارکان علم و دانش کجاست حضرت بقیه الله که عالم خالی از عترت هادی امت نخواهد بود

کجاست آنکه برای برکنـدن ریشه ظالمان و سـتمگران عالم مهیا گردیـد کجاست آنکه منتظریم اختلاف و کـج رفتاریها را به راستی اصلاح کند

کجاست آنکه امید داریم اساس ظلم و عدوان را از عالم براندازد و کجاست آنکه برای تجدید فرایض و سنن ذخیره است

کجاست آنکه برای برگردانیدن ملت و شریعت مقدس اسلام اختیار گردیده کجاست آنکه آرزومندیم کتاب آسمانی قرآن و حدود آن را احیا سازد

کجاست آنکه دین و ایمان و اهل ایمان را زنـده گرداند کجاست آنکه شوکت سـتمکاران را درهم می شـکند کجاست آنکه بنا و سازمانهای شرک و نفاق را ویران می کند

کجاست آنکه اهل فسق و عصیان و ظلم و طغیان را نابود می گرداند کجاست آنکه نهال گمراهی و دشمنی و عناد را از زمین بر می کند

کجاست آنکه آثار اندیشه باطل و هواهای نفسانی را محو و نابود می سازد کجاست آنکه حبل و دسیسه های دروغ و افتراء را از

ریشه قطع خواهد کرد

کجاست آنکه متکبران سرکش عالم را هلاک و نابود می گرداند کجاست آنکه مردم ملحد معاند با حق را و گمراه کننده خلق را ریشه کن خواهد کرد کجاست آنکه دوستان خدا را عزیز و دشمنان خدا را ذلیل خواهد کرد

کجاست آنکه مردم را بر وحدت کلمه تقوی و دین مجتمع می سازد کجاست باب اللهی که از آن درگاه وارد میشوند

کجاست آن وجه اللهی که دوستان خدا بسوی او روی آورند کجاست آن وسیله حق که بین آسمان و زمین پیوسته است

کجاست صاحب روز فتح و برافرازنده پرچم هدایت در جهانیان کجاست آنکه پریشانیهای خلق را اصلاح و دلها را خشنود می سازد

کجاست آنکه از ظلم و ستم امت بر پیغمبران و اولاد پیغمبران دادخواهی می کند کجاست آنکه از خون شهید کربلا انتقام خواهد کشید

کجاست آنکه خدا بر متعدیان و مفتریان و ستمکارانش او را مظفر و منصور می گرداند

کجاست آنکه دعای خلق پریشان و مضطر را اجابت می کند کجاست امام قائم و صدر نشین عالم دارای نیکوکاری و تقوی

کجاست فرزند پیغمبر محمد مصطفی (ص) و فرزند علی مرتضی و فرزند خدیجه بلند مقام و فرزند فاطمه زهرا بزرگترین زنان عالم

پدر و مادرم فدای تو و جانم نگهدار و حامی ذات پاک تو باد ای فرزند بزرگان مقربان خدا ای فرزند اصیل و شریف و بزرگوارترین اهل عالم

ای فرزند هادیان هدایت یافته ای فرزند بهترین مردان مهذب ای فرزندمهتران شرافتمندان خلق

ای فرزند نیکوترین پاکان عالم ای فرزند جوانمردان برگزیدگان ای فرزند مهتر گرامی تران

ای فرزند تابان ماهها و فروزان چراغها و درخشان ستارگان

ای فرزند راههای روشن خدا ای فرزند نشانهای آشکار حق ای فرزند علوم کامل الهی ای فرزند سنن و قوانین معروف آسمانی

ای فرزند معالم و آثار ایمان که مذکور است ای فرزند معجزات محقق و موجود ای فرزند راهنمایان محقق و مشهود خلق

ای فرزند صراط مستقیم خدا ای فرزند نبأ عظیم ای فرزند کسی که در ام الکتاب نزد خدا علی و حکیم است

ای فرزند آیات مبینات ای فرزند ادله روشن حق ای فرزند برهانهای واضح و آشکار خدا

ای فرزند حجتهای بالغه الهی ای فرزند نعمتهای عام الهی ای فرزند طه و محکمات قرآن و یاسین و ذاریات

ای فرزند سوره طور و عادیات ای فرزند مقام ختمی مرتبت (ص) که نسبت به حضرت علی اعلای الهی مقربترین مقام است

کاش می دانستم که کجا دلها به ظهور تو قرار و آرام خواهد یافت آیا به کدام سرزمین اقامت داری آیا به زمین رضوا یا غیر آن یا به دیار ذو طوی متمکن گردیده ای

بسیار سخت است بر من که خلق را همه ببینم و تو را نبینم و هیچ از تو صدایی حتی آهسته هم به گوش من نرسد

بسیار سخت است بر من بواسطه فراق تو نزدیک من رنج و بلوی احاطه کند و ناله زار من به حضرتت نرسد - و شکوه به تو نتوانم

به جانم قسم که تو آن حقیقت پنهانی که دور از ما نیستی به جانم قسم که تو آن شخص جدا از مایی

که ابدا جدا نیستی

به جانم قسم که تو همان آرزوی قلبی و مشتاق الیه مرد و زن اهل ایمانی که هر دلی از یادت ناله شوق می زند به جانم قسم که تو از سرشت عزتی که بر شما هیچکس برتری نخواهد یافت

و رکن اصیل مجد و شرافت هستید که هیچکس همانند شما نخواهد گردید به جانم قسم که تو از آن نعمتهای خاص خدایی که مثل و مانند نخواهد داشت

به جانم قسم که تو از آن خاندان عدالت و شرفی که احدی برابری با شما نتواند کرد ای مولای من تا کی در شما حیران و سرگردان باشم

تا به کی و به چگونه خطابی درباره تو توصیف کنم و چگونه راز دل گویم ای مولای من بر من بسی سخت است و مشکل که پاسخ از غیر تو یابم

سخت و مشکل است بر من که بگریم از تو و خلق تو را واگذارند سخت و مشکل است بر من که بر تو دون دیگری این جریان پیش آمد

آیا کسی هست که مرا یاری کند تا بسی ناله فراق و فریاد و فغان طولانی از دل برکشم کسی هست که جزع و زاری کند

آیا چشمی می گرید تا چشم من هم با او مساعدت کند و زار زار بگرید ای پسر پیغمبر آیا بسوی تو راه ملاقاتی هست

آیا امروز به فردایی می رسد که به دیدار جمالت محظوظ شویم آیا کی شود که بر جویبارهای رحمت درآییم و سیراب شویم

کی شود که از چشمه آب زلال تو ما بهره مند شویم

که عطش ما طولانی گشت کی شود که ما با تو صبح و شام کنیم تا چشم ما به جمالت روشن شود

کی شود که تو ما را و ما تو را ببینیم هنگامی که پرچم نصرت و فیروزی در عالم برافراشته ای

آیا خواهی دید که ما به گرد تو حلقه زده و تو با سپاه تمام روی زمین را پر از عدل و داد کرده باشی

و دشمنانت را کیفر خواری و عقاب بچشانی و سرکشان و کافران و منکران خدا را نابود گردانی

و ریشه متکبران عالم و ستمکاران جهان را از بیخ برکنی و ما با خاطر شاد به الحمد لله رب العالمین لب برگشاییم

ای خدا تو برطرف کننده غم و اندوه دلهایی من از تو داد دل می خواهم که تویی دادخواه و تو خدای دنیا و آخرتی

باری به داد ما برس ای فریادرس فریادخواهان بندگان ضعیف بلا و ستم رسیده را دریاب و سید او را برای او ظاهر گردان ای خدای بسیار مقتدر و توانا

لطف کن و ما را بظهورش از غم و اندوه و سوز دل برهان و حرارت قلب ما را فرو نشان ای خدایی که بر عرش استقرار ازلی داری و رجوع همه عالم بسوی توست و منتهی بحضرت توست

ای خدا ما بندگان حقیرت مشتاق ظهور ولی توایم که او یادآور تو

و رسول توست تو او را آفریده ای برای عصمت و نگاهداری و پناه دین و ایمان ما و او را برانگیخته ای تا قوام و حافظ و پناه خلق باشد و او را برای

اهل ایمان از ما بندگانت پیشوا قرار دادی

پس تو از ما بآن حضرت سلام و تحیت برسان و بدین واسطه مزید کرامت ما گردان و مقام آن حضرت را مقام و منزل شیعیان قرار ده

و بواسطه پیشوایی او بر ما نعمتت را تمام گردان تا آن بزرگوار به هدایتش ما را در بهشتهای تو داخل سازد و با شهیدان راه تو و دوستان خاص تو رفیق گرداند

ای خدا درود فرست بر محمد و آل محمد و باز هم درود فرست بر محمد جد امام زمان که رسول تو و سید و بزرگترین پیغمبران است

و بر علی جد دیگرش که سید سلحشور حمله ور در راه جهاد توست و بر جده او صدیقه کبری فاطمه دختر حضرت محمد (ص)

و بر آنان که تو برگزیدی از پدران نیکوکار او بر همه آنان و بر او

بهتر و کاملتر و پیوسته و دائمی و بیشترو وافرترین درود و رحمتی فرست که بر احدی از برگزیدگان و نیکان خلقت چنین رحمتی کامل عطا کردی

و باز رحمت و درود فرست بر او رحمتی که شمارش بی حد و انبساطش بی انتها باشد و زمانش بی پایان باشد

ای خدا و بواسطه وجود آن حضرت دین حق را پاینده دار و اهل باطل را محو و نابود ساز و دوستانت را با آن حضرت هدایت فرما و دشمنانت را بواسطه او ذلیل و خوار گردان

و ای خدای منان ما و او را پیوند و اتصالی کامل ده که منتهی شود به رفاقت ما با پدرانش

و ما را

از آن کسان قرار ده که چنگ به دامان آن بزرگواران زده است و در سایه آنان زیست می کند

و ما را بر اداء حقوق آن حضرتش و جهد و کوشش در طاعتش و دوری از عصیانش یاری فرما و بر ما به رضا و خشنودی آن حضرت منت گذار

و رأفت و مهربانی و دعاء خیر و برکت وجود مقدسش را به ما موهبت فرما تا بدین واسطه ما به رحمت واسعه و فوز سعادت نزد تو نایل شویم

و بواسطه آن حضرت نماز ما را مقبول و گناهان ما را آمرزیده و دعای ما را مستجاب ساز

و روزیهای ما را بواسطه او وسیع و هم و غم ما را برطرف و حاجتهای ما را برآورده گردان

و بر ما به وجه کریم اقبال و توجه فرما و تقرب و توسل ما را بسوی خود بپذیر

و بر ما به رحمت و لطف نظر فرما تا ما بدان نظر لطف کرامت نزد تو را به حد کمال رسانیم

آنگاه دیگر هرگز نظر لطف را از ما به کرمت باز مگیر و ما را از حوض کوثر جدش پیغمبر صلی الله علیه و آله به کاسه او و به دست او سیراب کن

سیرابی کامل گوارایی خوش که بعد از آن سیراب شدن دیگر تشنه نشویم ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای نماز جعفر طیار

متن

ظ(شیخ کلینی از ابو سعید مدائنی روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام به من فرمود آیا تعلیم نکنم ترا چیزی که بگویی آن را در نماز جعفر گفتم بلی تعلیم فرما فرمود چون در

سجده آخر چهار رکعت نماز رسیدی و از تسبیحات فارغ شدی بگو

سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَ الْوَقَارَ

سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَ تَكَرَّمَ بِهِ

سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِی التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ

سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَیْ ءٍ عِلْمُهُ

سُبْحَانَ ذِی الْمَنِّ وَ النِّعَمِ سُبْحَانَ ذِی الْقُدْرَهِ وَ الْكَرَمِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ وَ مُنْتَهَی الرَّحْمَهِ مِنْ كِتَابِکَ

وَ اسْمِکَ الْأَعْظَمِ وَ كَلِمَاتِکَ التَّامَّهِ الَّتِی تَمَّتْ صِدْقاً وَ عَدْلاً

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ افْعَلْ بِی كَذَا وَ كَذَا

بجای این کلمه حاجات خود را بخواهد شیخ و سید از مفضل بن عمر روایت کرده اند که گفت دیدم روزی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را که نماز جعفر بجا آوردند پس دستها را بلند کردند و این دعا خواندند

يَا رَبِّ يَا رَبِ

به قدری که یک نفس وفا کند

يَا رَبَّاهْ يَا رَبَّاهْ

به قدر یک نفس

رَبِّ رَبِ

باز به قدر یک نفس

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

باز به قدر یک نفس

يَا حَيُّ يَا حَیُ

به قدر یک نفس

یَا رَحِیمُ یَا رَحِیمُ

باز به قدر یک نفس

یَا رَحْمَانُ یَا رَحْمَانُ

هفت مرتبه

یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

هفت مرتبه

پس خواندند

اللَّهُمَّ إِنِّی أَفْتَتِحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِکَ وَ أَنْطِقُ بِالثَّنَاءِ عَلَیْکَ وَ أُمَجِّدُکَ وَ لاَ غَایَهَ لِمَدْحِکَ

وَ أُثْنِی عَلَیْکَ وَ مَنْ یَبْلُغُ غَایَهَ ثَنَائِکَ وَ أَمَدَ مَجْدِکَ وَ أَنَّی لِخَلِیقَتِکَ کُنْهُ مَعْرِفَهِ مَجْدِکَ

وَ أَیَّ زَمَنٍ لَمْ تَکُنْ مَمْدُوحاً بِفَضْلِکَ مَوْصُوفاً بِمَجْدِکَ عَوَّاداً عَلَی الْمُذْنِبِینَ بِحِلْمِکَ

تَخَلَّفَ سُکَّانُ أَرْضِکَ عَنْ طَاعَتِکَ فَکُنْتَ عَلَیْهِمْ عَطُوفاً بِجُودِکَ جَوَاداً بِفَضْلِکَ عَوَّاداً بِکَرَمِکَ

یَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلاَلِ وَ الْإِکْرَامِ

پس حضرت فرمود که ای مفضل هر گاه تو را حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن و این دعا را بخوان و حوائج خود را از خدا طلب

کن که برآورده می شود ان شاء الله تعالی

ترجمه

منزه است خدایی که لباس عزت و وقار در بر اوست

منزه است خدایی که به بزرگی خود بر ما کرم و احسان می فرماید

منزه است خدایی که تسبیح روا نیست مگر برای او

منزه است خدایی که علمش به هر چیز محیط است

منزه است خدای صاحب نعمت و منت منزه است خدای صاحب قدرت و مکرمت

خدایا از تو درخواست میکنم به عهدهای عزت عرش تو (که اسرار علم توست) و منتهای رحمت کتاب تو (که حقایق توحید و معرفت است)

و به اسم اعظم تو و به کلمات تام و کامل تو (که انبیاء و اولیاء تواند) که از جهت صدق و راستی و عدالت به حد کمال رسید

که بر محمد (ص) و آل محمد (ع) درود فرستی و حاجتهای مرا برآوری.

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

خدایا من به حسن ستایش تو افتتاح سخن می کنم و زبان به ثنای تو می گشایم و مجد و بزرگواری تو را مدح می گویم در صورتی که مدح و ثنای تو را حد و نهایت نیست

و کیست که به منتهای مجد و ثنای تو تواند رسید و مخلوق تو را کجا یارای آنکه به کنه معرفت و مجد و بزرگی تو رسد

چه زمانی بوده که تو ممدوح به فضل و احسان موصوف به مجد و کرامت نبوده ای تو بر گنهکاران به حلم و بردباری بسیار احسان کنی

و هر چه ساکنان زمین

از اطاعتت سرپیچی کنند باز تو بر آنها از لطف مهربان خواهی بود و به فضل و احسان بخشش خواهی کرد و به کرم عطا خواهی فرمود

ای که به جز تو خدایی نیست که نعمت بخشنده و صاحب جلال و کرامتی.

دعای وَ أُفَوِّضُ أَمْرِی إِلَی اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِیرٌ

متن

یخ ابن فهد در عده الداعی از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده که هر که بگوید در عقب نماز صبح این کلام را حاجتی طلب نکند مگر آنکه آسان شود برای او و کفایت کند حق تعالی آنچه را که مهم او است

بِسْمِ اللَّهِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ أُفَوِّضُ أَمْرِی إِلَی اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِیرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَیِّئَاتِ مَا مَکَرُوا

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَکَ إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَ نَجَّیْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَ کَذَلِکَ نُنْجِی الْمُؤْمِنِینَ

حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ یَمْسَسْهُمْ سُوءٌ

مَا شَاءَ اللَّهُ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ

مَا شَاءَ اللَّهُ لاَ مَا شَاءَ النَّاسُ

مَا شَاءَ اللَّهُ وَ إِنْ کَرِهَ النَّاسُ

حَسْبِیَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِینَ حَسْبِیَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِینَ

حَسْبِیَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِینَ حَسْبِیَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِینَ

حَسْبِی مَنْ هُوَ حَسْبِی حَسْبِی مَنْ لَمْ یَزَلْ حَسْبِی

حَسْبِی مَنْ کَانَ مُذْ کُنْتُ لَمْ یَزَلْ حَسْبِی حَسْبِیَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ

عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیم

ترجمه

به نام خدا و درود خدا بر محمد و آل او

و کار خود را به خدا می گذارم که او به حال بندگان بصیر است پس خدا حفظ کرد هر بدی را که مکر دشمنان بر انگیزد

و خدایی جز تو ای ذات یکتا نیست پاک و منزهی تو و من از ستمکارانم

پس ما دعای او را مستجاب کردیم و او را از دریای غم نجات دادیم و اینچنین مؤمنان را نجات خواهیم داد

خدا ما را کافی است و او بهترین وکیل است به نعمت خدا و فضل خدا چنان

برخوردار شوند که دیگر هیچ بدی به آنها نرسد

آنچه خدا خواست می شود و هیچ قدرت و توانایی جز قدرت خدا نیست

آنچه خدا خواست می شود نه آنچه مردم بخواهند

آنچه خدا خواست می شود هر چند مردم نخواهند

خدای رب العالمین مرا کافی از دیگران است خدای آفریننده عالم مرا کافی از خلق است

خدای روزی دهنده مرا کافی از روزی خواران است خدایی که پروردگار عالم است مرا کافی از دیگران است

کافی است آنکه مرا کافی است کافی است آنکه همیشه مرا کافی است

کافی است آنکه تا بوده ام و هستم مرا کافی است مرا خدای یکتایی که جز او خدایی نیست

بر او توکل کرده ام و اوست پروردگار عرش با عظمت.

دعای هر روز ماه صفر

متن

ظ(فصل هشتم در ماه صفر است بدان که این ماه معروف به نحوست است و برای رفع نحوست هیچ چیز بهتر از تصدق و ادعیه و استعاذات وارده نیست

و اگر کسی خواهد که محفوظ ماند از بلاهای نازله در این ماه در هر روز ده مرتبه بخواند چنانکه محدث فیض و غیره فرموده

یَا شَدِيدَ الْقُوَى وَ يَا شَدِيدَ الْمِحَالِ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ

ذَلَّتْ بِعَظَمَتِكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ فَاكْفِنِي شَرَّ خَلْقِكَ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ

يَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَ نَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَ كَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِين

ترجمه

ای سخت نیرو و ای سخت گیر ای با عزت ای عزیز ای با عزت

از بزرگیت تمام خلقت در پیشگاه تو خوار است پس شر خلقت را از من کفایت فرما ای احسان کننده ای نیکوکار ای نعمت

بخش ای عطا ده

ای کـه نیسـت معبـود حقی جز تـو منزهی تـو بـدرستی که من از ظالمـانم پس اجـابت کردیم برایش و نجـاتش دادیم از غم و همچنین نجات دهیم مؤمنان را

و رحمت خدای بر محمد و آل پاک و پاکیزه اش.

دعای هر شب دهه ی آخر ماه رمضان

متن

ظ(سید بـن طـاوس در اقبـال از ابن ابی عمیر از مرازم نقـل کرده که حضـرت صـادق علیه السـلام در هر شب از دهه آخر می خواند

اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْمُنْزَلِ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِی أُنْزِلَ فِیهِ الْقُرْءَانُ هُدًی لِلنَّاسِ وَ بَیِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَی وَ الْفُرْقَانِ

فَعَظَّمْتَ حُرْمَهَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا أَنْزَلْتَ فِیهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَ خَصَصْتَهُ بِلَیْلَهِ الْقَدْرِ وَ جَعَلْتَهَا خَیْراً مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

اللَّهُمَّ وَ هَذِهِ أَیَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدِ انْقَضَتْ وَ لَیَالِیهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ

وَ قَدْ صِرْتُ یَا إِلَهِی مِنْهُ إِلَی مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّی وَ أَحْصَی لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ

فَأَسْأَلُکَ بِمَا سَأَلَکَ بِهِ مَلاَئِکَتُکَ الْمُقَرَّبُونَ وَ أَنْبِیَاؤُکَ الْمُرْسَلُونَ وَ عِبَادُکَ الصَّالِحُونَ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَفُکَّ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ وَ تُدْخِلَنِی الْجَنَّهَ بِرَحْمَتِکَ

وَ أَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِعَفْوِکَ وَ کَرَمِکَ وَ تَتَقَبَّلَ تَقَرُّبِی وَ تَسْتَجِیبَ دُعَائِی

وَ تَمُنَّ عَلَیَّ (إِلَیَّ) بِالْأَمْنِ یَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ کُلِّ هَوْلٍ أَعْدَدْتَهُ لِیَوْمِ الْقِیَامَهِ

إِلَهِی وَ أَعُوذُ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَ بِجَلاَلِکَ الْعَظِیمِ أَنْ یَنْقَضِیَ أَیَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ لَیَالِیهِ

وَ لَکَ قِبَلِی تَبِعَهٌ أَوْ ذَنْبٌ تُؤَاخِذُنِی بِهِ أَوْ خَطِیئَهٌ تُرِیدُ أَنْ تَقْتَصَّهَا مِنِّی لَمْ

تَغْفِرْهَا لِی

سَیِّدِی سَیِّدِی سَیِّدِی أَسْأَلُکَ یَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ إِذْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

إِنْ کُنْتَ رَضِیتَ عَنِّی فِی هَذَا الشَّهْرِ فَازْدَدْ عَنِّی رِضًا وَ إِنْ لَمْ تَکُنْ رَضِیتَ عَنِّی فَمِنَ الْآنَ فَارْضَ عَنِّی

یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ یَا اللَّهُ یَا أَحَدُ یَا صَمَدُ

یَا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ

و بسیار بگو

یَا مُلَیِّنَ الْحَدِیدِ لِدَاوُدَ عَلَیْهِ السَّلاَمُ یَا کَاشِفَ الضُّرِّ وَ الْکُرَبِ الْعِظَامِ عَنْ أَیُّوبَ عَلَیْهِ السَّلاَمُ

أَیْ مُفَرِّجَ هَمِّ یَعْقُوبَ عَلَیْهِ السَّلاَمُ أَیْ مُنَفِّسَ غَمِّ یُوسُفَ عَلَیْهِ السَّلاَمُ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ کَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ

وَ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لاَ تَفْعَلْ بِی مَا أَنَا أَهْلُه

ترجمه

ای خدا تو که در کتاب آسمانی خود فرمودی ماه رمضان ماهی است که قرآن برای هدایت مردم و حجت و برهان و فرق میان حق و باطل نازل گردید

پس احترام این ماه را بواسطه نزول قرآن به عظمتت یاد کردی و شب قدر را به آن مخصوص فرمودی و مقام آن شب را بهتر از هزار ماه قرار دادی

ای خدا اینک روزهای ماه رمضان منقضی می شود و شبهای آن در می گذرد

و حال مرا چگونه در این ماه گذشت تو بهتر از من می دانی و به شمار اعمالم از همه خلق آگاه تری

پس من از تو درخواست می کنم به آنچه ملائکه مقرب و پیمبران مرسل و بندگان شایسته تو از تو درخواست کردند

که بر محمد و آل محمد رحمت فرستی و مرا هم گردن از زنجیر آتش دوزخ برهان و به بهشت رحمتت به کرم داخل گردان

و بر من به عفو و کرمت تفضل فرما و تقرب و توسلم را به درگاهت بپذیر و دعایم را مستجاب کن

و در آن روز سخت بر خوف و هراس قیامت مرا از هول وحشت که در آن روز سخت بر بدکاران مهیا ساخته ای منت گذار و ایمن گردان

و من به ذات بزرگوارت و به جلال عظمتت پناه می برم که روز و شبهای ماه مبارک بگذرد

و هنوز بر من از عصیانت جرم و گناهی باقی باشد که مرا به آن گناه مؤاخذه کنی یا خطایی کرده باشم که نبخشی و خواهی که از من انتقام آن کشی

ای سید و مولای من ای آقای من از تو ای خدایی که جز تو در عالم هستی خدایی نیست

مسئلت می کنم به حق اینکه یگانه و بی شریکی که اگر در این ماه از من راضی شده ای بر رضا و خوشنودیت بیفزا و اگر تا حال از من راضی نشده ای پس همین ساعت از من راضی شو

ای مهربانترین مهربانان عالم ای خدا ای ذات یکتا ای غنی بالذات

ای آنکه نه فرزند کسی و نه کس فرزند تو و نه مثل و مانند توست.

ای خدایی که آهن را به دست داود علیه السلام نرم کردی ای آنکه درد و رنجهای عظیم را از ایوب علیه السلام برطرف کردی

ای نشاط بخش دل اندوهناک یعقوب علیه السلام ای شاد کن خاطر غمگین یوسف علیه السلام

بر محمد و آلش جمیعا رحمت فرست بدان رحمت که شایسته اعطای توست

و با من آن کن که

تو را شایسته است نه آنچه مرا سزاوار است.

دعای هر شب ماه رمضان

متن

ظ(نهم سید روایت کرده که هر که این دعا را بخواند در هر شب ماه رمضان آمرزیده شود گناهان چهل سال او

اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِی أَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْآنَ وَ افْتَرَضْتَ عَلَی عِبَادِکَ فِیهِ الصِّیَامَ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ ارْزُقْنِی حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرَامِ فِی عَامِی هَذَا وَ فِی کُلِّ عَامٍ وَ اغْفِرْ لِی تِلْکَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ

فَإِنَّهُ لاَ یَغْفِرُهَا غَیْرُکَ یَا رَحْمَانُ یَا عَلاَّم

ترجمه

ای خدا ای رب ماه رمضان که در این ماه قرآن را نازل کردی و بر بندگانت واجب فرمودی روزه را

درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا حج بیت الحرامت را در این سال و در همه سال نصیب گردان و آن گناهان بزرگ مرا بیامرز

که آن گناهان را جز تو کسی ای خدا بخشنده دانا نمی آمرزد.

دعای هنگام غسل رورز جمعه

متن

ظ(غسل جمعه کند و آن از سنتهای مؤکده است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که یا علی در هر جمعه غسل کن اگر چه باید که قوت روز خود را بفروشی و آب بخری و غسل کنی و گرسنه بمانی زیرا که هیچ سنتی بزرگتر از این نیست

و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در روز جمعه غسل کند و این دعا بخواند

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ

برای او طهارتی باشد تا جمعه آینده یعنی از گناهان پاک شود یا اعمال او با طهارت معنوی و مقبول واقع شود

و احوط آن است که تا ممکن شود غسل جمعه را ترک نکنند و وقت آن (غسل جمعه) بعد از طلوع فجر است تا زوال آفتاب و هر چه به زوال نزدیک شود بهتر است

ترجمه

گواهی می دهم که خدایی جز ذات یگانه پروردگار بی انباز نیست و گواهی می دهم که محمد بنده (خاص) او و پیغامبر اوست

بار خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد

و مرا از توبه کنندگان و پاکان بگردان

دعای يَا بَاطِناً فِي ظُهُورِهِ

متن

ظ(هفتم بخواند این دعا را که در اقبال است

يَا بَاطِناً فِي ظُهُورِهِ وَ يَا ظَاهِراً فِي بُطُونِهِ وَ يَا بَاطِناً لَيْسَ يَخْفَى

وَ يَا ظَاهِراً لَيْسَ يُرَى يَا مَوْصُوفاً لاَ يَبْلُغُ بِكَيْنُونَتِهِ مَوْصُوفٌ وَ لاَ حَدٌّ مَحْدُودٌ

وَ يَا غَائِباً (غَائِبُ) غَيْرَ مَفْقُودٍ وَ يَا شَاهِداً (شَاهِدُ) غَيْرَ مَشْهُودٍ

يُطْلَبُ فَيُصَابُ وَ لاَ يَخْلُو (لَمْ يَخْلُ) مِنْهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ وَ مَا بَيْنَهُمَا طُرْفَهَ (طَرْفَهَ) عَيْنٍ

لاَ يُدْرَكُ بِكَيْفٍ (بِكَيْفَ) وَ لاَ يُؤَيَّنُ بِأَيْنٍ (بِأَيْنَ) وَ لاَ بِحَيْثٍ (بِحَيْثُ)

أَنْتَ نُورُ النُّورِ وَ رَبُّ الْأَرْبَابِ أَحَطْتَ بِجَمِيعِ الْأُمُورِ

سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْ ءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَ لاَ هَكَذَا غَيْرُهُ

پس دعا می کنی به آنچه بخواهی

ترجمه

ای خـدایی که در عین پیـدایی پنهانی و ای که در عین پنهانی پیـدایی ای خـدایی که از چشم ظاهر نهانی و از دیـده دل پنهان نیستی

و ای پیدای نادیدنی ای آنکه هیچ حد و تعریف و مدح و توصیف به کینونت ذات و کنه حقیقت او نخواهد رسید

ای غایب از نظر که همیشه حاضری و ای حاضری که به چشم مشاهده نخواهی شد

هر که تو را طلبید به تو خواهد رسید و هیچ آسمان و زمین و ما بین زمین و آسمان یک لحظه جایی از تو خالی نیست

و حیثیت علم و ادراک تو را کیفیت نیست و مکان و جایگاه و جهت برای تو نخواهد بود

تو نور نورها و شاه شاهان عالمی علمت به تمام امور عالم محیط است

منزه خدایی که مثل و مانندش در ملک هستی نیست و شنوا و بیناست منزه خدایی که

او بدین اوصاف است و جز او هیچکس بدین اوصاف نیست.

دعای یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

متن

بگو نیز به همان حال سه مرتبه (بگیر ریش خود را بدست راست و کف دست چپ را بگشا بجانب آسمان)

يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْحَمْنِي وَ أَجِرْنِي مِنَ النَّار

ترجمه

ای صاحب جلالت و کرامت رحمت فرست بر محمد و آل محمد و رحم کن بر من و پناه ده مرا از آتش

دعای يَا ذَا الَّذِي كَانَ قَبْلَ كُلِّ شَيْ ءٍ

متن

ظ(ششم شیخ مفید در کتاب مقنعه روایت کرده از ثقه جلیل علی بن مهزیار از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که مستحب است آنکه بسیار بگویی در هر وقت از شب و روز ماه رمضان از اول ماه تا آخر

يَا ذَا الَّذِي كَانَ قَبْلَ كُلِّ شَيْ ءٍ ثُمَّ خَلَقَ كُلَّ شَيْ ءٍ ثُمَّ يَبْقَى وَ يَفْنَى كُلُّ شَيْ ءٍ

يَا ذَا الَّذِي لَيسَ كَمِثْلِهِ شَيْ ءٌ وَ يَا ذَا الَّذِي لَيسَ فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَ لاَ فِي الْأَرَضِينَ السُّفْلَى

وَ لاَ فَوْقَهُنَّ وَ لاَ تَحْتَهُنَّ وَ لاَ بَيْنَهُنَّ إِلَهٌ يُعْبَدُ غَيْرُهُ

لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لاَ يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهِ إِلاَّ أَنْتَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلاَةً لاَ يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا إِلاَّ أَنْت

ترجمه

ای آنکه پیش از هر چیز بوده سپس هر چیز را آفرید و او باقی است و هر چیز فانی شود

ای آنکه بمانند او چیزی نیست ای آنکه در آسمانهای بلند و نه در زمینهای پست

و نه بالای آنها و نه در زیر آنها و نه در میان آنها معبود به حقی که پرستش شود جز او نیست

حمد مر تر است آن سپاس که جز تو کس نتواند آن را شمرد پس درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد درودی که جز تو کس نتواند آن را شمرد.

دعای یَا عَلِیُّ یَا عَظِیمُ

متن

می خوانی عقب نمازهای فریضه

یَا عَلِیُّ یَا عَظِیمُ یَا غَفُورُ یَا رَحِیمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِیمُ

الَّذِی لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْ ءٌ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ

وَ هَذَا شَهْرٌ عَظَّمْتَهُ وَ کَرَّمْتَهُ وَ شَرَّفْتَهُ وَ فَضَّلْتَهُ عَلَی الشُّهُورِ

وَ هُوَ الشَّهْرُ الَّذِی فَرَضْتَ صِیَامَهُ عَلَیَّ وَ هُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ

الَّذِی أَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْآنَ هُدًی لِلنَّاسِ وَ بَیِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَی وَ الْفُرْقَانِ

وَ جَعَلْتَ فِیهِ لَیْلَهَ الْقَدْرِ وَ جَعَلْتَهَا خَیْراً مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

فَیَا ذَا الْمَنِّ وَ لاَ یُمَنُّ عَلَیْکَ مُنَّ عَلَیَّ بِفَکَاکِ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ

فِیمَنْ تَمُنُّ عَلَیْهِ وَ أَدْخِلْنِی الْجَنَّهَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

ای خدای بلند مقام ای بزرگوار ای آمرزنده ای مهربان تویی خدای بزرگ

که هیچ مثل و مانندی ندارد و به گفتار و کردار خلق شنوا و بیناست

و این ماه است که مقامش را عظیم کردی و کرامت و شرافت و فضیلتش بر سایر ماهها دادی

و این ماه است که روزه اش بر من واجب گردانیدی و این ماه رمضان است

که در آن قرآن را نازل فرمودی برای راهنمایی مردم و روشن کردن راه هدایت و جدا نمودن حق از باطل

و شب قدر را در این ماه مقرر داشتی که آن شب بر هزار ماه برتری دادی

پس ای خدایی که بر همه منت داری و هیچکس بر تو منت ندارد بر من منت گزار در میان آن همه بندگانت که منت گزارده ای و از آتش دوزخ نجات بخش

و به بهشت ابدت داخل گردان به حق رحمت بی پایانت ای مهربانترین مهربانان عالم.

دعای یَا عِمَادَ مَنْ لاَ عِمَادَ لَهُ

متن

ظ(سوم شیخ کفعمی در بلد الامین دعایی مروی از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده که هر ملهوف و مکروب و محزون و گرفتار و ترسانی بخواند آن را حق تعالی او را فرج کرامت فرماید و آن دعا این است

یَا عِمَادَ مَنْ لاَ عِمَادَ لَهُ وَ یَا ذُخْرَ مَنْ لاَ ذُخْرَ لَهُ وَ یَا سَنَدَ مَنْ لاَ سَنَدَ لَهُ

وَ یَا حِرْزَ مَنْ لاَ حِرْزَ لَهُ وَ یَا غِیَاثَ مَنْ لاَ غِیَاثَ لَهُ

وَ یَا کَنْزَ مَنْ لاَ کَنْزَ لَهُ وَ یَا عِزَّ مَنْ لاَ عِزَّ لَهُ

یَا کَرِیمَ الْعَفْوِ یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ یَا عَوْنَ الضُّعَفَاءِ یَا کَنْزَ الْفُقَرَاءِ یَا عَظِیمَ الرَّجَاءِ

یَا

مُنْقِذَ الْغَرْقَی یَا مُنْجِیَ الْهَلْکَی یَا مُحْسِنُ یَا مُجْمِلُ یَا مُنْعِمُ یَا مُفْضِلُ

أَنْتَ الَّذِی سَجَدَ لَکَ سَوَادُ اللَّیْلِ وَ نُورُ النَّهَارِ وَ ضَوْءُ الْقَمَرِ وَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَ حَفِیفُ الشَّجَرِ وَ دَوِیُّ الْمَاءِ

یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَکَ لاَ شَرِیکَ لَکَ یَا رَبَّاهْ یَا اللَّهُ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

پس بطلب هر چه حاجت داری

ترجمه

ای اعتماد بیچارگان ای ذخیره بینوایان ای نگهبان بیچارگان

ای نگهدار افتادگان ای پناه بی پناهان

و ای گنج آنکه جز تو گنجی ندارد و ای عزت آنکه جز تو وسیله عزت ندارد

ای عفو کننده با بزرگواری ای در گذرنده به نیکویی ای یاور ناتوانان ای گنج فقیران ای مایه امید بزرگ

ای نجات دهنده غرق شدگان ای رهاننده به هلاکت رسیدگان ای احسان کننده ای نیکو کار ای با فضل و کرم به خلق

تویی خدایی که ظلمت شب و روشنی روز و نور ماه و شعاع خورشید و صدای درختان و جنبش و زمزمه آبها همه ذکر سجده توست

ای خدا ای خدا ای خدا جز تو خدایی نیست تو یگانه و یکتایی و شریک نداری ای پروردگار ما ای خدا

درود فرست بر محمد و آل محمد و با من آن کن که لایق توست

دعای یَا مَنْ أَرْجُوهُ لِکُلِّ خَیْر

متن

ظ(هشتم سید بن طاوس روایت کرده از محمد بن ذکوان که معروف به سجاد است برای آنکه آنقدر سجده کرد و گریست در سجود که نابینا شد گفت عرض کردم به حضرت صادق علیه السلام فدای تو شوم این ماه رجب است تعلیم بنما مرا دعایی در آن که حق تعالی مرا به آن نفع بخشد حضرت فرمود بنویس بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ

بگو در هر روز از رجب در صبح و شام در عقب نمازهای روز و شب

يَا مَنْ أَرْجُوهُ لِكَلِّ خَيْرٍ وَ آمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ (مِنْ) كُلِّ شَرٍّ

يَا مَنْ يُعْطِي الْكَثِيرَ بِالْقَلِيلِ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَأَلَهُ

يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَ مَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ تَحَنُّناً

مِنْهُ وَ رَحْمَهً

أَعْطِنِی بِمَسْأَلَتِی إِیَّاکَ جَمِیعَ خَیْرِ الدُّنْیَا وَ جَمِیعَ خَیْرِ الْآخِرَهِ

وَ اصْرِفْ عَنِّی بِمَسْأَلَتِی إِیَّاکَ جَمِیعَ شَرِّ الدُّنْیَا وَ (جَمِیعَ) شَرِّ الْآخِرَهِ

فَإِنَّهُ غَیْرُ مَنْقُوصٍ مَا أَعْطَیْتَ وَ زِدْنِی مِنْ فَضْلِکَ یَا کَرِیمُ

راوی گفت پس گرفت حضرت محاسن شریف خود را در پنجه چپ خود و خواند این دعا را به حال التجا و تضرع به حرکت دادن انگشت سبابه دست راست پس گفت بعد از این

یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ یَا ذَا النَّعْمَاءِ وَ الْجُودِ یَا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ حَرِّمْ شَیْبَتِی عَلَی النَّار

ترجمه

ای خدایی که از او امید هر خیر و احسان دارم و نزد هر شری از خشم او ایمنی می جویم

ای آنکه عطا می کنی بسیار را به کم ای آنکه هر که سؤال کند عطا می کنی

ای آنکه به هر که سؤال نکند و تو را هم نشناسد باز از لطف و رحمتت عطا می کنی

عطا فرما مرا که از تو درخواست می کنم جمیع خوبیهای دنیا و جمیع خوبیهای آخرت را

و دفع فرما از من به درخواستم از تو جمیع شرور دنیا و آخرت را

زیرا عطای تو بی نقص است و از فضل و کرمت بهره من بیفزای ای خدای کریم

ای صاحب جلال و بزرگواری ای صاحب نعمتها و جود ای صاحب عطا و کرم به کرمت محاسنم را بر آتش دوزخ حرام گردان.

دعای یستشیر

متن

ظ(دعای معروف به یستشیر سید بن طاوس در مهج الدعوات از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله این دعا را تعلیم من نمود و امر کرد مرا که برای هر شدت و رخا این دعا را بخوانم و تعلیم نمایم به خلیفه بعد از خود و ترک ننمایم این دعا را تا حق تعالی را ملاقات نمایم و فرمود که یا علی هر صبح و شام این دعا را بخوان که گنجی است از گنجهای عرش الهی پس ابی بن کعب التماس کرد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت این دعا

را بیان فرماید حضرت بعضی از ثواب بسیار آن را فرمود هر که طالب است رجوع

به کتاب مهج نماید و دعا این است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ

الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْمُدَبِّرُ بِلاَ وَزِيرٍ وَ لاَ خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ يَسْتَشِيرُ

الْأَوَّلُ غَيْرُ مَوْصُوفٍ (مَصْرُوفٍ) وَ الْبَاقِى بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِيمُ الرُّبُوبِيَّهِ

نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِينَ (الْأَرْضِ) وَ فَاطِرُهُمَا وَ مُبْتَدِعُهُمَا بِغَيْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا وَ فَتَقَهُمَا فَتْقاً

فَقَامَتِ السَّمَاوَاتُ طَائِعَاتٍ بِأَمْرِهِ وَ اسْتَقَرَّتِ الْأَرَضُونَ بِأَوْتَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ

ثُمَّ عَلاَ رَبُّنَا فِى السَّمَاوَاتِ الْعُلَى الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى

لَهُ مَا فِى السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِى الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ مَا تَحْتَ الثَّرَى

فَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَ لاَ وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ

وَ لاَ مُعِزَّ لِمَنْ أَذْلَلْتَ وَ لاَ مُذِلَّ لِمَنْ أَعْزَزْتَ وَ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَ لاَ مُعْطِىَ لِمَا مَنَعْتَ

وَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ كُنْتَ إِذْ لَمْ تَكُنْ سَمَاءٌ مَبْنِيَّهٌ وَ لاَ أَرْضٌ مَدْحِيَّهٌ

وَ لاَ شَمْسٌ مُضِيئَهٌ وَ لاَ لَيْلٌ مُظْلِمٌ وَ لاَ نَهَارٌ مُضِى ءٌ

وَ لاَ بَحْرٌ لُجِّيٌّ وَ لاَ جَبَلٌ رَاسٍ وَ لاَ نَجْمٌ سَارٍ وَ لاَ قَمَرٌ مُنِيرٌ

وَ لاَ رِيحٌ تَهُبُّ وَ لاَ سَحَابٌ يَسْكُبُ وَ لاَ بَرْقٌ يَلْمَعُ وَ لاَ رَعْدٌ يُسَبِّحُ

وَ لاَ رُوحٌ تَنَفَّسُ وَ لاَ طَائِرٌ يَطِيرُ وَ لاَ نَارٌ تَتَوَقَّدُ وَ لاَ مَاءٌ يَطَّرِدُ

كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَىْ ءٍ وَ كَوَّنْتَ كُلَّ شَىْ ءٍ وَ قَدَرْتَ عَلَى كُلِّ شَىْ ءٍ وَ ابْتَدَعْتَ كُلَّ شَىْ ءٍ

وَ أَغْنَيْتَ وَ أَفْقَرْتَ وَ أَمَتَّ وَ أَحْيَيْتَ وَ أَضْحَكْتَ وَ أَبْكَيْتَ

وَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ فَتَبَارَكْتَ يَا اللَّهُ وَ تَعَالَيْتَ

أَنْتَ اللَّهُ الَّذِى لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْخَلاَّقُ الْمُعِينُ (الْعَلِيمُ)

أَمْرُكَ غَالِبٌ وَ عِلْمُكَ نَافِذٌ وَ كَيْدُكَ غَرِيبٌ وَ وَعْدُكَ صَادِقٌ

وَ قَوْلُكَ حَقٌّ وَ حُكْمُكَ عَدْلٌ وَ كَلاَمُكَ هُدًى وَ وَحْيُكَ نُورٌ وَ

رَحْمَتُکَ وَاسِعَهٌ

وَ عَفْوُکَ عَظِیمٌ وَ فَضْلُکَ کَثِیرٌ وَ عَطَاؤُکَ جَزِیلٌ وَ حَبْلُکَ مَتِینٌ

وَ إِمْکَانُکَ عَتِیدٌ وَ جَارُکَ عَزِیزٌ وَ بَأْسُکَ شَدِیدٌ وَ مَکْرُکَ مَکِیدٌ

أَنْتَ یَا رَبِّ مَوْضِعُ کُلِّ شَکْوَی (وَ) حَاضِرُ کُلِّ مَلَإٍ وَ شَاهِدُ کُلِّ نَجْوَی

مُنْتَهَی کُلِّ حَاجَهٍ مُفَرِّجُ کُلِّ حُزْنٍ (حَزِینٍ) غِنَی کُلِّ مِسْکِینٍ حِصْنُ کُلِّ هَارِبٍ

أَمَانُ کُلِّ خَائِفٍ حِرْزُ الضُّعَفَاءِ کَنْزُ الْفُقَرَاءِ مُفَرِّجُ الْغَمَّاءِ

مُعِینُ الصَّالِحِینَ ذَلِکَ اللَّهُ رَبُّنَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ تَکْفِی مِنْ عِبَادِکَ مَنْ تَوَکَّلَ عَلَیْکَ

وَ أَنْتَ جَارُ مَنْ لاَذَ بِکَ وَ تَضَرَّعَ إِلَیْکَ عِصْمَهُ مَنِ اعْتَصَمَ بِکَ نَاصِرُ مَنِ انْتَصَرَ بِکَ

تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنِ اسْتَغْفَرَکَ جَبَّارُ الْجَبَابِرَهِ عَظِیمُ الْعُظَمَاءِ

کَبِیرُ الْکُبَرَاءِ سَیِّدُ السَّادَاتِ مَوْلَی الْمَوَالِی صَرِیخُ الْمُسْتَصْرِخِینَ

مُنَفِّسٌ عَنِ الْمَکْرُوبِینَ مُجِیبُ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّینَ

أَسْمَعُ السَّامِعِینَ أَبْصَرُ النَّاظِرِینَ أَحْکَمُ الْحَاکِمِینَ

أَسْرَعُ الْحَاسِبِینَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ خَیْرُ الْغَافِرِینَ

قَاضِی حَوَائِجِ الْمُؤْمِنِینَ مُغِیثُ الصَّالِحِینَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِینَ

أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ أَنْتَ الْمَالِکُ وَ أَنَا الْمَمْلُوکُ

وَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ

وَ أَنْتَ الْمُعْطِی وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ وَ أَنَا الْبَخِیلُ

وَ أَنْتَ الْقَوِیُّ وَ أَنَا الضَّعِیفُ وَ أَنْتَ الْعَزِیزُ وَ أَنَا الذَّلِیلُ وَ أَنْتَ الْغَنِیُّ وَ أَنَا الْفَقِیرُ

وَ أَنْتَ السَّیِّدُ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الْغَافِرُ وَ أَنَا الْمُسِی ءُ

وَ أَنْتَ الْعَالِمُ وَ أَنَا الْجَاهِلُ وَ أَنْتَ الْحَلِیمُ وَ أَنَا الْعَجُولُ وَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنَا الْمَرْحُومُ

وَ أَنْتَ الْمُعَافِی وَ أَنَا الْمُبْتَلَی وَ أَنْتَ الْمُجِیبُ وَ أَنَا الْمُضْطَرُّ

وَ أَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْمُعْطِی عِبَادَکَ بِلاَ سُؤَالٍ

وَ أَشْهَدُ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُتَفَرِّدُ الصَّمَدُ الْفَرْدُ وَ إِلَیْکَ الْمَصِیرُ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ

وَ اغْفِرْ لِی ذُنُوبِی وَ اسْتُرْ

عَلَيَّ عُيُوبِي وَ افْتَحْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ رِزْقاً وَاسِعاً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيم

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ستایش مخصوص خدای یکتاست که هیچ خدایی نیست جز او

که پادشاه ابدی عالم است بی وزیر و معاون و بی مشورت با بندگان تدبیر نظم جهان کند

اول است در وجود و ذاتش به وصف در نیاید وجودش پس از فنای مخلوقات باقی ابدی است شأن ربوبیتش عظیم

نور حقیقی و مبدع و آفریننده زمینها و آسمانهاست این کاخ با عظمت را آفریده و بی ستون بر پا داشت و همه را از یکدیگرجدا گردانید

که آسمانها به طاعتش قیام کردند و زمینها با کوههای عظیم آن به روی آب به فرمانش آرام گرفتند

پس آنگاه (بندگان بدانند که) مقام بلند پروردگار ما در آسمانهای بلند بر عرش با عظمت (وجود) محیط است

که هر چه در آسمانها و در زمین است و بین آنها در زیر کره خاک همه ملک اوست

باری ای خدا من (بنده ضعیف) گواهی می دهم که تنها تویی خدایی که نیست بالا برنده ای بآنچه پائین آوری و نیست فرود آرنده ای بآنچه تو بالا بری

و نیست عزیز کننده ای بر آنکه خوارش کنی و نیست خوار کننده ای بر آنکه عزیزش کنی و نیست مانعی بر آنچه تو عطا کنی و نیست عطا کنی بر آنچه تو مانع شوی

و تویی یکتا خدایی که هیچ غیر تو خدایی نیست تو بودی هنگامی که نه آسمانی

برپا بود و نه زمینی گسترده بود

و نه خورشیدی درخشان بود و نه شبی تار و نه روزی روشن وجود داشت

و نه دریایی مواج و نه کوهی استوار و نه ستارگانی گردان و نه ماهی تابان

و نه بادی وزنده و نه ابری ریزنده و نه برقی درخشنده و نه رعدی غرنده موجود بود

و نه روحی که تنفس کند و نه مرغی که پرواز کند و نه آتشی که فروزان گردد و نه آبی که جاری شود در عالم بود

تو پیش از همه موجودات بودی که تمام اشیاء را تو ایجاد کردی و بقدرت ازلی بر همه ممکنات قادر هستی و کلیه حقایق موجودات را تو بدون سابقه ابداع نمودی

تو خلق را غنی کنی و فقیر گردانی و بمیرانی و زنده سازی و خندان کنی و گریان سازی

تویی که بر عرش وجود عالم محیطی بس بزرگواری تو ای خدا و برتر (از درک عقل و اندیشه)

تویی خدای یکتایی که هیچ خدایی جز تو نیست که آفریننده و یاری کننده خلقی

امر تو بر همه غالب و علمت نافذ است مکر و تدبیرت بی نظیر است و وعده ات صدق

و سخنت حق است حکم تو عدل و داد و کلامت هدایت و ارشاد است وحی تو نور (علم و معرفت) است و رحمتت (بر عموم خلق) واسع است

و عفو و بخششت بزرگ و فضل و احسانت بسیار و عطایت بی شمار و رشته وسیله تو بسی محکم است

و تمکین و مددت برای خلق مهیاست آنکه در پناه تو

با عزت است و قهر و انتقامت سخت است مکر و مؤاخذه ات از اهل مکر شدید است

تویی ای پروردگار من مرجع شکوه های خلق در هر جمع تو حاضر و ناظری و بر هر سر پنهانی بصیر و آگاهی

درگاه تو مرجع هر حاجت است و تو رافع هر غم و اندوهی غنا و دارایی هر فقیری پناه هر گریخته

و ایمنی بخش هر دل ترسانی نگهدار ضعیفانی و گنج فقیرانی نشاط بخش غمگینانی

یار و یاور نیکوکارانی چنین خدایی است پروردگار ما که غیر از او خدایی نیست تو کفایت می کنی امور هر بنده را که بر تو توکل کند

و پناهی آنکس را که به تو پناهنده شود و به درگاهت زاری کند و نگهبانی آنکس را که در حفظ و امان تو درآید یار و یاور آنکس را که از تو یاری طلبد

در می گذری از گناه هرکه به درگاهت توبه و استغفار کند تو مسلط و قاهر بر تمام جباران عالمی و بزرگ بزرگان

و سر سرکردگان سید اعاظم و مولای اکارم ملک وجودی تو فریادرس فریادخواهانی

و شاد کن دلهای غمگینان و مستجاب کننده دعای بیچارگان مضطر

شنواترین شنوندگان و بیناترین بینایان و عادلترین حاکمان

و سریعترین حسابگران و مهربانترین مهربانان و بهترین بخشندگان

و بر آرنده حاجات اهل ایمان و فریادرس نیکان و صالحان تویی خدای یکتا که جز تو خدای پروردگار عالمیان نخواهد بود

تو خالق (بزرگی) و من مخلوق (ضعیف) توام تو مالکی و من مملوک توام

تو پروردگار و من بنده توام تو روزی بخش

و من روزی خور توام

تو عطابخش و من فقیر سائل توام تو با جود و کرمی و من لئیم و بخیل

تو خدای قوی و من بنده ضعیفم تو خدای عزیزی و من بنده ذلیل تو خدای بی نیازی و من بنده نیازمند

تو سید منی و من عبد توام تو بخشنده و من گنهکار

تو دانایی و من نادان تو بردباری و من عجول تو ترحم کننده ای و من رحمت شده

تو عافیت بخشی و من مبتلی و دردمند تو بر آرنده حاجت بیچارگانی و من مضطر و بیچاره

و من گواهی می دهم که تنها تویی خدای یکتا و هیچ خدایی نیست غیر از تو که به بندگان بدون سؤال عطا می کنی

و گواهی می دهم که تویی خدای یگانه یکتای متفرد غنی فرد و بازگشت (همه خلایق) بسوی توست

و درود خدا بر محمد (ص) و اهل بیت او که همه پاکیزگان و پاکان عالمند

و از گناهان من درگذر و عیبهایم بپوشان و از جانب خود در رحمت و رزق وسیعت به رویم بگشا ای مهربانترین مهربانان عالم

و ستایش مختص پروردگار عالم است و خدای ما را کفایت است و نیکو وکیلی است و هیچ قوت و توانایی کسی را جز به خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود.

دعای۱۱ صحیفه- دعاؤه بِخَوَاتِمِ الْخَیْر

متن

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِخَوَاتِمِ الْخَيْرِ

يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ وَ يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ وَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ اشْغَلْ قُلُوبَنَا بِذِكْرِكَ عَنْ كُلِّ ذِكْرٍ وَ أَلْسِنَتَنَا بِشُكْرِكَ عَنْ كُلِّ شُكْرٍ وَ جَوَارِحَنَا بِطَاعَتِكَ

عَنْ كُلِّ طَاعَهٍ

فَإِنْ قَدَّرْتَ لَنَا فَرَاغاً مِنْ شُغْلٍ فَاجْعَلْهُ فَرَاغَ سَلاَمَهٍ لاَ تُدْرِكُنَا فِيهِ تَبِعَهٌ وَ لاَ تَلْحَقُنَا فِيهِ سَأْمَهٌ

حَتَّى يَنْصَرِفَ عَنَّا كُتَّابُ السَّيِّئَاتِ بِصَحِيفَهٍ خَالِيَهٍ مِنْ ذِكْرِ سَيِّئَاتِنَا وَ يَتَوَلَّى كُتَّابُ الْحَسَنَاتِ عَنَّا مَسْرُورِينَ بِمَا كَتَبُوا مِنْ حَسَنَاتِنَا

وَ إِذَا انْقَضَتْ أَيَّامُ حَيَاتِنَا وَ تَصَرَّمَتْ مُدَدُ أَعْمَارِنَا وَ اسْتَحْضَرَتْنَا دَعْوَتُكَ الَّتِي لاَ بُدَّ مِنْهَا وَ مِنْ إِجَابَتِهَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ اجْعَلْ خِتَامَ مَا تُحْصِي عَلَيْنَا كَتَبَهُ أَعْمَالِنَا تَوْبَهً مَقْبُولَهً لاَ تُوقِفُنَا بَعْدَهَا عَلَى ذَنْبٍ اجْتَرَحْنَاهُ وَ لاَ مَعْصِيَهٍ اقْتَرَفْنَاهَا

وَ لاَ تَكْشِفْ عَنَّا سِتْراً سَتَرْتَهُ عَلَى رُءُوسِ الْأَشْهَادِ يَوْمَ تَبْلُو أَخْبَارَ عِبَادِكَ

إِنَّكَ رَحِيمٌ بِمَنْ دَعَاكَ وَ مُسْتَجِيبٌ لِمَنْ نَادَاكَ

ترجمه

نیایش یازدهم

ای خداوندی که ذکر تو گویندگان ذکر را شرف و بزرگی است، ای خداوندی که شکر تو شکرگزاران را رستگاری و پیروزی است، ای خداوندی که فرمانبرداری از تو فرمانبرداران را سعادت رهایی است، درود بفرست بر محمد و خاندانش

و دلهای ما را از یاد هر چیز دیگر به یاد خود و زبانهای ما را از شکر هر کس دیگر به شکر خود و اعضای ما را از فرمانبرداری از هر کس دیگر به فرمانبرداری خود مشغول دار.

خداوندا، اگر ما را آسایشی مقدر فرموده ای، چنان کن که به هنگام آسایش در امان مانیم:نه گناهی ما را گرفتار سازد و نه ملالتی به ما رسد،

تا فرشتگانی که گناهان ما را می نویسند، با صحیفه اعمال ما بی آنکه در آن گناهی نوشته شده باشد از نزد ما بازگردند و فرشتگانی که ثوابهای ما را می نویسند، شادمان با صحیفه ای نوشته از اعمال نیک ما به نزد تو آیند.

چون روزهای زندگی ما سپری

شد و مدت عمر ما سر آمد و صلای دعوت تو ما را فراخواند - همان دعوتی که از آن گریزی و از اجابت آن گریزی نیست - بر محمد و خاندانش درود بفرست

و سرانجام آنچه را که کاتبان اعمال ما برای ما رقم زده اند توبه ای پذیرفته شده قرار ده که زان پس ما را به کیفر گناهی که مرتکب شده ایم یا پادافره معصیتی که کرده ایم باز نداری.

و در آن روز که بندگانت را می آزمایی، پرده ای را که بر گناه ما کشیده ای در برابر همگنان بر مگیر.

تویی که بر هر کس که تو را بخواند مهربانی و تویی که به هر کس که تو را ندا دهد پاسخ می گویی.

دعاییَا دَائِمَ الْفَضْلِ عَلَی الْبَرِیَّهِ

متن

ه مرتبه بگوید

یَا دَائِمَ الْفَضْلِ عَلَی الْبَرِیَّهِ یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالْعَطِیَّهِ یَا صَاحِبَ الْمَوَاهِبِ السَّنِیَّهِ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ خَیْرِ الْوَرَی سَجِیَّهً وَ اغْفِرْ لَنَا یَا ذَا الْعُلَی فِی هَذِهِ الْعَشِیَّهِ

و این ذکر شریف در شب عید فطر نیز خوانده می شود

ترجمه

ای خدایی که فضل و کرمت بر خلق دایم است و دو دست عطا و بخششت به جانب بندگان دراز است ای صاحب بخششهای بزرگ

درود فرست بر محمد و آلش که در اصل خلقت و فطرت بهترین خلقند ای خدای بلند مرتبه در همین شب گناه ما را ببخش.

زیارت ائمه بقیع

متن

ظ(زیارت ائمه بقیع علیهم السلام یعنی حضرت امام حسن مجتبی و امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام چون خواستی زیارت کنی این بزرگواران را باید بعمل آوری آنچه در آداب زیارات ذکر شد از غسل و طهارت و پوشیدن جامه های پاک و پاکیزه و استعمال بوی خوش و رخصت طلبیدن در دخول و نحو اینها و بگو نیز

یَا مَوَالِیَّ یَا أَبْنَاءَ رَسُولِ اللَّهِ عَبْدُکُمْ وَ ابْنُ أَمَتِکُمُ الذَّلِیلُ بَیْنَ أَیْدِیکُمْ

وَ الْمُضْعِفُ (الْمُضْعَفُ) فِی عُلُوِّ قَدْرِکُمْ وَ الْمُعْتَرِفُ بِحَقِّکَمْ جاءَکُمْ مُسْتَجِيراً بِکَمْ قَاصِداً إِلَی حَرَمِکَمْ

مُتَقَرِّباً إِلَی مَقَامِکُمْ مُتَوَسِّلاً إِلَی اللَّهِ تَعَالَی بِکُمْ أَ أَدْخُلُ يَا مَوَالِيَ

أَ أَدْخُلُ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ أَ أَدْخُلُ يَا مَلاَئِکَهَ اللَّهِ الْمُحْدِقِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ الْمُقِيمِينَ بِهَذَا الْمَشْهَدِ

و بعد از خشوع و خضوع و رقت داخل شو و پای راست را مقدم دار و بگو

اللَّهُ أَکْبَرُ کَبِيراً وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ کَثِيراً وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بُکْرَهً وَ أَصِيلاً

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْأَحَدِ

الْمُتَفَضِّلِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنَّانِ الَّذِی مَنَّ بِطَوْلِهِ وَ سَهَّلَ زِيَارَهَ سَادَاتِی بِإِحْسَانِهِ

وَ لَمْ يَجْعَلْنِی عَنْ زِيَارَتِهِمْ مَمْنُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَ مَنَحَ

پس نزديک قبور مقدسه ايشان برو و پشت به قبله و رو به قبر ايشان کن و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْکُمْ أَئِمَّهَ الْهُدَی السَّلاَمُ عَلَيْکُمْ أَهْلَ التَّقْوَی

السَّلاَمُ عَلَيْکُمْ أَيُّهَا الْحُجَجُ عَلَی أَهْلِ الدُّنْيَا السَّلاَمُ

عَلَيْكَمْ أَيُّهَا الْقُوَّامُ فِی الْبَرِيَّهِ بِالْقِسْطِ

السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الصَّفْوَهِ السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ آلَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ النَّجْوَی

أَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ بَلَّغْتُمْ وَ نَصَحْتُمْ وَ صَبَرْتُمْ فِی ذَاتِ اللَّهِ وَ كُذِّبْتُمْ وَ أُسِیءَ إِلَيْكُمْ فَغَفَرْتُمْ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكُمُ الْأَئِمَّهُ الرَّاشِدُونَ الْمُهْتَدُونَ وَ أَنَّ طَاعَتَكُمْ مَفْرُوضَهٌ وَ أَنَّ قَوْلَكُمُ الصِّدْقُ

وَ أَنَّكُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ تُجَابُوا وَ أَمَرْتُمْ فَلَمْ تُطَاعُوا

وَ أَنَّكُمْ دَعَائِمُ الدِّينِ وَ أَرْكَانُ الْأَرْضِ لَمْ تَزَالُوا بِعَيْنِ اللَّهِ

يَنْسَخُكُمْ مِنْ أَصْلاَبِ كُلِّ مُطَهَّرٍ وَ يَنْقُلُكُمْ مِنْ أَرْحَامِ الْمُطَهَّرَاتِ

لَمْ تُدَنِّسْكُمُ الْجَاهِلِيَّهُ الْجَهْلاَءُ وَ لَمْ تَشْرَكْ فِيكُمْ فِتَنُ الْأَهْوَاءِ

طِبْتُمْ وَ طَابَ مَنْبَتُكُمْ مَنَّ بِكُمْ عَلَيْنَا دَيَّانُ الدِّينِ فَجَعَلَكُمْ فِی بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ

وَ جَعَلَ صَلاَتَنَا عَلَيْكُمْ رَحْمَهً لَنَا وَ كَفَّارَهً لِذُنُوبِنَا إِذِ اخْتَارَكُمُ اللَّهُ لَنَا

وَ طَيَّبَ خَلْقَنَا بِمَا مَنَّ عَلَيْنَا مِنْ وِلاَيَتِكُمْ وَ كُنَّا عِنْدَهُ مُسَمِّينَ بِعِلْمِكُمْ مُعْتَرِفِينَ بِتَصْدِيقِنَا إِيَّاكُمْ

وَ هَذَا مَقَامُ مَنْ أَسْرَفَ وَ أَخْطَأَ وَ اسْتَكَانَ وَ أَقَرَّ بِمَا جَنَی

وَ رَجَا بِمَقَامِهِ الْخَلاَصَ وَ أَنْ يَسْتَنْقِذَهُ بِكُمْ مُسْتَنْقِذُ الْهَلْكَی مِنَ الرَّدَی

فَكُونُوا لِی شُفَعَاءَ فَقَدْ وَفَدْتُ إِلَيْكُمْ إِذْ رَغِبَ عَنْكُمْ أَهْلُ الدُّنْيَا وَ اتَّخَذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُواً وَ اسْتَكْبَرُوا عَنْهَا

و در اينجا سر بالا كن و بگو

يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ لاَ يَسْهُو وَ دَائِمٌ لاَ يَلْهُو وَ مُحِيطٌ بِكُلِّ شَیْ‏ءٍ

لَكَ الْمَنُّ بِمَا وَفَّقْتَنِی وَ عَرَّفْتَنِی بِمَا أَقَمْتَنِی عَلَيْهِ

إِذْ صَدَّ عَنْهُ عِبَادُكَ وَ جَهِلُوا مَعْرِفَتَهُ وَ اسْتَخَفُّوا بِحَقِّهِ وَ مَالُوا إِلَی سِوَاهُ

فَكَانَتِ الْمِنَّهُ مِنْكَ عَلَیَّ مَعَ أَقْوَامٍ خَصَصْتَهُمْ بِمَا خَصَصْتَنِی بِهِ

فَلَكَ الْحَمْدُ إِذْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِی مَقَامِی هَذَا مَذْكُوراً مَكْتُوباً فَلاَ تَحْرِمْنِی مَا رَجَوْتُ

وَ لاَ تُخَيِّبْنِی فِیمَا دَعَوْتُ بِحُرْمَهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

پس دعا کن از برای خود

به هر چه خواهی و شیخ طوسی رحمه الله علیه در تهذیب فرموده که بعد از آن هشت رکعت نماز زیارت بکن یعنی از برای هر امامی دو رکعت و شیخ طوسی و سید بن طاوس گفته اند که چون خواهی ایشان را وداع کنی بگو

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَئِمَّةَ الْهُدَى وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ وَ أَقْرَأُ عَلَيْكُمُ السَّلَامُ

آمَنَّا بِاللَّهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِمَا جِئْتُمْ بِهِ وَ دَلَلْتُمْ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

پس دعا بسیار کن و از خدا سؤال کن که دیگر ترا به زیارت ایشان برگرداند و آخر عهد تو نباشد از زیارت ایشان

ترجمه

ای مولی و سروران من ای فرزندان رسول خدا من بنده و فرزند کنیز و خدمتگزار شما هستم که حضور شما خوارم

و در مقابل علو قدر و مقام شما ناتوان و معترفم به حق (امامت) شما اینک آمده ام سوی شما و قاصد حرم مطهر شما

برای تقرب به مقام شما و توسل بسوی خدای تعالی بتوسط شما جسته ام پس آیا اجازه میدهید که بحرم شما در آیم آیا داخل حرم شوم ای سروران

من آیا داخل حرم شوم ای اولیاء خدا آیا داخل حرم شوم ای فرشتگان خدا که به گرد حرم حلقه زده و مقیم این آستان مبارکید.

خدا بزرگ است چنانکه در اندیشه نمی گنجد و ستایش بسیار مخصوص اوست و صبح و شام خدا را تسبیح می گویم

و ستایش خاص خدای فرد یکتا و غنی الذات با مجد و کرامت

و نعمت بخشنده و مهربان است که بر من منت گذارد تا به زیارت سادات و امامان من مرا

موفق ساخت

و مرا از زیارتشان محروم نگردانید بلکه احسان و جود کرد.

سلام بر شما ای پیشوایان هدایت خلق سلام بر شما ای که اهل تقوای کامل هستید

سلام بر شما ای حجتهای خدا بر اهل دنیا سلام بر شما ای نگهبانان خلایق به عدل

سلام بر شما ای اهل صفا و اخلاص سلام بر شما ای آل پیغمبر خدا سلام بر شما ای اهل مناجات و راز دار خدا

گواهی می دهم که شما تبلیغ دین و نصیحت خلق و صبر در بلاـ و آزار خلق در راه خدا کردید و امت تکذیب مقام شما کردند و بدیها و آزار درر حق شما کردند و همه را بخشیدید

و گواهی می دهم که شمایید امامان هادی و راهنمای خلق و البته طاعت شما واجب و سخن شما صدق و حقیقت است

و شما امت را دعوت به خدا کردید و آنها اجابت نکردند و امر کردید و امتثال امر نکردند

و شمایید ستونهای دین و ارکان زمین و پیوسته عنایت خدا

شما را از صلب و ارحام پاکی به صلب و ارحام پاک دیگر منتقل ساخت

که ابدا از دنس و آلودگیهای جاهلیت پاک و منزه گردیده و اصلا فتن و هواهای نفسانی در وجود شماشرکت و تصرف نکرد

پاک و منزهید و منشأ وجود شما پاک و پاکیزه است و خدای دیان به نعمت وجود شما بر ما منت گذاشت پس شما را در خاندانی قرار داد که به آن خاندان اذن خدا مقام بلند کرامت فرموده و ذکر نام خود را از

آن بلند کرد

و درود و تحیات ما را برای شما جدا واسطه رحمت خود و کفاره گناهان بر ما مقرر داشت هنگامی که نعمت وجود شما را برای ما اختیار فرمود

و خلقت ما را طیب و طاهر برای قبول ولایت شما گردانید و ما در نزد خدا معین و موسوم بعلم شما و معترف بتصدیق و اعتقاد بولایت شما هستیم

و این مقام زیارت که اکنون ایستاده ام جایگاه کسی است که دارای گناه و اسراف و خطا و مسکنت است و اقرار می کند بجنایت خود

و همه امیدش در این مقام خلاصی خود است که بواسطه شفاعت شما خدا او را از سقوط در مهالک نجات دهد

پس شما برای ما نزد خدا شفاعت کنید که من از شوق و محبت بر شما وارد شدم زمانی که مردم دنیا از در خانه شما دور می شدند و آیات خدا را استهزاء می کردند و بر آنها تکبر و سرکشی داشتند

ای خدایی که همیشه حاضری و سهو نداری و پیوسته ناظری فراموشی در تو نیست و بتمام موجودات احاطه داری

منت بر من تو راست که مرا موفق داشتی و به مقام اولیاء خود بزیارتشان شناسا کردی

وقتی که این درگاه را بندگان جاهل تو بستند و معرفت به نور ولایت نیافتند و حقش را سبک پنداشتند و میل به جانب دیگر نمودند

پس منت از تو بر من است و اقوام و طوایفی که مانند من به این نعمت ولایت اختصاص دادی

ستایش تو را که من به این مقام زیارت اولیاء خود نزد

تو مذکور و در کتاب علم تو ثبت و مکتوبم پس مرا از آنچه امیدوارم محرومم مگردان

و نااميد از اجابت دعايم مفرما به حق حرمت محمد و آل اطهارش که درود خدا بر اوو آل او باد.

سلام بر شما باد ای پیشوایان هدایت و رحمت و برکات خدای بر شما باد وداع و بدرود کنم با شما و به خدا سپارم شما را و به شما سلام می دهم

ایمان داریم به خدا و به پیغمبر و به آنچه شما آوردید و راهنمایی به آن فرمودید بار خدایا پس بنویس ما را از گواهان.

زيارت ابراهيم بن رسول الله (صلّى الله عليه و آله و سلّم) در مدينه

متن

ظ(ذکر سایر زیارات در مدینه طیبه نقل از مصباح الزائر و غیره زیارت إبراهیم بن رسول الله صلی الله علیه و آله می ایستی نزدیک قبر و می گویی

السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى حَبِيبِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نَجِيِّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَ خَاتَمِ الْمُرْسَلِينَ

وَ خِيَرَةِ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَمَائِهِ السَّلَامُ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِهِ وَ رُسُلِهِ

السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ وَ السُّعَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الرُّوحُ الزَّاكِيَهُ السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا النَّفْسُ الشَّرِيفَهُ

السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا السُّلَالَهُ الطَّاهِرَهُ السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا النَّسَمَهُ الزَّاكِيَهُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ خَيْرِ الْوَرَى السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ النَّبِيِّ الْمُجْتَبَى

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ الْمَبْعُوثِ إِلَى كَافَّهِ الْوَرَى

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ الْمُؤَيَّدِ بِالْقُرْآنِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ الْمُرْسَلِ إِلَى الْإِنْسِ وَ الْجَانِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ صَاحِبِ الرَّايَهِ وَ الْعَلَامَهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ الشَّفِيعِ يَوْمَ

الْقِيَامَهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ مَنْ حَبَاهُ اللَّهُ بِالْکَرَامَهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدِ اخْتَارَ اللَّهُ لَکَ دَارَ إِنْعَامِهِ قَبْلَ أَنْ يَکْتُبَ عَلَيْکَ أَحْکَامَهُ أَوْ يُکَلِّفَکَ حَلَالَهُ وَ حَرَامَهُ

فَنَقَلَکَ إِلَيْهِ طَيِّباً زَاکِياً مَرْضِيّاً طَاهِراً مِنْ کُلِّ نَجَسٍ مُقَدَّساً مِنْ کُلِّ دَنَسٍ

وَ بَوَّأَکَ جَنَّهَ الْمَأْوَى وَ رَفَعَکَ إِلَى الدَّرَجَاتِ الْعُلَى

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْکَ صَلَاهً تَقَرُّ بِهَا عَيْنُ رَسُولِهِ وَ تُبَلِّغُهُ أَکْبَرَ مَأْمُولِهِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَفْضَلَ صَلَوَاتِکَ وَ أَزْکَاهَا وَ أَنْمَى بَرَکَاتِکَ وَ أَوْفَاهَا عَلَى رَسُولِکَ وَ نَبِيِّکَ وَ خِيَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

وَ عَلَى مَنْ نَسَلَ مِنْ أَوْلَادِهِ الطَّيِّبِينَ وَ عَلَى مَنْ خَلَّفَ مِنْ عِتْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ بِرَحْمَتِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَفِيِّکَ وَ إِبْرَاهِيمَ نَجْلِ نَبِيِّکَ

أَنْ تَجْعَلَ سَعْيِی بِهِمْ مَشْکُوراً وَ ذَنْبِی بِهِمْ مَغْفُوراً وَ حَيَاتِی بِهِمْ سَعِيدَهً وَ عَاقِبَتِی بِهِمْ حَمِيدَهً

وَ حَوَائِجِی بِهِمْ مَقْضِيَّهً وَ أَفْعَالِی بِهِمْ مَرْضِيَّهً وَ أُمُورِی بِهِمْ مَسْعُودَهً وَ شُئُونِی بِهِمْ مَحْمُودَهً

اللَّهُمَّ وَ أَحْسِنْ لِیَ التَّوْفِيقَ وَ نَفِّسْ عَنِّی کُلَّ هَمٍّ وَ ضِيقٍ

اللَّهُمَّ جَنِّبْنِی عِقَابَکَ وَ امْنَحْنِی ثَوَابَکَ وَ أَسْکِنِّی جِنَانَکَ وَ ارْزُقْنِی رِضْوَانَکَ وَ أَمَانَکَ

وَ أَشْرِکْ لِی فِی صَالِحِ دُعَائِی وَالِدَیَّ وَ وُلْدِی وَ جَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتَ

إِنَّکَ وَلِيُّ الْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

پس می خواهی حاجتهای خود را و دو رکعت نماز زيارت می گزاری

ترجمه

سلام بر رسول خدا (ص) سلام بر پيغمبر خدا سلام بر حبيب خدا

سلام بر بنده خالص خدا سلام بر برگزيده خدا

سلام بر محمد بن عبد الله سید انبیاء و خاتم پیغمبران

و مختار و منتخب از تمام خلق آسمان و زمین نزد خدا سلام بر تمام انبیاء و رسل

سلام بر شهیدان و سعیدان و صالحان سلام بر ما و بر بندگان شایسته خدا

سلام بر تو (ای ابراهیم) ای روح پاک سلام بر تو ای نفس قدسی شریف

سلام بر تو ای نسل پاک احمد (ص) سلام بر تو ای بنده پاکیزه صفات

سلام بر تو ای فرزند بهترین خلق سلام بر تو ای پسر پیغمبر برگزیده خدا

سلام بر تو ای فرزند رسول مبعوث بر تمام خلق

سلام بر تو ای فرزند آنکه خوبان را بشارت و بدان را بیم دهنده به لطف و قهر خدا است سلام بر تو ای فرزند چراغ روشن هدایت

سلام بر تو ای فرزند کسی که خدایش به وحی قرآن مؤید داشت سلام بر تو ای پسر فرستاده خدا بر تمام انس و جن

سلام بر تو ای پسر صاحب رایت و علامت شفاعت کبری سلام بر تو ای پسر شفیع روز قیامت

سلام بر تو ای فرزند کسی که خدایش مخصوص به کرامت گردانید سلام و تحیت و رحمت و برکات خدا بر روح پاک تو باد

گواهی می دهم که خدا برای تو دار نعمتهای خود را اختیار کرد پیش از آنکه احکام و تکالیف حرام و حلال الهی بر تو فرض و واجب گردد

پس تو را بسوی خود پاک و پاکیزه و خوشنود منتقل به بهشت رضوان کرد در حالی که پاک و طاهر از هر ناپاکی و مقدس و منزه از هر دنس و پلیدی بودی

و تو را به جنه المأوی منزل داد و به درجات عالیه بهشتی بالا برد

و درود خدا بر تو باد درودی که به آن چشم رسول خدا (ص) روشن گردد و او را به بزرگترین آمال خود برساند

پروردگارا تو بهترین درود و کاملترین و نامیترین برکات خود را و وافیترین آن را مخصوص گردان بر رسول و پیغمبر خود و برگزیده خلق خود حضرت محمد (ص) خاتم پیغمبران

و بر نسل پاک از اولاد طیب و طاهرش و بر بازماندگان عترت پاکش قرار ده به حق رحمت واسعه ات ای مهربانترین مهربانان عالم

پروردگارا از تو درخواست می کنم به حق محمد (ص) خاصترین بندگان تو و فرزندش ابراهیم

که بر سعی و رنج من در راه زیارت آنها اجر عطا فرما و گناه مرا بواسطه حرمت آنها ببخش و زندگی مرا به شرافت آنها سعید و عاقبتم نیکو

و حوایجم برآورده و اعمال نیک و پسندیده خود ساز و جمیع امورم را بواسطه آنها مسعود و شئون وجودم را محمود گردان

پروردگارا مرا توفیق نیکویی عطا فرما و هر مضیقه و هر هم و غم عالم را از خاطرم برطرف ساز

پروردگارا مرا از موجبات عقاب خود دور گردان و به من ثواب عظیم خویش عطا فرما و در بهشت رحمتت مرا منزل ده و رضوان و خوشنودی و امان خود کرامت کن

و پدر و مادر و فرزندان مرا نیز در ثواب صالح دعایم شریک فرما و نیز جمیع مرد و زن اهل ایمان از زندگان و مردگان را هم شریک ساز

که تو البته ولی و صاحب اختیار کارهای باقیات صالحات بندگانی آمین پروردگار عالم.

زیارت اربعین

متن

ظ(هشتم زیارت

اربعین است یعنی بیستم صفر شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که فرموده علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز گزاشتن که مراد هفده رکعت فریضه و سی و چهار رکعت نافله است در هر شب و روز و زیارت اربعین کردن و انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و کیفیت زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در این روز به دو نحو رسیده یکی زیارتی است که شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت فرمود به من مولا یم حضرت صادق علیه السلام در زیارت اربعین که زیارت می کنی در هنگامی که روز بلند شده باشد و می گویی

السَّلاَمُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَ حَبِيبِهِ السَّلاَمُ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ وَ نَجِيبِهِ

السَّلاَمُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ وَ ابْنِ صَفِيِّهِ السَّلاَمُ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ

السَّلاَمُ عَلَى أَسِيرِ الْكُرُبَاتِ وَ قَتِيلِ الْعَبَرَاتِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَ ابْنُ وَلِيِّكَ وَ صَفِيُّكَ وَ ابْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ

أَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ وَ حَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ وَ اجْتَبَيْتَهُ بِطِيبِ الْوِلاَدَةِ

وَ جَعَلْتَهُ سَيِّداً مِنَ السَّادَةِ وَ قَائِداً مِنَ الْقَادَةِ وَ ذَائِداً مِنَ الذَّادَةِ وَ أَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ

وَ جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ وَ مَنَحَ النُّصْحَ

وَ بَذَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَ حَيْرَةِ الضَّلاَلَةِ

وَ قَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيَا وَ بَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْذَلِ الْأَدْنَى وَ شَرَى آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْكَسِ

وَ تَغَطْرَسَ وَ تَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَ أَسْخَطَكَ وَ أَسْخَطَ نَبِيَّكَ

وَ أَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشِّقَاقِ وَ النِّفَاقِ وَ حَمَلَةَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ

(لِلنَّارِ)

فَجَاهَدَهُمْ فِيکَ صَابِراً مُحْتَسِباً حَتَّى سُفِکَ فِی طَاعَتِکَ دَمُهُ وَ اسْتُبِیحَ حَرِیمُهُ

اللَّهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْناً وَبِیلاً وَ عَذِّبْهُمْ عَذَاباً أَلِیماً

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ سَیِّدِ الْأَوْصِیَاءِ

أَشْهَدُ أَنَّکَ أَمِینُ اللَّهِ وَ ابْنُ أَمِینِهِ عِشْتَ سَعِیداً وَ مَضَیْتَ حَمِیداً وَ مُتَّ فَقِیداً مَظْلُوماً شَهِیداً

وَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَکَ وَ مُهْلِکٌ مَنْ خَذَلَکَ وَ مُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَکَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ وَفَیْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ جَاهَدْتَ فِی سَبِیلِهِ حَتَّى أَتَاکَ الْیَقِینُ

فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْهِدُکَ أَنِّی وَلِیٌّ لِمَنْ وَالاَهُ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُ

بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّکَ کُنْتَ نُوراً فِی الْأَصْلَابِ الشَّامِخَهِ وَ الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَهِ (الطَّاهِرَهِ)

لَمْ تُنَجِّسْکَ الْجَاهِلِیَّهُ بِأَنْجَاسِهَا وَ لَمْ تُلْبِسْکَ الْمُدْلَهِمَّاتُ مِنْ ثِیَابِهَا

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّینِ وَ أَرْکَانِ الْمُسْلِمِینَ وَ مَعْقِلِ الْمُؤْمِنِینَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ الْهَادِی الْمَهْدِیُّ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّهَ مِنْ وُلْدِکَ کَلِمَهُ التَّقْوَى وَ أَعْلَامُ الْهُدَى وَ الْعُرْوَهُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّهُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْیَا

وَ أَشْهَدُ أَنِّی بِکُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِإِیَابِکُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِینِی وَ خَوَاتِیمِ عَمَلِی

وَ قَلْبِی لِقَلْبِکُمْ سِلْمٌ وَ أَمْرِی لِأَمْرِکُمْ مُتَّبِعٌ وَ نُصْرَتِی لَکُمْ مُعَدَّهٌ حَتَّى یَأْذَنَ اللَّهُ لَکُمْ

فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ لاَ مَعَ عَدُوِّکُمْ

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْکُمْ وَ عَلَى أَرْوَاحِکُمْ وَ أَجْسَادِکُمْ (أَجْسَامِکُمْ)

وَ شَاهِدِکُمْ وَ غَائِبِکُمْ وَ ظَاهِرِکُمْ وَ بَاطِنِکُمْ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ

پس دو رکعت نماز می کنی و دعا می کنی به آنچه می خواهی و برمی گردی

ترجمه

ظ(هشتم زیارت اربعین است یعنی بیستم صفر شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که فرموده علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک

رکعت نماز گزاشتن که مراد هفده رکعت فریضه و سی و چهار رکعت نافله است در هر شب و روز و زیارت اربعین کردن و انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و کیفیت زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در این روز به دو نحو رسیده یکی زیارتی است که شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت فرمود به من مولایم حضرت صادق علیه السلام در زیارت اربعین که زیارت می کنی در هنگامی که روز بلند شده باشد و می گویی

السَّلَامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَ حَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ وَ نَجِيبِهِ

السَّلَامُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ وَ ابْنِ صَفِيِّهِ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ

السَّلَامُ عَلَى أَسِيرِ الْكُرُبَاتِ وَ قَتِيلِ الْعَبَرَاتِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَ ابْنُ وَلِيِّكَ وَ صَفِيُّكَ وَ ابْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ

أَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ وَ حَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ وَ اجْتَبَيْتَهُ بِطِيبِ الْوِلَادَةِ

وَ جَعَلْتَهُ سَيِّداً مِنَ السَّادَةِ وَ قَائِداً مِنَ الْقَادَةِ وَ ذَائِداً مِنَ الذَّادَةِ وَ أَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ

وَ جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ وَ مَنَحَ النُّصْحَ

وَ بَذَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَ حَيْرَةِ الضَّلَالَةِ

وَ قَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيَا وَ بَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْذَلِ الْأَدْنَى وَ شَرَى آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْكَسِ

وَ تَغَطْرَسَ وَ تَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَ أَسْخَطَكَ وَ أَسْخَطَ نَبِيَّكَ

وَ أَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشِّقَاقِ وَ النِّفَاقِ وَ حَمَلَةَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ (لِلنَّارِ)

فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِراً مُحْتَسِباً حَتَّى سُفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ وَ اسْتُبِيحَ حَرِيمُهُ

اللَّهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْناً وَبِيلاً وَ عَذِّبْهُمْ عَذَاباً أَلِيماً

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ

الْأَوْصِيَاءِ

أَشْهَدُ أَنَّکَ أَمِینُ اللَّهِ وَ ابْنُ أَمِینِهِ عِشْتَ سَعِیداً وَ مَضَیْتَ حَمِیداً وَ مُتَّ فَقِیداً مَظْلُوماً شَهِیداً

وَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَکَ وَ مُهْلِکٌ مَنْ خَذَلَکَ وَ مُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَکَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ وَفَیْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ جَاهَدْتَ فِی سَبِیلِهِ حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ

فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً سَمِعَتْ بِذَلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أُشْهِدُکَ أَنِّی وَلِیٌّ لِمَنْ وَالاَهُ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُ

بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّکَ کُنْتَ نُوراً فِی الْأَصْلاَبِ الشَّامِخَهِ وَ الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَهِ (الطَّاهِرَهِ)

لَمْ تُنَجِّسْکَ الْجَاهِلِیَّهُ بِأَنْجَاسِهَا وَ لَمْ تُلْبِسْکَ الْمُدْلَهِمَّاتُ مِنْ ثِیَابِهَا

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّینِ وَ أَرْکَانِ الْمُسْلِمِینَ وَ مَعْقِلِ الْمُؤْمِنِینَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ الْهَادِی الْمَهْدِیُّ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّهَ مِنْ وُلْدِکَ کَلِمَهُ التَّقْوَی وَ أَعْلاَمُ الْهُدَی وَ الْعُرْوَهُ الْوُثْقَی وَ الْحُجَّهُ عَلَی أَهْلِ الدُّنْیَا

وَ أَشْهَدُ أَنِّی بِکُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِإِیَابِکُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِینِی وَ خَوَاتِیمِ عَمَلِی

وَ قَلْبِی لِقَلْبِکُمْ سِلْمٌ وَ أَمْرِی لِأَمْرِکُمْ مُتَّبِعٌ وَ نُصْرَتِی لَکُمْ مُعَدَّهٌ حَتَّی یَأْذَنَ اللَّهُ لَکُمْ

فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ لاَ مَعَ عَدُوِّکُمْ

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْکُمْ وَ عَلَی أَرْوَاحِکُمْ وَ أَجْسَادِکُمْ (أَجْسَامِکُمْ)

وَ شَاهِدِکُمْ وَ غَائِبِکُمْ وَ ظَاهِرِکُمْ وَ بَاطِنِکُمْ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ

پس دو رکعت نماز می کنی و دعا می کنی به آنچه می خواهی و برمی گردی

زیارت ال یاسین

متن

سَلاَمٌ عَلَی آلِ یس السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا دَاعِیَ اللَّهِ وَ رَبَّانِیَّ آیَاتِهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا بَابَ اللَّهِ وَ دَیَّانَ دِینِهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا خَلِیفَهَ اللَّهِ وَ نَاصِرَ حَقِّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا حُجَّهَ اللَّهِ وَ دَلِیلَ إِرَادَتِهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا تَالِیَ کِتَابِ اللَّهِ وَ تَرْجُمَانَهُ السَّلاَمُ عَلَیْکَ فِی آنَاءِ لَیْلِکَ وَ أَطْرَافِ نَهَارِکَ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا بَقِیَّهَ اللَّهِ فِی أَرْضِهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا مِیثَاقَ

اللَّهِ الَّذِی أَخَذَهُ وَ وَكَّدَهُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِی ضَمِنَهُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَ الْعِلْمُ الْمَصْبُوبُ وَ الْغَوْثُ وَ الرَّحْمَهُ الْوَاسِعَهُ وَعْداً غَيْرَ مَكْذُوبٍ

السَّلَامُ عَلَيْکَ حِينَ تَقُومُ السَّلَامُ عَلَيْکَ حِينَ تَقْعُدُ السَّلَامُ عَلَيْکَ حِينَ تَقْرَأُ وَ تُبَيِّنُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ حِينَ تُصَلِّی وَ تَقْنُتُ السَّلَامُ عَلَيْکَ حِينَ تَرْكَعُ وَ تَسْجُدُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ حِينَ تُهَلِّلُ وَ تُكَبِّرُ السَّلَامُ عَلَيْکَ حِينَ تَحْمَدُ وَ تَسْتَغْفِرُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ حِينَ تُصْبِحُ وَ تُمْسِی السَّلَامُ عَلَيْکَ فِی اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى وَ النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْمَأْمُونُ السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْمُقَدَّمُ الْمَأْمُولُ السَّلَامُ عَلَيْکَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ

أُشْهِدُکَ يَا مَوْلَایَ أَنِّی أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيکَ لَهُ

وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ لَا حَبِيبَ إِلَّا هُوَ وَ أَهْلُهُ وَ أُشْهِدُکَ يَا مَوْلَایَ أَنَّ عَلِيّاً أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتُهُ

وَ الْحَسَنَ حُجَّتُهُ وَ الْحُسَيْنَ حُجَّتُهُ وَ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ حُجَّتُهُ

وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتُهُ وَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى حُجَّتُهُ

وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ حُجَّهُ اللَّهِ أَنْتُمُ الْأَوَّلُ وَ الْآخِرُ

وَ أَنَّ رَجْعَتَكُمْ حَقٌّ لَا رَيْبَ فِيهَا

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ نَفْساً إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِی إِيمَانِهَا خَيْراً

وَ أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَ أَنَّ نَاكِراً وَ نَكِيراً حَقٌّ وَ أَشْهَدُ أَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ وَ الْبَعْثَ حَقٌّ

وَ أَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ وَ الْمِرْصَادَ حَقٌّ وَ الْمِيزَانَ حَقٌّ وَ الْحَشْرَ حَقٌّ

وَ الْحِسَابَ حَقٌّ وَ الْجَنَّهَ وَ النَّارَ حَقٌّ وَ الْوَعْدَ وَ الْوَعِيدَ بِهِمَا حَقٌّ

يَا مَوْلَایَ شَقِیَ مَنْ خَالَفَكُمْ وَ سَعِدَ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَاشْهَدْ عَلَى مَا أَشْهَدْتُکَ عَلَيْهِ

وَ أَنَا وَلِيٌّ لَکَ بَرِی ءٌ مِنْ عَدُوِّکَ فَالْحَقُّ

مَا رَضِيتُمُوهُ وَ الْبَاطِلُ مَا أَسْخَطْتُمُوهُ

وَ الْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَ الْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَنَفْسِی مُؤْمِنَهٌ بِاللَّهِ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ وَ بِرَسُولِهِ

وَ بِأَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ بِکُمْ یَا مَوْلاَیَ أَوَّلِکُمْ وَ آخِرِکُمْ وَ نُصْرَتِی مُعَدَّهٌ لَکُمْ وَ مَوَدَّتِی خَالِصَهٌ لَکُمْ آمِینَ آمِینَ

و بعد از آن این دعا خوانده شود

اَللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ نَبِیِّ رَحْمَتِکَ وَ کَلِمَهِ نُورِکَ

وَ أَنْ تَمْلَأَ قَلْبِی نُورَ الْیَقِینِ وَ صَدْرِی نُورَ الْإِیمَانِ وَ فِکْرِی نُورَ النِّیَّاتِ وَ عَزْمِی نُورَ الْعِلْمِ

وَ قُوَّتِی نُورَ الْعَمَلِ وَ لِسَانِی نُورَ الصِّدْقِ وَ دِینِی نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِکَ

وَ بَصَرِی نُورَ الضِّیَاءِ وَ سَمْعِی نُورَ الْحِکْمَهِ وَ مَوَدَّتِی نُورَ الْمُوَالاَهِ لِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلاَمُ

حَتَّی أَلْقَاکَ وَ قَدْ وَفَیْتُ بِعَهْدِکَ وَ مِیثَاقِکَ فَتُغَشِّیَنِی رَحْمَتَکَ (رَحْمَتُکَ) یَا وَلِیُّ یَا حَمِیدُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی (مُحَمَّدٍ) حُجَّتِکَ فِی أَرْضِکَ وَ خَلِیفَتِکَ فِی بِلاَدِکَ وَ الدَّاعِی إِلَی سَبِیلِکَ

وَ الْقَائِمِ بِقِسْطِکَ وَ الثَّائِرِ بِأَمْرِکَ وَلِیِّ الْمُؤْمِنِینَ وَ بَوَارِ الْکَافِرِینَ وَ مُجَلِّی الظُّلْمَهِ

وَ مُنِیرِ الْحَقِّ وَ النَّاطِقِ بِالْحِکْمَهِ وَ الصِّدْقِ وَ کَلِمَتِکَ التَّامَّهِ فِی أَرْضِکَ الْمُرْتَقِبِ الْخَائِفِ وَ الْوَلِیِّ النَّاصِحِ

سَفِینَهِ النَّجَاهِ وَ عَلَمِ الْهُدَی وَ نُورِ أَبْصَارِ الْوَرَی وَ خَیْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَ ارْتَدَی

وَ مُجَلِّی الْعَمَی (الْغَمَّاءِ) الَّذِی یَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلاً وَ قِسْطاً کَمَا مُلِئَتْ ظُلْماً وَ جَوْراً إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی وَلِیِّکَ وَ ابْنِ أَوْلِیَائِکَ الَّذِینَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَ أَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَ أَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَ طَهَّرْتَهُمْ تَطْهِیراً

اللَّهُمَّ انْصُرْهُ وَ انْتَصِرْ بِهِ لِدِینِکَ وَ انْصُرْ بِهِ أَوْلِیَاءَکَ وَ أَوْلِیَاءَهُ وَ شِیعَتَهُ وَ أَنْصَارَهُ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُمْ

اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ کُلِّ بَاغٍ وَ طَاغٍ وَ مِنْ شَرِّ جَمِیعِ خَلْقِکَ

وَ احْفَظْهُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَ مِنْ

خَلْفِهِ وَ عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ احْرُسْهُ وَ امْنَعْهُ مِنْ أَنْ يُوصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ

وَ احْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَ آلَ رَسُولِكَ وَ أَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَ أَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ

وَ انْصُرْ نَاصِرِيهِ وَ اخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَ اقْصِمْ قَاصِمِيهِ وَ اقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ

وَ اقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِينَ وَ جَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا

وَ امْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلاً وَ أَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ اجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ أَتْبَاعِهِ وَ شِيعَتِهِ

وَ أَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ مَا يَأْمُلُونَ وَ فِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ

إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

زيارت ديگر منقول از كتب معتبره علما بايست بر در حرم آن حضرت و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَ خَلِيفَةَ آبَائِهِ الْمَهْدِيِّينَ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ الْمَاضِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا حَافِظَ أَسْرَارِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ مِنَ الصَّفْوَةِ الْمُنْتَجَبِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْأَنْوَارِ الزَّاهِرَةِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْأَعْلاَمِ الْبَاهِرَةِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْعِتْرَةِ الطَّاهِرَةِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْعُلُومِ النَّبَوِيَّةِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ الَّذِي لاَ يُؤْتَى إِلاَّ مِنْهُ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا سَبِيلَ اللَّهِ الَّذِي مَنْ سَلَكَ غَيْرَهُ هَلَكَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا نَاظِرَ شَجَرَةِ طُوبَى وَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي لاَ يُطْفَى

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ الَّتِي لاَ تَخْفَى السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ فِي الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ سَلاَمَ مَنْ عَرَفَكَ بِمَا عَرَّفَكَ بِهِ اللَّهُ وَ نَعَتَكَ بِبَعْضِ نُعُوتِكَ الَّتِي أَنْتَ أَهْلُهَا وَ فَوْقَهَا

أَشْهَدُ أَنَّكَ الْحُجَّةُ عَلَى مَنْ مَضَى وَ مَنْ بَقِيَ وَ أَنَّ حِزْبَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ وَ

أَوْلِيَاءَکَ هُمُ الْفَائِزُونَ

وَ أَعْدَاءَکَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَ أَنَّکَ خَازِنُ کُلِّ عِلْمٍ وَ فَاتِقُ کُلِّ رَتْقٍ وَ مُحَقِّقُ کُلِّ حَقٍّ وَ مُبْطِلُ کُلِّ بَاطِلٍ

رَضِيتُکَ يَا مَوْلاَیَ إِمَاماً وَ هَادِياً وَ وَلِيّاً وَ مُرْشِداً لاَ أَبْتَغِی بِکَ بَدَلاً وَ لاَ أَتَّخِذُ مِنْ دُونِکَ وَلِيّاً

أَشْهَدُ أَنَّکَ الْحَقُّ الثَّابِتُ الَّذِی لاَ عَيْبَ فِيهِ وَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ فِيکَ حَقٌّ

لاَ أَرْتَابُ لِطُولِ الْغَيْبَهِ وَ بُعْدِ الْأَمَدِ وَ لاَ أَتَحَيَّرُ مَعَ مَنْ جَهِلَکَ وَ جَهِلَ بِکَ

مُنْتَظِرٌ مُتَوَقِّعٌ لِأَيَّامِکَ وَ أَنْتَ الشَّافِعُ الَّذِی لاَ يُنَازَعُ (تُنَازَعُ)

وَ الْوَلِيُّ الَّذِی لاَ يُدَافَعُ (تُدَافَعُ) ذَخَرَکَ اللَّهُ لِنُصْرَهِ الدِّينِ وَ إِعْزَازِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الاِنْتِقَامِ مِنَ الْجَاحِدِينَ الْمَارِقِينَ

أَشْهَدُ أَنَّ بِوِلاَيَتِکَ تُقْبَلُ الْأَعْمَالُ وَ تُزَکَّی الْأَفْعَالُ وَ تُضَاعَفُ الْحَسَنَاتُ وَ تُمْحَی السَّيِّئَاتُ

فَمَنْ جَاءَ بِوِلاَيَتِکَ وَ اعْتَرَفَ بِإِمَامَتِکَ قُبِلَتْ أَعْمَالُهُ وَ صُدِّقَتْ أَقْوَالُهُ وَ تَضَاعَفَتْ حَسَنَاتُهُ وَ مُحِيَتْ سَيِّئَاتُهُ

وَ مَنْ عَدَلَ عَنْ وِلاَيَتِکَ وَ جَهِلَ مَعْرِفَتَکَ وَ اسْتَبْدَلَ بِکَ غَيْرَکَ کَبَّهُ اللَّهُ عَلَی مَنْخِرِهِ فِی النَّارِ

وَ لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ لَهُ عَمَلاً وَ لَمْ يُقِمْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَهِ وَزْناً

أُشْهِدُ اللَّهَ وَ أُشْهِدُ مَلاَئِکَتَهُ وَ أُشْهِدُکَ يَا مَوْلاَیَ بِهَذَا ظَاهِرُهُ کَبَاطِنِهِ وَ سِرُّهُ کَعَلاَنِيَتِهِ

وَ أَنْتَ الشَّاهِدُ عَلَی ذَلِکَ وَ هُوَ عَهْدِی إِلَيْکَ وَ مِيثَاقِی لَدَيْکَ

إِذْ أَنْتَ نِظَامُ الدِّينِ وَ يَعْسُوبُ الْمُتَّقِينَ وَ عِزُّ الْمُوَحِّدِينَ

وَ بِذَلِکَ أَمَرَنِی رَبُّ الْعَالَمِينَ فَلَوْ تَطَاوَلَتِ الدُّهُورُ وَ تَمَادَتِ الْأَعْمَارُ (الْأَعْصَارُ) لَمْ أَزْدَدْ فِيکَ إِلاَّ يَقِيناً

وَ لَکَ إِلاَّ حُبّاً وَ عَلَيْکَ إِلاَّ مُتَّکَلاً وَ مُعْتَمَداً (تَوَکُّلاً وَ اعْتِمَاداً)

وَ لِظُهُورِکَ إِلاَّ مُتَوَقَّعاً وَ مُنْتَظَراً (تَوَقُّعاً وَ انْتِظَاراً) وَ لِجِهَادِی بَيْنَ يَدَيْکَ مُتَرَقَّباً (إِلاَّ تَرَقُّباً)

فَأَبْذُلُ نَفْسِی وَ مَالِی وَ وَلَدِی وَ أَهْلِی وَ جَمِيعَ مَا خَوَّلَنِی رَبِّی بَيْنَ يَدَيْکَ وَ التَّصَرُّفَ بَيْنَ أَمْرِکَ وَ نَهْيِکَ

مَوْلاَیَ فَإِنْ أَدْرَکْتُ أَيَّامَکَ الزَّاهِرَهَ

وَ أَعْلَامَکَ الْبَاهِرَهَ فَهَا أَنَا ذَا عَبْدُکَ الْمُتَصَرِّفُ بَیْنَ أَمْرِکَ وَ نَهْیِکَ

أَرْجُو بِهِ الشَّهَادَهَ بَیْنَ یَدَیْکَ وَ الْفَوْزَ لَدَیْکَ

مَوْلَایَ فَإِنْ أَدْرَکَنِی الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِکَ فَإِنِّی أَتَوَسَّلُ بِکَ وَ بِآبَائِکَ الطَّاهِرِینَ إِلَی اللَّهِ تَعَالَی

وَ أَسْأَلُهُ أَنْ یُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ یَجْعَلَ لِی کَرَّهً فِی ظُهُورِکَ وَ رَجْعَهً فِی أَیَّامِکَ

لِأَبْلُغَ مِنْ طَاعَتِکَ مُرَادِی وَ أَشْفِیَ مِنْ أَعْدَائِکَ فُؤَادِی

مَوْلَایَ وَقَفْتُ فِی زِیَارَتِکَ مَوْقِفَ الْخَاطِئِینَ النَّادِمِینَ الْخَائِفِینَ مِنْ عِقَابِ رَبِّ الْعَالَمِینَ

وَ قَدِ اتَّکَلْتُ عَلَی شَفَاعَتِکَ وَ رَجَوْتُ بِمُوَالاتِکَ وَ شَفَاعَتِکَ مَحْوَ ذُنُوبِی وَ سَتْرَ عُیُوبِی وَ مَغْفِرَهَ زَلَلِی

فَکُنْ لِوَلِیِّکَ یَا مَوْلَایَ عِنْدَ تَحْقِیقِ أَمَلِهِ وَ اسْأَلِ اللَّهَ غُفْرَانَ زَلَلِهِ فَقَدْ تَعَلَّقَ بِحَبْلِکَ

وَ تَمَسَّکَ بِوِلَایَتِکَ وَ تَبَرَّأَ مِنْ أَعْدَائِکَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْجِزْ لِوَلِیِّکَ مَا وَعَدْتَهُ

اللَّهُمَّ أَظْهِرْ کَلِمَتَهُ وَ أَعْلِ دَعْوَتَهُ وَ انْصُرْهُ عَلَی عَدُوِّهِ وَ عَدُوِّکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَظْهِرْ کَلِمَتَکَ التَّامَّهَ وَ مُغَیَّبَکَ فِی أَرْضِکَ الْخَائِفَ الْمُتَرَقِّبَ

اللَّهُمَّ انْصُرْهُ نَصْراً عَزِیزاً وَ افْتَحْ لَهُ فَتْحاً یَسِیراً

اللَّهُمَّ وَ أَعِزَّ بِهِ الدِّینَ بَعْدَ الْخُمُولِ وَ أَطْلِعْ بِهِ الْحَقَّ بَعْدَ الْأُفُولِ

وَ أَجْلِ بِهِ الظُّلْمَهَ وَ اکْشِفْ بِهِ الْغُمَّهَ

اللَّهُمَّ وَ آمِنْ بِهِ الْبِلَادَ وَ اهْدِ بِهِ الْعِبَادَ

اللَّهُمَّ امْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلاً وَ قِسْطاً کَمَا مُلِئَتْ ظُلْماً وَ جَوْراً إِنَّکَ سَمِیعٌ مُجِیبٌ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللَّهِ ائْذَنْ لِوَلِیِّکَ فِی الدُّخُولِ إِلَی حَرَمِکَ

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْکَ وَ عَلَی آبَائِکَ الطَّاهِرِینَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس برو به نزد سرداب غیبت آن حضرت و میان دو در بایست و درها را به دست خود بگیر و تنحنح کن مانند کسی که رخصت داخل شدن طلبد و

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بگو و پایین رو

به تأنی و حضور قلب و دو رکعت نماز در عرصه سرداب بکن پس بگو

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ (اللَّهُ أَكْبَرُ)

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی هَدَانَا لِهَذَا وَ عَرَّفَنَا أَوْلِيَاءَهُ وَ أَعْدَاءَهُ

وَ وَفَّقَنَا لِزِيَارَهِ أَئِمَّتِنَا وَ لَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْمُعَانِدِينَ النَّاصِبِينَ وَ لاَ مِنَ الْغُلاَهِ الْمُفَوِّضِينَ وَ لاَ مِنَ الْمُرْتَابِينَ الْمُقَصِّرِينَ

السَّلاَمُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَ ابْنِ أَوْلِيَائِهِ السَّلاَمُ عَلَى الْمُدَّخَرِ لِكَرَامَهِ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَ بَوَارِ أَعْدَائِهِ

السَّلاَمُ عَلَى النُّورِ الَّذِی أَرَادَ أَهْلُ الْكُفْرِ إِطْفَاءَهُ فَأَبَى اللَّهُ إِلاَّ أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ بِكُرْهِهِمْ

وَ أَيَّدَهُ بِالْحَيَاهِ حَتَّى يُظْهِرَ عَلَى يَدِهِ الْحَقَّ بِرَغْمِهِمْ

أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكَ صَغِيراً وَ أَكْمَلَ لَكَ عُلُومَهُ كَبِيراً وَ أَنَّكَ حَيٌّ لاَ تَمُوتُ حَتَّى تُبْطِلَ الْجِبْتَ وَ الطَّاغُوتَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلَى خُدَّامِهِ وَ أَعْوَانِهِ عَلَى غَيْبَتِهِ وَ نَأْيِهِ وَ اسْتُرْهُ سَتْراً عَزِيزاً

وَ اجْعَلْ لَهُ مَعْقِلاً حَرِيزاً وَ اشْدُدِ اللَّهُمَّ وَطْأَتَكَ عَلَى مُعَانِدِيهِ وَ احْرُسْ مَوَالِيَهُ وَ زَائِرِيهِ

اللَّهُمَّ كَمَا جَعَلْتَ قَلْبِی بِذِكْرِهِ مَعْمُوراً فَاجْعَلْ سِلاَحِی بِنُصْرَتِهِ مَشْهُوراً

وَ إِنْ حَالَ بَيْنِی وَ بَيْنَ لِقَائِهِ الْمَوْتُ الَّذِی جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْماً وَ أَقْدَرْتَ بِهِ عَلَى خَلِيقَتِكَ رَغْماً

فَابْعَثْنِی عِنْدَ خُرُوجِهِ ظَاهِراً مِنْ حُفْرَتِی مُؤْتَزِراً كَفَنِی حَتَّى أُجَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْهِ

فِی الصَّفِّ الَّذِی أَثْنَيْتَ عَلَى أَهْلِهِ فِی كِتَابِكَ فَقُلْتَ كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ

اللَّهُمَّ طَالَ الاِنْتِظَارُ وَ شَمِتَ مِنَّا (بِنَا) الْفُجَّارُ وَ صَعُبَ عَلَيْنَا الاِنْتِصَارُ

اللَّهُمَّ أَرِنَا وَجْهَ وَلِيِّكَ الْمَيْمُونَ فِی حَيَاتِنَا وَ بَعْدَ الْمَنُونِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَدِينُ لَكَ بِالرَّجْعَهِ بَيْنَ يَدَیْ صَاحِبِ هَذِهِ الْبُقْعَهِ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ قَطَعْتُ فِی وُصْلَتِكَ الْخُلاَّنَ وَ هَجَرْتُ لِزِيَارَتِكَ الْأَوْطَانَ

وَ أَخْفَيْتُ أَمْرِی عَنْ أَهْلِ الْبُلْدَانِ لِتَكُونَ شَفِيعاً عِنْدَ رَبِّكَ وَ رَبِّی

وَ إِلَى آبَائِكَ وَ مَوَالِيَّ فِی حُسْنِ التَّوْفِيقِ لِی وَ

إِسْبَاغِ النِّعْمَهِ عَلَيَّ وَ سَوْقِ الْإِحْسَانِ إِلَيَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَصْحَابِ الْحَقِّ وَ قَادَهِ الْخَلْقِ وَ اسْتَجِبْ مِنِّی مَا دَعَوْتُکَ

وَ أَعْطِنِی مَا لَمْ أَنْطِقْ بِهِ فِی دُعَائِی مِنْ صَلَاحِ دِینِی وَ دُنْیَایَ إِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ

پس داخل صفه شو و دو رکعت نماز کن و بگو

اللَّهُمَّ عَبْدُکَ الزَّائِرُ فِی فِنَاءِ وَلِیِّکَ الْمَزُورِ الَّذِی فَرَضْتَ طَاعَتَهُ عَلَى الْعَبِیدِ وَ الْأَحْرَارِ

وَ أَنْقَذْتَ بِهِ أَوْلِیَاءَکَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا زِیَارَهً مَقْبُولَهً ذَاتَ دُعَاءٍ مُسْتَجَابٍ مِنْ مُصَدِّقٍ بِوَلِیِّکَ غَیْرِ مُرْتَابٍ

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ بِهِ وَ لَا بِزِیَارَتِهِ وَ لَا تَقْطَعْ أَثَرِی مِنْ مَشْهَدِهِ وَ زِیَارَهِ أَبِیهِ وَ جَدِّهِ

اللَّهُمَّ أَخْلِفْ عَلَیَّ نَفَقَتِی وَ انْفَعْنِی بِمَا رَزَقْتَنِی فِی دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی لِی وَ لِإِخْوَانِی وَ أَبَوَیَّ وَ جَمِیعِ عِتْرَتِی

أَسْتَوْدِعُکَ اللَّهَ أَیُّهَا الْإِمَامُ الَّذِی یَفُوزُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ وَ یَهْلِکُ عَلَى یَدَیْهِ الْکَافِرُونَ الْمُکَذِّبُونَ

یَا مَوْلَایَ یَا ابْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ جِئْتُکَ زَائِراً لَکَ وَ لِأَبِیکَ وَ جَدِّکَ مُتَیَقِّناً الْفَوْزَ بِکُمْ مُعْتَقِداً إِمَامَتَکُمْ

اللَّهُمَّ اکْتُبْ هَذِهِ الشَّهَادَهَ وَ الزِّیَارَهَ لِی عِنْدَکَ فِی عِلِّیِّینَ وَ بَلِّغْنِی بَلَاغَ الصَّالِحِینَ

وَ انْفَعْنِی بِحُبِّهِمْ یَا رَبَّ الْعَالَمِین

ترجمه

سلام بر آل یاسین سلام بر تو ای دعوت کننده خلق بسوی خدا و مظهر آیات الهی و مرآت صفات ربانی سلام بر تو ای درگاه خدا و حاکم و حافظ دین خدا

سلام بر تو ای خلیفه الله و نصرت بخشنده دین خدا سلام بر تو ای حجت خدا و راهنمای بندگان به مقاصد الهیت

سلام ما بر تو ای تلاوت کننده کتاب خدا و مفسر آن سلام ما بر تو در تمام ساعات شب و روز

سلام ما بر تو ای حضرت بقیه الله در خلق زمین سلام ما بر تو ای عهد و پیمان که خدا آن عهد را از خلق گرفت و محکم و مؤکد بر امت گردانید

سلام ما بر تو ای وعده خدا که آن وعده را ضمانت کرده

سلام ما بر تو ای پرچم افراشته عدل خدا و علم و حکمت موهوب حق و پناه خلق و رحمت واسعه الهی بر تمام عالمیان که ابدا خلاف نخواهد گشت

سلام ما بر تو وقتی که به امر خدا قیام و ظهور فرمائی و وقتی که در پرده غیبت بنشینی سلام ما بر تو هنگامی که قرائت و تفسیر کنی

سلام ما بر تو حینی که به نماز و قنوت پردازی سلام ما بر تو هنگامی که رکوع و سجود بجای آری

سلام ما بر تو وقتی که حق را تهلیل و تکبیر گویی سلام ما بر تو هنگامی که به ستایش و استغفار یاد پروردگار باشی

سلام ما بر تو به صبح و عصر سلام ما بر تو در شب تار و روز روشن

سلام ما بر تو ای امام محفوظ سلام ما بر تو ای کسی که مقدم بر همه عالم و آرزوی تمام خلایقی سلام ما بر تو به جمیع سلام و تحیت

ای مولای من تو را گواه می گیرم بر اینکه من شهادت می دهم که هیچ خدایی جز خدای یکتای بی نیاز نیست

و گواهی می دهم که البته محمد (ص) بنده خاص خدا و رسول گرامی اوست و دوست و حبیبی غیر او و اهل بیتش خدا

را نیست و باز ای مولای من تو را گواه می گیرم که علی امیر المؤمنین حجت خداست

و حسن حجت خداست و حسین حجت خداست و علی بن الحسین حجت خداست

و محمد بن علی حجت خداست و جعفر بن محمد حجت خداست و موسی بن جعفر حجت خداست و علی بن موسی حجت خداست

و محمد بن علی حجت خداست و علی بن محمد حجت خداست و حسن بن علی حجت خداست

و گواهی می دهم که تو حجت خدایی شما اول موجود و آخر در اجسام هستید

و محققا رجعت شما حق است و در آن هیچ شک و ریب نیست

در روزی که هیچکس را ایمانش اگر پیش از آن روز ایمان نیاورد و در ایمانش کسب خیر نکرده ابدا در آن روز ایمانش سودمند نباشد

و نیز شهادت می دهم که مرگ حق است و فرشته نکیر و منکر حق است و روز قیامت روز نشر و برانگیختن مردگان حق است

و روز حساب حق است و صراط و میزان حق است

و نعمت بهشت و آتش جهنم حق است و وعده نعیم الهی و وعید قهر و عذابش در بهشت و دوزخ همه حق است

ای مولای من شقاوتمند کسی است که با شما مخالفت کند و سعادتمند کسی است که از امر شما اطاعت کند پس تو گواهی ده بر آنچه شما را بر آن گواه گرفتم

و من دوست شما و دشمن دشمنان شمایم حق آن است که آن را شما پسندیده و باطل آنچه شما از آن خشمگین باشید

و کـار نیکو آن است که شـما به آن امر کنیـد و عمـل منکر و زشت آنکه شـما از آن نهی کنیـد پس من به خـدای یکتـای بی شریک و انباز ایمان دارم و به رسول او

و به امیر المؤمنین و به همه شـما ای مولای من که اول و آخر شـما هستیـد به همه گرویده ام و نصـرت و یاریم برای شـما مهیا است و دوستیم به شما خالص است مستجاب فرما مستجاب فرما.

پروردگارا درود و رحمت فرست بر محمد (ص) پیغمبر رحمتت و کلمه تام نور وجودت

و قلب مرا مملو از نور یقین فرمـا و سـینه ام را به نور ایمـان روشن سـاز و فکر و انـدیشه ام را به نور نیـات خیر و عزم و اراده ام رابه نور علم منور گردان

و قوت مرا به نور عمل و زبانم را به نور صدق و راستی و دینم را نور بصیرتها از جانب خود عطا کن

و به چشـمم نور دیـدن و به گوشم نور حکمت و به قلبم که محـل محبت است نور محبت و ولا-یت محمـد (ص) و آل محمد علیهم السلام را عطا فرما

خـدایا تو را ملاقـات کنم در حـالتی که وفا به عهـد و پیمان تو کرده باشم که مرا غرق رحمت خود گردانی ای مولای سـتوده صفات

پروردگارا درود و رحمت فرست بر محمـد (ص) که حجت و دلیل توست بر خلق روی زمین و خلیفه الله در ملک و بلاد تو و دعوت کننده خلق به راه تو

و قیام کننده بر اجرای عدل تو و برانگیزه خلایق

به امر تو که او دوست و مولای اهل ایمان است و محو و نابود کن کافران و روشنی بخش ظلمت عالم

و آشکار کننده حق و گویا به حقایق حکمت و صدق و حقیقت و کلمه تام در خلق زمین آن بنده خاص است که مراقب فرمان تو و خائف و هراسان از جبروت و جلال تو و مولای ناصح و مهربان امت

و کشتی نجات خلق و نماینده راه خدا و روشنی چشم خلق بود و بهتر کسی که قمیص و ردا به تن پوشید

و بینا کننده نابینایان آن کسی که زمین را پر از عدل و داد می کند پس از آنکه مملو از ظلم و جور باشد که تو بر هر چیز توانایی

پروردگارا درود و رحمت فرست بر ولی قائم خود فرزند اولیاء تو که طاعت آنان را بر خلق فرض و لازم گردانیدی و حق آنها را به ذمه مردم واجب کردی و رجس را از وجود آن پاکان عالم دور گردانیدی و آنان را پاک و منزه و معصوم از هر عیب و گناه فرمودی

ای خدا به وجود او دینت را یاری کن و دوستان تو و شیعیان و یاران و دوستان او را نصرت عطا فرما و ما را هم از آن دوستان و شیعیان قرار ده

پروردگارا تو آن بزرگوار را از شر هر ظالم و طاغی و از شر جمیع خلق خود در پناهت حفظ کن

و هم آن حضرت را از پیش رو و از پشت سر و طرف راست و چپ از همه محفوظ دار و

از رسیدن هر ناملایم و آسیبی او را نگاهدار

و در حفظ وجود او رسول (ص) و آل رسولت را محفوظ گردان و بواسطه او حکم عدل خود را ظاهر و آشکار گردان و او را مؤید بنصرت خود بدار

و یاوران و انصار او را یاری کن و مخالفان او را محروم و خوار گردان پشت دشمنانش را بشکن و پشت جباران و ستمکاران کفر را به وجود او در هم شکن

و کافران و منافقان را به شمشیر او هلاک ساز و تمام ملحدان و دشمنان دین را در مشارق و مغارب عالم و بر و بحر جهان پست گردان

و به ظهورش زمین را پر از عدل و داد ساز و حقیقت دین پاک پیغمبرت صلی الله علیه و آله را بواسطه او آشکار فرما

پروردگارا مرا هم از یاران و انصار و پیروان و شیعیان آن حضرت قرار ده

و آنچه را که آل محمد (ع) آرزومندند و آنچه در دشمنانشان امید دارند به چشم من همه را آشکار گردان

ای خدای حق ای موجود ابدی دعایم مستجاب ساز ای صاحب جلال و بزرگواری ای مهربانترین مهربانان عالم.

سلام بر تو ای خلیفه خدا و خلیفه و جانشین پدران خود که همه رهبران خلق بسوی خدا بودند سلام بر تو ای وصی امامان گذشته

سلام بر تو ای نگهبان و حافظ اسرار پروردگار عالم آفرینش سلام بر تو ای باقیمانده از بندگان خاص و برگزیده خدا

سلام بر تو ای فرزند نورهای رخشان سلام بر تو ای فرزند مردان بزرگ عالم و

شخصیتهای بارز عالم انسانیت

سلام بر تو ای فرزند عترت پاک پیغمبر (ص) سلام بر تو ای معدن علوم وحی و نبوت

سلام بر تو ای درگاه خدا که هیچکس جز از آن درگاه بسوی قرب خدا نایل نگردد سلام بر تو ای راه خدا که هر کس به غیر از آن طریق رود هلاک می شود

سلام بر تو ای که درخت طوبی و سدره المنتهای بهشت را به چشم مشاهده می کنی سلام بر تو ای نور ازلی خدا که هرگز خاموش نخواهد شد

سلام بر تو ای حجت خدا که هرگز مخفی نخواهد شد سلام بر تو ای حجت خدا بر تمام خلق آسمان و زمین

سلام بر تو باد سلام و تحیت کسی که تو را بشناسد بآن مقام که خدا تو را معرفی فرموده است و بآن نعت و صفتی که خدا برخی از آن اوصاف را بیان کرده که تو شایسته آن و فوق آن صفاتی

گواهی می دهم که همانا تویی حجت خدا بر گذشته و باقیمانده امت و حزب تو بر عالم غالب است و سپاه تو فاتح خواهد بود و تنها دوستان تو در جهان فیروز و مظفرند

و دشمنان تو زیانکاران عالمند و نیز گواهی می دهم که تویی گنجینه هر علم و دانش و گشاینده هر بستگی و اثبات هر حق و باطل کننده هر باطل

من ای مولای من راضی و خشنودم به امامت و هدایت و ولایت و پیشوایی و رهبری تو بر خلق و بجای تو احدی را نمی خواهم و جز تو کسی را امام و پیشوای

خود اتخاذ نخواهم کرد

گواهی می دهم که تو حق ثابت ابـدی که پاک و منزه از هر نقص و عیب خواهی بود و نیز گواهم که وعده ای که خدا به تو داده حق و صدق است

و هیـچ شک در آن ندارم بواسـطه طول زمان غیبت و بعد مدت و ابدا در حیرت و گمراهی با گروهی که تو را نشـناختند و به وجود تو جاهل بودندملحق نخواهم شد

بلکه همیشه متوقع و منتظر دوران ظهور دولت تو بزرگوار هستم تویی آن شفاعت کننده که هیچکس با تو نزاع نکند

و تو آن پیشوایی غـالب که احـدی بـا تو مقاومت نتوانـد کرد خـدا تو را ذخیره کرده برای نصـرت و یاری دین خود و عزت و اقتدار اهل ایمان و انتقام از دشمنان سرکش

گواهی می دهم که بواسـطه ولایت و دوستی تو اعمال بندگان مقبول و پذیرفته می شود و کردار خلق نیکو می گردد و اعمال حسنه مضاعف و زیاد و اعمال سیئه محو و آمرزیده می شود

پس هر کس بـا ایمان به ولایت تو و اعتراف به امامت محشور شود اعمالش مقبول و پـذیرفته است و گفتارش تصـدیق شود و حسناتش مضاعف و گناهانش محو و بخشیده میشود

و هر کس از ولایت و عهـد امامت برگردد و جاهل بمقام معرفتت باشـد و غیر تو را بجای تو بگزینـد خدا او را به رو در آتش دوزخ بیفکند

و هیچ عمل او را نپذیرد و در روز قیامت در میزان حساب عملش را وزنی نباشد

و خدا را گواه می گیرم و فرشتگان را و تو را

نیز ای مولای من گواهی میگیرم بر این عقیـده که به حضـرتت عرضه داشـتم که ظاهر او مانند باطن آن و سـر و علنش یکسان است

و تو خود بر این عرضم گواهی که اینست عهد و پیمان من با تو

زیرا تو نظام بخش دین و پیشوای متقین و عزت و شرافت بخش موحدان عالمی

و مرا به این ایمان و عهـد به ولایت خـدای عالم امر فرموده پس هرگاه روزگارها طولانی شود و عمرها بگذرد بر دوران غیبت در من جز آنکه بر یقینم بیفزاید

و بر محبتم به تو و توکل و اعتمادم بر تو کاملتر شود تأثیری نخواهد داشت

و توقع و انتظارم به حضور حضرتت بیشتر گردد و برای جهاد در رکاب ظفر انتسابت حاضر و آماده ام

به بذل جان و مال و فرزند و اهل و جمیع داراییم که همه را پیش رویت فدا کنم و به تصرف امر و نهی تو دهم

پس هرگاه دوران درخشان و پرچمهای نمایان تو را دریابم من بنده مطیع امر و نهی تو خواهم بود

و به آن اطاعت امید و انتظار مقام رفیع شهادت در رکاب حضرتت و سعادت و فیروزی در پیشگاه حضورت دارم

ای مولای من پس هرگـاه مرا مرگ فرا رسـد پیش از ظهور وجود مبـارکت بـاز هم متوسـل به حضـرتت و به پـدران بزرگوار پاکت هستم به درگاه خدای بزرگ

و از او درخـواست می کنم که درود فرسـتد بر محمـد و آل محمـد و مرا هم در زمـان ظهـورت بـاز زنـده گردانـد و به دوران سلطنتت به دنیا

باز گرداند

تا در حضورت از اطاعتت به آن مقصود عالی که دارم نایل شوم و به انتقام کشیدن از دشمنانت باطن قلبم را شفا دهم

ای مولای من من در حال زیارتت ایستاده ام مانند خطا کاران و پشیمان و ترسناکان از عقاب پروردگار عالم

و در نجاتم از عقاب خدا اعتمادم همه بر شفاعت تو بزرگوار است و امید دارم به دوستی و شفاعتت که گناهانم محو گردد و عیوب و زشتیهایم پوشیده و لغزش هایم آمرزیده شود

پس تو ای مولای من دوستت را به آرزویش برسان و آمالش را محقق واقع ساز و از خدا آمرزش گناهانش را بخواه که او به رشته ات چنگ زده

و در آویخته و از دشمنانت بیزاری جسته است پروردگارا درود فرست بر محمد و آلش و وعده ولی خود را منجز گردان

پروردگارا کلمه حقه در جهان ظاهر ساز و آوازه دعوت او را بلند گردان و بر دشمنانش که دشمنان خدایند ای خدای عالم مظفر و منصورش بفرما

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد و کلمه تامه خود را که در روی زمین از بیم رقیبان در پرده غیبت پنهان داشتی ظاهر فرما

پروردگارا او را به عزت و اقتدار یاری کن - و فتح و فیروزی کامل به آسانی به او عطا فرما

پروردگارا و دین اسلام را پس از خمول عزت و سلطنت کامل بخش و بعد از غروب آن شمس حق را طالع ساز

و ظلمت را و ابرهای تاریک را برطرف گردان

پروردگارا و شهر و بلاد عالم را

امن و امان گردان و بندگان را به وجود او هدایت فرما

پروردگارا و زمین را به وجودش پر از عدل و داد ساز چنانکه اکنون پر از ظلم و جور گردیده که تویی شنونده و مستجاب کننده دعای خلق

سلام بر تو ای ولی خدا مرا که دوستدار توام به حرم شریفت اجازه ورود بفرما

درود و رحمت و برکات خدا بر تو و بر پدران بزرگوار پاک گوهرت باد.

* * *

خدا بزرگتر است خدا بزرگتر است خدا بزرگتر است

خدایی جز ذات مقدس پروردگار نیست و خدا بزرگتر است و ستایش مخصوص خداست ستایش مخصوص خداست که ما را هدایت فرمود و دوستان و دشمنان خود را به ما شناسانید

و ما را به زیارت امامان و پیشوایان دینمان موفق گردانید و ما را معاند و دشمن بدخواه آنها قرار نداد و نیز از کسانی که در حق آن امامان غلو کردند و امر عالم وجود را مفوض به آنها دانستند و هم از کسانی که درباره امامت آنها شک داشتند و در حق آنها تقصیر و کوتاهی کردند قرار نداد

سلام بر ولی خدا فرزند اولیاء خدا سلام بر آن کسی که خدا او را برای عزت و بزرگواری دوستانش و ذلیل و نابود کردن دشمنانش ذخیره گردانید

سلام بر آن نوری که اهل کفر خواستند آن نور را خاموش کنند اما خدا اباکرد و امتناع فرمود مگر آنکه آن نور الهی را بحد کمال رساند با آنکه کافران مخالف آن بودند

و خدا او را مؤید گردانید و با عمر طولانی

زنده بداشت تا آنکه بدست آن امام برغم دشمنان دین دین حق را آشکار سازد

من گواهی می دهم که خدا تو را از کودکی برگزید و در بزرگی علوم الهی را در تو بحد کمال رسانید و تو همانا زنده و پاینده هستی تا آنکه بتهای جبت و طاغوت را روزی بدست تو نابود گرداند

پروردگارا رحمت و درود فرست بر او و بر خدمتگزاران او و یاوران او در حال غیبت و دوری آن حضرت و او را در پرده عزت مستور بدار

و برای او جایگاه محفوظی مقرر گردان و پروردگارا تو او را که آماده ساخته ای بر دفع معاندانش سخت و نیرومند ساز و دوستان و زایرنش را محفوظ گردان

پروردگارا چنانکه قلب مرا بیاد او معمور ساختی شمشیر و سلاح مرا برای یاری آن حضرت از نیام بیرون آور

و چنانچه میان من و ملاقات آن بزرگوار مرگ حتمی که به رغم همه بندگان مقدر گردانیدی جدایی انداخت

پس مرا در زمان خروج او از قبر برانگیز تا کفن را ازار کنم

و در آن صفی که تو در کتاب آسمانیت اهل آن صف را ثنا گفتی که فرمودی مانند سد آهنین هستند در رکاب آن حضرت جهاد کنم

پروردگارا انتظار ما طولانی شد و مردم فاسق فاجر بر ما شماتت کردند و بر ما یاری کردن یکدیگر مشکل گردید

پس ای خدا تو طلعت مبارک ولی خود را هم در حال حیات و هم پس از مرگ به ما بنما

پروردگارا من به رجعت در حضور صاحب این بقعه مبارکه

ایمان دارم

پناه آوردم پناه آوردم پناه آوردم ای صاحب الزمان من در راه وصال تو از همه دوستان بریدم و از وطن خود برای زیارتت هجرت کردم

و کارم را از اهل شهرو دیار پنهان داشتم تا توام نزد پروردگار خدای من و تو شفاعت کنی

و نزد پدران خود و دوستان و آقایانم تا بر حسن توفیق و فراوانی نعمت بر من و فرستادن عطا و احسان بسوی من آن بزرگواران عنایت فرمایند

پروردگارا درود بر محمد و آل محمد که اهل حق و پیشوای خلقند و دعاهای مرا هم به کرم مستجاب فرما

و حاجتهایی را از مصالح دین و دنیایم که در دعا به زبان نیاوردم آنها هم عطا فرما که همانا تو بسیار ستوده صفات و بزرگواری و درود خدا بر محمد و آل پاک او باد

پروردگارا بنده تو برای زیارت به درگاه ولی تو ایستاده آن ولی تو که طاعتش را بر همه بندگان از بنده و آزاد واجب کردی

و دوستانت را بواسطه او از آتش عذاب دوزخ نجات دادی

پروردگارا تو زیارتش مقبول درگاهت گردان و صاحب دعای مستجابش قرار ده از آنان که بی هیچ شک تصدیق به امامت و حقانیت ولیت کردند

پروردگارا این زیارت را آخر عهدم به آن بزرگوار و زیارت آن حضرت قرار مده و پای مرا هرگز از مشهد او مبر و از زیارت پدر و جد بزرگوار او

پروردگارا خرجی که در این راه کردم بمن عوض آن عطا فرما و بثواب این زیارت که نصیبم کردی مرا در دنیا

و آخرت منتفع گردان هم مرا از این ثواب و هم برادران و پدر و مادر و تمام خاندانم را بهره مند ساز

نزد خدا از حضرتت ودیعه می طلبم ای امامی که اهل ایمان به نعمت وجودت مستفیض و رستگار می شوند و کافران و مکذبان به دست قهرت هلاک می شوند

ای مولای من ای فرزند امام حسن عسکری من به زیارت تو و پدرو جد بزرگوارت آمدم و یقین دارم که رستگاری ما به وجود شما است و معتقدم که شما امام و پیشوای امتید

پروردگارا این شهادت و زیارت مرا برایم نزد خود در دفتر علیین خویش ثبت فرما و مرا به رتبه صالحان نائل ساز

و به دوستی آنها مرا منتفع گردان ای پروردگار عالم.

زیارت امام جواد به نقل از سید بن طاوس

متن

ظ(زیارت دیگر برای حضرت امام محمد تقی علیه السلام سید بن طاوس در مزار فرموده چون زیارت کردی حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را می ایستی نزد قبر حضرت جواد علیه السلام و می بوسی آن را و می گویی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْبَرَّ التَّقِيَّ الْإِمَامَ الْوَفِيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجِيَّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيرَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سِرَّ اللَّهِ (سِتْرَ اللَّهِ) السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ضِيَاءَ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَنَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا كَلِمَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةَ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النُّورُ السَّاطِعُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَدْرُ الطَّالِعُ

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّيِّبُ مِنَ الطَّيِّبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّاهِرُ مِنَ الْمُطَهَّرِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْآيَةُ الْعُظْمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحُجَّةُ الْكُبْرَى

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُطَهَّرُ مِنَ الزَّلَّاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُنَزَّهُ عَنِ الْمُعْضِلَاتِ (الْمُعْظِلَاتِ)

السَّلَامُ

عَلَیْکَ أَیُّهَا الْعَلِیُّ عَنْ نَقْصِ الْأَوْصَافِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الرَّضِیُّ عِنْدَ الْأَشْرَافِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَمُودَ الدِّینِ

أَشْهَدُ أَنَّکَ وَلِیُّ اللَّهِ وَ حُجَّتُهُ فِی أَرْضِهِ وَ أَنَّکَ جَنْبُ اللَّهِ وَ خِیَرَهُ اللَّهِ

وَ مُسْتَوْدَعُ عِلْمِ اللَّهِ وَ عِلْمِ الْأَنْبِیَاءِ وَ رُکْنُ الْإِیمَانِ وَ تَرْجُمَانُ الْقُرْآنِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ مَنِ اتَّبَعَکَ عَلَی الْحَقِّ وَ الْهُدَی وَ أَنَّ مَنْ أَنْکَرَکَ وَ نَصَبَ لَکَ الْعَدَاوَهَ عَلَی الضَّلَالَهِ وَ الرَّدَی

أَبْرَأُ إِلَی اللَّهِ وَ إِلَیْکَ مِنْهُمْ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

وَ السَّلَامُ عَلَیْکَ مَا بَقِیتُ وَ بَقِیَ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ

و بگو در صلوات بر آن حضرت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ وَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الزَّکِیِّ التَّقِیِ

وَ الْبَرِّ الْوَفِیِّ وَ الْمُهَذَّبِ النَّقِیِّ هَادِی الْأُمَّهِ وَ وَارِثِ الْأَئِمَّهِ وَ خَازِنِ الرَّحْمَهِ

وَ یَنْبُوعِ الْحِکْمَهِ وَ قَائِدِ الْبَرَکَهِ وَ عَدِیلِ الْقُرْآنِ فِی الطَّاعَهِ وَ وَاحِدِ الْأَوْصِیَاءِ فِی الْإِخْلَاصِ وَ الْعِبَادَهِ

وَ حُجَّتِکَ الْعُلْیَا وَ مَثَلِکَ الْأَعْلَی وَ کَلِمَتِکَ الْحُسْنَی الدَّاعِی إِلَیْکَ وَ الدَّالِّ عَلَیْکَ

الَّذِی نَصَبْتَهُ عَلَماً لِعِبَادِکَ وَ مُتَرْجِماً لِکِتَابِکَ وَ صَادِعاً بِأَمْرِکَ وَ نَاصِراً لِدِینِکَ

وَ حُجَّهً عَلَی خَلْقِکَ وَ نُوراً تَخْرُقُ بِهِ الظُّلَمَ وَ قُدْوَهً تُدْرَکُ بِهَا الْهِدَایَهُ وَ شَفِیعاً تُنَالُ بِهِ الْجَنَّهُ

اللَّهُمَّ وَ کَمَا أَخَذَ فِی خُشُوعِهِ لَکَ حَظَّهُ وَ اسْتَوْفَی مِنْ خَشْیَتِکَ نَصِیبَهُ

فَصَلِّ عَلَیْهِ أَضْعَافَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی وَلِیٍّ ارْتَضَیْتَ طَاعَتَهُ وَ قَبِلْتَ خِدْمَتَهُ

وَ بَلِّغْهُ مِنَّا تَحِیَّهً وَ سَلَاماً وَ آتِنَا فِی مُوَالَاتِهِ مِنْ لَدُنْکَ فَضْلًا وَ إِحْسَاناً وَ مَغْفِرَهً وَ رِضْوَاناً

إِنَّکَ ذُو الْمَنِّ الْقَدِیمِ وَ الصَّفْحِ الْجَمِیلِ

پس نماز زیارت بجا آور و بعد از سلام بگو

اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْمَرْبُوب

ترجمه

سلام بر تو ای ابا جعفر ای محمد بن علی که بزرگوار و پرهیزکار و پیشوای وفاداری سلام بر تو

ای شخص پسندیده حق و پاک و منزه از هر عیب و نقص

سلام بر تو ای ولی خدا سلام ما بر تو ای نجات یافته خدا

سلام ما بر تو ای سفیر خدا سلام ما بر تو ای سر پنهان خداسلام ما بر تو ای نور خدا

سلام ما بر تو ای روشنی خدا سلام ما بر تو ای کلمه الهی سلام ما بر تو ای رحمت واسعه خدا

سلام ما بر تو ای نور ساطع لامع الهی سلام ما بر تو ای ماه تمام طالع

سلام ما بر تو ای بهترین شخص از نسل بهترین مردان عالم سلام ما بر تو ای روح پاک از نژاد پاکان عالم

سلام ما بر تو ای آیت الله اعظم سلام ما بر تو ای حجت بزرگ خدا بر خلق

سلام ما بر تو ای پاک از هر لغزش و گناه سلام ما بر تو ای منزه و مبرا از هر خشونت و سخت گیری

سلام ما بر تو ای برتر از هر نقصان در اوصاف

سلام ما بر تو ای محبوب و پسندیده نزد اشراف و بزرگواران عالم سلام ما بر تو ای ستون و نگهبان بنای دین اسلام

شهادت می دهم که محققا تو ولی خدایی و حجت بالغه الهی بر خلق زمین و همانا تو جنب الله و برگزیده خلق خدایی

و محل ودیعه اسرار علم خدا و علوم پیغمبران خدایی و تو اصل و رکن اصیل ایمان و مفسر آیات قرآنی

و من گواهی می دهم که هر کس پیرو توست به راه حق

و هدایت است و هر که انکار تو کند و با تو به دشمنی قیام کند آنکس به راه ضلالت و پستی و جهالت است

و من از دشمنانت نزد خدا و نزد تو بیزاری می جویم چه در دنیا و چه در عالم آخرت

و سلام بر تو تا من هستم و شب و روز برقرار است از آنان بیزارم.

پروردگارا درود فرست بر محمد و اهل بیت اطهارش و درود و رحمت فرست بر محمد بن علی که روح پاک و منزه

و پرهیزکار و وفادار است و نفسی مهذب و پاکیزه است شخص او هادی و رهبر امت است و وارث ائمه طاهرین و گنج و رحمت واسعه الهی

و منبع حکمتها و قاید خیر و برکت بر خلق و قرین و عدیل با قرآن خداست در وجوب طاعت و آن بزرگوار یکی از اوصیاء پیغمبر است در مقام اخلاص و عبادت حق

پروردگارا او حجت بلند مقام تو بر خلق است و مثل اعلای تو و کلمه نیکو است که دعوت کننده خلق و راهنمای امت بسوی توست

کسی است که تو او را برای بندگانت منصوب کرده ای که تو را به خلق نشان دهد و کتاب تو را بر امت تفسیر کند و امر دین تو را آشکار و با صدای بلند بخلق برساند و دین تو را یاری کند

و حجت بالغه تو بر خلق باشد و نور تو باشد که تاریکیهای خلق را برطرف سازد و پیشوایی بر مردم باشد که بواسطه آن پیشوا خلق به سر منزل هدایت رسند و شفیعی

بر خلق باشد که بواسطه شفاعتش امت به نعمت بهشت ابد نایل شوند

پروردگارا و چنانکه آن بزرگوار در خشوع به درگاه عزتت حظ وافر خود را گرفت و از مقام خشیتت نصیب کامل از تو یافت

پس رحمت و درود فرست بر او چندین برابر رحمتی که به یکی از اولیاء خود که طاعتش پسندیده و خدمتش پذیرفته توست عطا کردی

و از ما به روح پاک آن حضرت تحیت و سلام رسان و بما هم بواسطه دوستی او از لطف و کرمت فضل و احسان و آمرزش و بهشت رضوان عطا فرما

که همانا تو صاحب عطا و احسان قدیمی و صاحب عفو و بخشش نیکویی

* * *

زیارت امام حسن در روز دوشنبه

متن

ظ(روز دوشنبه روز امام حسن و امام حسین علیهما السلام است در زیارت امام حسن علیه السلام می گویی

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا أَمِينَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا نُورَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا صِرَاطَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا بَيَانَ حُكْمِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا نَاصِرَ دِينِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِيُّ السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْبَرُّ الْوَفِيُّ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْقَائِمُ الْأَمِينُ السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْعَالِمُ بِالتَّأْوِيلِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْهَادِي الْمَهْدِيُّ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الطَّاهِرُ الزَّكِيُّ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا التَّقِيُّ النَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْحَقُّ الْحَقِيقُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ الصِّدِّيقُ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُه

ترجمه

سلام بر تو باد ای فرزند رسول پروردگار عالم سلام بر تو باد ای فرزند امیر المؤمنین (ع)

سلام بر تو باد ای فرزند فاطمه زهراء (ع)

سلام بر تو باد ای دوست خدا سلام بر تو باد ای بنده خاص خدا

سلام بر تو بادای امین سر خدا سلام بر تو باد ای حجت خدا بر خلق

سلام بر تو باد ای نور خدا سلام بر تو باد ای راه راست خدا سلام بر تو باد ای مبین حکم خدا

سلام بر تو باد ای یاری کننده دین خدا

سلام بر تو باد ای سید منزه نیکوکار سلام بر تو باد ای بزرگوار وفادار

سلام بر تو باد ای استوار و امین در دین خدا سلام بر تو باد ای دانای

به تأویل قرآن

سلام بر تو باد ای هدایت کننده هدایت یافته

سلام بر تو باد ای پاک و منزه از هر عیب

سلام بر تو باد ای پرهیزکار پاکیزه رفتار سلام بر تو باد ای مقام حق و حقیقت

سلام بر تو باد ای شهید با اکمل رتبه ایمان سلام بر تو باد ای ابا محمد حسن بن علی و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

زیارت امام حسن در روز عرفه

متن

ظ(ششم زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفه است بدان که آنچه از اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام در باب زیارت عرفه رسیده از کثرت اخبار و بسیاری فضیلت و ثواب زیاده از آن است که احصا شود و ما به جهت تشویق زایرین به ذکر چند حدیث اکتفا می نماییم به سند معتبر از بشیر دهان منقول است که گفت عرض کردم به خدمت حضرت صادق علیه السلام که گاه هست حج از من فوت می شود و روز عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام می گذرانم فرمود که نیک می کنی ای بشیر هر مؤمنی که به زیارت قبر امام حسین علیه السلام برود با شناسایی حق آن حضرت در غیر روز عید نوشته شود برای او ثواب بیست حج و بیست عمره مبروره مقبوله و بیست جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آن حضرت را در روز عید بنویسد حق تعالی برای او ثواب صد حج و صد عمره و صد جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آن حضرت را در روز عرفه با معرفت حق

آن حضـرت نوشـته شود برای او ثواب هزار حـج و هزار عمره پسـندیده مقبوله و هزار جهـاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل گفتم کجـا حاصل می شود برای من ثواب موقف عرفات پس آن حضـرت نظر کرد به سوی من ماننـد کسـی که خشـمناک باشـد و فرمود که ای بشـیر هر گاه مؤمنی برود به زیارت قبر امام حسـین علیه السلام در روز عرفه و غسل کند در نهر فرات پس متوجه شود به سوی قبر آن حضـرت بنویسـد حق تعـالی از برای او به هر گـامی که برمی دارد حجی که بـا همه مناسک بعمل آورده باشـد و چنین گمان دارم که فرمود و عمره (غزوه) و در احادیث کثیره بسـیار معتبره وارد شـده که حق تعالی در روز عرفه اول نظر رحمت بسوی زائران قبر حسـین علیه السـلام می افکنـد پیش از آنکه نظر به اهل موقف عرفات کنـد و در حـدیث معتبر از رفاعه منقول است که حضـرت صادق علیه السلام به من فرمود که امسال حج کردی گفتم فدایت شوم زری نداشتم که به حج روم و لکن عرفه را نزد قبر امام حسـین علیه السلام گذرانیدم فرمود که ای رفاعه هیچ کوتاهی نکردی از آنچه اهل منی در آن بودنـد اگر نه این بود که کراهت دارم که مردم ترک حـج کننـد هر آینه حـدیثی برای تو می گفتم که هرگز ترک زیارت قبر آن حضرت نکنی پس ساعتی ساکت شد و بعد از آن فرمود که خبر داد مرا پدرم که هر که بیرون رود به سوی قبر امام حسین علیه السلام و عارف به حق آن حضرت باشد و با تکبر

نرود همراه او می شونـد هزار ملک از جـانب راست و هزار ملک از جانب چپ و نوشـته شود برای او ثواب هزار حـج و هزار عمره که با پیغمبر یا وصی پیغمبر کرده باشد و اما کیفیت زیارت آن حضرت پس چنان است که علمای اجله و رؤسای مذهب و ملت فرموده انـد چون خواستی آن حضـرت را در این روز زیارت کنی پس اگر ممکن شـد ترا که از فرات غسل کنی چنان کن و اگر نه از هر آبی که ترا ممکن باشـد و پـاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و قصـد زیارت آن حضـرت کن در حالتی که به آرامی و وقار و تأنی باشی

پس چون به در حایر برسی بگو

اَللَّهُ أَكْبَرُ

و بگو

اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَ أَصِيلاً

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْ لاَ أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِ

السَّلاَمُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلاَمُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلاَمُ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلاَمُ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ

السَّلاَمُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ السَّلاَمُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ السَّلاَمُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

السَّلاَمُ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ السَّلاَمُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى

السَّلاَمُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ السَّلاَمُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ السَّلاَمُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍ

السَّلاَمُ عَلَى الْخَلَفِ الصَّالِحِ الْمُنْتَظَرِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

عَبْدُکَ وَ ابْنُ عَبْدِکَ وَ ابْنُ أَمَتِکَ الْمُوَالِی لِوَلِيِّکَ الْمُعَادِی لِعَدُوِّکَ اسْتَجَارَ بِمَشْهَدِکَ وَ تَقَرَّبَ إِلَى اللَّهِ بِقَصْدِکَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی هَدَانِی لِوَلاَيَتِکَ وَ خَصَّنِی بِزِيَارَتِکَ وَ سَهَّلَ لِی قَصْدَکَ

پس داخل روضه شو و بایست محاذی سر

و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَهِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَهَ الْكُبْرَى

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ وَ الْوِتْرَ الْمَوْتُورَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاهَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاهَ

وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ أَطَعْتَ اللَّهَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً قَتَلَتْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً ظَلَمَتْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ

يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أُشْهِدُ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ وَ أَنْبِيَاءَهُ وَ رُسُلَهُ

أَنِّی بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِی وَ خَوَاتِيمِ عَمَلِی (وَ مُنْقَلَبِی إِلَى رَبِّی)

فَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ عَلَى أَجْسَادِكُمْ وَ عَلَى شَاهِدِكُمْ وَ عَلَى غَائِبِكُمْ وَ ظَاهِرِكُمْ وَ بَاطِنِكُمْ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

وَ ابْنَ إِمَامِ الْمُتَّقِينَ وَ ابْنَ قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ إِلَى جَنَّاتِ النَّعِيمِ

وَ كَيْفَ لَا تَكُونُ كَذَلِكَ وَ أَنْتَ بَابُ الْهُدَى وَ إِمَامُ التُّقَى وَ الْعُرْوَهُ الْوُثْقَى

وَ الْحُجَّهُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ خَامِسُ أَصْحَابِ (أَهْلِ) الْكِسَاءِ

غَذَتْكَ يَدُ الرَّحْمَهِ وَ رُضِعْتَ (رَضَعْتَ) مِنْ ثَدْيِ الْإِيمَانِ وَ رُبِّيتَ فِی حِجْرِ الْإِسْلَامِ

فَالنَّفْسُ غَيْرُ رَاضِيَهٍ بِفِرَاقِكَ وَ لَا شَاكَّهٍ فِی حَيَاتِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ عَلَى آبَائِكَ وَ أَبْنَائِكَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَرِيعَ الْعَبْرَهِ السَّاكِبَهِ وَ قَرِينَ الْمُصِيبَهِ الرَّاتِبَهِ

لَعَنَ اللَّهُ أَمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْکَ الْمَحارِمَ (وَ انْتَهَکَتْ فِیکَ حُرْمَهَ

الْإِسْلَامِ) فَقُتِلْتَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ مَقْهُوراً

وَ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِكَ مَوْتُوراً وَ أَصْبَحَ كِتَابُ اللَّهِ بِفَقْدِكَ مَهْجُوراً

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى جَدِّكَ وَ أَبِيكَ وَ أُمِّكَ وَ أَخِيكَ وَ عَلَى الْأَئِمَّهِ مِنْ بَنِيكَ وَ عَلَى الْمُسْتَشْهَدِينَ مَعَكَ

وَ عَلَى الْمَلائِكَهِ الْحَافِّينَ بِقَبْرِكَ وَ الشَّاهِدِينَ لِزُوَّارِكَ الْمُؤْمِّنِينَ بِالْقَبُولِ عَلَى دُعَاءِ شِيعَتِكَ

وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

بِأَبِى أَنْتَ وَ أُمِّى يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ بِأَبِى أَنْتَ وَ أُمِّى يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّهُ وَ جَلَّتِ الْمُصِيبَهُ بِكَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً أَسْرَجَتْ وَ أَلْجَمَتْ وَ تَهَيَّأَتْ لِقِتَالِكَ

يَا مَوْلَاىَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ قَصَدْتُ حَرَمَكَ وَ أَتَيْتُ مَشْهَدَكَ

أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّأْنِ الَّذِى لَكَ عِنْدَهُ وَ بِالْمَحَلِّ الَّذِى لَكَ لَدَيْهِ

أَنْ يُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ يَجْعَلَنِى مَعَكُمْ فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ بِمَنِّهِ وَ جُودِهِ وَ كَرَمِهِ

پس ببوس ضریح را پس دو رکعت نماز کن در بالای سر و در این دو رکعت هر سوره که می خواهی بخوان و چون فارغ شدی بگو

اللَّهُمَّ إِنِّى صَلَّيْتُ وَ رَكَعْتُ وَ سَجَدْتُ لَكَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ

لِأَنَّ الصَّلَاهَ وَ الرُّكُوعَ وَ السُّجُودَ لاَ تَكُونُ إِلاَّ لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَبْلِغْهُمْ عَنِّى أَفْضَلَ التَّحِيَّهِ وَ السَّلَامِ وَ ارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمْ التَّحِيَّهَ وَ السَّلاَمَ

اللَّهُمَّ وَ هَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّهٌ مِنِّى إِلَى مَوْلاَىَ وَ سَيِّدِى وَ إِمَامِى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلاَمُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّى

وَ اجْزِنِى عَلَى ذَلِكَ أَفْضَلَ أَمَلِى وَ رَجَائِى فِيكَ وَ فِى وَلِيِّكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس برخیز و برو به سوی پای

مبارک حضرت حسین علیه السلام و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و سر آن جناب در نزد پای ابی عبد الله علیه السلام است پس بگو

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ نَبِيِّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ ابْنَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ ابْنَ الْمَظْلُومِ

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِکَ فَرَضِيَتْ بِهِ

(السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَوْلَايَ) السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ

لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ وَ جَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِکَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْکَ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْکَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ

پس توجه کن به جانب شهدا و زیارت کن ایشان را و بگو

السَّلَامُ عَلَيْکُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَ أَحِبَّاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْکُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَ أَوِدَّاءَهُ

السَّلَامُ عَلَيْکُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ وَ أَنْصَارَ نَبِيِّهِ وَ أَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ

السَّلَامُ عَلَيْکُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي طِبْتُمْ وَ طَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَ فُزْتُمْ وَ اللَّهِ فَوْزاً عَظِيماً

يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ فِي الْجِنَانِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ

وَ حَسُنَ أُولَئِکَ رَفِيقاً وَ السَّلَامُ عَلَيْکُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

پس برگرد به جانب سر امام حسین علیه السلام و بسیار دعا کن از برای خود و از برای اهل و عیال و برادران مؤمن خود و سید بن طاوس و شهید فرموده اند پس برو به مشهد جناب عباس رضی

الله عنه همین که رسیدی به آنجا بایست نزد قبر آن جناب و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسَ ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ إِسْلاَماً وَ أَقْدَمِهِمْ إِيمَاناً وَ أَقْوَمِهِمْ بِدِينِ اللَّهِ وَ أَحْوَطِهِمْ عَلَى الْإِسْلاَمِ

أَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَخِيکَ فَنِعْمَ الْأَخُ الْمُوَاسِي

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْکَ

وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْکَ الْمَحَارِمَ وَ انْتَهَکَتْ فِي قَتْلِکَ حُرْمَةَ الْإِسْلاَمِ

فَنِعْمَ الْأَخُ الصَّابِرُ الْمُجَاهِدُ الْمُحَامِي النَّاصِرُ وَ الْأَخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِيهِ

الْمُجِيبُ إِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ الرَّاغِبُ فِيمَا زَهِدَ فِيهِ غَيْرُهُ مِنَ الثَّوَابِ الْجَزِيلِ وَ الثَّنَاءِ الْجَمِيلِ

وَ أَلْحَقَکَ اللَّهُ بِدَرَجَةِ آبَائِکَ فِي دَارِ النَّعِيمِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

پس بیفکن خود را بر قبر و بگو

اللَّهُمَّ لَکَ تَعَرَّضْتُ وَ لِزِيَارَةِ أَوْلِيَائِکَ قَصَدْتُ رَغْبَةً فِي ثَوَابِکَ وَ رَجَاءً لِمَغْفِرَتِکَ وَ جَزِيلِ إِحْسَانِکَ

فَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ رِزْقِي بِهِمْ دَارّاً وَ عَيْشِي بِهِمْ قَارّاً

وَ زِيَارَتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَ ذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُوراً وَ اقْلِبْنِي بِهِمْ مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجَاباً دُعَائِي

بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زُوَّارِهِ وَ الْقَاصِدِينَ إِلَيْهِ بِرَحْمَتِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس ببوس ضریح را و نماز گزار نزد آن حضرت نماز زیارت و آنچه خواسته باشی و چون خواستی وداع کنی آن حضرت را بگو آنچه را که از پیش ذکر کردیم در وداع آن حضرت

ترجمه

خدا بزرگتر است

خدا بزرگتر از هر حد و وصف است و ستایش بسیار مخصوص خداست و آن ذات یکتا را صبح و شام تنزیه و تسبیح می گوییم

و ستایش خدا را که ما را به این درگاه هدایت فرمود و اگر خدا

ما را هدایت نمی فرمود ما به خود راه به این آستان قدس نمی یافتیم همانا رسولان پروردگار ما به حق آمدند

سلام بر رسول خدا صلی الله علیه و آله سلام بر امیر المؤمنین (ع)

سلام بر فاطمه زهراء سیده زنان عالم سلام بر حسن و حسین علیهما السلام

سلام بر علی بن الحسین (زین العابدین) سلام بر محمد بن علی الباقر سلام بر جعفر بن محمد الصادق

سلام بر موسی بن جعفر سلام بر حضرت علی بن موسی الرضا

سلام بر محمد بن علی التقی سلام بر علی بن محمد النقی سلام بر حسن بن علی العسکری

سلام بر خلف صالح امام منتظر

سلام بر تو ای ابا عبد الله سلام بر تو ای فرزند رسول خدا

من غلام و چاکرت فرزند غلام و کنیز و چاکر درگاهت دوستدار دوستان و دشمن بد اندیشان توام به مشهد و حرم مطهرت پناه آورده و بقصد زیارتت بسوی خدا تقرب می جویم

ستایش خدای را که مرا به معرفت مقام ولایت هدایت فرمود و به زیارت حضرتت مخصوص گردانید و قصد درگاهت را بر من سهل و آسان داشت

سلام بر تو ای وارث علوم آدم (ع) برگزیده خدا سلام بر تو ای وارث حلم نوح پیغمبر خدا

سلام بر تو ای وارث ابراهیم خلیل خدا سلام بر تو ای وارث شجاعت موسای کلیم و سخنگوی خدا

سلام بر تو ای وارث زهد و مقامات عیسای روح پاک الهی سلام بر تو ای وارث معرفت حضرت محمد حبیب خدا

سلام بر تو ای وارث امیر المؤمنین

سلام بر تو ای وارث مقام تقرب فاطمه زهراء

سلام بر تو ای فرزند محمد مصطفی (ص) سلام بر تو ای فرزند علی مرتضی (ع)

سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهراء سلام بر تو ای فرزند خدیجه کبری

سلام بر تو ای کسی که از خون پاک تو و پدر بزرگوارت خدا به شمشیر امام عصر انتقام می کشد و خدا از ظلم و ستم وارد بر تو دادخواهی می کند گواهی می دهم که تو نماز را بپا داشتی و زکوه دادی

و امر به معروف و نهی از منکر فرمودی و خدا را تا هنگام رحلت اطاعت کردی

پس خدا لعنت کند امتی را که تو را مقتول کردند و امتی را که به تو ظلم و ستم کردند و خدا لعنت کند امتی را که شنیدند و بدان راضی و خوشنود شدند

ای مولای من ای ابی عبد الله خدا را گواه می گیرم و ملائکه و پیمبران و رسولان خدا را

که من ایمان قلبی به شما دارم و به رجعت شما یقین دارم در همه طریق آیین و خاتمه تمام عملم و هنگام رفتنم بسوی پروردگارم

پس درود خدا بر شما و بر ارواح پاک و اجساد شریف شما و افراد حاضر و غایب و ظاهر و باطن شما باد

سلام بر تو ای فرزند خاتم پیغمبران و ای فرزند سید اوصیاء پیغمبر

و ای فرزند امام اهل تقوی و قائد و پیشوای روسفیدان عالم بسوی بهشتهای پر ناز و نعمت ابدی

و چگونه به این اوصاف و مقامات مذکور نباشی در صورتی

که تو درگاه هدایت و امام اهل تقوی و عروه محکم

و حجت اتم خدا بر اهل عالمی و پنجم آل عبا هستی

تو را دست رحمت ازلی غذا داد و از پستان حقیقت ایمان شیر نوشانید و در دامن اسلام تربیت یافتی

باری جان من به فراق تو ناشاد است و به زنده بودنت یقین دارم درود خدا بر تو و بر پدران و فرزندان پاک تو باد

سلام بر تو ای آنکه اشک چشمان جاری است و ای کسی که همیشه قرین با مصیبت و رنج مرتب بوده ای

خدا لعنت کند امتی را که هتک احترام تو را حلال شمردند و تو را که درود حق بر تو باد به قهر و ظلم به قتل رسانیدند

و به سبب قتل تو جان رسول خدا را که درود خدا بر او باد سخت محزون و خشمگین ساختند و کتاب خدا را بواسطه فقدانت به کلی متروک و مهجور گردانیدند

سلام خدا بر تو و بر بزرگوار جد و پدر و مادر و برادر و امامان از فرزندان پاکت باد و بر آنان که با تو به درجه شهادت رسیدند

و بر فرشتگان که به گرد قبر مطهرت حلقه زده و بر زواران از اهل ایمان که برای قبولی دعای شیعیان در جوارت حضور یافتند

باز هم سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

و پدر و مادرم به فدایت ای فرزند رسول خدا (ص) پدر و مادرم به فدایت ای ابا عبد الله

همانا بسیار تعزیتت بزرگ و مصیبتت در اسلام

بر ما و تمام اهل آسمانها و زمین عظیم و سخت بود

پس خدا لعنت کند آن جماعتی راکه اسبها را برای جنگ با حضرتت زین و لجام کردند و بر تو پناگاه هجوم آوردند و برای قتال با تو مهیا گشتند

ای مولای من ای ابا عبد الله من عزم حرم مطهرت کردم و به مشهد شریفت آمدم

از خدا به حق شأن و مقامی که تو را نزد اوست درخواست می کنم

که درود بر محمد و آل اطهارش فرستد و مرا هم با شما در دنیا و آخرت به لطف و جود و کرمش همنشین قرار دهد

ای پروردگار من نماز خواندم و رکوع و سجود بجای آوردم برای تو خدای یکتای بی شریک

که هرگز نماز و رکوع و سجود خلق جز برای تو روا نیست چون تویی خدایی که جز تو خدایی نیست

پروردگارا درود فرست بر محمد (ص) و آل اطهارش و برسان از من بر روح پاک آن بزرگواران بهترین سلام و تحیت را و باز گردان به پاسخ از آن بزرگواران بر من تحیت و سلام آنها را

پروردگارا این دو رکعت نماز هدیه ای است از من بسوی سید و مولای من و امام و پیشوایم حضرت حسین بن علی علیهما السلام

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و این را از من بپذیر

و پاداش و ثوابش بیش از آنچه به کرم تو و ولی تو آرزو و امید دارم عطا فرمای ای مهربانترین مهربانان عالم.

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر

تو ای زاده پاک پیغمبر خدا

سلام بر تو ای گرامی فرزند امیر المؤمنین سلام بر تو ای نیکو فرزند حسین شهید

سلام بر تو ای شهید فرزند شهید سلام بر تو ای شهید مظلوم فرزند امام مظلوم

خدا لعنت کند امتی را که به قتل رسانیدند تو را و لعنت کند آنان که در حق تو ظلم و ستم کردند و لعنت کند قومی که شنیدند و بدان بر شما راضی و شادان گردیدند

سلام بر تو ای مولای من سلام بر تو ای ولی خدا فرزند ولی خدا

همانا مصیبت وارد بر تو بسیار عظیم و تعزیت سخت جانگداز بود بر ما و بر جمیع اهل ایمان

پس خدا لعنت کند امتی را که تو را به قتل رسانیدند و من از آن بسوی خدا و بسوی شما در دنیا و آخرت بیزاری می جویم

سلام بر شما ای یاران و دوستان خدا و مشتاقان و محبان حق سلام بر شما ای خاصان خدا و دوستان خالص حق

سلام بر شما ای ناصران دین خدا سلام بر شما ای یاری کنندگان پیغمبر خدا و ای یاری کنندگان امیر المؤمنین و ای یاری کنندگان فاطمه زهراء سیده زنان عالم

سلام بر شما ای یاری کنندگان امام حسن مجتبی ولی حق و ناصح خلق

سلام بر شما ای یاری کنندگان ابی عبد الله حسین شهید مظلوم درود و رحمت خدا بر جمیع شما باد

پدرو مادرم فدای شما که چه نیکو بودید و چه خاک پاک شریفی شما را در بر گرفت و به خدا

سوگند که سعادت و فیروزی بزرگ نصیب شما گردید

ای کاش من هم با شما بودم تا در بهشت ابد با شما و شهیدان و صالحان

و سایر شهیدان و نیکوکاران عالم که نیکو رفیقانی هستند به سعادت ابد می رسیدم و سلام و رحمت و برکات خدا بر شما باد.

سلام بر تو ای ابا الفضل العباس فرزند امیر المؤمنین سلام بر تو ای فرزند سید اوصیاء

سلام بر تو ای فرزند کسی که در اسلام اول بود و در ایمان بر همه عالم مقدم بود و به دین خدا ثابت قدم تر و در راه حفظ اسلام با اندیشه تر و مراقبتش بیشتر بود

گواهی می دهم که تو بر خلق خالص برای رضای خدا و رسول و برادرت حسین ناصح و خیرخواه بودی و نیکو برادری بودی که مواسات کردی

پس خدا لعنت کند امتی که تو را شهید کردند و خدا لعنت کند امتی را که بر تو ظلم و ستم کردند

و خدا لعنت کند امتی را که هتک احترام تو را روا داشتند و بواسطه قتل تو پرده اسلام را دریدند

پس تو چه نیکو برادر با صبر و شکیبا بودی که مجاهده و حمایت و نصرت و دفاع کامل از برادرت کردی

و به حقیقت طاعت پروردگارت را اجابت نمودی و به آن ثواب بزرگی که دیگران بدان نایل نشدند تو مشتاق بودی و مدح و ثنای نیکو یافتی

و خدا تو را به مقام و مرتبه پدرانت در بهشت نعیم ملحق ساخت که او خدائی پسندیده صفات و بزرگوار است.

پروردگـارا من به معرض لطف و رحمت تو در آمـدم و برای زیـارت اولیـاء تو به شوق و رغبت در ثوابت عزم کردم و به امید آمرزش و احسان عظیم تو بدین درگاه آمدم

پس از تو درخواست می کنم که درود بر محمـد و آل اطهارش بفرستی و رزق مرا هم بواسـطه آن بزرگواران وسـیع گردان و عیشم را برقرار

و زیارتم را مقبول و گناهم را مغفور و آمرزیده ساز و مرا به حرمت مقام آنان رستگار و کام روا و دعایم مستجاب گردان

با بهترین (ثوابی) که احـدی از زوار و قاصدان حرم این بزرگوار را عطا می شود به حق لطف و رحمت واسـعت ای مهربانترین مهربانان عالم.

زیارت امام حسن در شب قدر

متن

ظ(چهارم زیارت شبهای قدر است بدان که احادیث در فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام در ماه مبارک رمضان خصوص شب اول و نیمه و آخر آن و در خصوص شب قدر بسیار است و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب بیست و سوم ماه رمضان و آن شبی است که امید هست شب قدر باشد و در آن شب هر امر محکمی جـدا و مقـدر می شود مصـافحه کننـد بـا او روح بیست و چهـار هزار ملـک و پیغمبر که همه رخصت می طلبند از خدا در زیارت آن حضـرت در این شب و در حدیث معتبر دیگر از حضـرت صادق علیه السـلام مروی است که چون شب قدر می شود منادی از آسمان هفتم از بطنان عرش ندا می کند که حق تعالی آمرزید هر که را که

به زیارت قبر حسین علیه السلام آمده و در روایت است که هر که شب قدر نزد قبر آن حضرت باشد و دو رکعت نماز گزارد نزد آن حضرت یا آنچه که میسر شود و از حق تعالی سؤال کند بهشت را و پناه برد از آتش حق تعالی به او عطا فرماید سؤال او را و پناه دهد او را از آتش و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در ماه رمضان و بمیرد در راه زیارت از برای او عرض و حسابی نخواهد بود و به او بگویند که داخل بهشت شو بدون خوف و بیم و اما الفاظی که زیارت کرده می شود حضرت امام حسین علیه السلام به آن در لیله قدر پس چنان است که شیخ و مفید و محمد بن المشهدی و ابن طاوس و شهید رحمهم الله در کتب مزار ذکر نموده اند و آن زیارت را مختص به این شب و عیدین یعنی روز عید فطر و قربان قرار داده اند و شیخ محمد بن المشهدی به اسناد معتبر خود آن را از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده و گفته که آن حضرت فرمودند وقتی که اراده کردی زیارت کنی ابی عبد الله الحسین علیه السلام را پس برو به مشهد آن حضرت بعد از آنکه غسل کرده باشی و پوشیده باشی پاکیزه ترین جامه های خود را پس چون ایستادی نزد قبر آن حضرت پس روی خود را به جانب آن حضرت کن و قبله را میان دو کتف خود قرار ده و بگو

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا

ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ الصِّدِّيقَهِ الطَّاهِرَهِ فَاطِمَهَ سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مَوْلاَیَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلاَهَ وَ آتَيْتَ الزَّکَاهَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ

وَ تَلَوْتَ الْکِتَابَ حَقَّ تِلاَوَتِهِ وَ جَاهَدْتَ فِی اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَی الْأَذَی فِی جَنْبِهِ مُحْتَسِباً حَتَّی أَتَاکَ الْيَقِينُ

أَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ خَالَفُوکَ وَ حَارَبُوکَ وَ الَّذِينَ خَذَلُوکَ وَ الَّذِينَ قَتَلُوکَ مَلْعُونُونَ عَلَی لِسَانِ النَّبِیِّ الْأُمِّیِ

وَ قَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَی لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَکُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ ضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

أَتَيْتُکَ يَا مَوْلاَیَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّکَ مُوَالِياً لِأَوْلِيَائِکَ

مُعَادِياً لِأَعْدَائِکَ مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَی الَّذِی أَنْتَ عَلَيْهِ عَارِفاً بِضَلاَلَهِ مَنْ خَالَفَکَ فَاشْفَعْ لِی عِنْدَ رَبِّکَ

پس بچسبان خود را بر قبر و روی خود را بر آن گذار پس می روی به جانب سر مقدس و می گویی

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا حُجَّهَ اللَّهِ فِی أَرْضِهِ وَ سَمَائِهِ

صَلَّی اللَّهُ عَلَی رُوحِکَ الطَّيِّبِ وَ جَسَدِکَ الطَّاهِرِ وَ عَلَيْکَ السَّلاَمُ يَا مَوْلاَیَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس بچسبان خود را به قبر و ببوس آن را و بگذار صورت خود را بر آن و بگرد به جانب سر پس دو رکعت نماز زیارت گزار و نماز کن بعد از آن دو رکعت آنچه میسر شود ترا پس از آن برو به سمت پا و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مَوْلاَیَ وَ ابْنَ مَوْلاَیَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَکَ وَ ضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

و دعا کن به آنچه می خواهی پس زیارت

کن شهدا را در حالی که میل کنی از سمت پا به طرف قبله پس بگو

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الصِّدِّيقُونَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الصَّابِرُونَ

أَشْهَدُ أَنَّكُمْ جَاهَدْتُمْ فِی سَبِيلِ اللَّهِ وَ صَبَرْتُمْ عَلَى الْأَذَى فِی جَنْبِ اللَّهِ

وَ نَصَحْتُمْ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ حَتَّى أَتَاكُمُ الْيَقِينُ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ

فَجَزَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَ أَهْلِهِ أَفْضَلَ جَزَاءِ الْمُحْسِنِينَ وَ جَمَعَ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ فِی مَحَلِّ النَّعِيمِ

پس می روی به زیارت عباس بن امیر المؤمنین علیه السلام همینکه رسیدی آنجا و ایستادی نزد آن جناب بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ

أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ (جَاهَدْتَ وَ) نَصَحْتَ وَ صَبَرْتَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ

لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ أَلْحَقَهُمْ بِدَرْكِ الْجَحِيمِ

پس نماز تطوع کند در مسجد آن جناب هر چه خواهد و بیرون رود

ترجمه

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر تو ای فرزند امیر المؤمنین

سلام بر تو ای پسر صدیقه طاهره فاطمه زهراء بزرگ زنان اهل عالم

سلام بر تو ای آقای من ای ابا عبد الله سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

گواهی می دهم که تو نماز را بپا داشتی و زکوه به مستحقان دادی و امت را امر به معروف و نهی از منکر کردی

و کتاب خدا را به حق و حقیقت تلاوت فرمودی و در راه دین خدا حق جهاد و کوشش را به حدکمال فرمودی و بر اذیت و آزار امت صبر کردی و خالص برای طرفداری دین خدا مراقبت کامل تمام عمر تا هنگام رحلت و شهادت فرمودی

گواهی

می دهم که آنـان که با تو به مخالفت و جنگ برخاستند و آنان که تو را یاری نکردنـد و آنان که تو را شـهید کردنـد همه به زبان پیغمبر امی لعن شدند

و زیـان و خواری بر کسـانی که به شـما افتراء بستند خـدا لعنت کنـد آنان که در حق شـما ظلم و سـتم کردنـد از خلق اولین و آخرین بر همه لعنت ابد و عذابشان مضاعف شدید و دردناک باد

ای آقـای من ای فرزنـد رسول خـدا بـا معرفت به حق امامت و خلافتت بـدین درگاه به زیارت حضـرتت آمـده ام و دوست با دوستانت

و دشـمن با دشـمنان توام و بدان راه هدایت و ایمان که تو بر آن بودی بصـیر و معتقدم و عارف و واقفم به گمراهی مخالفانت پس مرا نزد خدا شفاعت فرما

سلام بر تو ای حجت خدا در همه زمین و آسمان

درود خدا بر روح پاک و جسم مطهرت باد و بر تو سلام باد ای آقای من و درود و رحمت و برکات خدای بر تو باد

سلام بر تو ای آقای من فرزند آقای من (ای علی بن الحسین) رحمت و برکات خدا بر تو باد

خـدا لعنت کند آنکس را که در حق تو ظلم و ستم کرد و خدا لعنت کند آنکس که تو را به قتل رسانید خدا عذاب دردناک او را مضاعف و شدید گرداند

سلام بر شما ای راستگویان با ایمان کامل سلام بر شما ای شهیدان راه خدا که صبر و شکیبایی کردید

گواهی می دهم که شما در راه خدا جهاد کردید

و بر هر رنج و بلا صبر و تحمل نمودید

در طرفداری دین خدا و در راه رضای خدا و رسولش همیشه نصیحت و خیرخواهی کردید تا هنگام شهادت و رحلت از دنیا گواهی میدهم که شما زنده ابدید نزد خدا و به رزق آسمانی متنعم شدید

پس خدا از اسلام و اهل اسلام به شما پاداش بهترین نیکوکاران عالم را عطا فرماید و بین ما و شما در محل نعمت ابد جمع گرداند

سلام بر تو ای پسر امیر المؤمنین سلام بر تو ای بنده شایسته مطیع فرمان خدا و رسول خدا

گواهی می دهم که تو در راه خدا جهاد کردی و نصیحت و خیرخواهی در همه عمر تا هنگام رحلت و شهادتت فرمودی و صبر ورزیدی

خدا ظالمان در حق شما را از خلق اولین و آخرین لعنت کند و آنها را به قعر دوزخ در افکند

زیارت امام حسین در روز ۱ رجب

متن

ظ(از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در روز اول ماه رجب البته حق تعالی بیامرزد او را و از ابن ابی نصر منقول است که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کرد که در کدام وقت بهتر است که زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود که در نصف رجب و نصف شعبان شیخ مفید و سید بن طاوس ذکر کرده اند که این زیارت که ذکر می شود برای روز اول رجب و شب نیمه شعبان است و لکن شهید علاوه کرده بر آن شب اول رجب و شب و روز نیمه رجب و روز نیمه شعبان را

پس بحسب فرموده ایشان این زیارت برای شش وقت است و کیفیت آن زیارت این است هر گاه خواستی زیارت کنی ابا عبد الله الحسین علیه السلام را در این اوقات غسل کن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و بایست بر در قبه مطهره آن حضرت رو به قبله و سلام کن بر جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله و بر امیر المؤمنین و بر حضرت فاطمه و بر امام حسن و امام حسین و بر باقی امامان صلوات الله علیهم أجمعین و بعد از این بیاید در اذن دخول زیارت عرفه کیفیت سلام کردن بر این بزرگواران

پس داخل شو و بایست نزد ضریح مقدس و صد مرتبه بگو

اللَّهُ أَكْبَرُ

پس بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

(السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ) السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ صَفِيِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَ ابْنَ حَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيرَ اللَّهِ وَ ابْنَ سَفِيرِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ الْكِتَابِ الْمَسْطُورِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ التَّوْرَاةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَرِيكَ الْقُرْآنِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

(السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِطَّةٍ الَّذِي مَنْ دَخَلَهُ كَانَ مِنَ الْآمِنِينَ)

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ عِلْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْضِعَ سِرِّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ وَ

الْوِتْرَ الْمَوْتُورَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِی حَلَّتْ بِفِنَائِکَ وَ أَنَاخَتْ بِرَحْلِکَ

بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی وَ نَفْسِی یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِیبَهُ

وَ جَلَّتِ الرَّزِیَّهُ بِکَ عَلَیْنَا وَ عَلَى جَمِیعِ أَهْلِ الْإِسْلاَمِ

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً أَسَّسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَ الْجَوْرِ عَلَیْکُمْ أَهْلَ الْبَیْتِ

وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً دَفَعَتْکُمْ عَنْ مَقَامِکُمْ وَ أَزَالَتْکُمْ عَنْ مَرَاتِبِکُمُ الَّتِی رَتَّبَکُمُ اللَّهُ فِیهَا

بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی وَ نَفْسِی یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

أَشْهَدُ لَقَدِ اقْشَعَرَّتْ لِدِمَائِکُمْ أَظِلَّهُ الْعَرْشِ مَعَ أَظِلَّهِ الْخَلاَئِقِ

وَ بَکَتْکُمُ السَّمَاءُ وَ الْأَرْضُ وَ سُکَّانُ الْجِنَانِ وَ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَیْکَ عَدَدَ مَا فِی عِلْمِ اللَّهِ لَبَّیْکَ دَاعِیَ اللَّهِ

إِنْ کَانَ لَمْ یُجِبْکَ بَدَنِی عِنْدَ اسْتِغَاثَتِکَ وَ لِسَانِی عِنْدَ اسْتِنْصَارِکَ فَقَدْ أَجَابَکَ قَلْبِی وَ سَمْعِی وَ بَصَرِی

سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ کَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولاً أَشْهَدُ أَنَّکَ طُهْرٌ طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طُهْرٍ طَاهِرٍ مُطَهَّرٍ

طَهُرْتَ وَ طَهُرَتْ بِکَ الْبِلاَدُ وَ طَهُرَتْ أَرْضٌ أَنْتَ بِهَا (فِیهَا) وَ طَهُرَ حَرَمُکَ

أَشْهَدُ أَنَّکَ (قَدْ) أَمَرْتَ بِالْقِسْطِ وَ الْعَدْلِ وَ دَعَوْتَ إِلَیْهِمَا

وَ أَنَّکَ صَادِقٌ صِدِّیقٌ صَدَقْتَ فِیمَا دَعَوْتَ إِلَیْهِ وَ أَنَّکَ ثَارُ اللَّهِ فِی الْأَرْضِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللَّهِ وَ عَنْ جَدِّکَ رَسُولِ اللَّهِ وَ عَنْ أَبِیکَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ

وَ عَنْ أَخِیکَ الْحَسَنِ وَ نَصَحْتَ وَ جَاهَدْتَ فِی سَبِیلِ اللَّهِ وَ عَبَدْتَهُ مُخْلِصاً حَتَّى أَتَاکَ الْیَقِینُ

فَجَزَاکَ اللَّهُ خَیْرَ جَزَاءِ السَّابِقِینَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْکَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّ عَلَى الْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِیدِ الرَّشِیدِ

قَتِیلِ الْعَبَرَاتِ وَ أَسِیرِ الْکُرُبَاتِ صَلاَهً نَامِیَهً زَاکِیَهً مُبَارَکَهً

يَصْعَدُ أَوَّلُهَا وَ لاَ يَنْفَدُ آخِرُهَا أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلاَدِ أَنْبِيَائِکَ الْمُرْسَلِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

آنگاه قبر مطهر را ببوس و روی راست خود را بر قبر گذار

و بعـد از آن روى چپ را آنگاه دور قبر بگرد و طواف كن و چهار جانب قبر را ببوس شـيخ مفيـد رحمه الله عليه فرموده آنگاه برو بسوى قبر على بن الحسين عليه السلام و بايست نزد قبر آن جناب و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الطَّيِّبُ الزَّكِيُّ الْحَبِيبُ الْمُقَرَّبُ وَ ابْنَ رَيْحَانَهِ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهِيدٍ مُحْتَسِبٍ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ مَا أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَ أَشْرَفَ مُنْقَلَبَكَ

أَشْهَدُ لَقَدْ شَكَرَ اللَّهُ سَعْيَكَ وَ أَجْزَلَ ثَوَابَكَ

وَ أَلْحَقَكَ بِالذِّرْوَهِ الْعَالِيَهِ حَيْثُ الشَّرَفُ كُلُّ الشَّرَفِ (وَ فِى الْغُرَفِ السَّامِيَهِ)

كَمَا مَنَّ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَ جَعَلَكَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَ طَهَّرَهُمْ تَطْهِيراً

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ رِضْوَانُهُ

فَاشْفَعْ أَيُّهَا السَّيِّدُ الطَّاهِرُ إِلَى رَبِّكَ فِى حَطِّ الْأَثْقَالِ عَنْ ظَهْرِى وَ تَخْفِيفِهَا عَنِّى

وَ ارْحَمْ ذُلِّى وَ خُضُوعِى لَكَ وَ لِلسَّيِّدِ أَبِيكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمَا

پس بچسبان خود را بر قبر و بگو

زَادَ اللَّهُ فِى شَرَفِكُمْ فِى الْآخِرَهِ كَمَا شَرَّفَكُمْ فِى الدُّنْيَا وَ أَسْعَدَكُمْ كَمَا أَسْعَدَ بِكُمْ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَعْلَامُ الدِّينِ وَ نُجُومُ الْعَالَمِينَ وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

پس رو كن بسوى شهدا و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ اللَّهِ وَ أَنْصَارَ رَسُولِهِ وَ أَنْصَارَ عَلِيِّ بْنِ أَبِى طَالِبٍ

وَ أَنْصَارَ فَاطِمَهَ وَ أَنْصَارَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ أَنْصَارَ الْإِسْلَامِ

أَشْهَدُ (أَنَّكُمْ) لَقَدْ نَصَحْتُمْ لِلَّهِ وَ جَاهَدْتُمْ فِى سَبِيلِهِ فَجَزَاكُمُ اللَّهُ عَنِ (مِنَ) الْإِسْلَامِ وَ أَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ

فُزْتُمْ وَ اللَّهِ فَوْزاً عَظِيماً يَا لَيْتَنِى كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظِيماً

أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ

أَشْهَدُ أَنَّكُمُ الشُّهَدَاءُ وَ السُّعَدَاءُ وَ أَنَّكُمْ الْفَائِزُونَ فِى دَرَجَاتِ الْعُلَى وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

بعد از

آن بـازگرد و بیـا نزدیک سـر مبارک آن حضـرت و نماز زیارت بکن و دعا کن برای خود و پـدر و مادر خود و برای برادران مؤمن

ترجمه

خدا بزرگتر است

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر تو ای فرزند خاتم پیغمبران

سلام بر تو ای فرزند سید رسولان حق سلام بر تو ای فرزند سید جانشینان پیغمبران

سلام بر تو ای ابا عبد الله سلام بر تو ای حسین بن علی

سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهراء سیده زنان عالم سلام بر تو ای ولی خدا فرزند ولی خدا

سلام بر تو ای برگزیده خدا فرزند برگزیده خدا سلام بر تو ای حجت خدا فرزند حجت خدا

سلام بر تو ای دوست و حبیب خدا فرزند حبیب خدا سلام بر تو ای سفیر خدا فرزند سفیر خدا

سلام بر تو ای خازن و نگهبان مسطور در کتاب آسمانی سلام بر تو ای وارث علوم تورات موسی و انجیل عیسی و زبور داود

سلام بر تو ای امین رحمان سلام بر تو ای شریک با قرآن

سلام بر تو ای عمود و نگهبان دین اسلام سلام بر تو ای درگاه علم و حکمت پروردگار عالم

سلام بر تو ای باب حطه که هر که در آن در وارد شوداز هر بلاء ایمن است

سلام بر تو ای صندوقه و مخزن علم حق سلام بر تو ای موضع و محل سر خدا

سلام بر تو ای کسی که خدا از خون پاک تو و پدر بزرگوارت که به ناحق ریختند

انتقام می کشد و از ظلم وارد بر تو دادخواهی می کند

سلام بر تو و بر ارواح پاکی که در حرم مطهرت با تو مدفونند بر جمیع شما از من درود و تحیت و سلام خدا باد تا من هستم و تا لیل و نهار در جهان برقرار است

ای ابا عبد الله تعزیتت در عالم بزرگ

و مصیبتت در جهان بر ما شیعیان و تمام اهل اسلام سخت و عظیم و ناگوار و دشوار بود

پس خدا لعنت کند امتی را که اساس ظلم و ستم را بر شما خاندان رسالت بنیاد کردند

و خدا لعنت کند امتی را که شما را از مقام و مرتبه (خلافت) خود منع کردند و رتبه ای که خدا به شما عطا کرده بود از شما گرفتند

پدر و مادرم و جانم فدای شما اهل بیت باد ای ابا عبد الله

گواهی می دهم که برای خون پاک شما که ریخته شد سرادق عرش و ارکان و ارواح خلایق به لرزه درآمد

و برای شما آسمان و زمین و ساکنان بهشت و خلق بر و بحر همه گریستند

درود خدا بر تو باد به عدد آنچه در علم خداست من دعوت خدا را اجابت کردم

اگر به بدنم در هنگام استغاثه تو و هنگام یاری طلبیدنت به زبانم تو را اجابت نکردم لیکن قلب و گوش و چشم عالم ارواح من دعوتت را اجابت کرد

منزه است پروردگار ما که البته وعده آن ذات اقدس منجز و واقع خواهد شد گواهی می دهم که وجود تو در منتهای پاکیست و از

خاندان پاک عصمت و طهارت است

و از کمال پاکی و پاکیزگی تو بلاد همه از لوث کفر و شرک پاکت شد و بلکه سرزمینی که تو در آن بودی و حریم مطهرت همه پاک گردید

گواهی می دهم که تو خلق را امر بعدل و داد کردی و دعوت به این صفات فرمودی

و تو در دعوت خلق بسوی خدا در کمال صدق و حقیقت و ایمان کامل بودی و محققا تو خون خدا در روی زمین هستی

و گواهی می دهم که تو از جانب خدا و جدت پیغمبر خدا و پدرت امیر المؤمنین

و برادرت حسن مجتبی تبلیغ دین کردی و در راه خدا نصیحت و ارشاد و مجاهده بسیار کردی و خدای را پرستش و اطاعت کامل نمودی تا هنگام شهادت رسید

پس خدا پاداش تو را بهترین پاداش پیشینیان عطا فرماید و درود خدا و تحیت و رحمت کامل حق بر تو باد

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد و درود و رحمت فرست بر حسین مظلوم شهید رشید شجاع

کشته برای اشک چشم خلق و اسیر محن رحمت و درودی بر آن حضرت فرست که دایم در افزایش و تکامل و برکت باشد

که اول آن درود بآسمان صعود کند و آخر آن انقطاع نداشته بلکه تا ابد باقی باشد نیکوترین درود و رحمتی که بر یکی از فرزندان پیغمبران مرسلت فرستی ای خدای عالم بی نهایت وجود

سلام بر تو ای تصدیق کننده دین حق در حد کمال ای روح پاکیزه مطهر و دوست مقرب نزد خدا و فرزند

فاطمه ریحانه رسول خدا

سلام بر تو شهید آزموده راه خدا باد سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد چه اندازه مقام و مرتبه ات نزد خدا گرامی و با شرافت است

گواهی می دهم که خداسعی و کوششت را پاداش عطا کرد و ثوابت را عظیم فرمود

و تو را به مقام بلند و عالیترین نقطه کمال و سعادت و قرب و هر چه شرافت و عزت است بدان مقام رسانید و در قصرهای عالی منزل داد

چنانکه در سابقه وجودت بر تو منت گذاشت و تو را از خاندان رسالت و عصمت قرار داد که خدا آنها را کاملا از هر رجس و پلیدی پاک و منزه گردانید

درود و رحمت و برکات خدا و خوشنودی حق بر تو باد

ای بزرگ روح پاک الهی مرا نزد پروردگارت شفاعت کن که بار سنگین گناهانم از دوش بریزد و سبکبار شوم

و ذلت و تواضعم را به درگاه تو و پدر بزرگوارت (ص) ببین و به حالم ترحم کن که درود و رحمت خدای بر شما دو تن باد.

خدا در شرافت عالم آخرت شما بیفزاید چنانکه در شرافت و عزت شما در دنیا افزود و بر سعادت شما پدر و فرزند در دو عالم افزاید چنانکه خلق را بواسطه شما سعادتمند گردانید

و گواهی می دهم که شما نمایندگان دین خدا و رخشان ستارگان عالم وجودید و سلام و رحمت و برکات خدا بر شما خاندان باد.

سلام بر شما باد ای ناصران دین خدا و یاری کنندگان رسول خدا (ص) و یاری کنندگان

علی بن ابی طالب

و حضرت فاطمه زهراء و حسن مجتبی و حسین و یاری کنندگان دین اسلام

گواهی می دهم که شما برای خدا و در راه دین خدا جهاد و نصیحت و خیرخواهی کامل کردید از عالم اسلام و اهل اسلام به شما بهترین پاداش را عطا فرماید

شما به خدا قسم که به فیروزی و سعادت کامل نایل شدید ای کاش من هم با شما بودم و به آن سعادت و فیروزی و فوز عظیم شهادت نایل می شدم

گواهی می دهم که محققا شما نزدخدای متعال زنده ابدید و به روزی و رزق نعمتهای بی پایان الهی برخوردار هستید

گواهی می دهم که شما شهیدان و سعادتمندان به درجات و مقامات عالی نایل هستید و سلام و رحمت و برکات خدا بر شما شهیدان باد.

زیارت امام حسین در ۱۵ شعبان

متن

ظ(سوم زیارت نیمه شعبان است بدان که احادیث بسیار در فضیلت زیارت آن حضرت در نیمه شعبان وارد شده است و بس است در این باب آنکه به چندین سند معتبر از حضرت امام زین العابدین و امام جعفر صادق علیهما السلام وارد شده که هر که خواهد مصافحه کند با او صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس باید که زیارت کند قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام را در نیمه شعبان بدرستیکه ملائکه و ارواح پیغمبران رخصت می طلبند و به زیارت آن حضرت می آیند پس خوشا بحال آنکه مصافحه کند با ایشان و ایشان مصافحه کنند با او و با ایشانند پنج پیغمبر اولوا العزم نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد صلی الله علیه و آله و علیهم

أجمعین راوی گفت پرسیدم که به چه سبب ایشان را اولوا العزم می نامند فرمود به جهت آنکه ایشان مبعوث شده اند به مشرق و مغرب و جن و انس و اما الفاظ زیارت پس دو نحو نقل شده یکی همان زیارت است که برای اول رجب نقل شد دیگر زیارتی است که شیخ کفعمی در کتاب بلد الامین از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده و آن زیارت چنین است می ایستی نزد قبر آن حضرت و می گویی

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

وَ السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الزَّکِيُّ أُودِعُکَ شَهَادَةً مِنِّی لَکَ تُقَرِّبُنِی إِلَيْکَ فِی يَوْمِ شَفَاعَتِکَ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قُتِلْتَ وَ لَمْ تَمُتْ بَلْ بِرَجَاءِ حَيَاتِکَ حَيِيَتْ قُلُوبُ شِيعَتِکَ وَ بِضِيَاءِ نُورِکَ اهْتَدَى الطَّالِبُونَ إِلَيْکَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ نُورُ اللَّهِ الَّذِی لَمْ يُطْفَأْ وَ لاَ يُطْفَأُ أَبَداً وَ أَنَّکَ وَجْهُ اللَّهِ الَّذِی لَمْ يَهْلِکْ وَ لاَ يُهْلَکُ أَبَداً

وَ أَشْهَدُ أَنَّ هَذِهِ التُّرْبَةَ تُرْبَتُکَ وَ هَذَا الْحَرَمَ حَرَمُکَ وَ هَذَا الْمَصْرَعَ مَصْرَعُ بَدَنِکَ

لاَ ذَلِيلَ وَ اللَّهِ مُعِزُّکَ وَ لاَ مَغْلُوبَ وَ اللَّهِ نَاصِرُکَ

هَذِهِ شَهَادَةٌ لِی عِنْدَکَ إِلَى يَوْمِ قَبْضِ رُوحِی بِحَضْرَتِکَ وَ السَّلاَمُ عَلَيْکَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُه

ترجمه

ستایش خدای را که بلند مرتبه و بزرگ است

و سلام بر تو ای بنده شایسته پاکیزه صفات من ودیعه می گذارم گواهی خود را نزد تو تا به تو روز شفاعتت مرا نزدیک گرداند

شهادت می دهم که تو ای بزرگوار کشته شدی اما نمردی بلکه زنده جاوید شدی و دلهای شیعیانت هم طفیل حیات ابدت به زندگانی جاوید امیدوار است و به روشنی نور جمالت طالبان حضرتت بسوی تو ره یافتند

و گواهی می دهم که تو آن نور

خـدایی که از ازل روشن بوده و تـا ابـد هیچکس آن را خاموش نتوانـد کرد و تو وجه باقی الهی که آن وجه باقی از ازل تا ابد هرگز نابود و فانی نخواهد گشت

و گواهی می دهم که این تربت پـاک کربلاـ خـاک کوی توست و این حرم شـریف حرم مطهر تو و این مکان جایی است که بدن مبارکت در اینجا به خاک افتاده

به خدا قسم که هر کس نزد تو عزیز است هرگز خوار نشود و یار و ناصر تو مغلوب نخواهد گشت

این شـهادت نزد تو باشد تا هنگام مرگ که روحم را حضور حضرتت قبض کنند و سلام و رحمت و برکات خدا بر جان پاک تو باد.

زیارت امام حسین در اعیاد

متن

ظ(پنجم زیارت حضـرت امام حسـین علیه السـلام است در عید فطر و قربان به سـند معتبر از حضـرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در یک شب از سه شب قبر امام حسـین علیه السـلام را زیارت کنـد گناهان گذشـته و آینده اش آمرزیده شود شب عید فطر یا شب عید اضحی یا شب نیمه شعبان و به روایت معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که فرمود سه شب است که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در آن شبها گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود شب نصف شـعبان و شب بیست و سوم ماه رمضان و شب عید یعنی شب عید فطر و از حضـرت صادق علیه السلام منقول است که کسی که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب نیمه شعبان و شب عید فطر

و شب عرفه در یک سال بنویسد حق تعالی برای او هزار حج مبرور و هزار عمره مقبوله و برآورد از برای او هزار حاجت دنیا و آخرت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مروی است که هر که شب عرفه در زمین کربلا باشد و بماند آنجا تا زیارت روز عید کند و برگردد نگاه دارد حق تعالی او را از شر آن سال بدان که علما از برای این دو عید شریف دو زیارت نقل کرده اند یکی زیارت سابقه که به جهت لیالی قدر ذکر شد و دیگر این زیارت است و از کلمات ایشان ظاهر می شود که زیارت سابقه مال روزهای عیدین است و این زیارت مال شبهای عیدین فرموده اند چون اراده کنی زیارت آن حضرت را در این دو شب پس بایست بر در قبه مطهره و نظر بیفکن به جانب قبر و بگو به جهت استیذان

يَا مَوْلاَیَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ عَبْدُکَ وَ ابْنُ أَمَتِکَ الذَّلِيلُ بَيْنَ يَدَيْکَ

وَ الْمُصَغَّرُ فِی عُلُوِّ قَدْرِکَ وَ الْمُعْتَرِفُ بِحَقِّکَ جَاءَکَ مُسْتَجِيراً بِکَ قَاصِداً إِلَی حَرَمِکَ

مُتَوَجِّهاً إِلَی مَقَامِکَ مُتَوَسِّلاً إِلَی اللَّهِ تَعَالَی بِکَ

أَ أَدْخُلُ يَا مَوْلاَیَ أَ أَدْخُلُ يَا وَلِیَّ اللَّهِ

أَ أَدْخُلُ يَا مَلاَئِکَهَ اللَّهِ الْمُحْدِقِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ الْمُقِيمِينَ فِی هَذَا الْمَشْهَدِ

پس اگر دلت خاشع شد و چشمت گریان شد داخل شو و مقدم دار پای راست را بر پای چپ و بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِی سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَی مِلَّهِ رَسُولِ اللَّهِ

اللَّهُمَّ أَنْزِلْنِی مُنْزَلاً مُبَارَکاً وَ أَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

پس بگو

اللَّهُ أَکْبَرُ کَبِيراً وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ کَثِيراً وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بُکْرَهً وَ أَصِيلاً

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ

الْمَاجِدِ الْأَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنَّانِ

الَّذِی مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لِی زِیَارَهَ مَوْلاَیَ بِإِحْسَانِهِ

وَ لَمْ یَجْعَلْنِی عَنْ زِیَارَتِهِ مَمْنُوعاً وَ لاَ عَنْ ذِمَّتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَ مَنَحَ

پس داخل شو و چون به میان روضه رسیدی بایست محاذی قبر مطهر با حال خضوع و گریه و تضرع و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَهِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ نُوحٍ أَمِینِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ إِبْرَاهِیمَ خَلِیلِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُوسَی کَلِیمِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِیسَی رُوحِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ حَبِیبِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عَلِیٍّ حُجَّهِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ثَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ وَ الْوِتْرَ الْمَوْتُورَ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلاَهَ وَ آتَیْتَ الزَّکَاهَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ

وَ جَاهَدْتَ فِی اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّی اسْتُبِیحَ حَرَمُکَ وَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً

پس بایست در نزد سر مقدس با دل خاشع و چشم گریان و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَهَ (الزَّهْرَاءِ) سَیِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا بَطَلَ الْمُسْلِمِینَ

یَا مَوْلاَیَ أَشْهَدُ أَنَّکَ کُنْتَ نُوراً فِی الْأَصْلاَبِ الشَّامِخَهِ وَ الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَهِ

لَمْ تُنَجِّسْکَ الْجَاهِلِیَّهُ بِأَنْجَاسِهَا وَ لَمْ تُلْبِسْکَ (مِنْ) مُدْلَهِمَّاتِ ثِیَابِهَا

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّینِ وَ أَرْکَانِ الْمُسْلِمِینَ وَ مَعْقِلِ الْمُؤْمِنِینَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ الْهَادِی الْمَهْدِیُّ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّهَ مِنْ وُلْدِکَ کَلِمَهُ التَّقْوَی وَ أَعْلاَمُ الْهُدَی وَ الْعُرْوَهُ الْوُثْقَی وَ الْحُجَّهُ عَلَی أَهْلِ الدُّنْیَا

پس بچسبان خود را به قبر و بگو

إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا مَوْلَاىَ أَنَا مُوَالٍ

لِوَلِیِّکَمْ وَ مُعَادٍ لِعَدُوِّکُمْ

وَ أَنَا بِکُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِإِیَابِکُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِینِی وَ خَوَاتِیمِ عَمَلِی

وَ قَلْبِی لِقَلْبِکُمْ سِلْمٌ وَ أَمْرِی لِأَمْرِکُمْ مُتَّبِعٌ

یَا مَوْلَایَ أَتَیْتُکَ خَائِفاً فَآمِنِّی وَ أَتَیْتُکَ مُسْتَجِیراً فَأَجِرْنِی وَ أَتَیْتُکَ فَقِیراً فَأَغْنِنِی

سَیِّدِی وَ مَوْلَایَ أَنْتَ مَوْلَایَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَی الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ

آمَنْتُ بِسِرِّکُمْ وَ عَلَانِیَتِکُمْ وَ بِظَاهِرِکُمْ وَ بَاطِنِکُمْ وَ أَوَّلِکُمْ وَ آخِرِکُمْ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ التَّالِی لِکِتَابِ اللَّهِ وَ أَمِینُ اللَّهِ الدَّاعِی إِلَی اللَّهِ بِالْحِکْمَهِ وَ الْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً ظَلَمَتْکَ (وَ أُمَّهً قَتَلَتْکَ) وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً سَمِعَتْ بِذَلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ

پس دو رکعت نماز نزد سر آن حضرت بکن و چون سلام گفتی بگو

اللَّهُمَّ إِنِّی لَکَ صَلَّیْتُ وَ لَکَ رَکَعْتُ وَ لَکَ سَجَدْتُ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ

فَإِنَّهُ لَا تَجُوزُ الصَّلَاهُ وَ الرُّکُوعُ وَ السُّجُودُ إِلَّا لَکَ لِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِی لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

(اللَّهُمَّ) صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَبْلِغْهُمْ عَنِّی (أَفْضَلَ) السَّلَامِ وَ التَّحِیَّهِ وَ ارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ

اللَّهُمَّ وَ هَاتَانِ الرَّکْعَتَانِ هَدِیَّهٌ مِنِّی إِلَی سَیِّدِی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ عَلَیْهِ وَ تَقَبَّلْهُمَا مِنِّی

وَ اجْزِنِی عَلَیْهِمَا أَفْضَلَ أَمَلِی وَ رَجَائِی فِیکَ وَ فِی وَلِیِّکَ یَا وَلِیَّ الْمُؤْمِنِینَ

پس بچسبان خود را بر قبر و ببوس آن را و بگو

السَّلَامُ عَلَی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِیدِ قَتِیلِ الْعَبَرَاتِ وَ أَسِیرِ الْکُرُبَاتِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِیُّکَ وَ ابْنُ وَلِیِّکَ وَ صَفِیُّکَ الثَّائِرُ بِحَقِّکَ

أَکْرَمْتَهُ بِکَرَامَتِکَ وَ خَتَمْتَ لَهُ بِالشَّهَادَهِ وَ جَعَلْتَهُ سَیِّداً مِنَ السَّادَهِ وَ قَائِداً مِنَ الْقَادَهِ

وَ أَکْرَمْتَهُ بِطِیبِ الْوِلَادَهِ وَ أَعْطَیْتَهُ مَوَارِیثَ الْأَنْبِیَاءِ وَ جَعَلْتَهُ حُجَّهً عَلَی خَلْقِکَ مِنَ الْأَوْصِیَاءِ

فَأَعْذَرَ فِی الدُّعَاءِ وَ مَنَحَ النَّصِیحَهَ وَ بَذَلَ مُهْجَتَهُ فِیکَ حَتَّی اسْتَنْقَذَ عِبَادَکَ مِنَ الْجَهَالَهِ وَ حَیْرَهِ (وَ

خَيبَهِ) الضَّلاَلَهِ

وَ قَدْ تَوازَرَ عَلَيهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيَا وَ بَاعَ حَظَّهُ مِنَ الْآخِرَهِ بِالْأَدْنَی وَ تَرَدَّی فِی هَوَاهُ

وَ أَسْخَطَکَ وَ أَسْخَطَ نَبِیَّکَ وَ أَطَاعَ مِنْ عِبَادِکَ أُولِی الشِّقَاقِ وَ النِّفَاقِ

وَ حَمَلَهَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِینَ النَّارَ فَجَاهَدَهُمْ فِیکَ صَابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَیْرَ مُدْبِرٍ

لاَ تَأْخُذُهُ فِی اللَّهِ لَوْمَهُ لاَئِمٍ حَتَّی سُفِکَ فِی طَاعَتِکَ دَمُهُ وَ اسْتُبِیحَ حَرِیمُهُ

اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ لَعْناً وَبِیلاً وَ عَذِّبْهُمْ عَذَاباً أَلِیماً

پس بگرد بجانب علی بن الحسین علیهما السلام و آن جناب در طرف پای مبارک حضرت حسین علیه السلام است پس بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَهَ سَیِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الْمَظْلُومُ الشَّهِیدُ بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی عِشْتَ سَعِیداً وَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً شَهِیداً

پس رو کن به سوی قبور شهدا رضوان الله علیهم و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ أَیُّهَا الذَّابُّونَ عَنْ تَوْحِیدِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَی الدَّارِ بِأَبِی أَنْتُمْ وَ أُمِّی فُزْتُمْ فَوْزاً عَظِیماً

پس برو به مشهد عباس بن علی علیهما السلام و بایست نزد ضریح شریف آن جناب و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ وَ الصِّدِّیقُ الْمُوَاسِی

أَشْهَدُ أَنَّکَ آمَنْتَ بِاللَّهِ وَ نَصَرْتَ ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَ دَعَوْتَ إِلَی سَبِیلِ اللَّهِ وَ وَاسَیْتَ بِنَفْسِکَ

فَعَلَیْکَ مِنَ اللَّهِ أَفْضَلُ التَّحِیَّهِ وَ السَّلاَمِ

پس بچسبان خود را به قبر و بگو

بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی یَا نَاصِرَ دِینِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا نَاصِرَ الْحُسَیْنِ الصِّدِّیقِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا نَاصِرَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ عَلَيْکَ مِنِّی السَّلَامُ مَا بَقِيتُ وَ بَقِیَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ

پس نماز کن در نزد سر آن حضرت دو رکعت و بگو بعد از آن آنچه را که می گفتی در نزد

سر حضرت حسین علیه السلام یعنی بخوان دعای اللَّهُمَّ إِنِّی صَلَّیْتُ الخ پس بر گرد به سوی مشهد حسین علیه السلام و بمان در نزد آن حضرت آنچه خواهی مگر آنکه مستحب است آنجا را مکان بیتوته یعنی خوابگاه قرار ندهی و چون خواهی وداع کنی آن حضرت را بایست در نزد سر و گریه کن و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا مَوْلاَیَ سَلاَمَ مُوَدِّعٍ لاَ قَالٍ وَ لاَ سَئِمٍ

فَإِنْ أَنْصَرِفْ فَلاَ عَنْ مَلاَلَهٍ وَ إِنْ أُقِمْ فَلاَ عَنْ سُوءِ ظَنٍّ بِمَا وَعَدَ اللَّهُ الصَّابِرِینَ

یَا مَوْلاَیَ لاَ جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی لِزِیَارَتِکَ

وَ رَزَقَنِی الْعَوْدَ إِلَیْکَ وَ الْمَقَامَ (الْمُقَامَ) فِی حَرَمِکَ وَ الْکَوْنَ فِی مَشْهَدِکَ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِینَ

پس ببوس ضریح را و جمیع بدن خود را بر آن بمال بدرستی که آن باعث امان و حرز تو است و بیرون برو از نزد آن حضرت بطوری که رویت به جانب قبر باشد و پشت بر او مکن و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا بَابَ الْمَقَامِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا شَرِیکَ الْقُرْآنِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا حُجَّهَ الْخِصَامِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا سَفِینَهَ النَّجَاهِ السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ یَا مَلاَئِکَهَ رَبِّیَ الْمُقِیمِینَ فِی هَذَا الْحَرَمِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ أَبَداً مَا بَقِیتُ وَ بَقِیَ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ

و بگو

إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَیْهِ رَاجِعُونَ وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ

پس برو بیرون و سید بن طاوس و محمد بن المشهدی گفته اند پس در وقتی که چنین کردی مثل کسی مانی که زیارت کرده خدا را در عرش

ترجمه

ای آقای من ای ابا عبد الله ای فرزند رسول خدا این بنده تو فرزند کنیز تو که به حال خواری و ذلت در حضور توست

و در

مقابـل مقـام عـالی قـدرت متواضع و کوچـک است و به حق و حقـانیت مقر و معترف است به درگاه (کرمت) پناه آورده و به قصد زیارتت بر درگاه حرم شریفت وارد گردیده

با توجه به مقام منیع تو و با توسل بسوی خدای متعال بواسطه تو

آیا اکنون به حرم شریفت درآیم؟ ای مولای من ای ولی خدا به حرم شریفت داخل گردم؟

ای فرشتگان که گرد این حرم حلقه زده اید در این حرم شریف داخل شوم؟

به نام خدا و به ذات خدا و در راه خدا و بر آیین و طریقه رسول خدا

پروردگارا مرا به منزلی با خیر و برکت وارد ساز که تو بهترین منزل دهندگانی

خدا بزرگتر از آن است که ادراک شود و حمد و ستایش بسیار مخصوص خداست و صبح و شام خدا را تنزیه می کنم

ستایش مخصوص خدای فرد غنی الذات بزرگوار یکتاست که صاحب فضل و نعمت و احسان و عطوفت است

آنکه از جمله نعم و احسانش در حق من این است که زیارت آقایم حسین را بر من سهل و میسر گردانید

و از زیارتش محرومم نفرمود و از ذمه عهد ولایتش ممنوعم ننمود بلکه بر من لطف و احسان کرد

سلام بر تو ای وارث علم آدم برگزیده خدا سلام بر تو ای وارث حلم نوح امین خدا

سلام بر تو ای وارث اخلاص ابراهیم خلیل و دوست خاص خدا سلام بر تو ای وارث جلال موسی سخن گوی با خدا

سلام بر تو ای وارث عیسای روح الله

سلام بر

تو ای وارث مقام جامع محمد صلی الله علیه و آله حبیب خدا

سلام بر تو ای وارث مقام علی (ع) حجت خدا

سلام بر تو ای وصی نیکوکار با تقوای کامل سلام بر تو ای کسی که خون تو و پدر بزرگوارت در راه خدا ریخته شد و خدا خونبهای شما و خونخواه و منتقم از دشمنان شماست و خدا از ظلم و جور وارد بر شما دادخواهی می کند

گواهی می دهم که تو نماز بپاداشتی و زکوه به مستحقان عطا کردی و امت را امر به معروف و نهی از منکر کردی

همه عمر و در راه خدا به حق جهاد فرمودی تا وقتی که حرمتت را نگاه نداشتند و مظلوم شهیدت کردند

سلام بر تو ای ابا عبد الله سلام بر تو ای فرزند رسول خدا (ص) سلام بر تو ای پسر سید اوصیاء پیغمبر (ص)

سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهراء سیده زنان اهل عالم سلام بر تو ای یگانه شجاع و سلحشور عالم اسلام

ای آقای من گواهی می دهم که شما در عالی پاک پدران و ارحام مطهر مادران نور پاک الهی بودید

و هرگز مقام توحید کامل شما آلوده به ناپاکیهای شرک و جاهلیت نگردید و غباری از رذایل صفات عصر شرک و جهالت بر دامان توحید شما ننشست

و گواهی می دهم که تو از اسطوانه های دین و پایه ها و ارکان مسلمانان و دژ محکم مؤمنان

و گواهی می دهم که شمایید امام بزرگوار و منزه و پسندیده صفات و رهبر و راهنمای خلق بسوی خدا

و گواهی می دهم

که هر یک از امامان فرزندانت همه روح زهد و تقوی بودند و پرچم هدایت و وسیله محکم ایمان و حجت کامل خداوند بر اهل دنیا بودند

ما از جانب خدا آمده ایم و بسوی او باز می گردیم ای مولای من من دوستدار دوست شما و دشمن با دشمنان شما هستم

و نیز من به حقانیت شما ایمان دارم و به بازگشت شما از روی یقین معتقدم هر قدمی که در راه دین بردارم و هر عمل که بانجام رسانم بدوستی شما خاندان رسالت است

دلم تسلیم قلب پاک شما و کارم تابع امر مبارک شماست

ای آقای من به درگاهت خائف و ترسان از گناهان آمده ام و به حضرتت پناه آورده ام مرا پناه ده و با حال فقر و بینوایی آمده ام مرا بی نیاز گردان

ای سید من ای آقای من توئی مولای من و حجت خدا بر تمام خلق

من به پنهان و آشکار شما و ظاهر و باطن شما و اول و آخر شما ایمان آورده ام

گواهی می دهم که تو ای بزرگوار جانشین و تالی مرتبه کتاب خدا هستی و امین وحی خدا و دعوت کننده خلق با حکمت و برهان و موعظه و اندرز نیکو بسوی خدا هستی

خدا لعنت کند امتی را که در حق شما ظلم و ستم کردند و امتی که تو را کشتند و لعنت خدا بر امتی که به ظلم و قتل شما چون شنیدند راضی و خوشنود شدند

پروردگارا من بجا آوردم نماز و رکوع و سجود برای تو خدایی که یگانه و یکتایی و شریک نداری

زیرا

نماز و رکوع و سجود جز برای تو بر هیچکس روا نیست که تویی یگانه خدایی که هیچ خدایی جز تو نیست

پروردگارا بر محمد و آل محمد درود فرست و از من بر آن ارواح پاک بهترین سلام و تحیت برسان و از آن بزرگواران هم به من پاسخ سلامم باز گردان

پروردگارا و این دو رکعت نماز هدیه من به پیشگاه آقایم حسین بن علی علیهما السلام است

خدایا درود فرست بر محمد مصطفی و بر حسین شهید و این دو رکعت نماز را از من قبول بفرما

و پاداشی بهتر از آنچه آرزو و امیدم از لطف و کرم تو و ولی توست به من عطا فرما ای دوستدار اهل ایمان

سلام بر حسین بن علی آن شهید مظلوم آن مظلومی که کشته اشک چشمان و اسیر رنج و مصایب سخت گردید

ای خدا من گواهی می دهم که حضرت حسین ولی تو و فرزند ولی توست و برگزیده تو که خشم و غضبش برای حق دین تو بود

و تو در حق او کرم فرمودی و ختم کارش را شهادت قرار دادی و او را بزرگی از بزرگان عالم و پیشوایی از پیشوایان الهی جهان گردانیدی

و او را از کرمت طیب ولادت و پاکی نژاد و میراث علم و صفات کمالیه پیغمبران را به او عطا کردی و او را حجت بر خلقت از اوصیاء رسول قرار دادی

و نیز او هم در دعوت خلق بسوی خدا از نصیحت و خیرخواهی امت خودداری نکرد تا آنکه جان پاکش را در راه تو فدا

کرد تا خلق را از جهل و نادانی و حیرت و گمراهی نجات داد

و از مردم گروهی بر علیه او همـدست شدنـد که دنیا آنان را فریب داده و بهره آخرت را به حظ ناچیز پست دنیا فروختند و در هوای نفس هلاک شدند

و تو را و رسولت را به خشم آوردند و از آن بندگانت که اهل شقاوت و نفاق بودند

و بار گناه بسیار بـدوش داشـتند و مسـتوجب آتش دوزخ شدند اطاعت کردند پس آن حضـرت با آن مردم جهاد کرد در راه رضا و خشنودی تو با صبر و تحمل و آزمون و توجه کامل بدون رو گردانی

در حـالی که در راه خـدا از سـرزنش و ملامـت باک نـداشت تا آنکه خون پاکش در راه طاعتت ریخته شـد و حرمت خونش مباح گردید

پروردگارا آنها را به لعن ناگوار شدید لعنت کن و به عذاب دردناک الیم معذب گردان

سلام بر تو ای ولی خدا سلام بر تو ای فرزند رسول خدا (ص)

سلام بر تو ای فرزند خاتم پیغمبران سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهراء سیده زنان عالم

سلام بر تو ای پسر امیر المؤمنین

سلام بر تو ای شهید مظلوم پدر و مادرم فدای تو باد که عمری به سعادت زندگی کردی - و مظلوم کشته شدی و به مقام رفیع شهادت رسیدی

سلام بر شما ای کسانی که برای دفاع از توحید خدا قیام کردید و با دشمنان جهاد نمودید

سلام و تحیت بر شما باد در عوض صبر و تحملی که فرمودید پس

نیکو عاقبت در دار آخرت شدید پدر و مادرم فدای شما که به فوز و سعادت بزرگی کامیاب گردیدید

سلام بر تو ای بنده شایسته خدا و صادق با ایمان کامل که با برادرت حسین (ع) مواسات و فداکاری کردی

گواهی می دهم که تو به خدا کاملا ایمان آوردی و فرزند پیغمبر خدا را یاری کردی و خلق را به راه خدا دعوت کردی و با جانت با برادر بزرگوارت یاری کردی

پس بهترین تحیت و درود خدا بر جان پاک تو باد

پدر و مادرم فدای تو باد ای ناصر دین خدا سلام بر تو ای یاری کننده حسین صدیق

سلام بر تو باد ای یاری کننده حسین شهید بر تو باد از من درود و سلام تا باقی هستم و باقی است شب و روز

سلام بر تو ای آقای من سلام وداعی که نه از روی ملال و خستگی است

که اگر از حضور حضرتت بروم نه از ملالت است و اگر اقامت کنم نه از سوء ظن به آنچه خدا صابران را وعده داده است خواهد بود

ای آقای من خدا این زیارت را آخرین عهد من به زیارتت قرار ندهد

و بر بازگشت به این درگاه و اقامت در این حرم شریف و مشهد مقدست موفقم بدارد ای پروردگار عالم این دعا را اجابت فرمای.

سلام بر تو ای درگاه و اقامتگاه سلام بر تو ای شریک قرآن سلام بر تو ای حجت بر علیه دشمنان

سلام بر تو ای کشتی نجات دوستان سلام بر شما ای فرشتگانی که در

این حرم شریف اقامت گزیده اید

سلام ما بر تو مادامی که شب و روز در عالم است

ما از جانب خدا آمده ایم و بسوی او باز می گردیم و هیچ قدرت و نیروئی در جهان جز به قدرت خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود

زیارت امام حسین در روز ۱۵ رجب

متن

ظ(دوم زیارت نیمه رجب غیر از زیارتی که گذشت و آن زیارتی است که شیخ مفید رحمه الله علیه در مزار نقل کرده که از زیارات مخصوصه نصف رجب است که آن را غفیله می گویند یعنی نیمه رجب را غفیله می گویند نه زیارت را به سبب غفلت عامه مردم از فضیلت آن پس چون قصد کردی زیارت آن حضرت را در این وقت و آمدی در صحن شریف

پس داخل شو یعنی در حرم مطهر و سه مرتبه بگو

اللَّهُ أَكْبَرُ

و بایست در نزد قبر منور و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا آلَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا خِيَرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَةَ السَّادَاتِ السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا لُيُوثَ (عَلَى لُيُوثِ) الْغَابَاتِ

السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا سُفُنَ النَّجَاهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

(السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ) السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِسْمَاعِيلَ ذَبِيحِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ خَدِيجَهَ الْكَبْرَی السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا شَهِيدَ ابْنَ الشَّهِيدِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ

يَا قَتِيلَ ابْنَ الْقَتِيلِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا حُجَّهَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ عَلَى خَلْقِهِ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلاَهَ وَ آتَيْتَ الزَّکَاهَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ

وَ رُزِئْتَ (وَ بَرَرْتَ) بِوَالِدَيْکَ وَ جَاهَدْتَ عَدُوَّکَ وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ تَسْمَعُ الْکَلاَمَ وَ تَرُدُّ الْجَوَابَ

وَ أَنَّکَ حَبِيبُ اللَّهِ وَ خَلِيلُهُ وَ نَجِيبُهُ (نَجِيُّهُ) وَ صَفِيُّهُ وَ ابْنُ صَفِيِّهِ

يَا مَوْلاَيَ (وَ ابْنَ مَوْلاَيَ) زُرْتُکَ مُشْتَاقاً فَکُنْ لِي شَفِيعاً إِلَى اللَّهِ يَا سَيِّدِي

وَ أَسْتَشْفِعُ إِلَى اللَّهِ بِجَدِّکَ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَ بِأَبِيکَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ بِأُمِّکَ فَاطِمَهَ سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

أَلاَ لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلِيکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ سَالِبِيکَ وَ مُبْغِضِيکَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

آنگاه قبر مطهر را ببوس و متوجه شو به سوی علی بن الحسين عليهما السلام و آن جناب را زيارت کن و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مَوْلاَيَ وَ ابْنَ مَوْلاَيَ لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلِيکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيکَ

إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِکُمْ وَ بِمَحَبَّتِکُمْ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِکُمْ

وَ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مَوْلاَيَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس برو تا برسی به قبور شهدا رضوان الله عليهم پس بايست و بگو

السَّلاَمُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الْمُنِيخَهِ بِقَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلاَمُ

السَّلاَمُ عَلَيْکُمْ يَا طَاهِرِينَ مِنَ الدَّنَسِ السَّلاَمُ عَلَيْکُمْ يَا مَهْدِيُّونَ السَّلاَمُ عَلَيْکُمْ يَا أَبْرَارَ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکُمْ وَ عَلَى الْمَلاَئِکَهِ الْحَافِّينَ بِقُبُورِکُمْ أَجْمَعِينَ جَمَعَنَا اللَّهُ وَ إِيَّاکُمْ فِي مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِهِ وَ تَحْتِ عَرْشِهِ

إِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ السَّلاَمُ عَلَيْکُمْ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

بعد از آن برو به حرم عباس بن امير المؤمنين عليهما السلام چون برسی به آنجا بايست بر

در قبه آن جناب و بگو سَلاَمُ اللَّهِ وَ سَلاَمُ مَلاَئِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ تا آخر زيارت آن حضرت كه پيش از اين گذشت

ترجمه

سلام بر شما اى اهل بيت خدا سلام بر شما اى خاصان و برگزيدگان خدا از خلق

سلام بر شما اى بزرگ بزرگان عالم سلام بر شما اى شيران بيشه

سلام بر شما اى كشتيهاى نجات سلام بر شما اى ابا عبد الله الحسين

سلام بر تو اى وارث علم پيغمبران سلام خدا و رحمت و بركات او بر تو باد

سلام بر تو اى وارث علم آدم برگزيده خدا سلام بر تو اى وارث حلم نوح پيغمبر خدا

سلام بر تو اى وارث اخلاص ابراهيم خليل خدا سلام بر تو اى وارث اسماعيل ذبيح در راه خدا

سلام بر توای وارث موسای كليم و سخن گوى با خدا سلام بر تو اى وارث عيساى صاحب روح كليه الهيه

سلام بر تو اى وارث محمد حبيب خدا سلام بر تو اى فرزند محمد مصطفى (ص)

سلام بر تو اى پسر على مرتضى (ع) سلام بر تو اى فرزند فاطمه زهراء

سلام بر تو اى فرزند خديجه كبرى سلام بر تو اى شهيد راه خدا فرزند شهيد راه خدا

سلام بر تو اى كشته راه حق فرزند كشته راه حق سلام بر تو اى ولى خدا فرزند ولى خدا

سلام بر تو اى حجت خدا فرزند حجت خدا بر خلق

گواهى مى دهم كه تو نماز را بپا داشتى و زكوه به فقيران عطا كردى و امر به معروف و نهى از

منکر فرمودی

و محزون از مصیبتهای وارد بر پدر و مادر بودی و با دشمنان خود جهاد کردی گواهی می دهم که کلام مرا می شنوی و مرا پاسخ می دهی

و تو حبیب خدا و دوست خاص و برگزیده حق و فرزند علی (ع) برگزیده خدایی

ای آقای من فرزند آقای من من مشتاقانه به زیارت حضرتت آمده ام تو نزد خدا مرا شفاعت کن ای آقای من

من جد بزرگوارت سید انبیاء را بسوی خدا به شفاعت می طلبم و نیز پدر بزرگوارت سید اوصیاء را و مادر گرامیت فاطمه زهراء سیده زنان اهل عالم را نزد خدا به شفاعت می طلبم

لعن خدا بر قاتلان تو و بر آنان که بر تو ظلم و ستم کردند و لعنت خدا بر آنان از خلق اولین و آخرین که مقام شما را ربوده و با شما به کینه و دشمنی برخاستند

درود و رحمت خدا بر سید ما محمد و آل او که نکویان و پاکیزگان عالمند.

سلام بر تو ای آقای من پسر آقای من حسین خدا لعنت کند قاتلان تو و ظالمان در حق تو را

من به سبب زیارت شما و محبت و دوستی شما خاندان پیغمبر (ص) به درگاه خدا تقرب می جویم و از دشمنان شما نزد خدا بیزاری می جویم

و سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

سلام بر ارواح پاک اصحاب حسین علیه السلام که نزد قبر شریفش رحل اقامت افکندند

سلام بر شما ای پاکان عالم از دنس سلام بر شما ای هدایت یافتگان به حق سلام بر شما ای

نیکویان نزد خدا

سلام بر شما همه و فرشتگانی که گرد قبور شما حلقه زده اند خدا ما را با شما در قرارگاه رحمتش و زیر سایه عرش با عظمتش جمع گرداند

که خدا مهربانترین مهربانان عالم است و سلام و رحمت و برکات خدا بر شما خوبان عالم باد.

زیارت امام سجاد و باقر و صادق (علیه السلام) در روز سه شنبه

متن

ظ(روز سه شنبه به اسم حضرت امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام است زیارت کن ایشان را بدین زیارت

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خُزَّانَ عِلْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا تَرَاجِمَةَ وَحْيِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَئِمَّةَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَعْلَامَ التُّقَى

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلَادَ رَسُولِ اللَّهِ

أَنَا عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُسْتَبْصِرٌ بِشَأْنِكُمْ مُعَادٍ لِأَعْدَائِكُمْ مُوَالٍ لِأَوْلِيَائِكُمْ بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَالَى آخِرَهُمْ كَمَا تَوَالَيْتُ أَوَّلَهُمْ

وَ أَبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَلِيجَةٍ دُونَهُمْ وَ أَكْفُرُ بِالْجِبْتِ وَ الطَّاغُوتِ وَ اللَّاتِ وَ الْعُزَّى

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ يَا مَوَالِيَّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْعَابِدِينَ وَ سُلَالَةَ الْوَصِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَاقِرَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَادِقاً مُصَدَّقاً فِي الْقَوْلِ وَ الْفِعْلِ

يَا مَوَالِيَّ هَذَا يَوْمُكُمْ وَ هُوَ يَوْمُ الثُّلَاثَاءِ وَ أَنَا فِيهِ ضَيْفٌ لَكُمْ

وَ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ فَأَضِيفُونِي وَ أَجِيرُونِي بِمَنْزِلَةِ اللَّهِ عِنْدَكُمْ وَ آلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِين

ترجمه

سلام بر شما (حضرت امام زین العابدین و حضرت باقر و حضرت صادق «ع») باد ای خازنان گنجینه علم خدا سلام بر شما باد ای مفسران وحی خدا

سلام بر شما ای پیشوایان هدایت خلق سلام بر شما باد ای نشانه های روشن تقوی

سلام بر شما باد ای فرزندان رسول خدا

من به حقانیت و امامت شما شناسا و معترفم و به شأن و مقام شما بصیرم با دشمنان شما دشمن و با دوستان شما دوستم پدر و مادرم فدای شما درود خدا بر شما باد

خدایا من چنانکه اول آنها (پیغمبر) را دوست می دارم محققا آخر آنها (اهل بیت او) را دوست می دارم

و بجز آنها از هر که

مدعی مقام آنهاست بیزارم و به جبت و طاغوت ستمکار (و مدعیان دروغ) و بت لات و عزی کافرم

درود خدا بر شما باد ای پیشوایان من و رحمت و برکات خدا

درود بر تو باد ای بزرگ اهل عبادت و عنصر پاك اوصیاء پیغمبر

سلام بر تو ای حامل علوم پیغمبران حق

درود بر تو ای صادق مصدق در گفتار و کردار

ای پیشوایان من این روز سه شنبه متعلق به شماست و من در این روز مهمان شما هستم

و پناهنده به شما پس از من مهمان نوازی کنید و مرا پناه دهید به مقام و منزلتی که خدا را نزد شماست و اهل بیت شما که خوبان و پاکان عالمند.

زیارت امام عسکری (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام شیخ به سند معتبر از آن حضرت روایت کرده که فرمود قبر من در سر من رای امان است از برای اهل دو جانب از بلاها و عذاب خدا مجلسی اول اهل دو جانب را به شیعه و سنی معنی کرده و فرموده که برکت آن حضرت دوست و دشمن را احاطه فرموده است چنانکه قبر کاظمین سبب امان بغداد شد الخ و سید بن طاوس فرموده چون خواستی زیارت کنی حضرت عسکری علیه السلام را بجا آور جمیع آنچه را که در زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام بجا می آوردی پس بایست نزد ضریح آن حضرت و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا مَوْلاَیَ یَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ الْهَادِیَ الْمُهْتَدِیَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللَّهِ وَ ابْنَ أَوْلِیَائِهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا حُجَّهَ اللَّهِ وَ

ابْنَ حُجَجِهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ أَصْفِيَائِهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا خَلِيفَهَ اللَّهِ وَ ابْنَ خُلَفَائِهِ وَ أَبَا خَلِيفَتِهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ الْأَئِمَّهِ الْهَادِينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ الْأَوْصِيَاءِ الرَّاشِدِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا عِصْمَهَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا إِمَامَ الْفَائِزِينَ السلَامُ عَلَيْکَ يَا رُکْنَ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا فَرَجَ الْمَلْهُوفِينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا وَارِثَ الْأَنْبِيَاءِ الْمُنْتَجَبِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا خَازِنَ عِلْمِ وَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الدَّاعِی بِحُکْمِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا النَّاطِقُ بِکِتَابِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا حُجَّهَ الْحُجَجِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا هَادِیَ الْأُمَمِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا وَلِیَّ النِّعَمِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا عَيْبَهَ الْعِلْمِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا سَفِينَهَ الْحِلْمِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا أَبَا الْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الظَّاهِرَهِ لِلْعَاقِلِ حُجَّتُهُ

وَ الثَّابِتَهِ فِی الْيَقِينِ مَعْرِفَتُهُ الْمُحْتَجَبِ عَنْ أَعْيُنِ الظَّالِمِينَ وَ الْمُغَيَّبِ عَنْ دَوْلَهِ الْفَاسِقِينَ

وَ الْمُعِيدِ رَبُّنَا بِهِ الْإِسْلَامَ جَدِيداً بَعْدَ الِانْطِمَاسِ وَ الْقُرْآنَ غَضّاً بَعْدَ الِانْدِرَاسِ

أَشْهَدُ يَا مَوْلَایَ أَنَّکَ أَقَمْتَ الصَّلَاهَ وَ آتَيْتَ الزَّکَاهَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ

وَ دَعَوْتَ إِلَی سَبِيلِ رَبِّکَ بِالْحِکْمَهِ وَ الْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً حَتَّی أَتَاکَ الْيَقِينُ

أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّأْنِ الَّذِی لَکُمْ عِنْدَهُ أَنْ يَتَقَبَّلَ زِيَارَتِی لَکُمْ وَ يَشْکُرَ سَعْيِی إِلَيْکُمْ

وَ يَسْتَجِيبَ دُعَائِی بِکُمْ وَ يَجْعَلَنِی مِنْ أَنْصَارِ الْحَقِّ وَ أَتْبَاعِهِ وَ أَشْيَاعِهِ وَ مَوَالِيهِ وَ مُحِبِّيهِ وَ السَّلَامُ عَلَيْکَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس ببوس ضريحش را و بگذار طرف راست صورت خود را بر آن پس طرف چپ را گذار و بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ صَلِّ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْهَادِی إِلَی دِينِکَ

وَ

الدَّاعِی إِلَی سَبِیلِکَ عَلَمِ الْهُدَی وَ مَنَارِ التُّقَی وَ مَعْدِنِ الْحِجَی وَ مَأْوَی النُّهَی وَ غَیْثِ الْوَرَی

وَ سَحَابِ الْحِکْمَهِ وَ بَحْرِ الْمَوْعِظَهِ وَ وَارِثِ الْأَئِمَّهِ وَ الشَّهِیدِ عَلَی الْأُمَّهِ الْمَعْصُومِ الْمُهَذَّبِ

وَ الْفَاضِلِ الْمُقَرَّبِ وَ الْمُطَهَّرِ مِنَ الرِّجْسِ الَّذِی وَرَّثْتَهُ عِلْمَ الْکِتَابِ وَ أَلْهَمْتَهُ فَصْلَ الْخِطَابِ

وَ نَصَبْتَهُ عَلَماً لِأَهْلِ قِبْلَتِکَ وَ قَرَنْتَ طَاعَتَهُ بِطَاعَتِکَ وَ فَرَضْتَ مَوَدَّتَهُ عَلَی جَمِیعِ خَلِیقَتِکَ

اللَّهُمَّ فَکَمَا أَنَابَ بِحُسْنِ الْإِخْلَاصِ فِی تَوْحِیدِکَ وَ أَرْدَی مَنْ خَاضَ فِی تَشْبِیهِکَ وَ حَامَی عَنْ أَهْلِ الْإِیمَانِ بِکَ

فَصَلِّ یَا رَبِّ عَلَیْهِ صَلاَهً یَلْحَقُ بِهَا مَحَلَّ الْخَاشِعِینَ وَ یَعْلُو فِی الْجَنَّهِ بِدَرَجَهِ جَدِّهِ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ

وَ بَلِّغْهُ مِنَّا تَحِیَّهً وَ سَلاَماً وَ آتِنَا مِنْ لَدُنْکَ فِی مُوَالاَتِهِ فَضْلاً وَ إِحْسَاناً وَ مَغْفِرَهً وَ رِضْوَاناً

إِنَّکَ ذُو فَضْلٍ عَظِیمٍ وَ مَنٍّ جَسِیمٍ

پس نماز زیارت بجا آور و چون فارغ شدی بگو

یَا دَائِمُ یَا دَیْمُومُ (یَا دَیُّومُ) یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا کَاشِفَ الْکَرْبِ وَ الْهَمِّ (وَ) یَا فَارِجَ الْغَمِ

وَ یَا بَاعِثَ الرُّسُلِ (وَ) یَا صَادِقَ الْوَعْدِ (وَ) یَا حَیُّ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِحَبِیبِکَ (مُحَمَّدٍ) وَ وَصِیِّهِ عَلِیٍّ ابْنِ عَمِّهِ وَ صِهْرِهِ عَلَی ابْنَتِهِ

الَّذِی (اللَّذَیْنِ) خَتَمْتَ بِهِمَا الشَّرَائِعَ وَ فَتَحْتَ (بِهِمَا) التَّأْوِیلَ وَ الطَّلاَئِعَ

فَصَلِّ عَلَیْهِمَا صَلاَهً یَشْهَدُ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ وَ یَنْجُو بِهَا الْأَوْلِیاءُ وَ الصَّالِحُونَ

وَ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِفَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ وَالِدَهِ الْأَئِمَّهِ الْمَهْدِیِّینَ وَ سَیِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ

الْمُشَفَّعَهِ فِی شِیعَهِ أَوْلاَدِهَا الطَّیِّبِینَ فَصَلِّ عَلَیْهَا صَلاَهً دَائِمَهً أَبَدَ الْآبِدِینَ وَ دَهْرَ الدَّاهِرِینَ

وَ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِالْحَسَنِ الرَّضِیِّ الطَّاهِرِ الزَّکِیِّ وَ الْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ الْمَرْضِیِّ الْبَرِّ التَّقِیِّ سَیِّدَیْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ

الْإِمَامَیْنِ الْخَیِّرَیْنِ الطَّیِّبَیْنِ التَّقِیَّیْنِ النَّقِیَّیْنِ الطَّاهِرَیْنِ الشَّهِیدَیْنِ الْمَظْلُومَیْنِ الْمَقْتُولَیْنِ

فَصَلِّ عَلَیْهِمَا مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَ مَا غَرَبَتْ صَلاَهً مُتَوَالِیَهً مُتَتَالِیَهً

وَ أَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ

بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ الْمَحْجُوبِ مِنْ خَوْفِ الظَّالِمِينَ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ الطَّاهِرِ النُّورِ الزَّاهِرِ

الْإِمَامَيْنِ السَّيِّدَيْنِ مِفْتَاحَيِ الْبَرَكَاتِ وَ مِصْبَاحَيِ الظُّلُمَاتِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَرَى لَيْلٌ وَ مَا أَضَاءَ نَهَارٌ صَلاَةً تَغْدُو وَ تَرُوحُ

وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَنِ اللَّهِ وَ النَّاطِقِ فِي عِلْمِ اللَّهِ

وَ بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي نَفْسِهِ وَ الْوَصِيِّ النَّاصِحِ

الْإِمَامَيْنِ الْهَادِيَيْنِ الْمَهْدِيَّيْنِ الْوَافِيَيْنِ الْكَافِيَيْنِ

فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَبَّحَ لَكَ مَلَكٌ وَ تَحَرَّكَ لَكَ فَلَكٌ صَلاَةً تُنْمَى وَ تَزِيدُ وَ لاَ تَفْنَى وَ لاَ تَبِيدُ

وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى الْإِمَامَيْنِ الْمُطَهَّرَيْنِ الْمُنْتَجَبَيْنِ

فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا أَضَاءَ صُبْحٌ وَ دَامَ صَلاَةً تُرَقِّيهِمَا إِلَى رِضْوَانِكَ فِي الْعِلِّيِّينَ مِنْ جِنَانِكَ

وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَادِي الْقَائِمَيْنِ بِأَمْرِ عِبَادِكَ

الْمُخْتَبَرَيْنِ بِالْمِحَنِ الْهَائِلَةِ وَ الصَّابِرَيْنِ فِي الْإِحَنِ الْمَائِلَةِ

فَصَلِّ عَلَيْهِمَا كِفَاءَ أَجْرِ الصَّابِرِينَ وَ إِزَاءَ ثَوَابِ الْفَائِزِينَ صَلاَةً تُمَهِّدُ لَهُمَا الرِّفْعَةَ

وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يَا رَبِّ بِإِمَامِنَا وَ مُحَقِّقِ زَمَانِنَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ وَ الشَّاهِدِ الْمَشْهُودِ

وَ النُّورِ الْأَزْهَرِ وَ الضِّيَاءِ الْأَنْوَرِ الْمَنْصُورِ بِالرُّعْبِ وَ الْمُظَفَّرِ بِالسَّعَادَةِ

فَصَلِّ عَلَيْهِ عَدَدَ الثَّمَرِ وَ أَوْرَاقِ الشَّجَرِ وَ أَجْزَاءِ الْمَدَرِ وَ عَدَدَ الشَّعْرِ وَ الْوَبَرِ

وَ عَدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَ أَحْصَاهُ كِتَابُكَ صَلاَةً يَغْبِطُهُ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ

اللَّهُمَّ وَ احْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَ احْفَظْنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَ احْرُسْنَا بِدَوْلَتِهِ

وَ أَتْحِفْنَا بِوِلاَيَتِهِ وَ انْصُرْنَا عَلَى أَعْدَائِنَا بِعِزَّتِهِ وَ اجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنَ التَّوَّابِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ وَ إِنَّ إِبْلِيسَ الْمُتَمَرِّدَ اللَّعِينَ قَدِ اسْتَنْظَرَكَ لِإِغْوَاءِ خَلْقِكَ فَأَنْظَرْتَهُ وَ اسْتَمْهَلَكَ لِإِضْلاَلِ عَبِيدِكَ فَأَمْهَلْتَهُ بِسَابِقِ عِلْمِكَ فِيهِ

وَ قَدْ عَشَّشَ وَ كَثُرَتْ جُنُودُهُ وَ ازْدَحَمَتْ جُيُوشُهُ وَ انْتَشَرَتْ دُعَاتُهُ فِي أَقْطَارِ الْأَرْضِ

فَأَضَلُّوا عِبَادَكَ وَ

أَفْسَدُوا دِینَکَ وَ حَرَّفُوا الْکَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَ جَعَلُوا عِبَادَکَ شِیَعاً مُتَفَرِّقِینَ وَ أَحْزَاباً مُتَمَرِّدِینَ

وَ قَدْ وَعَدْتَ نَقْضَ بُنْیَانِهِ وَ تَمْزِیقَ شَأْنِهِ فَأَهْلِکْ أَوْلَادَهُ وَ جُیُوشَهُ

وَ طَهِّرْ بِلَادَکَ مِنِ اخْتِرَاعَاتِهِ وَ اخْتِلَافَاتِهِ وَ أَرِحْ عِبَادَکَ مِنْ مَذَاهِبِهِ وَ قِیَاسَاتِهِ وَ اجْعَلْ دَائِرَهَ السَّوْءِ عَلَیْهِمْ

وَ ابْسُطْ عَدْلَکَ وَ أَظْهِرْ دِینَکَ وَ قَوِّ أَوْلِیَاءَکَ وَ أَوْهِنْ أَعْدَاءَکَ

وَ أَوْرِثْ دِیَارَ إِبْلِیسَ وَ دِیَارَ أَوْلِیَائِهِ أَوْلِیَاءَکَ وَ خَلِّدْهُمْ فِی الْجَحِیمِ وَ أَذِقْهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلِیمِ

وَ اجْعَلْ لَعَائِنَکَ الْمُسْتَوْدَعَهَ فِی مَنَاحِسِ (مَنَاحِیسِ) الْخِلْقَهِ وَ مَشَاوِیهِ الْفِطْرَهِ دَائِرَهً عَلَیْهِمْ

وَ مُوَکَّلَهً بِهِمْ وَ جَارِیَهً فِیهِمْ کُلَّ صَبَاحٍ وَ مَسَاءٍ وَ غُدُوٍّ وَ رَوَاحٍ

رَبَّنَا آتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَهً وَ فِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَ قِنَا بِرَحْمَتِکَ عَذَابَ النَّارِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

پس دعا کن به آنچه خواهی از برای خود و برادرانت

ترجمه

سلام بر تو ای مولای من ای ابا محمـد حسن بن علی ای هادی خلق و هـدایت یافته به حق سـلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

سلام بر تو ای ولی خدا و فرزند اولیاء خدا سلام بر تو ای حجت خدا و فرزند حجتهای الهی

سلام بر تو ای برگزیده خدا و فرزند برگزیدگان حق سلام بر تو ای خلیفه حق و فرزند خلفای الهی و پدر خلیفه خدا

سلام بر تو ای فرزند خاتم پیغمبران خدا سلام بر تو ای فرزند سید جانشینان پیغمبر خدا

سلام بر تو ای فرزند امیر المؤمنین سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهراء سیده زنان عالم

سلام بر تو ای فرزند پیشوایان هدایت امت سلام بر تو ای فرزند جانشینان رهبر خلق

سلام بر تو

ای نگهبان اهل تقوی سلام بر تو ای امام سعادتمندان سلام بر تو ای رکن اهل ایمان

سلام بر تو ای گشایش قلب اندوهناکان سلام بر تو ای وارث انبیاء برگزیده خدا

سلام بر تو ای گنجینه وصی رسول خدا سلام بر تو ای دعوت کننده خلق به حکم خدا

سلام بر تو ای ناطق کتاب خدا سلام بر تو ای حجت حجتهای خدا

سلام بر تو ای راهنمای امتها سلام بر تو ای صاحب نعمتها سلام بر تو ای صندوق علم

سلام بر تو ای کشتی حلم سلام بر تو ای پدر بزرگوار امام منتظری که حجت وجود و امامتش بر خردمندان عالم آشکار

و معرفتش در اهل یقین ثابت است و از چشم اهل ظلم و ستم مستور است و از دولت و حکومت فاسقان غایب و پنهان است

آن امام منتظری که خدا دین اسلام را به وجود حضرتش پس از آنکه محو و متروک شده از نو برمی گرداند و درخت قرآن را بعد از اندراس و پژمردن سبز و خرم می سازد

گواهی می دهم ای مولای من که محققا تو نماز و سایر ارکان دین را بپا داشتی و زکوه را اعطا کردی و امر به معروف و نهی از منکر فرمودی

و خلق را با حکمت و برهان و اندرز و وعظ نیکو به راه خدا خواندی و به اخلاص کامل تا وقت رحلتت خدا را عبادت کردی

از خدا درخواست می کنم به آن شأن و مقامی که نزد او دارید که زیارت مرا قبول فرماید و سعیم را در راه شما

پاداش عطا کند

و بواسطه شما دعایم را مستجاب گرداند و مرا از یاران و پیروان حق و از دوستان و شیعیان و محبان قرار دهد و سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

پروردگارا درود و رحمت فرست بر سید ما محمد (ص) و اهل بیت او و درود و رحمت فرست بر حسن بن علی که راهنمای دین تو

و دعوت کننده خلق به راه توست و نشانه های او طریق تقوی و هدی و چراغ راه تقوی و محل و معدن گوهر خردمندی و عقل کامل و باران رحمت

و سحاب حکمت و دریای مواج وعظ و نصیحت است اوست وارث ائمه هدی و گواه امت که معصوم از هر گناه و مهذب و منزه است

و با فضیلت و شرافت قرب خداست و پاک و مبرا از هر رجس آن کسی است که تو او را وارث علم کتاب آسمانی گردانیدی و تمییز و فیصل بین حق و باطل را به او الهام فرمودی

و برای اهل قبله به امامت منصوب کردی و طاعت او را با طاعت خود قرین ساختی و محبتش را بر همه خلق فرض و لازم گردانیدی

پروردگارا چنانکه او در توحید تو با اخلاص کامل بسوی تو باز آمد و با آنان که به شرک و تشبیه در افتادند جدا مخالفت فرمود و از اهل ایمان حمایت کرد

پس ای پروردگار بر او درود و رحمت فرست رحمتی که او را به درجه اهل خشوع رساند و در بهشت رتبه اش را به مقام جدش خاتم الأنبیاء بالا برد

و به روح پاکش تحیت و سلام ما را برسان و بواسطه دوستی او به ما هم فضل و احسان و آمرزش و رضوان خود را به لطف و کرمت عطا فرما

که همانا تویی صاحب فضل و رحمت بی حد و عطای بزرگ

ای خدای دائم سرمدی و ای زنده و پاینده ابدی ای برطرف کننده رنج و اندوه و غم

ای آنکه رسولان را مبعوث فرمودی ای که وعده هایت همه صدق است ای زنده ای که جز تو خدایی نیست

متوسل می شوم به درگاه تو بوسیله حبیب تو محمد (ص) و وصی او علی پسر عم و همسر دخت پیغمبر (ص)

که تمام شرایع و ادیان انبیاء سلف را به آن دو بزرگوار ختم کردی و در فهم تأویل به روی آن دو بزرگوار گشودی

پس خدایا درود و رحمت فرست بر آن دو بزرگوار رحمتی که تمام خلق اولین و آخرین شاهد و گواه آن باشند و به آن رحمت اولیاء و دوستان و بندگان صالح خدا نجات یابند

و باز متوسل می شوم به درگاه تو بوسیله حضرت فاطمه زهراء مادر امامان و پیشوایان هدایت یافته که سیده زنان عالم است

و درباره شیعیان فرزندان پاکش شفیع خواهد بود پروردگارا درود فرست بر آن بزرگوار درودی که تا ابد و مادام الدهر باقی بماند

و باز متوسل می شوم به درگاهت بوسیله حضرت حسن مجتبی که پسندیده و پاک و منزه و بوسیله حضرت حسین مظلوم که با مقام رضا و بزرگواری و تقوی است که این هر دو سید جوانان اهل بهشتند

و

دو امام خیرخواه نیکوی پرهیزکار پاک و پاکیزه اند و شهید و مظلوم و کشته راه خدا

پس درود و رحمت فرست بر آن دو بزرگوار رحمتی که با خورشید طلوع و غروب می کند دائم و متوالی و پی در پی باقی باشد

و باز متوسل می شوم به درگاهت بواسطه علی بن الحسین سید اهل عبادت و مستور و محجوب از بیم ظالمان و ستمکاران امت و به محمد بن علی باقر آن نور پاک فروزنده

که این هر دو امام امت و بزرگ انام و مفتاح برکات الهی و چراغ شب ظلمانی عالمند پس ای خدا بر این دو امام درود فرست مادامی که شب تار می گردد و روز جهان را روشن می کند درود و رحمتی که صبح و شام برقرار باشد

و باز به درگاه تو متوسل می شوم به جعفر بن محمد که از جانب حق صادق در کلام و ناطق به علم خدای علام است

و به موسی بن جعفر (ع) که بنده شایسته و صالح به ذات خود و وصی رسول و ناصح و خیرخواه امت است

که این هر دو امام راهنمای خلق و هدایت یافته حق و با وفا و کفایت کننده امور امتند

پس خدایا درود فرست بر این دو امام مادامی که فرشته تو را تسبیح می گوید و فلک حرکت می کند درودی که همیشه در افزایش و فزونی باشد و ابدا فنا و زوال نپذیرد

و باز به درگاه تو متوسل می شوم به حضرت علی بن موسی الرضا (ع) و فرزند امام محمد تقی پسندیده صفات که این هر دو امام

بزرگوار پاک و منزهند

خدایا بر هر دو درود فرست مادامی که صبح روشن و دائم و باقی است درودی که آن هر دو بزرگوار را تا به مقام رضای تو در اعلی علیین بهشت تو بلند مرتبه گرداند

و باز به درگاه تو متوسل می شوم به حضرت امام علی بن محمد و فرزندش امام حسن عسکری (ع) که هر دو ارشاد کننده و راهنمای امتند و قائم و نگهبان امور بندگان تواند

و هر دو به رنج و محن هولناک عالم با صبر و شکیبایی کامل ممتحن شدند و صبر و حلم در فتن و شبهات خلفای جور خدا آنها را بیازمود

پس ای خدا درود و رحمت فرست بر آن دو بزرگوار در مقابل پاداش صابران و ثواب سعادتمندان عالم درودی فرست که مقام رفعت بر آنان مهیا سازد

و باز بدرگاه تو توسل میجویم ای پروردگار من به امام زمان که اینک پیشوای ما و نگهبان حق است در زمان ما تا روز موعود ظهورش فرا رسد که او شاهد خلق و مشهود اهل عالم

و روشنترین انوار الهی است که منصور خداست به ترس از آن حضرت و مظفر و فیروز به سعادت مطلق

پس پروردگارا درود و رحمت فرست بر آن بزرگوار به شمار اثمار و برگ درختان و تعداد اجزاء ریگهای بیابان و عدد مویها و کرکها

و عدد آنچه علم تو بر آن احاطه کرده و کتاب آفرینشت احصاء و شمار نموده درود و رحمتی که خلق اولین و آخرین بر آن رشک برند

پروردگارا و ما را در زمره

اصحاب آن بزرگوار محشور ساز و برای طاعتش محفوظ دار و برای رسیدن بدولت آن حضرت ما را باقی دار و محافظت فرما

و به ولایتش بهره مند گردان و ما را به عزتش بر محو دشمنانش یاری و نصرت عطا کن و ما را ای پروردگار از توبه کنندگان حقیقی قرار ده ای خدا ای مهربانترین مهربانان عالم

پروردگارا و شیطان متمرد برای اغواء و گمراهی خلقت از تو نظر عنایت و رعایت خواست تو هم به او نظر فرمودی و برای ضلالت بندگانت مهلت خواست مهلتش دادی به علم سابق ازلی خود

و او همانا آشیانه کرد و لشکرش بسیار و سپاهش مجتمع گردید و داعیان آن شیطان به اطراف عالم منتشر شدند

و به اضلال و گمراه کردن بندگانت پرداختند و دین را فاسد و کلمه را از جایگاهش منحرف ساختند و بندگانت را متفرق در دین و مردم را فرقه های متمرد از حق و احزاب مخالف با یکدیگر گردانیدند

و تو ای خدا وعده دادی که اساس و بنیان آن شیطان را در هم شکنی و شئوناتش را پایمال و متلاشی سازی پس ای خدا اولاد شیاطین و جیش و سپاهش را هلاک و نابود ساز

و از مذاهب و قیاس و شبهات آن شیاطین بندگانت را راحت و آسوده دار و روزگار بد و بخت نامساعد را بر آنها قرار ده

و دینت را آشکار و اولیاء و دوستانت را قوی و نیرومند گردان و دشمنانت را خوار و ذلیل ساز

و شهر و دیار شیطان و دیار دوستان شیطان را به دوستان

خود به ارث عطا فرما و آن شیاطین رابه دوزخ مخلد و به عذاب دردناك معذب گردان

و لعنتهای خود را که در نحوستهای خلقت و زشتیهای فطرت وجود دارد همه را در طالع نحس روزگار بد آن شیاطین قرار ده

و موکل آنها ساز و جاری در زندگانی آن ناپاکان هر روز و شب و صبح و عصر قرار ده

پروردگارا به ما در دنیا و آخرت نیکویی عطا فرما و از رنج و عذاب آتش دوزخ قهر به لطف و رحمتت نگاهدار ای مهربانترین مهربانان عالم.

زیارت امام عسکری (علیه السلام) در روز پنجشنبه

متن

ظ(روز پنجشنبه روز حضرت امام حسن عسکری علیه السلام است بگو در زیارت آن حضرت

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللَّهِ وَ خَالِصَتَهُ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا إِمَامَ الْمُؤْمِنِینَ وَ وَارِثَ الْمُرْسَلِینَ وَ حُجَّةَ رَبِّ الْعَالَمِینَ

صَلَّی اللَّهُ عَلَیْکَ وَ عَلَی آلِ بَیْتِکَ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ

یَا مَوْلَایَ یَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍ

أَنَا مَوْلًی لَکَ وَ لِآلِ بَیْتِکَ وَ هَذَا یَوْمُکَ وَ هُوَ یَوْمُ الْخَمِیسِ وَ أَنَا ضَیْفُکَ فِیهِ وَ مُسْتَجِیرٌ بِکَ فِیهِ

فَأَحْسِنْ ضِیَافَتِی وَ إِجَارَتِی بِحَقِّ آلِ بَیْتِکَ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِین

ترجمه

سلام بر تو ای ولی خدا (ای حسن عسکری «ع») سلام بر تو ای حجت خدا و بنده خاص و خالص خدا

سلام بر تو ای پیشوای اهل ایمان و وارث علم پیغمبران و حجت پروردگار عالمیان

درود خدا بر تو و بر خاندان تو که خوبان و پاکان عالمند

ای امام من ای حضرت امام حسن عسکری

من دوست شما و خاندان شما هستم و در این روز پنجشنبه مهمان و پناهنده به شما هستم

پس از من به لطف مهمان نوازی کن و مرا در جوارت پناه ده به حق خاندان تو که خوبان و پاکان عالمند.

زیارت امام علی در روز ۱۷ ماه ربیع الاول

متن

ظ(دوم از زیارات مخصوصه زیارت روز مولود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت أمیر المؤمنین علیه السلام را در هفدهم ربیع الاول به این زیارت و تعلیم فرمود آن را به ثقه جلیل القدر محمد بن مسلم ثقفی رضی الله عنه و فرمود به او که چون بیایی به مشهد أمیر المؤمنین علیه السلام پس غسل زیارت کن و بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و به بوی خوش خود را معطر نما و برو به آرامی و وقار

پس چون برسی به باب السلام یعنی بر در حرم مطهر رو به قبله بایست و سی مرتبه

اللَّهُ أَكْبَرُ

بگو و بگو

السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى خِيَرَهِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَى الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَى الطُّهْرِ الطَّاهِرِ السَّلَامُ عَلَى الْعَلَمِ الزَّاهِرِ السَّلَامُ عَلَى الْمَنْصُورِ الْمُؤَيَّدِ

السَّلَامُ

عَلَى أَبِى الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ الْمُرْسَلِينَ وَ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ

السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَهِ اللَّهِ الْحَافِّينَ بِهَذَا الْحَرَمِ وَ بِهَذَا الضَّرِيحِ اللَّائِذِينَ بِهِ

پس به نزديک قبر برو و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِمَادَ الْأَتْقِيَاءِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الشُّهَدَاءِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آيَهَ اللَّهِ الْعُظْمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَامِسَ أَهْلِ الْعَبَاءِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ الْأَتْقِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَهَ الْأَوْلِيَاءِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْمُوَحِّدِينَ النُّجَبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَ الْأَخِلَّاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْأَئِمَّهِ الْأُمَنَاءِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ وَ حَامِلَ اللِّوَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَسِيمَ الْجَنَّهِ وَ لَظَى

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَكَّهُ وَ مِنًى

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَحْرَ الْعُلُومِ وَ كَنَفَ (كَهْفَ) الْفُقَرَاءِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وُلِدَ فِى الْكَعْبَهِ وَ زُوِّجَ فِى السَّمَاءِ بِسَيِّدَهِ النِّسَاءِ وَ كَانَ شُهُودُهَا الْمَلَائِكَهَ الْأَصْفِيَاءَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِصْبَاحَ الضِّيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَصَّهُ النَّبِيُّ بِجَزِيلِ الْحِبَاءِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَاتَ عَلَى فِرَاشِ خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَ وَقَاهُ بِنَفْسِهِ شَرَّ الْأَعْدَاءِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَسَامَى شَمْعُونَ الصَّفَا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَنْجَى اللَّهُ سَفِينَهَ نُوحٍ بِاسْمِهِ وَ اسْمِ أَخِيهِ حَيْثُ الْتَطَمَ الْمَاءُ حَوْلَهَا وَ طَمَى

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَابَ اللَّهُ بِهِ وَ بِأَخِيهِ عَلَى آدَمَ إِذْ غَوَى

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فُلْكَ النَّجَاهِ الَّذِى مَنْ رَكِبَهُ نَجَا وَ مَنْ تَأَخَّرَ عَنْهُ هَوَى

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ الثُّعْبَانَ وَ ذِئْبَ الْفَلَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا حُجَّهَ اللَّهِ عَلَی مَنْ کَفَرَ وَ أَنَابَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا إِمَامَ ذَوِی الْأَلْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَعْدِنَ الْحِکْمَهِ وَ فَصْلَ الْخِطَابِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا

مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مِيزَانَ يَوْمِ الْحِسَابِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا فَاصِلَ الْحُكْمِ النَّاطِقَ بِالصَّوَابِ السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْمُتَصَدِّقُ بِالْخَاتَمِ فِی الْمِحْرَابِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَنْ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِهِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ الْوَحْدَانِيَّهَ وَ أَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا قَاتِلَ خَيْبَرَ وَ قَالِعَ الْبَابِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَنْ دَعَاهُ خَيْرُ الْأَنَامِ لِلْمَبِيتِ عَلَى فِرَاشِهِ فَأَسْلَمَ نَفْسَهُ لِلْمَنِيَّهِ وَ أَجَابَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَ حُسْنُ مَآبٍ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا وَلِيَّ عِصْمَهِ الدِّينِ وَ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا صَاحِبَ الْمُعْجِزَاتِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَنْ نَزَلَتْ فِی فَضْلِهِ سُورَهُ الْعَادِيَاتِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَنْ كُتِبَ اسْمُهُ فِی السَّمَاءِ عَلَى السُّرَادِقَاتِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ وَ الْآيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا أَمِيرَ الْغَزَوَاتِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مُخْبِراً بِمَا غَبَرَ وَ بِمَا هُوَ آتٍ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مُخَاطِبَ ذِئْبِ الْفَلَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا خَاتِمَ الْحَصَى وَ مُبَيِّنَ الْمُشْكِلَاتِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَنْ عَجِبَتْ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِی الْوَغَى مَلَائِكَهُ السَّمَاوَاتِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَیْ نَجْوَاهُ الصَّدَقَاتِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا وَالِدَ الْأَئِمَّهِ الْبَرَرَهِ السَّادَاتِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا تَالِیَ الْمَبْعُوثِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ (الْمُؤْمِنِينَ) السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا عِصْمَهَ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مُظْهِرَ الْبَرَاهِينِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا طه وَ يس

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا حَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِی صَلَاتِهِ بِخَاتَمِهِ عَلَى الْمِسْكِينِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَالِعَ الصَّخْرَهِ عَنْ فَمِ الْقَلِيبِ وَ مُظْهِرَ الْمَاءِ الْمَعِينِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ النَّاظِرَهَ وَ يَدَهُ الْبَاسِطَهَ وَ لِسَانَهُ الْمُعَبِّرَ عَنْهُ فِی

بَرِيَّتِهِ أَجْمَعِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَ مُسْتَوْدَعَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ

وَ صَاحِبَ لِوَاءِ الْحَمْدِ وَ سَاقِيَ أَوْلِيَائِهِ مِنْ حَوْضِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا يَعْسُوبَ الدِّينِ وَ قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَ وَالِدَ الْأَئِمَّهِ الْمَرْضِيِّينَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَ وَجْهِهِ الْمُضِي ءِ وَ جَنْبِهِ الْقَوِيِّ وَ صِرَاطِهِ السَّوِيِ

السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ التَّقِيِّ الْمُخْلِصِ الصَّفِيِ

السَّلَامُ عَلَى الْكَوْكَبِ الدُّرِّيِّ السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ أَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَى أَئِمَّهِ الْهُدَى وَ مَصَابِيحِ الدُّجَى وَ أَعْلَامِ التُّقَى وَ مَنَارِ الْهُدَى

وَ ذَوِي النُّهَى وَ كَهْفِ الْوَرَى وَ الْعُرْوَهِ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّهِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ وَ حُجَّهِ الْجَبَّارِ وَ وَالِدِ الْأَئِمَّهِ الْأَطْهَارِ وَ قَسِيمِ الْجَنَّهِ وَ النَّارِ

الْمُخْبِرِ عَنِ الْآثَارِ الْمُدَمِّرِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَنْقِذِ الشِّيعَهِ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عَظِيمِ الْأَوْزَارِ

السَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِالطَّاهِرَهِ التَّقِيَّهِ ابْنَهِ الْمُخْتَارِ الْمَوْلُودِ فِي الْبَيْتِ ذِي الْأَسْتَارِ

الْمُزَوَّجِ فِي السَّمَاءِ بِالْبَرَّهِ الطَّاهِرَهِ الرَّضِيَّهِ الْمَرْضِيَّهِ وَالِدَهِ الْأَئِمَّهِ الْأَطْهَارِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَى النَّبَإِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَ عَلَيْهِ يُعْرَضُونَ وَ عَنْهُ يُسْأَلُونَ

السَّلَامُ عَلَى نُورِ اللَّهِ الْأَنْوَرِ وَ ضِيَائِهِ الْأَزْهَرِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ حُجَّتَهُ وَ خَالِصَهَ اللَّهِ وَ خَاصَّتَهُ

أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ (وَ حُجَّتَهُ) لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ

وَ اتَّبَعْتَ مِنْهَاجَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ حَلَّلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَ حَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ

وَ شَرَعْتَ أَحْكَامَهُ وَ أَقَمْتَ الصَّلَاهَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاهَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ صَابِراً نَاصِحاً مُجْتَهِداً مُحْتَسِباً عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمَ الْأَجْرِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ

فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَ

أَزَالَکَ عَنْ مَقَامِکَ

وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِکَ فَرَضِیَ بِهِ أُشْهِدُ اللَّهَ وَ مَلاَئِکَتَهُ وَ أَنْبِیَاءَهُ وَ رُسُلَهُ

أَنِّی وَلِیٌّ لِمَنْ وَالاَکَ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاکَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس خود را به قبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو

أَشْهَدُ أَنَّکَ تَسْمَعُ کَلاَمِی وَ تَشْهَدُ مَقَامِی وَ أَشْهَدُ لَکَ یَا وَلِیَّ اللَّهِ بِالْبَلاَغِ وَ الْأَدَاءِ

یَا مَوْلاَیَ یَا حُجَّهَ اللَّهِ یَا أَمِینَ اللَّهِ یَا وَلِیَّ اللَّهِ

إِنَّ بَیْنِی وَ بَیْنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ ذُنُوباً قَدْ أَثْقَلَتْ ظَهْرِی وَ مَنَعَتْنِی مِنَ الرُّقَادِ وَ ذِکْرُهَا یُقَلْقِلُ أَحْشَائِی

وَ قَدْ هَرَبْتُ إِلَی اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ إِلَیْکَ

فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَکَ عَلَی سِرِّهِ وَ اسْتَرْعَاکَ أَمْرَ خَلْقِهِ وَ قَرَنَ طَاعَتَکَ بِطَاعَتِهِ وَ مُوَالاَتَکَ بِمُوَالاَتِهِ

کُنْ لِی إِلَی اللَّهِ شَفِیعاً وَ مِنَ النَّارِ مُجِیراً وَ عَلَی الدَّهْرِ ظَهِیراً

پس باز خود را به قبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو

یَا وَلِیَّ اللَّهِ یَا حُجَّهَ اللَّهِ یَا بَابَ حِطَّهِ اللَّهِ

وَلِیُّکَ وَ زَائِرُکَ وَ اللاَّئِذُ بِقَبْرِکَ وَ النَّازِلُ بِفِنَائِکَ وَ الْمُنِیخُ رَحْلَهُ فِی جِوَارِکَ

یَسْأَلُکَ أَنْ تَشْفَعَ لَهُ إِلَی اللَّهِ فِی قَضَاءِ حَاجَتِهِ وَ نُجْحِ طَلِبَتِهِ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

فَإِنَّ لَکَ عِنْدَ اللَّهِ الْجَاهَ الْعَظِیمَ وَ الشَّفَاعَهَ الْمَقْبُولَهَ فَاجْعَلْنِی یَا مَوْلاَیَ مِنْ هَمِّکَ وَ أَدْخِلْنِی فِی حِزْبِکَ

وَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ وَ عَلَی ضَجِیعَیْکَ آدَمَ وَ نُوحٍ وَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ وَ عَلَی وَلَدَیْکَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ

وَ عَلَی الْأَئِمَّهِ الطَّاهِرِینَ مِنْ ذُرِّیَّتِکَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

آنگاه شش رکعت نماز زیارت بکن دو رکعت برای حضرت أمیر المؤمنین علیه السلام و دو رکعت برای جناب آدم علیه السلام و دو رکعت برای جناب نوح علیه السلام و بسیار بخوان خدای تعالی را که به اجابت خواهد

رسید إن شاء الله تعالی مؤلف گوید که صاحب مزار کبیر گفته که این زیارت را در هفدهم ربیع الاول در نزد طلوع آفتاب باید بعمل آورد و علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که این زیارت بهترین زیارات است و به سندهای معتبر در کتب معتبره مذکور است و ظاهر بعضی از روایات آن است که خصوصیت به این روز ندارد و در هر وقت که این زیارت را به عمل آورند خوب است مؤلف گوید که اگر کسی گوید که چگونه است در روز مولود پیغمبر صلی الله علیه و آله یا مبعث آن حضرت زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام وارد شده و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت نشده با آنکه شایسته بود که زیارت مخصوصی برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این اوقات وارد شده باشد جواب گوییم که این بجهت شدت اتصال این دو بزرگوار و کمال اتحاد این دو نور پاک است با هم که هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کرده حضرت رسول صلی الله علیه و آله را و شاهد بر این از قرآن آیه أَنْفُسَنَا است و هُوَ فِی آیَهِ التَّبَاهُلِ نَفْسُ الْمُصْطَفَی لَیْسَ غَیْرُهُ إِیَّاهَا و از اخبار بسیاری از روایات است از جمله شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود مردی اعرابی بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف شد و عرض کرد یا رسول الله منزل من دور است از منزل تو و من مشتاق زیارت و دیدن تو می شوم می آیم به زیارت جناب

تو و ملاقات تو برایم حاصل نمی شود و ملاقات می کنم علی بن ابی طالب علیه السلام را پس مرا مأنوس می کند به حدیث و مواعظ خود و من برمی گردم با حال انـدوه و حسـرت بر ندیـدن تو فرمود هر که زیارت کند علی را مرا زیارت کرده و هر که او را دوست دارد مرا دوست داشته و کسی که دشمن دارد او را مرا دشمن داشته است برسان این را به قوم خود از جانب من و هر که برود به زیـارت او پس بتحقیق که به نزد من آمـده و من جزا خواهم داد او را روز قیـامت و جبرئیل و صالـح المؤمنین و در حـدیث معتبری از حضـرت صادق علیه السـلام مروی است که چون زیارت کنی جانب نجف را زیارت کن عظام آدم علیه السـلام و بدن نوح علیه السلام و جسم علی بن ابی طالب علیه السلام را بدرستیکه زیارت کرده خواهی بود پدران گذشته را و محمد صـلی الله علیه و آله خاتم پیغمبران را و علی علیه السـلام بهترین اوصـیا را و در زیارت شـشم گذشت که فرمودند رو به قبر امیر المؤمنین علیه السـلام بـایست و بگو السَّلاَـمُ عَلَیْـکَ یَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا صَـفْوَهَ اللَّهِ إِلَی غَیْرِ ذَلِکَ وَ لَقَـدْ أَجَادَ الشَّیْخُ جَابِرٌ فِی تَسْمِیطِهِ لِلْقَصِیدَهِ الْأُزْرِیَّهِ بِقَوْلِهِ مُشِیراً إِلَی الْقُبَّهِ الْعَلَوِیَّهِفَاعْتَمِدْ لِلنَّبِیِّ أَعْظَمَ رَمْسٍ فِیهِ لِلطُّهْرِ أَحْمَدٍ أَیَّ نَفْسٍ أَوْ تَرَی الْعَرْشَ فِیهِ أَنْوَرَ شَـمْسٍ فَتَوَاضَعْ فَثَمَّ دَارَهُ قُـدْسٍ تَتَمَنَّی الْأَفْلاَـکُ لَثْمَ ثَرَاهَـا و حکیم سـنایی گفته مرتضایی که کرد یزدانش همره جان مصطفی جانش هر دو یک قبله و خردشان دوهر دو یک روح و کالبدشان دودو رونده چو

اختر گردون دو برادر چو موسی و هارون هر دو یک در ز یک صدف بودندهر دو پیرایه شرف بودندتا نه بگشاد علم حیدر درندهد سنت پیمبر بر

ترجمه

* * *

سلام بر رسول خدا سلام بر بهترین خلق خدا

سلام بر پیغمبر بشیر و نذیر خلق و چراغ روشن عالم سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد

سلام بر پاک و منزه از هر گناه سلام بر شخصیت بارز رخشنده سلام بر او که از جانب خدا مؤید و منصور بود

سلام بر حضرت ابی القاسم محمد مصطفی (ص) و رحمت و برکات خدا بر او باد

سلام بر پیمبران و رسولان و بندگان صالح خدا

سلام بر فرشتگانی که گرد این حرم شریف و این ضریح مبارک احاطه کرده و پناه آورده اند

سلام بر تو ای (بهترین وصی و) جانشین اوصیای پیمبران سلام بر تو ای عماد و نگهبان اهل تقوی

سلام بر تو ای ولی امور اولیاء حق سلام بر تو ای سید شهیدان (راه خدا)

سلام بر تو ای بزرگترین آیت و حجت الهی سلام بر تو ای پنجم اهل عبا

سلام بر تو ای پیشوای روسفیدان و آبرومندان اهل تقوی سلام بر تو ای پناه و نگهبان اولیاء خدا

سلام بر تو ای زیب و زینت اهل توحید با شرافت سلام بر تو ای اخلاص بخش دوستان خدا سلام بر تو ای پدر بزرگوار امامان و پیشوایان با امانت

سلام بر تو ای صاحب و ساقی حوض کوثر و حامل لوای حمد (و پرچم شفاعت) سلام بر تو ای

قسمت کننده بهشت و دوزخ

سلام بر تو ای آنکه مکه و منی به تو شرافت و احترام یافت

سلام بر تو ای دریای علوم و پناه فقیران به حق

سلام بر تو ای آنکه در خانه کعبه متولد شدی و عقد تزویجت در آسمان با سید زنان عالم بسته شد و شاهدان این عقد ملائکه برگزیده خدا بودند

سلام بر تو ای چراغ روشن سلام بر تو ای آنکه پیغمبرت بعطای بزرگ مخصوص کرد

سلام بر تو ای آنکه بر خوابگاه پیغمبر خاتم رسولان خفتی و به جان خود دفع شر دشمنان از وجود شریفش کردی

سلام بر تو ای آنکه آفتاب برای تو از مغرب بازگشت تا تو بر شمعون الصفا برتری یافتی

سلام بر تو ای آنکه خدا به نام مبارک تو و برادرت کشتی نوح را از دریا نجات داد هنگامی که از امواج و تلاطم دریا به خطر افتاد

سلام بر تو ای آنکه خدا بواسطه او و برادرش توبه آدم صفی را پذیرفت آنگاه که به غوایت و عصیان درافتاد

سلام بر تو ای کشتی نجات امت که هر کس در این کشتی نجات درآمد نجات یابد و هر که از آن باز ماند هلاک شود

سلام بر تو ای آنکه با اژدها و گرگ صحرا خطاب کرد سلام بر تو ای امیر اهل ایمان و رحمت و برکات الهی بر تو باد

سلام بر تو ای حجت خدا بر آنکس که کافر شد و بازگشت

سلام بر تو ای پیشوای خردمندان عالم سلام بر تو ای

معدن حکمت الهی و فصل خطاب

سلام بر تو ای آنکه علم کتاب الهی نزد اوست سلام بر تو ای میزان روز قیامت

سلام بر تو ای آنکه حکم را جدا کننده و به راه صواب و طریق حق ناطق و دعوت کننده ای سلام بر تو ای آنکه خاتم در محراب نماز به فقیر صدقه دادی

سلام بر تو ای کسی که در روز جنگ احزاب (خندق) با دشمنان تو به تنهایی از قتال مؤمنان کافی بودی

سلام بر تو ای کسی که در وحدانیت خدا در کمال اخلاص بودی و به درگاه او پیوسته باز می شدی سلام بر تو ای کشنده کفار خیبر و کننده در خیبر

سلام بر تو ای کسی که بهترین خلق تو را برای خفتن در خوابگاه خود دعوت کرد و تو جان خود را تسلیم مرگ کردی و دعوت پیغمبر خدا را اجابت نمودی

سلام بر تو ای کسی که مقام طوبی (سرفرازی و بهجت) و نیکو منزل رجعت مخصوص اوست و رحمت و برکات الهی بر تو باد

سلام بر تو ای صاحب مقام ولایت در نگهبانی و حفظ دین اسلام و ای بزرگ بزرگان عالم

سلام بر تو ای صاحب معجزات سلام بر تو ای کسی که در شأن و فضیلت او سوره و العادیات نازل گردید

سلام بر تو ای آنکه نامت در آسمان بر سراپرده ها مسطور است

سلام بر تو ای مظهر کرامات و آیات و معجزات شگفت انگیز سلام بر تو ای امیر سپاه اسلام در جنگها

سلام بر تو ای خبر دهنده در

گذشته و آینده عالم

سلام بر تو ای خطاب کننده به گرگ بیابان سلام بر تو ای خاتم و آخرین فرد کمال و دانش و مبین تمام مشکلات عالم

سلام بر تو ای آنکه از آهنگ و حمله ات در میدان جنگ فرشتگان آسمان حیرت کردند

سلام بر تو ای آنکه با رسول خدا راز گفتی و پیش از آن نجوی و راز صدقه های آن را اعطا کردی

سلام بر تو ای پدر بزرگوار امامان نیکوکاران بزرگ عالم و تحیت و برکات خدا بر تو باد

سلام بر تو ای تالی مرتبه مبعوث شده سلام بر تو ای وارث علم بهترین ارث دهنده و رحمت و برکات خدا بر تو باد

سلام بر تو ای بزرگ اوصیای پیغمبر سلام بر تو ای پیشوای اهل تقوی

سلام بر تو ای پناه غمدیدگان سلام بر تو ای پناه و حافظ اهل ایمان

سلام بر تو ای آشکار کننده حجت و براهین سلام بر تو ای طاها و یاسین

سلام بر تو ای رشته محکم خدا سلام بر تو ای کسی که در نماز انگشتری پر بهای خود را به فقیر صدقه دادی

سلام بر توای کننده سنگ عظیم از چاه قلیب و پدید آرنده آب صاف گوارا

سلام بر تو ای دیده بینای خدا و دست گشاده و زبان گویای الهی بر تمام خلق

سلام بر تو ای وارث علم پیمبران خدا و محل ودیعه و امانت اسرار علم اولین و آخرین

و صاحب لوای حمد و ساقی شراب طهور از حوض کوثر خاتم انبیاء

برای دوستان خدا

سلام بر تو ای سلطان بزرگ دین و پیشوای روسفیدان و آبرومندان عالم و پدر بزرگوار امامان و پیشوایان پسندیده خدا و رحمت و برکات خدا بر تو باد

سلام بر نام پسندیده خدا و روی درخشان حق و جانب قوی حق و راه عدل و داد الهی

سلام بر پیشوای با تقوای کامل و اخلاص خاص به حق

سلام بر ستاره رخشنده سلام بر پیشوای عالم حضرت ابی الحسن علی و رحمت و برکات ایزد بر او باد

سلام بر ائمه طاهرین پیشوایان هدایت خلق و چراغهای نورانی (شب تار) ظلمانی عالم و اعلام و نشاندهندگان مراتب تقوی و مشعلهای پر نور

و صاحبان عقل کامل و پناه خلق و رشته محکم و استوار حق و حجت خدا بر اهل دنیا و رحمت و برکات خدا بر آن بزرگواران باد

باز سلام بر روشنی بخش انوار و حجت خدای جبار و پدر بزرگوار ائمه اطهار و قسمت کننده بهشت و دوزخ

و خبر دهنده از حوادث و آثار و هلاک کننده کفار و نجات دهنده شیعیان با اخلاص از بلا و عقوبت گناهان بزرگ

سلام برآنکه به زوجیت تقیه طاهره دخت رسول مختار مخصوص گردید و در خانه کعبه متولد گشت

و عقد زوجیتش با زهرای طاهره مطهره محبوب و مرضی خدا شد که زهرای اطهر مادر پیشوایان پاکیزه است و رحمت خدا و برکات حق بر او باد

سلام بر خبر بزرگ عالم که در او به اختلاف کلمه برخاستند و بر خلق عرضه دارند و از آن سؤال

شوند

سلام بر رخشانتر نور خدا و رحمت و برکات خدا بر او باد

سلام بر تو ای ولی خدا و حجت خدا و بهترین بنده خاص و خالص خدا

گواهی می دهم که تویی ولی خدا و حجت الهی و همانا تو در راه خدا حق کوشش و مجاهدت را انجام دادی

و طریق رسول خدا صلی الله علیه و آله را کاملا پیروی کردی و حکم حلال و حرام خدا را اجرا کردی

و احکام خدا را مقرر گردانیدی و نماز و زکوه را بپا داشتی و امر به معروف و نهی از منکر فرمودی

و در راه دین خدا حد کامل مجاهدت و کوشش کردی در مقابل جور و آزار امت صبر و شکیبایی و نصیحت و اندرز و خیر خواهی فرمودی در حالی که با جهد وافی و مراقبت کامل نزد خدا اجر عظیم یافتی همه عمر تا هنگام رحلتت از این جهان

پس خدا لعنت کند کسی را که تو را از حق خود منع کرد و از مقامت دور کردند

و لعنت خدا بر آنکس که این ظلم را چون به او خبر رسید بدان راضی گردید خدا را گواه می گیرم و فرشتگان و انبیاء و رسل او را

که من دوست با دوستان تو و دشمن با دشمنان توام سلام و رحمت و برکات خدای بر تو باد.

گواهی می دهم که تو کلام مرا می شنوی و قیامم را در حضورت مشاهد می کنی و گواهی می دهم ای ولی خدا که تو تبلیغ دین و اداء وظیفه امامت کردی

ای

مولای من ای حجت خدا ای امین خدا ای ولی خدا

همانا میان من و خدای عز و جل گناهانی است که پشت مرا سنگین کرده و مرا از خواب و آسایش باز داشته و تذکر آن گناهان اعضاء و احشاء مرا به لرزه می آورد

و من بسوی خدای عز و جل و تو گریخته و پناه آورده ام

پس سوگند به حق خدائی که تو را بر سر خود امین گردانید و برای رعایت و تربیت خلقش تو را برگزید و طاعتش را به طاعت تو و دوستیش را به دوستی تو قرین گردانید

که از من نزد خدا شفاعت کنی و از آتش دوزخم نجات بخشی و بر حوادث دهر یاریم فرمایی.

ای ولی خدا ای حجت خدا ای باب حط گناهان از جانب خدا

دوست تو و زوار تو و پناهنده به قبر مطهر تو و فرود آمده به درگاه تو و بار افکنده در جوار لطف تو

از تو درخواست می کند که او را نزد خدا شفاعت کنی بر قضاء حوایج و انجام مقاصدش در دنیا و آخرت

که همانا تو را نزد خدا جاه و منزلت بزرگ است و شفاعت مقبول پس ای مولای من مرا از اهل همت خود و داخل در حزب خود گردان

و سلام بر تو و بر دو پیغمبر خدا آدم و نوح هم جوار تو و نیز سلام بر تو و دو فرزند تو حسن و حسین

و ائمه طاهرین از ذریه تو سلام و رحمت و برکات خدا بر شما باد.

زیارت امام علی در روز یکشنبه

متن

ظ(زیارت امیر

المؤمنين علیه السلام به روایت آن کسی که در بیداری مشاهده کرد که جناب صاحب الزمان علیه السلام آن حضرت را به این کلمات زیارت کرد در روز یکشنبه که روز آن حضرت است

السَّلَامُ عَلَی الشَّجَرَهِ النَّبَوِیَّهِ وَ الدَّوْحَهِ الْهَاشِمِیَّهِ الْمُضِیئَهِ الْمُثْمِرَهِ بِالنُّبُوَّهِ

الْمُونِقَهِ (الْمُونِعَهِ) بِالْإِمَامَهِ وَ عَلَی ضَجِیعَیْکَ آدَمَ وَ نُوحٍ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ

السَّلَامُ عَلَیْکَ وَ عَلَی أَهْلِ بَیْتِکَ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ

السَّلَامُ عَلَیْکَ وَ عَلَی الْمَلَائِکَهِ الْمُحْدِقِینَ بِکَ وَ الْحَافِّینَ بِقَبْرِکَ

یَا مَوْلَایَ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ هَذَا یَوْمُ الْأَحَدِ وَ هُوَ یَوْمُکَ وَ بِاسْمِکَ وَ أَنَا ضَیْفُکَ فِیهِ وَ جَارُکَ

فَأَضِفْنِی یَا مَوْلَایَ وَ أَجِرْنِی فَإِنَّکَ کَرِیمٌ تُحِبُّ الضِّیَافَهَ وَ مَأْمُورٌ بِالْإِجَارَهِ

فَافْعَلْ مَا رَغِبْتُ إِلَیْکَ فِیهِ وَ رَجَوْتُهُ مِنْکَ بِمَنْزِلَتِکَ وَ آلِ بَیْتِکَ عِنْدَ اللَّهِ وَ مَنْزِلَتِهِ عِنْدَکُمْ

وَ بِحَقِّ ابْنِ عَمِّکَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ عَلَیْهِمْ (عَلَیْکُمْ) أَجْمَعِین

ترجمه

سلام بر شجره طیبه نبوت پیغمبر و بر کهن درخت آل هاشم باد که درختی است نورانی و ثمر دهنده به نبوت

که با (گل و ریاحین) امامت آراسته است و سلام بر دو هم جوار تو آدم و نوح علیهما السلام

سلام بر تو و بر اهل بیت پاک و منزه تو باد

سلام بر تو و بر فرشتگان اطراف تو و اطراف قبر مطهر تو باد

ای مولای من ای امیر اهل ایمان این روز یکشنبه متعلق به شما و به نام شماست و من در این روز مهمان شما هستم و در جوار شما

مرا به مهمانی بپذیر ای مولای من و مرا پناه ده که تو بسیار بزرگوار و کریم و مهمان نوازی و از

جانب خدا مأمور پناه دادن خلقی

پس چیزی را که من به رغبت و شوق به درگاه تو آمده ام و از تو امید آن دارم ادا فرما به حق منزلت تو و اهل بیت تو نزد خدا و منزلت خدا نزد شما

و به حق ابن عم تو رسول خدا که درود و تحیت خدا بر او و بر آل او تمام

زیارت امام علی در شب مبعث

متن

ظ(سوم زیارتی است که شیخ مفید و سید و شهید نقل نموده اند به این طریق که چون خواستی در شب مبعث یا روز آن زیارت کنی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بایست بر در قبه شریفه مقابل قبر آن حضرت و بگو

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ

وَ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُ اللَّهِ وَ أَخُو رَسُولِهِ

وَ أَنَّ الْأَئِمَّةَ الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَجُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ

پس داخل شو و بایست نزدیک قبر آن حضرت بنحوی که روی خود را بجانب قبر کرده باشی و قبله را در پشت خود قرار دهی آنگاه صد مرتبه تکبیر بگو و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ خَلِيفَةِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ صَفْوَةِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ رُسُلِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبَأُ الْعَظِيمُ السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ

الْكَرِيمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ التَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَدْرُ الْمُضِيءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الْأَكْبَرُ

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْفَارُوقُ الْأَعْظَمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَمَ التُّقَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ الْكُبْرَى

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللَّهِ وَ خَالِصَتَهُ وَ أَمِينَ اللَّهِ وَ صَفْوَتَهُ وَ بَابَ اللَّهِ وَ حُجَّتَهُ

وَ مَعْدِنَ حُكْمِ اللَّهِ وَ سِرِّهِ وَ عَيْبَةَ عِلْمِ اللَّهِ وَ خَازِنَهُ وَ سَفِيرَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ

أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَ اتَّبَعْتَ الرَّسُولَ وَ تَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَ بَلَّغْتَ عَنِ اللَّهِ

وَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ تَمَّتْ بِكَ كَلِمَاتُ اللَّهِ وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ

وَ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ جُدْتَ بِنَفْسِكَ صَابِراً مُحْتَسِباً مُجَاهِداً عَنْ دِينِ اللَّهِ

مُوَقِّياً لِرَسُولِ اللَّهِ طَالِباً مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِباً فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ

وَ مَضَيْتَ لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيداً وَ شَاهِداً وَ مَشْهُوداً

فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَ عَنِ الْإِسْلَامِ وَ أَهْلِهِ مِنْ صِدِّيقٍ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ

أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلَاماً وَ أَخْلَصَهُمْ إِيمَاناً وَ أَشَدَّهُمْ يَقِيناً وَ أَخْوَفَهُمْ لِلَّهِ وَ أَعْظَمَهُمْ عَنَاءً

وَ أَحْوَطَهُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ أَفْضَلَهُمْ مَنَاقِبَ وَ أَكْثَرَهُمْ سَوَابِقَ وَ أَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَ أَشْرَفَهُمْ مَنْزِلَةً

وَ أَكْرَمَهُمْ عَلَيْهِ فَقَوِيتَ (قَوِيتَ) حِينَ وَهَنُوا وَ لَزِمْتَ مِنْهَاجَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ خَلِيفَتَهُ حَقّاً لَمْ تُنَازَعْ بِرَغْمِ الْمُنَافِقِينَ وَ غَيْظِ الْكَافِرِينَ وَ ضِغْنِ الْفَاسِقِينَ

وَ قُمْتَ بِالْأَمْرِ حِينَ فَشِلُوا وَ نَطَقْتَ حِينَ تَتَعْتَعُوا وَ مَضَيْتَ بِنُورِ اللَّهِ إِذْ وَقَفُوا فَمَنِ اتَّبَعَكَ فَقَدِ اهْتَدَى (هُدِيَ)

كُنْتَ أَوَّلَهُمْ كَلَاماً وَ أَشَدَّهُمْ خِصَاماً وَ

أَصْوَبَهُمْ مَنْطِقاً وَ أَسَدَّهُمْ رَأْياً

وَ أَشْجَعَهُمْ قَلْباً وَ أَكْثَرَهُمْ يَقِيناً وَ أَحْسَنَهُمْ عَمَلاً وَ أَعْرَفَهُمْ بِالْأُمُورِ

كُنْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ أَباً رَحِيماً إِذْ صَارُوا عَلَيْكَ عِيَالاً فَحَمَلْتَ أَثْقَالَ مَا عَنْهُ ضَعُفُوا

وَ حَفِظْتَ مَا أَضَاعُوا وَ رَعَيْتَ مَا أَهْمَلُوا وَ شَمَّرْتَ إِذْ جَبُنُوا وَ عَلَوْتَ إِذْ هَلِعُوا وَ صَبَرْتَ إِذْ جَزِعُوا

كُنْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَاباً صَبّاً وَ غِلْظَةً وَ غَيْظاً وَ لِلْمُؤْمِنِينَ غَيْثاً وَ خِصْباً وَ عِلْماً

لَمْ تُفْلَلْ حُجَّتُكَ وَ لَمْ يَزِغْ قَلْبُكَ وَ لَمْ تَضْعُفْ بَصِيرَتُكَ وَ لَمْ تَجْبُنْ نَفْسُكَ

كُنْتَ كَالْجَبَلِ لاَ تُحَرِّكُهُ الْعَوَاصِفُ وَ لاَ تُزِيلُهُ الْقَوَاصِفُ

كُنْتَ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ قَوِيّاً فِي بَدَنِكَ

مُتَوَاضِعاً فِي نَفْسِكَ عَظِيماً عِنْدَ اللَّهِ كَبِيراً فِي الْأَرْضِ جَلِيلاً فِي السَّمَاءِ

لَمْ يَكُنْ لِأَحَدٍ فِيكَ مَهْمَزٌ وَ لاَ لِقَائِلٍ فِيكَ مَغْمَزٌ وَ لاَ لِخَلْقٍ فِيكَ مَطْمَعٌ وَ لاَ لِأَحَدٍ عِنْدَكَ هَوَادَةٌ

يُوجَدُ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ عِنْدَكَ قَوِيّاً عَزِيزاً حَتَّى تَأْخُذَ لَهُ بِحَقِّهِ

وَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ عِنْدَكَ ضَعِيفاً (ذَلِيلاً) حَتَّى تَأْخُذَ مِنْهُ الْحَقَ

الْقَرِيبُ وَ الْبَعِيدُ عِنْدَكَ فِي ذَلِكَ سَوَاءٌ

شَأْنُكَ الْحَقُّ وَ الصِّدْقُ وَ الرِّفْقُ وَ قَوْلُكَ حُكْمٌ وَ حَتْمٌ وَ أَمْرُكَ حِلْمٌ وَ عَزْمٌ

وَ رَأْيُكَ عِلْمٌ وَ حَزْمٌ (وَ جَزْمٌ) اعْتَدَلَ بِكَ الدِّينُ وَ سَهُلَ بِكَ الْعَسِيرُ وَ أُطْفِئَتْ بِكَ النِّيرَانُ وَ قَوِيَ بِكَ الْإِيمَانُ

وَ ثَبَتَ بِكَ الْإِسْلاَمُ وَ هَدَّتْ مُصِيبَتُكَ الْأَنَامَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ خَالَفَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنِ افْتَرَى عَلَيْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَ غَصَبَكَ حَقَّكَ

وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضِيَ بِهِ إِنَّا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بُرَآءُ

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَالَفَتْكَ وَ جَحَدَتْ وِلاَيَتَكَ وَ تَظَاهَرَتْ عَلَيْكَ وَ قَتَلَتْكَ وَ حَادَتْ عَنْكَ وَ خَذَلَتْكَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَثْوَاهُمْ وَ

بِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ

أَشْهَدُ لَکَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ وَلِيَّ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِالْبَلاَغِ وَ الْأَدَاءِ (وَ النَّصِيحَهِ)

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ حَبِيبُ (جَنْبُ) اللَّهِ وَ بَابُهُ وَ أَنَّکَ جَنْبُ (حَبِيبُ) اللَّهِ وَ وَجْهُهُ الَّذِی مِنْهُ يُؤْتَى

وَ أَنَّکَ سَبِيلُ اللَّهِ وَ أَنَّکَ عَبْدُ اللَّهِ وَ أَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

أَتَيْتُکَ زَائِراً لِعَظِيمِ حَالِکَ وَ مَنْزِلَتِکَ عِنْدَ اللَّهِ وَ عِنْدَ رَسُولِهِ مُتَقَرِّباً إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِکَ

رَاغِباً إِلَيْکَ فِی الشَّفَاعَهِ أَبْتَغِی بِشَفَاعَتِکَ خَلاَصَ نَفْسِی مُتَعَوِّذاً بِکَ مِنَ النَّارِ

هَارِباً مِنْ ذُنُوبِیَ الَّتِی احْتَطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِی فَزِعاً إِلَيْکَ رَجَاءَ رَحْمَهِ رَبِّی

أَتَيْتُکَ أَسْتَشْفِعُ بِکَ يَا مَوْلاَیَ إِلَى اللَّهِ وَ أَتَقَرَّبُ بِکَ إِلَيْهِ لِيَقْضِیَ بِکَ حَوَائِجِی

فَاشْفَعْ لِی يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللَّهِ فَإِنِّی عَبْدُ اللَّهِ وَ مَوْلاَکَ وَ زَائِرُکَ

وَ لَکَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ الْمَعْلُومُ وَ الْجَاهُ الْعَظِيمُ وَ الشَّأْنُ الْكَبِيرُ وَ الشَّفَاعَهُ الْمَقْبُولَهُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّ عَلَى عَبْدِکَ وَ أَمِينِکَ الْأَوْفَى

وَ عُرْوَتِکَ الْوُثْقَى وَ يَدِکَ الْعُلْيَا وَ كَلِمَتِکَ الْحُسْنَى وَ حُجَّتِکَ عَلَى الْوَرَى وَ صِدِّيقِکَ الْأَكْبَرِ

سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَ رُكْنِ الْأَوْلِيَاءِ وَ عِمَادِ الْأَصْفِيَاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ يَعْسُوبِ الْمُتَّقِينَ وَ قُدْوَهِ الصِّدِّيقِينَ وَ إِمَامِ الصَّالِحِينَ

الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَ الْمَفْطُومِ مِنَ الْخَلَلِ وَ الْمُهَذَّبِ مِنَ الْعَيْبِ وَ الْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّيْبِ

أَخِی نَبِيِّکَ وَ وَصِیِّ رَسُولِکَ وَ الْبَائِتِ عَلَى فِرَاشِهِ وَ الْمُوَاسِی لَهُ بِنَفْسِهِ وَ كَاشِفِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ

الَّذِی جَعَلْتَهُ سَيْفاً لِنُبُوَّتِهِ وَ مُعْجِزاً لِرِسَالَتِهِ وَ دِلاَلَهً وَاضِحَهً لِحُجَّتِهِ

وَ حَامِلاً لِرَايَتِهِ وَ وِقَايَهً لِمُهْجَتِهِ وَ هَادِياً لِأُمَّتِهِ وَ يَداً لِبَأْسِهِ

وَ تَاجاً لِرَأْسِهِ وَ بَاباً لِنَصْرِهِ وَ مِفْتَاحاً لِظَفَرِهِ

حَتَّى هَزَمَ جُنُودَ الشِّرْکِ بِأَيْدِکَ وَ أَبَادَ عَسَاكِرَ الْكُفْرِ بِأَمْرِکَ

وَ بَذَلَ نَفْسَهُ فِی مَرْضَاتِکَ وَ مَرْضَاهِ رَسُولِکَ وَ جَعَلَهَا وَقْفاً عَلَى طَاعَتِهِ

وَ مِجَنّاً دُونَ نَكْبَتِهِ

حَتَّى فَاضَتْ نَفْسُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِی كَفِّهِ وَ اسْتَلَبَ بَرْدَهَا وَ مَسَحَهُ عَلَى وَجْهِهِ

وَ أَعَانَتْهُ مَلاَئِكَتُكَ عَلَى غُسْلِهِ وَ تَجْهِيزِهِ وَ صَلَّى عَلَيْهِ وَ وَارَى شَخْصَهُ

وَ قَضَى دَيْنَهُ وَ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَ لَزِمَ عَهْدَهُ وَ احْتَذَى مِثَالَهُ

وَ حَفِظَ وَصِيَّتَهُ وَ حِينَ وَجَدَ أَنْصَاراً نَهَضَ مُسْتَقِلاًّ بِأَعْبَاءِ الْخِلاَفَهِ مُضْطَلِعاً بِأَثْقَالِ الْإِمَامَهِ

فَنَصَبَ رَايَهَ الْهُدَى فِی عِبَادِكَ وَ نَشَرَ ثَوْبَ الْأَمْنِ فِی بِلاَدِكَ وَ بَسَطَ الْعَدْلَ فِی بَرِيَّتِكَ

وَ حَكَمَ بِكِتَابِكَ فِی خَلِيقَتِكَ وَ أَقَامَ الْحُدُودَ وَ قَمَعَ الْجُحُودَ وَ قَوَّمَ الزَّيْغَ

وَ سَكَّنَ الْغَمْرَهَ وَ أَبَادَ الْفَتْرَهَ وَ سَدَّ الْفُرْجَهَ وَ قَتَلَ النَّاكِثَهَ وَ الْقَاسِطَهَ وَ الْمَارِقَهَ

وَ لَمْ يَزَلْ عَلَى مِنْهَاجِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ وَتِيرَتِهِ وَ لُطْفِ شَاكِلَتِهِ وَ جَمَالِ سِيرَتِهِ

مُقْتَدِياً بِسُنَّتِهِ مُتَعَلِّقاً بِهِمَّتِهِ مُبَاشِراً لِطَرِيقَتِهِ وَ أَمْثِلَتُهُ نَصْبُ عَيْنَيْهِ

يَحْمِلُ عِبَادَكَ عَلَيْهَا وَ يَدْعُوهُمْ إِلَيْهَا إِلَى أَنْ خُضِبَتْ شَيْبَتُهُ مِنْ دَمِ رَأْسِهِ

اللَّهُمَّ فَكَمَا لَمْ يُؤْثِرْ فِی طَاعَتِكَ شَكّاً عَلَى يَقِينٍ وَ لَمْ يُشْرِكْ بِكَ طَرْفَهَ عَيْنٍ

صَلِّ عَلَيْهِ صَلاَهً زَاكِيَهً نَامِيَهً يَلْحَقُ بِهَا دَرَجَهَ النُّبُوَّهِ فِی جَنَّتِكَ وَ بَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّهً وَ سَلاَماً

وَ آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِی مُوَالاَتِهِ فَضْلاً وَ إِحْسَاناً وَ مَغْفِرَهً وَ رِضْوَاناً

إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْجَسِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس ببوس ضريح را و روی راست خود را بگذار بر آن و بعد از آن روی چپ را و ميل كن به سمت قبله و نماز زيارت بجای آور و آنچه خواهی بعد از نماز دعا كن و بگو بعد از فرستادن تسبيح زهرا عليها السلام

اللَّهُمَّ إِنَّكَ بَشَّرْتَنِی عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ وَ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

فَقُلْتَ وَ بَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ

رَبِّهِمْ

اللَّهُمَّ وَ إِنِّی مُؤْمِنٌ بِجَمِیعِ أَنْبِیَائِکَ وَ رُسُلِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ

فَلاَ تَقِفْنِی بَعْدَ مَعْرِفَتِهِمْ مَوْقِفاً تَفْضَحُنِی فِیهِ عَلَی رُءُوسِ الْأَشْهَادِ بَلْ قِفْنِی مَعَهُمْ وَ تَوَفَّنِی عَلَی التَّصْدِیقِ بِهِمْ

اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ خَصَصْتَهُمْ بِکَرَامَتِکَ وَ أَمَرْتَنِی بِاتِّبَاعِهِمْ

اللَّهُمَّ وَ إِنِّی عَبْدُکَ وَ زَائِرُکَ مُتَقَرِّباً إِلَیْکَ بِزِیَارَهِ أَخِی رَسُولِکَ

وَ عَلَی کُلِّ مَأْتِیٍّ وَ مَزُورٍ حَقٌّ لِمَنْ أَتَاهُ وَ زَارَهُ وَ أَنْتَ خَیْرُ مَأْتِیٍّ وَ أَکْرَمُ مَزُورٍ

فَأَسْأَلُکَ یَا اللَّهُ یَا رَحْمَانُ یَا رَحِیمُ یَا جَوَادُ یَا مَاجِدُ یَا أَحَدُ یَا صَمَدُ

یَا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ

وَ لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَهً وَ لاَ وَلَداً أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَجْعَلَ تُحْفَتَکَ إِیَّایَ مِنْ زِیَارَتِی أَخَا رَسُولِکَ فَکَاکَ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ

وَ أَنْ تَجْعَلَنِی مِمَّنْ یُسَارِعُ فِی الْخَیْرَاتِ وَ یَدْعُوکَ رَغَباً وَ رَهَباً وَ تَجْعَلَنِی لَکَ مِنَ الْخَاشِعِینَ

اللَّهُمَّ إِنَّکَ مَنَنْتَ عَلَیَّ بِزِیَارَهِ مَوْلاَیَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ وَ وِلاَیَتِهِ وَ مَعْرِفَتِهِ

فَاجْعَلْنِی مِمَّنْ یَنْصُرُهُ وَ یَنْتَصِرُ بِهِ وَ مُنَّ عَلَیَّ بِنَصْرِکَ لِدِینِکَ

اللَّهُمَّ وَ اجْعَلْنِی مِنْ شِیعَتِهِ وَ تَوَفَّنِی عَلَی دِینِهِ

اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِی مِنَ الرَّحْمَهِ وَ الرِّضْوَانِ وَ الْمَغْفِرَهِ وَ الْإِحْسَانِ وَ الرِّزْقِ الْوَاسِعِ الْحَلاَلِ الطَّیِّبِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ

مؤلف گوید که در روایت معتبر منقول است که حضرت خضر علیه السلام در روز شهادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گریه کنان و استرجاع گویان بسرعت آمد و ایستاد بر در خانه امیر المؤمنین علیه السلام پس گفت

رَحِمَکَ اللَّهُ یَا أَبَا الْحَسَنِ کُنْتَ أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلاَماً وَ أَخْلَصَهُمْ إِیمَاناً وَ أَشَدَّهُمْ یَقِیناً وَ أَخْوَفَهُمْ لِلَّهِ

و شمرد بسیاری از فضائل آن حضرت را قریب به همین عباراتی که در همین زیارت مذکور

است پس اگر در این روز این زیارت نیز خوانده شود مناسب است و اصل آن کلمات که بمنزله زیارت روز شـهادت است در هدیه ذکر کرده ایم هر که خواهد به آنجا رجوع کند و نیز بدان که ما پیش از این در ضـمن اعمال شب مبعث کلامی از رحله ابن بطوطه نقل کردیم که متعلق بود به این روضه شریفه صلوات الله علی مشرفها شایسته است به آنجا رجوع شود

ترجمه

گواهی می دهم که خدایی جز خدای یکتا نیست که فرد و بی شـریک است و گواهی می دهم که محمد بنده خاص و رسول اوست

و نیز گواهی می دهم که همانا علی بن ابی طالب امیر اهل ایمان بنده خاص خدا و برادر رسول خداست

و ائمه طاهرین فرزندانش همه حجتهای خدا بر خلق اند.

سلام بر تو ای وارث علم آدم خلیفه الله سلام بر تو ای وارث حضرت نوح برگزیده خدا

سلام بر تو ای وارث ابراهیم خلیل خدا سلام بر تو ای وارث موسای کلیم (سخنگوی با) خدا

سلام بر تو ای وارث عیسای روح الله سلام بر تو ای وارث حضرت محمد (ص) سید رسولان خدا

سلام بر تو ای امیر اهل ایمان سلام بر تو ای پیشوای متقیان

سلام بر تو ای سید جانشینان پیغمبران سلام بر تو ای وصی و جانشین رسول خدای رب العالمین

سلام بر تو ای وارث علم اولین و آخرین

سلام بر تو ای خبر بزرگ عالم سلام بر تو ای راه راست حق

سلام بر تو ای پاکیزه و منزه از عیوب و صاحب کرم سلام

بر تو ای وصی با تقوای کامل سلام بر تو ای پاک سیرت و پسندیده خدا

سلام بر تو ای ماه فروزنده سلام بر تو ای صدیق اکبر (بزرگترین مصدق به خدا و عالم غیب)

سلام برفارق اعظم (بزرگترین مشخص و حاکم بین حق و باطل) سلام بر تو ای چراغ روشن (علم و ایمان)

سلام بر تو ای پیشوای هدایت سلام بر تو ای نماینده مقام کامل تقوی سلام بر تو ای بزرگترین حجت خدا بر خلق

سلام بر تو ای خاص و خالص خدا و امین و برگزیده او و درگاه خدا و حجت الهی

و معدن حکم و اسرار الهی و مخزن و خزینه دار علم الهی و سفیر خدا در میان خلق

گواهی می دهم که تو (ارکان دین و) نماز را بپا داشتی و زکوه به فقیران دادی و امر به معروف و نهی از منکر فرمودی

و کاملا رسول اکرم را پیروی کردی و به مقام حقیقت و حد اکمل کتاب خدا را تلاوت کردی و از جانب خدا تبلیغ نمودی

و به عهد خدا وفا کردی و کلمات الله به وجود تو به حد کمال رسید و در راه دین مجاهده و کوشش را بجای آوردی

و در راه خدا و رسول صلی الله علیه و آله خیرخواه بودی

و به جان عزیز خود با صبر و رنج و مجاهدت در دفاع از دشمنان دین حق

و حفظ رسول خدا فداکاری کردی و همه را برای طلب رضای حق و شوق ثواب و وعده خدا و بر دین حق

که بر آن بودی

از جهان درگذشتی در حالی که شهید شدی و شاهد و مشهود خدا بودی

پس خدایت از طرف رسول اکرم و دین اسلام و اهل اسلام از اعمال چنین صدیقی بهترین پاداش عطا کند

گواهی می دهم که تو اول قوم در گرویدن به اسلام بودی و خالصترین ایمان و کاملترین یقین و خداترس ترین مردم و پر رنج و مشقت ترین اصحاب

و مراقبترین به حال رسول خدا صلی الله علیه و آله بودی

و تو در اوصاف کمال از همه اصحاب پیغمبر افضل و سوابق و شرافتت بیشتر و رتبه ات بلندتر و منزلتت شریفتر بود

و تو گرامیترین اصحاب رسول خدا بودی تو بودی تنها نیرومند و قوی هنگامیکه سایرین سست و ناپایدار می گردیدند و تو ملازم طریق رسول صلی الله علیه و آله بودی

و نیز گواهی می دهم که تو به حق و حقیقت جانشین پیغمبر و بدون نزاع به رغم اهل نفاق و خشم کافران و کینه مردم فاسق

و تو به امر رواج دین قیام کردی هنگامی که دیگران ترسان و هراسان شدند تو هنگامی که قوم عاجز از گفتار می شدند تو گویا به حقایق دین بودی و با نور الهی هنگامی که دیگران درمی ماندند تو در می گذشتی پس هر کس تو را پیروی کرد بحقیقت هدایت یافت

تو اول قوم در سخن و بیان حقایق و نیرومندترین آنان در هنگام جنگ و نبرد با دشمن بودی و رأی تو محکمترین آراء

و دلت شجاعترین دلها یقینت بیشتر و عملت نیکوتر و شناساترین اصحاب (به امور علمی و اجتماعی)

تو برای اهـل ایمـان پـدری مهربان بودی که آنان را به منزله خانـدان خود می شـمردی کارهای سـنگین که در تحملش ناتوان بودند تو بر دوش می گرفتی

و آنچه را که دیگران ضایع و مهمل می گذاشـتند تو آن را حفظ و رعایت می کردی هنگامی که آنها ترسان و گریزان بودند تو دلیرانه آهنگ می نمودی و چون دیگران هراس و جزع می کردند تو با علو همت شکیبا بودی

تو بر کافران عذاب الیم و سخت و خشمناک بودی و بر اهل ایمان باران رحمت نعمت و بحر علم و دانش بودی

حجت و برهان تو هرگز کند نداشت قلب پاک منورت ابدا زیغ و تاریکی نیافت و دیده بصیرتت هرگز ضعیف نگشت و روان پاکت هرگز جبن و هراس نداشت

تو مانند کوهی بودی که ابدا از بادهای تند نلرزد و از صرصر سخت از پا در نیاید

تو چنان بودی که رسول خدا صلی الله علیه و آله در وصفت فرموددر جسم نیرومند

در نفس قدسی متواضع در نزد خدا عظیم الشأن در روی زمین بزرگ در اهل آسمان با جلال

در شـخص تو بر احـدی جـای نکته گیری و عیب جویی وجود نـدارد نه مردم طمـاع در تو طمع تواننـد کرد و نه نابجا و ناحق کسی به تو امیدی تواند داشت

مردم خوار و ناتوان نزد تو عزیز و توانایند تا آنکه حق آنان را از سرکشان قوی بگیری

و مردم قوی و با عز و اقتدار نزد تو خوار و ذلیلند تا آنکه حق مظلومان را از آن ظالمان بازستانی

نزد تو در حکم

مذکور دور و نزدیک یکسانند

شأن و کار تو حق و صدق و مرافقت است و سخن تو حکم خدا است شأن و خلق تو حلم و بردباری و عزم ثابت است

و رأی تو علم مآل اندیشی است دین اسلام به وجود تو عدل و استحکام یافت و هر امر مشکل به دست تو آسان گشت آتش جنگ و فتنه ها به نیروی تو خاموش گردید و ایمان بواسطه تو قوت گرفت

و اسلام ثبات یافت مصیبت تو خانه خلق را ویران ساخت باری ما همه از جانب خدا آمده و بسوی او باز می گردیم

خدا لعنت کند آنکه تو را شهید کرد و خدا لعنت کند آنکس که با تو مخالفت نمود و خدا لعنت کند آنکس را که بر تو افترا بست و خدا لعنت کند آنان را که به تو ظلم و ستم کردند و حق تو را غصب کردند

و خدا لعنت کند آنکس را این خبر به او رسید راضی و شادمان گردید ما از آنان به درگاه خدا بیزاری می جوییم

خدا لعنت کند امتی را که با تو مخالفت کرد و مقام ولایت را انکار نمود و بر علیه تو همدست شدند و به قتل تو برخاستند و راه خلق را بسوی تو بستند و تو را مخذول و خوار داشتند

سپاس خدای را که آتش دوزخ را مأوای آنان کرد که بسیار بد منزلگاهی است برای واردانش

گواهی می دهم برای تو ای ولی خدا و رسول او صلی الله علیه و آله که تو تبلیغ دین و اداء وظیفه امامت کردی

و نیز گواهی می دهم که تو دوستدار و محبوب خدایی و درگاه رحمت خدا هستی و همانا تو جنب حق و وجه خدا و همانا تو آن جنب الله و وجه اللهی که از آن جانب و از آن وجه بسوی خدا توجه باید کرد

و توئی راه خدا و توئی بنده خاص خدا و برادر رسول خدا صلی الله علیه و آله

من به زیارت تو آمده ام بواسطه شأن عظیم و قرب و منزلتی که تو را نزد خدا و نزد رسول اوست و به زیارتت تقرب به خدا می جویم

و شوق و رغبت به شفاعتت دارم که به آن شفاعت نجات و خلاصی خود را از آتش دوزخ در پناه تو می طلبم

و از گناهانم که باری سنگین بر پشت خود افکنده ام فرار می کنم در حالتی که با جزع و زاری بسوی تو و امیدواری به رحمت پروردگارم

به درگاهت آمده ام که مرا شفاعت کنی ای مولای من نزد خدا بواسطه تو شفاعت و تقرب می جویم تا حوایجم برآورده شود

پس تو ای امیر اهل ایمان مرا نزد خدا شفاعت فرما که من خدا را بنده (پر گناه) و تو را دوستدار و زوارم

و تو را هم نزد خدا مقام تقرب معلوم و جاه و منزلت و شأن کبیر است و عظیم و شفاعتت نزد حق مقبول و پذیرفته است

خدایا درود و رحمت فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و درود فرست بر بنده خاص و امین سر کامل خود

و رشته محکم و دست بالا و کلمه نیکوتر

و حجت تو بر خلق و بزرگترین تصدیق کننده تو

سید اوصیاء و رکن و عماد اولیاء برگزیدگان حضرت امیر المؤمنین و پیشوای متقین و بزرگ راستگویان با ایمان و امام صالحان

معصوم از خطاء و لغزش و خلل و پاکیزه از عیب و پاک از شک و ریب

برادر رسول تو و وصی او و آنکه در فراش پیغمبرت خفت و جان را نثار او کرد و رافع و دافع هم و غم و رنج و تعب از پیغمبر

آن کسی که او را شمشیر تبلیغ نبوت و معجزه مقام رسالت قرار دادی و دلیل روشن بر حقانیت حجتهای حق

برای نگهداری پرچم دین رسول و حفاظت قلب منور او و هادی امت و بازوی توانای قوه دفاع

و تاج عزت و سلطنت بر سر پیغمبر درگاه فتح و نصرت او و کلید فیروزی پیغمبر گشت

تا آنجا که سپاهیان شرک را به یاری تو درهم شکست و لشکریان کفر را به فرمان تو با جان نثاری در راه رضای تو و رضای پیغمبرت همه را به هلاکت رسانید

و نفس قدسی خود را وقف طاعت رسول (ص) و سپر بر دفع آلام نکبات از وجود او گردانید

تا روزی که هنگام رحلت پیغمبر صلی الله علیه و آله بر دست او جان به حق تسلیم کرد و با حال سرد شدن جسد مطهرش سردی بدن را ربود و به دست مسح بر صورت پیغمبر اکرم فرمود

و آنگاه در غسل و تجهیز رسول (ص) فرشتگان کمک او بودند و او بر پیغمبر خدا نماز

خواند و جسد پاکش را در قبر پنهان کرد

و دین او را ادا نمود وعده او را انجام داد عهد و پیمانش را ملازمت فرمود و مطابق رویه پیغمبر کاملا رفتار کرد

و وصیتش را حفظ فرمود و هنگامی که یار و انصار یافت به استقلال مقام خلافت خود و تحمل شداید سلطنت با عدل و داد کامل قیام فرمود

پس پرچم هدایت میان بندگان تو برافراشت و در تمام بلاد اسلام لباس امن و امان در پوشانید و بساط عدل و داد را میان خلق بگسترد

و به کتاب تو در بین بندگانت حکم فرمود و حدود الهی را اقامه و اجراء کرد و ریشه کفر و جحود را برکند شک و شبهات زیغ و ضلالت را اصلاح فرمود

فتنه و پراکندگی امت را آرام و سستی و ضعف اسلام را نابود و شکاف و رخنه های دشمنان را مسدود کرد و با عهد شکنان و بیدادگران و مرتدان از دین قتال کرد

و پیوسته بر روش و طریقه پیغمبر صلی الله علیه و آله بود و بر لطف و عواطف صورت و حسن و جمال سیرت رسول

و پیرو سنت و همی علاقه مند بهمت و افکار بلند آن حضرت و ملازم طریقت وی بود و امثال و مقاصد عالی رسول نصب العینش بود

و بندگان تو را بر آن مقاصد وامیداشت و دعوت می کرد تا هنگامی که محاسن مبارکش به خون سرش خضاب شد

پروردگارا چنانکه او هیچگاه شک را بر یقین مقدم نداشت و یک لحظه به تو مشرک نگشت

تو هم درود

و رحمت فرست بر او رحمتی با نشو و نما که به آن رحمت در بهشت ابدت به مقام نبوت در پیوندد و سلام و تحیت ما را هم به آن حضرت برسان

و به ما در راه محبت او فضل و احسان و آمرزش و خشنودی خود را عطا فرما

زیرا تو ای خدا صاحب فضل بزرگ و لطف بی نهایت هستی به حق رحمت نامنتهایت ای مهربانترین مهربانان عالم.

پروردگارا تو مرا بر زبان مبارك پیغمبر و فرستاده خود حضرت محمد صلوات الله علیه و آله بشارت دادی

که در کتاب خود فرمودی و ای رسول ما بشارت ده آنان که ایمان آوردند که آنها را نزد خدا قدم صدق است

پروردگارا و من البته به جمیع پیمبران و رسولانت صلوات الله علیهم ایمان دارم

پس بعد از آنکه معرفت به آنها یافته ام مرا در موقفی که آنجا مرا رسوا کنی نگاه مدار بلکه مرا با رسولانت به موقف کرامت بدار و مرا باتصدیق و ایمان به آنها بمیران

پروردگارا و تو خود آن رسولان را مخصوص به کرامت خود فرمودی و مرا به پیروی آنان امر کردی

پروردگارا و من بنده تو و زوار توام که بسوی تو بواسطه زیارت برادر رسولت تقرب می جویم

و هر که به درگاه کسی و زیارت کسی آید بر آنکس حق خواهد داشت و تو بهتر و کریمتر کسی هستی که به درگاه و زیارتش آیند

پس از تو درخواست می کنم ای خدا ای بخشنده مهربان ای صاحب جود و مجد و کرم ای خدای فرد غنی

الذات

ای آنکه نه تو را فرزندی است و نه فرزند کسی و نه تو را احدی مثل و مانند است

و نه زن و فرزندی از تو درخواست می کنم که درود بر محمد و آلش فرستی

و تحفه و ثواب زیارت برادر رسولت را بر من آزادیم از آتش دوزخ قرار دهی

و مرا از آنان که در کارهای خیر سرعت می کننـد مقرر فرمایی و از آنان که با شوق و رغبت و ترس و هیبت تو را به دعا می خوانند و از اهل خضوع و خشوع گردانی

پروردگارا تو به نعمت زیارت مولایم علی بن ابی طالب و به ولایت و معرفتش بر من منت گزاردی

پس کرم فرما و مرا از یاران و ناصران او در دین تو و از یاری طلبان از حضرتش برای دین خود بگردان

پروردگارا و مرا از شیعیانش قرار ده و بر دین و آیین او بمیران

پروردگارا از رحمت (نامنتها) و خشنودی و مغفرت و احسان بر من نصیبی لازم گردان و رزق وسیع حلال پاکیزه و آنچه تو را سزد به من عطا فرما

ای مهربانترین مهربانان عالم و ستایش مخصوص خدای آفریننده عالم است.

خـدا تو را رحمت فرسـتد ای ابـا الحسن تو بودی اول قوم در اسـلام و خـالصترین ایشان در ایمان و محکمترین آنها در یقین و صاحب خوف ترشان برای حق

زیارت امام کاظم و امام جواد (علیه السلام)

متن

ظ(قسم دوم زیارتی است که به خواندن آن هر دو امام علیهما السـلام زیارت شوند و آن چنان است که شـیخ مفید و شـهید و محمد بن المشهدی ذکر کرده اند

که در زیارت آن دو بزرگوار همین که ایستادی نزد ضریح طاهر می گویی

السَّلاَمُ عَلَيْكُمَا يَا وَلِيَّيِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكُمَا يَا حُجَّتَيِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكُمَا يَا نُورَيِ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ

أَشْهَدُ أَنَّكُمَا قَدْ بَلَّغْتُمَا عَنِ اللَّهِ مَا حَمَّلَكُمَا وَ حَفِظْتُمَا مَا اسْتُودِعْتُمَا

وَ حَلَّلْتُمَا حَلاَلَ اللَّهِ وَ حَرَّمْتُمَا حَرَامَ اللَّهِ وَ أَقَمْتُمَا حُدُودَ اللَّهِ وَ تَلَوْتُمَا كِتَابَ اللَّهِ

وَ صَبَرْتُمَا عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِ اللَّهِ مُحْتَسِبَيْنِ حَتَّى أَتَاكُمَا الْيَقِينُ

أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكُمَا وَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِوِلاَيَتِكُمَا

أَتَيْتُكُمَا زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّكُمَا مُوَالِياً لِأَوْلِيَائِكُمَا مُعَادِياً لِأَعْدَائِكُمَا

مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتُمَا عَلَيْهِ عَارِفاً بِضَلاَلَهِ مَنْ خَالَفَكُمَا

فَاشْفَعَا لِي عِنْدَ رَبِّكُمَا فَإِنَّ لَكُمَا عِنْدَ اللَّهِ جَاهاً عَظِيماً وَ مَقَاماً مَحْمُوداً

پس ببوس تربت شریف آنجا را و بگذار روی راست را بر آن پس برو به جانب سر مقدس و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْكُمَا يَا حُجَّتَيِ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَمَائِهِ عَبْدُكُمَا وَ وَلِيُّكُمَا زَائِرُكُمَا مُتَقَرِّباً إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكُمَا

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي أَوْلِيَائِكَ الْمُصْطَفَيْنَ

وَ حَبِّبْ إِلَيَّ مَشَاهِدَهُمْ وَ اجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس نماز زیارت کن از برای هر امامی دو رکعت و بخوان خدا را به آنچه می خواهی

ترجمه

سلام بر شما ای دو ولی خدا سلام بر شما ای دو حجت خدا سلام بر شما ای دو نور خدا در ظلمات روی زمین

گواهی می دهم که شما دو امام بزرگوار آن وظیفه خلافت که خدا بر دوش شما نهاد به خلق رسانیدید و آنچه نزد شما ودیعه گذاشت از اسرار الهی آن را حفظ فرمودید

حلال خدا را حلال و حرام او را حرام حکم کردید و حدود و احکام الهی را برپا داشتید و کتاب

خدا را تلاوت فرمودید

و بر آزار و ظلم و جور امت در راه خدا بسیار صبر و تحمل و مراقبت کردید همه عمر تا هنگام رحلت و لقای حق

من به درگاه خدا از دشمنان شما بیزاری و به دوستی شما تقرب می جویم

و من به زیارت شما آمده ام در حالی که عارفم به حق شما و دوستم با دوستان شما و دشمن با دشمنان شما

و راه هدایت که شما دو بزرگوار بر آن راه هستید به حق راه هدایت می دانم و مخالفان شما راگمراه می شناسم

پس مرا نزد خدا شفاعت کنید که شما را نزد خدا جاه و منزلت بزرگ و مقام محمود شفاعت است

سلام بر شما ای دو حجت خدا در زمین و آسمانش باد بنده شما دو تن و دوست شما به زیارت شما آمده در حالی که به زیارت شما دو امام بسوی خدا تقرب می جوید

بار الها قرار ده برایم زبان راستی درباره اولیاء برگزیده ات

و محبوب من فرما زیارتگاههای آنان را و مرا همراه ایشان در دنیا و آخرت قرار ده ای مهربانترین مهربانان عالم

زیارت امام کاظم و رضا و جواد و هادی (علیه السلام) در روز چهار شنبه

متن

ظ(روز چهارشنبه به اسم حضرت موسی بن جعفر و امام رضا و امام محمد تقی و امام علی النقی علیهم السلام است بگو در زیارت ایشان

السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا حُجَجَ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ

السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى آلِ بَيْتِكُمْ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي

لَقَدْ عَبَدْتُمُ اللَّهَ مُخْلِصِينَ وَ جَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَتَاكُمُ الْيَقِينُ

فَلَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاءَكُمْ مِنَ الْجِنِّ

وَ الْإِنْسِ أَجْمَعِينَ وَ أَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكَم مِنْهُمْ

يَا مَوْلَاىَ يَا أَبَا إِبْرَاهِيمَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ

يَا مَوْلَاىَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى

يَا مَوْلَاىَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍ

يَا مَوْلَاىَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ

أَنَا مَوْلًى لَكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَ جَهْرِكُمْ مُتَضَيِّفٌ بِكُمْ فِى يَوْمِكُمْ هَذَا وَ هُوَ يَوْمُ الْأَرْبِعَاءِ وَ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ

فَأَضِيفُونِى وَ أَجِيرُونِى بِآلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِين

ترجمه

درود بر شما (یعنی موسی بن جعفر و حضرت رضا و امام محمد تقی و امام علی النقی «ع») باد ای پیشوایان من سلام بر شما باد ای حجت های الهی

سلام بر شما باد ای انوار خدا در ظلمات عالم

درود و رحمت خدا بر شما باد و بر اهل بیت شما که خوبان و پاکان عالمند پدر و مادر من فدای شما

حقا که شما به اخلاص کامل بندگی خدا را کردید و حق جهاد در راه خدا را بجا آوردید تا آنکه به مقام یقین (وقت رحلت) رسیدید

باری لعن خدا بر هر کس از جن و انس که دشمن شماست باد و من بسوی خدا و بسوی شما از آن دشمنان بیزاری می جویم

ای امام من ای موسی بن جعفر (ع)

ای امام من ای علی بن موسی الرضا (ع)

ای امام من ای محمد بن علی التقی (ع)

ای امام من ای علی بن محمد النقی (ع)

من از دوستان شمایم و ایمان و اعتقاد به پنهان و آشکار شما دارم و در این روز چهار شنبه به مهمانی شما آمده ام و به شما پناه آورده ام

پس

مرا به مهمانی و در پناه خود بپذیرید به حق خاندان شما که همه از خوبان و پاکان عالمند.

زیارت امام مهدی (عجله الله تعالی فرجه الشریف)

متن

ظ(زیارت دیگر زیارتی است که سید بن طاوس نقل کرده و آن چنان است که می گویی

السَّلاَمُ عَلَی الْحَقِّ الْجَدِیدِ وَ الْعَالِمِ الَّذِی عِلْمُهُ لاَ یَبِیدُ

السَّلاَمُ عَلَی مُحْیِی الْمُؤْمِنِینَ وَ مُبِیرِ الْکَافِرِینَ السَّلاَمُ عَلَی مَهْدِیِّ الْأُمَمِ وَ جَامِعِ الْکَلِمِ

السَّلاَمُ عَلَی خَلَفِ السَّلَفِ وَ صَاحِبِ الشَّرَفِ السَّلاَمُ عَلَی حُجَّهِ الْمَعْبُودِ وَ کَلِمَهِ الْمَحْمُودِ

السَّلاَمُ عَلَی مُعِزِّ الْأَوْلِیَاءِ وَ مُذِلِّ الْأَعْدَاءِ السَّلاَمُ عَلَی وَارِثِ الْأَنْبِیَاءِ وَ خَاتِمِ الْأَوْصِیَاءِ

السَّلاَمُ عَلَی الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ وَ الْعَدْلِ الْمُشْتَهَرِ السَّلاَمُ عَلَی السَّیْفِ الشَّاهِرِ وَ الْقَمَرِ الزَّاهِرِ (وَ النُّورِ الْبَاهِرِ)

السَّلاَمُ عَلَی شَمْسِ الظَّلاَمِ وَ بَدْرِ (الْبَدْرِ) التَّمَامِ السَّلاَمُ عَلَی رَبِیعِ الْأَنَامِ وَ نَضْرَهِ (فِطْرَهِ) الْأَیَّامِ

السَّلاَمُ عَلَی صَاحِبِ الصَّمْصَامِ وَ فَلاَّقِ الْهَامِ السَّلاَمُ عَلَی الدِّینِ الْمَأْثُورِ وَ الْکِتَابِ الْمَسْطُورِ

السَّلاَمُ عَلَی بَقِیَّهِ اللَّهِ فِی بِلاَدِهِ وَ حُجَّتِهِ عَلَی عِبَادِهِ الْمُنْتَهِی إِلَیْهِ مَوَارِیثُ الْأَنْبِیَاءِ وَ لَدَیْهِ مَوْجُودٌ آثَارُ الْأَصْفِیَاءِ

(السَّلاَمُ عَلَی) الْمُؤْتَمَنِ عَلَی السِّرِّ وَ الْوَلِیِّ لِلْأَمْرِ

السَّلاَمُ عَلَی الْمَهْدِیِّ الَّذِی وَعَدَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ بِهِ الْأُمَمَ أَنْ یَجْمَعَ بِهِ الْکَلِمَ وَ یَلُمَّ بِهِ الشَّعَثَ

وَ یَمْلَأَ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطاً وَ عَدْلاً وَ یُمَکِّنَ لَهُ وَ یُنْجِزَ بِهِ وَعْدَ الْمُؤْمِنِینَ

أَشْهَدُ یَا مَوْلاَیَ أَنَّکَ وَ الْأَئِمَّهَ مِنْ آبَائِکَ أَئِمَّتِی وَ مَوَالِیَّ فِی الْحَیَاهِ الدُّنْیَا وَ یَوْمَ یَقُومُ الْأَشْهَادُ

أَسْأَلُکَ یَا مَوْلاَیَ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ تَبَارَکَ وَ تَعَالَی فِی صَلاَحِ شَأْنِی وَ قَضَاءِ حَوَائِجِی وَ غُفْرَانِ ذُنُوبِی

وَ الْأَخْذِ بِیَدِی فِی دِینِی وَ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی لِی وَ لِإِخْوَانِی وَ أَخَوَاتِیَ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ کَافَّهً إِنَّهُ غَفُورٌ رَحِیمٌ

پس بجا آور نماز زیارت را به نحوی که پیش از این ذکر نمودیم یعنی دوازده رکعت

بعد از هر دو رکعت سلام دهد و تسبیح زهرا علیها السلام بگوید و هدیه کند بسوی آن حضرت و چون از نماز زیارت فارغ شدی بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حُجَّتِکَ فِی أَرْضِکَ وَ خَلِیفَتِکَ فِی بِلَادِکَ الدَّاعِی إِلَى سَبِیلِکَ

وَ الْقَائِمِ (بِقِسْطِکَ وَ الْفَائِزِ بِأَمْرِکَ وَلِیِّ الْمُؤْمِنِینَ وَ مُبِیرِ الْکَافِرِینَ وَ مُجَلِّی الظُّلْمَهِ وَ مُنِیرِ الْحَقِّ)

وَ الصَّادِعِ بِالْحِکْمَهِ وَ الْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ وَ الصِّدْقِ وَ کَلِمَتِکَ وَ عَیْبَتِکَ وَ عَیْنِکَ فِی أَرْضِکَ

الْمُتَرَقِّبِ الْخَائِفِ الْوَلِیِّ النَّاصِحِ سَفِینَهِ النَّجَاهِ وَ عَلَمِ الْهُدَى وَ نُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى

وَ خَیْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَ ارْتَدَى وَ الْوِتْرِ الْمَوْتُورِ وَ مُفَرِّجِ الْکَرْبِ وَ مُزِیلِ الْهَمِّ وَ کَاشِفِ الْبَلْوَى

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ الْأَئِمَّهِ الْهَادِینَ وَ الْقَادَهِ الْمَیَامِینِ

مَا طَلَعَتْ کَوَاکِبُ الْأَسْحَارِ وَ أَوْرَقَتِ الْأَشْجَارُ وَ أَیْنَعَتِ الْأَثْمَارُ وَ اخْتَلَفَ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ وَ غَرَّدَتِ الْأَطْیَارُ

اللَّهُمَّ انْفَعْنَا بِحُبِّهِ وَ احْشُرْنَا فِی زُمْرَتِهِ وَ تَحْتَ لِوَائِهِ إِلَهَ الْحَقِّ آمِینَ رَبَّ الْعَالَمِین

ترجمه

سلام بر امام به حق که مجدد است و عالمی است که دریای علمش بی حد و پایان است

سلام ما بر زنده کننده اهل ایمان و هلاک کننده کافران سلام بر مهدی امتها و جامع تمام کلمات وحی الهی

سلام بر جانشین اولیاء گذشته که صاحب مجد و شرافت است سلام بر حجت خدای معبود و بر کلمه محمود او باد

سلام بر عزت بخشنده دوستان خدا و ذلیل کننده دشمنان خدا سلام بر وارث انبیاء الهی و بر خاتم اوصیاء پیغمبران

سلام بر امام قائم منتظر خلق و بر سلطان عادل مشهور عالم سلام بر صاحب شمشیر کشیده و بر ماه تابان و نور درخشان

سلام بر آفتاب

شام ظلمانی جهان و ماه تمام ایمان سلام بر بهار اهل عالم و صفا و شادی بخش روزگار

سلام بر صاحب شمشیر قدرت و شکافنده فرق سلام بر آن دین مأثور و کتاب رقم شده

سلام بر حضرت بقیه الله در دیار خدا و حجت او بر بندگان خدا آن کسی که میراث تمام پیغمبران به او منتهی شود و آثارو شعار پاکان عالم نزد او موجود باشد

سلام بر آنکه امین است بر سر حق و ولی امر است

سلام بر امام مهدی آن کسی که خدای عز و جل به امتها وعده داده که عقاید مختلف مردم را به وجود او جمع کند و خلق را از تفرقه برهاند

و به وجود او خدای متعال زمین را پر از عدل و داد گرداند و همه قوای عالم از او تمکین کنند و وعده خدا به عزت اهل ایمان به وقوع پیوندد

گواهی می دهم ای مولای من که تو و ائمه طاهرین پدران بزرگوار تو امامان من و آقای منند و در دنیا و در آخرت که شاهدان خلق به گواهی برخیزند

ای مولای من از تو درخواست می کنم که از خدای تبارك و تعالی بخواهی که امور مرا اصلاح کند و حاجتهایم را برآورد و گناهانم را ببخشد

و در امر دین و دنیا و آخرتم از من دستگیری کند و از همه برادران و خواهران اهل ایمان من تمام را دست گیرد که خدای متعال بسیار آمرزنده و مهربان است

پروردگارا درود و رحمت فرست بر حجت و خلیفه تو بر اهل زمین

تو در تمام بلاد دعوت کننده خلق است به راه تو

و نگهبان عدل و فیروز و ناجح به فرمان توست ولی و دوستدار اهل ایمان و هلاک کننده کافران و برطرف کننده ظلمت کفر و عصیان و روشن کن طریق حق است

خلق را به صدای رسا بعلم و حکمت الهی دعوت کند و بموعظه نیکو و سخن صدق پند دهد و او کلمه تامه توست و صندوق (اسرار و علوم) تست و نماینده تو درروی زمین است

آن امامی که دایم مراقب و نگران و خائف و ترسان بود آن ولی ناصح و خیرخواه امت و کشتی نجات و پیشوای هدایت خلق و نور دیدگان خلایق است

و بهترین کسی است که در تن پیراهن و ردا کند و او منتقم و خونخواه مظلومان عالم است و گشایش بخش دلها و برطرف کننده هم و غم و بلیات خلق است

پروردگارا رحمت و درود فرست بر او و بر پدران بزرگوار او که امامان هدایت و پیشوایان با میمنت و برکت امت هستند

درود فرست بر آنان مادامی که ستارگان طلوع می کنند و درختان برگ برآورد و میوه ها برسد و شب و روز در عالم رفت و آمد کند و مرغان چمن نغمه سرایی کنند

پروردگارا ما را به دوستی آن بزرگوار منتفع گردان و در زمره اصحاب او زیر لوای او ما را محشور ساز ای خدای به حق ای پروردگار عالمیان این دعا را مستجاب گردان.

زیارت امام مهدی (عجله الله تعالی فرجه الشریف) بعد از نماز صبح

متن

ظ(امر دوم زیارتی است که هر روز بعد از نماز صبح مولای ما صاحب الزمان علیه السلام

به آن زیارت کرده می شود و آن زیارت این است

اَللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلاَیَ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِ عَنْ جَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ

فِی مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا حَیِّهِمْ وَ مَیِّتِهِمْ

وَ عَنْ وَالِدَیَّ وَ وُلْدِی وَ عَنِّی مِنَ الصَّلَوَاتِ وَ التَّحِیَّاتِ زِنَهَ عَرْشِ اللَّهِ وَ مِدَادَ کَلِمَاتِهِ

وَ مُنْتَهَی رِضَاهُ وَ عَدَدَ مَا أَحْصَاهُ کِتَابُهُ وَ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ

اللَّهُمَّ (إِنِّی) أُجَدِّدُ لَهُ فِی هَذَا الْیَوْمِ وَ فِی کُلِّ یَوْمٍ عَهْداً وَ عَقْداً وَ بَیْعَهً فِی رَقَبَتِی

اللَّهُمَّ کَمَا شَرَّفْتَنِی بِهَذَا التَّشْرِیفِ وَ فَضَّلْتَنِی بِهَذِهِ الْفَضِیلَهِ وَ خَصَصْتَنِی بِهَذِهِ النِّعْمَهِ

فَصَلِّ عَلَی مَوْلاَیَ وَ سَیِّدِی صَاحِبِ الزَّمَانِ وَ اجْعَلْنِی مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَشْیَاعِهِ وَ الذَّابِّینَ عَنْهُ

وَ اجْعَلْنِی مِنَ الْمُسْتَشْهَدِینَ بَیْنَ یَدَیْهِ طَائِعاً غَیْرَ مُکْرَهٍ فِی الصَّفِّ الَّذِی نَعَتَّ أَهْلَهُ فِی کِتَابِکَ

فَقُلْتَ صَفّاً کَأَنَّهُمْ بُنْیَانٌ مَرْصُوصٌ عَلَی طَاعَتِکَ وَ طَاعَهِ رَسُولِکَ وَ آلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلاَمُ

اللَّهُمَّ هَذِهِ بَیْعَهٌ لَهُ فِی عُنُقِی إِلَی یَوْمِ الْقِیَامَهِ

مؤلف گوید که علامه مجلسی در بحار فرموده که من در بعض کتب قدیمه دیده ام که بعد از این زیارت دست راست را به دست چپ بزنند مثل زدن در بیعت

ترجمه

پروردگارا بر آقای ما حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه از تمام مرد و زن اهل ایمان

که در مشرق و مغربهای عالمند و در بر و بحر و کوه و بیابان جهانند و از همه زندگان و مردگان

و از جانب پدر و مادر و فرزندان من تحیتی و درودی فرست که به وزن عرش خدا و به مقدار مداد کلمات خدا باشد

و به منتهای خشنودی و رضای او و به عدد آنچه در کتاب

او به شمار آمده و علم او احاطه بر آن کرده

پروردگارا من باز تجدید می کنم عهد و عقد بیعتی را که از آن حضرت بر گردن جان من است

پروردگارا چنانکه مرا به این شرافت سرفراز فرمودی و به این فضیلت گرامی داشتی و به این نعمت بزرگم اختصاص دادی

پس پروردگارا درود فرست بر مولای من و آقای من حضرت صاحب الزمان و مرا هم از یاران آن بزرگوار و پیروان و مدافعین و نصرت کنندگانش قرار ده

و از آنان که در رکاب حضرتش به درجه رفیع شهادت می رسند با کمال شوق و بی هیچ گونه کراهت بگردان در آن صف لشکر آن بزرگوار که در کتاب مجید خود اهل آن صف را مدح و توصیف کردی

که فرمودی در قرآن آنها صفی باشند که در راه اطاعت تو و اطاعت رسول تو و اهل بیت پیغمبرت علیهم السلام گویی در استقامت به مانند سد آهن ایستاده اند

پروردگارا این بیعت و عهد در گردن جان من تا قیامت از او خواهد بود.

زیارت امام مهدی (عجله الله تعالی فرجه الشریف) در روز جمعه

متن

ظ(روز جمعه روز حضرت صاحب الزمان علیه السلام و به نام آن جناب است و همان روزی است که در آن روز ظهور خواهد فرمود بگو در زیارت آن حضرت

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِی أَرْضِهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا عَيْنَ اللَّهِ فِی خَلْقِهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِی يَهْتَدِی بِهِ الْمُهْتَدُونَ وَ يُفَرَّجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخَائِفُ السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا سَفِينَهَ النَّجَاهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا عَيْنَ الْحَيَاهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْکَ وَ عَلَى آلِ بَيْتِکَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

السَّلاَمُ

عَلَیْکَ عَجَّلَ اللَّهُ لَکَ مَا وَعَدَکَ مِنَ النَّصْرِ وَ ظُهُورِ الْأَمْرِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ أَنَا مَوْلَاکَ عَارِفٌ بِأُولَاکَ وَ أُخْرَاکَ

أَتَقَرَّبُ إِلَی اللَّهِ تَعَالَی بِکَ وَ بِآلِ بَیْتِکَ وَ أَنْتَظِرُ ظُهُورَکَ وَ ظُهُورَ الْحَقِّ عَلَی یَدَیْکَ

وَ أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ یُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ یَجْعَلَنِی مِنَ الْمُنْتَظِرِینَ لَکَ وَ التَّابِعِینَ وَ النَّاصِرِینَ لَکَ عَلَی أَعْدَائِکَ وَ الْمُسْتَشْهَدِینَ بَیْنَ یَدَیْکَ فِی جُمْلَهِ أَوْلِیَائِکَ

یَا مَوْلَایَ یَا صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْکَ وَ عَلَی آلِ بَیْتِکَ

هَذَا یَوْمُ الْجُمُعَهِ وَ هُوَ یَوْمُکَ الْمُتَوَقَّعُ فِیهِ ظُهُورُکَ وَ الْفَرَجُ فِیهِ لِلْمُؤْمِنِینَ عَلَی یَدَیْکَ وَ قَتْلُ الْکَافِرِینَ بِسَیْفِکَ

وَ أَنَا یَا مَوْلَایَ فِیهِ ضَیْفُکَ وَ جَارُکَ وَ أَنْتَ یَا مَوْلَایَ کَرِیمٌ مِنْ أَوْلَادِ الْکِرَامِ وَ مَأْمُورٌ بِالضِّیَافَهِ وَ الْإِجَارَهِ

فَأَضِفْنِی وَ أَجِرْنِی صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْکَ وَ عَلَی أَهْلِ بَیْتِکَ الطَّاهِرِین

ترجمه

سلام بر تو ای حجت خدا در همه روی زمین سلام بر تو ای مظهر خدا در میان خلق

سلام بر تو ای نور خدا که به این نور اهل هدایت به حق هدایت می یابند و به این نور فرج برای اهل ایمان حاصل می شود

سلام بر تو ای پاکیزه جان از ترس پنهان سلام بر تو ای ولی الله ناصح مردم

سلام بر تو باد ای کشتی نجات خلق سلام بر تو ای سرچشمه آب زندگانی

سلام بر تو باد درود خدا بر تو و بر خاندان تو که همه خوبان و پاکان عالمند

سلام بر تو باد خدا آن وعده نصرت و ظهور سلطنت که تو را وعده داده بزودی مقرر فرماید

سلام بر تو باد ای مولای من منم غلام تو و دوستدار

تو و شناسای مقام اول و آخر شما (از پیغمبر «ص» تا امام زمان «ع»)

بواسطه تو به درگاه خدا تقرب می جویم و به انتظار ظهور تو و ظهور سلطنت حق بر دست قدرت تو می باشم

و از خدا درخواست می کنم که درود فرستد بر محمد و آل محمد

و مرا از منتظران تو و از پیروان و یاری کنندگان تو بر علیه دشمنانت قرار دهد و از جمله دوستانی که به فیض شهادت در رکاب تو می رسند بگرداند

ای مولای من ای صاحب الزمان درود خدا بر تو باد و بر آل بیت تو

این روز جمعه است که متعلق به توست که در این روز همه انتظار تو دارند و فرج و فتح برای اهل ایمان به دست شما و قتل و هلاکت کفاربه شمشیر توست

و من ای مولایم در این روز مهمان تو و در پناه توام و تو مولای کریم و از خاندان کرم و بزرگواری هستی و از جانب خدا مأمور به مهمان نوازی و پناه دادن خلقی

پس مرا به مهمانی بپذیر و در جوار خود پناه ده درودهای خدا بر تو و بر خاندان تو باد که همه از پاکان عالمند.

زیارت امام هادی و امام حسن عسکری (علیه السلام)

متن

ظ(مقام اول در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما چون وارد شدی به سر من رای إن شاء الله و خواستی زیارت کنی آن دو امام همام علیهما السلام را پس غسل کن و بعد از رعایت آداب دخول حرم های شریفه با تأنی و وقار روانه شو

تـا به در حرم مطهر و اذن دخـول عمـومی را که در اوایـل این بـاب ذکر شـد بخوان پس داخـل حرم شو و زیـارت کن آن دو بزرگوار را به این الفاظ که اصح زیارات است

السَّلاَمُ عَلَیْکُمَا یَا وَلِیَّیِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکُمَا یَا حُجَّتَیِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکُمَا یَا نُورَیِ اللَّهِ فِی ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلاَمُ عَلَیْکُمَا یَا مَنْ بَدَا لِلَّهِ فِی شَأْنِکُمَا

أَتَیْتُکُمَا زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّکُمَا مُعَادِیاً لِأَعْدَائِکُمَا مُوَالِیاً لِأَوْلِیَائِکُمَا

مُؤْمِناً بِمَا آمَنْتُمَا بِهِ کَافِراً بِمَا کَفَرْتُمَا بِهِ مُحَقِّقاً لِمَا حَقَّقْتُمَا مُبْطِلاً لِمَا أَبْطَلْتُمَا

أَسْأَلُ اللَّهَ رَبِّی وَ رَبَّکُمَا أَنْ یَجْعَلَ حَظِّی مِنْ زِیَارَتِکُمَا الصَّلاَهَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ أَنْ یَرْزُقَنِی مُرَافَقَتَکُمَا فِی الْجِنَانِ مَعَ آبَائِکُمَا الصَّالِحِینَ

وَ أَسْأَلُهُ أَنْ یُعْتِقَ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ وَ یَرْزُقَنِی شَفَاعَتَکُمَا وَ مُصَاحَبَتَکُمَا

وَ یُعَرِّفَ بَیْنِی وَ بَیْنَکُمَا وَ لاَ یَسْلُبَنِی حُبَّکُمَا وَ حُبَّ آبَائِکُمَا الصَّالِحِینَ

وَ أَنْ لاَ یَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیَارَتِکُمَا وَ یَحْشُرَنِی مَعَکُمَا فِی الْجَنَّهِ بِرَحْمَتِهِ

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی حُبَّهُمَا وَ تَوَفَّنِی عَلَی مِلَّتِهِمَا اللَّهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِی آلِ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ وَ انْتَقِمْ مِنْهُمْ

اللَّهُمَّ الْعَنِ الْأَوَّلِینَ مِنْهُمْ وَ الْآخِرِینَ وَ ضَاعِفْ عَلَیْهِمُ الْعَذَابَ

وَ ابْلُغْ بِهِمْ وَ بِأَشْیَاعِهِمْ وَ مُحِبِّیهِمْ وَ مُتَّبِعِیهِمْ أَسْفَلَ دَرْکٍ مِنَ الْجَحِیمِ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ

اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ وَلِیِّکَ وَ ابْنِ وَلِیِّکَ وَ اجْعَلْ فَرَجَنَا مَعَ فَرَجِهِمْ (فَرَجِهِ) یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

و جهـد می کنی در دعـا کردن از برای خود و پـدر و مـادر خود و هر دعـا که خواهی بکن و اگر توانی به نزدیـک قبر ایشـان بروی دو رکعت نماز نزد قبر بکن و اگر نتوانی داخل مسجد شو و دو رکعت نماز بکن و هر دعا که خواهی بکن که مستجاب است و این مسجد پهلوی خانه ایشان است و

حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السلام در آن نماز می کرده اند مؤلف گوید که این زیارت موافق روایت کامل الزیاره بود و شیخ محمد بن المشهدی و شیخ مفید و شهید نیز این زیارت را در مزار خود نقل کرده اند با اختلافی جزیی و بعد از فقره فِی الْجَنَّهِ بِرَحْمَتِهِ فرموده اند آنگاه برو و بینداز خود را بر هر یک از آن دو قبر و ببوس آن را و بگذار طرف راست و چپ روی خود را بر قبر و بعد از آن سر بردار و بگو اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی حُبَّهُمْ وَ تَوَفَّنِی عَلَی مِلَّتِهِمْ تا آخر زیارت که گذشت پس گفته اند که چهار رکعت نماز بگزار نزدیک سر مقدس و بعد از نماز زیارت هر قدر نماز که خواهی بگزار الخ و مستور نماند که آن دو بزرگوار در خانه خود دفن شدند و برای آن دری بود که گاهی باز می کردند و شعیان داخل می شدند و در نزد قبر زیارت می کردند و گاهی بسته بود و از بیرون مقابل شباکی که در دیوار مقابل قبر مطهر بود زیارت می کردند و در صدر همین خبر زیارت مذکور است که غسل می کنی و به نزد قبر ایشان می روی و اگر توانی رفت و اگر نه اشاره می کنی به سلام مقابل شبکه که باز می شود بسوی قبر و چنین زایر نماز زیارت خود را در مسجد بکند و چون به همت موالیان آن خانه برداشته شد و بجای آن قبه و حرم و رواق و ایوان ساخته شد آن مسجد داخل در حرم شد و الآن معروف است که ایوان مستطیل که در صحن

پشت سر عسکریین علیهما السلام متصل است به رواق همان مسجد مذکور است بهر حال زوار از این جهت آسوده شدند

ترجمه

سلام بر شما ای دو امام ولی خدا سلام بر شما ای دو حجت خدا

سلام بر شما ای دو نور حق در ظلمات زمین سلام بر شما ای دو بزرگوار ای کسانی که در شأن شما بداء حاصل شد

من به زیارت شما دو بزرگوار آمدم در صورتی که به مقام امامت و خلافت شما عارف هستم و با دشمنان شما دشمن و با دوستان شما دوستم

و به هر چه شما ایمان دارید ایمان آورده و به هر چه بدان کافرید من هم بدان کافرم هر چه نزد شما محقق است من هم آن را محقق دانسته و تصدیق دارم و هر چه نزد شما باطل است من هم آن را باطل می شناسم

و از خدا که پروردگار من و شماست درخواست می کنم که بهره و ثواب مرا از زیارت شما درود بر محمد و آلش قرار دهد

و رفاقت شما را با پدران صالح شما را در بهشت نصیب من گرداند

و باز از او درخواست می کنم که مرا از آتش دوزخ آزاد و گردنم را رها سازدو شفاعت و رفاقت شما را نصیبم گرداند

و میان من و شما معارفه و دوستی ابدی باشد و هرگز محبت شما و پدران شما را از من سلب نفرماید

و این زیارت را آخر عهد زیارتم با شما قرار ندهد و به کرم و رحمتش مرا با شما در بهشت محشور گرداند

پروردگارا

دوستی این دو بزرگوار را همیشه نصیبم گردان و مرا بر آیینشان بمیران پروردگارا لعنت کن ظالمان در حق آل محمد را از اولین و آخرین همه را لعنت کن و از ایشان انتقام بکش

و عذابت را بر آنان مضاعف و افزون گردان

و آن ظالمان را با شیعیان آن ظالمان و دوستان و پیروان آن ظالمان همه را در پست ترین درجات جهنم فرست که همانا تو بر هر چیز توانایی

پرودگارا در فرج و ظهور ولی خود و فرزند ولی خود تعجیل فرما و به گشایش و فرج آل محمد ما را هم فرج و گشایش عطا فرما ای مهربانترین مهربانان عالم

زیارت امین الله

متن

ظ(زیارت دوم زیارت معروفه به امین الله است که در نهایت اعتبار است و در تمام کتب مزاریه و مصابیح نقل شده است و علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که آن بهترین زیارات است از جهت متن و سند و باید که در جمیع روضات مقدسه بر این مواظبت نمایند و کیفیت آن چنان است که به سندهای معتبر روایت شده از جابر از امام محمد باقر علیه السلام که امام زین العابدین علیه السلام به زیارت امیر المؤمنین علیه السلام آمد و نزد قبر آن حضرت ایستاد و گریست و گفت

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِی أَرْضِهِ وَ حُجَّتَهُ عَلَى عِبَادِهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

اگر این زیارت برای غیر حضرت امیر المؤمنین خوانده شود السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ در آن گفته نمی شود

أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِی اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ عَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَ اتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى

جِوَارِهِ فَقَبَضَکَ إِلَیْهِ بِاخْتِیَارِهِ

وَ أَلْزَمَ أَعْدَاءَکَ الْحُجَّهَ مَعَ مَا لَکَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَهِ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِهِ

اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِی مُطْمَئِنَّهً بِقَدَرِکَ رَاضِیَهً بِقَضَائِکَ مُولَعَهً بِذِکْرِکَ وَ دُعَائِکَ

مُحِبَّهً لِصَفْوَهِ أَوْلِیَائِکَ مَحْبُوبَهً فِی أَرْضِکَ وَ سَمَائِکَ صَابِرَهً عَلَی نُزُولِ بَلاَئِکَ

(شَاکِرَهً لِفَوَاضِلِ نَعْمَائِکَ ذَاکِرَهً لِسَوَابِغِ آلاَئِکَ) مُشْتَاقَهً إِلَی فَرْحَهِ لِقَائِکَ مُتَزَوِّدَهً التَّقْوَی لِیَوْمِ جَزَائِکَ

مُسْتَنَّهً بِسُنَنِ أَوْلِیَائِکَ مُفَارِقَهً لِأَخْلاَقِ أَعْدَائِکَ مَشْغُولَهً عَنِ الدُّنْیَا بِحَمْدِکَ وَ ثَنَائِکَ

پس پهلوی روی مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت

اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتِینَ إِلَیْکَ وَالِهَهٌ وَ سُبُلَ الرَّاغِبِینَ إِلَیْکَ شَارِعَهٌ

وَ أَعْلاَمَ الْقَاصِدِینَ إِلَیْکَ وَاضِحَهٌ وَ أَفْئِدَهَ الْعَارِفِینَ مِنْکَ فَازِعَهٌ

وَ أَصْوَاتَ الدَّاعِینَ إِلَیْکَ صَاعِدَهٌ وَ أَبْوَابَ الْإِجَابَهِ لَهُمْ مُفَتَّحَهٌ وَ دَعْوَهَ مَنْ نَاجَاکَ مُسْتَجَابَهٌ

وَ تَوْبَهَ مَنْ أَنَابَ إِلَیْکَ مَقْبُولَهٌ وَ عَبْرَهَ مَنْ بَکَی مِنْ خَوْفِکَ مَرْحُومَهٌ وَ الْإِغَاثَهَ لِمَنِ اسْتَغَاثَ بِکَ مَوْجُودَهٌ (مَبْذُولَهٌ)

وَ الْإِعَانَهَ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِکَ مَبْذُولَهٌ (مَوْجُودَهٌ) وَ عِدَاتِکَ لِعِبَادِکَ مُنْجَزَهٌ

وَ زَلَلَ مَنِ اسْتَقَالَکَ مُقَالَهٌ وَ أَعْمَالَ الْعَامِلِینَ لَدَیْکَ مَحْفُوظَهٌ وَ أَرْزَاقَکَ إِلَی الْخَلاَئِقِ مِنْ لَدُنْکَ نَازِلَهٌ

وَ عَوَائِدَ الْمَزِیدِ إِلَیْهِمْ وَاصِلَهٌ وَ ذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِینَ مَغْفُورَهٌ

وَ حَوَائِجَ خَلْقِکَ عِنْدَکَ مَقْضِیَّهٌ وَ جَوَائِزَ السَّائِلِینَ عِنْدَکَ مُوَفَّرَهٌ وَ عَوَائِدَ الْمَزِیدِ مُتَوَاتِرَهٌ

وَ مَوَائِدَ الْمُسْتَطْعِمِینَ مُعَدَّهٌ وَ مَنَاهِلَ الظِّمَاءِ (لَدَیْکَ) مُتْرَعَهٌ

اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِی وَ اقْبَلْ ثَنَائِی وَ اجْمَعْ بَیْنِی وَ بَیْنَ أَوْلِیَائِی

بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ وَ فَاطِمَهَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ

إِنَّکَ وَلِیُّ نَعْمَائِی وَ مُنْتَهَی مُنَایَ وَ غَایَهُ رَجَائِی فِی مُنْقَلَبِی وَ مَثْوَایَ

و در کامل الزیاره بعد از این زیارت این فقرات نیز مسطور است

أَنْتَ إِلَهِی وَ سَیِّدِی وَ مَوْلَایَ اغْفِرْ لِأَوْلِیَائِنَا وَ کُفَّ عَنَّا أَعْدَاءَنَا وَ اشْغَلْهُمْ عَنْ أَذَانَا

وَ أَظْهِرْ کَلِمَهَ الْحَقِّ وَ اجْعَلْهَا الْعُلْیَا وَ أَدْحِضْ کَلِمَهَ الْبَاطِلِ وَ اجْعَلْهَا السُّفْلَی إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ

پس

حضـرت امام محمد باقر علیه السـلام فرمود که هر که از شـیعیان ما این زیارت و دعا را نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام یا نزد قبر یکی از ائمه علیهم السـلام بخوانـد البته حق تعالی این زیارت و دعای او را در نامه ای از نور بالا برد و مهر حضـرت محمد صلی الله علیه و آله را بر آن بزنـد و چنین محفوظ باشـد تـا تسـلیم نماینـد به قـائم آل محمـد علیهم السـلام پس اسـتقبال نمایـد صـاحبش را به بشـارت و تحیت و کرامت إن شـاء الله تعالی مؤلف گویـد که این زیارت شـریفه هم از زیارات مطلقه محسوب می شود و هم از زیارات مخصوصه روز غـدیر و هم از زیارات جامعه که در جمیع روضات مقـدسه ائمه علیهم السـلام خوانده میشود

ترجمه

سلام بر تو ای امین پروردگار در زمین و حجت خدای بر بندگانش سلام بر تو ای امیر مؤمنان

گواهی می دهم که تو در راه خدا جهاد کردی و حق جهاد در دین خدا را بجا آوردی و دستورهای کتاب خدا را کار بستی و سنتهای رسولش که درود خدا بر او و آلش باد را پیروی کردی

و در پایان عمر که خدا تو را به جوار رحمت خود دعوت فرمود و به اراده خود روح پاکت را قبض کرد

و بر دشمنانت حجت را الزام کرد با آنکه در وجود تو حجتهای بالغه الهیه بر جمیع خلق تمام بود

بارالها تو جان مرا مطمئن به قدر و راضی به قضای خویش بگردان و مشتاق و حریص به ذکر و دعای خود فرما

و دوستدار

خاصان اولیاء خویش و محبوب در اهل زمین و آسمان خود ساز و با صبر و شکیبا هنگام نزول بلای خود

شکرگزار مزید نعمتهای ظاهر و متذکر نعمتهای باطن خود گردان و مشتاق ابتهاج لقای خود فرما و مرا به تهیه زادتقوی برای روز جزا

و به طریقت اولیاء و خاصان خود بدار و دور از طریقت دشمنان خویش ساز و مرا به جای اشتغال به کار دنیا به حمد و ثنای خود مشغول دار

ای خدا دلهای خاشعان و خدا ترسان در تو واله و حیران است و راههای مشتاقانت به جانب تو باز است

و نشانه های آنان که قاصد کوی تواند نشانهایی روشن است و قلوب عارفان از شهود جلالت هراسان

و صدای دعای بندگان اهل دعا به درگاه تو بلند و درهای اجابت دعا به روی آنها باز است و دعای اهل مناجات مستجاب

و توبه آنان که به درگاه تو باز می گردند پذیرفته است و چشم گریان آنان که از خوف تو گریانند مورد لطف و رحمت است و فریادرسی تو بر آنان که به درگاهت فریاد و دادخواهی کنند مهیا است

و یاریت بر آنان که از تو یاری می طلبند مبذول است و وعده هایت برای بندگان منجز و محقق است

و لغزش آنان که به درگاهت عذرخواه آیند بخشیده خواهد شد و عمل نیکوکاران نزد تو محفوظ است و رزق جمیع خلق از جانب تو نازل

و مزید عطایای تو به آنان واصل و گناهان آمرزش طلبان آمرزیده خواهد شد

و حاجتهای خلق نزد تو برآورده است و سائلان را

از درگاهت نزد تو عطای وافر و مزید احسان پی در پی است

و مائده بر آنان که از خوان احسانت روزی می طلبند مهیا است و سرچشمه ها برای تشنگان پر آب است

ای خدا دعای مرا مستجاب فرما و حمد و ثنایم را بپذیر و میان من و اولیاء و محبوبانم جمع گردان

به حق محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین این دعا را اجابت فرما

که تو ای خدا ولی نعمتها و منتهای آمال و آرزوهایی و آخرین امید من هم در حیات دنیا و هم در سرای آخرت تو هستی

تو معبود و سید و مولای منی بیامرز دوستان ما را و دشمنان ما را از ما دفع فرمای و از آزار و اذیت ما بازشان دار

و پدیدار کن سخن حق را و آن را برتر قرار ده و زیر پای کن سخن باطل را و بگردان و قرار ده آن را پایینتر بدرستی که تو بر هر چیزی توانایی.

زیارت اول امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت اول شیخ کلینی در کافی به سند خود روایت کرده از حسین بن ثویر که گفت من و یونس بن ظبیان و مفضل بن عمر و ابو سلمه سراج نشسته بودیم نزد حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد علیهما السلام و سخنگو در میان ما یونس بود که سنش از همه ما بزرگتر بود پس به حضرت عرض کرد فدایت شوم من حاضر می شوم در مجلس این قوم یعنی اولاد عباس پس چه بگویم

فرمود هر گاه حاضر شدی و ما را بیاد آوردی پس بگو

اللَّهُمَّ أَرِنَا الرَّخَاءَ وَ السُّرُورَ

که آنچه می خواهی

از ثواب یا رجوع در رجعت خواهی دریافت گفت گفتم فدایت شوم من بسیار شود که امام حسین علیه السلام را یاد کنم پس در آنوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو

صَلَّی اللَّهُ عَلَیْکَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

که سلام می رسد به آن حضرت از نزدیک و دور پس حضرت فرمود زمانی که حضرت ابو عبد الله الحسین شهید شد گریه کرد بر آن حضرت آسمانهای هفتگانه و هفت زمین و آنچه در آنها و آنچه در مابین آنها است و هر که در بهشت و در آتش است از مخلوق پروردگار ما و آنچه دیده می شود و آنچه دیده نمی شود همه گریستند بر ابی عبد الله الحسین علیه السلام مگر سه چیز که گریه نکرد بر آن حضرت گفتم فدایت شوم آن سه چیز کدام است فرمود نگریست بر آن حضرت بصره و نه دمشق و نه آل عثمان گفتم فدای تو شوم می خواهم به زیارت آن حضرت بروم پس چه بگویم و چه بکنم فرمود چون به زیارت آن حضرت روی پس غسل کن در کنار فرات پس بپوش جامه های پاک خود را پس با پای برهنه روانه شو پس بدرستیکه تو در حرمی هستی از حرمهای خدا و حرم رسول خدا و بسیار بگو در وقت رفتن

اللَّهُ أَکْبَرُ وَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ

و هر ذکری که متضمن تمجید و تعظیم حق تعالی باشد و صلوات بفرست بر محمد و اهلبیت او تا آنکه برسی به در حائر پس بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا حُجَّهَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ یَا مَلاَئِکَهَ اللَّهِ وَ زُوَّارَ قَبْرِ ابْنِ نَبِیِّ اللَّهِ

پس ده گام

بردار پس بایست و سی مرتبه بگو

اللَّهُ أَكْبَرُ

پس برو به جانب قبر از پیش رو و مقابل کن روی خود را با روی آن حضرت و قرار ده قبله را مابین دو کتف خود یعنی پشت به قبله باش پس بگو

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا قَتِيلَ اللَّهِ وَ ابْنَ قَتِيلِهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وِتْرَ اللَّهِ الْمَوْتُورَ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ

أَشْهَدُ أَنَّ دَمَكَ سَكَنَ فِي الْخُلْدِ وَ اقْشَعَرَّتْ لَهُ أَظِلَّةُ الْعَرْشِ

وَ بَكَى لَهُ جَمِيعُ الْخَلاَئِقِ وَ بَكَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ الْأَرَضُونَ السَّبْعُ وَ مَا فِيهِنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَ

وَ مَنْ يَتَقَلَّبُ فِي الْجَنَّهِ وَ النَّارِ مِنْ خَلْقِ رَبِّنَا وَ مَا يُرَى وَ مَا لاَ يُرَى

أَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ وَ ابْنُ حُجَّتِهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَتِيلُ اللَّهِ وَ ابْنُ قَتِيلِهِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ ثَارُ اللَّهِ وَ ابْنُ ثَارِهِ (ثَائِرُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَ ابْنُ ثَائِرِهِ)

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وِتْرُ اللَّهِ الْمَوْتُورُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ وَ نَصَحْتَ وَ وَفَيْتَ وَ أَوْفَيْتَ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

وَ مَضَيْتَ لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيداً وَ مُسْتَشْهِداً وَ شَاهِداً وَ مَشْهُوداً

أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَ مَوْلاَكَ وَ فِي طَاعَتِكَ وَ الْوَافِدُ إِلَيْكَ

أَلْتَمِسُ كَمَالَ الْمَنْزِلَهِ عِنْدَ اللَّهِ وَ ثَبَاتَ الْقَدَمِ فِي الْهِجْرَهِ إِلَيْكَ

وَ السَّبِيلَ الَّذِي لاَ يُخْتَلَجُ دُونَكَ مِنَ الدُّخُولِ فِي كَفَالَتِكَ الَّتِي أُمِرْتَ (أَمَرْتَ) بِهَا

مَنْ أَرَادَ اللَّهَ بَدَأَ بِكُمْ بِكُمْ يُبَيِّنُ اللَّهُ الْكَذِبَ وَ بِكُمْ يُبَاعِدُ اللَّهُ الزَّمَانَ الْكَلِبَ

وَ بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ وَ بِكُمْ يَخْتِمُ اللَّهُ وَ بِكُمْ يَمْحُو مَا يَشَاءُ وَ (بِكُمْ) يُثْبِتُ

وَ بِكُمْ يَفُكُّ الذُّلَّ مِنْ رِقَابِنَا وَ بِكُمْ يُدْرِكُ اللَّهُ تِرَهَ كُلِّ مُؤْمِنٍ يُطْلَبُ

بِهَا وَ بِكَمْ تُنْبِتُ الْأَرْضُ أَشْجَارَهَا

وَ بِكُمْ تُخْرِجُ الْأَرْضُ ثِمَارَهَا وَ بِكُمْ تُنْزِلُ السَّمَاءُ قَطْرَهَا وَ رِزْقَهَا

وَ بِكُمْ يَكْشِفُ اللَّهُ الْكَرْبَ وَ بِكُمْ يُنَزِّلُ اللَّهُ الْغَيْثَ

وَ بِكُمْ تُسَبِّحُ (تَسِيخُ) الْأَرْضُ الَّتِی تَحْمِلُ أَبْدَانَكُمْ وَ تَسْتَقِرُّ جِبَالُهَا عَنْ (عَلَی) مَرَاسِيهَا

إِرَادَةُ الرَّبِّ فِی مَقَادِيرِ أُمُورِهِ تَهْبِطُ إِلَيْكُمْ وَ تَصْدُرُ مِنْ بُيُوتِكُمْ وَ الصَّادِرُ عَمَّا فُصِّلَ مِنْ أَحْكَامِ الْعِبَادِ

لُعِنَتْ أُمَّةٌ قَتَلَتْكُمْ وَ أُمَّةٌ خَالَفَتْكُمْ وَ أُمَّةٌ جَحَدَتْ وِلاَيَتَكُمْ وَ أُمَّةٌ ظَاهَرَتْ عَلَيْكُمْ وَ أُمَّةٌ شَهِدَتْ وَ لَمْ تُسْتَشْهَدْ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی جَعَلَ النَّارَ مَأْوَاهُمْ وَ بِئْسَ وِرْدُ الْوَارِدِينَ وَ بِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس بگو سه مرتبه

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

پس سه مرتبه بگو

أَنَا إِلَى اللَّهِ مِمَّنْ خَالَفَكَ بَرِی ءٌ

پس بر می خيزی می روی نزد قبر فرزنـد آن حضرت علی بن الحسين عليهما السلام كه در نزد پای پدرش مدفون است پس می گويی

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ وَ فَاطِمَةَ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ

می گويی اين را سه مرتبه

و سه مرتبه

إِنَّا (أَنَا) إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِی ءٌ

پس برمی خيزی و اشاره می كنی بدست خود بسوی شهداء رضی الله عنهم و می گويی

السَّلَامُ عَلَيْكَمْ السَّلَامُ عَلَيْكَمْ السَّلَامُ عَلَيْكَمْ

فُزْتُمْ وَ اللَّهِ فُزْتُمْ وَ اللَّهِ فُزْتُمْ وَ اللَّهِ فَلَيْتَ أَنِّی مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظِيماً

پس برمی گردی و می گردانی قبر ابو عبد الله علیه السلام را مقابل خود یعنی پشت قبر مطهر می ایستی و شش رکعت نماز می گزاری و چون چنین کردی زیارتت تمام شد پس اگر خواستی برگردی برگرد مؤلف گوید که شیخ طوسی در تهذیب و صدوق

در کتاب من لا یحضره الفقیه نیز این زیارت را نقل فرموده اند و شیخ صدوق فرموده که من در کتاب مزار و مقتل انواعی از زیارات نقل کردم و برای این کتاب این زیارت را اختیار کردم زیرا که آن باعتبار روایت اصح زیارت است نزد من و همین زیارت شریف ما را کافی و وافی است انتهی

ترجمه

خدایا به ما بنما آسایش و شادی را

* * *

* * *

سلام بر تو ای حجت خدا و فرزند حجت خدا سلام بر شما ای فرشتگان خدا و زایران قبر پسر پیغمبر خدا

* * *

سلام بر تو ای حجت خدا و فرزند حجت خدا سلام بر تو ای شهید راه خدا و فرزند شهید راه خدا

سلام بر تو ای ثار الله و ابن ثاره سلام بر تو ای آنکه خون تو و پدر بزرگوارت را در راه خدا ریختند و خدا خونخواه و خونبهای شماست ای فرد بی مانند در آسمان و زمین

گواهی می دهم که خون پاک تو در بهشت خلد ساکن شد و سرادق و سایه افکنان عرش را بلرزانید

و تمام خلایق را بگریانید و هفت آسمان و هفت زمین و هر چه در آنهاست و یا در مابین آنها

و هر که در بهشت و دوزخ است و از خلق خدا هر چه دیده شود و دیده نشود همه در شهادت و مظلومیت گریستند

گواهی می دهم که تو حجت خدا و فرزند حجت خدایی و کشته راه خدا و فرزند کشته راه خدایی

و گواهی می دهم که تو خون خدا و فرزند

خون خدایی

و گواهی می دهم که تو فرد متفردی در آسمان و زمین

گواهی می دهم که تو نصیحت امت و خیرخواهی و وفای کامل به عهد خدا را به حد نهایت رسانیدی و در راه خدا جهاد کردی

و به راه آن مقصد که بودی از جهان درگذشتی با رتبه عالی شهادت که طالب آن بودی در حالی که شاهد و گواه و مشهود و منظور بودی

من بنده خدا و غلام تو و در طریق طاعت و فرمان برداری توام

و واردم بر حضرتت و التماس آن دارم که نزد خدا منزلت رفیع به کمال یابم و در هجرت بسوی شما ثبات قدم ورزم

و در راهی که دون تو به خاطرم خلجان نکند ازوارد شدن در کفالت و حمایت تو که به آن مأمورم باز نمانم

هر کس خدا را بخواهد از توجه به شما شروع کند و بواسطه شما خدا دروغگویان را آشکار سازد و بواسطه شما زمان گزنده را سپری گرداند

و بواسطه شما خدا درهای رحمت را بروی خلق میگشاید و بوجود شما خدا ختم امور عالم خواهد کرد و بواسطه شما خدا هر چه خواهد محو و اثبات کند

و بواسطه شما گردن ما از زیر بار ذلت و ظلم و بیداد رهایی یابد و بواسطه دولت حقه شما خدا انتقام از خون پاک اهل ایمان کشد که در طلب خونخواهی برآیند و بواسطه شما درختان از زمین می رویند

و زمین ثمره و میوه هایش را بیرون می ریزد و بواسطه شما خدا از آسمان قطرات و رزق را بر خلق

نازل می گرداند

و بواسطه شما هر غم و اندوه را خدا برطرف می سازد و بواسطه شما خدا باران را از آسمان فرو می بارد

و بواسطه شما زمین که اجسام شما را به دوش گیرد خدا را تسبیح می گوید و کوههای زمین بر مقر خود پایدار می گردد

اراده خدا که تقدیر امور خلق کند بسوی شما از آسمان مشیتش فرود آید و از منازل شما صادر برای خلق شود و احکام بندگان آنچه از مقام اجمال تفصیل یافته از جانب شماست

لعنت بر امتی باد که شما را کشتند و امتی که با شما به مخالفت برخاستند و امتی که ولایت و سلطنت شما را انکار کردند و امتی که از هم پشتیبانی بر علیه شما کردند و امتی که گواه شما بودند و در موقعش گواهی ندادند

سپاس خدای را که آتش دوزخ را مسکن و مأوایشان گردانید که برای واردان و وارد شدگان بسیار بد منزلگاهی است و ستایش مخصوص پروردگار عوالم آفرینش است

و درود و رحمت خدا بر تو باد ای ابو عبد الله

من بسوی خدای از کسی که تو را مخالفت کرد بیزاری می جویم و بیزارم

سلام بر تو باد ای فرزند فرستاده خدا سلام بر تو ای پسر امیر المؤمنین

سلام بر تو ای پسر حسن و حسین سلام بر تو باد ای پسر خدیجه و فاطمه زهراء

رحمت خدای بر تو رحمت و درود خدا بر تو رحمت خدای بر تو خدا لعنت کند آنکه تو را شهید کرد

بدرستی که ما بسوی خدا از ایشان بیزاری

می جوییم

سلام بر شما باد درود بر شما باد درود و سلام بر شما باد

فائز شدید به خدا قسم رستگار شدید و الله به خدا سوگند فائز شدید پس ای کاش من با شما بودم و رستگار می شدم به فوز بزرگ.

زیارت اول امام رضا (علیه السلام)

متن

ظ(اما کیفیت زیارت آن حضرت پس بدان که از برای آن بزرگوار زیارات چندی نقل شده و زیارت مشهور آن حضرت زیارتی است که در کتب معتبره مذکور است و به شیخ جلیل القدر محمد بن الحسن بن الولید که از مشایخ جناب صدوق است منسوب گردانیده اند و از مزار ابن قولویه رحمه الله علیه معلوم می شود که از ائمه علیهم السلام مروی بوده باشد و کیفیت آن موافق کتاب من لا یحضره الفقیه چنان است که چون اراده نمایی زیارت کنی قبر امام رضا علیه السلام را در طوس پس غسل کن پیش از آنکه از خانه بیرون روی

و بگو در وقتی که غسل می کنی

اللَّهُمَّ طَهِّرْنِی وَ طَهِّرْ لِی قَلْبِی وَ اشْرَحْ لِی صَدْرِی وَ أَجْرِ عَلَی لِسَانِی مِدْحَتَکَ وَ الثَّنَاءَ عَلَیْکَ

فَإِنَّهُ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِکَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِی طَهُوراً وَ شِفَاءً

و می گویی در وقت بیرون رفتن

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ إِلَی اللَّهِ وَ إِلَی ابْنِ رَسُولِ اللَّهِ

حَسْبِیَ اللَّهُ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللَّهِ اللَّهُمَّ إِلَیْکَ تَوَجَّهْتُ وَ إِلَیْکَ قَصَدْتُ وَ مَا عِنْدَکَ أَرَدْتُ

پس چون بیرون روی بر در خانه خود بایست و بگو

اللَّهُمَّ إِلَیْکَ وَجَّهْتُ وَجْهِی وَ عَلَیْکَ خَلَّفْتُ أَهْلِی وَ مَالِی وَ مَا خَوَّلْتَنِی وَ بِکَ وَثِقْتُ

فَلاَ تُخَیِّبْنِی یَا مَنْ لاَ یُخَیِّبُ مَنْ أَرَادَهُ وَ لاَ یُضَیِّعُ مَنْ حَفِظَهُ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ (وَ آلِهِ) وَ احْفَظْنِی بِحِفْظِکَ

فَإِنَّهُ لاَ يَضِيعُ مَنْ حَفِظْتَ

پس هر گاه رسیدی به سلامت إن شاء الله پس هر گاه خواهی به زیارت بروی غسل بکن و بگو در وقتی که غسل می کنی

اللَّهُمَّ طَهِّرْنِی وَ طَهِّرْ لِی قَلْبِی وَ اشْرَحْ لِی صَدْرِی

وَ أَجْرِ عَلَى لِسَانِی مِدْحَتَکَ وَ مَحَبَّتَکَ وَ الثَّنَاءَ عَلَیْکَ فَإِنَّهُ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِکَ

وَ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ قِوَامَ دِینِی التَّسْلِیمُ لِأَمْرِکَ وَ الاِتِّبَاعُ لِسُنَّهِ نَبِیِّکَ وَ الشَّهَادَهُ عَلَى جَمِیعِ خَلْقِکَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِی شِفَاءً وَ نُوراً إِنَّکَ عَلَى کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ

پس بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و برو با پای برهنه به آرامی و وقار و دلت بیاد خدا باشد و

اللَّهُ أَکْبَرُ و لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ و سُبْحَانَ اللَّهِ و الْحَمْدُ لِلَّهِ

بگو

و گامهای خود را کوتاه بردار و چون داخل روضه مقدسه شوی بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ عَلَى مِلَّهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ وَ أَنَّ عَلِیّاً وَلِیُّ اللَّهِ

پس برو بنزد ضریح و قبله را در پشت خود بگیر و روبروی آن حضرت بایست و بگو

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ

وَ أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ وَ أَنَّهُ سَیِّدُ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ وَ أَنَّهُ سَیِّدُ الْأَنْبِیَاءِ وَ الْمُرْسَلِینَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُولِکَ وَ نَبِیِّکَ وَ سَیِّدِ خَلْقِکَ أَجْمَعِینَ صَلاَهً لاَ یَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَیْرُکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ

عَبْدِکَ وَ أَخِی رَسُولِکَ الَّذِی انْتَجَبْتَهُ بِعِلْمِکَ وَ جَعَلْتَهُ هَادِیاً لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِکَ

وَ الدَّلِیلَ عَلَى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالاَتِکَ وَ دَیَّانَ (دَیَّانِ) الدِّینِ بِعَدْلِکَ وَ فَصْلَ (فَصْلِ) قَضَائِکَ بَیْنَ خَلْقِکَ

وَ الْمُهَيْمِنَ

(الْمُهَيْمِنِ) عَلَى ذَلِکَ کُلِّهِ وَ السَّلاَمُ عَلَيْهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَهَ بِنْتِ نَبِيِّکَ وَ زَوْجِهِ وَلِيِّکَ وَ أُمِّ السِّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَیْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ

الطُّهْرَهِ الطَّاهِرَهِ الْمُطَهَّرَهِ التَّقِيَّهِ النَّقِيَّهِ الرَّضِيَّهِ الزَّکِيَّهِ سَيِّدَهِ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّهِ أَجْمَعِينَ صَلاَهً لاَ يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سِبْطَیْ نَبِيِّکَ وَ سَيِّدَیْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ

الْقَائِمَيْنِ فِی خَلْقِکَ وَ الدَّلِيلَيْنِ عَلَى مَنْ بَعَثْتَ (بَعَثْتَهُ) بِرِسَالاَتِکَ وَ دَيَّانَیِ الدِّينِ بِعَدْلِکَ وَ فَصْلَیْ قَضَائِکَ بَيْنَ خَلْقِکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَبْدِکَ الْقَائِمِ فِی خَلْقِکَ

وَ الدَّلِيلِ عَلَى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالاَتِکَ وَ دَيَّانِ الدِّينِ بِعَدْلِکَ وَ فَصْلِ قَضَائِکَ بَيْنَ خَلْقِکَ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِکَ وَ خَلِيفَتِکَ فِی أَرْضِکَ بَاقِرِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَبْدِکَ وَ وَلِیِّ دِينِکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَى خَلْقِکَ أَجْمَعِينَ الصَّادِقِ الْبَارِّ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَبْدِکَ الصَّالِحِ وَ لِسَانِکَ فِی خَلْقِکَ النَّاطِقِ بِحُکْمِکَ (بِحِکْمَتِکَ) وَ الْحُجَّهِ عَلَى بَرِيَّتِکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى عَبْدِکَ وَ وَلِیِّ دِينِکَ الْقَائِمِ بِعَدْلِکَ

وَ الدَّاعِی إِلَى دِينِکَ وَ دِينِ آبَائِهِ الصَّادِقِينَ صَلاَهً لاَ يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِکَ وَ وَلِيِّکَ الْقَائِمِ بِأَمْرِکَ وَ الدَّاعِی إِلَى سَبِيلِکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ وَلِیِّ دِينِکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَامِلِ بِأَمْرِکَ الْقَائِمِ فِی خَلْقِکَ وَ حُجَّتِکَ الْمُؤَدِّی عَنْ نَبِيِّکَ

وَ شَاهِدِکَ عَلَى خَلْقِکَ الْمَخْصُوصِ بِکَرَامَتِکَ الدَّاعِی إِلَى طَاعَتِکَ وَ طَاعَهِ رَسُولِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حُجَّتِکَ وَ وَلِيِّکَ الْقَائِمِ فِی خَلْقِکَ صَلاَهً تَامَّهً نَامِيَهً بَاقِيَهً

تُعَجِّلُ بِهَا فَرَجَهُ وَ تَنْصُرُهُ بِهَا وَ تَجْعَلُنَا مَعَهُ فِی الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَيْکَ

بِحُبِّهِمْ وَ أُوَالِی وَلِیَّهُمْ وَ أُعَادِی عَدُوَّهُمْ

فَارْزُقْنِی بِهِمْ خَیْرَ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

وَ اصْرِفْ عَنِّی بِهِمْ شَرَّ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ وَ أَهْوَالَ یَوْمِ الْقِیَامَهِ

پس می نشینی نزد سر آن حضرت و می گویی

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّهَ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نُورَ اللَّهِ فِی ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَمُودَ الدِّینِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَهِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ إِبْرَاهِیمَ خَلِیلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ إِسْمَاعِیلَ ذَبِیحِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُوسَی کَلِیمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِیسَی رُوحِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیٍّ وَلِیِّ اللَّهِ وَ وَصِیِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِینَ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعَابِدِینَ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَارِّ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ

السَّلَامُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الصِّدِّیقُ الشَّهِیدُ السَّلَامُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَارُّ التَّقِیُّ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاهَ وَ آتَیْتَ الزَّکَاهَ

وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ عَبَدْتَ اللَّهَ (مُخْلِصاً) حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا أَبَا الْحَسَنِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس خود را بر ضریح می چسبانی و می گویی

اللَّهُمَّ إِلَيْکَ صَمَدْتُ مِنْ أَرْضِی وَ قَطَعْتُ الْبِلَادِ رَجَاءَ رَحْمَتِکَ

فَلَا تُخَیِّبْنِی وَ لَا تَرُدَّنِی بِغَیْرِ قَضَاءِ حَاجَتِی وَ ارْحَمْ تَقَلُّبِی عَلَی قَبْرِ ابْنِ أَخِی رَسُولِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی یَا مَوْلَایَ أَتَیْتُکَ زَائِراً وَافِداً عَائِذاً مِمَّا جَنَیْتُ عَلَی نَفْسِی وَ احْتَطَبْتُ عَلَی ظَهْرِی

فَکُنْ لِی شَافِعاً إِلَی اللَّهِ یَوْمَ

فَقْرِی وَ فَاقَتِی فَلَکَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامٌ مَحْمُودٌ وَ أَنْتَ عِنْدَهُ وَجِیهٌ

پس دست راست را بلند می کنی و دست چپ را بر قبر می گشایی و می گویی

اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِحُبِّهِمْ وَ بِوِلَایَتِهِمْ أَتَوَلَّی آخِرَهُمْ بِمَا تَوَلَّیْتُ بِهِ أَوَّلَهُمْ وَ أَبْرَأُ مِنْ کُلِّ وَلِیجَهٍ دُونَهُمْ

اللَّهُمَّ الْعَنِ الَّذِینَ بَدَّلُوا نِعْمَتَکَ وَ اتَّهَمُوا نَبِیَّکَ وَ جَحَدُوا بِآیَاتِکَ وَ سَخِرُوا بِإِمَامِکَ

وَ حَمَلُوا النَّاسَ عَلَی أَکْتَافِ آلِ مُحَمَّدٍ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِاللَّعْنَهِ عَلَیْهِمْ وَ الْبَرَاءَهِ مِنْهُمْ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ یَا رَحْمَانُ

پس برمی گردی و بنزد پای آن حضرت می روی و می گویی

صَلَّی اللَّهُ عَلَیْکَ یَا أَبَا الْحَسَنِ صَلَّی اللَّهُ عَلَی رُوحِکَ وَ بَدَنِکَ

صَبَرْتَ وَ أَنْتَ الصَّادِقُ الْمُصَدَّقُ قَتَلَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَکَ بِالْأَیْدِی وَ الْأَلْسُنِ

پس تضرع و مبالغه کن در لعنت کردن بر کشنده امیر المؤمنین و قاتلان حسن و حسین علیهم السلام و قاتلان جمیع اهل بیت رسول خدا علیهم السلام پس از پشت قبر برو و نزد سر آن حضرت دو رکعت نماز بکن در رکعت اول سوره یس و در رکعت دوم سوره الرحمن بخوان و جهد کن در دعا و تضرع و بسیار دعا کن از برای خود و پدر و مادر خود و جمیع برادران مؤمن خود و آنچه خواهی نزد سر آن حضرت بمان و باید که نمازهای خود را نزد قبر بکنی مؤلف گوید که این زیارت بهترین زیارات آن حضرت است و در فقیه و عیون و کتب علامه مجلسی و غیره وَ سَخِرُوا بِإِمَامِکَ که در آخر زیارت است با دو میم است یعنی و لعنت کن خداوندا کسانی را که استهزا نمودند به امامی که تو از جهه ایشان مقرر فرمودی و

لکن در مصباح الزاير سَـخِرُوا بِأَيَّامِـكَ است و اين نيز درست بلكه شايد از جهتى اولى باشد چه آنكه مراد از ايام ائمه عليهم السلام است چنانكه در خبر صقر بن ابى دلف در فصل پنجم از باب اول معلوم شد و بدان نيز كه لعنت كردن بر قاتلان ائمه عليهم السلام به هر زبانى كه كرده شود خوب است و اگر اين عبارت را كه از بعضى ادعيه اخذ شده بخواند شايد انسب باشد

اَللَّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَهَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَتَلَهَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ قَتَلَهَ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَعْدَاءَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَتَلَتَهُمْ

وَ زِدْهُمْ عَذَاباً فَوْقَ الْعَذَابِ وَ هَوَاناً فَوْقَ هَوَانٍ وَ ذُلاًّ فَوْقَ ذُلٍّ وَ خِزْياً فَوْقَ خِزْيٍ

اللَّهُمَّ دُعَّهُمْ إِلَى النَّارِ دَعّاً وَ أَرْكِسْهُمْ فِى أَلِيمِ عَذَابِكَ رَكْساً وَ احْشُرْهُمْ وَ أَتْبَاعَهُمْ إِلَى جَهَنَّمَ زُمَراً

و در تحفه الزائر است كه شيخ مفيد ذكر كرده كه مستحب است كه بعد از نماز زيارت امام رضا عليه السلام اين دعا بخوانند

اَللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ الدَّائِمُ فِى مُلْكِهِ الْقَائِمُ فِى عِزِّهِ الْمُطَاعُ فِى سُلْطَانِهِ الْمُتَفَرِّدُ فِى كِبْرِيَائِهِ

الْمُتَوَحِّدُ فِى دَيْمُومِيَّهِ بَقَائِهِ الْعَادِلُ فِى بَرِيَّتِهِ الْعَالِمُ فِى قَضِيَّتِهِ الْكَرِيمُ فِى تَأْخِيرِ عُقُوبَتِهِ

إِلَهِى حَاجَاتِى مَصْرُوفَهٌ إِلَيْكَ وَ آمَالِى مَوْقُوفَهٌ لَدَيْكَ وَ كُلَّمَا وَفَّقْتَنِى مِنْ خَيْرٍ (بِخَيْرٍ) فَأَنْتَ دَلِيلِى عَلَيْهِ وَ طَرِيقِى إِلَيْهِ

يَا قَدِيراً لاَ تَئُودُهُ الْمَطَالِبُ يَا مَلِيّاً يَلْجَأُ إِلَيْهِ كُلُّ رَاغِبٍ

مَا زِلْتُ مَصْحُوباً مِنْكَ بِالنِّعَمِ جَارِياً عَلَى عَادَاتِ الْإِحْسَانِ وَ الْكَرَمِ

أَسْأَلُكَ بِالْقُدْرَهِ النَّافِذَهِ فِى جَمِيعِ الْأَشْيَاءِ وَ قَضَائِكَ الْمُبْرَمِ الَّذِى تَحْجُبُهُ بِأَيْسَرِ الدُّعَاءِ

وَ بِالنَّظْرَهِ الَّتِى نَظَرْتَ بِهَا إِلَى الْجِبَالِ فَتَشَامَخَتْ وَ إِلَى الْأَرَضِينَ فَتَسَطَّحَتْ وَ إِلَى السَّمَاوَاتِ فَارْتَفَعَتْ وَ إِلَى الْبِحَارِ فَتَفَجَّرَتْ

يَا مَنْ جَلَّ

عَنْ أَدَوَاتِ لَحَظَاتِ الْبَشَرِ وَ لَطُفَ عَنْ دَقَائِقِ خَطَرَاتِ الْفِكَرِ

لاَ تُحْمَدُ يَا سَيِّدِی إِلاَّ بِتَوْفِيقٍ مِنْکَ يَقْتَضِی حَمْداً وَ لاَ تُشْكَرُ عَلَى أَصْغَرِ مِنَّةٍ إِلاَّ اسْتَوْجَبْتَ بِهَا شُكْراً

فَمَتَى تُحْصَى نَعْمَاؤُکَ يَا إِلَهِی وَ تُجَازَى آلاَؤُکَ يَا مَوْلاَیَ وَ تُكَافَأُ صَنَائِعُکَ

يَا سَيِّدِی وَ مِنْ نِعَمِکَ يَحْمَدُ الْحَامِدُونَ وَ مِنْ شُكْرِکَ يَشْكُرُ الشَّاكِرُونَ

وَ أَنْتَ الْمُعْتَمَدُ لِلذُّنُوبِ فِی عَفْوِکَ وَ النَّاشِرِ عَلَى الْخَاطِئِينَ جَنَاحَ سِتْرِکَ

وَ أَنْتَ الْكَاشِفُ لِلضُّرِّ بِيَدِکَ فَكَمْ مِنْ سَيِّئَةٍ أَخْفَاهَا حِلْمُکَ حَتَّى دَخِلَتْ وَ حَسَنَةٍ ضَاعَفَهَا فَضْلُکَ حَتَّى عَظُمَتْ عَلَيْهَا مُجَازَاتُکَ

جَلَلْتَ أَنْ يُخَافَ مِنْکَ إِلاَّ الْعَدْلُ وَ أَنْ يُرْجَى مِنْکَ إِلاَّ الْإِحْسَانُ وَ الْفَضْلُ

فَامْنُنْ عَلَيَّ بِمَا أَوْجَبَهُ فَضْلُکَ وَ لاَ تَخْذُلْنِی بِمَا يَحْكُمُ بِهِ عَدْلُکَ

سَيِّدِی لَوْ عَلِمَتِ الْأَرْضُ بِذُنُوبِی لَسَاخَتْ بِی أَوِ الْجِبَالُ لَهَدَّتْنِی أَوِ السَّمَاوَاتُ لاَخْتَطَفَتْنِی

أَوِ الْبِحَارُ لَأَغْرَقَتْنِی سَيِّدِی سَيِّدِی سَيِّدِی مَوْلاَیَ مَوْلاَیَ مَوْلاَیَ

قَدْ تَكَرَّرَ وُقُوفِی لِضِيَافَتِکَ فَلاَ تَحْرِمْنِی مَا وَعَدْتَ الْمُتَعَرِّضِينَ لِمَسْأَلَتِکَ

يَا مَعْرُوفَ الْعَارِفِينَ يَا مَعْبُودَ الْعَابِدِينَ يَا مَشْكُورَ الشَّاكِرِينَ يَا جَلِيسَ الذَّاكِرِينَ

يَا مَحْمُودَ مَنْ حَمِدَهُ يَا مَوْجُودَ مَنْ طَلَبَهُ يَا مَوْصُوفَ مَنْ وَحَّدَهُ يَا مَحْبُوبَ مَنْ أَحَبَّهُ

يَا غَوْثَ مَنْ أَرَادَهُ يَا مَقْصُودَ مَنْ أَنَابَ إِلَيْهِ

يَا مَنْ لاَ يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلاَّ هُوَ يَا مَنْ لاَ يَصْرِفُ السُّوءَ إِلاَّ هُوَ يَا مَنْ لاَ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلاَّ هُوَ

يَا مَنْ لاَ يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلاَّ هُوَ يَا مَنْ لاَ يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلاَّ هُوَ يَا مَنْ لاَ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ إِلاَّ هُوَ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِی يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ

رَبِّ إِنِّی أَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفَارَ حَيَاءٍ وَ أَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفَارَ رَجَاءٍ وَ أَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفَارَ إِنَابَةٍ

وَ أَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفَارَ رَغْبَةٍ وَ أَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفَارَ رَهْبَةٍ

وَ أَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفَارَ طَاعَةٍ وَ أَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفَارَ إِيمَانٍ وَ أَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفَارَ إِقْرَارٍ

وَ أَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ إِخْلَاصٍ وَ أَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ

تَقْوَی

وَ أَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفَارَ تَوَکُّلٍ وَ أَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفَارَ ذِلَّهٍ

وَ أَسْتَغْفِرُکَ اسْتِغْفَارَ عَامِلٍ لَکَ هَارِبٍ مِنْکَ إِلَیْکَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ تُبْ عَلَیَّ وَ عَلَی وَالِدَیَّ بِمَا تُبْتَ وَ تَتُوبُ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

یَا مَنْ یُسَمَّی بِالْغَفُورِ الرَّحِیمِ یَا مَنْ یُسَمَّی بِالْغَفُورِ الرَّحِیمِ یَا مَنْ یُسَمَّی بِالْغَفُورِ الرَّحِیمِ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقْبَلْ تَوْبَتِی وَ زَکِّ عَمَلِی وَ اشْکُرْ سَعْیِی وَ ارْحَمْ ضَرَاعَتِی

وَ لاَ تَحْجُبْ صَوْتِی وَ لاَ تُخَیِّبْ مَسْأَلَتِی یَا غَوْثَ الْمُسْتَغِیثِینَ

وَ أَبْلِغْ أَئِمَّتِی سَلاَمِی وَ دُعَائِی وَ شَفِّعْهُمْ فِی جَمِیعِ مَا سَأَلْتُکَ وَ أَوْصِلْ هَدِیَّتِی إِلَیْهِمْ کَمَا یَنْبَغِی لَهُمْ

وَ زِدْهُمْ مِنْ ذَلِکَ مَا یَنْبَغِی لَکَ بِأَضْعَافٍ لاَ یُحْصِیهَا غَیْرُکَ

وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی أَطْیَبِ الْمُرْسَلِینَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِین

ترجمه

بارالها مرا پاک کن و دلم را طاهر گردان و سینه ام را بگشا و بر زبانم مدح و ستایش بر تو را جاری گردان

زیرا که نیرویی نباشد جز به وجود تو پروردگارا آن را وسیله پاکی و درمانم قرار ده

به نام خدا و به ذات خدا و بسوی خدا و بسوی فرزند رسول خدا

بس است مرا خدا بر خدا توکل کردم بارالها بسوی تو رو کردم و بسوی تو آهنگ نمودم و آنچه را نزد توست خواسته و اراده کردم

بارالها بسوی تو روی خود را نمودم و بر عهده تو اهل خانه و مالم و آنچه بمن دادی بجا نهادم و بتو اطمینان و وثوق دارم

پس مرا تهی دست مساز ای که هر که او را اراده کرد تهی دستش نسازد

و آن را که در حفظ خود دارد ضایع نسازد

درود فرست بر محمد و آل محمد و مرا در پناه حفظ خود نگهداری فرما زیرا که هر که را تو نگهداری فرمودی ضایع نشود

بارالها مرا پاک ساز و قلب و دلم را طاهر گردان و سینه ام را بگشا

و بر لسان و زبان من مدح و ثنای و محبت خود را جاری گردان زیرا که هیچ نیرو و قوتی جز به تو نخواهد بود

و محققا من دانسته ام که بجا بودن و قوام دینم سر نهادن به فرمان توست و پیروی از سنت پیغمبرت و گواهی بر همه خلق تو

بارالها آن را برای من درمان و نور قرار ده بدرستی که تو بر هر چیز توانایی.

خدا بزرگتر است و خدایی جز ذات پروردگار نیست و منزه است خدا و ستایش مخصوص خداست

به نام خدا و به ذات خدا و بر آیین و ملت رسول الله که درود خدای بر او و بر آلش باد

گواهی می دهم که خدایی جز خدای یکتا نیست که بی شریک و انباز است

و باز شهادت می دهم که محققا حضرت محمد (ص) بنده او و فرستاده او بر خلق است و اینکه حضرت علی (ع) ولی خداست

شهادت می دهم که خدایی جز خدای یکتا نیست که بی شریک و انباز است

و باز شهادت می دهم که محمد (ص) بنده او و فرستاده او بر خلق است و همانا او بزرگ نسبت به خلق اولین و آخرین است و او سید پیغمبران و فرستادگان خداست

پروردگارا

درود فرست بر محمد (ص) بنده و فرستاده و پیغام آور و سید و بزرگ تمام خلق تو درودی که کسی غیر تو قادر بر حساب و ثوابش نباشد

پروردگارا درود فرست بر امیر مؤمنان علی بن ابی طالب (ع)

بنده تو و برادر رسول تو که او را به علم و حکمت خود از تمام خلق برگزیدی و بر هر کس از خلق خواستی راهنما گردانیدی

و دلیل و رهبر بر پیمبرانی که به رسالتهای خود به خلق مبعوث کردی هم او را دلیل امت بر حقانیت آنان قرار دادی و حاکم در امر دین خود بعدل برگماشتی و برای قطع حکومت بین خلق حاکم گردانیدی

و مقام او را عالیتر از همه مقرر داشتی سلام و رحمت و برکات خدا بر آن بزرگوار باد

پروردگارا درود فرست بر فاطمه زهرا دختر پیغمبرت و همسر ولیت و مادر دو سبط رسولت حسن و حسین که دو سید جوانان اهل بهشتند

آن پاک گوهر طاهر و مطهرو با تقوای کامل و پاکیزه خدا از او خوشنود و نفس مقدسش مبرا و بزرگ تمام زنان اهل بهشت است خدایا بر او درود و رحمتی فرست که کسی غیر تو قادر بر حساب ثوابش نباشد

پروردگارا درود فرست بر حسن و حسین دو سبط پیغمبرت و دو سید جوانان اهل بهشت

آن دو بزرگواری که در میان خلق قیام کردند و هر دو دلیل و رهنما بودند بر آنکه تو مبعوث به رسالتهایت فرمودی و حاکم در امر دین خود به عدل برگماشتی و برای قطع حکومت بین خلق

حاکم گردانیدی

پروردگارا درود و رحمت فرست بر علی بن الحسین بنده تو که در میان خلق قیام کرد

و دلیل بود بر آنکه تو مبعوث به رسالتهایت فرمودی و حاکم در امر دین خود به عدل برگماشتی و برای قطع حکومت بین خلق حاکم گردانیدی و او سید و بزرگ اهل عبادت بود

پروردگارا درود و رحمت فرست بر محمد بن علی بنده تو و خلیفه تو در روی زمین و مبین علم پیغمبران

خدایا درود و رحمت فرست بر جعفر بن محمد الصادق بنده خاص تو و حافظ دین تو و حجت تو بر خلق عالم آن امام صادق نیکوکار

خدایا درود فرست بر موسی بن جعفر بنده شایسته تو و لسان بیان تو در میان خلق و ناطق به حکم تو و حجت الهی بر تمام خلق تو

پروردگارا درود و رحمت فرست بر علی بن موسی که در مقام رضا به حد کمال بود او بنده تو و حافظ دین تو و قیام کننده به حکم عدل تو

و دعوت کننده بسوی دین تو و دین پدران با صدق و حقیقت خود بود بر آن بزرگوار درود و رحمتی فرست که کسی غیر تو قادر بر حساب ثوابش نباشد

خدایا درود و رحمت فرست بر محمد بن علی بنده تو و سلطان قائم به امر تو و دعوت کننده خلق به راه تو

پروردگارا درود و رحمت فرست بر علی بن محمد بنده تو و حافظ و نگهبان دین تو

پروردگارا درود و رحمت فرست بر حسن بن علی که عامل به

فرمان تو و قیام کننده در میان خلق تو و حجت تو که از جانب پیغمبرت ادای فرایض دین و تعلیم حق می فرمود

و شاهد بر حقانیت بر خلق بود و به کرامت و لطف تو اختصاص داشت و دعوت خلق به راه طاعت و بندگی تو و طاعت رسول تو نمود درود و رحمتهای تو بر جمیع آن بزرگواران باد

پروردگارا درود فرست بر حجت خود بر اهل عالم و ولی قائم در میان خلق خود درود و رحمتی که تام و کامل و با افزایش و باقی تا ابد باشد

و آن رحمت موجب تعجیل در فرج و ظهور او شود و هم بآن رحمت او را یاری کنی و ما را هم با او در دنیا و آخرت همنشین گردانی

پروردگارا من به درگاه تو بواسطه دوستی این بزرگواران تقرب می جویم و دوست آنها را دوست و دشمنانشان را دشمن می دارم

تو هم بواسطه حب آنها خیر دنیا و آخرت را نصیب من بگردان

و شر دنیا و آخرت و اهوال روز قیامت را بواسطه کرامت آن بزرگواران از من دور بگردان

سلام ما بر تو ای ولی خدا سلام ما بر تو ای حجت بالغه خدا بر خلق

سلام ما بر تو ای نور خدا در تاریکیهای زمین سلام ما بر تو ای ستون عمارت دین

سلام ما بر تو ای وارث علم آدم برگزیده خدا سلام ما بر تو ای وارث حلم نوح پیغمبر خدا

سلام ما بر تو ای وارث ابراهیم دوست خاص خدا سلام ما بر تو ای

وارث اسماعیل ذبیح خدا

سلام ما بر تو ای وارث کمالات موسای متکلم با خدا سلام ما بر تو ای وارث عیسای روح قدسی خدا

سلام ما بر تو ای وارث حضرت محمد فرستاده خدا

سلام ما بر تو ای وارث امیر المؤمنین ولی خدا و وصی رسول پروردگار عالم

سلام ما بر تو ای وارث فاطمه زهراء سلام ما بر تو ای وارث حسن و حسین دو سید جوانان اهل بهشت

سلام ما بر تو ای وارث علی بن الحسین سید اهل عبادت

سلام ما بر تو ای وارث محمد بن علی باقر کاشف و مبین علوم اولین و آخرین

سلام ما بر تو ای وارث علم جعفر بن محمد صادق نیکوکار سلام ما بر تو ای وارث مظلومیت موسی بن جعفر

سلام ما بر تو ای با صدق و حقیقت و ای شهید راه خدا سلام ما بر تو ای وصی و جانشین رسول (ص) و نیکوکار و متقی

گواهی می دهم که همانا تو نماز را استوار کردی و بپا داشتی و زکوه عطا کردی

و به وظیفه امر به معروف و نهی از منکر پیوسته قیام کردی تا هنگام رحلتت که مقام شهود و عین الیقین قیامت است فرا رسید

سلام ما بر تو ای ابا الحسن الرضا و رحمت و برکات الهی بر روح پاک تو باد

پروردگارا من قاصد درگاه تو از سرزمین خود و وطن خویش گردیدم تا قطع بلاد و مسافت بسیار به امید رحمت تو

پس مرا از آن درگاه کرم ناامید مساز و تا

حاجتم روا مسازی باز مگردان و به روی آوردن به قبر مطهر فرزند علی برادر رسولت صلی الله علیه و آله در حقم ترحم فرما

ای مولای من پدر و مادرم فدای تو باد من بعزم زیارتت آمدم و بدرگاه شما وارد شده و پناه آورده ام بشما از شر و عذاب آنچه بر خود خیانت کرده ام و بار سنگین گناه را به دوش کشیده ام

تا تو به درگاه خدا روز فقر و بینواییم مرا شفاعت کنی که تو را نزد خدا مقام محمود شفاعت است و نزد حق محبوب و آبرومندی

پروردگارا من همانا به درگاه حضرتت تقرب می جویم بواسطه محبت و دوستی اهل بیت و اول و آخرین این خاندان رسالت را یک یک دوست می دارم و از همه وسیله ای غیر اینها بیزارم

خدایا لعنت کن کسانی را که نعمتت را مبدل کردند و پیغمبرت را متهم داشته و آیات تو را انکار کردند

و مردم را بر علیه آل محمد وادار کردند

پروردگارا من به درگاه تو تقرب می جویم به لعن کردن و بیزاری جستن از آن مردم در دنیا و آخرت ای خدای مهربان

درود و رحمت خدا بر تو ای ابا الحسن الرضا درود و رحمت حق بر روح و جسم پاک تو باد

تو صبر کردی و تو در دین خدا با صدق و حقیقت و تصدیق کامل بودی خدا بکشد آنان را که تو را کشتند و به دست و زبان تو را آزردند

خدایا لعنت کن قاتلان امیر المؤمنین و قاتلان و کشندگان حسن و حسین علیهم السلام را

و همچنین قاتلان اهل بیت پیغمبرت را

بارالها لعنت کن دشمنان آل محمد را و کشندگان آنها را

و بیفزا عذاب آنها را روی عذاب و خواری و زبونی روی خواری و زبونی و رسوایی فوق رسوایی

پروردگارا آنان را بسوی آتش به سختی بران و در عذاب دردناک و الیمت سرنگونشان فرمای یکباره و با اتباع و پیروانشان بسوی دوزخ گروه گروه محشورشان فرمای.

پروردگارا همانا از تو درخواست می کنم ای خدایی که سلطنتش ابدی است و در مقام عزت به ذات خود قائم و حکمش در همه عالم مطاع و در عظمت و کبرایی یکتا است

و یگانه و بی شریک در وجود سرمدی است با عدل در کار خلق خود و دانا در قضاء و قدر خویش است و کریم و مهربان در تأخیر عقوبت بندگان است

ای خدای من حاجتهایم از هر در منصرف به درگاه کرم توست و آرزوهایم همه متوقف نزد توست و هر گاه مرا بر کار خیری موفق داشتی پس راهنمایم به خیر تو شدی بلکه راهم تویی

ای قادری که خلق هر قدر از او طلب و درخواست کنند بر اعطای آن مطلب توانائی و از کثرت مطالب خلق خستگی و ملال نخواهی یافت ای دارایی که هر محتاجی پناه بدرگاه تو آورد و راغب عطای توست

من همیشه با نعمتهایت قرین بوده ام و عادات احسان و لطف و کرمت بر من پی در پی است

ای خدا از تو درخواست می کنم به حق قدرت کامل و نافذت در جمیع موجودات و قضای مقطوعت که به دعایی آسان مستور

می گردانی

و بدان نظر عنایتی که به کوهها کردی آنها را رفیع ساختی و به زمین نمودی آن را مسطح گردانیدی و به آسمانها نمودی و رفعت بدانها بخشیدی و به دریاها انداختی و به جریان و تموج آوردی

ای آنکه بزرگتری از قوای ادراکی بشر و لطیفتری از آنکه به فکر و اندیشه احدی خطور کنی

کسی ثناء و حمد تو را جز به توفیق تو نتواند و آن توفیق باز مستوجب حمد دیگری است و کسی شکر تو بر کوچکترین نعمتت نتواند مگر آنکه مستوجب شکر دیگری باشی

باری ای خدای من کی توان نعمتهای بی حد و نهایتت را به شمار آورد و بر آن نعم و آلاء سپاسگزاری کرد و صنایع و عطایای تو را کی تواند خلق از عهده عوض و تکافی ء آن برآید

ای سید من در صورتی که به نعمتهای تو حمد و ستایش گزارانت حمد و ستایش تو گویند

تویی که بر عفو و بخشش معصیت کاران اعتماد دارند و تویی که پر و بال پرده پوشی و عفوت بر سر خطا کاران گسترده است

و تو غم و رنج و الام خلق را به دست لطف برطرف می سازی و چه بسیار گناهان را حلم تو پنهان کرده تا محو و نابود گردانید و چه حسناتی را که تو چندین برابر کردی تا آنکه پاداش تو بر آن عظیم گشت

و از آن بزرگتر و برتری که از غیرعدالتت ترسان باشند و تو کریمتر از آنی که خلق جز فضل و احسان از تو امید دارند

پس ای خدا

بر من منت گذار به چیزی که مقتضای فضل و کرم توست و به عدل خود مرا خوار مگردان

ای آقـای من اگر زمین آگه از گناهـان من بود مرا در قعر خود فرو می برد و اگر کوهها مطلع بود بر سـر من خراب می شـد و اگر آسمانها مرا قطعه قطعه

و اگر دریاها مرا غرق می کرد ای آقای من ای آقای من ای مولای من ای مولای من ای مولای من

چه بسـیار به درگاهت به مهمانی آمـدم پس مرا از آنچه به سائلان درگاهت که به سؤال متعرض احسان توانـد وعـده فرمودی محروم مساز

ای مشهود عارفان و ای معبود اهل عبادت و معرفت و مشکور سپاسگزاران ای همنشین یاد کنندگان از تو

و ای پسـند خـاطر آنکه تـو را حمـد و ثنـا گویـد ای موجود حاضـر برای هر که تو را طلبـد ای شـناخته شـده نزد آنکه تو را به وحدانیت شناخت و ای محبوب آنکه تو را دوست دارد

ای پناه آنکه تو را خواهد ای مقصود آنکه به درگاه تو رجوع و انابه کند

ای خـدایی که به علم غیب عالم کس جز تو آگاه نیست ای خدایی که جز تو کسـی برطرف کننده رنج و آلام خلق نیست ای کسی که تدبیر امور عالم تنها بدست توست

ای کسی که گناه خلق را جز تو کسی نتواند بخشید ای کسی که خلق عالم را بیافرید ای کسی که جز تو کسی باران را نبارد

درود فرست بر محمد و آل اطهارش و مرا بیامرز ای بهترین آمرزندگان

پروردگارا همانا من از تو آمرزش می طلبم از راه حیا و شرمساری و باز آمرزش می طلبم به طریق رجا و امیدواری و باز آمرزش می طلبم از روی توبه و انابه و بازگشت به درگاه تو

و آمرزش می طلبم با حال شوق و رغبت و آمرزش می طلبم با حال خوف و ترس

و استغفار می کنم از روی طاعت و بندگی تو و آمرزش می طلبم از روی ایمان به تو و آمرزش می طلبم با حال اقرار و اعتراف به گناه

و آمرزش می طلبم از روی اخلاص و آمرزش می طلبم از روی تقوی و پارسایی

و آمرزش می طلبم از روی توکل به خدا و آمرزش می طلبم از روی ذلت و مسکنت

و استغفار می کنم استغفار کسی که برای تو به کار پرداخته و از تو بسوی تو می گریزد پس خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد

و بر من و والدینم به قبول توبه و مغفرت و آمرزش باز گرد بدان قسمی که توبه جمیع خلق خود را می پذیری ای مهربانترین مهربانان عالم

ای آنکه به نام غفور و رحیم نامیده می شوی ای آنکه به نام غفور و رحیم نامیده می شوی ای آنکه به نام غفور و رحیم نامیده می شوی

درود فرست بر محمد و آل او و توبه مرا بپذیر و عملم را پاکیزه دار و بر سعی و کوشshم پاداش عطا فرما و به تضرع و زاریم ترحم کن

و صدای دعایم را از سمع قبول خود دور و مستور مساز و سؤال و درخواستم را عطا کن و محروم و ناامیدم مگردان ای پناه

بخش فریاد خواهان

و سلام و دعایم را به امامان و پیشوایانم برسان و در آنچه از تو درخواست کردم آن بزرگواران را شفیع من گردان و هدیه مرا به آن بزرگواران چنانکه لایق آنهاست واصل ساز

و بر آن هدیه آنچه سزاوار کرم توست هم چندین برابر که جز تو کسی شمارشش نداند بیفزا

که هیچ قدرت و نیرویی جز بواسطه خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود و خدا درود و رحمت فرستد بر نیکوترین پیغمبران محمد (ص) و آل اطهار او.

زیارت اول حضرت زهرا در روز یکشنبه

متن

ظ(زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

اَلسَّلاَمُ عَلَیْکِ یَا مُمْتَحَنَهُ امْتَحَنَکِ الَّذِی خَلَقَکِ فَوَجَدَکِ لِمَا امْتَحَنَکِ صَابِرَهً

أَنَا لَکِ مُصَدِّقٌ صَابِرٌ عَلَی مَا أَتَی بِهِ أَبُوکِ وَ وَصِیُّهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِمَا

وَ أَنَا أَسْأَلُکِ إِنْ کُنْتُ صَدَّقْتُکِ إِلاَّ أَلْحَقْتِنِی بِتَصْدِیقِی لَهُمَا لِتُسَرَّ نَفْسِی

فَاشْهَدِی أَنِّی ظَاهِرٌ (طَاهِرٌ) بِوِلاَیَتِکِ وَ وِلاَیَهِ آلِ بَیْتِکِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِین

ترجمه

سلام بر تو باد ای آزموده نزد خدایی که تو را آفرید و در آنچه آزمود صابر یافت

من مقام رفیع شما را تصدیق می کنم و خود او را در کار شرع که بر پدر تو وصی او که درود خدا بر آنان باد فرستاد امیدوارم

و من از شما درخواست می کنم که هرگاه من شأن و مقام شما را بحق تصدیق کرده ام شما هم مرا بمصدقان و مؤمنان به آن دو بزرگوار (پیغمبر و وصیش) ملحق کنید تا دلشاد گردم

و گواه باشید که من با اخلاص کامل متوسلم به دوستی شما و اهل بیت شما صلوات الله علیهم اجمعین.

زیارت پنجم امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت پنجم به سند معتبر منقول است که حضرت امام موسی علیه السلام فرمود به ابراهیم بن ابی البلاد که چون به زیارت امام حسین علیه السلام می روی چه می گویی گفت می گویم

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلاَهَ وَ آتَیْتَ الزَّکَاهَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ

وَ دَعَوْتَ إِلَی سَبِیلِ رَبِّکَ بِالْحِکْمَهِ وَ الْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ الَّذِینَ سَفَکُوا دَمَکَ وَ اسْتَحَلُّوا حُرْمَتَکَ مَلْعُونُونَ مُعَذَّبُونَ عَلَی لِسَانِ دَاوُدَ وَ عِیسَی ابْنِ مَرْیَمَ

ذَلِکَ بِمَا عَصَوْا وَ کَانُوا یَعْتَدُونَ

حضرت فرمود بلی چنین است

ترجمه

سلام بر تو ای ابا عبد الله سلام بر تو ای فرزند رسول خدا

گواهی می دهم که تو نماز را بپاداشتی و به فقیران زکوه دادی و امت را امر به معروف و نهی از منکر کردی

و خلق را با حکمت و موعظه و اندرز نیکو بسوی خدا دعوت کردی

و گواهی می دهم که آن کسانی که خون پاکت را ریختند و هتک حرمتت را مباح دانستند آنان بر زبان حضرت داود و عیسای مریم ملعون و معذب هستند

بواسطه عصیان و نافرمانی خدا و ظلم و ستمشان

زیارت پیامبر اسلام (صلّی الله علیه و آله و سلّم) از بعید

متن

ظ(زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از بعید علامه مجلسی در زاد المعاد در اعمال عید مولود که روز هفدهم ربیع الاول است فرموده شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس رحمهم الله گفته اند که چون در غیر مدینه طیبه خواهی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله را زیارت کنی غسل بکن و شبیه به قبر در پیش روی خود بساز و اسم مبارک آن حضرت را بر آن بنویس و بایست و دل خود را متوجه آن حضرت گردان و بگو

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ وَ أَنَّهُ سَيِّدُ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ أَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَئِمَّهِ الطَّيِّبِينَ

پس بگو

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا خَلِيلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا رَحْمَهَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا خِيَرَهَ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا نَجِيبَ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا قَائِماً بِالْقِسْطِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ وَ التَّنْزِيلِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مُبَلِّغاً عَنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مُبَشِّرُ

(السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا نَذِيرُ) السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مُنْذِرُ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِی يُسْتَضَاءُ بِهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِکَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْهَادِينَ الْمَهْدِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ وَ عَلَى جَدِّکَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَ عَلَى أَبِيکَ عَبْدِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَى أُمِّکَ آمِنَهَ بِنْتِ وَهْبٍ السَّلَامُ عَلَى عَمِّکَ حَمْزَهَ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَى عَمِّکَ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ

السَّلَامُ عَلَى عَمِّکَ وَ کَفِيلِکَ أَبِی طَالِبٍ السَّلَامُ عَلَى ابْنِ عَمِّکَ جَعْفَرٍ الطَّيَّارِ فِی جِنَانِ الْخُلْدِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مُحَمَّدُ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا أَحْمَدُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا حُجَّهَ اللَّهِ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ السَّابِقَ إِلَى طَاعَهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ الْمُهَيْمِنَ عَلَى رُسُلِهِ وَ الْخَاتِمَ لِأَنْبِيَائِهِ وَ الشَّاهِدَ عَلَى خَلْقِهِ وَ الشَّفِيعَ إِلَيْهِ

وَ الْمَكِينَ لَدَيْهِ وَ الْمُطَاعَ فِی مَلَكُوتِهِ

الْأَحْمَدَ مِنَ الْأَوْصَافِ الْمُحَمَّدَ لِسَائِرِ الْأَشْرَافِ الْكَرِيمَ عِنْدَ الرَّبِّ وَ الْمُكَلَّمَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُبِ

الْفَائِزَ بِالسِّبَاقِ وَ الْفَائِتَ عَنِ اللِّحَاقِ

تَسْلِيمَ عَارِفٍ بِحَقِّکَ مُعْتَرِفٍ بِالتَّقْصِيرِ فِی قِيَامِهِ بِوَاجِبِکَ غَيْرِ مُنْكِرٍ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ مِنْ فَضْلِکَ

مُوقِنٍ بِالْمَزِيدَاتِ مِنْ رَبِّکَ مُؤْمِنٍ بِالْكِتَابِ الْمُنْزَلِ عَلَيْکَ مُحَلِّلٍ حَلَالَکَ مُحَرِّمٍ حَرَامَکَ

أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ وَ أَتَحَمَّلُهَا عَنْ كُلِّ جَاحِدٍ أَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالاتِ رَبِّکَ وَ نَصَحْتَ لِأُمَّتِکَ

وَ جَاهَدْتَ فِی سَبِيلِ رَبِّکَ وَ صَدَعْتَ بِأَمْرِهِ وَ احْتَمَلْتَ الْأَذَى فِی جَنْبِهِ

وَ دَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَهِ وَ الْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ الْجَمِيلَهِ وَ أَدَّيْتَ الْحَقَّ الَّذِی كَانَ عَلَيْکَ

وَ أَنَّکَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِینَ وَ غَلُظْتَ عَلَی الْکَافِرِینَ وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ

فَبَلَغَ اللَّهُ بِکَ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُکَرَّمِینَ

وَ

أَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لاَ يَلْحَقُكَ لاَحِقٌ

وَ لاَ يَفُوقُكَ فَائِقٌ وَ لاَ يَسْبِقُكَ سَابِقٌ وَ لاَ يَطْمَعُ فِی إِدْرَاکِکَ طَامِعٌ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی اسْتَنْقَذَنَا بِکَ مِنَ الْهَلَکَهِ وَ هَدَانَا بِکَ مِنَ الضَّلاَلَهِ وَ نَوَّرَنَا بِکَ مِنَ الظُّلْمَهِ

فَجَزَاکَ اللَّهُ یَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ أَفْضَلَ مَا جَازَی (جَزَی) نَبِیّاً عَنْ أُمَّتِهِ وَ رَسُولاً عَمَّنْ أُرْسِلَ إِلَیْهِ

بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی یَا رَسُولَ اللَّهِ زُرْتُکَ عَارِفاً بِحَقِّکَ مُقِرّاً بِفَضْلِکَ

مُسْتَبْصِراً بِضَلاَلَهِ مَنْ خَالَفَکَ وَ خَالَفَ أَهْلَ بَیْتِکَ عَارِفاً بِالْهُدَی الَّذِی أَنْتَ عَلَیْهِ

بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی وَ نَفْسِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ وَلَدِی

أَنَا أُصَلِّی عَلَیْکَ کَمَا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْکَ وَ صَلَّی عَلَیْکَ مَلاَئِکَتُهُ وَ أَنْبِیَاؤُهُ وَ رُسُلُهُ

صَلاَهً مُتَتَابِعَهً وَافِرَهً مُتَوَاصِلَهً لاَ انْقِطَاعَ لَهَا وَ لاَ أَمَدَ وَ لاَ أَجَلَ

صَلَّی اللَّهُ عَلَیْکَ وَ عَلَی أَهْلِ بَیْتِکَ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ کَمَا أَنْتُمْ أَهْلُهُ

پس دستها را بگشا و بگو

اللَّهُمَّ اجْعَلْ جَوَامِعَ صَلَوَاتِکَ وَ نَوَامِیَ بَرَکَاتِکَ

وَ فَوَاضِلَ خَیْرَاتِکَ وَ شَرَائِفَ تَحِیَّاتِکَ وَ تَسْلِیمَاتِکَ وَ کَرَامَاتِکَ وَ رَحَمَاتِکَ

وَ صَلَوَاتِ مَلاَئِکَتِکَ الْمُقَرَّبِینَ وَ أَنْبِیَائِکَ الْمُرْسَلِینَ وَ أَئِمَّتِکَ الْمُنْتَجَبِینَ

وَ عِبَادِکَ الصَّالِحِینَ وَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ وَ مَنْ سَبَّحَ لَکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ مِنَ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ

عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُولِکَ وَ شَاهِدِکَ وَ نَبِیِّکَ وَ نَذِیرِکَ وَ أَمِینِکَ وَ مَکِینِکَ

وَ نَجِیِّکَ وَ نَجِیبِکَ وَ حَبِیبِکَ وَ خَلِیلِکَ وَ صَفِیِّکَ وَ صَفْوَتِکَ وَ خَاصَّتِکَ وَ خَالِصَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ

وَ خَیْرِ خِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ نَبِیِّ الرَّحْمَهِ وَ خَازِنِ الْمَغْفِرَهِ وَ قَائِدِ الْخَیْرِ وَ الْبَرَکَهِ

وَ مُنْقِذِ الْعِبَادِ مِنَ الْهَلَکَهِ بِإِذْنِکَ وَ دَاعِیهِمْ إِلَی دِینِکَ الْقَیِّمِ بِأَمْرِکَ

أَوَّلِ النَّبِیِّینَ مِیثَاقاً وَ آخِرِهِمْ مَبْعَثاً الَّذِی غَمَسْتَهُ فِی بَحْرِ الْفَضِیلَهِ وَ الْمَنْزِلَهِ الْجَلِیلَهِ وَ الدَّرَجَهِ الرَّفِیعَهِ وَ الْمَرْتَبَهِ الْخَطِیرَهِ

وَ أَوْدَعْتَهُ الْأَصْلَابَ

الطَّاهِرَهِ وَ نَقَلْتَهُ مِنْهَا إِلَى الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَهِ لُطْفاً مِنْکَ لَهُ وَ تَحَنُّناً مِنْکَ عَلَيْهِ

إِذْ وَکَّلْتَ لِصَوْنِهِ وَ حِرَاسَتِهِ وَ حِفْظِهِ وَ حِيَاطَتِهِ مِنْ قُدْرَتِکَ عَيْناً عَاصِمَهً

حَجَبْتَ بِهَا عَنْهُ مَدَانِسَ الْعَهْرِ وَ مَعَايِبَ السِّفَاحِ حَتَّى رَفَعْتَ بِهِ نَوَاظِرَ الْعِبَادِ

وَ أَحْيَيْتَ بِهِ مَيْتَ الْبِلَادِ بِأَنْ کَشَفْتَ عَنْ نُورِ وِلَادَتِهِ ظُلَمَ الْأَسْتَارِ وَ أَلْبَسْتَ حَرَمَکَ بِهِ حُلَلَ الْأَنْوَارِ

اللَّهُمَّ فَکَمَا خَصَصْتَهُ بِشَرَفِ هَذِهِ الْمَرْتَبَهِ الْکَرِيمَهِ وَ ذُخْرِ هَذِهِ الْمَنْقَبَهِ الْعَظِيمَهِ

صَلِّ عَلَيْهِ کَمَا وَفَى بِعَهْدِکَ وَ بَلَّغَ رِسَالَاتِکَ وَ قَاتَلَ أَهْلَ الْجُحُودِ عَلَى تَوْحِيدِکَ

وَ قَطَعَ رَحِمَ الْکُفْرِ فِي إِعْزَازِ دِينِکَ وَ لَبِسَ ثَوْبَ الْبَلْوَى فِي مُجَاهَدَهِ أَعْدَائِکَ

وَ أَوْجَبْتَ لَهُ بِکُلِّ أَذًى مَسَّهُ أَوْ کَيْدٍ أَحَسَّ بِهِ مِنَ الْفِئَهِ الَّتِي حَاوَلَتْ قَتْلَهُ فَضِيلَهً تَفُوقُ الْفَضَائِلَ

وَ يَمْلِکُ بِهَا الْجَزِيلَ مِنْ نَوَالِکَ

وَ قَدْ (فَلَقَدْ) أَسَرَّ الْحَسْرَهَ وَ أَخْفَى الزَّفْرَهَ وَ تَجَرَّعَ الْغُصَّهَ وَ لَمْ يَتَخَطَّ مَا مَثَّلَ لَهُ وَحْيُکَ (مُثِّلَ مِنْ وَحْيِکَ)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ صَلَاهً تَرْضَاهَا لَهُمْ وَ بَلِّغْهُمْ مِنَّا تَحِيَّهً کَثِيرَهً وَ سَلَاماً

وَ آتِنَا مِنْ لَدُنْکَ فِي (مِنْ) مُوَالَاتِهِمْ فَضْلًا وَ إِحْسَاناً وَ رَحْمَهً وَ غُفْرَاناً إِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

پس چهار رکعت نماز زيارت بکن به دو سلام با هر سوره که خواهى و چون فارغ شوى تسبيح فاطمه زهراء سلام الله عليها را بخوان پس بگو

اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ لِنَبِيِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوکَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّاباً رَحِيماً

وَ لَمْ أَحْضُرْ زَمَانَ رَسُولِکَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ

اللَّهُمَّ وَ قَدْ زُرْتُهُ رَاغِباً تَائِباً مِنْ سَيِّئِ عَمَلِي وَ مُسْتَغْفِراً لَکَ مِنْ ذُنُوبِي وَ مُقِرّاً لَکَ بِهَا وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي

وَ مُتَوَجِّهاً إِلَيْکَ بِنَبِيِّکَ نَبِيِّ الرَّحْمَهِ صَلَوَاتُکَ

عَلَيْهِ وَ آلِهِ

فَاجْعَلْنِی اللَّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ عِنْدَکَ وَجِيهاً فِی الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی

يَا نَبِیَّ اللَّهِ يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللَّهِ إِنِّی أَتَوَجَّهُ بِکَ إِلَی اللَّهِ رَبِّکَ وَ رَبِّی

لِيَغْفِرَ لِی ذُنُوبِی وَ يَتَقَبَّلَ مِنِّی عَمَلِی وَ يَقْضِیَ لِی حَوَائِجِی

فَکُنْ لِی شَفِيعاً عِنْدَ رَبِّکَ وَ رَبِّی فَنِعْمَ الْمَسْئُولُ الْمَوْلَی رَبِّی

وَ نِعْمَ الشَّفِيعُ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيْکَ وَ عَلَی أَهْلِ بَيْتِکَ السَّلَامُ

اللَّهُمَّ وَ أَوْجِبْ لِی مِنْکَ الْمَغْفِرَهَ وَ الرَّحْمَهَ وَ الرِّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ النَّافِعَ

کَمَا أَوْجَبْتَ لِمَنْ أَتَی نَبِيَّکَ مُحَمَّداً صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ هُوَ حَیٌّ فَأَقَرَّ لَهُ بِذُنُوبِهِ

وَ اسْتَغْفَرَ لَهُ رَسُولُکَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ فَغَفَرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَمَّلْتُکَ وَ رَجَوْتُکَ وَ قُمْتُ بَيْنَ يَدَيْکَ وَ رَغِبْتُ إِلَيْکَ عَمَّنْ سِوَاکَ

وَ قَدْ أَمَّلْتُ جَزِيلَ ثَوَابِکَ وَ إِنِّی لَمُقِرٌّ (مُقِرٌّ) غَيْرُ مُنْکِرٍ وَ تَائِبٌ إِلَيْکَ مِمَّا اقْتَرَفْتُ

وَ عَائِذٌ بِکَ فِی هَذَا الْمَقَامِ مِمَّا قَدَّمْتُ مِنَ الْأَعْمَالِ الَّتِی تَقَدَّمْتَ إِلَیَّ فِيهَا وَ نَهَيْتَنِی عَنْهَا وَ أَوْعَدْتَ عَلَيْهَا الْعِقَابَ

وَ أَعُوذُ بِکَرَمِ وَجْهِکَ أَنْ تُقِيمَنِی مَقَامَ الْخِزْیِ وَ الذُّلِّ يَوْمَ تُهْتَکُ فِيهِ الْأَسْتَارُ وَ تَبْدُو فِيهِ الْأَسْرَارُ وَ الْفَضَائِحُ

وَ تَرْعَدُ فِيهِ الْفَرَائِصُ يَوْمَ الْحَسْرَهِ وَ النَّدَامَهِ

يَوْمَ الْآفِکَهِ يَوْمَ الْآزِفَهِ يَوْمَ التَّغَابُنِ يَوْمَ الْفَصْلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ يَوْماً کَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَهٍ يَوْمَ النَّفْخَهِ

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَهُ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَهُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَ أُمِّهِ وَ أَبِيهِ وَ صَاحِبَتِهِ وَ بَنِيهِ

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ وَ أَکْنَافُ السَّمَاءِ يَوْمَ تَأْتِی کُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا

يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَی اللَّهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا

يَوْمَ لاَ يُغْنِى مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَ لاَ هُمْ يُنْصَرُونَ

إِلاَّ مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَهِ

يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى اللَّهِ مَوْلاَهُمُ الْحَقِّ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعاً كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوفِضُونَ

وَ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ إِلَى اللَّهِ

يَوْمَ الْوَاقِعَهِ يَوْمَ تُرَجُّ الْأَرْضُ رَجّاً يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

وَ لاَ يُسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيماً يَوْمَ الشَّاهِدِ وَ الْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلاَئِكَهُ صَفّاً صَفّاً

اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَوْقِفِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْقِفِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ لاَ تُخْزِنِي فِي ذَلِكَ الْمَوْقِفِ (الْيَوْمِ) بِمَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي

وَ اجْعَلْ يَا رَبِّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيَائِكَ مُنْطَلَقِي وَ فِي زُمْرَهِ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ مَحْشَرِي

وَ اجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْرِدِي وَ فِي الْغُرِّ الْكِرَامِ مَصْدَرِي

وَ أَعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي حَتَّى أَفُوزَ بِحَسَنَاتِي وَ تُبَيِّضَ بِهِ وَجْهِي وَ تُيَسِّرَ بِهِ حِسَابِي

وَ تُرَجِّحَ بِهِ مِيزَانِي وَ أَمْضِيَ مَعَ الْفَائِزِينَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِلَى رِضْوَانِكَ وَ جِنَانِكَ إِلَهَ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تَفْضَحَنِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ يَدَيِ الْخَلاَئِقِ بِجَرِيرَتِي أَوْ أَنْ أَلْقَى الْخِزْيَ وَ النَّدَامَهَ بِخَطِيئَتِي

أَوْ أَنْ تُظْهِرَ فِيهِ سَيِّئَاتِي عَلَى حَسَنَاتِي أَوْ أَنْ تُنَوِّهَ بَيْنَ الْخَلاَئِقِ بِاسْمِي

يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ الْعَفْوَ الْعَفْوَ السَّتْرَ السَّتْرَ

اللَّهُمَّ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْقِفِي أَوْ فِي مَقَامِ الْأَشْقِيَاءِ مَقَامِي

وَ إِذَا مَيَّزْتَ بَيْنَ خَلْقِكَ فَسُقْتَ كُلاًّ بِأَعْمَالِهِمْ زُمَراً إِلَى مَنَازِلِهِمْ فَسُقْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

وَ فِي زُمْرَهِ أَوْلِيَائِكَ الْمُتَّقِينَ إِلَى جَنَّاتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

پس وداع کن آن حضرت را و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَشِيرُ النَّذِيرُ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا السَّفِيرُ بَيْنَ اللَّهِ وَ بَيْنَ خَلْقِهِ

أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّکَ كُنْتَ نُوراً فِی

الْأَصْلَابِ الشَّامِخَهِ وَ الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَهِ

لَمْ تُنَجِّسْکَ الْجَاهِلِیَّهُ بِأَنْجَاسِهَا وَ لَمْ تُلْبِسْکَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِیَابِهَا

وَ أَشْهَدُ یَا رَسُولَ اللَّهِ أَنِّی مُؤْمِنٌ بِکَ وَ بِالْأَئِمَّهِ مِنْ أَهْلِ بَیْتِکَ مُوقِنٌ بِجَمِیعِ مَا أَتَیْتَ بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّهَ مِنْ أَهْلِ بَیْتِکَ أَعْلَامُ الْهُدَی وَ الْعُرْوَهُ الْوُثْقَی وَ الْحُجَّهُ عَلَی أَهْلِ الدُّنْیَا

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیَارَهِ نَبِیِّکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ

وَ إِنْ تَوَفَّیْتَنِی فَإِنِّی أَشْهَدُ فِی مَمَاتِی عَلَی مَا أَشْهَدُ عَلَیْهِ فِی حَیَاتِی

أَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ

وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ وَ أَنَّ الْأَئِمَّهَ مِنْ أَهْلِ بَیْتِهِ أَوْلِیَاؤُکَ وَ أَنْصَارُکَ وَ حُجَجُکَ عَلَی خَلْقِکَ

وَ خُلَفَاؤُکَ فِی عِبَادِکَ وَ أَعْلَامُکَ فِی بِلَادِکَ وَ خُزَّانُ عِلْمِکَ وَ حَفَظَهُ سِرِّکَ وَ تَرَاجِمَهُ وَحْیِکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ بَلِّغْ رُوحَ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِی سَاعَتِی هَذِهِ وَ فِی کُلِّ سَاعَهٍ تَحِیَّهً مِنِّی وَ سَلَاماً

وَ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللَّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ تَسْلِیمِی عَلَیْکَ

ترجمه

شهادت می دهم که خدایی جز خدا که یگانه و بی شریک است موجود نیست

و شهادت می دهم که محمد (ص) بنده خدا و رسول اوست و محققا او سید خلق اولین و آخرین است و بی شک او سید پیغمبران و رسولان الهی است

پروردگارا درود فرست بر اوو بر اهل بیتش که پیشوایان پاکان عالمند.

سلام بر تو ای رسول خدا سلام بر تو ای خلیل خدا سلام بر تو ای خبر دهنده از خدا

سلام بر تو ای برگزیده خدا سلام بر تو ای رحمت خدا بر خلق سلام بر تو ای مختار خدا از

بندگان

سلام بر تو ای دوست خدا سلام بر تو ای نجیب و شریفترین خلق نزد خدا سلام بر تو ای خاتم پیغمبران

خدا سلام بر تو ای سید رسولان خدا سلام بر تو ای آنکه اساس عدل را بر پا داشتی

سلام بر تو ای فاتح هر خیر و سعادت سلام بر تو ای معدن وحی خدا و نزول فرشتگان

سلام بر تو ای تبلیغ کننده احکام الهی سلام بر تو ای چراغ روشن (علوم آسمانی) سلام بر تو ای بشارت آورنده رحمت به خلق

سلام بر تو ای ترساننده خلق از عذاب خدا سلام بر تو ای انذار کننده امت سلام بر تو ای نور خدا که خلق بدان نور روشنی (علم و ایمان) می یابند

سلام بر تو و بر اهل بیتت که پاکیزه طینت و پاک گوهر و راهنما و راه یافتگان بسوی خدایند

سلام بر تو و بر جدت حضرت عبد المطلب و بر پدرت حضرت عبد الله

سلام بر مادرت آمنه بنت وهب سلام بر عموی تو حضرت حمزه سید الشهداء سلام بر عموی تو عباس بن عبد المطلب

سلام بر عموی تو و کفیل تو حضرت ابو طالب سلام بر پسر عمویت جعفر طیار که در بهشت ابد به پرواز است

سلام بر تو ای محمد (ص) سلام بر تو ای احمد

سلام بر تو ای حجت خدا بر خلق اولین و آخرین که به طاعت خدا از همه سبقت گرفتی

و بر جمیع انبیاء و رسل تفوق و برتری یافتی و خاتم انبیاء شدی و شاهد

بر تمام خلق گردیدی و شفیع خلق بسوی خدا

و صاحب منزلت نزد خدا و مطیع فرشتگان در عالم ملکوت خدا

و دارای پسندیده ترین اوصاف و صاحب بهترین شرافت و کرامت نزد خدا ای آنکه از پس حجابهای نور خدا را با تو تکلم است

و تو را فیروزی تقدم بر خلق است و کسی را یارای الحاق به تو نیست

سلامی به تو می فرستم که آن سلام از روی معرفت به مقام توست و باز معترفم به تقصیر در ادای حق تو و قیام به واجب آن و هرگز انکار مقام فضیلت تو را که منتها الیه هر فضل و کمال است نمی کنم

و یقین به مزید عنایت خدا در حق شما دارم و به کتاب آسمانی قرآن که به تو نازل گردید ایمان دارم حلال شما را حلال و حرامت را حرام می دانم

ای رسول خدا من و همه گواهان عالم شهادت می دهم و تحمل می کنیم از هر منکری که رسالتهای خدا را به امت رسانیدی و نصیحت و اندرز به خلق کردی

و جهاد در راه پروردگارت نمودی و فرمان او را با صدای رسا به خلق رسانیدی و اذیت خلق را در راه خدا تحمل کردی

و دعوت به راه خدا با حکمت و برهان و به اندرز و پند نیکو فرمودی و وظیفه رسالتت را ادا کردی

و با اهل ایمان با کمال رأفت و با کافران در نهایت شدت بودی و خدا را خالص بی شایبه شک و ریب عبادت کردی تا به مقام یقین رسیدی

آنگاه خدا تو را

به شرافتمندترین مقام اهل کرامت

و عالیترین رتبه مقربان درگاهش و رفیعترین درجات پیمبرانش رسانید که دیگر هیچکس به مقام تو نخواهد رسید

و هیچ بلند مرتبه بر تو تفوق نخواهد یافت و احدی بر تو سبقت نتواند گرفت و کسی طمع وصول به رتبه تو نتواند کرد

ستایش خدای را که بواسطه تو ما را از مهلکه نجات داد و از ظلمت و گمراهی به نور هدایت تو رهانید

باری ای رسول خدا خدایت که تو را مبعوث کرد پاداش دهد کاملتر پاداشی که پیمبر و رسولی از خدا بواسطه تربیت امتش یافت

پدر و مادرم فدای تو ای رسول خدا من به زیارتت آمدم در حالی که به حق تو عارف و به فضل و شرافتت معترفم

و می دانم که هر کس با تو و اهل بیتت راه مخالفت پوید گمراه گردد و شناسا هستم که شما راهنمای خلقید

پدر و مادرم و خود و عیال و فرزندانم به فدای تو باد

من درود می فرستم بر روح پاکت چنانکه خدا و فرشتگان و پیمبران و رسولان خدا درود فرستادند

درودی می فرستم پی در پی و پیوسته و وافر و غیر منقطع و بدون وقت و مدت محدود

درود خدا بر تو و بر اهل بیت پاک و پاکیزگانت باد که شما لایق درود خدایید

پروردگارا تو جمیع صلوات خود را و برکات

با افزایش و فواصل خیرات و شرافتها و تحیات و سلام و کرامت و رحمتهایت

را با جمیع صلوات فرشتگان مقرب و پیمبران مرسل و امامان برگزیده

و بندگان

شایسته و همه اهل آسمانها و زمینها و هر کس تو را تسبیح کند ای پروردگار عالم از خلق اولین و آخرین

تمام آن صلوات و تحیات را عطا فرما بر حضرت محمد (ص) بنده خاص خود و رسول و شاهد و پیمبر پاک خود و نذیر خود و امین وحی خود و صاحب رتبه و مکانت خود

و نجات بخشنده و برگزیده و حبیب و خلیل و با صفا و پاک و بنده خاص خالص خود و مظهر رحمت

و بهترین نیکویان خلق تو که او پیغمبر رحمت است و خازن و مالك مغفرت است و قائد خیر و برکت است

و نجات بخشنده خلق به امر تو از هلاکت و دعوت کننده امت به دین محکم و پایدار توست

رسولی که اول پیغمبران در عهد و میثاق است و آخر آنها در بعثت آن رسولی که او را در دریای فضل و کمال غوطه ور کردی و منزلت بزرگ و درجه بلند و رتبه عظیم به او عنایت فرمودی

و نور پاك او را در اصلاب پاك پدران و از آنجا به ارحام مطهر مادران منتقل داشتی و آن به لطف و عنایت و عطوفت تو بود از حق او

که بر صیانت و حفظ و حراستش به قدرت کامله خود دیدبان غیبی نگهدارنده قرار دادی

و بر او حفظ خود راه هر دنس و زشتی و نابکاری و معایب زنا و بد عملی را به کلی بستی تا آنکه دیده بندگان را به مقام رفعتش بینا کردی

و مردگان شهر را به نور وجودش

احیا فرمودی که چون پرده ای از نور او به ولادتش برداشتی پرده ظلمتهای جاهلیت را برگشود و حله نور را بر آن حرم و ناموس الهی پوشانیدی

پروردگارا پس چنانکه تو او را به شرافت خاص خود مخصوص به این رتبه بلند فرمودی و این منقبت بزرگ را بر او ذخیره کردی

باز درود فرست بر آن پیغمبر گرامی که او به عهد تو وفا کرد و رسالتت را به خلق تبلیغ نمود و با اهل کفر و جحود در راه معرفت و توحید تو قتال کرد

و قطع رحم کفر و شرک در راه اعزاز دین تو نمود و در جهاد با اعداء و دشمنانت جامه هر رنج و بلا در تن پوشید

و تو نیز در مقابل هر آزار که در این راه دید و هر کید و خدعه و مکر به او از هر گروهی که قصد قتل او داشتند به او رسید به عوض فضیلتی فوق هر فضل و کمال به او عطا فرمودی

و او را مالک عطیه بزرگ نمودی

و او غم و شراره اندوه جان فرسا را و جرعه زهر آگین غصه ها را در دل پنهان می داشت و از آنچه به وحی تو به او می رسید هرگز تخطی نمی کرد

بار پروردگارا درود فرست بر آن پیمبر بزرگ و بر اهل بیتش درودی که تو خود می پسندی بر آنها و تحیت و سلام بسیار

و به ما نیز بواسطه دوستی آنها فضل و احسان و رحمت و مغفرتت را عنایت فرما که تو صاحب فضل و عطای بزرگ بی انتهایی.

پروردگارا تو

در کتاب خود به نبی خود حضرت محمد که درود خدا بر او و آلش باد فرمودی

اگر هنگامی که امت بر نفس خود ظلم و ستم کنند پیش تو آیند و از خدا طلب عفو و بخشش کرده و از رسول درخواست طلب مغفرت کنند البته خدا را آمرزنده و مهربان خواهند یافت

و من زمان رسولت که به او و آلش درود باد در نیافتم

در حالی که به زیارتش شتافتم با شوق و رغبت و توبه از عمل زشت خود و در طلب عفو و آمرزش گناهانم از درگاه تو و حالی نزد تو به گناهان خود اقرار می کنم و تو از من به گناهانم آگاه تری

و با توسل به رسولت که پیغمبر رحمت است به تو رو آورده ام

پس تو ای خدا به حق محمد و آل محمد و اهل بیتش مرا نزد خود وجیه و آبرومند در دنیا و عقبی گردان و از مقربان درگاهت قرار ده

ای محمد ای رسول خدا پدر و مادرم به فدایت

ای نبی خدا ای سید خلق عالم من بوسیله تو به خدای عالم که پروردگار تو و من است رو آورده ام

تا از گناهانم بگذرد و اعمالم قبول فرماید و حوایجم برآورد

پس تو ای رسول خدا نزد خدای خود و خدای من مرا شفاعت کن که پروردگار و مولای من نیکو مولایی

و تو ای محمد که سلام بر تو و اهل بیتت باد نیکو شفیعی هستی

پروردگارا و تو رحمت و آمرزش مرا با رزق وسیع حلال و طیب نافع بر

خود حتم و لازم فرما

چنانکه هر کس که در زمان پیغمبرت به حضور می رسید و اقرار به گناهانش می کرد

و رسول تو بر او طلب آمرزش می کرد تو او را می آمرزیدی اکنون مرا هم به رحمتت بیامرز ای مهربانترین مهربانان عالم

پروردگارا من آرزومند تو و امیدم به درگاه توست و با شوق و رغبت به تو و اعراض از غیر به حضور تو ایستاده ام

و در حد کمال آرزومند ثواب بزرگ توام ابدا منکر گناهانم نیستم بلکه معترف و تایب و شرمنده به درگاهت از اعمالی که مرتکب شده

و پناه به تو آورده ام در این مقام از آن گناهانی که پیش فرستاده ام تو در سابق علمت مرا از آن نهی کردی و بر آن وعده عقاب دادی

و باز پناه به تو می برم به کرم ذاتی و لطف ازلی تو که مرا به مقام محرومیت و خذلان و خواری مقیم نگردانی در آن روزی که پرده ها بردرند و اسرار خلق و فضیحتهای بندگان آشکار گردد

و شانه ها بلرزه درآید که آن روز روز حسرت و ندامت و پشیمانی است

و روز پدید آمدن افک و زشتیهای خلق است روز شناختن هر کس نتیجه اعمال خود است روز غبن و زیان بدکاران و روز فصل و جدایی خوبان و بدان و روز کیفر و پاداش بندگان است آن روز مقدارش پنجاه هزار سال است و روز نفخه صور است

که جهان را بلرزاند و از پی آن نفخه، نفخه دیگر درآید آن روز روز نشر نامه عمل است روز عرض بر کردگار است

روزی

است که مردم در حضور رب العالمین قیام کنند روزی است که هر کس از برادر و مادر و پدر و زن و فرزند خود می گریزد

روزی است که زمین و اطراف آسمان شکافته شود روزی که هر نفسی از جانب خود جدال و دفاع کند

روزی که خلق به خدا بازگردند و به نتیجه اعمالشان آگاه گردند

روزی که دوستی از برای دوست خود اثری ندارد و از کسی به آنها یاری نرسد جز آنکه خدا به حالش ترحم کند که خدا تنها بر خلق مقتدر و مهربان است

روزی که بسوی خدایی که دانای عالم غیب و شهود است باز می گردند

روزی که بسوی خدا که مولای شما است به حق باز می گردند روزی که سر از قبرها به سرعت برآورده گویی بسوی بتها و نتیجه پرستش غیر خدا می شتابند

و به مانند ملخ منتشر شوند و شتابان بسوی داعی به طرف خدا می روند

روز واقعه بزرگ روز زلزله زمین روزی که آسمان مانند مس گداخته و کوهها چون پشم زده شده گردد

و دوستی از حال دوستی نپرسد روز شاهد و مشهود است آن روزفرشتگان صف در صف ایستاده اند

پروردگارا در آن روز سخت موقف مرا جای آسایش گردان و در آن روز مرا خوار مگذار با آن جنایات و زشتکاریها که بر نفس خود کرده ام

و در آن روز سیر مرا با دوستان و اولیاء خود و حشرم را در زمره محمد (ص) و آل اطهارش علیهم السلام مقرر گردان

و حوض کوثر او را محل ورودم قرار ده و

جایگاهم را مقام عزت کرامت فرما

و کتابم را به دست راستم عطا فرما تا به حسنات خود رستگار و فیروز گردم و بدین سبب در آن روز رو سفیدم گردان و حسابم را سهل و آسان ساز

و میزان حسناتم را سنگین تر گردان و مرا با رستگاران و بندگان شایسته خود رهسپار بهشت رضوان ای پروردگار عالمیان قرار ده

پروردگارا به تو پناه می برم که به گناهان و زشتیهایم در آن روز مرا در میان خلق مفتضح و رسوا سازی و مرا به خواری و پشیمانی به خطاهایم دراندازی

و یا آنکه افعال بدم را بر اعمال نیکم غلبه دهی تا میان خلق محشر بد نامم سازی

ای خدای کریم ای خدای کریم از تو عفو می طلبم از تو عفو می طلبم در پرده بپوش در پرده بپوش

پروردگارا و به تو پناه می برم از آنکه در آن روز من در جایگاه اشرار مقام یابم یا در محل اشقیاء منزل گیرم

و ای خدا چون میان خلق سعید و شقی آن روز امتیاز و جدایی افکنی مرا به رحمت خود در طبقه صالحان و سعادتمندان سوق ده

و در زمره دوستان و متقیانم بسوی بهشتهای خود فرست ای پروردگار عالم.

سلام بر تو ای رسول خدا سلام بر تو ای بشارت آرنده به خوبان و ترساننده بدان

سلام بر تو ای چراغ روشن (نور هدایت خدا)

سلام بر تو ای سفیر خدا میان خلق

شهادت می دهم ای رسول خدا که تو در صلب نور وجود مردان بزرگ و بلند همت و رحم زنان پاکیزه

و منزه و پاک فطرت به وجود آمدی

و هرگز آلایش و ناپاکیهای جاهلیت گوهر پاک تو را نیالود و در تو دوران جاهلیت لباس ظلمت و ناپاکی خود نپوشانید

و گواهی می دهم ای رسول خدا که من به نبوت شما و ولایت امامان از اهل بیت شما ایمان دارم و به آنچه از جانب خدا آوردید به مقام یقین هستم و به همه خشنود و با ایمانم

و گواهی می دهم که امامان از اهل بیت تو همه اعلام و نشانه های هدایت و رشته محکم خدا و حجت خلق بر اهل دنیا هستند

پروردگارا این زیارت مرا آخر عهد زیارت رسولت قرار مده

و اگر مرا قبض روح کردی شهادت می دهم در عالم ممات خود به آنچه در حیات خود شهادت دادم

به اینکه تو ای خدا بی هیچ شک خدایی هستی یکتا و بدون شرک شریک

و محققا محمد (ص) بنده خاص تو و رسول گرامی توست و البته امامان از اهل بیت او دوست و ولی تو و یاری کنندگان دین تو و حجت بر خلق تواند

و خلیفه تو و بجای رسول تو از بین بندگان تواند و در بلاد تو نشانه های وجود و رحمت تواند و خازنان گنج علم تواند و نگهبانان سر تو و مفسران وحی تواند

پروردگارا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد

و به روح پاک پیغمبر خود محمد (ص) و آل او در این ساعت و در همه ساعات تحیتی و سلامی از من بفرست

و سلام بر تو ای رسول خدا و رحمت و برکات

خدا بر تو باد و این سلام را خدا آخر سلام من قرار ندهد.

زیارت پیامبر اسلام (صلّی اللّه علیه و آله و سلّم) در روز شنبه

متن

ظ(آنگاه فرمود ذکر زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز خود که روز شنبه باشد

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ رَسُولُهُ وَ أَنَّکَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالاَتِ رَبِّکَ وَ نَصَحْتَ لِأُمَّتِکَ

وَ جَاهَدْتَ فِی سَبِیلِ اللَّهِ بِالْحِکْمَهِ وَ الْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ وَ أَدَّیْتَ الَّذِی عَلَیْکَ مِنَ الْحَقِ

وَ أَنَّکَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِینَ وَ غَلُظْتَ عَلَی الْکَافِرِینَ وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ

فَبَلَغَ اللَّهُ بِکَ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُکَرَّمِینَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی اسْتَنْقَذَنَا بِکَ مِنَ الشِّرْکِ وَ الضَّلاَلِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ صَلَوَاتِکَ وَ صَلَوَاتِ مَلاَئِکَتِکَ وَ أَنْبِیَائِکَ وَ الْمُرْسَلِینَ

وَ عِبَادِکَ الصَّالِحِینَ وَ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ

وَ مَنْ سَبَّحَ لَکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ مِنَ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُولِکَ

وَ نَبِیِّکَ وَ أَمِینِکَ وَ نَجِیبِکَ وَ حَبِیبِکَ وَ صَفِیِّکَ وَ صِفْوَتِکَ وَ خَاصَّتِکَ وَ خَالِصَتِکَ وَ خِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ

وَ أَعْطِهِ الْفَضْلَ وَ الْفَضِیلَهَ وَ الْوَسِیلَهَ وَ الدَّرَجَهَ الرَّفِیعَهَ وَ ابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً یَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ

اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ وَ لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوکَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّاباً رَحِیماً

إِلَهِی فَقَدْ أَتَیْتُ نَبِیَّکَ مُسْتَغْفِراً تَائِباً مِنْ ذُنُوبِی فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اغْفِرْهَا لِی

یَا سَیِّدَنَا أَتَوَجَّهُ بِکَ وَ بِأَهْلِ بَیْتِکَ إِلَی اللَّهِ تَعَالَی رَبِّکَ وَ رَبِّی لِیَغْفِرَ لِی

پس سه مرتبه بگو

إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَیْهِ رَاجِعُونَ

پس بگو

أُصِبْنَا بِكَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِنَا فَمَا أَعْظَمَ الْمُصِيبَهَ بِكَ حَيْثُ انْقَطَعَ عَنَّا الْوَحْىُ

وَ حَيْثُ فَقَدْنَاكَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

يَا سَيِّدَنَا

يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ عَلَى آلِ بَيْتِكَ (الطَّيِّبِينَ) الطَّاهِرِينَ

هَذَا يَوْمُ السَّبْتِ وَ هُوَ يَوْمُكَ وَ أَنَا فِيهِ ضَيْفُكَ وَ جَارُكَ فَأَضِفْنِي وَ أَجِرْنِي

فَإِنَّكَ كَرِيمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ وَ مَأْمُورٌ بِالْإِجَارَةِ

فَأَضِفْنِي وَ أَحْسِنْ ضِيَافَتِي وَ أَجِرْنَا وَ أَحْسِنْ إِجَارَتَنَا بِمَنْزِلَةِ اللَّهِ عِنْدَكَ وَ عِنْدَ آلِ بَيْتِكَ

وَ بِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَهُ وَ بِمَا اسْتَوْدَعَكُمْ مِنْ عِلْمِهِ فَإِنَّهُ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِين

ترجمه

گواهی می دهم که هیچ خدایی جز خدای یکتا نیست که شریک و انباز ندارد

و گواهی می دهم که تویی رسول او و تویی حضرت محمد بن عبد الله (ص) پیغمبر خدا و گواهی می دهم که تو محققا رسالتهای خدای خود را تبلیغ کامل فرمودی و امت را وعظ و نصیحت کردی

و جهاد در راه خدا با زبان حکمت و موعظه نیکو نمودی و آنچه از جانب خدا به ادای آن مأمور شدی کاملا انجام دادی

و البته نهایت رأفت و محبت را با اهل ایمان و کمال خشونت و سختگیری را بر کافران روا داشتی و بندگی خدا را به اخلاص نمودی تا به مقام یقین کامل رسیدی

پس خدا تو را به اشرف مقامات مکرمان و مقربان خود برساند

ستایش خدای را که به وجود تو ما را از شرک و ضلالت نجات داد

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل او و قرار ده درود خود را و درود فرشتگان و پیغمبران و رسولان

و بندگان صالح خود را و همه اهل آسمانها و زمینها

و هر کس که تو را تسبیح می کند ای پروردگار عالم از اولین و آخرین خلق درود همه را بر حضرت

محمد (ص) بنده خاص توست که رسول

و پیغمبر و امین وحی و برگزیده و حبیب تو و بنده پاك و منزه و خاص و خالص تو و منتخب تو از تمام خلق

و به او عطـا فرمـا مقام برتری بر همه پیغمبران و مقام وساطت و درجه رفیع شـفاعت را و او را به مقام محمود (شـفاعت کبری) که غبطه اولین و آخرین خلق است برسان

بـار الهـا تو خود فرمودی به رسول گرامت که هرگاه بنـدگانی که بر نفس خود سـتم کردنـد نزد تو به توبه باز آینـد و از خـدا مغفرت طلبند و رسول بر آنها آمرزش از خدا طلبد البته آن بندگان خدا را توبه پذیر و مهربان خواهند یافت

پس بارالهـا به درگـاه پیغمـبر تـو برای تـوبه و اسـتغفار و بـازگشت از گنـاه آمـده ام تو هم درود فرست بر محمـد و آلش و از گناهانم درگذر

ای سید من بوسیله شما و اهل بیت شما به درگاه خدا رو آورده ام که پروردگار من و توست تا مرا ببخشد

البته ما همه از جانب خدا آمده و بسوی او باز می گردیم

ما بواسطه شما مصیبت دیده ایم ای محبوب دلهای ما چه مصیبت بزرگی که از فقدان شما وحی از ما منقطع گردید

و اکنون که به فراق شما مبتلا شدیم پس ما هم از جانب خدا و بسوی خدا باز خواهیم گشت

ای سید ما ای رسول خدا درودهای الهی بر تو و بر اهل بیت طاهرین تو باد

این روز شنبه که متعلق به شماست و من در مهمانی تو

و به همسایگی تو آمده ام مرا به مهمانی خود بپذیر و به درگاهت پناهم ده

که تو بسیار کریمی و مهماندوست و از جانب خدا مأموری به پناه دادن خلق

پس مرا مهمان خود کن و نیکو ضیافتم فرما و در جوار خود مرا نیکو پناه ده به حق منزلت و مقام خدا نزد تو و نزد اهل بیت تو

و به منزلت و مقام آنها نزد خدا و به اسراری که از علمش به شما ودیعه سپرده است که البته خدا بزرگترین بزرگواران است.

زیارت پیامبر اسلام (صلّی الله علیه و آله و سلّم) و ائمه (علیه السلام) در روز جمعه

متن

ظ(شیخ در مصباح و سید در جمال الاسبوع در اعمال روز جمعه فرموده اند که مستحب است زیارت حضرت رسول و أئمه علیهم السلام در روز جمعه و روایت کرده اند از حضرت صادق علیه السلام که فرمود هر که خواهد زیارت کند قبر رسول خدا و قبر أمیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین و قبرهای سایر حجج طاهره علیهم السلام را و در شهر خود باشد پس در روز جمعه غسل کند و دو جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود به صحرایی و به روایت دیگر بر بام خانه بالا رود پس چهار رکعت نماز بگزارد با هر سوره که میسر شود پس چون تشهد و سلام نماز دهد برخیزد رو به قبله و بگوید

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَ الْوَصِيُّ الْمُرْتَضَى وَ السَّيِّدَةُ الْكُبْرَى وَ السَّيِّدَةُ الزَّهْرَاءُ

وَ السِّبْطَانِ الْمُنْتَجَبَانِ وَ الْأَوْلَادُ الْأَعْلَامُ وَ الْأُمَنَاءُ الْمُنْتَجَبُونَ (الْمُسْتَخْزَنُونَ)

جِئْتُ انْقِطَاعاً إِلَيْكُمْ وَ إِلَى آبَائِكُمْ وَ وَلَدِكُمُ الْخَلَفِ عَلَى بَرَكَةِ الْحَقِ

فَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَ نُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بِدِينِهِ

فَمَعَكُمْ

مَعَكَمْ لاَ مَعَ عَدُوِّكُمْ إِنِّی لَمِنَ الْقَائِلِینَ بِفَضْلِکَمْ مُقِرٌّ بِرَجْعَتِکَمْ

لاَ أُنْکِرُ لِلَّهِ قُدْرَةً وَ لاَ أَزْعُمُ إِلاَّ مَا شَاءَ اللَّهُ

سُبْحَانَ اللَّهِ ذِی الْمُلْکِ وَ الْمَلَکُوتِ یُسَبِّحُ اللَّهَ بِأَسْمَائِهِ جَمِیعُ خَلْقِهِ

وَ السَّلاَمُ عَلَی أَرْوَاحِکُمْ وَ أَجْسَادِکُمْ وَ السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُه

ترجمه

سلام بر تو ای پیغمبر و رحمت و برکات خدا

سلام بر تو ای نبی مرسل و بر وصی تو مرتضی (ع) و بر دخترت سیده کبری و سیده زهرای اطهر

و بر دو سبط برگزیده تو (حسن و حسین) و بر اولادش که اعلام و نشانه های خدا و امنای الهی و برگزیدگان حقند

من منقطع از همه بسوی شما و پدران و فرزندان خلف شما برای ادراک برکات خدا آمدم

پس قلب من تسلیم فرمان شماست و برای یاری شما مهیا هستم تا روزی که خدا حکم کند به حق دین خود

پس من با شما البته با شما هستم نه با دشمنان شما من البته قایل به فضیلت و مقر و معترف به رجعت شما هستم

و هرگز انکار هیچ قدرتی از قدرتهای خدا نمی کنم و معتقد نیستم جز آنچه مشیت خداست

که خدا منزه از هر نقص و بزرگ است و مالک ملک و ملکوت است تسبیح می کند به نامهای او تمام خلق او

و سلام بر ارواح و اجسام شما باد و باز سلام من و رحمت و برکات خدا بر شما باد.

زیارت جامعه

متن

ظ(زیارت سوم زیارتی است که علامه مجلسی آن را در تحفه الزائر زیارت هشتم جوامع قرار داده و فرموده که این زیارتی است که سید بن طاوس در ضمن ادعیه عرفه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام و در هر وقت و هر موضع که باشد می توان کردن خصوصا در روز عرفه و زیارت این است

اَلسَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ

يَا خِيَرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ وَ أَمِينَهُ عَلَى وَحْيِهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَىَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَىَ

أَنْتَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَ بَابُ عِلْمِهِ وَ وَصِيُّ نَبِيِّهِ وَ الْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِهِ فِى أُمَّتِهِ

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَصَبَتْكَ حَقَّكَ وَ قَعَدَتْ مَقْعَدَكَ أَنَا بَرِى ءٌ مِنْهُمْ وَ مِنْ شِيعَتِهِمْ إِلَيْكَ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ الْبَتُولُ السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا زَيْنَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ (اللَّهِ) رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكِ وَ عَلَيْهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَصَبَتْكِ حَقَّكِ وَ مَنَعَتْكِ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ لَكِ حَلاَلاً أَنَا بَرِى ءٌ إِلَيْكِ مِنْهُمْ وَ مِنْ شِيعَتِهِمْ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَىَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الزَّكِيَّ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَىَ

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ بَايَعَتْ فِى أَمْرِكَ وَ شَايَعَتْ أَنَا بَرِى ءٌ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَ مِنْ شِيعَتِهِمْ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَىَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍ

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ عَلَى أَبِيكَ وَ جَدِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دَمَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ اسْتَبَاحَتْ حَرِيمَكَ

وَ لَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَ أَتْبَاعَهُمْ وَ لَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ أَنَا بَرِى ءٌ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَىَ يَا (أَبَا مُحَمَّدٍ) عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَىَ يَا (أَبَا جَعْفَرٍ) مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَىَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَىَ يَا (أَبَا الْحَسَنِ) مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَىَ يَا (أَبَا الْحَسَنِ) عَلِيَّ بْنَ مُوسَى

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَىَ يَا (أَبَا جَعْفَرٍ) مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مَوْلاَیَ يَا (أَبَا الْحَسَنِ) عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مَوْلاَیَ يَا (أَبَا مُحَمَّدٍ) الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مَوْلاَیَ يَا

(أَبَا الْقَاسِمِ) مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ صَاحِبَ الزَّمَانِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْکَ وَ عَلَى عِتْرَتِکَ الطَّاهِرَهِ الطَّيِّبَهِ يَا مَوَالِيَّ كُونُوا شُفَعَائِي فِي حَطِّ وِزْرِي وَ خَطَايَايَ

آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَ أَتَوَالَى آخِرَكُمْ بِمَا أَتَوَالَى أَوَّلَكُمْ

وَ بَرِئْتُ مِنَ الْجِبْتِ وَ الطَّاغُوتِ وَ اللَّاتِ وَ الْعُزَّى يَا مَوَالِيَّ أَنَا سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَ حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ

وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ وَ وَلِيٌّ لِمَنْ وَالاَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَهِ وَ لَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكُمْ وَ غَاصِبِيكُمْ

وَ لَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَ أَتْبَاعَهُمْ وَ أَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُم

ترجمه

سلام بر تو ای فرستاده گرامی خدا سلام بر تو ای پیغمبر (رحمت) خدا سلام بر تو ای بهترین خلق خدا و امین بر وحی الهی

سلام بر تو ای مولای من ای امیر اهل ایمان سلام بر تو ای آقای من

توی حجت خدا بر خلق عالم و ای در شهر علم پیغمبرو وصی او و جانشین بعد از رسول اکرم در میان امت

خدا لعنت کند امتی را که حق خلافتت را غصب کردند و در مقام تو غاصبانه بنشستند من از آنان و از شیعیانشان نزد تو بیزاری می جویم

سلام بر تو ای فاطمه زهرای بتول (ع) سلام بر تو ای زینت زنان اهل عالم

سلام بر تو ای دختر رسول خدای رب العالمین درود و رحمت خدا بر تو و بر پدر بزرگوارت باد

سلام بر تو ای مادر حضرت حسن و حسین

خدا لعنت کند امتی را که حق تو را غصب نمودند و ارثی که خدا بر تو حلال کرده بود از تو منع کردند من از

آنها و از شیعیانشان نزد تو بیزاری می جویم

سلام بر تو ای آقای من ای حضرت حسن مجتبی ای ابا محمد پاکیزه صفات سلام بر تو ای آقای من

خدا لعنت کند امتی را که تو را به قتل رسانیدند و بر دشمنی با تو بیعت و متابعت (با معاویه) کردند من از آنها و از شیعیانشان نزد تو بیزاری می جویم

سلام بر تو ای مولای من ای حضرت ابا عبد الله الحسین فرزند عزیز امیر المؤمنین

درود و رحمت خدا بر تو باد و بر پدر گرامی و جد بزرگوارت حضرت محمد صلی الله علیه و آله

خدا لعنت کند امتی را که خون پاک تو را حلال شمردند و خدا لعنت کند کسانی که تو را شهید نمودند و هتک حرمت حریمت را مباح کردند

و خدا لعنت کند شیعیان و پیروان آنان را و خدا لعنت کند کسانی را که بساط تمکین مردم را در قتال با شما بر آنها بگستردند من نزد خدای متعال و نزد تو بزرگوار از آنان بیزاری میجویم

سلام ما بر تو ای مولای من ای ابا محمد حضرت علی بن الحسین

سلام ما بر تو ای آقای من ای ابا جعفر حضرت امام محمد بن علی الباقر

سلام بر تو ای آقای من ای ابا عبد الله امام جعفر بن محمد الصادق

سلام بر تو ای آقای من ای ابا الحسن حضرت موسی بن جعفر

سلام بر تو ای آقای من ای ابا الحسن ای علی بن موسی الرضا

سلام بر تو ای آقای من

ای ابا جعفر ای امام محمد تقی فرزند علی

سلام بر تو ای آقای من ای ابا الحسن امام علی بن محمد النقی الهادی

سلام بر تو ای مولای من ای ابا محمد امام حسن عسکری

سلام بر تو ای مولای من ای ابو القاسم محمد بن حسن ای حضرت صاحب الزمان

درود و رحمت خدا بر تو و عترت پاک گوهر نیکو طینت شما باد ای آقایان و امامان من شما بزرگواران در محو گناهان من مرا شفاعت کنید

من به خدا ایمان آورده ام و به آنچه به شما نازل گردیده از اول شما تا آخر شما ولی عصر به همه ایمان دارم

و از بتهای جبت و طاغوت و لات و عزی از همه بیزاری می جویم ای آقایان و پیشوایان من من صلح و سلمم با هر کس که با شما صلح و صفاست و در جنگ و مخالفتم با هر که با شما در جنگ و خلاف است

و دشمنم با دشمنان و دوستم با دوستان شما اهل بیت تا روز قیامت خدا لعنت کند ظالمان و غاصبان حق شما را

و خدا لعنت کند تمام شیعیان و پیروان و اهل مذهب و مرام آنها را و من به درگاه خدا نزد شما از همه آن ستمگران بیزاری می جویم.

زیارت جامعه ائمه مومنین

متن

ظ(سوم زیارت جامعه أئمه المؤمنین است که هر امامی را در هر وقت از شهور و ایام به آن زیارت می توان کرد و این زیارت را سید بن طاوس در مصباح الزائر از ائمه علیهم السلام روایت کرده با مقدماتی از دعاء و نماز

در وقت رفتن به سفر زیارت پس فرموده

چون خواستی غسل زیارت کنی بگو در وقتی که غسل می کنی

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِی سَبِیلِ اللَّهِ وَ عَلَی مِلَّهِ رَسُولِ اللَّهِ

اللَّهُمَّ اغْسِلْ عَنِّی دَرَنَ الذُّنُوبِ وَ وَسَخَ الْعُیُوبِ وَ طَهِّرْنِی بِمَاءِ التَّوْبَهِ

وَ أَلْبِسْنِی رِدَاءَ الْعِصْمَهِ وَ أَیِّدْنِی بِلُطْفٍ مِنْکَ یُوَفِّقُنِی لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ إِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِیمِ

پس هرگاه نزدیک در حرم مطهر شدی بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی وَفَّقَنِی لِقَصْدِ وَلِیِّهِ وَ زِیَارَهِ حُجَّتِهِ وَ أَوْرَدَنِی حَرَمَهُ

وَ لَمْ یَبْخَسْنِی حَظِّی مِنْ زِیَارَهِ قَبْرِهِ وَ النُّزُولِ بِعَقْوَهِ مُغَیَّبِهِ وَ سَاحَهِ تُرْبَتِهِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ یَسِمْنِی بِحِرْمَانِ مَا أَمَّلْتُهُ وَ لاَ صَرَفَ عَنِّی مَا رَجَوْتُهُ

وَ لاَ قَطَعَ رَجَائِی فِیمَا تَوَقَّعْتُهُ بَلْ أَلْبَسَنِی عَافِیَتَهُ وَ أَفَادَنِی نِعْمَتَهُ وَ آتَانِی کَرَامَتَهُ

پس هرگاه وارد حرم شدی بایست برابر ضریح مقدس و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ أَئِمَّهَ الْمُؤْمِنِینَ وَ سَادَهَ الْمُتَّقِینَ وَ کُبَرَاءَ الصِّدِّیقِینَ وَ أُمَرَاءَ الصَّالِحِینَ

وَ قَادَهَ الْمُحْسِنِینَ وَ أَعْلاَمَ الْمُهْتَدِینَ وَ أَنْوَارَ الْعَارِفِینَ وَ وَرَثَهَ الْأَنْبِیَاءِ وَ صَفْوَهَ الْأَوْصِیَاءِ

وَ شُمُوسَ الْأَتْقِیَاءِ وَ بُدُورَ الْخُلَفَاءِ وَ عِبَادَ الرَّحْمَنِ وَ شُرَکَاءَ الْقُرْآنِ

وَ مَنْهَجَ الْإِیمَانِ وَ مَعَادِنَ الْحَقَائِقِ وَ شُفَعَاءَ الْخَلاَئِقِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَشْهَدُ أَنَّکُمْ أَبْوَابُ اللَّهِ وَ مَفَاتِیحُ رَحْمَتِهِ وَ مَقَالِیدُ مَغْفِرَتِهِ

وَ سَحَائِبُ رِضْوَانِهِ وَ مَصَابِیحُ جِنَانِهِ وَ حَمَلَهُ فُرْقَانِهِ وَ خَزَنَهُ عِلْمِهِ وَ حَفَظَهُ سِرِّهِ وَ مَهْبِطُ وَحْیِهِ

وَ عِنْدَکُمْ أَمَانَاتُ النُّبُوَّهِ وَ وَدَائِعُ الرِّسَالَهِ أَنْتُمْ أُمَنَاءُ اللَّهِ وَ أَحِبَّاؤُهُ وَ عِبَادُهُ

وَ أَصْفِیَاؤُهُ وَ أَنْصَارُ تَوْحِیدِهِ وَ أَرْکَانُ تَمْجِیدِهِ وَ دُعَاتُهُ إِلَی کُتُبِهِ وَ حَرَسَهُ خَلاَئِقِهِ وَ حَفَظَهُ وَدَائِعِهِ

لاَ یَسْبِقُکُمْ ثَنَاءُ الْمَلاَئِکَهِ فِی الْإِخْلاَصِ وَ الْخُشُوعِ وَ لاَ یُضَادُّکُمْ ذُو ابْتِهَالٍ وَ خُضُوعٍ

أَنَّى وَ لَكَمُ الْقُلُوبُ الَّتِی تَوَلَّی اللَّهُ رِیَاضَتَهَا بِالْخَوْفِ وَ الرَّجَاءِ وَ جَعَلَهَا

أَوْعِيَةً لِلشُّكْرِ وَ الثَّنَاءِ

وَ آمَنَهَا مِنْ عَوَارِضِ الْغَفْلَهِ وَ صَفَّاهَا مِنْ سُوءِ (شَوَاغِلِ) الْفَتْرَهِ بَلْ يَتَقَرَّبُ أَهْلُ السَّمَاءِ بِحُبِّكُمْ

وَ بِالْبَرَاءَهِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَ تَوَاتُرِ الْبُكَاءِ عَلَى مُصَابِكُمْ وَ الِاسْتِغْفَارِ لِشِيعَتِكُمْ وَ مُحِبِّيكُمْ

فَأَنَا أُشْهِدُ اللَّهَ خَالِقِي وَ أُشْهِدُ مَلَائِكَتَهُ وَ أَنْبِيَاءَهُ

وَ أُشْهِدُكُمْ يَا مَوَالِيَّ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِوِلَايَتِكُمْ (بِوَلَايَتِكُمْ) مُعْتَقِدٌ لِإِمَامَتِكُمْ مُقِرٌّ بِخِلَافَتِكُمْ عَارِفٌ بِمَنْزِلَتِكُمْ مُوقِنٌ بِعِصْمَتِكُمْ

خَاضِعٌ لِوِلَايَتِكُمْ (لِوَلَايَتِكُمْ) مُتَقَرِّبٌ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكُمْ وَ بِالْبَرَاءَهِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ

عَالِمٌ بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ طَهَّرَكُمْ مِنَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَنَ

وَ مِنْ كُلِّ رِيبَهٍ وَ نَجَاسَهٍ وَ دَنِيَّهٍ وَ رَجَاسَهٍ

وَ مَنَحَكُمْ رَايَهَ الْحَقِّ الَّتِي مَنْ تَقَدَّمَهَا ضَلَّ وَ مَنْ تَأَخَّرَ عَنْهَا زَلَّ وَ فَرَضَ طَاعَتَكُمْ عَلَى كُلِّ أَسْوَدَ وَ أَبْيَضَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ وَفَيْتُمْ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ ذِمَّتِهِ وَ بِكُلِّ مَا اشْتَرَطَ (اشْتَرَطَهُ) عَلَيْكُمْ فِي كِتَابِهِ

وَ دَعَوْتُمْ إِلَى سَبِيلِهِ وَ أَنْفَذْتُمْ طَاقَتَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَ حَمَلْتُمُ الْخَلَائِقَ عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَّهِ وَ مَسَالِكِ الرِّسَالَهِ

وَ سِرْتُمْ فِيهِ بِسِيَرِهِ الْأَنْبِيَاءِ وَ مَذَاهِبِ الْأَوْصِيَاءِ فَلَمْ يُطَعْ لَكُمْ أَمْرٌ وَ لَمْ تُصْغَ إِلَيْكُمْ أُذُنٌ

فَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ أَجْسَادِكُمْ

پس خود را به قبر منور می چسبانی و می گویی

بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا حُجَّهَ اللَّهِ لَقَدْ أُرْضِعْتَ بِثَدْيِ الْإِيمَانِ وَ فُطِمْتَ بِنُورِ الْإِسْلَامِ وَ غُذِّيتَ بِبَرْدِ الْيَقِينِ

وَ أُلْبِسْتَ حُلَلَ الْعِصْمَهِ وَ اصْطُفِيتَ وَ وُرِّثْتَ عِلْمَ الْكِتَابِ وَ لُقِّنْتَ فَصْلَ الْخِطَابِ

وَ أُوضِحَ بِمَكَانِكَ مَعَارِفُ التَّنْزِيلِ وَ غَوَامِضُ التَّأْوِيلِ وَ سُلِّمَتْ إِلَيْكَ رَايَهُ الْحَقِّ وَ كُلِّفْتَ هِدَايَهَ الْخَلْقِ

وَ نُبِذَ إِلَيْكَ عَهْدُ الْإِمَامَهِ وَ أُلْزِمْتَ حِفْظَ الشَّرِيعَهِ

وَ أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِشَرَائِطِ الْوَصِيَّهِ وَ قَضَيْتَ مَا لَزِمَكَ مِنْ حَدِّ الطَّاعَهِ وَ نَهَضْتَ بِأَعْبَاءِ الْإِمَامَهِ

وَ احْتَذَيْتَ مِثَالَ النُّبُوَّهِ فِي الصَّبْرِ وَ الِاجْتِهَادِ وَ النَّصِيحَهِ لِلْعِبَادِ

وَ كَظْمِ الْغَيْظِ وَ الْعَفْوِ

عَنِ النَّاسِ وَ عَزَمْتَ عَلَى الْعَدْلِ فِى الْبَرِيَّهِ وَ النَّصَفَهِ فِى الْقَضِيَّهِ

وَ وَكَّدْتَ الْحُجَجَ عَلَى الْأُمَّهِ بِالدَّلَائِلِ الصَّادِقَهِ وَ الشَّرِيعَهِ النَّاطِقَهِ

وَ دَعَوْتَ إِلَى اللَّهِ بِالْحِكْمَهِ الْبَالِغَهِ وَ الْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ

فَمَنَعْتَ مِنْ تَقْوِيمِ الزَّيْغِ وَ سَدِّ الثُّلَمِ وَ إِصْلَاحِ الْفَاسِدِ وَ كَسْرِ الْمُعَانِدِ

وَ إِحْيَاءِ السُّنَنِ وَ إِمَاتَهِ الْبِدَعِ حَتَّى فَارَقْتَ الدُّنْيَا وَ أَنْتَ شَهِيدٌ

وَ لَقِيتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ أَنْتَ حَمِيدٌ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ تَتَرَادَفُ وَ تَزِيدُ

بعد برو بطرف پايين پاى مبارک و بگو

يَا سَادَتِى يَا آلَ رَسُولِ اللَّهِ إِنِّى بِكُمْ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ جَلَّ وَ عَلَا

بِالْخِلَافِ عَلَى الَّذِينَ غَدَرُوا بِكُمْ وَ نَكَثُوا بَيْعَتَكُمْ وَ جَحَدُوا وِلَايَتَكُمْ وَ أَنْكَرُوا مَنْزِلَتَكُمْ

وَ خَلَعُوا رِبْقَهَ طَاعَتِكُمْ وَ هَجَرُوا أَسْبَابَ مَوَدَّتِكُمْ وَ تَقَرَّبُوا إِلَى فَرَاعِنَتِهِمْ بِالْبَرَاءَهِ مِنْكُمْ وَ الْإِعْرَاضِ عَنْكُمْ

وَ مَنَعُوكُمْ مِنْ إِقَامَهِ الْحُدُودِ وَ اسْتِيصَالِ الْجُحُودِ وَ شَعْبِ الصَّدْعِ وَ لَمِّ الشَّعَثِ وَ سَدِّ الْخَلَلِ

وَ تَثْقِيفِ الْأَوَدِ وَ إِمْضَاءِ الْأَحْكَامِ وَ تَهْذِيبِ الْإِسْلَامِ وَ قَمْعِ الْآثَامِ

وَ أَرْهَجُوا عَلَيْكُمْ نَقْعَ الْحُرُوبِ وَ الْفِتَنِ وَ أَنْحَوْا عَلَيْكُمْ سُيُوفَ الْأَحْقَادِ وَ هَتَكُوا مِنْكُمُ السُّتُورَ

وَ ابْتَاعُوا بِخُمْسِكُمُ الْخُمُورَ وَ صَرَفُوا صَدَقَاتِ الْمَسَاكِينِ إِلَى الْمُضْحِكِينَ وَ السَّاخِرِينَ

وَ ذَلِكَ بِمَا طَرَّقَتْ لَهُمُ الْفَسَقَهُ الْغُوَاهُ وَ الْحَسَدَهُ الْبُغَاهُ أَهْلُ النَّكْثِ وَ الْغَدْرِ وَ الْخِلَافِ وَ الْمَكْرِ

وَ الْقُلُوبِ الْمُنْتِنَهِ مِنْ قَذَرِ الشِّرْكِ وَ الْأَجْسَادِ الْمُشْحَنَهِ مِنْ دَرَنِ الْكُفْرِ

الَّذِينَ أَضَبُّوا عَلَى النِّفَاقِ وَ أَكَبُّوا عَلَى عَلَائِقِ الشِّقَاقِ فَلَمَّا مَضَى الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

اخْتَطَفُوا الْغِرَّهَ وَ انْتَهَزُوا الْفُرْصَهَ وَ انْتَهَكُوا الْحُرْمَهَ

وَ غَادَرُوهُ عَلَى فِرَاشِ الْوَفَاهِ وَ أَسْرَعُوا لِنَقْضِ الْبَيْعَهِ وَ مُخَالَفَهِ الْمَوَاثِيقِ الْمُؤَكَّدَهِ

وَ خِيَانَهِ الْأَمَانَهِ الْمَعْرُوضَهِ عَلَى الْجِبَالِ الرَّاسِيَهِ وَ أَبَتْ أَنْ تَحْمِلَهَا

وَ حَمَلَهَا الْإِنْسَانُ الظَّلُومُ الْجَهُولُ ذُو الشِّقَاقِ وَ الْعِزَّهِ بِالْآثَامِ الْمُولِمَهِ وَ

الْأَنَفهِ عَنِ الاِنْقِيَادِ لِحَمِيدِ الْعَاقِبَهِ

فَحُشِرَ سِفْلَهُ الْأَعْرَابِ وَ بَقَايَا الْأَحْزَابِ إِلَى دَارِ النُّبُوَّهِ وَ الرِّسَالَهِ وَ مَهْبِطِ الْوَحْيِ

وَ الْمَلاَئِكَهِ وَ مُسْتَقَرِّ سُلْطَانِ الْوِلاَيَهِ وَ مَعْدِنِ الْوَصِيَّهِ وَ الْخِلاَفَهِ وَ الْإِمَامَهِ

حَتَّى نَقَضُوا عَهْدَ الْمُصْطَفَى فِي أَخِيهِ عَلَمِ الْهُدَى

وَ الْمُبَيِّنِ طَرِيقَ النَّجَاهِ مِنْ طُرُقِ الرَّدَى وَ جَرَحُوا كَبِدَ خَيْرِ الْوَرَى فِي ظُلْمِ ابْنَتِهِ وَ اضْطِهَادِ حَبِيبَتِهِ

وَ اهْتِضَامِ عَزِيزَتِهِ بَضْعَهِ لَحْمِهِ وَ فِلْذَهِ كَبِدِهِ وَ خَذَلُوا بَعْلَهَا وَ صَغَّرُوا قَدْرَهُ

وَ اسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُ وَ قَطَعُوا رَحِمَهُ وَ أَنْكَرُوا أُخُوَّتَهُ وَ هَجَرُوا مَوَدَّتَهُ وَ نَقَضُوا طَاعَتَهُ وَ جَحَدُوا وِلاَيَتَهُ

وَ أَطْمَعُوا (أَطْعَمُوا) الْعَبِيدَ فِي خِلاَفَتِهِ وَ قَادُوهُ إِلَى بَيْعَتِهِمْ مُصْلِتَهً سُيُوفَهَا مُقْذِعَهً (مُشْرِعَهً) أَسِنَّتَهَا

وَ هُوَ سَاخِطُ الْقَلْبِ هَائِجُ الْغَضَبِ شَدِيدُ الصَّبْرِ كَاظِمُ الْغَيْظِ

يَدْعُونَهُ إِلَى بَيْعَتِهِمُ الَّتِي عَمَّ شُومُهَا الْإِسْلاَمَ وَ زَرَعَتْ فِي قُلُوبِ أَهْلِهَا الْآثَامَ

وَ عَقَّتْ (وَ عَنَّفَتْ) سَلْمَانَهَا وَ طَرَدَتْ مِقْدَادَهَا وَ نَفَتْ جُنْدُبَهَا وَ فَتَقَتْ بَطْنَ عَمَّارِهَا

وَ حَرَّفَتِ الْقُرْآنَ وَ بَدَّلَتِ الْأَحْكَامَ وَ غَيَّرَتِ الْمَقَامَ وَ أَبَاحَتِ الْخُمُسَ لِلطُّلَقَاءِ

وَ سَلَّطَتْ أَوْلاَدَ اللُّعَنَاءِ عَلَى الْفُرُوجِ وَ الدِّمَاءِ وَ خَلَطَتِ الْحَلاَلَ بِالْحَرَامِ

وَ اسْتَخَفَّتْ بِالْإِيمَانِ وَ الْإِسْلاَمِ وَ هَدَمَتِ الْكَعْبَهَ وَ أَغَارَتْ عَلَى دَارِ الْهِجْرَهِ يَوْمَ الْحَرَّهِ

وَ أَبْرَزَتْ بَنَاتِ الْمُهَاجِرِينَ وَ الْأَنْصَارِ لِلنَّكَالِ وَ السَّوْرَهِ (وَ السَّوْءَهِ) وَ أَلْبَسَتْهُنَّ ثَوْبَ الْعَارِ وَ الْفَضِيحَهِ

وَ رَخَّصَتْ لِأَهْلِ الشُّبْهَهِ فِي قَتْلِ أَهْلِ بَيْتِ الصَّفْوَهِ وَ إِبَادَهِ نَسْلِهِ وَ اسْتِيصَالِ شَأْفَتِهِ

وَ سَبْيِ حَرَمِهِ وَ قَتْلِ أَنْصَارِهِ وَ كَسْرِ مِنْبَرِهِ وَ قَلْبِ مَفْخَرِهِ وَ إِخْفَاءِ دِينِهِ وَ قَطْعِ ذِكْرِهِ

يَا مَوَالِيَّ فَلَوْ عَايَنَكُمُ الْمُصْطَفَى وَ سِهَامُ الْأُمَّهِ مُغْرَقَهٌ فِي أَكْبَادِكُمْ وَ رِمَاحُهُمْ مُشْرَعَهٌ فِي نُحُورِكُمْ

وَ سُيُوفُهَا مُولَغَهٌ (مُولَعَهٌ) فِي دِمَائِكُمْ يَشْفِي أَبْنَاءُ الْعَوَاهِرِ غَلِيلَ الْفِسْقِ مِنْ وَرَعِكُمْ

وَ غَيْظَ الْكُفْرِ مِنْ إِيمَانِكُمْ وَ أَنْتُمْ بَيْنَ صَرِيعٍ فِي الْمِحْرَابِ قَدْ

فَلَقَ السَّیْفُ هَامَتَهُ

وَ شَهِیدٍ فَوْقَ الْجَنَازَهِ قَدْ شُكَّتْ أَكْفَانُهُ بِالسِّهَامِ (شُبِّكَتْ بِالسِّهَامِ أَكْفَانُهُ)

وَ قَتِیلٍ بِالْعَرَاءِ قَدْ رُفِعَ فَوْقَ الْقَنَاهِ رَأْسُهُ وَ مُكَبَّلٍ فِی السِّجْنِ قَدْ رُضَّتْ بِالْحَدِیدِ أَعْضَاؤُهُ

وَ مَسْمُومٍ قَدْ قُطِّعَتْ (قُطِعَتْ) بِجُرَعِ السَّمِّ أَمْعَاؤُهُ وَ شَمْلُكُمْ (شَمَلَكُمْ) عَبَادِیدُ تُفْنِیهِمُ الْعَبِیدُ وَ أَبْنَاءُ الْعَبِیدِ

فَهَلِ الْمِحَنُ یَا سَادَتِی إِلاَّ الَّتِی لَزِمَتْكُمْ وَ الْمَصَائِبُ إِلاَّ الَّتِی عَمَّتْكُمْ وَ الْفَجَائِعُ إِلاَّ الَّتِی خَصَّتْكُمْ

وَ الْقَوَارِعُ إِلاَّ الَّتِی طَرَقَتْكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْكُمْ وَ عَلَی أَرْوَاحِكُمْ وَ أَجْسَادِكُمْ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

بعد قبر منور را ببوس و بگو

بِأَبِی أَنْتُمْ وَ أُمِّی یَا آلَ الْمُصْطَفَی إِنَّا لاَ نَمْلِكُ إِلاَّ أَنْ نَطُوفَ حَوْلَ مَشَاهِدِكُمْ

وَ نُعَزِّیَ فِیهَا أَرْوَاحَكُمْ عَلَی هَذِهِ الْمَصَائِبِ الْعَظِیمَهِ الْحَالَّهِ بِفِنَائِكُمْ وَ الرَّزَایَا الْجَلِیلَهِ النَّازِلَهِ بِسَاحَتِكُمُ

الَّتِی أَثْبَتَتْ فِی قُلُوبِ شِیعَتِكُمُ الْقُرُوحَ وَ أَوْرَثَتْ أَكْبَادَهُمُ الْجُرُوحَ وَ زَرَعَتْ فِی صُدُورِهِمُ الْغُصَصَ

فَنَحْنُ نُشْهِدُ اللَّهَ أَنَّا قَدْ شَارَكْنَا أَوْلِیَاءَكُمْ وَ أَنْصَارَكُمُ الْمُتَقَدِّمِینَ فِی إِرَاقَهِ دِمَاءِ النَّاكِثِینَ وَ الْقَاسِطِینَ وَ الْمَارِقِینَ

وَ قَتَلَهِ أَبِی عَبْدِ اللَّهِ سَیِّدِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ عَلَیْهِ السَّلاَمُ یَوْمَ كَرْبَلاَءَ

بِالنِّیَّاتِ وَ الْقُلُوبِ وَ التَّأَسُّفِ عَلَی فَوْتِ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الَّتِی حَضَرُوا لِنُصْرَتِكُمْ

وَ عَلَیْكُمْ مِنَّا السَّلاَمُ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

بعد قبر شریف را بین خود و قبله قرار بده و بگو

اللَّهُمَّ یَا ذَا الْقُدْرَهِ الَّتِی صَدَرَ عَنْهَا الْعَالَمُ مُكَوَّناً مَبْرُوءاً عَلَیْهَا مَفْطُوراً تَحْتَ ظِلِّ الْعَظَمَهِ

فَنَطَقَتْ شَوَاهِدُ صُنْعِكَ فِیهِ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ مُكَوِّنُهُ وَ بَارِئُهُ وَ فَاطِرُهُ

ابْتَدَعْتَهُ لاَ مِنْ شَیْ ءٍ وَ لاَ عَلَی شَیْ ءٍ وَ لاَ فِی شَیْ ءٍ وَ لاَ لِوَحْشَهٍ دَخَلَتْ عَلَیْكَ إِذْ لاَ غَیْرُكَ

وَ لاَ حَاجَهٍ بَدَتْ لَكَ فِی تَكْوِینِهِ وَ لاَ لِاسْتِعَانَهٍ مِنْكَ عَلَی الْخَلْقِ (مَا تَخْلُقُ) بَعْدَهُ

بَلْ أَنْشَأْتَهُ لِیَكُونَ دَلِیلاً عَلَیْكَ بِأَنَّكَ بَائِنٌ مِنَ الصُّنْعِ

فَلاَ يُطِيقُ الْمُنْصِفُ لِعَقْلِهِ إِنْكَارَكَ وَ الْمَوْسُومُ بِصِحَّهِ الْمَعْرِفَهِ جُحُودَكَ

أَسْأَلُکَ بِشَرَفِ الْإِخْلاَصِ فِی تَوْحِيدِکَ وَ حُرْمَهِ التَّعَلُّقِ بِكِتَابِکَ وَ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّکَ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی آدَمَ بَدِيعِ فِطْرَتِکَ وَ بِکْرِ حُجَّتِکَ وَ لِسَانِ قُدْرَتِکَ وَ الْخَلِيفَهِ فِی بَسِيطَتِکَ

وَ عَلَی مُحَمَّدٍ الْخَالِصِ مِنْ صَفْوَتِکَ وَ الْفَاحِصِ عَنْ مَعْرِفَتِکَ وَ الْغَائِصِ الْمَأْمُونِ عَلَی مَكْنُونِ سَرِيرَتِکَ بِمَا أَوْلَيْتَهُ مِنْ نِعْمَتِکَ بِمَعُونَتِکَ

وَ عَلَی مَنْ بَيْنَهُمَا مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الْمُكَرَّمِينَ وَ الْأَوْصِيَاءِ وَ الصِّدِّيقِينَ وَ أَنْ تَهَبَنِی لِإِمَامِی هَذَا

پس پهلوی روی خود را بر ضريح مبارک بگذار و بگو

اللَّهُمَّ بِمَحَلِّ هَذَا السَّيِّدِ مِنْ طَاعَتِکَ وَ بِمَنْزِلَتِهِ عِنْدَکَ لاَ تُمِتْنِی فُجَاءَهً وَ لاَ تَحْرِمْنِی تَوْبَهً

وَ ارْزُقْنِی الْوَرَعَ عَنْ مَحَارِمِکَ دِيناً وَ دُنْيَا وَ اشْغَلْنِی بِالْآخِرَهِ عَنْ طَلَبِ الْأُولَی

وَ وَفِّقْنِی لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَی وَ جَنِّبْنِی اتِّبَاعَ الْهَوَی وَ الِاغْتِرَارَ بِالْأَبَاطِيلِ وَ الْمُنَی

اللَّهُمَّ اجْعَلِ السَّدَادَ فِی قَوْلِی وَ الصَّوَابَ فِی فِعْلِی وَ الصِّدْقَ وَ الْوَفَاءَ فِی ضَمَانِی وَ وَعْدِی

وَ الْحِفْظَ وَ الْإِينَاسَ مَقْرُونَيْنِ بِعَهْدِی وَ وَعْدِی وَ الْبِرَّ وَ الْإِحْسَانَ مِنْ شَأْنِی وَ خُلُقِی

وَ اجْعَلِ السَّلاَمَهَ لِی شَامِلَهً وَ الْعَافِيَهَ بِی مُحِيطَهً مُلْتَفَّهً وَ لَطِيفَ صُنْعِکَ وَ عَوْنَکَ مَصْرُوفاً إِلَیَ

وَ حُسْنَ تَوْفِيقِکَ وَ يُسْرِکَ مَوْفُوراً عَلَیَّ وَ أَحْيِنِی يَا رَبِّ سَعِيداً وَ تَوَفَّنِی شَهِيداً

وَ طَهِّرْنِی لِلْمَوْتِ وَ مَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ وَ اجْعَلِ الصِّحَّهَ وَ النُّورَ فِی سَمْعِی وَ بَصَرِی

وَ الْجِدَهَ وَ الْخَيْرَ فِی طُرُقِی وَ الْهُدَی وَ الْبَصِيرَهَ فِی دِينِی وَ مَذْهَبِی وَ الْمِيزَانَ أَبَداً نَصْبَ عَيْنِی

وَ الذِّكْرَ وَ الْمَوْعِظَهَ شِعَارِی وَ دِثَارِی وَ الْفِكْرَهَ وَ الْعِبْرَهَ أُنْسِی وَ عِمَادِی

وَ مَكِّنِ الْيَقِينَ فِی قَلْبِی وَ اجْعَلْهُ أَوْثَقَ الْأَشْيَاءِ فِی نَفْسِی وَ اغْلِبْهُ عَلَی رَأْيِی وَ عَزْمِی

وَ اجْعَلِ الْإِرْشَادَ فِی عَمَلِی وَ التَّسْلِيمَ لِأَمْرِکَ

مِهَادِی وَ سَنَدِی

وَ الرِّضَا بِقَضَائِکَ وَ قَدَرِکَ أَقْصَی عَزْمِی وَ نِهَایَتِی وَ أَبْعَدَ هَمِّی وَ غَایَتِی

حَتَّی لاَ أَتَّقِیَ أَحَداً مِنْ خَلْقِکَ بِدِینِی وَ لاَ أَطْلُبَ بِهِ غَیْرَ آخِرَتِی وَ لاَ أَسْتَدْعِیَ مِنْهُ إِطْرَائِی وَ مَدْحِی

وَ اجْعَلْ خَیْرَ الْعَوَاقِبِ عَاقِبَتِی وَ خَیْرَ الْمَصَایِرِ مَصِیرِی وَ أَنْعَمَ الْعَیْشِ عَیْشِی

وَ أَفْضَلَ الْهُدَی هُدَایَ وَ أَوْفَرَ الْحُظُوظِ حَظِّی وَ أَجْزَلَ الْأَقْسَامِ قِسْمِی وَ نَصِیبِی

وَ کُنْ لِی یَا رَبِّ مِنْ کُلِّ سُوءٍ وَلِیّاً وَ إِلَی کُلِّ خَیْرٍ دَلِیلاً وَ قَائِداً وَ مِنْ کُلِّ بَاغٍ وَ حَسُودٍ ظَهِیراً وَ مَانِعاً

اللَّهُمَّ بِکَ اعْتِدَادِی وَ عِصْمَتِی وَ ثِقَتِی وَ تَوْفِیقِی وَ حَوْلِی وَ قُوَّتِی وَ لَکَ مَحْیَایَ وَ مَمَاتِی

وَ فِی قَبْضَتِکَ سُکُونِی وَ حَرَکَتِی وَ إِنَّ بِعُرْوَتِکَ الْوُثْقَی اسْتِمْسَاکِی وَ وُصْلَتِی

وَ عَلَیْکَ فِی الْأُمُورِ کُلِّهَا اعْتِمَادِی وَ تَوَکُّلِی وَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَ مَسِّ سَقَرَ نَجَاتِی وَ خَلاَصِی

وَ فِی دَارِ أَمْنِکَ وَ کَرَامَتِکَ مَثْوَایَ وَ مُنْقَلَبِی وَ عَلَی أَیْدِی سَادَتِی وَ مَوَالِیَّ آلِ الْمُصْطَفَی فَوْزِی وَ فَرَجِی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِینَ وَ الْمُسْلِمَاتِ

وَ اغْفِرْ لِی وَ لِوَالِدَیَّ وَ مَا وَلَدَا وَ أَهْلِ بَیْتِی وَ جِیرَانِی وَ لِکُلِّ مَنْ قَلَّدَنِی یَداً مِنَ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ

إِنَّکَ ذُو فَضْلٍ عَظِیمٍ (وَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُه)

ترجمه

شروع می کنم به نام خدا و به ذات خدا و در راه خدا و بر ملت و آیین رسول خدا

پروردگارا تو پلیدی گناهان و چرکینی عیوب و معاصی را از من دور ساز و مرا به آب توبه از معصیت پاکیزه گردان

و لباس عصمت بر من بپوشان و به لطف و کرم خاص خود

مرا مؤید بدار و بر نیکوکاری موفقم گردان که ای خدا تو صاحب فضل و رحمت بی نهایت و بزرگ هستی

ستایش مخصوص خداست که مرا برای قصد آستان ولی خود موفق داشت و به زیارت حجت خود توفیق داد و به حرم شریفش وارد گردانید

و مرا از زیارت قبر مطهرش و نزول به عتبه سنیه اش و ساحت مقدس آستانش بهره کامل عطا فرمود

ستایش خدای را که به آنچه آرزو و امید به حضرتش داشتم مرا نامزد حرمان نساخت و از امیدی که به درگاه کرمش داشتم ناامیدم برنگردانید

و از انتظاری که به او داشتم منقطع و محرومم نکرد بلکه بر من لباس عافیتش بپوشانید و افاضه نعمت و اعطاء کرامت فرمود

سلام و تحیت بر شما پیشوایان اهل ایمان و بزرگان اهل تقوی و صدق و حقیقت و امیران بندگان شایسته خدا

و قاید نیکوکاران عالم و علمدار طالبان هدایت و نوربخش دلهای اهل معرفت و وارث علوم انبیاء و خاص و خالص اوصیاء

و خورشید رخشان آسمان اتقیاء و پرهیزکاران و ماه تابان خلفای رسولان بندگان خاص خدای رحمان و شریک علوم وحی قرآن

و رهنمای اهل ایمان و معدن و منبع حقایق و شفیعان خلق عالم سلام و تحیت و رحمت و برکات خدا بر شما باد

گواهی می دهم که شما درهای معرفت خدا و کلید رحمتهای خدا و وسیله مغفرت و آمرزش خدا هستید

شما ابر گوهر بار رضا و خشنودی خدا و چراغهای بهشت و حمله علم فرقان خدا و گنجینه علم حق و نگهدار سر الهی و محل

وحی خدا

و امانتهای نبوت و ودایع اسرار رسالت شمایید امین دربار عز ربوبیت و محبان حقیقی و بندگان خاص و دوستان خالص حضرت احدیت

و یاران و خاصان مقام توحید و ارکان حریم مجد و عظمت و داعیان احدیت شما بزرگوارانید که خلق را به طریق کتاب خدا می خوانید و شما نگهبان خلقید و حافظ ودایع رسولان الهی

فرشتگان مقرب حق در اخلاص ثنای الهی و خشوع بر شما هرگز سبقت نگیرند و هیچ صاحب تضرع و خضوع بدرگاه حق با شما مقابل نتواند شد

کجا تواند و حال آنکه متصدی تربیت و تزکیه دلهای پاک شما به خوف و رجاء خود حضرت ربوبیت است و آن دلهای پاک را خدا محل شکر و سپاس و حمد و ثنای خود گردانید

و ایمن از عروض غفلت و فراموشی ساخت و از مشاغل ناپسند فتور و نسیان پاکیزه و مصفا کرد بلکه اهل آسمان به دوستی شما خاندان به حضرت حق تقرب می جویند

و از دشمنان شما بیزاری می طلبند و بر مصایب شما پیوسته می گریند و برای شیعیان و دوستان شما اهل بیت طلب مغفرت می کنند

پس من خدای آفریننده ام را گواه می گیرم و فرشتگان و پیغمبران خدا

و شما را ای امامان من که من به ولایت و امامت و خلافت شما ایمان و اعتقاد دارم و مقر و معترفم و عارفم به منزلت رفیع شما و یقین کامل به مقام عصمت و طهارت شما

در مقابل سلطنت الهیه شما خاضع و مطیعم و به درگاه خدا به محبت شما خاندان و بیزاری از دشمنانتان تقرب

می جویم

و می دانم که خدا شما را از هر زشتی ظاهر و باطن

و از هر شائبه و ریب و پلیدی و پست همتی و آلودگی شما اهل بیت را پاک و منزه گردانیده

و پرچم حق را به شما عطا کرد همان پرچمی که هر که بر او تقدم جوید گمراه شده و هر که از آن باز پس ماند لغزش نموده و نیز حضرت احدیت اطاعت شما را بر سیاه و سفید واجب و لازم گردانیده

و من گواهی دهم که شما کاملا به عهد و پیمان خدا وفا کردید و به هر چه در کتابش بر شما شرط کرد به حد کامل انجام دادید

و خلق را به راه او دعوت کردید و به تمام طاقت خود در راه رضای او کوشش کردید و خلایق را در شاهراه شرع نبوت و طریقه رسالت به راه آوردید

و در این کار شما به سیرت انبیاء و طریقه اوصیاء انبیاء رفتار کردید اما امت فرمان شما را اطاعت نکردند و به سخنان حق شما ابدا گوش فرا ندادند

باری درود بر روانهای پاک شما و جسم شریفتان باد

پدر و مادرم فدای شما ای حجت خدا تو همانا از پستان ایمان شیر خورده و به نور مشعشع حقیقت اسلام از شیر گرفته شدی و به غذای برد الیقین تغذیه نمودی

و لباس حله های عصمت و طهارت در پوشیدی و برگزیده شدی و علم کتاب آسمانی را به ارث یافتی و به فصل الخطاب ملهم شدی

و بواسطه مقام علم تو معارف عالیه تنزیل و مشکلات

حقایق تأویل قرآن بر امت واضح و روشن گردید و بیرق حق و حقیقت به شما تسلیم گردید و به هدایت خلق مکلف شدید

و عهد امامت و خلافت الهیه به تو رسید و حفظ شریعت بر تو به امر حق فرض گردید

و باز گواهی می دهم که تو ای مولای من به شرایط وصیت پیغمبر خدا کاملا وفا کردی و حد طاعت الهی هر چه بر تو فرض و لازم بود همه را انجام دادی و به وظایف مقام امامت قیام کردی

و در صبر و اجتهاد و کوشش در نصیحت و ارشاد بندگان خدا

و فرو بردن خشم و غضب و عفو و بخشش از اعمال زشت مردم کاملا طبق مقام نبوت رفتار کردی و بر عدل و داد میان خلق تصمیم گرفتی و در قضایای عالم حکم به انصاف فرمودی

و با حجتهای مؤکد محکم و دلایل حقه و لسان شریعت ناطق بر امت اتمام حجت کردی

و خلق را بسوی خدا به حکمت کامل و موعظه و اندرز نیکو دعوت فرمودی

اما از دست ظلم دشمن ممنوع از راست کردن کجی ها و سد کردن رخنه ها

و احیای سنتهای الهی و محو و نابود کردن بدعتها ممنوع گشتی تا هنگامی که از دار دنیا رحلت فرمودی در حالی که شهید راه خدا شدی

و رسول خدا صلی الله علیه و آله را ملاقات کردی و نزد خدا بنده پسندیده بودی درود خدا پیوسته و با افزایش دائمی بر روان تو باد

ای آقایان من ای آل رسول خدا من بوسیله شما به

درگاه خدای بزرگ بلند مرتبه تقرب می جویم

و بواسطه مخالفت با دشمنان شما که مکر و غدر با شما کردندو بیعت امامت شما را شکستند و مقام ولایت و عالی منزلت شما را انکار کردند

و علاقه اطاعت شما را از خود برکندند و از محبت شما با تمام اسباب دوری کردند و به فراعنه شما خاندان تقرب و از شما بیزاری جستند و اعراض کردند

و از اقامه حدود الهی و استیصال و ریشه کن ساختن منکران دین حق و رفع تفرقه و تشعب و جمع آوری مسلمین از تفرقه و خلاف و اصلاح و براست آوردن کجیها

و اتمام نواقص امور امت و اجراء احکام خدا و تهذیب و آراستن قوانین شرع و قلع و قمع گناهان شما را منع کردند

و دایم بر دیده شما گرد و غبار میدان جنگ و فتنه و فساد برانگیختند و شمشیرهای حقد و کینه را بر علیه شما از غلاف کشیدند و پرده های حرمت و جلالت شما را بردریدند

و به نقد خمس شما آل رسول شرابها خریدند و خوردند و حق صدقات مسکینان و فقیران را به مسخره چپان دادند

و این قدرت را دشمنان شما از آن یافتند که مردم فاسق و گمراه و حسودان ظالم و اهل مکر و خلاف قوم بی وفای حیلت گر

دلهای ناپاک پر عفونت و پلیدی و شرک و تنهای مملو از کثافت و کفر

آنان که بر خوی نفاق استوار بودند و بر علایق و اسباب تفرقه و شقاق اسلام سخت فرو رفته و به رو درافتادند پس هنگامی که حضرت

محمد صلی الله علیه و آله از جهان درگذشت

فرصت را غنیمت شمردند و عزت و خلافت و سلطنت را در ربودند و از حرمت اهل بیت پرده دری کردند

و در حالی که جسد رسول (ص) بر بستر وفات بود مهلت نداده مکر و حیلت انگیختند و بیعت را شکستند و آن عهد محکم و پیمانهای اکید پیغمبر را نقض کردند

و امانت را که بر کوه های سخت عرضه داشتندو از حملش آنها ابا و امتناع نمودند

و انسان حمل آن بار امانت کرد که ظلوم و جهول بود در آن امانت خیانت کردند که همه آنها اهل شقاق و نفاق و تفرقه بودند به گناهان مؤلم تکبر و نخوت و مباهات داشتند به جای آنکه اطاعت و انقیاد برای حسن عاقبت خود کنند

پس مردم پست سفله طبیعت اعراب و بقایای جنگ احزاب کفار را به در خانه نبوت و رسالت و محل هبوط وحی

و فرشتگان و بارگاه سلطان ولایت و معدن وصیت امامت و خلافت رسول (ص) برانگیختند

تا آنکه عهد محمد مصطفی (ص) را در خلافت برادرش (علی «ع») که پرچم هدایت امت

و مبین راه نجات از طرق فاسد باطل بود آن عهد را شکستند و جگر بهترین خلق را از ظلم و بیداد جور و جفای بسیار که بر فاطمه

پاره تن و جگر گوشه او وارد آوردند سخت مجروح کردند و شوهر او تنها و بی کس گذاشتند و قدر و منزلتش را خوار شمردند

و هتک احتراماتش را مباح و قطع رحمتش کردند و برادریش را با

پیغمبر (ص) انکار نمودند و دوستیش را ترک گفتند و عهد طاعتش را شکستند و خلافت و ولایتش را منکر شدند

و حتی بندگان او طمع در مقام شاهی و خلیفه اللهی او کردند و او را بسوی بیعت خودشان به زور شمشیر و سرنیزه کشیدند

در حالی که او به دل خشمگین و سخت بر آنها غضبناک بود اما از صبر و فرو بردن خشم چاره نداشت

آنها آن حضرت را به عهد بیعت خود خواندند آن بیعتی که شومی آن عالم اسلام را فرا گرفت و تخم گناهان در دلهای مسلمانان بکشت

بیعتی که سلمان و مقداد و اباذر را از آن امتناع بود و درون عمار یاسر را از غم بشکافت

و قرآن را آن بیعت از طریق تربیت امت منحرف کرد و احکام الهی را تغییر و تبدیل دادو مقام خلافت را بغیر اهل سپرد و خمس پیغمبر و آل او به طلقاء رسید

و اولاد آنان که به زبان رسول (ص) لعن شدند بر عرض و خون مسلمانان حکمفرما ساخت و حلال و حرام را در هم آمیخت

و ایمان و اسلام را خوار و خفیف ساخت و کعبه را ویران کرد و مدینه را که شهر هجرت بود روز حره به غارت داد

و دختران مهاجر و انصار پیغمبر (ص) را برای عقوبت و ظلم و بیداد از پرده استتار بدر کشیدند و بر آنان لباس عار و افتضاح پوشانیدند

و اهل شبهه و نفاق را بر قتل اهل بیت برگزیده حق و هلاک آن نسل پاک عالی و استیصال

محترمان

و سبی حرم و اسیری اهل بیت و کشتن انصار او و شکستن منبر آن حضرت و شکستن قلب مفاخر او و اخفاء و محو دین مقدس آن بزرگوار و قطع اثر و نام مبارکش برخاستند

ای ائمه هدی آقایان من اگر رسول اکرم حضرت مصطفی (ص) حال شما را مشاهده می کرد در آن هنگام که تیرهای امت ظالم غرق در خون پاک جگرهای مجروح شما بود و نیزه هایشان آب از گلوی شریف شما مینوشید

و شمشیرهایشان حریص بریختن خون پاک شما بود و فرزندان زنا شفای عطش فسق و فجورشان و خشم کفر و نفاقشان را از خونهای پاک با ورع و ایمان شما می دادند

و شما اهل بیت رسول (ص) بعضی در محراب عبادت به تیغ دشمن می غلطیدید در حالی که شمشیر فرق مبارکش را شکافته

و برخی شهید بالای جنازه کفنش از تیرهای دشمن سوراخ سوراخ گشته

و برخی قتیل به عراء کربلا در حالی که سرش بعد از شهادت به بالای نی می رفت و برخی بسته به زنجیر در قید زندان حلقه های زنجیر اعضای بدنش را نرم ساخته

و برخی از زهر ستم امت امعاء و اندرونش قطعه قطعه می گشت و حال آنکه شمل مخالفان شما آزادگان عالم بنده و بنده زادگانی بودند که حتی بندگان پست آنان رانابود می کردند

پس ای امامان من ای آقایانم آیا بر شما خاندان رسول تمام مصایبی که وارد شده غیر از آن مصیبت وارد بر شما در عالم محنت و مصیبتی وجود دارد آیا فجایع و ظلم و بیدادی غیر آنکه از این امت بشما بزرگواران

اختصاص یافت در عالم هست

و حادثه ناگوار سختی جز آنچه بر شما فرا رسید در جهان هست؟ درود و رحمت خدا و برکاتش بر ارواح پاک و اجسام شریف شما باد

ای آل مصطفی پدر و مادرم فدای شما باد ما مالک چیزی نیستیم جز آنکه با اخلاص و محبت گرد مشاهد مشرفه و حرم مطهر شما طواف کنیم

و در آنجا به روح پاک شما تسلیت گوییم بر مصایب و آلام عظیم که به درگاه شما وارد شد و رنج و محن سخت که از امت ظالم به ساحت مقدس شما رسید

چنان مصیبتهایی که دلهای شیعیان شما را پر خون و جگرهایشان را مجروح ساخت و نهال غم و اندوه در سینه هایشان بنشاند

بدین روی ما شیعیان خدا را گواه می گیریم که با یاران و دوستداران گذشته شما شریک هستیم در ریختن خون آنان که عهد بیعت و خلافت شما را شکستند و آنان که به ظلم و بیداد بر شما و سرکشی از فرمان شما پرداختند

و قاتلانی که در سرزمین کربلاء ابی عبد الله (ع) سید جوانان اهل بهشت را شهید کردند

اما با یاران شما از روی عقیده قلبی و ایمان خالص شریک خواهیم بود و تأسف و حسرت بر فوت شدن و در نیافتن آن زمان و آن موقفهایی که یاران و دوستانتان حاضر بودند

و سلام ما شیعیان و رحمت و برکات الهی بر شما اهل بیت باد

ای خدا ای صاحب قدرتی که از آن قدرت عالم ایجاد تکوین یافت در آن قدرت پدید آمد و زیر

سایه عظمت مفطور شد

و شواهدو علامات صنع تو در آن ناطق است که تویی خدای عالم و جز تو ابدا خدایی نیست تو تکوین کننده و آفریننده و فطرت بخشنده به اهل عالمی

هر چیز را تو در عوالم هستی ابداع فرمودی بی آنکه محتاج باشد از ماده بوجود آید یا بر روی چیزی قرار یا در مکانی استقرار گیرد از وحدت و فردانیت و تنهایی خود وحشت نداشتی که عالم را برای استیناس خود خلق کرده

و به خلقت محتاج باشی یا به استعانت و کمک خلق بعدا نیازمند باشی

بلکه برای آن عالم را آفریدی که دلیل مباینت از مصنوعات باشند پس عقل هیچ منصف منکر تو نشود و فهم هیچ شخص با معرفت صحیح فکرت انکار تو نتواند کرد

از تو ای خدا درخواست می کنم به حق شرافت اخلاص توحیدت و به حرمت علاقه مندان به کتاب آسمانیت و به حق اهل بیت پیغمبرت

که درود فرستی بر آدم صفی آفریده بدیع و حجت بی مانند و لسان بیان قدرت و خلیفه تو در بسیط زمین

و نیز درود و رحمت فرستی بر حضرت محمد (ص) بنده خاص خالص از برگزیدگانت و بالغ بحد کمال امکان از مقام معرفتت و شناور دریای حکمت و امین بر مکنونات و اسرار غیب هویتت بواسطه نعمت و عطای بزرگی که تو به حضرتش به عون خود عنایت فرمودی

و هم درود بر تمام پیمبران و مکرمان و مقربان و اوصیای رسولان و اهل ایمان که ما بین آدم و خاتم بودند و بر این امام که من به زیارتش

مشغولم هم موهبت و عنایت فرمایی

ای خدا به مقام و مرتبه این آقا در طاعت و به منزلت او نزد حضرتت که مرا به مرگ ناگهانی نمیران و از توبه کامل محرومم مگردان

و در دنیا و دین از آنچه حرام فرمودی مرا پرهیز و ورع عطا فرما و به جای طلب دنیا همیشه به کار آخرتم مشغول دار

و بر آنچه تو دوستداری و می پسندی مرا توفیق ده و از پیروی هوای نفس و غرور به کارهای باطل و آرزوهای دور و دراز دنیای فانی دورم ساز

ای خدا تو در گفتارم راستی و حقیقت و در کردارم درستی و صواب و در وعده و میثاقم صدق و وفا قرار ده

و حفظ و توجه و مراقبت در عهد و میثاقم و نیکویی و احسان از شئون و اخلاقم مقرر گردان

و سلامت و آسایشی که شامل تمام شؤنم گردد و عافیتی که به جمیع جوانب وجودم احاطه کند و از هر جهت فرا گیرد مرا عنایت فرما

و صنع و یاری و نصرتت را و حسن توفیق خویش و سهل و آسان گرفتنت و نعم وافرت را بر من کرم فرما و ای پروردگار مرا سعید زنده بدار و شهید بمیران

و مرا برای هنگام مرگ و بعد از مرگ پاک و پاکیزه بگردان ای خدا صحت و سلامت و نورانیت در گوش و چشمم قرار ده

و جدیت و خیرخواهی در راه و روشم و هدایت و بصیرت در امر دینم و مذهبم مقرر بدار و میزان شرع را همیشه نصب العینم گردان

و متذکر بودن و موعظه و اندرز را شعارم ساز و فکرت و عبرت گرفتن را انس و اساس کارم قرار ده

و یقین را در قلبم ثابت و مستقر فرما و آن یقین به خدا را موثق و مطمئنترین چیزها در روان من قرار ده و آن یقین را بر رأی و عزمم غالب و حاکم ساز

و درستی در عمل و تسلیم فرمان امرت را مهد آسایش و نقطه اتکاء من مقرر فرما

و رضا و خشنودی به قضا و قدرت را بلندترین عزم و منتهای آرزویم و عالیترین همتم قرار ده

تا در کار دینم ابدأ از احدی نترسم و به دین جز عالم آخرت هیچ نطلبم و از آن دین ستایش و مدح مردم را نخواهم

و ای خدا عاقبتم را بهترین عواقب و بازگشتم را در آخرت به بهترین منازل و روزگارم را خوشترین روزگار مقرر ساز

و هدایتم نیکوتر هدایت و حظ و بهره ام را وافرترین بهره ها و نصیب و قسمتم را بزرگترین نصیب از رحمتت قرار ده

و ای خدای من مرا از هر بدی و زشتی نگهدار باش و به هر خیر و نیکی رهبری کن و بدان جانب کشان و بر جور و بیداد هر ظالم و حسود یاریم کن و از من منع فرما

ای خدا همه تهیه و مایه امیدم و حفظم و وثوق و اطمینانم و توفیق و توانایی و قدرتم همه به ذات یکتای توست و حیات و ممات من برای تو

و جنبش و آرامشم در قبضه قدرت توست پیوند و تمسک

و دست آویزم رشته محکم از کتاب توست

و در تمام امور اعتماد و توکلم به حضرتت و از عذاب جهنم و آتش دوزخ تویی نجات بخش من

و در دار امن و بهشت کرامتت تو منزل و مأوای من هستی و به دست آقایان و امیران من اهل بیت مصطفی (ص) فیروزی و گشایش کار من است

پروردگارا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و مردان و زنان اهل ایمان و مسلمانان را ببخش و بیامرز

و مرا و پدر و مادرم را و فرزندانم را و اهل بیتم و همسایگانم و هر که را به گردن من حقی است و علاقه ای از مرد و زن اهل ایمان همه را ای خدا ببخش و بیامرز

که همانا تویی صاحب فضل و رحمت نامتناهی.

زیارت جامعه صغیره

متن

ظ(مقام اول در زیارات جامعه که هر امامی را به آن زیارت می توان نمودو آنها بسیار است و ما به ذکر چند زیارت از آنها اکتفا می نماییم زیارت اول شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه روایت نموده که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کردند در باب آمدن به نزد قبر امام موسی علیه السلام فرمودند که نماز بگزارید در مسجدهایی که در اطراف قبر آن حضرت است و مجزی است در همه مواضع یعنی در زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام یا مطلق مزارهای شریفه مقدسه مانند مراقد انبیا و سایر اوصیا علیهم السلام کما هو الظاهر اینکه بگویی

اَلسَّلَامُ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَ أَصْفِيَائِهِ السَّلَامُ عَلَى أُمَنَاءِ اللَّهِ وَ أَحِبَّائِهِ

السَّلَامُ عَلَى أَنْصَارِ اللَّهِ وَ خُلَفَائِهِ السَّلَامُ عَلَى

مَحَالِّ مَعْرِفَهِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مَسَاكِنِ ذِكْرِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَى مُظْهِرِی أَمْرِ اللَّهِ وَ نَهْيِهِ السَّلَامُ عَلَى الدُّعَاهِ إِلَى اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى الْمُسْتَقِرِّينَ فِی مَرْضَاهِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَى الْمُخْلِصِينَ فِی طَاعَهِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى الْأَدِلَّاءِ عَلَى اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَى الَّذِينَ مَنْ وَالاَهُمْ فَقَدْ وَالَى اللَّهَ وَ مَنْ عَادَاهُمْ فَقَدْ عَادَى اللَّهَ وَ مَنْ عَرَفَهُمْ فَقَدْ عَرَفَ اللَّهَ

وَ مَنْ جَهِلَهُمْ فَقَدْ جَهِلَ اللَّهَ وَ مَنِ اعْتَصَمَ بِهِمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ

وَ مَنْ تَخَلَّى مِنْهُمْ فَقَدْ تَخَلَّى مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَ

وَ أُشْهِدُ اللَّهَ أَنِّی سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمْتُمْ وَ حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبْتُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَ عَلَانِيَتِكُمْ مُفَوِّضٌ فِی ذَلِکَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ

لَعَنَ اللَّهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

و این زیارت در کتاب کافی و تهذیب و کامل الزیاره نقل شده و در همه کتب بعد از اتمام زیارت مذکور است که این یعنی این کلماتی که ذکر شد مجزی است در همه زیارتها و بسیار صلوات می فرستی بر محمد و آل محمد علیهم السلام و نام می بری یک یک را به نامهای ایشان و بیزاری می جویی از دشمنان ایشان و اختیار می نمایی هر دعایی را که خواهی از برای خود و مؤمنین و مؤمنات مؤلف گوید که ظاهر آن است که تتمه مذکوره جزء حدیث بوده باشد و بر تقدیری که عبارت بعضی از محدثین باشد چون اعاظم مشایخ حدیث چنین فهمیده اند که در همه زیارتها کافی است چنانچه ظاهر اول حدیث بر آن دلالت دارد و در باب زیارات جامعه نقل نموده اند و الفاظ زیارت همه از صفات جامعه است که اختصاص به بعضی ندارد بنابر این خاطر

از جامعه بودن این زیارت جمع و خواندن آن در همه مشاهد حتی در مشاهد انبیا و اوصیا علیهم السلام چنانچه جمعی از علما در مشهد جناب یونس علیه السلام نقل کرده اند مناسب است و چون در ذیل زیارت امر به صلوات بر هر یک بخصوص وارد شده است اگر صلوات منسوبه به ابو الحسن ضراب اصفهانی را که در آخر اعمال روز جمعه نقل کردیم بخوانی بسیار مناسب است

ترجمه

سلام بر اولیاء خدا و برگزیدگان او باد سلام بر آنان که امین خدا هستند سلام بر دوستان (خاص) خدا

سلام بر یاری کنندگان (دین) خدا و جانشینان و خلفای الهی سلام بر دلهای محل معرفت خدا سلام بر قلوب پاک که منزلگاه ذکر خداست

سلام بر آشکار کنندگان امر و نهی وحی خدا سلام بر داعیان خلق بسوی خدا سلام بر آنان که در راه رضای خدا ثابت قدم و پایدارند

سلام بر آنان که در طاعت خدا با اخلاصند سلام بر رهبران خلق بسوی خدا

سلام بر آنان که هر که آنها را دوست دارد خدا را دوست داشته و هر که با آنها دشمن است با خدا دشمن است و هر که آنان را شناخت خدا را شناخته

و هر که آن بزرگواران را نشناخت خدا را نشناخته است و هر کس در امان آنها رفت و به آنها چنگ زد در حفظ و امان خدا رفته

و هر کس آنها را واگذاشت خدای عز و جل را واگذاشته

و خدا را گواه می گیرم که من صلحم با هر که شما صلح باشید و

در جنگ و مخالفتم با هر که شما در جنگ و خلاف باشید و من در ظاهر و باطن به شما ایمان دارم و کارم را در همه حال به شما تفویض کرده ام

خدا لعنت کند دشمنان آل محمد (ع) را از جن و انس و من بسوی خدا از آنها بیزاری می جویم

و درود خدا بر محمد (ص) و آلش باد.

زیارت جامعه کبیره

متن

ظ(زیارت دوم ایضا شیخ صدوق در فقیه و عیون روایت کرده از موسی بن عبد الله نخعی که گفت عرض کردم به خدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام که یا ابن رسول الله مرا تعلیم فرما زیارتی با بلاغت که کامل باشد که هرگاه خواستم زیارت کنم یکی از شما را آن را بخوانم

فرمود که چون به درگاه رسیدی بایست و بگو شهادتین را یعنی بگو

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ

و با حال غسل باشی و چون داخل حرم شوی و قبر را ببینی بایست و سی مرتبه

اللَّهُ أَكْبَرُ

بگو پس اندکی راه برو به آرام دل و آرام تن و گامها را نزدیک یکدیگر گذار پس بایست و سی مرتبه

اللَّهُ أَكْبَرُ

بگو پس نزدیک قبر مطهر رو و چهل مرتبه

اللَّهُ أَكْبَرُ

بگو تا صد تکبیر تمام شود و شاید چنانکه مجلسی اول گفته وجه تکبیر این باشد که اکثر طباع مایلند به غلو مبادا از عبارات امثال این زیارت به غلو افتند یا از بزرگی حق سبحانه و تعالی غافل شوند یا غیر اینها پس بگو

السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّهِ وَ مَوْضِعَ الرِّسَالَهِ وَ

مُخْتَلَفَ الْمَلاَئِكَهِ وَ مَهْبِطَ الْوَحْيِ وَ مَعْدِنَ الرَّحْمَهِ

وَ خُزَّانَ الْعِلْمِ وَ مُنْتَهَى الْحِلْمِ وَ أُصُولَ الْكَرَمِ وَ قَادَهَ الْأُمَمِ وَ أَوْلِيَاءَ النِّعَمِ

وَ عَنَاصِرَ الْأَبْرَارِ وَ دَعَائِمَ الْأَخْيَارِ وَ سَاسَهَ الْعِبَادِ وَ أَرْكَانَ الْبِلاَدِ وَ أَبْوَابَ الْإِيمَانِ

وَ أُمَنَاءَ الرَّحْمَنِ وَ سُلاَلَهَ النَّبِيِّينَ وَ صَفْوَهَ الْمُرْسَلِينَ وَ عِتْرَهَ خِيَرَهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَى أَئِمَّهِ الْهُدَى وَ مَصَابِيحِ الدُّجَى وَ أَعْلاَمِ التُّقَى وَ ذَوِي النُّهَى وَ أُولِي الْحِجَى

وَ كَهْفِ الْوَرَى وَ وَرَثَهِ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمَثَلِ الْأَعْلَى وَ الدَّعْوَهِ الْحُسْنَى

وَ حُجَجِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ وَ الْأُولَى وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَى مَحَالِّ مَعْرِفَهِ اللَّهِ وَ مَسَاكِنِ بَرَكَهِ اللَّهِ وَ مَعَادِنِ حِكْمَهِ اللَّهِ

وَ حَفَظَهِ سِرِّ اللَّهِ وَ حَمَلَهِ كِتَابِ اللَّهِ وَ أَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ

وَ ذُرِّيَّهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَى الدُّعَاهِ إِلَى اللَّهِ وَ الْأَدِلاَّءِ عَلَى مَرْضَاهِ اللَّهِ وَ الْمُسْتَقِرِّينَ (وَ الْمُسْتَوْفِرِينَ) فِي أَمْرِ اللَّهِ

وَ التَّامِّينَ فِي مَحَبَّهِ اللَّهِ وَ الْمُخْلِصِينَ فِي تَوْحِيدِ اللَّهِ وَ الْمُظْهِرِينَ لِأَمْرِ اللَّهِ وَ نَهْيِهِ

وَ عِبَادِهِ الْمُكْرَمِينَ الَّذِينَ لاَ يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَ هُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَى الْأَئِمَّهِ الدُّعَاهِ وَ الْقَادَهِ الْهُدَاهِ وَ السَّادَهِ الْوُلاَهِ وَ الذَّادَهِ الْحُمَاهِ

وَ أَهْلِ الذِّكْرِ وَ أُولِي الْأَمْرِ وَ بَقِيَّهِ اللَّهِ وَ خِيَرَتِهِ وَ حِزْبِهِ وَ عَيْبَهِ عِلْمِهِ

وَ حُجَّتِهِ وَ صِرَاطِهِ وَ نُورِهِ (وَ بُرْهَانِهِ) وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ اللَّهُ لِنَفْسِهِ وَ شَهِدَتْ لَهُ مَلاَئِكَتُهُ

وَ أُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ وَ رَسُولُهُ الْمُرْتَضَى

أَرْسَلَهُ بِالْهُدَى وَ دِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ

عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكُمُ الْأَئِمَّهُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ الْمَعْصُومُونَ الْمُكَرَّمُونَ الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ

الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطِيعُونَ لِلَّهِ الْقَوَّامُونَ بِأَمْرِهِ الْعَامِلُونَ بِإِرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ

اصْطَفَاكُمْ بِعِلْمِهِ وَ ارْتَضَاكُمْ لِغَيْبِهِ وَ اخْتَارَكُمْ لِسِرِّهِ

وَ اجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَ أَعَزَّكُمْ بِهُدَاهُ وَ خَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ وَ انْتَجَبَكُمْ لِنُورِهِ (بِنُورِهِ) وَ أَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ

وَ رَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِي أَرْضِهِ وَ حُجَجاً عَلَى بَرِيَّتِهِ وَ أَنْصَاراً لِدِينِهِ

وَ حَفَظَةً لِسِرِّهِ وَ خَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَ مُسْتَوْدَعاً لِحِكْمَتِهِ وَ تَرَاجِمَةً لِوَحْيِهِ وَ أَرْكَاناً لِتَوْحِيدِهِ

وَ شُهَدَاءَ عَلَى خَلْقِهِ وَ أَعْلاَماً لِعِبَادِهِ وَ مَنَاراً فِي بِلاَدِهِ وَ أَدِلاَّءَ عَلَى صِرَاطِهِ

عَصَمَكُمُ اللَّهُ مِنَ الزَّلَلِ وَ آمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَ طَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَ أَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَ طَهَّرَكُمْ تَطْهِيراً

فَعَظَّمْتُمْ جَلاَلَهُ وَ أَكْبَرْتُمْ شَأْنَهُ وَ مَجَّدْتُمْ كَرَمَهُ وَ أَدَمْتُمْ (أَدْمَنْتُمْ) ذِكْرَهُ وَ وَكَّدْتُمْ (ذَكَّرْتُمْ) مِيثَاقَهُ

وَ أَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَ نَصَحْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَ الْعَلاَنِيَهِ وَ دَعَوْتُمْ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَهِ وَ الْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ

وَ بَذَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَ صَبَرْتُمْ عَلَى مَا أَصَابَكُمْ فِي جَنْبِهِ (حُبِّهِ) وَ أَقَمْتُمُ الصَّلاَهَ وَ آتَيْتُمُ الزَّكَاهَ

وَ أَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ

حَتَّى أَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَ بَيَّنْتُمْ فَرَائِضَهُ وَ أَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَ نَشَرْتُمْ (وَ فَسَّرْتُمْ) شَرَائِعَ أَحْكَامِهِ

وَ سَنَنْتُمْ سُنَّتَهُ وَ صِرْتُمْ فِي ذَلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضَا وَ سَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضَاءَ وَ صَدَّقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَضَى

فَالرَّاغِبُ عَنْكُمْ مَارِقٌ وَ اللاَّزِمُ لَكُمْ لاَحِقٌ وَ الْمُقَصِّرُ فِي حَقِّكُمْ زَاهِقٌ

وَ الْحَقُّ مَعَكُمْ وَ فِيكُمْ وَ مِنْكُمْ وَ إِلَيْكُمْ وَ أَنْتُمْ أَهْلُهُ وَ مَعْدِنُهُ وَ مِيرَاثُ النُّبُوَّهِ عِنْدَكُمْ

وَ إِيَابُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَ حِسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَ فَصْلُ الْخِطَابِ عِنْدَكُمْ

وَ آيَاتُ اللَّهِ لَدَيْكُمْ وَ عَزَائِمُهُ فِيكُمْ وَ نُورُهُ وَ بُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ وَ أَمْرُهُ إِلَيْكُمْ

مَنْ وَالاَكُمْ فَقَدْ وَالَى

اللَّهَ وَ مَنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ عَادَى اللَّهَ وَ مَنْ أَحَبَّكَمْ فَقَدْ أَحبَّ اللَّهَ

(وَ مَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهَ) وَ مَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ

أَنْتُمُ الصِّرَاطُ الْأَقْوَمُ (السَّبِيلُ الْأَعْظَمُ) وَ شُهَدَاءُ دَارِ الْفَنَاءِ وَ شُفَعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ

وَ الرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَ الْآيَةُ الْمَخْزُونَةُ وَ الْأَمَانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَ الْبَابُ الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ

مَنْ أَتَاكُمْ نَجَا وَ مَنْ لَمْ يَأْتِكُمْ هَلَكَ إِلَى اللَّهِ تَدْعُونَ وَ عَلَيْهِ تَدُلُّونَ وَ بِهِ تُؤْمِنُونَ

وَ لَهُ تُسَلِّمُونَ وَ بِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ وَ إِلَى سَبِيلِهِ تُرْشِدُونَ وَ بِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ

سَعِدَ مَنْ وَالاكُمْ وَ هَلَكَ مَنْ عَادَاكُمْ وَ خَابَ مَنْ جَحَدَكُمْ وَ ضَلَّ مَنْ فَارَقَكُمْ

وَ فَازَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَ أَمِنَ مَنْ لَجَأَ إِلَيْكُمْ وَ سَلِمَ مَنْ صَدَّقَكُمْ وَ هُدِيَ مَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ

مَنِ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَأْوَاهُ وَ مَنْ خَالَفَكُمْ فَالنَّارُ مَثْوَاهُ

وَ مَنْ جَحَدَكُمْ كَافِرٌ وَ مَنْ حَارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَ مَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي أَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحِيمِ

أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا سَابِقٌ لَكُمْ فِيمَا مَضَى وَ جَارٍ لَكُمْ فِيمَا بَقِيَ

وَ أَنَّ أَرْوَاحَكُمْ وَ نُورَكُمْ وَ طِينَتَكُمْ وَاحِدَةٌ طَابَتْ وَ طَهُرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ

خَلَقَكُمُ اللَّهُ أَنْوَاراً فَجَعَلَكُمْ بِعَرْشِهِ مُحْدِقِينَ حَتَّى مَنَّ عَلَيْنَا بِكُمْ

فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ

وَ جَعَلَ صَلاتَنَا (صَلَوَاتِنَا) عَلَيْكُمْ وَ مَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ وِلايَتِكُمْ طِيباً لِخَلْقِنَا (لِخُلُقِنَا) وَ طَهَارَةً لِأَنْفُسِنَا

وَ تَزْكِيَةً (بَرَكَةً) لَنَا وَ كَفَّارَةً لِذُنُوبِنَا فَكُنَّا عِنْدَهُ مُسَلِّمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَ مَعْرُوفِينَ بِتَصْدِيقِنَا إِيَّاكُمْ

فَبَلَغَ اللَّهُ بِكُمْ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِينَ وَ أَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ

حَيْثُ لا يَلْحَقُهُ لاحِقٌ وَ لا يَفُوقُهُ فَائِقٌ وَ لا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَ لا يَطْمَعُ فِي إِدْرَاكِهِ طَامِعٌ

حَتَّى لا يَبْقَى مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَ لا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَ لا صِدِّيقٌ وَ لا شَهِيدٌ

وَ لا عَالِمٌ وَ لا

جاهِلٌ وَ لاَ دَنِيٌّ وَ لاَ فَاضِلٌ وَ لاَ مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَ لاَ فَاجِرٌ طَالِحٌ

وَ لاَ جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَ لاَ شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَ لاَ خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ

إِلاَّ عَرَّفَهُمْ جَلاَلَهَ أَمْرِكُمْ وَ عِظَمَ خَطَرِكُمْ وَ كِبَرَ شَأْنِكُمْ وَ تَمَامَ نُورِكُمْ وَ صِدْقَ مَقَاعِدِكُمْ وَ ثَبَاتَ مَقَامِكُمْ

وَ شَرَفَ مَحَلِّكُمْ وَ مَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَهُ وَ كَرَامَتَكُمْ عَلَيْهِ وَ خَاصَّتَكُمْ لَدَيْهِ وَ قُرْبَ مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ

بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ أُسْرَتِي أُشْهِدُ اللَّهَ وَ أُشْهِدُكُمْ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَ بِمَا آمَنْتُمْ بِهِ

كَافِرٌ بِعَدُوِّكُمْ وَ بِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْصِرٌ بِشَأْنِكُمْ وَ بِضَلاَلَةِ مَنْ خَالَفَكُمْ

مُوَالٍ لَكُمْ وَ لِأَوْلِيَائِكُمْ مُبْغِضٌ لِأَعْدَائِكُمْ وَ مُعَادٍ لَهُمْ سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَ حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ

مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ

مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِإِيَابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ

مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ آخِذٌ بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ

زَائِرٌ لَكُمْ لاَئِذٌ عَائِذٌ بِقُبُورِكُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ بِكُمْ وَ مُتَقَرِّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ

وَ مُقَدِّمُكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَ حَوَائِجِي وَ إِرَادَتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي وَ أُمُورِي

مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَ عَلاَنِيَتِكُمْ وَ شَاهِدِكُمْ وَ غَائِبِكُمْ وَ أَوَّلِكُمْ وَ آخِرِكُمْ وَ مُفَوِّضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ

وَ مُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَ قَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَ رَأْيِي لَكُمْ تَبَعٌ وَ نُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ

حَتَّى يُحْيِيَ اللَّهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ وَ يَرُدَّكُمْ فِي أَيَّامِهِ وَ يُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَ يُمَكِّنَكُمْ فِي أَرْضِهِ

فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لاَ مَعَ غَيْرِكُمْ (عَدُوِّكُمْ) آمَنْتُ بِكُمْ وَ تَوَلَّيْتُ آخِرَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوَّلَكُمْ

وَ بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَ مِنَ الْجِبْتِ وَ الطَّاغُوتِ وَ الشَّيَاطِينِ

وَ حِزْبِهِمُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ (وَ) الْجَاحِدِينَ لِحَقِّكُمْ وَ الْمَارِقِينَ مِنْ وِلاَيَتِكُمْ وَ الْغَاصِبِينَ لِإِرْثِكُمْ (وَ)

الشَّاكِّينَ فِيكَمْ (وَ) الْمُنْحَرِفِينَ عَنْكَمْ

وَ مِنْ كُلِّ وَلِيجَةٍ دُونَكُمْ وَ كُلِّ مُطَاعٍ سِوَاكُمْ وَ مِنَ الْأَئِمَّهِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ

فَثَبَّتَنِيَ اللَّهُ أَبَداً مَا حَيِيتُ عَلَى مُوَالاَتِكُمْ وَ مَحَبَّتِكُمْ وَ دِينِكُمْ وَ وَفَّقَنِي لِطَاعَتِكُمْ وَ رَزَقَنِي شَفَاعَتَكُمْ

وَ جَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ مَوَالِيكُمْ التَّابِعِينَ لِمَا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَ جَعَلَنِي مِمَّنْ يَقْتَصُّ آثَارَكُمْ

وَ يَسْلُكُ سَبِيلَكُمْ وَ يَهْتَدِي بِهُدَاكُمْ وَ يُحْشَرُ فِي زُمْرَتِكُمْ وَ يَكِرُّ فِي رَجْعَتِكُمْ

وَ يُمَلَّكُ فِي دَوْلَتِكُمْ وَ يُشَرَّفُ فِي عَافِيَتِكُمْ وَ يُمَكَّنُ فِي أَيَّامِكُمْ

وَ تَقَرُّ عَيْنُهُ غَداً بِرُؤْيَتِكُمْ بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي وَ نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي

مَنْ أَرَادَ اللَّهَ بَدَأَ بِكُمْ وَ مَنْ وَحَّدَهُ قَبِلَ عَنْكُمْ

وَ مَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوَالِيَّ لاَ أُحْصِي ثَنَاءَكُمْ وَ لاَ أَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَ مِنَ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ

وَ أَنْتُمْ نُورُ الْأَخْيَارِ وَ هُدَاهُ الْأَبْرَارِ وَ حُجَجُ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ

وَ بِكُمْ يَخْتِمُ (اللَّهُ) وَ بِكُمْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَ بِكُمْ يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلاَّ بِإِذْنِهِ

وَ بِكُمْ يُنَفِّسُ الْهَمَّ وَ يَكْشِفُ الضُّرَّ وَ عِنْدَكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَ هَبَطَتْ بِهِ مَلاَئِكَتُهُ وَ إِلَى جَدِّكُمْ

و اگر زيارت امير المؤمنين عليه السلام باشد بجاى و إلى جدكم بگو وَ إِلَى أَخِيكَ

بُعِثَ الرُّوحُ الْأَمِينُ آتَاكُمُ اللَّهُ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَداً مِنَ الْعَالَمِينَ طَأْطَأَ كُلُّ شَرِيفٍ لِشَرَفِكُمْ وَ بَخَعَ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لِطَاعَتِكُمْ

وَ خَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ وَ ذَلَّ كُلُّ شَيْ ءٍ لَكُمْ وَ أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ وَ فَازَ الْفَائِزُونَ بِوِلاَيَتِكُمْ

بِكُمْ يُسْلَكُ إِلَى الرِّضْوَانِ وَ عَلَى مَنْ جَحَدَ وِلاَيَتَكُمْ غَضَبُ الرَّحْمَنِ

بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي وَ نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي ذِكْرُكُمْ فِي الذَّاكِرِينَ وَ أَسْمَاؤُكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ

وَ أَجْسَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ وَ أَرْوَاحُكُمْ فِي الْأَرْوَاحِ وَ أَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوسِ وَ آثَارُكُمْ فِي الْآثَارِ وَ

قُبُورُكُمْ فِى الْقُبُورِ

فَمَا أَحْلَى أَسْمَاءَكُمْ وَ أَكْرَمَ أَنْفُسَكُمْ وَ أَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَ أَجَلَّ خَطَرَكُمْ وَ أَوْفَى عَهْدَكُمْ (وَ أَصْدَقَ وَعْدَكُمْ)

كَلاَمُكُمْ نُورٌ وَ أَمْرُكُمْ رُشْدٌ وَ وَصِيَّتُكُمُ التَّقْوَى وَ فِعْلُكُمُ الْخَيْرُ وَ عَادَتُكُمُ الْإِحْسَانُ وَ سَجِيَّتُكُمُ الْكَرَمُ

وَ شَأْنُكُمُ الْحَقُّ وَ الصِّدْقُ وَ الرِّفْقُ وَ قَوْلُكُمْ حُكْمٌ وَ حَتْمٌ وَ رَأْيُكُمْ عِلْمٌ وَ حِلْمٌ وَ حَزْمٌ

إِنْ ذُكِرَ الْخَيْرُ كُنْتُمْ أَوَّلَهُ وَ أَصْلَهُ وَ فَرْعَهُ وَ مَعْدِنَهُ وَ مَأْوَاهُ وَ مُنْتَهَاهُ بِأَبِى أَنْتُمْ وَ أُمِّى وَ نَفْسِى

كَيْفَ أَصِفُ حُسْنَ ثَنَائِكُمْ وَ أُحْصِى جَمِيلَ بَلاَئِكُمْ

وَ بِكُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الذُّلِّ وَ فَرَّجَ عَنَّا غَمَرَاتِ الْكُرُوبِ وَ أَنْقَذَنَا مِنْ شَفَا جُرُفِ الْهَلَكَاتِ وَ مِنَ النَّارِ

بِأَبِى أَنْتُمْ وَ أُمِّى وَ نَفْسِى بِمُوَالاَتِكُمْ عَلَّمَنَا اللَّهُ مَعَالِمَ دِينِنَا وَ أَصْلَحَ مَا كَانَ فَسَدَ مِنْ دُنْيَانَا

وَ بِمُوَالاَتِكُمْ تَمَّتِ الْكَلِمَةُ وَ عَظُمَتِ النِّعْمَةُ وَ ائْتَلَفَتِ الْفُرْقَةُ وَ بِمُوَالاَتِكُمْ تُقْبَلُ الطَّاعَةُ الْمُفْتَرَضَةُ

وَ لَكُمُ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَ الدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ وَ الْمَقَامُ الْمَحْمُودُ

وَ الْمَكَانُ (وَ الْمَقَامُ) الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ الْجَاهُ الْعَظِيمُ وَ الشَّأْنُ الْكَبِيرُ وَ الشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

رَبَّنَا لاَ تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولاً

يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِى وَ بَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ ذُنُوباً لاَ يَأْتِى عَلَيْهَا إِلاَّ رِضَاكُمْ

فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكُمْ عَلَى سِرِّهِ وَ اسْتَرْعَاكُمْ أَمْرَ خَلْقِهِ وَ قَرَنَ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ

لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ ذُنُوبِى وَ كُنْتُمْ شُفَعَائِى فَإِنِّى لَكُمْ مُطِيعٌ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ

وَ مَنْ عَصَاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَ مَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ وَ مَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهَ

اللَّهُمَّ إِنِّى لَوْ وَجَدْتُ شُفَعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَ

أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ الْأَئِمَّهِ الْأَبْرَارِ لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعَائِی

فَبِحَقِّهِمُ الَّذِی أَوْجَبْتَ لَهُمْ عَلَیْکَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُدْخِلَنِی فِی جُمْلَهِ الْعَارِفِینَ بِهِمْ وَ بِحَقِّهِمْ

وَ فِی زُمْرَهِ الْمَرْحُومِینَ بِشَفَاعَتِهِمْ إِنَّکَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ وَ سَلَّمَ (تَسْلِیماً) کَثِیراً وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ

مؤلف گوید که این زیارت را شیخ نیز در تهذیب نقل کرده و بعد از این دعای وداعی نقل کرده اند که ما بملاحظه اختصار آن را ذکر ننمودیم و این زیارت چنانکه علامه مجلسی فرموده بهترین زیارت جامعه است از جهت متن و سند و فصاحت و بلاغت و والد ماجدش در شرح فقیه فرموده که این زیارت احسن و اکمل زیارات است و من تا در عتبات عالیات بودم زیارت نکردم ائمه علیهم السلام را مگر به این زیارت

ترجمه

گواهی می دهم که خدایی جز خدای یکتا نیست که او را شریک و انبازی نیست و گواهی دهم که محمد (ص) که بر او و آلش درود باد بنده و فرستاده اوست

* * *

* * *

* * *

سلام بر شما ای خاندان نبوت و موضع ودایع رسالت و محل نزول ملایک و هبوط انوار وحی خدا و معدن رحمت حق

و گنجهای علم و معرفت الهی و صاحبان منتهای مقام حلم و اصول صفات کریمه و پیشوای امم و ممالک و ولی نعمتهای روحانی

و ارکان بزرگواری و نیکوکاری و عماد نیکویان عالم و بزرگ و قائد بندگان و ستونهای محکم شهرهای علم و درهای ایمان

و امین اسرار خدای رحمان و فرزندان پیغمبران و برگزیده از رسولان و عترت رسول خاتم (ص) که برگزیده خدای جهان

است و بر شما باد رحمت و برکات خدا

سلام بر شما امامان و راهنمایان طریق هدایت و چراغهای تاریکیهای امت و پرچمداران علم و تقوی و خردمندان بزرگ و صاحبان عقل کامل

و پناه خلق عالم و وارثان پیغمبران حق و مثل اعلای الهی و صاحب دعوت به بهترین کمال و نیکوترین اعمال

و حجتهای بالغه الهی بر تمام اهل دنیا و آخرت و رحمت و برکات خدا بر شما باد

سلام بر شما که دلهایتان محل معرفت خداست و مسکن برکت حق و معدن حکمت الهی

و حافظان سر خدایید و حامل علم کتاب خدا و اوصیاء پیغمبر خدا

و اولاد رسول خدا که درود و رحمت و برکات الهی بر او و بر آل او باد

سلام بر شما که داعیان بسوی خدا هستید و راهنمایان طریق رضا و خشنودی حضرت احدیت و ثابت قدمان در اجرای فرمان خدا

و تام و کامل در عشق و محبت خدا و صاحبان مقام اخلاص در توحید حضرت حق و آشکار کنندگان امر و نهی ایزد متعال

و شمایید بندگان گرامی و مقرب الهی که هرگز بر حکم او سبقت نگرفته و کاملاً مطابق فرمانش عمل می کنند سلام و رحمت خدا و برکات الهی بر شما باد

سلام بر پیشوایان خلق که داعیان بسوی حق و رهبر و رهنمای بزرگ و والیان و حامیان دین خدایید

و اهل ذکر و فرمانداران از جانب خدا و آیات باقی و برگزیدگان خاص ربوبی و سپاه و نیروی الهی و مخزن علم ربانی

و حجتهای بالغه و

طریق روشن حضرت حق و نور خدا و برهان او سلام و رحمت و برکات خدا بر شما باد

گواهی می دهم که جز خدای یکتا خدایی نیست و او از شرک و شریک منزه است چنانکه خدا به یکتایی خود شهادت داده و فرشتگان

و دانشمندان عالم شهادت دادند که جز آن خدای یکتای مقتدر حکیم خدایی نیست

و نیز شهادت می دهم که محمد (ص) بنده خاص برگزیده و رسول پسندیده اوست

که برای هدایت خلق و به دین و آیین ثابت حق فرستاد تا آنکه دین پاکش را مسلط و غالب بر تمام ادیان گرداند هر چند مشرکان ناپاک را آیین توحید ناگوار باشد

و شهادت میدهم که محققا شما پیشوایان و امامان راهنما و راه دان و دارای عصمت و نزد خدا گرامی و مقرب هستید و اهل تقوی و صدق و حقیقت

و برگزیدگان و مطیعان خدا و نگهبانان فرمان او و کارکنان به اراده او فیروزمند به کرامت و لطف او هستید

خدا شما را به علم ازلی برای کشف عالم غیب خود برگزید و بر حفظ اسرار غیبی خویش انتخاب کرد

و به توانائی و قدرت کامله مخصوص گردانید و به هدایت خود عزت بخشید و به برهان و اشراق نور خود تخصیص داد و به روح کلی الهی مؤید فرمود

و شما را به خلافت الهیه در زمین پسندیده و حجت و یاوران دین حق

و حافظان سر و گنج علم لدنی و محل ودایع حکمت و مفسران وحی و ارکان علم توحید خود مقرر فرمود

و گواه خلق

و نماینده خود برای بندگان و علامت روشن در بلاد عالم و راهنمایان صراط مستقیم خود گردانید

و شما خانواده را معصوم از لغزش و ایمن از فتنه – و پاک و منزه از هر خلق ناشایسته گردانید و از شما به کلی رجس و ناپاکی را زایل فرمود و پاک و پاکیزه گردانید

تا آنکه شما جلال خدا را به عظمت یاد کردید و شأن او را به کبریایی و لطف و کرمش را به مجد و بزرگی ستودید و ذکر خدا را بر دوام و عهد و میثاقش را برقرار داشتید

و پیمان طاعتش را محکم نمودید و پنهان و آشکارا خلق را نصیحت کردید و به راه حق با برهان و حکمت و پند و موعظه نیکو دعوت کردید

و در راه رضای او از جان گذشتید و بر هر مصایبی که از امت به شما رسید برای خدا صبر کردید نماز را بپا داشتید و زکوه را ادا نمودید

و امر به معروف و نهی از منکر فرمودید و حق جهاد را در دین خدا بجا آوردید

تا آنکه دعوت دین را آشکار ساخته و فرایض و احکامش را مبین و حدود را مقرر و شرایع و احکام

و سنن آسمانی را استوار گردانیدید تا آنکه در اقامه دین خدا را از خود خوشنود ساختید و تسلیم قضا شده و هر حکمی از رسولان الهی درگذشت همه را تصدیق کردید

پس هر کس از طریق شما برگشت از دین خدا خارج شده و هر کس ملازم امر شما بود ملحق گشت و هر

کس در حق شما مقصر شد محو و باطل گردید

و حق با شما و در خاندان شما و مبدأش از شما و مرجعش بسوی شماست و اهل حق و معدن حق و حقیقت شمایید و میراث نبوت نزد شما است

و بازگشت خلق بسوی شما و حساب خلایق بر شما است و فیصل حق از باطل نزد شما خواهد شد

و آیات عظمت الهی نزد شما و عزایم اسرار نبوت در خاندان شما و نور خدا و برهان او نزد شما و امر خدای تعالی مربوط به امر شما است

هر که شما را مولای خود شناخت خدا را مولای خویش دانسته و هر که شما را دشمن داشت خدا را دشمن داشته و هر که شما را دوست داشت خدا را دوست داشته

و کسی که با شما کینه و خشم ورزید با خدا خشم و کینه ورزیده و هر که چنگ به دامان شما زد به ذیل عنایت خدا چنگ زده است

شمایید راه راست خدا و گواهان دار دنیا و شفیعان عالم قیامت شمایید

رحمت سرمد و آیت و نشان مستور در گنجینه و امانت و ودیعه لوح محفوظ الهی و درگاه امتحان خلق

هر کس رو بسوی شما آمد نجات ابد یافت و آنکه از این درگاه دور شد بهلاکت رسید شما خلق را بخدا می خوانید و بر طریق او دلالت می کنید و بخدا ایمان دارید

و تسلیم او و مطیع فرمان اویید و به راه خدا خلق را هدایت کرده و به کلام او حکم می کنید

هر که به ولایت

شما گروید به سعادت رسید و آنکه با شما دشمنی کند هلاک شود و هر که منکر شما است نومید است و هر که از شما جدا است گمراه است

و هر که به شما تمسک جست فیروز گردید و هر که بشما پناه آورد ایمن گردید و هر که مقام شما را تصدیق کرد سلامت یافت و هر که بدامان طاعت شما دست زد هدایت یافت

و هر که شما را پیروی کرد در بهشت ابد منزل یافت و هر که براه خلاف شما شتافت بآتش دوزخ مسکن کرد

و هر که منکر شما گردید کافر است و هر که با شما بجنگ برخاست مشرک است و هر که رد حکم شما کرد در پست ترین درکات جهنم است

گواهی می دهم که این مقام برای شما همیشه در سابق و لاحق زمان بوده و خواهد بود

و نیز گواهی می دهم بر اینکه ارواح عالیه شما و نورانیت و طینت پاک شما ائمه طاهرین یکی است و آن ذوات طیب و طاهر عین یکدیگرند

خدا شما را آفرید و محیط به عرش خود گردانید تا این زمان که به نعمت وجود شما بر ما منت گذاشت

پس شما را در خاندانهایی قرار داد که امر به رفعتش فرمود و به ذکر نام خدا در آن خاندانها فرمان داد

و درود و صلوات ما رابر شما حکم گردانید و آنچه را که مخصوص ما کرد از نعمت ولایت شما برای نیکویی فطرت و خلقت ما و پاکی نفوس ما بود

و برای تزکیه و پاکیزگی ما و کفاره

گناهان ما پس ما نزد خدا به فضیلت و برتری شما بر خلق از این پیش معترف و تسلیم و به تصدیق مقام شما معروف بودیم

که خدای شما را به اشرف مقام اهل کرامت و عالیترین منزلت مقربان و رفیعترین درجات پیغمبران خود نایل گرداند

همان بلند مقامی که از سابقین و لاحقین کسی بدان نخواهد رسید و فوق آن مرتبه احدی راه نیابد و ابدا پیشروی بدان پیش نرود و ابدا طمع نیل به آن مقام را هم کسی نکند

تا آنجا که هیچ ملك مقرب و نبی مرسل و هیچ صدیق و شهید

و عالم و جاهل و پست و بلند و مؤمن صالح و فاجر طالح

و جبار سرکشی و هیچ دیو گمراه و خلقی بین آنها نیست

جز آنکه خدا همه آنها را به جلالت قدر و عظمت شأن و بزرگواری و مقام رفیع شما شناسا گردانید و نور تام تمام و منزلتهای نیکو و ثابت بودن مقام

و شرافت رتبه و منزلت نزد خدا و کرامت مجد شما نزد حق و اختصاص و تقرب شما به حضرت احدیت و عزت و کرامت شما نزد حق همه را بر تمام روشن ساخت

پدر و مادرم و اهل و مال و خویشانم به فدای شما باد خدای متعال را گواه می گیرم و شما را نیز که من به ولایت الهیه شما و بهرچه شما ایمان دارید من هم ایمان دارم

و بدشمنان شما و بهرچه شما کافر بآن و منکر هستید من هم کافر و منکر آن هستم و من بجلالت شأن

شما و بگمراهی مخالفان شما بصیر و معتقدم

شما و دوستداران شما را دوست دارم و دشمنان شما را دشمن داشته و با آنها عداوت می کنم هر که تسلیم امر شما است با او تسلیم و با هر کس که با شما بجنگد جنگ خواهم کرد

هر چه را شما حق دانید حق می دانم و آنچه را باطل گردانید ابطال می کنم من فرمانبردار شمایم و عارف به حق شما

و اقرار به فضیلت و برتری شما دارم و متحمل و معتقد به مقام علم و دانش شما و متلبس به عهد ولایت شما و معترف به حقانیت شما هستم و تصدیق و ایمان به رجعت و بازگشت شما دارم

و منتظر امر و فرمان شما و چشم به راه دولت حقه شما هستم و سخن شما را اخد کرده و امر شما را کار می بندم و به درگاه شما پناه آورده

و به زیارت شما شتافته و به قبور و مرقد مطهر شما پناه آورده و بدان توسل به حق می جویم و شما را شفیع خود به درگاه خدا می گردانم و بواسطه شما به خدا تقرب می جویم

و در تمام احوال و جمیع امور حوایج و درخواستی که از خدا دارم شما را مقدم داشته و بواسطه شما از خدای خود هر حاجت و مراد می طلبم

من به ظاهر و باطن شما و به حاضر و غایب و اول و آخر شما ایمان دارم و در تمام امور مذکور تفویض

و تسلیم فرمان شمایم و قلبم تسلیم شما و رأیم تابع رأی شما و نصرتم بتمام قوای اختیاری

مهیای نصرت شماست همیشه

تا روزگاری که خدایتعالی دین خود را بولایت و حکومت شما زنده گرداند و در آن ایام ربوبی شما را بعالم باز گرداند و بشما برای اجرای عدل الهی تمکین و اقتدار در همه روی زمین بخشد

پس من همه هنگام با شما بوده و خواهم بود نه با دشمنان شما به شما ایمان دارم و به آن دلیل که اول شما را دوست می دارم به همان دلیل آخر شما را دوست می دارم

و بسوی خدا عز و جل از دشمنان شما برائت می جویم و از بت جبت و طاغوت و شیاطین

و حزب آنها که به شما ظلم کرده و حق شما را انکار کردند و کسانی که سرکشی از عهد ولایت شما کردند و ارث شما را غصب کردند و در مقام شما شک و ریب داشته و منحرف از طریقه شما گردیدند از همه بیزارم

و از هر وسیله و پیشوایی غیر شما و از پیشوایانی که خلق را به آتش دوزخ می خوانند از آنان تمام نیز بیزاری می جویم

پس خدا مادامی که زنده ام مرا در ولایت و دوستی و دین و آیین شما ثابت بدارد و مرا موفق به طاعت شما و بهره مند از شفاعت شما گرداند

و از خوبان دوستداران شما که به هر چه دعوت کردید پیروی کردند قرار دهد و از آنان که در پی آثار شما رفتند

و سالک طریق شما بودند و به رهبری شما هدایت یافتند و به قیامت در زمره شما محشور شدند و در رجعت شما به جهان بازگشتند

و در

دولت و سلطنت شما به حکومت و ملک رسیدند و به شرف عافیت بواسطه شما رسیدند و در ایام پادشاهی شما تمکن و اقتدار یافتند

و فردای قیامت چشمشان روشن به جمال شما گردید خدا مرا از آنها مقرر فرماید پدر و مادرم و جان و اهل و مالم به فدای شما باد

هر کس که اراده خدا شناسی و اشتیاق بخدا در دل یافت به پیروی شما یافت و هر کس خدا را به یگانگی شناخت به تعلیم شما پذیرفت

و هر کس خدا طلب گردید به توجه به شما گردید ای پیشوایان من صفات کمالیه شما آنقدر است که ثنای شما را شمار نتوانم کرد و به کنه مدح و توصیف قدر و منزلت شما نتوانم رسید

و شمایید نور قلب خوبان و هدایت کنندگان نکوکاران و حجتهای خدای مقتدر جبار خدا بشما افتتاح عالم ایجاد کرد

و به شما نیز ختم کتاب آفرینش فرمود و بواسطه شما خدا بر ما باران رحمت نازل کرد و بواسطه شما آسمان را بپاداشت تا بر زمین جز به امرش فرو نیاید

و بواسطه شما غم و اندوه و رنجها از دلها برطرف می گردد و اسرار نازل بر پیغمبران و نزول فرشتگان نزد شما بر جد بزرگوار شما

(بر برادرت) روح الأمین نازل گردید خدا به شما مقامی عطا کرد که به احدی از اهل عالم عطا نکرد و هر شخص با شرافتی پیش شرف مقام شما سر فرود آورد و هر سرکش متکبری به اطاعت شما سر نهاد

و هر جبار گردن فرازی در مقابل فضل و

کمـال شـما خاضع و همه چیز پیش شـما فروتن گشت و زمین به نور شـما روشن گردیـد و رسـتگاران عالم به ولایت و محبت شما رستگار شدند

پیروی شما سلوک راه بهشت و رضوان و انکار ولایت شما خشم و غضب خدای رحمان است

پدر و مادر و جان و اهل و مالم همه فدای شـما باد در حلقه ذاکران عالم از سـموات و ارض همه جا ذکر خیر شماست نامهای شما در میان نامها

و جسد پاک شـما در میان اجساد و روح بزرگ شما در میان ارواح و نفوس قدسی شما در میان نفوس و آثار وجودی شما در میان آثار و قبور مطهر شما در میان قبرها

پس چقدر نامهای شما شیرین و نفوس شما با کرامت شأن و مقامتان بزرگ و قدر و منزلت شما با جلال و عهد شما با وفاترین عهد و وعد و پیمان شما راست و با حقیقت

سخن شـما نوربخش دلها و امر و فرمان شما هدایت و ارشاد خلق کار شما نیکو و عادت شما نیکی و احسان فطرت شما کرم و بخشش

و شأن ذاتی شما حق و صدق و مرافقت و شفقت قول و دستور شما حکم حتمی لازم الإجراء رای و اندیشه شما علم و دانش و بردباری و مآل اندیشی است

اگر ذکر از خیر و نیکویی شود اول مقـام نیکی را داراییـد و اصـل و فرع و معـدن و محـل و مبـدء و منتهـای هر خیر و نیکویی شمایید پدر و مادر و جانم نثار شما باد

چگونه مدح و ثنای شما

را توان وصف کرد و شئونات رفیع و جمیلتان را توان به شمار آورد

در صورتی که بواسطه شما خدا ما را از ذلت نجات داد و غم و اندوههای شدید ما را برطرف ساخت و از وادی مهالک عالم و آتش دوزخ رهانید

پدر و مادر و جانم فدای شما بواسطه ولایت و پیشوایی شما خدا معالم و حقایق دین را به ما آموخت و هر آنچه از امور دنیای ما فاسد و پریشان بود اصلاح فرمود

و بواسطه ولایت و پیشوایی شما کلمه به حد کمال رسید و نعمت بزرگ دین بخلق عطا گردید و پراکندگی امت بالفت و اتحاد مبدل گشت و بولایت و دوستی شما طاعت فریضه خلق پذیرفته میشود

و خدا دوستی شما را بر خلق واجب کرد و به شما درجات رفیع و مقام محمود

و منزلت عالی معلوم نزد خدای عز و جل و جاه و عزت بزرگ و شأن عظیم و مقام شفاعت مقبول اعطا گردید

پروردگارا ما به آنچه نازل فرمودی ایمان آوردیم و رسول تو را پیروی کردیم پس تو ما را از گواهان ثبت فرما

پروردگارا دلهای ما را که به حق هدایت فرمودی دیگر به باطل مایل نگردان و به ما از لطف ازلی خود رحمتی کامل عطا فرما که همانا تویی عطا بخش بسیار بی عوض و منت

منزهی پروردگارا محققا وعده پروردگار ما انجام خواهد یافت

ای ولی خدا همانا بین من و خدای عز و جل گناهانی هست که جز رضا و شفاعت شما آن گناهان را محو نخواهد ساخت

پس قسم

به حق آنکس که بر سر خود شما را امین گردانید و سرپرست امور بندگان خود قرار داد و اطاعت شما را به طاعت خود مقرون ساخت

که شما از خدا بر من بخشش و آمرزش طلبید و شفیع من باشید که من مطیع فرمان شمایم و هر کس شما را اطاعت کند خدا را اطاعت کرده

و کسی که شما را نافرمانی کند معصیت خدا را کرده و کسی که شما را دوست دارد خدا را دوست داشته و کسی که با شما خشم و دشمنی دارد با خدا دشمنی داشته

پروردگارا من اگر شفیعانی به تو نزدیکتر از محمد (ص) و آل محمد (ع) که همه اخیار و پیشوایان نیکوکار هستند می یافتم آنها را به درگاه تو شفیع قرار می دادم

پس تو را قسم به حق آنها که آن را تو بر خود لازم گردانیدی از تو درخواست می کنم که مرا داخل در جمله عارفان به مقام آنها و به حق آنها کرده

و در زمره رحمت شدگان به شفاعتشان قرار دهی که تویی ای خدا مهربانترین مهربانان عالم

و درود خدا بر محمد (ص) و آل طاهرینش و سلام و تحیت بسیار باد و ما را خدا کفایت است و نیکو وکیل و نگهبانی است.

زیارت چهارم امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت چهارم از معاویه بن عمار منقول است که به خدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چون به زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروم چه چیز بگویم فرمود که بگو

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ رَحِمَكَ اللَّهُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

لَعَنَ

اللَّهُ مَنْ قَتَلَکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ شَرِکَ فِی دَمِکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِکَ فَرَضِیَ بِهِ

أَنَا إِلَی اللَّهِ مِنْ ذَلِکَ بَرِی ء

ترجمه

سلام بر تو ای ابا عبد الله درود خدای بر تو باد ای ابا عبد الله خدا تو را رحمت کند ای ابا عبد الله

خدا لعنت کند آنکه تو را کشت و لعنت کند خدا آنکه را شرکت کرد در خون تو و خدا لعنت کند آنکس را که این (خبر) به او رسید پس راضی بود به آن

من بسوی خدا از اینان بیزارم.

زیارت حضرت زهرا در روز ۳ ماه جمادی الاخره

متن

ظ(روز سوم سنه یازدهم وفات حضرت فاطمه صلوات الله علیها واقع شده پس باید در این روز شیعیان به مراسم تعزیت آن حضرت قیام نمایند و زیارت آن مظلومه و نفرین بر ظالمان و غاصبان حق او کنند

و سید بن طاوس در اقبال ذکر فرموده این زیارت را برای آن حضرت بعد از ذکر وفات آن حضرت در این روز

السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا سَيِّدَهَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا وَالِدَهَ الْحُجَجِ عَلَى النَّاسِ أَجْمَعِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمَظْلُومَهُ الْمَمْنُوعَهُ حَقَّهَا

پس بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمَتِكَ وَ ابْنَهِ نَبِيِّكَ وَ زَوْجِهِ وَصِيِّ نَبِيِّكَ صَلَاهً تُزْلِفُهَا فَوْقَ زُلْفَى عِبَادِكَ الْمُكَرَّمِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ أَهْلِ الْأَرَضِينَ

به تحقیق که روایت شده است که هر که به این زیارت آن حضرت را زیارت کند و از خدا طلب آمرزش کند حق تعالی گناهانش را بیامرزد و او را داخل بهشت گرداند

ترجمه

درود بر تو باد ای بانوی زنان جهان درود و سلام بر تو باد ای مادر امامان همه مردم

درود باد بر تو ای ستمدیده ای که حقت را به زور گرفتند

بار خدایا رحمت فرست بر کنیزت و دختر پیغمبرت و همسر وصی پیغمبرت رحمتی که او را برتر از نزدیکی بندگان گرامیت از اهل آسمانها و اهل زمینها نزدیک گرداند.

زیارت حضرت زهرا در مدینه

متن

ظ(و نماز گزار در خانه فاطمه صلوات الله علیها و برو در مقام جبرئیل علیه السلام و آن در زیر ناودان است پس بدرستیکه محل ایستادن جبرئیل علیه السلام در وقت اذن دخول خواستن از پیغمبر صلی الله علیه و آله آنجا بوده

و بگو

أَسْأَلُکَ أَیْ جَوَادُ أَیْ کَرِیمُ أَیْ قَرِیبُ أَیْ بَعِیدُ أَنْ تَرُدَّ عَلَیَّ نِعْمَتَکَ

پس زیارت کن حضرت فاطمه علیها السلام را از نزد روضه مطهره و اختلاف شده در موضع قبر آن مظلومه طایفه ای گفته اند که مدفون است در روضه ای که ما بین قبر و منبر باشد و بعضی دیگر گفته اند که در خانه خودش است و فرقه سوم گفته اند که در بقیع مدفون است و آنچه بیشتر اصحاب ما بر آن می باشند آن است که زیارت شود آن مظلومه از نزد روضه و کسی که آن معظمه را زیارت کند در این سه موضع افضل است و چون ایستادی در این مواضع از برای زیارت آن ممتحنه بگو

یَا مُمْتَحَنَهُ امْتَحَنَکِ اللَّهُ الَّذِی خَلَقَکِ قَبْلَ أَنْ یَخْلُقَکِ فَوَجَدَکِ لِمَا امْتَحَنَکِ صَابِرَهً

وَ زَعَمْنَا أَنَّا لَکِ أَوْلِیَاءُ وَ مُصَدِّقُونَ وَ صَابِرُونَ لِکُلِّ مَا أَتَانَا بِهِ أَبُوکِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ أَتَی (أَتَانَا) بِهِ وَصِیُّهُ

فَإِنَّا نَسْأَلُکِ إِنْ کُنَّا

صَدَّقْنَاكِ إِلاَّ أَلْحَقْتِنَا بِتَصْدِيقِنَا لَهُمَا لِنُبَشِّرَ أَنْفُسَنَا بِأَنَّا قَدْ طَهُرْنَا بِوِلاَيَتِكِ

و مستحب است نيز آنكه بگويد

اَلسَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ نَبِيِّ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَلِيلِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ صَفِيِّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ أَمِينِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ أَفْضَلِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ مَلاَئِكَتِهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا زَوْجَةَ وَلِيِّ اللَّهِ وَ خَيْرِ الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ الشَّهِيدَةُ السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْفَاضِلَةُ الزَّكِيَّةُ السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْحَوْرَاءُ الْإِنْسِيَّةُ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمُحَدَّثَةُ الْعَلِيمَةُ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَغْصُوبَةُ السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمَقْهُورَةُ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكِ وَ عَلَى رُوحِكِ وَ بَدَنِكِ

أَشْهَدُ أَنَّكِ مَضَيْتِ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكِ وَ أَنَّ مَنْ سَرَّكِ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ مَنْ جَفَاكِ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ مَنْ آذَاكِ فَقَدْ آذَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ مَنْ وَصَلَكِ فَقَدْ وَصَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ مَنْ قَطَعَكِ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

لِأَنَّكِ بَضْعَةٌ مِنْهُ وَ رُوحُهُ الَّذِي بَيْنَ جَنْبَيْهِ كَمَا قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

أَشْهِدُ اللَّهَ وَ رُسُلَهُ وَ مَلاَئِكَتَهُ أَنِّی رَاضٍ عَمَّنْ رَضِیتِ عَنْهُ سَاخِطٌ عَلَی مَنْ سَخِطْتِ عَلَیْهِ

مُتَبَرِّئٌ مِمَّنْ تَبَرَّأْتِ مِنْهُ مُوَالٍ لِمَنْ وَالَیْتِ

مُعَادٍ لِمَنْ عَادَيْتِ

مُبْغِضٌ لِمَنْ أَبْغَضْتِ مُحِبٌّ لِمَنْ أَحْبَبْتِ وَ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيداً وَ حَسِيباً وَ جَازِياً وَ مُثِيباً

پس صلوات می فرستی بر حضرت رسول و ائمه أطهار علیهم السلام مؤلف گوید که ما در روز سوم جمادی الآخره زیارتی دیگر برای حضرت فاطمه صلوات الله علیها نقل کردیم و علماء نیز زیارت مبسوطی را برای آن مظلومه نقل کرده اند و آن مثل همین زیارت است که از شیخ نقل کردیم اول آن السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ است تا أُشْهِدُ اللَّهَ وَ رُسُلَهُ وَ مَلَائِكَتَهُ که از اینجا به بعد به این نحو است

أُشْهِدُ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ أَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ وَالاَكِ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكِ وَ حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكِ

أَنَا يَا مَوْلَاتِي بِكِ وَ بِأَبِيكِ وَ بَعْلِكِ وَ الْأَئِمَّهِ مِنْ وُلْدِكِ مُوقِنٌ وَ بِوِلَايَتِهِمْ مُؤْمِنٌ وَ لِطَاعَتِهِمْ مُلْتَزِمٌ

أَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ دِينُهُمْ وَ الْحُكْمَ حُكْمُهُمْ وَ هُمْ قَدْ بَلَّغُوا عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَ

وَ دَعَوْا إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحِكْمَهِ وَ الْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ لَا تَأْخُذُهُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَهُ لَائِمٍ

وَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكِ وَ عَلَى أَبِيكِ وَ بَعْلِكِ وَ ذُرِّيَّتِكِ الْأَئِمَّهِ الطَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ

وَ صَلِّ عَلَى الْبَتُولِ الطَّاهِرَهِ الصِّدِّيقَهِ الْمَعْصُومَهِ التَّقِيَّهِ النَّقِيَّهِ

الرَّضِيَّهِ الْمَرْضِيَّهِ الزَّكِيَّهِ الرَّشِيدَهِ الْمَظْلُومَهِ الْمَقْهُورَهِ الْمَغْصُوبَهِ (الْمَغْصُوبِ) حَقُّهَا

الْمَمْنُوعَهِ (الْمَمْنُوعِ) إِرْثُهَا الْمَكْسُورَهِ (الْمَكْسُورِ) ضِلْعُهَا الْمَظْلُومِ بَعْلُهَا الْمَقْتُولِ وَلَدُهَا

فَاطِمَهَ بِنْتِ رَسُولِكَ وَ بَضْعَهِ لَحْمِهِ وَ صَمِيمِ قَلْبِهِ وَ فِلْذَهِ كَبِدِهِ

وَ النُّخْبَهِ (وَ التَّحِيَّهِ) مِنْكَ لَهُ وَ التُّحْفَهِ خَصَصْتَ بِهَا وَصِيَّهُ وَ حَبِيبَهِ (وَ حَبِيبَهُ) الْمُصْطَفَى وَ قَرِينَهِ (وَ قَرِينَهُ) الْمُرْتَضَى

وَ سَيِّدَهِ النِّسَاءِ وَ مُبَشِّرَهِ الْأَوْلِيَاءِ حَلِيفَهِ الْوَرَعِ وَ الزُّهْدِ

وَ تُفَّاحَهِ الْفِرْدَوْسِ وَ الْخُلْدِ الَّتِي شَرَّفْتَ مَوْلِدَهَا بِنِسَاءِ الْجَنَّهِ

وَ سَلَلْتَ مِنْهَا أَنْوَارَ الْأَئِمَّهِ وَ أَرْخَيْتَ

دُونَهَا حِجَابَ النُّبُوَّهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهَا صَلاَهً تَزِيدُ فِی مَحَلِّهَا عِنْدَکَ وَ شَرَفِهَا لَدَیْکَ وَ مَنْزِلَتِهَا مِنْ رِضَاکَ وَ بَلِّغْهَا مِنَّا تَحِیَّهً وَ سَلاَماً

وَ آتِنَا مِنْ لَدُنْکَ فِی حُبِّهَا فَضْلاً وَ إِحْسَاناً وَ رَحْمَهً وَ غُفْرَاناً إِنَّکَ ذُو الْعَفْوِ الْکَرِیمِ

مؤلف گوید که شیخ در تهذیب فرموده که آنچه روایت شده در فضل زیارت آن معظمه بیشتر است از آنکه احصا شود و علامه مجلسی از مصباح الانوار نقل کرده که از حضرت فاطمه صلوات الله علیها روایت شده که فرمود پدرم با من فرمود که هر که بر تو صلوات بفرستد بیامرزد حق تعالی او را و ملحق سازد او را به من در هر جا که باشم از بهشت

ترجمه

از تو سؤال می کنم ای جواد ای با کرم و بخشش ای نزدیک ای دور که برگردانی بر من نعمتت را

ای آنکه خدایی که تو را خلق کرد پیش از خلقت بیازمود و در آن آزمایش بر هر گونه بلاـ و مصیبت تو را شکیبا و بردبار گردانید

و ما چنین پنداریم که دوستان شما هستیم و مقام بزرگی شما را تصدیق می کنیم و بر هر دستور و تعلیمات الهی که پدر شما و وصیتش که درود حق بر او و آلش باد برای ما آورد صبور و مطیع خواهیم بود

پس ما درخواست می کنیم هرگاه که مصدق و مؤمن به شما هستیم که ما را بواسطه این تصدیق به رسول و وصیش خدا به شما ملحق فرماید تا به ما مژده رسد که بواسطه دوستی شما ما را از گناهان پاک سازد

سلام بر تو ای دختر رسول خدا

سلام بر تو ای دختر پیغمبر خدا

سلام بر تو ای دختر حبیب خدا سلام بر تو ای دختر دوست خاص خدا

سلام بر تو ای دختر بنده خالص خدا سلام بر تو ای دختر امین خدا سلام بر تو ای دختر بهترین خلق خدا

سلام بر تو ای دختر بهترین پیغمبران و رسولان و فرشتگان خدا

سلام بر تو ای دختر بهترین خلق سلام بر تو ای سیده زنان عالم از اولین و آخرین

سلام بر تو ای زوجه ولی خدا (امیر المؤمنین) و بهترین تمام خلق بعد از رسول خدا

سلام بر تو ای مادر حسن و حسین دو سید جوانان اهل بهشت

سلام بر تو ای صدیقه طاهره که به راه دین شهید گردیدی سلام بر تو ای آنکه خدا از تو خوشنود و تو از خدا خوشنودی

سلام بر تو ای صاحب فضیلت و پاکیزه صفات سلام بر تو ای انسیه حوراء

سلام بر تو ای ذات متقی پاک گوهر سلام بر تو ای آنکه به الهام خدا دانا بودی

سلام بر تو ای مظلوم (و دارای عصمت) که حق تو را غصب کردند سلام بر تو ای ستم کشیده و مقهور دشمنان دین

سلام بر تو ای فاطمه دختر رسول خدا و رحمت و برکات حق بر تو باد درود خدا بر تو و بر جسم و جان تو باد

گواهی می دهم که چون تو از جهان رفتی با مقام یقین و دلیل روشن از جانب پروردگار بودی و هر که تو را مسرور و شاد ساخته رسول خدا

که درود خدا بر او و آلش باد را شاد ساخته

و هر که در حق تو جفا و ظلم کرد به رسول خدا که درود خدا بر او و آلش باد ظلم و جفا کرده

و هر که تو را آزرده کرد رسول خدا که درود خدا بر او و آلش باد را آزرده است

و هر که به تو پیوست به رسول خدا که درود خدا بر او و آلش باد پیوسته

و هر که از تو بریده از رسول خدا که درود خدا بر او و آلش باد بریده است

زیرا تو پاره تن پیغمبر و روح مقدس آن بزرگواری

خدا را گواه می گیرم و رسول او و فرشتگان را که من از آنکس راضیم که شما از او راضی هستید و خشمگینم از هر که شما از او خشمگین هستید

بیزارم از آنکه شما از او بیزارید دوستم با آنکه شما با او دوستید و دشمنم با هر که شما با او دشمنید

ناراضیم از هر که شما از او ناراضی هستید و محبوب من است هر که محبوب شماست و بر صدق گواهی من خدا کافی است که گواه و محاسب و جزا دهنده و ثواب بخشنده است.

خدا را گواه می گیرم و پیغمبران و فرشتگان را خدا را گواه می گیرم و فرشتگان را که من دوستم با دوستان شما و دشمنم با دشمنان شما و با هر که محاربه کند با شما محاربم

من ای مولای من به مقام عصمت و عظمت تو و پدر بزرگوارت و شوهر

و فرزندانت که پیشوایان دین منند یقین دارم و به ولایت و امامت شما ایمان دارم و ملتزم اطاعت شما هستم

گواهی می دهم که دین همان است که آنها راست و حکم خدا همان حکم است که آنها کنند و آنها حکم خدا را البته به خلق رسانیدند

و امت را به راه خدا به طریق حکمت و برهان و پند و اندرز نیکو دعوت کردند و از ملامت لائمان نیندیشیدند

و درود بر تو و بر پدر بزرگوار و شوهر و ذریه و فرزندانت که امامان پاک گوهرند ای پروردگار درود فرست بر محمد (ص) و اهل بیتش

و درود فرست بر بتول طاهره و صدیقه معصومه باتقوای پاکیزه روح

که از خدا راضی است و خدا از او راضی است پاک گوهر با رشد و هدایت و مظلوم و مقهور امت که حقش را غصب

و ارثش را منع کردند و استخوان پهلویش را شکستند و به شوهرش ستم نمودند و فرزندش را شهید کردند

ای خدا فاطمه دخت رسول توست و پاره تن و باطن قلب و جگر گوشه پیغمبر توست

تحیت و درود از توبر او باد و او تحفه گرانبهای توست که خاصه به وصی رسولت اعطا فرمودی و حبیب حضرت مصطفی و قرین حضرت مرتضی

و بزرگ زنان عالم و بشارت دهنده اولیاء و ملازم ورع و زهد

و سیب باغ فردوس و بهشت خلد تو مولدش را به شرف زنان بهشتی شرافت دادی

و انوار ائمه طاهرین را از نسل پاک او مقرر داشتی و در برابرش

پرده نبوت را بیاویختی

پروردگارا درود فرست بر او درودی که مقامش نزد تو بیفزاید و نزد تو شرافت یابد و از مقام رضا و خشنودیت منزلت گیرد از ما تحیت و سلام به روح پاک آن بزرگوار برسان

و بواسطه دوستی و محبت او ما را فضل و احسان و رحمت و مغفرت کرامت فرما که تو ای خدا دارای مقام عفو با لطف و کرامتی.

زیارت حضرت عباس

متن

ظ(در زیارت حضرت عباس بن علی بن ابی طالب علیهم السلام است شیخ اجل جعفر بن قولویه قمی به سند معتبر از ابو حمزه ثمالی روایت کرده که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که چون اراده نمایی که زیارت کنی قبر عباس بن علی علیهما السلام را و آن بر کنار فرات محاذی حایر است می ایستی بر در روضه و می گویی

سَلاَمُ اللَّهِ وَ سَلاَمُ مَلاَئِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَ جَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَ الصِّدِّيقِينَ

(وَ) الزَّاكِيَاتُ الطَّيِّبَاتُ فِيمَا تَغْتَدِي وَ تَرُوحُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَ التَّصْدِيقِ وَ الْوَفَاءِ وَ النَّصِيحَهِ لِخَلَفِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ الْمُرْسَلِ

وَ السِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَ الدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَ الْوَصِيِّ الْمُبَلِّغِ وَ الْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ

فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ عَنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ

بِمَا صَبَرْتَ وَ احْتَسَبْتَ وَ أَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَ اسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ حَالَ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ مَاءِ الْفُرَاتِ

أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ

جِئْتُكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَافِداً إِلَيْكُمْ وَ قَلْبِي مُسَلِّمٌ لَكُمْ وَ

تَابِعٌ

وَ أَنَا لَكُمْ تَابِعٌ وَ نُصْرَتِی لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَ هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لاَ مَعَ عَدُوِّكُمْ إِنِّی بِكُمْ وَ بِإِيَابِكُمْ (وَ بِآبَائِكُمْ) مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

وَ بِمَنْ خَالَفَكُمْ وَ قَتَلَكُمْ مِنَ الْكَافِرِينَ قَتَلَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ بِالْأَيْدِی وَ الْأَلْسُنِ

پس داخل روضه شو و خود را به ضريح بچسبان و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ

الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ سَلَّمَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ مَغْفِرَتُهُ وَ رِضْوَانُهُ وَ عَلَى رُوحِكَ وَ بَدَنِكَ

أَشْهَدُ وَ أُشْهِدُ اللَّهَ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى مَا مَضَى بِهِ الْبَدْرِيُّونَ وَ الْمُجَاهِدُونَ فِی سَبِيلِ اللَّهِ

الْمُنَاصِحُونَ لَهُ فِی جِهَادِ أَعْدَائِهِ الْمُبَالِغُونَ فِی نُصْرَهِ أَوْلِيَائِهِ الذَّابُّونَ عَنْ أَحِبَّائِهِ

فَجَزَاكَ اللَّهُ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَ أَكْثَرَ الْجَزَاءِ وَ أَوْفَرَ الْجَزَاءِ

وَ أَوْفَى جَزَاءِ أَحَدٍ مِمَّنْ وَفَى بِبَيْعَتِهِ وَ اسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَ أَطَاعَ وُلاَهَ أَمْرِهِ

أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَالَغْتَ فِی النَّصِيحَهِ وَ أَعْطَيْتَ غَايَهَ الْمَجْهُودِ

فَبَعَثَكَ اللَّهُ فِی الشُّهَدَاءِ وَ جَعَلَ رُوحَكَ مَعَ أَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ

وَ أَعْطَاكَ مِنْ جِنَانِهِ أَفْسَحَهَا مَنْزِلاً وَ أَفْضَلَهَا غُرَفاً وَ رَفَعَ ذِكْرَكَ فِی عِلِّيِّينَ (فِی الْعَالَمِينَ)

وَ حَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَ الصِّدِّيقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقاً

أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَ لَمْ تَنْكُلْ وَ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى بَصِيرَهٍ مِنْ أَمْرِكَ مُقْتَدِياً بِالصَّالِحِينَ وَ مُتَّبِعاً لِلنَّبِيِّينَ

فَجَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ رَسُولِهِ وَ أَوْلِيَائِهِ فِی مَنَازِلِ الْمُخْبِتِينَ فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

مؤلف گويد كه خوب است اين زيارت را پشت سر قبر رو به قبله بخوانی چنانكه شيخ در تهذيب فرموده ثم ادخل فانكب على القبر و قل و أنت مستقبل القبله السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ و نيز بدان كه زيارت جناب عباس

موافق روایت مذکور همین بود که ذکر شد لکن سید بن طاوس و شیخ مفید و دیگران بعد از این فرموده اند که پس برو بسمت بالا سر و دو رکعت نماز کن و بعد از آن آنچه خواهی نماز کن و بخوان خدا را بسیار و بگو در عقب نماز

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ لاَ تَدَعْ لِی فِی هَذَا الْمَكَانِ الْمُكَرَّمِ وَ الْمَشْهَدِ الْمُعَظَّمِ ذَنْباً إِلاَّ غَفَرْتَهُ

وَ لاَ هَمّاً إِلاَّ فَرَّجْتَهُ وَ لاَ مَرَضاً إِلاَّ شَفَيْتَهُ وَ لاَ عَيْباً إِلاَّ سَتَرْتَهُ وَ لاَ رِزْقاً إِلاَّ بَسَطْتَهُ

وَ لاَ خَوْفاً إِلاَّ آمَنْتَهُ وَ لاَ شَمْلاً إِلاَّ جَمَعْتَهُ وَ لاَ غَائِباً إِلاَّ حَفِظْتَهُ وَ أَدْنَيْتَهُ

وَ لاَ حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ لَکَ فِیهَا رِضًى وَ لِی فِیهَا صَلاَحٌ إِلاَّ قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

پس برگرد بسوی ضریح و نزد پاها بایست و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسَ ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ إِسْلاَماً وَ أَقْدَمِهِمْ إِيمَاناً وَ أَقْوَمِهِمْ بِدِينِ اللَّهِ وَ أَحْوَطِهِمْ عَلَى الْإِسْلاَمِ

أَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَخِيکَ فَنِعْمَ الْأَخُ الْمُوَاسِی فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْکَ

وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْکَ الْمَحَارِمَ وَ انْتَهَکَتْ حُرْمَهَ الْإِسْلاَمِ

فَنِعْمَ الصَّابِرُ الْمُجَاهِدُ الْمُحَامِی النَّاصِرُ وَ الْأَخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِيهِ

الْمُجِيبُ إِلَى طَاعَهِ رَبِّهِ الرَّاغِبُ فِيمَا زَهِدَ فِيهِ غَيْرُهُ مِنَ الثَّوَابِ الْجَزِيلِ وَ الثَّنَاءِ الْجَمِيلِ

وَ أَلْحَقَکَ (فَأَلْحَقَکَ) اللَّهُ بِدَرَجَهِ آبَائِکَ فِی جَنَّاتِ النَّعِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّی تَعَرَّضْتُ لِزِيَارَهِ أَوْلِيَائِکَ رَغْبَةً فِی ثَوَابِکَ وَ رَجَاءً لِمَغْفِرَتِکَ وَ جَزِيلِ إِحْسَانِکَ

فَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ أَنْ تَجْعَلَ رِزْقِی بِهِمْ دَارّاً وَ عَيْشِی بِهِمْ قَارّاً

وَ زِيَارَتِی بِهِمْ

مَقْبُولَهً وَ حَيَاتِى بِهِمْ طَيِّبَهً وَ أَدْرِجْنِى إِدْرَاجَ الْمُكْرَمِينَ

وَ اجْعَلْنِى مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مِنْ زِيَارَهِ مَشَاهِدِ أَحِبَّائِكَ مُفْلِحاً مُنْجِحاً

قَدِ اسْتَوْجَبَ غُفْرَانَ الذُّنُوبِ وَ سَتْرَ الْعُيُوبِ وَ كَشْفَ الْكُرُوبِ إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَهِ

و چون خواهی وداع کنی آن حضرت را پس برو به نزد قبر شریف و بگو این را که در روایت ابو حمزه ثمالی است و علما نیز ذکر کرده اند

أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهَ وَ أَسْتَرْعِيكَ وَ أَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلاَمَ

آمَنَّا بِاللَّهِ وَ بِرَسُولِهِ وَ بِكِتَابِهِ وَ بِمَا جَاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ اللَّهُمَّ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

اللَّهُمَّ لاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِى قَبْرَ ابْنِ أَخِى رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ ارْزُقْنِى زِيَارَتَهُ أَبَداً مَا أَبْقَيْتَنِى وَ احْشُرْنِى مَعَهُ وَ مَعَ آبَائِهِ فِى الْجِنَانِ

وَ عَرِّفْ بَيْنِى وَ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ رَسُولِكَ وَ أَوْلِيَائِكَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ تَوَفَّنِى عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَ التَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ

وَ الْوِلاَيَهِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِى طَالِبٍ وَ الْأَئِمَّهِ مِنْ وُلْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ

وَ الْبَرَاءَهِ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَإِنِّى قَدْ رَضِيتُ يَا رَبِّى بِذَلِكَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

پس دعا کن از برای خود و از برای پدر و مادر و مؤمنین و مسلمین و اختیار کن از دعاها هر دعایی که می خواهی مؤلف گوید که روایت شده در خبری از حضرت سید سجاد علیه السلام آنچه حاصلش آن است که فرمودند خدا رحمت کند عباس را که ایثار کرد بر خود برادر خود را و جان خود را فدای آن حضرت نمود تا آنکه در یاری او دو دستش را قطع کردند و حق تعالی در عوض دو دست او دو بال به او عنایت فرمود که با آن دو

بال با فرشتگان در بهشت مانند جعفر بن ابی طالب پرواز می کند و از برای عباس علیه السلام در نزد خداوند منزلتی است در روز قیامت که مغبوط جمیع شهدا است و جمیع شهدا را آرزوی مقام او است و نقل شده که حضرت عباس علیه السلام در وقت شهادت سی و چهار ساله بود و آنکه ام البنین مادر عباس علیه السلام در ماتم او و برادران اعیانی او بیرون مدینه در بقیع می شد و در ماتم ایشان چنان ندبه و گریه می کرد که هر که از آنجا می گذشت گریان می گشت گریستن دوستان عجبی نیست مروان بن الحکم که بزرگتر دشمنی بود خاندان نبوت را چون بر ام البنین عبور می کرد از اثر گریه او گریه می کرد و این اشعار از ام البنین در مرثیه حضرت ابو الفضل علیه السلام و دیگر پسرانش نقل شده یَا مَنْ رَأَی الْعَبَّاسَ کَرَّ عَلَی جَمَاهِیرِ النَّقَدِوَ وَرَاهُ مِنْ أَبْنَاءِ حَیْدَرَ کُلُّ لَیْثٍ ذِی لَبَدٍأُنْبِئْتُ أَنَّ ابْنِی أُصِیبَ بِرَأْسِهِ مَقْطُوعَ یَدِوَیْلِی عَلَی شِبْلِی أَمَالَ بِرَأْسِهِ ضَرْبُ الْعَمَدِلَوْ کَانَ سَیْفُکَ فِی یَدِیْکَ لَمَا دَنَا مِنْهُ أَحَدٌ وَ لَهَا أَیْضاً لَا تَدْعُونِّی وَیْکِ أُمَّ الْبَنِینَ تُذَکِّرِینِی بِلِیُوثِ الْعَرِینِ کَانَتْ بَنُونَ لِی أُدْعَی بِهِمْ وَ الْیَوْمَ أَصْبَحْتُ وَ لَا مِنْ بَنِینَ أَرْبَعَةٌ مِثْلُ نُسُورِ الرُّبَی قَدْ وَاصَلُوا الْمَوْتَ بِقَطْعِ الْوَتِینِ تَنَازَعَ الْخِرْصَانُ أَشْلَاءَهُمْ فَکُلُّهُمْ أَمْسَی صَرِیعاً طَعِینَ یَا لَیْتَ شِعْرِی أَ کَمَا أَخْبَرُواأَنَّ عَبَّاساً قَطِیعُ الْیَمِین

ترجمه

سلام خدا و سلام فرشتگان مقرب خدا و رسولان خدا و بندگان شایسته خدا و سلام تمام شهیدان راه خدا و صادقان با ایمان کامل

و نفوس پاکیزه پاک و نکو سیرت در آنچه صبح و شام است سلام

همه آنان بر تو باد ای فرزند امیر المؤمنین

گواهی می دهم برای تو که حضرتت مقام تسلیم و تصدیق و وفاداری و خیرخواهی در حد کمال داشتی نسبت به حضرت حسین فرزند پیغمبر صلی الله علیه و آله

و سبط برگزیده رسول و رهبر دانای خلق و وصی پیغمبر و رساننده حکم خدا به خلق آن امام مظلوم جور و جفا کشیده

پس خدا تو را از جانب رسولش و از جانب امیر المؤمنین و از حضرت حسن و حسین صلوات الله علیهم بهترین پاداش عطا کند

و بواسطه آن صبر و تحمل مصایبی که در یاری برادرت کردی پس دار سعادت عقبی تو را نیکوست

خدا لعنت کند کسانی را که حق تو را ندانستند و از جهل هتك احترامت کردند و خدا لعنت کند کسی را که بین تو و آب فرات حایل گردید

گواهی می دهم که تو مظلوم کشته شدی و خدا آنچه را که وعده داده محققا به تو عطا کند

ای فرزند امیر المؤمنین من به زیارت شما آمده ام در حالیکه بر شما واردم و قلبم تسلیم امر شما و تابع فرمان شما

و من پیرو شما و برای یاری شما مهیا هستم تا هنگامی که فرمان و حکم خدا فرا رسد که او بهترین حکم کنندگان است

پس من با شما هستم و با تمام قوای خود با شما هستم نه با دشمنان شما من به شما ایمان دارم و به بازگشت شما نیز ایمان دارم

و به دین و آیین دشمنان و مخالفان شما و قاتلان شما از

کافران و منکرانم خدا بکشد امتی را که به دست و زبان شما را کشتند.

سلام بر تو ای بنده شایسته حق

و مطیع امر خدا و رسول خداو مطیع امیر المؤمنین و حضرت حسن و حسین صلوات الله و سلامه علیهم

سلام بر تو و رحمت و برکات خدا و مغفرت و رضا و خوشنودی خدا بر روح و جسم شما باد

گواهی می دهم و خدا را گواه می گیرم که تو از جهان درگذشتی با همان مقام رفیع شهادت که شهدای بدر یافتند و دیگر جهاد کنندگان در راه خدا

که همه خیرخواهان دین خدا بر علیه دشمنان خدا جهاد کامل و با دوستان خدا و دفاع از محبان خدا منتهای نصرت و یاری را کردند

پس خدا به شما بهتر و بیشتر و کاملترین پاداشی عطا کند

که به احدی از کسانی که به عهدش وفا کردند و دعوتش را اجابت کردند و از ولی امر حق و خلفای الهی اطاعت کردند عطا فرماید

گواهی می دهم که تو نهایت کوشش را در نصیحت و کمال جهد و اهتمام را در راه دین خدا ادا کردی

تا آنکه خدایت در مقام رفیع شهیدان مبعوث کرد و روح پاکت را با ارواح پاک سعادتمندان عالم محشور

و از بهشت بهترین منازل و نیکوترین غرفه بهشتی عطا کند و نام شریفت را در عالم بلند گرداند

و با پیغمبران و صادقان در ایمان و شهیدان و صالحان که اینها بهترین رفیقانند محشور فرماید

گواهی می دهم که تو هیچ سستی و کوتاهی نکردی و در

کار خود با بصیرت و حجت از جهان درگذشتی و همیشه در اعمالت اقتداء به صالحان و پیروی از رسولان خدا کردی

پس خدا بین ما و تو بزرگوار و بین رسول خدا و اولیاء و دوستان خدا در منزلهای بهشتی اهل خضوع و تقوی جمع گرداند که خدا مهربانترین مهربانان عالم است.

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد

و بر من دیگر در این مکان گرامی و مشهد معظم گناهی باقی مگذار تمام گناهانم را ببخش و بیامرز

و هم و غمم را بر طرف ساز تمام مرض و دردهایم را شفا عنایت فرما و هر عیب و عار مرا پرده پوشی کن و رزقم را وسیع ساز

و از هر خوف و هراسم ایمنی کامل بخش پریشانیهایم همه را اصلاح فرما و غایب مرا محفوظ بدار و لقایش نزدیک

و تمام حاجتهای دنیا و آخرتم را که رضای تو و صلاح من در آن است همه را روا گردان ای مهربانترین مهربانان عالم.

سلام بر تو ای ابا الفضل العباس فرزند امیر المؤمنین سلام بر تو ای فرزند سید جانشینان پیغمبر

سلام بر تو ای فرزند اول کسی که اسلام اختیار کرد و در رتبه ایمان بر همه امت تقدم و برتری داشت و در دین خدا از همه کس پایدارتر و در حفظ اسلام از همه مراقبتش بیشتر بود

گواهی میدهم که تو در راه خدا و رسول و برادرت خیرخواه بودی و نیکو برادری بودی که با حضرت حسین مساوات و مواسات نمودی

باری خدا لعنت کند امتی را

که هتک حرمت شما و ریختن خون شما و حرمت اسلام را حلال شمردند

پس شما (در راه وفای با برادرت حسین «ع») نیکو صبر و تحمل و جهاد و حمایت و نصرت و دفاع کامل از حریم برادر

و امر پروردگارش را اطاعت کردی و در راه فداکاری آن حضرت و ثواب بزرگ نصرت و یاری او که دیگران رو گردانیدند تو مشتاقانه شتافتی و ثواب عظیم و نام نیکو در دو عالم یافتی

و خدایت در بهشت نعیم با پدران بزرگوارت ملحق گرداند

پروردگارا من خود را مهیا بر زیارت اولیاء و دوستان تو نموده ام به اشتیاق ثواب و به امید مغفرت و لطف و احسان بزرگ تو

پس از تو درخواستم این است که درود فرستی بر محمد و آلش و بواسطه آنها همیشه روزی مرا وسیع و زندگانیم را پایدار و خوش بگردانی

و زیارتم را به شفاعتشان بپذیری و حیوه طیب نصیبم فرمایی و مرا در صف اهل کرامت درج فرمایی

و از آن خوبان و سعادتمندان که چون از زیارت مشهد محبان و دوستانت باز گردند رستگار و حاجت روا شده

و مستوجب قطعی آمرزش گناه شده اند و عیوب و زشتیهایشان مستور و هم و غمشان برطرف گردیده از آنان قرارم دهی که تو ای خدا اهل تقوی و مغفرتی.

از تو ای بزرگوار تقاضای وداع می کنم و خدا را از تو درخواست توجه و لطف خاص دارم و بر تو تحیت و سلام خوانده

در حالی که بخدا و رسول و کتاب او آورده و بهرچه از اوامر

و نواهی که از جانب خدا آورده بهمه ایمان دارم پروردگارا تو مرا با گواهان و اهل ایمان ثابت مقدر فرما

پروردگارا این زیارت را آخرین عهدم از قبر مطهر فرزند برادر پیغمبرت صلی الله علیه و آله قرار مده

و همیشه تا در حیوه مرا باقی داری زیارتش نصیبم گردان و مرا با آن حضرت و با پدران بزرگوارش در بهشت برین محشور گردان

و میان من و او و رسول اکرم و اولیاء دین خود ائمه هدی شناسایی برقرار دار

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد

و بمیران مرا بر ایمان (به وحدانیت) خود و تصدیق به رسالت پیغمبر

و ولایت و دوستی علی (ع) و ائمه طاهرین از فرزندان علی علیهم السلام

و بر تبری و بیزاری از دشمنان اینها که من ای خدا به این دین و عقیده خوشنودم و درود خدا بر محمد و آل محمد باد

زیارت حضرت عبد العظیم در ری

متن

ظ(دوم امامزاده لازم التعظیم جناب شاهزاده عبد العظیم که نسب شریفش به چهار واسطه به سبط جلیل حضرت خیر الوری امام حسن مجتبی علیه السلام منتهی می شود بدین طریق عبد العظیم بن عبد الله بن علی بن الحسن بن زید بن الحسن بن علی بن ابی طالب علیهم السلام و قبر شریفش در ری معلوم و مشهور و ملاذ و معاذ عامه مخلوق است و علو مقام و جلالت شأن آن حضرت اظهر من الشمس است چه آن جناب بعلاوه آنکه در دودمان حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله است از اکابر محدثین و اعاظم علما و زهاد و عباد و

صاحب ورع و تقوی است و از اصحاب حضرت جواد و حضرت هادی علیهما السلام است و نهایت توسل و انقطاع به خدمت ایشان داشته و احادیث بسیار از ایشان روایت کرده و او است صاحب کتاب خطب امیر المؤمنین علیه السلام و کتاب یوم و لیله و او است که دین خود را بر امام زمانش حضرت هادی علیه السلام عرض کرد و حضرت تصدیق او نمود و فرمود یَا أَبَا الْقَاسِمِ هَـٰذَا وَ اللَّهِ دِینُ اللَّهِ الَّذِی ارْتَضَاهُ لِعِبَادِهِ فَاثْبُتْ عَلَیْهِ ثَبَّتَکَ اللَّهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ و صاحب بن عباد رساله ای مختصره در احوال آن جناب نوشته که شیخ ما مرحوم ثقه الاسلام نوری در خاتمه مستدرک آن را نقل فرموده و در آنجا و در رجال شیخ نجاشی است که حضرت عبد العظیم از سلطان زمان خویش ترسید و گریخت و در شهرها گردش می کرد بعنوان آنکه قاصد و پیک است تا به ری آمد و مخفی شد در ساربانان و به روایت نجاشی در خانه مردی از شیعیان در سکه الموالی و در آنجا عبادت خدا می کرد و روزها روزه می داشت و شبها به نماز می ایستاد و پنهان بیرون می آمد و زیارت می کرد قبری را که در مقابل قبر او است و راه در میان است و می گفت این قبر مردی از فرزندان حضرت امام موسی علیه السلام است و پیوسته در آنجا می بود و یک و دو از شیعه خبر می شدند از احوال او تا آنکه اکثر مردم ری او را شناختند پس شخصی از شیعه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله را

در خواب دید که فرمود مردی از فرزندان مرا از سکه الموالی برخواهند داشت و مدفون خواهند کرد نزد درخت سیب در باغ عبد الجبار بن عبد الوهاب و اشاره فرموده به همان مکان که در آنجا مدفون شد پس آن شخص رفت که آن درخت و مکان را از صاحب باغ بخرد صاحب باغ گفت که از برای چه می خری این درخت و جای آن را آن شخص خواب خود را نقل کرده صاحب باغ گفت من نیز چنین خواب دیده ام و موضع این درخت را با جمیع باغ وقف کرده ام بر آن سید و سایر شیعیان که در آنجا مرده های خود را دفن کنند پس عبد العظیم بیمار شد و برحمت ایزدی واصل گشت چون او را برهنه کردند که غسل بدهند در جیبش رقعه ای یافتند که در آنجا نسب شریف خود را نوشته بود که منم ابو القاسم عبد العظیم پسر عبد الله پسر علی پسر حسن پسر زید پسر امام حسن پسر علی بن ابی طالب علیهم السلام و نیز صاحب بن عباد در وصف علم عبد العظیم گفته که روایت کرده ابو تراب رویانی که گفت شنیدم از ابو حماد رازی که می گفت وارد شدم بر حضرت امام علی نقی علیه السلام در سر من رای پس سؤال کردم از آن حضرت جمله ای از مسائل حلال و حرام خود و جواب فرمود مسایل مرا پس زمانی که وداع کردم با آن حضرت برای بیرون آمدن از آنجا حضرت با من فرمود ای حماد هر گاه مشکل شد بر تو چیزی از امور دینت در ناحیه خود یعنی در بلد ری

پس سؤال کن آن را از عبد العظیم بن عبد الله حسنی و سلام مرا به او برسان و محقق داماد در کتاب رواشح گفته که احادیث بسیار در فضیلت زیارت عبد العظیم روایت شده و وارد شده که هر که زیارت کند قبر او را بهشت بر او واجب شود و شیخ شهید ثانی رحمه الله علیه در حواشی خلاصه همین روایت را از بعض نسابین نقل فرموده و ابن بابویه و ابن قولویه به سند معتبر روایت کرده اند که مردی از اهل ری به خدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام رفت حضرت از او پرسید که کجا بودی عرض کرد که به زیارت امام حسین علیه السلام رفته بودم فرمود که اگر زیارت می کردی قبر عبد العظیم را که نزد شما است هر آینه مثل کسی بودی که زیارت امام حسین علیه السلام کرده باشد فقیر گوید که علما از برای آن بزرگوار زیارتی نقل نکردند مگر آنکه فخر المحققین آقا جمال الدین در مزار خود فرموده که زیارت آن حضرت به این نحو مناسب است

اَلسَّلاَمُ عَلَی آدَمَ صِفْوَهِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَی نُوحٍ نَبِیِّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَی إِبْرَاهِیمَ خَلِیلِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَی مُوسَی کَلِیمِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَی عِیسَی رُوحِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا خَیْرَ خَلْقِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمَ النَّبِیِّینَ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیَّ بْنَ أَبِی طَالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکِ یَا فَاطِمَهُ سَیِّدَهَ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ السَّلاَمُ عَلَیْکُمَا یَا سِبْطَیِ الرَّحْمَهِ وَ سَیِّدَیْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَ الْعَابِدِینَ وَ قُرَّهَ عَیْنِ النَّاظِرِینَ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا

مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ بَاقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَّ الْأَمِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ الطَّاهِرَ الطُّهْرَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِيَّ النَّاصِحَ الْأَمِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلاَمُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نُورِکَ وَ سِرَاجِکَ وَ وَلِيِّ وَلِيِّکَ وَ وَصِيِّ وَصِيِّکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَى خَلْقِکَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّکِيُّ وَ الطَّاهِرُ الصَّفِيُ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ السَّادَهِ الْأَطْهَارِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ

السَّلاَمُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَ عَلَى ذُرِّيَّهِ رَسُولِ اللَّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَى الْعَبْدِ الصَّالِحِ الْمُطِيعِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ ابْنَ السِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ الْمُجْتَبَى

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مَنْ بِزِيَارَتِهِ ثَوَابُ زِيَارَهِ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ يُرْتَجَى

السَّلاَمُ عَلَيْکَ عَرَّفَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَ بَيْنَکُمْ فِي الْجَنَّهِ وَ حَشَرَنَا فِي زُمْرَتِکُمْ

وَ أَوْرَدَنَا حَوْضَ نَبِيِّکُمْ وَ سَقَانَا بِکَأْسِ جَدِّکُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْکُمْ

أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُرِيَنَا فِيکُمُ السُّرُورَ وَ الْفَرَجَ

وَ أَنْ يَجْمَعَنَا وَ إِيَّاکُمْ فِي زُمْرَهِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ أَنْ لاَ يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَکُمْ إِنَّهُ وَلِيٌّ قَدِيرٌ

أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّکُمْ وَ الْبَرَاءَهِ مِنْ أَعْدَائِکُمْ وَ التَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِياً بِهِ غَيْرَ مُنْکِرٍ وَ لاَ مُسْتَکْبِرٍ

وَ عَلَى يَقِينِ مَا أَتَى بِهِ مُحَمَّدٌ نَطْلُبُ بِذَلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِى اللَّهُمَّ وَ رِضَاكَ وَ الدَّارَ الْآخِرَهَ

يَا سَيِّدِى وَ ابْنَ سَيِّدِى اشْفَعْ لِى فِى الْجَنَّهِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِى بِالسَّعَادَهِ فَلاَ تَسْلُبْ مِنِّى مَا أَنَا فِيهِ

وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ

لَنَا وَ تَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَ عِزَّتِكَ وَ بِرَحْمَتِكَ وَ عَافِيَتِكَ

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيماً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

سلام بر آدم ابو البشر برگزیده خدا سلام بر نوح پیغمبر خدا سلام بر ابراهیم خلیل و دوست خدا

سلام بر موسی بن عمران سخنگوی با خدا سلام بر عیسی بن مریم روح قدس الهی

سلام بر تو ای رسول خدا (ای ختم پیغمبران الهی) سلام بر تو ای بهترین خلق خدا

سلام بر تو ای برگزیده خدا سلام بر تو ای محمد بن عبد الله خاتم رسولان خدا

سلام بر تو ای علی بن ابی طالب امیر اهل ایمان و وصی رسول خدا

سلام بر تو ای فاطمه زهراء سیده زنان عالم سلام بر شما (حضرت حسن و حسین) دو سبط پیغمبر رحمه للعالمین و دو سید جوانان اهل بهشت

سلام بر تو ای حضرت علی بن الحسین سید اهل عبادت و روشنی چشم اهل بصیرت

سلام بر تو ای محمد بن علی شکافنده اسرار علوم آسمانی پس از رسول خدا

سلام بر تو ای جعفر بن محمد صادق و نیکوکار و بزرگوار امین اسرار حق

سلام بر تو ای موسی بن جعفر ای روح قدس پاک و مطهر

سلام بر تو ای علی بن موسی الرضا صاحب مقام تسلیم و رضا

سلام بر تو ای محمد بن علی تقی

سلام بر تو ای علی بن محمد النقی ای ناصح و خیرخواه امت و امین اسرار الهی

سلام بر تو ای حسن بن علی سلام بر (امام عصر)

وصی بعد از عسکری

پروردگارا درود فرست بر نور تابان و چراغ فروزان خود آن امام که ولی ولی تو و جانشین جانشینان تو و حجتت بر آفریدگان توست

سلام بر تو ای آقای بزرگوار صاحب تزکیه نفس قدسی و روح پاک با صفا و حقیقت

سلام بر تو ای فرزند بزرگان و پیشوایان پاک گوهر سلام بر تو ای فرزند برگزیدگان حق و نیکویان عالم

سلام بر رسول خدا و بر ذریه پاک رسول خدا سلام و رحمت و برکات حق بر آنان باد

سلام بر بنده شایسته خدا و مطیع فرمان پروردگار عالم و رسول او و جانشین پیغمبر امیر المؤمنین

سلام بر تو ای ابو القاسم فرزند سبط برگزیده حق امام مجتبی

سلام بر تو ای کسی که در زیارتت رجای ثواب زیارت حضرت سید الشهداء است

سلام بر روح پاک تو باد خدا بین ما و شما خاندان عصمت در بهشت ابد رابطه و شناسایی برقرار دارد و ما را در زمره شما خاندان محشور گرداند

و بر حوض کوثر پیغمبر شما وارد سازد و به کاسه جد بزرگوار شما سیراب گرداند

از خدا درخواست می کنم که دوران سرور و فرج شما اهل بیت را به ما بنماید

و ما را با شما اهل بیت رسول در زمره جد بزرگوارتان حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله جمع و محشور فرماید

و هرگز معرفت (و محبت) شما را از قلوب ما باز نگیرد که محققا او خدای با سلطنت و قدرت است

من بدرگاه خدا بمحبت شما اهل

بیت طهارت تقرب میجویم و از دشمنان شما بیزاری میطلبم و بفرمان خدا تسلیمم با رضای خاطر نه با انکار و تکبر و غرور

و با مقام یقین به آنچه محمد به وحی از جانب خدا آورده است و به آن راضی و خشنودم و به این ایمان و یقین خود دیدار تو را مشتاقم ای مولای من ای پروردگار عالم و رضا و خشنودی ترا و سعادت عالم آخرت را میطلبم

ای آقای من و فرزند آقای من مرا در دخول بهشت ابد شفاعت فرما که برای تو نزد خدا شأن و مقام بلند است

پروردگارا از تو درخواست میکنم که عاقبت مرا بسعادت ختم کنی و ایمانی که اکنون بر آن معتقدم از من سلب نگردانی

و می دانم که در عالم هیچ قوت و قدرتی جز بواسطه خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود

پروردگارا دعای مرا پذیرفته و مستجاب فرما به حق کرم و بزرگواریت و عزت و جلال و رحمت و بخشایشت

و درود و تحیت کامل بر حضرت محمد (ص) و تمام اهل بیت آن بزرگوار ای خدا ای مهربانترین مهربانان عالم.

زیارت حضرت معصومه در قم

متن

ظ(سیده جلیله معظمه حضرت فاطمه بنت موسی بن جعفر علیهم السلام که به حضرت معصومه سلام الله علیها شهرت دارد قبر شریفش در بلده طیبه قم معروف و مشهور است و دارای قبه عالیه و ضریح و صحنهای متعدده و خدمه بسیار و موقوفات کثیره است و روشنی چشم اهل قم و معاذ و ملاذ عامه خلق است و در هر سال جماعت بسیار از بلاد بعیده شد رحال کنند و تعب

سفر کشند به جهت درک فیوضات از زیارت آن معظمه و فضیلت و جلالت آن حضرت از اخبار بسیار ظاهر می شود شیخ صدوق به سند حسن کالصحیح از سعد بن سعد روایت کرده که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال نمود از فاطمه بنت موسی بن جعفر علیهم السلام فرمود که هر که او را زیارت کند از برای او است بهشت و به سند معتبر دیگر از فرزند آن حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که عمه مرا در قم زیارت کند پس از برای او است بهشت علامه مجلسی رحمه الله علیه از بعض کتب زیارات نقل کرده که علی بن ابراهیم از پدرش از سعد اشعری قمی از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده که آن حضرت فرمود ای سعد نزد شما قبری هست از ما سعد گفت گفتم فدای تو شوم قبر فاطمه دختر امام موسی علیهما السلام را می فرمایی فرمود بلی مَنْ زَارَهَا عَارِفاً بِحَقِّهَا فَلَهُ الْجَنَّةُ هر که او را زیارت کند و حق او را بشناسد از برای او است بهشت چون به نزد قبر آن حضرت برسی نزد سرش رو به قبله بایست

و سی و چهار مرتبه

اللَّهُ أَكْبَرُ

و سی و سه مرتبه

سُبْحَانَ اللَّهِ

و سی و سه مرتبه

الْحَمْدُ لِلَّهِ

بگو

پس بگو

السَّلاَمُ عَلَى آدَمَ صِفْوَةِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَى نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ

أَبِی طَالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکِ یَا فَاطِمَهُ سَیِّدَهَ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ

السَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا سِبْطَیْ نَبِیِّ الرَّحْمَهِ وَ سَیِّدَیْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَ الْعَابِدِینَ وَ قُرَّهَ عَیْنِ النَّاظِرِینَ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ بَاقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَّ الْأَمِینَ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ الطَّاهِرَ الطُّهْرَ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضَی

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النَّاصِحَ الْأَمِینَ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ السَّلَامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی نُورِکَ وَ سِرَاجِکَ وَ وَلِیِّ وَلِیِّکَ وَ وَصِیِّ وَصِیِّکَ وَ حُجَّتِکَ عَلَی خَلْقِکَ

السَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ فَاطِمَهَ وَ خَدِیجَهَ

السَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ السَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ

السَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ وَلِیِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکِ یَا أُخْتَ وَلِیِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکِ یَا عَمَّهَ وَلِیِّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَیْکِ عَرَّفَ اللَّهُ بَیْنَنَا وَ بَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّهِ

وَ حَشَرَنَا فِی زُمْرَتِکُمْ وَ أَوْرَدَنَا حَوْضَ نَبِیِّکُمْ وَ سَقَانَا بِکَأْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْکُمْ أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ یُرِیَنَا فِیکُمُ السُّرُورَ وَ الْفَرَجَ

وَ أَنْ یَجْمَعَنَا وَ إِیَّاکُمْ فِی زُمْرَهِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

وَ أَنْ لَا یَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَکُمْ إِنَّهُ وَلِیٌّ قَدِیرٌ

أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكَمْ وَ الْبَرَاءَهِ مِنْ أَعْدَائِكَمْ وَ التَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِياً بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَ لاَ مُسْتَكْبِرٍ

وَ عَلَى يَقِينِ مَا أَتَى بِهِ مُحَمَّدٌ وَ بِهِ رَاضٍ نَطْلُبُ بِذَلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِى اللَّهُمَّ وَ رِضَاكَ وَ الدَّارَ الْآخِرَهِ

يَا فَاطِمَهُ اشْفَعِى لِى فِى الْجَنَّهِ فَإِنَّ لَكِ

عِنْدَ اللَّهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ أَنْ تَخْتِمَ لِی بِالسَّعَادَهِ فَلاَ تَسْلُبْ مِنِّی مَا أَنَا فِیهِ

وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ

اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَ تَقَبَّلْهُ بِکَرَمِکَ وَ عِزَّتِکَ وَ بِرَحْمَتِکَ وَ عَافِیَتِکَ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِینَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

***

سلام بر آدم ابو البشر برگزیده خدا سلام بر نوح پیغمبر خدا

سلام بر ابراهیم خلیل و دوست خاص خدا سلام بر موسی بن عمران سخنگوی با خدا سلام بر عیسی بن مریم روح قدسی الهی

سلام بر تو ای رسول خدا سلام بر تو ای بهترین خلق خدا

سلام بر تو ای برگزیده خدا سلام بر تو ای محمد بن عبد الله خاتم رسولان خدا

سلام بر تو ای علی بن ابی طالب امیر اهل ایمان و وصی رسول خدا

سلام بر تو ای فاطمه زهراء سیده زنان عالم

سلام بر شما دو سبط پیغمبر رحمت و دو سید جوانان اهل بهشت

سلام بر تو ای حضرت علی بن الحسین سید اهل عبادت و روشنی چشم اهل بصیرت

سلام بر تو ای محمد بن علی شکافنده اسرار علم آسمانی بعد از رسول خدا

سلام بر تو ای جعفر بن محمد صادق و نیکوکار و بزرگوار امین اسرار الهی

سلام بر تو ای موسی بن جعفر ای روح قدسی پاک و مطهر

سلام بر تو ای علی بن موسی الرضا صاحب مقام تسلیم و رضا

سلام بر تو ای محمد بن علی تقی سلام بر تو ای امام علی بن محمد النقی

ای ناصح و خیرخواه امت و امین اسرار الهی

سلام بر تو ای حسن بن علی سلام بر وصی بعد از عسکری

پروردگارا درود فرست بر نور تابان و چراغ فروزان خود و ولی خویش و جانشین جانشینانت و حجت تو بر آفریدگانت

سلام بر تو ای دختر رسول خدا سلام بر تو ای دختر فاطمه زهرا و خدیجه کبری

سلام بر تو ای دختر امیر المؤمنین (ع) سلام بر تو ای فرزند معنوی و حقیقی حسن و حسین

سلام بر تو ای دختر ولی خدا سلام بر تو ای خواهر ولی خدا سلام بر تو ای عمه ولی خدا

سلام بر تو ای دختر عزیز موسی بن جعفر سلام و رحمت و برکات خدا بر جان پاک تو باد

سلام بر تو باد خدا بین ما و شما خاندان عصمت دربهشت ابد رابطه و شناسایی برقرار دارد

و ما را در زمره شما محشور گرداند و بر حوض کوثر پیغمبر شما وارد سازد و به کاسه جد شما از دست ساقی کوثر علی بن ابی طالب صلوات الله علیکم سیراب گرداند

از خدا درخواست می کنم که دوران سرور و فرج شما اهل بیت را به ما بنماید

و ما را با شما خاندان طهارت در زمره جد بزرگوارتان حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله جمع و محشور فرماید

و هرگز معرفت شما را از قلوب ما باز نگیرد که البته او خدای با سلطنت و قدرت است

من به درگاه خدا به محبت شما اهل بیت رسالت تقرب می جویم و از

دشمنان شما بیزاری می جویم و به فرمان خدا تسلیمم با رضای خاطر نه با انکار و غرور و تکبر

و با مقام یقین به آنچه محمد به وحی آورده است و به آن راضـی و خشـنودم و باین ایمان و یقین خود دیدار تو را مشـتاقم ای مولای من ای پروردگار و رضا و خشنودی تو را و سعادت عالم آخرت را می طلبم

ای فاطمه معصومه مرا در دخول بهشت شفاعت کن که تو را نزد خدای متعال شأن و مقام بلند است

پروردگارا من از تو درخواست می کنم که عاقبت مرا به سعادت ختم کنی و ایمانی که اکنون بر آنم هرگز از من سلب نکنی

و می دانم که هیچ قوه و قدرتی جز بواسطه خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود

پروردگارا دعاهای ما را پذیرفته و مستجاب فرما به حق کرم و بزرگواریت و عزت و جلال و رحمت و بخشایشت

و درود و تحیت کامل بر حضرت محمد و تمام اهل بیت آن بزرگوار ای مهربانترین مهربانان عالم.

زیارت حکیمه در کاظمین

متن

ظ(و در هدیه الزائرین نقل کردیم فضائل جناب حکیمه دختر امام محمد تقی علیه السلام را که قبر شریفش پایین پا چسبیده به ضریح عسکریین علیهما السلام است و گفتیم که در کتب مزار زیارت مخصوصی برای آن معظمه ذکر نشده با آن مرتبه رفیعه که از برای او است پس سـزاوار است او را زیـارت کننـد به الفـاظی که در زیارت اولاد ائمه علیهم السـلام نقل شـده یا زیارت کنند او را به این الفاظ که در زیارت عمه مکرمه اش حضرت فاطمه بنت موسی علیهما السلام

وارد شده و آن چنان است كه مى ايستى رو به قبله و مى گويى

السَّلَامُ عَلَى آدَمَ صِفْوَهِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَهُ سَيِّدَهَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سِبْطَيِ الرَّحْمَهِ وَ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعَابِدِينَ وَ قُرَّهَ عَيْنِ النَّاظِرِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ بَاقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَّ الْأَمِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ الطَّاهِرَ الطُّهْرَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِيَّ النَّاصِحَ الْأَمِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَ سِرَاجِكَ وَ وَلِيِّ وَلِيِّكَ وَ وَصِيِّ وَصِيِّكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ

السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ فَاطِمَهَ وَ خَدِيجَهَ

السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ

السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أُخْتَ وَلِيِّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا عَمَّهَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ التَّقِيِّ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَيْكِ عَرَّفَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّهِ وَ حَشَرَنَا فِي زُمْرَتِكُمْ وَ أَوْرَدَنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ

وَ سَقَانَا بِكَأْسِ جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَمْ

أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُرِيَنَا فِيكُمُ السُّرُورَ وَ

الْفَرَجَ وَ أَنْ يَجْمَعَنَا وَ إِيَّاكُمْ فِی زُمْرَهِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ أَنْ لاَ يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ إِنَّهُ وَلِیٌّ قَدِيرٌ

أَتَقَرَّبُ إِلَی اللَّهِ بِحُبِّكُمْ وَ الْبَرَاءَهِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَ التَّسْلِيمِ إِلَی اللَّهِ رَاضِياً بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَ لاَ مُسْتَكْبِرٍ

عَلَی يَقِينِ مَا أَتَی بِهِ مُحَمَّدٌ وَ بِهِ رَاضٍ نَطْلُبُ بِذَلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِی اللَّهُمَّ وَ رِضَاكَ وَ الدَّارَ الْآخِرَهَ

يَا حَكِيمَهُ اشْفَعِی لِی فِی الْجَنَّهِ فَإِنَّ لَكِ عِنْدَ اللَّهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِی بِالسَّعَادَهِ فَلاَ تَسْلُبَ مِنِّی مَا أَنَا فِيهِ وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِيمِ

اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَ تَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَ عِزَّتِكَ وَ بِرَحْمَتِكَ وَ عَافِيَتِكَ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيماً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

سلام بر آدم ابو البشر برگزیده خدا سلام بر نوح پیغمبر خدا

سلام بر ابراهیم خلیل و دوست خاص خدا سلام بر موسی بن عمران سخنگوی با خدا سلام بر عیسی بن مریم روح قدسی الهی

سلام بر تو ای رسول خدا سلام بر تو ای بهترین خلق خدا

سلام بر تو ای دوست خاص و خالص خدا سلام بر تو ای محمد بن عبد الله خاتم پیغمبران خدا

سلام بر تو ای امیر اهل ایمان ای علی بن ابی طالب وصی فرستاده خدا

سلام بر تو ای فاطمه زهراء سیده زنان اهل عالم سلام بر شما دو سبط پیغمبر (ص) که رحمت خدا بر اهل عالم و دو سید جوانان اهل بهشتید

سلام بر تو ای علی بن الحسین که سید اهل عبادت و نور چشم صاحب نظران عالمی

سلام بر تو ای محمد بن علی شکافنده علوم بعد از پیغمبر خدا

سلام بر تو ای جعفر بن محمد امام صادق آن نیکوکار امین اسرار الهی

سلام بر تو ای موسی بن جعفر (ع) ای روح پاک و پاکیزه صفات

سلام بر توای علی بن موسی الرضا صاحب مقام کامل رضا و تسلیم سلام بر تو ای محمد بن علی امام اهل تقوی

سلام بر تو ای علی بن محمد نقی و منزه و ناصح خلق و امین اسرار حق

سلام بر تو ای حسن بن علی العسکری سلام بر وصی پیغمبر بعد از او

خدایا درود فرست بر نور جمالت و چراغ تو و وصی وصی تو و حجت تو بر خلق عالم

سلام بر تو (ای حکیمه) ای دختر رسول خدا سلام بر تو ای دختر فاطمه زهراء و خدیجه کبری

سلام بر تو ای دختر امیر المؤمنین (ع) سلام بر تو ای دختر حسن و حسین

سلام بر تو ای دختر ولی خدا سلام بر تو ای خواهر ولی خدا

سلام بر تو ای عمه ولی خدا سلام بر تو ای دختر محمد بن علی امام اهل تقوی سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

سلام بر تو خدا میان ما و شما خاندان در بهشت برین ارتباط و آشنایی مقرر فرماید و ما را در زمره شما اهل بیت محشور گرداند و بر حوض کوثر پیغمبرتان وارد سازد

و از کاسه جد بزرگوارتان از دست علی بن ابی طالب (ع) از آن شراب کوثر بنوشاند

که درود خدا بر شما باد

من از خدا درخواست می کنم که خدا سرور و فرج شما را به ما بنمایاند و ما را با شما اهل بیت در زمره جد بزرگوارتان حضرت محمد صلی الله علیه و آله جمع گرداند

و معرفت شما را از قلب ما سلب نفرماید که صاحب اقتدار و با قدرت کامل است

من به دوستی شما اهل بیت به درگاه خدا تقرب می جویم و به بیزاری از دشمنان شماو در مقام رضا و تسلیمم به درگاه خدا بدون انکار و تکبر و گردنکشی

و با مرتبه یقین به آنچه محمد (ص) از جانب خدا آورده و بآنچه وحی رسیده بهمه راضی و خشنودم و بایمان خود که اظهار میدارم شهود روی تو را و توجه و التفات تو را از خدا می طلبم ای سید و مولای من پروردگارا و رضا و خشنودی تو را و سعادت عالم آخرت را میخواهم

ای حکیمه خاتون مرا بدخول بهشت نزد خدا شفاعت فرما چون تو را نزد خدا مقام و شأن و مرتبه بلند است

پروردگارا از تو درخواست می کنم که خاتمه امرم را سعادت ابد گردانی و ایمانی که اکنون دارم سلب نگردانی و البته هیچ توانایی و قدرتی الا بواسطه خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود

پروردگارا دعاهای ما را مستجاب فرما و به کرم و عزت و رحمت و مهربانیت عرض نیاز ما را بپذیر

و درود خدا بر محمد و آل محمد جمیعا باد و تحیت کامل تو ای مهربانترین مهربانان عالم.

زیارت حمزه دراحد

متن

ظ(زیارت حضرت حمزه رضی الله عنه در

احد چون به زیارت آن حضرت رفتی می گویی نزد قبرش

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا عَمَّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا خَيْرَ الشُّهَدَاءِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا أَسَدَ اللَّهِ وَ أَسَدَ رَسُولِهِ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ جُدْتَ بِنَفْسِکَ وَ نَصَحْتَ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه و آله

وَ كُنْتَ فِيمَا عِنْدَ اللَّهِ سُبْحَانَهُ رَاغِباً بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي

أَتَيْتُکَ (مُتَقَرِّباً إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ بِزِيَارَتِکَ وَ) مُتَقَرِّباً إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِذَلِکَ

رَاغِباً إِلَيْکَ فِي الشَّفَاعَهِ أَبْتَغِي بِزِيَارَتِکَ (بِذَلِکَ) خَلاَصَ نَفْسِي

مُتَعَوِّذاً بِکَ مِنْ نَارٍ اسْتَحَقَّهَا مِثْلِي بِمَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي

هَارِباً مِنْ ذُنُوبِيَ الَّتِي احْتَطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي فَزِعاً إِلَيْکَ رَجَاءَ رَحْمَهِ رَبِّي

أَتَيْتُکَ مِنْ شُقَّهٍ بَعِيدَهٍ طَالِباً فَکَاکَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَ قَدْ أَوْقَرَتْ ظَهْرِي ذُنُوبِي وَ أَتَيْتُ مَا أَسْخَطَ رَبِّي

وَ لَمْ أَجِدْ أَحَداً أَفْزَعُ إِلَيْهِ خَيْراً لِي مِنْکُمْ أَهْلَ بَيْتِ الرَّحْمَهِ

فَكُنْ لِي شَفِيعاً يَوْمَ فَقْرِي وَ حَاجَتِي فَقَدْ سِرْتُ إِلَيْکَ مَحْزُوناً وَ أَتَيْتُکَ مَكْرُوباً

وَ سَكَبْتُ عَبْرَتِي عِنْدَکَ بَاكِياً وَ صِرْتُ إِلَيْکَ مُفْرَداً

وَ أَنْتَ مِمَّنْ أَمَرَنِيَ اللَّهُ بِصِلَتِهِ وَ حَثَّنِي عَلَى بِرِّهِ وَ دَلَّنِي عَلَى فَضْلِهِ

وَ هَدَانِي لِحُبِّهِ وَ رَغَّبَنِي فِي الْوِفَادَهِ إِلَيْهِ وَ أَلْهَمَنِي طَلَبَ الْحَوَائِجِ عِنْدَهُ

أَنْتُمْ أَهْلُ بَيْتٍ لاَ يَشْقَى مَنْ تَوَلاَّكُمْ وَ لاَ يَخِيبُ مَنْ أَتَاكُمْ وَ لاَ يَخْسَرُ مَنْ يَهْوَاكُمْ وَ لاَ يَسْعَدُ مَنْ عَادَاكُمْ

پس رو به قبله می کنی و دو رکعت نماز زیارت بجا می آوری و بعد از فراغ خود را بقبر می چسبانی و می گویی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَرَّضْتُ لِرَحْمَتِکَ بِلُزُومِي لِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّکَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

لِيُجِيرَنِي مِنْ نِقْمَتِکَ (وَ سَخَطِکَ وَ مَقْتِکَ) فِي يَوْمٍ تَكْثُرُ فِيهِ الْأَصْوَاتُ

وَ تَشْغَلُ

كُلَّ نَفْسٍ بِمَا قَدَّمَتْ وَ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا

فَإِنْ تَرْحَمْنِي الْيَوْمَ فَلاَ خَوْفٌ عَلَيَّ وَ لاَ حُزْنٌ وَ إِنْ تُعَاقِبْ فَمَوْلًى لَهُ الْقُدْرَةُ عَلَى عَبْدِهِ

وَ لاَ تُخَيِّبْنِي بَعْدَ الْيَوْمِ وَ لاَ تَصْرِفْنِي بِغَيْرِ حَاجَتِي

فَقَدْ لَصِقْتُ بِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ وَ تَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَ رَجَاءَ رَحْمَتِكَ

فَتَقَبَّلْ مِنِّي وَ عُدْ بِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَ بِرَأْفَتِكَ عَلَى جِنَايَةِ نَفْسِي

فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِي وَ مَا أَخَافُ أَنْ تَظْلِمَنِي وَ لَكِنْ أَخَافُ سُوءَ الْحِسَابِ

فَانْظُرِ الْيَوْمَ تَقَلُّبِي عَلَى قَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ فَبِهِمَا فُكَّنِي مِنَ النَّارِ

وَ لاَ تُخَيِّبْ سَعْيِي وَ لاَ يَهُونَنَّ عَلَيْكَ ابْتِهَالِي وَ لاَ تَحْجُبَنَّ عَنْكَ صَوْتِي وَ لاَ تَقْلِبْنِي بِغَيْرِ حَوَائِجِي

يَا غِيَاثَ كُلِّ مَكْرُوبٍ وَ مَحْزُونٍ وَ يَا مُفَرِّجاً عَنِ الْمَلْهُوفِ الْحَيْرَانِ الْغَرِيقِ الْمُشْرِفِ عَلَى الْهَلَكَةِ

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ انْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَةً لاَ أَشْقَى بَعْدَهَا أَبَداً وَ ارْحَمْ تَضَرُّعِي وَ عَبْرَتِي وَ انْفِرَادِي

فَقَدْ رَجَوْتُ رِضَاكَ وَ تَحَرَّيْتُ الْخَيْرَ الَّذِي لاَ يُعْطِيهِ أَحَدٌ سِوَاكَ فَلاَ تَرُدَّ أَمَلِي

اللَّهُمَّ إِنْ تُعَاقِبْ فَمَوْلًى لَهُ الْقُدْرَةُ عَلَى عَبْدِهِ وَ جَزَائِهِ (جَزَاهُ) بِسُوءِ (سُوءُ) فِعْلِهِ

فَلاَ أَخِيبَنَّ الْيَوْمَ وَ لاَ تَصْرِفْنِي بِغَيْرِ حَاجَتِي وَ لاَ تُخَيِّبَنَّ شُخُوصِي وَ وِفَادَتِي

فَقَدْ أَنْفَدْتُ نَفَقَتِي وَ أَتْعَبْتُ بَدَنِي وَ قَطَعْتُ الْمَفَازَاتِ

وَ خَلَّفْتُ الْأَهْلَ وَ الْمَالَ وَ مَا خَوَّلْتَنِي وَ آثَرْتُ مَا عِنْدَكَ عَلَى نَفْسِي

وَ لُذْتُ بِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ تَقَرَّبْتُ بِهِ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ

فَعُدْ بِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَ بِرَأْفَتِكَ عَلَى ذَنْبِي فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِي بِرَحْمَتِكَ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ

مؤلف گويد كه مدايح جناب حمزه سلام الله عليه و فضيلت زيارت آن حضرت بيشتر از آن است كه ذكر شود فخر المحققين رحمه الله عليه در رساله فخريه فرموده مستحب است زيارت حمزه و باقى

شهداء به احد زیرا که روایت شده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمود هر که زیارت کند مرا و زیارت نکند عمم حمزه را همانا مرا جفا کرده و این فقیر در بیت الاحزان فی مصائب سیده النسوان نقل کردم که حضرت فاطمه صلوات الله علیها بعد از وفات پدر بزرگوار خود هر هفته روز دوشنبه و پنجشنبه به زیارت حمزه و شهداء احد می رفت و نماز می خواند و دعا می کرد در آنجا و ترک نکرد تا وفات فرمود و محمود بن لبید گفته که آن سیده جلیله سر قبر حمزه می رفت و گریه می کرد و من در یکی از روزها به زیارت حمزه مشرف شدم دیدم که آن مظلومه نزد قبر حمزه مشغول به گریه است من صبر کردم تا گریه اش ساکن گشت نزدیک رفتم و سلام کردم و گفتم یا سیده النسوان به حق خدا قسم است که رگهای دلم را قطع کردی از این گریه ات فرمود ای أبا عمرو برای من شایسته است گریستن زیرا که به من رسیده است مصیبت بهترین پدرها رسول خدا صلی الله علیه و آله پس فرمود وا شوقاه إلی رسول الله و انشاد کرد إِذَا مَاتَ یَوْماً مَیِّتٌ قَلَّ ذِکْرُهُ وَ ذِکْرُ أَبِی مُذْ مَاتَ وَ اللَّهِ أَکْثَرُ و شیخ مفید فرموده وَ کَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله أَمَرَ فِی حَیَاتِهِ بِزِیَارَهِ قَبْرِ حَمْزَهَ علیه السلام وَ کَانَ یُلِمُّ بِهِ وَ بِالشُّهَدَاءِ وَ لَمْ تَزَلْ فَاطِمَهُ علیها السلام بَعْدَ وَفَاتِهِ صلی الله علیه و آله تَغْدُو إِلَی قَبْرِهِ وَ تَرُوحُ وَ الْمُسْلِمُونَ یَتَنَابُونَ عَلَی زِیَارَتِهِ وَ مُلَازَمَهِ قَبْره

ترجمه

سلام

بر تو ای عم رسول خدا صلی الله علیه و آله

سلام بر تو ای بهترین شهیدان راه خدا سلام بر تو ای شیر خدا و شیر رسول خدا

گواهی می دهم که تو در راه دین خدای عز و جل جهاد کامل کردی و جان نثار نمودی و رسول خدا را یاری کردی

و به آنچه نزد خدا است مشتاق بودی پدر و مادرم فدای تو باد

من به زیارتت برای تقرب به خدا و رسول او صلی الله علیه و آله

آمدم به شوق شفاعت و طلب زیارتت برای استخلاص نفس خود

و به حضرتت از آتش دوزخ که مثل من جنایت کار بر نفس خود مستحق آن آتش است

پناهنده شدم و از گناهان بسیارم که بر پشت خود که مانند حطب بسته ام به درگاه کرمت گریخته ام به تو متضرع و به رحمت خدای امیدوارم

به درگاهت از راه دور پر مشقت آمده ام به این امید که گردنم از زنجیر آتش دوزخ آزاد شود در حالتی که بر پشتم از بار سنگین گناهان آن قدر است که خدا را خشمگین می سازد

و احدی که بسوی او زاری کنم بهتر از شما اهل بیت رحمت نیافته ام

باری در روز فقر و حاجتم مرا شفاعت کن که به درگاهت با غم و رنج و اندوه و چشم گریان آمده ام

و بی کس و تنها بدین در شتافته ام

و تو از آن بزرگوارانی که من به توصل و پیوستن به او از جانب خدا مأمورم و خدا مرا ترغیب به بر او و راهنمایی بر فضیلت

او نموده

و هدایت به دوستی او فرموده و مرا تشویق به ورود به درگاه او و ملهم بطلب حوایج نزد او گردانیده است

شما اهل بیتی هستید که هر کس پیروی از شما کند شقی نخواهد شد و هر که بدرگاه کرم شما خانواده آید محروم نمی شود و هر که در دلش هوای شما باشد زیانکار نمی گردد و هر که با شما دشمن باشد هرگز به سعادت نمی رسد.

بار الها بر محمد و آل محمد درود فرست

خدایا من خود را در معرض لطف و رحمتت در آورده ام بواسطه ملازمت قبر عموی پیغمبرت که درود خدا بر او و آلش باد

که مرا از خشم و غضب و انتقام خود پناه دهی در روزی که صدا و فریادهای خلق بسیار باشد

و هر کس به کار خود مشغول و از شخص خود دفاع می کند

اگر تو بر من در این روز ترحم کنی دیگر مرا خوف غم و اندوهی نخواهد بود و اگر عقاب کنی مولای مقتدری بر بنده خود

پس در این روز مرا از کرمت محروم مگردان و مرا از درگاه لطفت بی انجام حاجت برمگردان

که من به قبر عموی رسولت ملصق شده و به حضرتت بواسطه او تقرب جسته ام و در طلب خشنودی تو و به امید رحمت بی انتهایت

پس از من بپذیر و به حلم خود بر جهل من بازگرد و به رأفت و رحمتت جنایتم را بر نفس خود ببخش

که بسی گناهم بزرگ است و نمی ترسم که تو بر من ظلم کنی لیکن از اعمال زشت خود

در هنگام حساب ترسانم

پس ای خدا امروز نظر لطف بحالم کن که بقبر عموی رسولت روی آورده ام پس بآبروی رسولت و عم او که مرا از آتش جهنم آزاد فرما

و سعی مرا نصیب حرمان مگردان و تضرع و ناله ام را به درگاهت خوار و ناچیز مشمار و فریاد و ناله ام موجب حجاب مساز و بی اداء حاجتم از درگاهت برمگردان

ای پناه دهنده هر غمگین و رنج دیده ای گشایش بخش هر دل پر اندوه و حسرت و حیران غرقه مشرف بر هلاکت

پس بر محمد و آل محمد

درود فرست و به من نظر لطفی کن که دیگر تا ابد شقی نگردم و بر ناله زار من و اشک چشم و تنهایی من ترحم فرما

که من به خشنودی تو امیدوارم و طالب و جویای آن خیر و سعادتم که جز تو احدی عطا نخواهد کرد پس آرزوی من برآور

خدایا اگر عقاب کنی مولایی با قدرت بر مجازات بنده ات هستی و کیفرش به موجب عمل زشت اوست

پس بار الها امروز مرا از رحمتت مرحوم مگردان و تا حاجتم بر نیاوری از درگاهت برمگردان و بر این درگاه ایستاده ام و وارد شده ام هرگز ناامیدم بازمگردان

که من نفقه و زاد خود را تمام صرف کرده ام و بدنم را به تعب و رنج سفر انداختم و قطع بیابانها کردم

و اهل بیت و مال و آنچه مرا عطا کردی همه را واگذاردم و چیزی که نزد توست اختیار کردم

بر خویشتن و به قبر عم پیغمبرت صلی الله علیه و آله پناه آوردم

و به او تقرب جستم در طلب رضا و خشنودی تو

پس تو به حلم خود بر جهالت من بازگرد و مؤاخذه مکن و به رأفت و رحمتت بر گناهم مگیر که بسیار گناه من بزرگ است ببخش به رحمت نامنتهایت ای خدای کریم ای خدای کریم.

زیارت دوم امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت دوم شیخ کلینی روایت کرده از امام علی نقی علیه السلام که فرمود می گویی نزد حسین علیه السلام

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا حُجَّهَ اللَّهِ فِی أَرْضِهِ وَ شَاهِدَهُ عَلَی خَلْقِهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضَی

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلاَهَ وَ آتَیْتَ الزَّکَاهَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ

وَ جَاهَدْتَ فِی سَبِیلِ اللَّهِ حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ فَصَلَّی اللَّهُ عَلَیْکَ حَیّاً وَ مَیِّتاً

پس گونه راست رو را بر قبر بگذار و بگو

أَشْهَدُ أَنَّکَ عَلَی بَیِّنَهٍ مِنْ رَبِّکَ جِئْتُ مُقِرّاً بِالذُّنُوبِ لِتَشْفَعَ لِی عِنْدَ رَبِّکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

پس یاد کن ائمه علیهم السلام را به نامهای ایشان یک یک و بگو

أَشْهَدُ أَنَّکُمْ حُجَجُ اللَّهِ

پس بگو

اکْتُبْ لِی عِنْدَکَ مِیثَاقاً وَ عَهْداً إِنِّی أَتَیْتُکَ مُجَدِّداً الْمِیثَاقَ

فَاشْهَدْ لِی عِنْدَ رَبِّکَ إِنَّکَ أَنْتَ الشَّاهِدِ

ترجمه

سلام بر تو ای حضرت ابا عبد الله سلام بر تو ای حجت خدا بر خلق روی زمین و شاهد و گواه خدا بر خلق

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر تو ای فرزند علی مرتضی

سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهراء

گواهی می دهم که تو ارکان نماز را بپا داشتی و زکوه به مستحقان دادی و خلق را امر به معروف و نهی از منکر کردی

و تا هنگام رحلت در راه خدا جهاد کردی پس درود خدا در حیوه و ممات بر تو باد

گواهی می دهم که تو در تمـام امور از جـانب پروردگـارت بـا بینه و برهان بودی من آمـدم به درگاه تو با اعتراف به گناهانم برای

آنکه نزد خدا از من شفاعت کنی ای فرزند رسول خدا

گواهی می دهم که همانا شما حجتهای خدا هستید

برای من نزد خود عهد و میثاقی نگاشته اید اینک آمدم تا آن عهد را تجدید کنم

پس نزد خدایت بر من گواهی ده که تو در حقیقت گواه نزد خدایی.

زیارت دوم امام رضا (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت دیگر زیارتی است که شیخ مفید در مقنعه نقل کرده فرموده می ایستی نزد قبر آن حضرت بعد از آنکه غسل زیارت کرده باشی و پاکیزه ترین جامه های خود را پوشیده باشی و می گویی

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا حُجَّهَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا إِمَامَ الْهُدَى وَ الْعُرْوَهَ الْوُثْقَى وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَشْهَدُ أَنَّکَ مَضَيْتَ عَلَى مَا مَضَى عَلَيْهِ آبَاؤُکَ الطَّاهِرُونَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ

لَمْ تُؤْثِرْ عَمًى عَلَى هُدًى وَ لَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ إِلَى بَاطِلٍ وَ أَنَّکَ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ أَدَّيْتَ الْأَمَانَهَ

فَجَزَاکَ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلاَمِ وَ أَهْلِهِ خَيْرَ الْجَزَاءِ

أَتَيْتُکَ بِأَبِي وَ أُمِّي زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّکَ مُوَالِياً لِأَوْلِيَائِکَ مُعَادِياً لِأَعْدَائِکَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّکَ

پس بچسبان خود را به قبر و ببوس آن را و بگذار دو طرف روی خود را بر آن پس بگرد به جانب سر و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مَوْلاَيَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَشْهَدُ أَنَّکَ الْإِمَامُ الْهَادِي وَ الْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ

أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِکَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِوِلاَيَتِکَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْکَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس دو رکعت نماز زیارت بجا آور و بعد از آن هر چه خواستی نماز کن و بگرد به طرف پا پس دعا کن به آنچه می خواهی إن شاء الله

ترجمه

سلام بر تو ای ولی خدا فرزند ولی خدا سلام بر تو ای حجت خدا فرزند حجت خدا

سلام بر تو ای پیشوای هدایت و رشته محکم و درود و رحمت و برکات خدا بر تو باد

گواهی می دهم همانا تو درگذشتی بر آنچه درگذشتند بر آن پدران پاکان تو که

درود خدا بر ایشان باد

برنگزیـدی کوری بر هـدایت و از حق به جـانب باطل میل نکردی و همانا تو خیر خواهی نمودی برای خـدا و رسول او و ادای امانت کردی

پس خدا تو را پاداش دهد از اسلام و مسلمانان بهترین پاداش

به زیارتت آمدم پدر و مادرم به فدایت در حالی که شناسای حق تو هستم و دوستدار دوستان تو و دشمنم با دشمنان تو پس در پیشگاه پروردگارت از من شفاعت فرما

سلام بر تو ای مولای من ای فرزند رسول خدا و درود و رحمت و برکات خدا بر تو باد

گواهی می دهم بدرستی که تویی پیشوای هدایت کننده و سرپرست ارشاد کننده بسوی خدا

از دشـمنانت بیزاری می جویم و به دوستی حضـرتت به درگـاه حق تقرب می طلبم درود خـدای بر تو بـاد و رحمت و برکـات خدا بر تو باد

زیارت دوم حضرت زهرا در روز یکشنبه

متن

ظ(ایضا زیارت حضرت زهرا علیها السلام به روایت دیگر

اَلسَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا مُمْتَحَنَهُ امْتَحَنَكِ الَّذِى خَلَقَكِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَكِ وَ كُنْتِ لِمَا امْتَحَنَكِ بِهِ صَابِرَةً

وَ نَحْنُ لَكِ أَوْلِيَاءُ مُصَدِّقُونَ وَ لِكُلِّ مَا أَتَى بِهِ أَبُوكِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ

وَ أَتَى بِهِ وَصِيُّهُ عَلَيْهِ السَّلاَمُ مُسَلِّمُونَ

وَ نَحْنُ نَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ إِذْ كُنَّا مُصَدِّقِينَ لَهُمْ أَنْ تُلْحِقَنَا بِتَصْدِيقِنَا بِالدَّرَجِهِ الْعَالِيَهِ

لِنُبَشِّرَ أَنْفُسَنَا بِأَنَّا قَدْ طَهُرْنَا بِوِلاَيَتِهِمْ (بِوَلاَيَتِهِمْ) عَلَيْهِمُ السَّلاَم

ترجمه

سلام بر تو باد ای آزموده نزد خـدایی که تو را آفریـد پیش از آنکه تو را بیافرینـد آزمود و تو را در آنچه امتحان کرد ثابت و صابر یافت

و ما شیعیان، شـما را دوسـتدار و تصـدیق کننده ایم و به هر چه بر پدرت صـلی الله علیه و آله از جانب خدا آمده همه را ایمان

داریم

و بر هر چه وصی او علیه السلام دستور داده تسلیم او هستیم

و خدایا از تو درخواست می کنیم که چون ما آن بزرگواران را تصدیق کرده ایم به آن تصدیق و ایمان ما را به درجه عالیه (بهشتی) برسانی

تا به خود بشارت این مقام را بدهیم که ما بواسطه ولایت و دوستی آن بزرگواران (از گناه) پاک می گردیم.

زیارت راس امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(و بدان که مستحب است زیارت سر امام حسین علیه السلام در نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام و در وسائل و مستدرک یک باب برای آن مرقوم داشته اند و در مستدرک از مزار محمد بن المشهدی نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام زیارت کرد سر امام حسین علیه السلام را نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام و نماز گزارد نزد آن چهار رکعت و زیارت این است

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ الصِّدِّيقَهِ الطَّاهِرَهِ سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مَوْلاَیَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلاَهَ وَ آتَيْتَ الزَّکَاهَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ

وَ تَلَوْتَ الْکِتَابَ حَقَّ تِلاَوَتِهِ وَ جَاهَدْتَ فِی اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَی الْأَذَی فِی جَنْبِهِ مُحْتَسِباً حَتَّی

أَتَاکَ الْیَقِینُ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ الَّذِینَ خَالَفُوکَ وَ حَارَبُوکَ وَ أَنَّ الَّذِینَ خَذَلُوکَ وَ الَّذِینَ قَتَلُوکَ مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ النَّبِیِّ الْأُمِّیِ

وَ قَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى

لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِینَ لَکُمْ مِنَ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ وَ ضَاعَفَ عَلَیْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِیمَ

أَتَیْتُکَ یَا مَوْلَایَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّکَ مُوَالِیاً لِأَوْلِیَائِکَ مُعَادِیاً لِأَعْدَائِکَ

مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَى الَّذِی أَنْتَ عَلَیْهِ عَارِفاً بِضَلَالَهِ مَنْ خَالَفَکَ فَاشْفَعْ لِی عِنْدَ رَبِّکَ

مؤلف گوید که اگر همین زیارت را در مسجد حنانه بخوانند نیز مناسب است زیرا که شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده است که حضرت صادق علیه السلام در مسجد حنانه حضرت امام حسین علیه السلام را چنین زیارت کرد و چهار رکعت نماز گزارد

ترجمه

سلام بر تو باد ای پسر فرستاده خدا سلام بر تو باد ای پسر امیر المؤمنین

سلام بر تو باد ای پسر حضرت صدیقه پاکیزه سیده زنان جهانیان

سلام بر تو باد ای مولای من ای ابا عبد الله و رحمت و برکات خدای بر تو باد

گواهی می دهم که تو برپا داشتی نماز را و پرداختی زکوه را و امر به معروف و نهی از منکر نمودی

و قرآن را چنانکه بایست خواندی و در راه حق چنانکه بایست و شایسته بود جهاد نمودی و درباره آزار در راه حق و خدا صبر ورزیدی صلاح اندیش تا تو را مرگ فرا رسید

و گواهی دهم کسانی که با تو مخالفت کردند و جنگ کردند و آنان که تو را واگذاردند و ترک یاریت کردند و آنان که تو را کشتند همه شان ملعونند بر زبان پیغمبر امی

و هر آنکه بر تو افتراء بست

خوار و نومید است

خدای ستمکاران بر شما را از اولین و آخرین لعنت کند و عذاب دردناک را بر آنان دو چندان نماید

ای مولای من ای پسر رسول خدا نزد تو آمدم برای زیارت شناسا به مقام تو و دوستدار دوستانت و دشمن دشمنانت

بینا به پرتو رستگاری و هدایتی که تو پیشوای آنی و عارف هستم به گمراهی مخالفانت پس برای من پیش پروردگارت شفاعت کن.

زیارت زیارت امام حسین در روز دوشنبه

متن

ظ(زیارت حضرت امام حسین علیه السلام

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

أَشْهَدُ أَنَّکَ أَقَمْتَ الصَّلَاهَ وَ آتَيْتَ الزَّکَاهَ

وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ

وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَتَاکَ الْيَقِينُ

فَعَلَيْکَ السَّلَامُ مِنِّي مَا بَقِيتُ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ عَلَى آلِ بَيْتِکَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

أَنَا يَا مَوْلَايَ مَوْلًى لَکَ وَ لِآلِ بَيْتِکَ سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَکُمْ وَ حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَکُمْ

مُؤْمِنٌ بِسِرِّکُمْ وَ جَهْرِکُمْ وَ ظَاهِرِکُمْ وَ بَاطِنِکُمْ

لَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاءَکُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ أَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنْهُمْ

يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ هَذَا يَوْمُ الْإِثْنَيْنِ وَ هُوَ يَوْمُکُمَا وَ بِاسْمِکُمَا

وَ أَنَا فِيهِ ضَيْفُکُمَا فَأَضِيفَانِي وَ أَحْسِنَا ضِيَافَتِي فَنِعْمَ مَنِ اسْتُضِيفَ بِهِ أَنْتُمَا

وَ أَنَا فِيهِ مِنْ جِوَارِکُمَا فَأَجِيرَانِي فَإِنَّکُمَا مَأْمُورَانِ بِالضِّيَافَهِ وَ الْإِجَارَهِ

فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْکُمَا وَ آلِکُمَا الطَّيِّبِين

ترجمه

سلام بر تو باد ای فرزند رسول خدا سلام بر تو باد ای فرزند امیر المؤمنین

سلام بر تو باد ای فرزند بزرگ زنان عالم

گواهی می دهم که تو نماز را بپا داشتی و زکوه را عطا فرمودی

و امر به معروف و نهی از منکر فرمودی

و خدا را به اخلاص پرستش کردی و در راه خدا جهاد کردی و حق جهاد را بجا آوردی تا آنکه به مقام یقین (وقت رحلت) رسیدی

پس سلام من مادامی که من در عالم باقی هستم و مادامی که شب و روز باقی است بر تو و بر اهل بیت طیب و طاهر تو باد

ای مولای من، من دوستدار

شما و خاندان شما هستم تسلیم آن کسم که تسلیم شماست و جنگجو با هر کس که به جنگ با شماست

و به سر و علن و ظاهر و باطن شما ایمان و اعتقاد دارم

خدا دشمنان شما را از اولین و آخرین همه را لعنت کند و من به خدای متعال از دشمنان شما بیزاری می جویم

مولای من ای ابا محمد ای مولای من ای ابا عبد الله این روز دوشنبه است که متعلق به شماست و به نام شماست

و من در این روز مهمان شمایم پس مرا در سر سفره احسان خود بپذیرید و نیکو مهمانی کنید که شما بهترین مهمان نوازید

و من در این روز در جوار شما پناهنده ام مرا از لطف پناه دهید که البته شما از جانب خدا مأمور به ضیافت امت و پناه دادن خلقید

پس درود خدا بر شما باد و بر اهل بیت شما که پاکان عالمند.

زیارت سلمان در مداین

متن

ظ(مطلب چهارم در زیارت جناب سلمان رضی الله عنه است بدان که از تکالیف زوار در کاظمین رفتن به مدائن است به جهت زیارت عبد صالح الهی جناب سلمان محمدی رضوان الله علیه که اول ارکان اربعه و مخصوص به شرافت سَلْمَانُ مِنَّا أَهْلَ الْبَیْتِ و منخرط در سلک اهل بیت نبوت و عصمت است و در فضیلت او جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده سَلْمَانُ بَحْرٌ لَا یُنْزَفُ وَ کَنْزٌ لَا یَنْفَدُ سَلْمَانُ مِنَّا أَهْلَ الْبَیْتِ یَمْنَحُ الْحِکْمَةَ وَ یُؤْتِی الْبُرْهَانَ و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام او را مثل لقمان حکیم بلکه حضرت صادق علیه السلام

او را بهتر از لقمان فرموده و حضرت باقر علیه السلام او را از متوسمین شمرده و از روایات مستفاد شده که آن جناب اسم اعظم می دانست و از محدثین به فتح بوده و از برای ایمان ده درجه است و او در درجه دهم بوده و عالم به غیب و منایا بوده و از تحف بهشت در دنیا میل فرموده و بهشت مشتاق و عاشق او بوده و خدا و رسول صلی الله علیه و آله او را دوست می داشتند و حق تعالی پیغمبر صلی الله علیه و آله را امر فرموده به محبت چهار نفر که سلمان یکی از ایشان است و آیاتی در مدح او و اقران او نازل شده و جبرئیل هر وقت بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل می شده امر می کرده از جانب پروردگار که سلمان را سلام برساند و مطلع گرداند او را به علم منایا و بلایا و انساب و شبها برای او در خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله مجلس خلوتی بوده و حضرت رسول و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما و آلهما چیزهایی تعلیم او فرمودند از مخزون و مکنون علم الله که احدی غیر او قابل و قوه تحمل آن را نداشته و رسید به مرتبه ای که حضرت صادق علیه السلام فرمود أَدْرَكَ سَلْمَانُ الْعِلْمَ الْأَوَّلَ وَ الْعِلْمَ الْآخِرَ وَ هُوَ بَحْرٌ لاَ يُنْزَحُ وَ هُوَ مِنَّا أَهْلَ الْبَيْتِ سلمان درک کرد علم اول و آخر را و او دریایی است که هر چه از او برداشته شود تمام نشود و او از ما اهل بیت است و برای شوق زایرین

و رغبتشان به زیارت آن جناب کافی است تأمل در اختصاص و امتیازش در میان تمام صحابه و جمیع امت به این که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در یک شب از مدینه به مداین رفت و به دست مبارک او را غسل داد و کفن نمود و نماز کرد بر او با صفوفی بسیار از ملایکه و همان شب به مدینه مراجعت فرمود زهی شرافت مودت و محبت به خانواده رسالت که انسان را به این مرتبه از جلال و عظمت رساند و اما کیفیت زیارت آن جناب پس بدان که سید بن طاوس در مصباح الزائر چهار زیارت برای آن بزرگوار نقل کرده و ما در اینجا اکتفا می کنیم به همان زیارت اول آن و در هدیه نقل کردیم زیارت چهارم آن را که شیخ در تهذیب ذکر فرموده پس چون خواستی زیارت کنی آن جناب را می ایستی نزد قبر او رو به قبله و می گویی

السَّلاَمُ عَلَی رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ

السَّلاَمُ عَلَی أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ السَّلاَمُ عَلَی الْأَئِمَّهِ الْمَعْصُومِینَ الرَّاشِدِینَ

السَّلاَمُ عَلَی الْمَلاَئِکَهِ الْمُقَرَّبِینَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ الْأَمِینِ (الْأَمِینَ)

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا مُودَعَ أَسْرَارِ السَّادَهِ الْمَیَامِینِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا بَقِیَّهَ اللَّهِ مِنَ الْبَرَرَهِ الْمَاضِینَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَشْهَدُ أَنَّکَ أَطَعْتَ اللَّهَ کَمَا أَمَرَکَ وَ اتَّبَعْتَ الرَّسُولَ کَمَا نَدَبَکَ وَ تَوَلَّیْتَ خَلِیفَتَهُ کَمَا أَلْزَمَکَ

وَ دَعَوْتَ إِلَی الاِهْتِمَامِ بِذُرِّیَّتِهِ کَمَا وَقَفَکَ (وَفَّقَکَ) وَ عَلِمْتَ الْحَقَّ یَقِیناً وَ اعْتَمَدْتَهُ کَمَا أَمَرَکَ

(وَ) أَشْهَدُ أَنَّکَ بَابُ وَصِیِّ الْمُصْطَفَی وَ طَرِیقُ حُجَّهِ اللَّهِ الْمُرْتَضَی

وَ أَمِینُ اللَّهِ فِیمَا اسْتُودِعْتَ مِنْ عُلُومِ الْأَصْفِیَاءِ

أَشْهَدُ

أَنَّکَ مِنْ أَهْلِ بَیْتِ النَّبِیِّ النُّجَبَاءِ الْمُخْتَارِینَ لِنُصْرَهِ الْوَصِیِ

أَشْهَدُ أَنَّکَ صَاحِبُ الْعَاشِرَهِ وَ الْبَرَاهِینِ وَ الدَّلاَئِلِ الْقَاهِرَهِ

وَ أَقَمْتَ الصَّلاَهَ وَ آتَیْتَ الزَّکَاهَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ أَدَّیْتَ الْأَمَانَهَ

وَ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِی جَنْبِهِ حَتَّى أَتَاکَ الْیَقِینُ

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَحَدَکَ حَقَّکَ وَ حَطَّ مِنْ قَدْرِکَ

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ آذَاکَ فِی مَوَالِیکَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَعْنَتَکَ فِی أَهْلِ بَیْتِکَ (نَبِیِّکَ)

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لاَمَکَ فِی سَادَاتِکَ

لَعَنَ اللَّهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ وَ ضَاعَفَ عَلَیْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِیمَ

صَلَّى اللَّهُ عَلَیْکَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَیْکَ یَا مَوْلَى أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى رُوحِکَ الطَّیِّبَهِ وَ جَسَدِکَ الطَّاهِرِ

وَ أَلْحَقَنَا بِمَنِّهِ وَ رَأْفَتِهِ إِذَا تَوَفَّانَا بِکَ وَ بِمَحَلِّ السَّادَهِ الْمَیَامِینِ وَ جَمَعَنَا مَعَهُمْ بِجِوَارِهِمْ فِی جَنَّاتِ النَّعِیمِ

(صَلَّى اللَّهُ عَلَیْکَ) یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى إِخْوَانِکَ الشِّیعَهِ الْبَرَرَهِ مِنَ السَّلَفِ الْمَیَامِینِ

وَ أَدْخَلَ الرَّوْحَ وَ الرِّضْوَانَ عَلَى الْخَلَفِ مِنَ الْمُؤْمِنِینَ

وَ أَلْحَقَنَا وَ إِیَّاهُمْ بِمَنْ تَوَلاَّهُ مِنَ الْعِتْرَهِ الطَّاهِرِینَ وَ عَلَیْکَ وَ عَلَیْهِمُ السَّلاَمُ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس بخوان إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِی لَیْلَهِ الْقَدْرِ هفت مرتبه پس بجا بیاور نماز مندوب آنچه خواهی مؤلف گوید که چون خواستی بر گردی از زیارت سلمان پس بایست نزد قبر برای وداع و بگو این وداع را که سید در آخر زیارت چهارم ذکر فرموده

اَلسَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنْتَ بَابُ اللَّهِ الْمُؤْتَى مِنْهُ وَ الْمَأْخُوذُ عَنْهُ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قُلْتَ حَقّاً وَ نَطَقْتَ صِدْقاً وَ دَعَوْتَ إِلَى مَوْلاَیَ وَ مَوْلاَکَ عَلاَنِیَهً وَ سِرّاً

أَتَیْتُکَ زَائِراً وَ حَاجَاتِی لَکَ مُسْتَوْدِعاً

وَ

هَا أَنَا ذَا مُوَدِّعُكَ أَسْتَوْدِعُكَ دِينِی وَ أَمَانَتِی وَ خَوَاتِيمَ عَمَلِی وَ جَوَامِعَ أَمَلِی إِلَی مُنْتَهَی أَجَلِی

وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الْأَخْيَارِ

آنگاه خدا را بسیار بخوان و بر گرد

ترجمه

سلام و تحیت بر رسول خدا حضرت محمد بن عبد الله (ص) خاتم پیغمبران

سلام بر حضرت علی (ع) امیر المؤمنین سید اوصیاء پیغمبران سلام بر امامان صاحب مقام عصمت و پیشوایان ارشاد خلق

سلام بر فرشتگان مقرب حق سلام بر تو ای هم صحبت و صاحب رسول خدا امین وحی الهی

سلام بر تو ای ولی و دوست حقیقی خاص امیر المؤمنین سلام بر تو ای مخزن ودایع و اسرار بزرگ اهل خیر و سعادت

سلام بر تو ای باقیمانده از نیکویان عالم در همه ادوار گذشته سلام بر تو ای ابا عبد الله و رحمت و برکات خدا بر تو باد

گواهی می دهم که تو بدانسان که مأمور بودی خدا را اطاعت کردی و بدانسان که رسول خدا تو را دعوت کرد او را اجابت کردی و پیروی نمودی و خلیفه پیغمبر خدا را آنسان که بر تو فرض و لازم گردانید یاری کردی

و امت را چنانکه دانستی به اهمیت و احترام ذریه پیغمبر دعوت نمودی و طریق حق را چنانکه خدا امر فرمود بطور یقین دانستی و بر آن استوار بودی

گواهی می دهم که تو درگاه وصی مصطفی و طریق حجت خدا علی مرتضائی

و در آنچه به تو ودیعه سپردند از علوم و اسرار خاصان حق امانت خدا را نگاه داشتی

و گواهی

می دهم که تو از اهل بیت برگزیده با شرافت پیغمبر بودی که برای یاری وصی او مهیا بودند

و نیز گواهی می دهم که تو صاحب مقام دهم (ایمان) و صاحب ادله و براهین بسیار محکم و روشن و قاهر

و تو ارکان نماز را بپا داشتی و زکوه به مستحقان دادی و امر بمعروف و نهی از منکر نمودی و امانت الهی را ادا کردی

و برای خدا و رسول امت را ناصح و خیرخواه بودی و برای طرفداری دین خدا همه عمر صبر بر آزار کردی تا هنگام رحلت و شهود عالم آخرت

خدا لعن کند آنان که حق تو را انکار کردند و قدر و شأن تو را پست گردانیدند

خدا لعنت کند آنان را که تو را درباره دوستان و محبوبانت بیازردند خدا لعنت کند آنان را که در دوستی اهل بیت پیغمبر تو را آزار کردند

خدا لعنت کند کسانی را که بر دوستی سادات و بزرگان دین تو را ملامت کردند

خدا لعنت کند دشمن آل محمد را از جن و انس و اولین و آخرین بشر و عذاب آنان را مضاعف و سخت و دردناک گرداندی

درود خدا بر تو ای ابا عبد الله

سلام بر تو ای هم صحبت رسول خدا درود خدا بر رسول و آلش و بر تو باد ای دوست و یار و یاور امیر المؤمنین علی (ع)

و درود و تحیت خدا بر روح پاک تو و جسم پاک تو باد

و خدا ما را هم هنگام مرگ و رحلت به کرم و رأفتش

با تو ملحق گرداند و در آن جایگاه (بهشت عدن) به بزرگان اهل خیر و سعادت ملحق سازد و ما را در بهشتهای پر نعمت به جوار آنان با آنها جمع فرماید

درود و رحمت خدا بر تو باد ای ابا عبد الله و رحمت و تحیت خدا بر برادران تو از شیعیان نیکوکار و اهل یمن و سعادت گذشته باد

و روح و نشاط و خشنودی بر آیندگان اهل ایمان وارد سازد

و ما و آنها را همه به آنان که دوستشان می داریم که عترت پاک پیغمبرند ملحق فرماید سلام و رحمت و برکات خدا بر تو و بر همه آنان باد

سلام بر تو ای ابا عبد الله تو درگاه هدایت خدایی که باید خلق بدان درآیند و اخذ علم و معرفت کنند

گواهی می دهم که تو به حق سخن گفتی و همیشه به صدق و حقیقت گویا بودی و خلق را بسوی مولای من و مولای خود آشکار و پنهان دعوت کردی

باری من به زیارت حضرتت آمده ام و حوایجم را نزد تو به ودیعت می گذارم

اکنون تو را وداع می کنم و حفظ دین و امانت عهد و ختم خیر اعمالم و جمیع آرزوهایم را تا آخر عم به تو می سپارم

و سلام بر تو و رحمت و برکات خدا و درود و رحمت الهی بر محمد و آل نیکویش باد.

زیارت سلمن بن عقیق در کوفه

متن

ظ(زیارت جناب مسلم بن عقیل قَدَّسَ اللَّهُ رُوحَهُ وَ نَوَّرَ ضَرِیحَهُ چون از اعمال مسجد کوفه فارغ شدی برو بسوی قبر مسلم بن عقیل رضوان الله علیه و بایست نزد او و بگو

الْحَمْدُ

لِلَّهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ الْمُتَصَاغِرِ لِعَظَمَتِهِ جَبَابِرَةُ الطَّاغِينَ

الْمُعْتَرِفِ بِرُبُوبِيَّتِهِ جَمِيعُ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِينَ الْمُقِرِّ بِتَوْحِيدِهِ سَائِرُ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِ الْأَنَامِ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الْكِرَامِ

صَلَاةً تَقَرُّ بِهَا أَعْيُنُهُمْ وَ يَرْغَمُ بِهَا أَنْفُ شَانِئِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ أَجْمَعِينَ

سَلَامُ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ سَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ

وَ أَئِمَّتِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَ جَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَ الصِّدِّيقِينَ

وَ الزَّاكِيَاتُ الطَّيِّبَاتُ فِيمَا تَغْتَدِي وَ تَرُوحُ عَلَيْكَ يَا مُسْلِمَ بْنَ عَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ قُتِلْتَ عَلَى مِنْهَاجِ الْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ

حَتَّى لَقِيتَ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ وَ هُوَ عَنْكَ رَاضٍ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ بَذَلْتَ نَفْسَكَ فِي نُصْرَةِ حُجَّةِ اللَّهِ وَ ابْنِ حُجَّتِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ

أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَ الْوَفَاءِ وَ النَّصِيحَةِ لِخَلَفِ النَّبِيِّ الْمُرْسَلِ

وَ السِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَ الدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَ الْوَصِيِّ الْمُبَلِّغِ وَ الْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ

فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ عَنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ

بِمَا صَبَرْتَ وَ احْتَسَبْتَ وَ أَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَمَرَ بِقَتْلِكَ

وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنِ افْتَرَى عَلَيْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَ اسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ

وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَايَعَكَ وَ غَشَّكَ وَ خَذَلَكَ وَ أَسْلَمَكَ وَ مَنْ أَلَّبَ عَلَيْكَ وَ لَمْ يُعِنْكَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَثْوَاهُمْ وَ بِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ

أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ جِئْتُكَ زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّكُمْ مُسَلِّماً لَكُمْ

تَابِعاً لِسُنَّتِكَمْ وَ نُصْرَتِی لَکَمْ مُعَدَّهٌ حَتَّی یَحْکَمَ اللَّهُ وَ هُوَ خَیْرُ

الْحَاکِمِینَ

فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ لاَ مَعَ عَدُوِّکُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْکُمْ وَ عَلَی أَرْوَاحِکُمْ وَ أَجْسَادِکُمْ وَ شَاهِدِکُمْ وَ غَائِبِکُمْ

وَ السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ قَتَلَ اللَّهُ أُمَّهً قَتَلَتْکُمْ بِالْأَیْدِی وَ الْأَلْسُنِ

و در مزار کبیر این کلمات را بمنزله اذن دخول قرار داده و گفته پس داخل شو و بچسبان خود را به قبر و به روایت سابقه است که اشاره کن به ضریح آن جناب و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِیعُ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِمُ السَّلاَمُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سَلاَمٌ (سَلاَمُهُ) عَلَی عِبَادِهِ الَّذِینَ اصْطَفَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ وَ مَغْفِرَتُهُ وَ عَلَی رُوحِکَ وَ بَدَنِکَ

أَشْهَدُ أَنَّکَ مَضَیْتَ عَلَی مَا مَضَی عَلَیْهِ (بِهِ) الْبَدْرِیُّونَ الْمُجَاهِدُونَ فِی سَبِیلِ اللَّهِ الْمُبَالِغُونَ فِی جِهَادِ أَعْدَائِهِ وَ نُصْرَهِ أَوْلِیَائِهِ

فَجَزَاکَ اللَّهُ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَ أَکْثَرَ الْجَزَاءِ وَ أَوْفَرَ جَزَاءِ أَحَدٍ مِمَّنْ وَفَی بِبَیْعَتِهِ وَ اسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَ أَطَاعَ وُلاَهَ أَمْرِهِ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ بَالَغْتَ فِی النَّصِیحَهِ وَ أَعْطَیْتَ غَایَهَ الْمَجْهُودِ حَتَّی بَعَثَکَ اللَّهُ فِی الشُّهَدَاءِ

وَ جَعَلَ رُوحَکَ مَعَ أَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ وَ أَعْطَاکَ مِنْ جِنَانِهِ أَفْسَحَهَا مَنْزِلاً وَ أَفْضَلَهَا غُرَفاً

وَ رَفَعَ ذِکْرَکَ فِی الْعِلِّیِّینَ وَ حَشَرَکَ مَعَ النَّبِیِّینَ وَ الصِّدِّیقِینَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِینَ وَ حَسُنَ أُولَئِکَ رَفِیقاً

أَشْهَدُ أَنَّکَ لَمْ تَهِنْ وَ لَمْ تَنْکُلْ وَ أَنَّکَ قَدْ مَضَیْتَ عَلَی بَصِیرَهٍ مِنْ أَمْرِکَ مُقْتَدِیاً بِالصَّالِحِینَ وَ مُتَّبِعاً لِلنَّبِیِّینَ

فَجَمَعَ اللَّهُ بَیْنَنَا وَ بَیْنَکَ وَ بَیْنَ رَسُولِهِ وَ أَوْلِیَائِهِ فِی مَنَازِلِ الْمُخْبِتِینَ فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ

پس نماز کن دو رکعت در طرف سر و آن را هدیه آن جناب کن پس بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لاَ تَدَعْ لِی

ذَنْباً

و این همان دعایی است که در حرم حضرت عباس علیه السلام خوانده می شود و بیاید ذکرش

ترجمه

سپاس مخصوص خداست که سلطان و ثابت ازلی و در کمال ظهور است خدایی که تمام گردنکشان و طاغیان عالم پیش عظمتش خوار و ذلیلند

و جمیع اهل آسمانها و زمینها به خداوندیش معترفند و همه خلقان به توحید و یگانگی او اقرار و ایمان دارند

درود و رحمت خدا بر سید کاینات و اهل بیت گرامیش باد

رحمتی که چشم آنها را روشن کند و بد خواهانشان را از جن و انس همه را خوار و زبون سازد

سلام خدای بلند مرتبه بزرگ و سلام فرشتگان مقرب حق و انبیاء و رسولان الهی

و امامان برگزیده و بندگان شایسته خدا و تمام شهیدان راه حق و اهل ایمان

و پاکان و نیکویان عالم و هر چه صبح و شام کند سلام تمام آنان بر تو باد ای مسلم بن عقیل فرزند ابی طالب سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

گواهی می دهم که تو نماز را بر پا داشتی و زکوه به فقیران دادی و امر به معروف و نهی از منکر فرمودی

و در راه خدا حق جهاد را ادا کردی تا آنکه به طریق مجاهدان راه دین خدا به درجه رفیعه شهادت رسیدی

تا آنکه خدای عز و جل را ملاقات کردی و او را از تو راضی و خشنود بود

و گواهی می دهم که تو به عهد خدا وفا کردی و در راه نصرت و یاری حجت خدا و فرزند حجت خدا

جانت را فدا نمودی

و گواهی می دهم که تو به مقام تسلیم و رضا و با وفا و خیرخواه بودی نسبت به سبط پیغمبر مرسل (ص)

که برگزیده بزرگوار بود و دلیل و رهبر دانای خلق و وصی پیغمبر مبلغ دین و مظلوم و شهید و مقهور بود

پس خدایت از خدمت به رسول اکرم (ص) و امیر المؤمنین و حسن و حسین (ع) بهترین پاداش عطا فرماید

بواسطه صبر و شکیبایی و امتحان و یاوریت در راه حق پس دار عقبی و آخرتت نیکو گردید

خدا لعنت کند کسی را که تو را شهید کرد خدا لعنت کند آنکس را که امر به قتل تو کرد

خدا لعنت کند آنکس را که به تو ظلم و بیداد کرد و خدا لعن کند آن را که بر تو افتراء و دروغ بست و خدا لعن کند آن را که در حق تو جهالت ورزید و مقام احترامت را سبک و خوار نمود

و خدا لعن کند آن کسی را که با تو بیعت کرد و نفاق ورزید و تو را یاری نکرد و تسلیم دشمن ساخت و آنکه علیه تو با دشمن همدست شد و یاریت نکرد

ستایش خدای را که آتش دوزخ رامنزلگاه آنان مقرر کرد که بسیار بد منزلگاهی بر واردان است

گواهی می دهم که تو مظلوم شهید شدی و محققا خدا آن وعده ای که به شما داد کاملا منجز و حتم ادا می کند باری من به زیارتت با معرفت به حق شما آمدم و خود تسلیم امر شما خاندانم

و پیرو سنت

و طریقه شما و برای نصرت و یاری شما مهیا هستم تا آنگاه که خدا که بهترین حکمفرما است حکم کند

پس من همیشه عمر با شما و به طریقه شما هستم نه با دشمنان شما درود خدا بر شما باد و بر ارواح و اجسام حاضر و غایب شما باد

و سلام و رحمت و برکات خدا بر شما باد خدا لعنت کند امتی را که با دست و زبان به قتال و جنگ شما برخاستند

سلام بر تو ای بنده شایسته مطیع فرمان خدا و رسول (ص) و امیر المؤمنین و حسن و حسین علیهم السلام

ستایش مخصوص خداست و سلام بر بندگان شایسته ای که خدا برگزید آنها را محمد و آل او

و سلام بر شما اهل بیت و رحمت و برکات خدا و مغفرت او و بر روح و بدن تو باد

گواهی می دهم که تو از جهان درگذشتی بدانسان که شهیدان جنگ بدر درگذشتند که آنان مجاهده شدید در راه خدا کردند و در جنگ با دشمنان خدا و یاری دوستان و اولیاء خدا کوشش را به انتها رسانیدند

پس خدایت پاداش دهد بهترین جزا و افزونتر و وافرتر از پاداشی که به احدی از آنان که به عهد و بیعت خدا وفا کردند و دعوت حق را اجابت نمودند و امر امام و پیشوایان الهی را اطاعت نمودند عطا می کند

گواهی می دهم که تو نصیحت و خیرخواهی و جهد و کوشش را به انتها رسانیدی تا آنکه خدا تو را به درجه رفیع شهیدان راه خدا مبعوث گردانید

و روانت را

با روح سعادتمندان عالم در پیوست و از بهشت موعود خود تو را وسیعترین منزل و نیکوترین غرفه بهشت عطا فرمود

و در عالم بالا نامت را بلند گردانید و با پیغمبران و صدیقان و شهیدان و بندگان شایسته محشور کرد و آنان نیکو رفیقانند

گواهی میدهم که تو در راه دین سستی نکرده و هیچ تقصیر و کندی روا نداشتی و محققا تو از جهان درگذشتی در حالیکه در کار خود بر بصیرت بودی و اقتداء به صالحان و پیروی از پیغمبران خدا کردی

پس خدا بین ما و تو و رسول خدا و اولیاء حق در منزلهای بندگان خاضع خدا جمع گرداند بدرستی که او مهربانترین مهربانان است.

خدایا درود فرست بر محمد و آلش و بر من گناهی باقی مگذار

زیارت سوم امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت سوم زیارت مختصری است که سید بن طاووس در مزار نقل کرده و در آن فضل بسیار است فرموده به حذف اسناد از جابر جعفی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود به جابر چه مقدار مسافت است بین شما و بین قبر حسین علیه السلام گفت گفتم یک روز و بعض روز فرمود زیارت می کنی آن حضرت را گفتم بلی فرمود آیا خوشنود نکنم ترا آیا بشارت ندهم ترا به ثواب ایشان گفتم بلی فدایت شوم فرمود بدرستیکه مردی از شما که مهیا شود برای زیارت او مژده دهند اهل آسمان یکدیگر را و چون بیرون رود از منزلش سواره یا پیاده موکل گرداند حق تعالی به او هزار ملک از ملائکه که صلوات بفرستند بر او تا برسد به قبر امام حسین

علیه السلام پس حضرت صادق علیه السلام فرمود چون آمدی بسوی قبر حسین علیه السلام بایست بر در روضه و بگو این کلمات را که از برای تو خواهد بود مقابل هر کلمه از آن بهره ای از رحمت الهی گفت گفتم کدام است آن کلمات فدایت شوم فرمود می گویی

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَهِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ إِبْرَاهِیمَ خَلِیلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُوسَی کَلِیمِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِیسَی رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ سَیِّدِ رُسُلِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عَلِیٍّ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ خَیْرِ الْوَصِیِّینَ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِیِّ الطَّاهِرِ الرَّاضِی الْمَرْضِیِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الصِّدِّیقُ الْأَکْبَرُ السَّلَامُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُ

السَّلَامُ عَلَیْکَ وَ عَلَی الْأَرْوَاحِ الَّتِی حَلَّتْ بِفِنَائِکَ وَ أَنَاخَتْ بِرَحْلِکَ

السَّلَامُ عَلَیْکَ وَ عَلَی الْمَلَائِکَهِ الْحَافِّینَ بِکَ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاهَ وَ آتَیْتَ الزَّکَاهَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ

وَ جَاهَدْتَ الْمُلْحِدِینَ وَ عَبَدْتَ اللَّهَ حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ السَّلَامُ عَلَیْکَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس می روی بسوی قبر مطهر و از برای تو خواهد بود به هر قدمی که برداری و بگذاری ثواب کسی که در راه خدا کشته شده و در خون خود می غلطد پس چون رسیدی نزد قبر و ایستادی دست خود را بر قبر بمال و بگو

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّهَ اللَّهِ فِی أَرْضِهِ

پس برو بسوی نماز و از برای تو است به هر رکعتی که بجا آوری نزد آن حضرت مثل ثواب کسی که هزار حج و هزار عمره بجا آورده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و مثل کسی که هزار موقف با پیغمبر

مرسلی ایستاده باشد الخبر و گذشت این روایت به اختلاف کمی در آداب زیارت امام حسین علیه السلام به روایت مفضل بن عمر

ترجمه

سلام بر تو ای وارث علم آدم برگزیده خدا سلام بر تو ای وارث حلم نوح پیغمبر خدا

سلام بر تو ای وارث اخلاص ابراهیم خلیل خدا سلام بر تو ای وارث جلال موسی سخنگوی با خدا

سلام بر تو ای وارث زهد عیسی روح پاک الهی سلام بر تو ای وارث محمد بزرگ پیغمبران خدا

سلام بر تو ای وارث خلافت علی امیر اهل ایمان و بهترین اوصیاء

سلام بر تو ای وارث حسن که پسندیده و پاک و منزه از عصیان بود و راضی از خدا و خدا از او راضی بود

سلام بر تو ای بزرگترین اهل ایمان با صدق و حقیقت سلام بر تو ای وصی نیکوکار متقی

سلام بر تو و بر ارواح پاک آنان که در حریم حرمت با تو مدفون شدند و رحل اقامت در آستان قدست افکندند

سلام بر تو و بر فرشتگانی که گرد حضرتت حلقه زده اند

گواهی می دهم که تو نماز را بپاداشتی و زکوه به مستحقان عطا کردی و امت را امر به معروف و نهی از منکر کردی

و با مردم ملحد کافر جهاد کردی و خدای را همه عمر تا هنگام رحلت پرستش کردی سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

* * *

زیارت ششم امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت ششم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مروی است که به عمار ساباطی فرمود که چون برسی به قبر امام حسین علیه السلام بگو

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا سَيِّدَ شَبَابِ

أَهْلِ الْجَنَّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَنْ رِضَاهُ مِنْ رِضَی الرَّحْمَنِ وَ سَخَطُهُ مِنْ سَخَطِ الرَّحْمَنِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا أَمِينَ اللَّهِ وَ حُجَّهَ اللَّهِ وَ بَابَ اللَّهِ وَ الدَّلِيلَ عَلَی اللَّهِ وَ الدَّاعِیَ إِلَی اللَّهِ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ حَلَّلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَ حَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ وَ أَقَمْتَ الصَّلَاهَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاهَ

وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ دَعَوْتَ إِلَی سَبِيلِ رَبِّکَ بِالْحِكْمَهِ وَ الْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ وَ مَنْ قُتِلَ مَعَکَ شُهَدَاءُ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ وَ أَشْهَدُ أَنَّ قَاتِلَکَ فِی النَّارِ

أَدِينُ اللَّهَ بِالْبَرَاءَهِ مِمَّنْ قَتَلَکَ وَ مِمَّنْ قَاتَلَکَ وَ شَايَعَ عَلَيْکَ

وَ مِمَّنْ جَمَعَ عَلَيْکَ وَ مِمَّنْ سَمِعَ صَوْتَکَ وَ لَمْ يُعِنْکَ يَا لَيْتَنِی كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظِيماً

مؤلف گويد كه اين سه زيارت از مزار ابن قولويه منقول است

ترجمه

سلام بر تو ای فرزند پيغمبر خدا سلام بر تو ای پسر امير المؤمنين

سلام بر تو ای ابا عبد الله سلام بر تو ای بزرگ جوانان اهل بهشت سلام و رحمت و بركات خدا بر تو باد

(سلام بر تو) ای كسی كه رضا و خوشنودی تو از خوشنودی خدای رحمن است و سخط و خشم تو از غضب و خشم خدای مهربان

سلام بر تو ای امين خدا و حجت خدا و درگاه خدا و رهنمای خلق بسوی خدا و دعوت كننده بندگان به درگاه خدا

گواهی می دهم كه همانا تو حلال خدا را حلال و حرام خدا را حرام كردی و نماز را بپاداشتی و زكوه را به مستحقان دادی

و امت را امر به معروف و نهی از منكر كردی و خلق

را با حکمت و موعظه و اندرز نیکو به راه خدایت دعوت فرمودی

و گواهی می دهم که همانا تو و اصحابت که با تو شهید شدند همه شهیدانی هستید که نزد خدا زنده ابدید و رزق و روزی به شما می رسد و گواهی می دهم که قاتل تو در آتش دوزخست

به دین خدا هستم به سبب بیزاری از قاتل تو و از آنکه به جنگ تو آمد و بر علیه تو با دشمنانت متابعت کرد

و از آنکه بر علیه تو اجتماع بـا دشـمن تو کرد و از آنکه صـدای تو را شـنید و تو را یاری نکرد ای کاش من با شـما بودم و به فیروزی بزرگ نایل می گردیدم.

زیارت عاشورا

متن

ظ(أول زیارت عاشوراء معروفه است که خوانده می شود از نزدیک و دور و شرح آن چنانکه شیخ ابو جعفر طوسی در مصباح ذکر فرموده چنین است روایت کرده محمـد بن اسـمعیل بن بزیع از صالـح بن عقبه از پـدرش از حضـرت امام محمـد باقر علیه السلام که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز دهم محرم تا آنکه نزد قبر آن حضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد که ثواب آنها مثل ثواب کسـی باشـد که حـج و عمره و جهاد کند در خدمت رسول خدا صـلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السـلام راوی گفت گفتم فدایت شوم چه ثواب است از برای کسی که بوده باشد در شهرهای دور از کربلا و ممکن نباشد او

را رفتن بسوی قبر آن حضرت در مثل این روز فرمود هر گاه چنین باشد بیرون رود بسوی صحرا یا بالا رود بر بام بلندی در خانه خود و اشاره کند بسوی آن حضرت به سلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتلین آن حضرت و بعد از آن دو رکعت نماز کند و بکند این کار را در اوایل روز پیش از زوال آفتاب پس ندبه کند بر حسین علیه السلام و بگرید بر او و امر کند کسانی را که در خانه اش هستند هر گاه از ایشان تقیه نمی کند به گریستن بر آن حضرت و برپا دارد در خانه خود مصیبتی به اظهار کردن جزع بر آن حضرت و تعزیت بگویند یکدیگر را به مصیبت ایشان به حسین علیه السلام و من ضامنم برای ایشان بر خدا هرگاه بیاورند این عمل را جمیع آن ثوابها را گفتم فدای تو شوم ضامن می شوی این ثوابها را برای ایشان و کفیل می شوی این ثوابها را فرمود که بلی من ضامنم و کفیلم از برای کسی که این عمل را بجا آورد گفتم که چگونه یکدیگر را تعزیت بگویند فرمود که می گویند أَعْظَمَ اللَّهُ أُجُورَنَا بِمُصَابِنَا بِالْحُسَيْنِ علیه السلام وَ جَعَلَنَا وَ إِيَّاكُمْ مِنَ الطَّالِبِينَ بِثَارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ یعنی بزرگ فرماید خداوند اجرهای ما را به مصیبت ما به حسین علیه السلام و قرار دهد ما و شما را از خواهندگان خون او با ولی او امام مهدی از آل محمد علیهم السلام و اگر بتوانی که بیرون نروی آن روز را در پی حاجتی چنان کن زیرا

که آن روز نحسی است که برآورده نمی شود در آن حاجت مؤمن و اگر برآورده شود مبارک نخواهد بود از برای او و نخواهد دید در آن خیری و رشدی و ذخیره نکند البته هیچیک از شما برای منزلش در آن روز چیزی را پس هر که ذخیره کند در آن روز چیزی را برکت نخواهد دید در آن چیزی که ذخیره نموده و مبارک نخواهد بود از برای او و در اهلش که ذخیره برای آنها نهاده پس هر گاه بجا آوردند این عمل را بنویسد حق تعالی برای ایشان ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشد و از برای او است مزد و ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و وصی و صدیق و شهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد از زمانی که خلق فرموده حق تعالی دنیا را تا زمانی که بپای شود قیامت صالح بن عقبه و سیف بن عمیره گفته اند که گفت علقمه بن محمد حضرمی که گفتم به حضرت باقر علیه السلام که تعلیم بفرما مرا دعایی که بخوانم آن را در این روز هر گاه زیارت کنم آن جناب را از نزدیک و دعایی که بخوانم آن را هر گاه زیارت نکنم او را از نزدیک و بخواهم اشاره کنم به سلام بسوی او از شهرهای دور و از خانه ام فرمود به من ای علقمه هر گاه تو بجا آوردی آن دو رکعت نماز را بعد از آنکه اشاره کنی بسوی آن حضرت به سلام پس بگو در وقت اشاره به آن

حضـرت بعـد از گفتن تکبیر این قول را یعنی زیـارت آتیه را پس بـدرستیکه تو هر گاه گفتی این قول را بتحقیق که دعا کرده ای به آن چیزی که دعا می کنـد به آن زائران آن حضـرت از ملائکه و بنویسد خداوند از برای تو صد هزار هزار درجه و بوده باشـی مثل کسـی که شـهید شده باشد با امام حسـین علیه السـلام تا مشارکت کنی ایشان را در درجات ایشان و شـناخته نشوی مگر در جمله شـهیدانی که شـهید شـده انـد بـا آن حضـرت و نوشـته شود برای تو ثواب زیـارت هر پیغمبری و رسولی و ثواب زیارت هر که زیارت کرده حسـین علیه السـلام را از روزی که شـهید شده است سـلام خدا بر آن حضـرت و بر اهل بیتش می گویی

اَلسَّلَامُ عَلَيْکَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

(السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا خِيَرَةَ اللَّهِ وَ ابْنَ خِيَرَتِهِ) السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ وَ الْوِتْرَ الْمَوْتُورَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِکَ عَلَيْکُمْ مِنِّي جَمِيعاً سَلَامُ اللَّهِ أَبَداً مَا بَقِيتُ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَ جَلَّتْ وَ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِکَ (بِکُمْ) عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ

وَ جَلَّتْ وَ عَظُمَتْ مُصِيبَتُکَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسَّسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَ الْجَوْرِ عَلَيْکُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ

وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْکُمْ عَنْ مَقَامِکُمْ وَ أَزَالَتْکُمْ عَنْ مَرَاتِبِکُمُ الَّتِي رَتَّبَکُمُ اللَّهُ فِيهَا

وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْکُمْ وَ لَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْکِينِ مِنْ قِتَالِکُمْ

بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْکُمْ

مِنْهُمْ وَ (مِنْ) أَشْيَاعِهِمْ وَ أَتْبَاعِهِمْ وَ أَوْلِيَائِهِمْ

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّى سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَ حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَهِ

وَ لَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادٍ وَ آلَ مَرْوَانَ وَ لَعَنَ اللَّهُ بَنِى أُمَيَّهَ قَاطِبَهً وَ لَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَهَ

وَ لَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ لَعَنَ اللَّهُ شِمْراً (شَمِراً)

وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً أَسْرَجَتْ وَ أَلْجَمَتْ وَ تَنَقَّبَتْ لِقِتَالِكَ بِأَبِى أَنْتَ وَ أُمِّى

لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِى بِكَ فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِى أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَ أَكْرَمَنِى (بِكَ)

أَنْ يَرْزُقَنِى طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِى عِنْدَكَ وَجِيهاً بِالْحُسَيْنِ عليه السلام فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّى أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَى رَسُولِهِ وَ إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

وَ إِلَى فَاطِمَهَ وَ إِلَى الْحَسَنِ وَ إِلَيْكَ بِمُوَالاتِكَ

وَ بِالْبَرَاءَهِ (مِمَّنْ قَاتَلَكَ وَ نَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ وَ بِالْبَرَاءَهِ مِمَّنْ أَسَّسَ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَ الْجَوْرِ عَلَيْكُمْ

وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَى رَسُولِهِ) مِمَّنْ أَسَّسَ أَسَاسَ ذَلِكَ وَ بَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ

وَ جَرَى فِى ظُلْمِهِ وَ جَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى أَشْيَاعِكُمْ بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ

وَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمُوَالاتِكُمْ وَ مُوَالاهِ وَلِيِّكُمْ

وَ بِالْبَرَاءَهِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَ النَّاصِبِينَ لَكُمُ الْحَرْبَ وَ بِالْبَرَاءَهِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَ أَتْبَاعِهِمْ

إِنِّى سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَ حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَ وَلِيٌّ لِمَنْ وَالاكُمْ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ

فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِى أَكْرَمَنِى بِمَعْرِفَتِكُمْ وَ مَعْرِفَهِ أَوْلِيَائِكُمْ وَ رَزَقَنِى الْبَرَاءَهَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ

أَنْ يَجْعَلَنِى مَعَكُمْ فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ وَ أَنْ يُثَبِّتَ لِى عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ

وَ أَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِى الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ

وَ أَنْ يَرْزُقَنِى طَلَبَ ثَارِى (ثَارَكُمْ) مَعَ إِمَامٍ هُدًى (مَهْدِيٍّ) ظَاهِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ

وَ أَسْأَلُ اللَّهَ

بِحَقِّكَمْ وَ بِالشَّأْنِ الَّذِی لَکَمْ عِنْدَهُ أَنْ یُعْطِیَنِی بِمُصَابِی بِکَمْ أَفْضَلَ مَا یُعْطِی مُصَاباً بِمُصِیبَتِهِ

مُصِیبَهً مَا أَعْظَمَهَا وَ أَعْظَمَ رَزِیَّتَهَا فِی الْإِسْلَامِ وَ فِی جَمِیعِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ (الْأَرَضِینَ)

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی فِی مَقَامِی هَذَا مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْکَ صَلَوَاتٌ وَ رَحْمَهٌ وَ مَغْفِرَهٌ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْیَایَ مَحْیَا مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ مَمَاتِی مَمَاتَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهِ (فِیهِ) بَنُو أُمَیَّهَ وَ ابْنُ آکِلَهِ الْأَکْبَادِ

اللَّعِینُ ابْنُ اللَّعِینِ عَلَی (لِسَانِکَ) وَ لِسَانِ نَبِیِّکَ (صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ)

فِی کُلِّ مَوْطِنٍ وَ مَوْقِفٍ وَقَفَ فِیهِ نَبِیُّکَ (صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ)

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبَا سُفْیَانَ وَ مُعَاوِیَهَ وَ یَزِیدَ بْنَ مُعَاوِیَهَ عَلَیْهِمْ مِنْکَ اللَّعْنَهُ أَبَدَ الْآبِدِینَ

وَ هَذَا یَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِیَادٍ وَ آلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَیْنَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِ (عَلَیْهِ السَّلَامُ)

اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَیْهِمُ اللَّعْنَ مِنْکَ وَ الْعَذَابَ (الْأَلِیمَ)

اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ فِی هَذَا الْیَوْمِ وَ فِی مَوْقِفِی هَذَا وَ أَیَّامِ حَیَاتِی

بِالْبَرَاءَهِ مِنْهُمْ وَ اللَّعْنَهِ عَلَیْهِمْ وَ بِالْمُوَالاهِ لِنَبِیِّکَ وَ آلِ نَبِیِّکَ (عَلَیْهِ وَ) عَلَیْهِمُ السَّلَامُ

پس می گویی صد مرتبه

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ آخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَی ذَلِکَ

اللَّهُمَّ الْعَنِ الْعِصَابَهَ الَّتِی (الَّذِینَ) جَاهَدَتِ الْحُسَیْنَ وَ شَایَعَتْ وَ بَایَعَتْ وَ تَابَعَتْ (تَایَعَتْ) عَلَی قَتْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِیعاً

پس می گویی صد مرتبه

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ عَلَی الْأَرْوَاحِ الَّتِی حَلَّتْ بِفِنَائِکَ

عَلَیْکَ مِنِّی سَلَامُ اللَّهِ أَبَداً مَا بَقِیتُ وَ بَقِیَ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ

وَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی لِزِیَارَتِکُمْ (لِزِیَارَتِکَ)

السَّلَامُ عَلَی الْحُسَیْنِ وَ عَلَی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ (وَ عَلَی أَوْلَادِ الْحُسَیْنِ) وَ عَلَی أَصْحَابِ الْحُسَیْنِ

پس می گویی

اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّی وَ ابْدَأْ بِهِ أَوَّلاً ثُمَّ (الْعَنِ) الثَّانِیَ وَ

الثَّالِثَ وَ الرَّابِعَ

اللَّهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ خَامِساً وَ الْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ زِيَادٍ وَ ابْنَ مَرْجَانَهَ

وَ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ شِمْراً وَ آلَ أَبِی سُفْيَانَ وَ آلَ زِيَادٍ وَ آلَ مَرْوَانَ إِلَی يَوْمِ الْقِيَامَهِ

پس به سجده می روی و می گویی

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاکِرِينَ لَکَ عَلَی مُصَابِهِمْ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَی عَظِيمِ رَزِيَّتِی

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی شَفَاعَهَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ

وَ ثَبِّتْ لِی قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَکَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَ أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ علیه السلام

علقمه گفت که فرمود حضرت باقر علیه السلام که اگر بتوانی که زیارت کنی آن حضرت را در هر روز به این زیارت در خانه خود بکن که خواهد بود برای تو جمیع این ثوابها و روایت کرده محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت بیرون رفتم با صفوان بن مهران و جمعی دیگر از اصحاب خودمان بسوی نجف بعد از خروج حضرت صادق علیه السلام از حیره به جانب مدینه پس زمانی که ما فارغ شدیم از زیارت یعنی زیارت امیر المؤمنین علیه السلام گردانید صفوان صورت خود را به جانب مشهد ابو عبد الله علیه السلام پس گفت از برای ما که زیارت کنید حسین علیه السلام را از این مکان از نزد سر مقدس امیر المؤمنین علیه السلام که از اینجا ایما و اشاره کرد به سلام بر آن حضرت جناب صادق علیه السلام و من در خدمتش بودم سیف گفت پس خواند صفوان همان زیارتی را که روایت کرده بود علقمه بن محمد حضرمی از حضرت باقر علیه السلام در روز عاشورا آنگاه دو رکعت نماز کرد نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام و وداع گفت بعد

از آن نماز امیر المؤمنین علیه السلام را و اشاره کرد به جانب قبر حسین علیه السلام به سلام در حالتی که گردانیده بود روی خود را به جانب او و وداع کرد بعد از زیارت او را و از دعاهایی که بعد از نماز خواند این بود

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا كَاشِفَ كُرَبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ

يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ (وَ) يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

(وَ) يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ (وَ) يَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ

(وَ) يَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى (وَ) يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ

(وَ) يَا مَنْ لاَ يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ يَا مَنْ لاَ تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ

(وَ) يَا مَنْ لاَ تُغَلِّطُهُ (تُغَلِّطُهُ) الْحَاجَاتُ (وَ) يَا مَنْ لاَ يُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ

يَا مُدْرِكَ كُلِّ فَوْتٍ (وَ) يَا جَامِعَ كُلِّ شَمْلٍ (وَ) يَا بَارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ

يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنَفِّسَ الْكُرُبَاتِ يَا مُعْطِيَ السُّؤْلاَتِ

يَا وَلِيَّ الرَّغَبَاتِ يَا كَافِيَ الْمُهِمَّاتِ

يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْ ءٍ وَ لاَ يَكْفِي مِنْهُ شَيْ ءٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ

أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ بِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ بِحَقِّ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ

فَإِنِّي بِهِمْ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا وَ بِهِمْ أَتَوَسَّلُ وَ بِهِمْ أَتَشَفَّعُ إِلَيْكَ

وَ بِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَ أُقْسِمُ وَ أَعْزِمُ عَلَيْكَ وَ بِالشَّأْنِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ وَ بِالْقَدْرِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ

وَ بِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَ بِهِ خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ

وَ بِهِ أَبَنْتَهُمْ وَ أَبَنْتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى فَاقَ فَضْلُهُمْ

فَضْلَ الْعَالَمِينَ جَمِيعاً

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَ هَمِّي وَ كَرْبِي

وَ تَكْفِيَنِي الْمُهِمَّ مِنْ أُمُورِي وَ تَقْضِيَ عَنِّي دَيْنِي

وَ تُجِيرَنِي مِنَ الْفَقْرِ وَ تُجِيرَنِي مِنَ الْفَاقَهِ وَ تُغْنِيَنِي عَنِ الْمَسْأَلَهِ إِلَى الْمَخْلُوقِينَ

وَ تَكْفِيَنِي هَمَّ مَنْ أَخَافُ هَمَّهُ وَ عُسْرَ مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ وَ حُزُونَهَ مَنْ أَخَافُ حُزُونَتَهُ

وَ شَرَّ مَنْ (مَا) أَخَافُ شَرَّهُ وَ مَكْرَ مَنْ أَخَافُ مَكْرَهُ وَ بَغْيَ مَنْ أَخَافُ بَغْيَهُ

وَ جَوْرَ مَنْ أَخَافُ جَوْرَهُ وَ سُلْطَانَ مَنْ أَخَافُ سُلْطَانَهُ وَ كَيْدَ مَنْ أَخَافُ كَيْدَهُ

وَ مَقْدُرَهَ مَنْ أَخَافُ (بَلاَءَ) مَقْدُرَتَهُ عَلَيَّ وَ تَرُدَّ عَنِّي كَيْدَ الْكَيَدَهِ وَ مَكْرَ الْمَكَرَهِ

اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي فَأَرِدْهُ وَ مَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ

وَ اصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَ مَكْرَهُ وَ بَأْسَهُ وَ أَمَانِيَّهُ وَ امْنَعْهُ عَنِّي كَيْفَ شِئْتَ وَ أَنَّى شِئْتَ

اللَّهُمَّ اشْغَلْهُ عَنِّي بِفَقْرٍ لاَ تَجْبُرُهُ وَ بِبَلاَءٍ لاَ تَسْتُرُهُ وَ بِفَاقَهٍ لاَ تَسُدُّهَا

وَ بِسُقْمٍ لاَ تُعَافِيهِ وَ ذُلٍّ لاَ تُعِزُّهُ وَ بِمَسْكَنَهٍ لاَ تَجْبُرُهَا

اللَّهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ نَصْبَ عَيْنَيْهِ وَ أَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ وَ الْعِلَّهَ وَ السُّقْمَ فِي بَدَنِهِ

حَتَّى تَشْغَلَهُ عَنِّي بِشُغْلٍ شَاغِلٍ لاَ فَرَاغَ لَهُ وَ أَنْسِهِ ذِكْرِي كَمَا أَنْسَيْتَهُ ذِكْرَكَ

وَ خُذْ عَنِّي بِسَمْعِهِ وَ بَصَرِهِ وَ لِسَانِهِ وَ يَدِهِ وَ رِجْلِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَمِيعِ جَوَارِحِهِ

وَ أَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ السُّقْمَ وَ لاَ تَشْفِهِ حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلاً شَاغِلاً بِهِ عَنِّي وَ عَنْ ذِكْرِي

وَ اكْفِنِي يَا كَافِيَ مَا لاَ يَكْفِي سِوَاكَ فَإِنَّكَ الْكَافِي لاَ كَافِيَ سِوَاكَ وَ مُفَرِّجٌ لاَ مُفَرِّجَ سِوَاكَ

وَ مُغِيثٌ لاَ مُغِيثَ سِوَاكَ وَ جَارٌ لاَ جَارَ سِوَاكَ

خَابَ مَنْ كَانَ جَارُهُ سِوَاكَ وَ مُغِيثُهُ سِوَاكَ وَ مَفْزَعُهُ إِلَى سِوَاكَ

وَ مَهْرَبُهُ (إِلَى سِوَاكَ) وَ مَلْجَؤُهُ إِلَى غَيْرِكَ

(سِوَاکَ) وَ مَنْجَاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِکَ

فَأَنْتَ ثِقَتِى وَ رَجَائِى وَ مَفْزَعِى وَ مَهْرَبِى وَ مَلْجَئِى وَ مَنْجَاىَ

فَبِکَ أَسْتَفْتِحُ وَ بِکَ أَسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَتَوَجَّهُ إِلَيْکَ وَ أَتَوَسَّلُ وَ أَتَشَفَّعُ

فَأَسْأَلُکَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ فَلَکَ الْحَمْدُ وَ لَکَ الشُّکْرُ وَ إِلَيْکَ الْمُشْتَکَى وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ

فَأَسْأَلُکَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَکْشِفَ عَنِّى غَمِّى وَ هَمِّى وَ کَرْبِى فِى مَقَامِى هَذَا

کَمَا کَشَفْتَ عَنْ نَبِيِّکَ هَمَّهُ وَ غَمَّهُ وَ کَرْبَهُ وَ کَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ

فَاکْشِفْ عَنِّى کَمَا کَشَفْتَ عَنْهُ وَ فَرِّجْ عَنِّى کَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ وَ اکْفِنِى کَمَا کَفَيْتَهُ

(وَ اصْرِفْ عَنِّى) هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَ مَئُونَهَ مَا أَخَافُ مَئُونَتَهُ

وَ هَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ بِلاَ مَئُونَهٍ عَلَى نَفْسِى مِنْ ذَلِکَ

وَ اصْرِفْنِى بِقَضَاءِ حَوَائِجِى وَ کِفَايَهِ مَا أَهَمَّنِى هَمُّهُ مِنْ أَمْرِ آخِرَتِى وَ دُنْيَاىَ

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ (وَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ) عَلَيْکَ (عَلَيْکُمَا) مِنِّى سَلاَمُ اللَّهِ أَبَداً (مَا بَقِيتُ) وَ بَقِىَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ

وَ لاَ جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِکُمَا وَ لاَ فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنِى وَ بَيْنَکُمَا

اللَّهُمَّ أَحْيِنِى حَيَاهَ مُحَمَّدٍ وَ ذُرِّيَّتِهِ وَ أَمِتْنِى مَمَاتَهُمْ وَ تَوَفَّنِى عَلَى مِلَّتِهِمْ

وَ احْشُرْنِى فِى زُمْرَتِهِمْ وَ لاَ تُفَرِّقْ بَيْنِى وَ بَيْنَهُمْ طَرْفَهَ عَيْنٍ أَبَداً فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَتَيْتُکُمَا زَائِراً وَ مُتَوَسِّلاً إِلَى اللَّهِ رَبِّى وَ رَبِّکُمَا

وَ مُتَوَجِّهاً إِلَيْهِ بِکُمَا وَ مُسْتَشْفِعاً (بِکُمَا) إِلَى اللَّهِ (تَعَالَى) فِى حَاجَتِى هَذِهِ

فَاشْفَعَا لِى فَإِنَّ لَکُمَا عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ وَ الْجَاهَ الْوَجِيهَ وَ الْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَ الْوَسِيلَهَ

إِنِّى أَنْقَلِبُ عَنْکُمَا مُنْتَظِراً لِتَنَجُّزِ الْحَاجَهِ وَ قَضَائِهَا وَ نَجَاحِهَا مِنَ اللَّهِ

بِشَفَاعَتِکَمَا لِی إِلَی اللَّهِ فِی ذَلِکَ فَلاَ أَخِیبُ

وَ لاَ یَکُونُ مُنْقَلَبِی مُنْقَلَباً خَائِباً خَاسِراً بَلْ یَکُونُ مُنْقَلَبِی مُنْقَلَباً رَاجِحاً (رَاجِیاً) مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجَاباً بِقَضَاءِ جَمِیعِ حَوَائِجِی (الْحَوَائِجِ)

وَ تَشَفَّعَا لِی إِلَی اللَّهِ انْقَلَبْتُ عَلَی مَا شَاءَ اللَّهُ وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ

مُفَوِّضاً أَمْرِی إِلَی اللَّهِ مُلْجِئاً ظَهْرِی إِلَی اللَّهِ مُتَوَکِّلاً عَلَی اللَّهِ

وَ أَقُولُ حَسْبِیَ اللَّهُ وَ کَفَی سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَیْسَ لِی وَرَاءَ اللَّهِ وَ وَرَاءَکُمْ یَا سَادَتِی مُنْتَهًی

مَا شَاءَ رَبِّی کَانَ وَ مَا لَمْ یَشَأْ لَمْ یَکُنْ وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ

أَسْتَوْدِعُکُمَا اللَّهَ وَ لاَ جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی إِلَیْکُمَا

انْصَرَفْتُ یَا سَیِّدِی یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ وَ مَوْلاَیَ وَ أَنْتَ (أُبْتُ) یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ یَا سَیِّدِی

(وَ) سَلاَمِی عَلَیْکُمَا مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ وَاصِلٌ ذَلِکَ إِلَیْکُمَا غَیْرُ (غَیْرَ) مَحْجُوبٍ عَنْکُمَا سَلاَمِی إِنْ شَاءَ اللَّهُ

وَ أَسْأَلُهُ بِحَقِّکُمَا أَنْ یَشَاءَ ذَلِکَ وَ یَفْعَلَ فَإِنَّهُ حَمِیدٌ مَجِیدٌ

انْقَلَبْتُ یَا سَیِّدَیَّ عَنْکُمَا تَائِباً حَامِداً لِلَّهِ شَاکِراً رَاجِیاً لِلْإِجَابَهِ غَیْرَ آیِسٍ وَ لاَ قَانِطٍ

آئِباً عَائِداً رَاجِعاً إِلَی زِیَارَتِکُمَا غَیْرَ رَاغِبٍ عَنْکُمَا وَ لاَ مِنْ (عَنْ) زِیَارَتِکُمَا

بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَ لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ

یَا سَادَتِی رَغِبْتُ إِلَیْکُمَا وَ إِلَی زِیَارَتِکُمَا بَعْدَ أَنْ زَهِدَ فِیکُمَا وَ فِی زِیَارَتِکُمَا أَهْلُ الدُّنْیَا

فَلاَ خَیَّبَنِیَ اللَّهُ مَا (مِمَّا) رَجَوْتُ وَ مَا أَمَّلْتُ فِی زِیَارَتِکُمَا إِنَّهُ قَرِیبٌ مُجِیبٌ

سیف بن عمیره گوید که سؤال کردم از صفوان و گفتم که علقمه بن محمد این دعا را برای ما از حضرت باقر علیه السلام روایت نکرد بلکه همان زیارت را حدیث کرد صفوان گفت که وارد شدم با سید خودم حضرت صادق علیه السلام به

این مکـان پس بجـا آورد مثل آنچه را که ما بجا آوردیم در زیارت و دعا کرد به این دعا هنگام وداع بعـد از اینکه دو رکعت نماز گزاشت چنانچه ما نماز گزاشتیم و وداع کرد چنانچه ما وداع کردیم پس صـفوان گفت که حضـرت صادق علیه السلام به من فرمود که مواظب باش این زیارت را و بخوان این دعا را و زیارت کن به آن پس بـدرستیکه من ضامنم بر خدا برای هر که زیارت کند به این زیارت و دعا کند به این دعا از نزدیک یا دور اینکه زیارتش مقبول شود و سعیش مشکور و سلامش به آن حضـرت برسـد و محجـوب نمانـد و حـاجت او قضـا شـود از جـانب خـدای تعـالی به هر مرتبه که خواهـد برسـد و او را نومید برنگرداند ای صـفوان یافتم این زیارت را به این ضمان از پدرم و پدرم از پدرش علی بن الحسین علیهم السلام به همین ضمان و او از حسـین علیه السـلام به همین ضمان و حسین علیه السلام از برادرش حسن علیه السلام به همین ضمان و حسن از پدرش امیر المؤمنین علیه السـلام با همین ضـمان و امیر المؤمنین علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله با همین ضمان و رسول خـدا صـلی الله علیه و آله از جبرئیل با همین ضـمان و جبرئیل از خدای تعالی با همین ضـمان و به تحقیق که خداوند عز و جل قسم خورده به ذات مقدس خود که هر که زیارت کند حسـین علیه السلام را به این زیارت از نزدیک یا دور و دعا کند به این دعا

قبول می کنم از او زیـارت او را و می پـذیرم از او خواهش او را به هر قـدر که باشـد و می دهم مسئلتش را پس بـازنگردد از حضـرت من بـا ناامیـدی و خسـار و بـازش گردانم بـا چشم روشن به برآوردن حاجت و فوز به جنت و آزادی از دوزخ و قبول کنم شفاعت او را در حق هر کس که شفاعت کند حضرت فرماید جز دشمن ما اهل بیت که در حق او قبول نشود قسم خورده حق تعـالی به این بر ذات اقدسـش و گواه گرفته ما را بر آنچه که گواهی دادنـد به آن ملائکه ملکوت او پس جبرئیل گفت یا رسول الله خدا فرستاده مرا به سوی تو به جهت سرور و بشارت تو و شادی و بشارت علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از اولاد تو علیهم السـلام تا روز قیامت پس مسـتمر و پاینده باد مسـرت تو و مسرت علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان علیهم السلام و شیعه شما تا روز رستخیز پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام با من فرمود ای صفوان هر گاه روی داد از برای تو به سوی خـدای عز و جـل حـاجتی پس زیـارت کن به این زیـارت از هر مکـانی که بوده باشـی و بخوان این دعـا را و بخواه از پروردگار خود حاجتت را که برآورده شود از خدا و خدا خلاف نخواهد فرمود وعده خود را بر رسول خود به جود و امتنان خویش و الحمد لله مؤلف گوید که در نجم ثاقب در ذیل حکایت تشرف جناب حاج سید احمد رشتی به

ملاقات امام عصر ارواحنا فداه در سفر حج و فرمایش آن حضرت به او که چرا شما عاشورا نمی خوانید عاشورا عاشورا عاشورا و آن حکایت را ما إن شاء الله بعد از زیارت جامعه کبیره نقل خواهیم کرد شیخ ما ثقه الاسلام نوری رحمه الله فرموده اما زیارت عاشورا پس در فضل و مقام آن بس که از سنخ سایر زیارات نیست که به ظاهر از انشای و املای معصومی باشد هر چند که از قلوب مطهره ایشان چیزی جز آنچه از عالم بالا به آنجا رسد بیرون نیاید بلکه از سنخ احادیث قدسیه است که به همین ترتیب از زیارت و لعن و سلام و دعا از حضرت احدیت جلت عظمته به جبرئیل امین و از او به خاتم النبیین صلی الله علیه و آله رسیده و به حسب تجربه مداومت به آن در چهل روز یا کمتر در قضای حاجات و نیل مقاصد و دفع اعادی بی نظیر و لکن احسن فواید آن که از مواظبت آن به دست آمده فایده ای است که در کتاب دار السلام ذکر کردم و اجمال آن آنکه ثقه صالح متقی حاج ملا حسن یزدی که از نیکان مجاورین نجف اشرف است و پیوسته مشغول عبادت و زیارت نقل کرد از ثقه امین حاج محمد علی یزدی که مرد فاضل صالحی بود در یزد که دائما مشغول اصلاح امر آخرت خود بود و شبها در مقبره خارج یزد که در آن جماعتی از صلحا مدفونند و معروف است به مزار به سر می برد و او را همسایه ای بود که در کودکی با هم بزرگ شده و در نزد یک

معلم می رفتند تا آنکه بزرگ شد و شغل عشاری پیش گرفت تا آنکه مرد و در همان مقبره نزدیک محلی که آن مرد صالح بیتوته می کرد دفن کردند پس او را در خواب دید پس از گذشتن کمتر از ماهی که در هیئت نیکویی است پس به نزد او رفت و گفت من می دانم مبدا و منتهای کار تو و ظاهر و باطن ترا و نبودی از آنها که احتمال رود نیکی در باطن ایشان و شغل تو مقتضی نبود جز عذاب را پس به کدام عمل به این مقام رسیدی گفت چنان است که گفتی و من در اشد عذاب بودم از روز وفات تا دیروز که زوجه استاد اشرف حداد فوت شد و در این مکان او را دفن کردند و اشاره کرد به موضعی که قریب صد ذرع از او دور بود و در شب وفات او حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام سه مرتبه او را زیارت کرد و در مرتبه سوم امر فرمود به رفع عذاب از این مقبره پس حالت ما نیکو شد و در سعه و نعمت افتادیم پس از خواب متحیرانه بیدار شد و حداد را نمی شناخت و محله او را نمی دانست پس در بازار حدادان از او تفحص کرد و او را پیدا نمود از او پرسید برای تو زوجه ای بود گفت آری دیروز وفات کرد و او را در فلان مکان و همان موضع را اسم برد دفن کردم گفت او به زیارت ابی عبد الله علیه السلام رفته بود گفت نه گفت ذکر مصایب او می کرد گفت نه گفت مجلس تعزیه داری داشت گفت

نه آنگاه پرسید چه می جویی خواب را نقل کرد گفت آن زن مواظبت داشت به زیارت عاشورا

ترجمه

سلام بر تو ای ابا عبد الله سلام بر تو ای فرزند رسول خدا

سلام بر تو ای فرزند امیر المؤمنین و ای فرزند سید اوصیاء

سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهراء سیده زنان اهل عالم

سلام بر تو ای کسی که از خون پاك تو و پدر بزرگوارت خدا انتقام می کشد و از ظلم و ستم وارد بر تو دادخواهی می کند

سلام بر تو و بر ارواح پاکی که در حرم مطهرت با تو مدفون شدند بر جمیع شما تا ابد از من درود و تحیت و سلام خدا باد تا من هستم و لیل و نهار در جهان برقرار است

ای ابا عبد الله همانا تعزیتت بزرگ و مصیبتت در جهان بر ما شیعیان و تمام اهل اسلام سخت و عظیم و ناگوار و دشوار بود

و تحمل آن مصیبت بزرگ در آسمانها بر جمیع اهل سموات سخت و دشوار بود

پس خدا لعنت کند امتی که اساس ظلم و ستم را بر شما اهل بیت رسول بنیاد کردند

و خدا لعنت کند امتی را که شما را از مقام و مرتبه (خلافت) خود منع کردند و رتبه ای که خدا مخصوص به شما گردانیده بود از شما گرفتند

خدا لعنت کند امتی را که شما را مقتول ساختند و خدا لعنت کند آن مردمی را که از امرای ظلم و جور برای قتال با شما تمکین و اطاعت کردند

من بسوی خدا و بسوی شما

از آن ظالمان و شیعیان آنها و پیروان و دوستانشان بیزاری می جویم

ای ابا عبد الله من تا قیامت سلم و صلحم با هر که با شما صلح است و در جنگ و جهادم با هر که با شما در جنگ است تا روز قیامت

خدا لعنت کند آل زیاد بن ابی سفیان و آل مروان حکم را و خدا لعنت کند بنی امیه را بالتمام و لعنت کند پسر مرجانه را

و لعنت کند عمر سعد را و خدا لعنت کند شمر را

و خدا لعنت کند گروهی را که اسبها را برای جنگ با حضرتت زین و لگام کردند و برای جنگ با تو مهیا گشتند پدر و مادرم فدای تو باد

تحمل مصیبت بر من بواسطه ظلمی که بر شما رفت سخت دشوار است پس از خدایی که مقام تو را بلند و گرامی داشت و مرا هم بواسطه دوستی تو عزت بخشید

از او درخواست می کنم که روزی من گرداند تا با امام منصور از اهل بیت محمد صلی الله علیه و آله خون خواه تو باشم

پروردگارا مرا بواسطه حضرت حسین علیه السلام نزد خود در دو عالم وجیه و آبرومند گردان

ای ابا عبد الله من به درگاه خدا تقرب می جویم و به درگاه رسولش و به نزد حضرت امیر المؤمنین

و حضرت فاطمه و حضرت حسن و به حضرت تو قرب می طلبم بواسطه محبت و دوستی تو

* * *

و بیزاری از کسانی که اساس و پایه ظلم و بیداد را بر شما بنا نهادند

و بیزارم

از پیروان آنها و به درگاه خدا و نزد شما اولیاء خدا از آن مردم ستمکار ظالم بیزاری می جویم

و اول به درگاه خدا سپس نزد شما تقرب می جویم به سبب دوستی شما و دوستی دوستان شما

و به سبب بیزاری جستن ازدشمنان شما و بیزاری از مردمی که با شما به جنگ و مخالفت برخاستند و از شیعیان و پیروان آنها هم بیزاری می جویم

من سلم و صلحم با هر کس که با شما صلح است و در جنگ و مخالفتم با هر کس که با شما به جنگ است و دوستم با دوستان شما و دشمنم با دشمنان شما

پس از کرم حق درخواست می کنم که به معرفت شما و دوستان شما مرا گرامی سازد و همیشه بیزاری از دشمنان شما را روزی من فرماید

و مرا در دنیا و آخرت با شما قرار دهد و در دو عالم به مقام صدق و صفای با شما مرا ثابت بدارد

و باز از خدا درخواست می کنم که به مقام محمودی که خاص شما است مرا برساند

و مرا نصیب کند که در رکاب امام زمان شما اهل بیت که هادی و ظاهر شونده ناطق به حق است خون خواه باشم

و از خدا به حق شما و به شأن و مقام تقرب شما نزد خدا درخواست میکنم که ثواب غم و حزن و اندوه مرا بواسطه مصیبت بزرگ شما بهترین ثوابی که به هر مصیبت زده ای عطا میکند به من آن ثواب را عطا فرماید

و مصیبت شما آل محمد در عالم اسلام بلکه در

تمام عالم سماوات و ارض چقدر بزرگ بود و بر عزادارانش تا چه حد سخت و ناگوار گذشت

پروردگارا مرا در این مقام که هستم از آنان قرار ده که درود و رحمت و مغفرتت شامل حال آنهاست

پروردگارا مرا به آیین محمد و آل اطهارش زنده بدار و گاه رحلت هم به آن آیین بمیران

پروردگارا این روز روزی است که بنی امیه و پسر جگر خوار

و یزید پلید لعین پسر معاویه ملعون در زبان تو و زبان رسول تو صلی الله علیه و آله

در هر مسکن و منزل که رسول تو توقف داشت صلی الله علیه و آله

پروردگارا لعنت فرست بر ابی سفیان و بر پسرش معاویه و پسرش یزید پلید بر همه آنان لعن ابدی فرست

و این روز روزیست که آل زیاد بن ابیه لعین و آل مروان بن حکم خبیث بواسطه قتل حضرت حسین صلوات الله علیه شادان بودند

پروردگارا تو لعن و عذاب الیم آنان را چندین برابر گردان

پروردگارا من به تو در این روز و در این مکان و در تمام دوران زندگانی

به بیزاری جستن و لعن بر آن ظالمان و دشمنی آنها و به دوستی پیغمبر و آل اطهار او صلوات الله علیهم اجمعین تقرب می جویم

پروردگارا تو لعنت فرست بر اول ظالمی که در حق محمد (ص) و آل پاکش ظلم و ستم کرد و آخرین ظالمی که از آن ظالم نخستین در ظلم تبعیت کرد

پروردگارا تو بر جماعتی که بر علیه حسین (ع) به جنگ برخاستند لعنت

فرست و بر شیعیانشان و بر هر که با آنان بیعت کرد و از آنها پیروی کرد پروردگارا بر همه لعنت فرست

سلام بر تو ای ابا عبد الله و بر ارواح پاکی که در جوار و حریم تو در آمدند

سلام خدا از من بر تو باد الی الأبد مادامی که لیل و نهار باقی است

و خدا این زیارت مرا آخرین عهد با حضرتت قرار ندهد

سلام بر حسین (ع) و بر علی بن الحسین (ع) و بر فرزندان حسین و بر اصحاب حسین (ع)

پروردگارا تو لعن مرا مخصوص گردان به اولین شخص ظالم و اول در حق اولین ظالم و آنگاه در حق دومین و سومین و چهارمین

پروردگارا و آنگاه لعنت فرست بر یزید پنجم آن ظالمان – و باز لعنت فرست بر عبید الله بن زیاد پسر مرجانه

و عمر سعد و شمر و آل ابی سفیان و آل زیاد و آل مروان تا روز قیامت

خدایا تو را ستایش می کنم به ستایش شکرگزاران تو بر غم و اندوهی که به من در مصیبت رسید حمد خدا را بر عزا داری و اندوه و غم بزرگ من

پروردگارا شفاعت حسین (ع) را روزی که بر تو وارد می شوم نصیبم بگردان

و مرا نزد خود ثابت قدم بدار به صدق و صفا با حضرت حسین (ع) و اصحابش که در راه خدا جانشان را نزد حسین (ع) فدا کردند باشیم.

ای خدا ای خدا ای مستجاب کننده دعای بیچارگان و ای برطرف کن غم و اندوه پریشان

خاطران ای دادرس دادخواهان

و ای فریادرس فریادخواهان و ای آنکه تو از رگ من به من نزدیکتری

ای آنکه بین شخص و قلب او حایل می شوی ای آنکه ذاتت در منظره بلند است و وجودت در افق روشن است

ای آنکه او منحصرا بخشاینده و مهربان و بر عرش مستقر است ای آنکه نظر چشم آنان که به خیانت نگرند و آنچه در دلها پنهان دارند همه را می دانی

ای آنکه هیچ امر مستور و سر مخفی بر تو پنهان نیست ای آنکه اصوات بر تو مشتبه نخواهد شد

و حاجات تو را به اشتباه نیفکند و ای کسی که الحاح و التماس تو را رنج و ملال ندهد

ای مدرک هر چه فوت شود و ای جمع آرنده هر چه در جهان متفرق و پریشان شود ای برانگیزنده جانها پس از موت

ای آنکه تو را در هر روز شأن خاصی است ای برآورنده حاجات ای برطرف ساز غم و رنجها ای عطا بخش سؤالات

ای مالک رغبت و اشتیاقات ای کفایت کننده مهمات خلایق

ای کسی که تو به تنهایی کفایت از همه می کنی و هیچ چیز در آسمان و زمین از تو کفایت نمی کند

از تو درخواست می کنم به حق محمد خاتم پیغمبران و به حق علی امیر اهل ایمان و به حق فاطمه دخت پیغمبرت و به حق حسن و حسین

که من بوسیله آن بزرگواران به درگاه حضرتت رو آورده ام در این مقام و به آنها توسل جسته و آنان را به درگاهت شفیع می آورم

و به حق

آن پاکان از تو مسئلت می کنم و قسم و سوگند به جد یاد می کنم بر تو و به شأن و مقامی که آن بزرگواران را نزد توست و به قدر و منزلتشان نزد تو

و به آن سر حقیقتی که موجب افضلیت آنها برعالمیان گردید و به آن اسم خاصی که

تو نزد آنها قرار دادی از همه خلق به آنها اختصاص دادی

تا آنکه فضل و کمال آنان برتر از تمام عالمیان گردید

(به این امور تو را قسم می دهم و) از تو درخواست می کنم که درود فرستی بر محمد و آل محمد و هم و غم و رنج مرا برطرف سازی

و مهمات امورم را کفایت فرمایی و دینم را ادا سازی

و از فقر و مسکنتم نجات دهی و مرا از سؤال از خلق به لطف و کرمت بی نیاز گردانی

و مرا کفایت کنی از هر هم و غمی که از آن می ترسم و از هر مشکل و خشونت هر که خایفم

و از هر شر اشراری که ترسانم و از مکر و ظلم و جور کسانی که خوفناکم

و از تسلط و خدعه و کید و اقتدار کسانی که از آنها خائفم بر خود

از همه مرا حفظ و کفایت فرمائی و کید و خدعه حیلت گران و مکر مکاران را از من بگردانی

پروردگارا هر کس با من اراده شری دارد شرش را به خود او برگردان

و هر که با من قصد خدعه و فریب دارد آرزو و فریب و آسیب او را از من برطرف ساز و

به هر طریق و به هرگاه می خواهی آزارش را از من منع فرما

پروردگارا تو از فکر آزار من او را به فقر و مسکنت و بلا و مصیبت دایمی که برطرف ابدا از او نگردانی

و به دردی که عافیت نبخشی مشغولش گردان و به ذلت ابدی و فقر و مسکنت همیشگی که هیچ جبران نکنی گرفتار ساز

پروردگارا ذلت نفس را نصب العین او گردان و فقر و احتیاج را به منزل او داخل ساز و درد و مرض را به بدن او جای ده

تا او را از من همیشه مشغول درد و الم و فقر خودش گردانی و مرا از یاد او ببر چنانکه یاد خود را از خاطرش بردی

و آن دشمن مرا تو به کرمت گوش و چشم و زبان و دست و پا و قلب و جمیع اعضایش را از آزار و اذیت به من منع فرما

و دردی به تمام این اعضاء و جوارحش مسلط فرما که ابدا شفا نبخشی تا از من مشغول شود و یاد من از خاطرش برود

و مهمات مرا کفایت فرما ای کافی مهماتی که غیر تو احدی آن مهمات را کفایت نتواند کرد که همانا تویی کفایت کننده در عالم و جز تو کفایت کننده ای نیست و فرج و گشایش امور منحصر به توست و غیر تو نیست

و فریادرس خلق تویی و غیر تو نیست و پناه بیچارگان تویی و غیر تو نیست

هر کس به جوار غیر تو پناه برد و فریادرسی جز تو طلبد و زاری به درگاه غیر تو

کرد

و ملجأ و پناهی غیر تو جست و نجات بخشی ماسوای تو از مخلوق طلب کرد محروم و ناامید گشت

پس تویی ای خدا اعتماد و امید من و محل زاری و پناه و ملجأ و نجات بخش من

که به لطف تو گشایش و فیروزی می طلبم و بوسیله محمد و آل محمد (ص) بدرگاه تو روی می آورم و توسل و شفاعت می جویم

پس از تو منحصرا درخواست می کنم ای خدا ای خدا و تو را شکر و ستایش می کنم و به درگاه تو به شکوه و ناله و زاری می آیم و از تو یار و یاور می طلبم

باز از تو تنها مسئلت می کنم ای خدا ای خدا به حق محمد و آل محمد که درود فرستی بر محمد و آل اطهارش

و از من هم و غم و رنج و پریشانیم را برطرف سازی در همین جا که اقامت دارم

چنانکه هم و غم و رنج پیغمبرت را هم تو برطرف فرمودی و از هول و هراس دشمنش کفایت کردی

پس از من برطرف ساز چنانکه از آن حضرت برطرف ساختی و به من فرج و گشایش بخش چنانکه به او بخشیدی و امورم کفایت فرما چنانکه از او کفایت فرمودی

و هر چه از آن هراسانم تو برطرف گردان و از من آنچه که از مشقت و زحمتش ترسانم

و آنچه از او اندوهناك و پریشان خاطرم بدون تحمل مشقت من تو از من کفایت فرما

و مرا برآورده حاجت از اینجا بازگردان و مهمات امور دنیا و

آخرتم را کفایت فرما

ای امیر المؤمنین و ای ابا عبد الله الحسین سلام و تحیت خدا از من بر تو باد همیشه تا من باقیم و تا لیل و نهار باقی است

و خدا این زیارت مرا آخر عهد من در زیارت شما قرار ندهد و هرگز میان من و شما خدا جدایی نیفکند

پروردگارا مرا به طریق حیوه محمد و آل محمد زنده بدار و به طریق آنان بمیران و بر ملت و شریعتشان قبض روحم فرما

و در زمره آن بزرگواران محشورم گردان و طرفه العینی تا ابد در دنیا و آخرت میان من و آنها جدایی میفکن

ای امیر المؤمنین و ای ابا عبد الله من آمدم به زیارت شما و برای توسل بسوی خدا پروردگار من و شما

و برای توجه به درگاه او بوسیله شما و به شفاعت شما و به شفاعت شما بسوی خدا برای برآمدن حاجتم

پس برای من به درگاه خدا شفاعت کنید که شما را نزد خدا مقام بلند محمود و آبرومندی رتبه و منزلت رفیع است و وسیله خدایید

حالیا من از زیارت شما باز می گردم و منتظر برآمدن قطعی حاجتم و روا شدن آن از لطف خدا بواسطه شفاعت شما به درگاه حق در این حاجت هستم پس ای خدا ناامید نشوم

و از این سفر زیارت به زیان و حرمان باز نگردم بلکه از آن درگاه کرم با فضیلت و رستگاری و فیروزی و اجابت دعاها و برآورده شدن تمام حاجات باز گردم

و با شفاعت به درگاه حق برگردم بر آنچه خدا

مشیتش قرار گرفته و هیچ قدرت و نیرویی الا به حول و قوه خدا نخواهد بود

کارم را به خدا تفویض می کنم و در پناه حق و یاری او با توکل بر خدا

پیوسته خواهم گفت که خدا مرا بس و کافی است که خدا هر که او را به دعا بخواند می شنود و مرا جز درگاه و درگاه شما بزرگانم که اولیاء خدایید دری دیگر نیست

آنچه پروردگارم خواسته وجود یابد و آنچه نخواسته وجود نخواهد یافت و هیچ حول و قوه ای جز به خدا وجود ندارد

من شما دو بزرگوار را اینک وداع می گویم و خدا این زیارت را آخرین عهدم به زیارت شما قرار ندهد

من بازگشتم ای آقای من ای امیر المؤمنین و ای آقای من ای ابا عبد الله

و سلام و تحیت مادام که شب و روز پیوسته به یکدیگرند بر شما باد و همیشه این سلام به شما واصل شود و از شما پوشیده و محجوب هیچگاه نباشد انشاء الله

و از خدا به حق شما دو بزرگوار مسئلت می کنم که این همیشه با مشیت خدا و عنایت الهی انجام یابد که او البته خدای بزرگوار ستوده صفات است

بازگشتم ای آقای من از زیارت شما در حالی که از هر گناه توبه کرده و به حمد و شکر و سپاس حق مشغولم و امیدوار اجابت دعاهایم هستم و ابدا مأیوس از لطف خدا نیستم

که باز مکرر رجوع به درگاه شما و بازگشت به زیارت قبور مطهر شما کنم و هیچ از شما و زیارت قبور مطهرتان سیر

نشوم

بلکه مکرر باز بیایم انشاء الله و البته هیچ حول و قوه ای جز به خواست خدا نخواهد بود

ای بزرگان من به زیارت شما مشتاق و مایل بودم بعد از آنکه اهل دنیا را دیدم به شما و زیارت شما بی میل و رغبت بودند

پس خدا مرا از امید و آرزویی که دارم محروم نگرداند و هم از زیارت شما محروم نسازد که او به ما نزدیک است و اجابت کننده دعا خیلی است.

زیارت عاشورا غیر معروفه

متن

ظ(دوم زیارت عاشورای غیر معروفه است که با زیارت معروفه متداوله در اجر و ثواب شریک است بی مشقت گفتن صد مرتبه لعن و صد مرتبه سلام و این برای آنانکه شغل مهمی دارند فوزی است عظیم و کیفیت آن به نحوی که در مزار قدیم نقل شده بدون شرح آن چنین است که هر کس دوست دارد زیارت کند آن حضرت را از بلاد دور یا نزدیک پس غسل کند و برود به صحرا یا در بام خانه خود آنگاه دو رکعت نماز کند و بخواند در آن سوره قل هو الله أحد چون سلام گفت اشاره کند بسوی آن حضرت به سلام و متوجه شود به این سلام و اشاره و نیت به آن جهتی که در آن است ابو عبد الله الحسین علیه السلام یعنی رو کند به کربلای معلی آنگاه با خشوع و استکانت بگوید

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ وَ ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ فَاطِمَهَ سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا خِيَرَهَ اللَّهِ وَ ابْنَ خِيَرَتِهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ السَّلاَمُ

عَلَيْکَ أَيُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْهَادِی الزَّکِیُّ وَ عَلَی أَرْوَاحٍ حَلَّتْ بِفِنَائِکَ وَ أَقَامَتْ فِی جِوَارِکَ وَ وَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِکَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ مِنِّی مَا بَقِيتُ وَ بَقِیَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ

فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِکَ الرَّزِيَّهُ وَ جَلَّتْ فِی الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ فِی أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ أَهْلِ الْأَرَضِينَ أَجْمَعِينَ

فَإِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ عَلَيْکَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنَ

وَ عَلَی آبَائِکَ الطَّيِّبِينَ الْمُنْتَجَبِينَ وَ عَلَی ذُرِّيَّاتِکُمُ الْهُدَاهِ الْمَهْدِيِّينَ

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً خَذَلَتْکَ وَ تَرَکَتْ نُصْرَتَکَ وَ مَعُونَتَکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً أَسَّسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ لَکُمْ

وَ مَهَّدَتِ الْجَوْرَ عَلَيْکُمْ وَ طَرَّقَتْ إِلَی أَذِيَّتِکُمْ وَ تَحَيُّفِکُمْ

وَ جَارَتْ (وَ حَادَتْ) ذَلِکَ فِی دِيَارِکُمْ وَ أَشْيَاعِکُمْ

بَرِئْتُ إِلَی اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ إِلَيْکُمْ يَا سَادَاتِی وَ مَوَالِیَّ وَ أَئِمَّتِی مِنْهُمْ وَ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَ أَتْبَاعِهِمْ

وَ أَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِی أَکْرَمَ يَا مَوَالِیَّ مَقَامَکُمْ وَ شَرَّفَ مَنْزِلَتَکُمْ وَ شَأْنَکُمْ

أَنْ يُکْرِمَنِی بِوِلاَيَتِکُمْ وَ مَحَبَّتِکُمْ وَ الاِيتِمَامِ بِکُمْ وَ بِالْبَرَاءَهِ مِنْ أَعْدَائِکُمْ

وَ أَسْأَلُ اللَّهَ الْبَرَّ الرَّحِيمَ أَنْ يَرْزُقَنِی مَوَدَّتَکُمْ وَ أَنْ يُوَفِّقَنِی لِلطَّلَبِ بِثَارِکُمْ

مَعَ الْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْهَادِی مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ يَجْعَلَنِی مَعَکُمْ فِی الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ

وَ أَنْ يُبَلِّغَنِی الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَکُمْ عِنْدَ اللَّهِ

وَ أَسْأَلُ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ بِحَقِّکُمْ وَ بِالشَّأْنِ الَّذِی جَعَلَ اللَّهُ لَکُمْ

أَنْ يُعْطِيَنِی بِمُصَابِی بِکُمْ أَفْضَلَ مَا أَعْطَی مُصَاباً بِمُصِيبَهٍ

إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا لَهَا مِنْ مُصِيبَهٍ مَا أَفْجَعَهَا وَ أَنْکَاهَا لِقُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُسْلِمِينَ

فَإِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی فِی مَقَامِی مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْکَ صَلَوَاتٌ وَ رَحْمَهٌ وَ مَغْفِرَهٌ

وَ اجْعَلْنِی عِنْدَکَ وَجِیهاً فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِینَ

فَإِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ

وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ

اللَّهُمَّ وَ إِنِّی أَتَوَسَّلُ وَ أَتَوَجَّهُ بِصَفْوَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ وَ خِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ وَ الطَّیِّبِینَ مِنْ ذُرِّیَّتِهِمَا

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ مَحْیَایَ مَحْیَاهُمْ وَ مَمَاتِی مَمَاتَهُمْ

وَ لاَ تُفَرِّقْ بَیْنِی وَ بَیْنَهُمْ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ إِنَّکَ سَمِیعُ الدُّعَاءِ

اللَّهُمَّ وَ هَذَا یَوْمٌ تَجَدَّدُ (تَجَدَّدَ) (تُجَدَّدُ) فِیهِ النِّقْمَهُ وَ تَنَزَّلُ (تَنَزَّلَ) (تُنَزَّلُ) فِیهِ اللَّعْنَهُ

عَلَی اللَّعِینِ یَزِیدَ وَ عَلَی آلِ یَزِیدَ وَ عَلَی آلِ زِیَادٍ وَ عُمَرَ بْنِ سَعْدٍ وَ الشِّمْرِ

اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ وَ الْعَنْ مَنْ رَضِیَ بِقَوْلِهِمْ وَ فِعْلِهِمْ مِنْ أَوَّلٍ وَ آخِرٍ لَعْناً کَثِیراً

وَ أَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِکَ وَ أَسْکِنْهُمْ جَهَنَّمَ وَ سَاءَتْ مَصِیراً

وَ أَوْجِبْ عَلَیْهِمْ وَ عَلَی کُلِّ مَنْ شَایَعَهُمْ وَ بَایَعَهُمْ وَ تَابَعَهُمْ وَ سَاعَدَهُمْ وَ رَضِیَ بِفِعْلِهِمْ

وَ افْتَحْ لَهُمْ وَ عَلَیْهِمْ وَ عَلَی کُلِّ مَنْ رَضِیَ بِذَلِکَ لَعَنَاتِکَ الَّتِی لَعَنْتَ بِهَا کُلَّ ظَالِمٍ وَ کُلَّ غَاصِبٍ

وَ کُلَّ جَاحِدٍ وَ کُلَّ کَافِرٍ وَ کُلَّ مُشْرِکٍ وَ کُلَّ شَیْطَانٍ رَجِیمٍ وَ کُلَّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ

اللَّهُمَّ الْعَنْ یَزِیدَ وَ آلَ یَزِیدَ وَ بَنِی مَرْوَانَ جَمِیعاً

اللَّهُمَّ وَ ضَعِّفْ غَضَبَکَ وَ سَخَطَکَ وَ عَذَابَکَ وَ نَقِمَتَکَ عَلَی أَوَّلِ ظَالِمٍ ظَلَمَ أَهْلَ بَیْتِ نَبِیِّکَ

اللَّهُمَّ وَ الْعَنْ جَمِیعَ الظَّالِمِینَ لَهُمْ وَ انْتَقِمْ مِنْهُمْ إِنَّکَ ذُو نِقْمَهٍ مِنَ الْمُجْرِمِینَ

اللَّهُمَّ وَ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ بَیْتِ مُحَمَّدٍ وَ الْعَنْ أَرْوَاحَهُمْ وَ دِیَارَهُمْ وَ قُبُورَهُمْ

وَ الْعَنِ اللَّهُمَّ الْعِصَابَهَ الَّتِی نَازَلَتِ الْحُسَیْنَ ابْنَ بِنْتِ نَبِیِّکَ وَ حَارَبَتْهُ

وَ قَتَلَتْ أَصْحَابَهُ وَ أَنْصَارَهُ وَ أَعْوَانَهُ وَ أَوْلِیَاءَهُ وَ شِیعَتَهُ وَ مُحِبِّیهِ وَ أَهْلَ بَیْتِهِ وَ ذُرِّیَّتَهُ

وَ الْعَنِ اللَّهُمَّ الَّذِینَ نَهَبُوا مَالَهُ وَ سَلَبُوا (وَ سَبَوْا) حَرِیمَهُ وَ لَمْ یَسْمَعُوا کَلاَمَهُ وَ لاَ مَقَالَهُ

اللَّهُمَّ وَ

الْعَنْ كُلَّ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِکَ فَرَضِیَ بِهِ مِنَ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ وَ الْخَلاَئِقِ أَجْمَعِینَ إِلَی یَوْمِ الدِّینِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَیْنَ وَ عَلَی مَنْ سَاعَدَکَ وَ عَاوَنَکَ وَ وَاسَاکَ بِنَفْسِهِ وَ بَذَلَ مُهْجَتَهُ فِی الذَّبِّ عَنْکَ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا مَوْلاَیَ وَ عَلَیْهِمْ وَ عَلَی رُوحِکَ وَ عَلَی أَرْوَاحِهِمْ وَ عَلَی تُرْبَتِکَ وَ عَلَی تُرْبَتِهِمْ

اللَّهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَةً وَ رِضْوَاناً وَ رَوْحاً وَ رَیْحَاناً

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا مَوْلاَیَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

یَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ یَا ابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ وَ یَا ابْنَ سَیِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا شَهِیدُ یَا ابْنَ الشَّهِیدِ

اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّی فِی هَذِهِ السَّاعَهِ وَ فِی هَذَا الْیَوْمِ وَ فِی هَذَا الْوَقْتِ وَ کُلِّ وَقْتٍ تَحِیَّةً وَ سَلاَماً

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ سَیِّدِ الْعَالَمِینَ وَ عَلَی الْمُسْتَشْهَدِینَ مَعَکَ سَلاَماً مُتَّصِلاً مَا اتَّصَلَ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ (بِالنَّهَارِ)

السَّلاَمُ عَلَی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ الشَّهِیدِ السَّلاَمُ عَلَی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ الشَّهِیدِ

السَّلاَمُ عَلَی الْعَبَّاسِ بْنِ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ الشَّهِیدِ السَّلاَمُ عَلَی الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ

السَّلاَمُ عَلَی الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَ عَقِیلٍ السَّلاَمُ عَلَی کُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مِنَ الْمُؤْمِنِینَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَلِّغْهُمْ عَنِّی تَحِیَّةً وَ سَلاَماً

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللَّهِ وَ عَلَیْکَ السَّلاَمُ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَحْسَنَ اللَّهُ لَکَ الْعَزَاءَ فِی وَلَدِکَ الْحُسَیْنِ علیه السلام

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَبَا الْحَسَنِ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ وَ عَلَیْکَ السَّلاَمُ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَحْسَنَ اللَّهُ لَکَ الْعَزَاءَ فِی وَلَدِکَ الْحُسَیْنِ

السَّلاَمُ عَلَیْکِ یَا فَاطِمَهُ یَا بِنْتَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَ عَلَیْکِ السَّلاَمُ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَحْسَنَ اللَّهُ لَکِ الْعَزَاءَ فِی وَلَدِکِ الْحُسَیْنِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ وَ عَلَیْکَ السَّلاَمُ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَحْسَنَ اللّٰهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِى

أَخِیکَ الْحُسَیْنِ

السَّلَامُ عَلَی أَرْوَاحِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْیَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُمُ الْعَزَاءَ فِی مَوْلَاهُمُ الْحُسَیْنِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الطَّالِبِینَ بِثَارِهِ مَعَ إِمَامٍ عَدْلٍ تُعِزُّ بِهِ الْإِسْلَامَ وَ أَهْلَهُ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ

پس به سجده برو و بگو

اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی جَمِیعِ مَا نَابَ (یَأْتِی) مِنْ خَطْبٍ وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی کُلِّ أَمْرٍ

وَ إِلَیْکَ الْمُشْتَکَی فِی عَظِیمِ الْمُهِمَّاتِ بِخِیَرَتِکَ وَ أَوْلِیَائِکَ وَ ذَلِکَ لِمَا أَوْجَبْتَ لَهُمْ مِنَ الْکَرَامَهِ وَ الْفَضْلِ الْکَثِیرِ

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ ارْزُقْنِی شَفَاعَهَ الْحُسَیْنِ علیه السلام یَوْمَ الْوُرُودِ وَ الْمَقَامِ الْمَشْهُودِ وَ الْحَوْضِ الْمَوْرُودِ (الْمَقَامَ الْمَشْهُودَ وَ الْحَوْضَ الْمَوْرُودَ)

وَ اجْعَلْ لِی قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَکَ مَعَ الْحُسَیْنِ وَ أَصْحَابِ الْحُسَیْنِ علیه السلام

الَّذِینَ وَاسَوْهُ بِأَنْفُسِهِمْ وَ بَذَلُوا دُونَهُ مُهَجَهُمْ وَ جَاهَدُوا مَعَهُ أَعْدَاءَکَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِکَ وَ رَجَائِکَ

وَ تَصْدِیقاً بِوَعْدِکَ وَ خَوْفاً مِنْ وَعِیدِکَ إِنَّکَ لَطِیفٌ لِمَا تَشَاءُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا (ص) سلام بر تو ای فرزند پیغمبری که بشارت آرنده و ترساننده بود سلام بر تو ای فرزند سید اوصیای پیغمبر اکرم

سلام بر تو ای فرزند فاطمه سیده زنان عالم سلام بر تو ای برگزیده خدا فرزند برگزیده خدا

سلام بر توای آنکه خون پاکت در راه خدا ریخت و خون خواهت خدای منتقم است و فرزند کسی که خونش در راه خدا ریخت و خون خواهش خداست سلام بر تو ای کسی که خونت به انتقام نرسید و منتقم آن خدا و ولی خداست

سلام بر تو ای پیشوای راهنمای پاکیزه صفات سلام بر تو و بر ارواح پاکی که در

حرم مطهرت با تو مدفون شدند و در جوارت اقامت کردند و بر کسانی که با زوارت وارد به حرم شریفت شدند

سلام از من بر تو باد مادامی که من هستم و لیل و نهار در عالم برقرار است

تعزیت بزرگ و مصیبتت بر اهل ایمان و مسلمانان و همه اهل آسمانها و زمینها سخت عظیم و ناگوار بود

باری ما همه از جانب خدا آمده ایم و بسوی خدا باز می گردیم درود و رحمت و برکات و تحیات خدا بر تو باد ای ابا عبد الله الحسین

و بر پدران پاکیزه گوهر برگزیده تو باد و بر ذریه پاکت که همه رهبر و رهنمای خلق بودند

خدا لعنت کند امتی را که تو را مقهور و مغلوب خواستند و نصرت و یاریت نکردند و لعن خدا بر امتی که اساس ظلم و ستم را بر شما بنیاد کردند

و بساط جور و طغیان را بگستردند و راه آزار و بیداد را به روی شما باز کردند

و این جور و ستم را در دیار و شیعیان و تابعان شما نیز تعمیم دادند

من نزد خدای عز و جل و نزد شما سید و مولا و پیشوایان من از آن مردم ظالم ستمکار و شیعیان و پیروانشان بیزاری می جویم

و از خدای متعالی که مقام شما را ای آقایان من مکرم داشته و شأن و منزلت با شرافت به شما عطا فرموده درخواست می کنم

که به من نعمت ولایت و محبت کامل شما را کرامت فرماید و اقتداء به شما و بیزاری از دشمنان شما

را به من عنایت کند

و باز از خدای بزرگوار مهربان درخواست می کنم که دوستی خالص شما را نصییم گرداندو مرا موفق دارد که در طلب خون پاک شما که به ظلم ریختند

در رکاب امام زمان با آن امام منتظر مهدی آل محمد از خونخواهان شما باشم و مرا در دنیا و آخرت با شما قرار دهد

و به آن مقام محمودی که شما را نزد خداست برساند

و باز از خدای عز و جل درخواست می کنم به حق شما و به شأن و منزلتی که خدا خاص شما خاندان قرار داده

که به من اجری از غم و انـدوهم بر مصایب و سوگواری شـما عطا کنـد که افضل اجری باشـد که به کسـی از مصـیبت زدگان عالم عطا می فرماید

باری ما همه از جانب خدا آمده ایم و بسوی او باز می گردیم چقدر مصـیبت وارد بر شـما بر دل اهل ایمان و مسـلمانان جهان دردناک و ناگوار بود

پس ما از جانب خدا آمده و باز بسوی او باز می گردیم

ای خدا درود فرست بر محمد و آل محمد و مرا در مقامی که به عنایات و رحمت و مغفرتت نایل شوم قرار ده

و هم در دنیا و آخرت مرا نزد خود آبرومند و مقرب گردان

که من به درگاه تو بوسیله محمد و آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین تقرب می جویم

بار الها من به خاصان و برگزیدگان خلقت که محمد مصـطفی و علی مرتضـی و ذریه پاک گوهر این دو بزرگوار به درگاه تو توسل جسته و روی آوردم

پروردگارا پس درود فرست بر محمد و آل محمد و مرا در حیات و ممات تابع آنان قرار ده

و میان من و آنها در دنیا و آخرت جدایی میفکن که همانا تو اجابت کننده دعای خلقی

پروردگارا و این روز روزی است که رنج و مصیبت و کینه منافقان امت بر آل محمد تجدید یافت

و لعنت خدا بر یزید لعین و آل زیاد و عمر سعد و شمر نازل گردید

پروردگارا همه آنان را لعنت کن و نیز هر کس که به قول و فعل زشت آنها راضی و خوشنود است از اولین و آخرین اهل دنیا همه را لعنت کن

و در آتش دوزخ بسوزان و در جهنم آنان را مسکن ده که آنجا بدترین مسکن و منزلگاه است

و بر آنها و بر تمام شیعیان و پیروانشان و هر که با آنها بیعت کرد و مساعدت نمود و راضی به فعل آنها بود همه را حتم در آن دوزخ درافکن

و بر آنها و بر هر که به کردار ظالمانه آنها راضی باشد دری از لعنها که بر تمام ظالمان گشودی و هر غاصب

و منکر و کافر و مشرك و هر شیطان مردود و هر گردنکش عنود به روی آنها نیز آن در لعن و عذاب را بگشا

پروردگارا یزید و آل یزید و بنی مروان همه را لعنت فرست

پروردگارا خشم و غضب و عذاب و انتقام و قهرت را بر اول شخص ظالم بر اهل بیت پیغمبرت مضاعف و شدید گردان

پروردگارا و تمام ستمگران و ظالمان به

آل محمد (ع) را لعنت کن و از آنان سخت انتقام کش که تو از بدکاران و ظالمان عالم به سختی انتقام خواهی کشید

پروردگارا لعنت کن اول ظالمی که در حق آل محمد ظلم و تعدی کرد و لعنت فرست بر جانهای ناپاکشان و بر دیارشان و بر گور و قبورشان

و لعنت کن آن جماعتی را که برای جنگ با حسین پسر دختر پیغمبرت فرود آمدند و با آن حضرت جنگ کردند

و او را با همه اصحاب و انصار و یاران و خواص و شیعیان و دوستان و اهل بیت و ذریه اش همه را شهید کردند

و لعنت کن ای خدا آنان را که اموالش را به غارت بردند و حرم محترمش را چپاول و اهل حرم را اسیر کردند و گوش به سخنانش ندادند

خدایا آنها را و هر که را که ظلم اینان رابشنید و بدان راضی و خوشنود شد از اولین و آخرین خلق تا روز قیامت همه را لعنت کن

سلام بر تو ای ابا عبد الله الحسین و بر کسانی که با تو مساعدت و یاری و به جان فداکاری کردند و خونشان را در رکابت برای دفع دشمن از تو به خاک ریختند

سلام بر تو ای مولای من و بر آن یاران وفادار تو باد و بر روح پاک تو و بر روح آن پاکان و بر تربت پاک تو و بر تربت پاک آن مردان خدا باد

پروردگارا و بر آنان رحمت و رضوان و نشاط و شادمانی کرامت فرما

سلام بر تو ای آقای

من ای ابا عبد الله

ای فرزند خاتم انبیاء و ای فرزند بزرگ اوصیاء و ای فرزند فاطمه زهراء سیده زنان عالم

سلام بر تو شهید راه خدا فرزند شهید راه حق

ایزدا از من به آن روح پاک در این ساعت و در این روز و در این وقت و تمام اوقات سلام و تحیت برسان

درود و سلام بر تو ای پسر سید اهل عالم و بر آنان که با تو به درجه رفیع شهادت رسیدند درود و سلامی که بر دوام بماند مادامی که شب و روز در عالم برقرار است

سلام بر حسین بن علی شهید سلام بر علی بن الحسین شهید (علی اکبر)

سلام بر حضرت ابا الفضل فرزند امیر المؤمنین سلام بر تمام شهیدان از فرزندان امیر المؤمنین

سلام بر شهیدان از فرزندان حضرت جعفر و عقیل سلام بر جمیع شهیدان اهل ایمان

پروردگارا درود و رحمت فرست بر محمدو آل محمد و از من به آن خوبان عالم سلام و تحیت برسان

سلام بر تو ای رسول خدا و درود و رحمت و برکات خدا بر تو باد

خدا بر تو اجر نیکو در مقابل این تعزیت و مصیبت فرزندت حسین علیه السلام به تو مرحمت فرماید

سلام بر تو ای ابا الحسن ای امیر المؤمنین درود و رحمت و برکات خدا بر تو باد

خدا اجر نیکو در مقابل این تعزیت و مصیبت فرزندت حسین (ع) به تو مرحمت فرماید

سلام بر تو ای فاطمه زهراء دختر پیغمبر پروردگار عالم درود و تحیت و

رحمت و برکات خدا بر تو باد خدا

اجر نیکو در مقابل تعزیت و مصیبت فرزندت حسین به تو مرحمت فرماید

سلام بر تو ای ابا محمد ای حسن مجتبی درود و رحمت و برکات خدا بر تو باد

و خدا اجر نیکو در مقابل تعزیت و مصیبت برادرت حسین به تو مرحمت فرماید

سلام و درود بر ارواح مرد و زن اهل ایمان از زندگان و مردگان آنها باد درود و رحمت و برکات خدا بر آنها باد

خدا اجر نیکو در مقابل تعزیت و مصیبت آقا و مولایشان حسین به آنها مرحمت فرماید

پروردگارا ما هم با امام و پیشوای عدل که اسلام و اهلش را به آن حضرت عزیز می گردانی در رکاب او ما را هم از خونخواهان حسین قرار ده ای پروردگار عالم.

ای خدا حمد و ستایش تو را بر آنچه از غم و اندوه و نوایب و مصایب بزرگ به ما رسد و حمد تو را بر جمیع امور و حوادث عالم

و مرجع شکایت در مهمات بزرگ و مصایب سخت که بر دوستان خاص و برگزیدگان حضرتت می رسددرگاه تو خواهد بود و این مصایب سخت برای آنست که بر آنها لطف و کرامت و فضل تو بسیار است

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد

و شفاعت حضرت حسین علیه السلام را روزی من بگردان در روزی که وارد بر تو شویم و به مقام شهود حضرتت نایل و از چشمه کوثر رحمتت سیراب گردیم

و مرا از آنان قرار ده که با قدم صدق و

صفا نزد تو آیند با حضرت حسین علیه السلام و اصحابش

آن اصحاب وفاداری که با او مواسات را به حد جان نثاری رسانیدند و جان را نزد او در راه خدا فدا کرده و با دشمنانش جهاد کردند برای رضا و خوشنودی تو

و امیدواری و ایمان به وعده ها و وعید قهر تو که همانا تو علمت نافذ و رحمتت شامل هر چه بخواهی هست ای مهربانترین مهربانان عالم.

زیارت فاطمه بنت اسد در مدینه

متن

ظ(زیارت جناب فاطمه بنت اسد والده حضرت أمیر المؤمنین علیه السلام می ایستی نزد قبر آن مخدره و می گویی

السَّلاَمُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ

السَّلاَمُ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْأَوَّلِينَ السَّلاَمُ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْآخِرِينَ

السَّلاَمُ عَلَى مَنْ بَعَثَهُ اللَّهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ أَسَدٍ الْهَاشِمِيَّةِ السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْكَرِيمَةُ الرَّضِيَّةُ (الْمَرْضِيَّةُ)

السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا كَافِلَةَ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا وَالِدَةَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا مَنْ ظَهَرَتْ شَفَقَتُهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا مَنْ تَرْبِيَتُهَا لِوَلِيِّ اللَّهِ الْأَمِينِ السَّلاَمُ عَلَيْكِ وَ عَلَى رُوحِكِ وَ بَدَنِكِ الطَّاهِرِ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ وَ عَلَى وَلَدِكِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

أَشْهَدُ أَنَّكِ أَحْسَنْتِ الْكَفَالَةَ وَ أَدَّيْتِ الْأَمَانَةَ وَ اجْتَهَدْتِ فِي مَرْضَاةِ اللَّهِ

وَ بَالَغْتِ فِي حِفْظِ رَسُولِ اللَّهِ عَارِفَةً بِحَقِّهِ مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِ مُعْتَرِفَةً بِنُبُوَّتِهِ

مُسْتَبْصِرَةً بِنِعْمَتِهِ كَافِلَةً بِتَرْبِيَتِهِ مُشْفِقَةً عَلَى نَفْسِهِ وَاقِفَةً عَلَى خِدْمَتِهِ مُخْتَارَةً رِضَاهُ (مُؤْثِرَةً هَوَاهُ)

وَ أَشْهَدُ أَنَّكِ مَضَيْتِ عَلَى الْإِيمَانِ وَ التَّمَسُّكِ بِأَشْرَفِ الْأَدْيَانِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً طَاهِرَةً زَكِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً

فَرَضِیَ اللّٰهُ عَنْکِ وَ أَرْضَاكِ وَ جَعَلَ الْجَنَّهَ مَنْزِلَکِ وَ مَأْوَاكِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ انْفَعْنِی بِزِیَارَتِهَا

وَ ثَبِّتْنِی عَلَی مَحَبَّتِهَا وَ لاَ تَحْرِمْنِی شَفَاعَتَهَا وَ شَفَاعَهَ الْأَئِمَّهِ مِنْ ذُرِّیَّتِهَا

وَ ارْزُقْنِی مُرَافَقَتَهَا وَ احْشُرْنِی مَعَهَا وَ مَعَ أَوْلاَدِهَا الطَّاهِرِینَ

اللَّهُمَّ لاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیَارَتِی إِیَّاهَا وَ ارْزُقْنِی الْعَوْدَ إِلَیْهَا أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی وَ إِذَا تَوَفَّیْتَنِی

فَاحْشُرْنِی فِی زُمْرَتِهَا وَ أَدْخِلْنِی فِی شَفَاعَتِهَا بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

اللَّهُمَّ بِحَقِّهَا عِنْدَکَ وَ مَنْزِلَتِهَا لَدَیْکَ اغْفِرْ لِی وَ لِوَالِدَیَّ وَ لِجَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ

وَ آتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَهً وَ فِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَ قِنَا بِرَحْمَتِکَ عَذَابَ النَّارِ

پس دو رکعت نماز زیارت می خوانی و دعا می کنی به آنچه خواهی و منصرف می شوی

ترجمه

سلام بر پیغمبر خدا سلام بر رسول خدا سلام بر محمد (ص) سید فرستادگان خدا

سلام بر محمد (ص) سید اولین سلام بر محمد سید آخرین

سلام بر آنکه خدا بعثتش را رحمت بر عالم و عالمیان گردانید ای رسول حق سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

سلام بر فاطمه بنت اسد هاشمیه (والده امیر المؤمنین) سلام بر تو ای صدیقه پسندیده خدا

سلام بر تو ای دارای مقام تقوی و پاکیزگی سلام بر تو ای صاحب مقام کرامت و رضا و تسلیم

سلام بر تو ای کسی که امور خاتم انبیاء محمد مصطفی را کفالت نمودی سلام بر تو ای والده سید الوصیین امیر المؤمنین

سلام بر تو ای آنکه شفقت و مهربانیت بر رسول خدا خاتم پیغمبران به حد کامل بود

سلام بر تو ای آنکه تربیت ولی خدا و امین حق به تو اختصاص یافت سلام بر تو و بر جسم و جان پاک تو

باد

سلام و رحمت و برکات خدا بر تو و بر فرزندت (علی «ع») باد

گواهی می دهم که تو کفالت را نیکو بجا آوردی و ادای امانت کاملا کردی و در راه رضای خدا سعی و مجاهدت داشتی

و در محافظت رسول خدا نهایت کوشش نمودی در حالی که عارف به مقام نبوت او بودی و ایمان براستی و اعتراف به رسالتش داشتی

و بصیرت به نعمت کامل وجودش یافتی و به تکفل امورش می پرداختی بر شخص او بسیار مشفق و مهربان بودی و به خدمت حضرتش ایستاده و میل و رضای او را بر هر چیز مقدم داشتی

و گواهی می دهم که تو با ایمان و با تمسک به اشرف ادیان از جهان رفتی در حالتی که راضی و خوشنود از خدا و پاک و مطهر و پاکیزه و منزه از هر زشتی و ناپسند بودی

پس خدای هم از تو خوشنود و راضی بود و تو را خوشنود کرد و به بهشت برین منزل و مأوی داد

بارالها درود فرست بر محمد و آل محمد (ع) و مرا به زیارت فاطمه منتفع

و به محبتش پایدار و ثابت گردان و مرا با او و اولاد طاهرینش محشور فرما و از شفاعت او و شفاعت امامان از ذریه او محروم مفرما

و مرافقت و دوستی او روزی گردان و با او و فرزندان پاکش محشور گردان

بار الها این زیارت را آخر عهدم به زیارتش قرار مده بلکه باز هم اعاده آن همیشه مادامی که عمرم باقی است نصیبم فرما

و چون

مرا به سرای آخرت بری آنجا هم با او و در زمره او محشور ساز و به شفاعتش واصل گردان به حق رحمت و بخشش بی انتهایت ای مهربانترین مهربانان عالم

بارالها به حق مقام و منزلت این بزرگوار (فاطمه بنت اسد) نزد تو که مرا و والدینم را و جمیع مردان و زنان اهل ایمان را ببخش و بیامرز

و ما را دردنیا ثواب و حسنه و در آخرت نیز اجر و حسنه کامل عطا فرما و به کرم و رحمتت ما را از عذاب آتش دوزخ محفوظ بدار.

زیارت قبور شهدا در احد

متن

ظ(زیارت قبور شهداء رضوان الله علیهم به احد می گویی در زیارت ایشان

السَّلاَمُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الْمُؤْمِنُونَ

السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ الْإِيمَانِ وَ التَّوْحِيدِ

السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ وَ أَنْصَارَ رَسُولِهِ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلاَمُ

سَلاَمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ اخْتَارَكُمْ لِدِينِهِ وَ اصْطَفَاكُمْ لِرَسُولِهِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ جَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ ذَبَبْتُمْ عَنْ دِينِ اللَّهِ وَ عَنْ نَبِيِّهِ وَ جُدْتُمْ بِأَنْفُسِكُمْ دُونَهُ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ قُتِلْتُمْ عَلَى مِنْهَاجِ رَسُولِ اللَّهِ فَجَزَاكُمُ اللَّهُ عَنْ نَبِيِّهِ وَ عَنِ الْإِسْلاَمِ وَ أَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ

وَ عَرَّفَنَا وُجُوهَكُمْ فِي مَحَلِّ رِضْوَانِهِ وَ مَوْضِعِ إِكْرَامِهِ مَعَ النَّبِيِّينَ وَ الصِّدِّيقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقاً

أَشْهَدُ أَنَّكُمْ حِزْبُ اللَّهِ وَ أَنَّ مَنْ حَارَبَكُمْ فَقَدْ حَارَبَ اللَّهَ

وَ أَنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ الْفَائِزِينَ الَّذِينَ هُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

فَعَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ الْمَلاَئِكَةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ

أَتَيْتُكَمْ يَا أَهْلَ التَّوْحِيدِ زَائِراً

وَ بِحَقِّكُمْ عَارِفاً وَ بِزِيَارَتِكُمْ إِلَى اللَّهِ

مُتَقَرِّباً وَ بِمَا سَبَقَ مِنْ شَرِيفِ الْأَعْمَالِ وَ مَرْضِيِّ الْأَفْعَالِ عَالِماً

فَعَلَيْكُمْ سَلاَمُ اللَّهِ وَ رَحْمَتُهُ وَ بَرَكَاتُهُ وَ عَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ غَضَبُهُ وَ سَخَطُهُ

اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِزِيَارَتِهِمْ وَ ثَبِّتْنِي عَلَى قَصْدِهِمْ

وَ تَوَفَّنِي عَلَى مَا تَوَفَّيْتَهُمْ عَلَيْهِ وَ اجْمَعْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ فِي مُسْتَقَرِّ دَارِ رَحْمَتِكَ

أَشْهَدُ أَنَّكُمْ لَنَا فَرَطٌ وَ نَحْنُ بِكُمْ لاَحِقُونَ

و می خوانی سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ را آنچه توانی و بعضی گفته اند که نزد هر مزوری دو رکعت نماز زیارت می گزاری و برمی گردی إن شاء الله تعالی

ترجمه

سلام بر رسول خدا (ص) سلام بر پیغمبر خدا سلام بر محمد بن عبد الله (ص)

سلام بر اهل بیت او که پاکان عالمند سلام بر شما ای شهیدان اهل ایمان

سلام بر شما ای اهل بیت ایمان و توحید

سلام بر شما ای یاری کنندگان دین خدا و یاری کنندگان رسول خدا صلی الله علیه و آله

سلام بر شما باد که برای خدا در جهاد و بلاها صبر کردید تا منزلگاه عاقبت نیکو یافتید

گواهی می دهم که شما را محققا خدا اختیار کرد و از خاصان رسولش قرار داد

و گواهی می دهم که البته شما در راه خدا جهاد کردید و حق جهاد را بجای آوردید و از دین خدا و از پیغمبر خدا و آیین اسلام کاملا دفاع نمودید و برای او جان فدا کردید

و گواهی می دهم که شما محققا بر دین و آیین رسول خدا کشته شدید پس خدا از طرف رسول و اهل اسلام به شما بهترین پاداش را عطا فرماید

و درجات شما را هم به ما در

بهشت رضوان و اهل کرامتش بشناساند که آنجا رفیق و همنشین شما باشیم با پیغمبران و صدیقان و شهیدان و صالحان که نیکو رفیقانی هستید

و گواهی می دهم که شما حزب و لشکر خدا بودید البته و هر کس با شما جنگ کرد با خدا جنگیده

و محققا شما از سعادتمندان و از مقربان درگاه خدایید آنان که نزد خدا زنده ابدند و به رزق کامل نزد حق متنعم اند

پس هر آنکس که با شما قتال کرد لعنت خدا و فرشتگان و جمیع مردم به او

من ای اهل توحید بسوی شما آمدم برای زیارت شما

با شناسایی مقام شما و به زیارت شما تقرب به خدا می طلبم و به هر چه که سبق یافته از اعمال شریف و افعال پسندیده دانسته به حق تقرب می جویم

پس بر شما سلام خدا و رحمت و برکات او باد و بر کسی که با شما قتال کرد لعنت و خشم و غضب حق باد

بارالها مرا به زیارت اینان بهره مند گردان و بر قصد و نیات پاک آنها مرا هم ثابت قدم بدار

و به آیینی که آنها را میرانیدی مرا هم به آن آیین بمیران و با آنان همنشین گردان در محل و منزلگاه رحمتت

گواهی می دهم که بر ما سبقت گرفتید و ما هم به شما ملحق خواهیم شد.

زیارت مختصه امام عسن عسکری (علیه السلام) در سامرا

متن

ظ(و سید بن طاوس در مصباح الزائر برای هر یک از این دو بزرگوار زیارت مبسوط با صلوات بر ایشان و دعای بعد از نماز زیارت نقل کرده که شایسته است نقل آن اگر چه موجب تطویل

است زیرا که فواید بسیار در آن مندرج است فرمود هر گاه رسیدی به سر من رای غسل کن در وقت رسیدن غسل زیارت و بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و روانه شو با تأنی و وقار تا برسی به در حرم شریف آنگاه که رسیدی طلب رخصت کن و بگو

أَ أَدْخُلُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَ أَدْخُلُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

أَ أَدْخُلُ يَا فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَ أَدْخُلُ يَا مَوْلاَیَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍ

أَ أَدْخُلُ يَا مَوْلاَیَ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ أَ أَدْخُلُ يَا مَوْلاَیَ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ

أَ أَدْخُلُ يَا مَوْلاَیَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَ أَدْخُلُ يَا مَوْلاَی جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ

أَ أَدْخُلُ يَا مَوْلاَیَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ أَ أَدْخُلُ يَا مَوْلاَیَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَی

أَ أَدْخُلُ يَا مَوْلاَیَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَ أَدْخُلُ يَا مَوْلاَیَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ

أَ أَدْخُلُ يَا مَوْلاَیَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَ أَدْخُلُ يَا مَلاَئِكَةَ اللَّهِ الْمُوَكَّلِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ الشَّرِيفِ

پس داخل شو و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست نزد ضریح حضرت علی هادی علیه السلام رو به قبر و پشت به قبله و صد مرتبه

اللَّهُ أَكْبَرُ

بگو و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ الزَّكِيَّ الرَّاشِدَ النُّورَ الثَّاقِبَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا سِرَّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا حَبْلَ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا آلَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا خِيَرَةَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا أَمِينَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا حَقَّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا نُورَ الْأَنْوَارِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا زَيْنَ الْأَبْرَارِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا سَلِيلَ الْأَخْيَارِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا

عُنْصُرَ الْأَطْهَارِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا حُجَّهَ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا رُكْنَ الْإِيمَانِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا وَلِيَّ الصَّالِحِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا عَلَمَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا حَلِيفَ التُّقَى السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا عَمُودَ الدِّينِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْأَمِينُ الْوَفِيُّ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الرَّضِيُّ السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الزَّاهِدُ التَّقِيُّ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْحُجَّهُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا التَّالِي لِلْقُرْآنِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْمُبَيِّنُ لِلْحَلَالِ مِنَ الْحَرَامِ السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الطَّرِيقُ الْوَاضِحُ السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا النَّجْمُ اللَّائِحُ

أَشْهَدُ يَا مَوْلَایَ يَا أَبَا الْحَسَنِ أَنَّکَ حُجَّهُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَ خَلِيفَتُهُ فِي بَرِيَّتِهِ

وَ أَمِينُهُ فِي بِلَادِهِ وَ شَاهِدُهُ عَلَى عِبَادِهِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ كَلِمَهُ التَّقْوَى وَ بَابُ الْهُدَى وَ الْعُرْوَهُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّهُ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَ مَنْ تَحْتَ الثَّرَى

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ الْمُطَهَّرُ مِنَ الذُّنُوبِ الْمُبَرَّأُ مِنَ الْعُيُوبِ وَ الْمُخْتَصُّ بِكَرَامَهِ اللَّهِ

وَ الْمَحْبُوُّ بِحُجَّهِ اللَّهِ وَ الْمَوْهُوبُ لَهُ كَلِمَهُ اللَّهِ وَ الرُّكْنُ الَّذِي يَلْجَأُ إِلَيْهِ الْعِبَادُ وَ تُحْيَا بِهِ الْبِلَادُ

وَ أَشْهَدُ يَا مَوْلَایَ أَنِّي بِکَ وَ بِآبَائِکَ وَ أَبْنَائِکَ مُوقِنٌ مُقِرٌّ

وَ لَكُمْ تَابِعٌ فِي ذَاتِ نَفْسِي وَ شَرَائِعِ دِينِي وَ خَاتِمَهِ عَمَلِي وَ مُنْقَلَبِي وَ مَثْوَایَ

وَ أَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ

مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَ عَلَانِيَتِكُمْ وَ أَوَّلِكُمْ وَ آخِرِكُمْ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي (وَ السَّلَامُ عَلَيْکَ) وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

پس ببوس ضريح را و بگذار روى راست را بر آن پس طرف چپ رو را بگذار و بگو

اللَّهُمَّ (صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ) صَلِّ عَلَى حُجَّتِکَ الْوَفِيِّ وَ وَلِيِّکَ الزَّكِيِّ

وَ

أَمِينِکَ الْمُرْتَضَی وَ صَفِیِّکَ الْهَادِی وَ صِرَاطِکَ الْمُسْتَقِیمِ وَ الْجَادَّهِ الْعُظْمَی وَ الطَّرِیقَهِ الْوُسْطَی

نُورِ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِینَ وَ وَلِیِّ الْمُتَّقِینَ وَ صَاحِبِ الْمُخْلَصِینَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَیْتِهِ

وَ صَلِّ عَلَی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَ الطَّاهِرِ مِنَ الْخَلَلِ

وَ الْمُنْقَطِعِ إِلَیْکَ بِالْأَمَلِ الْمَبْلُوِّ بِالْفِتَنِ وَ الْمُخْتَبَرِ بِالْمِحَنِ وَ الْمُمْتَحَنِ بِحُسْنِ الْبَلْوَی وَ صَبْرِ الشَّکْوَی

مُرْشِدِ عِبَادِکَ وَ بَرَکَهِ بِلَادِکَ وَ مَحَلِّ رَحْمَتِکَ وَ مُسْتَوْدَعِ حِکْمَتِکَ وَ الْقَائِدِ إِلَی جَنَّتِکَ الْعَالِمِ فِی بَرِیَّتِکَ

وَ الْهَادِی فِی خَلِیقَتِکَ الَّذِی ارْتَضَیْتَهُ وَ انْتَجَبْتَهُ وَ اخْتَرْتَهُ لِمَقَامِ رَسُولِکَ فِی أُمَّتِهِ وَ أَلْزَمْتَهُ حِفْظَ شَرِیعَتِهِ

فَاسْتَقَلَّ بِأَعْبَاءِ الْوَصِیَّهِ نَاهِضاً بِهَا وَ مُضْطَلِعاً بِحَمْلِهَا

لَمْ یَعْثُرْ فِی مُشْکِلٍ وَ لَا هَفَا فِی مُعْضِلٍ بَلْ کَشَفَ الْغُمَّهَ وَ سَدَّ الْفُرْجَهَ وَ أَدَّی الْمُفْتَرَضَ

اللَّهُمَّ فَکَمَا أَقْرَرْتَ نَاظِرَ نَبِیِّکَ بِهِ فَرَقِّهِ (فَارْفَعْ) دَرَجَتَهُ وَ أَجْزِلْ لَدَیْکَ مَثُوبَتَهُ

وَ صَلِّ عَلَیْهِ وَ بَلِّغْهُ مِنَّا تَحِیَّهً وَ سَلَاماً

وَ آتِنَا مِنْ لَدُنْکَ فِی مُوَالاتِهِ فَضْلًا وَ إِحْسَاناً وَ مَغْفِرَهً وَ رِضْوَاناً إِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِیمِ

پس نماز زیارت بگزار و چون سلام دادی بگو

یَا ذَا الْقُدْرَهِ الْجَامِعَهِ وَ الرَّحْمَهِ الْوَاسِعَهِ وَ الْمِنَنِ الْمُتَتَابِعَهِ

وَ الْآلَاءِ الْمُتَوَاتِرَهِ وَ الْأَیَادِی الْجَلِیلَهِ وَ الْمَوَاهِبِ الْجَزِیلَهِ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِینَ

وَ أَعْطِنِی سُؤْلِی وَ اجْمَعْ شَمْلِی وَ لُمَّ شَعَثِی وَ زَکِّ عَمَلِی

وَ لَا تُزِغْ قَلْبِی بَعْدَ إِذْ هَدَیْتَنِی وَ لَا تُزِلْ (تزِلَّ) قَدَمِی وَ لَا تَکِلْنِی إِلَی نَفْسِی طَرْفَهَ عَیْنٍ أَبَداً

وَ لَا تُخَیِّبْ طَمَعِی وَ لَا تُبْدِ عَوْرَتِی وَ لَا تَهْتِکْ سِتْرِی وَ لَا تُوحِشْنِی وَ لَا تُؤْیِسْنِی

وَ کُنْ بِی رَءُوفاً رَحِیماً وَ اهْدِنِی وَ زَکِّنِی وَ طَهِّرْنِی وَ صَفِّنِی وَ اصْطَفِنِی وَ خَلِّصْنِی وَ اسْتَخْلِصْنِی

وَ اصْنَعْنِی وَ اصْطَنِعْنِی وَ قَرِّبْنِی إِلَیْکَ وَ

لَا تُبَاعِدْنِی مِنْکَ وَ الْطُفْ بِی وَ لَا تَجْفُنِی

وَ أَکْرِمْنِی وَ لَا تُهِنِّی وَ مَا أَسْأَلُکَ فَلَا تَحْرِمْنِی وَ مَا لَا أَسْأَلُکَ فَاجْمَعْهُ لِی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

وَ أَسْأَلُکَ بِحُرْمَهِ وَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَ بِحُرْمَهِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

وَ بِحُرْمَهِ أَهْلِ بَیْتِ رَسُولِکَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ

وَ عَلِیٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَی وَ عَلِیٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِیٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْخَلَفِ الْبَاقِی

صَلَوَاتُکَ وَ بَرَکَاتُکَ عَلَیْهِمْ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ

وَ تُعَجِّلَ فَرَجَ قَائِمِهِمْ بِأَمْرِکَ وَ تَنْصُرَهُ وَ تَنْتَصِرَ بِهِ لِدِینِکَ

وَ تَجْعَلَنِی فِی جُمْلَهِ النَّاجِینَ بِهِ وَ الْمُخْلِصِینَ فِی طَاعَتِهِ وَ أَسْأَلُکَ بِحَقِّهِمْ لَمَّا اسْتَجَبْتَ لِی دَعْوَتِی

وَ قَضَیْتَ (لِی) حَاجَتِی وَ أَعْطَیْتَنِی سُؤْلِی وَ کَفَیْتَنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

یَا نُورُ یَا بُرْهَانُ یَا مُنِیرُ یَا مُبِینُ

یَا رَبِّ اکْفِنِی شَرَّ الشُّرُورِ وَ آفَاتِ الدُّهُورِ وَ أَسْأَلُکَ النَّجَاهَ یَوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّورِ

و دعا کن برای هر چه خواهی و بسیار بگو

یَا عُدَّتِی عِنْدَ الْعَدَدِ (الْعُدَدِ) وَ یَا رَجَائِی وَ الْمُعْتَمَدَ وَ یَا کَهْفِی وَ السَّنَدَ یَا وَاحِدُ یَا أَحَدُ

وَ یَا قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ أَسْأَلُکَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِکَ وَ لَمْ تَجْعَلْ فِی خَلْقِکَ مِثْلَهُمْ أَحَداً

صَلِّ عَلَی جَمَاعَتِهِمْ وَ افْعَلْ بِی کَذَا وَ کَذَا

و بجای این کلمه حاجت بخواه همانا روایت شده از آن حضرت که فرموده من از خداوند عز و جل خواسته ام که ناامید برنگرداند کسی را که بخواند این دعا را در روضه من بعد از من

ترجمه

آیا داخل شوم ای پیغمبر خدا آیا داخل شوم ای امیر مؤمنان

آیا داخل شوم ای فاطمه زهرا سیده و بزرگ زنان

عالم آیا داخل شوم ای آقای من حسن بن علی

آیا داخل شوم ای آقای من حسین فرزند علی آیا داخل شوم ای آقای من علی بن الحسین

آیا داخل شوم ای آقای من محمد بن علی آیا داخل شوم ای آقای من جعفر بن محمد

آیا داخل شوم ای آقای من موسی بن جعفر آیا داخل شوم ای آقای من علی فرزند موسی

آیا داخل شوم ای آقای من محمد بن علی جواد آیا داخل شوم ای مولای من ابو الحسن علی بن محمد نقی

آیا داخل شوم ای مولای من ای ابا محمد ای حسن بن علی العسکری آیا داخل شوم ای فرشتگانی که به این حرم پر شرافت و مقام گماشته شده اید.

* * *

سلام بر تو باد ای ابو الحسن امام علی النقی که پاکیزه روح و هادی خلق و نور ثاقب خدایی سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

سلام بر تو ای برگزیده خدا سلام بر تو ای سر خدا سلام بر تو ای رشته محکم خدا

سلام بر تو ای خاندان خدا سلام بر تو ای اختیار شده از جانب خدا سلام بر تو ای بنده خاص خالص خدا

سلام بر تو ای امین خدا سلام بر تو ای حق خدا بر خلق سلام بر تو ای دوست خاص خدا

سلام بر تو ای نور الأنوار الهی سلام بر تو ای زیب و زینت نیکوکاران عالم سلام بر تو ای ذریه خوبان عالم

سلام بر تو ای عنصر پاکان جهان سلام بر تو ای حجت

خدای رحمان سلام بر تو ای اصل و اساس ایمان

سلام بر تو ای مولای مؤمنان سلام بر تو ای محبوب صالحان

سلام بر تو ای راهنمای هدایت سلام بر توای ملازم قدس و تقوی سلام بر تو ای قائمه دین خدا

سلام بر تو ای فرزند خاتم انبیاء (ص) سلام بر تو ای فرزند سید اوصیاء

سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهراء و بزرگ زنان عالم سلام بر تو ای امین وحی خدا و وفا کننده به عهد الهی

سلام بر تو ای پیشوای پسندیده حق سلام بر تو ای زاهد پرهیزکار

سلام بر تو ای حجت خدا بر تمام خلق سلام بر تو ای تلاوت کننده قرآن

سلام بر تو ای مبین حلال و حرام سلام بر تو ای ولی حق و ناصح خلق

سلام بر تو ای راه واضح خدا سلام بر تو ای ستاره رخشان

گواهی می دهم ای مولای من ای ابا الحسن که محققا تو حجت خدا بر خلقی و خلیفه حق در میان مخلوق

و امین در ملک حق و شاهد و گواه حق بر بندگان او هستی

و باز گواهی می دهم که تو به حقیقت روح تقوی و درگاه هدایت خدا هستی و رشته محکم ایمان و حجت حق بر هر کس که در بالا و زیر کره زمین است

و باز گواهی می دهم که تو پاک و منزهی از هر گناه و مبرایی از هر نقص و عیب و به کرامت و لطف خاص خدا اختصاص یافته ای

و بمرتبه حجت الهی مخصوص گردیده ای

و کلمه خدا بتو اعطا گردید و تو آن رکن و نگهبان دینی که بندگان بسوی تو پناه آرند و حیوه و زندگی حقیقی خلق بلاد بسته بوجود توست

و باز گواهی میدهم ای مولای من که من بامامت و عصمت تو و پدران بزرگوار و فرزندان گرامیت یقین داشته و اقرارمیکنم

و در ذات و شخصیت خود و در بدو شرع و دینم و خاتمه کار ایمانم و در همه حرکات و سکناتم از تو و پدران بزرگوارت پیروی میکنم

و من دوست دوستان و دشمن دشمنان شمایم

و به پنهان و آشکار و اول و آخر شما ایمان دارم پدر و مادرم فدای تو باد و سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد و درود فرست بر حجت با وفای توست بر خلق و ولی پاک گوهر توست

و امین پسندیده و برگزیده و راه مستقیم توست و شاهراه هدایت خلق و طریق عدل

و نور قلوب اهل ایمان و محبوب متقیان و دوست و همنشین مخلصان خداست

پروردگارا رحمت و درود فرست بر سید ما حضرت محمد (ص) و اهل بیت اطهارش

و درود فرست بر علی بن محمد النقی که راهنمای معصوم از گناه و لغزش و پاک و منزه از نقص و عیب است

و منقطع از خلق بسوی تو در همه آمال و آرزو و مبتلا به انواع فتنه ها بود و امتحان شده و آزموده به رنج و محنتها و ابتلاهایی که با همه سختی او را نیکو بود

و ابتلاء به مصايبی نیکو بود و به صبر و شکوای به درگاه تو می پرداخت

او راهنمای بندگان بود و برکت بر اهل بلاد تو بود و محل افاضه رحمت خاص و مخزن و گنجینه حکمت و آورنده خلق به بهشت تو بود

و عالم ربانی خلایق و هادی خلق بود آن کسی است که تو او را برگزیدی و انتخاب کردی و اختیار نمودی برای مقام جانشینی رسولت در امت و او را ملازم حفظ شریعت پیغمبر (ص) قرار دادی

پس او استقلال یافت بخلعت خلافت و جانشینی رسول اکرم و بامر وصایت قیام کرد و آن بار سنگین سلطنت الهی را تحمل نمود

و در مشکلات این وظیفه بزرگ و در معضلات و سختیهای آن لغزش نداشت بلکه امور مشکل و سخت همه را اصلاح و راه خلل و فساد را سد میکرد و فرائض الهی را کاملا ادا میفرمود

پروردگارا چنانکه او را تو روشنی چشم رسول خود قرار دادی پس مقام او را رفیع گردان و بزرگترین پاداش را نزد خود به او عطا فرما

و بر او رحمت و درود فرست و تحیت و سلام ما را به آن بزرگوار برسان

و بما بواسطه دوستی او بفضل و کرم و احسان رضوان خود را عطا فرما که توئی همانا دارای فضل و رحمت بی پایان

ای خدای صاحب اختیار بر جمیع خلق و صاحب رحمت واسعه شامل کلیه اهل عالم و عطای پی در پی به همه بندگان

و نعمتهای متواتر و انعام و احسانها و موهبتهای بزرگ درود فرست بر محمد

(ص) و آل محمد (ع) که صادقان عالمند

و درخواست مرا هم عطا فرما و پریشانی امورم را اصلاح کن و تفرقه هایم جمع آور و عملم را پاک و خالص گردان

و قلبم را بعد از آنکه هدایتم فرمودی غافل و تاریک مگردان و قدمم را ملغزان و مرا یک لحظه به خود ابدا وا مگذار

و طمع و امیدی که به کرم تو دارم ناامید مساز و عیوبم را پنهان گردان و پرده از زشتی هایم برمدار و مرا به حال وحشت و یأس مدار

و به من رءوف و مهربان باش و به راه خود هدایتم فرما و پاک و پاکیزه ام گردان و دلم را با صدق و صفا و اخلاص کامل گردان

و مرا به کار خود کامل وادار کن و به خود نزدیک ساز و دورم از خود مگردان و در حقم لطف فرما و جفا و کم لطفی به من روا مدار

و مرا گرامی سازو خوار مگردان و از آنچه درخواست کردم محرومم مگردان و آنچه را که از تو درخواست نکردم برای آخرتم جمع و ذخیره ساز به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم

و باز از تو درخواست می کنم به حق ذات کریم بزرگوارت و به حرمت پیغمبر گرامیت محمد صلواتک علیه و آله

و به حرمت اهل بیت رسولت امیر المؤمنین علی و حسن و حسین

و علی بن الحسین و محمد بن علی باقر و جعفر صادق و موسی بن جعفر و علی بن موسی الرضا و محمد بن علی جواد و امام علی النقی و امام

حسن عسکری و خلف باقی

کـه درود و رحمت و برکـاتت بر ارواح پـاک تمـام آن بزرگـواران بـاد درخـواست دارم که به آن بزرگـواران درود و رحمت فرستی

و به فرمان خود در فرج آل محمد تعجیل فرما او را نصرت و یاری کن و مظفر و منصور گردان

و مرا هم در جمله اهـل نجـات و اخلاـص در طـاعتش مقرر فرما و از تو درخواست می کنم به حق آن بزرگواران که دعایم را مستجاب گردانی

و حاجتم را برآوری و هر چه درخواست کردم عطا کنی و مهمات امور دنیا و آخرتم را کفایت فرمایی ای مهربانترین مهربانان عالم

ای خدا ای نور عالم وجود و ای برهان خلق ای نور بخش ای روشن کن امور

ای پروردگار من شر شرور و آفات و آلام روزگار را از من کفایت فرما و از تو به روز سخت نفخ صور قیامت نجات می طلبم

ای خـدا ای کسـی که تو ذخیره من هسـتی وقتی خلق ذخیره هـای خود را بشـمرند و ای امیـد من و ای اعتمـاد من و ای پنـاه و نگهبان من ای ذات یگانه و یکتا

ای قل هو الله احد از تو درخواست می کنم ای خدای من به حق کسی که از خلق خود آفریدی و هیچکس را مثل و مانندشان نیافریدی

که درود و رحمت فرست بر جماعت آنان و با من آن بخواه که چنین و چنان باشم

زیارت مختصه امام کاظم (علیه السلام)

متن

ظ(اما زیارت مختص به امام موسی علیه السلام پس چنانکه سید بن طاوس در مزار نقل نموده آن است که چون خواستی آن

حضرت را زیارت کنی سزاوار است که غسل کنی پس روانه شوی به زیارت با تأنی و وقار همین که به در حرم رسیدی بایست و بگو

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى هِدَايَتِهِ لِدِينِهِ وَ التَّوْفِيقِ لِمَا دَعَا إِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَكْرَمُ مَقْصُودٍ وَ أَكْرَمُ مَأْتِيٍ

وَ قَدْ أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّباً إِلَيْكَ بِابْنِ بِنْتِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ وَ أَبْنَائِهِ الطَّيِّبِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ لاَ تُخَيِّبْ سَعْيِي وَ لاَ تَقْطَعْ رَجَائِي وَ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

پس داخل شو و مقدم دار پای راست خود را و بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَيَّ وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ

پس همین که رسیدی به در قبه شریفه بایست و اذن طلب کن و بگو

أَ أَدْخُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَ أَدْخُلُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَ أَدْخُلُ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ

أَ أَدْخُلُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَ أَدْخُلُ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ

أَ أَدْخُلُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنَ أَ أَدْخُلُ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ

أَ أَدْخُلُ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَ أَدْخُلُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ

أَ أَدْخُلُ يَا مَوْلاَيَ يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ أَ أَدْخُلُ يَا مَوْلاَيَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ

أَ أَدْخُلُ يَا مَوْلاَيَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍ

پس داخل شو و چهار مرتبه بگو

اللَّهُ أَكْبَرُ

پس بایست مقابل قبر و قبله را پشت کتف خود قرار بده پس بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ

وَ ابْنَ حُجَّتِهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ صَفِيِّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا أَمِينَ اللَّهِ وَ ابْنَ أَمِينِهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا نُورَ اللَّهِ فِی ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا إِمَامَ الْهُدَی

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا عَلَمَ الدِّينِ وَ التُّقَی السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا خَازِنَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا خَازِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا نَائِبَ الْأَوْصِيَاءِ السَّابِقِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْیِ الْمُبِينِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا صَاحِبَ الْعِلْمِ الْيَقِينِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا عَيْبَهَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الصَّالِحُ السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الزَّاهِدُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْعَابِدُ السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْإِمَامُ السَّيِّدُ الرَّشِيدُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْمَقْتُولُ الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَ ابْنَ وَصِيِّهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَوْلَایَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللَّهِ مَا حَمَّلَکَ وَ حَفِظْتَ مَا اسْتَوْدَعَکَ

وَ حَلَّلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَ حَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ وَ أَقَمْتَ أَحْکَامَ اللَّهِ وَ تَلَوْتَ کِتَابَ اللَّهِ

وَ صَبَرْتَ عَلَی الْأَذَی فِی جَنْبِ اللَّهِ وَ جَاهَدْتَ فِی اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّی أَتَاکَ الْيَقِينُ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ مَضَيْتَ عَلَی مَا مَضَی عَلَيْهِ آبَاؤُکَ الطَّاهِرُونَ وَ أَجْدَادُکَ الطَّيِّبُونَ

الْأَوْصِيَاءُ الْهَادُونَ الْأَئِمَّهُ الْمَهْدِيُّونَ لَمْ تُؤْثِرْ عَمًی عَلَی هُدًی وَ لَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ إِلَی بَاطِلٍ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

وَ أَنَّکَ أَدَّيْتَ الْأَمَانَهَ وَ اجْتَنَبْتَ الْخِيَانَهَ وَ أَقَمْتَ الصَّلَاهَ وَ آتَيْتَ الزَّکَاهَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ

وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً مُجْتَهِداً مُحْتَسِباً حَتَّی أَتَاکَ الْيَقِينُ

فَجَزَاکَ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَ أَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَ أَشْرَفَ الْجَزَاءِ

أَتَيْتُکَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّکَ مُقِرّاً بِفَضْلِکَ مُحْتَمِلًا لِعِلْمِکَ مُحْتَجِباً بِذِمَّتِکَ

عَائِذاً بِقَبْرِکَ لَائِذاً بِضَرِيحِکَ مُسْتَشْفِعاً بِکَ إِلَى اللَّهِ

مُوَالِياً لِأَوْلِيَائِکَ مُعَادِياً لِأَعْدَائِکَ مُسْتَبْصِراً بِشَأْنِکَ وَ بِالْهُدَى الَّذِی أَنْتَ

عَلَيْهِ

عَالِماً بِضَلاَلَهِ مَنْ خَالَفَکَ وَ بِالْعَمَی الَّذِی هُمْ عَلَيْهِ

بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی وَ نَفْسِی وَ أَهْلِی وَ مَالِی وَ وُلْدِی يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

أَتَيْتُکَ مُتَقَرِّباً بِزِيَارَتِکَ إِلَی اللَّهِ تَعَالَی وَ مُسْتَشْفِعاً بِکَ إِلَيْهِ

فَاشْفَعْ لِی عِنْدَ رَبِّکَ لِيَغْفِرَ لِی ذُنُوبِی وَ يَعْفُوَ عَنْ جُرْمِی وَ يَتَجَاوَزَ عَنْ سَيِّئَاتِی

وَ يَمْحُوَ عَنِّی خَطِيئَاتِی وَ يُدْخِلَنِی الْجَنَّهَ

وَ يَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ يَغْفِرَ لِی وَ لِآبَائِی وَ لِإِخْوَانِی وَ أَخَوَاتِی

وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِی مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا بِفَضْلِهِ وَ جُودِهِ وَ مَنِّهِ

پس بینداز خود را بر قبر و ببوس آن را و بگذار دو طرف روی خود را بر آن و دعا کن به آنچه می خواهی پس برگرد به جانب سر و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مَوْلاَیَ يَا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَشْهَدُ أَنَّکَ الْإِمَامُ الْهَادِی وَ الْوَلِیُّ الْمُرْشِدُ وَ أَنَّکَ مَعْدِنُ التَّنْزِيلِ وَ صَاحِبُ التَّأْوِيلِ

وَ حَامِلُ التَّوْرَاهِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الْعَالِمُ الْعَادِلُ وَ الصَّادِقُ الْعَامِلُ

يَا مَوْلاَیَ أَنَا أَبْرَأُ إِلَی اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِکَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَی اللَّهِ بِمُوَالاَتِکَ

فَصَلَّی اللَّهُ عَلَيْکَ وَ عَلَی آبَائِکَ وَ أَجْدَادِکَ وَ أَبْنَائِکَ وَ شِيعَتِکَ وَ مُحِبِّيکَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس دو رکعت نماز زیارت بکن بخوان در آن سوره یس و الرحمن یا هر چه آسان باشد از قرآن پس دعا کن به آنچه می خواهی

ترجمه

خدا بزرگتر از حد وصف است خدا بزرگتر از حد توهم است خدایی به جز خدای یکتا نیست و خدا بزرگتر از اندیشه است

ستایش خدای را که ما را به راه دین خود هدایت فرمود و بر آن طریقه ای که دعوت به آن کرد ما را توفیق داد

پروردگارا

تو بزرگتر و عالیترین مقصودی و بزرگوارتر کسی که حاجتمندان به درگاهش رو آرند

و من به درگاهت آمده ام در حالی که بدین درگاه تقرب می جویم با توسل به فرزند دختر پیغمبرت که درود خدا بر او و بر پدران پاك گوهر و فرزندان نیکو سیرتش باد

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد (ع)

و سعیم را در این راه حرمان و امیدم را ناامید مگردان و مرا نزد خود آبرومند در دنیا و آخرت گردان و از مقربین

به نام خدا و با توجه به خدا و در راه خدا و بر ملت و آیین رسول خدا صلی الله علیه و آله

پروردگارا مرا و پدر و مادر مرا و تمام مرد و زن اهل ایمان را ببخش و بیامرز

آیا در این حرم شریف داخل شوم ای رسول خدا آیا داخل شوم ای پیغمبر خدا آیا داخل شوم ای محمد بن عبد الله (ص)

آیا داخل شوم ای امیر المؤمنین آیا داخل شوم ای حسن مجتبی

آیا داخل شوم ای ابا عبد الله الحسین الشهید آیا داخل شوم ای علی بن الحسین زین العابدین

آیا داخل شوم ای ابو جعفر محمد بن علی الباقر آیا داخل شوم ای ابا عبد الله جعفر بن محمد الصادق

آیا داخل شوم ای مولای من ابا الحسن موسی بن جعفر آیا داخل شوم ای مولای من ابا جعفر

آیا داخل شوم ای مولای من محمد بن علی

خدای بزرگتر از حد توصیف است

سلام بر تو ای محب و دوستدار خدا و

فرزند دوستدار خدا سلام بر تو ای دلیل و حجت خدا و فرزند حجت خدا

سلام بر تو ای بنـده خاص و خالص خدا و فرزند بنده خاص و خالص خدا سـلام بر تو ای امین اسـرار خدا و فرزند امین اسـرار الهی

سلام بر تو ای نور خدا در تاریکیهای زمین سلام بر تو ای امام و پیشوای راه هدایت

سلام بر تو ای پرچم دین و تقوی و پارسایی سلام بر تو ای گنجینه علم پیغمبران خدا

سلام بر تو ای گنجینه علم رسولان خدا سلام بر تو ای نایب اوصیاء پیغمبران پیشین

سلام بر تو ای معدن وحی و مبین حقایق الهی سلام بر تو ای دارای مقام علم الیقین

سلام بر تو ای صندوق جواهر علم رسولان الهی

سلام بر تو ای پیشوای صالح سلام بر تو ای امام کامل در زهد و ورع

سلام بر تو ای امام کامل در عبادت خداسلام بر تو ای امام بزرگ و رهبر شجاع امت

سلام بر تو ای امام مقتول شهید سلام بر تو ای فرزند رسول خدا و فرزند وصی رسول

سلام بر تو ای مولای من موسی بن جعفر و رحمت و برکات خدای بر تو باد

گواهی می دهم که تو از جانب خدا تبلیغ کردی آنچه بر آن مأمور بودی و آن اسـراری که ودیعه الهی برای حفظ بود همه را محفوظ داشتی

و حلال خدا را حلال و حرام خدا را حرام گردانیدی و احکام خدا را استوار فرمودی و کتاب الهی را تلاوت نمودی

و

بر آزار و اذیت مردم جاهل در مقابل اجرای فرمان حق صبر بسیار کردی و حق جهاد را در راه خدا بجا آوردی تا هنگامی که وقت رحلتت فرا رسید

و باز گواهی می دهم که تو البته بر آن صفات و اعمال بودی و از جهان رفتی که پدران و اجداد پاکت بودند

همه اوصیاء هدایت کننده خلق و پیشوایان هدایت یافته به حق بودید و هرگز راه ضلالت را بر هدایت اختیار نکردید و ابدا از حق لحظه ای به باطل میل نکردید

و باز گواهی می دهم که خلق را به راه خدا و طریق پیغمبر (ص) و امیر المؤمنین البته نصیحت و ارشاد کردی

و محققا اداء امانت الهی کرده و ابدا در دین حق خیانت ننمودی و نماز را استوار کردی و بر پا داشتی و وظیفه زکوه و امر به معروف و نهی از منکر انجام دادی

و خدا را با خلوص کامل عبادت کردی و با جهد و مراقبت تام تا هنگام رحلتت از این جهان

پس خدا تو را از اسلام و اهل اسلام شریفترین و نیکوترین پاداش عطا فرماید

من ای فرزند رسول خدا به زیارتت آمدم تا معرفت به مقام امامت و اقرار و اعتراف به فضل و بزرگواریت و با تحمل اسرار و حفظ علم تو و متوسل به عهدامامت توام

و به قبر مطهر و ضریح مقدست پناه آورده ام و حضرتت را به درگاه خدا شفیع می آورم

و با دوستانت دوست و با دشمنانت دشمنم و به شأن و مقامت و به مرتبه هدایت کاملی که مخصوص

توست بصیرم

و به ضلالت و گمراهی و کوری جهلی که مخصوص آنهاست نیز بصیر و دانا هستم

پدر و مادرم و جان و مال و اهل و فرزندانم فدای تو باد ای فرزند رسول خدا (ص)

من به درگاه تو آمده ام و بواسطه زیارتت تقرب به خدای متعال می جویم و تو را به درگاه او شفیع می آورم

پس تو هم نزد خدا بر من شفاعت فرما تا خدا گناهانم را ببخشد و جرمم را عفو فرماید و از اعمال زشتم درگذرد

و خطاهایم را محو فرماید و در بهشتم از کرم داخل گرداند

و فضل و رحمتش را چنانچه سزاوار است شامل حالم گرداند و مرا ببخشد و پدران و برادران و خواهران مرا

و تمام مرد و زن اهل ایمان را که در مشرق و مغرب عالمند همه را به فضل و جود و احسانش مشمول مغفرت و آمرزش خود فرماید

سلام بر تو ای مولای من ای موسی بن جعفر و رحمت و برکات خدا بر تو باد

شهادت می دهم که تو محققا امام و پیشوای هدایت کننده امتی و ولی حق و رهبر خلق و همانا تویی اصل و منبع تنزیل وحی الهی و صاحب مقام علم تأویل کتب آسمانی

و حامل علم تورات و انجیل و دارای مقام کامل علم و عدالت و صدق و حقیقت و عمل خالص طاعت خدا

ای مولای من به درگاه خدا - از دشمنان تو بیزاری می طلبم و به دوستی تو تقرب می جویم

پس درود و رحمت و برکات خدا بر تو

باد و بر پدران و اجداد و فرزندانت و بر شیعیان و بر دوستان تو باد

زیارت مختصه اول امام جواد (علیه السلام)

متن

ظ(اما زیارت مختص به امام محمد تقی علیه السلام پس همان سه بزرگوار فرموده اند که پس متوجه شو بسوی قبر ابی جعفر محمد بن علی الجواد علیهما السلام که در پشت سر جد بزرگوار خود مدفون است و چون ایستادی نزد قبر آن حضرت پس بگو

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ وَ عَلَى آبَائِکَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ وَ عَلَى أَبْنَائِکَ السَّلاَمُ عَلَيْکَ وَ عَلَى أَوْلِيَائِکَ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلاَةَ وَ آتَيْتَ الزَّکَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ تَلَوْتَ الْکِتَابَ حَقَّ تِلاَوَتِهِ

وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ حَتَّى أَتَاکَ الْيَقِينُ

أَتَيْتُکَ زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّکَ مُوَالِياً لِأَوْلِيَائِکَ مُعَادِياً لِأَعْدَائِکَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّکَ

پس ببوس قبر را و روی خود را بر آن بنه پس دو رکعت نماز زیارت کن و بعد از آن هر نماز که خواهی بگزار پس برو به سجده و بگو

ارْحَمْ مَنْ أَسَاءَ وَ اقْتَرَفَ وَ اسْتَکَانَ وَ اعْتَرَفَ

پس جانب روی راست را بگذار و بگو

إِنْ کُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ

پس روی چپ خود را بگذار و بگو

عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِکَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِکَ يَا کَرِيمُ

پس بر گرد به سجده و بگو صد مرتبه

شُکْراً شُکْراً

پس برو به کار خود

ترجمه

سلام بر تو ای ولی خدا سلام بر تو ای دلیل و حجت خدا بر خلق

سلام بر تو ای نور خدا در تاریکیهای زمین سلام ما بر تو ای فرزند رسول خدا سلام ما بر تو و بر پدران تو باد

سلام ما بر تو

و بر فرزندان تو باد سلام ما بر تو و بر دوستان تو باد

گواهی می دهم که تو نماز را استوار کردی و بپاداشتی و زکوه را به حق اعطا کردی و امر به معروف و نهی از منکر نمودی و کتاب خدا را حق تلاوتش را بجای آوردی

و در راه خدا حق جهاد کردی و بر آزار و اذیت مردم در مقابل ادای وظیفه الهی صبر و شکیبایی کردی تا وقت رحلت بر تو فرا رسید

ای بزرگوار من به زیارتت آمده ام در حالتی که عارف به مقام امامتت هستم و با دوستانت دوست و با دشمنانت دشمنم پس مرا نزد خدا شفاعت فرمای

رحم کن آن را که بد کرده و جرم نموده و بیچاره شده و اعتراف کرده

اگر من بد بنده ای هستم پس تو چه پروردگار خوبی هستی

بزرگ است گناه و بزه بنده تو پس عفو و بخشایش از جانب تو ای خدای کریم باید خوب باشد و هست

شکر خدا را شکر خدا را

زیارت مختصه اول امام علی (علیه السلام) در عید غدیر

متن

ظ(دوم زیارتی است که به سندهای معتبره از حضرت امام علی نقی علیه السلام نقل شده که زیارت کردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را به آن در روز غدیر در سالی که معتصم آن حضرت را طلبیده بود و کیفیت آن چنان است که چون اراده زیارت نمایی بایست بر در قبه منوره و رخصت طلب نما و شیخ شهید گفته که غسل می کنی و پاکترین جامه های خود را می پوشی و اذن دخول می طلبی می گویی اللَّهُمَّ إِنِّی وَقَفْتُ عَلَی بَابِ و این همان اذن دخول اول

است که ما در اول باب نقل کردیم

پس پای راست را مقدم دار و داخل شو و برو به نزدیک ضریح مقدس و پشت به قبله در برابر ضریح بایست و بگو

السَّلاَمُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ صَفْوَهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

أَمِينِ اللَّهِ عَلَى وَحْيِهِ وَ عَزَائِمِ أَمْرِهِ وَ الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَ الْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ

وَ الْمُهَيْمِنِ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ صَلَوَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ مَلاَئِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ

وَ وَلِيَّ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ مَوْلاَيَ وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَيَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَفِيرَهُ فِي خَلْقِهِ وَ حُجَّتَهُ الْبَالِغَهَ عَلَى عِبَادِهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا دِينَ اللَّهِ الْقَوِيمَ وَ صِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبَأُ الْعَظِيمُ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَ عَنْهُ يُسْأَلُونَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ آمَنْتَ بِاللَّهِ وَ هُمْ مُشْرِكُونَ وَ صَدَّقْتَ بِالْحَقِّ وَ هُمْ مُكَذِّبُونَ

وَ جَاهَدْتَ (فِي اللَّهِ) وَ هُمْ مُحْجِمُونَ (مُجْمِحُونَ)

وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً لَهُ الدِّينَ صَابِراً مُحْتَسِباً حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَلاَ لَعْنَهُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُسْلِمِينَ وَ يَعْسُوبَ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِمَامَ الْمُتَّقِينَ وَ قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

أَشْهَدُ أَنَّكَ أَخُو رَسُولِ اللَّهِ وَ وَصِيُّهُ وَ وَارِثُ عِلْمِهِ وَ أَمِينُهُ عَلَى شَرْعِهِ

وَ خَلِيفَتُهُ فِي أُمَّتِهِ وَ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ صَدَّقَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى نَبِيِّهِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنِ اللَّهِ مَا أَنْزَلَهُ فِيكَ فَصَدَعَ بِأَمْرِهِ

وَ أَوْجَبَ عَلَى أُمَّتِهِ فَرْضَ طَاعَتِكَ وَ وِلاَيَتِكَ وَ عَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَهَ لَكَ

وَ جَعَلَكَ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ

مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ كَذَلِكَ ثُمَّ أَشْهَدَ اللَّهَ تَعَالَى عَلَيْهِمْ

فَقَالَ أَ لَسْتُ قَدْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَى فَقَالَ اللَّهُمَّ اشْهَدْ وَ كَفَى بِكَ شَهِيداً وَ حَاكِماً بَيْنَ الْعِبَادِ

فَلَعَنَ اللَّهُ جَاحِدَ وِلَايَتِكَ بَعْدَ الْإِقْرَارِ وَ نَاكِثَ عَهْدِكَ بَعْدَ الْمِيثَاقِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ تَعَالَى

وَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى مُوفٍ لَكَ بِعَهْدِهِ وَ مَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْراً عَظِيماً

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الْحَقُّ الَّذِي نَطَقَ بِوِلَايَتِكَ التَّنْزِيلُ وَ أَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْأُمَّهِ بِذَلِكَ الرَّسُولُ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَ عَمَّكَ وَ أَخَاكَ الَّذِينَ تَاجَرْتُمُ اللَّهَ بِنُفُوسِكُمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيكُمْ

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَ أَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّهَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَ يُقْتَلُونَ

وَعْداً عَلَيْهِ حَقّاً فِي التَّوْرَيهِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الْقُرْآنِ

وَ مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ

الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ الْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

أَشْهَدُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ الشَّاكَّ فِيكَ مَا آمَنَ بِالرَّسُولِ الْأَمِينِ

وَ أَنَّ الْعَادِلَ بِكَ غَيْرَكَ عَانِدٌ (عَادِلٌ) عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ الَّذِي ارْتَضَاهُ لَنَا رَبُّ الْعَالَمِينَ وَ أَكْمَلَهُ بِوِلَايَتِكَ يَوْمَ الْغَدِيرِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَعْنِيُّ بِقَوْلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

وَ أَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيماً فَاتَّبِعُوهُ وَ لَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ

ضَلَّ وَ اللَّهِ وَ أَضَلَّ مَنِ اتَّبَعَ سِوَاكَ وَ عَنَدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عَادَاكَ

اللَّهُمَّ سَمِعْنَا لِأَمْرِكَ وَ أَطَعْنَا وَ اتَّبَعْنَا صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

فَاهْدِنَا رَبَّنَا وَ لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا إِلَى طَاعَتِكَ وَ اجْعَلْنَا مِنَ الشَّاكِرِينَ لِأَنْعُمِكَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَزَلْ لِلْهَوَى مُخَالِفاً وَ لِلتُّقَى مُحَالِفاً وَ عَلَى كَظْمِ الْغَيْظِ قَادِراً

وَ عَنِ النَّاسِ عَافِياً غَافِراً وَ إِذَا عُصِيَ اللَّهُ

سَاخِطاً وَ إِذَا أُطِيعَ اللَّهُ رَاضِياً وَ بِمَا عَهِدَ إِلَيْكَ عَامِلا

رَاعِياً لِمَا اسْتُحْفِظْتَ حَافِظاً لِمَا اسْتُودِعْتَ مُبَلِّغاً مَا حُمِّلْتَ مُنْتَظِراً مَا وُعِدْتَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَا اتَّقَيْتَ ضَارِعاً وَ لاَ أَمْسَكْتَ عَنْ حَقِّكَ جَازِعاً وَ لاَ أَحْجَمْتَ عَنْ مُجَاهَدَهِ غَاصِبِيكَ (عَاصِيكَ) نَاكِلًا

وَ لاَ أَظْهَرْتَ الرِّضَى بِخِلَافِ مَا يُرْضِي اللَّهَ مُدَاهِناً وَ لاَ وَهَنْتَ لِمَا أَصَابَكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

وَ لاَ ضَعُفْتَ وَ لاَ اسْتَكَنْتَ عَنْ طَلَبِ حَقِّكَ مُرَاقِباً مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَكُونَ كَذَلِكَ

بَلْ إِذْ ظُلِمْتَ احْتَسَبْتَ رَبَّكَ وَ فَوَّضْتَ إِلَيْهِ أَمْرَكَ

وَ ذَكَّرْتَهُمْ فَمَا ادَّكَرُوا وَ وَعَظْتَهُمْ فَمَا اتَّعَظُوا وَ خَوَّفْتَهُمُ اللَّهَ فَمَا تَخَوَّفُوا

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ وَ قَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ

وَ أَلْزَمَ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّهَ بِقَتْلِهِمْ إِيَّاكَ لِتَكُونَ الْحُجَّهُ لَكَ عَلَيْهِمْ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَهِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ صَابِراً وَ جُدْتَ بِنَفْسِكَ مُحْتَسِباً

وَ عَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَ اتَّبَعْتَ سُنَّهَ نَبِيِّهِ وَ أَقَمْتَ الصَّلاَهَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاهَ

وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتَطَعْتَ مُبْتَغِياً مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِباً فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ

لاَ تَحْفِلُ بِالنَّوَائِبِ وَ لاَ تَهِنُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَ لاَ تَحْجِمُ عَنْ مُحَارِبٍ

أَفِكَ مَنْ نَسَبَ غَيْرَ ذَلِكَ إِلَيْكَ وَ افْتَرَى بَاطِلًا عَلَيْكَ وَ أَوْلَى لِمَنْ عَنَدَ عَنْكَ

لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ الْجِهَادِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى صَبْرَ احْتِسَابٍ

وَ أَنْتَ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ صَلَّى لَهُ وَ جَاهَدَ وَ أَبْدَى صَفْحَتَهُ فِي دَارِ الشِّرْكِ

وَ الْأَرْضُ مَشْحُونَهٌ ضَلاَلَهً وَ الشَّيْطَانُ يُعْبَدُ جَهْرَهً

وَ أَنْتَ الْقَائِلُ لاَ تَزِيدُنِي كَثْرَهُ النَّاسِ حَوْلِي عِزَّهً وَ لاَ تَفَرُّقُهُمْ عَنِّي وَحْشَهً

وَ لَوْ أَسْلَمَنِي النَّاسُ جَمِيعاً لَمْ أَكُنْ مُتَضَرِّعاً

اعْتَصَمْتَ بِاللَّهِ فَعَزَزْتَ وَ

آثَرْتَ الْآخِرَهَ عَلَى الْأَولَى فَزَهِدْتَ وَ أَيَّدَکَ اللَّهُ وَ هَدَاکَ وَ أَخْلَصَکَ وَ اجْتَبَاکَ

فَمَا تَنَاقَضَتْ أَفْعَالُکَ وَ لاَ اخْتَلَفَتْ أَقْوَالُکَ وَ لاَ تَقَلَّبَتْ أَحْوَالُکَ

وَ لاَ ادَّعَيْتَ وَ لاَ افْتَرَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَذِباً وَ لاَ شَرِهْتَ إِلَى الْحُطَامِ وَ لاَ دَنَّسَکَ الْآثَامُ

وَ لَمْ تَزَلْ عَلَى بَيِّنَهٍ مِنْ رَبِّکَ وَ يَقِينٍ مِنْ أَمْرِکَ تَهْدِی إِلَى الْحَقِّ وَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

أَشْهَدُ شَهَادَهَ حَقٍّ وَ أُقْسِمُ بِاللَّهِ قَسَمَ صِدْقٍ أَنَّ مُحَمَّداً وَ آلَهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ سَادَاتُ الْخَلْقِ

وَ أَنَّکَ مَوْلاَیَ وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ أَنَّکَ عَبْدُ اللَّهِ وَ وَلِيُّهُ وَ أَخُو الرَّسُولِ وَ وَصِيُّهُ وَ وَارِثُهُ

وَ أَنَّهُ الْقَائِلُ لَکَ وَ الَّذِی بَعَثَنِی بِالْحَقِّ مَا آمَنَ بِی مَنْ كَفَرَ بِکَ

وَ لاَ أَقَرَّ بِاللَّهِ مَنْ جَحَدَکَ وَ قَدْ ضَلَّ مَنْ صَدَّ عَنْکَ

وَ لَمْ يَهْتَدِ إِلَى اللَّهِ وَ لاَ إِلَيَّ مَنْ لاَ يَهْتَدِی بِکَ وَ هُوَ قَوْلُ رَبِّی عَزَّ وَ جَلَ

وَ إِنِّی لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَ آمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحاً ثُمَّ اهْتَدَى إِلَى وِلاَيَتِکَ

مَوْلاَیَ فَضْلُکَ لاَ يَخْفَى وَ نُورُکَ لاَ يُطْفَأُ (لاَ يُطْفَى) وَ أَنَّ مَنْ جَحَدَکَ الظَّلُومُ الْأَشْقَى

مَوْلاَیَ أَنْتَ الْحُجَّهُ عَلَى الْعِبَادِ وَ الْهَادِی إِلَى الرَّشَادِ وَ الْعُدَّهُ لِلْمَعَادِ

مَوْلاَیَ لَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ فِی الْأُولَى مَنْزِلَتَکَ وَ أَعْلَى فِی الْآخِرَهِ دَرَجَتَکَ

وَ بَصَّرَکَ مَا عَمِیَ عَلَى مَنْ خَالَفَکَ وَ حَالَ بَيْنَکَ وَ بَيْنَ مَوَاهِبِ اللَّهِ لَکَ

فَلَعَنَ اللَّهُ مُسْتَحِلِّی الْحُرْمَهِ مِنْکَ وَ ذَائِدِی الْحَقِّ عَنْکَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّهُمُ الْأَخْسَرُونَ الَّذِينَ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَ هُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ مَا أَقْدَمْتَ وَ لاَ أَحْجَمْتَ وَ لاَ نَطَقْتَ وَ لاَ أَمْسَكْتَ إِلاَّ بِأَمْرٍ مِنَ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ

قُلْتَ وَ الَّذِی نَفْسِی بِيَدِهِ لَقَدْ نَظَرَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدْماً

فَقَالَ يَا عَلِيُّ

أَنْتَ مِنِّى بِمَنْزِلَهِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلاَّ أَنَّهُ لاَ نَبِيَّ بَعْدِى

وَ أُعْلِمُکَ أَنَّ مَوْتَکَ وَ حَيَاتَکَ مَعِى وَ عَلَى سُنَّتِى

فَوَ اللَّهِ مَا كَذِبْتُ وَ لاَ كُذِبْتُ وَ لاَ ضَلَلْتُ وَ لاَ ضُلَّ بِى وَ لاَ نَسِيتُ مَا عَهِدَ إِلَيَّ رَبِّى

وَ إِنِّى لَعَلَى بَيِّنَهٍ مِنْ رَبِّى بَيَّنَهَا لِنَبِيِّهِ وَ بَيَّنَهَا النَّبِيُّ لِى وَ إِنِّى لَعَلَى الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ أَلْفِظُهُ لَفْظاً

صَدَقْتَ وَ اللَّهِ وَ قُلْتَ الْحَقَّ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَاوَاکَ بِمَنْ نَاوَاکَ وَ اللَّهُ جَلَّ اسْمُهُ يَقُولُ

هَلْ يَسْتَوِى الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَ الَّذِينَ لاَ يَعْلَمُونَ

فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَدَلَ بِکَ مَنْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْهِ وِلاَيَتَکَ

وَ أَنْتَ وَلِيُّ اللَّهِ وَ أَخُو رَسُولِهِ وَ الذَّابُّ عَنْ دِينِهِ وَ الَّذِى نَطَقَ الْقُرْآنُ بِتَفْضِيلِهِ

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْراً عَظِيماً

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَ مَغْفِرَهً وَ رَحْمَهً وَ كَانَ اللَّهُ غَفُوراً رَحِيماً

وَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَ جَعَلْتُمْ سِقَايَهَ الْحَاجِّ وَ عِمَارَهَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ

وَ جَاهَدَ فِى سَبِيلِ اللَّهِ لاَ يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَ اللَّهُ لاَ يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

الَّذِينَ آمَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ جَاهَدُوا فِى سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَهً عِنْدَ اللَّهِ وَ أُولَئِکَ هُمُ الْفَائِزُونَ

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَهٍ مِنْهُ وَ رِضْوَانٍ وَ جَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَداً إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

أَشْهَدُ أَنَّکَ الْمَخْصُوصُ بِمِدْحَهِ اللَّهِ الْمُخْلِصُ لِطَاعَهِ اللَّهِ لَمْ تَبْغِ بِالْهُدَى بَدَلاً وَ لَمْ تُشْرِکْ بِعِبَادَهِ رَبِّکَ أَحَداً

وَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى اسْتَجَابَ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِيکَ دَعْوَتَهُ

ثُمَّ أَمَرَهُ بِإِظْهَارِ مَا أَوْلاَکَ لِأُمَّتِهِ إِعْلاَءً لِشَأْنِکَ وَ إِعْلاَناً لِبُرْهَانِکَ وَ دَحْضاً لِلْأَبَاطِيلِ وَ قَطْعاً لِلْمَعَاذِيرِ

فَلَمَّا أَشْفَقَ مِنْ فِتْنَهِ الْفَاسِقِينَ وَ اتَّقَى فِيکَ الْمُنَافِقِينَ أَوْحَى إِلَيْهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا

أَنْزِلَ إِلَيْکَ مِنْ رَبِّکَ وَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَ اللَّهُ يَعْصِمُکَ مِنَ النَّاسِ

فَوَضَعَ عَلَى نَفْسِهِ أَوْزَارَ الْمَسِيرِ وَ نَهَضَ فِي رَمْضَاءِ الْهَجِيرِ فَخَطَبَ وَ أَسْمَعَ وَ نَادَى فَأَبْلَغَ

ثُمَّ سَأَلَهُمْ أَجْمَعَ فَقَالَ هَلْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَى فَقَالَ اللَّهُمَّ اشْهَدْ

ثُمَّ قَالَ أَ لَسْتُ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا بَلَى فَأَخَذَ بِيَدِکَ وَ قَالَ مَنْ كُنْتُ مَوْلاَهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلاَهُ

اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ انْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَ اخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ

فَمَا آمَنَ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيکَ عَلَى نَبِيِّهِ إِلاَّ قَلِيلٌ وَ لاَ زَادَ أَكْثَرَهُمْ غَيْرَ تَخْسِيرٍ

وَ لَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيکَ مِنْ قَبْلُ وَ هُمْ كَارِهُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَ يُحِبُّونَهُ

أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لاَ يَخَافُونَ لَوْمَةَ لاَئِمٍ

ذَلِکَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلاَةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ

وَ مَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

رَبَّنَا لاَ تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً إِنَّکَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

اَللَّهُمَّ إِنَّا نَعْلَمُ أَنَّ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِکَ فَالْعَنْ مَنْ عَارَضَهُ وَ اسْتَكْبَرَ وَ كَذَّبَ بِهِ وَ كَفَرَ

وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ أَوَّلَ الْعَابِدِينَ

وَ أَزْهَدَ الزَّاهِدِينَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ صَلَوَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ

أَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعَامِ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِيناً وَ يَتِيماً وَ أَسِيراً لِوَجْهِ اللَّهِ لاَ تُرِيدُ مِنْهُمْ جَزَاءً وَ لاَ شُكُوراً

وَ

فِيکَ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى وَ يُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَ لَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ

وَ مَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَ أَنْتَ الْكَاظِمُ لِلْغَيْظِ وَ الْعَافِى عَنِ النَّاسِ وَ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

وَ أَنْتَ الصَّابِرُ فِى الْبَأْسَاءِ وَ الضَّرَّاءِ وَ حِينَ الْبَأْسِ

وَ أَنْتَ الْقَاسِمُ بِالسَّوِيَّهِ وَ الْعَادِلُ فِى الرَّعِيَّهِ وَ الْعَالِمُ بِحُدُودِ اللَّهِ مِنْ جَمِيعِ الْبَرِيَّهِ

وَ اللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَ عَمَّا أَوْلاَکَ مِنْ فَضْلِهِ بِقَوْلِهِ أَ فَمَنْ كَانَ مُؤْمِناً كَمَنْ كَانَ فَاسِقاً لاَ يَسْتَوُونَ

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلاً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَ أَنْتَ الْمَخْصُوصُ بِعِلْمِ التَّنْزِيلِ وَ حُكْمِ التَّأْوِيلِ وَ نَصِّ الرَّسُولِ

وَ لَکَ الْمَوَاقِفُ الْمَشْهُودَهُ وَ الْمَقَامَاتُ الْمَشْهُورَهُ

وَ الْأَيَّامُ الْمَذْكُورَهُ يَوْمَ بَدْرٍ وَ يَوْمَ الْأَحْزَابِ

إِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَ بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَ تَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا

هُنَالِکَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَ زُلْزِلُوا زِلْزَالاً شَدِيداً

وَ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَ الَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ إِلاَّ غُرُوراً

وَ إِذْ قَالَتْ طَائِفَهٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لاَ مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا

وَ يَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَهٌ وَ مَا هِىَ بِعَوْرَهٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلاَّ فِرَاراً

وَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ لَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ

وَ صَدَقَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ مَا زَادَهُمْ إِلاَّ إِيمَاناً وَ تَسْلِيماً

فَقَتَلْتَ عَمْرَهُمْ وَ هَزَمْتَ جَمْعَهُمْ وَ رَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْراً

وَ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَ كَانَ اللَّهُ قَوِيّاً عَزِيزاً

وَ يَوْمَ أُحُدٍ إِذْ يُصْعِدُونَ وَ لاَ يَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ وَ الرَّسُولُ يَدْعُوهُمْ فِى أُخْرَاهُمْ

وَ أَنْتَ تَذُودُ بُهَمَ الْمُشْرِكِينَ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتَ الْيَمِينِ وَ ذَاتَ الشِّمَالِ

حَتَّى رَدَّهُمُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْكُمَا خَائِفِينَ وَ نَصَرَ بِكَ الْخَاذِلِينَ

وَ يَوْمَ حُنَيْنٍ عَلَى مَا نَطَقَ بِهِ التَّنْزِيلُ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ

كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا

وَ ضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

وَ الْمُؤْمِنُونَ أَنْتَ وَ مَنْ يَلِيكَ وَ عَمُّكَ الْعَبَّاسُ يُنَادِي الْمُنْهَزِمِينَ يَا أَصْحَابَ سُورَهِ الْبَقَرَهِ

يَا أَهْلَ بَيْعَهِ الشَّجَرَهِ حَتَّى اسْتَجَابَ لَهُ قَوْمٌ قَدْ كَفَيْتَهُمُ الْمَئُونَهَ

وَ تَكَفَّلْتَ دُونَهُمُ الْمَعُونَهَ فَعَادُوا آيِسِينَ مِنَ الْمَثُوبَهِ رَاجِينَ وَعْدَ اللَّهِ تَعَالَى بِالتَّوْبَهِ وَ ذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ جَلَّ ذِكْرُهُ

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَ أَنْتَ حَائِزٌ دَرَجَهَ الصَّبْرِ فَائِزٌ بِعَظِيمِ الْأَجْرِ

وَ يَوْمَ خَيْبَرَ إِذْ أَظْهَرَ اللَّهُ خَوَرَ الْمُنَافِقِينَ وَ قَطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ لَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَ كَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولاً

مَوْلَايَ أَنْتَ الْحُجَّهُ الْبَالِغَهُ وَ الْمَحَجَّهُ الْوَاضِحَهُ وَ النِّعْمَهُ السَّابِغَهُ وَ الْبُرْهَانُ الْمُنِيرُ

فَهَنِيئاً لَكَ بِمَا آتَاكَ اللَّهُ مِنْ فَضْلٍ وَ تَبّاً لِشَانِئِكَ ذِي الْجَهْلِ

شَهِدْتَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ جَمِيعَ حُرُوبِهِ وَ مَغَازِيهِ

تَحْمِلُ الرَّايَهَ أَمَامَهُ وَ تَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَّامَهُ

ثُمَّ لِحَزْمِكَ الْمَشْهُورِ وَ بَصِيرَتِكَ فِي الْأُمُورِ أَمَّرَكَ فِي الْمَوَاطِنِ وَ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ أَمِيرٌ

وَ كَمْ مِنْ أَمْرٍ صَدَّكَ عَنْ إِمْضَاءِ عَزْمِكَ فِيهِ التُّقَى وَ اتَّبَعَ غَيْرُكَ فِي مِثْلِهِ الْهَوَى

فَظَنَّ الْجَاهِلُونَ أَنَّكَ عَجَزْتَ عَمَّا إِلَيْهِ انْتَهَى ضَلَّ وَ اللَّهِ الظَّانُّ لِذَلِكَ وَ مَا اهْتَدَى

وَ لَقَدْ أَوْضَحْتَ مَا أَشْكَلَ مِنْ ذَلِكَ لِمَنْ تَوَهَّمَ وَ امْتَرَى بِقَوْلِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ

قَدْ يَرَى الْحُوَّلُ الْقُلَّبُ وَجْهَ الْحِيلَهِ وَ دُونَهَا حَاجِزٌ مِنْ تَقْوَى اللَّهِ

فَيَدَعُهَا رَأْيَ الْعَيْنِ وَ يَنْتَهِزُ فُرْصَتَهَا مَنْ لَا حَرِيجَهَ (جَرِيحَهَ) لَهُ فِي الدِّينِ

صَدَقْتَ (وَ اللَّهِ) وَ خَسِرَ الْمُبْطِلُونَ وَ إِذْ مَاكَرَكَ النَّاكِثَانِ فَقَالاَ نُرِيدُ الْعُمْرَهَ

فَقُلْتَ لَهُمَا لَعَمْرُكُمَا مَا تُرِيدَانِ الْعُمْرَهَ لَكِنْ تُرِيدَانِ الْغَدْرَهَ فَأَخَذْتَ الْبَيْعَهَ عَلَيْهِمَا وَ جَدَّدْتَ الْمِيثَاقَ

فَجَدَّا

فِی النِّفَاقِ فَلَمَّا نَبَّهْتَهُمَا عَلَی فِعْلِهِمَا أَغْفَلاَ وَ عَادَا وَ مَا انْتَفَعَا

وَ كَانَ عَاقِبَهُ أَمْرِهِمَا خُسْراً ثُمَّ تَلاَهُمَا أَهْلُ الشَّامِ فَسِرْتَ إِلَيْهِمْ بَعْدَ الْإِعْذَارِ

وَ هُمْ لاَ يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ وَ لاَ يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ هَمَجٌ رَعَاعٌ ضَالُّونَ

وَ بِالَّذِی أُنْزِلَ عَلَی مُحَمَّدٍ فِيكَ كَافِرُونَ وَ لِأَهْلِ الْخِلاَفِ عَلَيْكَ نَاصِرُونَ

وَ قَدْ أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَی بِاتِّبَاعِكَ وَ نَدَبَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَی نَصْرِكَ

وَ قَالَ عَزَّ وَ جَلَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

مَوْلاَیَ بِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ وَ قَدْ نَبَذَهُ الْخَلْقُ وَ أَوْضَحْتَ السُّنَنَ بَعْدَ الدُّرُوسِ وَ الطَّمْسِ

فَلَكَ سَابِقَهُ الْجِهَادِ عَلَی تَصْدِيقِ التَّنْزِيلِ وَ لَكَ فَضِيلَهُ الْجِهَادِ عَلَی تَحْقِيقِ التَّأْوِيلِ

وَ عَدُوُّكَ عَدُوُّ اللَّهِ جَاحِدٌ لِرَسُولِ اللَّهِ يَدْعُو بَاطِلاً وَ يَحْكُمُ جَائِراً وَ يَتَأَمَّرُ غَاصِباً وَ يَدْعُو حِزْبَهُ إِلَی النَّارِ

وَ عَمَّارٌ يُجَاهِدُ وَ يُنَادِی بَيْنَ الصَّفَّيْنِ الرَّوَاحَ الرَّوَاحَ إِلَی الْجَنَّهِ وَ لَمَّا اسْتَسْقَی فَسُقِیَ اللَّبَنَ كَبَّرَ وَ قَالَ

قَالَ لِی رَسُولُ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ آخِرُ شَرَابِكَ مِنَ الدُّنْيَا ضَيَاحٌ مِنْ لَبَنٍ وَ تَقْتُلُكَ الْفِئَهُ الْبَاغِيَهُ

فَاعْتَرَضَهُ أَبُو الْعَادِيَهِ الْفَزَارِیُّ فَقَتَلَهُ فَعَلَی أَبِی الْعَادِيَهِ لَعْنَهُ اللَّهِ وَ لَعْنَهُ مَلاَئِكَتِهِ وَ رُسُلِهِ أَجْمَعِينَ

وَ عَلَی مَنْ سَلَّ سَيْفَهُ عَلَيْكَ وَ سَلَلْتَ سَيْفَكَ عَلَيْهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَ الْمُنَافِقِينَ إِلَی يَوْمِ الدِّينِ

وَ عَلَی مَنْ رَضِیَ بِمَا سَاءَكَ وَ لَمْ يَكْرَهْهُ وَ أَغْمَضَ عَيْنَهُ وَ لَمْ يُنْكِرْ أَوْ أَعَانَ عَلَيْكَ بِيَدٍ أَوْ لِسَانٍ

أَوْ قَعَدَ عَنْ نَصْرِكَ أَوْ خَذَلَ عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ أَوْ غَمَطَ فَضْلَكَ وَ جَحَدَ حَقَّكَ

أَوْ عَدَلَ بِكَ مَنْ جَعَلَكَ اللَّهُ أَوْلَی بِهِ مِنْ نَفْسِهِ

وَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ سَلاَمُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ

وَ عَلَی الْأَئِمَّهِ مِنْ آلِكَ الطَّاهِرِينَ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

وَ الْأَمْرُ الْأَعْجَبُ وَ الْخَطْبُ الْأَفْظَعُ

بَعْدَ جَحْدِكَ حَقَّكَ غَصْبُ الصِّدِّيقَهِ الطَّاهِرَهِ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَهِ النِّسَاءِ فَدَكاً

وَ رَدُّ شَهَادَتِكَ وَ شَهَادَهِ السَّيِّدَيْنِ سُلاَلَتِكَ وَ عِتْرَهِ الْمُصْطَفَى

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَ قَدْ أَعْلَى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْأُمَّهِ دَرَجَتَكُمْ وَ رَفَعَ مَنْزِلَتَكُمْ

وَ أَبَانَ فَضْلَكُمْ وَ شَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ فَأَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَ طَهَّرَكُمْ تَطْهِيراً

قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعاً إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعاً

وَ إِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعاً إِلاَّ الْمُصَلِّينَ

فَاسْتَثْنَى اللَّهُ تَعَالَى نَبِيَّهُ الْمُصْطَفَى وَ أَنْتَ يَا سَيِّدَ الْأَوْصِيَاءِ مِنْ جَمِيعِ الْخَلْقِ

فَمَا أَعْمَهَ مَنْ ظَلَمَكَ عَنِ الْحَقِّ ثُمَّ أَفْرَضُوكَ سَهْمَ ذَوِي الْقُرْبَى مَكْراً

وَ أَحَادُوهُ عَنْ أَهْلِهِ جَوْراً فَلَمَّا آلَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ أَجْرَيْتَهُمْ عَلَى مَا أَجْرَيَا رَغْبَهً عَنْهُمَا بِمَا عِنْدَ اللَّهِ لَكَ

فَأَشْبَهَتْ مِحْنَتُكَ بِهِمَا مِحَنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ عِنْدَ الْوَحْدَهِ وَ عَدَمِ الْأَنْصَارِ

وَ أَشْبَهْتَ فِي الْبَيَاتِ عَلَى الْفِرَاشِ الذَّبِيحَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ

إِذْ أَجَبْتَ كَمَا أَجَابَ وَ أَطَعْتَ كَمَا أَطَاعَ إِسْمَاعِيلُ صَابِراً مُحْتَسِباً

إِذْ قَالَ لَهُ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَا ذَا تَرَى

قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

وَ كَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا أَبَاتَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ أَمَرَكَ أَنْ تَضْجَعَ فِي مَرْقَدِهِ وَاقِياً لَهُ بِنَفْسِكَ أَسْرَعْتَ إِلَى إِجَابَتِهِ مُطِيعاً وَ لِنَفْسِكَ عَلَى الْقَتْلِ مُوَطِّناً

فَشَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى طَاعَتَكَ وَ أَبَانَ عَنْ جَمِيلِ فِعْلِكَ بِقَوْلِهِ جَلَّ ذِكْرُهُ

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ

ثُمَّ مِحْنَتُكَ يَوْمَ صِفِّينَ وَ قَدْ رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ حِيلَهً وَ مَكْراً فَأَعْرَضَ الشَّكُّ وَ عُزِفَ الْحَقُّ وَ اتُّبِعَ الظَّنُّ

أَشْبَهَتْ مِحْنَهَ هَارُونَ إِذْ أَمَّرَهُ مُوسَى عَلَى قَوْمِهِ فَتَفَرَّقُوا عَنْهُ

وَ هَارُونُ يُنَادِی بِهِمْ وَ يَقُولُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَ إِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ

فَاتَّبِعُونِی وَ أَطِيعُوا أَمْرِی قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا

مُوسَى

وَ كَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ قُلْتَ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهَا وَ خُدِعْتُمْ

فَعَصَوْكَ وَ خَالَفُوا عَلَيْكَ وَ اسْتَدْعَوْا نَصْبَ الْحَكَمَيْنِ فَأَبَيْتَ عَلَيْهِمْ وَ تَبَرَّأْتَ إِلَى اللَّهِ مِنْ فِعْلِهِمْ وَ فَوَّضْتَهُ إِلَيْهِمْ

فَلَمَّا أَسْفَرَ الْحَقُّ وَ سَفِهَ الْمُنْكَرُ وَ اعْتَرَفُوا بِالزَّلَلِ وَ الْجَوْرِ عَنِ الْقَصْدِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ

وَ أَلْزَمُوكَ عَلَى سَفَهٍ التَّحْكِيمَ الَّذِي أَبَيْتَهُ وَ أَحَبُّوهُ وَ حَظَرْتَهُ وَ أَبَاحُوا ذَنْبَهُمُ الَّذِي اقْتَرَفُوهُ

وَ أَنْتَ عَلَى نَهْجٍ بَصِيرَةٍ وَ هُدًى وَ هُمْ عَلَى سُنَنِ ضَلاَلَةٍ وَ عَمًى

فَمَا زَالُوا عَلَى النِّفَاقِ مُصِرِّينَ وَ فِي الْغَيِّ مُتَرَدِّدِينَ حَتَّى أَذَاقَهُمُ اللَّهُ وَبَالَ أَمْرِهِمْ

فَأَمَاتَ بِسَيْفِكَ مَنْ عَانَدَكَ فَشَقِيَ وَ هَوَى وَ أَحْيَا بِحُجَّتِكَ مَنْ سَعِدَ فَهُدِيَ

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ غَادِيَةً وَ رَائِحَةً وَ عَاكِفَةً وَ ذَاهِبَةً فَمَا يُحِيطُ الْمَادِحُ وَصْفَكَ وَ لاَ يُحْبِطُ الطَّاعِنُ فَضْلَكَ

أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَ أَخْلَصُهُمْ زَهَادَةً وَ أَذَبُّهُمْ عَنِ الدِّينِ

أَقَمْتَ حُدُودَ اللَّهِ بِجُهْدِكَ (بِجَهْدِكَ) وَ فَلَلْتَ عَسَاكِرَ الْمَارِقِينَ بِسَيْفِكَ

تُخْمِدُ لَهَبَ الْحُرُوبِ بِبَنَانِكَ وَ تَهْتِكُ سُتُورَ الشُّبَهِ بِبَيَانِكَ

وَ تَكْشِفُ لَبْسَ الْبَاطِلِ عَنْ صَرِيحِ الْحَقِّ لاَ تَأْخُذُكَ فِي اللَّهِ لَوْمَةُ لاَئِمٍ

وَ فِي مَدْحِ اللَّهِ تَعَالَى لَكَ غِنًى عَنْ مَدْحِ الْمَادِحِينَ وَ تَقْرِيظِ الْوَاصِفِينَ

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَ مَا بَدَّلُوا تَبْدِيلاً

وَ لَمَّا رَأَيْتَ أَنْ قَتَلْتَ النَّاكِثِينَ وَ الْقَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ

وَ صَدَقَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَعْدَهُ فَأَوْفَيْتَ بِعَهْدِهِ

قُلْتَ أَ مَا آنَ أَنْ تُخْضَبَ هَذِهِ مِنْ هَذِهِ أَمْ مَتَى يُبْعَثُ أَشْقَاهَا

وَاثِقاً بِأَنَّكَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَ بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ

قَادِمٌ عَلَى اللَّهِ مُسْتَبْشِرٌ بِبَيْعِكَ الَّذِی بَایَعْتَهُ بِهِ وَ ذَلِکَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِیمُ

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَهَ أَنْبِیَائِکَ وَ أَوْصِیَاءِ أَنْبِیَائِکَ بِجَمِیعِ لَعَنَاتِکَ وَ أَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِکَ

وَ

الْعَنْ مَنْ غَصَبَ وَلِيَّکَ حَقَّهُ وَ أَنْکَرَ عَهْدَهُ وَ جَحَدَهُ بَعْدَ الْیَقِینِ وَ الْإِقْرَارِ بِالْوِلاَیَهِ لَهُ یَوْمَ أَکْمَلْتَ لَهُ الدِّینَ

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَهَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ مَنْ ظَلَمَهُ وَ أَشْیَاعَهُمْ وَ أَنْصَارَهُمْ

اللَّهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِی الْحُسَیْنِ وَ قَاتِلِیهِ وَ الْمُتَابِعِینَ عَدُوَّهُ وَ نَاصِرِیهِ وَ الرَّاضِینَ بِقَتْلِهِ وَ خَاذِلِیهِ لَعْناً وَبِیلاً

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ مَانِعِیهِمْ حُقُوقَهُمْ

اللَّهُمَّ خُصَّ أَوَّلَ ظَالِمٍ وَ غَاصِبٍ لِآلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَ کُلَّ مُسْتَنٍّ بِمَا سَنَّ إِلَی یَوْمِ الْقِیَامَهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ (وَ آلِ مُحَمَّدٍ) خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَ عَلَی عَلِیٍّ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ

وَ اجْعَلْنَا بِهِمْ مُتَمَسِّکِینَ وَ بِوِلاَیَتِهِمْ مِنَ الْفَائِزِینَ الْآمِنِینَ الَّذِینَ لاَ خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لاَ هُمْ یَحْزَنُونَ

مؤلف گوید که ما در کتاب هدیه الزائرین اشاره کردیم به سند این زیارت و آنکه این زیارت را در هر روز از نزدیک و دور می شود خواند و این فایده جلیله ای است که البته راغبین در عبادت و شایقین زیارت حضرت شاه ولایت علیه السلام آن را غنیمت خواهند شمرد

ترجمه

سلام بر محمد فرستاده خدا که خاتم پیغمبران و سید رسولان و بنده خاص خالص پروردگار عالم است

و امین خدا بر اسرار وحی اوست و عزیمتهای فرمان و خاتم پیغمبران و رجال الهی گذشته و فاتح آینده

و عالیتر و بلند مقامتر از همه عالم سلام و رحمت و برکات خدا و درودها و تحیات حق بر او باد

سلام بر پیمبران و رسولان الهی و بر فرشتگان مقرب و بندگان شایسته خدا

سلام بر تو ای امیر مؤمنان و سید اوصیاء و وارث علم انبیاء

و ولی پروردگار عالم و مولای

من و سرور اهل ایمان سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

سلام بر تو ای آقای من ای امیر اهل ایمان ای امین اسرار خدا در روی زمین و سفیر خدا بر خلق و حجت بالغه الهی بر بندگان

سلام بر تو ای دین محکم و استوار و راه مستقیم خدا

سلام بر تو ای خبر بزرگ عالم که امت در آن راه اختلاف پیمودند و مسئول حق خواهند بود

سلام بر تو ای امیر مؤمنان ای آنکه تو به خدا وقتی ایمان آوردی که امت همه هنوز مشرک بودند و هنگامی که تو حق را تصدیق کردی آنها همه تکذیب نمودند

و تو در راه دین خدا با کمال شجاعت جهاد می کردی و آنها همه ترسان و گریزان بودند

و تو خدا را پرستش می کردی با اخلاص کامل در دین با شکیبایی و بردباری تا آنکه به مقام یقین نایل شدی الا ای اهل عالم لعنت خدا بر ظالمان و ستمکاران عالم باد

سلام بر تو ای سید ملت اسلام و پیشوای اهل ایمان و امام صاحبان تقوی و قائد روسفیدان و آبرومندان و نیکویان عالم سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد

گواهی می دهم که تو برادر رسول خدائی و وصی و وارث علم رسول خدا و امین بر حفاظ شرع او

و خلیفه رسول در میان امت او و اول کسی که به دعوت او به خدا ایمان آورد و به آنچه بر پیغمبرش نازل فرمود تصدیق کرد

و گواهی می دهم که او رسانید از جانب خدا آنچه

را باید درباره تو به خلق برساند پس امر خدا را به صدای بلند رسانید

و بر امت لزوم طاعتت و محبتت را فرض و واجب گردانید و بر بیعت و امامتت عقد و پیمان از امت گرفت

و تو را اولی و سزاوارتر از نفوس اهل ایمان بر خود آنها قرار داد چنانکه خدای متعال چنین مقرر داشته بود سپس خدا را بر امت گواه گرفت

که فرمود آیا من حکم خدا را درباره خلافت علی بشما نرسانیدم؟ همه گفتند بلی رسانیدی یا رسول الله پس رسول خدا گفت خدایا تو گواه باش که گواهی و حکم تو میان بندگان کفایت می کند

پس لعن خدا باد بر آنان که ولایت و امامتت را بعد از اقرار انکار کردند و عهد و پیمانت را شکستند و گواهی می دهم که تو به عهد خدای متعال وفا کردی

و خدا هم به عهد تو وفا کرد و هر که وفا کند به عهدی که خدا بر او بسته البته اجر عظیم از حق خواهد یافت

و باز گواهی می دهم که تو به حق و حقیقت امیر اهل ایمانی که آیات قرآن آسمانی بر ولایت و امامت ناطق است و رسول حق بر امت بر خلافت الهیه ات عهد و پیمان گرفت

و باز گواهی می دهم که تو و عمویت و برادرت (جعفر) به فدا کردن جانتان با خدا تجارت کردید تا آنکه خدا در حق شما این آیات نازل کرد

«ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم و اموالهم بأن لهم الجنه یقاتلون فی سبیل الله فیقتلون و یقتلون

وعدا

علیه حقا فی التوریه و الإنجیل و القرآن

و من أوفی بعهده من الله فاستبشروا ببیعکم الذی بایعتم به و ذلک هو الفوز العظیم

التائبون العابدون الحامدون السائحون الراکعون الساجدون

الأمرون بالمعروف و الناهون عن المنکر و الحافظون لحدود الله و بشر المؤمنین»

باز گواهی می دهم ای امیر اهل ایمان که هر کس درباره امامت شک کند محققا به رسول امین خدا ایمان نیاورده است

و هر که دیگری را بر تو همانند و عدیل گردانید کفر و عناد ورزیده است در دین محکم و استواری که پروردگار عالمیان بر ما پسندیده و انتخاب فرموده و آن دین را به ولایت و محبت تو روز غدیر به حد کمال رسانید

و باز گواهی می دهم که در کلام خدای مقتدر مهربان مقصود تویی که فرمود

«و ان هذا صراطی مستقیما فاتبعوه و لا تتبعوا السبل فتفرق بکم عن سبیله»

قسم بخدا که هر کسی متابعت غیر تو را کرد هم خود گمراه شد و هم مردم را گمراه کرد و هر که با تو دشمنی کرد با حق عناد و لجاج ورزید

بارالها فرمان تو را شنیدیم و اطاعت کرده و راه مستقیم تو را پیروی کردیم

پس تو ای پروردگار دلهای ما را پس از نور هدایتت به راه طاعت از ظلمت گمراهی نگاهدار و ما را از شکرگزاران نعمتهایت (خصوص نعمت ولایت علی «ع») مقرر فرما

و باز گواهی میدهم که تو همیشه با هوای نفس مخالف و با تقوی هم پیمان و بر فرو بردن خشم توانا بودی

و از

بدیهای مردم طریق عفو و غفران پیمودی و از هنگامی که خلق عصیان از فرمان خدا می کردند سخت خشمناک می شدی و چون راه طاعت می پیمودند خوشنود میگشتی و به هر چه پیمان داشتی بجا میآوردی

و آنچه را باید محفوظ داری کاملاـ رعایت کرده در نظر داشتی و آنچه تو را بودیعت سپردند محافظت فرمودی و آنچه از فرمان حق بعهده داشتی که بخلق تبلیغ کنی کردی

و باز گواهی میدهم که محققا تقیه تو از دشمنان نه از جهت خواری بود بلکه رضای خدا را در آن دانستی و خودداری تو از گرفتن حق خلافتت نه از جهت جزع و عجز تو بود و صبر کردنت از جهاد آنانکه حقت را غصب کردند نه از جهت ناتوانی بود

و هرگز اظهار رضایت بر خلاف رضای خدا از آنها نکردی از راه مداهنه و نفاق و ستمها که به تو رسید

نه از راه سستی تسلیم دشمنان شدی و از طلب حق خود ابدا کوتاهی نکردی و از جهت زبونی و ناتوانی و ترس که چنین کس بودی

بلکه ظلمی که به تو کردند در راه دین رضای خدا را منظور داشتی و کارت را به خدا واگذاشتی

و مخالفان و دشمنانت را به ذکر پند و اندرز دادی آنها تغافل ورزیدند و از خدا ترسانیدی آنان خدا ترس نشدند

و باز گواهی می دهم که تو ای امیر اهل ایمان محققا در راه خدا جهاد کامل کرده و حق مجاهدت را بجای آوردی تا هنگامی که خدایت در جوار رحمت خود طلبید و به دست رضا و اختیار

قبض روح شریفت کرده و بسوی خود برد

و دشمنانت که تو را به قتل رسانیدند به حجت ملزم و محکوم ساخت تا آنکه حجت بالغه بر تمام خلق با تو بود

سلام بر تو ای امیر اهل ایمان تو بندگی خدا را با خلوص تام بجا آوردی و در راه خدا با شکیبایی و حلم مجاهده فرمودی و به فرمان حق جان خود را فدا ساختی

و طبق کتاب خدا عمل و از سنت رسول (ص) پیروی کردی و نماز را بپا داشتی و زکوه به مستحقان ادا کردی

و تا حد قدرت و توانایی امر به معروف و نهی از منکر کردی و همه را برای طلب رضا و نعم الهی و شوق و رغبت به وعده های رحمت حق انجام دادی

و در نوایب و سختیهای روزگار باک نداشتی و سست نگشتی و از جنگها باز نایستادی

و هر که غیر از این اوصاف سخنی درباره تو گفت دروغ و بهتان باطل و بی حقیقت است و لایق دشمنان و معاندان توست

تو همانا در راه دین خدا حق مجاهدت فرمودی و بر آزار امت صبر و شکیبایی را رعایت کردی

و تویی اول شخص که به خدا ایمان آورد و نماز او را بپاداشت

در دیار شرک و بت پرستی که از کفر و ضلالت مشحون بود و شیطان روشن و آشکار معبود مردم در آن سرزمین

تو چون روی آوردی عرض اندام نمودی و تو آنکه فرمودی نه اجتماع مردم به گرداگرد من موجب عزت و تکبر من شود و نه تفرق مردم

از دور من مرا به وحشت و اضطراب آرد

اگر تمام مردم مرا تسلیم کنند ابدا زار و نالان نخواهم بود

تو از خدا عصمت و نگهبانی طلب کردی که عزت یافتی و آخرت را بر دنیا اختیار کردی که از دنیا زهد ورزیدی و خدا تو را مؤید فرمود و هدایت بسوی خود کرد و اخلاص کامل در توحید عطا فرمود تو را از تمام امت برگزید

نه هرگز اعمالت تناقض و نه گفتارت اختلاف داشت و نه احوالت دگرگون و متغیر گشت

و نه هرگز ادعایی در دین خدا کردی و نه دروغ و افترا بستی و نه هرگز حرص و شره بر متاع ناقابل دنیا داشتی و نه هرگز دنس و پلیدی معاصی جان پاکت را آلوده ساخت

و همیشه از جانب خدا با بینه و برهان روشن بودی و با مقام یقین درهمه کارت خلق را هدایت به طریق حق و راه راست کردی

باز به حق شهادت می دهم و به خدا به راستی قسم یاد می کنم که حضرت محمد و آل اطهارش صلوات الله علیهم آنان سید و پیشوایان خلق بودند

و محققا تو ای امیر مؤمنان مولای من و مولای تمام اهل ایمانی و تو به حقیقت بنده خدا و ولی خدا و برادر رسول خدا (ص) و وصی او و وارث او هستی

و تویی آنکس که رسول (ص) در حقت گفت به آن خدایی که مرا به حق مبعوث گردانید ایمان به من نیاورده آنکس که به تو کافر شود

و اقرار به خدا نداشته آنکس که تو

را انکار کند و محققا گمراه است آنکه امت را از تو بازداشت

و به خدا و رسالت من هدایت نیافته آنکس که بسوی تو هدایت نیافت و این سخن پروردگار من عز و جل است که فرمود

من البته آمرزنـده گناهان آن کسم که توبه کند و ایمان آورده و عمل صالح کند و سپس به ولایت و امامت علی (ع) هدایت یابد

ای مولای من فضیلت و برتری تو پنهان و نور تو خاموش شدنی نخواهد بود و البته آنان که تو را انکار کردند ستمکار و شقیترین خلق بودند

و تویی که حجت خدا بر بندگان و هادی خلق به راه رشاد و دوستیت ذخیره روز معاد است

ای مولای من خدا در اول مقام تو را منزلت رفیع داد و در آخرت عالیترین رتبه عطا فرمود

و تو را بینا گردانید در آنچه مخالفانت کور و نابینا بودند لذا میان تو و امامتت که موهبت خدا بر تو بود حایل و مانع شدند (و تو را از آن مقام منع کردند)

پس خدا لعنت کند آنان را که حرمت مقامت را بردند و حق تو را از تو گرفتند

و باز گواهی می دهم که همه آنان از زیانکارترانند که فرا گیرد آتش به رویشان و در دوزخ زشت منظر باشند

و باز گواهی می دهم که تو اقدام به کاری نکردی و از امری باز ننشستی و سخنی نگفتی و سکوتی نکردی جزبه امر خدای متعال و رسول او

تو خود گفتی قسم به آنکه جانم به دست قدرت او است که

رسول صلی الله علیه و آله به من می نگریست هنگامی که بر همه سبقت گرفته و شمشیر می زدم

و فرمود یا علی تو نسبت به من به منزله هارونی نسبت به موسی (ع) جز اینکه پیغمبری بعد من نخواهد بود

و تو را آگاه کنم که در حیات و ممات همه جا با من و با سنت من خواهی بود

و من کـذب هرگز نگفتم و رسول (ص) به من کذب نفرموده و هرگز من گمراه نشده ام و کسـی بواسـطه من گمراه نگشـته و هرگز عهد خدا را فراموش نکردم

و من با دلیل و برهان از جانب پروردگارم بودم آن برهانی که خـدا به رسول خود داد و او همان برهان را بر من روشن ساخت و من البته به طریق حق کلمه به کلمه واضح و آشکارا رفتم

تو صدق فرمودی به خدا قسم و به حق سخن گفتی پس خدا لعنت کند کسی را که تو را مساوی کرد با مردم جاهلی که از تو دور بودند یا آهنگ مقام تو کردند در صورتی که خدا فرموده

آیا آنانکه دانا هستند با آنانکه نادانند مساوی هستند؟

پس خـدا لعنت کنـد آنـان را که عـدل و هماننـد تو شـمردند کسانی را که خـدا و رسول پیشوایی و امامت تو را بر آنان فرض کرده بود

و تو ولی خدا و برادر رسول خدایی و یگانه مدافع و طرفدار دین خدا و تو آن کسی که به برتریش قرآن ناطق است

آنجا که این آیات را فرمود «و فضل الله المجاهدین علی القاعدین اجرا عظیما

درجات منه و مغفره و رحمه و کان الله غفورا رحیما» که در این آیه مبارکه مجاهدین مقصود علی (ع) است

«أجعلتم سقایه الحاج و عماره المسجد الحرام کمن آمن بالله و الیوم الأخر

و جاهد فی سبیل الله لا یستوون عند الله و الله لا یهدی القوم الظالمین» که در این آیه مبارکه هم «کمن آمن بالله و الیوم الأخر و جاهد فی سبیل الله» مراد علی (ع) است

«الذین آمنوا و هاجروا و جاهدوا فی سبیل الله بأموالهم و أنفسهم أعظم درجه عند الله و أولئک هم الفائزون

یبشرهم ربهم برحمه منه و رضوان و جنات فیها نعیم مقیم خالدین فیها أبدا إن الله عنده أجر عظیم» که این آیه مبارکه هم مراد علی بن ابی طالب است

باز شهادت می دهم ای امیر مؤمنان که تو مخصوص به مدح خدایی که خدا را به اخلاص کامل پرستش کردی و ابدا هدایت خدا را به چیزی نفروختی و در پرستش پروردگارت هرگز احدی را شریک قرار ندادی

و همانا خدای تعالی دعای رسولش صلی الله علیه و آله را در حق تو مستجاب کرد

سپس خدا پیمبرش را مأمور کرد که اولویت امامتت را بر امت اظهار کند تا علو شأن و مقام تو بر امت هویدا گردد و برهان حقانیتت بر خلق آشکار شود و سخنان باطل مخالفان محو و نابود شود و بهانه های مردم منقطع گردد

و بواسطه اینکه رسول از فتنه و فساد فاسقان امت بیمناک بود و درباره تو از منافقین خائف بود خدای رب العالمین به او وحی فرستاد

که ای رسول آنچه از پروردگارت بر تو نازل شد به امت برسان که اگر نرسانی رسالت خدا را ابدا تبلیغ نکرده ای که خدا تو را حفظ خواهد کرد

پس از نزول آیه رسول زحمت مسیر سفر را بر خود نهاد و در بیابان ریگ زار و گرمای سخت قیام کرد خطبه ای فرمود و با ندای بلند به همه امت شنوانید و حکم خدا را ابلاغ کرد

و پس از ابلاغ از امت سؤال کرد که ای مردم آیا من امر خدا را به شما ابلاغ کردم؟ همه عرض کردند بلی یا رسول الله پس از آن عرض کرد خدایا تو گواه باش

سپس باز گفت که آیا من بر مؤمنان اولی از خودشان نیستم مردم همه عرض کردند بلی یا رسول الله و آنگاه دست تو را بگرفت و فرمود من کنت مولاه فهذا علی مولاه

بارالها دوست دار هر که علی را دوست دارد و دشمن دار هر که علی را دشمن دارد و یاری کن هر که علی را یاری کند و خوار گردان هر که علی را خوار خواهد

و باز ای امیر اهل ایمان مردم بآنچه خدا در حق تو برسولش نازل فرمود جز اندکی مردم باز ایمان نیاوردند و اکثرشان جز زیان بر خود نیفزودند

و همانا خدا ازین بیش درباره تو آیاتی نازل فرمود و اکثر امت کراهت و نفرت از قبول آن داشتند

(مانند این آیات قرآن) «یا ایها الذین آمنوا من یرتد منکم عن دینه. . . الخ» معنی آنکه آن قومی که خدا آنها را دوست دارد و

آنها خدا را

و نسبت به اهل ایمان خوار و متواضع هستند و نسبت به کافران با عزت و مناعتند و در راه دین جهاد کنند از ملامت خلق باک ندارند مراد از آن قوم علی (ع) و شیعیان اوست و آیه در شأن علی است

* * * و باز مانند این آیه «انما ولیکم الله و رسوله و الذین آمنوا. . . الخ» که این آیه هم در شأن امیر المؤمنین علیه السلام هنگامی که در نماز و در حال رکوع زکوه به سائل اعطا کرد نازل گردید

و این آیه «و من یتول الله و رسوله و الذین آمنوا. . . الخ» که در شأن علی (ع) نازل شد هنگامی که دیگران در جنگی پشت به حکم خدا و رسول کردند آن حضرت رفت و در جنگ فتح کرد و باز آمد

و آیه «ربنا آمنا بما أنزلت. . . الخ» که این آیات همه در شأن علی (ع) است

* * *

پروردگارا ما به یقین می دانیم که این آیات حق است و از جانب تو نازل گردیده پس ای خدا لعنت کن آنان را که با علی (ع) به ظلم معارضه کردند و گردن کشی و سرپیچی نموده و او را تکذیب نموده و کافر شدند

و زود باشد که بدانند آنان که ستم کردند که به کجا خواهند رفت

سلام بر تو ای امیر مؤمنان و سید اوصیاء و اول عابدان حق

و زاهدترین اهل زهد و تقوی سلام خدا بر تو بادو درود و رحمت و تحیات الهی

توئی که برای

خـدا طعـام به مسـکین و یتیم و اسـیر دادی بـا وجودی که خود احتیاج به آن طعام داشتی و از آنها هیـچ پاداش و سپاسـگزاری نخواستی

و باز در حق تو خدا نازل کرد «و یؤثرون علی انفسهم و لو کان بهم خصاصه

و من یوق شح نفسه فأولئک هم المفلحون»

و تویی مقصود و فرد اکمل از «و الکاظمین الغیظ و العافین عن الناس و الله یحب المحسنین»

و تویی فرد اتم و مصداق اکمل «الصابرون فی البأساء و الضراء و حین البأس»

و تویی امام قسـمت کننـده (حقوق امت و بیت المال) به تساوی و سـلطان با عـدالت کامل در حق رعیت و عالم به حدود الهی در میان جمیع خلق

و خـدای متعـال خبر داد از سـبب آنکه تو را به فضـل خود برتری داد و اولویت داد در آنجـا که فرمود «أفمن کـان مؤمنا کمن کان فاسقا لا یستوون»

و فرمود «اما الذین آمنوا و عملوا الصالحات فلهم جنات المأوی نزلا بما کانوا یعملون»

و تویی که علم تنزیل قرآن و حکم تأویل آن و نص رسول به امامت مخصوص توست

و فتح و فیروزی مخصوص و منحصر به دست ید اللهی تو بود در مواقف سخت مشهود خلق و مقامات مشکل مشهور امت

و ایام صعب ناگوار مانند روز جنگ بدر و روز جنگ احزاب (که به غزوه خندق مشهور است)

* * *

که در آن ایام خدا مؤمنان را امتحان کرد و همه سخت متزلزل و مضطرب شدند

و منافقان امت و آنان که دلهاشان مریض بود گفتند

وعده های خدا و رسول به ما غرور و فریبی بیش نبود

و طایفه ای از آنان گفتند ای اهل یثرب زمین دیگر اینجا مقام نتوانید کرد باز گردید

و گروهی از رسول (ص) اذن معافیت از جنگ می گرفتند ما در خانه های خود عورت و زنان و دختران بی سرپرست داریم در صورتی که چنین نبود و قصدی جز فرار از جهاد نداشتند

و خدا فرمود چون مؤمنان غوغای دشمن را در جنگ احزاب دیدند گفتند که این همان فتح و نصرتی است که خدا و رسول به ما وعده داده اند

و راست وعده دادند آن غوغا چیزی جز به مقام ایمان و تسلیم آنها نیفزود

یا علی در آن هنگام بود که تو عمرو آنها را کشتی و جمعیت لشکریانشان را منهزم و مغلوب ساختی و خدا آن کافران را با دلهای پر خشم برگردانید و بهیچ خیری نایل نشدند

و خدا مؤمنان را از رنج کارزار بیاسود که خدا را بر عالمیان نیروی بی حد و اقتدار کامل است

و باز در روز جنگ احد که کار بسیار سخت و دشوار بر مسلمانان گردید و این آیه راجع به آن است «اذ یصعدون و لا یلوون. . . الخ»

در آن حال سخت جنگ احد تو تنها با برق شمشیرت مشرکان را از آزار پیغمبر از چپ و راست دور ساختی و دفع آسیب دشمن از آن سرور می کردی

تا آنکه خدا (به نصرت و عنایت خود) کافران را با ترس و هراس از تعرض تو و پیغمبر (ص) برگردانید و لشکر شکست خورده را بواسطه تو خدا

نصرت و فیروزی بخشید

و باز در روز جنگ حنین چنانکه قرآن بدان ناطق است «إذ أعجبتکم کثرتکم. . . الخ»

* * *

* * *

و در این آیه مقصود از کلمه مؤمنین یا علی تویی و یاران (و محبان تو) و در آن حال عموی تو عباس به صدای بلند در حالی که لشکر رو به فرار می گذاشت ندا می کرد ای اصحاب سوره بقره

و ای اهل بیعت شجره تا آنکه قومی ندای عباس رااجابت کردند

و در آن هنگام یا علی تو تنها کسی بودی که مؤنت و زحمت جنگ را از سپاه اسلام برداشتی و متکفل یاری دین بدون مساعدت آنها شدی با آنکه لشکر مأیوس از ثواب جنگ شدند چون به جنگ پشت کردند و به توبه و انابه به عفو خدا امیدوار بودند و این است کلام خدا در این واقعه

«ثم یتوب الله من بعد ذلک علی من یشاء» و تو یا علی در آن روز دارای درجه و مقام صبر و نایل به اجر عظیم خدا بودی

و باز در روز جنگ خیبر که خدا ضعف و سستی منافقین را بر مؤمنین آشکار کرد و کافران را قطع امید و شکست سخت نصیب گشت و حمد خدا را که رب تمام عوالم است

و در صورتی که لشکر اسلام عهد با خدا و رسول کرده بودند که در جهاد به جنگ پشت نکنند و مسئول عهد خدا بودند

ای مولای من تویی حجت بالغه خدا و طریق واضح حق و نعمت واسعه الهی و برهان روشن

پس تو

را آن همه فضل و برتری که از جانب خدا عطا شده گوارا باد و محروم باد آنکس که از جهل با تو عناد و شماتت کرد

تویی یا علی که در جمیع جنگها با پیغمبر صلی الله علیه و آله حاضر بودی و به اتفاق او در راه خدا جهاد می کردی

و پرچم اسلام را پیشاپیش پیغمبر (ص) می بردی و در جلو او شمشیر به فرق دشمنان می زدی

و چون حزم و تدبیر و بصیرتت در امور مشهور بود تو را پیغمبر در بسیار مواطن فرمانفرما کرد و هیچکس بر تو امیر و فرمانفرما نبود

و چه بسیار اموری که تقوی تو را از عزم و اقدام در آن امور بازداشت و غیر تو دیگران در آن کار به هوای نفس اقدام می کردند

آنگاه مردم جاهل می پنداشتند تو از آن عاجز بودی و البته هر که چنین پندارد عقلش گمراه است

تو خود در مقام عمل تمام اشکالات را بر آنان که توهم باطل درباره تو کردندو افترا بستند واضح و روشن ساختی به کلام معجز نظامت صلوات الله علیک

آنجا که فرمودی چه بسا مردم حیله گر متقلب در کارها راهی بحیله بازی پیدا می کنند در صورتی که خدا ترسی اهل تقوی را از اقدام به آن کار باز می دارد

و به رأی العین ترک می کند و آنکه درد دین ندارد در آن کار اقدام میکند

بخدا راست فرمودی یا امیر المؤمنین و اهل باطل زیانکاران عالمند و باز هنگامی که آن دو عهد شکن با تو مکر کرده و گفتند ما عزم عمره

داریم

و تو در جوابشان فرمودی که به جان خودتان که دروغ می گویید شما قصد عمره ندارید بلکه به فکر خدعه با من بر آمده اید پس تو از آن دو بیعت گرفتی و تجدید عهد و پیمان کردی

و آنان در نتیجه نفاق خود را جدیتر کردند و آنگاه که تو آنان را بر فعلشان آگاه و تنبیه ساختی باز تغافل کرده و هیچ منتفع از تذکر تو نشدند

و عاقبت کارشان خسران گردید سپس از پی مخالفت (طلحه و زبیر) اهل شام بمخالفت برخاستند باز بدفع آنان شتافتی پس از آنکه اعذار و اتمام حجت بر آنها کردی

و آنها به دین حق ایمان نیاورده و در قرآن تدبر نکردند که آن مردم پست احمق گمراه بودند

و به آیاتی که خدا بر رسول محمد (ص) درباره خلافت تو فرستاد کافر شدند و با مخالفان تو همدست شدند

در صورتی که خدا امت را به پیروی تو مأمور کرد و اهل ایمان را به یاری تو خواند

آنجا که فرمود «یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله و کونوا مع الصادقین» که مقصود از صادقان در این آیه علی (ع) و یازده فرزند و شیعیان او هستند

ای مولای من بواسطه وجود تو دین حق آشکار گردید در حالی که مردم همه آن دین را پشت سرافکندند و تو تنها سنن و احکام الهی را واضح و روشن ساختی بعد از آنکه مندرس و محو و پامال شده بود

پس تو هم بر تنزیل و نصوص قرآن بر جهاد سبقت گرفتی و هم فضیلت جهاد در

راه دین بر تأویل و حقیقت قرآن مخصوص تو گردید

تویی که دشمنت خدا را دشمن و رسول خدا را منکر است و خلق را براه باطل می خواند و بجور و بیداد حکم میکند و امارت و حکومتش بغصب و ظلم است و پیروان خود را به آتش دوزخ دعوت می کند

و عمار یاسر از جانب تو به جهاد با دشمنانت رفت و بین دو صف ایستاد و ندا کرد که ای مردم ای یاران علی بکوشید در جنگ و بشتابید بسوی بهشت و هنگامی که در جنگ تشنه شد و به او به جای آب هنگام جان دادن شیر نوشانیدند زبان به الله اکبر گشود و گفت

رسول خدا صلی الله علیه و آله در حق من فرمود آخر شربت که تو در دنیا نوشی شیر است و تو را ای عمار سپاه ستمکار شهید خواهند کرد

در این حال بود که ابو العادیه فزاری به مبارزه او درآمد و آن بزرگوار را شهید کرد پس بر قاتل عمار (ابو العادیه) از خدا و جمیع ملائکه و پیغمبران خدا لعنت باد

و بر هر که شمشیر بر روی تو ای امیر مؤمنان کشید یا تو شمشیر بر روی او کشیدی که البته از مشرکان و منافقان خواهد بود تا قیامت لعنت باد

و نیز بر هر کس که راضی به آزار تو باشد و دفاع از اذیت بر تو نکند و چشم پوشی و یا با دست یا زبان با دشمنانت یاری کند

یا از یاری تو خودداری کرده و از جهاد باز ایستد یا مقام فضل و

برتری تو را بر تمام امت خوار و کوچک گرداند و حق امامتت را انکار کند

یا از تو عدول به غیر کند و حال آنکه خدا تو را ولی بر او از نفس او قرار داد بر تمام اینان لعنت باد

و سلام و درود و تحیات و رحمت و برکات الهی بر تو

و بر امامان آل پاک تو باد که خدا پسندیده صفات و با مجد و بزرگواری است

و امر عجیبتر و حادثه ناگوارتر بعد از غصب امامت تو غصب فدک حضرت صدیقه طاهره سیده زنان عالم بود

و رد کردن شهادت تو و دو سید اهل بهشت حضرت امام حسن و حضرت امام حسین فرزندانت که عترت پیغمبر خدا بودند

درود و رحمت خدا بر شما اهل بیت پیغمبر (ص) باد که خدا شما را بر تمام امت بلند مرتبه تر و منزلت شما را رفیعتر قرار داد

و فضل و شرافت شما را بر اهل عالم آشکار کرد و شما را از هر رجس و ناپاکی پاک و منزه ساخت

خدای عز و جل فرمود انسان طبعا و خلقتا حریص و نا شکیبا است هر گاه شری به او برسد به جزع و ناله درآید

و چون به خیری نایل گردد از حرص منع احسان می کند مگر اهل نماز

که مراد پیغمبر برگزیده اش و شخص تو ای امیر مؤمنان است که از تمام خلق تو سید اوصیاء رسولی

پس چه اندازه در گمراهی سرگشته و حیران ماندند آنان که در امر امامت و سلطنت الهیه درباره تو ستم کردند آنگاه

از راه مکر و خدعه سهم ذوی القربی را بر تو فرض و لازم گردانیدند

و به ظلم و جور از اهل آن فدک و حقوق ذوی القربی را منع کردند و سپس که امر خلافت به تو بازگشت باز از آن برای رضای حق درگذشتی

پس حال مظلومی و محنت و آلام تو به محن و آلام پیغمبران علیهم السلام شبیه بود در هنگامی که آنها تنها و بی یار و یاور بودند

و باز حال تو در شبی که به جای پیغمبر (ص) به بستر او خفتی شبیه به حال اسمعیل ذبیح الله است

* * *

که چون پدرش به او گفت ای پسر عزیز من در خواب مأمور به ذبح تو گردیده ام رأی تو در این کار چیست

در پاسخ گفت ای پدر هر چه مأموری از جانب خدا انجام ده که مرا انشاء الله از صابران خواهی یافت

همچنین تو را نیز چون رسول خدا صلی الله علیه و آله مأمور کرد که در بستر او بخوابی

رسول خدا (ص) را به زودی اجابت کردی و خود را به جای رسول (ص) برای کشته شدن آماده ساختی

خدا هم طاعتت را پاداش داد و کار نیکوی تو را بر امت آشکار کرد به قولش جل ذکره تعالی در آیه

«و من الناس من یشری نفسه ابتغاء مرضاه الله»

باز رنج و محنتت در جنگ صفین بسیار بود در حالی که به مکر و حیله معاویه قرآنها را بر سر نیزه بلند کردند و مردم را به شک و شبهه انداختند و

آیین حق را به بازی گرفتند و گمان خود را پیروی کردند

آن هنگام غصه تو شبیه به هارون برادر موسی بود که او را بر امت امیر گردانید و مردم از گردش متفرق شدند

و هر چه هارون آنان را ندا کرد و گفت شما به این گوساله سامری امتحان می شوید پروردگار شما خدای رحمان است

پیرو من باشید و امر مرا اطاعت کنید قوم موسی به هارون گفتند ما بر پرستش گوساله ثابت مانیم تا موسی بسوی ما بازگردد

همچنین بود حال تو هنگامی که قرآنها را بالای نیزه کردند و تو فرمودی ای مردم این فتنه و خدعه و امتحان شماست

آنان با تو راه مخالفت پیموده و عصیان امر تو کردند و از تو تقاضای نصب دو حاکم کردند پس تو از نصب حکمین ابا کردی و از فعل زشت آنها بسوی خدا بیزاری جستی و کار را بناچار به آنها وا گذاردی

آنگاه که حق آشکار شد و سفاهت و عمل زشتشان معلوم آمد و به خطای خود و جور و خلاف خود اعتراف کردند از آن بعد باز راه اختلاف کلمه و نفاق پیمودند

و حکم سفیهانه ای را که از آنها تقاضا کردند و تو ابا کردی و آنان دوست داشتند و تو خطا و مخاطر شمردی باز آنها گناه که خود مرتکب شدند مباح و روا شمردند

و تو همیشه با بصیرت و طریق هدایت بودی و آنها بر طریق گمراهی و نابینایی رفتند

و در راه ضلالت تردد می کردندتا آنکه خدا وبال و کیفر کار زشتشان را به

آنها چشانید

تا آنکه معاندان و مخالفت همه شقی و بدبخت شدند و با شمشیر تو به قعر جهنم در افتادند و سعادتمندان اصحاب به حجت و ارشاد تو هدایت یافته و زنده جاوید گردیدند

پس درود خدا بر تو در تمام آغاز و انجام حرکات و سکناتت ای که هیچ مدح کننده ای به اوصاف کمالیه ات احاطه نخواهد کرد و طاعنان و دشمنانت هم باز بمقام فضل و کمال تو محیط نتوانند گشت

تو از حیث عبادت و بندگی خدا بهترین خلق و از جهت زهد و تقوی خالصترین بندگان و از همه کس در دفع دشمنان دین سخت تر بودی

تویی که با مجاهده بسیار حدود و ارکان دین اسلام را استوار کردی و عساکر گردنکشان را به شمشیرت شکست دادی و از پا در آوردی

و به سر پنجه قدرت آتش جنگها را خاموش ساختی و پرده شبهات را با لسان معجز بیان بردریدی

و حق صرف را از باطل محض آشکارا گردانیدی هرگز در دین خدا از ملامت بدگویان باک نداشتی

و به مدح و عنایت خدای متعال خود را از مدح و توصیف خلق بی نیاز دانستی

خدای تعالی فرمود «من المؤمنین رجال صدقوا ما عاهدوا الله علیه

فمنهم من قضی نحبه و منهم من ینتظر و ما بدلوا تبدیلا»

و چون که با عهد شکنان و ستمگران و مارقان به عزم جنگ و قتال برخاستی

و صدق وعده رسول خدا صلی الله علیه و آله را آشکارا کردی و به عهد رسول خدا وفا کردی

و فرمودی آیا اینک نرسیده

زمانی که محاسنم از خون سرم خضاب گردد آیا کی شقیترین افراد امت بر این کار مبعوث خواهد شد

و در کمال وثوق و اطمینان بودی از حجت و بینه پروردگار خود بحقانیت و با بصیرت و بینایی در همه کارت اقدام فرمودی

و از سفراین جهان که بر خدا وارد شدی با مبایعه خداست بسی شاد خاطر خواهی بود و اینست رستگاری و فیروزی بزرگ

پروردگارا لعنت فرست بجمیع انواع لعن و عذاب بر قاتلان پیغمبران و اوصیاء پیغمبران خود و آن قاتلان را بحرارت آتش دوزخت و اصل ساز

و نیز لعنت کن کسی را که حق ولی تو را غصب کرد و پس از اقرار و بعد از یقین بولایت او در روز غدیر که روز تکمیل دین حق بود باز عهد او و بیعت با او را انکار کرد

پروردگارا لعنت فرست بر قاتلان امیر المؤمنین و بر هر که در حق او ظلم کرد و بر پیروان و انصار قاتلانش هم لعنت فرست

پروردگارا بر قاتلان و ظالمان و پیروان دشمنان حسین و بر آنانکه بقتل آن حضرت خوشنود بودند و آنانکه یاری او نکردند بر همه آنان لعنت و عذاب بسیار شدید فرست

پروردگارا لعنت فرست بر اولین ظالمی که در حق آل محمد ظلم و ستم کرد و مانع از حق آنها گردید

پروردگارا اولین ظالم و غاصب حق آل محمد را و هر کس تا قیامت سنت او را پیروی کرد مخصوص به لعن خود بگردان

پروردگارا بر محمد خاتم رسولان خود و بر سید اوصیاء و امیر

المؤمنین علی (ع) و آل اطهار او درود و رحمت فرست

و ما را از آنان که رشته عهدشان را محکم نگهداشت و بواسطه ولایت و محبت آنها به فوز و سعادت ابد رسید و ایمن از عذاب دوزخ گردید که دیگر ابدا هیچ خوف و اندوهی در دل ندارند مقرر فرما.

زیارت مختصه دوم امام جواد (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت دیگر مختص به آن حضرت شیخ صدوق در فقیه روایت کرده که چون خواهی زیارت کنی آن حضرت را پس غسل کن و خود را پاکیزه نما و دو جامه پاک بپوش و بگو در زیارت آن جناب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْإِمَامِ التَّقِيِّ النَّقِيِّ الرَّضِيِّ الْمَرْضِيِ

وَ حُجَّتِکَ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَ مَنْ تَحْتَ الثَّرَى

صَلاَةً كَثِيرَةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً مُتَوَاصِلَةً مُتَرَادِفَةً مُتَوَاتِرَةً

كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِکَ وَ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا نُورَ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا إِمَامَ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَ سُلاَلَةَ الْوَصِيِّينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ أَتَيْتُکَ زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّکَ مُعَادِياً لِأَعْدَائِکَ مُوَالِياً لِأَوْلِيَائِکَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّکَ

آنگاه حاجت خود را سؤال کن بعد از آن نماز کن در قبه ای که در آن قبر امام محمد تقی علیه السلام است چهار رکعت در نزد سر آن حضرت دو رکعت برای زیارت امام موسی کاظم و دو رکعت برای امام محمد تقی علیه السلام و نماز مکن در نزد سر امام موسی کاظم علیه السلام که آن مقابل قبور قریش است و جایز نیست آنها را قبله خود گردانیدن

ترجمه

پروردگارا درود فرست بر حضرت محمد بن علی پیشوای پاکیزه و پرهیزکار و منزه که پسندیده حق و مرضی حقیقت

و حجت تو بر هر که در روی زمین و زیر و تحت خاک می باشد

درودی فراوان فرست با برکت و خوب و مبارک و پیوست و متصل و دنبال هم و پیاپی

از بهترین آنچه درود و رحمت فرستادی بر یکی از دوستان

و اولیائت و درود بر تو ای ولی خدا سلام بر تو ای نور خدا

سلام بر تو ای حجت خدا سلام بر تو ای پیشوای مؤمنان و وارث علم پیغمبران و نژاد اوصیاء

سلام بر تو باد ای نور خدا در تاریکیهای زمین آمدم به زیارتت در حالی که عارفم به حقت و دشمنم با دشمنانت و دوستدار دوستانت می باشم پس مرا در نزد پروردگارت شفاعت فرما

زیارت مختصه دوم امام علی (علیه السلام) در عید غدیر

متن

ظ(سوم زیارتی است که در اقبال از حضرت صادق علیه السلام نقل شده که فرمود هر گاه در روز عید غدیر نزد قبر شریف حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشی نزدیک قبر شریف آن حضرت برو بعد از نماز و دعا و اگر در شهرهای دیگر باشی اشاره کن به جانب آن حضرت بعد از نماز و دعا این است

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَ أَخِي نَبِيِّكَ وَ وَزِيرِهِ وَ حَبِيبِهِ وَ خَلِيلِهِ وَ مَوْضِعِ سِرِّهِ

وَ خِيَرَتِهِ مِنْ أُسْرَتِهِ وَ وَصِيِّهِ وَ صَفْوَتِهِ وَ خَالِصَتِهِ وَ أَمِينِهِ وَ وَلِيِّهِ

وَ أَشْرَفِ عِتْرَتِهِ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَ أَبِي ذُرِّيَّتِهِ وَ بَابِ حِكْمَتِهِ وَ النَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ

وَ الدَّاعِي إِلَى شَرِيعَتِهِ وَ الْمَاضِي عَلَى سُنَّتِهِ وَ خَلِيفَتِهِ عَلَى أُمَّتِهِ

سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ وَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ

أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ أَصْفِيَائِكَ وَ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَا حُمِّلَ

وَ رَعَى مَا اسْتُحْفِظَ وَ حَفِظَ مَا اسْتُودِعَ وَ حَلَّلَ حَلاَلَكَ وَ حَرَّمَ حَرَامَكَ

وَ أَقَامَ أَحْكَامَكَ وَ دَعَا إِلَى سَبِيلِكَ وَ وَالَى أَوْلِيَاءَكَ وَ عَادَى أَعْدَاءَكَ

وَ جَاهَدَ النَّاكِثِينَ عَنْ سَبِيلِكَ وَ الْقَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ عَنْ أَمْرِكَ

صَابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَيْرَ

مُدْبِرٍ لَا تَأْخُذُهُ فِی اللَّهِ لَوْمَهُ لَائِمٍ

حَتَّی بَلَغَ فِی ذَلِکَ الرِّضَا وَ سَلَّمَ إِلَیْکَ الْقَضَاءَ

وَ عَبَدَکَ مُخْلِصاً وَ نَصَحَ لَکَ مُجْتَهِداً حَتَّی أَتَاهُ الْیَقِینُ

فَقَبَضْتَهُ إِلَیْکَ شَهِیداً سَعِیداً وَلِیّاً تَقِیّاً رَضِیّاً زَکِیّاً هَادِیاً مَهْدِیّاً

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ عَلَیْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ أَنْبِیَائِکَ وَ أَصْفِیَائِکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِین

ترجمه

خدایا درود فرست بر ولی خود و برادر پیغمبر و وزیر او و حبیب او و دوست خالص او و محل سر او

و منتخب او از خاصانش و وصی او و برگزیده و دوست خاص و خالص و امین و یاور و ناصر او

و اشرف افراد عترتش که به او ایمان آوردند و پدر ذریه او و باب علم و حکمت او و ناطق به حجت و برهان او

و دعوت کننده خلق به شریعت مقدسه و باقی بر طریقت و سنت و جانشین او بر امت او

آنکه بزرگ مسلمانان و امیر اهل ایمان و پیشوای آبرومندان و رو سفیدان عالم

درود و رحمتی ای خدا بر آن حضرت فرست که افضل باشد از هر تحیت و رحمتی که بر یکی از خلقان و خاصان درگاهت و اوصیاء پیغمبرانت فرستادی

پروردگارا من گواهی می دهم که محققا آن حضرت آنچه را باید از طرف پیغمبرت به امت تبلیغ کند کاملا تبلیغ کرد

و رعایت آنچه باید محفوظ دارد نمود و آنچه بدو به ودیعه سپرده شد نگهبانی کرد و حلال تو را حلال و حرامت را حرام دانست

و احکام تو را بپاداشت و خلق را به راه تو دعوت کرد و با دوستان

تو دوستی و با دشمنانت دشمنی کرد

و با عهد شکنان دین تو و عدول کنندگان و سرکشان از فرمان تو جهاد کرد

و با کمال صبر و تحمل همیشه رو بسوی تو داشت و هرگز از خدا رو نگردانید و در راه خدا ملامت بدگویان او را از فرمانت باز نداشت

تا آنکه در کار فرمان قضای تو بمقام رضا و خوشنودیت نایل شد

و با اخلاص کامل تو را پرستش کرد و در نصیحت و دلالت خلق به راه حق برای رضای تو هنگام رحلت کوشش کرد

پس آنگاه که او را قبض روح فرمودی با مقام شهادت و ولایت و تقوای کامل مقام رضای تو بود و با تزکیه نفس و هادی و مهدی امت بود

خدایا درود و رحمت فرست بر محمد و بر او نیکوتر رحمتی که بر یکی از پیمبرانت و خاصان درگاهت فرستادی ای پروردگار عالم هستی.

زیارت مشاهد مشرف در ماه رجب

متن

ظ(هفتم و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین بن روح رضی الله عنه که نایب خاص حضرت صاحب الامر علیه السلام است که فرمود زیارت کن در هر مشهدی که باشی از مشاهد مشرفه در ماه رجب به این زیارت می گویی چون داخل شدی

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَشْهَدَنَا مَشْهَدَ أَوْلِیائِهِ فِی رَجَبٍ وَ أَوْجَبَ عَلَیْنَا مِنْ حَقِّهِمْ مَا قَدْ وَجَبَ

وَ صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَ عَلَی أَوْصِیائِهِ الْحُجُبِ

اللَّهُمَّ فَکَمَا أَشْهَدْتَنَا مَشْهَدَهُمْ (مَشَاهِدَهُمْ) فَأَنْجِزْ لَنَا مَوْعِدَهُمْ

وَ أَوْرِدْنَا مَوْرِدَهُمْ غَیْرَ مُحَلَّئِینَ عَنْ وِرْدٍ فِی دَارِ الْمُقَامَهِ وَ الْخُلْدِ

وَ السَّلَامُ عَلَیْکُمْ إِنِّی (قَدْ) قَصَدْتُکُمْ وَ اعْتَمَدْتُکُمْ بِمَسْأَلَتِی وَ حَاجَتِی وَ هِیَ فَکَاکُ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ

وَ

الْمَقَرُّ مَعَكَمْ فِی دَارِ الْقَرَارِ مَعَ شِیعَتِکَمُ الْأَبْرَارِ وَ السَّلاَمُ عَلَیْکَمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَی الدَّارِ

أَنَا سَائِلُکُمْ وَ آمِلُکُمْ فِیمَا إِلَیْکُمُ التَّفْوِیضُ وَ عَلَیْکُمُ التَّعْوِیضُ فَبِکُمْ یُجْبَرُ الْمَهِیضُ

وَ یُشْفَی الْمَرِیضُ وَ مَا تَزْدَادُ الْأَرْحَامُ وَ مَا تَغِیضُ

إِنِّی بِسِرِّکُمْ مُؤْمِنٌ (مُؤَمِّمٌ) وَ لِقَوْلِکُمْ مُسَلِّمٌ وَ عَلَی اللَّهِ بِکُمْ مُقْسِمٌ

فِی رَجْعِی بِحَوَائِجِی وَ قَضَائِهَا وَ إِمْضَائِهَا وَ إِنْجَاحِهَا وَ إِبْرَاحِهَا (إِیزَاحِهَا) وَ بِشُئُونِی لَدَیْکُمْ وَ صَلاَحِهَا

وَ السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ سَلاَمَ مُوَدِّعٍ وَ لَکُمْ حَوَائِجَهُ مُودِعٍ (مُودِعٌ)

یَسْأَلُ اللَّهَ إِلَیْکُمُ الْمَرْجِعَ وَ سَعْیَهُ (سَعْیُهُ) إِلَیْکُمْ غَیْرَ (غَیْرُ) مُنْقَطِعٍ وَ أَنْ یَرْجِعَنِی مِنْ حَضْرَتِکُمْ خَیْرَ مَرْجِعٍ

إِلَی جَنَابٍ مُمْرِعٍ وَ خَفْضِ عَیْشٍ مُوَسَّعٍ وَ دَعَةٍ وَ مَهَلٍ إِلَی حِینِ (خَیْرِ) الْأَجَلِ

وَ خَیْرِ مَصِیرٍ وَ مَحَلٍّ فِی النَّعِیمِ الْأَزَلِ وَ الْعَیْشِ الْمُقْتَبَلِ

وَ دَوَامِ الْأُکُلِ وَ شُرْبِ الرَّحِیقِ وَ السَّلْسَلِ (السَّلْسَبِیلِ) وَ عَلٍّ وَ نَهَلٍ لاَ سَأَمَ مِنْهُ وَ لاَ مَلَلَ

وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ وَ تَحِیَّاتُهُ عَلَیْکُمْ حَتَّی الْعَوْدِ إِلَی حَضْرَتِکُمْ وَ الْفَوْزِ فِی کَرَّتِکُمْ وَ الْحَشْرِ فِی زُمْرَتِکُمْ

وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ عَلَیْکُمْ وَ صَلَوَاتُهُ وَ تَحِیَّاتُهُ وَ هُوَ حَسْبُنَا وَ نِعْمَ الْوَکِیل

ترجمه

ستایش خدای راست که ما را به حضور اولیاء و دوستانش در ماه رجب رسانید و بر ما از حق آنها واجب کرد آنچه واجب کرد

و درود خدای بر محمد برگزیده (ص) و بر اوصیای او که در پرده محجوبند

بار خدایا پس چنانکه ما را به حضورشان رسانیدی به وعده گاه آنها هم که بهشت است برسان

و به منزل و مأوای آنها ببر و در دار آنها که دار ابدی و بهشت مخلد است وارد گردان

و سلام بر شما باد من

قصد درگاه شما کردم و کرم شما را به گرو حاجت و سؤال خود گرفته ام و آن سؤال آزاد شدنم از آتش دوزخ است

و منزل یافتن با شما و با شیعیان پاکتان بر قرارگاه بهشتی و سلام بر شما باد که صبر در بلا کردید پس چه نیکو مقام بهشت را یافتید

من سائل به درگاه شمایم و امیدم به خیری است که مفوض به شماست و عوض آن بر شماست پس بواسطه آن دلهای شکسته جبران می شود

و مریض شفا می یابد و رحم ها زیاد یا کم می زاید

من به حقیقت شما ایمان دارم و به قول شما تسلیم و بر خدا به شما سوگند یاد می کنم

در بازگشتم در حوایج وادای حوایجم و امضاء و برآوردن حاجتهایم و بزرگ شدنش مطابق شئونی که مرا نزد شماست و مصلحت آنها

و سلام بر شما سلام وداع کننده که حاجتهایش نزد شما ودیعه است

و از خدا درخواست می کند بازگشت بسوی شما را و سعی او بسوی شما منقطع بشود و از درگاه شما بسوی بهترین بازگشت رجوع کند

به آستان با خیر و برکت و عیش وسیع و راحت و پاینده تا هنگام اجل

و منزل و محلم را نیکو در بهشت پر نعمت ازلی و زندگانی پسندیده

و اکل و شرب دائم و رحیق و سلسبیل و آشامیدن گوارا که هیچ از آن ناگوار و ملال نباشد

و رحمت خدا و برکاتش و تحیت و لطفش تا هنگام بازگشت به حضور شما و فایز شدن در بازگشت شما و محشور شدن در زمره

شما

و رحمت و برکات خدا بر شما باد و درود او و تحیت و ثنای آن خدا و او ما را کفایت است و نیکو وکیلی است.

زیارت مشترک امام کاظم (علیه السلام) و امام جواد (علیه السلام)

متن

ظ(قسم اول آنکه آن را برای هر کدام علی حده باید خواند شیخ جلیل جعفر بن محمد قولویه قمی در کامل الزیاره از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت کرده که در زیارت هر یک از آن دو امام چنین بگو

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَدَا لِلَّهِ فِي شَأْنِهِ

أَتَيْتُكَ زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّكَ مُعَادِياً لِأَعْدَائِكَ مُوَالِياً لِأَوْلِيَائِكَ فَاشْفَعْ (اشْفَعْ) لِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا مَوْلاَيَ

و این زیارت در نهایت اعتبار است و شیخ صدوق و شیخ کلینی و شیخ طوسی نیز به اختلافی آن را ذکر نموده اند

ترجمه

سلام بر تو ای ولی خدا سلام بر تو ای حجت خدا

سلام بر تو باد ای نور خدا در تاریکیهای زمین سلام بر تو ای که خدا درباره اش بدا کرد

به زیارتت آمده ام در حالی که شناسا و عارف به حق تو و دشمن با دشمنانت و دوستدار دوستانت هستم پس ای مولای من مرا در نزد پروردگارت شفاعت فرمای

زیارت مطلقه اول امام علی (علیه السلام)

متن

ظ(اول زیارتی است که شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس و دیگران ذکر کرده اند و کیفیت آن چنان است که هر گاه اراده زیارت نمایی غسل کن و دو جامه پاک بپوش و به چیزی از بوی خوش خود را خوشبو کن و اگر نیابی و نکنی نیز مجزی است و چون از خانه بیرون آمدی بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي خَرَجْتُ (تَوَجَّهْتُ) مِنْ مَنْزِلِي أَبْغِي فَضْلَكَ وَ أَزُورُ وَصِيَّ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمَا

اللَّهُمَّ فَيَسِّرْ ذَلِكَ لِي وَ سَبِّبِ الْمَزَارَ لَهُ وَ اخْلُفْنِي فِي عَاقِبَتِي وَ حُزَانَتِي بِأَحْسَنِ الْخِلاَفَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس روانه شو در حالی که زبانت گویا باشد به ذکر

الْحَمْدُ لِلَّهِ و سُبْحَانَ اللَّهِ و لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ

و چون رسیدی به خندق کوفه بایست و بگو

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ أَهْلُ (أَهْلَ) الْكِبْرِيَاءِ وَ الْمَجْدِ وَ الْعَظَمَهِ

اللَّهُ أَكْبَرُ أَهْلُ (أَهْلَ) التَّكْبِيرِ وَ التَّقْدِيسِ وَ التَّسْبِيحِ وَ الْآلاَءِ اللَّهُ أَكْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ

اللَّهُ أَكْبَرُ عِمَادِی وَ عَلَيْهِ أَتَوَكَّلُ اللَّهُ أَكْبَرُ رَجَائِی وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ

اللَّهُمَّ أَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِی وَ الْقَادِرُ عَلَی طَلِبَتِی تَعْلَمُ حَاجَتِی وَ مَا تُضْمِرُهُ هَوَاجِسُ الصُّدُورِ وَ خَوَاطِرُ النُّفُوسِ

فَأَسْأَلُكَ بِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَی الَّذِی قَطَعْتَ بِهِ حُجَجَ الْمُحْتَجِّينَ وَ عُذْرَ الْمُعْتَذِرِينَ وَ جَعَلْتَهُ رَحْمَهً لِلْعَالَمِينَ

أَنْ لاَ تَحْرِمَنِی ثَوَابَ زِيَارَهِ وَلِيِّكَ

وَ أَخِی نَبِیِّکَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ قَصْدَهُ

وَ تَجْعَلَنِی مِنْ وَفْدِهِ الصَّالِحِینَ وَ شِیعَتِهِ الْمُتَّقِینَ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

و چون نمودار شود برای تو قبه شریفه آن حضرت بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَی مَا اخْتَصَّنِی بِهِ مِنْ طِیبِ الْمَوْلِدِ

وَ اسْتَخْلَصَنِی إِکْرَاماً بِهِ مِنْ مُوَالاَهِ الْأَبْرَارِ السَّفَرَهِ الْأَطْهَارِ وَ الْخِیَرَهِ الْأَعْلاَمِ

اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ سَعْیِی إِلَیْکَ وَ تَضَرُّعِی بَیْنَ یَدَیْکَ

وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی لاَ تَخْفَی عَلَیْکَ إِنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِکُ الْغَفَّارُ

مؤلف گوید که چون در وقت دیدن قبه منوره یک حال نشاط و شوقی برای زائر روی می دهد که میل دارد در آن وقت تمام توجه خود را به آن جناب نماید و به هر لسانی و بیانی که تواند مدح و ثنای آن بزرگوار گوید خصوص زائر اگر از اهل علم و کمال باشد دوست می دارد که اگر شعر بلیغی در نظر داشته باشد در آن حال به آن تمثل جوید لذا به خاطرم رسید که این چند شعر را از قصیده هائیه ازریه که مناسب این مقام است ذکر نمایم و رجاء واثق که سلامی از جانب این صاحب صحیفه سوداء به آن صاحب قبه بیضاء بنماید و از دعای خیر فراموشم نفرماید و الاشعار هذه أَیُّهَا الرَّاکِبُ الْمُجِدُّ رُوَیْداًبِقُلُوبٍ تَقَلَّبَتْ فِی جَوَاهَاإِنْ تَرَاءَتْ أَرْضُ الْغَرِیَّیْنِ فَاخْضَعْ وَ اخْلَعِ النَّعْلَ دُونَ وَادِی طُوَاهَاوَ إِذَا شِمْتَ قُبَّهَ الْعَالَمِ اَلْأَعْلَی وَ أَنْوَارُ رَبِّهَا تَغْشَاهَافَتَوَاضَعْ فَثَمَّ دَارَهُ قُدْسٍ تَتَمَنَّی الْأَفْلاَکُ لَثْمَ ثَرَاهَاقُلْ لَهُ وَ الدُّمُوعُ سَفْحُ عَقِیقٍ وَ الْحَشَا تَصْطَلِی بِنَارِ غَضَاهَایَا بْنَ عَمِّ النَّبِیِّ أَنْتَ یَدُ اللَّهِ اَلَّتِی عَمَّ کُلَّ شَیْ ءٍ نَدَاهَاأَنْتَ قُرْآنُهُ الْقَدِیمُ وَ أَوْصَافُکَ آیَاتُهُ الَّتِی أَوْحَاهَاخَصَّکَ اللَّهُ فِی مَآثِرَ شَتَّی هِیَ مِثْلُ الْأَعْدَادِ لاَ تَتَنَاهَی لَیْتَ عَیْناً بِغَیْرِ رَوْضِکَ تَرْعَی قَذِیَتْ وَ اسْتَمَرَّ فِیهَا قَذَاهَا أَنْتَ

بعْدَ النَّبِیِّ خَیْرُ الْبَرَایَاوَ السَّما خَیْرُ مَا بِهَا قَمَرَاهَالَکَ ذَاتٌ کَذَاتِهِ حَیْثُ لَوْ لاَأَنَّهَا مِثْلُهَا لَمَا آخَاهَاقَدْ تَرَاضَعْتُمَا بِثَدْیِ وِصَالٍ کَانَ مِنْ جَوْهَرِ التَّجَلِّی غِذَاهَایَا أَخَا الْمُصْطَفَی لَدَیَّ ذُنُوبٌ هِیَ عَیْنُ الْقَذَا وَ أَنْتَ جَلاَهَالَکَ فِی مُرْتَقَی الْعُلَی وَ الْمَعَالِی دَرَجَاتٌ لاَ یُرْتَقَی أَدْنَاهَالَکَ نَفْسٌ مِنْ مَعْدِنِ اللُّطْفِ صِیغَتْ جَعَلَ اللَّهُ کُلَّ نَفْسٍ فِدَاهَا و چون به دروازه نجف برسی بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا کُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْ لاَ أَنْ هَدَانَا اللَّهُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی سَیَّرَنِی فِی بِلاَدِهِ وَ حَمَلَنِی عَلَی دَوَابِّهِ

وَ طَوَی لِیَ الْبَعِیدَ وَ صَرَفَ عَنِّی الْمَحْذُورَ وَ دَفَعَ عَنِّی الْمَکْرُوهَ

حَتَّی أَقْدَمَنِی حَرَمَ أَخِی رَسُولِهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

پس داخل شهر شو و بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَدْخَلَنِی هَذِهِ الْبُقْعَهَ الْمُبَارَکَهَ الَّتِی بَارَکَ اللَّهُ فِیهَا وَ اخْتَارَهَا لِوَصِیِّ نَبِیِّهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهَا شَاهِدَهً لِی

پس چون به درگاه اول برسی بگو

اللَّهُمَّ لِبَابِکَ وَقَفْتُ وَ بِفِنَائِکَ نَزَلْتُ وَ بِحَبْلِکَ اعْتَصَمْتُ وَ لِرَحْمَتِکَ تَعَرَّضْتُ

وَ بِوَلِیِّکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ تَوَسَّلْتُ فَاجْعَلْهَا زِیَارَهً مَقْبُولَهً وَ دُعَاءً مُسْتَجَاباً

پس چون به در صحن برسی بگو

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْحَرَمَ حَرَمُکَ وَ الْمَقَامَ مَقَامُکَ

وَ أَنَا أَدْخُلُ إِلَیْهِ أُنَاجِیکَ بِمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّی وَ مِنْ سِرِّی وَ نَجْوَایَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الَّذِی مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لِی زِیَارَهَ مَوْلاَیَ بِإِحْسَانِهِ

وَ لَمْ یَجْعَلْنِی عَنْ زِیَارَتِهِ مَمْنُوعاً وَ لاَ عَنْ وِلاَیَتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَ مَنَحَ

اللَّهُمَّ کَمَا مَنَنْتَ عَلَیَّ بِمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِی مِنْ شِیعَتِهِ وَ أَدْخِلْنِی الْجَنَّهَ بِشَفَاعَتِهِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

پس داخل صحن شو و بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَکْرَمَنِی بِمَعْرِفَتِهِ وَ مَعْرِفَهِ رَسُولِهِ وَ مَنْ فَرَضَ عَلَیَّ طَاعَتَهُ

رَحْمَهً مِنْهُ لِی وَ تَطَوُّلاً مِنْهُ عَلَیَّ وَ مَنَّ عَلَیَّ بِالْإِیمَانِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَدْخَلَنِی حَرَمَ أَخِی رَسُولِهِ وَ أَرَانِیهِ فِی عَافِیَةٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِی جَعَلَنِی مِنْ زُوَّارِ قَبْرِ وَصِیِّ رَسُولِهِ

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ

جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ عَلِیّاً عَبْدُ اللَّهِ وَ أَخُو رَسُولِ اللَّهِ

اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ أَکْبَرُ

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَی هِدَایَتِهِ وَ تَوْفِیقِهِ لِمَا دَعَا إِلَیْهِ مِنْ سَبِیلِهِ

اللَّهُمَّ إِنَّکَ أَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَ أَکْرَمُ مَأْتِیٍّ وَ قَدْ أَتَیْتُکَ مُتَقَرِّباً إِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَهِ

وَ بِأَخِیهِ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ عَلَیْهِمَا السَّلاَمُ

فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لاَ تُخَیِّبْ سَعْیِی وَ انْظُرْ إِلَیَّ نَظْرَهً رَحِیمَهً تَنْعَشُنِی بِهَا

وَ اجْعَلْنِی عِنْدَکَ وَجِیهاً فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِینَ

و چون به در رواق برسی بایست و بگو

السَّلاَمُ عَلَی رَسُولِ اللَّهِ أَمِینِ اللَّهِ عَلَی وَحْیِهِ وَ عَزَائِمِ أَمْرِهِ

الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَ الْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَ الْمُهَیْمِنِ عَلَی ذَلِکَ کُلِّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَی صَاحِبِ السَّکِینَهِ السَّلاَمُ عَلَی الْمَدْفُونِ بِالْمَدِینَهِ السَّلاَمُ عَلَی الْمَنْصُورِ الْمُؤَیَّدِ

السَّلاَمُ عَلَی أَبِی الْقَاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس داخل رواق شو و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست بر در حرم و بگو

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَ صَدَّقَ الْمُرْسَلِینَ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا حَبِیبَ اللَّهِ وَ خِیَرَتَهُ مِنْ خَلْقِهِ

السَّلاَمُ عَلَی أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَبْدِ اللَّهِ وَ أَخِی رَسُولِ اللَّهِ

یَا مَوْلاَیَ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ عَبْدُکَ وَ ابْنُ عَبْدِکَ وَ ابْنُ أَمَتِکَ جَاءَکَ مُسْتَجِیراً بِذِمَّتِکَ

قَاصِداً إِلَى حَرَمِكَ مُتَوَجِّهاً إِلَى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ

أَ أَدْخُلُ

يَا مَوْلاَیَ أَ أَدْخُلُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَ أَدْخُلُ يَا حُجَّهَ اللَّهِ أَ أَدْخُلُ يَا أَمِينَ اللَّهِ

أَ أَدْخُلُ يَا مَلاَئِكَهَ اللَّهِ الْمُقِيمِينَ (الْمُقَرَّبِينَ) فِی هَذَا الْمَشْهَدِ

يَا مَوْلاَیَ أَ تَأْذَنُ لِی بِالدُّخُولِ أَفْضَلَ مَا أَذِنْتَ لِأَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِکَ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ لَهُ أَهْلًا فَأَنْتَ أَهْلٌ لِذَلِکَ

پس عتبه را ببوس و مقدم دار پای راست را پيش از پای چپ و داخل شو و در حال داخل شدن بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِی سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی وَ ارْحَمْنِی وَ تُبْ عَلَيَّ إِنَّکَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

پس برو تا محاذی قبر مطهر شوی و توقف نما پيش از رسيدن به قبر و رو به قبر کن و بگو

السَّلاَمُ مِنَ اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ

أَمِينِ اللَّهِ عَلَى وَحْيِهِ وَ رِسَالاَتِهِ وَ عَزَائِمِ أَمْرِهِ وَ مَعْدِنِ الْوَحْيِ وَ التَّنْزِيلِ

الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَ الْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَ الْمُهَيْمِنِ عَلَى ذَلِکَ كُلِّهِ الشَّاهِدِ عَلَى الْخَلْقِ

السِّرَاجِ الْمُنِيرِ وَ السَّلاَمُ عَلَيْهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الْمَظْلُومِينَ

أَفْضَلَ وَ أَكْمَلَ وَ أَرْفَعَ وَ أَشْرَفَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِکَ وَ رُسُلِکَ وَ أَصْفِيَائِکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِکَ وَ خَيْرِ خَلْقِکَ بَعْدَ نَبِيِّکَ وَ أَخِی رَسُولِکَ

وَ وَصِيِّ حَبِيبِکَ الَّذِی انْتَجَبْتَهُ مِنْ خَلْقِکَ وَ الدَّلِيلِ عَلَى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالاَتِکَ

وَ دَيَّانِ الدِّينِ بِعَدْلِکَ وَ فَصْلِ قَضَائِکَ بَيْنَ خَلْقِکَ وَ السَّلاَمُ عَلَيْهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَئِمَّهِ مِنْ وُلْدِهِ الْقَوَّامِينَ بِأَمْرِکَ مِنْ بَعْدِهِ الْمُطَهَّرِينَ

الَّذِينَ ارْتَضَيْتَهُمْ أَنْصَاراً لِدِينِکَ وَ حَفَظَهً لِسِرِّکَ وَ شُهَدَاءَ عَلَى خَلْقِکَ وَ أَعْلاَماً لِعِبَادِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

السَّلاَمُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ

وَصِیِّ رَسُولِ اللَّهِ وَ خَلِیفَتِهِ

وَ الْقَائِمِ بِأَمْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَی فَاطِمَهَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ سَیِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ

السَّلَامُ عَلَی الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِینَ

السَّلَامُ عَلَی الْأَئِمَّهِ الرَّاشِدِینَ السَّلَامُ عَلَی الْأَنْبِیَاءِ وَ الْمُرْسَلِینَ السَّلَامُ عَلَی الْأَئِمَّهِ الْمُسْتَوْدَعِینَ

السَّلَامُ عَلَی خَاصَّهِ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَی الْمُتَوَسِّمِینَ

السَّلَامُ عَلَی الْمُؤْمِنِینَ الَّذِینَ قَامُوا بِأَمْرِهِ وَ وَازَرُوا أَوْلِیَاءَ اللَّهِ وَ خَافُوا بِخَوْفِهِمْ

السَّلَامُ عَلَی الْمَلَائِکَهِ الْمُقَرَّبِینَ السَّلَامُ عَلَیْنَا وَ عَلَی عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِینَ

پس برو تا بایستی نزدیک قبر و رو به قبر و پشت به قبله کن و بگو

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَفْوَهَ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّهَ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا إِمَامَ الْهُدَی السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَلَمَ التُّقَی السَّلَامُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ النَّقِیُّ الْوَفِیُ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا أَبَا الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَمُودَ الدِّینِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الْوَصِیِّینَ

وَ أَمِینَ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَ دَیَّانَ یَوْمِ الدِّینِ وَ خَیْرَ الْمُؤْمِنِینَ وَ سَیِّدَ الصِّدِّیقِینَ

وَ الصَّفْوَهَ مِنْ سُلَالَهِ النَّبِیِّینَ وَ بَابَ حِکْمَهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَ خَازِنَ وَحْیِهِ وَ عَیْبَهَ عِلْمِهِ وَ النَّاصِحَ لِأُمَّهِ نَبِیِّهِ

وَ التَّالِیَ لِرَسُولِهِ وَ الْمُوَاسِیَ لَهُ بِنَفْسِهِ وَ النَّاطِقَ بِحُجَّتِهِ وَ الدَّاعِیَ إِلَی شَرِیعَتِهِ وَ الْمَاضِیَ عَلَی سُنَّتِهِ

اللَّهُمَّ إِنِّی أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ رَسُولِکَ مَا حُمِّلَ وَ رَعَی مَا اسْتُحْفِظَ وَ حَفِظَ مَا اسْتُوْدِعَ

وَ حَلَّلَ حَلَالَکَ وَ حَرَّمَ حَرَامَکَ وَ أَقَامَ أَحْکَامَکَ

وَ جَاهَدَ النَّاکِثِینَ فِی سَبِیلِکَ وَ الْقَاسِطِینَ فِی حُکْمِکَ وَ الْمَارِقِینَ عَنْ أَمْرِکَ صَابِراً مُحْتَسِباً لَا تَأْخُذُهُ فِیکَ لَوْمَهُ لَائِمٍ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ

وَ أَصْفِيَائِکَ وَ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِکَ

اللَّهُمَّ هَذَا قَبْرُ وَلِيِّکَ الَّذِی فَرَضْتَ طَاعَتَهُ وَ جَعَلْتَ فِی أَعْنَاقِ عِبَادِکَ مُبَايَعَتَهُ

وَ خَلِيفَتِکَ الَّذِی بِهِ تَأْخُذُ وَ تُعْطِی وَ بِهِ تُثِيبُ وَ تُعَاقِبُ

وَ قَدْ قَصَدْتُهُ طَمَعاً لِمَا أَعْدَدْتَهُ لِأَوْلِيَائِکَ فَبِعَظِيمِ قَدْرِهِ عِنْدَکَ وَ جَلِيلِ خَطَرِهِ لَدَيْکَ وَ قُرْبِ مَنْزِلَتِهِ مِنْکَ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

فَإِنَّکَ أَهْلُ الْکَرَمِ وَ الْجُودِ وَ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا مَوْلاَیَ وَ عَلَى ضَجِيعَيْکَ آدَمَ وَ نُوحٍ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس ضريح را ببوس و در جانب سر بايست و بگو

يَا مَوْلاَیَ إِلَيْکَ وُفُودِی وَ بِکَ أَتَوَسَّلُ إِلَى رَبِّی فِی بُلُوغِ مَقْصُودِی

وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْمُتَوَسِّلَ بِکَ غَيْرُ خَائِبٍ وَ الطَّالِبَ بِکَ عَنْ مَعْرِفَةٍ غَيْرُ مَرْدُودٍ إِلاَّ بِقَضَاءِ حَوَائِجِهِ

فَکُنْ لِی شَفِيعاً إِلَى اللَّهِ رَبِّکَ وَ رَبِّی فِی قَضَاءِ حَوَائِجِی وَ تَيْسِيرِ أُمُورِی وَ کَشْفِ شِدَّتِی

وَ غُفْرَانِ ذَنْبِی وَ سَعَةِ رِزْقِی وَ تَطْوِيلِ عُمْرِی وَ إِعْطَاءِ سُؤْلِی فِی آخِرَتِی وَ دُنْيَایَ

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ

اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْأَئِمَّةِ وَ عَذِّبْهُمْ عَذَاباً أَلِيماً لاَ تُعَذِّبُهُ أَحَداً مِنَ الْعَالَمِينَ

عَذَاباً کَثِيراً لاَ انْقِطَاعَ لَهُ وَ لاَ أَجَلَ وَ لاَ أَمَدَ بِمَا شَاقُّوا وُلاَةَ أَمْرِکَ

وَ أَعِدَّ لَهُمْ عَذَاباً لَمْ تُحِلَّهُ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ

اللَّهُمَّ وَ أَدْخِلْ عَلَى قَتَلَةِ أَنْصَارِ رَسُولِکَ وَ عَلَى قَتَلَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

وَ عَلَى قَتَلَةِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ عَلَى قَتَلَةِ أَنْصَارِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ

وَ قَتَلَةِ مَنْ قُتِلَ فِی وِلاَيَةِ آلِ مُحَمَّدٍ أَجْمَعِينَ عَذَاباً أَلِيماً مُضَاعَفاً فِی أَسْفَلِ دَرْکٍ مِنَ الْجَحِيمِ

لاَ يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَ هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ مَلْعُونُونَ

نَاکِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَدْ عَايَنُوا النَّدَامَةَ وَ الْخِزْیَ الطَّوِيلَ

لِقَتْلِهِمْ عِتْرَهَ أَنْبِيَائِکَ وَ رُسُلِکَ وَ أَتْبَاعَهُمْ مِنْ عِبَادِکَ الصَّالِحِینَ

اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ فِی

مُسْتَسِرِّ السِّرِّ وَ ظَاهِرِ الْعَلَانِيَهِ فِی أَرْضِکَ وَ سَمَائِکَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِی قَدَمَ صِدْقٍ فِی أَوْلِيَائِکَ وَ حَبِّبْ إِلَیَّ مَشَاهِدَهُمْ وَ مُسْتَقَرَّهُمْ

حَتَّى تُلْحِقَنِی بِهِمْ وَ تَجْعَلَنِی لَهُمْ تَبَعاً فِی الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس ضریح را ببوس و پشت به قبله بایست و رو به جانب قبر امام حسین علیه السلام کن و بگو

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا أَبَا الْأَئِمَّهِ الْهَادِينَ الْمَهْدِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا صَرِيعَ الدَّمْعَهِ السَّاكِبَهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا صَاحِبَ الْمُصِيبَهِ الرَّاتِبَهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ وَ عَلَى جَدِّکَ وَ أَبِيکَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ وَ عَلَى أُمِّکَ وَ أَخِيکَ السَّلَامُ عَلَيْکَ وَ عَلَى الْأَئِمَّهِ مِنْ ذُرِّيَّتِکَ وَ بَنِيکَ

أَشْهَدُ لَقَدْ طَيَّبَ اللَّهُ بِکَ التُّرَابَ وَ أَوْضَحَ بِکَ الْكِتَابَ

وَ جَعَلَکَ وَ أَبَاکَ وَ جَدَّکَ وَ أَخَاکَ وَ بَنِيکَ عِبْرَهً لِأُولِي الْأَلْبَابِ يَا ابْنَ الْمَيَامِينِ الْأَطْيَابِ التَّالِينَ الْكِتَابَ

وَجَّهْتُ سَلَامِی إِلَيْکَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ سَلَامُهُ عَلَيْکَ وَ جَعَلَ أَفْئِدَهً مِنَ النَّاسِ تَهْوِی إِلَيْکَ مَا خَابَ مَنْ تَمَسَّکَ بِکَ وَ لَجَأَ إِلَيْکَ

پس برو نزد پای قبر بایست و بگو

السَّلَامُ عَلَى أَبِی الْأَئِمَّهِ وَ خَلِيلِ النُّبُوَّهِ وَ الْمَخْصُوصِ بِالْأُخُوَّهِ

السَّلَامُ عَلَى يَعْسُوبِ الدِّينِ وَ الْإِيمَانِ وَ كَلِمَهِ الرَّحْمَنِ

السَّلَامُ عَلَى مِيزَانِ الْأَعْمَالِ وَ مُقَلِّبِ الْأَحْوَالِ وَ سَيْفِ ذِی الْجَلَالِ وَ سَاقِی السَّلْسَبِيلِ الزُّلَالِ

السَّلَامُ عَلَى صَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَ الْحَاكِمِ يَوْمَ الدِّينِ

السَّلَامُ عَلَى شَجَرَهِ التَّقْوَى وَ سَامِعِ السِّرِّ وَ النَّجْوَى

السَّلَامُ عَلَى حُجَّهِ اللَّهِ الْبَالِغَهِ وَ نِعْمَتِهِ السَّابِغَهِ وَ نَقِمَتِهِ الدَّامِغَهِ

السَّلَامُ عَلَى الصِّرَاطِ الْوَاضِحِ وَ النَّجْمِ اللَّائِحِ وَ الْإِمَامِ النَّاصِحِ وَ الزِّنَادِ الْقَادِحِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

پس بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ

الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ أَخِی نَبِیِّکَ وَ وَلِیِّهِ وَ نَاصِرِهِ وَ وَصِیِّهِ وَ وَزِیرِهِ

وَ مُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَ مَوْضِعِ سِرِّهِ وَ بَابِ حِکْمَتِهِ وَ النَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَ الدَّاعِی إِلَی شَرِیعَتِهِ

وَ خَلِیفَتِهِ فِی أُمَّتِهِ وَ مُفَرِّجِ الْکَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ

وَ قَاصِمِ الْکَفَرَهِ وَ مُرْغِمِ الْفَجَرَهِ الَّذِی جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِیِّکَ بِمَنْزِلَهِ هَارُونَ مِنْ مُوسَی

اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ انْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ

وَ اخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَ الْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ

وَ صَلِّ عَلَیْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ أَوْصِیَاءِ أَنْبِیَائِکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ

پس برگرد به جانب سر از برای زیارت حضرت آدم علیه السلام و نوح علیه السلام و در زیارت آدم بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا حَبِیبَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَمِینَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا خَلِیفَهَ اللَّهِ فِی أَرْضِهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَبَا الْبَشَرِ السَّلاَمُ (سَلاَمُ اللَّهِ) عَلَیْکَ وَ عَلَی رُوحِکَ وَ بَدَنِکَ وَ عَلَی الطَّاهِرِینَ مِنْ وُلْدِکَ وَ ذُرِّیَّتِکَ

وَ صَلَّی (اللَّهُ عَلَیْکَ) صَلاَهً لاَ یُحْصِیهَا إِلاَّ هُوَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

و در زیارت نوح علیه السلام بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا حَبِیبَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا شَیْخَ الْمُرْسَلِینَ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَمِینَ اللَّهِ فِی أَرْضِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ سَلاَمُهُ عَلَیْکَ وَ عَلَی رُوحِکَ وَ بَدَنِکَ

وَ عَلَی الطَّاهِرِینَ مِنْ وُلْدِکَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس شش رکعت نماز بکن دو رکعت برای امیر المؤمنین علیه السلام در رکعت اول بعد از سوره فاتحه الکتاب سوره الرحمن بخوان و در رکعت دوم سوره یس و بعد از نماز تسبیح حضرت فاطمه زهرا

سلام الله علیها را بخوان و طلب آمرزش از خدا بکن و از برای خود دعا کن و بگو

اللَّهُمَّ إِنِّی صَلَّیْتُ هَاتَیْنِ الرَّکْعَتَیْنِ هَدِیَّهً مِنِّی إِلَی سَیِّدِی وَ مَوْلاَیَ وَلِیِّکَ وَ أَخِی رَسُولِکَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ

وَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِ وَ عَلَی آلِهِ

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْهَا مِنِّی وَ اجْزِنِی عَلَی ذَلِکَ جَزَاءَ الْمُحْسِنِینَ

اللَّهُمَّ لَکَ صَلَّیْتُ وَ لَکَ رَکَعْتُ وَ لَکَ سَجَدْتُ وَحْدَکَ لاَ شَرِیکَ لَکَ

لِأَنَّهُ لاَ تَکُونُ (لاَ تَجُوزُ) الصَّلاَهُ وَ الرُّکُوعُ وَ السُّجُودُ إِلاَّ لَکَ لِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْ مِنِّی زِیَارَتِی وَ أَعْطِنِی سُؤْلِی بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ

و چهار رکعت دیگر را هدیه آدم علیه السلام و نوح علیه السلام گردان پس سجده شکر بجا آور و در سجده بگو

اللَّهُمَّ إِلَیْکَ تَوَجَّهْتُ وَ بِکَ اعْتَصَمْتُ وَ عَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ

اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِی وَ رَجَائِی فَاکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی وَ مَا لاَ یُهِمُّنِی وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّی

عَزَّ جَارُکَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُکَ وَ لاَ إِلَهَ غَیْرُکَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَرِّبْ فَرَجَهُمْ

پس جانب راست رو را بر زمین گذار و بگو

ارْحَمْ ذُلِّی بَیْنَ یَدَیْکَ وَ تَضَرُّعِی إِلَیْکَ وَ وَحْشَتِی مِنَ النَّاسِ وَ أُنْسِی بِکَ یَا کَرِیمُ یَا کَرِیمُ یَا کَرِیمُ

پس جانب چپ رو را بر زمین گذار و بگو

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ أَنْتَ رَبِّی حَقّاً حَقّاً سَجَدْتُ لَکَ یَا رَبِّ تَعَبُّداً وَ رِقّاً

اللَّهُمَّ إِنَّ عَمَلِی ضَعِیفٌ فَضَاعِفْهُ لِی یَا کَرِیمُ یَا کَرِیمُ یَا کَرِیمُ

پس برو به سجود و صد مرتبه بگو

شُکْراً

و جهد کن در دعا که این موضع طلبیدن مطالب است و استغفار بسیار

بکن که محل آمرزش گناهان است و حاجات خود را از خدا طلب نما که مقام استجابت دعاها است

ترجمه

بار خدایا من از خانه ام بیرون آمدم که فضلت را بجویم و زیارت نمایم وصی پیغمبرت را که درود تو بر آن دو باد

بار خدایا آن را برایم میسر ساز و فراهم فرمای زیارت او را و در انجام کارم جانشین من باش و در کسانم به بهترین جانشینی ای مهربانترین مهربانان عالم

هر حمدی مخصوص خداست و منزه است خدا و نیست خدایی جز ذات پروردگار

خدای بزرگ است خدای بزرگ است که اهل کبریاء و مجد و عزت و بزرگی است

خدای بزرگ است که اهل بزرگ شمردن و منزه داشتن و پاك دانستن و نیز مهربانیها است خدا بزرگتر است از آنچه بترسم و بر حذر از آنم

خدا بزرگ است که تکیه گاه من است و بر او توکل دارم خدای بزرگ است که یگانه امید من است و بسویش انابه و بازگشت میکنم

بار خدایا تویی ولی نعمت من و توانا و قادر بر خواسته من می دانی حاجتم را و آنچه در نهاد و ضمیر گیرد جهشهای سینه ها و پرش نفسها و دلها

پس از تو درخواست می کنم به محمد مصطفی که به وجود گرامیش دلیل دلیل تراشان را و عذر عذر آوران را قطع کردی و او را رحمت محض برای جهانیان قرار دادی

اینکه مرا از ثواب زیارت ولی تو و برادر پیغمبرت امیر مؤمنان محروم نفرمایی و نیز از قصدش

و مرا از واردان شایسته اش و از پیروان

پرهیزکارش قرار دهی به رحمت (واسعه ات) ای مهربانترین مهربانان عالم

سپاس خدای راست بر آنچه مرا بدان از پاکی ولادت برگزید

و خالص گردانید مرا به گرامی داشتن از دوستی نیکان و سفیران پاک و برگزیدگان که نشانه های (فضیلت و حقیقت) اند

بار خدایا پس (به کرمت) سعی مرا به درگاهت بپذیر و زاری مرا در برابرت (قبول کن)

و گناهانی را که بر تو پوشیده نیست بیامرز زیرا که تویی خداوند و پادشاه پر آمرزش و غفار. ای سوار تندرو ده مهلتی*بر دلی در سوز غلطان مهلتی گر نجف گشت نمایان کن خضوع*کفش بر کن پیش از آن واد بخوع گنبد عالم چه برقت زد به چشم*از فرازش نور رب آمد به چشم کن تواضع عرصه قدس است آن*بوسه بر خاکش زند افلاک هان گو به او با دیده ای پر اشک و خون*با دلی از شعله عشقش فزون زاد عم مصطفی دست خدا*کز کفش هر چیز می گیرد عطا ای تو قرآن قدیم و وصف*تو هست آیاتی که وحی آمد بدو امتیازاتی خدایت داده است*که شمارش چون عدد ناید به دست کاش چشمی کان چرد بر غیر تو*پر زخاشاک آید و مانند در او بعد پیغمبر توئی بهتر بشر*در فلک بهتر زکل شمس و قمر هست ذاتت همچو ذاتش ور نبد*همچنان او را برادر می نشد شیر خورده هر دو از پستان وصل*کز تجلی بد خوراک آن ز اصل ای برادر مصطفی باری گناه*خار چشم است ده آن را جلا در علو و در معالی پایه ها*بر شدی کادنای آن شد نارسا جانت از کان لطافت بوته شد*حق فدای آن کند هر جان که بد

سپاس و حمد مر خدای راست که ما را بدین هدایت و رهنمونی کرد و اگر رهنمونی نمی کرد ما را خدای ماهرگز هدایت نمی یافتیم

سپاس مخصوص خدا است که ما را در شهرهای خود سیر داد و بر دوش چهار پایانش حمل و سوار کرد

و راه دور را برای من درنوردید و محذور را از من برطرف کرد و دور کرد از من هر مکروه را

تا به حرم مطهر برادر رسول خود که درود و رحمت خدا بر او و بر آل گرامیش باد مرا رسانید

سپاس و حمد خدا راست که مرا در این بقعه با برکتی که برکت داد خدای در آن داخل فرمود آن بقعه که خدا برای وصی پیغمبرش اختیار فرمود پس خداوندا آن را گواه و شاهد من قرار ده

بار الها من به درگاه تو ایستاده ام و به آستان تو وارد شدم و به رشته تو چنگ زدم و خود را در معرض رحمتت در آوردم

و به ولی تو (امیر المؤمنین) توسل جستم پس زیارتم را مقبول و دعایم را مستجاب فرما

بارالها این حرم حرم توست و مقام مقام (بنده خاص) توست

و من بر او داخل شده ام تا با تو راز و نیاز کنم به چیزی که تو از من به آن داناتری و از سر و راز نهانم بهتر آگاهی

ستایش خدای راست که دارای عطوفت و نعمت و احسان است و از احسانش در حق من این است که زیارت مولای من را بر من به کرمش سهل و آسان ساخت

و مرا از زیارتش محروم نساخت و از ولایت و دوستیش دور نگردانید بلکه از لطف و احسان نصیبم فرمود

پروردگارا چنانکه بر من منت به معرفتش گذاشتی هم از شیعیانش مرا قرار ده و به شفاعتش در بهشت ابدم داخل ساز ای مهربانترین مهربانان عالم.

ستایش خدای را که از کرم معرفت خود و معرفت رسول خود و معرفت امامی که طاعتش را بر من فرض نموده نصیبم فرمود

این از صرف رحمت و منت و احسانش بر من بود و بر من به نعمت ایمان منت گذاشت

ستایش خدای راست که مرا وارد حرم مطهر برادر رسول خود کرد و با حال عافیت آن حرم را به من نشان داد و ستایش خدای راست که مرا از زواران قبر برادر رسول خود قرار داد

و شهادت می دهم که خدایی جز خدای یکتای عالم نیست و او را شریک نخواهد بود و شهادت می دهم که محققا محمد (ص) بنده او و فرستاده اوست

که به حق از جانب خدا آمده و شهادت می دهم که یقینا علی بنده خداست و برادر رسول خداست

خدا بزرگتر است خدا بزرگتر است خدا بزرگتر است خدایی جز خدای یکتا نیست و خدا بزرگتر است

و ستایش خدای راست بر هدایت و توفیق دادن او بما برای پیمودن طریق دین او که ما را بر آن خواند

بارالها تو بهترین مقصود و بزرگوارترین کسی که بدرگاه او برای حاجت آیند و من ای خدا آمده ام بدرگاهت تا بحضرتت تقرب جویم و به پیغمبر رحمتت

و برادرش امیر المؤمنین علی بن

ابی طالب علیهم السلام تقرب یابم

پس درود فرست بر محمد و آل محمد و سعی مرا در این راه قرین حرمان مگردان و بحال من نظری از روی رأفت و رحمت بیفکن که بآن یک نظر بکار خود پردازم

و همه عمر به طاعتت بسر برم و مرا نزد خود در دنیا و آخرت آبرومند گردان و از مقربان درگاهت ساز.

سلام بر رسول خدا که امین وحی خداست و امین عزائم امور (یعنی امور بزرگ و اسرار مهم الهی) است

خاتم انبیاء سابق و فاتح و مبدأ علوم آسمانی و حقایق عقلی برای امم و دانشمندان آینده و ارفع از تمام آنها و رحمت خداو برکاتش بر او باد

سلام بر صاحب وقار و سکینه سلام بر شخص مدفون در مدینه طیبه سلام بر پیغمبر منصور مؤید

سلام بر ابی القاسم محمد بن عبد الله و رحمت و برکات خدای بر او باد.

شهادت می دهم که خدایی جز خدای یکتا نیست که او را شریک نخواهد بود

و شهادت می دهم که محمد (ص) بنده و فرستاده اوست که از جانب او به حق آمد و رسولان الهی را تصدیق به رسالتشان فرمود

سلام بر تو ای رسول خدا سلام بر تو ای حبیب خدا و سلام بر تو ای برگزیده خدا از خلق عالم

سلام بر تو ای امیر المؤمنین بنده (خاص) خدا و برادر رسول خدا

ای مولای من ای امیر اهل ایمان بنده تو و فرزند بنده تو و فرزند کنیز تو به درگاه تو آمده و به عهد تو

پناه آورده

و قاصد حرم مطهر توست و توجهش به مقام رفیع تو و بوسیله تو تقرب به درگاه خدا می جوید

آیا اذن می دهی ای مولای من در حرم مطهرت داخل شوم آیا ای امیر مؤمنان به حرمت داخل شوم ای حجت خدا به حرمت داخل شوم ای امین سر خدا داخل شوم

آیا ای فرشتگان مقیم این درگاه داخل شوم در این مشهد

ای مولای من آیا اذن می دهی اذنی که به یکی از دوستانت خواهی داد و اگر من قابل نیستم از تو این عنایت شایسته است

به نام خدا و به ذات او و در راه خدا و بر ملت و آیین رسول خدا صلی الله علیه و آله

بار الها مرا بیامرز و بر من ترحم فرما و توبه ام بپذیر که تو توبه پذیر و مهربان به خلق هستی

سلام از جانب خدا بر محمد (ص) رسول خدا

و امین بر وحی و رسالتهای خدا و امور مهم و اسرار بزرگ حق و معدن وحی و تنزیل حق

خاتم پیغمبران گذشته و فاتح علوم آسمانی برای آینده و عالیتر و کاملتر از همه شاهد و نگهبان بر خلق

چراغ روشن عالم و سلام و برکات و رحمت خدا بر او باد

بار الها درود فرست بر محمد (ص) و اهل بیت مظلومش

افضل و اکمل و رفیعتر و شریفترین درود و رحمتی که بر احدی از رسولان و پیمبران و خاصان درگاهت فرستادی

بار خدایا درود فرست بر امیر المؤمنین بنده (خاص) و بهترین خلق تو بعد از

پیغمبرت و برادر رسولت

و وصی حبیب تو که او را از خلق عالم برگزیدی و راهنما گردانیدی بر هر که به رسالت و سفارتت مبعوث فرمودی

و آنکه حاکم در دین خدا به عدل توست و فیصل حکم تو میان خلق است سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد

بار خدایا درود فرست بر پیشوایان از اولاد آن پیغمبر که نگهبانان دین به امر تواند بعد از او و پاک و معصومند

که تو آنان را برای یاری دینت پسندیده ای و حافظان اسرار تو و شاهدان بر خلق و نشان هدایت بر بندگان خود قرار دادی صلوات تو بر تمام آنان باد

سلام بر امیر المؤمنین علی بن ابی طالب وصی رسول خدا و خلیفه او

و قائم به امر او (یعنی حاکم و حافظ دین خدا) بعد از او امیر المؤمنین و سید وصیین که رحمت و برکات خدا بر او باد

سلام بر فاطمه دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله که سید زنان عالم است

سلام بر حضرت حسن و حسین (ع) که این دو سید جوانان اهل بهشتند میان خلق عالم

سلام بر امامان راهنما سلام بر پیغمبران و رسولان سلام بر ائمه هدی که ودایع نبوت نزد آنهاست

سلام بر بنده محبوب خاص خدا است از تمام خلق او و سلام بر اهل هوش و فراست (یعنی ائمه هدی)

سلام بر اهل ایمان آنان که به امر خدا (و نصرت دین خدا) قیام کردند و اولیاء خدا را یاری نمودند و به ترسیدن آنها ترسیدند

سلام

بر فرشتگان مقرب سلام بر ما (شیعیان) و بر بندگان شایسته خدا باد

سلام بر تو ای امیر اهل ایمان سلام بر تو ای حبیب خدا سلام بر تو ای بنده خالص خدا

سلام بر تو ای ولی خدا سلام بر تو ای حجت خدا

سلام بر تو ای پیشوای هدایت خلق سلام بر تو ای علم و نماینده اهل تقوی سلام بر تو ای وصی نیکوی متقی پاکیزه صفات وفادار

سلام بر تو ای پدر حضرت حسن و حسین (ع)

سلام بر تو ای ستون دین حق سلام بر تو ای بزرگ اوصیاء پیغمبر

و امین حضرت رب العالمین و حاکم روز جزا (به امر خدا) و بهترین اهل ایمان و سید صدیقان

و خالصان (در محبت خدا) از ذریه پیغمبران و درگاه علم و حکمت پروردگار عالمیان و خزینه دار وحی خدا و گنجینه علم الهی و ناصح و راهنمای امت پیغمبر خدا

و تالی و ثانی پیغمبر حق و مواسات کننده با رسول با جان خویش و ناطق به حجت الهی و دعوت کننده خلق به شریعت و آیین خدا و سالک بر طریقش

بارالها من گواهی می دهم که او آنچه را که رسول تو بر او بار علوم نهاد که به خلق رساند همه را کاملا رسانید و رعایت آنچه باید محفوظ دارد از اسرار وحی کاملا فرمود

و حلال دین تو را حلال و حرام آن را حرام گردانید و احکام دین تو را بپا داشت

و با ناکثان که بیعت دین را شکستند در راه رضای تو جهاد کرد و

هم با قاسطین در حکم تو و گردنکشان از فرمان تو کاملا جهاد فرمود با صبر و تحمل شدید و خستگی ناپذیر و بی آنکه از ملامت بدکیشان در راه تو باک داشته باشد

خدایا درود و رحمت فرست بر او بهترین درود و رحمتی که بر احدی از اولیاء و اصفیاء و اوصیاء پیغمبران خود فرستادی

بار خدایا این قبر مطهر ولی توست آنکس که اطاعتش را بر ما امت واجب فرمودی و به گردن بندگانت بیعت خلافتش را گذاردی

و او خلیفه توست که به عهد ولایت او می گیری و عطا می کنی و ثواب و عقاب می فرمایی

و من قصد زیارتش به طمع ثوابی که برای اولیاء خود بر این زیارت مهیا داشته ای آمده ام پس به عظمت قدرش نزد تو و جلال و مقامش حضور تو و قرب و منزلتش نسبت به حضرتت

که درود بر محمد و آلش فرست و با من آن کن که تو سزاواری که تو

البته اهل لطف و جود و کرمی و سلام بر تو ای مولای من و بر دو تن همجوار تو در این بقعه که آدم و نوحند (ع) و رحمت و برکات خدا بر شما باد

ای مولای من بر تو وارد گردیده ام و به تو توسل بسوی پروردگار در نیل مقاصدم می جویم

و گواهی می دهم که هر کس به تو توسل جست ناامید نخواهد شد و آنکه بواسطه تو از خدا حاجت طلبد از درگاه (حق) جز به اداء (حق) باز نخواهد گشت

پس تو ای بزرگوار بر من نزد خدا که پروردگار من و

توست شفاعت کن که حوایجم را برآورده و مشکلات امورم را آسان و شداید و سختیهایم را برطرف

و گناهانم را آمرزیده و رزقم وسیع و عمرم دراز و مسئلتهایم در دنیا و آخرت اعطا گردد

ای خدای من لعنت فرست بر قاتلان امیر المؤمنین ای خدای من لعنت فرست بر قاتلان حسن و حسین (ع)

ای خدای من لعنت فرست بر قاتلان ائمه هدی و آنان را به عذاب الیم معذب گردان عذابی که احدی را به آن سختی عذاب نکنی

عذابی بسیار و لا ینقطع و ابدی و بواسطه ظلم و جوری که در حق والیان امر تو کردند

و بر آنان عذابی مهیا ساز که به هیچیک از خلق چنان عذاب وارد نسازی

ای خدا و قاتلان یاران رسول و قاتلان امیر المؤمنین (علی «ع»)

و قاتلان حسن و حسین (ع) و قاتلان انصار حسن و حسین (ع)

و قاتلان کسانی را که در راه دوستی آل محمد (ع) شهید شدند همه را به عذابی دردناک و مضاعف در پست ترین طبقات جهنم وارد گردان

که هرگز عذاب آنها تخفیف نیابد و در آن عذاب سخت نومید مردود

سر به زیر انداخته و رسوا نزد پروردگار خود باشند ندامت و پشیمانی و ذلت طویل را آنجا معاینه کنند

به کیفر اینکه کشتند عترت پیغمبران و رسولان و پیروان آنها را که بندگان شایسته تو بودند

ای خدا لعن فرست بر آنها در سر مستسر خود و در عالم ظاهر در زمین و آسمان خود

ای خدا مرا قدم صدق و

ایمان ثابت نسبت به اولیاء خود عطا کن و محبوب ساز در دل من مشاهد مشرفه آنان را و مستقر آنها

تـا زمـانی که مرا هم روز رحلت به آنهـا ملحق کنی و مرا در دنیـا و آخرت از پیروان ایشـان مقرر فرمـا ای مهربانترین مهربانان عالم.

سلام بر تو ای ابا عبد الله سلام بر تو ای فرزند رسول الله سلام بر تو ای فرزند امیر المؤمنین

سلام بر تو ای پسر فاطمه زهراء سیده زنان اهل بهشت

سلام بر تو ای پدر امامان راهنمای هدایت یافته سلام بر تو ای فرو ریزنده اشک چشمان

سلام بر تو ای صاحب مصیبت دائم سلام بر تو و بر جد و پدر بزرگوارت باد

سلام بر تو و بر مادر اطهر و بر برادر گرامیت بادسلام بر تو و بر امامان از ذریت و فرزندانت باد

گواهی می دهم که خدا خاک را بواسطه تو خوشبوی و نیکو گردانید و به وجود تو حقایق کتاب الهی واضح گردید

و خـدا تو را و پـدر و جـد و برادر و فرزنـدان تو را مایه عبرت و هـدایت خردمندان عالم قرار داد ای حسـین ای فرزند پاکان و نیکویان که تلاوت کتاب آسمانی مختص آنهاست

سلام خـود را بـا توجه بسوی تو فرسـتادم صـلوات و درود خـدا و سـلام و تحیتش بر تو بـاد و قلوب پاکـان از مردم را بسویت مشتاق گرداند محروم و نومید نگشت هر کس به تو متمسک گشت و به درگاهت پناه آورد

سلام بر پدر بزرگوار پیشوایان خلق و خلیل مقام نبوت و

مخصوص به برادری پیغمبر (ص)

سلام بر بزرگ دین و ایمان و کلمه رحمت رحمن

سلام بر میزان اعمال و منقلب کننده احوال و شمشیر با قدرت حضرت ذو الجلال و ساقی (کوثر) و صهبای ناب سلسبیل

سلام بر شایسته ترین اهل ایمان و وارث علم پیغمبران و حاکم روز جزا

سلام بر شجره طیبه تقوی و شنوای سر و سخنان پنهان

سلام بر حجت بالغه خدا و نعمت واسعه و عذاب درهم شکننده صف دشمنان

سلام بر راه روشن خدا و ستاره درخشان ولایت و پیشوای ناصح مهربان و روشنی بخش دلهای قابل هدایت سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد

خدایا درود فرست بر علی امیر المؤمنین پسر حضرت ابو طالب برادر رسولت و دوستدار و یار و یاورو وصی و وزیر او

و مخزن علم و گنجینه اسرار و باب حکمت رسول و ناطق به حجت و برهان پیغمبر (ص) و دعوت کننده خلق به شریعت و آیین او

و خلیفه پیغمبر (ص) در میان امتش و رافع رنج و غم و اندوه از حضرتش

و شکننده سپاه کفر و ذلیل کننده فاجران همان بزرگواری که منزلتش را به رسولت مانند هارون نسبت به موسی قرار دادی

ای خدا دوست دار هر که او را دوست دارد و دشمن بدار آنکس که او را دشمن دارد و یاری کن هر که او را یاری کرد

و خوار ساز هر که او را خوار گردانید و لعنت کن از خلق اولین و آخرین هر کس را که به عداوت او

برخاست

و درود فرست بر آن حضرت بهترین و کاملترین درودی که بر احدی از اوصیاء رسولانت می فرستی ای پروردگار عالمیان.

سلام بر تو ای آدم صفی و برگزیده خدا سلام بر تو ای حبیب خدا

سلام بر تو ای امین وحی خدا و ای پیامبر حق سلام بر تو ای خلیفه خداوند در روی زمین

سلام بر پدر نوع بشر سلام بر تو و بر روح تو و بر جسم تو باد و بر پاکان از فرزندان و از ذریت تو باد

و درود فرستد خدا بر تو درودی که آن را غیر رحمت و برکات خدا احصاء نتواند کرد و رحمت خدا و برکاتش بر تو باد.

سلام بر تو ای پیغمبر خدا سلام بر تو ای بر گزیده خداسلام بر تو ای ولی خدا سلام بر تو ای حبیب خدا سلام بر تو باد ای شیخ پیغمبران سلام بر تو باد ای امین وحی خدا در روی زمین سلام خدا و رحمت حق بر تو باد و بر روح تو و بر جسم تو باد و بر پاکان از فرزندانت نیز سلام و رحمت و برکات خدا باد بدرستی که من دو رکعت نماز را خواندم هدیت بسوی سید و آقای خودم و مولای من از من باد ولی تو و برادر فرستاده و رسول تو حضرت امیر المؤمنین

و سید اوصیاء علی بن ابی طالب که درود تو پروردگارا بر او و بر آل گرامیش باد

بار خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بپذیر آن را از من و بر

آن مرا جزا و پاداش مرحمت فرما از پاداش نیکوکاران

خدایا برای تو نماز خواندم و برای تو رکوع کردم و برای تو سجود کردم، یکتایی، تو را انبازی نیست

زیرا که نمی باشد نماز و رکوع و سجود جز برای تو زیرا که تویی خدایی که نیست معبود به حقی جز تو

بار خدایا بر محمد و آل محمد رحمت فرست و زیارتم را از من بپذیر و درخواستم را به حق محمد و آل طاهرینش به من عطا فرمای

بار خدایا به درگاهت روی آوردم و به تو اعتصام و نگهداری خواستم و ای خدا بر تو توکل نمودم

بار خدایا تو ثقه من و امید منی پس مرا آنچه که مهم است برای من کفایت فرما و آنچه را که مهم نیست و آنچه را که تو بدان دانایی نسبت به من

عزیز است پناهنده ات و ستایشت والاـ است و خداوندی جز تو نیست رحمت فرست بر محمد و آل محمد و فرج آنان را نزدیک گردان

رحم کن خواری و تذلل مرا در پیشگاهت و زاریم را به درگاهت و وحشتم را از مردم و انسم را به تو ای کریم ای کریم

معبودی حق سزاوار پرستش جز تو نیست پروردگارم حق حق است سجده کردم به تو ای پروردگار از پرستش و بندگی

بار خدایا بدرستی که کردار و عمل من و عبادت من ضعیف است پس آن را زیاد کن برایم ای کریم ای کریم

* * *

* * *

* * *

* * *

* * *

زیارت مطلقه پنجم امام علی (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت

پنجم شیخ کلینی روایت کرده از حضرت ابو الحسن ثالث امام علی النقی علیه السلام که می گویی نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللَّهِ أَنْتَ أَوَّلُ مَظْلُومٍ وَ أَوَّلُ مَنْ غُصِبَ حَقُّهُ صَبَرْتَ وَ احْتَسَبْتَ حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ

فَأَشْهَدُ أَنَّکَ لَقِیتَ اللَّهَ وَ أَنْتَ شَهِیدٌ

عَذَّبَ اللَّهُ قَاتِلَکَ بِأَنْوَاعِ الْعَذَابِ وَ جَدَّدَ عَلَیْهِ الْعَذَابَ

جِئْتُکَ عَارِفاً بِحَقِّکَ مُسْتَبْصِراً بِشَأْنِکَ مُعَادِیاً لِأَعْدَائِکَ وَ مَنْ ظَلَمَکَ أَلْقَی عَلَی ذَلِکَ رَبِّی إِنْ شَاءَ اللَّهُ

یَا وَلِیَّ اللَّهِ إِنَّ لِی ذُنُوباً کَثِیرَهً فَاشْفَعْ لِی إِلَی رَبِّکَ فَإِنَّ لَکَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَاماً مَعْلُوماً

وَ إِنَّ لَکَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهاً وَ شَفَاعَهً وَ قَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَی وَ لاَ یَشْفَعُونَ إِلاَّ لِمَنِ ارْتَضَی

ترجمه

سلام بر تو ای ولی خدا تو اول مظلوم عالمی و نخستین کسی که حق او غصب شد و باز با صبر و شکیبا بودی تا هنگام رحلت

پس گواهی می دهم که تو خدا را با مقام شهادت ملاقات کردی،

خدا قاتلت را به انواع عذاب معذب و دائم عذابش را مجدد گرداند

من آمدم به درگاه حضرتت در حالی که عارف به حق امامت و بصیر به شأن ولایت بودم و دشمن با دشمنان و ظالمان در حق تو و بدین حال ایمان خدا را ملاقات خواهم کردانشاء الله

ای ولی خدا مرا گناهان بسیار است تو به درگاه پروردگارت مرا شفاعت فرما که تو را نزد خدا مقام رفیعی است معلوم

و تو را نزد خدا جاه و شئونات و مقام شفاعت کبری است که ایزد متعال فرمود شفاعت نمی کند کسی جز آنکس که خدا از او خوشنود است.

زیارت مطلقه چهارم امام علی (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت چهارم در مستدرک الوسائل از مزار قدیم نقل کرده که روایت است از مولای ما امام محمد باقر علیه السلام که فرمود با پدرم رفتیم به زیارت قبر جدم امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام در نجف پس ایستاد پدرم نزد قبر مطهر و گریست و گفت

السَّلَامُ عَلَى أَبِی الْأَئِمَّهِ وَ خَلِیلِ النُّبُوَّهِ وَ الْمَخْصُوصِ بِالْأُخُوَّهِ

السَّلَامُ عَلَى یَعْسُوبِ الْإِیمَانِ وَ مِیزَانِ الْأَعْمَالِ وَ سَیْفِ ذِی الْجَلَالِ

السَّلَامُ عَلَى صَالِحِ الْمُؤْمِنِینَ وَ وَارِثِ عِلْمِ النَّبِیِّینَ الْحَاکِمِ فِی یَوْمِ الدِّینِ

السَّلَامُ عَلَى شَجَرَهِ التَّقْوَى السَّلَامُ عَلَى حُجَّهِ اللَّهِ الْبَالِغَهِ وَ نِعْمَتِهِ السَّابِغَهِ وَ نِقْمَتِهِ الدَّامِغَهِ

السَّلَامُ عَلَى الصِّرَاطِ الْوَاضِحِ وَ النَّجْمِ اللَّائِحِ وَ الْإِمَامِ النَّاصِحِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ

بَرَكَاتُهُ

آنگاه گفت

أَنْتَ وَسِيلَتِي إِلَى اللَّهِ وَ ذَرِيعَتِي وَ لِي حَقُّ مُوَالاَتِي وَ تَأْمِيلِي

فَكُنْ لِي شَفِيعِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِي الْوُقُوفِ عَلَى قَضَاءِ حَاجَتِي وَ هِيَ فَكَاكُ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ

وَ اصْرِفْنِي فِي مَوْقِفِي هَذَا بِالنُّجْحِ وَ بِمَا سَأَلْتُهُ كُلَّهُ (كُلِّهِ) بِرَحْمَتِهِ وَ قُدْرَتِهِ

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي عَقْلاً كَامِلاً وَ لُبّاً رَاجِحاً وَ قَلْباً زَكِيّاً وَ عَمَلاً كَثِيراً وَ أَدَباً بَارِعاً

وَ اجْعَلْ ذَلِكَ كُلَّهُ لِي وَ لاَ تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

سلام بر پدر پیشوایان دین و دولت و خاص و خلیل مقام نبوت و برادر رسول خدا

سلام بر پیشوای ایمان و میزان اعمال و شمشیر خدای صاحب جلال

و سلام بر صالحترین اهل ایمان و وارث علم پیغمبران و حکمفرمای روز جزا

سلام بر درخت تقوی سلام بر حجت بالغه خدا و نعمت واسعه و عذاب و قهر الهی

باد سلام و رحمت و برکات خدا بر راه روشن حق و ستاره رخشان هدایت و پیشوای خیرخواه امت باد

ای امیر مؤمنان تو وسیله من بسوی خدائی و مرا حق موالات و دوستی تو و چشم آرزو و آمالم به جانب توست

پس نزد خدای عز و جل بر ادای حاجتم که آزاد شدنم از آتش دوزخ است مرا شفاعت فرما

و از این محل زیارتت مرا با موفقیت و نجاح و اجابت تمام مسئلتهایم به رحمت و قدرت خدا بازگردان

بارالها مرا عقل کامل نصیب گردان و مغز ممتاز و قلب پاک با تزکیه و تهذیب و عمل صالح بسیار و ادب عالی عطا فرما

و تمام این نعم را بر نفع من

مقرر دار نه بر ضررم به حق رحمت (بی انتهایت) ای مهربانترین مهربانان عالم.

زیارت مطلقه سوم امام علی (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت سوم سید عبد الکریم بن طاوس از صفوان جمال روایت کرده است که گفت چون با حضرت صادق علیه السلام وارد کوفه شدیم در هنگامی که آن حضرت نزد ابو جعفر دوانقی می رفتند فرمود که ای صفوان شتر را بخوابان که این نزدیک قبر جدم امیر المؤمنین علیه السلام است پس فرود آمدند و غسل کردند و جامه را تغییر دادند و پاها را برهنه کردند و فرمودند که تو نیز چنین کن پس روانه شدند به جانب نجف و فرمودند که گام ها را کوتاه بردار و سر را به زیر انداز که حق تعالی برای تو به عدد هر گامی که بر می داری صد هزار حسنه می نویسد و صد هزار گناه محو می کند و صد هزار درجه بلند می کند و صد هزار حاجت برمی آورد و می نویسد برای تو ثواب هر صدیق و شهید که بوده باشد یا کشته شده باشد پس آن حضرت می رفتند و من می رفتم با آن حضرت با آرام دل و آرام تن و تسبیح و تنزیه و تهلیل خدا می کردیم تا رسیدیم به تل ها پس نظر کردند به جانب راست و چپ و به چوبی که در دست داشتند خطی کشیدند پس فرمودند جستجو نما پس طلب کردم اثر قبری یافتم پس آب دیده بر روی مبارکش جاری شد و گفت

إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

و گفت

السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا النَّبَأُ الْعَظِيمُ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الرَّشِيدُ السَّلاَمُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْبَرُّ الزَّکِيُّ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا وَصِيَّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا خِيَرَةَ

اللَّهِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ حَبِيبُ اللَّهِ وَ خَاصَّةُ اللَّهِ وَ خَالِصَتُهُ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ مَوْضِعَ سِرِّهِ وَ عَيْبَةَ عِلْمِهِ وَ خَازِنَ وَحْيِهِ

پس خود را به قبر چسبانيدند و گفتند

بِأَبِى أَنْتَ وَ أُمِّى يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِأَبِى أَنْتَ وَ أُمِّى يَا حُجَّةَ الْخِصَامِ

بِأَبِى أَنْتَ وَ أُمِّى يَا بَابَ الْمَقَامِ بِأَبِى أَنْتَ وَ أُمِّى يَا نُورَ اللَّهِ التَّامَ

أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللَّهِ وَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَا حُمِّلْتَ

وَ رَعَيْتَ مَا اسْتُحْفِظْتَ وَ حَفِظْتَ مَا اسْتُودِعْتَ

وَ حَلَّلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَ حَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ وَ أَقَمْتَ أَحْكَامَ اللَّهِ وَ لَمْ تَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ

وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِكَ

پس برخاست آن حضرت و در بالاى سر آن حضرت چند ركعت نماز كرد و فرمود كه اى صفوان هر كه زيارت كند امير المؤمنين عليه السلام را به اين زيارت و اين نماز را بكند برگردد بسوى اهلش و حال اينكه گناهانش آمرزيده شده باشد و عملش مقبول و پسنديده شده باشد و بنويسد براى او ثواب هر كه زيارت آن حضرت كرده باشد از ملائكه صفوان گفت بر سبيل تعجب كه ثواب هر كه زيارت كند آن حضرت را از ملائكه فرمود بلى در هر شبى هفتاد قبيله از ملائكه آن حضرت را زيارت مى كنند پرسيد كه هر قبيله چه مقدارند فرمود كه صد هزار ملك پس آن حضرت به قهقرى يعنى به پشت بيرون آمدند و در اثناى بيرون آمدن مى گفتند

يَا جَدَّاهْ يَا سَيِّدَاهْ يَا طَيِّبَاهْ يَا طَاهِرَاهْ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْكَ

وَ رَزَقَنِى الْعَوْدَ إِلَيْكَ وَ الْمَقَامَ فِى

حَرَمِکَ وَ الْکَوْنَ مَعَکَ وَ مَعَ الْأَبْرَارِ مِنْ وُلْدِکَ

صَلَّی اللَّهُ عَلَیْکَ وَ عَلَی الْمَلاَئِکَهِ الْمُحْدِقِینَ بِکَ

صفوان گفت که به آن حضرت عرض کردم که رخصت می دهید خبر دهم اصحاب خود را از اهل کوفه و نشان این قبر را به ایشان بدهم فرمود بلی و درهمی چند دادند که من قبر را مرمت و اصلاح کردم

ترجمه

ما از برای خداییم و ما بسوی او بازگشت کنندگانیم

سلام بر تو باد ای وصی نیکوی منزه متقی سلام بر تو ای خبر بزرگ عالم (که ولایت و امامت بزرگترین آیت خداست)

سلام بر تو ای راستگوی رشید سلام بر تو ای نیکوکار پاک و منزه

سلام بر تو ای وصی پیغمبر رب العالمین

سلام بر تو ای مختار خدا بر خلق عالم گواهی می دهم که محققا تو حبیب خدا و بنده خاص و خالص خدا می باشی

سلام بر تو ای ولی خدا و محل سر و مخزن علم و خزینه دار گوهرهای وحی و اسرار الهی

پدر و مادرم فدای تو ای امیر مؤمنان پدر و مادرم فدای تو ای حجت بر علیه دشمنان

پدر و مادرم فدای تو ای درگاه هر مقصود پدر و مادرم فدای تو ای نور تام کامل خدا

گواهی می دهم که تو آنچه را مأمور ابلاغ آن شدی از جانب خدا و رسول خدا صلی الله علیه و آله همه را به خلق رسانیدی

و آنچه به حفظ آن مأمور بودی رعایت حفظش فرمودی و آنچه به ودیعه به تو سپرده شده محفوظ داشتی

و حلال خدای را حلال و حرام خدا

را حرام و کلیه احکام الهی را بپاداشتی و ابدا تجاوز از حدود الهی نکردی

و به عبادت خدا با خلوص کامل پرداختی تا هنگامی که به مقام یقین رسیدی درود خدا بر تو و بر امامان بعد از تو

ای جدم ای آقایم ای پاک و پاکیزه خدا این زیارت را آخرین عهد و دیدار تو قرار ندهد

و بازگشت بسویت را روزیم گرداند و همچنین جا گرفتن در حرمت و بودن با تو و با نیکان از اولاد و فرزندان تو را

رحمت خدای بر تو باد و بر فرشتگانی که گرد تو می باشند.

زیارت مطلقه ششم امام علی (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت ششم زیارتی است که جماعتی از علما روایت کرده اند که از جمله آنها است شیخ محمد بن المشهدی که فرموده روایت کرده است محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت بیرون رفتم با صفوان جمال و جمعی از اصحاب ما به جانب نجف و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کردیم پس چون فارغ شدیم صفوان روی خود را گردانید بسوی قبر حضرت امام حسین علیه السلام و گفت زیارت می کنم حضرت امام حسین علیه السلام را از این مکان از بالای سر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و صفوان گفت که با حضرت امام جعفر صادق علیه السلام به اینجا آمدیم و حضرت چنین زیارت و نماز کرد و دعا خواند که من می کنم و فرمود که ای صفوان این زیارت را ضبط کن و این دعا را بخوان و همیشه حضرت امیر المؤمنین و امام حسین علیهما السلام را به این نحو زیارت کن که من ضامنم

بر خدا که هر که ایشان را چنین زیارت کند و این دعا را بخواند خواه از نزدیک و خواه از دور اینکه زیارتش مقبول باشد و عملش مزد داده شود و سلامش به ایشان برسد و پسندیده گردد و حاجتهایش برآورده شود هر چند عظیم باشد مؤلف گوید که تتمه این خبر در فضل این عمل بیاید در عقب دعای صفوان در زیارت روز عاشورا إن شاء الله

و زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام این است رو به قبر آن حضرت بایست و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَى مَنِ اصْطَفَاهُ اللَّهُ وَ اخْتَصَّهُ وَ اخْتَارَهُ مِنْ بَرِيَّتِهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللَّهِ مَا دَجَا اللَّيْلُ وَ غَسَقَ وَ أَضَاءَ النَّهَارُ وَ أَشْرَقَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ مَا صَمَتَ صَامِتٌ وَ نَطَقَ نَاطِقٌ وَ ذَرَّ شَارِقٌ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَى مَوْلاَنَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَاحِبِ السَّوَابِقِ وَ الْمَنَاقِبِ

وَ النَّجْدَةِ وَ مُبِيدِ الْكَتَائِبِ الشَّدِيدِ الْبَأْسِ الْعَظِيمِ الْمِرَاسِ الْمَكِينِ الْأَسَاسِ

سَاقِي الْمُؤْمِنِينَ بِالْكَأْسِ مِنْ حَوْضِ الرَّسُولِ الْمَكِينِ الْأَمِينِ

السَّلاَمُ عَلَى صَاحِبِ النُّهَى وَ الْفَضْلِ وَ الطَّوَائِلِ وَ الْمَكْرُمَاتِ وَ النَّوَائِلِ

السَّلاَمُ عَلَى فَارِسِ الْمُؤْمِنِينَ وَ لَيْثِ الْمُوَحِّدِينَ وَ قَاتِلِ الْمُشْرِكِينَ وَ وَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَى مَنْ أَيَّدَهُ اللَّهُ بِجَبْرَئِيلَ وَ أَعَانَهُ بِمِيكَائِيلَ وَ أَزْلَفَهُ فِي الدَّارَيْنِ وَ حَبَاهُ بِكُلِّ مَا تَقِرُّ بِهِ الْعَيْنُ

وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ عَلَى أَوْلاَدِهِ الْمُنْتَجَبِينَ

وَ عَلَى الْأَئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ أَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ

وَ فَرَضُوا عَلَيْنَا الصَّلَوَاتِ وَ أَمَرُوا بِإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَ عَرَّفُونَا صِيَامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ قِرَاءَةَ الْقُرْآنِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ

الْمُؤْمِنِينَ وَ يَعْسُوبَ الدِّينِ وَ قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ النَّاظِرَهَ وَ يَدَهُ الْبَاسِطَهَ

وَ أُذُنَهُ الْوَاعِيَهَ وَ حِكْمَتَهُ الْبَالِغَهَ وَ نِعْمَتَهُ السَّابِغَهَ وَ نِقْمَتَهُ الدَّامِغَهَ

السَّلَامُ عَلَى قَسِيمِ الْجَنَّهِ وَ النَّارِ السَّلَامُ عَلَى نِعْمَهِ اللَّهِ عَلَى الْأَبْرَارِ وَ نِقْمَتِهِ عَلَى الْفُجَّارِ

السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُتَّقِينَ الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَى أَخِي رَسُولِ اللَّهِ وَ ابْنِ عَمِّهِ وَ زَوْجِ ابْنَتِهِ وَ الْمَخْلُوقِ مِنْ طِينَتِهِ

السَّلَامُ عَلَى الْأَصْلِ الْقَدِيمِ وَ الْفَرْعِ الْكَرِيمِ السَّلَامُ عَلَى الثَّمَرِ الْجَنِي

السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى شَجَرَهِ طُوبَى وَ سِدْرَهِ الْمُنْتَهَى

السَّلَامُ عَلَى آدَمَ صَفْوَهِ اللَّهِ وَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ وَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ

وَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ وَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ وَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ

وَ مَنْ بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الصِّدِّيقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقاً

السَّلَامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ وَ سَلِيلِ الْأَطْهَارِ وَ عَنَاصِرِ الْأَخْيَارِ

السَّلَامُ عَلَى وَالِدِ الْأَئِمَّهِ الْأَبْرَارِ السَّلَامُ عَلَى حَبْلِ اللَّهِ الْمَتِينِ وَ جَنْبِهِ الْمَكِينِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَى أَمِينِ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ خَلِيفَتِهِ وَ الْحَاكِمِ بِأَمْرِهِ وَ الْقَيِّمِ بِدِينِهِ

وَ النَّاطِقِ بِحِكْمَتِهِ وَ الْعَامِلِ بِكِتَابِهِ أَخِ الرَّسُولِ وَ زَوْجِ الْبَتُولِ وَ سَيْفِ اللَّهِ الْمَسْلُولِ

السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الدَّلَالَاتِ وَ الْآيَاتِ الْبَاهِرَاتِ وَ الْمُعْجِزَاتِ الْقَاهِرَاتِ (الزَّاهِرَاتِ)

وَ الْمُنْجِي مِنَ الْهَلَكَاتِ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي مُحْكَمِ الْآيَاتِ فَقَالَ تَعَالَى وَ إِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ

السَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَ وَجْهِهِ الْمُضِي ءِ وَ جَنْبِهِ الْعَلِيِّ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَى حُجَجِ اللَّهِ وَ أَوْصِيَائِهِ وَ خَاصَّهِ اللَّهِ وَ أَصْفِيَائِهِ وَ خَالِصَتِهِ وَ أُمَنَائِهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

قَصَدْتُكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِينَ اللَّهِ وَ حُجَّتَهُ زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّكَ مُوَالِياً لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِياً لِأَعْدَائِكَ مُتَقَرِّباً

إِلَی اللَّهِ بِزِیَارَتِکَ

فَاشْفَعْ لِی عِنْدَ اللَّهِ رَبِّی وَ رَبِّکَ فِی خَلَاصِ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ وَ قَضَاءِ حَوَائِجِی حَوَائِجِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

پس خود را به قبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو

سَلَامُ اللَّهِ وَ سَلَامُ مَلَائِکَتِهِ الْمُقَرَّبِینَ وَ الْمُسَلِّمِینَ (الْمُسْلِمِینَ) لَکَ بِقُلُوبِهِمْ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ

وَ النَّاطِقِینَ بِفَضْلِکَ وَ الشَّاهِدِینَ عَلَی أَنَّکَ صَادِقٌ أَمِینٌ صِدِّیقٌ عَلَیْکَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَشْهَدُ أَنَّکَ طُهْرٌ طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طُهْرٍ طَاهِرٍ مُطَهَّرٍ

أَشْهَدُ لَکَ یَا وَلِیَّ اللَّهِ وَ وَلِیَّ رَسُولِهِ بِالْبَلَاغِ وَ الْأَدَاءِ وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ جَنْبُ اللَّهِ وَ بَابُهُ

وَ أَنَّکَ حَبِیبُ اللَّهِ وَ وَجْهُهُ الَّذِی یُؤْتَی مِنْهُ وَ أَنَّکَ سَبِیلُ اللَّهِ

وَ أَنَّکَ عَبْدُ اللَّهِ وَ أَخُو رَسُولِهِ (رَسُولِ اللَّهِ) صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

أَتَیْتُکَ مُتَقَرِّباً إِلَی اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ بِزِیَارَتِکَ رَاغِباً إِلَیْکَ فِی الشَّفَاعَهِ

أَبْتَغِی بِشَفَاعَتِکَ خَلَاصَ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ مُتَعَوِّذاً بِکَ مِنَ النَّارِ

هَارِباً مِنْ ذُنُوبِیَ الَّتِی احْتَطَبْتُهَا عَلَی ظَهْرِی فَزِعاً إِلَیْکَ رَجَاءَ رَحْمَهِ رَبِّی

أَتَیْتُکَ أَسْتَشْفِعُ بِکَ یَا مَوْلَایَ وَ أَتَقَرَّبُ بِکَ إِلَی اللَّهِ لِیَقْضِیَ بِکَ حَوَائِجِی

فَاشْفَعْ لِی یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ إِلَی اللَّهِ فَإِنِّی عَبْدُ اللَّهِ وَ مَوْلَاکَ وَ زَائِرُکَ

وَ لَکَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَ الْجَاهُ الْعَظِیمُ وَ الشَّأْنُ الْکَبِیرُ وَ الشَّفَاعَهُ الْمَقْبُولَهُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّ عَلَی أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَبْدِکَ الْمُرْتَضَی

وَ أَمِینِکَ الْأَوْفَی وَ عُرْوَتِکَ الْوُثْقَی وَ یَدِکَ الْعُلْیَا وَ جَنْبِکَ الْأَعْلَی

وَ کَلِمَتِکَ الْحُسْنَی وَ حُجَّتِکَ عَلَی الْوَرَی وَ صِدِّیقِکَ الْأَکْبَرِ وَ سَیِّدِ الْأَوْصِیَاءِ وَ رُکْنِ الْأَوْلِیَاءِ

وَ عِمَادِ الْأَصْفِیَاءِ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ یَعْسُوبِ الدِّینِ وَ قُدْوَهِ الصَّالِحِینَ

وَ إِمَامِ الْمُخْلِصِینَ الْمَعْصُومِ مِنَ الْخَلَلِ الْمُهَذَّبِ مِنَ الزَّلَلِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الْعَیْبِ الْمُنَزَّهِ مِنَ الرَّیْبِ

أَخِی نَبِیِّکَ وَ وَصِیِّ رَسُولِکَ الْبَائِتِ عَلَی فِرَاشِهِ وَ الْمُوَاسِی لَهُ

بِنَفْسِهِ

وَ كَاشِفِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِی جَعَلْتَهُ سَیْفاً لِنُبُوَّتِهِ

وَ آیَهً لِرِسَالَتِهِ وَ شَاهِداً عَلَی أُمَّتِهِ وَ دِلاَلَهً عَلَی حُجَّتِهِ (لِحُجَّتِهِ) وَ حَامِلاً لِرَایَتِهِ

وَ وِقَایَهً لِمُهْجَتِهِ وَ هَادِیاً لِأُمَّتِهِ وَ یَداً لِبَأْسِهِ وَ تَاجاً لِرَأْسِهِ وَ بَاباً لِسِرِّهِ

وَ مِفْتَاحاً لِظَفَرِهِ حَتَّی هَزَمَ جُیُوشَ الشِّرْکِ بِإِذْنِکَ

وَ أَبَادَ عَسَاکِرَ الْکُفْرِ بِأَمْرِکَ وَ بَذَلَ نَفْسَهُ فِی مَرْضَاهِ رَسُولِکَ وَ جَعَلَهَا وَقْفاً عَلَی طَاعَتِهِ

فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَیْهِ صَلاَهً دَائِمَهً بَاقِیَهً

پس بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللَّهِ وَ الشِّهَابَ الثَّاقِبَ وَ النُّورَ الْعَاقِبَ یَا سَلِیلَ الْأَطَائِبِ یَا سِرَّ اللَّهِ

إِنَّ بَیْنِی وَ بَیْنَ اللَّهِ تَعَالَی ذُنُوباً قَدْ أَثْقَلَتْ ظَهْرِی وَ لاَ یَأْتِی عَلَیْهَا إِلاَّ رِضَاهُ

فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَکَ عَلَی سِرِّهِ وَ اسْتَرْعَاکَ أَمْرَ خَلْقِهِ کُنْ لِی إِلَی اللَّهِ شَفِیعاً وَ مِنَ النَّارِ مُجِیراً وَ عَلَی الدَّهْرِ ظَهِیراً

فَإِنِّی عَبْدُ اللَّهِ وَ وَلِیُّکَ وَ زَائِرُکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْکَ

پس شش رکعت نماز زیارت بکن و هر دعا که خواهی بکن و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ عَلَیْکَ مِنِّی سَلاَمُ اللَّهِ أَبَداً مَا بَقِیتُ وَ بَقِیَ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ

پس اشاره کن و متوجه شو به جانب قبر امام حسین علیه السلام و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

أَتَیْتُکُمَا زَائِراً وَ مُتَوَسِّلاً إِلَی اللَّهِ تَعَالَی رَبِّی وَ رَبِّکُمَا

وَ مُتَوَجِّهاً إِلَی اللَّهِ بِکُمَا وَ مُسْتَشْفِعاً بِکُمَا إِلَی اللَّهِ فِی حَاجَتِی هَذِهِ

و بخوان تا آخر دعای صفوان إِنَّهُ قَرِیبٌ مُجِیبٌ پس رو به قبله کن و بخوان از اول دعا یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا مُجِیبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّینَ وَ یَا کَاشِفَ کَرْبِ الْمَکْرُوبِینَ تا وَ اصْرِفْنِی بِقَضَاءِ حَاجَتِی وَ کِفَایَهِ مَا أَهَمَّنِی هَمُّهُ مِنْ أَمْرِ دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ پس ملتفت شو

به جانب قبر أمیر المؤمنین علیه السلام و بگو

السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ وَ السَّلَامُ عَلَی أَبِی عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَیْنِ مَا بَقِیتُ وَ بَقِیَ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ

لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی لِزِیَارَتِکُمَا وَ لَا فَرَّقَ اللَّهُ بَیْنِی وَ بَیْنَکُمَا

مؤلف گوید که قبل از این ذکر شد که دعای صفوان همان است که مشهور شده به دعای علقمه و بیاید ذکر آن در زیارت روز عاشورا ان شاء الله

ترجمه

سلام بر تو باد ای رسول خدا سلام بر تو ای دوست خاص خدا

سلام بر تو ای امین اسرار وحی خدا سلام بر آنکس که خدا او را برگزید و مقام مخصوص داد و او را از تمام خلق خود اختیار کرد

سلام بر تو ای خلیل خدا مادامی که شب تار و ظلمانی و روز روشن و نورانی است

سلام بر تو مادامی که صامت و ناطق به سکوت و نطق پرداخته و ذره بر دم آفتاب تابان پدید آید سلام و رحمت و برکات الهی بر تو باد

سلام بر مولای ما امیر المؤمنین علی بن ابی طالب (ع) که دارای فضایل سابق و مناقب است

و بزرگی و بزرگواری و در هم شکننده سپاه و لشکرهای نیرومند و شجاعان قوی پنجه و قدرتهای محکم پایه

و ساقی اهل ایمان است با جام شراب طهور از حوض کوثر رسول مقتدر امین

سلام بر صاحب عقل کامل و فضایل و نعم (بی شمار) و مکارم و عطایای کامله الهیه

سلام بر (مولای ما) یگانه فارس (میدان) ایمان و شیر (بیشه) موحدان و قاتل مشرکان و وصی رسول

خدای جهان سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد

سلام بر کسـی که خـدایش به (وحی) جبرئیل امین مؤید گردانید و به میکائیل یاری فرمود و او را در دو عالم مقرب کرد و هر چه موجب شرف و نشاط قلب است به او عطا فرمود

و درود خدا بر او و بر آل طاهرینش و فرزندان گرامیش

و بر پیشوایان هدایت که امر به معروف و نهی از منکر کردند

و نماز را که فریضه الهی است آنها به ما تعلیم دادنـد و امر به اداء زکوه کردند و روزه ماه مبارک رمضان و قرائت قرآن عظیم را آنها به ما آموختند

سلام بر تو ای امیر اهل ایمان و پیشوای ملک دین و قائد و امیر رو سفیدان عالم

سلام بر تو ای درگاه خدا سلام بر تو ای چشم بینای حق و دست مبسوط و مقتدر خدا

و گوش شنوا و مظهر حکمت بالغه و نعمت منبسط حق و قهر و غضب مهلک خدا

سلام بر قسمت کننده بهشت و جهنم سلام بر نعمت خدا بر نیکوکاران و غضب حق بر بدکاران

سلام بر سید نیکویان پارسا سلام بر برادر رسول خدا و پسر عم او و داماد او آنکه از طینت آن رسول خلق شده

سلام بر اصل و حقیقت قدیم و فرع با کرامت و جود سلام بر میوه رسیده (درخت آفرینش)

سلام بر حضرت ابی الحسن علی (ع) سلام بر درخت طوبای بهشتی و سدره المنتهای حسن و کمال

سلام بر آدم صفی پاک نهاد و

نوح پیغمبر اولوالعزم خدا و سلام بر ابراهیم خلیل خدا

و بر موسای هم صحبت با خدا و عیسای روح پاک خدا و سلام بر محمد (ص) حبیب و محبوب خدا

و آنان از پیغمبران و صدیقان و شهیدان راه خدا و بندگان صالح خدا که ما بین این پیغمبران بودند که آنان نیکو رفیقان هستند

سلام بر نور الانوار و برگزیده پاکان عالم و ارکان نیکان جهان

سلام بر پدر بزرگوار ائمه (اطهار) که پیشوای نیکوکاران عالمند سلام بر رشته محکم خدا و طرفدار با تمکین و اقتدار (دین) خدا سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد

سلام بر امین (سر) خدا در روی زمین و خلیفه خدا و حاکم به فرمان خدا و نگهبان دین خدا

و ناطق به حکمت خدا و عامل به کتاب خدا که برادر رسول (ص) و زوج بتول است و شمشیر برکشیده قهر خداست

سلام برصاحب ادله و آیات روشن و معجزات قاهر و آشکار

و نجات دهنده خلق از مهالک روزگار یعنی سلام بر آن کسی که خدای متعال در آیات محکم کتاب خود نامش را ذکر فرموده

سلام بر اسم نیکوی خدا و روی رخشان و جنبه با علو شأن الهی سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد

سلام بر حجتهای خدا و اوصیاء حق و خاصان و خالصان و برگزیدگان بندگان خدا که امین اسرار اویند و رحمت و برکت خدا بر آنان باد

ای مولای من ای امین حق و حجت بالغه الهی من به قصد زیارتت آمده ام در

حالتی که عارف به حقانیت و دوستدار دوستانت و دشمن بدخواهانت هستم و به زیارتت به درگاه خدا تقرب می جویم

پس مرا نزد خدای من و تو شفاعت فرما تا گردنم از بند عذاب آتش قهر خود برهاند و حوایجم را در دنیا و آخرت برآورد

سلام خدا و فرشتگان مقربش و آنان که به دل تسلیم فرمان تواند ای امیر اهل ایمان

و به فضیلت و برتری تو ناطق و به صدق و امانت و کمال راستی و حقیقت تو گواه و معترفند سلام آنها و رحمت و برکات خدا بر تو باد

گواهی می دهم که ذات پاک تو از هر آلایش پاکیزه و از آباء پاک گوهر پاکیزه جان بوجود آمدی

گواهی می دهم بر تو ای ولی خدا و ای ولی رسول خدا که تو امر خدا را به خلق رسانیدی و تکلیف الهی را ادا کردی و باز گواهی می دهم که تو جنب خدایی و درگاه خدایی

و حبیب و محبوب خدایی و وجه خدایی که خلق از آن وجه باید بسوی خدا آیند و تو راه خدا

و بنده خدا و برادر رسول خدایی که درود خدا بر او و آل او باد

من بسوی تو برای تقرب به درگاه خدا به زیارت آمدم و با شوق و رغبت و چشم امید به شفاعتت

و از آن شفاعت آزادی خود را از آتش (قهر خدا) می طلبم و به تو از آن آتش پناه می برم

و از گناهانم که بار سنگینی بر پشت نهاده ام گریزانم با تضرع و زاری به درگاه تو و

امیدواری به رحمت پروردگارم

آمدم تا از حضرت تو درخواست شفاعت کنم و بواسطه تو به درگاه خدا تقرب جویم که (به پرتو آبروی حضرتت) خدا حاجاتم برآورد

پس ای امیر اهل ایمان مرا شفاعت فرما که من بنده (گنهکار) خدا و غلام دوستدار توام و زوار توام

و تو را نزد خدا مقام محمود شفاعت و جاه و مرتبه بزرگ است و شفاعتت نزد او پذیرفته است

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و درود فرست بر امیر المؤمنین بنده پسندیده تو

و امین کامل (بر اسرار غیب) تو و حلقه محکم دست توست که بالای همه دستها است و جنب اعلا (و طرفدار به حد اعلای) تو

و کلمه نیکوی تو و حجت بالغه بر خلق و صدیق اکبر است و بزرگ اوصیاء پیغمبر و رکن اولیاء خدا است

و عماد و معتمد برگزیدگان خدا و امیر اهل ایمان و سلطان دین و پیشوای صالحین

و امام اهل اخلاص و معصوم از خطاء و مبراء از لغزش و پاک از هر نقص و عیب و منزه از شک و ریب

برادر رسول توست و وصی او و آن شخص است که بر بستر پیغمبرت شب بخفت و با جان خود مواسات با پیغمبر نمود

و گرد غم و اندوه دشمن را از روی او پاک ساخت آنکس است که تو او را شمشیر قهر پیغمبرت قرار دادی

و آیت و معجزه رسالت او و شاهد صدق برای امت او و دلیل و حجت حقانیت او و نگهدار پرچم

و نگهبان قلب او و راهنمای امت او و دست توانای نیرومند و تاج شرف و افتخار و باب علم و اسرار علوم لدنی او

و کلید فتح و فیروزی پیغمبرت قرار دادی تا آنکه او یک تنه لشکرهای شرک به اذن تو درهم شکست

و عساکر کفر و ضلالت را به فرمان تو همه را هلاک ساخت و در راه رضای رسولت جان نثار کرد و جانش را وقف بر اطاعت رسول تو کرد

پس پروردگارا درود و رحمت خود را بر او فرست درودی که تا ابد دائم و باقی است

سلام بر تو ای ولی خدا و ای شهاب ثاقب و نور متعاقب (ای اختر رخشان نافذ و نور علم ثابت باقی) ای اصل عنصر پاکان عالم ای سر خدا (ای علی مرتضی)

بین من و خدای متعال گناهان بسیاری است که عفوش جز به رضا و خشنودی شما میسر نیست

پس تو را قسم می دهم به حق آن خدایی که تو را بر مخزن سر خود امین ساخت و رعایت امر خلق را از تو خواست که مرا به درگاه خدا شفاعت کن و از آتش قهر خدا پناه ده و بر سختیهای روزگار مرا یاری فرمای

زیرا من بنده خدا و دوست تو و زوار توام درود خدا بر تو باد.

سلام بر تو باد ای امیر مؤمنان بر تو باد از طرف من درود خدا همیشه تا بمانم و بمانند شب و روز

سلام بر توای ابا عبد الله سلام بر تو ای پسر پیغمبر خدا

آمده ام به زیارت

هر دوی شما و توسل جویان به درگاه خدای تعالی پروردگار من و پروردگار شما

و متوجهم به درگاه خدا بوسیله شما و درخواست شفاعت از شما دارم به درگاه خدا در این حاجت خود. به راستی او نزدیک و اجابت کننده است ای خدا ای پروردگار ای اجابت کننده دعای بیچارگان و ای برطرف کننده گرفتاری گرفتاران برگردان مرا با حاجت روا شده و کفایت آنچه پیش من مهم است از امر دنیا و آخرت من ای مهربانترین مهربانان عالم.

سلام بر تو باد ای امیر مؤمنان و سلام باد بر ابی عبد الله الحسین (ع) تا من زنده باشم و بمانم و تا بماند روز و شب

این زیارت را خدای آخر زیارت و دیدار من از شما قرار ندهد و خدا میان من و شما جدایی نیندازد.

زیارت مطلقه هشتم امام علی (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت هفتم زیارتی است که سید بن طاوس در مصباح الزائر نقل کرده به این کیفیت که قصد کن باب السلام یعنی درگاه روضه مقدسه أمیر المؤمنین علیه السلام که ضریح مقدس نمایان می شود

پس بگو سی و چهار مرتبه

اللَّهُ أَكْبَرُ

و بگو

سَلاَمُ اللَّهِ وَ سَلاَمُ مَلاَئِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ

وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَ جَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَ الصِّدِّيقِينَ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلاَمُ عَلَى آدَمَ صِفْوَهِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَى نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَى مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَ وَجْهِهِ الْعَلِيِّ وَ صِرَاطِهِ السَّوِيِّ السَّلاَمُ عَلَى الْمُهَذَّبِ الصَّفِيِ

السَّلاَمُ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلاَمُ عَلَى

خَالِصِ الْأَخِلَّاءِ السَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِسَيِّدَهِ النِّسَاءِ

السَّلَامُ عَلَى الْمَوْلُودِ فِی الْكَعْبَهِ الْمُزَوَّجِ فِی السَّمَاءِ السَّلَامُ عَلَى أَسَدِ اللَّهِ فِی الْوَغَی

السَّلَامُ عَلَى مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَكَّهُ وَ مِنًى السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْحَوْضِ وَ حَامِلِ اللِّوَاءِ

السَّلَامُ عَلَى خَامِسِ أَهْلِ الْعَبَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْبَائِتِ عَلَى فِرَاشِ النَّبِيِّ وَ مُفْدِيهِ بِنَفْسِهِ مِنَ الْأَعْدَاءِ

السَّلَامُ عَلَى قَالِعِ بَابِ خَيْبَرَ وَ الدَّاحِی بِهِ فِی الْفَضَاءِ السَّلَامُ عَلَى مُكَلِّمِ الْفِتْيَهِ فِی كَهْفِهِمْ بِلِسَانِ الْأَنْبِيَاءِ

السَّلَامُ عَلَى مُنْبِعِ الْقَلِيبِ فِی الْفَلَا السَّلَامُ عَلَى قَالِعِ الصَّخْرَهِ وَ قَدْ عَجَزَ عَنْهَا الرِّجَالُ الْأَشِدَّاءُ

السَّلَامُ عَلَى مُخَاطِبِ الثُّعْبَانِ عَلَى مِنْبَرِ الْكُوفَهِ بِلِسَانِ الْفُصَحَاءِ

السَّلَامُ عَلَى مُخَاطِبِ الذِّئْبِ وَ مُكَلِّمِ الْجُمْجُمَهِ بِالنَّهْرَوَانِ وَ قَدْ نَخِرَتِ الْعِظَامُ بِالْبِلَی

السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الشَّفَاعَهِ فِی يَوْمِ الْوَرَی وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ الزَّكِيِّ حَلِيفِ الْمِحْرَابِ

السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْمُعْجِزِ الْبَاهِرِ وَ النَّاطِقِ بِالْحِكْمَهِ وَ الصَّوَابِ

السَّلَامُ عَلَى مَنْ عِنْدَهُ تَأْوِيلُ الْمُحْكَمِ وَ الْمُتَشَابِهِ وَ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

السَّلَامُ عَلَى مَنْ رُدَّتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ حِينَ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ

السَّلَامُ عَلَى مُحْيِی اللَّيْلِ الْبَهِيمِ بِالتَّهَجُّدِ وَ الِاكْتِيَابِ

السَّلَامُ عَلَى مَنْ خَاطَبَهُ جَبْرَئِيلُ بِإِمْرَهِ الْمُؤْمِنِينَ بِغَيْرِ ارْتِيَابٍ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْمُعْجِزَاتِ

السَّلَامُ عَلَى مَنْ عَجِبَ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِی الْحُرُوبِ مَلَائِكَهُ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ

السَّلَامُ عَلَى مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَیْ نَجْوَاهُ صَدَقَاتٍ

السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْجُيُوشِ وَ صَاحِبِ الْغَزَوَاتِ

السَّلَامُ عَلَى مُخَاطِبِ ذِئْبِ الْفَلَوَاتِ

السَّلَامُ عَلَى نُورِ اللَّهِ فِی الظُّلُمَاتِ

السَّلَامُ عَلَى مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَقَضَى مَا فَاتَهُ مِنَ الصَّلَاهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى إِمَامِ الْمُتَّقِينَ

السَّلَامُ عَلَى وَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى يَعْسُوبِ الدِّينِ

السَّلَامُ عَلَى عِصْمَهِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى قُدْوَهِ الصَّادِقِينَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

السَّلَامُ عَلَى حُجَّهِ الْأَبْرَارِ

السَّلَامُ عَلَى أَبِی الْأَئِمَّهِ الْأَطْهَارِ

السَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِذِی الْفَقَارِ السَّلَامُ عَلَى سَاقِی أَوْلِیَائِهِ مِنْ حَوْضِ النَّبِیِّ الْمُخْتَارِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ مَا اطَّرَدَ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ

السَّلَامُ عَلَى النَّبَإِ الْعَظِیمِ

السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَنْزَلَ اللَّهُ فِیهِ وَ إِنَّهُ فِی أُمِّ الْکِتَابِ لَدَیْنَا لَعَلِیٌّ حَکِیمٌ السَّلَامُ عَلَى صِرَاطِ اللَّهِ الْمُسْتَقِیمِ

السَّلَامُ عَلَى الْمَنْعُوتِ فِی التَّوْرَاهِ وَ الْإِنْجِیلِ وَ الْقُرْآنِ الْحَکِیمِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس می اندازی خود را بر ضریح و می بوسی آن را و می گویی

یَا أَمِینَ اللَّهِ یَا حُجَّهَ اللَّهِ یَا وَلِیَّ اللَّهِ یَا صِرَاطَ اللَّهِ زَارَکَ عَبْدُکَ وَ وَلِیُّکَ اللَّائِذُ بِقَبْرِکَ

وَ الْمُنِیخُ رَحْلَهُ بِفِنَائِکَ الْمُتَقَرِّبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ الْمُسْتَشْفِعُ بِکَ إِلَى اللَّهِ

زِیَارَهَ مَنْ هَجَرَ فِیکَ صَحْبَهُ وَ جَعَلَکَ بَعْدَ اللَّهِ حَسْبَهُ

أَشْهَدُ أَنَّکَ الطُّورُ وَ الْکِتَابُ الْمَسْطُورُ وَ الرَّقُّ الْمَنْشُورُ وَ بَحْرُ الْعِلْمِ الْمَسْجُورُ

یَا وَلِیَّ اللَّهِ إِنَّ لِکُلِّ مَزُورٍ عِنَایَهً فِیمَنْ زَارَهُ وَ قَصَدَهُ وَ أَتَاهُ وَ أَنَا وَلِیُّکَ

وَ قَدْ حَطَطْتُ رَحْلِی بِفِنَائِکَ وَ لَجَأْتُ إِلَى حَرَمِکَ وَ لُذْتُ بِضَرِیحِکَ لِعِلْمِی بِعَظِیمِ مَنْزِلَتِکَ وَ شَرَفِ حَضْرَتِکَ

وَ قَدْ أَثْقَلَتِ الذُّنُوبُ ظَهْرِی وَ مَنَعَتْنِی رُقَادِی فَمَا أَجِدُ حِرْزاً وَ لاَ مَعْقِلاً

وَ لاَ مَلْجَأً أَلْجَأُ إِلَیْهِ إِلاَّ اللَّهَ تَعَالَى وَ تَوَسُّلِی بِکَ إِلَیْهِ وَ اسْتِشْفَاعِی بِکَ لَدَیْهِ

فَهَا أَنَا نَازِلٌ بِفِنَائِکَ وَ لَکَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهٌ عَظِیمٌ وَ مَقَامٌ کَرِیمٌ

فَاشْفَعْ لِی عِنْدَ اللَّهِ رَبِّکَ یَا مَوْلاَیَ

پس ببوس ضریح را و روی خود را به قبله کن بگو

اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ یَا أَسْمَعَ السَّامِعِینَ وَ یَا أَبْصَرَ النَّاظِرِینَ وَ یَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِینَ وَ یَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِینَ

بِمُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ رَسُولِکَ إِلَى الْعَالَمِینَ وَ بِأَخِیهِ وَ ابْنِ عَمِّهِ الْأَنْزَعِ الْبَطِینِ

الْعَالِمِ الْمُبِينِ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ الْإِمَامَيْنِ الشَّهِيدَيْنِ

وَ بِعَلِيِّ بْنِ

الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ زَكِيِّ الصِّدِّيقِينَ

وَ بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ الْمُبِينِ (وَ حَبِيسِ الظَّالِمِينَ)

وَ بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْأَمِينِ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ عَلَمِ الْمُهْتَدِينَ

وَ بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ الصَّادِقِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَ بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ

وَ بِالْخَلَفِ الْحُجَّهِ صَاحِبِ الْأَمْرِ مُظْهِرِ الْبَرَاهِينِ أَنْ تَكْشِفَ مَا بِي مِنَ الْهُمُومِ

وَ تَكْفِيَنِي شَرَّ الْبَلَاءِ الْمَحْتُومِ وَ تُجِيرَنِي مِنَ النَّارِ ذَاتِ السَّمُومِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس دعا کن برای هر چه بخواهی و وداع نما آن حضرت را و برگرد

ترجمه

* * *

سلام خدا و سلام ملائکه مقرب و پیغمبران مرسل خدا

و بندگان صالح و جمیع شهیدان و صدیقان بر تو ای امیر مؤمنان

سلام بر آدم صفی (ع) بنده خالص خدا سلام بر نوح نبی خدا سلام بر ابراهیم خلیل دوست خاص خدا

سلام بر موسای کلیم الله هم سخن خدا سلام بر عیسی روح الله

سلام بر محمد حبیب خدا سلام و رحمت و برکات خدا بر آنان باد

سلام بر نام پسندیده خدا و نور وجه متعالی خدا و راه راست و مستقیم خدا سلام بر بنده مهذب خالص خدا

سلام بر ابی الحسن علی بن ابی طالب (ع) سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد

سلام بر خالصترین دوستان خدا سلام بر آنکه مخصوص بود به همسری زهراء سیده زنان عالم

سلام بر آنکه تولدش در خانه کعبه و عقد ازدواجش در آسمان بود سلام بر شیر خدا در هنگام جنگ

سلام بر آنکه مکه و منی بواسطه او

شرافت یافت سلام بر صاحب حوض (کوثر) و حامل لوای شفاعت

سلام بر خامس آل عباء سلام بر آنکه در فراش پیغمبر (ص) خفت و جانش را فدای پیغمبر خدا برای حفظ او از دشمنان کرد

سلام بر آنکه در خیبر با آن عظمت را برکند و آن در را در فضاء نگاهداشت سلام بر آنکه با اصحاب کهف آن جوانمردان موحد به زبان پیغمبران سخن گفت

سلام بر آنکه چاه خشک در بیابان را به اعجاز منبع آب کرد سلام بر آنکه سنگی را از زمین به تنهایی برکند که مردان شجاع بسیاری از آن عاجز ماندند

سلام بر آنکه در منبر کوفه با اژدها به زبان فصیح سخن گفت

سلام بر آنکه با گرگ و با استخوان سر پوسیده مرده ای در نهروان سخن گفت

سلام بر صاحب مقام شفاعت در روز محشر سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد

سلام بر امام و پیشوای پاک و منزه شهید در محراب عبادت

سلام بر دارای معجزات ظاهر و باطن و سخنهای صدق و ثواب و حکمت

سلام بر آنکه علم تأویل محکم و متشابه کتاب خدا نزد اوست و حقایق ام الکتاب نزد اوست

سلام بر آنکه آفتاب پس از آنکه در حجاب مغرب پنهان گشت به اعجاز او برگردید

سلام بر آنکه شبهای تار با چشم اشکبار به تهجد و نماز شب زنده دار بود

سلام بر آنکه جبرئیل به یقین بر او به لقب امیر المؤمنین خطاب کرد سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد

سلام بر

بزرگ بزرگان عالم سلام بر صاحب آیات و معجزات

سلام بر آنکه ملائکه هفت آسمان از حمله هایش در میدان جنگ حیران گشتند

سلام بر آنکه تنها او با رسول خدا (ص) به نجوی و اسرار پنهان سخنها گفت و بر آن نجوی صدقه ها داد

سلام بر امیر لشکرها (ی رسول خدا «ص») و صاحب (فتح و نصرت) جنگها

سلام بر آنکه با گرگ بیابانها سخن گفت

سلام بر نور خدا در ظلمات عالم

سلام بر آنکه آفتاب بر او پس از غروب برگشت تا نمازش که فوت شده بود ادا فرمود سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد

سلام بر امیر المؤمنین سلام بر سید وصیین سلام بر پیشوای متقیان

سلام بر وارث علم پیغمبران سلام بر بزرگ دین اسلام

سلام بر حافظ و نگهبان اهل ایمان سلام بر پیشوای اهل حقیقت و صدق سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد

سلام بر حجت نیکویان عالم سلام بر پدر ائمه اطهار

سلام بر آنکه مخصوص گشت بذو الفقار سلام بر ساقی اولیاء و دوستان خدا از حوض کوثر رسول مختار

صلی الله علیه و آله سلام بر او مادامی که شب و روز جهان برقرار است

سلام بر نبأ عظیم و خبر بزرگ عالم اسلام

سلام بر آنکه خدا در شأنش نازل کرد «و این کتاب نزد ما بسی بلند پایه و محکم اساس است» سلام بر راه راست و صراط مستقیم خدا

سلام بر آنکه در کتب آسمانی تورات و انجیل و قرآن حکیم

نعت و ثنایش مذکور است سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد.

ای امین اسرار الهی ای حجت خدا ای ولی خدا ای راه خدا بنده و دوست تو به زیارتت آمده و به قبر شریفت پناه آورده

و به درگاه (کرمت) رحل اقامت افکنده و بدین وسیله به درگاه خدای عز و جل تقرب می جوید و از تو طلب شفاعت بسوی خدا می کند

و برای زیارتت از تمام مصاحبان دور گشته و بعد از خدا تو را کافی از همه دانسته

گواهی می دهم که تویی طور و کتاب مسطور و صحیفه منتشر و مبسوط و دریای علم فروزان

ای ولی خدا هر کس را که به زیارتش آیند به زوار و قاصدان درگاهش که بر او واردند لطف و کرم مبذول دارد و من دوستدار توام

و به درگاهت رحل اقامت افکنده ام و به حرم مطهرت ملتجی و به ضریح شریفت پناهنده شدم چون عظمت مقام و منزلتت و شرافت حضرتت را نزد خدا می دانم

و بار گناهان پشتم را سنگین و خواب را سلب کرده و از آن گناهان هیچ پناه و مأمن

و ملجئی جز درگاه خدا و توسل به حضرتت و طلب شفاعت به درگاه او ابدا نمی یابم

اینک من به درگاه کرمت واردم و تو را نزد خدا جاه و منزلت عظیم و مقام کریم است

پس ای مولای من نزد خدای متعال پروردگارت مرا شفاعت فرمای.

ای خدا من بسوی تو تقرب می جویم ای شنواتر از همه شنوندگان و ای بیناتر از تمام بینایان عالم و ای

سریعتر از کل محاسبان و ای بخشنده تر از همه سخاوتمندان

به حق محمد خاتم پیمبران که رسول تو بر خلق عالم است و به حق برادر و ابن عمش آن انزع بطین

دانای مبین حقایق علی امیر مؤمنان و به حق حضرت حسن و حسین دو امام شهید

و به حق علی بن الحسین زین العابدین و به حق محمد بن علی باقرالعلوم دانای علوم پیشین و به حق جعفر بن محمد مهذبترین صدیقان

و به حق موسی بن جعفر مثل اعلای واضح کظم غیظ و حلم و بردباری و محبوس به زندان ستمکاران

و به حق حضرت علی بن موسی الرضا امین و به حق حضرت محمد بن علی جواد الأئمه علم و راهنمای طالبان هدایت

و به حق علی بن محمد آن یگانه نیکوکار صادق سید اهل عبادت و به حق حضرت حسن بن علی عسکری ولی و حافظ اهل ایمان

و به حق خلیفه خدا و حجت زمان حضرت صاحب الأمر که آشکار کننده أدله و براهین حق است به حق این بزرگواران که ای خدا هموم و غموم قلب مرا برطرف ساز

و شر بلای حتمی عالم را از من رفع و کفایت فرما و مرا از آتش گدازنده دوزخ در پناه گیر به حق رحمت بی انتهایت یا ارحم الراحمین.

زیارت نرجس خاتون در سامرا

متن

ظ(آنگاه زیارت کن ملکه دنیا و آخرت والده امام قائم علیه السلام را و قبر آن معظمه پشت ضریح مولای ما امام حسن عسکری علیه السلام است پس بگو

السَّلاَمُ عَلَی رَسُولِ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ الصَّادِقِ الْأَمِینِ

السَّلاَمُ عَلَی مَوْلاَنَا أَمِیرِ

الْمُؤْمِنِينَ السَّلاَمُ عَلَى الْأَئِمَّهِ الطَّاهِرِينَ الْحُجَجِ الْمَيَامِينِ

السَّلاَمُ عَلَى وَالِدَهِ الْإِمَامِ وَ الْمُودَعَهِ أَسْرَارَ الْمَلِكِ الْعَلَّامِ وَ الْحَامِلَهِ لِأَشْرَفِ الْأَنَامِ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الصِّدِّيقَهُ الْمَرْضِيَّهُ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ يَا شَبِيهَهَ أُمِّ مُوسَى وَ ابْنَهَ حَوَارِيِّ عِيسَى السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا التَّقِيَّهُ النَّقِيَّهُ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الرَّضِيَّهُ الْمَرْضِيَّهُ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمَنْعُوتَهُ فِى الْإِنْجِيلِ الْمَخْطُوبَهُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ الْأَمِينِ

وَ مَنْ رَغِبَ فِى وُصْلَتِهَا مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ وَ الْمُسْتَوْدَعَهُ أَسْرَارَ رَبِّ الْعَالَمِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ وَ عَلَى آبَائِكِ الْحَوَارِيِّينَ السَّلاَمُ عَلَيْكِ وَ عَلَى بَعْلِكِ وَ وَلَدِكِ

السَّلاَمُ عَلَيْكِ وَ عَلَى رُوحِكِ وَ بَدَنِكِ الطَّاهِرِ

أَشْهَدُ أَنَّكِ أَحْسَنْتِ الْكَفَالَهَ وَ أَدَّيْتِ الْأَمَانَهَ وَ اجْتَهَدْتِ فِى مَرْضَاهِ اللَّهِ وَ صَبَرْتِ فِى ذَاتِ اللَّهِ

وَ حَفِظْتِ سِرَّ اللَّهِ وَ حَمَلْتِ وَلِيَّ اللَّهِ وَ بَالَغْتِ فِى حِفْظِ حُجَّهِ اللَّهِ

وَ رَغِبْتِ فِى وُصْلَهِ أَبْنَاءِ رَسُولِ اللَّهِ عَارِفَهً بِحَقِّهِمْ مُؤْمِنَهً بِصِدْقِهِمْ

مُعْتَرِفَهً بِمَنْزِلَتِهِمْ مُسْتَبْصِرَهً بِأَمْرِهِمْ مُشْفِقَهً عَلَيْهِمْ مُؤْثِرَهً هَوَاهُمْ

وَ أَشْهَدُ أَنَّكِ مَضَيْتِ عَلَى بَصِيرَهٍ مِنْ أَمْرِكِ مُقْتَدِيَهً بِالصَّالِحِينَ رَاضِيَهً مَرْضِيَّهً تَقِيَّهً نَقِيَّهً زَكِيَّهً

فَرَضِيَ اللَّهُ عَنْكِ وَ أَرْضَاكِ وَ جَعَلَ الْجَنَّهَ مَنْزِلَكِ وَ مَأْوَاكِ فَلَقَدْ أَوْلاَكِ مِنَ الْخَيْرَاتِ مَا أَوْلاَكِ

وَ أَعْطَاكِ مِنَ الشَّرَفِ مَا بِهِ أَغْنَاكِ فَهَنَّاكِ اللَّهُ بِمَا مَنَحَكِ مِنَ الْكَرَامَهِ وَ أَمْرَأَكِ

پس بالا می کنی سر خود را و می گویی

اللَّهُمَّ إِيَّاکَ اعْتَمَدْتُ وَ لِرِضَاکَ طَلَبْتُ وَ بِأَوْلِيَائِکَ إِلَيْکَ تَوَسَّلْتُ وَ عَلَى غُفْرَانِکَ وَ حِلْمِکَ اتَّکَلْتُ

وَ بِکَ اعْتَصَمْتُ وَ بِقَبْرِ أُمِّ وَلِيِّکَ لُذْتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ انْفَعْنِى بِزِيَارَتِهَا وَ ثَبِّتْنِى عَلَى مَحَبَّتِهَا وَ لاَ تَحْرِمْنِى شَفَاعَتَهَا وَ شَفَاعَهَ وَلَدِهَا

وَ ارْزُقْنِی مُرَافَقَتَهَا وَ احْشُرْنِی مَعَهَا وَ مَعَ وَلَدِهَا كَمَا وَفَّقْتَنِی لِزِيَارَهِ وَلَدِهَا وَ زِيَارَتِهَا

اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالْأَئِمَّهِ الطَّاهِرِينَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْحُجَجِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِ طه وَ يس

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

الطَّیِّبِینَ

وَ أَنْ تَجْعَلَنِی مِنَ الْمُطْمَئِنِّینَ الْفَائِزِینَ الْفَرِحِینَ الْمُسْتَبْشِرِینَ الَّذِینَ لاَ خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لاَ هُمْ یَحْزَنُونَ

وَ اجْعَلْنِی مِمَّنْ قَبِلْتَ سَعْیَهُ وَ یَسَّرْتَ أَمْرَهُ وَ کَشَفْتَ ضُرَّهُ وَ آمَنْتَ خَوْفَهُ

اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیَارَتِی إِیَّاهَا

وَ ارْزُقْنِی الْعَوْدَ إِلَیْهَا أَبَداً مَا أَبْقَیْتَنِی وَ إِذَا تَوَفَّیْتَنِی فَاحْشُرْنِی فِی زُمْرَتِهَا وَ أَدْخِلْنِی فِی شَفَاعَهِ وَلَدِهَا وَ شَفَاعَتِهَا

وَ اغْفِرْ لِی وَ لِوَالِدَیَّ وَ لِلْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ آتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَهً وَ فِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً

وَ قِنَا بِرَحْمَتِکَ عَذَابَ النَّارِ وَ السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ یَا سَادَاتِی وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُه

ترجمه

سلام بر رسول خدا صلی الله علیه و آله که راستگو و امین خدا بود

سلام بر مولای ما امیر المؤمنین سلام بر پیشوایان پاک گوهر الهی و حجتهای با برکات خدا

سلام بر والده امام قائم که محل ودیعه اسرار خدا سلطان دانای عالم و حامل فرزندی که اشرف خلق عالم است

سلام بر تو ای آنکه دارای ایمان کاملی و مقام رضا و خشنودی خدا

سلام بر تو ای آنکه مانند مادر موسی و دختر حواری عیسی سلام بر تو ای نفس قدسی با تقوای مهذب پاکیزه صفات

سلام بر تو ای آنکه خدا از تو راضی و خشنود و تو از خدا راضی بودی

سلام بر تو ای کسی که ذکر صفات کمالیه ات در کتاب انجیل عیسی مذکور بود و خطبه نکاح تو را روح الأمین برخواند

و سید رسولان حق راغب به وصلت تو با فرزندش بود و وجودت محل ودیعه اسرار خدای رب –

العالمین بود

سلام بر تو و بر پدرانت که از حواریین عیسی بودند سلام بر تو و بر شوهر بزرگوار تو و بر فرزند گرامی تو باد

سلام بر تو و بر جسم و جان پاک تو باد

گواهی می دهم که تو نیکو کفالت امام زمان کردی و خوب امانت و عهـد خدا را ادا کردی و در راه رضای خدا نهایت جهد و کوشش کردی و هر چه رنج در راه رضای خدا دیدی صبر و تحمل کردی

و سر خدا را حفظ کردی و به ولی خدا حمل و در حفظ حجت خدا جهد بالغ داشتی

و در وصلت با خاندان رسول خدا کمال رغبت داشتی در حالتی که عارف و شناسای حق آنها بودی و ایمان بصدق و راستی و حقیقت آنها

و اعتراف بمقـام و منزلتشان داشتی و بامر خلافتشان بصـیر و آگاه و بر آن خانـدان مشـفق و مهربان بودی و میل آنها را بر میل خود مقدم داشتی

و گواهی میدهم که از جهان رحلت کردی در حالیکه در امر دینت با بصـیرت و معرفت بودی و اقتداء بصالحان عالم کردی و از خدا خشنود و خدا از تو خشنود بود و با تقوای کامل پاک و پاکیزه صفات بودی

پس خـدا از تو راضـی باد و تو را خشـنود گردانیـد و در بهشت برین منزلت و مأوی دهد که همانا خدا به تو آن نعمت بزرگ که از حد تصور بیرون است انعام فرمود

و از مقام شرافت مرتبه ای که تو را از همه بی نیاز کرد اعطاء فرمود پس

گوارا باد تو را آن عطا و بخششی که خدا به تو کرامت و گوارا کرد

پروردگارا تمام اعتماد من به تو و در طلب رضای و خشنودی توست و توسلم به اولیای توست و بمغفرت و حلم تو توکل کرده

و بلطف تو عصمت و حفظ می طلبم و بقبر مطهر مادر بزرگوار ولی تو پناه آورده ام پس ای خدا درود فرست بر محمد و آل محمد

و مرا به زیارت این بی بی منتفع ساز و بر محبتش ثابت بدار و از شفاعتش و شفاعت فرزندش محروم مگردان

و مرافقت و پیروی او را نصیبم گردان و مرا با او و با فرزند بزرگوارش در قیامت محشور فرما چنانکه به زیارت او و فرزندش موفقم داشتی

پروردگارا من به درگاه تو بواسطه ائمه طاهرین رو آورده ام و به آن حجتهای با خیر و یمن و سعادت که آل طه و یاسین اند متوسل گردیدم

که نخست درود فرستی بر محمد (ص) و آل پاکش

و مرا هم از بندگان که صاحب مقام و اطمینان و یقین و سعادت و فیروزیند و شاد خاطر و بشارت یافته ای که دیگر هیچ خوف و هیچ اندوهی ندارند قرار دهی

و از آن بندگان مرا مقرر فرمایی که سعی آنها را پذیرفته ای و کارشان را سهل و آسان کرده ای و از هر خوف شان ایمن ساخته ای

پروردگارا به حق محمد و آل محمد درود فرست بر محمد و آل محمد و این زیارت مرا آخرین عهدم به زیارت این بی بی قرار مده

بلکه باز هم همیشه زیارت حضرتش را روزیم بگردان مادامی

که زنـده ام داری و چون قبض روحم فرمودی در زمره آن حضـرت محشور گردان و مرا در شـفاعت فرزند پاکش و شـفاعت خود او داخل گردان

و مرا و والـدینم را و تمام مردان و زنان با ایمان را ببخش و بیامرز و ما را در دنیا خیر و حسـنه و در آخرت خیر و سـعادت عطا فرما

و از عذاب دوزخ نگهدار و بر شما بزرگان دین من سلام و رحمت و برکات خدا باد.

زیارت نیابتی

متن

ظ(چون کسی خواهد که به نیابت دیگری زیارت کند بگوید

اللَّهُمَّ إِنَّ فُلاَنَ بْنَ فُلاَنٍ أَوْفَدَنِی إِلَی مَوَالِیهِ وَ مَوَالِیَّ لِأَزُورَ عَنْهُ رَجَاءً لِجَزِیلِ الثَّوَابِ وَ فِرَاراً مِنْ سُوءِ الْحِسَابِ

اللَّهُمَّ إِنَّهُ یَتَوَجَّهُ إِلَیْکَ بِأَوْلِیَائِهِ (بِأَوْلِیَائِکَ) الدَّالِّینَ عَلَیْکَ فِی غُفْرَانِکَ ذُنُوبَهُ وَ حَطِّ سَیِّئَاتِهِ

وَ یَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِهِمْ عِنْدَ مَشْهَدِ إِمَامِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِمْ

اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنْهُ وَ اقْبَلْ شَفَاعَهَ أَوْلِیَائِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِمْ فِیهِ

اللَّهُمَّ جَازِهِ عَلَی حُسْنِ نِیَّتِهِ وَ صَحِیحِ عَقِیدَتِهِ وَ صِحَّهِ مُوَالاَتِهِ أَحْسَنَ مَا جَازَیْتَ أَحَداً مِنْ عَبِیدِکَ الْمُؤْمِنِینَ

وَ أَدِمْ لَهُ مَا خَوَّلْتَهُ وَ اسْتَعْمِلْهُ صَالِحاً فِیمَا آتَیْتَهُ وَ لاَ تَجْعَلْنِی آخِرَ وَافِدٍ لَهُ یُوفِدُهُ

اللَّهُمَّ أَعْتِقْ رَقَبَتَهُ مِنَ النَّارِ وَ أَوْسِعْ عَلَیْهِ مِنْ رِزْقِکَ الْحَلاَلِ الطَّیِّبِ

وَ اجْعَلْهُ مِنْ رُفَقَاءِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِکْ لَهُ فِی وُلْدِهِ وَ مَالِهِ وَ أَهْلِهِ وَ مَا مَلَکَتْ یَمِینُهُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ حُلْ بَیْنَهُ وَ بَیْنَ مَعَاصِیکَ حَتَّی لاَ یَعْصِیَکَ

وَ أَعِنْهُ عَلَی طَاعَتِکَ وَ طَاعَهِ أَوْلِیَائِکَ حَتَّی لاَ تَفْقِدَهُ حَیْثُ أَمَرْتَهُ وَ لاَ تَرَاهُ حَیْثُ نَهَیْتَهُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لَهُ وَ ارْحَمْهُ وَ اعْفُ عَنْهُ وَ عَنْ جَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ

اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَعِذْهُ مِنْ هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَ مِنْ فَزَعِ يَوْمِ الْقِيَامَهِ وَ سُوءِ الْمُنْقَلَبِ وَ مِنْ ظُلْمَهِ الْقَبْرِ وَ وَحْشَتِهِ

وَ مِنْ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ فِی الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلْ جَائِزَتَهُ فِی مَوْقِفِی هَذَا غُفْرَانَکَ وَ تُحْفَتَهُ فِی مَقَامِی هَذَا عِنْدَ إِمَامِی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ أَنْ تُقِيلَ عَثْرَتَهُ

وَ تَقْبَلَ مَعْذِرَتَهُ وَ تَتَجَاوَزَ عَنْ خَطِيئَتِهِ وَ تَجْعَلَ التَّقْوَى زَادَهُ وَ مَا عِنْدَکَ خَيْراً لَهُ فِی مَعَادِهِ

وَ تَحْشُرَهُ فِی زُمْرَهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ تَغْفِرَ لَهُ وَ لِوَالِدَيْهِ فَإِنَّکَ خَيْرُ مَرْغُوبٍ إِلَيْهِ وَ أَكْرَمُ مَسْئُولٍ اعْتَمَدَ الْعِبَادُ عَلَيْهِ

اللَّهُمَّ وَ لِكُلِّ مُوفِدٍ جَائِزَةٌ وَ لِكُلِّ زَائِرٍ كَرَامَةٌ

فَاجْعَلْ جَائِزَتَهُ فِی مَوْقِفِی هَذَا غُفْرَانَکَ وَ الْجَنَّهَ لَهُ وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ

اللَّهُمَّ وَ أَنَا عَبْدُکَ الْخَاطِئُ الْمُذْنِبُ الْمُقِرُّ بِذُنُوبِهِ فَأَسْأَلُکَ يَا اللَّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

أَنْ لاَ تَحْرِمَنِی بَعْدَ ذَلِکَ الْأَجْرَ وَ الثَّوَابَ مِنْ فَضْلِ عَطَائِکَ وَ كَرَمِ تَفَضُّلِکَ

پس برود به نزد ضريح مقدس و دستها را بسوی آسمان بلند كند رو به قبله و بگويد

يَا مَوْلاَیَ يَا إِمَامِی عَبْدُکَ فُلاَنُ بْنُ فُلاَنٍ أَوْفَدَنِی زَائِراً لِمَشْهَدِکَ

يَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ بِذَلِکَ وَ إِلَى رَسُولِهِ وَ إِلَيْکَ يَرْجُو بِذَلِکَ فَكَاکَ رَقَبَتِهِ مِنَ النَّارِ مِنَ الْعُقُوبَهِ

فَاغْفِرْ لَهُ وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ تَسْتَجِيبَ لِی فِيهِ وَ فِی جَمِيعِ إِخْوَانِی وَ أَخَوَاتِی وَ وَلَدِی وَ أَهْلِی بِجُودِکَ وَ كَرَمِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

الها همانا

فلان شخص پسر فلان کس مرا فرستاده برای زیارت موالی و ائمه من علیهم السلام که از جانب او زیارت کنم به امید اجر عظیم این زیارت و برای فرار و نجات از حساب سخت قیامت

پروردگارا او بواسطه توسل به اولیاء خود که رهنمایان او بسوی تواند به درگاه تو رو آورده تا گناهانش بیامرزی و سیئاتش محو گردانی

و به درگاه حضرتت توسل جسته است نزد مشهد و قبر امامش صلوات الله علیهم

بارالها تو این توسل را به کرمت از او قبول فرما و شفاعت امامانش صلوات الله علیهم را در حق او بپذیر

ای خدا تو او را بر حسن نیت و درستی عقیدت و صحت و خلوص ولایت پاداش نیکو ده نیکوترین پاداشی که به احدی از بندگان با ایمانت عطا فرمودی

و نعمی که به او مرحمت کردی بر او پاینده دار و در آنچه به او دادی به صرف در عمل صالح موفقش گردان و مرا آخر وارد از طرف او به زیارت امام (ع) قرار مده

بارالها او را از آتش دوزخ آزاد ساز و از رزق حلال و پاکیزه خود روزی او وسیع فرما

و او را از دوستان و رفیقان محمد (ص) و آل محمد (ع) قرار ده و در فرزند و مال و اهل بیت و آنچه داراست در همه برکت به او عطا فرما

پروردگارا درود و رحمت فرست بر محمد و آل محمد (ع) و بین او و بین معصیتهایت حایل و مانع برانگیز

و او را بر طاعت خود و طاعت اولیای خود یاری

کن و توفیقش ده تا آنکه او را هر جا امر فرمودی در اطاعتت حاضر بینی و هر جا که نهی فرمودی او را در معصیت نبینی

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد (ص) و او را ببخش و بیامرز و در حقش ترحم کن و از گناه او و از جمیع مرد و زن اهل ایمان عفو فرما

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد (ع)

و از هول و وحشت مرگ و قیامت او را در پناه خود آور و از سوء بازگشت و از تاریکی قبر و هراس آن

و از موقف های خواری و شقاوت در دنیا و آخرت او را پناه ده خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد (ع)

و در این موقف من جایزه او را آمرزش و بخشایش خود قرار ده و تحفه او را در این مقام نزد امام من صلی الله علیه عفو از لغزشهای او گردان

و معذرتش را بپذیر و از خطایش درگذر و تقوی را زاد و توشه سفر آخرتش گردان و اعمالی که نزد تو دارد در عالم معاد و آخرت خیر و سعادتش قرار ده

و او را در زمره محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله قرار ده

و او را و پدر و مادر او را ببخش و بیامرز که ای خدا تو بهترین ذات مقدسی که خلق به او راغب و مشتاق و امیدوارند و کریمترین شخص که بندگان با اعتماد کامل از او درخواست حاجت کنند

بارالها و هر کس وارد بر کسی

شود و به زیارت بزرگی رود او را جایزه و لطف و کرمی است

ای خدا تو جایزه او را در این مقام زیارت من مغفرت و آمرزش خود و بهشت خویش بر او و بر جمیع مرد و زن اهل ایمان مقرر فرما

و ای خدا من بنده توام که خطاکار و گنهکار و مقر و معترف به گناهانم هستم پس از لطف و کرمت درخواست می کنم ای خدا به حق محمد و آل محمد (ع)

که بعد از اجر و ثواب او مرا هم از فضل عطای خود و کرم احسانت محروم نگردانی.

ای مولای من ای امام من بنده شما فلان شخص پسر فلان کس مرا به زیارت مشهد شریف و قبر مطهر شما فرستاده

که به این زیارت به نیابت به درگاه خدای عز و جل تقرب جوید و نزد رسول خدا و نزد شما که امام اویید متقرب شود به امید آنکه از آتش و عقاب دوزخ آزاد گردد

ای خدا تو او را و جمیع مرد و زن اهل ایمان را ببخش و بیامرز ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا

هیچ خدایی جز آن یگانه خدای بردبار بزرگوار نیست خدایی جز آن یکتا خدای بلند مقام بزرگ نیست

ای خدا از تو درخواست می کنم که درود فرستی بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

و دعاهای مرا درباره اوو در حق جمیع برادران و خواهران و فرزندانم و اهل بیتم به جود و کرمت مستجاب فرمایی ای مهربانترین مهربانان عالم.

زیارت وارث

متن

ظ(بالجمله

در آخر روز عاشورا سزاوار است که یاد آوری از حال حرم امام حسین علیه السلام و دختران و اطفال آن حضرت که در این وقت در کربلا اسیر اعداء و مشغول به حزن و بکاء بودند و مصیبتهایی بر ایشان گذشته که در خاطر هیچ آفریده خطور نکند و قلم را تاب نوشتن نباشد و لقد أجاد من قال فاجعه إن أردت أكتبهامجمله ذكره لمدكر ج جرت دموعى فحال حائلهاما بين لحظ الجفون و الزبر ج و قال قلبى بقيا على فلاو الله ما قد طبعت من حجر ج بكت لها الارض و السماء و مابينهما فى مدامع حمر ج من از تحریر این غم ناتوانم که تصویرش زده آتش به جانم ترا طاقت نباشد از شنیدن شنیدن کی بود مانند دیدن پس برخیز و سلام کن بر رسول خدا و علی مرتضی و فاطمه زهراء و حسن مجتبی و سایر امامان از ذریه سید الشهداء علیه السلام و ایشان را تعزیت بگو بر این مصائب عظیمه با دل بریان و چشم گریان

و بخوان این زیارت را

اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَهِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيِّ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الشَّهِيدِ سِبْطِ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ وَ ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَهَ سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَهَ اللَّهِ وَ ابْنَ خِيَرَتِهِ

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَ

ابْنَ ثَارِهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْهَادِی الزَّکِيُّ وَ عَلَى أَرْوَاحٍ حَلَّتْ بِفِنَائِکَ وَ أَقَامَتْ فِی جِوَارِکَ وَ وَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِکَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ مِنِّی مَا بَقِيتُ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ

فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِکَ الرَّزِيَّهُ وَ جَلَّ الْمُصَابُ فِی الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُسْلِمِينَ

وَ فِی أَهْلِ السَّمَاوَاتِ أَجْمَعِينَ وَ فِی سُکَّانِ الْأَرَضِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

وَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ عَلَيْکَ وَ عَلَى آبَائِکَ الطَّاهِرِينَ الطَّيِّبِينَ الْمُنْتَجَبِينَ وَ عَلَى ذَرَارِيِّهِمُ الْهُدَاهِ الْمَهْدِيِّينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَوْلَایَ وَ عَلَيْهِمْ وَ عَلَى رُوحِکَ وَ عَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَ عَلَى تُرْبَتِکَ وَ عَلَى تُرْبَتِهِمْ

اللَّهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَهً وَ رِضْوَاناً وَ رَوْحاً وَ رَيْحَاناً

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا مَوْلَایَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ يَا ابْنَ سَيِّدَهِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا شَهِيدُ يَا ابْنَ الشَّهِيدِ يَا أَخَ الشَّهِيدِ يَا أَبَا الشُّهَدَاءِ

اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّی فِی هَذِهِ السَّاعَهِ وَ فِی هَذَا الْيَوْمِ وَ فِی هَذَا الْوَقْتِ وَ فِی کُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّهً کَثِيرَهً وَ سَلَاماً

سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْکَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَ عَلَى الْمُسْتَشْهَدِينَ مَعَکَ

سَلَاماً مُتَّصِلًا مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ

السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ

السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ الْحَسَنِ

السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ

السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَ عَقِيلٍ

السَّلاَمُ عَلَى کُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَلِّغْهُمْ عَنِّى تَحِیَّهً کَثِیرَهً وَ سَلاَماً

َّ لاَمُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْسَنَ اللَّهُ لَکَ الْعَزَاءَ فِی وَلَدِکَ الْحُسَیْنِ

السَّلاَمُ عَلَیْکِ یَا فَاطِمَهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَکِ الْعَزَاءَ فِی وَلَدِکِ

الْحُسَيْنِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَکَ الْعَزَاءَ فِی وَلَدِکَ الْحُسَيْنِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَکَ الْعَزَاءَ فِی أَخِيکَ الْحُسَيْنِ

يَا مَوْلَایَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنَا ضَيْفُ اللَّهِ وَ ضَيْفُکَ وَ جَارُ اللَّهِ وَ جَارُکَ وَ لِکُلِّ ضَيْفٍ وَ جَارٍ قِرًی

وَ قِرَایَ فِی هَذَا الْوَقْتِ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَی أَنْ يَرْزُقَنِی فَکَاکَ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ

إِنَّهُ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيب

ترجمه

درود بر تو باد ای وارث حضرت آدم برگزیده خدای

درود بر تو باد ای وارث نوح پیغمبر خدا

درود بر تو باد ای وارث ابراهیم دوست خدا

درود بر تو باد ای وارث موسی هم سخن خدا

درود بر تو باد ای وارث عیسی روح الله

درود بر تو باد ای وارث حضرت محمد حبیب خدا

درود باد بر تو ای وارث علی امیر المؤمنین ولی خدا

درود باد بر تو ای وارث حسن شهید سبط رسول خدا

درود باد بر تو ای زاده رسول خدا

درود باد بر تو ای پسر بشیر و ترساننده و پسر آقای وصیین

درود باد بر تو ای پسر فاطمه سیده زنان جهان

درود باد بر تو ای ابا عبد الله

درود باد بر تو ای مختار خدا و پسر مختار خدا

درود باد بر تو ای خون خدا و زاده خون او

درود باد بر تو ای کشته ای که خونخواهانت کشته شدند

درود باد بر تو ای امام رهبر پاک و بر ارواحی که به آستانت خفتند و در جوارت آرمیدند و وارد شدند با زایرینت

درود باد بر تو از من مادامی که بمانم و بماند شب و روز

پس بتحقیق بزرگ شد به تو مصیبت و انبوه شد سوگ در مؤمنین و مسلمانان

و در همه اهل آسمانها و در ساکنان زمین پس بدرستی که ما از برای خداییم و ما بسوی او بازگشت کنندگانیم

و درودهای متصل خدا و برکات و تحیات خدا بر تو و بر پدران پاک و پاکیزه و برگزیدگان و بر اولادان هدایت کننده و هدایت یافته ایشان

درود باد بر تو ای مولای من و بر ایشان و بر روان تو و بر روان ایشان و بر تربت (پاک) تو و بر تربت ایشان

خدایا به رحمت و رضایت و روح و ریحان با آنان ملاقات فرمای

درود بر تو باد ای مولایم ای ابا عبد الله

ای زاده خاتم پیغمبران و ای پسر آقای وصی ها و ای پسر سیده زنهای جهانیان

درود بر تو باد ای شهید ای پسر شهید ای برادر شهید ای پدر شهداء

بار خدایا او را برسان از من در این ساعت و در این روز و در این وقت و در همه وقت تحیت بسیار و سلام

درود خدای بر تو باد و رحمت خدای و برکاتش ای پسر آقای جهانیان و بر شهدای همراهت

درود پیوسته تا پیوسته است شب و روز

درود باد بر حسین پسر علی شهید درود باد بر علی بن الحسین شهید

درود باد بر (حضرت) عباس پسر (حضرت) امیر المؤمنین که به درجه شهادت رسید درود باد

بر شهیدان از فرزندان امیر المؤمنین (ع)

درود باد بر شهداء از فرزندان امام حسن (ع)

درود باد بر شهداء از فرزندان امام حسین

درود باد بر شهیدان از فرزندان جعفر و عقیل

درود باد بر هر شهید همراه آنها از مؤمنان

بار خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و برسان ایشان را از من تحیت فراوان و سلام

درود باد بر تو ای رسول خدا سر سلامتی خوبی دهد تو را خدای درباره فرزندت حسین

درود باد بر تو ای فاطمه سر سلامتی خوبی دهد تو را خدا درباره فرزندت حسین

درود باد بر تو ای امیر مؤمنان سر سلامتی خوبی دهد تو را خدای درباره فرزندت حسین

درود باد بر تو ای ابا محمد الحسن سر سلامتی خوبی دهد خدای تو را درباره برادرت حسین

ای مولایم ای ابا عبد الله من مهمان خدا و مهمان توام و پناهنده به خدا و پناهنده به توام و برای هر مهمان و پناهنده پذیرایی باشد

و پذیرایی من در این وقت این است که بخواهی از خدای سبحانه و تعالی که روزی من گرداند رهایی تنم از آتش

زیرا که او شنوای دعا و نزدیک است و اجابت کننده.

زیارت وارث

متن

ظ(دهم در روایت ابن قولویه است که حضرت صادق علیه السلام به مفضل بن عمر فرمود که ای مفضل چون برسی به قبر امام حسین علیه السلام بر در روضه بایست و این کلمات را بخوان که ترا به هر کلمه نصیبی از رحمت الهی خواهد بود

السَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَهِ

اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ وَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ الصِّدِّيقُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَارُّ التَّقِيُّ

السَّلَامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَ أَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ الْمُحْدِقِينَ بِكَ

أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

پس بسوى قبر روانه مى شوى و به هر قدمى كه بر مى دارى يا مى گذارى ثواب كسى دارى كه در خون خود دست و پا زده باشد در راه خدا پس چون به نزديک قبر برسى دست بر قبر بمال و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَمَائِهِ

پس مى روى و متوجه نماز مى شوى و بهر ركعت كه مى كنى نزد آن حضرت مثل ثواب كسى دارى كه حج و عمره هزار مرتبه كرده باشد و هزار بنده را آزاد كرده باشد و هزار مرتبه از براى خدا به جهاد ايستاده باشد با پيغمبر مرسل الخبر

ترجمه

سلام بر تو اى وارث آدم برگزيده خدا سلام بر تو اى وارث نوح پيغمبر خدا

سلام بر تو اى وارث ابراهيم خليل خدا سلام بر تو اى وارث موسى سخن گوى با خدا

سلام بر تو اى وارث عيسى روح قدس الهى

سلام بر تو اى وارث حضرت محمد حبيب (و

محبوب) خدا

سلام بر تو ای وارث علی وصی رسول خدا

سلام بر تو ای وارث حسن مجتبی صاحب مقام رضا سلام بر تو ای وارث فاطمه زهراء دختر رسول خدا

سلام بر تو ای شهید راه خدا با صدق و حقیقت سلام بر تو ای وصی نیکوکار با تقوای

سلام بر ارواح پاکی که به بارگاه عزتت راه یافتند و به خدمتت رحل اقامت افکندند سلام بر فرشتگان خدا در گرد روح پاکت

گواهی می دهم که تو نماز را بپاداشتی و زکوه به مستحقان عطا کردی و امر به معروف و نهی از منکر فرمودی

و خدا را با اخلاص کامل تا هنگام رحلت پرستش کردی سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

سلام بر تو ای حجت خدای در زمین و آسمانش

زیارت وداع ائمه (علیه السلام)

متن

ظ(پنجم در ذکر زیارت وداع که هر یک از ائمه علیهم السلام به آن وداع کرده شوند بدانکه از جمله آداب زیارت چنانچه در محل خود ذکر شده وداع کردن زایر است مزور را در وقت بیرون رفتن از بلد آن بزرگوار به آنچه از ایشان رسیده چنانچه در غالب زیارات مشاهده می شود و ما در مفاتیح در ابواب زیارات ائمه علیهم السلام برای هر یک از ایشان صلوات الله علیهم وداعی نقل کردیم و در وداع حضرت سید الشهداء علیه السلام اکتفا کردیم به همان زیارت وداعی که در ادب بیستم از آداب زائر آن حضرت ذکر شد و بالجمله در اینجا ذکر می کنیم این زیارت وداع را که شیخ محمد بن المشهدی آن را در باب وداع مزار کبیر نقل

کرده و سید بن طاوس رحمه الله علیه بعد از زیارت جامعه مذکوره و ما نقل می کنیم آن را از مصباح الزائر فرموده چون خواستی وداع کنی و برگردی یعنی در هر یک از مشاهد مشرفه که هستی پس بگو

السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّهِ وَ مَعْدِنَ الرِّسَالَهِ سَلاَمَ مُوَدِّعٍ لاَ سَئِمٍ وَ لاَ قَالٍ

وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

سَلاَمَ وَلِيٍّ غَيْرِ رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَ لاَ مُنْحَرِفٍ عَنْكُمْ وَ لاَ مُسْتَبْدِلٍ بِكُمْ

وَ لاَ مُؤْثِرٍ عَلَيْكُمْ وَ لاَ زَاهِدٍ فِی قُرْبِكُمْ لاَ جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَهِ قُبُورِكُمْ وَ إِتْيَانِ مَشَاهِدِكُمْ

وَ السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ وَ حَشَرَنِیَ اللَّهُ فِی زُمْرَتِكُمْ وَ أَوْرَدَنِی حَوْضَكُمْ

وَ أَرْضَاكُمْ عَنِّی وَ مَكَّنَنِی فِی دَوْلَتِكُمْ وَ أَحْيَانِی فِی رَجْعَتِكُمْ وَ مَلَّكَنِی فِی أَيَّامِكُمْ وَ شَكَرَ سَعْيِی لَكُمْ

وَ غَفَرَ ذُنُوبِی بِشَفَاعَتِكُمْ وَ أَقَالَ عَثْرَتِی بِحُبِّكُمْ وَ أَعْلَى كَعْبِی بِمُوَالاَتِكُمْ وَ شَرَّفَنِی بِطَاعَتِكُمْ وَ أَعَزَّنِی بِهُدَاكُمْ

وَ جَعَلَنِی مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مُفْلِحاً مُنْجِحاً سَالِماً غَانِماً مُعَافاً غَنِيّاً فَائِزاً بِرِضْوَانِ اللَّهِ وَ فَضْلِهِ وَ كِفَايَتِهِ

بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زُوَّارِكُمْ وَ مَوَالِيكُمْ وَ مُحِبِّيكُمْ وَ شِيعَتِكُمْ

وَ رَزَقَنِیَ اللَّهُ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ مَا أَبْقَانِی رَبِّی بِنِيَّهٍ صَادِقَهٍ

وَ إِيمَانٍ وَ تَقْوَى وَ إِخْبَاتٍ وَ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلاَلٍ طَيِّبٍ

اللَّهُمَّ لاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِمْ وَ ذِكْرِهِمْ وَ الصَّلاَهِ عَلَيْهِمْ

وَ أَوْجِبْ لِیَ الْمَغْفِرَهَ وَ الرَّحْمَهَ وَ الْخَيْرَ وَ الْبَرَكَهَ وَ النُّورَ وَ الْإِيمَانَ وَ حُسْنَ الْإِجَابَهِ

كَمَا أَوْجَبْتَ لِأَوْلِيَائِكَ الْعَارِفِينَ بِحَقِّهِمُ الْمُوجِبِينَ طَاعَتَهُمْ وَ الرَّاغِبِينَ فِی زِيَارَتِهِمُ الْمُتَقَرِّبِينَ إِلَيْكَ وَ إِلَيْهِمْ

بِأَبِی أَنْتُمْ وَ أُمِّی وَ نَفْسِی وَ مَالِی وَ أَهْلِی اجْعَلُونِی مِنْ هَمِّكُمْ وَ صَيِّرُونِی فِی حِزْبِكُمْ

وَ أَدْخِلُونِی فِی شَفَاعَتِكُمْ وَ اذْكُرُونِی عِنْدَ رَبِّكُمْ

اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَبْلِغْ أَرْوَاحَهُمْ وَ أَجْسَادَهُمْ عَنِّی تَحِیَّةً کَثِیرَةً وَ سَلَاماً

وَ السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُه

ترجمه

سلام بر شما باد ای خاندان پیغمبر اکرم و ای معدن رسالت سلام وداع بدون ملال و خستگی و به زبان تنها

سلام و رحمت و برکات خدای متعال بر شما خاندان باد که خداوند ستوده صفات و بزرگوار است

سلام دوستی که هرگز از شما مایل به غیر نشود و منحرف از طریق شما نگردد و کسی را بجای شما نگزیند

و احدی را بر شما اختیار نکند و ابدا در تقرب به شما زهد نورزد و خدا این زیارت را آخر عهد من به زیارت قبور مطهر شما و آمدن به مشاهد شریفه شما قرار ندهد

و باز سلام بر شما و خدا مرا در زمره شما اهل بیت محشور سازد و به حوض کوثر شما وارد گرداند

و شما را خدا از من خشنود کند و در دولت و حکومت حقه شما مرا تمکین و اقتدار بخشد و در زمان رجعت شما مرا زنده گرداند و در ایام سلطنت حقه شما مرا دارا کند و سعیم را در راه محبت و زیارت شما پاداش عطا کند

و گناهانم را به شفاعت شما بیامرزد و از لغزشهایم بواسطه محبتم به شما اهل بیت درگذرد و اصل رتبه و مقامم را به ولایت و دوستی شما عالی گرداند و به طاعت شما مرا شرافت بخشد و به هدایت شما عزت عطا کند

و مرا به وطن باز گرداند در حال فلاح و رستگاری

و نیل به مقصود و سلامتی و با غنیمت و عافیت و دارایی و فیروزی و سعادتمندی به رضوان و فضل و احسان خدا و کفایت او

و از هر کس که به وطن باز می گردد از زواران و دوستان و شیعیان بهتر و کاملتر به وطنم باز آیم

و خدا باز نصیبم گرداند که بدین زیارت مشهد شریف مکرر در مکرر تا خدا در این جهانم زنده می دارد با صدق نیت

و ایمان و تقوی و خضوع و با رزق وسیع و حلال و طیب به زیارت باز آیم

پروردگارا کرم کن و این زیارت را آخرین عهد من به زیارت این بزرگواران و ذکر و ثنا و تحیت بر آنان قرار مده

و ای خدا بر من آمرزش و مغفرت و رحمت و خیر و برکت و نور و ایمان و اجابت دعا به حسن و کمال بر من لازم همیشگی قرار ده

چنانکه برای دوستان و اولیاء خود و عارفان به مقام ائمه و ملازمین طاعتشان و مشتاقان زیارتشان و تقرب جویان به حضرتت و به آن امامان این مرحمتها را فرمودی

پدر و مادرم و جان و مالم و اهل بیتم فدای شما مرا هم از همت بلند خود بهره مند سازید و هم در حزب منصور خود آورید

و در شفاعت کبرای خود داخل گردانید و نزد خدای خود مرا یاد کنید

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد و به ارواح عالی و اجسام پاکشان از من درود و تحیت بسیار برسان

و سلام و رحمت و برکات خدای بر

شما اهل بیت باد.

زیارت وداع امام جواد (علیه السلام)

متن

ظ(و همچنین در وداع حضرت امام محمد تقی علیه السلام فرموده می گویی

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا مَوْلاَیَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

أَسْتَوْدِعُکَ اللَّهَ وَ أَقْرَأُ عَلَیْکَ السَّلاَمَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَ بِرَسُولِهِ

وَ بِمَا جِئْتَ بِهِ وَ دَلَلْتَ عَلَیْهِ اللَّهُمَّ اکْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِینَ

پس سؤال کن از خدا که این آخر زیارت تو نباشد و دیگر توفیق برگشتن بیابی و قبر را ببوس و روی های خود را بر قبر گذار

ترجمه

سلام بر تو ای مولای من ای فرزند رسول خدا و رحمت و برکات خدای بر تو باد

تو را به خدا می سپارم و به تو سلام می دهم ایمان داریم به خدای و به رسولش

و به هر چه آورده و بدان راهنمائی فرموده ای بار الها ما را از گواهان بنویس.

زیارت وداع امام رضا (علیه السلام)

متن

ظ(وداع حضرت رضا علیه السلام و چون خواستی وداع کنی آن حضرت را پس بگو آنچه را که در وداع حضرت رسول صلی الله علیه و آله می گفتی

لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ تَسْلِیمِی عَلَیْکَ

و اگر خواستی بگو

اَلسَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللَّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

اللَّهُمَّ لاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیَارَتِی ابْنَ نَبِیِّکَ وَ حُجَّتَکَ عَلَی خَلْقِکَ وَ اجْمَعْنِی وَ إِیَّاهُ فِی جَنَّتِکَ

وَ احْشُرْنِی مَعَهُ وَ فِی حِزْبِهِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِینَ وَ حَسُنَ أُولَئِکَ رَفِیقاً

وَ أَسْتَوْدِعُکَ اللَّهَ وَ أَسْتَرْعِیکَ وَ أَقْرَأُ عَلَیْکَ السَّلاَمَ

آمَنَّا بِاللَّهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِمَا جِئْتَ بِهِ وَ دَلَلْتَ عَلَیْهِ فَاکْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِین

ترجمه

خدای این را آخر درود من بر تو قرار ندهد

سلام بر تو ای ولی خدا و درود و رحمت و برکات خدای بر تو باد

بارالها این را آخرین زیارت من از فرزند پیغمبرت و حجت تو بر خلقت قرار مده و مرا با او در بهشت جمع گردان

و در قیامت با او و حزبش که از شهداء و شایستگان هستند محشور فرمای و چه نیکو رفیقانی هستند

و تو را به خدا می سپارم و طلب رعایت فرمان تو نمایم و بر تو سلام گویم

به خدای بزرگ ایمان داریم و به رسولش و بدانچه آمدی بدان و دلالت بر آن فرمودی پس ما را از گواهان بنویس.

زیارت وداع امام علی (علیه السلام)

متن

ظ(ذکر وداع امیر المؤمنین علیه السلام چون خواستی وداع کنی آن حضرت را بخوان این وداع را که بعد از زیارت پنجم مذکور در کتب علما نقل شده

السَّلاَمُ عَلَیْکَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ أَسْتَوْدِعُکَ اللَّهَ وَ أَسْتَرْعِیکَ وَ أَقْرَأُ عَلَیْکَ السَّلاَمَ

آمَنَّا بِاللَّهِ وَ بِالرُّسُلِ وَ بِمَا جَاءَتْ بِهِ وَ دَعَتْ إِلَیْهِ وَ دَلَّتْ عَلَیْهِ فَاکْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِینَ

اللَّهُمَّ لاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیَارَتِی إِیَّاهُ

فَإِنْ تَوَفَّیْتَنِی قَبْلَ ذَلِکَ فَإِنِّی أَشْهَدُ فِی مَمَاتِی عَلَی مَا شَهِدْتُ عَلَیْهِ فِی حَیَاتِی

أَشْهَدُ أَنَّ أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیّاً وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَیْنَ وَ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍ

وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَ عَلِیَّ بْنَ مُوسَی وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ وَ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ

وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ وَ الْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِمْ أَجْمَعِینَ أَئِمَّتِی

وَ أَشْهَدُ أَنَّ مَنْ قَتَلَهُمْ وَ حَارَبَهُمْ مُشْرِکُونَ وَ مَنْ رَدَّ عَلَیْهِمْ فِی أَسْفَلِ دَرَکٍ مِنَ

الْجَحِيمِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ مَنْ حَارَبَهُمْ لَنَا أَعْدَاءُ وَ نَحْنُ مِنْهُمْ بُرَآءُ وَ أَنَّهُمْ حِزْبُ الشَّيْطَانِ

وَ عَلَى مَنْ قَتَلَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ الْمَلاَئِكَهِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ وَ مَنْ شَرِكَ فِيهِمْ وَ مَنْ سَرَّهُ قَتْلُهُمْ

اللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ بَعْدَ الصَّلاَهِ وَ التَّسْلِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَهَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ

وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَى وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُجَّهِ

وَ لاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِ فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاحْشُرْنِى مَعَ هَؤُلاَءِ الْمُسَمَّيْنَ الْأَئِمَّهَ

اللَّهُمَّ وَ ذَلِّلْ قُلُوبَنَا لَهُمْ بِالطَّاعَهِ وَ الْمُنَاصَحَهِ وَ الْمَحَبَّهِ وَ حُسْنِ الْمُوَازَرَهِ وَ التَّسْلِيم

ترجمه

سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد با تو از خدا تقاضای وداع می کنم و از تو رعایت و نظر و لطف می طلبم و سلام وداع خوانده

من ایمان به خدا و رسولانش دارم و آنچه آورده اند و خلق را بدان خواندند و راهنمایی کردند به همه ایمان آورده ام پس مرا از شاهدان و گواهان اهل ایمان بنگارید

پروردگارا آخرین عهد من در زیارت او قرار مده

پس هرگاه مرا قبض روح کردی من در مرگ خود گواهی می دهم بر آنچه در زمان حیاتم گواهی دادم

یعنی همیشه گواهی می دهم که علی امیر اهل ایمان است و حسن و حسین و علی بن الحسین و محمد بن علی

و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد

و حسن بن علی و حجه بن الحسن (ع) که درود و رحمت خدا بر جمیع آنان باد آنها همه امامان منند

و

نیز گواهی می دهم که هر کس با آنها به جنگ و قتال برخیزد مشرک است و کسی که بر زبان رد کند در پست ترین طبقات جهنم است

و نیز گواهی می دهم که هر کس با آنها به جنگ برخیزد او از دشمنان ما و ما از او بری و بیزاریم و البته او حزب شیطان است

و لعنت خدا و ملایک و جمیع مردم بر قاتلان ایشان و مشارکان در قتلشان و کسی که به قتل آنها خوشنود باشد

ای پروردگار من از تو درخواست می کنم بعد از تحیت و درود و تسلیم خود که تو کاملاـ درود فرستی بر محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین

و علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و حسن و حجت بن الحسن بر همه درود و تحیت فرستی

و زیارت را آخرین عهد من با آنها قرار ندهی و هرگاه آخرین زیارت آنها قرار دادی پس مرا با آن امامان که نامشان ذکر شد محشور فرما

پروردگارا و دلهای ما را مطیع و خاضع در اطاعت و قبول نصیحتشان و محبت و حسن خدمت و تسلیم اوامرشان بگردان.

زیارت وداع امام کاظم (علیه السلام)

متن

ظ(و چون زایر خواست که از بلد آن دو امام علیهما السلام بیرون رود وداع کند آن دو جناب را به دعاهای وداع که از آن جمله است آنچه شیخ طوسی علیه الرحمه در تهذیب ذکر نموده فرموده که چون خواهی وداع کنی امام موسی علیه السلام را بایست نزد قبر و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا مَوْلاَیَ یَا أَبَا الْحَسَنِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ

بَرَكَاتُهُ

أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهَ وَ أَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلاَمَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَ بِالرَّسُولِ

وَ بِمَا جِئْتَ بِهِ وَ دَلَلْتَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِين

ترجمه

سلام بر تو ای مولای من ای ابا الحسن و رحمت و برکات خدا بر تو باد

تو را به خدا می سپارم و سلام و درود بر تو می دهم ایمان داریم به خدا و رسول

و به آنچه آورده و بدان راهنمایی فرموده ای بار الها بنویس ما را از شاهدان.

زیارت وداع امام هادی (علیه السلام) و امام عسکری (علیه السلام)

متن

ظ(چون خواستی وداع کنی عسکریین علیهما السلام را بایست نزد قبر مطهر و بگو

السَّلاَمُ عَلَيْكُمَا يَا وَلِيَّيِ اللَّهِ أَسْتَوْدِعُكُمَا اللَّهَ وَ أَقْرَأُ عَلَيْكُمَا السَّلاَمَ

آمَنَّا بِاللَّهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِمَا جِئْتُمَا بِهِ وَ دَلَلْتُمَا عَلَيْهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

اللَّهُمَّ لاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي إِيَّاهُمَا وَ ارْزُقْنِي الْعَوْدَ إِلَيْهِمَا

وَ احْشُرْنِي مَعَهُمَا وَ مَعَ آبَائِهِمَا الطَّاهِرِينَ وَ الْقَائِمِ الْحُجَّهِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

سلام بر شما ای دو ولی خدا شما را به خدا می سپارم و به شما سلام می دهم

به خدا و به رسول و به آنچه شما آوردید ایمان داریم و بدانچه بر آن دلالت فرمودید بارالها ما را از گواهان بنویس

پروردگارا قرار مده آن را آخرین زیارت من و آخر دفعه دیدار من از آن دو و بازگشت بسوی آن دو را روزی من گردان

و مرا با آن دو محشور فرما و با پدران پاکشان و با قائم حجت از ذریه آن دو ای مهربانترین مهربانان عالم.

زیارت وداع پیتمبر اسلام (صلّی الله علیه و آله و سلّم)

متن

ظ(زیارت وداع هرگاه خواستی از مدینه بیرون آیی غسل کن و برو نزد قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله و بعمل آور آنچه پیشتر می کردی پس وداع کن آن حضرت را و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللَّهِ أَسْتَوْدِعُکَ اللَّهَ وَ أَسْتَرْعِیکَ وَ أَقْرَأُ عَلَیْکَ السَّلاَمَ

آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ بِمَا جِئْتَ بِهِ وَ دَلَلْتَ عَلَیْهِ اللَّهُمَّ لاَ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی لِزِیَارَهِ قَبْرِ نَبِیِّکَ

فَإِنْ تَوَفَّیْتَنِی قَبْلَ ذَلِکَ فَإِنِّی أَشْهَدُ فِی مَمَاتِی عَلَی مَا شَهِدْتُ عَلَیْهِ فِی حَیَاتِی أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

و حضرت صادق علیه السلام در وداع قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله به یونس بن یعقوب فرموده که بگو

صَلَّی اللَّهُ عَلَیْکَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ لاَ جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ تَسْلِیمِی عَلَیْک

ترجمه

سلام بر تو باد ای فرستاده خدا سپردم تو را به خدا و خواستارم رعایتت را و به تو درود می فرستم

و به خدای و آنچه تو آوردی و به آن دلالت نمودی ایمان دارم بار خدایا این را آخر دیدار و عهد من برای زیارت تربت پیامبرت قرار مده

پس اگر جانم را پیش از آن بستانی پس بدرستی که من گواهی دهم در مماتم بر آنچه گواهی دادم بر آن در حیات و زندگیم که نیست معبودی به حق جز ذات تو

و اینکه محمد صلی الله علیه و آله بنده و فرستاده توست

رحمت خدای بر تو باد سلام وداع و درود بر تو خدای قرار ندهد آخرین سلام دادن من به تو.

زیارت هانی بن عروه در کوفه

متن

ظ(زیارت هانی بن عروه رحمه الله و رضوانه علیه می ایستی در نزد قبر او و سلام می کنی به رسول خدا صلی الله علیه و آله و می گویی

سَلاَمُ اللَّهِ الْعَظِیمِ وَ صَلَوَاتُهُ عَلَیْکَ یَا هَانِیَ بْنَ عُرْوَهَ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ النَّاصِحُ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَکَ وَ اسْتَحَلَّ دَمَکَ وَ حَشَا قُبُورَهُمْ نَاراً

أَشْهَدُ أَنَّکَ لَقِيتَ اللَّهَ وَ هُوَ رَاضٍ عَنْکَ بِمَا فَعَلْتَ وَ نَصَحْتَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ بَلَغْتَ دَرَجَةَ الشُّهَدَاءِ وَ جُعِلَ رُوحُکَ مَعَ أَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ

بِمَا نَصَحْتَ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ مُجْتَهِداً وَ بَذَلْتَ نَفْسَکَ فِی ذَاتِ اللَّهِ وَ مَرْضَاتِهِ

فَرَحِمَکَ اللَّهُ وَ رَضِیَ عَنْکَ وَ حَشَرَکَ مَعَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

وَ جَمَعَنَا وَ إِيَّاکُمْ (إِيَّاکَ) مَعَهُمْ فِی دَارِ النَّعِيمِ وَ سَلَامٌ عَلَيْکَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

پس دو رکعت نماز

کن و هـدیه کن آن را به روح هـانی و دعـا کن از برای خود به آنچه می خواهی و وداع کن او را به آنچه در وداع مسـلم می گفتی

ترجمه

سلام خدای بزرگ و درود او بر تو ای هانی بن عروه

سلام بر تو ای بنده شایسته خدا که در راه خداو رسول و امیر المؤمنین و حضرت حسن و حسین علیهم السلام خلق را نصیحت و دعوت به خیر و صلاح کردی

گواهی می دهم که تو مظلوم کشته شدی پس خدا لعنت کند آن مردم ظالمی را که تو را کشتند و خونت را مباح کردند خدا گور آنها را پر از آتش عذاب گرداند

گواهی می دهم که تو خدا را ملاقات کردی در حالی که خدا از تو به آنچه کردی راضی و خشنود بود

و گواهی می دهم که تو به مقـام رفیع شـهیدان نایل شـدی و روح خود را بواسـطه نصـح و خیرخواهی در دین حق همنشـین با روح پاک سعادتمندان گردانیدی

و در راه رضای حق و ذات خدا جانت را فدا کردی

پس خدا تو را رحمت کند و از تو خشنود باشد و با محمد و آل اطهارش محشور گرداند

و ما را هم با تو و آن بزرگواران جمع فرماید و سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

زیارت هفتم امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت هفتم شـیخ در مصـباح روایت کرده از صـفوان جمال که گفت رخصت طلبیدم از حضـرت صادق علیه السلام برای زیارت مولایمان حسـین علیه السـلام و استدعا کردم که ذکر کند برای من دستور العملی در زیارت آن حضرت که به آن نحو رفتار بکنم فرمود ای صفوان روزه بدار سه روز پیش از حرکت خود و غسل کن در روز سوم پس جمع کن اهل و عیال خود

را بنزد خود و بگو اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْتَوْدِعُکَ الدعاء پس دعایی تعلیم او فرموده که بگوید در وقتی که به فرات برسد آنگاه فرموده پس غسل کن از فرات بدرستیکه پدرم خبر داد مرا از پدرانش علیهم السلام که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود همانا این پسر من حسین کشته خواهد شد بعد از من در کنار فرات پس هر که زیارت کند او را و غسل کند از فرات بریزد از او گناهان او مانند روزی که مادر او را متولد کرده

پس هر گاه غسل کنی در اثناء غسل بگو

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ نُوراً وَ طَهُوراً وَ حِرْزاً وَ شِفَاءً مِنْ کُلِّ دَاءٍ وَ سُقْمٍ وَ آفَهٍ وَ عَاهَهٍ

اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِی وَ اشْرَحْ بِهِ صَدْرِی وَ سَهِّلْ لِی بِهِ أَمْرِی

و چون از غسل فارغ شوی بپوش دو جامه طاهر و دو رکعت نماز کن در بیرون مشرعه که آن همان مکانی است که حق تعالی در شأن او فرموده و در زمین قطعه ها است نزدیک به یکدیگر و بوستانها است از انگورها و کشتزار است و خرماستانها است دو تا از یک بیخ رسته و غیر دو تا از یک بیخ رسته آب خورده می شوند به یک آب و زیادتی می دهیم بعضی از آنها را بر بعضی در میوه پس چون از نماز فارغ شوی روانه شو به جانب حایر به حال آرامی و وقار و کوتاه بردار گامهای خود را پس بدرستیکه خداوند تعالی می نویسد از برای تو به هر گامی که برمی داری حج و عمره و راه برو با دل خاشع و دیده گریان و بسیار

کن ذکر

اللَّهُ أَکْبَرُ وَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ

و ثنا بر خدا و صلوات بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و صلوات بر حسین صلوات الله علیه بالخصوص و بسیار کن لعن بر قاتلان آن حضرت و بیزاری جستن از کسانی که در اول پایه ظلم و جور را بر اهل بیت گذاشتند پس هرگاه رسیدی به در حایر بایست و بگو

اللَّهُ أَکْبَرُ کَبِیراً وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ کَثِیراً وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بُکْرَةً وَ أَصِیلاً

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا کُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْ لاَ أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِ

پس بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا خَاتَمَ النَّبِیِّینَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الْمُرْسَلِینَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا حَبِیبَ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الْوَصِیِّینَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِینَ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ وَ عَلَی الْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِکَ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَصِیَّ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ السَّلاَمُ عَلَیْکَ أَیُّهَا الصِّدِّیقُ الشَّهِیدُ

السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ یَا مَلاَئِکَةَ اللَّهِ (رَبِّی) الْمُقِیمِینَ فِی هَذَا الْمَقَامِ الشَّرِیفِ

السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ یَا مَلاَئِکَةَ رَبِّی الْمُحْدِقِینَ بِقَبْرِ الْحُسَیْنِ علیه السلام السَّلاَمُ عَلَیْکُمْ مِنِّی أَبَداً مَا بَقِیتُ وَ بَقِیَ اللَّیْلُ وَ النَّهَارُ

پس می گویی

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ

عَبْدُکَ وَ ابْنُ عَبْدِکَ وَ ابْنُ أَمَتِکَ الْمُقِرُّ بِالرِّقِّ وَ التَّارِکُ لِلْخِلاَفِ عَلَیْکُمْ وَ الْمُوَالِی لِوَلِیِّکُمْ وَ الْمُعَادِی لِعَدُوِّکُمْ

قَصَدَ حَرَمَکَ وَ اسْتَجَارَ بِمَشْهَدِکَ وَ تَقَرَّبَ إِلَیْکَ بِقَصْدِکَ

أَ أَدْخُلُ یَا رَسُولَ اللَّهِ أَ أَدْخُلُ یَا نَبِیَّ اللَّهِ أَ أَدْخُلُ یَا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ أَ أَدْخُلُ یَا سَیِّدَ الْوَصِیِّینَ

أَ أَدْخُلُ یَا فَاطِمَةُ سَیِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ

أَدْخُلُ يَا مَوْلاَیَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَ أَدْخُلُ یَا مَوْلاَیَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

پس اگر دلت خاشع و دیده ات گریان شد پس آن علامت رخصت است پس داخل شو و بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذِی هَدَانِی لِوِلاَیَتِکَ وَ خَصَّنِی بِزِیَارَتِکَ وَ سَهَّلَ لِی قَصْدَکَ

پس می روی تا در قبه مطهره و بایست محاذی بالای سر و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَهِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ إِبْرَاهِیمَ خَلِیلِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُوسَی کَلِیمِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِیسَی رُوحِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِیبِ اللَّهِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ علیه السلام (وَلِیِّ اللَّهِ) السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَی

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضَی السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ خَدِیجَهَ الْکُبْرَی السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ثَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ وَ الْوِتْرَ الْمَوْتُورَ

أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلاَهَ وَ آتَیْتَ الزَّکَاهَ

وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ أَطَعْتَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ حَتَّی أَتَاکَ الْیَقِینُ

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً قَتَلَتْکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً ظَلَمَتْکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً سَمِعَتْ بِذَلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ

یَا مَوْلاَیَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّکَ کُنْتَ نُوراً فِی الْأَصْلاَبِ الشَّامِخَهِ وَ الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَهِ

لَمْ تُنَجِّسْکَ الْجَاهِلِیَّهُ بِأَنْجَاسِهَا وَ لَمْ تُلْبِسْکَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِیَابِهَا

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّینِ وَ أَرْکَانِ الْمُؤْمِنِینَ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ الْهَادِی الْمَهْدِیُّ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّهَ مِنْ وُلْدِکَ کَلِمَهُ التَّقْوَی وَ أَعْلاَمُ الْهُدَی وَ الْعُرْوَهُ الْوُثْقَی وَ الْحُجَّهُ عَلَی أَهْلِ الدُّنْیَا

وَ أُشْهِدُ اللَّهَ وَ مَلاَئِکَتَهُ وَ أَنْبِیَاءَهُ وَ رُسُلَهُ

أَنِّی بِکُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِإِیَابِکُمْ (بِآیَاتِکُمْ) مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِینِی وَ خَوَاتِیمِ عَمَلِی

وَ

قَلْبِی لِقَلْبِکَمْ سِلْمٌ وَ أَمْرِی لِأَمْرِکُمْ مُتَّبِعٌ

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْکُمْ وَ عَلَی أَرْوَاحِکُمْ وَ عَلَی أَجْسَادِکُمْ وَ عَلَی أَجْسَامِکُمْ

وَ عَلَی شَاهِدِکُمْ وَ عَلَی غَائِبِکُمْ وَ عَلَی ظَاهِرِکُمْ وَ عَلَی بَاطِنِکُمْ

پس بیانداز خود را بر قبر و ببوس آن را و بگو

بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ بِأَبِی أَنْتَ وَ أُمِّی یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّهُ وَ جَلَّتِ الْمُصِیبَهُ بِکَ عَلَیْنَا وَ عَلَی جَمِیعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً أَسْرَجَتْ وَ أَلْجَمَتْ وَ تَهَیَّأَتْ لِقِتَالِکَ

یَا مَوْلاَیَ یَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ قَصَدْتُ حَرَمَکَ وَ أَتَیْتُ إِلَی مَشْهَدِکَ

أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّأْنِ الَّذِی لَکَ عِنْدَهُ وَ بِالْمَحَلِّ الَّذِی لَکَ لَدَیْهِ

أَنْ یُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ یَجْعَلَنِی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَهِ

پس برخیز و دو رکعت نماز در بالای سر بگزار بخوان در آن دو رکعت هر سوره ای که خواهی پس چون از نماز فارغ شدی بگو

اللَّهُمَّ إِنِّی صَلَّیْتُ وَ رَکَعْتُ وَ سَجَدْتُ لَکَ وَحْدَکَ لاَ شَرِیکَ لَکَ

لِأَنَّ الصَّلاَهَ وَ الرُّکُوعَ وَ السُّجُودَ لاَ یَکُونُ إِلاَّ لَکَ لِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَبْلِغْهُمْ عَنِّی أَفْضَلَ السَّلاَمِ وَ التَّحِیَّهِ وَ ارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلاَمَ

اللَّهُمَّ وَ هَاتَانِ الرَّکْعَتَانِ هَدِیَّهٌ مِنِّی إِلَی مَوْلاَیَ الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلاَمُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ عَلَیْهِ

وَ تَقَبَّلْ مِنِّی وَ أْجُرْنِی عَلَی ذَلِکَ بِأَفْضَلِ أَمَلِی وَ رَجَائِی فِیکَ وَ فِی وَلِیِّکَ یَا وَلِیَّ الْمُؤْمِنِینَ

پس برخیز و برو پایین پای قبر آن حضرت و بایست نزد سر علی بن الحسین علیهما السلام و بگو

السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ نَبِیِّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ

الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْکَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَ ابْنُ الْمَظْلُومِ

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِکَ فَرَضِيَتْ بِهِ

پس بيفكن خود را بر قبرش و ببوس آن را و بگو

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ وَ جَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِکَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْکَ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْکَ مِنْهُمْ

پس بيرون بيا از درى كه پايين پاى على بن الحسين عليهما السلام است و متوجه شو بسوى شهدا و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَ أَحِبَّاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَ أَوِدَّاءَهُ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْوَلِيِّ (الزَّكِيِّ) النَّاصِحِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي

طِبْتُمْ وَ طَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي (أَنْتُمْ) فِيهَا دُفِنْتُمْ وَ فُزْتُمْ فَوْزاً عَظِيماً فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ

پس برگرد به بالاسر حضرت امام حسين عليه السلام و دعا بسيار كن از براى خود و از براى اهل و اولاد و پدر و مادر و برادران خود زيرا كه در آن روضه مطهره رد نمى شود دعاء دعا كننده و نه سؤال سؤال كننده مؤلف گويد اين زيارت معروف به زيارت وارث است و مأخذش كتاب مصباح المتهجد شيخ طوسى است كه از كتب بسيار معتبره معروفه نزد علما است و من اين زيارت را بلاواسطه از همان كتاب شريف نقل كردم آخر زيارت شهدا همين بود كه ذكر شد فَيَا لَيْتَنِي

كُنْتُ مَعَكَمْ فَأَفُوزَ مَعَكَمْ پس این زیادتیها که بعضی بعد از این ذکر کرده اند فِی الْجِنَانِ مَعَ النَّبِيِّينَ وَ الصِّدِّيقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقاً السَّلَامُ عَلَى مَنْ كَانَ فِي الْحَائِرِ مِنْكُمْ وَ عَلَى مَنْ لَمْ يَكُنْ فِي الْحَائِرِ مَعَكُمْ الخ تمامی اینها زیادی و فضولی است

ترجمه

به نام خدا و به ذات خدا بار پروردگارا قرار ده آن را نور و طهور و نگهبانی از هر بد و شفاء از هر درد و بیماری و آفت و بدی

بار پروردگارا پاک فرمای بدان دلم را و بگشای بدان سینه ام را و آسان فرما بدان کارم را

* * *

خدا بزرگتر از حد اندیشه و توصیف است و حمد و ثنای بسیار مخصوص خداست و صبح و شام او را تسبیح و تنزیه می کنیم

ستایش خدایی راکه ما را بر این درگاه رهنمایی کرد که اگر خدا ما را هدایت نمی فرمود ما به خود راه نمی یافتیم همانا رسولان پروردگار به حق آمدند

تحیت و سلام بر تو ای رسول خدا درود و سلام بر تو ای پیغمبر خدا

سلام بر تو ای خاتم پیغمبران بر حق سلام بر تو ای سید رسولان سلام بر تو ای حبیب خدا

سلام بر تو ای امیر اهل ایمان سلام بر تو ای سید اوصیاء پیغمبران سلام بر تو ای پیشوای روسفیدان و آبرومندان عالم

سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهراء بزرگ زنان عالم سلام و تحیت بر تو و بر امامان از فرزندان تو باد

سلام بر تو ای وصی و جانشین امیر المؤمنین سلام

بر تو ای صدیق شهید

سلام بر شما ای فرشتگان مقیم در این آستان شریف

سلام بر شـما ای ملایک پروردگار که به گرد قبر مطهر حسـین علیه السلام حلقه زده اید سلام و تحیت ابدی از من بر شما باد مادامی که شب و روز در جهان برقرار است

سلام و تحیت بر تو ای ابا عبد الله الحسین (ع) سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر تو ای فرزند امیر المؤمنین

من بنـده طاعت تو و بنـده زاده و کنیز زاده به درگاه تو مقر و معترف به بنـدگی فرمان تو و بی هیچ مخالفت با شـما و دوسـت دوستان و دشمن دشمنان شما آمده ام

به قصد زیارتت در این حرم شریف و پناه آورده ام به مشهد و مدفن مبارکت و به درگاهت تقرب بدین قصد می طلبم

آیـا داخـل شوم ای رسول خـدا (ص) آیـا داخل شوم ای پیغمبر خـدا آیا داخل شوم ای امیر المؤمنین آیا داخل شوم ای بزرگ اوصیاء پیغمبران

آیا داخل شوم ای فاطمه زهراء سید زنان عالم

آیا داخل شوم ای مولای من ای ابا عبد الله آیا داخل شوم ای مولای من ای فرزند گرامی رسول خدا.

سپـاس و سـتایش مخصوص پروردگـار و خـدای یگـانه و یکتـا و فرد و بی نیاز است آن خـدایی که مرا به ولایت و دوستی تو رهبری فرمود و مرا به زیارتت مخصوص گردانید و توجه به آستانت را برایم آسان گردانید

سلام ما بر تو ای وارث علم آدم برگزیده خدا سلام ما بر تو ای وارث حلم نوح فرستاده خدا

سلام ما بر تو ای وارث مقام ابراهیم دوست مقرب خدا سلام ما بر تو ای وارث جلال موسی کلیم خدا

سلام ما بر تو ای وارث قدس عیسی روح پاک خدا سلام ما بر تو ای وارث محمد مصطفی محبوب خاص خدا

سلام ما بر تو ای وارث ولایت امیر المؤمنین سلام ما بر تو ای فرزند گرامی محمد مصطفی

سلام ما بر تو ای فرزند ارجمند علی مرتضی سلام ما بر تو ای فرزند عزیز فاطمه زهراء

سلام ما بر تو ای زاده پاک خدیجه کبری سلام ما بر تو ای خون پاک خدا و فرزند شهید راه خدا سلام بر تو ای شهیدی که یارانت همه کشته شدند و کسی برای انتقام خون پاکت باقی نماند

- گواهی می دهم که تو ارکان نماز را بپا داشتی و زکات

و امر به معروف و نهی از منکر را استوار ساختی و خدا و رسول را تا هنگام شهادت اطاعت کردی

لعنت خدا بر آن گروهی که تو را شهید کردند لعنت خدا بر آن گروهی که در حق شما ظلم کردند لعنت خدا بر گروهی که ظلم ظالمان را درباره شما شنیدند و راضی شدند

ای مولای من ای ابا عبد الله گواهی می دهم که شما در اصلاب عالی پاک پدران و ارحام مطهر مادران نور پاک الهی بودید

و هرگز مقام توحید کامل شما آلوده به ناپاکیهای جاهلیت نگردید و غباری از شرکهای عصر شرک و جهالت بر دامان شما ننشست

و گواهی می دهم که شمایید نگهبان دین و ارکان اهل

ایمان

و گواهی می دهم که شمایید امام بزرگوار و منزه و پسندیده و رهبر و راهنمای خلق

و گواهی می دهم که هر یک از امامان فرزندان تو روح زهد و تقوی بودند و پرچم هدایت و وسیله محکم و حجت کامل خدا برای اهل عالم

من خدا و فرشتگان و پیغمبران و رسولان خدا را گواه می گیرم

که به امامت شما ایمان دارم و به رجعت شما از روی یقین معتقدم و هر قدمی که در راه دین بردارم و هر عملی که در زندگانی به انجام رسانم به دوستی شما است

دلم تسلیم قلب پاک شما و کارم تابع امر مبارک شما است

درود و رحمت خدای متعال بر روانهای پاک و ابدان شریف

و بر حاضر و غایب و ظاهر و باطن شما باد

پدرم و مادرم فدای تو ای فرزند رسول خدا پدر و مادرم فدایت ای ابا عبد الله

چقدر بواسطه ظلم و ستمهای امت بوجود مبارکت بزرگ عزاداری و مصیبت و غم و اندوه بر ما شیعیان وارد آمده و بر جمیع اهل آسمانها و زمین

پس خدا لعنت کند امتی را که اسبها را زین و لگام کردند و مهیای جنگ و قتال با تو گشتند

ای مولای من ای ابا عبد الله من قصد حرم شریفت کرده ام و به مشهد و مدفن مقدست روی آورده ام

و از خدا به حق شأن و مقامی که تو را نزد اوست درخواست می کنم

که درود و رحمت بر محمد و آل محمد فرستد و مرا هم در دنیا و

آخرت با شما قرین و همنشین بگرداند.

الهی من نماز و رکوع و سجود به درگاه تو ذات یکتای بی شریک به اخلاص بجای آوردم

زیرا نماز و رکوع و سجود روا جز برای تو نیست که تویی البته آن یگانه خدایی که جز تو خدایی نیست

پروردگارا درود و تحیت فرست بر محمد و آل محمد و بر آن ارواح پاک از من بهترین سلام و تحیت را برسان و از آن بزرگواران به من جواب سلامشان را باز گردان

پروردگارا و این دو رکعت نماز هدیه است از من بسوی مولای من حضرت حسین بن علی علیهما السلام

پروردگارا درود و تحیت فرست بر محمد و بر او

و این عمل را از من بپذیر و بر آن اجر و پاداشی بهتر از آنچه امید و آرزو به حضرتت دارم و امید تولای تو و مولای اهل ایمان حضرت حسین را دارم عطا فرما ای دوستدار اهل ایمان.

سلام ما بر تو ای فرزند عزیز رسول خدا سلام ما بر تو ای زاده پاک پیغمبر خدا

سلام ما بر تو ای فرزند امیر المؤمنین سلام ما بر تو ای نیکو فرزند حضرت حسین شهید

سلام ما بر تو ای شهید راه خدا سلام ما بر تو ای مظلوم فرزند امام مظلوم

خدا لعنت کند گروهی که تو را کشتند و یا در حق شما ظلم کردند و یا آنکه آن ظلم را درباره شما شنیدند و راضی شدند.

سلام ما بر تو ای ولی خدا و پسر ولی خدا چقدر بواسطه ظلم و

ستمهای امت به وجود مبارکت بزرگ عزاداری و مصیبت و غم و اندوه بر ما شیعیان و بر جمیع مسلمانان وارد آمد

پس خدا لعنت کند امتی را که تو را شهید کردند و بسوی خدای و بسوی تو از آنان بیزاری می جویم.

سلام ما بر شما ای یاران و دوستداران خدا سلام ما بر شما ای مشتاقان و برگزیدگان خدا

سلام ما بر شما ای ناصران دین خدا سلام ما بر شما ای یاری کنندگان رسول خدا

سلام ما بر شما ای یاران امیر المؤمنین سلام ما بر شما ای ناصران فاطمه زهراء سیده زنان عالم

سلام ما بر شما ای یاوران حسن مجتبی فرزند پاک و مهربان علی مرتضی

سلام ما بر شما ای یاوران با وفای حضرت ابی عبد الله الحسین (ع) جان من و پدر و مادرم فدای شما باد

خوشا بر احوال شما خوشا بر آن سرزمین پاکی که در آن مدفون شدید به خدا قسم شما به فیروزی بزرگ رسیدید کاش من هم در رکاب شما بودم و به آن فیروزی بزرگ نایل می شدم.

سجده پیامبر اسلام (صلّی الله علیه و آله و سلّم) در ۱۵ ماه شعبان

متن

ظ(بجا آورد سجده ها و دعاهایی را که از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده از جمله روایتی است که شیخ از حماد بن عیسی از ابان بن تغلب روایت کرده که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمودند شب نیمه شعبانی داخل شد و بود رسول خدا صلی الله علیه و آله در آن شب نزد عایشه همین که نصف شب شد برخاست رسول خدا صلی الله علیه و آله از رختخواب خود برای عبادت

پس چون بیدار شد عایشه یافت که پیغمبر صلی الله علیه و آله بیرون رفته از رختخواب او و داخل شد بر او و آنچه که فرو می گیرد زنها را یعنی غیرت و گمان کرد که آن حضرت رفته پیش بعض زنهای خود پس برخاست و پیچید بر خود شمله یعنی چادر خود را و قسم به خدا که شمله او از ابریشم و کتان و پنبه نبود و لکن تار آن مو و پود آن از کرکهای شتر بود و جستجو می کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله را در حجره های زنهای دیگرش حجره به حجره پس در این بین که در جستجوی آن حضرت بود به ناگاه نظرش افتاد بر رسول خدا صلی الله علیه و آله که در سجده است مثل جامه ای که چسبیده شده بر روی زمین پس نزدیک آن حضرت شد

شنید که می گوید در سجده خود

سَجَدَ لَکَ سَوَادِی وَ خَیَالِی وَ آمَنَ بِکَ فُؤَادِی هَذِهِ یَدَایَ وَ مَا جَنَیْتُهُ عَلَی نَفْسِی

یَا عَظِیمُ (عَظِیماً) تُرْجَی (یُرْجَی) لِکُلِّ عَظِیمٍ

اغْفِرْ لِیَ الْعَظِیمَ فَإِنَّهُ لاَ یَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِیمَ إِلاَّ الرَّبُّ الْعَظِیمُ

پس بلند کرد سر خود را و دوباره برگشت به سجده و شنید عایشه که می گوید

أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِکَ الَّذِی أَضَاءَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرَضُونَ وَ انْکَشَفَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ

وَ صَلَحَ عَلَیْهِ أَمْرُ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ مِنْ فُجْأَهِ نَقِمَتِکَ وَ مِنْ تَحْوِیلِ عَافِیَتِکَ وَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِکَ

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی قَلْباً تَقِیّاً نَقِیّاً وَ مِنَ الشِّرْکِ بَرِیئاً لاَ کَافِراً وَ لاَ شَقِیّاً

پس بر خاک نهاد دو طرف روی خود را و گفت

عَفَّرْتُ وَجْهِی فِی التُّرَابِ وَ حُقَّ لِی أَنْ أَسْجُدَ لَکَ

پس همینکه خواست رسول خدا صلی الله علیه

و آله برگردد شتافت عایشه به سوی رختخواب خود پس رسول خدا صلی الله علیه و آله آمد به رختخواب او و شنید که نفس بلند می زند فرمود چیست این نفس بلند آیا ندانسته ای که چه شبی است امشب این شب نیمه شعبان است که در آن قسمت می شود روزی ها و در آن نوشته می شود اجلها و در آن نوشته می شود روندگان به حج و بدرستی که خدای تعالی می آمرزد در این شب از خلق خود بیشتر از عدد موهای بزهای قبیله کلب و می فرستد خدای تعالی ملائکه خود را از جانب آسمان به سوی زمین در مکه

ترجمه

سجده کند برای تو سراپای وجودم و خیالم و معتقد است به تو دلم این است هر دو دستم و هر چه جنایت کردم بر خودم

ای بزرگواری که امید به اوست برای هر بزرگی

بیامرز برایم گناهان بزرگ را زیرا گناه بزرگ را جز پروردگار بزرگ نمی آمرزد

پناه می برم به نور وجه تو که روشنی گرفت از آن آسمانها و زمینهاو برداشته شد بدان تاریکیها

و به شد و اصلاح یافت بر آن کار اولین و آخرین از ناگهانی عذابت و از تحویل و از جا شدن عافیتت و از زوال نعمتت

بار خدایا روزی من کن دلی پرهیزگار و پاک و از شرک بیزار نه کافر و نه بدبخت

گذاشتم روی خود را بر خاک و مرا سزاست که سجده کنم برایت

صلوات ابو الحسن ضراب اصفهانی

متن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ حُجَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

الْمُنْتَجَبِ فِي الْمِيثَاقِ الْمُصْطَفَى فِي الظِّلَالِ الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ آفَهٍ الْبَرِي ءِ مِنْ كُلِّ عَيْبٍ

الْمُؤَمَّلِ لِلنَّجَاهِ الْمُرْتَجَى لِلشَّفَاعَهِ الْمُفَوَّضِ إِلَيْهِ دِينُ اللَّهِ

اللَّهُمَّ شَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَ عَظِّمْ بُرْهَانَهُ وَ أَفْلِجْ حُجَّتَهُ وَ ارْفَعْ دَرَجَتَهُ

وَ أَضِئْ نُورَهُ وَ بَيِّضْ وَجْهَهُ وَ أَعْطِهِ الْفَضْلَ وَ الْفَضِيلَهَ وَ الْمَنْزِلَهَ وَ الْوَسِيلَهَ وَ الدَّرَجَهَ الرَّفِيعَهَ

وَ ابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ

وَ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ حُجَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ

الْحُسَيْنِ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَ صَلِّ عَلَى الْخَلَفِ الْهَادِی الْمَهْدِیِّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَئِمَّةِ الْهَادِينَ الْعُلَمَاءِ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَارِ الْمُتَّقِينَ دَعَائِمِ دِينِکَ

وَ أَرْكَانِ تَوْحِيدِکَ وَ تَرَاجِمَةِ وَحْيِکَ وَ حُجَجِکَ عَلَى خَلْقِکَ وَ خُلَفَائِکَ فِی أَرْضِکَ

الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ لِنَفْسِکَ وَ اصْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِکَ وَ ارْتَضَيْتَهُمْ لِدِينِکَ

وَ خَصَصْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِکَ وَ جَلَّلْتَهُمْ بِكَرَامَتِکَ وَ غَشَّيْتَهُمْ بِرَحْمَتِکَ

وَ رَبَّيْتَهُمْ بِنِعْمَتِکَ وَ غَذَّيْتَهُمْ بِحِكْمَتِکَ وَ أَلْبَسْتَهُمْ نُورَکَ

وَ رَفَعْتَهُمْ فِی مَلَكُوتِکَ وَ حَفَفْتَهُمْ بِمَلاَئِكَتِکَ وَ شَرَّفْتَهُمْ بِنَبِيِّکَ صَلَوَاتُکَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَيْهِمْ صَلاَةً زَاكِيَةً نَامِيَةً كَثِيرَةً دَائِمَةً طَيِّبَةً

لاَ يُحِيطُ بِهَا إِلاَّ أَنْتَ وَ لاَ يَسَعُهَا إِلاَّ عِلْمُکَ وَ لاَ يُحْصِيهَا أَحَدٌ غَيْرُکَ

اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَى وَلِيِّکَ الْمُحْيِی سُنَّتِکَ الْقَائِمِ بِأَمْرِکَ الدَّاعِی إِلَيْکَ الدَّلِيلِ عَلَيْکَ

حُجَّتِکَ عَلَى خَلْقِکَ وَ خَلِيفَتِکَ فِی أَرْضِکَ وَ شَاهِدِکَ عَلَى عِبَادِکَ

اللَّهُمَّ أَعِزَّ نَصْرَهُ وَ مُدَّ فِی عُمْرِهِ وَ زَيِّنِ الْأَرْضَ بِطُولِ بَقَائِهِ

اللَّهُمَّ اكْفِهِ بَغْىَ الْحَاسِدِينَ وَ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ الْكَائِدِينَ وَ ازْجُرْ

عَنْهُ إِرَادَهَ الظَّالِمِينَ وَ خَلِّصْهُ مِنْ أَيْدِى الْجَبَّارِينَ

اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِى نَفْسِهِ وَ ذُرِّيَّتِهِ وَ شِيعَتِهِ وَ رَعِيَّتِهِ وَ خَاصَّتِهِ وَ عَامَّتِهِ وَ عَدُوِّهِ

وَ جَمِيعِ أَهْلِ الدُّنْيَا مَا تُقِرُّ بِهِ عَيْنَهُ وَ تَسُرُّ بِهِ نَفْسَهُ

وَ بَلِّغْهُ أَفْضَلَ مَا أَمَّلَهُ فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ إِنَّکَ عَلَى كُلِّ شَیْ ءٍ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ جَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَى (مُحِیَ) مِنْ دِينِكَ وَ أَحْيِ بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ كِتَابِكَ

وَ أَظْهِرْ بِهِ مَا غُيِّرَ مِنْ حُكْمِكَ حَتَّى يَعُودَ دِينُکَ بِهِ وَ عَلَى يَدَيْهِ غَضّاً جَدِيداً خَالِصاً مُخْلِصاً

لاَ شَکَّ فِيهِ وَ لاَ شُبْهَهَ مَعَهُ وَ لاَ بَاطِلَ عِنْدَهُ وَ لاَ بِدْعَهَ لَدَيْهِ

اللَّهُمَّ نَوِّرْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَهٍ وَ هُدَّ بِرُكْنِهِ كُلَّ بِدْعَهٍ

وَ اهْدِمْ بِعِزِّهِ كُلَّ ضَلاَلَهٍ وَ اقْصِمْ بِهِ كُلَّ جَبَّارٍ وَ أَخْمِدْ بِسَيْفِهِ كُلَّ نَارٍ

وَ أَهْلِكْ بِعَدْلِهِ جَوْرَ كُلِّ جَائِرٍ وَ أَجْرِ حُكْمَهُ عَلَى كُلِّ حُكْمٍ وَ أَذِلَّ بِسُلْطَانِهِ كُلَّ سُلْطَانٍ

اللَّهُمَّ أَذِلَّ كُلَّ مَنْ نَاوَاهُ وَ أَهْلِكْ كُلَّ مَنْ عَادَاهُ وَ امْكُرْ بِمَنْ كَادَهُ

وَ اسْتَأْصِلْ مَنْ جَحَدَهُ حَقَّهُ وَ اسْتَهَانَ بِأَمْرِهِ وَ سَعَى فِى إِطْفَاءِ نُورِهِ وَ أَرَادَ إِخْمَادَ ذِكْرِهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى

وَ فَاطِمَهَ الزَّهْرَاءِ وَ الْحَسَنِ الرِّضَا وَ الْحُسَيْنِ الْمُصَفَّى

وَ جَمِيعِ الْأَوْصِيَاءِ مَصَابِيحِ الدُّجَى وَ أَعْلاَمِ الْهُدَى

وَ مَنَارِ التُّقَى وَ الْعُرْوَهِ الْوُثْقَى وَ الْحَبْلِ الْمَتِينِ وَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ

وَ صَلِّ عَلَى وَلِيِّکَ وَ وُلاَهِ عَهْدِكَ وَ الْأَئِمَّهِ مِنْ وُلْدِهِ وَ مُدَّ فِى أَعْمَارِهِمْ

وَ زِدْ فِى آجَالِهِمْ وَ بَلِّغْهُمْ أَقْصَى آمَالِهِمْ دِيناً وَ دُنْيَا وَ آخِرَهً إِنَّکَ عَلَى كُلِّ شَیْ ءٍ قَدِير

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان خدايا درود فرست بر محمد (ص) سيد رسولان و خاتم پيغمبران و حجت خدا بر تمام خلق عالم

اختیار شده حق در سایه عنایت و پاک و پاکیزه از هر نقص و آفت مبرا از هر عیب

قبله امان خلق برای نجات در عذاب و محل امیدواری برای شفاعت آنکه دین خدا به او تفویض شده است (و بواسطه او تبلیغ شده است)

خدایا شرافت بنیان و عظمت برهانش را ابدی گردان و حجتش را آشکار فرما و درجه او را بلند

و نورش را روشن تر و رویش را سفیدتر و عطا کن به او هر فضل و هر کمال و منزلت و مقام توسل و رتبه بلند

و او را به مقام محمود شفاعت که رشک اولین و آخرین است برانگیز

و درود فرست بر امیر المؤمنین (ع) و وارث علم پیغمبران و پیشوای پاکان و نیکان عالم و سید جانشینان پیغمبر (ص) و حجت پروردگار عالم بر خلق

و درود فرست بر حسن (ع) فرزند علی (ع) پیشوای اهل ایمان و وارث علم پیغمبران و حجت پروردگار عالم بر بندگان

و درود فرست بر حسین بن علی (ع) پیشوای اهل ایمان و وارث علم رسولان و حجت پروردگار عالم بر بندگان

و درود فرست بر علی بن الحسین (ع) پیشوای اهل ایمان و وارث علم رسولان و حجت پروردگار عالم بر بندگان

و درود فرست بر محمد بن علی (ع) پیشوای اهل ایمان و وارث علم رسولان و حجت پروردگار عالم بر بندگان

و درود فرست بر جعفر بن محمد الصادق (ع) پیشوای اهل ایمان و وارث علم رسولان و حجت پروردگار عالم بر بندگان

و درود فرست بر موسی بن

جعفر الکاظم (ع) پیشوای مؤمنان و وارث علم پیغمبران و حجت پروردگار عالم بر بندگان

و درود فرست بر علی بن موسی (ع) پیشوای مؤمنان و وارث علم پیغمبران و حجت پروردگار عالم بر بندگان

و درود فرست بر محمد بن علی التقی (ع) پیشوای مؤمنان و وارث علم پیغمبران و حجت پروردگار عالم بر بندگان

و درود فرست بر علی بن محمد النقی (ع) پیشوای مؤمنان و وارث علم پیغمبران و حجت پروردگار عالم بر بندگان

و درود فرست بر حسن بن علی العسکری (ع) پیشوای اهل ایمان و وارث علم پیغمبران و حجت پروردگار عالم بر بندگان

و درود فرست بر فرزند امام هادی حضرت مهدی (ع) پیشوای اهل ایمان و وارث علم پیغمبران و حجت پروردگارعالم بر بندگان

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و اهل بیت او که امامان هادی خلق دانایان راستگویان نکوکاران پرهیزکاران اهل عالم اند ستونهای دین تو

و ارکان مقام توحید و مفسران وحی و حجتهای تو بر تمام خلق تواند و خلیفه الله در روی زمین تواند

آن بزرگوارانی که تو آنان را برای خود برگزیدی و بر تمام بندگان برتری دادی و برای اجرای دین خود انتخاب فرمودی

و مخصوصشان به مقام معرفت کامل نمودی و آنها را به لطف و کرمت جلالت بخشیدی و آنها را غرق دریای رحمت خود کردی

و به نعمت خاص خود پرورانیدی و آنها را از حکمتهای خود غذا دادی و از نور خود لباس پوشانیدی

و مقامشان را در ملکوت خود رفیع گردانیدی و فرشتگان را گردشان بخدمت

گماشتی و تو خود پیغمبرت را که درود تو بر او و آلش باد به آنها شرافت بخشیدی

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و بر آلش درودی خالص و رو به زیادت و فراوان و پیوسته و پاکیزه

که جز تو کسی به آن ثنا نتواند کرد و جز علم تو آن را فرا نگیرد و غیر تو کسی بشمار نیارد

خدایا درود فرست بر ولی خود و زنده کننده شرع خود که به امر تو قیام کند و بسوی تو دعوت کند و خلقت را به راه تو دلالت کند

و آن حجت تو بر خلق است و خلیفه تو در همه روی زمین است و گواه بر بندگان توست

خدایا به او عزت با نصرت و طول عمر عطا کن و زمین را به نعمت بقایش زیور بخش

بار خدایا او را از ظلم حسودان نگاه دار و از شر مکر خلق در پناه خود بدار و اراده ستمکاران را از او بگردان و او را از دست جور جباران رهایی ده

بار خدایا به او عطا فرما در حق خود آن بزرگوار و ذریه اوو شیعیانش و رعیتش و خاص و عام دوستانش و حتی دشمنانش

و تمام اهل دنیا عطا کن آنکه موجب روشنی چشم و شادی روح اوست

و او را به کاملترین آرزویش در دنیا و آخرت برسان که تو بر هر چیز که خواهی قادری

خدایا آنچه از دین تو محو شده است به وجود او تازه گردان و آنچه از کتاب تو را تغییر داده اند به

وجودش زنده ساز

و آنچه از حکمتهـای تو را دگرگون کرده انـد به وجود او ظـاهر کن تـا آنکه دین تو بـاز طراوت تـازه یابـد و خالص از شائبه اوهام گردد

و شک و شبهه در آن راه نیابد و باطل و بدعت از آن دور گردد

بار خدایا به نور جمال او تاریکیهای عالم را روشن گردان و بنای هر بدعت را به قدرت او ویران ساز

و هر گمراهی را به دوران عزتش نابود ساز و هر گردنکشـی را بدست او در هم شـکن و به شمشیر او آتش هر فتنه را خاموش گردان

و به عدل او جور سـتمکاران را از زمین بر انداز و او را بر سـر همه حاکمان فرمانروا کن و به دور سـلطنتش هر سلطنت را ذلیل ساز

بـار خـدایا هر که مخـالف اوست ذلیل کن و هر که دشـمن اوست هلاکش گردان و هر که با او مکر اندیشـد به مکر مجازات کن

و هر که انکار حق او کنـد و امرش را خوار شـمارد و بخواهـد نور او را خاموش کنـد و ذکر او را از میان مردم ببرد او را نابود گردان

خدایا درود فرست بر محمد مصطفی (ص) و بر علی مرتضی (ع)

و بر فاطمه زهرا (ع) و بر حسن (ع) صاحب مقام رضا و بر حسین (ع) صاحب مقام برگزیده

و بر جمیع اوصیاء پیغمبر که همه چراغ شام تار عالمند و نشانهای هدایت

و مظاهر تقوی و حلقه محکم و زنجیر مستحکم حق و راه راست خدایند

و درود فرست بر

ولی خودت و ولیعهدان تو و پیشوایان از فرزندان او طول عمرشان مرحمت فرما

و زیستشان را زیاد کن و آنان را به بالاترین آرزوی دین و دنیا و آخرت برسان بدرستی که تو بر هر چیز توانایی.

صلوات بر امام باقر (علیه السلام)

متن

ظ(صلوات بر محمد بن علی علیهما السلام

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ وَ إِمَامِ الْهُدَى وَ قَائِدِ أَهْلِ التَّقْوَى وَ الْمُنْتَجَبِ مِنْ عِبَادِكَ

اللَّهُمَّ وَ كَمَا جَعَلْتَهُ عَلَماً لِعِبَادِكَ وَ مَنَاراً لِبِلَادِكَ وَ مُسْتَوْدَعاً لِحِكْمَتِكَ

وَ مُتَرْجِماً لِوَحْيِكَ وَ أَمَرْتَ بِطَاعَتِهِ وَ حَذَّرْتَ مِنْ مَعْصِيَتِهِ

فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّهِ أَنْبِيَائِكَ وَ أَصْفِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ وَ أُمَنَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِين

ترجمه

پروردگارا درود فرست بر محمد بن علی حضرت باقر العلوم و پیشوای هدایت و رهبر اهل تقوی و برگزیده از بندگان خاص تو

پروردگارا و چنانکه او را علم و مرجع رشد و هدایت بندگان و چراغ روشن شهر و دیار خود گردانیدی و محل ودیعه علم و گنجینه حکمت خویش

و ترجمان و مبین حقایق وحی خود قرار دادی و خلق را امر به طاعت او کردی و نهی و تحذیر از عصیان و مخالفتش فرمودی

پس ای خدا درود فرست بر او درودی افضل از آنچه بر احدی از ذریه پیغمبران و خاصان و رسولانت و امنای وحیت فرستادی ای پروردگار عالم.

صلوات بر امام جواد (علیه السلام)

متن

ظ(صلوات بر محمد بن علی بن موسی علیهم السلام

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى عَلَمِ التُّقَى وَ نُورِ الْهُدَى وَ مَعْدِنِ الْوَفَاءِ

وَ فَرْعِ الْأَزْكِيَاءِ وَ خَلِيفَهِ الْأَوْصِيَاءِ وَ أَمِينِکَ عَلَى وَحْيِکَ

اللَّهُمَّ فَکَمَا هَدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلاَلَهِ وَ اسْتَنْقَذْتَ بِهِ مِنَ الْحَيْرَهِ وَ أَرْشَدْتَ بِهِ مَنِ اهْتَدَى وَ زَكَّيْتَ بِهِ مَنْ تَزَكَّى

فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِکَ وَ بَقِيَّهِ أَوْصِيَائِکَ إِنَّکَ عَزِيزٌ حَکِيم

ترجمه

پروردگارا درود فرست بر محمد بن على (حضرت امام جواد) كه نشانه و مثل اعلاى تقوى و خدا پرستى است و نور هدايت و ارشاد خلق و معدن اهل وفا

و پيرو ساير صاحبان تزكيه نفس و جانشين اوصياى پيغمبر اكرم و امين بر اسرار وحى توست

پروردگارا پس چنانكه خلق را تو بواسطه او از گمراهى به راه هـدايت آوردى و از وادى حيرت جهالت نجات دادى و هر كه لايق هدايت بود بواسطه او ارشاد كردى و هر كس قابل تزكيه نفس بود روحش را تزكيه و صفا دادى

پس اى خدا درود فرست بر او بهترين درودى كه بر احدى از اولياء و دوستان خاصت و ساير اوصياى پيغمبر اكرمت فرستادى كه تو اى خدا صاحب عزت و اقتدار و حكمت بى نهايتى.

صلوات بر امام حسن (عليه السلام) وامام حسين (عليه السلام)

متن

ظ(صلوات بر حسن و حسين عليهما السلام

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَبْدَيْکَ وَ وَلِيَّيْکَ وَ ابْنَيْ رَسُولِکَ وَ سِبْطَيِ الرَّحْمَهِ وَ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ

أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلاَدِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَ وَصِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلاَمُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

أَشْهَدُ أَنَّکَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِينُ اللَّهِ وَ ابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ مَظْلُوماً وَ مَضَيْتَ شَهِيداً

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ الْإِمَامُ الزَّکِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ بَلِّغْ رُوحَهُ وَ جَسَدَهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَهِ أَفْضَلَ التَّحِيَّهِ وَ السَّلاَمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْكَفَرَهِ وَ طَرِيحِ الْفَجَرَهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ مُوقِناً أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ

وَ ابْنُ أَمِينِهِ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَ مَضَيْتَ شَهِيداً

وَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى الطَّالِبُ بِثَارِکَ وَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَکَ مِنَ النَّصْرِ وَ التَّأْيِيدِ فِى هَلاَکِ عَدُوِّکَ وَ إِظْهَارِ دَعْوَتِکَ

وَ أَشهَدُ أَنَّکَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ جاهَدْتَ فِى سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً حَتَّى أَتَاکَ الْيَقِينُ

لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَذَلَتْکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَلَبَّتْ عَلَيْکَ

وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِمَّنْ أَکْذَبَکَ وَ اسْتَخَفَّ بِحَقِّکَ وَ اسْتَحَلَّ دَمَکَ بِأَبِى أَنْتَ وَ أُمِّى يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلَکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ خَاذِلَکَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ وَاعِيَتَکَ فَلَمْ يُجِبْکَ وَ لَمْ يَنْصُرْکَ

وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَبَى نِسَاءَکَ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِیءٌ وَ مِمَّنْ وَالاَهُمْ وَ مَالَأَهُمْ وَ أَعَانَهُمْ عَلَيْهِ

وَ أَشْهَدُ أَنَّکَ وَ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِکَ کَلِمَةُ التَّقْوَى وَ بَابُ الْهُدَى وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا

وَ أَشْهَدُ أَنِّى بِکُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِمَنْزِلَتِکُمْ مُوقِنٌ وَ لَکُمْ تَابِعٌ

بِذَاتِ نَفْسِى وَ شَرَائِعِ دِينِى وَ خَوَاتِيمِ عَمَلِى وَ مُنْقَلَبِى فِى دُنْيَایَ وَ آخِرَتِى

ترجمه

پروردگارا درود و رحمت فرست بر حسن و حسين دو بنده خاص و دوست خاص تو كه دو فرزند رسول اكرم و دو سيد جوانان اهل بهشتند

كه آن درود افضل از هر رحمتى باشد كه بر فرزند پيغمبران و رسولانت فرستى

پروردگارا درود فرست بر حضرت حسن فرزند سيد رسولان و جانشين امير اهل ايمان

سلام بر تو اى پسر رسول خدا سلام بر تو اى فرزند سيد جانشينان رسول

گواهى مى دهم كه تو اى پسر امير المؤمنين امين خدا و پسر امين هستى در جهان عمرى به مظلوميت زيستى و شهيد از

عالم رفتی

و نیز گواهی می دهم که محققا تو امام و پیشوای خلقی که ستوده صفات و هادی امت و هدایت یافته به حق و حقیقتی

پروردگارا درود فرست بر او بهترین سلام و تحیت را از من به روح و جسم پاك او برسان

پروردگارا درود فرست بر حسین بن علی مظلوم و شهید و کشته شمشیر کافران منافق و مطرود فاجران معاند

سلام بر تو ای حضرت ابا عبد الله سلام بر تو ای فرزند رسول خدا

سلام بر تو ای پسر امیر المؤمنین گواهی می دهم به طور یقین که تو ای بزرگوار امین خدا و پسر امین الهی هستی و مظلوم کشته شدی و با مقام رفیع شهادت از جهان درگذشتی

و باز گواهی می دهم که خدای متعال خونخواه توست و وعده نصرت و فیروزی که به تو داده است بر هلاك و انتقام دشمنانت آن وعده را البته به انجام رساند و دعوتت آشکار سازد

و نیز گواهی می دهم که کاملا به عهد خدا وفا کردی و در راه خدا جهاد فرمودی و خدا را با اخلاص کامل پرستش کردی تا هنگام رحلتت که به عین الیقین آخرت را شهود نمودی

خدا لعنت کند امتی را که تو را کشتند و خدا لعنت کند امتی را که تو را مخذول و خوار و بی یار و یاور کردند و خدا لعنت کند امتی را که بر ظلم و بیداد در حقت اجتماع کردند

من بدرگاه خدای متعال از آن بیدادگران بیزاری میجویم که تو را تکذیب کردند و حقت را پایمال و اهانت نمودند

و ریختن خون پاکت را حلال شمردند پدر و مادرم به فدایت ای ابا عبد الله

خدا لعنت کند قاتل تو را و خدا لعنت کند واگذاران تو را در دست دشمن و خدا لعنت کند آنان را که صدای تو را شنیدند و دعوتت را بر طلب یاری اجابت نکردند

و خدا لعنت کند کسانی را که زنان حرم محترمت را به اسیری بردند من از آن مردم ظالم بیدادگر نزد خدا بیزاری می جویم و از هر که آنان را دوست دارد و یاری آنها کند در ظلم بر تو از همه بیزارم

و گواهی میدهم که تو ای ابا عبد الله و همه امامان از فرزندان پاکت روح تقوی و خدا پرستی بودند و درگاه هدایت خلق و حلقه محکم ایمان و حجت خدا بر خلق عالم

و نیز گواهی می دهم که من به شما ایمان دارم و به مقام و منزلت رفیع شما به یقین معتقدم

و به حقیقت جان خودم و به شرایع و وظایف دینیم و خاتمه کارم تابع امر در انقلاب احوال در دنیا و آخرتم پیرو فرمان شما هستم.

صلوات امام علی (علیه السلام) بر پیامبر (صلّی الله علیه و آله و سلّم)

متن

ظ(و شایسته است صلوات فرستادن بر آن حضرت به آن صلواتی که حضرت أمیر المؤمنین علیه السلام بر آن جناب فرستاده در یکی از خطب خود در روز جمعه چنانچه در روضه کافی است

إِنَّ اللَّهَ وَ مَلاَئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيماً

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ تَحَنَّنْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ سَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ

مُحَمَّدٍ

كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ تَرَحَّمْتَ وَ تَحَنَّنْتَ وَ سَلَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَهَ وَ الشَّرَفَ وَ الْفَضِيلَهَ وَ الْمَنْزِلَهَ الْكَرِيمَهَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ أَعْظَمَ الْخَلَائِقِ كُلِّهِمْ شَرَفاً يَوْمَ الْقِيَامَهِ وَ أَقْرَبَهُمْ مِنْكَ مَقْعَداً

وَ أَوْجَهَهُمْ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَهِ جَاهاً وَ أَفْضَلَهُمْ عِنْدَكَ مَنْزِلَهً وَ نَصِيباً

اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّداً أَشْرَفَ الْمَقَامِ وَ حِبَاءَ السَّلَامِ وَ شَفَاعَهَ الْإِسْلَامِ

اللَّهُمَّ وَ أَلْحِقْنَا بِهِ غَيْرَ خَزَايَا وَ لَا نَاكِثِينَ وَ لَا نَادِمِينَ وَ لَا مُبَدِّلِينَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ

ترجمه

براستی و درستی خدای و فرشتگانش رحمت می فرستند بر پیغمبر ای کسانی که گرویدید رحمت فرستید بر او و درود فرستید بسیار

بار خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد (ع) و برکت ده بر محمد و آل محمد

و مهر ورز بر محمد و آل محمد (ع) و درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

به مانند بهترین رحمت و برکت و ترحم و مهرورزی و درودی که به ابراهیم و آل ابراهیم نموده و فرستادی زیرا که تو ستوده صفات و بزرگواری

بار خدایا به محمد عطا فرمای وسیلت و شرف و فضیلت و بزرگواری و مقام گرامی

بار خدایامحمد (ص) و آل محمد را بزرگترین خلایق قرار ده از همه برتر و بزرگتر در شرافت روز قیامت و نزدیکتر از همه به خودت در جلوس

و آبرومندتر از همه نزد تو روز قیامت در جاه و مقام و برتر از همه در نزد تو از حیث مقام و برخورداری

بار خدایا به محمد (ص) عطا کن شریفترین مقام و

خلعت و جایزه سلام و شفاعت در اسلام را

بار خدایا و برسان ما را به او در حالی که نه رسوا و خوار باشیم و نه پیمان شکن و نه پشیمان و نه عوض شده معبود حق آمین.

صلوات بر امام پیامبر اسلام (صلّی الله علیه و آله و سلّم)

متن

ظ(شیخ طوسی در مصباح در اعمال روز جمعه فرموده خبر داد ما را جماعتی از اصحاب ما از ابو المفضل شیبانی که گفت حدیث کرده ما را از لفظ خود ابو محمد عبد الله بن محمد عابد به دالیه گفت سؤال کردم از مولای خود امام حسن عسکری علیه السلام در منزل آن حضرت به سر من رای سنه دویست و پنجاه و پنج که املاـ فرماید بر من یعنی کلمه کلمه بفرماید کیفیت صلوات فرستادن بر پیغمبر و اوصیای آن حضرت صلوات الله علیهم را و حاضر کرده بودم با خودم کاغذ بزرگی پس املا کرد بر من از لفظ خود بدون اینکه از کتابی ببیند فرمود صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا حَمَلَ وَحْيَكَ وَ بَلَّغَ رِسَالاَتِكَ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَحَلَّ حَلاَلَكَ وَ حَرَّمَ حَرَامَكَ وَ عَلَّمَ كِتَابَكَ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَقَامَ الصَّلاَةَ وَ آتَى الزَّكَاةَ وَ دَعَا إِلَى دِينِكَ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا صَدَّقَ بِوَعْدِكَ وَ أَشْفَقَ مِنْ وَعِيدِكَ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا غَفَرْتَ بِهِ الذُّنُوبَ وَ سَتَرْتَ بِهِ الْعُيُوبَ وَ فَرَّجْتَ بِهِ الْكُرُوبَ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا دَفَعْتَ بِهِ الشَّقَاءَ وَ كَشَفْتَ بِهِ الْغَمَّاءَ وَ أَجَبْتَ بِهِ الدُّعَاءَ وَ نَجَّيْتَ بِهِ مِنَ الْبَلاَءِ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ بِهِ الْعِبَادَ وَ أَحْيَيْتَ بِهِ الْبِلاَدَ وَ قَصَمْتَ بِهِ الْجَبَابِرَةَ وَ أَهْلَكْتَ بِهِ الْفَرَاعِنَةَ

وَ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَضْعَفْتَ بِهِ الْأَمْوَالَ وَ أَحْرَزْتَ بِهِ مِنَ الْأَهْوَالِ وَ كَسَرْتَ بِهِ الْأَصْنَامَ وَ رَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا بَعَثْتَهُ بِخَيْرِ الْأَدْيَانِ وَ أَعْزَزْتَ بِهِ الْإِيمَانَ وَ تَبَّرْتَ بِهِ الْأَوْثَانَ وَ عَظَّمْتَ بِهِ الْبَيْتَ الْحَرَامَ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ وَ سَلِّمْ تَسْلِيما

ترجمه

خدایا درود فرست بر محمد (ص) زیرا او بار سنگین رسالت را به دوش جان گرفت و به خلق تبلیغ کرد

چنانکه حلال تو را حلال و حرام تو را بر امت حرام کرد و کتاب آسمانی تو قرآن را به مردم تعلیم داد

و باز بر محمد درود فرست زیرا نماز را در عالم برپا داشت و زکوه را اعطا کرد و بندگان را به دین تو خواند

و باز ای خدا درود فرست بر محمد (ص) زیرا وعده تو را تصدیق کرد و از وعده عذاب تو ترسید و امت را ترسانید

و باز درود فرست بر محمد (ص) زیرا بواسطه او گناهان بندگان را آمرزیدی و عیوب و زشتیهای امت را مستور فرمودی و غم و رنج خلق را بوجود گرامی او برطرف ساختی

و باز درود فرست ای خدا بر محمد (ص) چنانکه شقاوت و بدبختیهای خلق را بواسطه او دفع کردی و اندوه و پریشانی را برطرف ساختی و بواسطه او دعای بندگان را مستجاب فرمودی و خلق را به حرمت او از بلا نجات دادی

و باز درود فرست بر محمد چنانکه طفیل او بخلق ترحم کردی و شهر و بلاد عالم را بواسطه او زنده و آبادان ساختی و پشت

جباران و گردنکشان را بقدرت او شکستی و فرعونان جهان را هلاک ساختی

باز ای خدا بر محمد (ص) درود فرست چنانکه بواسطه وجود گرامی او بر ثروت و مال مردم افزودی و از حوادث هول انگیز عالم امت را نجات دادی و بتهای مشرکان را در هم شکستی و بر خلایق ترحم فرمودی

و باز ای خدا درود فرست بر محمد چنانکه او را بر بهترین آیین حق مبعوث کردی و اهل ایمان را بواسطه او عزت بخشیدی و بتها را هلاک نمودی و بیت الحرام کعبه را عظمت بخشیدی

و باز ای خدا بر حضرت محمد (ص) و اهل بیتش که همه پاکان و خوبان و برگزیدگان عالمند درود و تحیت کامل فرست.

صلوات بر امام رضا (علیه السلام)

متن

ظ(صلوات بر علی بن موسی علیهما السلام

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الَّذِى ارْتَضَيْتَهُ وَ رَضَّيْتَ بِهِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ

اللَّهُمَّ وَ كَمَا جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ وَ قَائِماً بِأَمْرِكَ وَ نَاصِراً لِدِينِكَ وَ شَاهِداً عَلَى عِبَادِكَ

وَ كَمَا نَصَحَ لَهُمْ فِى السِّرِّ وَ الْعَلَانِيَهِ وَ دَعَا إِلَى سَبِيلِكَ بِالْحِكْمَهِ وَ الْمَوْعِظَهِ الْحَسَنَهِ

فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَ خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيم

ترجمه

پروردگارا درود فرست بر علی بن موسی آنکه او را محبوب و پسندیده خود قرار دادی و از هر کس از خلقت خواستی او را بمقام رضا و خشنودی خود مخصوص گردانیدی

پروردگارا و چنانکه آن حضرت را حجت خود بر خلق و نگهدار و ناصر و یاور دین و شرع خود قرار دادی و گواه و مثل اعلا بر بندگانت گردانیدی

و چنانکه ای خدا او بندگانت را پنهان و آشکار نصیحت و اندرز کرد و خلق را با حکمت و موعظه و اندرز به راه تو دعوت کرد

پس درود فرست بر او بهترین درودی که بر احدی از اولیاء و خاصان و برگزیدگان از خلقت فرستادی که تو خدای با وجود و کرم و احسانی.

صلوات بر امام رضا (علیه السلام) در حرم رضوی

متن

ظ(زیارتی است که ابن قولویه از بعض ائمه علیهم السلام روایت کرده که فرمودند چون به نزد قبر امام رضا علیه السلام بروی بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى الْإِمَامِ التَّقِيِّ النَّقِيِ

وَ حُجَّتِکَ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَ مَنْ تَحْتَ الثَّرَى الصِّدِّيقِ الشَّهِيدِ

صَلاَةً كَثِيرَةً تَامَّةً زَاكِيَةً مُتَوَاصِلَةً مُتَوَاتِرَةً مُتَرَادِفَةً كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِک

ترجمه

بارالها درود و رحمت فرست بر علی بن موسی الرضا پسندیده پیشوای پارسا و منزه

و حجت تو بر هر که روی زمین است و هر که زیر خاك بسیار راستگو و شهید

درود و رحمتی فراوان و کامل و با برکت و متصل و پیوست و پیاپی و دنبال هم همچون بهترین رحمتی که بر یکی از اولیائت فرستادی.

صلوات بر امام سجاد (علیه السلام)

متن

ظ(صلوات بر علی بن الحسین علیهما السلام

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ

الَّذِی اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِکَ وَ جَعَلْتَ مِنْهُ أَئِمَّةَ الْهُدَى الَّذِينَ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَ بِهِ يَعْدِلُونَ

اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِکَ وَ طَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَ اصْطَفَيْتَهُ وَ جَعَلْتَهُ هَادِياً مَهْدِيّاً

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ أَنْبِيَائِکَ

حَتَّى يَبْلُغَ بِهِ مَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ فِی الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ إِنَّکَ عَزِيزٌ حَكِيم

ترجمه

پروردگارا درود فرست بر حضرت علی بن الحسین سید و بزرگ اهل عبادت

آنکس که تو او را برای خود خالص گردانیـدی و از نسل پاکش پیشوایان هـدایت را که آنها خلق را به حق هدایت کنند و به حق باز رجوع کنند قرار دادی

و او را برای خویش اختیـار فرمودی و او را از هر رجس و ناپـاکی پـاک و مطهر ساختی و او را برگزیـدی و هادی خلق بسوی خدا و هدایت یافته به حق قرار دادی

پروردگارا پس درودی و رحمتی بر او فرست که بهترین درودهایی باشد که بر ذریه پیغمبرانت فرستادی

تا به آن درود در دنیا و آخرت دیده اش روشن فرمایی که تو ای خدای مقتدر کامل و به حقایق امور آگاهی.

صلوات بر امام صادق (علیه السلام)

متن

ظ(صلوات بر جعفر بن محمد علیهما السلام

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِی إِلَیْکَ بِالْحَقِّ النُّورِ الْمُبِینِ

اللَّهُمَّ وَ کَمَا جَعَلْتَهُ مَعْدِنَ کَلَامِکَ وَ وَحْیِکَ وَ خَازِنَ عِلْمِکَ وَ لِسَانَ تَوْحِیدِکَ وَ وَلِیَّ أَمْرِکَ وَ مُسْتَحْفَظَ (مُسْتَحْفِظَ) دِینِکَ

فَصَلِّ عَلَیْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ أَصْفِیَائِکَ وَ حُجَجِکَ إِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِید

ترجمه

پروردگـارا درود فرست بر حضـرت جعفر بن محمـد امام صادق که گنجینه علم تو و خواننـده خلق با نور علم و حجت روشـن بسوی حق است

پروردگـارا چنـانکه تو او را معـدن اسـرار کتـاب وحی خود و مخزن علم و زبـان گویـای به توحیـد و معرفت و ولی امر خود و نگهبان دین خویش قرار دادی

پس درود فرست بر او بهترین درودی که بر احـدی از خاصان و حجتهای خود فرسـتادی که البته تو ای خدا در صـفات و ذات پسندیده و بزرگواری.

صلوات بر امام عسکری (علیه السلام)

متن

ظ(راوی این صلوات ابو محمد یمنی گفت که چون حضرت عسکری علیه السلام از ذکر صلوات بر پدرش فارغ شد و نوبت بر خود آن جناب رسید ساکت ماند عرض کردم که کیفیت صلوات بر باقی را بفرمایید فرمود اگر نه این بود که ذکر این از معالم دین است و خدا امر فرموده ما را که به اهلش برسانیم هر آینه دوست داشتم که ساکت مانم و لکن چون در مقام دین است بنویس صلوات بر حسن بن علی بن محمد علیهم السلام

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ التَّقِيِّ الصَّادِقِ الْوَفِيِّ النُّورِ الْمُضِىءِ خَازِنِ عِلْمِکَ

وَ الْمُذَكِّرِ بِتَوْحِيدِكَ وَ وَلِيِّ أَمْرِكَ وَ خَلَفِ أَئِمَّهِ الدِّينِ الْهُدَاهِ الرَّاشِدِينَ وَ الْحُجَّهِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا

فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَ حُجَجِکَ وَ أَوْلَادِ رُسُلِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِين

ترجمه

ای خدا درود فرست بر حسن فرزند علی بن محمد (ع) که آن بزرگوار نیکوکار و پرهیزکار و صادق و وفادار بود نور فروزنده و خزینه دار علم تو

و یاد آورنده مقام توحید و یکتایی و صاحب فرمان تو و جانشین پیشوایان دین و هادیان و رهبران خلق و حجت خدا بر اهل دنیا بود

پس خدایا بر او درودی فرست بهتر از هر درودی که بر احدی از خاصان و بندگان خالص حجتهای خود بر خلق و فرزندان رسولانت فرستادی ای خدای تمام عوالم وجود.

صلوات بر امام علی (علیه السلام)

متن

ظ(صلوات بر امیر المؤمنین علیه السلام

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّکَ وَ وَلِيِّهِ وَ صَفِيِّهِ (وَ وَصِيِّهِ) وَ وَزِيرِهِ

وَ مُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَ مَوْضِعِ سِرِّهِ وَ بَابِ حِكْمَتِهِ وَ النَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَ الدَّاعِي إِلَى شَرِيعَتِهِ وَ خَلِيفَتِهِ فِي أُمَّتِهِ

وَ مُفَرِّجِ الْكُرَبِ (الْكَرْبِ) عَنْ وَجْهِهِ قَاصِمِ الْكَفَرَهِ وَ مُرْغِمِ الْفَجَرَهِ الَّذِي جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّکَ بِمَنْزِلَهِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى

اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ انْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَ اخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ

وَ الْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ

وَ صَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِين

ترجمه

پروردگارا درود فرست بر امير المؤمنين على بن ابى طالب (ع) برادر پيغمبر اكرمت و دوست خاص و برگزيده او و وزير او

و محل وديعه علم او و درگاه حكمت او و گويا به حجت و برهان او و دعوت كننـده خلق به شـريعت و آيين او و جانشـين آن حضرت در ميان امت او

و برطرف سازنده غم و اندوه از وجود مبارك او و درهم شـكننده حزب كافران و بخاك هلاك كشنده فاجران آن بزرگوارى كه او را نسبت بپيغمبرت بمنزله هارون نسبت بموسى قرار دادى

پروردگارا تو دوست بدار هر كه او را دوست دارد و دشمن دار هر كس او را دشمن دارد و يارى كن هر كه او را يارى كند و خوار كن هر كه او را خوار كند

و لعنت كن بر اولين و آخرين مردمى كه به دشمنى او برخاستند

و درود فرست بر آن بزرگوار بهترين درودى كه بر احدى از جانشينان

پیغمبرانت می فرستی ای پروردگار عالم.

صلوات بر امام کاظم (علیه السلام)

متن

ظ(مؤلف گوید سید جلیل علی بن طاوس رضی الله عنه در مصباح الزائر در یکی از زیارات حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام این صلوات را بر آن حضرت که محتوی است بر شمه ای از فضائل و مناقب و عبادت و مصائب آن جناب نقل کرده البته زایر از فیض خواندن آن خود را محروم نکند

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ

وَ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَصِيِّ الْأَبْرَارِ وَ إِمَامِ الْأَخْيَارِ وَ عَيْبَهِ الْأَنْوَارِ

وَ وَارِثِ السَّكِينَهِ وَ الْوَقَارِ وَ الْحِكَمِ وَ الْآثَارِ

الَّذِى كَانَ يُحْيِى اللَّيْلَ بِالسَّهَرِ إِلَى السَّحَرِ بِمُوَاصَلَهِ الِاسْتِغْفَارِ

حَلِيفِ السَّجْدَهِ الطَّوِيلَهِ وَ الدُّمُوعِ الْغَزِيرَهِ وَ الْمُنَاجَاهِ الْكَثِيرَهِ وَ الضَّرَاعَاتِ الْمُتَّصِلَهِ

وَ مَقَرِّ النُّهَى وَ الْعَدْلِ وَ الْخَيْرِ وَ الْفَضْلِ وَ النَّدَى وَ الْبَذْلِ وَ مَأْلَفِ الْبَلْوَى وَ الصَّبْرِ

وَ الْمُضْطَهَدِ بِالظُّلْمِ وَ الْمَقْبُورِ بِالْجَوْرِ وَ الْمُعَذَّبِ فِى قَعْرِ السُّجُونِ وَ ظُلَمِ الْمَطَامِيرِ

ذِى السَّاقِ الْمَرْضُوضِ بِحَلَقِ الْقُيُودِ وَ الْجَنَازَهِ الْمُنَادَى عَلَيْهَا بِذُلِّ الِاسْتِخْفَافِ

وَ الْوَارِدِ عَلَى جَدِّهِ الْمُصْطَفَى وَ أَبِيهِ الْمُرْتَضَى وَ أُمِّهِ سَيِّدَهِ النِّسَاءِ بِإِرْثٍ مَغْصُوبٍ

وَ وِلاَءٍ مَسْلُوبٍ وَ أَمْرٍ مَغْلُوبٍ وَ دَمٍ مَطْلُوبٍ وَ سَمٍّ مَشْرُوبٍ

اللَّهُمَّ وَ كَمَا صَبَرَ عَلَى غَلِيظِ الْمِحَنِ وَ تَجَرَّعَ غُصَصَ الْكُرَبِ وَ اسْتَسْلَمَ لِرِضَاكَ

وَ أَخْلَصَ الطَّاعَهَ لَكَ وَ مَحَضَ الْخُشُوعَ وَ اسْتَشْعَرَ الْخُضُوعَ وَ عَادَى الْبِدْعَهَ وَ أَهْلَهَا

وَ لَمْ يَلْحَقْهُ فِى شَيْ ءٍ مِنْ أَوَامِرِكَ وَ نَوَاهِيكَ لَوْمَهُ لاَئِمٍ

صَلِّ عَلَيْهِ صَلاَهً نَامِيَهً مُنِيفَهً زَاكِيَهً تُوجِبُ لَهُ بِهَا شَفَاعَهَ أُمَمٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ قُرُونٍ مِنْ بَرَايَاكَ

وَ بَلِّغْهُ عَنَّا تَحِيَّهً وَ سَلاَماً وَ آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِى مُوَالاَتِهِ فَضْلاً وَ إِحْسَاناً وَ مَغْفِرَهً وَ رِضْوَاناً

إِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَمِیمِ وَ التَّجَاوُزِ الْعَظِیم بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

پروردگارا درود فرست بر محمد (ص) و

اهل بیتش

و درود فرست بر موسی بن جعفر وصی و جانشین نیکویان و پیشوای برگزیدگان عالم و صندوق انوار علم

و وارث مقام وقار و سکینت و دارای حکمتها و آثار علمی بسیار

آن بزرگواری که شبها تا صبح بیدار و شب زنده دار بود و پیوسته به استغفار

و در سجده طولانی با چشم اشکبار با خدا به مناجات و راز و نیاز بسیار و پیوسته به تضرع و زاری به درگاه باری اشتغال داشت

و حضرتش مقر و معدن عقل و عدل و خیرات و فضل و عطا و احسان بود و هم وجود مقدسش محل الفت با بلا و مصیبتهای عالم و صبر و شکیبایی بود

و به ظلم ظالمان و در قبور محبسهای ستمکاران گرفتار و معذب در قعر زیر زمینها و زندانهای تاریک

پاهای مبارکش در حلقه های زنجیر مجروح و هنگام رحلتش بر جنازه اش با خفت و خواری فریاد می کردند

با این حال نزد جدش محمد مصطفی و پدرش مرتضی و مادرش بزرگ زنان عالم وارد گردید در صورتی که ارث خلافتش غصب شده

و مقام ولایتش از او سلب گردیده و در امر امامت مغلوب دشمنان بوده و بخون پاکش دشمن تشنه بود و عاقبت بحضرتش زهر سم جفا خورانیدند

پروردگارا چنانکه آن بزرگوار در بلا و محنتهای سخت صبر کرد و جرعه تلخ غصه ها و رنجها را نوشید و پیوسته تسلیم مقام رضا و خوشنودی تو بود

و طاعتت را با اخلاص کامل و خضوع و خشوع صرف بجا آورد و با اهل بدعت و ضلالت به عداوت

و مخالفت قیام کرد

و در راه انجام اوامر و نواهی تو ملامت خلق ابدا در او مؤثر نگشت

رحمت و درود خدا بر او باد درودی با ازدیاد و بلند مرتبه و نیکو که آن درود و رحمت باعث شفاعت امتهایی از خلق تو شود و قبایلی از اهل زمین را شامل گردد

و به روح پاک آن بزرگوار از ما تحیت و سلام برسان و به ما هم در اثر دوستی و محبت او فضل و احسان و آمرزش و بهشت رضوان خود را عطا فرما

چون تو همانا صاحب فضل و رحمت واسعه بی حد و نهایت هستی و عفو و گذشت بسیار از تو درخواست می کنم به مقام رحمتت و مهربانیت ای مهربانترین مهربانان عالم.

صلوات بر امام مهدی (علیه السلام)

متن

ظ(ذکر صلوات بر آن حضرت

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ صَلِّ عَلَى وَلِيِّ الْحَسَنِ وَ وَصِيِّهِ وَ وَارِثِهِ

الْقَائِمِ بِأَمْرِکَ وَ الْغَائِبِ فِی خَلْقِکَ وَ الْمُنْتَظِرِ لِإِذْنِکَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ قَرِّبْ بُعْدَهُ وَ أَنْجِزْ وَعْدَهُ وَ أَوْفِ عَهْدَهُ وَ اكْشِفْ عَنْ بَأْسِهِ حِجَابَ الْغَيْبَهِ

وَ أَظْهِرْ بِظُهُورِهِ صَحَائِفَ الْمِحْنَهِ وَ قَدِّمْ أَمَامَهُ الرُّعْبَ وَ ثَبِّتْ بِهِ الْقَلْبَ وَ أَقِمْ بِهِ الْحَرْبَ

وَ أَيِّدْهُ بِجُنْدٍ مِنَ الْمَلاَئِكَهِ مُسَوِّمِينَ وَ سَلِّطْهُ عَلَى أَعْدَاءِ دِينِکَ أَجْمَعِينَ

وَ أَلْهِمْهُ أَنْ لاَ يَدَعَ مِنْهُمْ رُكْناً إِلاَّ هَدَّهُ وَ لاَ هَاماً إِلاَّ قَدَّهُ وَ لاَ كَيْداً إِلاَّ رَدَّهُ وَ لاَ فَاسِقاً إِلاَّ حَدَّهُ

وَ لاَ فِرْعَوْنَ إِلاَّ أَهْلَكَهُ وَ لاَ سِتْراً إِلاَّ هَتَكَهُ وَ لاَ عَلَماً إِلاَّ نَكَّسَهُ وَ لاَ سُلْطَاناً إِلاَّ كَسَبَهُ

وَ لاَ رُمْحاً إِلاَّ قَصَفَهُ وَ لاَ مِطْرَداً إِلاَّ خَرَقَهُ وَ لاَ جُنْداً إِلاَّ فَرَّقَهُ وَ لاَ مِنْبَراً إِلاَّ

أَحْرَقَهُ

وَ لاَ سَيْفاً إِلاَّ كَسَرَهُ وَ لاَ صَنَماً إِلاَّ رَضَّهُ وَ لاَ دَماً إِلاَّ أَرَاقَهُ وَ لاَ جَوْراً إِلاَّ أَبَادَهُ

وَ لاَ حِصْناً إِلاَّ هَدَمَهُ وَ لاَ بَاباً إِلاَّ رَدَمَهُ وَ لاَ قَصْراً إِلاَّ خَرَّبَهُ (أَخْرَبَهُ) وَ لاَ مَسْكَناً إِلاَّ فَتَّشَهُ

وَ لاَ سَهْلًا إِلاَّ أَوْطَأَهُ وَ لاَ جَبَلًا إِلاَّ صَعِدَهُ وَ لاَ كَنْزاً إِلاَّ أَخْرَجَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

پروردگارا درود و رحمت فرست بر محمد و اهل بیت او و درود فرست بر ولی و جانشین حسن (عسکری) و وصی و وارث او

که به امر و فرمان تو قیام خواهد کرد و اکنون در میان خلق تو پنهان است و برای ظهورش منتظر اذن توست

پروردگارا درود فرست بر او و بعد فراقش را بدل به قرب وصال گردان و وعده او را محقق گردان و بعهدش وفا کن حجاب غیبت حضرتش که بلای سخت است برطرف بفرما

و بظهور آن بزرگوار صحیفه دفترهای رنج و محنت را پدیدار ساز و پیش از ظهورش دشمنان را از او مرعوب و ترسان و دوستان را ثبات و آرامش قلب اعطا کن و جنگ و جهاد را بظهورش برانگیز

و او را با سپاهی از فرشتگان با نشان بر همه دشمنان دینت او را مسلط و غالب ساز

و باو الهام کن که از آن دشمنان دین هیچ رکنی نگذارد جز آنکه ویران سازد و هیچ رئیسی در آنها نباشد جز آنکه قطع و نابود ساز و هیچ مکر و کیدی نکنند جز آنکه شر آن را به خود آنها برگرداند و هر فاسقی را حد زند

و هر فرعون

گردنکشی را هلاک سازد و هر پرده بردرد و هر پرچم را سرنگون سازد و هیچ حکومت و سلطنتی نگذارد جز آنکه در تصرف آرد

و هر سر نیزه و قدرتی را در هم بشکند و هر سبب را پاره سازد و هر سپاهی را متفرق و مقهور گرداند و منبری نگذارد جز آنکه همه را بسوزاند

و هر شمشیری بشکند و هر بت را خرد سازد و خون همه بریزد و هر جور و ستم را نابود گرداند

و هر سنگر و حصن محکم را ویران کند و هر درگاه را ببندد و به کلی مسدود کند و هیچ کاخی نگذارد جز آنکه همه را خراب و ویران سازد و هیچ مسکن و منزل نباشد جز آنکه تفتیش کند

و هر زمین هموار زیر پا آرد و بر هر کوه بالا رود و هر گنج در زمین پنهان است همه را بیرون آرد ای مهربانترین مهربانان به کرم و رحمتت اجابت فرما.

صلوات بر امام هادی (علیه السلام)

متن

ظ(صلوات بر علی بن محمد علیهما السلام

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصِیِّ الْأَوْصِیَاءِ وَ إِمَامِ الْأَتْقِیَاءِ وَ خَلَفِ أَئِمَّهِ الدِّینِ وَ الْحُجَّهِ عَلَی الْخَلاَئِقِ أَجْمَعِینَ

اللَّهُمَّ کَمَا جَعَلْتَهُ نُوراً یَسْتَضِی ءُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ فَبَشَّرَ بِالْجَزِیلِ مِنْ ثَوَابِکَ

وَ أَنْذَرَ بِالْأَلِیمِ مِنْ عِقَابِکَ وَ حَذَّرَ بَأْسَکَ وَ ذَکَّرَ بِآیَاتِکَ وَ أَحَلَّ حَلاَلَکَ وَ حَرَّمَ حَرَامَکَ

وَ بَیَّنَ شَرَائِعَکَ وَ فَرَائِضَکَ وَ حَضَّ عَلَی عِبَادَتِکَ وَ أَمَرَ بِطَاعَتِکَ وَ نَهَی عَنْ مَعْصِیَتِکَ

فَصَلِّ عَلَیْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلَی أَحَدٍ مِنْ أَوْلِیَائِکَ وَ ذُرِّیَّهِ أَنْبِیَائِکَ یَا إِلَهَ الْعَالَمِین

ترجمه

پروردگارا درود فرست بر علی بن محمد (حضرت امام علی النقی) جانشین اوصیای پیغمبر و پیشوای اهل تقوی و خلف صالح امامان دین و حجت تمام خلق

پروردگارا چنانکه تو او را چراغ روشن برای اهل ایمان قرار دادی پس او خلق را به ثواب و پاداش بزرگ تو بشارت داد

و از عقاب و کیفر سخت تو ترسانید و تحذیر کرد و بندگان را به آیاتت یادآور گردید و احکام حلال و حرام

و راه شرایع و فرایض دینت را بر مردم روشن ساخت و خلق را ترغیب و تحریص بر عبادتت کرد و امر به طاعت و بندگیت و نهی از معصیت و نافرمانیت فرمود

پس ای خدا تو بر او بهترین درودی که بر احدی از اولیاء و دوستان خاص خود و ذریه پیغمبران خویش فرستادی بر آن بزرگوار بفرست ای خدای تمام عوالم وجود.

صلوات بر حضرت زهرا (سلام الله علیها)

متن

ظ(صلوات بر سیده نسوان فاطمه علیها السلام

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَهِ فَاطِمَهَ الزَّكِيَّهِ حَبِيبَهِ حَبِيبِكَ وَ نَبِيِّكَ

وَ أُمِّ أَحِبَّائِكَ وَ أَصْفِيَائِكَ الَّتِى انْتَجَبْتَهَا وَ فَضَّلْتَهَا وَ اخْتَرْتَهَا عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ كُنِ الطَّالِبَ لَهَا مِمَّنْ ظَلَمَهَا وَ اسْتَخَفَّ بِحَقِّهَا وَ كُنِ الثَّائِرَ اللَّهُمَّ بِدَمِ أَوْلاَدِهَا

اللَّهُمَّ وَ كَمَا جَعَلْتَهَا أُمَّ الْأَئِمَّهِ الْهُدَى وَ حَلِيلَهَ صَاحِبِ اللِّوَاءِ وَ الْكَرِيمَهَ عِنْدَ الْمَلَإِ الْأَعْلَى

فَصَلِّ عَلَيْهَا وَ عَلَى أُمِّهَا صَلاَهً تُكْرِمُ بِهَا وَجْهَ مُحَمَّدٍ (أَبِيهَا) صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

وَ تُقِرُّ بِهَا أَعْيُنَ ذُرِّيَّتِهَا وَ أَبْلِغْهُمْ عَنِّى فِى هَذِهِ السَّاعَهِ أَفْضَلَ التَّحِيَّهِ وَ السَّلاَم

ترجمه

پروردگارا درود فرست بر صدیقه فاطمه دارای نفس زکیه مورد علاقه و محبت و دوستی حبیب تو و پیغمبر اکرم توست

و مادر دوستان خاص توو امامان برگزیده و او منتخب توست که وی را برگزیدی و فضیلت دادی و برتری بر تمام زنان عالم دادی

پروردگارا تو از ظلم و بیدادی که امت جاهل در حق او کردند و اهانت نمودند دادخواهی کن و از آن مردم بی رحم که خون پاک فرزندانش را بخاک ریختند خونخواهی کن و انتقام بکش

پروردگارا چنانکه آن حضرت را مادر ائمه هدی و همسر علی مرتضی صاحب لواء و بیرق فتح و شفاعت آنکه در ملأ اعلی گرامی است

پس تو ای خدا درود فرست بر آن حضرت و بر مادرش درودی که وجه پدر بزرگوارش حضرت محمد صلی الله علیه و آله را

به آن درود اکرام می کنی

و چشم ذریه او را روشن می گردانی و از من هم ای خدا در این ساعت بهترین سلام و تحیت را به آن بزرگواران برسان.

صلوات بعد از نماز صبح

متن

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اهْدِنِی لِمَا اخْتُلِفَ فِیهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِکَ إِنَّکَ تَهْدِی مَنْ تَشَاءُ إِلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیم

ترجمه

خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد (ص)

و مرا در آنجا که حق به اختلاف و شبهه در افتد از جانب خود هدایت فرما که تو هر کس را بخواهی به راه راست هدایت می فرمایی

صلوات بعد از نماز صبح . عصر روز جمعه

متن

می گویی ده مرتبه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

الْأَوْصِیَاءِ الرَّاضِینَ الْمَرْضِیِّینَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِکَ وَ بَارِکْ عَلَیْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَکَاتِکَ

وَ السَّلاَمُ عَلَیْهِمْ وَ عَلَی أَرْوَاحِهِمْ وَ أَجْسَادِهِمْ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

و این صلوات در عصرهای جمعه نیز وارد شده با فضیلت بسیار

ترجمه

خدایا درود فرست بر محمدو آل محمد (ص)

که اوصیاء پسندیدگان خدا و خلقند با نیکوتر تحیت و درود و برکت فرست بر آنان به نیکوتر برکات خود

و درود بر آنها و بر ارواح و ابدان پاک آنها و رحمت و برکات خدا بر آنها باد

صلوات بین نماز صهر و عصر روز جمعه

متن

ستحب است صد مرتبه بگویی

صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ مَلاَئِکَتِهِ وَ أَنْبِیَائِهِ وَ رُسُلِهِ وَ جَمِیعِ خَلْقِهِ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ السَّلاَمُ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ وَ عَلَی أَرْوَاحِهِمْ وَ أَجْسَادِهِمْ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

و شیخ جلیل ابن ادریس در سرائر از جامع بزنطی نقل کرده که ابو بصیر گفت شنیدم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که می فرمود صلوات بر محمد و آل محمد در ما بین ظهر و عصر معادل هفتاد رکعت است و کسی که بگوید بعد از عصر روز جمعه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِیَاءِ الْمَرْضِیِّینَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِکَ

وَ بَارِکْ عَلَیْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَکَاتِکَ وَ السَّلاَمُ عَلَیْهِمْ وَ عَلَی أَرْوَاحِهِمْ وَ أَجْسَادِهِمْ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ

خواهد بود برای او مثل ثواب عمل جن و انس در آن روز مؤلف گوید که این صلوات شریفه در کتب مشایخ حدیث به سندهای بسیار معتبر با فضیلتهای بسیار نقل شده و اگر ده مرتبه و اگر نه هفت مرتبه بخواند افضل است زیرا که از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که بعد از نماز عصر روز جمعه پیش از آنکه از جای نماز خود برخیزد ده مرتبه این صلوات را بخواند صلوات فرستند بر او ملائکه از این جمعه تا جمعه آینده همین ساعت و نیز از آن حضرت

روایت است که چون نماز عصر روز جمعه را ادا کنی هفت مرتبه این صلوات را بخوان

و شیخ کلینی در کافی روایت کرده که چون روز جمعه نماز را ادا کردی بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ

وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَ السَّلَامُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

به درستی که هر که این صلوات را بعد از نماز عصر بخواند بنویسد حق تعالی برای او صد هزار حسنه و محو فرماید از او صد هزار سیئه و برآورد صد هزار حاجت او را و بلند فرماید برای او صد هزار درجه

و نیز فرموده که روایت شده که هر که این صلوات را هفت مرتبه بگوید (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَ السَّلَامُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ) خداوند رد کند بر او به عدد هر بنده ای حسنه ای و عملش در آن روز مقبول باشد و بیاید در روز قیامت در حالتی که ما بین دیدگان او نوری باشد

ترجمه

درود خدا و فرشتگان و پیغمبران و رسولانش و جمیع خلق او بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

و سلام بر او و بر آل او و بر جسم و جان پاک آنها و رحمت و برکات الهی بر آنان باد.

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) که اوصیاء پسندیده تواند با بهترین درودها

و برکت ده به بهترین برکات خود و سلام بر آنها و بر جسم و جان پاک آنان و رحمت

و برکات الهی بر آنان باد.

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) که اوصیاء پسندیده تواند بهترین درود

و برکت ده بهترین برکات را و سلام بر او و بر آل او و رحمت خدا و برکات الهی بر آنان باد

صلوات در حرم امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(چهاردهم از جمله اعمال در حرم امام حسین علیه السلام صلوات فرستادن بر آن حضرت است و روایت شده که می ایستی پشت سر نزد کتف شریف آن حضرت و صلوات می فرستی بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و بر حسین صلوات الله علیه و سید بن طاوس در مصباح الزائرین صلوات را برای آن حضرت در ضمن یکی از زیارات نقل کرده

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ

قَتِيلِ الْعَبَرَاتِ وَ أَسِيرِ الْكُرُبَاتِ صَلاَةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً يَصْعَدُ أَوَّلُهَا وَ لاَ يَنْفَدُ آخِرُهَا

أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلاَدِ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْإِمَامِ الشَّهِيدِ الْمَقْتُولِ الْمَظْلُومِ الْمَخْذُولِ

وَ السَّيِّدِ الْقَائِدِ وَ الْعَابِدِ الزَّاهِدِ الْوَصِيِّ الْخَلِيفَهِ الْإِمَامِ الصِّدِّيقِ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ

الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ وَ الرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ وَ التَّقِيِّ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ الزَّاهِدِ الذَّائِدِ الْمُجَاهِدِ الْعَالِمِ

إِمَامِ الْهُدَى سِبْطِ الرَّسُولِ وَ قُرَّهِ عَيْنِ الْبَتُولِ صلی الله علیه و آله و سلم

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِی وَ مَوْلاَیَ كَمَا عَمِلَ بِطَاعَتِکَ وَ نَهَى عَنْ مَعْصِيَتِکَ

وَ بَالَغَ فِی رِضْوَانِکَ وَ أَقْبَلَ عَلَى إِيمَانِکَ غَيْرَ قَابِلٍ فِيکَ عُذْراً سِرّاً وَ عَلاَنِيَةً

يَدْعُو الْعِبَادَ إِلَيْکَ وَ يَدُلُّهُمْ عَلَيْکَ وَ قَامَ بَيْنَ يَدَيْکَ يَهْدِمُ الْجَوْرَ بِالصَّوَابِ وَ يُحْيِي السُّنَّهَ بِالْكِتَابِ

فَعَاشَ فِی رِضْوَانِکَ مَكْدُوداً وَ مَضَى عَلَى طَاعَتِکَ وَ فِی أَوْلِيَائِکَ مَكْدُوحاً وَ قَضَى إِلَيْکَ مَفْقُوداً

لَمْ يَعْصِکَ فِی لَيْلٍ وَ لاَ

نَهارٍ بَلْ جاهَدَ فِيكَ الْمُنافِقِينَ وَ الْكُفَّارَ

اللَّهُمَّ فَاجْزِهِ خَيْرَ جَزَاءِ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَارِ وَ ضَاعِفْ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ وَ لِقَاتِلِيهِ الْعِقَابَ

فَقَدْ قاتَلَ كَرِيماً وَ قُتِلَ مَظْلُوماً وَ مَضَى مَرْحُوماً

يَقُولُ أَنَا ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ وَ ابْنُ مَنْ زَكَّى وَ عَبَدَ فَقَتَلُوهُ بِالْعَمْدِ الْمُعْتَمَدِ

قَتَلُوهُ عَلَى الْإِيمَانِ وَ أَطَاعُوا فِي قَتْلِهِ الشَّيْطَانَ وَ لَمْ يُرَاقِبُوا فِيهِ الرَّحْمَنَ

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ صَلَاةً تَرْفَعُ بِهَا ذِكْرَهُ وَ تُظْهِرُ بِهَا أَمْرَهُ وَ تُعَجِّلُ بِهَا نَصْرَهُ

وَ اخْصُصْهُ بِأَفْضَلِ قِسَمِ الْفَضَائِلِ يَوْمَ الْقِيَامَهِ وَ زِدْهُ شَرَفاً فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ

وَ بَلِّغْهُ أَعْلَى شَرَفِ الْمُكَرَّمِينَ وَ ارْفَعْهُ مِنْ شَرَفِ رَحْمَتِكَ فِي شَرَفِ الْمُقَرَّبِينَ فِي الرَّفِيعِ الْأَعْلَى

وَ بَلِّغْهُ الْوَسِيلَهَ وَ الْمَنْزِلَهَ الْجَلِيلَهَ وَ الْفَضْلَ وَ الْفَضِيلَهَ وَ الْكَرَامَهَ الْجَزِيلَهَ

اللَّهُمَّ فَاجْزِهِ عَنَّا أَفْضَلَ مَا جازَيْتَ إِمَاماً عَنْ رَعِيَّتِهِ وَ صَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ كُلَّمَا ذُكِرَ وَ كُلَّمَا لَمْ يُذْكَرْ

يَا سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ أَدْخِلْنِي فِي حِزْبِكَ وَ زُمْرَتِكَ وَ اسْتَوْهِبْنِي مِنْ رَبِّكَ وَ رَبِّي

فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جاهاً وَ قَدْراً وَ مَنْزِلَهً رَفِيعَهً إِنْ سَأَلْتَ أُعْطِيتَ وَ إِنْ شَفَعْتَ شُفِّعْتَ

اللَّهَ اللَّهَ فِي عَبْدِكَ وَ مَوْلَاكَ لَا تُخَلِّنِي عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَ الْأَهْوَالِ لِسُوءِ عَمَلِي وَ قَبِيحِ فِعْلِي وَ عَظِيمِ جُرْمِي

فَإِنَّكَ أَمَلِي وَ رَجائِي وَ ثِقَتِي وَ مُعْتَمَدِي وَ وَسِيلَتِي إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكَ

لَمْ يَتَوَسَّلِ الْمُتَوَسِّلُونَ إِلَى اللَّهِ بِوَسِيلَهٍ هِيَ أَعْظَمُ حَقّاً وَ لَا أَوْجَبُ حُرْمَهً

وَ لَا أَجَلُّ قَدْراً عِنْدَهُ مِنْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ

لَا خَلَّفَنِيَ اللَّهُ عَنْكُمْ بِذُنُوبِي وَ جَمَعَنِي وَ إِيَّاكُمْ فِي جَنَّهِ عَدْنٍ الَّتِي أَعَدَّهَا لَكُمْ وَ لِأَوْلِيَائِكُمْ

إِنَّهُ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ أَبْلِغْ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ تَحِيَّهً كَثِيرَهً وَ سَلَاماً وَ ارْدُدْ عَلَيْنَا مِنْهُ السَّلَامَ

إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ وَ صَلِّ عَلَيْهِ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلَامُ وَ كُلَّمَا

لَمْ يُذْكَرْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

مؤلف گويد كه ما آن زيارت را در اعمال روز عاشورا نقل كرديم و در اواخر باب صلواتى بر حجج طاهره عليهم السلام نقل خواهيم كرد كه صلوات مختصرى بر امام حسين عليه السلام نيز در آن مندرج خواهد بود و خواندن آن را نيز ترك مكن

ترجمه

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد و درود فرست بر حسين شهيد مظلوم

كشته اشك چشم شيعيان و اسير رنج مصيبتها درودى فرست كه با نشو و نما و افزاينده و با بركت باشد و اولش بالا رود و آخرش نفاد و انقطاع نيابد

بهتر از هر درودى كه بر احدى از فرزندان پيغمبران و رسولانت فرستادى اى پروردگار عالميان

خدايا درود فرست بر امام شهيد كه به ظلم و ستم كشته شد و بى يار و ياور ماند

و آن بزرگ و پيشواى اهل زهد و عبادت وصى و جانشين امام با صدق و ايمان كامل آن پاك روان قدسى پاكيزه

و روح مبارك و پسنديده و مرضى خدا آن جان با تقوى و زهد رهبر بزرگ عالم مجاهد و دفاع كننده از حريم شرع خدا

پيشواى هادى خلق به راه حق سبط پيغمبر اكرم و نور چشم زهراى بتول صلى الله عليه و آله و سلم

پروردگارا درود فرست بر آقا و مولاى من كه هميشه به طاعتت اشتغال داشت و از عصيانت منع مى كرد

و در راه رضاى تو با منتهاى قدرت مى كوشيدو كاملا روى به جانب ايمان و آيين حضرتت آورد و عذر كسى را در مخالفت امرت نمى پذيرفت در

باطن و ظاهر

بندگانت را بسوی تو می خواند و به راه تو هدایت می فرمود و در حضور حضرتت قیام کرد بنیان جور و ظلم را به طریق صواب ویران و منهدم کرد و سنت و طریقه حق طبق کتاب خدا احیاء کرد

و عمری در رنج و الم با رضا و خشنودیت زیست کرد و با کوشش سخت در راه طاعت تو و اولیای تو از جهان درگذشت و جان بسوی تو تسلیم کرد

لحظه ای در شب و روز نافرمانی تو نکرد بلکه با قوم منافق و کافر در راه تو جهاد سخت کرد

پروردگارا بهترین پاداش اهل صدق و ایمان و نیکوکاران را به او عطا فرما و بر دشمنانش عذاب سخت و مضاعف و بر قاتلانش عقاب شدید مقرر گردان

که او همانا با حال لطف و مدارا و بزرگواری با دشمن قتال کرد و بمظلومی کشته شد و برحمت از جهان درگذشت

در حالیکه به قاتلان خود می فرمود که من فرزند رسول خدا محمد و پسر آنکه بفقیران زکوه داد و خدا را پرستش کرد باز قوم ترحم نکردند عمدا و بقصد و غرض دشمنی با اسلام و ایمان او را شهید کردند

در حالی که در امر قتلش شیطان را اطاعت کردند و خدا را در نظر نیاوردند

پروردگارا پس درود فرست بر آقا و مولای من درودی که به آن درود نامش را بلند گردانی و بر کارش او را مظفر و منصور گردانی و به نصرتش تعجیل فرمایی

و او را به نیکوترین انواع فضایل در قیامت مخصوص گردان و

بر مقام شرافتش در اعلی علیین بیفزا

و او را به رتبه بلندترین اهل شرافت و کرامت برسان و از رحمت با شرافتت او را در مقام شریف مقربان درگاهت به عالیترین رتبه رفیع نایل گردان

و او را به مقام وسیله و منزلت با جلال و عزت و برتری و فضیلت و کرامت بزرگ برسان

پروردگارا و نیکوتر پاداشی که امامی را از رعیت دهی از ما به آن حضرت عطا فرما و درود فرست بر آقا و مولای من آنچه ذکر شد و آنچه ذکر نشد

ای آقا و مولای من کرم کن و مرا در حزب خود و زمره خویش داخل ساز و از پروردگار من و پروردگار تو بر من عطا و بخشش درخواست کن

که تو بزرگوار را نزد خدا جاه و قدر و منزلت بلندی است که اگر از خدا درخواست کنی عطا کند و اگر شفاعت کنی بپذیرد

خدا را خدا را یاد کن درباره بنده و غلامت و مرا در شداید و سختیها و امور هولناک که من برخود از عمل بد و کار زشت و گناه بزرگ فراهم کرده ام مرا به خود وامگذار

که تمام آرزو و امید و وثوق و اعتماد و توسل من به درگاه خدا پروردگار من و تو بزرگواری تو

هیچکس به درگاه خدا توسل نجسته به کسی که او نزد خدا حقش عظیمتر و احترامش لازمتر

و قدر و منزلتش بلندتر از شما اهل بیت پیغمبر باشد

خدا مرا دور از شما خاندان و عنایت شما بواسطه گناهانم نگرداند و مرا

با شما بزرگواران در بهشت عدن که برای شما اهل بیت و اولیاء خود مهیا گردانیده همنشین قرار دهد

که خدا بهترین آمرزندگان و مهربانترین مهربانان است

پروردگارا از ما به آن بزرگوار سلام و تحیت بسیار برسان و پاسخ تحیات ما سلام از جانب او به ما باز گردان

که تو صاحب جود و کرمی و درود فرست بر او و هر آنچه سلام و تحیت ذکر شد و آنچه ذکر نشد ای پروردگار عالمیان.

صلوات در روز پنچشنبه

متن

ظ(و شیخ طوسی فرموده که مستحب است در روز پنجشنبه صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و آله هزار مرتبه

و مستحب است آنکه بگوید در آن

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَ أَهْلِكْ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِين

ترجمه

بار خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد

و تعجیل فرما فرج ایشان را و نابود و هلاک گردان دشمن ایشان را از جن و انس از خلق اولین و آخرین

صلوات دیگر بر امام کاظم (علیه السلام)

متن

ظ(صلوات بر ولی الامر المنتظر علیه السلام

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَ ابْنِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَ أَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَ أَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَ طَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً

اللَّهُمَّ انْصُرْهُ وَ انْتَصِرْ بِهِ لِدِينِكَ وَ انْصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَ أَوْلِيَاءَهُ وَ شِيعَتَهُ وَ أَنْصَارَهُ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُمْ

اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَ طَاغٍ وَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ

وَ احْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ احْرُسْهُ وَ امْنَعْهُ أَنْ يُوصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ

وَ احْفَظْ فِيهِ رَسُولَکَ وَ آلَ رَسُولِکَ وَ أَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَ أَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ

وَ انْصُرْ نَاصِرِيهِ وَ اخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَ اقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَهَ الْکُفْرِ وَ اقْتُلْ بِهِ الْکُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِينَ وَ جَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ

حَيْثُ کَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ امْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلاً

وَ أَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّکَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ

وَ اجْعَلْنِی اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ أَتْبَاعِهِ وَ شِيعَتِهِ

وَ أَرِنِی فِی آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَأْمُلُونَ وَ فِی عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِين

ترجمه

ای خدا درود فرست بر ولی خود فرزند دوستان خاص خود آنان که طاعت و حقوق آنها را بر خلق فرض و واجب گردانیدی و از آن ارواح قدسی الهی هر رجس و پلیدی شرک را دور ساختی و آنان را کاملاـ پاک و منزه از هر عیب و عصیان گردانیدی

پروردگارا تو او را یاری کن و به وجود او اهل دین خود را منصور و مظفر فرما و دوستان خود را و شیعیان و یاران او را بواسطه او ظفر و فیروزی عطا کن و ما را هم از آن یاران و شیعیانش

قرار ده

ای خدا آن بزرگوار را از شر و آزار هر ظالم و طاغی سرکش در پناه خود گیر و از شر جمیع اهل شر

که پیش روی او یا از پشت سر وی یا از راست و چپ او درآیند محفوظش بدار و از آنکه دست آزار و سوء قصد کسی باو رسد آن وجود مبارک را نگهداری کن و منع فرما

و هم بواسطه سلطنت الهیه او حق رسول و آل رسولت را محفوظ گردان و حکومت عدل کامل را بوجود او آشکار گردان و تو او را مؤید و منصور فرما

و یاران او را هم نصرت فرما و دشمنانش را مخذول و ذلیل ساز و به قدرت او پشت جباران و سرکشان عالم را بشکن و کفار و منافقان و جمیع ملحدان را

از مشرق و مغرب روی زمین و بر و بحر دنیا همه به شمشیر قهر او به خاک هلاک انداز و زمین در سلطنتش پر از عدل گردان

و دین پیغمبر اکرمت علیه و آله السلام را ظاهر و غالب فرما

و پروردگارا مرا هم از انصار و یاوران و پیروان و شیعیان آن بزرگوار قرار ده

و آنچه آرزوی آل محمد است از ظهور سلطنت عدل الهی درباره آنها بمن بنما و درباره دشمنان آل رسول هم آن هلاکت و ذلت و انتقامی که از آن میترسیدند بمن بنما ای خدای حق این دعای مرا مستجاب فرما.

صلوات دیگر بر امام کاظم (علیه السلام)

متن

ظ(صلوات بر موسی بن جعفر علیهما السلام

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَمِينِ الْمُؤْتَمَنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْبَرِّ الْوَفِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِ

النُّورِ الْمُبِينِ (الْمُنِيرِ)

الْمُجْتَهِدِ الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ عَلَى الْأَذَى فِيکَ

اللَّهُمَّ وَ كَمَا بَلَّغَ عَنْ آبَائِهِ مَا اسْتُودِعَ مِنْ أَمْرِکَ وَ نَهْيِکَ وَ حَمَلَ عَلَى الْمَحَجَّهِ

وَ كَابَدَ أَهْلَ الْعِزَّهِ وَ الشِّدَّهِ فِيمَا كَانَ يَلْقَى مِنْ جُهَّالِ قَوْمِهِ

رَبِّ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ وَ أَكْمَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِمَّنْ أَطَاعَکَ وَ نَصَحَ لِعِبَادِکَ إِنَّکَ غَفُورٌ رَحِيم

ترجمه

پروردگارا درود فرست بر امام امین و معتمد خلق حضرت موسی بن جعفر که نیکوکار و وفادار و پاک و مهذب است

نور علمش مبین احکام الهی آنکس که همه عمر با کمال کوشش و اجتهاد در انجام وظایف امامت بر آزار امت در راه رضای تو صبور و شکیبا بود

ای خدا چنانکه از پدران آن امام آنچه نزد او ودیعه بود از امر و نهی دین تو همه را بخلق رسانید و بار فرمان الهی را به راه شرع و طریق مستقیم برد

و با اهل غرور و سختگیران و در آنچه از جهال قومش میکشید مقاومت کرد و رنج برد

پس ای خدا تو بر آن بزرگوار درودی فرست بهتر و کاملتر از هر درود و رحمت که بر احدی از بندگان مطیع خود و ناصحان بندگانت فرستی که البته تو خدای آمرزنده گناه خلق و مهربان در حق بندگانی.

صلوات دیگر بر امام مهدی (علیه السلام)

متن

ظ(صلوات بر ولی الامر المنتظر علیه السلام

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّکَ وَ ابْنِ أَوْلِيَائِکَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَ أَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَ أَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَ طَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً

اللَّهُمَّ انْصُرْهُ وَ انْتَصِرْ بِهِ لِدِينِکَ وَ انْصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَکَ وَ أَوْلِيَاءَهُ وَ شِيعَتَهُ وَ أَنْصَارَهُ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُمْ

اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَ طَاغٍ وَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِکَ

وَ احْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ احْرُسْهُ وَ امْنَعْهُ أَنْ يُوصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ

وَ احْفَظْ فِيهِ رَسُولَکَ وَ آلَ رَسُولِکَ وَ أَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَ أَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ

وَ انْصُرْ نَاصِرِيهِ وَ اخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَ اقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكَفْرِ وَ اقْتُلْ بِهِ الْكَفَّارَ وَ الْمُنَافِقِينَ

وَ جَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ

حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا وَ بَرِّهَا وَ بِحْرِهَا وَ امْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلاً

وَ أَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ

وَ اجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ أَتْبَاعِهِ وَ شِيعَتِهِ

وَ أَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَأْمُلُونَ وَ فِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِين

ترجمه

ای خدا درود فرست بر ولی خود فرزند دوستان خاص خود آنان که طاعت و حقوق آنها را بر خلق فرض و واجب گردانیدی و از آن ارواح قدسی الهی هر رجس و پلیدی شرک را دور ساختی و آنان را کاملا- پاک و منزه از هر عیب و عصیان گردانیدی

پروردگارا تو او را یاری کن و به وجود او اهل دین خود را منصور و مظفر فرما و دوستان خود را و دوستان و شیعیان و یاران او را بواسطه او ظفر و فیروزی عطا کن و ما را هم از آن یاران و شیعیانش قرار ده

ای خدا آن بزرگوار را از شر و آزار هر ظالم و طاغی سرکش در پناه خود گیر و از شر جمیع اهل شر

که پیش روی او یا از پشت سر وی یا از راست و چپ او درآیند محفوظش بدار و از آنکه دست آزار و سوء قصد کسی باو رسد آن وجود مبارک را نگهداری کن و منع فرما

و هم بواسطه سلطنت الهیه او حق رسول و آل رسولت را محفوظ گردان و حکومت عدل کامل را بوجود او آشکار گردان و تو او را مؤید و منصور فرما

و یاران او را هم نصرت فرما

و دشمنانش را مخذول و ذلیل ساز و به قدرت او پشت جباران و سرکشان عالم را بشکن و کفار و منافقان و جمیع ملحدان را

از مشرق و مغرب روی زمین و بر و بحر دنیا همه به شمشیر قهر او به خاک هلاک انداز و زمین در سلطنتش پر از عدل گردان

و دین پیغمبر اکرمت علیه و آله السلام را ظاهر و غالب فرما

و پروردگارا مرا هم از انصار و یاوران و پیروان و شیعیان آن بزرگوار قرار ده

و آنچه آرزوی آل محمد است از ظهور سلطنت عدل الهی درباره آنها بمن بنما و درباره دشمنان آل رسول هم آن هلاکت و ذلت و انتقامی که از آن میترسیدند بمن بنما ای خدای حق این دعای مرا مستجاب فرما.

صلوات روز عرفه

متن

س بخوان این صلوات را که از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواهد مسرور کند محمد و آل محمد علیهم السلام را در صلوات بر ایشان بگوید

اللَّهُمَّ يَا أَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى وَ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَ يَا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْآخِرِينَ

وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْمَلَإِ الْأَعْلَى وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْمُرْسَلِينَ

اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّداً وَ آلَهُ الْوَسِيلَةَ وَ الْفَضِيلَةَ وَ الشَّرَفَ وَ الرِّفْعَةَ وَ الدَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ

اللَّهُمَّ إِنِّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ لَمْ أَرَهُ فَلَا تَحْرِمْنِي فِي (يَوْمِ) الْقِيَامَهِ رُؤْيَتَهُ

وَ ارْزُقْنِي صُحْبَتَهُ وَ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِ

وَ اسْقِنِي مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَباً رَوِيّاً سَائِغاً هَنِيئاً لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَداً إِنَّكَ عَلَى

كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ لَمْ أَرَهُ فَعَرِّفْنِي فِي الْجِنَانِ وَجْهَهُ

اللَّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مِنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَ سَلَاما

ترجمه

ای خدا ای بخشنده ترین عطا بخش و ای بهترین درخواست شده و ای رحیمترین استرحام شده

بار خدایا بر محمد و آلش رحمت فرست در اولین و بر محمد و آلش در آخرین رحمت فرست

و بر محمدو آلش رحمت فرست در ملأ اعلی و عالم بالا و بر محمد و آلش رحمت فرست در رسولان

بار خدایا به محمد و آلش عطا کن وسیله و فضیلت و شرف و رفعت و درجه بزرگ و بلند را

بار خدایا من به محمد که بر او و آلش درود و رحمت خدا باد ایمان آوردم در حالی که او را ندیدم پس مرا در روز قیامت از دیدارش محروم مگردان

و صحبت و همنشینی او را روزیم گردان و مرا بر دین و ملتش بمیران

و از حوضش مرا بنوشان نوشیدنی سیر و گوارا که هرگز پس از آن تشنه نشوم بدرستی که تو بر هر چیز توانایی

بار خدایا من به محمد که درود و رحمت خدای بر او و بر آلش باد ایمان آوردم در حالی که او را ندیدم پس در بهشت روی (منیرش) را به من بنمای

بار خدایا به محمد که بر او و آلش رحمت خدای باد از من تحیت و سلام فراوان برسان

صلوات سحر شب جمعه

متن

شیخ و سید و دیگران این دعا را ذکر کرده اند و گفته اند که مستحب است که در سحر شب جمعه این دعا را بخوانند

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ هَبْ لِيَ الْغَدَاةَ رِضَاكَ

وَ أَسْكِنْ قَلْبِي خَوْفَكَ وَ اقْطَعْهُ عَمَّنْ سِوَاكَ حَتَّى لاَ أَرْجُوَ وَ

لَا أَخَافَ إِلاَّ إِيَّاكَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ هَبْ لِي ثَبَاتَ الْيَقِينِ وَ مَحْضَ الْإِخْلَاصِ وَ شَرَفَ التَّوْحِيدِ

وَ دَوَامَ الِاسْتِقَامَهِ وَ مَعْدِنَ الصَّبْرِ وَ الرِّضَا بِالْقَضَاءِ وَ الْقَدَرِ

يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِي ضَمِيرِ الصَّامِتِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

وَ اسْتَجِبْ دُعَائِي وَ اغْفِرْ ذَنْبِي وَ أَوْسِعْ رِزْقِي وَ اقْضِ حَوَائِجِي فِي نَفْسِي وَ إِخْوَانِي فِي دِينِي وَ أَهْلِي

إِلَهِي طُمُوحُ الْآمَالِ قَدْ خَابَتْ إِلاَّ لَدَيْكَ وَ مَعَاكِفُ الْهِمَمِ قَدْ تَعَطَّلَتْ إِلاَّ عَلَيْكَ

وَ مَذَاهِبُ الْعُقُولِ قَدْ سَمَتْ إِلاَّ إِلَيْكَ فَأَنْتَ الرَّجَاءُ وَ إِلَيْكَ الْمُلْتَجَأُ

يَا أَكْرَمَ مَقْصُودٍ وَ أَجْوَدَ مَسْئُولٍ

هَرَبْتُ إِلَيْكَ بِنَفْسِي يَا مَلْجَأَ الْهَارِبِينَ بِأَثْقَالِ الذُّنُوبِ أَحْمِلُهَا عَلَى ظَهْرِي

لَا أَجِدُ لِي إِلَيْكَ شَافِعاً سِوَى مَعْرِفَتِي بِأَنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ رَجَاهُ الطَّالِبُونَ وَ أَمَّلَ مَا لَدَيْهِ الرَّاغِبُونَ

يَا مَنْ فَتَقَ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ وَ أَطْلَقَ الْأَلْسُنَ بِحَمْدِهِ

وَ جَعَلَ مَا امْتَنَّ بِهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي كِفَاءٍ لِتَأْدِيَهِ حَقِّهِ (أَنَالَ بِهِ حَقَّهُ)

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ لَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ عَلَى عَقْلِي سَبِيلًا وَ لَا لِلْبَاطِلِ عَلَى عَمَلِي دَلِيلا

ترجمه

خدايا بر محمد و آلش رحمت فرست و همين صبحگاه مرا خوشنودى خود عطا فرما

و دلم را محل خوف خود و منقطع از غير خود گردان تا به كسى غير تو اميدوار نباشم و از كسى جز تو نترسم

خدايا بر محمد و آلش درود فرست و يقين ثابت به من عطا كن و اخلاص كامل و شرافت توحيد

و دوام و پيوستگى در قيام به طاعت كرامت كن و دلم را محل مقام صبر و رضاى به قضا و قدر خود قرار ده

اى بر آرنده حاجتهاى سائلان اى داناى ضمير

خاموشان بر محمد (ص) و آل او درود فرست

و دعای مرا مستجاب گردان و گناهم ببخش و رزقم وسیع فرماو حاجتهای خود و برادران دینیم و اهل بیت و بستگانم همه را برآور

خدایا هر آرزو بی شک ناکامی و حرمان است مگر آنکه به تو آرزومند است و هر همتی به یقین تباه و نابود است مگر آنکه بر تو همت گمارد

و راههای اندیشه همه بسته است مگر راه بسوی تو پس تویی امید خلق و پناه خلق درگاه توست

ای بزرگترین مقصود و ای نیکوترین مطلوب

ای خدا ای پناه گریختگان من با بار گناهان سنگینی که بر دوش خود دارم به درگاه تو می گریزم

و شفیعی به درگاه تو نمی یابم مگر معرفتم به عنایتهای تو که تو نزدیکترین کسی که امیدواران عالم درگاهش را می طلبند و مشتاقان تمام به عطا و احسانش آرزومندند

ای خدایی که عقلها را به نور معرفت دیده بگشودی و زبانها را به حمد و ثنایت باز کردی

و نعمت و احسانت را بر بندگان تا همه به حقشان برسند به حد کفایت بخشیدی

درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و شیطان را بر عقل من راه مده و باطل را در کار من رهبر مگردان.

صلوات شعبانیه

متن

ظ(در این ماه صلوات بسیار فرستد

هفتم در هر روز از شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن بخواند این صلوات مرویه از حضرت امام زین العابدین علیه السلام را

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

شَجَرَهِ النُّبُوَّهِ وَ مَوْضِعِ الرِّسَالَهِ وَ مُخْتَلَفِ الْمَلاَئِكَهِ وَ مَعْدِنِ الْعِلْمِ وَ

أَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

الْفُلْكِ الْجَارِيَهِ فِى اللُّجَجِ الْغَامِرَهِ يَأْمَنُ مَنْ رَكِبَهَا وَ يَغْرَقُ مَنْ تَرَكَهَا

الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَ الْمُتَأَخِّرُ عَنْهُمْ زَاهِقٌ وَ اللاَّزِمُ لَهُمْ لاَحِقٌ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

الْكَهْفِ الْحَصِينِ وَ غِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِينِ وَ مَلْجَإِ الْهَارِبِينَ وَ عِصْمَهِ الْمُعْتَصِمِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

صَلاَهً كَثِيرَهً تَكُونُ لَهُمْ رِضًى وَ لِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَدَاءً وَ قَضَاءً بِحَوْلٍ مِنْكَ وَ قُوَّهٍ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ الْأَخْيَارِ الَّذِينَ أَوْجَبْتَ حُقُوقَهُمْ وَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَ وِلاَيَتَهُمْ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اعْمُرْ قَلْبِى بِطَاعَتِكَ وَ لاَ تُخْزِنِى بِمَعْصِيَتِكَ

وَ ارْزُقْنِى مُوَاسَاهَ مَنْ قَتَّرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ

وَ نَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَدْلِكَ وَ أَحْيَيْتَنِى تَحْتَ ظِلِّكَ

وَ هَذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ شَعْبَانُ الَّذِى حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَهِ وَ الرِّضْوَانِ

الَّذِى كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ (سَلَّمَ) يَدْأَبُ فِى صِيَامِهِ وَ قِيَامِهِ

فِى لَيَالِيهِ وَ أَيَّامِهِ بُخُوعاً لَكَ فِى إِكْرَامِهِ وَ إِعْظَامِهِ إِلَى مَحَلِّ حِمَامِهِ

اللَّهُمَّ فَأَعِنَّا عَلَى الِاسْتِنَانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ وَ نَيْلِ الشَّفَاعَهِ لَدَيْهِ

اللَّهُمَّ وَ اجْعَلْهُ لِى شَفِيعاً مُشَفَّعاً وَ طَرِيقاً إِلَيْكَ مَهْيَعاً

وَ اجْعَلْنِى لَهُ مُتَّبِعاً حَتَّى أَلْقَاكَ يَوْمَ الْقِيَامَهِ عَنِّى رَاضِياً وَ عَنْ ذُنُوبِى غَاضِياً

قَدْ أَوْجَبْتَ لِی مِنْکَ الرَّحْمَهَ وَ الرِّضْوَانَ وَ أَنْزَلْتَنِی دَارَ الْقَرَارِ وَ مَحَلَّ الْأَخْیَار

ترجمه

خدایا درود فرست بر محمد و آلش

که درخت نبوتند و محل رسالت و جایگاه رفت و آمد فرشتگان و معدن علم و حکمت و خاندان وحی اند

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آلش

که آنان کشتی دریای معرفتند و روان در اعماق آن دریا

هر کس بر آن کشتی در آید از غرق ایمن است و هر کس در نیاید بدریای هلاکت غرق خواهد شد

هر کس بر آنها تقـدم جویـد از دین خارج شود و هر کس از آنان عقب مانـد نابود گردد و هر کس همراه آنان باشد ملحق به آنها خوهد شد

خدایا درود فرست بر محمد و آلش

که حصار محکم امتند و فریادرس بیچارگان و درماندگان و پناه گریختگان و نگهبان عصمت طلبان اند

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آلش

درود بسیار که آن درود موجب خشنودی آنها باشد و ادای حق آنها بر ما شود به حول و قوه تو ای خدای عالمیان

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آلش

که پاکان و نیکان و برگزیدگان عالمند که بر ما واجب کردی حقوقشان را و طاعت و محبتشان را فرض نمودی

خدایا درود فرست بر محمد و آلش

و قلب مرا به طاعتت پر نور و معمور ساز و مرا به عصیان خود رسوا و خوار مگردان

و روزیم کن که مواسات کنم با فقیران که رزقشان تنگ نمودی به وسعتی که از فضل و کرمت به من عطا کردی

تا عدالت تو را منتشر گردانم و مرا زنده بدار در سایه عنایتت

و این است شعبان ماه رسولت سید پیغمبران که این ماه را به رحمت و رضا و خوشنودیت در پوشیده ای

و رسولت صلی الله علیه و آله و سلم جهد و کوشش بسیار به نماز و روزه

در شبها و روزهای این ماه داشت و

برای فروتنی به درگاه تو این ماه را تا به آخر محترم و گرامی می داشت

ای خدا پس تو ما را هم یاری فرما بر پیروی سنتش و به شفاعتش نایل گردان

خدایا و حضرتش را برای من شفیع مقبول الشفاعه قرار ده و طریق مستقیم هموار بسوی خود گردان

و مرا پیرو آن بزرگوار ساز تا روزی که تو را ملاقات می کنم که روز قیامت است در آن روز از من خوشنود باشی و از گناهانم چشم پوشی

در حالی که لطف و رحمتت را بر من حتم فرموده و مرا در منزل همیشگی بهشت ابد که محل خوبان است منزل دهی.

صلوات کبیر هر روز ماه رمضان

متن

ظ(سوم و نیز فرموده اند می خوانی این صلوات را در هر روز ماه رمضان

إِنَّ اللَّهَ وَ مَلاَئِکَتَهُ یُصَلُّونَ عَلَی النَّبِیِّ یَا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَیْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِیماً

لَبَّیْکَ یَا رَبِّ وَ سَعْدَیْکَ وَ سُبْحَانَکَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِکْ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

کَمَا صَلَّیْتَ وَ بَارَکْتَ عَلَی إِبْرَاهِیمَ وَ آلِ إِبْرَاهِیمَ إِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ

اللَّهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ کَمَا رَحِمْتَ إِبْرَاهِیمَ وَ آلَ إِبْرَاهِیمَ إِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ

اللَّهُمَّ سَلِّمْ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ کَمَا سَلَّمْتَ عَلَی نُوحٍ فِی الْعَالَمِینَ

اللَّهُمَّ امْنُنْ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ کَمَا مَنَنْتَ عَلَی مُوسَی وَ هَارُونَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ کَمَا شَرَّفْتَنَا بِهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ کَمَا هَدَیْتَنَا بِهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً یَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ

عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلاَمُ کُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ أَوْ غَرَبَتْ

عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلاَمُ کُلَّمَا طَرَفَتْ عَیْنٌ أَوْ

بَرَقَتْ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلاَمُ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلاَمُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلاَمُ كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهَ مَلَكٌ أَوْ قَدَّسَهُ

السَّلاَمُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِى الْأَوَّلِينَ وَ السَّلاَمُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِى الْآخِرِينَ

وَ السَّلاَمُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِى الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ

اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَ رَبَّ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ وَ رَبَّ الْحِلِّ وَ الْحَرَامِ

أَبْلِغْ مُحَمَّداً نَبِيَّكَ عَنَّا السَّلاَمَ (وَ أَهْلَ بَيْتِهِ عَنَّا أَفْضَلَ التَّحِيَّهِ وَ السَّلاَمِ)

اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّداً مِنَ الْبَهَاءِ وَ النَّضْرَهِ وَ السُّرُورِ وَ الْكَرَامَهِ وَ الْغِبْطَهِ وَ الْوَسِيلَهِ وَ الْمَنْزِلَهِ وَ الْمَقَامِ

وَ الشَّرَفِ وَ الرِّفْعَهِ وَ الشَّفَاعَهِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَهِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِى أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ

وَ أَعْطِ مُحَمَّداً فَوْقَ مَا تُعْطِى الْخَلاَئِقَ مِنَ الْخَيْرِ أَضْعَافاً (مُضَاعَفَهً) كَثِيرَهً لاَ يُحْصِيهَا غَيْرُكَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

أَطْيَبَ وَ أَطْهَرَ وَ أَزْكَى وَ أَنْمَى وَ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ

وَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِى دَمِهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَهَ بِنْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلاَمُ

(وَ وَالِ مَنْ وَالاَهَا وَ عَادِ مَنْ عَادَاهَا وَ ضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهَا) وَ الْعَنْ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ إِمَامَىِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَالِ مَنْ وَالاَهُمَا وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُمَا

وَ ضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِى دِمَائِهِمَا (دَمِهِمَا)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ

وَ ضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ (شَرِكَ فِى دَمِهِ)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ

وَ ضَاعِفِ الْعَذَابَ

عَلَی مَنْ ظَلَمَهُ (شَرِکَ فِی دَمِهِ)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِینَ وَ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ

وَ ضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَی مَنْ ظَلَمَهُ (شَرِکَ فِی دَمِهِ)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِینَ وَ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ

وَ ضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَی مَنْ شَرِکَ فِی دَمِهِ (ظَلَمَهُ)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی عَلِیِّ بْنِ مُوسَی إِمَامِ الْمُسْلِمِینَ وَ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ

وَ ضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَی مَنْ شَرِکَ فِی دَمِهِ (ظَلَمَهُ)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِینَ وَ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ

وَ ضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَی مَنْ ظَلَمَهُ (شَرِکَ فِی دَمِهِ)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِینَ وَ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ

وَ ضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَی مَنْ ظَلَمَهُ (شَرِکَ فِی دَمِهِ)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِینَ وَ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ

وَ ضَاعِفِ الْعَذَابَ عَلَی مَنْ ظَلَمَهُ (شَرِکَ فِی دَمِهِ)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی الْخَلَفِ مِنْ بَعْدِهِ إِمَامِ الْمُسْلِمِینَ وَ وَالِ مَنْ وَالاَهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی الْقَاسِمِ وَ الطَّاهِرِ ابْنَیْ نَبِیِّکَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی رُقَیَّهَ بِنْتِ نَبِیِّکَ وَ الْعَنْ مَنْ آذَی نَبِیَّکَ فِیهَا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی أُمِّ کُلْثُومٍ بِنْتِ نَبِیِّکَ وَ الْعَنْ مَنْ آذَی نَبِیَّکَ فِیهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی ذُرِّیَّهِ نَبِیِّکَ

اللَّهُمَّ اخْلُفْ نَبِیَّکَ فِی أَهْلِ بَیْتِهِ اللَّهُمَّ مَکِّنْ لَهُمْ فِی الْأَرْضِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عَدَدِهِمْ وَ مَدَدِهِمْ وَ أَنْصَارِهِمْ عَلَی الْحَقِّ فِی السِّرِّ وَ الْعَلاَنِیَهِ

اللَّهُمَّ اطْلُبْ بِذَحْلِهِمْ وَ وِتْرِهِمْ وَ دِمَائِهِمْ

وَ کُفَّ عَنَّا وَ عَنْهُمْ وَ عَنْ کُلِّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَهٍ بَأْسَ کُلِّ بَاغٍ وَ طَاغٍ

وَ كُلِّ دَابَّهٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّکَ أَشَدُّ بَأْساً وَ أَشَدُّ تَنْکِیلا

ترجمه

خدا

و فرشتگانش بر رسول خاتم (ص) درود می فرستند ای اهل ایمان تمام بر او درود و تحیت کامل فرستید و تسلیم فرمان او باشید

ای پروردگار من تو را اجابت کرده و از لطف و کرمت سعادت میطلبم و تو از هر نقص و آلایش خلق منزهی ای خدا بر محمد و آلش رحمت و برکت فرست

چنانکه بر ابراهیم خلیل و آلش رحمت و برکت فرستادی زیرا تو ستوده صفات و بزرگواری

ای خدا بر محمد و آلش ترحم فرما چنانکه بر ابراهیم و آلش ترحم فرمودی زیرا تو ستوده صفات و بزرگواری

خدایا تحیت فرست بر محمد و آلش چنانکه در همه عالم بر پیغمبر بزرگت نوح تحیت فرستادی

خدایا بر محمد و آلش نعمت فرست چنانکه بر موسی و هارون فرستادی

ای خدا درود فرست بر محمد و آلش چنانکه ما را به وجود او شرافت بخشیدی

ای خدابر محمد و آلش رحمت فرست چنانکه ما را به وجودش هدایت فرمودی

ای خدا بر محمد و آلش رحمت فرست و او را به مقام محمود مبعوث فرما آن مقامی که اولین و آخرین خلق بر آن مقام بلند رشک می برند

تحیت حق بر محمد و آل اطهارش باد هر چه خورشید طالع می شود و غروب می کند

بر محمد و آلش تحیت حق باد هر چه خلق چشم بر هم زنند و دیده بگشایند

بر محمد و آلش تحیت حق باد هر چه خلق متذکر شوند بر محمد و آلش تحیت حق باد هر چه ملک خدا را تسبیح و تقدیس کند

سلام بر محمد و آلش در اولین خلق و سلام بر محمد و آلش در آخرین آفرینش

و سلام بر محمد و آلش در دنیا و آخرت

ای خدا ای پروردگار شهر مکه محرم و کعبه معظم و پروردگار رکن و مقام و ای پروردگار حلال و حرام

بر پیغمبرت محمد از جانب ما درود فرست

خدایا محمد را شوکت و بهجت و سرور و کرامت و افضلیت و وساطت و منزلت رفیع و مقام بلند عطا فرما

و شرافت و رفعت و مرتبه شفاعت نزد خود در قیامت کرامت کن و بهتر از آنچه به هر یک از خلق عطا کرده ای عنایت فرما

و هر نیکویی به خلق عطا کرده ای بالاتر از آن و چندین برابر آن به حضرت محمد عطا فرما عطایی که از بسیاری کسی جز تو حساب نتواند کرد

ای خدا بر محمد و آل محمد رحمت فرست

رحمتی پاک و پاکیزه تر و نیکوتر و فزاینده تر و بهتر از آنچه بر اولین و آخرین خلق مرحمت کردی

ای مهربانترین مهربانان عالم

ای خدا درود فرست بر امیر المؤمنین علی با دوستانش دوست و یار و یاور باش و با دشمنانش دشمن باش و آنان که در ریختن خون پاکش شرکت کردند به سخت ترین عذاب معذب ساز

ای خدا رحمت فرست بر فاطمه دختر پیغمبر گرامیت محمد (ص) که بر او و بر آلش درود باد

و بر آنان که پیغمبرت را بواسطه ظلم و آزار فاطمه آزردند لعنت فرست

خدایا بر حسن و حسین دو پیشوای بزرگ

مسلمین رحمت فرست و با دوستانشان دوست و یاور باش و با دشمنانشان دشمن باش

و آنان که در ریختن خون پاکشان شرکت کردند به سخت ترین عذاب معذب گردان

خدایا درود فرست بر علی بن الحسین (ع) پیشوای مسلمین و دوستانش را دوست دار و دشمنانش را دشمن دار

و آنکس که در ریختن خون پاکش شرکت کرد به سخت ترین عذاب معذب گردان

خدایا درود فرست بر محمد بن علی (ع) پیشوای مسلمین و دوستانش را دوست دار و دشمنانش را دشمن دار

و آنکس که در ریختن خون پاکش همت گماشت به سخت ترین عذاب معذب گردان

خدایا درود فرست بر جعفر بن محمد (ع) پیشوای مسلمین و دوستانش را دوست دار و دشمنانش را دشمن دار

و آنکس که بر او ستم کرد به سخت ترین عذاب معذب گردان

خدایا درود فرست بر موسی بن جعفر (ع) پیشوای مسلمین و دوستانش را دوست دار و دشمنانش را دشمن دار

و آنکس را که در ریختن خون پاکش شرکت کرد به سخت ترین عذاب معذب گردان

خدایا درود فرست بر علی بن موسی (ع) پیشوای مسلمین و دوستانش را دوست بدار و دشمنانش را دشمن دار

و آنکس را که در ریختن خون پاکش شرکت کرد به سخت ترین عذاب معذب گردان

خدایا درود فرست بر محمد بن علی (ع) پیشوای مسلمین و دوستانش را دوست بدار و دشمنانش را دشمن دار

و آنکس که در ریختن خون پاکش اقدام و بر او ستم نمود به سخت ترین عذاب معذب گردان

خدایا درود فرست بر علی

بن محمد (ع) پیشوای مسلمین و دوستانش را دوست بدار و دشمنانش را دشمن دار

و آنکه بر او ظلم و ستم نمود به سخت ترین عذاب معذب گردان

خدایا درود فرست بر حسن بن علی (ع) پیشوای مسلمین و دوستانش را دوست بدار و دشمنانش را دشمن دار

و آنکه بر او ستم کرد به سخت ترین عذاب معذب فرما

خدایا درود فرست برجانشین بعد از امام حسن عسکری (ع) پیشوای مسلمین و دوستانش را دوست بدار و دشمنانش را دشمن دار و تعجیل در ظهور فرجش بفرما

خدایا رحمت فرست بر قاسم و طاهر دو فرزند گرامی پیغمبرت (ص) خدایا رحمت فرست بر رقیه دختر پیغمبرت و بر آنکس که به ظلم و آزار او پیغمبرت را بیازرد لعنت فرست

خدایا رحمت فرست بر ام کلثوم دختر پیغمبر اکرمت و بر آنکس که بظلم و آزار او پیغمبرت (ص) را بیازرد لعنت فرست خدایا رحمت فرست بر ذریه پیغمبر محترمت

خدایا اهل بیت پیغمبرت را جانشین او قرار ده خدایا به اهل بیت رسولت در زمین قدرت و حکومت عطا فرما

خدایا ما را در ظاهر و باطن در عداد آنها و معینان و یاورانشان در راه حق محسوب دار

خدایا تو از ستمهایی که به آنها شد از دشمنانشان انتقام کش

و دفع و منع فرما از سر ما و از آن ائمه مسلمین و هر مرد و زن با ایمان ظلم و جور هر بیدادگر و گردنکش

و هر جنبنده ای که زمام حیاتش به دست توست زیرا تو به قهر و سطوت

از همه سخت گیرتر و عقابت از هر کس شدیدتر است.

صلوات و تعجیل فرج بعد از هر نماز

متن

س بگیر ریش خود را بدست راست و کف دست چپ را بگشا بجانب آسمان و بگو هفت مرتبه

یَا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّد

ترجمه

ای خدای محمد و آل محمد درود فرست بر حضرت محمد (ص) و آلش و فرجشان را نزدیک فرما

کلمات قصار امام علی (علیه السلام) در مناجات

متن

ظ(ثلاث کلمات من مولانا علی علیه السلام فی المناجاه

إِلَهِی کَفَی بِی عِزّاً أَنْ أَکُونَ لَکَ عَبْداً وَ کَفَی بِی فَخْراً أَنْ تَکُونَ لِی رَبّاً أَنْتَ کَمَا أُحِبُّ فَاجْعَلْنِی کَمَا تُحِب

ترجمه

ای خدا مرا این عزت بس که بنده تو باشم و این فخرم بس که پروردگارم تو باشی تو آنچنانی که من دوست دارم پس مرا آنسان که می خواهی بگردان.

مقدمات زیارت امام کاظم (علیه السلام)

متن

ظ(زیارت دیگر برای حضرت موسی علیه السلام شیخ مفید و شیخ شهید و محمد بن المشهدی فرموده اند چون خواستی زیارت کنی آن جناب را در بغداد پس غسل کن برای زیارت و قصد کن حرم شریف را و بایست بر در حرم و اذن دخول بطلب پس داخل حرم شو در حالی که می گویی

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِی سَبِیلِ اللَّهِ

وَ عَلَی مِلَّهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ السَّلَامُ عَلَی أَوْلِیَاءِ اللَّهِ

بعد از آن برو تا آنکه مقابل قبر حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام شوی پس چون ایستادی نزد قبر آن جناب پس بگو

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا نُورَ اللَّهِ فِی ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا حُجَّهَ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا بَابَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّکَ أَقَمْتَ الصَّلاَهَ وَ آتَيْتَ الزَّکَاهَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ

وَ تَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَ جَاهَدْتَ فِی اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ

وَ صَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِی جَنْبِهِ مُحْتَسِباً وَ عَبَدْتَهُ مُخْلِصاً حَتَّى أَتَاکَ الْيَقِينُ

أَشْهَدُ أَنَّکَ أَوْلَى بِاللَّهِ وَ بِرَسُولِهِ وَ أَنَّکَ ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ حَقّاً

أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِکَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِمُوَالاَتِکَ

أَتَيْتُکَ يَا مَوْلَایَ عَارِفاً بِحَقِّکَ مُوَالِياً لِأَوْلِيَائِکَ مُعَادِياً لِأَعْدَائِکَ فَاشْفَعْ لِی عِنْدَ رَبِّکَ

پس خود را بر قبر بيفكن و بوسه كن و گونه هاى خود را بر او بگذار پس بگرد از آنجا و بيا به جانب سر و بايست و بگو

السَّلَامُ عَلَيْکَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّکَ صَادِقٌ

أَدَّيْتَ نَاصِحاً وَ قُلْتَ أَمِيناً وَ مَضَيْتَ شَهِيداً

لَمْ تُؤْثِرْ عَمًى عَلَى الْهُدَى وَ لَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ إِلَى بَاطِلٍ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْکَ وَ عَلَى آبَائِکَ وَ أَبْنَائِکَ الطَّاهِرِينَ

پس ببوس قبر منور را و دو رکعت نماز زيارت گزار و بعد از اين دو رکعت هر نماز که خواهى بکن پس از آن به سجده برو و بگو

اللَّهُمَّ إِلَيْکَ اعْتَمَدْتُ وَ إِلَيْکَ قَصَدْتُ وَ بِفَضْلِکَ رَجَوْتُ وَ قَبْرَ إِمَامِيَ الَّذِى أَوْجَبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ زُرْتُ

وَ بِهِ إِلَيْکَ تَوَسَّلْتُ فَبِحَقِّهِمُ الَّذِى أَوْجَبْتَ عَلَى نَفْسِکَ اغْفِرْ لِى وَ لِوَالِدَيَّ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ يَا كَرِيمُ

پس روى راست خود را بگذار و بگو

اللَّهُمَّ قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِى فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقْضِهَا

پس جانب چپ روى را بگذار و بگو

اللَّهُمَّ قَدْ أَحْصَيْتَ ذُنُوبِى فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْهَا وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ

پس بر گرد به سجده و بگو

شُكْراً شُكْراً

صد مرتبه

پس سر از سجده بردار و دعا كن به آنچه خواهى از براى هر كه مى خواهى و دوست دارى آن را

ترجمه

به نام خدا و به ذات خدا و در راه خدا

و بر ملت رسول خدا كه درود خداى بر او و بر آلش باد و درود باد بر دوستان خدا

سلام بر تو اى نور خدا در تاريكيهاى زمين سلام بر تو باد اى ولى خدا سلام بر تو باد اى حجت خدا

سلام بر تو ای باب رحمت خدا گواهی می دهم که تو بر پا داشتی نماز را و زکوه را به مستحقان پرداختی و امر به معروف و نهی از منکر فرمودی

و قرآن را چنانکه

باید تلاوت فرمودی و در راه خدا جهاد نمودی

و بر اذیت و آزار مردم در راه حق شکیبایی ورزیدی به حساب او و خدا را به اخلاص پرستیدی تا هنگام رحلت فرا رسید

گواهی می دهم که تو به خدا و رسول او اولی و سزاوارتری و باز گواهی می دهم که تو فرستاده به حق خدایی

بسوی خدا از دشمنانت بیزاری می جویم و به دوستی تو به او تقرب می طلبم

ای مولای من آمده ام به زیارتت در حالی که عارف و معترف به حق شما هستم و دوست هستم با دوستانت و دشمن با دشمنانت می باشم پس مرا نزد پروردگارت شفاعت فرمای

سلام بر تو ای فرزند پیغمبر و رسول پروردگار گواهی می دهم که تو به راستگوئی خود خیر خواهانه اداء امانت امامت فرمودی و با امانت در گفتار با مردم فرمودی و با رتبه شهادت درگذشتی

کور دلی را بر هدایت برنگزیدی از حق و حقیقت میل به باطل نفرمودی

درود و رحمت خدا بر تو و بر پدران پاکت و فرزندان طاهرین و پاکیزه ات باد

پروردگارا به تو اعتماد دارم و آهنگ در کار تو کردم و به فضل تو امیدوارم و قبر امام خود را که اطاعتش را بر من واجب فرمودی زیارت نمودم

و بواسطه او به تو توسل پیدا کردم پس تو را سوگند به آن حق که برای آنها قرار دادی به خود بیامرز مرا و پدر و مادرم را و بیامرز جمیع مؤمنین را ای خدای کریم

پروردگارا تو به تحقیق حوایج مرا می دانی پس درود و رحمت فرست

بر محمد و آل محمد و آن حوایج را برآور

بار الها به تحقیق تو شمار گناهانم را می دانی پس به حق محمد و آل محمد

درود فرست بر محمد و آل محمد و بیامرز آن گناهان را و بر من بدانچه تو بدان سزاواری ترحم فرمای

شکر خدا را شکر خدا را

مناجات امام علی (علیه السلام) در مسجد کوفه

متن

ظ(اعمال محراب امیر المؤمنین علیه السلام پس نماز کن در مکانی که ضربت زدند در آنجا حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را دو رکعت به حمد و سوره و هر گاه که سلام دادی و تسبیح کردی پس بگو

يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَهِ وَ لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ وَ السَّرِيرَهَ

يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَهِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَهِ

يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا سَيِّدِى

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِى مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ

مناجات حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

اَللَّهُمَّ إِنِّى أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لاَ يَنْفَعُ مَالٌ وَ لاَ بَنُونَ إِلاَّ مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِى اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلاً

وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِى وَ الْأَقْدَامِ

وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لاَ يَجْزِى وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَ لاَ مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لاَ يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَ لَهُمُ اللَّعْنَهُ وَ لَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لاَ تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَ الْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَ أُمِّهِ وَ أَبِيهِ

وَ صَاحِبَتِهِ وَ بَنِيهِ

لِكُلِّ امْرِى ءٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِى مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ وَ صَاحِبَتِهِ وَ أَخِيهِ

وَ فَصِيلَتِهِ الَّتِى تُؤْوِيهِ وَ مَنْ فِى الْأَرْضِ جَمِيعاً ثُمَّ يُنْجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا لَظَى نَزَّاعَةً لِلشَّوَى

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الْمَوْلَى وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْعَبْدَ إِلَّا الْمَوْلَى

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَ أَنَا الْمَمْلُوكُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَمْلُوكَ إِلَّا الْمَالِكُ

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ أَنَا الذَّلِيلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الذَّلِيلَ إِلَّا الْعَزِيزُ

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَخْلُوقَ إِلَّا الْخَالِقُ

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَ أَنَا الْحَقِيرُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْحَقِيرَ إِلَّا الْعَظِيمُ

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الْقَوِىُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الضَّعِيفَ إِلَّا الْقَوِىُ

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الْغَنِىُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْفَقِيرَ إِلَّا الْغَنِىُ

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الْمُعْطِى وَ أَنَا السَّائِلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ السَّائِلَ إِلَّا الْمُعْطِى

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الْحَىُّ وَ أَنَا الْمَيِّتُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَيِّتَ إِلَّا الْحَىُ

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الْبَاقِى وَ أَنَا الْفَانِى وَ هَلْ يَرْحَمُ الْفَانِىَ إِلَّا الْبَاقِى

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الدَّائِمُ وَ أَنَا الزَّائِلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الزَّائِلَ إِلَّا الدَّائِمُ

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَرْزُوقَ إِلَّا الرَّازِقُ

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الْجَوَادُ وَ أَنَا الْبَخِيلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْبَخِيلَ إِلَّا الْجَوَادُ

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الْمُعَافِى وَ أَنَا الْمُبْتَلَى وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمُبْتَلَى إِلَّا الْمُعَافِى

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الْكَبِيرُ وَ أَنَا الصَّغِيرُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ

مَوْلَاىَ يَا مَوْلَاىَ أَنْتَ الْهَادِى وَ أَنَا الضَّالُّ وَ هَلْ يَرْحَمُ الضَّالَّ إِلَّا الْهَادِى

مَوْلَایَ یَا مَوْلَایَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنَا الْمَرْحُومُ وَ

هَلْ يَرْحَمُ الْمَرْحُومَ إِلاَّ الرَّحْمَنُ

مَوْلاَیَ یَا مَوْلاَیَ أَنْتَ السُّلْطَانُ وَ أَنَا الْمُمْتَحَنُ وَ هَلْ یَرْحَمُ الْمُمْتَحَنَ إِلاَّ السُّلْطَانُ

مَوْلاَیَ یَا مَوْلاَیَ أَنْتَ الدَّلِیلُ وَ أَنَا الْمُتَحَیِّرُ وَ هَلْ یَرْحَمُ الْمُتَحَیِّرَ إِلاَّ الدَّلِیلُ

مَوْلاَیَ یَا مَوْلاَیَ أَنْتَ الْغَفُورُ وَ أَنَا الْمُذْنِبُ وَ هَلْ یَرْحَمُ الْمُذْنِبَ إِلاَّ الْغَفُورُ

مَوْلاَیَ یَا مَوْلاَیَ أَنْتَ الْغَالِبُ وَ أَنَا الْمَغْلُوبُ وَ هَلْ یَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ إِلاَّ الْغَالِبُ

مَوْلاَیَ یَا مَوْلاَیَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْمَرْبُوبُ وَ هَلْ یَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ إِلاَّ الرَّبُّ

مَوْلاَیَ یَا مَوْلاَیَ أَنْتَ الْمُتَکَبِّرُ وَ أَنَا الْخَاشِعُ وَ هَلْ یَرْحَمُ الْخَاشِعَ إِلاَّ الْمُتَکَبِّرُ

مَوْلاَیَ یَا مَوْلاَیَ ارْحَمْنِی بِرَحْمَتِکَ وَ ارْضَ عَنِّی بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ وَ فَضْلِکَ

یَا ذَا الْجُودِ وَ الْإِحْسَانِ وَ الطَّوْلِ وَ الاِمْتِنَانِ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

مؤلف گوید که سید بن طاوس بعد از این مناجات دعایی طولانی از آن حضرت نقل کرده مسمی به دعای امان مقام را گنجایش ذکر آن نیست و می خوانی نیز در این مقام شریف دعایی را که در مسجد زید ذکر می کنیم ان شاء الله و بدان که ما در هدیه الزائرین اشاره کردیم به اختلاف در محرابی که محل ضربت خوردن امیر المؤمنین علیه السلام است که آیا همین محراب معروف است یا آن محراب متروک و گفتیم که نهایت احتیاط در آن است که اعمال محراب را در هر دو جا بکنند یا گاهی در معروف و گاهی در متروک

ترجمه

ای خدایی که جمال و نیکویی را آشکار می کنی و زشتی را پنهان می سازی ای خدائی که به گناه مؤاخذه نمی کنی و پرده گنهکاران را نمی دری

ای صاحب عفو و بخشش بزرگ که از بدان به نیکویی درمی گذری ای آنکه مغفرتت بسیار و دو دستت

به لطف و رحمت گشوده است

ای آگه از هر راز نهان ای پناه و مرجع شکایت خلقان ای بزرگوار گناه بخش مهربان و ای امید بزرگ امیدواران ای آقای من

درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و با من آن کن که سزاوار مقام توست ای خدای کریم

پروردگارا من از تو درخواست ایمنی می کنم آن روز سختی که مال و فرزند هیچ نفع نبخشد و چیزی جز آنکه با قلب پاک و سالم حضور خدا آید سود ندهد

ای خدا من از تو درخواست ایمنی می کنم آن روز سختی که ظالم از پشیمانی و حسرت انگشت به دندان می خاید و می گوید ای کاش من با رسول حق راه طاعت پیش می گرفتم

و از تو درخواست ایمنی می کنم آن روز سختی که گنهکاران به سیمایشان شناخته می شوند که پس موی پیشانی آنها را با پایهاشان بگیرند

و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که نه پدری به جای فرزند و نه فرزندی به جای پدر جزا و کیفر شود و البته آن روز وعده خدا حق و حقیقت است

و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که مردم ظالم ستمگر را عذرخواهی سود نبخشد و بر آنان لعن و منزلگاه بد است

و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که هیچکس را قدرت بر کس دیگر نیست و فرمان در آن روز خاص خداست

و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که هر شخص از برادر و مادر و پدر و زن و فرزندانش می گریزد

که هر کس در آن روز توجه به کار خویش از غیرش بی نیاز دارد

و از تو درخواست ایمنی می کنم در روزی که کافر بـدکار آرزو کند که ای کاش توانستی فرزندانش را فدای خود سازد و از عذاب برهد و هم زن و برادر

و قبیله اش که همیشه بحمایتش برمی خواستند و هر که در روی زمین است همه را فـدای خود گرداند تا از عذاب نجات یابد و هرگز نجات نخواهد یافت که آتش دوزخ بر او شعله ور است تا سر و صورت و اندامش پاک بسوزد

ای آقای من ای آقای من تویی مولای من و من بنده توام و آیا در حق بنده جز مولایش که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی مالک وجود من و من مملوک توام و آیا در حق مملوک جز مالکش که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی با عزت و اقتـدار و من بنده ذلیلم و آیا در حق شـخص ذلیل جز ذات با عزت و اقتدار که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی آفریننده من و من مخلوق توام و آیا در حق مخلوق جز آفریننده او که ترحم خواهد کرد؟

ای آقـای من ای آقـای من تویی خـدای بزرگ و من بنـده حقیر نـاچیز و آیا در حق بنـده ناچیزی جز خـدای بزرگ که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی قوی و توانا و من ضعیف و ناتوان و آیا در حق ضعیفی ناتوان جز شخص قوی توانا که

ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی بی نیاز و من فقیر و آیا در حق فقیری محتاج جز غنی بی نیاز که ترحم خواهد کرد؟

ای آقـای من ای آقـای من تویی عطـا بخش سائلاـن و من به درگـاهت سـائلم و آیـا در حق سائـل جز عطـا بخشـنده که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی زنـده ابـدی و من مرده بی روح و آیا در حق مرده ای بی روح جز زنده ابدی که ترحم خواهد کرد؟

ای آقـای من ای آقـای من تویی وجود بـاقی و من مخلوقی تبـاه و فـانی و نـابودم و آیا در حق فانی نابود شـدنی جز ذات باقی سرمدی که ترحم خواهد کرد؟

ای آقـای من ای آقـای من تویی موجود دایم ازلی و من موجودی زوال پـذیر و آیـا در حق موجودی زوال پـذیر جز ذات دایم ازلی که ترحم خواهد کرد؟

ای آقـای من ای آقـای من تویی روزی دهنـده خلق و من روزی خواهـم و آیـا در حق روزی خواهان جز رازق و روزی دهنـده خلق که ترحم خواهد کرد؟

ای آقـای من ای آقـای من تویی صـاحب جود و احسـان و من بخیل و آیا در حق بخیل جز شـخص با جود و احسان که ترحم خواهد کرد؟

ای آقـای من ای آقـای من تویی عـافیت بخش و شـفا بخش و من مبتلاـ و آیـا در حق مبتلاـ جز عافیت و شـفا بخش که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی خدای بزرگ و من بنده کوچک و آیا در حق

بنده صغیری جز خدای بزرگ که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی رهنمای خلق و من بنده گمراه و آیا در حق بنده گمراه جز رهنمای عالم که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی خدای بخشاینده و من بنده قابل ترحم و بخشش و آیا در حق بنده قابل بخشش جز خدای بخشاینده که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی سلطان و من بنده امتحان شده و آیا در حق بنده امتحان شده جز سلطان عالم که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی رهبر و دلیل و من متحیر و سرگردان و آیا در حق متحیر سرگردان جز دلیل و رهبر که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی خدای غفور آمرزنده و من بنده گنهکار و آیا در حق بنده گنهکار جز خدای غفور که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی خدای غالب و قاهر و من بنده عاجز مغلوب و آیا در حق بنده مغلوب مقهور جز خدای غالب قاهر که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی پروردگار پرورنده خلق و من مربوب و پرورش یافته توام و آیا در حق مربوبی جز آنکه پروردگار اوست که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای من تویی خدای با کبریا و بزرگی و من بنده فروتن و عاجز و آیا در حق بنده عاجز فروتن جز خدای باکبریای بزرگ که ترحم خواهد کرد؟

ای آقای من ای آقای

من برحمتت ترحم کن و به جود و کرمت و فضل و احسانت از من راضی و خشنود باش

ای خدای صاحب جود و احسان و فضل و نعمت به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

مناجاه التائبین

متن

ظ(مناجـاه خمس عشـره لمولانا علی بن الحسـین علیهما السـلام علامه مجلسـی رحمه الله علیه در بحار فرموده که من یافتم این مناجات را مروی از آن حضرت در کتب بعض اصحاب رضوان الله علیهم المناجاه الاولی مناجاه التائبین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ إِلَهِی أَلْبَسَتْنِی الْخَطَایَا ثَوْبَ مَذَلَّتِی وَ جَلَّلَنِی التَّبَاعُدُ مِنْکَ لِبَاسَ مَسْکَنَتِی

وَ أَمَاتَ قَلْبِی عَظِیمُ جِنَایَتِی فَأَحْیِهِ بِتَوْبَهٍ مِنْکَ یَا أَمَلِی وَ بُغْیَتِی وَ یَا سُؤْلِی وَ مُنْیَتِی

فَوَعِزَّتِکَ مَا أَجِدُ لِذُنُوبِی سِوَاکَ غَافِراً وَ لاَ أَرَی لِکَسْرِی غَیْرَکَ جَابِراً

وَ قَدْ خَضَعْتُ بِالْإِنَابَهِ إِلَیْکَ وَ عَنَوْتُ بِالاِسْتِکَانَهِ لَدَیْکَ

فَإِنْ طَرَدْتَنِی مِنْ بَابِکَ فَبِمَنْ أَلُوذُ وَ إِنْ رَدَدْتَنِی عَنْ جَنَابِکَ فَبِمَنْ أَعُوذُ

فَوَا أَسَفَاهْ مِنْ خَجْلَتِی وَ افْتِضَاحِی وَ وَا لَهْفَاهْ مِنْ سُوءِ عَمَلِی وَ اجْتِرَاحِی

أَسْأَلُکَ یَا غَافِرَ الذَّنْبِ الْکَبِیرِ وَ یَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْکَسِیرِ أَنْ تَهَبَ لِی مُوبِقَاتِ الْجَرَائِرِ

وَ تَسْتُرَ عَلَیَّ فَاضِحَاتِ السَّرَائِرِ وَ لاَ تُخْلِنِی فِی مَشْهَدِ الْقِیَامَهِ مِنْ بَرْدِ عَفْوِکَ وَ غَفْرِکَ

وَ لاَ تُعْرِنِی مِنْ جَمِیلِ صَفْحِکَ وَ سَتْرِکَ

إِلَهِی ظَلِّلْ عَلَی ذُنُوبِی غَمَامَ رَحْمَتِکَ وَ أَرْسِلْ عَلَی عُیُوبِی سَحَابَ رَأْفَتِکَ

إِلَهِی هَلْ یَرْجِعُ الْعَبْدُ الْآبِقُ إِلاَّ إِلَی مَوْلاَهُ أَمْ هَلْ یُجِیرُهُ مِنْ سَخَطِهِ أَحَدٌ سِوَاهُ

إِلَهِی إِنْ کَانَ النَّدَمُ عَلَی الذَّنْبِ تَوْبَهً فَإِنِّی وَ عِزَّتِکَ مِنَ النَّادِمِینَ

وَ إِنْ کَانَ الاِسْتِغْفَارُ مِنَ الْخَطِیئَهِ حِطَّهً فَإِنِّی لَکَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِینَ لَکَ الْعُتْبَی حَتَّی تَرْضَی

إِلَهِی بِقُدْرَتِکَ عَلَیَّ تُبْ عَلَیَّ وَ بِحِلْمِکَ عَنِّی اعْفُ عَنِّی وَ بِعِلْمِکَ بِی ارْفَقْ بِی

إِلَهِی أَنْتَ الَّذِی فَتَحْتَ لِعِبَادِکَ بَاباً

إِلَى عَفْوِكَ سَمَّيْتَهُ التَّوْبَةَ

فَقُلْتَ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحاً فَمَا عُذْرُ مَنْ أَغْفَلَ دُخُولَ الْبَابِ بَعْدَ فَتْحِهِ

إِلَهِي إِنْ كَانَ قَبُحَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ

إِلَهِي مَا أَنَا بِأَوَّلِ مَنْ عَصَاكَ فَتُبْتَ عَلَيْهِ وَ تَعَرَّضَ لِمَعْرُوفِكَ فَجُدْتَ عَلَيْهِ

يَا مُجِيبَ الْمُضْطَرِّ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا عَظِيمَ الْبِرِّ يَا عَلِيماً بِمَا فِي السِّرِّ يَا جَمِيلَ السِّتْرِ (السَّتْرِ)

اسْتَشْفَعْتُ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ إِلَيْكَ وَ تَوَسَّلْتُ بِجَنَابِكَ (بِجِنَانِكَ) وَ تَرَحُّمِكَ لَدَيْكَ

فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَ لاَ تُخَيِّبْ فِيكَ رَجَائِي وَ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي وَ كَفِّرْ خَطِيئَتِي بِمَنِّكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

به نـام خـدای بخشـنده مهربان خـدایا خطا و گناهان، مرا لباس خواری و ذلت پوشانیـده و دوری تو جامه عجز و بینوایی بر تنم انداخته

و جنایت بزرگ (هوای نفس پرستی) مرا دل مرده ساخته تو ای خـدا از رجوع به لطف و کرمت باز این مرده دلم زنـده گردان ای مقصد و مقصود و مطلوب و آرزوی من،

قسم به عزتت که من کسی که گناهانم را ببخشد غیر تو نمی دانم و آنکه در هم شکستگیهای امورم را جبران کند جز تو نمی بینم

من با آه و ناله و کمال خضوع به درگاهت آمده ام و به خواری و مذلت بسویت رو آورده ام

پس اگر تو مرا از در برانی دیگر به که رو آرم و اگر تو مرا در کنی به که پناه برم

پس آه از تأسف و حسرت خجلت و افتضاح من و وای از اندوه و غم مصائب و کردار زشت من

از تو درخواست می کنم ای بخشنده گناه بزرگ و ای جبران کننده هر – شکسته استخوان که

ببخشی گناهان مهلک خطرناکم

و بپوشانی زشتیهای پنهانی فضاحت آورم و مرا در عرصه قیامت از نسیم خوش عفو و عنایتت جدا مساز

و از نیکویی بخشش و پرده پوشش محرومم مگردان

خدایا سایه ابر رحمتت را بر سر گناهان (سوزان) من بینداز و باران لطف و محبتت را بر عیوب و پلیدیهای اعمالم بباران

خدایا آیا بنده گریخته به جایی جز به درگاه مولایش رجوع تواند کرد یا از خشم و غضب مولایش غیر او احدی حمایتش تواند نمود

خدایا اگر پشیمانی از گناه توبه است قسم به عزتت که من از پشیمانانم

و اگر استغفار و طلب آمرزش کردن موجب محو گناه است (به لطفت) من از آمرزش طلبانم تو را سزد که (بر ما) عتاب کنی تا باز خوشنود گردی

خدایا قسم به قدرتت بر من که توبه ام بپذیر و به حلمت بر عصیانم که از من درگذر و به علمت به احوالم که با من به رفق و محبت نظر فرما

خدایا تویی که دری از عفو و بخششت به روی بندگان باز کردی و نامش توبه نهادی

و (در کتابت) فرمودی ای بندگان به درگاه من به توبه با حقیقت باز آیید (تا از گناهانتان درگذرم) پس عذر آنکه از این در که باز کردی غافل است چه خواهد بود

ای خدا اگر گناه از من زشت است عفو از تو زیباست

ای خدا من اولین بنده نیستم که گنه کرده از او تو درگذشتی و به درگاه کرمت آمد و به او احسان کردی

ای دادرس پریشان

دلان ای برطرف سازنده غم و رنج و زیان ای بزرگ احسان ای آگاه از سر بندگان ای نیکو پرده پوش بر گناهان

جود و رحمت نامنتهای تو را بسوی تو شفیع می گردانم و به جناب تو و مهربانیت نزد تو توسل می جویم

پس دعایم مستجاب کن و از امیدی که به لطف تو دارم محرومم نگردان و توبه ام قبول فرما و خطاهایم به کرم و رحمت محو گردان ای مهربانترین مهربانان عالم.

مناجاه الخائفین

متن

ظ(الثالثه مناجاه الخائفین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِی أَ تَرَاکَ بَعْدَ الْإِيمَانِ بِکَ تُعَذِّبُنِی

أَمْ بَعْدَ حُبِّی إِيَّاکَ تُبَعِّدُنِی أَمْ مَعَ رَجَائِی لِرَحْمَتِکَ وَ صَفْحِکَ تَحْرِمُنِی

أَمْ مَعَ اسْتِجَارَتِی بِعَفْوِکَ تُسْلِمُنِی حَاشَا لِوَجْهِکَ الْکَرِيمِ أَنْ تُخَيِّبَنِی

لَيْتَ شِعْرِی أَ لِلشَّقَاءِ وَلَدَتْنِی أُمِّی أَمْ لِلْعَنَاءِ رَبَّتْنِی فَلَيْتَهَا لَمْ تَلِدْنِی وَ لَمْ تُرَبِّنِی

وَ لَيْتَنِی عَلِمْتُ أَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَهِ جَعَلْتَنِی وَ بِقُرْبِکَ وَ جِوَارِکَ خَصَصْتَنِی فَتَقَرَّ بِذَلِکَ عَيْنِی وَ تَطْمَئِنَّ لَهُ نَفْسِی

إِلَهِی هَلْ تُسَوِّدُ وُجُوهاً خَرَّتْ سَاجِدَهً لِعَظَمَتِکَ أَوْ تُخْرِسُ أَلْسِنَهً نَطَقَتْ بِالثَّنَاءِ عَلَى مَجْدِکَ وَ جَلَالَتِکَ

أَوْ تَطْبَعُ عَلَى قُلُوبٍ انْطَوَتْ عَلَى مَحَبَّتِکَ أَوْ تُصِمُّ أَسْمَاعاً تَلَذَّذَتْ بِسَمَاعِ ذِکْرِکَ فِی إِرَادَتِکَ

أَوْ تَغُلُّ أَکُفّاً رَفَعَتْهَا الْآمَالُ إِلَيْکَ رَجَاءَ رَأْفَتِکَ أَوْ تُعَاقِبُ أَبْدَاناً عَمِلَتْ بِطَاعَتِکَ حَتَّى نَحِلَتْ فِی مُجَاهَدَتِکَ

أَوْ تُعَذِّبُ أَرْجُلًا سَعَتْ فِی عِبَادَتِکَ إِلَهِی لَا تُغْلِقْ عَلَى مُوَحِّدِيکَ أَبْوَابَ رَحْمَتِکَ

وَ لَا تَحْجُبْ مُشْتَاقِيکَ عَنِ النَّظَرِ إِلَى جَمِيلِ رُؤْيَتِکَ

إِلَهِی نَفْسٌ أَعْزَزْتَهَا بِتَوْحِيدِکَ کَيْفَ تُذِلُّهَا بِمَهَانَهِ هِجْرَانِکَ وَ ضَمِيرٌ انْعَقَدَ عَلَى مَوَدَّتِکَ کَيْفَ تُحْرِقُهُ بِحَرَارَهِ نِيرَانِکَ

إِلَهِی أَجِرْنِی مِنْ أَلِيمِ غَضَبِکَ وَ عَظِيمِ سَخَطِکَ

يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَانُ يَا جَبَّارُ يَا قَهَّارُ يَا غَفَّارُ يَا سَتَّارُ

نَجِّنِی بِرَحْمَتِکَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَ فَضِيحَهِ الْعَارِ إِذَا امْتَازَ الْأَخْيَارُ مِنَ الْأَشْرَارِ

وَ

حَالَتِ الْأَحْوَالُ وَ هَالَتِ الْأَهْوَالُ وَ قَرُبَ الْمُحْسِنُونَ وَ بَعُدَ الْمُسِيئُونَ وَ وُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَ هُمْ لاَ يُظْلَمُون

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ای خدا آیا باور کنم که بعد از ایمان به تو باز مرا عذاب می کنی

یا بعد از دوستی تو باز مرا از خود دور می گردانی یا با آنکه به لطف و رحمتت چشم امید دارم باز محرومم سازی

یا با آنکه به عفوت پناه آوردم باز مرا تسلیم عقاب خواهی کرد حاشا از ذات بزرگوار کریمت که نا امیدم گردانی

ای کاش می دانستم که مرا برای بدبختی مادرم زائیده یا برای رنج پرورش داده کاش نمی زائید و نمی پرورید

و ای کاش می دانستم که مرا از اهل سعادت مقرر داشته ای و برای مقام قرب و جوارت مخصوص گردانیده ای تا دلم شاد و دیده ام روشن و قلبم آرام می گردید

ای خدا آیا روی آنان که پیش عظمتت به خاک افتادند سیاه می گردانی یا زبان آنان که بر مجد و بزرگواریت ثنا گفتند لال می سازی

یا دلهایی که در پرده های آن عشق و محبت تو پنهان است سیاه و تاریک می گردانی یا آن گوشهایی که به شنیدن ذکر تو لذت برند کر خواهی نمود

یا آن دستهایی که به آرزو و امیدواری به درگاه کرمت بلند گردند به غل و زنجیر قهر خواهی بست یا بدنهایی را که در راه طاعتت رنج برده و به جهد و کوشش در عبادتت لاغر شدند عقاب خواهی کرد

یا آن پاهایی که سعی در راه بندگیت کردند عذاب می کنی خدایا درهای رحمتت را به روی بندگان

موحدت مبند

و مشتاقانت را از مشاهده جمالت در حجاب محرومی میفکن

خدایا آن جان را که عزت توحید بخشیدی چگونه باز خوار و ذلیل هجرانت خواهی کرد و دلی را که در کمند عشق و محبت بر بستی چگونه در آتش قهرت می سوزانی

خدایا مرا در پناه خود گیر از خشم و غضبت که بسیار سخت است

ای پر محبت و رأفت ای احسان کننده به بندگان ای بخشنده ای مهربان ای جبران کننده ای قهر کننده ای آمرزنده ای پرده پوش

به حق رحمت بی نهایتت که مرا از آتش عذابت نجات بخش و از رسوایی و ننگ محفوظ دار در روزی که نیکان از بدان جدا می شوند

و هنگام مقامات و حالات فرا می رسد و عقبات هول انگیز پدیدار می شود و نیکوکاران به مقام قرب رسند و بدکاران دور از لطف و رحمت گردند و همه به کیفر اعمالشان کاملا می رسند و به هیچکس ستمی نخواهد شد.

مناجاه الذاکرین

متن

ظ(الثالثه عشره مناجاه الذاکرین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ إِلَهِی لَوْ لاَ الْوَاجِبُ مِنْ قَبُولِ أَمْرِکَ لَنَزَّهْتُکَ مِنْ (عَنْ) ذِکْرِی إِیَّاکَ

عَلَی أَنَّ ذِکْرِی لَکَ بِقَدْرِی لاَ بِقَدْرِکَ وَ مَا عَسَی أَنْ یَبْلُغَ مِقْدَارِی حَتَّی أُجْعَلَ مَحَلاًّ لِتَقْدِیسِکَ

وَ مِنْ أَعْظَمِ النِّعَمِ عَلَیْنَا جَرَیَانُ ذِکْرِکَ عَلَی أَلْسِنَتِنَا وَ إِذْنُکَ لَنَا بِدُعَائِکَ وَ تَنْزِیهِکَ وَ تَسْبِیحِکَ

إِلَهِی فَأَلْهِمْنَا ذِکْرَکَ فِی الْخَلاَءِ وَ الْمَلاَءِ وَ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ وَ الْإِعْلاَنِ وَ الْإِسْرَارِ

وَ فِی السَّرَّاءِ وَ الضَّرَّاءِ وَ آنِسْنَا بِالذِّکْرِ الْخَفِیِّ وَ اسْتَعْمِلْنَا بِالْعَمَلِ الزَّکِیِّ وَ السَّعْیِ الْمَرْضِیِّ وَ جَازِنَا بِالْمِیزَانِ الْوَفِیِ

إِلَهِی بِکَ هَامَتِ الْقُلُوبُ الْوَالِهَهُ وَ عَلَی مَعْرِفَتِکَ جُمِعَتِ الْعُقُولُ الْمُتَبَاینَهُ

فَلاَ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ إِلاَّ بِذِکْرَاکَ وَ

لَا تَسْکَنُ النُّفُوسُ إِلَّا عِنْدَ رُؤْيَاکَ

أَنْتَ الْمُسَبَّحُ فِی کُلِّ مَکَانٍ وَ الْمَعْبُودُ فِی کُلِّ زَمَانٍ وَ الْمَوْجُودُ فِی کُلِّ أَوَانٍ

وَ الْمَدْعُوُّ بِکُلِّ لِسَانٍ وَ الْمُعَظَّمُ فِی کُلِّ جَنَانٍ

وَ أَسْتَغْفِرُکَ مِنْ کُلِّ لَذَّهٍ بِغَیْرِ ذِکْرِکَ وَ مِنْ کُلِّ رَاحَهٍ بِغَیْرِ أُنْسِکَ

وَ مِنْ کُلِّ سُرُورٍ بِغَیْرِ قُرْبِکَ وَ مِنْ کُلِّ شُغْلٍ بِغَیْرِ طَاعَتِکَ

إِلَهِی أَنْتَ قُلْتَ وَ قَوْلُکَ الْحَقُّ یَأَیُّهَا الَّذِینَ ءَامَنُوا اذْکُرُوا اللَّهَ ذِکْراً کَثِیراً وَ سَبِّحُوهُ بُکْرَهً وَ أَصِیلًا

وَ قُلْتَ وَ قَوْلُکَ الْحَقُّ فَاذْکُرُونِی أَذْکُرْکُمْ

فَأَمَرْتَنَا بِذِکْرِکَ وَ وَعَدْتَنَا عَلَیْهِ أَنْ تَذْکُرَنَا تَشْرِیفاً لَنَا وَ تَفْخِیماً وَ إِعْظَاماً

وَ هَا نَحْنُ ذَاکِرُوکَ کَمَا أَمَرْتَنَا فَأَنْجِزْ لَنَا مَا وَعَدْتَنَا یَا ذَاکِرَ الذَّاکِرِینَ وَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ای خدای من اگر امر تو واجب القبول نبود من تو را منزه و پاکتر از آن می دانستم که ذکر تو کنم

با وجود آنکه ذکر من تو را به قدر فهم من است نه به قدر مقام تو و قدر من بدان مقام نزدیکتر شد که محل تقدیس تو شود

و اینکه ذکر تو بر زبان ما جاری است یکی از نعمتهای بزرگ توست بر ما و اجازه تو که تو را بخوانیم و تنزیه و تسبیح گوییم

ای خدا پس ذکرت را در خلوت و در جمعیت و در شب و روز و در ظاهر و باطن

و در هر حال خوش و ناخوش به ما الهام فرما و به ذکر پنهان که دل ما به یاد تو باشد الهام ده و ما را به عمل با اخلاص و کوشش پسندیده مشغول ساز و به میزان کامل بگذران

ای خدای

من دلهای واله و حیران پا بست عشق و محبت توست و بر مقام معرفتت تمام عقول مختلف متفقند

که دلهای بندگان جز به یاد تو اطمینان نیابد و نفوس قدسی جز به دیدارت آرام نگیرد

تویی که در هر مکان (در زمین و آسمان) تسبیح و ستایشت کنند و معبود عالمی در هر زمان همه وقت موجودی

و به هر زبان تو را می خوانند و در هر دل به عظمت یاد می شوی

ای خدا از تو آمرزش می طلبم از هر لذت و خوشی به غیر یاد تو و از هر آسایشی بجز انس با تو

و هر نشاطی جز مقام قرب تو و هر کاری غیر طاعتت

ای خدا تو در کتاب کریمت فرمودی و کلام تو حق است ای اهل ایمان خدا را بسیار یاد کنید و صبح و شام به ستایش و تسبیحش بپردازید

و باز فرمودی مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم

پس ما را به ذکر خود امر فرمودی و وعده دادی که چون یاد تو کنیم از ما یاد کنی تو یاد تو ما را شرافت و عزت و عظمت بخشد

اکنون ما به فرمان تو از تو یاد می کنیم تو هم بر حسب وعده ات از ما یاد کن ای که از یاد کنندگانت یاد می کنی ای مهربانترین مهربانان عالم.

مناجاه الراجین

متن

ظ(الرابعه مناجاه الراجین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یَا مَنْ إِذَا سَأَلَهُ عَبْدٌ أَعْطَاهُ

وَ إِذَا أَمَّلَ مَا عِنْدَهُ بَلَّغَهُ مُنَاهُ

وَ إِذَا أَقْبَلَ عَلَیْهِ قَرَّبَهُ وَ أَدْنَاهُ

وَ إِذَا جَاهَرَهُ بِالْعِصْیَانِ سَتَرَ عَلَى ذَنْبِهِ وَ غَطَّاهُ

وَ إِذَا تَوَکَّلَ عَلَیْهِ أَحْسَبَهُ وَ کَفَاهُ

إِلَهِی

مَنِ الَّذِی نَزَلَ بِکَ مُلْتَمِساً قِرَاکَ فَمَا قَرَیْتَهُ

وَ مَنِ الَّذِی أَنَاخَ بِبَابِکَ مُرْتَجِیاً نَدَاکَ فَمَا أَوْلَیْتَهُ

أَ یَحْسُنُ أَنْ أَرْجِعَ عَنْ بَابِکَ بِالْخَیْبَهِ مَصْرُوفاً وَ لَسْتُ أَعْرِفُ سِوَاکَ مَوْلًی بِالْإِحْسَانِ مَوْصُوفاً

کَیْفَ أَرْجُو غَیْرَکَ وَ الْخَیْرُ کُلُّهُ بِیَدِکَ وَ کَیْفَ أُؤَمِّلُ سِوَاکَ وَ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ لَکَ

أَ أَقْطَعُ رَجَائِی مِنْکَ وَ قَدْ أَوْلَیْتَنِی مَا لَمْ أَسْأَلْهُ مِنْ فَضْلِکَ أَمْ تُفْقِرُنِی إِلَی مِثْلِی وَ أَنَا أَعْتَصِمُ بِحَبْلِکَ

یَا مَنْ سَعَدَ بِرَحْمَتِهِ الْقَاصِدُونَ وَ لَمْ یَشْقَ بِنَقِمَتِهِ الْمُسْتَغْفِرُونَ

کَیْفَ أَنْسَاکَ وَ لَمْ تَزَلْ ذَاکِرِی وَ کَیْفَ أَلْهُو عَنْکَ وَ أَنْتَ مُرَاقِبِی

إِلَهِی بِذَیْلِ کَرَمِکَ أَعْلَقْتُ یَدِی وَ لِنَیْلِ عَطَایَاکَ بَسَطْتُ أَمَلِی

فَأَخْلِصْنِی بِخَالِصَهِ تَوْحِیدِکَ وَ اجْعَلْنِی مِنْ صَفْوَهِ عَبِیدِکَ

یَا مَنْ کُلُّ هَارِبٍ إِلَیْهِ یَلْتَجِئُ وَ کُلُّ طَالِبٍ إِیَّاهُ یَرْتَجِی

یَا خَیْرَ مَرْجُوٍّ وَ یَا أَکْرَمَ مَدْعُوٍّ وَ یَا مَنْ لاَ یُرَدُّ سَائِلُهُ (یَرُدُّ سَائِلَهُ)

وَ لاَ یُخَیَّبُ آمِلُهُ (یُخَیِّبُ آمِلَهُ) یَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِدَاعِیهِ وَ حِجَابُهُ مَرْفُوعٌ لِرَاجِیهِ

أَسْأَلُکَ بِکَرَمِکَ أَنْ تَمُنَّ عَلَیَّ مِنْ عَطَائِکَ بِمَا تَقِرُّ (تَقَرُّ) بِهِ عَیْنِی وَ مِنْ رَجَائِکَ بِمَا تَطْمَئِنُّ بِهِ نَفْسِی

وَ مِنَ الْیَقِینِ بِمَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَیَّ مُصِیبَاتِ الدُّنْیَا

وَ تَجْلُو بِهِ عَنْ بَصِیرَتِی غَشَوَاتِ الْعَمَی بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ای خدایی که هرگاه بنده ای از او سؤال کند عطا خواهد کرد

و هرگاه امیدی به او داشته باشد به امیدش می رساند

و هرگاه بنده ای به او رو آورد مقربش می گرداند

و هرگاه علنا معصیتش کند بر گناهش پرده کشد و بپوشاند

و هرگاه بنده ای بر او توکل کند امورش را کفایت کند

ای خدا آن کیست که وارد بر تو شد و درخواست مهمانی کرد و تو مهمان

نوازی نکردی

و آن کیست که به امید عطای تو به درگاهت فرود آمد و محرومش ساختی

آیا نیکوست که من از درگاهت محروم برگردم در صورتی که من مولا‌یی که به لطف و احسان معروف باشد جز تو نمی شناسم

چگونه به غیر تو امید داشته باشم در صورتی که هر خیر و نیکویی به دست توست و چگونه آرزومند جز تو باشم در حالی که آفرینش و حکم بر خلق مخصوص توست

آیا از تو قطع امید کنم در صورتی که از تو درخواست نکرده از فضلت بمن احسانها کردی یا تو مرا بگدایی مثل خودم محتاج می کنی در حالی که برشته لطف تو چنگ زده ام

ای خدایی که برحمت تو سعادت یافتند ارادتمندان و از انتقام تو رنج و سختی ندیده اند آمرزش طلبان

ای خدا چگونه تو را فراموش کنم در صورتی که تو همیشه مرا در نظر داری و چگونه از تو غافل گردم در صورتی که تو پیوسته مراقب حالم هستی

ای خدا من به ذیل عنایت و لطفت دست دراز کرده ام و برای نیل به عطا و کرمت دامن آرزویم را باز نموده ام

پس خدایا مرا در مقام توحیدت خالص گردان و یکی از بندگان خاص خود قرار ده

ای خدایی که هر کس به هر جا بگریزدبسوی او پناه برد و هر که هر چه بخواهد از درگاه او امیدوار است

ای بهترین کسی که به او امید توان داشت ای کریمترین کسی که از او درخواست توان کرد ای خدایی که سائل را به درگاهش محروم نمی سازد

و آرزومند را مأیوس نمی کند ای خدایی که درگاهش به روی سائلان باز و حجابش را به روی امیدواران برانداخته است

ای خـدا به کرمت درخواست دارم که بر من منت گذاری و از عطایت که چشـم را روشن کند کرم فرمایی و از امیدی که به تو دارم دلم مطمئن سازی

و یقینی که رنج و مصایب دنیا را بر من آسان کند

و از چشم بصیرتم پرده های جهل و ظلمت بر اندازد به من عطا کنی به حق رحمت بی پایانت ای مهربانترین مهربانان عالم.

مناجاه الراغبین

متن

ظ(الخامسه مناجاه الراغبین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِی إِنْ كَانَ قَلَّ زَادِی فِی الْمَسِيرِ إِلَيْكَ فَلَقَدْ حَسُنَ ظَنِّی بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ

وَ إِنْ كَانَ جُرْمِی قَدْ أَخَافَنِی مِنْ عُقُوبَتِكَ فَإِنَّ رَجَائِی قَدْ أَشْعَرَنِی بِالْأَمْنِ مِنْ نِقْمَتِكَ

وَ إِنْ كَانَ ذَنْبِی قَدْ عَرَضَنِی لِعِقَابِكَ فَقَدْ آذَنَنِی حُسْنُ ثِقَتِی بِثَوَابِكَ

وَ إِنْ أَنَامَتْنِی الْغَفْلَهُ عَنِ الِاسْتِعْدَادِ لِلِقَائِكَ فَقَدْ نَبَّهَتْنِی الْمَعْرِفَهُ بِكَرَمِكَ وَ آلَائِكَ

وَ إِنْ أَوْحَشَ مَا بَيْنِی وَ بَيْنَكَ فَرْطُ الْعِصْيَانِ وَ الطُّغْيَانِ فَقَدْ آنَسَنِی بُشْرَى الْغُفْرَانِ وَ الرِّضْوَانِ

أَسْأَلُكَ بِسُبُحَاتِ وَجْهِكَ وَ بِأَنْوَارِ قُدْسِكَ وَ أَبْتَهِلُ إِلَيْكَ بِعَوَاطِفِ رَحْمَتِكَ وَ لَطَائِفِ بِرِّكَ أَنْ تُحَقِّقَ ظَنِّی بِمَا أُؤَمِّلُهُ

مِنْ جَزِيلِ إِكْرَامِكَ وَ جَمِيلِ إِنْعَامِكَ فِی الْقُرْبَى مِنْكَ وَ الزُّلْفَى لَدَيْكَ وَ التَّمَتُّعِ بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ

وَ هَا أَنَا مُتَعَرِّضٌ لِنَفَحَاتِ رَوْحِكَ وَ عَطْفِكَ وَ مُنْتَجِعٌ غَيْثَ جُودِكَ وَ لُطْفِكَ فَارٌّ مِنْ سَخَطِكَ إِلَى رِضَاكَ

هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ رَاجٍ أَحْسَنَ مَا لَدَيْكَ مُعَوِّلٌ عَلَى مَوَاهِبِكَ مُفْتَقِرٌ إِلَى رِعَايَتِكَ

إِلَهِی مَا بَدَأْتَ بِهِ مِنْ فَضْلِكَ فَتَمِّمْهُ وَ مَا وَهَبْتَ لِی مِنْ كَرَمِكَ فَلَا تَسْلُبْهُ

وَ مَا سَتَرْتَهُ عَلَيَّ بِحِلْمِكَ فَلَا تَهْتِكْهُ وَ مَا عَلِمْتَهُ مِنْ قَبِيحِ فِعْلِی فَاغْفِرْهُ

إِلَهِی اسْتَشْفَعْتُ بِكَ إِلَيْكَ

وَ اسْتَجَرْتُ بِکَ مِنْکَ أَتَیْتُکَ طَامِعاً فِی إِحْسَانِکَ رَاغِباً فِی امْتِنَانِکَ مُسْتَسْقِیاً وَابِلَ طَوْلِکَ

مُسْتَمْطِراً غَمَامَ فَضْلِکَ طَالِباً مَرْضَاتَکَ قَاصِداً جَنَابَکَ وَارِداً شَرِیعَهَ رِفْدِکَ مُلْتَمِساً سَنِیَّ الْخَیْرَاتِ مِنْ عِنْدِکَ

وَافِداً إِلَی حَضْرَهِ جَمَالِکَ مُرِیداً وَجْهَکَ طَارِقاً بَابَکَ مُسْتَکِیناً لِعَظَمَتِکَ وَ جَلاَلِکَ

فَافْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْمَغْفِرَهِ وَ الرَّحْمَهِ

وَ لاَ تَفْعَلْ بِی مَا أَنَا أَهْلُهُ مِنَ الْعَذَابِ وَ النِّقْمَهِ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ای خدا اگر زاد و توشه من در سفر بسوی تو اندک است همانا حسن ظنم به اعتماد بر تو بسیار است

و اگر جرمم مرا از عقوبتت می ترساند امیدم به کرمت مرا نوید ایمنی از انتقامت می بخشد

و اگر گناهم مرا به معرض عقابت می آورد وثوق و اطمینانم به ثوابت اشاره می کند

و اگر غفلت مرا از مهیای لقای تو بودن به خواب انداخت ایمان و معرفتم به لطف و کرمت متذکر و آگاهم می سازد

و اگر افراط جرم و عصیان و سرکشی و طغیانم مرا به وحشت و اضطراب انداخته بشارت مغفرت و خوشنودیت آرام خاطرم می بخشد

ای خدا از تو درخواست می کنم به اشراق جمال و انوار ذات بی مثالت و التماس می کنم به عواطف مهربانی و لطائف احسانت که امیدهایی که به تو دارم

از اکرام بزرگ و انعام نیکویت در مقام قرب و جوارت محققا عطا فرمایی و به مشاهده حسن و جمالت مرا بهره مند گردانی

و اینک من خود را در معرض نسیم عنایت و لطفت درآورده و تقاضای باران جود و رحمتت می نمایم و از غضب تو بسوی لطفت می گریزم

و از تو

بسوی تو گریزانم و امید آنچه نزد تو بهتر است از تو دارم اعتمادم همه بر بخششهای توست و به رعایت و نگهبانی تو محتاجم

ای خدا نعمتی که از فضل و کرمت آغاز فرمودی به انجام رسان و آنچه به من از کرم بخشیدی باز مگیر

و گناهانی را که به حلمت پنهان داشته ای پرده از آن بر مدار و از فعل زشتم که آگاهی درگذر

ای خدا تو را به درگاه تو شفیع خود ساخته و از قهر تو بسوی تو پناه می آورم آمده ام به درگاهت در حالی که به احسان تو چشم طمع و به نعمتهایت دیده رغبت دارم تشنه باران احسانت

و ابر عنایت و طالب رضا و خوشنودیت بوده و اراده توجه به درگاهت داشته و وارد بر جویبار عطایت شده و درخواست عالیترین خیراتت از لطف تو می کنم

در حالی که به حضرتت که بسیار نیکویی به مهمانی وارد شده و خواهان مشاهده تو بوده و حلقه بر در رحمتت می زنم و به شهود عظمت و جلالت بسی نیازمندم

پس با من آن کن که شایسته آنی از بخشایش و مهربانی

نه آنچه شایسته من است از عذاب و انتقام توبه حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

مناجاه الزاهدين

متن

ظ(الخامسه عشره مناجاه الزاهدين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِی أَسْكَنْتَنَا دَاراً حَفَرَتْ لَنَا حُفَرَ مَكْرِهَا وَ عَلَّقَتْنَا بِأَيْدِی الْمَنَايَا فِی حَبَائِلِ غَدْرِهَا

فَإِلَيْکَ نَلْتَجِئُ مِنْ مَكَائِدِ خُدَعِهَا وَ بِکَ نَعْتَصِمُ مِنَ الِاغْتِرَارِ بِزَخَارِفِ زِينَتِهَا

فَإِنَّهَا الْمُهْلِكَهُ طُلَّابَهَا الْمُتْلِفَهُ حُلَّالَهَا الْمَحْشُوَّهُ بِالْآفَاتِ الْمَشْحُونَهُ بِالنَّكَبَاتِ

إِلَهِی فَزَهِّدْنَا فِيهَا وَ سَلِّمْنَا مِنْهَا بِتَوْفِيقِکَ وَ عِصْمَتِکَ وَ انْزَعْ عَنَّا جَلَابِيبَ مُخَالَفَتِکَ

وَ تَوَلَّ

أُمُورَنَا بِحُسْنِ كِفَايَتِكَ وَ أَوْفِرْ مَزِيدَنَا مِنْ سَعَهِ رَحْمَتِكَ

وَ أَجْمِلْ صِلاَتِنَا مِنْ فَيْضِ مَوَاهِبِكَ وَ أَغْرِسْ فِى أَفْئِدَتِنَا أَشْجَارَ مَحَبَّتِكَ وَ أَتْمِمْ لَنَا أَنْوَارَ مَعْرِفَتِكَ

وَ أَذِقْنَا حَلاَوَهَ عَفْوِكَ وَ لَذَّهَ مَغْفِرَتِكَ وَ أَقْرِرْ أَعْيُنَنَا يَوْمَ لِقَائِكَ بِرُؤْيَتِكَ

وَ أَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قُلُوبِنَا كَمَا فَعَلْتَ بِالصَّالِحِينَ مِنْ صَفْوَتِكَ وَ الْأَبْرَارِ مِنْ خَاصَّتِكَ

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِين

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ای خدا ما را در این خانه دنیا منزل دادی که به مکر چاهها بر سر راه ما کنده و ما را دست آمال و آرزوها (ی نفس) به رشته های خدعه و فریبش آویخته

از تو درخواست می کنم که ما را از مغرور شدن به زخارف دنیا و زیب و زیورش نگاه داری

که این دنیا طالبانش را هلاک می سازد و واردانش را نابود می گرداند این دنیا پر از بلا و آفت و رنج و نکبت است

ای خدا تو ما را به توفیق و نگهداریت زهد و بی علاقگی در دنیا عطا کن و از شرش جان ما را به سلامت بدار و از بر ما جامه های مخالفت خود را بر کن

و به حسن کفایتت متصدی امور ما باش و از رحمت بی حدت عطای همیشگی ما را بیفزای

و از موهبتهای فیضت انعام ما را بهتر گردان و در باغ دلهای ما نهالهای عشق و محبت را بنشان و بر ما به حد کمال رسان انوار معرفتت را

و شیرینی عفو و بخشش و لذت آمرزش خود را به ما بچشان و روز ملاقاتت چشم ما را به شهود جمالت روشن گردان

و

حب دنیا را از دل ما بیرون کن چنانکه با بندگان نیکوکار با صفا و خاصان درگاهت چنین فرمودی

به حق رحمت بی پایانت ای مهربانترین مهربانان عالم و ای کریم کریمان.

مناجاه الشاکرین

متن

ظ(السادسه مناجاه الشاکرین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِی أَذْهَلَنِی عَنْ إِقَامَهِ شُكْرِكَ تَتَابُعُ طَوْلِكَ وَ أَعْجَزَنِی عَنْ إِحْصَاءِ ثَنَائِكَ فَيْضُ فَضْلِكَ

وَ شَغَلَنِی عَنْ ذِكْرِ مَحَامِدِكَ تَرَادُفُ عَوَائِدِكَ وَ أَعْيَانِی عَنْ نَشْرِ عَوَارِفِكَ تَوَالِی أَيَادِيكَ

وَ هَذَا مَقَامُ مَنِ اعْتَرَفَ بِسُبُوغِ النَّعْمَاءِ وَ قَابَلَهَا بِالتَّقْصِيرِ وَ شَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ بِالْإِهْمَالِ وَ التَّضْيِيعِ

وَ أَنْتَ الرَّءُوفُ الرَّحِيمُ الْبَرُّ الْكَرِيمُ الَّذِی لاَ يُخَيِّبُ قَاصِدِيهِ وَ لاَ يَطْرُدُ عَنْ فِنَائِهِ آمِلِيهِ

بِسَاحَتِكَ تَحُطُّ رِحَالُ الرَّاجِينَ وَ بِعَرْصَتِكَ تَقِفُ آمَالُ الْمُسْتَرْفِدِينَ

فَلاَ تُقَابِلْ آمَالَنَا بِالتَّخْيِيبِ وَ الْإِيَاسِ وَ لاَ تُلْبِسْنَا سِرْبَالَ الْقُنُوطِ وَ الْإِبْلاَسِ

إِلَهِی تَصَاغَرَ عِنْدَ تَعَاظُمِ آلاَئِكَ شُكْرِی وَ تَضَاءَلَ فِی جَنْبِ إِكْرَامِكَ إِيَّایَ ثَنَائِی وَ نَشْرِی

جَلَّلَتْنِی نِعَمُكَ مِنْ أَنْوَارِ الْإِيمَانِ حُلَلاً وَ ضَرَبَتْ عَلَيَّ لَطَائِفُ بِرِّكَ مِنَ الْعِزِّ كِلَلاً

وَ قَلَّدَتْنِی مِنَنُكَ قَلاَئِدَ لاَ تُحَلُّ وَ طَوَّقَتْنِی أَطْوَاقاً لاَ تُفَلُّ

فَآلاَؤُكَ جَمَّهٌ ضَعُفَ لِسَانِی عَنْ إِحْصَائِهَا وَ نَعْمَاؤُكَ كَثِيرَهٌ قَصُرَ فَهْمِی عَنْ إِدْرَاكِهَا فَضْلاً عَنِ اسْتِقْصَائِهَا

فَكَيْفَ لِی بِتَحْصِيلِ الشُّكْرِ وَ شُكْرِی إِيَّاكَ يَفْتَقِرُ إِلَى شُكْرٍ فَكُلَّمَا قُلْتُ لَكَ الْحَمْدُ وَجَبَ عَلَيَّ لِذَلِكَ أَنْ أَقُولَ لَكَ الْحَمْدُ

إِلَهِی فَكَمَا غَذَّيْتَنَا بِلُطْفِكَ وَ رَبَّيْتَنَا بِصُنْعِكَ فَتَمِّمْ عَلَيْنَا سَوَابِغَ النِّعَمِ وَ ادْفَعْ عَنَّا مَكَارِهَ النِّقَمِ

وَ آتِنَا مِنْ حُظُوظِ الدَّارَيْنِ أَرْفَعَهَا وَ أَجَلَّهَا عَاجِلاً وَ آجِلاً

وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بَلاَئِكَ وَ سُبُوغِ نَعْمَائِكَ حَمْداً يُوَافِقُ رِضَاكَ

وَ يَمْتَرِی الْعَظِيمَ مِنْ بِرِّكَ وَ نَدَاكَ يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ترجمه

به نام خـدای بخشـنده مهربان ای خـدا نعمتهای پی در پی تو مرا از انجام وظیفه شـکرگزاری غافل کرد و فیضان دریای کرمت مرا از ستایش عاجز گردانید

و عطای پیوسته ات مرا از ذکر اوصاف جمالت باز داشته و مرحمتهای متوالیت مرا از نشر و بیان نیکوئیهایت

ناتوان ساخته

این (ناتوانی) مقام کسی است که به نعمتهای بی شمار وسیع تو معترف و با تقصیر در (ادای شکر) آن نعمتها مواجه است و بر خود گواهی دهد که نفس خود را ضایع و مهمل گذاشته است

و با این حال تو بسیار با رأفت و مهربان و با کرم و احسانی که هیچکس که رو به تو آرد محروم نکرده و احدی را که به تو چشم امید دارد دور از درگاه کرمت نخواهی فرمود

ای که امیدواران همه به ساحت قدس تو بار افکنند و طالبان عطا به عرصه عنایتت اقامت کنند

امیدهایی که به تو داریم با مأیوسی روبرو مگردان و جامه نومیدی مپوشان

ای خدا شکر من در مقابل نعمت های بزرگ تو بسیار ناچیز و حمد و ثنای من در قبال اکرام و عنایتت بسی ناقابل است

و نعمت انوار ایمان مرا بیاراسته به زیورهای مجلل و لطائف جود و کرمت تاج عزت بر سرم نهاده

و احسانهایت رشته علاقه ای و طوقهای شرافتی بر گردنم افکنده که دیگر گشوده نگردد

آنقدر نعمتهای تو زیاد است که زبانم از شمارش ناتوان و به حدی بسیار است که فهمم از ادراکش قاصر است تا چه رسد که همه را بتواند اندازه یافت

پس من چگونه توانم شکر آن نعم را بجای آرم و حال آنکه شکر تو گفتن شکری بر آن لازم است پس من هر چه حمد و شکرت گویم بر آن تو را نیز حمد و شکری دیگر باید گفت

ای خدا چنانکه ما را در اول به لطف خود غذا

دادی و در مهـد حکمت و صـنعت پرورش دادی پس نعمتهـای بی حـدت را بر ما به اتمام رسان و ناگواریهای انتقامت را دفع گردان

و به ما در دو عالم بالاتر و بزرگتر حظ و بهره را کرامت فرما

و ستایش مخصوص توست بر ابتلاء و آزمایش نیکویت و وفور نعمتهایت آن گونه ستایشی که پسند توست

و احسـان و عطـای بزرگ تو را بر مـا قرار می دارد ای خـدای بزرگ بـا کرم و احسـان به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

مناجاه الشاکین

متن

ظ(الثانیه مناجاه الشاکین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ إِلَهِی إِلَیْکَ أَشْکُو نَفْساً بِالسُّوءِ أَمَّارَهً وَ إِلَی الْخَطِیئَهِ مُبَادِرَهً وَ بِمَعَاصِیکَ مُولَعَهً

وَ لِسَخَطِکَ مُتَعَرِّضَهً تَسْلُکُ بِی مَسَالِکَ الْمَهَالِکِ وَ تَجْعَلُنِی عِنْدَکَ أَهْوَنَ هَالِکٍ

کَثِیرَهَ الْعِلَلِ طَوِیلَهَ الْأَمَلِ إِنْ مَسَّهَا الشَّرُّ تَجْزَعُ وَ إِنْ مَسَّهَا الْخَیْرُ تَمْنَعُ

مَیَّالَهً إِلَی اللَّعِبِ وَ اللَّهْوِ مَمْلُوَّهً بِالْغَفْلَهِ وَ السَّهْوِ تُسْرِعُ بِی إِلَی الْحَوْبَهِ وَ تُسَوِّفُنِی بِالتَّوْبَهِ

إِلَهِی أَشْکُو إِلَیْکَ عَدُوّاً یُضِلُّنِی وَ شَیْطَاناً یُغْوِینِی قَدْ مَلَأَ بِالْوَسْوَاسِ صَدْرِی

وَ أَحَاطَتْ هَوَاجِسُهُ بِقَلْبِی یُعَاضِدُ لِیَ الْهَوَی وَ یُزَیِّنُ لِی حُبَّ الدُّنْیَا وَ یَحُولُ بَیْنِی وَ بَیْنَ الطَّاعَهِ وَ الزُّلْفَی

إِلَهِی إِلَیْکَ أَشْکُو قَلْباً قَاسِیاً مَعَ الْوَسْوَاسِ مُتَقَلِّباً وَ بِالرَّیْنِ وَ الطَّبْعِ مُتَلَبِّساً

وَ عَیْناً عَنِ الْبُکَاءِ مِنْ خَوْفِکَ جَامِدَهً وَ إِلَی مَا یَسُرُّهَا طَامِحَهً

إِلَهِی لَا حَوْلَ لِی وَ لَا قُوَّهَ إِلَّا بِقُدْرَتِکَ

وَ لَا نَجَاهَ لِی مِنْ مَکَارِهِ الدُّنْیَا إِلَّا بِعِصْمَتِکَ

فَأَسْأَلُکَ بِبَلَاغَهِ حِکْمَتِکَ وَ نَفَاذِ مَشِیَّتِکَ أَنْ لَا تَجْعَلَنِی لِغَیْرِ جُودِکَ مُتَعَرِّضاً وَ لَا تُصَیِّرَنِی لِلْفِتَنِ غَرَضاً

وَ کُنْ لِی عَلَی الْأَعْدَاءِ نَاصِراً وَ عَلَی الْمَخَازِی وَ الْعُیُوبِ سَاتِراً وَ مِنَ الْبَلَاءِ (الْبَلَایَا) وَاقِیاً

وَ عَنِ الْمَعَاصِی عَاصِماً بِرَأْفَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان خدایا به تو شکایت می کنم از نفس زشتم که مرا بسیار به بدیها وا می دارد و به هر خطا سبقت می گیرد و به معصیتت بسیار حریص است

و مرا به معرض خشم و غضب می افکند و مرا دایم به راه هلاکت می کشاند و نزد توام خوارترین هلاک شدگان خواهد

این نفس زشت طفره و تعللش در طاعت بسیار و حرص آن به دنیا دراز است اگر شری به او روی آورد بیتابی نموده و اگر خیری به او رسد منع

احسان می کند

بسیار مایل به لهو و لعب است و پر از غفلت و فراموشی به سرعت مرا به مهالک و خطرات می کشاند و توبه ام را به وعده و تأخیر می افکند

خدایا بسوی تو شکایت می کنم از دشمنی نفس که مرا گمراه می کند و از شیطانی که مرا به راه باطل می کشد و سینه ام را پر از وسوسه و خیالات فاسده می گرداند

و اوهام او بر دلم احاطه می کند تا به هوا پرستیم مدد کرده و حب دنیا را بر من جلوه می دهد و میان من و طاعت و مقام قربت جدایی می افکند

خدایا به تو شکایت می کنم از دلی سخت که به دست وسوسه بگردد و زنگار خودسری و خوی زشت در پوشد

و از چشمی که از خوف تو اشک (شوق) نریزد و به هر چه خوشش آید نظر اندازد

خدایا مرا قوه و قدرتی جز به توانایی تو نیست

و راه نجاتی از آلام و ناگواریهای دنیا جز به حفظ تو ندارم

از تو درخواست می کنم به حکمت بالغه و مشیت نافذه ات که مرا جز به معرض جود و احسانت در نیاوری و آماج تیر بلا و فتنه نگردانی

و مرا بر دشمنان نصرت فرما و بر رسوایی و عیوبم پرده درکش و از بلاها حفظ کن

و از گناهان نگاهدار به حق رأفت و رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

مناجاه العارفین

متن

ظ(الثانیه عشره مناجاه العارفین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ إِلَهِی قَصُرَتِ الْأَلْسُنُ عَنْ بُلُوغِ ثَنَائِکَ کَمَا یَلِیقُ بِجَلَالِکَ وَ عَجَزَتِ الْعُقُولُ عَنْ إِدْرَاکِ کُنْهِ جَمَالِکَ

وَ انْحَسَرَتِ الْأَبْصَارُ دُونَ النَّظَرِ إِلَى سُبُحَاتِ وَجْهِکَ وَ

لَمْ تَجْعَلْ لِلْخَلْقِ طَرِيقاً إِلَى مَعْرِفَتِکَ إِلاَّ بِالْعَجْزِ عَنْ مَعْرِفَتِکَ

إِلَهِی فَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِینَ تَرَسَّخَتْ (تَوَشَّجَتْ) أَشْجَارُ الشَّوْقِ إِلَیْکَ فِی حَدَائِقِ صُدُورِهِمْ وَ أَخَذَتْ لَوْعَهُ مَحَبَّتِکَ بِمَجَامِعِ قُلُوبِهِمْ

فَهُمْ إِلَى أَوْکَارِ الْأَفْکَارِ یَأْوُونَ وَ فِی رِیَاضِ الْقُرْبِ وَ الْمُکَاشَفَهِ یَرْتَعُونَ

وَ مِنْ حِیَاضِ الْمَحَبَّهِ بِکَأْسِ الْمُلاَطَفَهِ یَکْرَعُونَ وَ شَرَائِعَ الْمُصَافَاهِ یَرِدُونَ

قَدْ کُشِفَ الْغِطَاءُ عَنْ أَبْصَارِهِمْ وَ انْجَلَتْ ظُلْمَهُ الرَّیْبِ عَنْ عَقَائِدِهِمْ وَ ضَمَائِرِهِمْ

وَ انْتَفَتْ مُخَالَجَهُ الشَّکِّ عَنْ قُلُوبِهِمْ وَ سَرَائِرِهِمْ وَ انْشَرَحَتْ بِتَحْقِیقِ الْمَعْرِفَهِ صُدُورُهُمْ

وَ عَلَتْ لِسَبْقِ السَّعَادَهِ فِی الزَّهَادَهِ هِمَمُهُمْ وَ عَذُبَ فِی مَعِینِ الْمُعَامَلَهِ شِرْبُهُمْ وَ طَابَ فِی مَجْلِسِ الْأُنْسِ سِرُّهُمْ

وَ أَمِنَ فِی مَوْطِنِ الْمَخَافَهِ سِرْبُهُمْ وَ اطْمَأَنَّتْ بِالرُّجُوعِ إِلَى رَبِّ الْأَرْبَابِ أَنْفُسُهُمْ وَ تَیَقَّنَتْ بِالْفَوْزِ وَ الْفَلاَحِ أَرْوَاحُهُمْ

وَ قَرَّتْ بِالنَّظَرِ إِلَى مَحْبُوبِهِمْ أَعْیُنُهُمْ وَ اسْتَقَرَّ بِإِدْرَاکِ السُّؤْلِ وَ نَیْلِ الْمَأْمُولِ قَرَارُهُمْ وَ رَبِحَتْ فِی بَیْعِ الدُّنْیَا بِالْآخِرَهِ تِجَارَتُهُمْ

إِلَهِی مَا أَلَذَّ خَوَاطِرَ الْإِلْهَامِ بِذِکْرِکَ عَلَى الْقُلُوبِ

وَ مَا أَحْلَى الْمَسِیرَ إِلَیْکَ بِالْأَوْهَامِ فِی مَسَالِکِ الْغُیُوبِ وَ مَا أَطْیَبَ طَعْمَ حُبِّکَ وَ مَا أَعْذَبَ شِرْبَ قُرْبِکَ

فَأَعِذْنَا مِنْ طَرْدِکَ وَ إِبْعَادِکَ وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَخَصِّ عَارِفِیکَ وَ أَصْلَحِ عِبَادِکَ

وَ أَصْدَقِ طَائِعِیکَ وَ أَخْلَصِ عُبَّادِکَ یَا عَظِیمُ یَا جَلِیلُ یَا کَرِیمُ یَا مُنِیلُ بِرَحْمَتِکَ وَ مَنِّکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ای خدا زبانها از بلوغ به حد ثنا و ستایشی که سزاوار توست قاصر و عقلها از ادراک کنه جمالت عاجز است

و دیده ها از نزدیکی به انوار جمالت خسته و نابینا و برای خلق راهی به مقام معرفتت الا به اظهار عجز از معرفتت قرار ندادی

ای خدا ما را از آن بندگانت قرار ده که نهالهای شوق لقایت در باغ دلهایشان

سبز و خرم گشته و سوز محبت سراسر قلب آنها را فرا گرفته است

از آن رو آنان در آشیانهای افکار عالی انس نشیمن ساخته و به باغهای مقام قرب و شهود می خرامند

و از سرچشمه محبتت با جام لطف می آشامند و در جویبار صفا درآمده

در حالی که پرده از مقابل چشمهایشان برافتاده و ظلمت شک و ریب از باطنشان زایل گردیده

و خلجان شکوک و اوهام باطل از دلهایشان برطرف شده و به استوار شدن معرفت شرح صدر دارای سعه نظر شده

و به سبقت گرفتن به سعادت و زهد همت عالی یافته اند و آب خوشگوار از نهر طاعت حق نوشیدند و در محفل انس با خدا سریرتشان نیکو

و امن شد در جایگاه خوف و هراس راهشان و به سبب رجوع دایم به خدای رب الارباب نفوسشان مطمئن گردیده و به فیروزی و رستگاری به رتبه یقین رسید ارواحشان

و بواسطه نظر به جمال محبوبشان چشم روشن و دلشادند و چون به مقصود رسیده و به آرزویشان نایل شدند آرامش خاطر یافتند و در معامله فروختن دنیا به آخرت سود کامل بردند

ای خدای من چقدر لذت بخش است یاد تو که به الهام خطور کند بر دلها

و چه اندازه شیرین است سیر کردن فکر و اندیشه ها بسوی تو در پرده های غیب چقدر طعم محبتت خوش و شربت قرب تو گواراست

پس ما را ای خدا به درگاهت پناه ده که از آن در مرانی و دور مگردانی و ما را از خاصترین عارفان و صالحترین بندگانت قرار ده

و از

راستگوترین اهل طاعتت و پاک و خالصترین اهل عبادتت گردان ای خدای بزرگ ای با عزت و جلال ای با کرم و احسان به حق رحمت و عطایت ای مهربانترین مهربانان عالم.

مناجاه المتوسلین

متن

ظ(العاشره مناجاه المتوسلین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ إِلَهِی لَیْسَ لِی وَسِیلَهٌ إِلَیْکَ إِلاَّ عَوَاطِفُ رَأْفَتِکَ

وَ لاَ لِی ذَرِیعَهٌ إِلَیْکَ إِلاَّ عَوَارِفُ رَحْمَتِکَ وَ شَفَاعَهُ نَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَهِ وَ مُنْقِذِ الْأُمَّهِ مِنَ الْغُمَّهِ

فَاجْعَلْهُمَا لِی سَبَباً إِلَی نَیْلِ غُفْرَانِکَ وَ صَیِّرْهُمَا لِی وُصْلَهً إِلَی الْفَوْزِ بِرِضْوَانِکَ

وَ قَدْ حَلَّ رَجَائِی بِحَرَمِ کَرَمِکَ وَ حَطَّ طَمَعِی بِفِنَاءِ جُودِکَ فَحَقِّقْ فِیکَ أَمَلِی وَ اخْتِمْ بِالْخَیْرِ عَمَلِی

وَ اجْعَلْنِی مِنْ صَفْوَتِکَ الَّذِینَ أَحْلَلْتَهُمْ بُحْبُوحَهَ جَنَّتِکَ وَ بَوَّأْتَهُمْ دَارَ کَرَامَتِکَ

وَ أَقْرَرْتَ أَعْیُنَهُمْ بِالنَّظَرِ إِلَیْکَ یَوْمَ لِقَائِکَ وَ أَوْرَثْتَهُمْ مَنَازِلَ الصِّدْقِ فِی جِوَارِکَ

یَا مَنْ لاَ یَفِدُ الْوَافِدُونَ عَلَی أَکْرَمَ مِنْهُ وَ لاَ یَجِدُ الْقَاصِدُونَ أَرْحَمَ مِنْهُ

یَا خَیْرَ مَنْ خَلاَ بِهِ وَحِیدٌ وَ یَا أَعْطَفَ مَنْ أَوَی إِلَیْهِ طَرِیدٌ إِلَی سَعَهِ عَفْوِکَ مَدَدْتُ یَدِی

وَ بِذَیْلِ کَرَمِکَ أَعْلَقْتُ کَفِّی فَلاَ تُولِنِی الْحِرْمَانَ وَ لاَ تُبْلِنِی بِالْخَیْبَهِ وَ الْخُسْرَانِ یَا سَمِیعَ الدُّعَاءِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان خدایا مرا بسوی تو وسیله جز عواطف مهربانیت نیست

و دست آویزی غیر عطاهای رحمانیت و شفاعت پیغمبر رحمتت که نگهدار امت از رنج و آلام دو عالم است نخواهد بود

پس تو این دو را برای من وسیله آمرزش و سبب وصول به مقام سعادت و بهشت رضوانت قرار ده

قافله امید من وارد حریم کرمت گردیده و راحله طمعم به آستان احسانت فرود آمده پس تو ای خدا آرزویی که به کرمت دارم بر آور و کارم را ختم به خیر گردان

و مرا از آن بندگان خاص باصفای خود قرار ده که در میان بهشت خود در آوردی و در منزل کرامت و عزتت جایگاه

بخشیدی

و به مشاهده حسن

و جمالت در روز ملاقاتت دیده هایشان روشن کردی و آنان را وارث منزلهای حقیقت در جوار خود گردانیدی

ای خدایی که هیچکس وارد بر کسی کریمتر از تو نشده است و حاجتمندی شخصی رحیم و مهربان تر از تو نیافته است

ای بهترین کسی که بی کسان در خلوت عنایتت راه یافتند و مهربانتر شخصی که گریختگان بسویت پناه گرفتند ای خدا من بسوی وسیع مقام عفوت دست امید دراز کرده ام

و به ذیل کرم و احسانت چنگ زده ام پس ای خدا مرا به نا امیدی بر مگردان و مبتلا مساز به زیان و حرمان ای شنوای دعای خلق ای مهربانترین مهربانان عالم.

مناجاه المحبین

متن

ظ(التاسعه مناجاه المحبین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِی مَنْ ذَا الَّذِی ذَاقَ حَلاَوَهَ مَحَبَّتِکَ فَرَامَ مِنْکَ بَدَلاً

وَ مَنْ ذَا الَّذِی أَنِسَ بِقُرْبِکَ فَابْتَغَی عَنْکَ حِوَلاً

إِلَهِی فَاجْعَلْنَا مِمَّنِ اصْطَفَيْتَهُ لِقُرْبِکَ وَ وِلاَيَتِکَ وَ أَخْلَصْتَهُ لِوُدِّکَ وَ مَحَبَّتِکَ وَ شَوَّقْتَهُ إِلَى لِقَائِکَ

وَ رَضَّيْتَهُ بِقَضَائِکَ وَ مَنَحْتَهُ بِالنَّظَرِ إِلَى وَجْهِکَ وَ حَبَوْتَهُ بِرِضَاکَ وَ أَعَذْتَهُ مِنْ هَجْرِکَ وَ قِلاَکَ

وَ بَوَّأْتَهُ مَقْعَدَ الصِّدْقِ فِی جِوَارِکَ وَ خَصَصْتَهُ بِمَعْرِفَتِکَ وَ أَهَّلْتَهُ لِعِبَادَتِکَ وَ هَيَّمْتَ قَلْبَهُ لِإِرَادَتِکَ

وَ اجْتَبَيْتَهُ لِمُشَاهَدَتِکَ وَ أَخْلَيْتَ وَجْهَهُ لَکَ وَ فَرَّغْتَ فُؤَادَهُ لِحُبِّکَ وَ رَغَّبْتَهُ فِيمَا عِنْدَکَ

وَ أَلْهَمْتَهُ ذِکْرَکَ وَ أَوْزَعْتَهُ شُکْرَکَ وَ شَغَلْتَهُ بِطَاعَتِکَ

وَ صَيَّرْتَهُ مِنْ صَالِحِی بَرِيَّتِکَ وَ اخْتَرْتَهُ لِمُنَاجَاتِکَ وَ قَطَعْتَ عَنْهُ کُلَّ شَیْ ءٍ يَقْطَعُهُ عَنْکَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ دَأْبُهُمُ الاِرْتِيَاحُ إِلَيْکَ وَ الْحَنِينُ وَ دَهْرُهُمُ الزَّفْرَهُ وَ الْأَنِينُ

جِبَاهُهُمْ سَاجِدَهٌ لِعَظَمَتِکَ وَ عُيُونُهُمْ سَاهِرَهٌ فِی خِدْمَتِکَ

وَ دُمُوعُهُمْ سَائِلَهٌ مِنْ خَشْيَتِکَ وَ قُلُوبُهُمْ مُتَعَلِّقَهٌ بِمَحَبَّتِکَ وَ أَفْئِدَتُهُمْ مُنْخَلِعَهٌ مِنْ مَهَابَتِکَ

يَا مَنْ أَنْوَارُ قُدْسِهِ لِأَبْصَارِ مُحِبِّيهِ رَائِقَهٌ وَ سُبُحَاتُ وَجْهِهِ لِقُلُوبِ عَارِفِيهِ شَائِقَهٌ

يَا

مُنَى قُلُوبِ الْمُشْتَاقِينَ وَ يَا غَايَهَ آمَالِ الْمُحِبِّينَ

أَسْأَلُکَ حُبَّکَ وَ حُبَّ مَنْ يُحِبُّکَ وَ حُبَّ کُلِّ عَمَلٍ يُوصِلُنِي إِلَی قُرْبِکَ وَ أَنْ تَجْعَلَکَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا سِوَاکَ

وَ أَنْ تَجْعَلَ حُبِّي إِيَّاکَ قَائِداً إِلَی رِضْوَانِکَ وَ شَوْقِي إِلَيْکَ ذَائِداً عَنْ عِصْيَانِکَ

وَ امْنُنْ بِالنَّظَرِ إِلَيْکَ عَلَيَّ وَ انْظُرْ بِعَيْنِ الْوُدِّ وَ الْعَطْفِ إِلَيَّ وَ لاَ تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَکَ

وَ اجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْإِسْعَادِ وَ الْحِظْوَهِ (الْحُظْوَهِ) عِنْدَکَ يَا مُجِيبُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِين

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ای خدا آن کیست که شیرینی محبتت را چشید و جز تو کسی را خواست

و آن کیست که به مقام قرب تو انس یافت و لحظه ای روی از تو گردانید

ای خدا ما را از آنان قرار ده که برای مقام قرب و دوستی خود برگزیده ای و خالص برای عشق و محبتت نموده ای و به لقایت مشتاق

و به قضایت خوشنود نموده ای و نعمت دیدارت را به او عطا کرده ای و برای مقام رضایت برگزیده ای و از برای فراق و هجرانت در پناه خود گرفته ای

و در جوار خود در نشیمنگاه عالم صدق و حقیقت او را جای داده ای و به رتبه معرفتت مخصوص گردانیده ای و لایق پرستش خود نموده ای و دلباخته محبت

و برگزیده برای مشاهده خویش گردانیده ای و یکجهت روی او را بسوی خود آورده ای و قلبش را از هر چه جز دوستی توست خالی ساخته ای و او را راغب به آنچه نزد توست گردانیده ای

و ذکرت را به او الهام کرده و شکرت را به او آموخته ای و به طاعتت سرگرمش نموده ای

و از صالحان خلق خود قرارش داده ای و

برای مناجاتت انتخابش نموده ای و از هر چه او را از تو دور کند علاقه اش را بریده ای

ای خدا ما را از آنان قرار ده که بالفطره به تو شادمان و خوشند و از دل ناله شوق می کشند و همه عمر با آه و ناله (عاشقانه) اند

پیشانیشان در پیشگاه عظمتت به سجده و چشمهاشان بیدار

در خدمتت و اشک دیدگانشان از خوفت جاری و دلهاشان علاقه مند عشق و محبتت و قلوبشان را جلال و مهابتت از عالم بر کنده است

ای خدایی که انوار قدسش به چشم دوستان در کمال روشنی است و تجلیات ذاتش بر قلوب عارفان او شوق و نشاط انگیز است

ای آرزوی دل مشتاقان ای منتهای مقصود محبان

از تو درخواست می کنم دوستی تو را و دوستی دوستدارانت را و دوست داشتن هر کاری که مرا به مقام قرب تو رساند و هم درخواست دارم که خود را از هر چه غیر توست بر من محبوب تر گردانی

و محبتم را منجر به مقام خوشنودی خود سازی و شوقم را به تو بیش از عصیانت قرار دهی

و بر من به یک نظر کردن بر جمالت منت گذار و به من به چشم لطف و محبت بنگر و هیچ وقت روی از من مگردان

و مرا از اهل سعادت و سالکان طریق محبت نزد خود گردان ای اجابت کننده ای مهربانترین مهربانان عالم.

مناجاه المریدین

متن

ظ(الثامنه مناجاه المریدین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَکَ مَا أَضْيَقَ الطُّرُقَ عَلَى مَنْ لَمْ تَكُنْ دَلِيلَهُ وَ مَا أَوْضَحَ الْحَقَّ عِنْدَ مَنْ هَدَيْتَهُ سَبِيلَهُ

إِلَهِی فَاسْلُكْ بِنَا سُبُلَ الْوُصُولِ إِلَيْكَ وَ

سَیِّرْنَا فِی أَقْرَبِ الطُّرُقِ لِلْوُفُودِ عَلَیْکَ

قَرِّبْ عَلَیْنَا الْبَعِیدَ وَ سَهِّلْ عَلَیْنَا الْعَسِیرَ الشَّدِیدَ وَ أَلْحِقْنَا بِعِبَادِکَ الَّذِینَ هُمْ بَالْبِدَارِ إِلَیْکَ یُسَارِعُونَ

وَ بَابَکَ عَلَی الدَّوَامِ یَطْرُقُونَ وَ إِیَّاکَ فِی اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ یَعْبُدُونَ وَ هُمْ مِنْ هَیْبَتِکَ مُشْفِقُونَ

الَّذِینَ صَفَّیْتَ لَهُمُ الْمَشَارِبَ وَ بَلَّغْتَهُمُ الرَّغَائِبَ وَ أَنْجَحْتَ لَهُمُ الْمَطَالِبَ

وَ قَضَیْتَ لَهُمْ مِنْ فَضْلِکَ الْمَآرِبَ وَ مَلَأْتَ لَهُمْ ضَمَائِرَهُمْ مِنْ حُبِّکَ

وَ رَوَّیْتَهُمْ مِنْ صَافِی شِرْبِکَ فَبِکَ إِلَی لَذِیذِ مُنَاجَاتِکَ وَصَلُوا وَ مِنْکَ أَقْصَی مَقَاصِدِهِمْ حَصَّلُوا

فَیَا مَنْ هُوَ عَلَی الْمُقْبِلِینَ عَلَیْهِ مُقْبِلٌ وَ بِالْعَطْفِ عَلَیْهِمْ عَائِدٌ مُفْضِلٌ

وَ بِالْغَافِلِینَ عَنْ ذِکْرِهِ رَحِیمٌ رَءُوفٌ وَ بِجَذْبِهِمْ إِلَی بَابِهِ وَدُودٌ عَطُوفٌ

أَسْأَلُکَ أَنْ تَجْعَلَنِی مِنْ أَوْفَرِهِمْ مِنْکَ حَظّاً وَ أَعْلَاهُمْ عِنْدَکَ مَنْزِلاً وَ أَجْزَلِهِمْ مِنْ وُدِّکَ قِسْماً وَ أَفْضَلِهِمْ فِی مَعْرِفَتِکَ نَصِیباً

فَقَدِ انْقَطَعَتْ إِلَیْکَ هِمَّتِی وَ انْصَرَفَتْ نَحْوَکَ رَغْبَتِی

فَأَنْتَ لَا غَیْرُکَ مُرَادِی وَ لَکَ لَا لِسِوَاکَ سَهَرِی وَ سُهَادِی وَ لِقَاؤُکَ قُرَّةُ عَیْنِی

وَ وَصْلُکَ مُنَی نَفْسِی وَ إِلَیْکَ شَوْقِی وَ فِی مَحَبَّتِکَ وَلَهِی وَ إِلَی هَوَاکَ صَبَابَتِی

وَ رِضَاکَ بُغْیَتِی وَ رُؤْیَتُکَ حَاجَتِی وَ جِوَارُکَ طَلَبِی وَ قُرْبُکَ غَایَهُ سُؤْلِی وَ فِی مُنَاجَاتِکَ رَوْحِی وَ رَاحَتِی

وَ عِنْدَکَ دَوَاءُ عِلَّتِی وَ شِفَاءُ غُلَّتِی وَ بَرْدُ لَوْعَتِی وَ کَشْفُ کُرْبَتِی

فَکُنْ أَنِیسِی فِی وَحْشَتِی وَ مُقِیلَ عَثْرَتِی وَ غَافِرَ زَلَّتِی وَ قَابِلَ تَوْبَتِی وَ مُجِیبَ دَعْوَتِی وَ وَلِیَّ عِصْمَتِی

وَ مُغْنِیَ فَاقَتِی وَ لَا تَقْطَعْنِی عَنْکَ وَ لَا تُبْعِدْنِی مِنْکَ

یَا نَعِیمِی وَ جَنَّتِی وَ یَا دُنْیَایَ وَ آخِرَتِی (یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ)

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان پاک و منزهی ای پروردگار اگر تو راهنما نباشی چقدر راهها تنگ و دشوار است و اگر تو هدایت کنی چقدر راه حق واضح و هویداست

خدایا ما را مستقیم

به راه وصالت ببر و به نزدیکترین طریق برای ورود بر حضرتت رهسپار گردان

دور را به ما نزدیک ساز و سخت و مشکل را بر ما آسان فرما و ما را به آن بندگان خاصت که با سرعت بسوی تو مبادرت می جویند

و دائم حلقه بر در تو میزنند و شب و روز تو را پرستش می کنند و از هیبت و عظمتت ترسان و هراسانند ملحق فرما

همان بندگان پاک که آب از سرچشمه صفای توحید نوشاندی و به آرزویشان رسانیدی و حاجتهایشان برآوردی

و به مقاصد عالیه شان به فضل و کرمت نایل ساختی و پر فرمودی دلهاشان را از محبت خود

و آن تشنگان جرعه وصالت را از آب صاف خود سیراب گردانیدی پس به لطف تو به مقام لذت مناجاتت رسیدند و از کرمت منتهای مقصودشان را که مشاهده توست یافتند

پس ای خدایی که به هر که رو سوی تو آورد توجه و اقبال کرده و با عطوفت و مهر فضل و احسان می کنی

و به آنان که از یاد تو غافلند هم رءوف و مهربان هستی و با عاطفه و لطف و جاذبه محبت آنها را نیز به درگاهت می کشانی

و از تو (ای خدا) درخواست می کنم که بهره مرا از فضل خود بیشتر و منزلتم را نزد خویش بالاتر از همه آنان قرار دهی و قسمتم را از دوستی و عشق و محبتت بزرگتر و نصیب معرفتم را به تو افزونتر گردانی

که من ای خدا توجهم از همه منقطع بسوی تو و دلم مشتاق توست

تویی مقصودم نه غیر

تو از شوق توست بیدار و کم خوابم و لقایت نور دیدگانم

و مقام وصالت تنها آرزوی من است شوقم منحصر به تو و سرگردان و واله محبت توام دلباخته هوای توام

غرض و مقصدم خوشنودی توست و به مشاهده تو نیازمندم و نعمت جوارت مطلوب من است و مقام قربت منتهای خواهش من است و حال مناجات با تو فرح و آرامش خاطر من است

و دوای مرض و شفای قلب سوزانم و تسکین حرارت دل و رافع غم و اندوهم پیش توست

پس ای خدا تو در حال وحشت و هولناکی انیس و مونس من باش و بپذیر عذر لغزشهایم و از زشتیهایم درگذر و توبه ام قبول و دعایم اجابت فرما و از گناهکاری مرا نگهداری کن

و از فقر غنی گردان و مرا جدا و دور مگردان از خود

ای تو نعمت و بهشت و دنیا و آخرت من ای مهربانترین مهربانان عالم.

مناجاه المطیعین لله

متن

ظ(السابعه مناجاه المطیعین لله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ أَلْهِمْنَا طَاعَتَکَ وَ جَنِّبْنَا مَعْصِیَتَکَ وَ یَسِّرْ لَنَا بُلُوغَ مَا نَتَمَنَّی مِنِ ابْتِغَاءِ رِضْوَانِکَ

وَ أَحْلِلْنَا بُحْبُوحَهَ جِنَانِکَ وَ اقْشَعْ عَنْ بَصَائِرِنَا سَحَابَ الِارْتِیَابِ وَ اکْشِفْ عَنْ قُلُوبِنَا أَغْشِیَهَ الْمِرْیَهِ وَ الْحِجَابِ

وَ أَزْهِقِ الْبَاطِلَ عَنْ ضَمَائِرِنَا وَ أَثْبِتِ الْحَقَّ فِی سَرَائِرِنَا

فَإِنَّ الشُّکُوکَ وَ الظُّنُونَ لَوَاقِحُ الْفِتَنِ وَ مُکَدِّرَهٌ لِصَفْوِ الْمَنَائِحِ وَ الْمِنَنِ

اللَّهُمَّ احْمِلْنَا فِی سُفُنِ نَجَاتِکَ وَ مَتِّعْنَا بِلَذِیذِ مُنَاجَاتِکَ وَ أَوْرِدْنَا حِیَاضَ حُبِّکَ

وَ أَذِقْنَا حَلاَوَهَ وُدِّکَ وَ قُرْبِکَ وَ اجْعَلْ جِهَادَنَا فِیکَ وَ هَمَّنَا فِی طَاعَتِکَ

وَ أَخْلِصْ نِیَّاتِنَا فِی مُعَامَلَتِکَ فَإِنَّا بِکَ وَ لَکَ وَ لاَ وَسِیلَهَ لَنَا إِلَیْکَ إِلاَّ أَنْتَ

إِلَهِی اجْعَلْنِی مِنَ الْمُصْطَفَیْنَ الْأَخْیَارِ

وَ أَلْحِقْنِی بِالصَّالِحِینَ الْأَبْرَارِ

السَّابِقِینَ إِلَی الْمَکْرُمَاتِ الْمُسَارِعِینَ إِلَی الْخَیْرَاتِ الْعَامِلِینَ لِلْبَاقِیَاتِ الصَّالِحَاتِ

السَّاعِینَ إِلَی رَفِیعِ الدَّرَجَاتِ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیرٌ وَ بِالْإِجَابَهِ جَدِیرٌ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ای خدا طاعت و بندگیت را به قلب ما الهام کن و عصیانت را از ما دور ساز و بر ما آسان گردان راه وصول به آنچه آرزومندیم از شوق مقام رضای توست

و ما را در میان جاودانی بهشت منزل کرامت کن و از چشم بصیرت و دلهای آگاه ما ابرهای تاریک و پرده های ظلمانی شک و ریب را دور ساز

و میل به باطل را از باطن ما نابود گردان و برقرار دارحق و حقیقت را در سریرت ما

زیرا شک و گمانهای فاسد پیوندهای فتنه و فساد شده و عیش خوش ما را به عطایا و نعم ناگوار می سازند

خدایا ما را در کشتیهای نجاتت بنشان و ما را به لذت مناجات خود کامیاب گردان و بر جویبارهای محبتت وارد ساز

و به ما شیرینی مقام قرب و دوستیت را بچشان و کوشش ما را در خود قرار ده و همت ما را به طاعت خود مصروف دار

و ما را در معامله با تو نیت خالص عطا کن که ما هر چه هستیم به تو و از توایم و وسیله بسوی تو جز تو نداریم

ای خدا قرار ده مرا از برگزیدگان و خوبان و به نیکان صالحان ملحق ساز

که آنان به مقامات عالیه سبقت گرفته و بسوی اعمال خیر می شتابند و به کار شایسته باقی و پایدار (که

معرفت و طاعت است) می پردازند

و به درجات رفیعه می کوشند که تو البته بر هر چیز قادر و به مستجاب کردن دعای بندگان سزاواری به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

مناجاه المعتصمین

متن

ظ(الرابعه عشره مناجاه المعتصمین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ اللَّهُمَّ یَا مَلاَذَ اللاَّئِذِینَ وَ یَا مَعَاذَ الْعَائِذِینَ وَ یَا مُنْجِیَ الْهَالِکِینَ

وَ یَا عَاصِمَ الْبَائِسِینَ وَ یَا رَاحِمَ الْمَسَاکِینِ وَ یَا مُجِیبَ الْمُضْطَرِّینَ

وَ یَا کَنْزَ الْمُفْتَقِرِینَ وَ یَا جَابِرَ الْمُنْکَسِرِینَ (الْبَائِسِ الْمُسْتَکِینِ) وَ یَا مَأْوَی الْمُنْقَطِعِینَ

وَ یَا نَاصِرَ الْمُسْتَضْعَفِینَ وَ یَا مُجِیرَ الْخَائِفِینَ وَ یَا مُغِیثَ الْمَکْرُوبِینَ وَ یَا حِصْنَ اللاَّجِینَ

إِنْ لَمْ أَعُذْ بِعِزَّتِکَ فَبِمَنْ أَعُوذُ وَ إِنْ لَمْ أَلُذْ بِقُدْرَتِکَ فَبِمَنْ أَلُوذُ

وَ قَدْ أَلْجَأَتْنِی الذُّنُوبُ إِلَی التَّشَبُّثِ بِأَذْیَالِ عَفْوِکَ

وَ أَحْوَجَتْنِی الْخَطَایَا إِلَی اسْتِفْتَاحِ أَبْوَابِ صَفْحِکَ وَ دَعَتْنِی الْإِسَاءَهُ إِلَی الْإِنَاخَهِ بِفِنَاءِ عِزِّکَ

وَ حَمَلَتْنِی الْمَخَافَهُ مِنْ نِقْمَتِکَ عَلَی التَّمَسُّکِ بِعُرْوَهِ عَطْفِکَ

وَ مَا حَقُّ مَنِ اعْتَصَمَ بِحَبْلِکَ أَنْ یُخْذَلَ وَ لاَ یَلِیقُ بِمَنِ اسْتَجَارَ بِعِزِّکَ أَنْ یُسْلَمَ أَوْ یُهْمَلَ

إِلَهِی فَلاَ تُخْلِنَا مِنْ حِمَایَتِکَ وَ لاَ تُعْرِنَا مِنْ رِعَایَتِکَ وَ ذُدْنَا عَنْ مَوَارِدِ الْهَلَکَهِ

فَإِنَّا بِعَیْنِکَ وَ فِی کَنَفِکَ وَ لَکَ أَسْأَلُکَ بِأَهْلِ خَاصَّتِکَ مِنْ مَلاَئِکَتِکَ وَ الصَّالِحِینَ مِنْ بَرِیَّتِکَ

أَنْ تَجْعَلَ عَلَیْنَا وَاقِیَهً تُنْجِینَا مِنَ الْهَلَکَاتِ وَ تُجَنِّبُنَا مِنَ الْآفَاتِ وَ تُکِنُّنَا مِنْ دَوَاهِی الْمُصِیبَاتِ

وَ أَنْ تُنْزِلَ عَلَیْنَا مِنْ سَکِینَتِکَ وَ أَنْ تُغَشِّیَ وُجُوهَنَا بِأَنْوَارِ مَحَبَّتِکَ

وَ أَنْ تُؤْوِیَنَا إِلَی شَدِیدِ رُکْنِکَ وَ أَنْ تَحْوِیَنَا فِی أَکْنَافِ عِصْمَتِکَ بِرَأْفَتِکَ وَ رَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان خدایا ای پناه بخش پناه آورندگان و ای نجات بخش به هلاکت افتادگان

و ای نگهدار بیچارگان و ای ترحم کننده به حال مسکینان و ای اجابت کننده دعای پریشانان

و ای گنجینه فقیران و ای جبران کننده دل شکستگان و ای جای بخش از همه کس بریدگان

و ای یاری کننده ضعیفان و ای پناه ده ترسناکان و

ای فریادرس ستمدیدگان و ای حصار محکم پناه آورندگان

اگر من به مقام عزت و اقتدار تو پناه نبرم دیگر به که پناهنده شوم

مرا گناهان بی حساب ناچار کرده که به دامان عفوت چنگ زنم

و خطاهای بی شمار محتاج نموده که از درهای لطف و بخشش گشایش طلبم و کردار زشت راحله ام را به درگاه عزت و بزرگواری تو فرود آورده

و ترس از انتقام تو مرا بر آن داشته که دست در حلقه عطوفتت زنم

و هرگز کسی که به رشته کرمت چنگ زد مستحق حرمان نباشد و آنکه به مقام عزتت پناهنده شود سزاوار تسلیم به بلا و بی التفاتی نخواهد بود

پس ای خدا ما را از حفظ و حمایتت وامگذار و از رعایت و لطفت دور مساز و محفوظ دار از هلاکت

که پیش چشم عنایت و در کنف حمایت توایم و از تو درخواست می کنم به حق خاصان درگاهت از ملائکه مقرب و نیکان خلقت

که برای ما نگهبانی قرار دهی که از مهالک نجات بخشد و از بلا و آفت دور دارد و از مصائب سخت مانع گردد

و باز از تو درخواست می کنم که وقار و سکینه ای به ما کرامت کنی که روی دل ما را به انوار عشق و محبت تو بپوشاند

و ما را به رکن محکم خود (توحید و معرفت) جای بخش و از هر جانب به حفظ و عصمتت فراگیر به حق رأفت و رحمتت ای مهربانترین مهربانان عالم.

مناجاه المفتقرین

متن

ظ(الحادیه عشره مناجاه المفتقرین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ إِلَهِی کَسْرِی لَا یَجْبُرُهُ إِلَّا لُطْفُکَ وَ حَنَانُکَ وَ

فَقْرِی لاَ یُغْنِیهِ إِلاَّ عَطْفُکَ وَ إِحْسَانُکَ

وَ رَوْعَتِی لاَ یُسَکِّنُهَا إِلاَّ أَمَانُکَ وَ ذِلَّتِی لاَ یُعِزُّهَا إِلاَّ سُلْطَانُکَ

وَ أُمْنِیَّتِی لاَ یُبَلِّغُنِیهَا إِلاَّ فَضْلُکَ وَ خَلَّتِی لاَ یَسُدُّهَا إِلاَّ طَوْلُکَ

وَ حَاجَتِی لاَ یَقْضِیهَا غَیْرُکَ وَ کَرْبِی لاَ یُفَرِّجُهُ سِوَی رَحْمَتِکَ وَ ضُرِّی لاَ یَکْشِفُهُ غَیْرُ رَأْفَتِکَ

وَ غُلَّتِی لاَ یُبَرِّدُهَا إِلاَّ وَصْلُکَ وَ لَوْعَتِی لاَ یُطْفِیهَا إِلاَّ لِقَاؤُکَ وَ شَوْقِی إِلَیْکَ لاَ یَبُلُّهُ إِلاَّ النَّظَرُ إِلَی وَجْهِکَ

وَ قَرَارِی لاَ یَقِرُّ دُونَ دُنُوِّی مِنْکَ وَ لَهْفَتِی لاَ یَرُدُّهَا إِلاَّ رَوْحُکَ وَ سُقْمِی لاَ یَشْفِیهِ إِلاَّ طِبُّکَ

وَ غَمِّی لاَ یُزِیلُهُ إِلاَّ قُرْبُکَ وَ جُرْحِی لاَ یُبْرِئُهُ إِلاَّ صَفْحُکَ

وَ رَیْنُ قَلْبِی لاَ یَجْلُوهُ إِلاَّ عَفْوُکَ وَ وَسْوَاسُ صَدْرِی لاَ یُزِیحُهُ إِلاَّ أَمْرُکَ

فَیَا مُنْتَهَی أَمَلِ الْآمِلِینَ وَ یَا غَایَهَ سُؤْلِ السَّائِلِینَ وَ یَا أَقْصَی طَلِبَهِ الطَّالِبِینَ

وَ یَا أَعْلَی رَغْبَهِ الرَّاغِبِینَ وَ یَا وَلِیَّ الصَّالِحِینَ وَ یَا أَمَانَ الْخَائِفِینَ وَ یَا مُجِیبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّینَ

وَ یَا ذُخْرَ الْمُعْدِمِینَ وَ یَا کَنْزَ الْبَائِسِینَ وَ یَا غِیَاثَ الْمُسْتَغِیثِینَ وَ یَا قَاضِیَ حَوَائِجِ الْفُقَرَاءِ وَ الْمَسَاکِینِ

وَ یَا أَکْرَمَ الْأَکْرَمِینَ وَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ لَکَ تَخَضُّعِی وَ سُؤَالِی وَ إِلَیْکَ تَضَرُّعِی وَ ابْتِهَالِی

أَسْأَلُکَ أَنْ تُنِیلَنِی مِنْ رَوْحِ رِضْوَانِکَ وَ تُدِیمَ عَلَیَّ نِعَمَ امْتِنَانِکَ

وَ هَا أَنَا بِبَابِ کَرَمِکَ وَاقِفٌ وَ لِنَفَحَاتِ بِرِّکَ مُتَعَرِّضٌ وَ بِحَبْلِکَ الشَّدِیدِ مُعْتَصِمٌ وَ بِعُرْوَتِکَ الْوُثْقَی مُتَمَسِّکٌ

إِلَهِی ارْحَمْ عَبْدَکَ الذَّلِیلَ ذَا اللِّسَانِ الْکَلِیلِ وَ الْعَمَلِ الْقَلِیلِ

وَ امْنُنْ عَلَیْهِ بِطَوْلِکَ الْجَزِیلِ وَ اکْنُفْهُ تَحْتَ ظِلِّکَ الظَّلِیلِ یَا کَرِیمُ یَا جَمِیلُ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِین

ترجمه

به نـام خـدای بخشـنده مهربان ای خـدا کسـر و نقصان مرا چیزی جز لطف و عطایت تـدارک نمی کنـد و فقر و بینوائیم را بجز عطوفت و احسانت بدل به غنا نمی سازد

و ترس و اضطرابم را جز امان تو ایمنی نمی بخشد و ذلت و خواریم را غیر سلطنت هیچ بدل به عزت نمی گرداند

و کسی مرا به آرزویم نمی رساند جز کرمت و درگاه فقر و نداریم را جز عطایت نمی بندد

و حاجتم را جز تو کسی روا نمی سازد و غم و اندوهم را جز رحمت بی پایانت بدل به شادی نمی کند و رنج و آلام را جز رأفت و مهربانیت برطرف نمی سازد

و حرارت اشتیاقم را جز وصالت فرو نمی نشاند و شعله سوز و گدازم را جز لقایت خاموش نمی کند و بر آتش شوقم چیزی جز نظر به جمالت آب نمی زند

و دلم جز به قرب تو جایی آرام نمی گیرد و اندوه و حسرتم را جز نسیم رحمتت زایل نمی کند و دردم را جز توجهت کسی شفا نمی دهد

و چیزی جز قرب تو غم از دلم نمی برد و بر جراحتم جز بخششت مرهم نمی گذارد

و زنگار قلبم را جز عفوت پاک نمی سازد و وسواس و اندیشه های باطل درونم را جز فرمان تو زایل نتواند کرد

پس ای خدایی که تو منتهای آرزوی آرزومندانی و مقصود نهائی نیازمندانی و عالیترین مطلوب طالبان

و بالا-ترین خواهش خواهشمندانی و یار و دوستدار درستکاران و ایمنی بخش دلهای ترسان و اجابت کننده دعای پریشان خاطران

و ذخیره بینوایان و گنجینه بیچارگانی و فریادرس فریاد خواهانی و برآرنده حوایج فقیران و مسکینان

و کریمترین کریمان و مهربانترین مهربانان عالمی ای خدا خضوع و مسألتم برای تو - و تضرع و زاریم به درگاه توست

از تو درخواست می کنم که مرا به

آسایش مقام رضا و خوشنودیت نائل سازی و پاینده داری نعمتهایی که به من عطا کرده ای

که من اکنون به درگاه کرمت ایستاده ام و در معرض نسیم الطافت درآمده و به رشته محکم تو چنگ زده و به حلقه مطمئن تو درآویخته ام

ای خدا ترحم کن به حال بنده ذلیلت که زبانش از شرم بسته و عملش اندک است

و بر من عطای بزرگ خود منت گذار و مرا در حمایت سایه پایدارت بدار ای خدای باکرم و حسن و جمال ای مهربانترین مهربانان عالم.

مناجات شعبانیه

متن

شتم بخواند این مناجات مرویه از ابن خالویه را که نقل کرده و گفته این مناجات حضرت امیر المؤمنین و امامان از فرزندان او علیهم السلام است که در ماه شعبان می خواندند

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اسْمَعْ دُعَائِی إِذَا دَعَوْتُکَ وَ اسْمَعْ نِدَائِی إِذَا نَادَیْتُکَ

وَ أَقْبِلْ عَلَیَّ إِذَا نَاجَیْتُکَ فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَیْکَ وَ وَقَفْتُ بَیْنَ یَدَیْکَ مُسْتَکِیناً لَکَ مُتَضَرِّعاً إِلَیْکَ

رَاجِیاً لِمَا لَدَیْکَ ثَوَابِی وَ تَعْلَمُ مَا فِی نَفْسِی وَ تَخْبُرُ حَاجَتِی وَ تَعْرِفُ ضَمِیرِی

وَ لاَ یَخْفَى عَلَیْکَ أَمْرُ مُنْقَلَبِی وَ مَثْوَایَ

وَ مَا أُرِیدُ أَنْ أُبْدِئَ بِهِ مِنْ مَنْطِقِی وَ أَتَفَوَّهَ بِهِ مِنْ طَلِبَتِی وَ أَرْجُوهُ لِعَاقِبَتِی

وَ قَدْ جَرَتْ مَقَادِیرُکَ عَلَیَّ یَا سَیِّدِی فِیمَا یَکُونُ مِنِّی إِلَى آخِرِ عُمْرِی

مِنْ سَرِیرَتِی وَ عَلاَنِیَتِی وَ بِیَدِکَ لاَ بِیَدِ غَیْرِکَ زِیَادَتِی وَ نَقْصِی وَ نَفْعِی وَ ضَرِّی

إِلَهِی إِنْ حَرَمْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی یَرْزُقُنِی وَ إِنْ خَذَلْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی یَنْصُرُنِی

إِلَهِی أَعُوذُ بِکَ مِنْ غَضَبِکَ وَ حُلُولِ سَخَطِکَ

إِلَهِی إِنْ کُنْتُ غَیْرَ مُسْتَأْهِلٍ لِرَحْمَتِکَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَیَّ بِفَضْلِ سَعَتِکَ

إِلَهِی کَأَنِّی بِنَفْسِی وَاقِفَهٌ بَیْنَ یَدَیْکَ وَ قَدْ أَظَلَّهَا حُسْنُ

تَوَکّلِی عَلَیْکَ فَقُلْتَ (فَفَعَلْتَ) مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ تَغَمَّدْتَنِی بِعَفْوِکَ

إِلَهِی إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَی مِنْکَ بِذَلِکَ

وَ إِنْ کَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِی وَ لَمْ یُدْنِنِی (یَدْنُ) مِنْکَ عَمَلِی فَقَدْ جَعَلْتُ الْإِقْرَارَ بِالذَّنْبِ إِلَیْکَ وَسِیلَتِی

إِلَهِی قَدْ جُرْتُ عَلَی نَفْسِی فِی النَّظَرِ لَهَا فَلَهَا الْوَیْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا

إِلَهِی لَمْ یَزَلْ بِرُّکَ عَلَیَّ أَیَّامَ حَیَاتِی فَلَا تَقْطَعْ بِرَّکَ عَنِّی فِی مَمَاتِی

إِلَهِی کَیْفَ آیَسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِکَ لِی بَعْدَ مَمَاتِی وَ أَنْتَ لَمْ تُوَلِّنِی (تُولِنِی) إِلَّا الْجَمِیلَ فِی حَیَاتِی

إِلَهِی تَوَلَّ مِنْ أَمْرِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ عُدْ عَلَیَّ بِفَضْلِکَ عَلَی مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ

إِلَهِی قَدْ سَتَرْتَ عَلَیَّ ذُنُوباً فِی الدُّنْیَا وَ أَنَا أَحْوَجُ إِلَی سَتْرِهَا عَلَیَّ مِنْکَ فِی الْأُخْرَی

(إِلَهِی قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَیَّ) إِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِکَ الصَّالِحِینَ

فَلَا تَفْضَحْنِی یَوْمَ الْقِیَامَهِ عَلَی رُءُوسِ الْأَشْهَادِ

إِلَهِی جُودُکَ بَسَطَ أَمَلِی وَ عَفْوُکَ أَفْضَلُ مِنْ عَمَلِی

إِلَهِی فَسُرَّنِی بِلِقَائِکَ یَوْمَ تَقْضِی فِیهِ بَیْنَ عِبَادِکَ إِلَهِی اعْتِذَارِی إِلَیْکَ اعْتِذَارُ مَنْ لَمْ یَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ عُذْرِهِ

فَاقْبَلْ عُذْرِی یَا أَکْرَمَ مَنِ اعْتَذَرَ إِلَیْهِ الْمُسِیئُونَ

إِلَهِی لَا تَرُدَّ حَاجَتِی وَ لَا تُخَیِّبْ طَمَعِی وَ لَا تَقْطَعْ مِنْکَ رَجَائِی وَ أَمَلِی

إِلَهِی لَوْ أَرَدْتَ هَوَانِی لَمْ تَهْدِنِی وَ لَوْ أَرَدْتَ فَضِیحَتِی لَمْ تُعَافِنِی

إِلَهِی مَا أَظُنُّکَ تَرُدُّنِی فِی حَاجَهٍ قَدْ أَفْنَیْتُ عُمُرِی فِی طَلَبِهَا مِنْکَ

إِلَهِی فَلَکَ الْحَمْدُ أَبَداً أَبَداً دَائِماً سَرْمَداً یَزِیدُ وَ لَا یَبِیدُ کَمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَی

إِلَهِی إِنْ أَخَذْتَنِی بِجُرْمِی أَخَذْتُکَ بِعَفْوِکَ وَ إِنْ أَخَذْتَنِی بِذُنُوبِی أَخَذْتُکَ بِمَغْفِرَتِکَ

وَ إِنْ أَدْخَلْتَنِی النَّارَ أَعْلَمْتُ أَهْلَهَا أَنِّی أُحِبُّکَ

إِلَهِی إِنْ کَانَ صَغُرَ فِی جَنْبِ طَاعَتِکَ عَمَلِی فَقَدْ کَبُرَ فِی جَنْبِ رَجَائِکَ أَمَلِی

إِلَهِى كَيْفَ أَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخَيْبَهِ مَحْرُوماً وَ قَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّى بِجُودِكَ أَنْ تَقْلِبَنِى بِالنَّجَاهِ مَرْحُوماً

إِلَهِى وَ قَدْ أَفْنَيْتُ عُمُرِى فِى

شِرَّهِ السَّهْوِ عَنْکَ وَ أَبْلَیْتُ شَبَابِی فِی سَکْرَهِ التَّبَاعُدِ مِنْکَ

إِلَهِی فَلَمْ أَسْتَیْقِظْ أَیَّامَ اغْتِرَارِی بِکَ وَ رُکُونِی إِلَی سَبِیلِ سَخَطِکَ

إِلَهِی وَ أَنَا عَبْدُکَ وَ ابْنُ عَبْدِکَ قَائِمٌ بَیْنَ یَدَیْکَ مُتَوَسِّلٌ بِکَرَمِکَ إِلَیْکَ

إِلَهِی أَنَا عَبْدٌ أَتَنَصَّلُ إِلَیْکَ مِمَّا کُنْتُ أُوَاجِهُکَ بِهِ مِنْ قِلَّهِ اسْتِحْیَائِی مِنْ نَظَرِکَ

وَ أَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْکَ إِذِ الْعَفْوُ نَعْتٌ لِکَرَمِکَ

إِلَهِی لَمْ یَکُنْ لِی حَوْلٌ فَأَنْتَقِلَ بِهِ عَنْ مَعْصِیَتِکَ إِلاَّ فِی وَقْتٍ أَیْقَظْتَنِی لِمَحَبَّتِکَ

وَ کَمَا أَرَدْتَ أَنْ أَکُونَ کُنْتُ فَشَکَرْتُکَ بِإِدْخَالِی فِی کَرَمِکَ وَ لِتَطْهِیرِ قَلْبِی مِنْ أَوْسَاخِ الْغَفْلَهِ عَنْکَ

إِلَهِی انْظُرْ إِلَیَّ نَظَرَ مَنْ نَادَیْتَهُ فَأَجَابَکَ وَ اسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِکَ فَأَطَاعَکَ

یَا قَرِیباً لاَ یَبْعُدُ عَنِ الْمُغْتَرِّ بِهِ وَ یَا جَوَاداً لاَ یَبْخَلُ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ

إِلَهِی هَبْ لِی قَلْباً یُدْنِیهِ مِنْکَ شَوْقُهُ وَ لِسَاناً یُرْفَعُ إِلَیْکَ صِدْقُهُ وَ نَظَراً یُقَرِّبُهُ مِنْکَ حَقُّهُ

إِلَهِی إِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ بِکَ غَیْرُ مَجْهُولٍ وَ مَنْ لاَذَ بِکَ غَیْرُ مَخْذُولٍ وَ مَنْ أَقْبَلْتَ عَلَیْهِ غَیْرُ مَمْلُوکٍ (مَمْلُولٍ)

إِلَهِی إِنَّ مَنِ انْتَهَجَ بِکَ لَمُسْتَنِیرٌ وَ إِنَّ مَنِ اعْتَصَمَ بِکَ لَمُسْتَجِیرٌ وَ قَدْ لُذْتُ بِکَ یَا إِلَهِی

فَلاَ تُخَیِّبْ ظَنِّی مِنْ رَحْمَتِکَ وَ لاَ تَحْجُبْنِی عَنْ رَأْفَتِکَ

إِلَهِی أَقِمْنِی فِی أَهْلِ وَلاَیَتِکَ مُقَامَ مَنْ رَجَا الزِّیَادَهَ مِنْ مَحَبَّتِکَ

إِلَهِی وَ أَلْهِمْنِی وَلَهاً بِذِکْرِکَ إِلَی ذِکْرِکَ وَ هِمَّتِی فِی رَوْحِ نَجَاحِ أَسْمَائِکَ وَ مَحَلِّ قُدْسِکَ

إِلَهِی بِکَ عَلَیْکَ إِلاَّ أَلْحَقْتَنِی بِمَحَلِّ أَهْلِ طَاعَتِکَ وَ الْمَثْوَی الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِکَ

فَإِنِّی لاَ أَقْدِرُ لِنَفْسِی دَفْعاً وَ لاَ أَمْلِکُ لَهَا نَفْعاً

إِلَهِی أَنَا عَبْدُکَ الضَّعِیفُ الْمُذْنِبُ وَ مَمْلُوکُکَ الْمُنِیبُ (الْمَعِیبُ) فَلاَ تَجْعَلْنِی مِمَّنْ صَرَفْتَ عَنْهُ وَجْهَکَ وَ حَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِکَ

إِلَهِی هَبْ لِی کَمَالَ الانْقِطَاعِ إِلَیْکَ وَ أَنِرْ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِضِیَاءِ نَظَرِهَا إِلَیْکَ

حَتَّی تَخْرِقَ أَبْصَارُ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ فَتَصِلَ إِلَی مَعْدِنِ الْعَظَمَهِ وَ تَصِیرَ أَرْوَاحُنَا

مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِکَ

إِلَهِی وَ اجْعَلْنِی مِمَّنْ نَادَیْتَهُ فَأَجَابَکَ وَ لاَحَظْتَهُ فَصَعِقَ لِجَلاَلِکَ فَنَاجَیْتَهُ سِرّاً وَ عَمِلَ لَکَ جَهْراً

إِلَهِی لَمْ أُسَلِّطْ عَلَى حُسْنِ ظَنِّی قُنُوطَ الْإِیَاسِ وَ لاَ انْقَطَعَ رَجَائِی مِنْ جَمِیلِ کَرَمِکَ

إِلَهِی إِنْ کَانَتِ الْخَطَایَا قَدْ أَسْقَطَتْنِی لَدَیْکَ فَاصْفَحْ عَنِّی بِحُسْنِ تَوَکُّلِی عَلَیْکَ

إِلَهِی إِنْ حَطَّتْنِی الذُّنُوبُ مِنْ مَکَارِمِ لُطْفِکَ فَقَدْ نَبَّهَنِی الْیَقِینُ إِلَى کَرَمِ عَطْفِکَ

إِلَهِی إِنْ أَنَامَتْنِی الْغَفْلَةُ عَنِ الاِسْتِعْدَادِ لِلِقَائِکَ فَقَدْ نَبَّهَتْنِی الْمَعْرِفَةُ بِکَرَمِ آلاَئِکَ

إِلَهِی إِنْ دَعَانِی إِلَى النَّارِ عَظِیمُ عِقَابِکَ فَقَدْ دَعَانِی إِلَى الْجَنَّةِ جَزِیلُ ثَوَابِکَ

إِلَهِی فَلَکَ أَسْأَلُ وَ إِلَیْکَ أَبْتَهِلُ وَ أَرْغَبُ وَ أَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تَجْعَلَنِی مِمَّنْ یُدِیمُ ذِکْرَکَ وَ لاَ یَنْقُضُ عَهْدَکَ وَ لاَ یَغْفُلُ عَنْ شُکْرِکَ وَ لاَ یَسْتَخِفُّ بِأَمْرِکَ

إِلَهِی وَ أَلْحِقْنِی بِنُورِ عِزِّکَ الْأَبْهَجِ فَأَکُونَ لَکَ عَارِفاً وَ عَنْ سِوَاکَ مُنْحَرِفاً وَ مِنْکَ خَائِفاً مُرَاقِباً

یَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِکْرَامِ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً کَثِیراً

و این از مناجاتهای جلیل القدر ائمه علیهم السلام است و بر مضامین عالیه مشتمل است و در هر وقت که حضور قلبی باشد خواندن آن مناسب است

ترجمه

ای خدا درود فرست بر محمد و آلش

و چون تو را بخوانم دعای مرا اجابت فرما و هرگاه تو را ندا کنم ندایم بشنو

و چون با تو مناجات کنم به حالم توجه فرما که من بسوی تو گریخته ام و در حضور حضرتت ایستاده در حالی که به درگاهت به حال پریشانی تضرع و زاری می کنم

و به آنچه نزد توست چشم امید دارم و تو از دلم آگاهی و حاجتم را می دانی و ضمیر مرا می شناسی

و هیچ امری از امور دنیا و آخرت من بر تو پنهان نیست

و آنچه می خواهم که به زبان اظهار کنم و از حوایجم سخن گویم و آنچه برای حسن عاقبتم به تو امید دارم همه را می دانی

و حکم تقدیر تو بر من ای سید من در باطن و ظاهرم تا آخر عمر جاری و نافذ است

و هر زیادت و نقصان و سود و زیان بر من وارد آمد همه به دست توست نه غیر تو

ای خدا اگر تو مرا از رزقت محروم سازی دیگر که تواند مرا روزی دهد و اگر تو مرا خوار گردانی که مرا یاری تواند کرد

ای خدا به تو پناه می برم از غضب تو و از ورود خشم و سخطت

ای خدا اگر من لایق رحمتت نیستم تو لایقی که بر من از فضل و کرم بی پایانت جود و بخشش کنی

ای خدای من گویا من اکنون در حضور تو ایستاده ام و حسن توکلم بر تو به سرم سایه لطف انداخته و آنچه از کرم و احسان تو را شایسته است با من بجا آورده ای عفو و آمرزشت مرا فرا گرفته است

ای خدا اگر تو مرا عفو کنی که از تو سزاوارتر به عفو است

و اگر اجلم نزدیک شد و عمل صالحم مرا به تو نزدیک نکرد من هم اقرار به گناهانم را وسیله عفوت قرار داده ام

خدایا من در توجهم به نفس خود بر خویش ستم کردم پس ای وای بر نفس من اگر تو او را نیامرزی

ای خدا چنانکه لطف

و احسانت در تمام مدت زندگی شامل حالم بود پس در مرگ مرا از احسانت محروم مساز

ای خدا چگونه مایوس از احسانت بعد مردنم شوم و حال آنکه تو در تمام عمرم با من جز نیکی و احسان نکردی

ای خدا با من آن کن که تو را شاید (نه آنچه مرا باید) و باز هم به فضل و کرم بر گنهکاری که در لجه گناه از جهل و نادانی فرو رفته ترحم فرما

ای خدا تو در دار دنیا گناهانم را از تمام خلق پنهان داشتی و من در آخرت به ستاریت از دنیا محتاجترم

و چون لطف کردی و گناهانم را بر هیچ بنده صالحی آشکار نکردی

پس روز قیامت هم مرا مفتضح و رسوا در حضور جمیع خلایق مگردان

خدایا جود و بخشش بساط آرزوی مرا گسترده و عفو تو بهتر از عمل من است

ای خدا آن روزی که میان بندگانت حکم می کنی آن روز مرا به لقاء خود شاد گردان ای خدا من چون کسی به درگاهت عذر می خواهم که به قبول عذر سخت محتاج است

پس عذرم بپذیر ای کریمترین کسی که گنهکاران از او معذرت می طلبند

ای خدا حاجتم را رد مکن و دست طمعم را از درگاهت محروم برمگردان و امید و آرزویم از لطف و کرمت منقطع مساز

ای خدا اگر تو اراده خواری من داشتی به هدایت و احسانت سرافرازم نمی کردی و اگر می خواستی مرا رسوا سازی در دنیا معافم نمی فرمودی

ای خدای من هرگز به تواین گمان نمی برم که حاجتی که به

تو دارم و عمرم را در طلبش فانی کردم باز روان سازی

ای خدا حمد و ثنا مختص توست حمد ابدی و دایم سرمدی که همی بیفزاید و هرگز فنا نپذیرد چنانکه تو دوست بداری و بپسندی

ای خدا اگر مرا به جرمم مؤاخذه کنی تو را به عفوت مؤاخذه می کنم و اگر مرا به گناهانم بازخواست کنی تو را به مغفرتت باز خواست کنم

و اگر مرا به آتش دوزخ بری اهل آتش را آگاه خواهم کرد که من تو را دوست می داشتم

ای خدا اگر در مقابل طاعتت عملم اندک است در مقابل رجاء و امید به کرمت آرزویم بسیار است

ای خدا چگونه از درگاه لطفت محروم و ناامید برگردم در صورتی که به جود و احسان تو حسن ظن بسیار داشتم که به حالم ترحم کرده و عاقبت از اهل نجاتم می گردانی

ای خدا عمرم را با درد و غفلت از تو فانی ساختم و بفرسودم جوانیم را در مستی بعد از تو

ای خدا پس بیدار نشدم روزگاری را که مغرور کرمت بودم و به راه سخط و غضبت می رفتم

ای خدا من بنده تو و فرزند بنده توام که در پیشگاه حضورت ایستاده ام و کرم و رحمتت را بسویت وسیله خود قرار داده ام

ای خدا منم بنده ای که به عذر خواهی به درگاهت آمده ام از اعمال زشتی که بواسطه قلت حیا به حضورت و در نظرت بجا آورده ام

و از تو عفو و بخشش می طلبم که عفو وصف کرم توست

ای خدا من قدرتی که از معصیت باز

گردم ندارم مگر آنکه تو به عشق و محبت مرا بیدار گردانی

یا آنکه چنانکه تو می خواهی باشم و شکر تو گویم چون مرا به کرمت داخل کردی و قلبم را از پلیدیهای غفلت پاک و پاکیزه گردانیدی

ای خدا از لطف به حال من چنان بنگر که به کسی که او را خواندی و اجابت کرد و به کار طاعت واداشتی و اطاعتت نمود می نگری

ای نزدیکی که هرگز دور از آنکه فریفته توست نمی شوی و ای با جود و کرمی که هرگز بخل بر آنکه امید احسانت دارد نمی کنی

ای خدا به من دلی عطا کن که مشتاق مقام قرب تو باشد و زبانی که سخن صدقش بسوی تو بالا رود و نظر حقیقتی که تقرب تو جوید

ای خدا آنکه به تو معروف شد هرگز مجهول و بی نام نشود و هر که به تو پناه آورد هرگز خوار نگردد و هر که تو به او توجه کنی بنده دیگری نشود

ای خدا هر که به تو راه یافت روشن شد و هر که به تو پناه برد پناه یافت و من به درگاه تو پناه آورده ام پس تو ای خدا

حسن ظن مرا به رحمتت نومید مساز و از فروغ رأفت و عنایتت مرا محجوب مگردان

ای خدا مرا در میان اولیاء خود مقام آنکس را بخش که به امید زیاد شدن محبت توست

ای خدا و مرا واله و حیران یاد خود برای یاد خود گردان و همتم را بر نشاط و فیروزی در اسماء خود و مقام قدس خویش موقوف ساز

ای خدا به ذات پاکت و به حقی که تو را بر خلق است قسم که مرا به اهل طاعتت ملحق ساز و منزل شایسته از مقام رضا و خوشنودیت عطا فرما

که من قادر نیستم دفع شری از خود یا جلب نفعی برای خود کنم

ای خدا من بنده ضعیف گنهکار و مملوک تایب پر عیب و نقص توام پس مرا از آنان که روی از آنها می گردانی و به غفلت از عفوت محجوب شدند قرار مده

ای خدا مرا انقطاع کامل بسوی خود عطا فرما و روشن ساز دیده های دل ما را به نوری که به آن نور تو را مشاهده کند

تا آنکه دیده بصیرت ما حجابهای نور را بر دردو به نور عظمت واصل گردد و جانهای ما به مقام قدس عزتت در پیوندد

ای خدا مرا از آنان قرار ده که چون او را ندا کنی تو را اجابت می کند و چون به او متوجه شوی از تجلی جلال و عظمتت مدهوش می گردد پس تو با او در باطن راز می گویی و او به عیان به کار تو مشغول است

ای خدا بر حسن ظنم به تو یأس و ناامیدی مسلط مساز و دست امیدم از دامن کرم نیکویت جدا مگردان

ای خدا اگر خطاهایم مرا نزد تو پس و خوار گردانیده هم بواسطه حسن اعتمادم به تو از من عفو کن

ای خدا اگر گناهانم مرا از لطف و کرامتهایت دور کرده مقام یقینم مرا به کرم و عطوفتت تذکر می دهد

و اگر غفلت مرا از مهیای لقای تو شدن

به خواب غرور افکند معرفتم به نعمتهای بزرگوارت بیدار می گرداند

ای خدا اگر عقاب و انتقام تو مرا به آتش دوزخ خواند ثواب و عنایتت مرا بسوی بهشت ابد دعوت کرد

ای خدا پس من هر چه بخواهم از تو درخواست می کنم و به درگاه کرمت با ناله و زاری و شوق و رغبت می نالم و از تو می طلبم که درود فرستی بر محمد (ص) و آل محمد

و مرا از آنان قرار دهی که دایم به یاد تواند و هرگز عهد تو نشکنند و شکر و سپاست را لحظه ای فراموش نکنند و امرت را سبک نشمرند

ای خدا و مرا به نور مقام عزتت که بهجت و نشاطش از هر لذت بالاتر است در پیوند تا آنکه شناسای تو باشم و از غیر تو رو بگردانم و از تو ترسان و مراقب فرمان باشم

ای خدای صاحب جلال و بزرگواری و درود خدا بر رسولش محمد (ص) و بر اهل بیت پاکش و سلام و تحیت بسیار باد.

مناجات مظلوم امام علی (علیه السلام)

متن

ظ(مناجات منظومه حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام منقول از صحیفه علویه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ لَکَ الْحَمْدُ یَا ذَا الْجُودِ وَ الْمَجْدِ وَ الْعُلَی تَبَارَکْتَ تُعْطِی مَنْ تَشَاءُ وَ تَمْنَعُ

إِلَهِی وَ خَلاَّقِی وَ حِرْزِی وَ مَوْئِلِی إِلَیْکَ لَدَی الْإِعْسَارِ وَ الْیُسْرِ أَفْزَعُ

إِلَهِی لَئِنْ جَلَّتْ وَ جَمَّتْ خَطِیئَتِی فَعَفْوُکَ عَنْ ذَنْبِی أَجَلُّ وَ أَوْسَعُ

إِلَهِی لَئِنْ أَعْطَیْتُ نَفْسِی سُؤْلَهَافَهَا أَنَا فِی رَوْضِ النَّدَامَهِ أَرْتَعُ

إِلَهِی تَرَی حَالِی وَ فَقْرِی وَ فَاقَتِی وَ أَنْتَ مُنَاجَاتِی الْخَفِیَّهَ تَسْمَعُ

إِلَهِی فَلاَ تَقْطَعْ رَجَائِی وَ لاَ تُزِغْ فُؤَادِی فَلِی فِی سَیْبِ جُودِکَ مَطْمَعٌ

إِلَهِی لَئِنْ خَیَّبْتَنِی أَوْ طَرَدْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِی أَرْجُو

وَ مَنْ ذَا أَشَفِّعُ

إِلَهِی أَجِرْنِی مِنْ عَذَابِکَ إِنَّنِی أَسِیرٌ ذَلِیلٌ خَائِفٌ لَکَ أَخْضَعُ

إِلَهِی فَآنِسْنِی بِتَلْقِینِ حُجَّتِی إِذَا کَانَ لِی فِی الْقَبْرِ مَثْوًی وَ مَضْجَعٌ

إِلَهِی لَئِنْ عَذَّبْتَنِی أَلْفَ حِجَّهٍفَحَبْلُ رَجَائِی مِنْکَ لاَ یَتَقَطَّعُ

إِلَهِی أَذِقْنِی طَعْمَ عَفْوِکَ یَوْمَ لاَبَنُونَ وَ لاَ مَالٌ هُنَالِکَ یَنْفَعُ

إِلَهِی لَئِنْ لَمْ تَرْعَنِی کُنْتُ ضَائِعاًوَ إِنْ کُنْتَ تَرْعَانِی فَلَسْتُ أُضَیَّعُ

إِلَهِی إِذَا لَمْ تَعْفُ عَنْ غَیْرِ مُحْسِنٍ فَمَنْ لِمُسِی ءٍ بِالْهَوَی یَتَمَتَّعُ

إِلَهِی لَئِنْ فَرَّطْتُ فِی طَلَبِ التُّقَی فَهَا أَنَا إِثْرَ الْعَفْوِ أَقْفُو وَ أَتْبَعُ

إِلَهِی لَئِنْ أَخْطَأْتُ جَهْلاً فَطَالَمَارَجَوْتُکَ حَتَّی قِیلَ مَا هُوَ یَجْزَعُ

إِلَهِی ذُنُوبِی بَذَّتِ الطَّوْدَ وَ اعْتَلَتْ وَ صَفْحُکَ عَنْ ذَنْبِی أَجَلُّ وَ أَرْفَعُ

إِلَهِی یُنَجِّی ذِکْرُ طَوْلِکَ لَوْعَتِی وَ ذِکْرُ الْخَطَایَا الْعَیْنَ مِنِّی یُدَمِّعُ

إِلَهِی أَقِلْنِی عَثْرَتِی وَ امْحُ حَوْبَتِی فَإِنِّی مُقِرٌّ خَائِفٌ مُتَضَرِّعُ

إِلَهِی أَنِلْنِی مِنْکَ رَوْحاً وَ رَاحَهًفَلَسْتُ سِوَی أَبْوَابِ فَضْلِکَ أَقْرَعُ

إِلَهِی لَئِنْ أَقْصَیْتَنِی أَوْ أَهَنْتَنِی فَمَا حِیلَتِی یَا رَبِّ أَمْ کَیْفَ أَصْنَعُ

إِلَهِی حَلِیفُ الْحُبِّ فِی اللَّیْلِ سَاهِرٌیُنَاجِی وَ یَدْعُو وَ الْمُغَفَّلُ یَهْجَعُ

إِلَهِی وَ هَذَا الْخَلْقُ مَا بَیْنَ نَائِمٍ وَ مُنْتَبِهٍ فِی لَیْلِهِ یَتَضَرَّعُ

وَ کُلُّهُمْ یَرْجُو نَوَالَکَ رَاجِیاًلِرَحْمَتِکَ الْعُظْمَی وَ فِی الْخُلْدِ یَطْمَعُ

إِلَهِی یُمَنِّینِی رَجَائِی سَلاَمَهًوَ قُبْحُ خَطِیئَاتِی عَلَیَّ یُشَنِّعُ

إِلَهِی فَإِنْ تَعْفُو فَعَفْوُکَ مُنْقِذِی وَ إِلاَّ فَبِالذَّنْبِ الْمُدَمِّرِ أُصْرَعُ

إِلَهِی بِحَقِّ الْهَاشِمِیِّ مُحَمَّدٍ وَ حُرْمَهِ أَطْهَارٍ هُمْ لَکَ خُضَّعُ

إِلَهِی بِحَقِّ الْمُصْطَفَی وَ ابْنِ عَمِّهِ وَ حُرْمَهِ أَبْرَارٍ هُمْ لَکَ خُشَّعٌ

إِلَهِی فَانْشُرْنِی عَلَی دِینِ أَحْمَدٍ مُنِیباً تَقِیّاً قَانِتاً لَکَ أَخْضَعُ

وَ لاَ تَحْرِمَنِّی یَا إِلَهِی وَ سَیِّدِی شَفَاعَتَهُ الْکُبْرَی فَذَاکَ الْمُشَفَّعُ

وَ صَلِّ عَلَیْهِمْ مَا دَعَاکَ مُوَحِّدٌوَ نَاجَاکَ أَخْیَارٌ بِبَابِکَ رُکَّعٌ

و نیز در صحیفه علویه مناجاتی دیگر منظوم از آن حضرت نقل کرده که اول آن یا سامع الدعاء است چون مشتمل بر کلمات مشکله و لغات غریبه بود و بنا بر اختصار است ما آن را ذکر ننمودیم

ترجمه

به نام خدای بخشنده مهربان ستایش مخصوص توست ای خداوند بخشش و بزرگی و مقام بلند بزرگواری تو را سزد که بهر که خواهی عطا کنی و از هر که خواهی منع کنی

ای خدای آفریننده من و نگهبان و پناه من من در هر حال سختی و آسودگی بسوی تو می نالم

ای خدا اگر چه گناه من بزرگ و بسیار است باز عفو و بخشش تو از گناه من بزرگتر و وسیعتر است

ای خدا اگر من خواهشهای نفس خود را پیروی کردم اکنون چرا در مرغزار پشیمانی می کنم

ای خدا تو حال زار مرا می بینی و از فقر و پریشانیم آگاهی و تو مناجات و راز و نیاز پنهانم را می شنوی

ای خدا امید مرا قطع مکن و به نومیدی تاریک مگردان دلم را که چشم امیدم همه بر عطای بی انتهای توست

ای خدا تو اگر مرا نومید کنی یا از درگاهت برانی دیگر کیست که به وی امیدوار باشم و که را نزد تو شفیع آرم

ای خدا مرا از قهر و عذابت در پناه خود گیر که من بنده اسیر و ذلیل توام و ترسان و خاضع به درگاه تو

ای خدا به من حجتی بیاموز که مرا مایه انس و آرامی گردد در آن ساعت سخت که قبر منزل و خوابگاه من خواهد بود

ای خدا اگر مرا هزار سال عذاب کنی باز رشته امیدم از رحمتت قطع نخواهد گشت

ای خدا شیرینی و لذت عفوت را روزی به من بچشان که مال و فرزندان را در آن روز

سودی نخواهد بود

ای خدا اگر توبه کردم رعایت حال من نکنی کارم ضایع است و اگر از لطف رعایت کنی تباه نخواهم گشت

ای خدا اگر تو از غیر مردم نیکوکار عفو و بخشش نفرمایی پس آنان که به هوای نفس زشتکارند که آنها را خواهد بخشید

ای خدا اگر من در راه تقوی کوتاهی کردم اینک از پی عفو و بخشش بی حساب تو می آیم

ای خدا اگر من از جهل و نادانی خطاها کرده ام امیدم به کرم و رحمتت بسیار بوده تا آنجا که گویند چقدر بی باک است

ای خدا گناهان من از کوههای بلند افزون تر و بالاتر است و عفو و بخشش تو از گناه من بسی بزرگتر و بلندتر است

ای خدا یاد لطف و احسان تو سوز دل و پریشانیم را آرام می بخشد و یاد خطاها و گناهان دیده ام گریان می سازد

ای خدا از خطایم درگذر و گناهانم را محو کن زیرا من به گناه خود مقر و از آن ترسان و به درگاه تو نالانم

ای خدا تو از جانب خود مرا نشاط و آرامش خاطر عطا کن که من جز درهای فضل و کرمت را نمی کوبم

ای خدا اگر تو مرا از درگاه کرمت برانی یا خوار گردانی پس چه چاره اندیشی و چکار توانم کرد

ای خدا آنکه مشتاق توست شب همه را بیدار است و به مناجات و دعا مشغول اما غافلان تا به صبح در خوابند

ای خدا این مخلوق ضعیف بین خواب و بیداری است و بسیر به درگاهت ناله و تضرع می کنند

و همه به احسانت چشم دارند و به رحمت بی پایان تو امیدوارند و به بهشت ابدت طمع بسته اند

ای خدا امیدواریم به لطف تو مرا نوید سلامت می دهد ولی قبایح اعمال مرا به سرزنش و رسوایی می کشد

ای خدا اگر مرا ببخشی عفو تو نجات بخش من است و گرنه من به گناه مهلک هلاک خواهم شد

ای خدا به حق پیغمبر هاشمی محمد (ص) و به حرمت بندگان پاکت که نزد تو خاضع و خاشعند

ای خدا به حق مصطفی (ص) و پسر عمش علی (ع) و احترام نیکان که همه به درگاهت متواضعند

ای خدا مرا بر دین پیغمبرت احمد (ص) محشور گردان در حالی که به درگاهت با ناله و انابه و تقوی و تواضع آیم

ای خدای من و ای سید و مولای من مرا محروم مگردان از شفاعت کبرای پیغمبرت که شفاعت او پذیرفته است

و درود فرست بر او و آلش مادامی که نیکان و موحدان دعا و مناجات کنند و به درگاهت راکع باشند

نماز امام باقر (علیه السلام)

متن

نماز حضرت باقر علیه السلام دو رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و

سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ

صد مرتبه

دعای آن حضرت

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ یَا حَلِیمُ ذُو (ذَا) أَنَاةٍ غَفُورٌ وَدُودٌ أَنْ تَتَجَاوَزَ عَنْ سَیِّئَاتِی وَ مَا عِنْدِی بِحُسْنِ مَا عِنْدَکَ

وَ أَنْ تُعْطِیَنِی مِنْ عَطَائِکَ مَا یَسَعُنِی وَ تُلْهِمَنِی فِیمَا أَعْطَیْتَنِی الْعَمَلَ فِیهِ بِطَاعَتِکَ وَ طَاعَهِ رَسُولِکَ

وَ أَنْ تُعْطِیَنِی مِنْ عَفْوِکَ مَا أَسْتَوْجِبُ بِهِ کَرَامَتَکَ

اللَّهُمَّ أَعْطِنِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لاَ تَفْعَلْ بِی مَا أَنَا أَهْلُهُ

فَإِنَّمَا أَنَا بِکَ

وَ لَمْ أَصِبْ خَيْراً قَطَّ إِلاَّ مِنْکَ

يَا أَبْصَرَ الْأَبْصَرِينَ وَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ وَ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ

وَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَهِ الْمُضْطَرِّينَ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّد

ترجمه

پاك و منزه است خدا و ستايش مر خداى راست و خدايى جز ذات (يگانه) پروردگار نيست و خدا از هر چيز بزرگ است.

الها از تو درخواست مى كنم اى خداى با حلم و بردبار و بخشنده و مهربان كه از گناهان من درگذرى و بديهاى مرا به نيكوئيهاى خود ببخشى

و به من از عطاى (بى حساب) خود آنقدر عطا كنى كه مرا به وسعت آرد و به من الهام كنى كه در هر نعمتى كه مرا عطا نمودى به راه طاعت تو و اطاعت رسولت بكار برم

و از عفو خود به من آنقدر عطا كنى كه مستحق محبت و كرامت تو شوم

اى خدا به من آنچه در خور عطاى نامنتهاى توست عطا كن نه آنچه در خور من است

كه منحصرا من به تو متوسلم و خيرى هرگز بجز از درگاه تو به من نرسيده است

اى بيناترين بينايان عالم و اى شنواترين شنوندگان عالم اى عادلترين حاكمان عالم

اى پناه پناه آورندگان اى اجابت كننده دعاهاى بيچارگان

درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) .

نماز امام جواد (عليه السلام)

متن

ظ(نماز حضرت جواد عليه السلام دو ركعت است در هر ركعت حمد يك مرتبه و توحيد هفتاد مرتبه دعاى آن حضرت

اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَرْوَاحِ الْفَانِيَهِ وَ الْأَجْسَادِ الْبَالِيَهِ

أَسْأَلُکَ بِطَاعَهِ الْأَرْوَاحِ الرَّاجِعَهِ إِلَى أَجْسَادِهَا (أَجِبَّائِهَا)

وَ بِطَاعَهِ الْأَجْسَادِ الْمُلْتَئِمَهِ بِعُرُوقِهَا وَ بِكَلِمَتِکَ النَّافِذَهِ بَیْنَهُمْ

وَ أَخْذِکَ الْحَقَّ مِنْهُمْ وَ الْخَلَائِقُ بَیْنَ یَدَیْکَ یَنْتَظِرُونَ فَصْلَ قَضَائِکَ

وَ یَرْجُونَ رَحْمَتَکَ وَ یَخَافُونَ عِقَابَکَ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اجْعَلِ النُّورَ فِی بَصَرِی وَ الْیَقِینَ فِی قَلْبِی

وَ ذِکْرَکَ بِاللَّیْلِ وَ النَّهَارِ عَلَی لِسَانِی

وَ عَمَلًا صَالِحاً فَارْزُقْنِی

ترجمه

ای خدای آفریننده روحهایی که از جهان فانی رفته و بدنهای کهنه پوسیده شده

درخواست می کنم به طاعت روحهایی که به امر تو به بدن باز می گردند

و به طاعت بدنهایی که پس از تفرق با عروق و اعضاء همه ملتئم و مجموع می گردند و به امر نافذ تو میان آنها

و به آن حقی که تو از همه باز خواهی گرفت در حالی که خلایق در پیشگاه حضور تو منتظر حکم تو

و امیدوار رحمت تو و ترسان از عقاب تواند

درود فرست بر محمد و آل محمد

و نور در چشم من و یقین و ایمان در قلب من

و ذکر دائم خود را به شب و روز بر زبان من جاری کن و عمل صالح روزی من گردان.

نماز امام هادی (علیه السلام)

متن

ظ(نماز حضرت هادی علیه السلام دو رکعت است در رکعت اول سوره حمد و یس و در رکعت دوم سوره حمد و الرحمن دعای آن حضرت

یَا بَارُّ یَا وَصُولُ یَا شَاهِدَ کُلِّ غَائِبٍ وَ یَا قَرِیبُ غَیْرَ بَعِیدٍ وَ یَا غَالِبُ غَیْرَ مَغْلُوبٍ

وَ یَا مَنْ لَا یَعْلَمُ کَیْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ یَا مَنْ لَا تُبْلَغُ قُدْرَتُهُ

أَسْأَلُکَ اللَّهُمَّ بِاسْمِکَ الْمَکْنُونِ الْمَخْزُونِ الْمَکْتُومِ عَمَّنْ شِئْتَ

الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُقَدَّسِ النُّورِ التَّامِّ الْحَیِّ الْقَیُّومِ الْعَظِیمِ

نُورِ السَّمَاوَاتِ وَ نُورِ الْأَرَضِینَ عَالِمِ الْغَیْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْکَبِیرِ الْمُتَعَالِ الْعَظِیمِ

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّد

ترجمه

ای نیکویی کننـده ای با همه خلق پیوسـته و عطا بخش ای شاهـد هر پنهان و ای نزدیک غیر دور و ای غالب بر همه خلق بدون شکست

و ای کسی که هیچکس جز تو نداند چگونه هستی ای کسی که به کنه قدرتت عقل نتوان رسید

از تو درخواست می کنم ای خدا به حق اسم پنهان و سر نهان تو که از هر که خواستی مستور است

که پاک و پاکیزه و با قدس و نزاهت نورانی کامل زنده ابدی بزرگ

نور (و نور بخش) آسمانها و نور زمینها عالم به اسرارغیب و شهادت بزرگ و بلند مقام و عظیم الشأن هستی

درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد.

نماز امام حسن عسکری (علیه السلام)

متن

ظ(نماز امام حسن عسکری علیه السلام چهار رکعت است در دو رکعت اول بعد از حمد پانزده مرتبه سوره إذا زلزلت و در دو رکعت دوم بعد از حمد پانزده مرتبه توحید دعای آن حضرت

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَنَّ لَکَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْبَدِی ءُ قَبْلَ کُلِّ شَیْ ءٍ وَ أَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ

وَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الَّذِی لَا یُذِلُّکَ شَیْ ءٌ وَ أَنْتَ کُلَّ یَوْمٍ فِی شَأْنٍ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ مَا یُرَی وَ مَا لَا یُرَی الْعَالِمُ بِکُلِّ شَیْ ءٍ بِغَیْرِ تَعْلِیمٍ

أَسْأَلُکَ بِآلَائِکَ وَ نَعْمَائِکَ بِأَنَّکَ اللَّهُ الرَّبُّ الْوَاحِدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِیمُ

وَ أَسْأَلُکَ بِأَنَّکَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

الْوِتْرُ الْفَرْدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِی لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً أَحَدٌ

وَ أَسْأَلُکَ بِأَنَّکَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّطِیفُ الْخَبِیرُ الْقَائِمُ عَلَی کُلِّ نَفْسٍ بِمَا کَسَبَتْ الرَّقِیبُ الْحَفِیظُ

وَ أَسْأَلُکَ بِأَنَّکَ اللَّهُ

الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَیْ ءٍ وَ الْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ شَیْ ءٍ

وَ الْبَاطِنُ دُونَ كُلِّ شَیْ ءٍ الضَّارُّ النَّافِعُ الْحَكِیمُ الْعَلِیمُ

وَ أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ

الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ بَدِیعُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ ذُو الطَّوْلِ وَ ذُو الْعِزَّهِ وَ ذُو السُّلْطَانِ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَحَطْتَ بِكُلِّ شَیْ ءٍ عِلْماً وَ أَحْصَیْتَ كُلَّ شَیْ ءٍ عَدَداً صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّد

ترجمه

خدایا از تو درخواست می کنم و می دانم که ستایش مخصوص توست و خدایی بجز تو نیست که پیش از هر موجودی تو بوده ای و تو پاینده ابدی هستی

و خدایی بجز تو نیست تویی که عزتت را ذلت نیست و تو هر روزی در شأن و کاری هستی

خدایی جز تو نیست که خالق هر چه دیده شود و دیده نشود تویی به همه موجودات بدون تعلیم کس دانایی

از تو درخواست می کنم به نعمتهای ظاهر و باطن تو که تویی خدای یکتا و پروردگار یگانه خدایی جز تو نیست که بخشنده و مهربانی

و از تو درخواست می کنم که تویی خدایی که بجز تو خدایی نیست

تویی تنهای فرد یکتا غنی و نیاز بخش که تو را پدر و فرزندی نیست و هیچکس کفو و مانند تو نخواهد بود

و از تو درخواست می کنم که تویی خدایی که جز تو خدایی نیست به اسرار خلق دانا و آگاهی و نگهبان هر شخص با هر چه می کند و مراقب و نگهدار خلقی

و از تو درخواست می کنم که خدای عالم و اول پیش از هر چیز و آخر بعد از هر چیز

و پنهان درون هر چیز هستی و ضرر و نفع به دست توست و تو حکیم و دانایی

و از تو درخواست می کنم که خدایی و جز تو خدایی نیست که زنده و پاینده ابدی هستی و برانگیزنده مردگان و وارث همه خلق

و مهربان و نعمت بخش آفریننده آسمانهاو زمین هستی صاحب جلال و بزرگواری و خداوند فضل و احسانی و صاحب عزت و سلطنت ابدی

هیچ خدایی جز تو نیست به همه عالم تو احاطه داری و عدد هر چیز را تو به شماره توانی آورد درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) .

نماز امام حسین (علیه السلام)

متن

ظ(نماز امام حسن علیه السلام در روز جمعه و آن چهار رکعت است مثل نماز امیر المؤمنین علیه السلام (در هر رکعت حمد یک مرتبه و یک مرتبه قل هو الله أحد)نماز دیگر از آن حضرت در روز جمعه و آن نیز چهار رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و قل هو الله أحد بیست و پنج مرتبه دعای امام حسن علیه السلام

اللَّهُمَّ إِنِّی أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ

وَ أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُولِکَ

وَ أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِمَلاَئِکَتِکَ الْمُقَرَّبِینَ وَ أَنْبِیَائِکَ وَ رُسُلِکَ

أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُولِکَ وَ عَلَی آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تُقِیلَنِی عَثْرَتِی وَ تَسْتُرَ عَلَیَّ ذُنُوبِی وَ تَغْفِرَهَا لِی

وَ تَقْضِیَ لِی حَوَائِجِی وَ لاَ تُعَذِّبَنِی بِقَبِیحٍ کَانَ مِنِّی

فَإِنَّ عَفْوَکَ وَ جُودَکَ یَسَعُنِی إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْ ءٍ قَدِیر

ترجمه

خدایا من به درگاه تو تقرب می جویم با جود و کرمت

و تقرب می جویم بوسیله محمد (ص) بنده خاص و فرستاده تو

و تقرب می جویم بوسیله فرشتگان مقرب و پیغمبران و رسولان تو

که درود فرستی بر محمد (ص) بنده خاص خود و رسول خود و بر آل محمد (ع)

و اینکه از لغزش من درگذری و گناهانم را مستور گردانی و ببخشی

و حاجتهای مرا برآوری و مرا به اعمال قبیحم معذب نگردانی

که ای خدا عفو و بخشش تو مرا هم فرا می گیرد که البته تو بر همه چیز قادر هستی.

نماز امام رضا (علیه السلام)

متن

ظ(نماز حضرت امام رضا علیه السلام شش رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و هل أتی علی الإنسان ده مرتبه دعای آن حضرت

يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَ يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي

وَ يَا إِلَهِي وَ إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ

يَا رَبَّ كهيعص وَ يس وَ الْقُرْءَانِ الْحَكِيمِ

أَسْأَلُكَ يَا أَحْسَنَ مَنْ سُئِلَ وَ يَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ وَ يَا أَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى

وَ يَا خَيْرَ مُرْتَجًى أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّد

ترجمه

ای رفیق من در سختی ها و ای دوست من در نعمت و خوشیها

و ای خدای من و خدای ابراهیم (ع) و اسمعیل (ع) و اسحق (ع) و یعقوب (ع)

ای رب کهیعص و یس و قرآن با علم و حکمت

در خواست می کنم از تو ای نیکوترین کسی که از او سؤال کنند و بهترین کسی که او را بخوانند و بخشنده ترین کسی که عطا بخشد

و بهترین کسی که به او امیدوار توان بود سؤال می کنم که درود فرستی بر محمد (ص) و آل محمد (ع) .

نماز امام سجاد (علیه السلام)

متن

ظ(نماز امام زین العابدین علیه السلام چهار رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید صد مرتبه دعای آن حضرت

یَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِیلَ وَ سَتَرَ الْقَبِیحَ

یَا مَنْ لَمْ یُؤَاخِذْ بِالْجَرِیرَهِ وَ لَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ

یَا عَظِیمَ الْعَفْوِ یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ

یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَهِ یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَهِ

یَا صَاحِبَ کُلِّ نَجْوَی یَا مُنْتَهَی کُلِّ شَکْوَی

یَا کَرِیمَ الصَّفْحِ یَا عَظِیمَ الرَّجَاءِ یَا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا

یَا رَبَّنَا وَ سَیِّدَنَا وَ مَوْلاَنَا یَا غَایَهَ رَغْبَتِنَا

أَسْأَلُکَ اللَّهُمَّ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّد

ترجمه

ای خدایی که جمال و نیکویی را آشکار می کنی و زشتی را پنهان می سازی

ای خدایی که به گناه مؤاخذه نمی کنی و پرده گنهکاران را نمی دری

ای صاحب عفو بزرگ که از بدان به نیکویی در می گذری

ای که مغفرتت بسیار و دو دستت به لطف و رحمت گشوده است

ای آگه از هر راز نهان ای پناه و مرجع در شکایت خلقان

ای بزرگوار گناه بخش و مهربان ای امید بزرگ امیدواران ای بخشنده نعمتهای بی سابقه استحقاق

ای پروردگار و سید ما و آقای ما و منتهای مطلوب ما

از تو درخواست می کنم الها که درود بر محمد (ص) و آل محمد (ع) فرستی.

نماز امام صادق (علیه السلام)

متن

ظ(نماز حضرت صادق علیه السلام دو رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و آیه شَهِدَ اللَّهُ صد مرتبه دعای آن حضرت

یَا صَانِعَ کُلِّ مَصْنُوعٍ یَا جَابِرَ کُلِّ کَسِیرٍ (کَسْرٍ)

وَ یَا حَاضِرَ کُلِّ مَلَإٍ وَ یَا شَاهِدَ کُلِّ نَجْوَی

وَ یَا عَالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ وَ یَا شَاهِدُ(شَاهِداً) غَیْرَ غَائِبٍ وَ یَا غَالِبُ (غَالِباً) غَیْرَ مَغْلُوبٍ

وَ یَا قَرِیبُ (قَرِیباً) غَیْرَ بَعِیدٍ وَ یَا مُونِسَ کُلِّ وَحِیدٍ

وَ یَا حَیُّ مُحْیِیَ الْمَوْتَی وَ مُمِیتَ الْأَحْیَاءِ الْقَائِمُ (الْقَائِمَ) عَلَی کُلِّ نَفْسٍ بِمَا کَسَبَتْ وَ یَا حَیّاً حِینَ لاَ حَیَ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّد

ترجمه

ای آفریننده هر مخلوق ای آرام بخش هر شکسته دل

و ای حاضر در هر جمع و ای آگاه از هر راز پنهان

و ای دانای اسرار پنهان و ای شاهد غیر پنهان ای به قدرت کامله غالب ابدی شکست ناپذیر

ای نزدیک غیر دور و ای مونس هر تنها

و ای زنده حیات بخش مردگان و میراننده زندگان که نگهبان هر شخصی با هر چه می کند و ای زنده هنگامی که هیچ زنده نبود

خدایی جز تو خدای یکتا نیست درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

نماز امام علی (علیه السلام)

متن

ظ(و از جمله نمازهانماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که فرمود هر که از شماها چهار رکعت نماز امیر المؤمنین علیه السلام را بجا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر

متولـد شـده باشـد و حاجتهای او برآورده شود بخواند در هر رکعت حمد یک مرتبه و پنجاه مرتبه قل هو الله أحد و چون فارغ شود این دعا را بخواند که تسبیح آن حضرت است

سُبْحَانَ مَنْ لاَ تَبِیدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ مَنْ لاَ تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ

سُبْحَانَ مَنْ لاَ اضْمِحْلاَلَ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لاَ یَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ

سُبْحَانَ مَنْ لاَ انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لاَ یُشَارِکُ أَحَداً فِی أَمْرِهِ

سُبْحَانَ مَنْ لاَ إِلَهَ غَیْرُهُ

پس دعا کند بعد از این

و بگوید

یَا مَنْ عَفَا عَنِ السَّیِّئَاتِ وَ لَمْ یُجَازِ بِهَا ارْحَمْ عَبْدَکَ یَا اللَّهُ نَفْسِی نَفْسِی

أَنَا عَبْدُکَ یَا سَیِّدَاهْ أَنَا عَبْدُکَ بَیْنَ یَدَیْکَ أَیَا رَبَّاهْ

إِلَهِی بِکَیْنُونَتِکَ یَا أَمَلاَهْ یَا رَحْمَانَاهْ یَا غِیَاثَاهْ

عَبْدُکَ عَبْدُکَ لاَ حِیلَهَ لَهُ یَا مُنْتَهَی رَغْبَتَاهْ یَا

مُجْرِیَ الدَّمِ فِی عُرُوقِی (عَبْدُکَ)

یَا سَیِّدَاهْ یَا مَالِکَاهْ أَیَا هُوَ أَیَا هُوَ یَا رَبَّاهْ عَبْدُکَ عَبْدُکَ

لاَ حِیلَهَ لِی وَ لاَ غِنَی بِی عَنْ نَفْسِی وَ لاَ أَسْتَطِیعُ لَهَا ضَرّاً وَ لاَ نَفْعاً وَ لاَ أَجِدُ مَنْ أُصَانِعُهُ

تَقَطَّعَتْ أَسْبَابُ الْخَدَائِعِ عَنِّی وَ اضْمَحَلَّ کُلُّ مَظْنُونٍ عَنِّی

أَفْرَدَنِی الدَّهْرُ إِلَیْکَ فَقُمْتُ بَیْنَ یَدَیْکَ هَذَا الْمَقَامَ

یَا إِلَهِی بِعِلْمِکَ کَانَ هَذَا کُلُّهُ فَکَیْفَ أَنْتَ صَانِعٌ بِی وَ لَیْتَ شِعْرِی کَیْفَ تَقُولُ لِدُعَائِی

أَ تَقُولُ نَعَمْ أَمْ تَقُولُ لاَ فَإِنْ قُلْتَ لاَ فَیَا وَیْلِی یَا وَیْلِی یَا وَیْلِی یَا عَوْلِی یَا عَوْلِی یَا عَوْلِی

یَا شِقْوَتِی یَا شِقْوَتِی یَا شِقْوَتِی یَا ذُلِّی یَا ذُلِّی یَا ذُلِّی

إِلَی مَنْ وَ مِمَّنْ أَوْ عِنْدَ مَنْ أَوْ کَیْفَ أَوْ مَا ذَا أَوْ إِلَی أَیِّ شَیْ ءٍ أَلْجَأُ

وَ مَنْ أَرْجُو وَ مَنْ یَجُودُ عَلَیَّ بِفَضْلِهِ حِینَ تَرْفُضُنِی یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَهِ

وَ إِنْ قُلْتَ نَعَمْ کَمَا هُوَ الظَّنُّ بِکَ وَ الرَّجَاءُ لَکَ فَطُوبَی لِی أَنَا السَّعِیدُ وَ أَنَا الْمَسْعُودُ فَطُوبَی لِی

ترجمه

پاک و منزه است خدایی که نشانه هایش نابود نمی شود منزه است خدایی که گنجهایش نقصان نمی یابد

منزه است خدایی که مفاخرش زوال نخواهد یافت منزه است خدایی که آنچه نزد اوست (از خیر و نعمتهایش) تمامی ندارد

منزه است خدایی که دوران سلطنتش ابدی است منزه است خدایی که در کارش هیچکس را شریک نمی گرداند

منزه است خدایی که غیر او خدایی نیست.

ای خدایی که از گناهان بندگان در گذشته و کیفر نمی کنی به حال این بنده ات ترحم فرما خدایا مرا به کرمت دریاب

من بنده توام ای سید و مولای من من بنده توام که در حضور توبه دعا آمده ام ای پروردگار

خدایا به سر ذات تو قسم ای آرزوی من ای مهربان بر خلق ای فریادرس خلق

من بنده توام آن بنده ای که به کلی بیچاره است ای منتهای آرزوی من ای گرداننده خون در عروق من

ای آقای من ای صاحبم ای هو ای هو ای پروردگار عالم این بنده بنده بیچاره توست

که از خود هیچ ندارد و بر نفع و ضرر خودش هیچ توانایی نیست و کسی که از او چاره جویم نمی یابم

اسباب چاره ها همه از من قطع شده است و هر جا گمان نیک می بردم از نظرم نابود گردید

اینک روزگار مرا تنها و غریب به درگاه تو آورده که در پیشگاه حضور تو ایستاده ام

ای خدای من آنچه گفتم همه مشهود علم ازلی توست تا تو (به لطف و احسان) با من چه کنی و کاش می دانستم که پاسخ دعای من چه خواهی فرمود

آیا دعایم اجابت کرده یا رد می کنی پس اگر رد کنی مرا و از تو محروم شوم پس وای بر من. . . ای وای بر فقر و بینوایی من. . .

ای وای بر شقاوت و بدبختی من. . . ای وای بر ذلت و خواری من. . .

دیگر بسوی که روم و از که و نزد که و چگونه و یا به چه درگاه پناه آورم

و به جود و احسان که امیدوار باشم هنگامی که ای خدا تو مرا رد کنی (و از درگاه کرمت برانی) ای وسیع بخشش

و اگر مرا قبول کنی و مقبول درگاه تو شوم چنانکه گمان

من به تو این است و امیدم به کرم تو چنین پس در این حال خوشا بر احوال من منم در این صورت سعادتمند و خوشبخت پس خوشا بر احوال من

و من لایق ترحمم ای خدای بسیار رحیم و رءوف و بسیار مهربان ای خدای بسیار جبار و مقتدر ای خدای عادل دادگر

مرا عملی که قابل بر آمدن حاجتم باشد نیست از تو درخواست می کنم به حق آن اسمی که در سر غیب خود پنهان داشته ای و نزد تو محفوظ است

و از نزد تو بسوی هیچکس غیر تو خارج نخواهد شد از تو به آن اسم مسئلت می کنم بحق آن اسم و بحق خودت و آن نام

که اجل و اشرف نامهای توست مرا به غیر از این نام توسلی نیست و کسی بیش از تو بر من سودمند نیست

ای هستی صرف ای هست کن جهان هستی ای کسی که خود را به من شناسا کردی ای خدایی که مرا به طاعت خود امر کردی

و از عصیان خود نهی فرمودی ای کسی که همه تو را می خوانند و از تو می خواهند و مطلوب همه تویی

ای خدا من سفارش تو را ترک گفتم و اطاعتت نکردم و اگر در آنچه مرا امر می فرمودی تو را اطاعت می کردم البته برای هر امر بدرگاه تو می آمدم مرا کفایت می فرمودی

و من با وجود آنکه معصیت تو کردم به لطف تو امیدوارم پس حاجتم برآور و بین من و امیدها که به تو دارم جدایی میفکن

ای بسیار مهربان با من از هر شری که

از پیش رو و پشت سر و بالا و زیر و از هر جانب به من احاطه کند مرا در پناه خود گیر

خدایا تو را قسم می دهم به محمد (ص) سید من و به علی مولای من و به ائمه هادیان من علیهم السلام

که درود و تحیت و رأفت و رحمتت را بر ما مقرر بدار و رزق خود را بر ما وسیع گردان

و دین ما ادا فرما و کلیه حاجت های ما برآور ای خدا ای خدا تنها تو بر همه امور عالم توانا هستی.

نماز امام کاظم (علیه السلام)

متن

ظ(نماز حضرت کاظم علیه السلام دو رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید دوازده مرتبه دعای آن حضرت

إِلَهِی خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لَکَ وَ ضَلَّتِ الْأَحْلاَمُ فِیکَ

وَ وَجِلَ کُلُّ شَیْ ءٍ مِنْکَ وَ هَرَبَ کُلُّ شَیْ ءٍ إِلَیْکَ

وَ ضَاقَتِ الْأَشْیَاءُ دُونَکَ وَ مَلَأَ کُلَّ شَیْ ءٍ نُورُکَ

فَأَنْتَ الرَّفِیعُ فِی جَلاَلِکَ وَ أَنْتَ الْبَهِیُّ فِی جَمَالِکَ

وَ أَنْتَ الْعَظِیمُ فِی قُدْرَتِکَ وَ أَنْتَ الَّذِی لاَ یَئُودُکَ شَیْ ءٌ

یَا مُنْزِلَ نِعْمَتِی یَا مُفَرِّجَ کُرْبَتِی وَ یَا قَاضِیَ حَاجَتِی

أَعْطِنِی مَسْأَلَتِی بِلاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ آمَنْتُ بِکَ مُخْلِصاً لَکَ دِینِی

أَصْبَحْتُ عَلَی عَهْدِکَ وَ وَعْدِکَ مَا اسْتَطَعْتُ أَبُوءُ لَکَ بِالنِّعْمَهِ

وَ أَسْتَغْفِرُکَ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِی لاَ یَغْفِرُهَا غَیْرُکَ

یَا مَنْ هُوَ فِی عُلُوِّهِ دَانٍ وَ فِی دُنُوِّهِ عَالٍ

وَ فِی إِشْرَاقِهِ مُنِیرٌ وَ فِی سُلْطَانِهِ قَوِیٌّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

ترجمه

خدایا آوازها نزد تو با خشوع است و عقول نزد تو حیران

و هر موجودی از تو ترسان و هر ترسانی بسوی تو گریزان است

و هر چیز جز تو (جز به یاد تو) در تنگی است و نور تو همه موجودات را پر کرده است

پس تنها تو بلند مرتبه ای در بزرگواری و نور و زیبا و پر بهایی در حسن و جمال

و تو بزرگی در مقام قدرت و تویی که هیچ چیز تو را خسته و درمانده نمی سازد

ای نعمت بخش من ای دلگشای من از هر غم و دلتنگی ای بر آرنده حاجت من

درخواست مرا عطا فرما به حق یکتایی خود من به تو ایمان آورده ام با اخلاص در دینم

صبح کردم در حالی که تا بتوانم بر عهد و پیمان و وعده

تو استوار باشم و بنعمت سوی تو رجوع کنم

و از گناهان بدرگاه تو استغفار کنم که غیر تو کسی گناهان را نتواند بخشید

ای خدایی که در نهایت بلندی مقام نزدیک است و در عین نزدیکی بلند مرتبه ای

و اشراق جمال تو روشنی بخش عالم است و پادشاهی تو در منتهای قدرت است درود فرست بر محمد (ص) و آل او.

نماز امام مهدی (عجله الله تعالی فرجه الشریف)

متن

ظ(نماز حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه دو رکعت است می خوانی در هر رکعت سوره حمد را تا إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ و چون به این آیه رسیدی آن را صد مرتبه می گویی و در مرتبه آخر سوره را تمام می کنی پس قل هو الله أحد را یک بار می خوانی و چون از نماز فارغ شدی این دعا را می خوانی

اللَّهُمَّ عَظُمَ الْبَلاَءُ وَ بَرِحَ الْخَفَاءُ وَ انْكَشَفَ الْغِطَاءُ وَ ضَاقَتِ الْأَرْضُ بِمَا وَسِعَتِ السَّمَاءُ

وَ إِلَيْكَ يَا رَبِّ الْمُشْتَكَى وَ عَلَيْكَ الْمُعَوَّلُ فِي الشِّدَّهِ وَ الرَّخَاءِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

الَّذِينَ أَمَرْتَنَا بِطَاعَتِهِمْ وَ عَجِّلِ اللَّهُمَّ فَرَجَهُمْ بِقَائِمِهِمْ وَ أَظْهِرْ إِعْزَازَهُ

يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ اكْفِيَانِي فَإِنَّكُمَا كَافِيَايَ

يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ انْصُرَانِي فَإِنَّكُمَا نَاصِرَايَ

يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ احْفَظَانِي فَإِنَّكُمَا حَافِظَايَ

يَا مَوْلاَيَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ يَا مَوْلاَيَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ يَا مَوْلاَيَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ

الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي الْأَمَانَ الْأَمَانَ الْأَمَان

ترجمه

خدایا بلای بزرگ روی به ما آورده و اتمام حجت روشن گردید و پرده از روی کار بیفتاد و زمین با همه وسعت بر ما تنگ شد و آسمان رحمت را منع کرد

و ما شکایت از سختیها نزد تو می کنیم و بر تو در هر حال ناخوش و خوش توکل می کنیم

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

آنان که ما را به طاعت آنان امر فرمودی و خدایا فرج آنها را نزدیک کن به ظهور قائم آل محمد (ع) و عزت او را آشکار کن

ای محمد و ای علی

ای علی و ای محمد مرا کفایت کنید که شما کفایت کن من هستید

ای محمد و ای علی ای علی و ای محمد مرا یاری کنید که شما یاری کننده من هستید

ای محمد و ای علی ای علی و ای محمد مرا نگهداری کنید که شما نگهبان من هستید

ای مولای من ای صاحب الزمان ای مولای من ای صاحب الزمان ای مولای من ای صاحب الزمان

پناه آورده ام پناه آورده ام پناه آورده ام مرا دریاب مرا دریاب مرا دریاب مرا امان ده مرا امان ده مرا امان ده.

نماز پیامبر اسلام (صلّی الله علیه و آله و سلّم)

متن

ظ(و از جمله آنها است نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله سید بن طاوس رحمه الله علیه به سند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که از آن حضرت سؤال کردند از نماز حضرت جعفر طیار رحمه الله علیه حضرت فرمود که چرا غافلی از نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله شاید حضرت رسول صلی الله علیه و آله نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز آن حضرت را نکرده باشد راوی عرض کرد پس تعلیم کن آن نماز را به من حضرت فرمود که دو رکعت نماز می کنی در هر رکعت یک مرتبه فاتحه و پانزده مرتبه سوره إنا أنزلناه می خوانی پس در رکوع و بعد از سر برداشتن و در سجده اول و بعد از سر برداشتن و در سجده دوم و بعد از سر برداشتن در هر یک پانزده مرتبه سوره قدر را می خوانی پس تشهد می خوانی و سلام می گویی و چون فارغ شوی میان تو و خدا

گناهی نمی ماند مگر آنکه آمرزیده شده است و هر حاجت که بطلبی روا است و بعد از آن این دعا را می خوانی

لَا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ رَبُّنَا وَ رَبُّ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

لَا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ إِلَهاً وَاحِداً وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

لَا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ لَا نَعْبُدُ إِلاَّ إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

لَا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ أَعَزَّ جُنْدَهُ وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ

فَلَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَنْ فِيهِنَ

فَلَكَ الْحَمْدُ (وَ لِلَّهِ الْمُلْكُ وَ الْحَمْدُ) وَ أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَنْ فِيهِنَّ فَلَكَ الْحَمْدُ

وَ أَنْتَ الْحَقُّ وَ وَعْدُكَ الْحَقُّ (حَقٌّ) وَ قَوْلُكَ حَقٌّ وَ إِنْجَازُكَ حَقٌّ وَ الْجَنَّهُ حَقٌّ وَ النَّارُ حَقٌّ (وَ أَنْتَ الْحَقُّ)

اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ بِكَ خَاصَمْتُ وَ إِلَيْكَ حَاكَمْتُ

يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَ أَخَّرْتُ وَ أَسْرَرْتُ وَ أَعْلَنْتُ

أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ تُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (كَرِيمٌ رَءُوفٌ رَحِيمٌ)

ترجمه

خدایی جز آن خدای یکتا که پروردگار ما و پدران پیش از ماست نیست

خدایی بجز خدا که یگانه و یکتاست نیست و ماتسلیم فرمان او هستیم

خدایی بجز خدای یکتا نیست و ما غیر او کسی را نمی پرستیم و دین و ایمان ما خالص برای اوست هر چند مشرکان مایل نباشند

خدایی بجز خدا نیست که یکتای یکتاست و وعده او قطعی است و بنده اش را یاری می کند و

سپاهش را عزیز می گرداند و لشکرها (ی دشمنان حق) را به تنهایی در هم می شکند

ملک وجود از اوست و حمد و ستایش مخصوص اوست و او به قدرت کامله بر هر چیز تواناست

خدایا تویی نور آسمانها و زمین و روشنی بخش هر کس که در میان آنهاست

پس ستایش مخصوص توست و تویی بر پا کننده آسمانها و زمین و هر که در آنهاست پس ستایش خاص توست

و تو حقی و وعده تو حق است و کلام تو حق است و عزم تو حق است و بهشت حق و دوزخ حق است

خدایا من تسلیم حکم توام و به تو ایمان آورده و بر تو توکل کرده ام و بواسطه تو با دشمن مبارزه می کنم و قضاوت را بسوی تو می آورم

ای خدا ای خدا گناهم را از گذشته و آینده از آشکار و پنهان هر چه کرده ام به کرمت ببخش

خدایا جز تو خدایی نیست بر محمد (ص) و آل محمد درود فرست

و از گناهم در گذر و به حالم ترحم کن و توبه ام بپذیر که البته تو توبه پذیر و مهربانی

نماز پیامبر اسلام (صلّی الله علیه و آله و سلّم) در ۱ محرم

متن

ظ(از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله روز اول محرم دو رکعت نماز می کرد

و چون فارغ می شد دستها را بلند می کرد و این دعا را سه دفعه می خواند

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْإِلَهُ الْقَدِیمُ وَ هَذِهِ سَنَهٌ جَدِیدَهٌ فَأَسْأَلُکَ فِیهَا الْعِصْمَهَ مِنَ الشَّیْطَانِ

وَ الْقُوَّهَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَهِ بِالسُّوءِ وَ الِاشْتِغَالَ بِمَا یُقَرِّبُنِی إِلَیْکَ یَا کَرِیمُ

یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِکْرَامِ یَا عِمَادَ

مَنْ لاَ عِمَادَ لَهُ يَا ذَخِيرَهَ مَنْ لاَ ذَخِيرَهَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لاَ حِرْزَ لَهُ

يَا غِيَاثَ مَنْ لاَ غِيَاثَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لاَ سَنَدَ لَهُ يَا كَنْزَ مَنْ لاَ كَنْزَ لَهُ

يَا حَسَنَ الْبَلاَءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا عِزَّ الضُّعَفَاءِ

يَا مُنْقِذَ الْغَرْقَی يَا مُنْجِیَ الْهَلْکَی يَا مُنْعِمُ يَا مُجْمِلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُحْسِنُ

أَنْتَ الَّذِی سَجَدَ لَکَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَ نُورُ النَّهَارِ وَ ضَوْءُ الْقَمَرِ وَ شُعَاعُ الشَّمْسِ

وَ دَوِیُّ الْمَاءِ وَ حَفِيفُ الشَّجَرِ يَا اللَّهُ لاَ شَرِيکَ لَکَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا خَيْراً مِمَّا يَظُنُّونَ وَ اغْفِرْ لَنَا مَا لاَ يَعْلَمُونَ وَ لاَ تُؤَاخِذْنَا بِمَا يَقُولُونَ

حَسْبِیَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ عَلَيْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

آمَنَّا بِهِ کُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَ مَا يَذَّکَّرُ إِلاَّ أُولُوا الْأَلْبَابِ

رَبَّنَا لاَ تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَهً إِنَّکَ أَنْتَ الْوَهَّاب

ترجمه

خدایا تو معبود قدیمی و این است سال تازه ای پس از تو در آن درخواست حفظ از شیطان

و نیرو و قوت بر این نفس اماره بدخواه دارم و نیز اشتغال بدانچه مرا (در عمل) به تو نزدیک گرداند ای کریم

ای صاحب جلال و بزرگواری ای پشتیبان کسی نگهدارنده و پشتبانی ندارد ای ذخیره کسی ذخیره ای ندارد ای پناه بی پناهان

ای دادرس بی کسان ای پشتوان بی پشتوانان ای گنجینه بی گنجان

ای نیک آزمایش ای بزرگ امیدواری و از عز و شکوه ناتوانان

ای نجات دهنده غریقان ای نجات بخش هالکان ای نعمت ده ای نیکو ای بخشنده ای خوشرفتار

تویی که برای تو سیاهی شب و روشنی روز و تابش ماه و شعاع خورشید

و شرشر آب

و صدای درخت سجده کرد ای خدا انبازی برای تو نیست

بار خدایا ما را به از آنچه گمان برند بگردان و آنچه از (بدیهای) ما ندانند بیامرز و بدانچه گویند از ما بازخواست مفرمای

بس است مرا خدای نیست معبود حقی جز او بر او توکل کردم و اوست پروردگار عرش بزرگ

به او گرویدیم هر چه هست از نزد پروردگار ما است و یاد آور نشود جز صاحبان خرد

پروردگارا کج مکن دلهای ما را پس از آنکه راه نمودی ما را و ببخش برای ما از پیش خودت رحمت زیرا که تویی پر بخشش.

نماز جعفر جیار

متن

ظ(و از جمله نمازها نماز حضرت جعفر علیه السلام که اکسیر اعظم و کبریت احمر است و به سندهای بسیار معتبره با فضیلت بسیار که عمده آمرزش گناهان عظیمه است وارد شده و افضل اوقات آن صدر نهار جمعه است و آن چهار رکعت است به دو تشهد و دو سلام در رکعت اول بعد از سوره حمد إذا زلزلت می خواند و در رکعت دوم سوره و العادیات و در رکعت سوم إذا جاء نصر الله و در رکعت چهارم قل هو الله أحد و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت پانزده مرتبه می گوید

سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ

و در رکوع همین تسبیحات را ده مرتبه می گوید و چون سر از رکوع بر می دارد ده مرتبه و در سجده اول ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجده دوم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد

ده مرتبه در هر چهار رکعت چنین می کند که مجموع سیصد مرتبه شود

نماز چهار رکعتی حضرت زهرا (سلام الله علیها) روز ۱ ذی الحجه

متن

ظ(خواندن نماز حضرت فاطمه علیها السلام و شیخ فرموده که روایت شده که آن چهار رکعت است به دو سلام مثل نماز امیر المؤمنین علیه السلام در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید پنجاه مرتبه و بعد از سلام تسبیح آن حضرت بخواند و بگوید

سُبْحَانَ ذِی الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِیفِ سُبْحَانَ ذِی الْجَلاَلِ الْبَاذِخِ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِیمِ

سُبْحَانَ مَنْ یَرَی أَثَرَ النَّمْلَهِ فِی الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ یَرَی وَقْعَ الطَّیْرِ فِی الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَ لاَ هَكَذَا غَیْرُه

ترجمه

منزه است (خدای) صاحب عزت شامخ و بلند و عالی (مقام) منزه است (خدای) صاحب جلالت با شکوه و بزرگ منزه است (خدای) صاحب ملک با افتخار دیرین

منزه است کسی که بیند جای پای مورچه را بر خارا سنگ منزه است کسی که بیند خط سیر پرنده را در هوا منزه است آنکه او چنین است و دیگری چنین نیست.

نماز حارث همدانی

متن

ظ(نماز دیگر حارث همدانی از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که اگر توانی در روز جمعه ده رکعت نماز بکن و رکوع و سجودش را تمام بجا آور

و بعد از هر دو رکعت صد مرتبه بگو

سُبْحَانَ اللَّهِ وَ بِحَمْدِهِ

که فضیلت بسیار دارد نماز دیگر به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره ابراهیم و سوره حجر را در دو رکعت در روز جمعه بخواند هرگز پریشانی و دیوانگی و بلائی به او نرسد

نماز حضرت زهرا (سلام الله علیها)

متن

ظ(و از جمله نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها است روایت شده که حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت نماز می کرد که جبرئیل علیه السلام تعلیم او کرده بود در رکعت اول بعد از سوره حمد صد مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه سوره توحید می خواند و چون سلام می گفت این دعا را می خواند

سُبْحَانَ ذِی الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِیفِ

سُبْحَانَ ذِی الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِیمِ

سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ الْفَاخِرِ الْقَدِیمِ

سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْبَهْجَهَ وَ الْجَمَالَ

سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّی بِالنُّورِ وَ الْوَقَارِ

سُبْحَانَ مَنْ یَرَی أَثَرَ النَّمْلِ فِی الصَّفَا

سُبْحَانَ مَنْ یَرَی وَقْعَ الطَّیْرِ فِی الْهَوَاءِ

سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَکَذَا لاَ هَکَذَا غَیْرُهُ

و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز تسبیح مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را که بعد از هر نماز خوانده می شود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و شیخ در مصباح المتهجدین فرموده نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت است در رکعت اول حمد و صد مرتبه قدر و در دوم حمد و صد مرتبه توحید و

چون سلام داد تسبیح حضرت زهراء علیها السلام بخواند پس بگوید سُبْحَانَ ذِی الْعِزِّ الشَّامِخِ (الْمُنِیفِ سُبْحَانَ ذِی الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِیمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْبَهْجَهَ وَ الْجَمَالَ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّی بِالنُّورِ وَ الْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ یَرَی أَثَرَ النَّمْلِ فِی الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ یَرَی وَقْعَ الطَّیْرِ فِی الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا لاَ هَكَذَا غَیْرُهُ) تا آخر تسبیح که ذکر شد پس فرموده و سزاوار است کسی که این نماز را بجا می آورد چون از تسبیح فارغ شود زانوها و ذراعها را برهنه نماید و بچسباند همه مواضع سجود خود را به زمین بدون حاجز و حایلی و حاجت بخواهد و دعا کند آنچه می خواهد و بگوید در همان حال سجده

یَا مَنْ لَیْسَ غَیْرَهُ رَبٌّ یُدْعَی

یَا مَنْ لَیْسَ فَوْقَهُ إِلَهٌ یُخْشَی

یَا مَنْ لَیْسَ دُونَهُ مَلِكٌ یُتَّقَی

یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ وَزِیرٌ یُؤْتَی

یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ حَاجِبٌ یُرْشَی

یَا مَنْ لَیْسَ لَهُ بَوَّابٌ یُغْشَی

یَا مَنْ لاَ یَزْدَادُ عَلَی كَثْرَهِ السُّؤَالِ إِلاَّ كَرَماً وَ جُوداً وَ عَلَی كَثْرَهِ الذُّنُوبِ إِلاَّ عَفْواً وَ صَفْحاً

صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِی كَذَا وَ كَذَا

و بجای این کلمه حاجات خود را از خدا بخواهد

ترجمه

منزه است خدای صاحب عزت و مقام بلند

منزه است خدای صاحب جلال و کبریایی و عظمت

منزه است خدای صاحب ملک فاخر ازلی

منزه است خدایی که لباس حسن و جمال به قامت خود آراسته

منزه است خدایی که ردای - نور وقار در بر دارد

منزه است خدایی که اثر پای مورچه را در سنگ سخت سیاه می بیند

منزه است خدایی

که خط سیر مرغ را در هوا می بیند

منزه است خدایی که تنها او بدین کمال است و غیر وی دارای این کمال نیست.

ای خدایی که غیر تو نیست پروردگاری که او را در دعا بخوانند

ای کسی که نیست فوق تو خدایی که از او بترسند

ای کسی که غیر تو پادشاهی نیست که از او بپرهیزند

ای سلطانی که تو را وزیری و حاجب و دربانی نیست که به درگاهش آیند و به رشوه وسیله بسویش برانگیزند

* * *

* * *

ای خدایی که هر چه محتاجان از تو بیشتر سؤال کنند جود و کرمت افزون می شود و هر چه بندگان گنه بیش کنند عفو و گذشت تو بیشتر می شود

درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و حوایج مرا بر آور.

نماز دیگر حضرت زهرا (سلام الله علیها)

متن

ظ(نماز دیگر از حضرت فاطمه علیها السلام شیخ و سید روایت کرده اند از صفوان که محمد بن علی حلبی روز جمعه خدمت حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد و سؤال کرد که می خواهم مرا عملی تعلیم فرمایی که بهترین اعمال باشد در این روز حضرت فرمود که من نمی دانم کسی را که بزرگتر باشد نزد رسول خدا صلی الله علیه و آله از حضرت فاطمه علیها السلام و نمی دانم چیزی را افضل از آنچه تعلیم کرد پیغمبر صلی الله علیه و آله فاطمه علیها السلام را فرمود که هر که صبح کند در روز جمعه پس غسل کند و قدمها را بگستراند و چهار رکعت نماز کند به دو سلام بخواند در رکعت اول بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه

و در رکعت دوم بعـد از حمـد و العادیات پنجاه مرتبه و در رکعت سوم بعد از حمد إذا زلزلت پنجاه مرتبه و در رکعت چهارم بعـد از حمـد إذا جاء نصر الله پنجاه مرتبه و این سوره نصر است و آخر سوره ای است که نازل شده و چون از نماز فارغ شود این دعا بخواند

إِلَهِی وَ سَیِّدِی مَنْ تَهَیَّأَ أَوْ تَعَبَّی أَوْ أَعَدَّ أَوِ اسْتَعَدَّ لِوِفَادَهِ مَخْلُوقٍ

رَجَاءَ رِفْدِهِ وَ فَوَائِدِهِ وَ نَائِلِهِ وَ فَوَاضِلِهِ وَ جَوَائِزِهِ

فَإِلَیْکَ یَا إِلَهِی کَانَتْ تَهْیِئَتِی وَ تَعْبِئَتِی وَ إِعْدَادِی وَ اسْتِعْدَادِی رَجَاءَ فَوَائِدِکَ وَ مَعْرُوفِکَ وَ نَائِلِکَ وَ جَوَائِزِکَ

فَلَا تُخَیِّبْنِی مِنْ ذَلِکَ یَا مَنْ لَا تَخِیبُ عَلَیْهِ مَسْأَلَهُ السَّائِلِ وَ لَا تَنْقُصُهُ عَطِیَّهُ نَائِلٍ

فَإِنِّی لَمْ آتِکَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ قَدَّمْتُهُ وَ لَا شَفَاعَهِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ أَتَقَرَّبُ إِلَیْکَ بِشَفَاعَتِهِ

إِلَّا مُحَمَّداً وَ أَهْلَ بَیْتِهِ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ

أَتَیْتُکَ أَرْجُو عَظِیمَ عَفْوِکَ الَّذِی عُدْتَ بِهِ عَلَی الْخَطَّائِینَ عِنْدَ عُکُوفِهِمْ عَلَی الْمَحَارِمِ

فَلَمْ یَمْنَعْکَ طُولُ عُکُوفِهِمْ عَلَی الْمَحَارِمِ أَنْ جُدْتَ عَلَیْهِمْ بِالْمَغْفِرَهِ

وَ أَنْتَ سَیِّدِی الْعَوَّادُ بِالنَّعْمَاءِ وَ أَنَا الْعَوَّادُ بِالْخَطَاءِ

أَسْأَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ أَنْ تَغْفِرَ لِی ذَنْبِیَ الْعَظِیمَ

فَإِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الْعَظِیمَ إِلَّا الْعَظِیمُ یَا عَظِیمُ یَا عَظِیمُ یَا عَظِیمُ یَا عَظِیمُ یَا عَظِیمُ یَا عَظِیمُ یَا عَظِیم

ترجمه

ای خـدای من و سـید من هر که بر در مخلوقی به امیـد لطف و عطـا و منفعت و فضـل و احسان و جایزه می رود و برای عرض حاجت خود را ساخته و مهیا و آماده و مستعد می گرداند

* * *

ای خدا به درگاه تو اینگونه ساخته و آماده و مهیا و مستعد به امید عطا و جود و بخشش و احسان و

جایزه تو آمده ام

پس خدایا مرا از آن بخشش ها محروم مکن ای کسی که سائلی را در سؤال محروم نخواهی کرد و گنج عطای تو از بخشش کم نخواهد گشت

و من بر در احسانت نه به اتکاء بر عمل صالحی که انجام داده ام آمده ام و نه هیچ مخلوقی را غیر محمد و آل محمد رحمتهای تو بر او و بر ایشان برای تقرب به درگاهت شفیع آورده ام

* * *

به درگاهت آمده ام به امید عفو بزرگ تو که برای خطا کارانی آماده ساخته ای که عمری بر گناهان اصرار کرده اند

و طول مدت اصرارشان بر گناهان تو را مانع از عفو و مغفرت بر آنها نگردید

و تو سید من هستی و بخشش و احسان عادت و ذاتی توست چنانکه گناهکاری عادت من است

و از تو درخواست می کنم به حق محمد و آل پاکش که از گناه بزرگ من در گذری

که گناه بزرگ را کسی غیر تو ای خدای بزرگ نمی بخشدای خدای بزرگ ای خدای بزرگ ای خدای بزرگ ای خدای بزرگ ای خدای بزرگ ای خدای بزرگ.

نماز سلیمان

متن

ظ(شروع کند به نماز سلمان رضی الله عنه بدین طریق که ده رکعت نماز گزارد و بعد از هر دو رکعت سلام دهد و در هر رکعت یک مرتبه حمد و سه مرتبه سوره توحید و سه مرتبه سوره قل یأیها الکافرون بخواند و بعد از هر سلام دستها را بلند کند و بگوید

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ

يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ

الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْ ءٍ قَدِيرٌ

پس بگوید

اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَ لاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَ لاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

پس دستها را بر روی خود کشد

نماز صدقه در هر ماه نو

متن

ظ(در شب اول دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و از حق تعالی سؤال کند که او را از هر ترسی و دردی ایمن گرداند و نبیند در آن ماه امری را که مکروه او باشد پنجم در روز اول دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بخواند و بعد از نماز تصدقی کند چون چنین کند سلامتی خود را در آن ماه از حق تعالی بخرد و از بعضی روایات نقل است که بعد از نماز بخواند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ مَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلاَّ عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا

وَ يَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ مُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ إِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلاَ كَاشِفَ لَهُ إِلاَّ هُوَ

وَ إِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلاَ رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْراً مَا شَاءَ اللَّهُ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ

حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ أُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ رَبِّ لاَ تَذَرْنِي فَرْداً وَ أَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِين

ترجمه

به نام خداوند بخشاینده مهربان و نیست جنبنده ای در زمین مگر آنکه بر خداست روزیش

و می داند خدا جایگاه و پایگاهش را همه اینها در دفتری روشن است

به نام خداوند بخشاینده مهربان اگر خدا زیانی به تو رساند برطرف کننده ای جز خود او ندارد

و

اگر خیر برایت خواهد جلوگیری برای فضل او نباشد برساند آن را به هر که خواهد از بندگانش و اوست آمرزنده مهربان

به نام خداوند بخشاینده مهربان به زودی خداوند بعد از سختی آسانی دهد آنچه خدا خواهد شود نیست قوت و نیرویی جز به خدا

بس است خدا برای ما و چه خوب وکیلی است و واگذارم کارم رابه خدا زیرا که خدا بینا به بندگان است

نیست معبود حقی جز تو منزهی به راستی من بودم از ستمکاران

پروردگارا من بدانچه برایم فرستی از خیر و خوبی نیازمندم پروردگارا مگذارم تنها و تو بهترین وارثانی.

نماز عید فطر

متن

ظ(خواندن نماز عید است و آن دو رکعت است در رکعت اول حمد و سوره اعلی بخواند و بعد از قرائت پنج تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیر این قنوت را بخواند

اَللَّهُمَّ (أَنْتَ أَهْلُ) أَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْعَظَمَهِ

وَ أَهْلَ الْجُودِ وَ الْجَبَرُوتِ وَ أَهْلَ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَهِ وَ أَهْلَ التَّقْوَى وَ الْمَغْفِرَهِ

أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيداً

وَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهِ عَلَيْهِ وَ آلِهِ ذُخْراً وَ شَرَفاً وَ مَزِيداً أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ

وَ أَنْ تُخْرِجَنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَ أَعُوذُ بِكَ فِيهِ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ الْمُخْلِصُونَ

پس تکبیر ششم بگوید و به رکوع رود و بعد از رکوع و سجود برخیزد به رکعت دوم و بعد از حمد سوره و الشمس بخواند پس چهار تکبیر بگوید و

بعد از هر تکبیری آن قنوت را بخواند و چون فارغ شد تکبیر پنجم گوید و به رکوع رود پس نماز را تمام کند

ترجمه

ای خدا ای که عظمت و کبریایی شایسته و مخصوص توست

و جود و بخشش و جلال و جبروت به تو اختصاص دارد و لایق عفو و رحمت و سزاوار ترس از عصیان و آمرزش گناهان تویی

از تو درخواست می کنم به حق این روز که برای مسلمین عید قرار دادی

و برای محمد صلی الله علیه و آله ذخیره و زیادت مقام گردانیدی درخواست دارم که درود بر محمد (ص) و آلش فرستی

و مرا هم در هر سعادتی که محمد (ص) و آل محمد (ع) را داخل گردانیدی داخل سازی

و از هر بدی که محمد (ص) و آل محمد (ع) را خارج ساختی مرا نیز خارج گردانی که درود بر محمد و آل او باد

ای خدا من از تو درخواست می کنم بهتر چیزی را که بندگان شایسته ات از تو درخواست کردند و پناه می برم به تو از آنچه بندگان صالحت به تو پناه بردند

نماز غفیله

متن

ظ(می خوانی ما بین نماز مغرب و عشا نماز غفیله را و آن دو رکعت است

در رکعت اول بعد از حمد می خوانی

وَ ذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِباً فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَ نَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَ كَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

و در رکعت دوم بعد از حمد می خوانی

وَ عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لاَ يَعْلَمُهَا إِلاَّ هُوَ وَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ

وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلاَّ يَعْلَمُهَا وَ لاَ حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَ لاَ رَطْبٍ وَ لاَ يَابِسٍ إِلاَّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

پس دستها را به

قنوت برمی داری و می گویی

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِمَفَاتِحِ الْغَیْبِ الَّتِی لاَ یَعْلَمُهَا إِلاَّ أَنْتَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِی کَذَا وَ کَذَا

بجای این کلمه حاجت ذکر می کنی

پس می گویی

اللَّهُمَّ أَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتِی وَ الْقَادِرُ عَلَی طَلِبَتِی تَعْلَمُ حَاجَتِی

فَأَسْأَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمُ السَّلاَمُ لَمَّا قَضَیْتَهَا لِی

و حاجت خود را می طلبی

که روایت شده که هر که این نماز را بجا آورد و حاجت خود را بخواهد حق تعالی به او عطا فرماید آنچه را که خواهد

ترجمه

و یاد آر حال یونس از هنگامی که از میان قوم خود غضبناک بیرون رفت و چنین پنداشت که ما او را هرگز در مضیقه نمی افکنیم فریاد کرد که الها خدایی بجز ذات یکتای تو نیست

تو از شرک منزهی و من از ستمکاران بر نفس خودم به حالم ترحم فرما پس ما دعای او را مستجاب کردیم و او را از گرداب غم نجات دادیم و ما اهل ایمان را اینگونه نجات می دهیم.

و نزد خداست کلیدهای گشایش پنهانی که کسی جز او بر آنها آگاه نیست و او هر چه در بیابان و دریاست همه را می داند

و برگی از درخت نمی افتد جز آنکه می داند و نیست دانه ای در تاریکیهای زمین و نیست هیچ تر و خشکی مگر آنکه در کتاب روشن علم خدا (یعنی قرآن) موجود است.

ای خدا از تو درخواست می کنم به حق اسرار پنهانی که جز تو کسی دانای آن اسرار نیست که درود بر محمد (ص) و آل او فرستی و حاجتهای من چنین و چنان را بر آوری (بجای چنین و چنان حاجتش

را ذکر کند)

خدایا تو ولی نعمت من هستی و قادر بر انجام مقصود من، حاجتم را می دانی

پس در خواستم از تو این است که قسم به حق محمد و آل او علیهم السلام که حاجتم را بر آوری.

نماز مستحبی آخر ماه رمضان

متن

ظ(و سید بن طاوس و کفعمی نقل کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمود هر که در شب آخر ماه رمضان ده رکعت نماز گزارد بخواند در هر رکعت حمد یک مرتبه و قل هو الله أحد ده مرتبه و بگوید در رکوع و سجود ده مرتبه

سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ

و بعد از هر دو رکعت تشهد بخواند و سلام دهد و چون از تمام ده رکعت فارغ شد و سلام داد هزار مرتبه استغفار کند بگوید

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ

و بعد از استغفار سر به سجده گذارد و بگوید در حال سجود

يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَ الْإِكْرَامِ يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَهِ وَ رَحِيمَهُمَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ تَقَبَّلْ مِنَّا صَلاَتَنَا وَ صِيَامَنَا وَ قِيَامَنَا

قسم به حق آنکه مرا براستی به نبوت مبعوث فرموده که جبرئیل مرا خبر داد از اسرافیل از پروردگار خود تبارک و تعالی که سر از سجده بر نداشته باشد که بیامرزد خدا او را و قبول فرماید از او ماه رمضان را و بگذرد از گناهان او الخبر

ترجمه

منزه است خدا و ستایش مخصوص اوست و معبود حقی جز خدا نیست و خدا بزرگتر از هر چیز است

* * *

ای زنده ای پاینده ای صاحب جلالت و بزرگواری ای بخشنده در دنیا و آخرت و مهربان در هر دو ای مهربانترین مهربانان عالم

ای خدا و معبود اولین و آخرین گناهان ما را بیامرز و نماز و روزه و عبادت و شب زنده

داری ما را بپذیر.

نماز مستحبی شب ۱۵ شعبان

متن

ظ(دهم شیخ در مصباح روایت کرده از ابو یحیی در ضمن خبری در فضیلت شب نیمه شعبان که گفت گفتم بمولای خودم حضرت صادق علیه السلام که بهترین دعاها در این شب کدام است فرمود هر گاه بجا آوردی نماز عشا را پس دو رکعت نماز گزار بخوان در رکعت اول حمد و سوره جحد که قل یأیها الکافرون باشد و بخوان در رکعت دوم حمد و سوره توحید که قل هو الله أحد است پس چون سلام دادی بگو

سُبْحَانَ اللَّهِ

سی و سه مرتبه و

الْحَمْدُ لِلَّهِ

سی و سه مرتبه و

اللَّهُ أَكْبَرُ

سی و چهار مرتبه

پس بگو

يَا مَنْ إِلَيْهِ مَلْجَأُ الْعِبَادِ (يَلْجَأُ الْعِبَادُ) فِى الْمُهِمَّاتِ وَ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْخَلْقُ فِى الْمُلِمَّاتِ

يَا عَالِمَ الْجَهْرِ وَ الْخَفِيَّاتِ (وَ) يَا مَنْ لاَ تَخْفَى عَلَيْهِ خَوَاطِرُ الْأَوْهَامِ وَ تَصَرُّفُ الْخَطَرَاتِ

يَا رَبَّ الْخَلاَئِقِ وَ الْبَرِيَّاتِ يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ الْأَرَضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ

أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَمُتُّ إِلَيْكَ بِلاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

فَيَا لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ اجْعَلْنِى فِى هَذِهِ اللَّيْلَهِ مِمَّنْ نَظَرْتَ إِلَيْهِ فَرَحِمْتَهُ

وَ سَمِعْتَ دُعَاءَهُ فَأَجَبْتَهُ وَ عَلِمْتَ اسْتِقَالَتَهُ فَأَقَلْتَهُ وَ تَجَاوَزْتَ عَنْ سَالِفِ خَطِيئَتِهِ وَ عَظِيمِ جَرِيرَتِهِ

فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبِى وَ لَجَأْتُ إِلَيْكَ فِى سَتْرِ عُيُوبِى

اللَّهُمَّ فَجُدْ عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَ احْطُطْ خَطَايَايَ بِحِلْمِكَ وَ عَفْوِكَ

وَ تَغَمَّدْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَهِ بِسَابِغِ كَرَامَتِكَ وَ اجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ

وَ اخْتَرْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ وَ جَعَلْتَهُمْ خَالِصَتَكَ وَ صَفْوَتَكَ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَعَدَ جَدُّهُ وَ تَوَفَّرَ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظُّهُ

وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ وَ فَازَ فَغَنِمَ وَ اكْفِنِي شَرَّ مَا أَسْلَفْتُ

وَ اعْصِمْنِي مِنَ الازْدِيَادِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَ حَبِّبْ إِلَيَّ طَاعَتَكَ وَ مَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَ يُزْلِفُنِي عِنْدَكَ

سَيِّدِي

إِلَيْکَ يَلْجَأُ الْهَارِبُ وَ مِنْکَ يَلْتَمِسُ الطَّالِبُ وَ عَلَى کَرَمِکَ يُعَوِّلُ الْمُسْتَقِيلُ التَّائِبُ

أَدَّبْتَ عِبَادَکَ بِالتَّکَرُّمِ وَ أَنْتَ أَکْرَمُ الْأَکْرَمِينَ وَ أَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبَادَکَ وَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

اللَّهُمَّ فَلاَ تَحْرِمْنِی مَا رَجَوْتُ مِنْ کَرَمِکَ وَ لاَ تُؤْيِسْنِی مِنْ سَابِغِ نِعَمِکَ

وَ لاَ تُخَيِّبْنِی مِنْ جَزِيلِ قِسَمِکَ فِی هَذِهِ اللَّيْلَهِ لِأَهْلِ طَاعَتِکَ وَ اجْعَلْنِی فِی جُنَّهٍ مِنْ شِرَارِ بَرِيَّتِکَ

رَبِّ إِنْ لَمْ أَکُنْ مِنْ أَهْلِ ذَلِکَ فَأَنْتَ أَهْلُ الْکَرَمِ وَ الْعَفْوِ وَ الْمَغْفِرَهِ

وَ جُدْ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لاَ بِمَا أَسْتَحِقُّهُ فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّی بِکَ

وَ تَحَقَّقَ رَجَائِی لَکَ وَ عَلِقَتْ نَفْسِی بِکَرَمِکَ فَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ أَکْرَمُ الْأَکْرَمِينَ

اللَّهُمَّ وَ اخْصُصْنِی مِنْ کَرَمِکَ بِجَزِيلِ قِسَمِکَ وَ أَعُوذُ بِعَفْوِکَ مِنْ عُقُوبَتِکَ

وَ اغْفِرْ لِیَ الذَّنْبَ الَّذِی يَحْبِسُ عَلَيَّ (عَنِّی) الْخُلُقَ وَ يُضَيِّقُ عَلَيَّ الرِّزْقَ حَتَّى أَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاکَ

وَ أَنْعَمَ بِجَزِيلِ عَطَائِکَ وَ أَسْعَدَ بِسَابِغِ نَعْمَائِکَ فَقَدْ لُذْتُ بِحَرَمِکَ وَ تَعَرَّضْتُ لِکَرَمِکَ

وَ اسْتَعَذْتُ بِعَفْوِکَ مِنْ عُقُوبَتِکَ وَ بِحِلْمِکَ مِنْ غَضَبِکَ

فَجُدْ بِمَا سَأَلْتُکَ وَ أَنِلْ مَا الْتَمَسْتُ مِنْکَ أَسْأَلُکَ بِکَ لاَ بِشَیْ ءٍ هُوَ أَعْظَمُ مِنْکَ

پس به سجده می روی و می گویی

يَا رَبِ

بيست مرتبه

يَا اللَّهُ

هفت مرتبه

لاَ حَوْلَ وَ لاَ قُوَّهَ إِلاَّ بِاللَّهِ

هفت مرتبه

مَا شَاءَ اللَّهُ

ده مرتبه

لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

ده مرتبه

پس صلوات می فرستی بر پیغمبر و آل او علیهم السلام و می خواهی از خدا حاجت خود را پس قسم به خدا که اگر حاجت بخواهی به سبب این عمل به عدد قطرات باران هر آینه برساند به تو خداوند عز و جل آن حاجتها را به کرم عمیم و فضل جسیم خود

نماز و دعای روز عید غدیر

متن

ظ(دو رکعت نماز کند و به سجده رود و صد مرتبه شکر خدا کند پس سر از سجده بردارد و بخواند

اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِأَنَّ لَکَ

الْحَمْدَ وَحْدَکَ لاَ شَرِیکَ لَکَ

وَ أَنَّکَ وَاحِدٌ أَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ وَ لَمْ تُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَکَ کُفُواً أَحَدٌ

وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

یَا مَنْ هُوَ کُلَّ یَوْمٍ فِی شَأْنٍ کَمَا کَانَ مِنْ شَأْنِکَ أَنْ تَفَضَّلْتَ عَلَیَ

بِأَنْ جَعَلْتَنِی مِنْ أَهْلِ إِجَابَتِکَ وَ أَهْلِ دِینِکَ وَ أَهْلِ دَعْوَتِکَ

وَ وَفَّقْتَنِی لِذَلِکَ فِی مُبْتَدَإِ خَلْقِی تَفَضُّلاً مِنْکَ وَ کَرَماً وَ جُوداً

ثُمَّ أَرْدَفْتَ الْفَضْلَ فَضْلاً وَ الْجُودَ جُوداً وَ الْکَرَمَ کَرَماً رَأْفَهً مِنْکَ وَ رَحْمَهً

إِلَی أَنْ جَدَّدْتَ ذَلِکَ الْعَهْدَ لِی تَجْدِیداً بَعْدَ تَجْدِیدِکَ خَلْقِی وَ کُنْتُ نَسْیاً مَنْسِیّاً نَاسِیاً سَاهِیاً غَافِلاً

فَأَتْمَمْتَ نِعْمَتَکَ بِأَنْ ذَکَّرْتَنِی ذَلِکَ وَ مَنَنْتَ بِهِ عَلَیَّ وَ هَدَیْتَنِی لَهُ

فَلْیَکُنْ مِنْ شَأْنِکَ یَا إِلَهِی وَ سَیِّدِی وَ مَوْلاَیَ أَنْ تُتِمَّ لِی ذَلِکَ

وَ لاَ تَسْلُبْنِیهِ حَتَّی تَتَوَفَّانِی عَلَی ذَلِکَ وَ أَنْتَ عَنِّی رَاضٍ فَإِنَّکَ أَحَقُّ الْمُنْعِمِینَ أَنْ تُتِمَّ نِعْمَتَکَ عَلَیَ

اللَّهُمَّ سَمِعْنَا وَ أَطَعْنَا وَ أَجَبْنَا دَاعِیَکَ بِمَنِّکَ فَلَکَ الْحَمْدُ غُفْرَانَکَ رَبَّنَا وَ إِلَیْکَ الْمَصِیرُ

آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ لاَ شَرِیکَ لَهُ وَ بِرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ

وَ صَدَّقْنَا وَ أَجَبْنَا دَاعِیَ اللَّهِ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فِی مُوَالاَهِ مَوْلاَنَا وَ مَوْلَی الْمُؤْمِنِینَ

أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طَالِبٍ عَبْدِ اللَّهِ وَ أَخِی رَسُولِهِ وَ الصِّدِّیقِ الْأَکْبَرِ وَ الْحُجَّهِ عَلَی بَرِیَّتِهِ

الْمُؤَیِّدِ بِهِ نَبِیَّهُ وَ دِینَهُ الْحَقَّ الْمُبِینَ عَلَماً لِدِینِ اللَّهِ وَ خَازِناً لِعِلْمِهِ

وَ عَیْبَهَ غَیْبِ اللَّهِ وَ مَوْضِعَ سِرِّ اللَّهِ وَ أَمِینَ اللَّهِ عَلَی خَلْقِهِ وَ شَاهِدَهُ فِی بَرِیَّتِهِ

اللَّهُمَّ رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِیاً یُنَادِی لِلْإِیمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّکُمْ فَآمَنَّا

رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ کَفِّرْ عَنَّا سَیِّئَاتِنَا وَ تَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

رَبَّنَا وَ آتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَی رُسُلِکَ وَ لاَ تُخْزِنَا یَوْمَ الْقِیَامَهِ إِنَّکَ لاَ تُخْلِفُ الْمِیعَادَ

فَإِنَّا يَا

رَبَّنَا بِمَنِّکَ وَ لُطْفِکَ أَجَبْنَا دَاعِیَکَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَ صَدَّقْنَاهُ

وَ صَدَّقْنَا مَوْلَی الْمُؤْمِنِینَ وَ کَفَرْنَا بِالْجِبْتِ وَ الطَّاغُوتِ

فَوَلِّنَا مَا تَوَلَّیْنَا وَ احْشُرْنَا مَعَ أَئِمَّتِنَا فَإِنَّا بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ وَ لَهُمْ مُسَلِّمُونَ

آمَنَّا بِسِرِّهِمْ وَ عَلَانِیَتِهِمْ وَ شَاهِدِهِمْ وَ غَائِبِهِمْ وَ حَیِّهِمْ وَ مَیِّتِهِمْ

وَ رَضِینَا بِهِمْ أَئِمَّةً وَ قَادَةً وَ سَادَةً

وَ حَسْبُنَا بِهِمْ بَیْنَنَا وَ بَیْنَ اللَّهِ دُونَ خَلْقِهِ لَا نَبْتَغِی بِهِمْ بَدَلاً وَ لَا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِیجَةً

وَ بَرِئْنَا إِلَی اللَّهِ مِنْ کُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْباً مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِینَ وَ الْآخِرِینَ

وَ کَفَرْنَا بِالْجِبْتِ وَ الطَّاغُوتِ وَ الْأَوْثَانِ الْأَرْبَعَةِ وَ أَشْیَاعِهِمْ وَ أَتْبَاعِهِمْ

وَ کُلِّ مَنْ وَالاهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْإِنْسِ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَی آخِرِهِ

اللَّهُمَّ إِنَّا نُشْهِدُکَ أَنَّا نَدِینُ بِمَا دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَ آلُ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ

وَ قَوْلُنَا مَا قَالُوا وَ دِینُنَا مَا دَانُوا بِهِ

مَا قَالُوا بِهِ قُلْنَا وَ مَا دَانُوا بِهِ دِنَّا وَ مَا أَنْکَرُوا أَنْکَرْنَا وَ مَنْ وَالَوْا وَالَیْنَا

وَ مَنْ عَادَوْا عَادَیْنَا وَ مَنْ لَعَنُوا لَعَنَّا وَ مَنْ تَبَرَّءُوا مِنْهُ تَبَرَّأْنَا مِنْهُ وَ مَنْ تَرَحَّمُوا عَلَیْهِ تَرَحَّمْنَا عَلَیْهِ

آمَنَّا وَ سَلَّمْنَا وَ رَضِینَا وَ اتَّبَعْنَا مَوَالِیَنَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْهِمْ

اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ لَنَا ذَلِکَ وَ لَا تَسْلُبْنَاهُ وَ اجْعَلْهُ مُسْتَقِرّاً ثَابِتاً عِنْدَنَا وَ لَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَاراً

وَ أَحْیِنَا مَا أَحْیَیْتَنَا عَلَیْهِ وَ أَمِتْنَا إِذَا أَمَتَّنَا عَلَیْهِ

آلُ مُحَمَّدٍ أَئِمَّتُنَا فَبِهِمْ نَأْتَمُّ وَ إِیَّاهُمْ نُوَالِی وَ عَدُوَّهُمْ عَدُوَّ اللَّهِ نُعَادِی

فَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِینَ فَإِنَّا بِذَلِکَ رَاضُونَ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

پس باز به سجده رود و صد مرتبه

الْحَمْدُ لِلَّهِ

و صد مرتبه

شُکْراً لِلَّهِ

بگوید و روایت شده که هر که این عمل را بجا آورد ثواب کسی داشته باشد که در

روز عید غدیر نزد حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله حاضر شده باشد و با آن حضرت بیعت کرده باشد بر ولایت الخبر و بهتر آنکه این نماز را نزدیک به زوال گزارد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن ساعت امیر المؤمنین علیه السلام را در غدیر خم به امامت و خلافت برای مردم نصب فرمود و در رکعت اول قدر و در دوم توحید بخواند

ترجمه

ای خدای من از تو درخواست می کنم که حمد و ستایش مخصوص توست که یکتایی و بی شریک

و یگانه و فرد و غنی بالذاتی نه فرزند کس و نه کسی فرزند توست و نه هیچکس مثل و همتای توست

که حضرت محمد (ص) بنده (خاص) و فرستاده تو بر خلق است درود تو بر او و آل او باد

ای خدا تو را هر روز کار و شأنی است چنانکه از شأن توست که بر من تفضل فرمودی

و مرا از اهل اجابت خود مقرر داشتی و اهل دین خود و لایق دعوت خویش گردانیدی

و بر این کار در بدو خلقت من از تفضل و کرم و جودت مرا موفق داشتی

سپس در پی فضل خود فضلی دیگر و از پی جودت جود دیگر و از پی کرم کرمی دیگر از راه رأفت و رحمت خود بر من فرمودی

تا آنکه این عهد بر من مجدد کردی پس از خلقت من و من به کلی فراموش شده بودم و یا سهو و نسیان و غفلت (از نعمتهایت) بود

پس تو نعمت را بر من

تمام عطا کردی که مرا در نظر داشتی و به نعمت ممنون گردانیدی و برای نعمت کامل مرا هدایت کردی

ای خدای من و سید و مولای من (درخواستم از تو این است که) این نعمت ایمان را

بر من تا هنگامی که مرا بمیرانی باقی بداری تا تو از من خوشنود باشی که البته ذی حقتر منعمانی نعمتت را بر من کامل گردان

ای خدا فرمان تو را شنیده و اطاعت کردیم و رسولت را که بسوی تو ما را دعوت کرد بلطف تو اجابت کردیم پس تو را سپاس بر آمرزش تو پروردگارا که بازگشت ما بسوی توست

ما به خدای یکتای بی شریک ایمان آوردیم و به رسول او حضرت محمد صلی الله علیه و آله گرویدیم

و تصدیق به نبوتش کردیم و او را که بسوی خدا می خواند اجابت کردیم امر پیغمبر تو را پیروی کردیم درباره دوستی و اطاعت مولای ما و مولای همه مؤمنان

امیر المؤمنین علی بن ابی طالب (ع) که بنده خداست و برادر رسول اوو صدیق اکبر و حجت خدا بر خلق است

و به وجود او پیغمبر و دین خدا که بر حق بودنش آشکار است مؤید و منصور شد و او علم گردید برای حفظ دین خدا چون او مخزن علم حق

و صندوق اسرار غیب الهی است و امین خدا بر خلق و موضع سر خدا و شاهد به حق در میان خلق است

ای خدا ای پروردگار ما ندای رسولی که خلق را به ایمان به خدا می خواند به ندایش ایمان آوردیم

پروردگارا

پس گناهان ما را بیامرز و زشتیهای ما را مستور ساز و ما را با نیکوکاران عالم بمیران و محشور ساز

پروردگار ما و از کرمت به ما آنچه را که بر پیمبرانت وعده دادی عطا فرما و ما را در قیامت خوار مگردان که تو هرگز خلاف وعده نخواهی کرد

ای خدا ما به لطف و احسان تو (ایمان آورده و) و پیغمبرت را اجابت کردیم و رسولت را پیروی نمودیم

و آن بزرگوار را و سید و مولای مؤمنان را تصدیق کردیم و به جبت و طاغوت کافر شدیم

پس تو ایمان و ولایت ما را حفظ کن و ما را با ائمه خود محشور فرما که ما به آن بزرگواران به یقین ایمان آورده و تسلیم امر آنها هستیم

به باطن و ظاهر آن امامان و شاهد و غایب آنها و زنده و مرده ایشان ایمان داریم

و به امامت آنها و پیشوایی و آقایی آنها بر خود راضی و خوشنودیم

و واسطه بین ما و خدا آنان دون دیگر خلقان کافی خواهند بود و بدلی به جای آنها نمی طلبیم و بوسیله ای جز آنها توسل نمی جوییم

و به درگاه خدا بیزاری می جوییم از هر کس که با آنها به محاربه برخیزد از جن و انس و از خلق اولین و آخرین

و کافریم به جبت و طاغوت (یعنی دشمنان آنها) و بتهای چهارگانه و شیعیان و پیروانشان

و هر که آنها را دوست دارد از جن و انس از اول تا آخر روزگار

ای خدا ما تو را گواه خود می گیریم که

ما به دینی که محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله دارند گرویدیم

و قول ما قول آنها و آیین ما آیین آنها است

هر چه آنها گفتند در دین بدان قایلیم و هر دینی دارند آن را اختیار کردیم و هر چه را آنها منکرند ما هم انکار کرده و هر چه را دوست دارند ما دوست میداریم

و با هر که دشمنند ما نیز دشمنیم و به هر که لعنت کنند ما هم لعن کنیم و از هر که بیزاری جویند ما هم بیزاری جوییم و با هر که مهربانند ما هم مهربانیم

ما به آن امامان خود ایمان آورده و تسلیم امر آنها و راضی به رضای آنها هستیم درود خدا بر روان پاک آنها باد

ای خدا پس تو این نعمت ایمان را بر ما تمام گردان و کامل فرما و این کمال از ما مگیر و مستقر و ثابت نزد ما گردان و عاریت قرار مده

و ما را بر این زنده دار و بر آن بمیران

که آل محمد امامان ما هستند ما هم به آنها اقتدا کرده و آنها را دوست داریم و دشمن آنان را که دشمن خدا است دشمن داریم

پس تو حشر ما را با آنها قرار ده در دنیا و آخرت و از مقربان خود گردان که ما به این نعمت راضی و خوشنودیم ای مهربانترین مهربانان عالم

* * *

* * *

نماز و زیارت حضرت زهرا (سلام الله علیها)

متن

ظ(مؤلف گوید که نجل سید بن طاوس نیز این زیارت را در کتاب زوائد الفوائد نقل کرده و گفته که مختص

است به روز وفات آن حضرت که سوم ماه جمادی الآخره باشد و کیفیت زیارت را به این طریق فرموده که نماز می کنی نماز زیارت یا نماز خود آن حضرت را و آن دو رکعت است در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه سوره قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ می خوانی و اگر نتوانی در رکعت اول بعد از حمد سوره قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بخوان و در رکعت دوم سوره قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و چون سلام گفتی بگو

السَّلَامُ عَلَيْكِ (يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا وَالِدَةَ الْحُجَجِ عَلَى النَّاسِ أَجْمَعِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَمْنُوعَةُ حَقَّهَا

پس بگو

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمَتِكَ وَ ابْنَةِ نَبِيِّكَ وَ زَوْجَةِ وَصِيِّ نَبِيِّكَ

صَلَاةً تُزْلِفُهَا فَوْقَ زُلْفَى عِبَادِكَ الْمُكَرَّمِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ أَهْلِ الْأَرَضِينَ)

ترجمه

درود بر تو باد ای بانوی زنان جهان درود و سلام بر تو باد ای مادر امامان همه مردم

درود باد بر تو ای ستمدیده ای که حقت را به زور گرفتند

بار خدایا رحمت فرست بر کنیزت و دختر پیغمبرت و همسر وصی پیغمبرت

رحمتی که او را برتر از نزدیکی بندگان گرامیت از اهل آسمانها و اهل زمینها نزدیک گرداند.

نیابت در سلام بر پیامبر اسلام (صلّی اللّه علیه و آله و سلّم)

متن

ظ(و به سند معتبر از حضرت امام موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که چون به زیارت مرقد منور رسول خدا صلی الله علیه و آله بروی و از اعمال زیارت فارغ شوی دو رکعت نماز بکن و بایست نزد سر رسول خدا صلی الله علیه و آله و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ مِنْ أَبِي وَ أُمِّي وَ زَوْجَتِي وَ وَلَدِي وَ حَامَّتِي

وَ مِنْ جَمِيعِ أَهْلِ بَلَدِي حُرِّهِمْ وَ عَبْدِهِمْ وَ أَبْيَضِهِمْ وَ أَسْوَدِهِمْ

پس به هر کس از اهل بلد خود بگویی که من به نیابت تو به پیغمبر صلی الله علیه و آله سلام دادم صادق خواهی بود

ترجمه

سلام بر تو ای پیغمبر خدا از طرف پدر و مادرم و عیالم و فرزندم و کسانم

و از جانب همه اهل شهرم از آزاد و بنده شان و سفیدشان و سیاهشان.

درباره مرکز

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند ؟

سوره زمر/ ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ .ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب « مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱.بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)

۲.تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی

۳.جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...

۴.سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو

۵.گسترش فرهنگ عمومی مطالعه

۶.زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱.عمل بر مبنای مجوز های قانونی

۲.ارتباط با مراکز هم سو

۳.پرهیز از موازی کاری

۴.صرفا ارائه محتوای علمی

۵.ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱.چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲.برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳.تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴.تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵.ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶.تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷.راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸.طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹.برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰.برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

۱.JAVA

۲.ANDROID

۳.EPUB

۴.CHM

۵.PDF

۶.HTML

۷.CHM

۸.GHB

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

۱.ANDROID

۲.IOS

۳.WINDOWS PHONE

۴.WINDOWS

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

درپایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان -خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی -پلاک ۱۲۹/۳۴- طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۸۸۳۱۸۷۲۲ ـ ۰۲۱

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹



مرکز تحقیقات رایانه‌ای
قائمیه
اصفهان
WWW
برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشـــانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹